

تہ فسیری تورئانی پیروز

ئی ککانه وهی

ما مؤستاممه لا عثمان عبد العزیز

بہرگی یہ کہم

چاپت دووہم

۲۰۱۰

بیروت، لبنان

ما فہم چاپ دانہ وهی پارئین لہو بؤوبہ ما کہی بہ رین
ما مؤستاممه لا عثمان عبد العزیز

منتدی اقرأ الثقافی

www.iqra.ahlamontada.com

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

برای دانلود کتابهای مختلف مراجعه: (منتدی اقرا الثقافی)

بۆدابه زانندی جۆره ها کتیب: سهردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للکتب (کوردی , عربی , فارسی)

تەفسىرى قورئانى پىرۆز

لىكدانهوى

مامۇستا مهلا عثمان عبدالعزيز

به رگى يه كه م

چاپى دووه م

۲۰۱۰

بيروت – لبنان

ماق له چاپدانهوى پاريزراوه بو بنه مالهى به ريز

مامۇستا مهلا عيمان عبد العزيز

تەفسیری قورئانی پیروۆز

جزمی ۱

سهره تا

مهیل و خواهیخی خوا و ابوو دهستمکرد به تفسیری قورئانی پیروز له سورته تی ﴿یس﴾ هوه، له بهر چند هویه که له سهره تای تفسیری نهو جزمه وه وتومه، وه لهو سهره تا دا چند شتیکم وتوه له باره ی گه وره یی قورئان و پیویستی مهردوم به قورئان و تفسیری قورئان، وه هروه ها چونیتی سروشتی نه م تفسیرم باسکردوه وه له بهر نه وه لیتره دا به پیویستم نه زانی هیچی تر بلیم، به لکو دهستمکرد به وه ی که مه بهستی راسته قینه یه، وه نه پاریمه وه له خوی میهره بان که یارمه تیم بدات و لیم و هرگری و سوود به خشی بکات بوؤ بؤله کانی نیسلام، وه نه پاریمه وه که نه م تفسیرم پی تهواو بکات و بیکات به بهر بهست و بهر ه آستی بؤم له ناگری دوزه خ.

وصلي الله وسلم علي سيدني ومولاي رسول الله وعلي آله الطيبين و خلفائه الراشدين والأزواج
الطاهرات، أمهات المؤمنین و كل تابع لهم بإحسان الي يوم الدين.

— آمین —

پیشہ کی

هُوَ الَّذِي يُزِلُّ عَلَى عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ

صدق الله العظیم

ہم موو موسلمانیک پیویستہ باوہری ہہبن بہ مہی کہ گہورہ ترین منہ تی خواو بہ پریزترین خہلات و بہ نرخ ترین چاکہ ی بہ سہر ئادہ می یہوہ بریتیبہ لہ قورئان. چونکہ:
قورئان یہ کہم سہر چاویہ بوئم نایین و شہریعہ تہ گہورہ و گشتیبہ نیسلامہ کہ تاقانہ
رینگای پزگاریبہ بوئم نادہ می و جیہان لہ ہہ موو گیزاویکدا.

قورئان ہوی بہ ہیزی نہ پچراوی پویوہندی بہندہ کانی خوایہ بہ خواوی خویانہ وہ وہ
مایہ ی گہیشتیانہ بہرہ زمانہندی خواو چاکہ بن وینہ نہ پروا و کہ ی پوزی دواوی، قورئان
جیاکہرہ وہ ی چاک وخراپ، خیرو شہرو راست و درو و ریک و چہوت و ہہ موو ہق و ناہہ قیکہ.
قورئان چارہ سہری ہہ موو دہرد و نہ خوشیبہ کی دہرونی و کوئمہ لایہ تی ئەکات، وہ بہرگری
ہہ موو ستہم و ناہرواوی و دہست دریزبہ ک ئەکات.

قورئان ریزو نرخ ئەدا بہ نادہ می، وہ ئەیکہ یہ نن بہ پویہ ی ہہرہ بہرزی خوی، وہ ہہ موو
مافی ئەدا بہ خاوہنہ کہ ی بن کہم و کوپی.

قورئان گہورہ ترین موعجیزہ ی خوایہ لہم جیہانہ دا ہہ موو کات گہورہ یی و بہرزی
نایینہ کہ مان و پیغہ مہرنتی پیغہ مہرہ کہ مان (ﷺ) پوون ئەکاتہ وہ.

قورئان ئەو قورئانہ یہ کہ خواوی گہورہ دہربارہ ی ئەفہرموی بہ پیغہ مہر (ﷺ) ﴿قُلْ لَّيِّنَ
أَجْمَعَتِ الْإِنسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ ۚ وَلَوْ كَانَتْ بِعَضُدِهِمْ لَبِغِضِ طَهْرًا﴾.

قورئان فہر موودہ ی خوایہ کہواتہ ہہچ پینوسیک و ہہچ زوبانیک ناگات بہ پوون کردنہ وہ ی
رادہ ی بہرزی و گہورہ یی قورئاندا، وہ باشترین سہنای نیئمہ بوئم قورئان ئەمہ یہ بلین: نیئمہ
ناتوانا و دہستہ پاچہین لہ ناستی پوون کردنہ وہ و دیاری کردنی رادہ و پلہ ی بہرزی قورئان.

کہواتہ گہورہ تر و بہ نرخ ترین ہہ موو خزمہ تن بوئم گشتی و ہہ موو یہ کہ یہ کہ یہ بریتیبہ لہ
ہول و تیکوشان لہ رینگای گہ یاندن و بلاو کردنہ وہ ی قورئان و چہ سپاندنی مہبہ ستہ کانی
قورئان لہ ناو ہہ موو گہل و تیرہ و نہ تہ وہ کانی نادہ میدا، وہ بوئم جیہنیانی ئەم مہبہ ست بہ

راقه و تەفسیر کردنی قورئان بەنوسین زۆر بەکار و پڕ سوودە، جا لەبەر ئەوە بە پێویستەم زانی لەسەر خۆم کە بەگۆڕەوی توانا و زانینم لەو پووەوە خۆم بەشدار بکەم لەو خزمەتە گەورەدا، وە لەبەر ئەوەی تەفسیر بە زمانی کوردی زۆر کەمە، وە گەلی کوردیش نەتوانم بڵێم: سەردەستە و یەکەمە لەسۆزو پێزو گۆڕایەلیدا بۆ قورئان.

هەر چەند شارەزاییم کەمە و کەمتر خەریکی نوسینی کوردی بووم، بەلام لام وایە ئەم تەفسیرە بەجۆری هاتوووە مەبەستەکی بە ئاسانی وەرگیری بێ گری و گران، وە لەم تەفسیرەدا سەرچاوەی باوەر پێ کراوم هەلبژاردوووە و شوینی پای بەهیزی کۆری زانایان کەوتووم، وە لەهەر شوینی کدا پەند و پرایەکی باوەر پێکرا و بووبی بەهیزتریانم کردوووە بە تەفسیر، وە زۆر بەی پرایەکانی ترم لەداوینەووە نویسووە، وە لەبەر ئەوەی تەمەن و پێنموونی کردن گرنگترین مەبەست و ئامانجی قورئانە زۆرتر ئەم بارەم گرتوووە بەپێی ئەوەی کە زانی بیتم و وەرم گرتبێ لە فەرمایشی زانایانی ئیسلامەووە.

وە بۆ زیادە پوونکردنەووە پەيوەندی نیوانی ئایەتەکانم باسکردوووە پێش گەیشتن بەئایەتی دوا و تەفسیر کردنەووەی، وە ئەو باسی پەيوەندییە بووە لە راقه و هۆی پوون کردنەووەی مەبەستی هەر ئایەتی کە لەدوا یەووە هاتبێ، پاشان تەفسیری ئایەتەکەم کردوووە تەووە بەجۆری کە ئەو کەسە ی عەرەبی نازانی نەزانی کام وشە ئەبێتە تەفسیر بۆ وشە ی قورئانەکە، ئینجا زۆر بەکورتی مەبەستی ئایەتەکەم وتوووە.

لەکو تاییدا داواکارم لەزانا و مامۆستایان هەر هەلەکیان بینی ناگادارم بکەن، وە ئاپارێمەووە لە خوای گەرە کە وەری گری و بیکات بەهۆی سڕینەووەی گوناھم، وە پڕ سوود و پیت و بەرھەم داری بکات بۆ خۆم و برا کوردەکانم.

وصلي الله وسلم علي سيدنا محمد وعلي آله وصحبه وكل تابع لهم باحسان الي يوم الدين

سورہ تی الفاتحہ ﴿﴾ مہکھی یه و (۷) نایه ته

بسم الله الرحمن الرحيم

ئهم سورته بهرینترو گورهترینی سورتهکانی قورئانه، وهک له هه دیسی (ئهمو هورهیره) دا هاتوو له چهند رینگایهکی راست و تهواوه (صحیح) هوه که پیغه مبه (ﷺ) فرمووی به (ئوبه ی که واته که عب): سویند به که سئ که گیانی منی به دهسته وینه ی ئهم سورته نه هاتوو ته خواروه له (تهورات) و نهله (ئینجیل) و نهله (زه بوور) و نهله (قورئان) دا. ئهم سورته به چهند ناویکی گوره و گرنگ ناوبراوه، یهکی له وناوانه که زۆرتتر پیی به ناوبانگه ﴿الفاتحة﴾ یه یا (فاتحة الكتاب) ه، چونکه یه که می قورئانه و له مهوه دهست ئه کری به قورئان، وهناو ئه بری به (ام القرآن)، چونکه وهک بنه پرت وایه بو قورئان و هه موو مه به ستهکانی قورئان ئه گهریته وه بۆلای ئهم سورته، جا له بهر ئه وه زانایانی ئیسلام ئهم سورته یان به گرنگ گرتوو و زۆر دریزه یان داوه به تهفسیر کردنی، هه رکهس ئه یه وی با ته ماشای ئه و کتیبه گه ورانه بکات که به ناوبانگن، وهله ناو ئه و هه موو تهفسیره گوره و دریزانه دا گول چینم کرد، چهند شتیکم باسکرد که له دلما گرنگتر بوون و له گه ل رینگه و سروشتی تهفسیره که مدا ریکتر بوون که له تهفسیره دا باری ته می و ناموزگاریهکانی قورئانم گرتوو و له و ناوچه یه دواوم.

ئهم سورته ئه بی له هه موو رکاتیکی نوێژدا بخوینری، نوێژی فهرز یا سوننهت، وه هه ر نوێژی ئهم سورته ی تیا نه خوینری به نوێژ دانانری به لای زۆربه ی زانایانه وهک له م فرمووده (هه دیس) هوه وهر ئه گری که (موسلیم) و (بوخاری) ئه یهینن له (عوپاده ی کوپی صامت) هوه که پیغه مبه (ﷺ) فرموویه تی: (لا صلاة لمن لم یقرا بفاتحة الكتاب) نوێژ نیه بو هه ر که سئ که (فاتحة) ی تیا نه خوینری، وه بی گومان ئه وهش له خوپایی نیه، به لکو ئه بی

هۆیهکی گرنگی ههبن بۆ ئهوه، وه ئهوهی که بۆ ئیمه دهرکهوی لهو بارهیهوه ئهمهیه: ئهم سورته ناماژه ئهکات بۆ چهند بهندیکی گهوره له بیرو بپرواوه عهقیدهی ئیسلامی، وه بۆ چهند مهبهست و بۆچوون و تیگه‌یشتنیکی ئیسلامی، وه بۆ چهند مهبهست و په‌ند و ته‌م‌یه‌کی ئیسلامی که بنه‌ره‌تیکی سه‌ره‌کین بۆ ئایینی ئیسلام و مه‌به‌ستیکی پێویستن بۆی و به‌بێ ئه‌وانه ئیسلام نابێ و به‌دی نایه‌ت، وه‌ک ده‌ست نیشانیان بۆ ئه‌که‌ین به یارمه‌تی خوا له‌کاتی ته‌فسیری نایه‌ته‌کاندا، که‌واته با زۆر بخوینری و بپروادار و مو‌سل‌مان هه‌میشه بژی له‌گه‌ل ئه‌و بیرو بپرواوه مه‌به‌سته گه‌وره‌یان‌ه‌دا و هه‌میشه دانی به‌سه‌تراوه په‌یوه‌ست بێت پێیان‌ه‌وه، تا نه‌ترازی و لا نه‌دا له‌ رینگه‌ راسته‌که‌ی خوا. خ‌وای گه‌وره ده‌روازه‌ی ئهم سورته ئه‌کاته‌وه، وه‌ک ده‌روازه‌ی هه‌موو سورته‌کانی تری قورئان بێجگه له سورته‌ی ﴿التوبة﴾، به‌م وشه به‌فه‌ره: ﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ﴾.

له پێشه‌وه له د‌ل‌ما بوو وه ویستم ئهم وته‌یه ته‌فسیر نه‌که‌مه‌وه، له‌به‌ر دوو شت: یه‌که‌م: ئه‌وه‌نده له‌ناو بانگه‌ و زۆر به‌کار نه‌هینری مه‌ردوم تی‌نه‌گه‌ن له‌واتا و مه‌به‌سته‌که‌ی. دووهم: هه‌یج وته‌ و ده‌سته‌واژه‌یه‌ک (عیباره‌تی) ده‌ست ناکه‌وی که پر به پ‌رو جیگری بێت، که‌واته با له‌سه‌ر شیوه‌ بێ وینه‌که‌ی به‌یئری و به‌ وته‌ و ده‌رب‌پ‌رینی نا‌ته‌وا و گه‌رد نه‌که‌ویته‌ سه‌ر بوو و شیوه‌ی شیرینی، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی زۆر له‌ نایه‌ت و ته‌کانی تری قورئان هه‌ر وان و بێ وینه‌ و بێ جیگرن و ته‌فسیریش نه‌ک‌رینه‌وه به‌ زمانی که‌م و کو‌رو ده‌سته‌پاچه‌ی ئیمه، بۆ نزیک خسته‌نه‌وه‌ی مانا و مه‌به‌سته‌کانیان له‌دل و زانیمنانه‌وه، له‌به‌ر ئه‌وه له‌و نیاژه په‌شیمان بوومه‌وه و لی‌رده‌دا له‌ ته‌فسیره‌که‌یا ئه‌لیم: هه‌ر به‌ناوی خ‌وای به‌خشنده‌ی میهره‌بانی خ‌اوه‌ن به‌زه‌یی بێ‌سنو‌رو فراوانه‌وه ده‌ست ئه‌که‌ین به‌م سورته‌وه به‌ قورئان.

زانایان چه‌ند رایه‌کیان هه‌یه له‌م وته‌ پ‌ی‌رۆزه‌دا: ئایا نایه‌تی‌که له هه‌موو ئه‌و سورته‌تانه‌ی که‌وا له پ‌یشیان‌ه‌وه، یا له‌هه‌یج سورته‌ی نییه‌ و نایه‌تیکی سه‌ره‌خ‌ویه له قورئان و سورته‌کانی

پن جیا کراوه ته وه له یه کتر؟ یا به شیکه له سوره تی ﴿الفاتحة﴾ و سهر به خوویه له سوره ته کانی تر دا؟ له ناو نه م رایانه دا به هیتر تر نه وه یه که به شیکه له م سوره ته و به مه وه نایه ته کانی نه بن به حوت نایه ت که به لای هم مو وانه وه حوتن، نیتر نایا به شیک بیت له سهر ته کانی تر یا نه؟

دهست پیکردن به ناوی (خواوه له یه که م جاره وه، په ندو نه ده بیکه که خوا ی په روه ردگار سروش (وحی) پیکرد، هر له یه که م جاره وه که دهستی کرد به نارنده خوا ره وه ی قورئان له نه شکوه تی (حیرا) دا به نار دنی سهره تای سوره تی ﴿العلق﴾: ﴿قَدْ بَسَّرَ رَبُّكَ الْأَبْصَارَ﴾ و هر نه وه ش پیکه له گه ل یاسای گهره ی بۆچوونی نیسلامدا که هر خوا یه که مه و له پیش هم مو شتی که وه یه، چونکه هر خوا هیه و بوونی راسته قینه ی هیه، وه هر شتی بی له بوونی نه وه وه هر گرتو وه، وه هم مو شتی یه که م جارو سهره تای بوونی له وه وه دهست پی نه کات، که واته نه بن هم مو دهست پیکردنیکی ره و هر به ناوی نه وه وه بیت، وه نه بن به ناوی نه وه وه هم مو کرده وه و بزوتنه وه یه ببیت، هر چوئی ناوی ﴿الله﴾ تایبه تیبه به خوا وه و به هیچ کلوج دروست نییه به کار هینانی بۆ هیچ کسی تر، هر وه ها ناوی ﴿الله﴾ تایبه تیبه به تانیاش بیت، که واته با شتر تایبه تی نه بیت کاتی ﴿الله﴾ یشی له گه ل بیت.

نه م دوو سیف هت و ناوه: ﴿الله﴾، هم مو بارو جوړو شیوه و شوینی میهره بانی و به زه یی نه کړنه وه و لیانه وه و هر نه گیرین که نه وه ش هر بۆ خوا دهست نه دا و نه گونجی، که واته نه م دوو ناوه به فهر و یاسایه ترمان نشان نه دات له به ندو یاسا کانی بۆچوونی نیسلامی، وه په یوه ندی به ینی خوا و به نده کانی روون نه کاته وه و جیای نه کاته وه له و جوړه په یوه ندیانه ی که له زور چهرخی نه فامیدا بریار نه دران، وه که له مه و پاش باسیان نه که ین به یارمه تی خوا.

له پاش دست پینکزی به ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ناوی خوی خاوهن بهزهیی و میهره بان، ئینجا نه فهرموی: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ هه موو سوپاس و ستایش و وه سف دان به چاکه بو خواجه که پهروه دگارو پینگه یه نه رو ته گبیر که ری هه موو جیهانیانه، بن گومان بپوادار ته نها به بیر کردنه وه و یادی خوا ئه و سوپاس و ستایشه دئی داگیر نه کات و یه که م شته که دیت به دلیدا، چونکه هر له یه که م جار وه نه بینئ و نه زانی که بوونه که ی بههره یه که له لایه ن خواوه، وه شتیکی ناشکرایشه که چاکه و بههره دل نه هیننه و سوژو په رۆش و سوپاس، وه چا و له بهری تیا نه هیننه جۆش بو به خشنده ی بههره و چاکه که، ئینجا با بوهستی که له هه موو کات و چرکه یه کدا ئه و هه موو چاکه و بههرانه که وه ک بارانی بههار به تهوژم نه پزین به سهر گیانله بهراند، به تایبهتی ئه م ئاده مییه که جیا کراوه ته وه له هه مووان و راده و پله ی بهرزی تایبهتی پندراوه... جا له بهر ئه وه سوپاس و ستایش بو خوا له سهره تا و یه که م جار و له جیهاندا، وه سوپاس و ستایش بو خوا له دوا دوی و له پوژی دوا پیدا، که ئه م نایه ته ناماژه ی بو نه کات به ندو یاسایه که له به ندو یاسا کانی ئیسلام، ئینجا له گه ل ئه مه ی ئه و سوپاس و ستایشه به ره میکی سروشتیه بو چاکه و بههره کانی خوا، که واته به نده هیچ هونه ریکی نییه و شایسته ی پاداشت نییه له سهر سوپاس و ستایشه که ی، له گه ل ئه وه دا میهره بانی و فزلی خوا ئه وه نده زوره هرکات به نده ی بپروا داری سوپاس و ستایشی کرد بو ی نه نوی به کرده وه یه کی چاکی وا که قورستریت له کرده وه کانی تری... وه ک، (ئین و ماجه) هه دیسن نه هینئ له (ئین و عومه) وه - خوا لییان رازی بی - که پیغه مبه ر ﴿ﷺ﴾ فهرموی: به نده یه له به نده کانی خوا و وتی: ﴿یارب لك الحمد كما ينبغي لجلال وجهك وعظیم سلطانك﴾، ئینجا فریشته نووسه ره کان په کیان که وت نه یان زانی چوئی بنووسن و چ راده یه کی بو دابنئین، له بهر نه وه بردیان بو حوزوری خوا و تیان: نه ی خواجه به نده یه کت و ته یه کی و توه و نازانئین چوئی بنوسئین، ئینجا خوایش، که له هه موو که س زاناتره - فهرموی: به نده که ی من چی و توه؟ ئه وانیش عرزیا نکرده که وتی: ﴿یارب لك الحمد...﴾، خوایش فهرموی پنیان: به و جوژه که وتویه تی بینوسن هه تا پیم نه گات - واته به پوژی دوا پیدا - من خو م پاداشتی نه ده مه وه پنی.

بهشی یه که می نهم نایه ته ناماژهی کرد بهو یاسا گه وره یه ی که باسکرا، وه بهشی دووه میشتی ﴿تکسبت﴾ دهست نیشان نه کات به یاسا و به ندیکه گه وره و گرنگی تر که بریتیه له په روه ردگاری و کار به دهستی یه کی گشتی بی سنور له هه موو بارو پویه کی ژیان هه، وه خاوه ن داریه کی وا که هه موو شتیکی ناده می و جیهانی جیهانیان به پیی فرمان و بریاری خواجه به تنها.

خوای په روه ردگار که نهم بوونه وری دروست کردوه، ئیتر وازی لینه هیناوه و هه روا له رهلای نه کردوه، به لکو وه که به تنیا و به بی هاوبهش دروستی کرد، هه روه ها به تنیا و به بی هاوبهش پاریزگاری و چاودیری و سه ره رشتی نه کات، وه تنیا خوئی کار به دهست و به ریوه بهری هه موو کارو باریه تی، وه په یوهستی نیوان خوئی و دروستکراوه کانی هه می شه یه له هه موو کات و له هه موو حاله تیکدا.

نهو په روه ردگاری و خاوه ن دارایی و کار به دهستی و بی سنوره دوو ریگایه و شوینی جیا بوونه و ریگای راستی تا که و تنیایی و یه که تایی خواجه له هه موو ریگا دروو چه و ته کانی تر که بی تر ووسکه ن له پروناکی پروا و به هه موو جوئی له هاوبهش بریاردان بو خوای تا که و تنیا، وه نهم باوه ره ناراست و ناروه ایه له کو نه وه بووه و ئیستاش هه یه، قورئان بو مان باس نه کات له باره ی هیندی له بت په رسته کانه وه که ئه یان وت: ئیمه ئه مانه نه په رستین له بهر نه وه ی نزیکمان بخنه وه له خواوه، وه له باره ی تا قمی له نامه دار: جووله که و گاور... که زاناکان و عابیده کانیان بریاراندا بو خوئیان به چند خواجه تر بیجگه له خوا، واته به پیی بهرنامه و یاسای نه وان په فتاریان نه کرد، وه هه روه ها باسی نهو هه موو نوممه ت و گه له بت په رستانه مان بو نه کات که پیغه مبه ره کانیان بو ره وان هه کران تا بیانگیرنه وه بو ریگای تا که و تنیای خوا، له ریگای چه وتی بت په رستیان هه، به تایبه تی له و سه رده می نه فامیه دا که ئیسلام هات، هه موو جیهان شه پول نه دا به بت و په رستییه وه، به چهنده ها بتی جوو به جوو جیاواز که هر کو مه لیکیان دانه نا به ژیر دهسته و بچووک له پالی بتیکی گه وره دا که ناویان نه برده به گه وره و خوای په رستراوه کانی تر.

نهم په روه ردگاریتی و کار به دهستی و به ریوه به رییه گشتیه یی که له م نایه ته دا ناماژهی بو کرد هه رکسه س بره وای پیی بی و بیکا به بهرنامه ی ژیانی، نهو که سه پژی میکی تیرو ته وای هه یه له عه قیده و بیرو باوه ره که یدا و بزگار نه بی له بی سه رو پیی و بی پژی می عه قیده و سه رگهردانی و بی نارامی ده روون له نیوان چند په رستراویکدا، که نازانی بوو به لای

كاميانهوه بكات و كاميان پښوېست تره رازى كردنى، وه چوڼ هه موويان رازى بكات، ئينجا ئه م نايه ته دهست نيشان نهكات كه ئه و كار به دهستى و به رڼوه به رىي خوا بو هه موو، شتيكى هه ميشه يييه به بئ پچران و برانه وه، نهك وهك (ئه رستو) - كه به گه وره ترين فهيله سووف دائه نرئ و ژيرىي ئه و به گه وره ترين ژيرىي ته ماشا نه كرئ - ئه و (ئه رستو) يه ئه لئ: خوا ئه م بوونه وهره ي دروست كر دو له پاشا وازى ليه يئا و گوئى پئ نادا، چونكه به رزو كه وره تره له وه ي كه خهريك بئت و بئربكات هوه له غه يرى خوئ! به لكو ئه و هه ر خهريكه به خوئيه وه و بئ هه ر له خوئ نهكات هوه!!

كاتئ كه ئيسلام هات جيهان پر بوو له چونكه بيروباوه ر و بوچوون و شتى پر بووچ و نهفسانه. وه هه ق و ناهه ق و راست و پر بووچ و پالفته و شتى قه لب و نايين و نهفسانه تيكل بوو بوون... وه دل و دهر وون له ناو ئه و هه مووه دا داماو و سه رگه ردان بوو، وه نارامى نه نه گرت له سه ر بارئ، وه بنه رت و هوئى ئه و بئ نارامى و ته م و تاريكييه تئ نه گه يشتن و بوچوونى تاريك تاريك و ناروا بوو له باره ي خوا و سيفه ت و نيشانه كانى و په يوه ندى دروست كر اوه كانى پئيه وه، وه به تايبه تى جوئى په يوه ستى و په يوه ندى ناده مى پئيه وه، وه به هيچ كلوچ نه نه گونجا دهر وون دامه زئى له سه ر پرياريك له باره ي ئه م بوونه وهره وه و ناده مى و به رنامه ي ژيانئ بو ناده مى پئيش نه وه ي دامه زئى له باره ي عه قيده و تيگه يشتنى له خوا و له سيفه ته كانى، وه پئيش نه وه ي بگات به باوه رينكى نارام دهر و دلنياكه ر له ناو ئه و هه موو بيروباوه ره پر و پووچانه ي كه به دريئزئى چهند چه رخ ته پيان دابوو له ميشك و له دهر ووندا، وه مه ردوم تئ ناگات له نه ندازه و راده ي پښوېستى و ناچارى به و نارام و دل دامه زانه، مه گه ر كاتئ خوئ بكه ويته ناو ئه و هه موو شته پر و پووچه ي كه باسكران، وه بژى ماوه يهك له ناو تاريكى و بئ نارامى ئه و بيروباوه رى ناراستانه دا، جا له بهر نه وه يه كه م نامانچ و مه به ستى ئيسلام نازاد كردنى دل و دهر وونه له هه موو شتيكى نهفسانه و پر و پووچ، وه جيگير كردنى بيروباوه رينكى راست و دروست و رها له باره ي خوا و سيفه ته كانى و په يوه ندى به دروست كر اوه كانى و په يوه ندى ئه مان به خواي خوئانه وه، ئينجا له بهر نه وه تاك و ته نيايى خوا به شيوه كى ته واو و پاك و خاوئين كه به هيچ رهنگ توؤو گه رديكى به سه روه نه بئ، نه له دوور و نه له نزيك، ئه و تاك و ته نياييه يه كه م ياسا و به نره تيگه كه ئيسلام هئناي و چه سپاندى، وه هه ميشه پاك و خاوئينى نهكات هوه له دهر ووندا و ئه يه وئى به هيچ جوؤ توؤو ته م و تاريكى پووى تئ نهكات، وه هه روه ها له باره ي سيفه ته كانيه وه ئه يه وئى

به پوونی و بهو جوړو شیوهی که راست و شایانه جیگیریان بکات له‌دهرووندا، چونکه به ناسینی خواو سیفته‌کانی دل و دهررون پزگار نه‌بی لهو هموو بیرو باوهره لارو چه‌وتانه و نهو هموو نه‌فسانه و فلسفه‌و خه‌یالاته پرپو پوچانه‌ی که له کون و تازه‌وه مردومی زور و زه‌به‌نیهان پین گومراو سهر لی شیواو بوو، وه له پله‌ی به‌رزی ئاده‌میته هاتنه خواره‌وه بو راده‌ی په‌ست تر له هموو گیان له‌به‌رانی تر.

نهو که‌سه‌ی که سهرنجی نهو هموو تیکوشانه بدا که ئیسلام هه‌لسا پینی، نهو تیکوشانه‌ی که له نایه‌ته‌کانی قورناندا دهرنه‌که‌وئ، نهو که‌سه‌ی که سهرنجی نهو به‌دات، به‌بی نه‌وه‌ی سهرنجی نهو ته‌م و تاریکیه‌ به‌دات که مردومی تیا نه‌ژی به گومرایی له چول و بیابانی نه‌فامی و نه‌زانی و به‌د عه‌قیده‌یدا، نهو که‌سه له‌وانه‌یه تینه‌گات به راده و نه‌ندازه‌ی پیویستی بهو هموو تیکوشان و هه‌ول و خه‌ریک بوونه‌ی که ئیسلام هه‌لسا پینی له‌باره‌ی چه‌سپاندنی نهو بیروباوهره پاک و راسته‌ی که باسکرا، که بریتیه‌ له بپروا به خواو سیفته‌ته‌کانی و ناسینیان بهو جوړو شیوه‌ی که شیواو شایانه... به‌لام هه‌رکه‌س سهرنجی نهو دووانه بدا تینه‌گات له پیویستی و ناچاری بهو هموو هه‌ول و تیکوشانه دوورو دریزه، هه‌رچون تینه‌گات له نه‌ندازه‌ی گه‌وره‌ی و گرنگی نهو کارو کرده‌وه‌ی که‌نم ناین و عه‌قیده‌یه پینی هه‌لسا، وه هه‌لئه‌ستنی به نازادکردنی دهروونی ئاده‌می و به‌ره‌لاکردنی له کوت و زنجیری نه‌فامی و به‌د عه‌قیده‌ی، وه پزگارکردنی له نه‌رک و مه‌ینه‌تی په‌رستنی چه‌ند بت و شتی پرپوچ.

نهو هموو جوانی و شیرینی و تیرو ته‌واوی و پوونی و سوک و ناسانی بپروا عه‌قیده‌یه که ئیسلام هینای... نه‌وانه دهرناکه‌ون بو دل و ژیری به ته‌واوی مه‌گر کاتن بیربکرته‌وه لهو هموو شته لارو چه‌وت و پرپوچ‌ه‌ی که باسکرا... هه‌رکات نهو به‌راورده کرا نهو کاته دهرنه‌که‌وئ که نه‌م عه‌قیده‌و نایینی ئیسلامه پیت و فپرو په‌حمه‌تیکه بو دل و ژیری و سوک و ناسان و بی‌نه‌رک و مه‌ینه‌ته له‌سه‌ریان،

ئىنجا ئەو دوو سىفەتى بەزەيى و مېھرەبانىيە دووبارە ئەكاتەوہ كەلە سەرەتاي سۈرەتەكەوہ بە ئايەتلىكى سەربەخۇ ئەفەرمۇي: ﴿رَحْمَنَ الرَّحِيمِ﴾ بۇ ئەوہى دۇنيايى بىكات لەسەر ئەو نىشانە و سىفەتە ئاشكرايەي كە زال و پىشكەوتوہ لە پەروردگارىيى و خاوەن دارىيە گىشتىيەدا، وە بۇ ئەوہى جىگىر بىكات لە دلدا بنەرەت و پاىەي ئەو پەيوەندى و پەيوەستىيەي كە ھەيە لە بەينى پەروردگار و بەندە و دروستكاروہ كانىا، يا جىگىر بىيى لە دلآ كە پەيوەندى و پەيوەستى مېھرەبانى و چاودىرى ھەيە كە سوپاس و چاوەبەرىي فەراھەم ئەھىنى لە دلدا، پەيوەستى و پەيوەندىك كە بەرپا ئەبىت لەسەر ئارام و خوشەويستى دەرئەخات، كەواتە ھەربە سروسشت دل ئەچى بە پىشوازي ئەو بەزەيى و مېھرەبانىيەوہ بە ھەموو خوشى و سوپاس و چاوەبەرىيەوہ.

خوای پەروردگار بەلای ئىسلامەوہ بەو جۆرە مېھرەبان و بەزەيى دارە بۇ بەندەكانى، نەك بىيان تارىنى و دەريان بىكات بە وىنەي دوزمن، وەك ئىغىرقىيەكان ئەيان وت دەربارەي بتەكانى (ئۆلۆمپ)، وە نىيە لە كەمىنا بۇيان و ھەمىشە خەرىكى پىلان گىرىي نىيە دەربارەيان بۇ سزادان و تۆلە لى سەندىيان، وەك لە نووسراوى پىرو پوچى چەرخى كۆنى نامەدارا ھەيە و بەدەلەسە و دەست ھەلبەست تىكەلى ئايىنەكەيانكرد، وەك ئەو ئەفسانەي كە ھاتوہ لەبارەي بورجى (بابل) ھەو و لە ئىسحاحى يانزەي (سفر التكوين) دا ھەيە و ئەلى: دانىشتوانى جىھان يەك زمانىان بوو و بەيەك شىوہ قەسيان ئەكرد، وە كاتى لە پۇژەلات كۆچيانكرد پىيان كەوت لە ناوچەيە لە خاك و ولاتى (شەنعار) لەوئى دا نىشتەجى بوون، ئىنجا تەگىرىيانكرد و تىيان با خىشت بىرىن و شارى دروست بىكەين لەگەل (بورج) منارەيەكى زۇر بەرزدا، وە ناو و نىشانى بۇ خۇمان دانىين تا پىرژو بلاو نەبىنەوہ بەسەر زەويدا، ئىنجا خوا ھاتە خوارەوہ بۇ ئەوہى سەرنجى ئەو شارو بورجەيدا كە ئادەمى دروستى ئەكەن، ئىنجا خوا وتى: ئەمانە يەك گەلن و يەك زمانىان ھەيە بە ھۆي ئەوہوہ يەكىتتايان ھەيە و ئەتوانن شتى وا بىكەن، وە واز ناھىنن و ھەرچىيان ويست ئەيكەن، كەواتە با بچىن بۇ خوارەوہ بۇ سەر زەوى زمانىان بەش بەش و جۆر جۆر بىكەين تا لە قەسى يەكتر تى نەگەن، ئىنجاخوا لەو زەوييەدا نەبىشتن و پىرژو بلاوى كىردنەوہ بە پىروى زەويدا و لەبەرئەوہ وازيان ھىنا لە دروستكردنى شارەكە، جا لەبەر ئەوہ ئەو خاكە ناو براپە (بابل)، چونكە لەويدا خوازمانى

جوړ به جوړ کردن، وه له ویدا پرژو بلاوی کردنه وه به سهر هموو پووی زه ویدا، نه گهر خوا
 میهره بانی نه کردایه و نیسلامی نه ناردايه، مەردوم گو مړاو سەرگەردان ئەبووو ئەکەوتە
 شوین بیروباوهری ناوا پرپو پوچ، کهواته با ئەمەبکەین به نوونه ویری لی بکەینه وه تا بزانی
 نیسلام چ رهحه تیکی گه وره یه به سهر ئاده مییه وه!! ئینجا ئامارزه بو بهندو یاسایه کی
 گه وره و گرنگ له نیسلاما که زور به کارو سوود به خشه له ژبانی هموو ئاده میدا، وه نه وهش
 بریتیه له بړوا کردن به پوژی دوايي که به هیئانی ئەم سیفته دهست نیشانی بو ئەکات و
 ئەفهرموی: ﴿سَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ﴾ که خاوهنی هموو کاروباریکه له پوژی دوايیدا، که پوژی توله و
 پاداشته. زور جار مەردوم به خوايه تی و په روهردگاری خوا ههیه، به لام بړوای نییه به پوژی
 دوايي و زیندوو بوونه وه و پاداش و توله وه کورئان بو مان باس ئەکات له چەند ئایهت و
 شوینیکدا، کهواته پیویسته به تاییه تی ئامارزه کردن بو بړواکردن به و پوژەش که بهندیکی
 زور گه وره و گرنگ له ناییندا و بهندیکی سهر به خیه له رهوانه کردنی هموو پیغه مبه راندا –
 دروودی خوايان لی بی – ئەم بهنده زور به نرخه له مه دا سهرنج رانه کیشی و دل ئەبهستی
 به جیهانیکی تره وه له پاش ئەم جیهانی نیستایه، کهواته ئاره زوو پیویستی ئەم جیهان و
 زهوییه، ئەو بړوا داره داگیرو ژیر دهسته ناکەن، به لکو ئەم ئەتوانی زال بیی و سهرکهوی
 به سهر ئەواندا، وه په له و هه لپه و بی ئارامی دلی داناگری و دنیای له بهر چاو تهنگ و تاریک
 ناکات، له پیناوی پیکهینانی به ره می کوشش و کرده وه کانیدا، چونکه ئەزانئ بهش و ژبانی
 هر ئەمە نییه که له جیهانه دایه، وه هرچی له دهست ده رچی و هرچی به سهر بیت هر وا
 به بی سهر و شوین نا بړوا، به لکو همووی ئەبیینته وه له پوژی دوايیدا، جا کهواته ئەم بړوایه
 هوی بزگار بوونه له کووت و زنجیری بهنده یی هه وهس و ئاره زوو، وه مایه ی نازادی و
 سهر بهستییه که که شایان و شایسته یه به ئاده میتی و ئاده مییه وه، وه هوی جیا بوونه وه ی
 ئاده میتی راسته قینه یه له شیوه به رزه که ی خویدا که خوا بو ی داناوه، له و شیوه ناراست و
 پهستی که نه قام ئەیهینئ به سهر خویدا، بی گومان هرگیز ناگونجئ ژبان ببری به رپوه
 له سهر بهرنامه به رزه که ی خوا تا ئەم بړوایه له دلی مەردومدا جیگیر نه بی، وه تا دلی پر ئارام
 نه بی به بړوا به هاتنی ژبانیکی تری نه بړاوه له جیهان و پوژی ترا که هر ئەوه شایسته یه بو
 فیداکاری و خو به ختکردن له پیناویدا، بی گومان بړوادار به و ژبان و پوژه زور جیا وازه و
 هرگیز وه بی بړوانیه نه له ههست و نه له سروشت و نه له کرده وه و ره وشتدا، به لکو ئەو دوانه
 دوو جوژی جیا وازن، هرگیز یه ک ناگرن نه له کرده وه ی ئەم جیهانه ونه له پاداشتی ئەو جیهاندا.

ئینجا دەست نیشان ئەکات بۆ دوو بەندو یاسای بیرو باوەڕی تر کە لە یاسا بەندەکانی تری ئەم سورەتەوە پەیدا ئەبن و وەک بەرھەم و سەرەنجام وان بۆیان، ئەفەرموێ:

﴿إِيَّاكَ تَبْدُ﴾ ئەی خۆی پەروردگار تەنھا تۆ ئەپەرستین و ئەو پەری گۆی پرایەلی بۆ تۆ ئەکەین

﴿وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ وە تەنھا لە تۆ داوای یارمەتی و کۆمەکی ئەکەین، واتە لە ھەر کارو مەبەستیگدا کە رەوا بیت و بە خۆمان ناکرێ و سەر بەخۆ نین تیا یا، وەک بە بەرھەم گەیانندی ئەو کارانە ی کە پێیان ھەلنەسین، یا ھەر کارو مەبەستی کە لە توانای بەندەدا نییە و بە خوا نەبێ نابێ، وەک بە ھاوارەو ھاتن و فریاد رەسی بە شیوەی نەینی و غەیبی کە تایبەتی بە خواوە، بۆ ئەم دوو جوژە ئەبێ ھەر لە خوا داوای کۆمەکی بکری، وە بۆ غەیری ئەم دوو جوژەش ئەبێ بەندە بەم شیوە بیت: یارمەتیدان و بەھیزکردن و کۆمەکی وەرگرتن لە ھەر ھیزیکی ئادەمی کە روو بە خوا بیت و بە پینی بەرنامە ی خوا و لەسەر خێرو چاکە و راستی بیت، بەلام ئەوەی کە گومرا بیت و پەیوەندی بە خواوە نەبێ و لەسەر بەرنامە ی خوا نەبێ، ئەوە نەک کۆمەکی لی وەرگرتن، بەلکو ئەبێ جەنگ و مل ملانی لی لەگەل بکات و بەر بەستی بکات، وە ھەرچەند ئەو ھیزە بەدە لەبەر چا و گورە و ھەلە و بیت، ئەبێ بروادار ھیچ پاکی نەبێ لی، چونکە بە ھۆی بەدی و گومرا بییە کە یەو پچراوە لەسەر چاوە ی ھیزی راستەقینە کە ھیزی خوا یە، پێ بژی و ھۆی مانەو ی ھەمیشە یی نییە بە وینە ی بەش و پارچە یەکی زۆر گورە یە کە بپچرێ لە خۆر یا ئەستێرە یەکی ئاگرینی تر، کە بەزوی یی سارد ئەبیتەو و ئەکوژیتەو، چونکە پچراوە لە سەرچاوە ی گەرمیە کە ی، بەلام ھەموو زەرە و پارچە یەکانی کە پە یووستن پێیەو ھەر ئەمیننەو و ناکوژنەو، چونکە لەسەرچاوە کە یان نە پچراون، پە یووستن پێیەو لەگەل ھیزەکانی ئادەمیدا ئەبێ بەو جوژە بیت کە باس کرا، وە لەگەل ھیزە سروشتیەکانی تری بوونەو ھەردا ئەبێ کۆمەکیان لی وەرگری و بەچاوی ناسراوی و دوستایەتی سەرنجیان بدات، نەک بە چاوی بیم و ترس و دوژمنایەتی، چونکە بەھیزی ئادەمی و ئەو ھیزانە بە مەیل و خواھیشی خوا فەرھەم ھاتوون، وە بەجوژی ھاتوون رێک و گونجاون پیکەو، وە بێ گومان عەقیدە و باوەڕی موسلمان لەسەر ئەوە یە کە خوا ئەمانە ی دروستکردووە بۆ ئادەمی تا بەکاریان بینن لەسوود و بەرژەو ھەندی خۆیاندا، بەم رەنگە بیران لی بکەنەو و بیان ناسن و خێرو بیران لی وەرگرن، وە ئەگەر جارو بار زیانیان ببینن و

دوو چاری نازار بین لیئانه وه نه وه بئ گومان له پئی راستی خوئیانه وه بویان نه چوون و
خهرکیان نه بوون.

پوژئاواییه کان - که له پوور بهری نه فامیئی پۆمانیه کان - له بارهی پئی بردن و به کارهینانی
ئو هیزانه وه ئەلین: (ئادهمی زال بوو سه رکهوت به سه سر و شتدا)، وه بئ گومان نه وه به
گویره ی بیروباوه پئی نه فامی خوئیانه، که په یوه سستی نییه نه به خوا و نه به پوچی ئهم
بوونه وه ره گوئی پرایه ل و ملکه چه وه، وه نه وه موسلمانه تیگه یشتوو که عه قیده و پروای وایه که
خوا ئهو هه موو هیزه ی داهینا وه له سه ر یاسا و نیزامی که هه موو بگونجین پیکه وه، بو
ئهمی به کۆمه کی و یه کگرتنی هه مووان بگن به و مه به ست و ئامانجه ی که بریار درا وه بویان
به پئی نیزام و یاسا کانیان، وه نه وه هه موو هیزانه هه ر له یه که م چاره وه گونجاو و ژیریار
کراون بو ئادهمی، وه ریگه ی دۆزینه وه و ناسینی یاسا کانیان ئاسانکرا وه له سه ر ئادهمی، وه
هه ر کات پئی برد به هه رکام له وه هیزانه و به کاری هیئا پیویسته له سه ری سوپاسی خوا
بکات، چونکه خوا ژیر باری کردوو بوئی و ئهم له خوئیانه زال نه بووه به سه ریدا وه ک
ئه فه رموی: ﴿وَسَخَّرْنَاكَ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ ژیر باری کردوو بوئان هه رچی و له
زه ویدا به کۆمه لی و پیکه وه، وه له نایه تی ترا ئه فه رموی: ﴿وَسَخَّرْنَاكَ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
مِنْهُ﴾ واته: له لایه ن خوئیانه وه به میهره بانی خوئی ژیر باری کردوو بوئان هه رچی و له
ئاسمانه کان و هه رچی و له زه ویدا هه مووی پیکه وه، نه وه حه له به چاوی خوئی و شادمانی
سه رنجی نه وه هه موو هیزه سه روشتیانه ئه دات، نه که به چاوی بیم و ترس، نه وه برواداره
تیگه یشتوو به پروای به خوا ی تاک و ته نیا هه یه، وه هه ر نه وه ئه په رستی، وه داوای کۆمه کی
هه ر له نه وه ئه کات، وه ئهم هه موو هیزانه له دروستکراوی خوا ی نه ون، نه مه یش نه گه ری به
دوایاندا و نه یان دۆزیته وه هۆگریان نه بیئت و به کاریان نه هینیت له به ره ژه وه ندی و سوودی
خویدا، نه وه کاته نه ژی له بوونه وه ریکی دۆستی خوشه ویستی هۆگری خویدا، ئای چ
شیرین و به تامه فه رموو ده که ی پیغه مبه ر (ﷺ) وه ده ست نیشان که ره بۆمان له وه باره یه وه،
که سه رنجی شاخی ئو خودی دا و فه رموی: ئه مه شاخیکه ئیمه ی خوش نه وی و ئیمه ش
نه ومان خوش نه وی!!

نهم سوره ته - وهك زانايان نه فرمويون - له سرزووباني بندهكاني خواهاتووه ته خواره وه و بوئه وهاتووه نه مان بيلين وقسه ي پي بكن له گهل خوادا، وهك له به كه م جاره وه فرموييني: بنده كانم بلين: ﴿نَسْتَعِينُ﴾ هتد، نينجا نهم سوره ته كراوه به دوو به شه وه، به كه م خوا كردوويه تي به به شي خوي كه سهره تا كه به تي، وه دووه مي گي پراوه به به شي بندهكاني وهك له م حه ديسه وه وه رنه گيري كه (نيمامي موسليم) هيناويه تي له (نه بو هوره يره) وه كه پينغه مبر(ﷺ) فرموي: خوا نه فرموي: نويزم كردوه له دوو كه رته وه له به يني خوم و بنده كانما، كه واته نيوه ي هي منه و نيوه ي بو بنده كه مه، وه بو بنده كه مه نه وه ي داواي نه كات لي م... كاتي بنده وتي: ﴿أَلْعَنَ اللَّهُ رَبَّ الْمَلِكِ﴾ خوا نه فرموي: بنده كه م سوپاس و ستايشي كردم وه كاتي وتي: ﴿أَلْحَمَّنَ الْجَبْرِ﴾ خوا نه فرموي: بنده كه م وه سفي دام و ناوي له چا كه بر دم، وه كاتي وتي: ﴿سَلِّكَ بَوْرَ النَّبِيِّ﴾ خوا نه فرموي: به گوره و بلند گرتي وه كاتي وتي: ﴿إِيَّاكَ نَعُدُّ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ خوا نه فرموي: نه مه به يني من و به يني بنده كه م، وه بو بنده كه م نه بي نه وه ي داواي نه كات، نينجا كاتي وتي: ﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١٨﴾ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴿١٩﴾﴾ خوا نه فرموي: نه مه بو بنده كه مه و نه وه ي داواي نه كات بوي نه بي، به شه كه ي خوامان ته فسير كردو ده ست نيشانمان كرد بو چهند به ندو ياسايه كي گرنگ و گوره ي نيسلامي كه وه رنه گيرين له به شه كه ي خوا، نينجا با بينه سر ته فسيري به شه كه ي خومان ﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ نه ي خوا رينومايمان بكه بو پري راست، واته ناشنامان بكه پي و دامه زراومان بكه له سري كه نهم دووانه به رهمي رينموني و چاوديري و به زه بيه كه ي خوايه، وه نهم داوايه به رهمي پراويه به وه ي كه ته نيا خوا كومه كي كه رو كومه كي لي داواكراوه، وه نه مه ي كه داواي نه كه ين و نه مانه وي خوا كومه كان بكات تيايدا، سه رده سته يه و كه وه رنه ترين داواكراوه، وه به جي هيناني نهم داوايه مايه ي خوش به ختي و كامرانيه له هه ردو و جيهاندا خيرو خوشي هه ردو ولا مسوگه ر نه كات، هوي كه يشتنه به ره زامه ندي خوا و نازو ريزي نه پراوه ي پوزي داوي، چونكه نه و ريگه راسته

بریتیه لهم نایینی پاکی نیسلامه که بهرنامهیهکی تیرو تهواوی ژیانی تیایه و گشیه بو
 هه موو ناوچه و کون و قوژبنی، وه تاخانه ریگه ی راسته، چونکه له هه موو بارو بوویهکی
 ژیانه وه ناوه راستی گرتووه و دهست نادا بو گوپران و دهست تیخستن و بزار کردن بهوینه ی
 ناوه راستی ترانوویهکی راست و هاوسهنگ که بو هه ر باری لا بدری خوارو لاره سهنگ نهبن،
 بیگومان نایینی نیسلام، که بریتیه له مل کهچی و گوپرایهلی بو خوا، نایینی هه موو
 پیغه مبهران و شوین که وتووهدکانیانه له زور راستان و شهیدان و پیاو چاکان، له بهر نه وه نه
 ریگه یه راست و بوون نه کاتوه بهوی له باتی نهو به دویا نه م پرسته یه نه هینی، ﴿مِرَطَّ الَّذِينَ
 لَمَسَتْ عَلَيْهِمْ﴾ واته: پرنموونیمان بکه بو ریگه ی نهو که سانه ی که چاکه و بههره ی خوئت پرشت
 به سه ریاندا، که نهوانیش نهوانه که وتمان، وه ک دهر نه کهوی لهم نایه ته وه ﴿وَمَنْ يُطِغِ اللَّهَ
 وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّادِقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ﴾ سوره تی
 النساء/ 69. ﴿عَبْرَ الْمَنْطُوبِ عَلَيْهِمْ﴾ نهک ریگه ی خه شم لیگراوه کان، ری نی راستیان ناسی و
 لایاندا لی، ﴿وَلَا الْمَسْكِينِ﴾ وه نهک ریگه ی گومراکان که ون بوون و زیان نه برد به ری نی راست.
 هیندی نه فرموون: خه شم لیگراوان جووله که یه و گومراکانیش گاوره کانه، وه هه ردو
 راکه نه گونجین و له سه ر هه ردو به لنگه هیه.

نا به م شیوه کورته کوتاییمان هینا به ته فسیری نه م سوره ته به فه ره، وه هه ر به م
 نه اندازه یه که وتمان دهر نه کهوی که زور به جیه و مافی خویه تی که کراوه به سه ره تا و یه که م
 سوره تی نه م قورخانه گه وه و بلنده، وه زور به جیه و مافی خویه تی که له هه موو پرکاتیکی
 نویردا نه وتریته وه. داوا نه که یه له خوی میهره بان که دلمان پروناک بکاتوه به تیشکی نه م
 سوره ته پیروزه و به ندو یاساکانی له دلماندا جیگیر بکات.

وصلی الله وسلم علی عبده ورسوله محمد وعلی کل عبد مصطفی.

واته: نهو که سانه ی که گوپرایهلی خواو پیغه مبهرن، نهوانه له پوزی دویا دا له گه ل نهو که سانه ن که خوا چاکه و
 بههره ی خوی پرشتوه به سه ریانا که بریتین له پیغه مبهران و صدیقه کان و شهیده کان و پیاو چاکان.

سورتهی ﴿البقره﴾ مه‌دینه‌ییهو (۲۸۶) نایه‌ته

بسم الله الرحمن الرحيم

ئهم سورته هه‌رچهند هه‌موو نایه‌ته‌کانی پیکه‌وهو به‌دوای ئەکدا نه‌هاتوونه‌ته خواره‌وه، به‌ئکو له بهینی نایه‌ته‌کانی دا سورته و نایه‌تی تر هاتوونه‌ته خواره‌وه، ته‌نانه‌ت پرای بههینز له‌سه‌ر ئه‌وه‌یه که هیندی له نایه‌ته‌کانی - وه‌ک نایه‌تی باسی سوودو قه‌ده‌غه کردنی - له‌دوا دوایی هاتنه خواره‌وه‌ی قورئاندا هاتوونه‌ته خواره‌وه، ئهم سورته هه‌رچنده بهو جوړه‌یه، به‌لام لهو سورته‌تانه نه‌ژمی‌رئ که‌له یه‌که‌م و سه‌ره‌تای چه‌رخی مه‌دینه‌وه هاتبنه خواره‌وه، پرای بههینو له‌سه‌ر ئه‌وه‌یه که سه‌ره‌تاکه‌ی له یه‌که‌م جارو سه‌ره‌تاره هاتووه، وه هه‌موو سورته‌تیکیش به‌پیی سه‌ره‌تاکه‌ی ته‌ماشا نه‌کرئ و ناو نه‌برئ، ئینجا بی‌گومان کو‌کردنه‌وه‌ی نایه‌تی سورته‌ته‌کان و ریزو کردنی سورته‌ته‌کان به‌م جوړو شیوه‌ی که هه‌یه و ناسراوه، له‌سه‌ر پراو فه‌رمانی پی‌غه‌مبه‌ر بووه (ﷺ) وه‌ک پوون نه‌بیته‌وه له‌حه‌دیسینکا که (ترمزی) نه‌یهینئ له (ئیین و عه‌باس) وه - خوا لئیان رازی‌بی - وه هه‌روه‌ها له‌حه‌دیسئ تره‌وه که (مسلم) و (بوخاری) نه‌یهینن لئیه‌وه، وه بی‌جگه له‌وه‌حه‌دیسانه ئهم جوړو شیوه‌ی که هه‌یه به‌ته‌واوترو به بی‌گومان و دو‌به‌ره‌کی ده‌قی ئهو یه‌که‌م به‌رگه‌یه که ناو نه‌برئ به (المصف‌الأم) وه له‌سه‌ر بریاری هه‌موو هاو‌رئیکانی پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) قورئانی تیا کو‌کرایه‌وه له یه‌که‌م جارو سه‌ره‌تای جینیشینی (ئهبو به‌کر) دا - خوا لئنی رازی‌بی - وه شتیکی ناشکرایشه که ئهو بریاره له‌خو‌پایی نه‌دراوه و له‌به‌ر ئه‌وه بووه که ئهم قورئانه‌یان به‌م جوړو ریزه وه‌رگرتووه له پی‌غه‌مبه‌ره‌وه (ﷺ) جا له‌به‌ر ئه‌وه هه‌ر سورته‌ی له سورته‌ته‌کانی قورئان تام و بۆن و هه‌ناسه و شیوه‌یه‌کی تایبه‌تی هه‌یه جیای ئەکاته‌وه له سورته‌ته‌کانی تر، هه‌رچهند له‌بنه‌په‌تدا یه‌کن و له یه‌ک سه‌رچاوه‌وه هاتوون و هه‌موو فه‌رمووده‌ی خوان، ئه‌وه‌ش به‌وینه‌ی ئەندامه‌کانی ناده‌می که هه‌موو له‌بنه‌په‌تا یه‌کن و که‌چی هه‌رکام له‌وه‌ئندامانه له شیوه‌و ده‌نگ و په‌نگ و په‌وشتا جیاوازن له‌وانی تر.

ئهم سورته در‌ئژه و باسو مه‌سه‌له‌ی زۆری تیا‌یه، به‌لام هه‌موو کو‌ئه‌بنه‌وه له یه‌ک مه‌ئبندا، وه ئهو مه‌ئبنده‌ش له دوو په‌لی سه‌ره‌کی پیک هاتووه که په‌یوه‌ستیان به‌تینه.

یەكەمیان: ئەگەر پێتەوه بۆ هەلۆیستی جوولەكە بەرامبەر بە ئیسلام و ئەو گەلە
موسڵمانەى كە لە سەر بنه‌رەتى ئیسلام پێك هات یەكەم جار لە مەدینەدا، وە پەيوەندى بە
هێزى ئەو جوولەكانە بە ناپاكەكان و بت پەرسەكانەوه بەدژى ئیسلام و موسڵمانان.

دووم: ئەخولیتەوه بە دەورى هەلۆیستی ئەو كۆمەلە موسڵمانەدا لە یەكەم جارى پەیدا
بوونیانەوه، وە نامادە كردنیان بۆ هەلگرتنى سپاردەى خوا و هەلسانیان بە فرمانى
جینشینی لە زه‌ویدا، لەپاش ئەوهى بەنى ئیسرائیلی پەیمانى خویان شكاند و ازبان هینا
لەو سپاردە گەورەیهى كە خرا بووه سەر شانیان و خۆیان دارنى لە شەرەف نەوهی و نەژادى
(ئىبراهیم خەلیل)، هەموو باسو و مەبەستەكانى ئەم سورەتە ئەخولینەوه بە دەورى ئەو
مەلەبەندەدا بە هەر دوو پەلەكەیهوه، وەك پوون ئەبیتەوه لە نیشان دان و خستنه‌ بەر چاوى
ئایەتەكانیهوه، وەبۆ پوون كردنەوهى ئەوهى كە باس كرا چاك وایە كورتەیه باس بكەین لەو
بەسەرەتات و پووداوانەى كە ئایەتەكانى ئەم سورەتە هاتنە خوارەوه بۆ چارەسەر كردن و
بەره‌نگاریان، لەگەڵ بێدار كردنەوه و مۆجیاری كردنێكى هەمیشەیهى بەوهى كە ئەو
بەسەرەتات و پووداوانە بە شیۆهیهكى گشتى هەر بووه و هەر نەیش بەدیژایی چەرخ و پوژگار،
و هوى هەمیشەیهى و تەرو تازەیهى تەمى و نامۆژگاریه‌كانى فرمانیش هەر ئەویه.

كوچ كردنى پێغمەبەر (ﷺ) بۆ مەدینە پێك هات لەبەر چەند هۆیه كە ئەو كوچ كردنەى
بە پێویست گێراو كردى بە كرده‌وهیهكى ناچارى بۆ بەرئۆه‌بردنى بانگ و بانگەوازه‌كهى
خوا و پویشتنى لەسەر ڕینگە و پچەى تايبەتى خوى كە خوا بوى نەخشە كینشا بوو.
هەلۆیستی نارەوا و سەر كینشانەى قورەیش لە مەككەدا - تايبەتى لە پاش لە دنیا دەرچوونى
(خەدیجە) خاتوون - خوا لێى رازیبى -، وە لە پاش مردنى (ئەبو تالیب) - ئەو هەلۆیستە
نارەوايه‌ نزیك بوو لەوهى بە تەواوى بانگ كردنەكهى پێغمەبەر (ﷺ) بوەستینى لە مەككە و
دوو بەرىدا، هەرچەند لەبەرەوه مەردوم هەر موسڵمان ئەبوون و گوێیان نەبوو لەو هەموو
پیلان و سزاو ئازارەى كە دووچارىان ئەكرا، وە ئەو هەلۆیستەى قورەیش كارێكى واى
كردبوو عەرەبەكانى دوورو دەرەوهى مەككە وەستا بوون و چاوه‌روانىان ئەكرد، بزائن واى
كردبوو عەرەبەكانى دوورو دەرەوهى مەككە وەستا بوون و چاوه‌روانىان كرد، بزائن ئەو
ئاژاوه و دوژمنایەتیهى كە خزمە زۆر نزیكەكانى پێغمەبەر (ﷺ) بەكارى ئەهینن سەرەنجامى
چۆن ئەبیت و سەرى لە چیه‌وه دەرئەچن؟ وەهیچ هۆ و پال پێوه‌نەرنى نەبوو بپروایان پێبیتنى
بە پیاوى كە بەو جوژه‌كه‌سو و كارى لێى هەلسابن، بە تايبەتى كە خزمەكانى قاپیه‌وان و

کلیل داری که عه به بوون، و به هوی نهوه و بیرکی نایینی و سهزکیان هه بوو له نیمچه دورگه دا، جا له بهر نهوه پیغه مبهر (ﷺ) نه گهرا به دوای جیگا و شوینی ترا که بیکا به نیشته جی و مهلبه ند بۆ نایین و بانگه وازه که ی، شوینیکی وا که نایین و عه قیده که ی پیاریزی و سه به سستی بکات و له و هستان و بهر گریه ی که له مه که دا دوو چاری بوو، وه پیاریزگاری برواداران بکات له سزا و نازار. وه له پیش کوچ کردن بۆ مه دینه کومه له کانی کوچیان کرد بۆ حبه شه، وه مه به سستی سه ره کی له کوچ کردنش وا دهر نه که وی هه ر ده ست که وتنی نه و بنکه و مه لبه ند بووبی.

به نگه له سه ر نه وه نه مه یه نه وانه ی که نه و کوچیان کرد له تا قمی به ند و هه ژارو بی که سه کان نه بوون، که هه می شه له ژیر باری نازارو سزادا بوون، به لکو له وانه بوون که که س دارو ته قیه لی کرا و بوون و که س نه ی نه توانی نازاریان بدات و ده ست دریزیان بۆ بکات، نه وانیش وهک: (جه عفری کوپی نه بو تالیب) و (زوبیری کوپی عه وام) و (عبدالرحمن کوپی عه وف) و (نه بو سه له مه ی مه خزومی) و (عوسمانی کوپی عه فغان)، هه روه ها له نافر ته نایش چهن د نافر ته نیک نه و کوچیان کرد که له بنه ماله گه وره کانی مه که بوون و که س نه ی ده توانی ده ست دریزیان بۆ بکات، یه کی له وانه (ام حبیبه) بوو که کچی (نه بو سوفیان) بوو که یه کی بوو له سه رو که به رزه کانی قو به ییش، به لن هه ل نه گری که نه و کوچ کردنه چهن د هویه کی تری بووبی، وه نه وه ی بق و خه شمی چهن د که س و چهن د بنه ماله یه کی گه وره هه لسن و غیره تیان بیته جوش له وه ی که کوپو که س و کاریان دهر به دهر کران، به لام له هه مان کاتدا با مه به سستیان دوزینه وه ی بنکه یه بیته که هیچ نه بی به سه به سستی و بی مه ترسی بتوانن هه لسن تیایدا به کاروباری نایینه که یان، وه هه روه ها وا دهر نه که وی پویشتنی پیغه مبه ریش (ﷺ) بۆ (طائف) هه ر بۆ نه و مه به سته بوو بیته، به لام مه به سته که پیک نه هات نه وه بوو گه وره کانی هوزی (ثقیف) پینشوازیه کی زور خراپیان لی کرد و بی شه رمی و ناپیاری خویانیان دهر بری، وه ک به دریزی له کتییی سیره ت و حه دیس دا باس کراوه، نینجا له پاش نه وه خوا ده وری کرده وه له پیغه مبه ر (ﷺ) وه له نایین و بانگه وازه که ی، له لایه که وه که خه یال بوی نه نه چوو، به م ره نگه خوا په یمانی یه که می (عقبه) ی سازاند، نینجا په یمانی دووه می ش هات به دوایدا، که نه و دوو په یمانه خوا کردنی به قاپی سه رکه وتن و زالبوون به سه ر هیزی کو فرو نه فامی دا، وه نه م دوو په یمانه په یوه ندیه کی به هیزیان هه یه به و

مه‌به‌سته‌ی که له‌م پێشه‌که‌یدا خه‌ریکێن پێیه‌وه، وه به‌و به‌سه‌ره‌اتانه‌ی که له مه‌دینه‌دا
په‌ویاندا به‌رامبه‌ر ئه‌م ئایین و بانگه‌وازه.

کو‌رت‌ه‌ی داستانی ئه‌م دوو په‌یمان‌ه به‌م جو‌ره بوو: پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌کاتی چه‌جدا
په‌یوه‌ندی ئه‌کرد به‌وانه‌ی که ئه‌هاتن بۆ چه‌ج له تیره‌کانی عه‌ره‌بی ده‌ره‌وه و بانگی ئه‌کردن بۆ
ئیسلا‌م و دا‌وای لی ئه‌کردن پارێزگاری بکری له‌ گه‌یاندنی فه‌رمان و ئایینی خوادا، جا به‌ دوو
سال پێش کو‌چ کردنی بۆ مه‌دینه گه‌یشت به‌شه‌ش که‌س له مه‌دینه‌یه‌یه‌کانی هو‌زی (خه‌رج)
له‌کاتی چه‌جدا، ئینجا که بانگ کردنه‌که‌ی پێغه‌مبه‌ریان بیست له‌ناو خو‌یا‌نا و تیان: سویند
به‌ خوا ئه‌مه ئه‌و پێغه‌مبه‌ریه که جووله‌که‌کانی مه‌دینه هه‌ره‌شه‌ی پێنه‌که‌ن له ئیمه‌ و ئه‌لین:
کاتی هاتووه‌ته پێشه‌وه، که‌واته با ئه‌وان پێشمان نه‌که‌ون لی... له‌به‌رئه‌وه کاتی بانگی
ئه‌مانی کرد گو‌پایه‌ل بوون و به‌روایان هینا، وه عه‌رزیا‌ن کرد که هیچ گه‌لی نییه وه‌ک ئه‌و گه‌له‌ی
ئیمه ئازا‌وه و دوژمنایه‌تی تیا بیت، به‌ئکو خوا به‌ تو‌یه‌که‌مان بخات و نا‌کو‌کی‌مان نه‌هیلێ،
ئینجا که گه‌رانه‌وه بۆ مه‌دینه ئه‌م باسه‌یا‌ن گێپرایه‌وه بۆ گه‌له‌که‌یا‌ن، ئه‌وانیش به‌وه شادمان
بوون و به‌ریاریان له‌سه‌ردا، ئینجا له‌سالی دا‌هاتوودا تا‌قمیکی دو‌انزه که‌سی له هه‌ردوو تیره‌که
چوون بۆ چه‌ج، په‌یما‌نیا‌ن پێدا له‌سه‌ر ئیسلا‌م، وه ئه‌ویش (موصعو‌بی کو‌پی عومه‌یری)
له‌گه‌ل ئاردن تا فیری کاروباری ئایینی ئیسلا‌میا‌ن بکات، ئینجا له سالی‌دا‌هاتووی ئه‌و ساله‌دا
کو‌مه‌لکی چه‌فتا و پینج که‌سی هاتن و به‌خه‌زمه‌تی گه‌یشتن و دا‌وایان لی‌کرد که په‌یما‌نیا‌ن
له‌گه‌ل ببه‌ستن، ئه‌ویش له شه‌وا له‌گه‌ل (عه‌باس)ی مامی هه‌رچه‌ند هیشتا به‌روایشی نه‌هینا
بوو چو‌و بۆ ناو ئه‌و مه‌دینه‌ییا‌نه و به نه‌ینی کو‌بوویه‌وه له‌گه‌لیان و په‌یما‌نه‌که‌ی له‌گه‌ل به‌ستن،
وه ئه‌م په‌یما‌نه ناو ئه‌بری به په‌یما‌نی گه‌ره‌ی (عقبه).

(محم‌دی کو‌پی که‌عبی قو‌زی) ئه‌فه‌رمو‌ی: وه‌ک له چه‌ند ریوا‌یه‌تی‌کا هیه له‌و شه‌وه‌دا
(عه‌دالله ی کو‌پی ره‌وا‌حه) که یه‌کن بوو له‌و په‌یما‌ن ده‌رانه وتی: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا مه‌رج
دا‌بنی له‌سه‌رمان بۆ خواش و بۆ خو‌شت، ئه‌ویش فه‌رمو‌وی: مه‌رج بۆ خوا به‌سه‌رتانه‌وه
ئه‌وه‌یه که ببه‌هه‌ستن و هیچ شتی نه‌که‌ن به‌ ها‌وبه‌شی، وه بۆ خو‌شم ئه‌مه‌یه که به‌رگه‌رم لی
بکه‌ن له هه‌ر شتی که به‌رگه‌ری خو‌تان و مالی خو‌تانی لی ئه‌که‌ن، (عه‌دالله) عه‌زی کرد: ئه‌گه‌ر
ئیمه ئه‌وه‌مان کرد چیمان بۆ هیه و پا‌داشتمان چیه‌؟ ئه‌ویش فه‌رمو‌وی: به‌هه‌شت، ئه‌وانیش
وتیان: کپین و فرو‌شته‌که قازانجی کرد، نه‌پێی هه‌لوه‌شان‌دنه‌وه‌ی ئه‌ده‌ین و نه‌ دا‌وای
هه‌لوه‌شان‌دنه‌وه‌ی ئه‌که‌ین!! ئا‌وا به‌و جو‌ره کاره‌که‌یا‌ن به‌ توندی گرت، له‌به‌رئه‌وه ئیسلا‌م

بلاو بوویوه له مه‌دینه‌دا به زوویی و به په‌سپان‌دی، به جوړی هیچ مائی نه‌ما له مه‌دینه‌دا که ئیسلامی تینه‌که‌وئ پښخ کوچ کردنی پیغه‌مبەر (ﷺ) وه له‌پاش نه‌و په‌یمان‌ه موسلمان‌ه‌کانی مه‌که‌که ده‌ستیان کرد به کوچ کردن بو مه‌دینه به‌دوای یه‌کا و ه‌موو شتیکیان به‌جی ه‌نشت و ته‌نیا عه‌قیده و ب‌رواکه‌ی خو‌یانیان له‌گه‌ل خو‌یان برد و چون بو‌لای برا مه‌دینه‌ییه‌کانیان و نه‌وانیش - خوا لییان رازیبی - به‌جوړی هاتن به پیش‌وازیانه‌وه که‌له ه‌موو چین و چ‌رخ و ته‌م‌نی ناده‌میدا شتی وا نه‌ببیراوه، ئینجا پیغه‌مب‌ریش (ﷺ) له‌گه‌ل یاری (غاری) کوچیان کرد بو بنکه به‌هیزه سه‌ره‌بست و نازاده‌که‌ی ئیسلام که چ‌هند وه‌خت به دوایا نه‌گه‌ران، کوچیان کرد بو شاری (یثرب)، وه له‌دوای نه‌وه ناوه‌که‌ی بوو به (مه‌دینه‌ی ره‌سول) شاره‌که‌ی پیغه‌مب‌ر، وه هر له یه‌که‌م جاری کوچ کردن و گه‌یشتن به‌و شاره پی‌رژه ده‌وله‌تی ئیسلامی به‌دی هات و به‌ریابوو.

له‌و یه‌که‌م چینی کوچ که‌ران و یارمه‌تی ده‌رانه‌ گه‌ل و کو‌مه‌ل‌یکی ه‌لب‌ر‌ن‌روای جیا‌واز پ‌یک هات که قورئان له‌زور شوینا وه‌سفیان نه‌کات و ناما‌ژه نه‌کات به راده‌و پ‌له‌ی به‌رزیان، نه‌م سوره‌ته له یه‌که‌م جارو سه‌ره‌تایه‌وه باسی ییک‌ومه‌ل له ناده‌می نه‌کات و ناو و نیشانیان ه‌ل نه‌دات، که یه‌که‌میان تا‌قمی له خواترسانه به شیوه‌ی گشتی، به‌لام یه‌که‌م و سه‌ر ده‌سته له ناویانا نه‌و کو‌مه‌له به‌ختیاره‌ی یه‌که‌م جاری نه‌م نومه‌ته‌یه له کوچ که‌ران و یارمه‌تی ده‌ران - خوا لییان رازیبی -، ئینجا له‌پاش نه‌وان بی‌رواکان نه‌کات به دوهم و نه‌یه‌ننی به‌ دوای یه‌که‌م تا‌ق‌دا به‌ دوای یه‌که‌م تا‌ق‌دا که بی‌گومان نه‌و چینه بی‌روای یه‌که‌م جار‌ه‌یش که به‌رامب‌ر ئیسلام و نه‌و موسلمانانه وه‌ستان، سه‌ر ده‌سته و یه‌که‌م مه‌ب‌ستن له‌ناو نه‌و تا‌ق‌مه خه‌شم لی‌گیراو و ه‌ره‌شه لی‌کراوه‌دا، ئینجا د‌یته سه‌ره‌باسی نا‌پاکان و نه‌یان کات به‌ س‌ی‌یه‌م تا‌قم و به‌دریژی لییان نه‌دوئ و زور له کرده‌وه و ناو و نیشانیان ده‌ر‌نه‌خات، نه‌م تا‌ق‌مه له مه‌دینه په‌یدا بوون له‌پاش نه‌وه‌ی ئیسلام ه‌یزکی وای په‌یدا کرد که ه‌موو که‌س له ول‌ات‌دا به‌شتی دانه‌نا و ه‌موو که‌س زور یا‌که‌م نا‌چار بوو ته‌قیه‌ی لی‌نه‌کرد، به‌تایبه‌تی له‌پاش جه‌نگی (به‌در) که ئیسلام و موسلمانانی تیا سه‌ره‌کو‌تن و ه‌یزی بت په‌رستی تیا ش‌کا، وه له‌ناو نه‌وانه‌ی که نا‌چار بوون به‌ خو‌ر پ‌یک‌خست له‌گه‌ل موسلمانان دا، زور تر تا‌قمی بوون له‌ پیاو ما‌قولان و گه‌وره‌کانی مه‌دینه که خ‌زم و که‌س و کاریان موسلمان بوو بوون و نه‌مانیش نا‌چار بوون به‌ده‌م موسلمان‌نیتیان ده‌ر‌نه‌ب‌ری، تا نه‌و پ‌یزو قه‌ده‌ریان به‌مین‌تیه‌وه و پار‌یزگاری به‌ر‌ژه‌وه‌ندی خو‌یان ب‌کن، یه‌کن له‌و گه‌ورانه (ع‌بدالله ی کو‌پی نوبه‌ی سه‌لول) بوو که‌له پښخ

گه یشتنی ئیسلام بو مه دینه گه له که ی خه ریک بوون تاجی پادشیان بو دروست نه کردو نه یان کرد به پادشای خو یان.

ئه م تاقمه ناپاکه به نه یینی و له ژیره وه به هیچ رهنگ نه نه وه ستان له پیلان و نا پیایوی و ناژاوه نانه وه، وه زیانیان زور تر و سهخت تر بوو له زبانی دوژمنه ئاشکراکان، له بهر نه وه قورئان لیره وه له زور شوینی ترا نه وه هیرشه سامناکانه نه با ته سه ریان و موسلمانان ئاگادار نه کاته وه به پیلان و دوژمنایه تیه که یان، وه له هیرش بردنی ئیره دا ئاماژه نه کات به شه ییتانه کانیان که وا دهر نه که وئ مه به ست به و شه ییتا نانه یان جووله که بیته که نه م ناپاکانه بوون به که ری ژیر باریان به هوی نه مانه وه پیلان گیر ی و کرده وه ی پیسیان ئاراسته ی ئیسلام و موسلمانان نه کرد، نه و جووله کانه ی که پیغه مبه ر (ﷺ) له گه ل هه موو تیره و به ره با به کانیان په یمانی به ست له سه ر چه ند به ندی که هه موو پیی رازی و شادومان بوون و بریاریان له سه ردا، که چی له پاشا به سه روشتی جووله که یی خو یان نه و په یمانه یان شکاند تا خوا تو له ی لیسه ندن، وه نه و جووله کانه یه که م تاقم بوون که هه لسان له مه دینه دا له دژی ئیسلام و موسلمانان و پیغه مبه رمان (ﷺ) وه هوی دوژمنایه تی یه که شیان چه ند شتی بوو هیندیکیان نه مه بوو: جووله که له پیش ئیسلامدا له مه دینه دا ریزو راده یه کی به رزی بوو، چونکه زانا و نامه دار بوون عه ره به کان نه خوینده وارو بینامه بوون، نه مه له م باره یه وه، وه له باری تره وه عه ره به کان به هوی دوژمنایه تی سهختی ناو خو یان له کار که وتبوون و هه ر تاقمی ناچار بوو به مه رامی کردن و دلنه وایی جووله که کان که به ده سه لات و چه کدار و فیلباز بوون، که واته نه و دوژمنایه تییه هه ل و هه لکه وتیکی چاک بوو بو نه و جووله کانه، له په نایا بجه وینه وه و بین به دم راست و ته قیه بینکراو، ئینجا کاتی ئیسلام هات و به رزیرن نامه ی هینا به جوژی جووله که کان داما و بوون له ناستی، وه پیویست بوون پیی، ئینجا نه و دوو تاقمه دوژمنه ی یه ک خست و کردنی به برای گیانی به گیانیه کی وا که میژووی ئاده می شتی وای نه دی بوو، که واته به هاتنی ئیسلام نه و دم راستی نه وانه نه ما و رینگه به سئرا له پیلان گیر ی یه که یان.

بیجگه له و هوی جووله که له پیشه وه لاقی نه وه ی لیئه دا که گه لی هه لبر ژیراوی خویه و نامه و پیغه مبه ریتی هه ر له ناو نه وان نه بیته، که واته لایان و ابوو که دواترین پیغه مبه ریش هه ر له وان نه بیته، ئینجا که بینیان له ناو عه ره بدا پیه دا بوو، له یه که م جاره وه وایان زانیبو عه ره به نه خوینده وار ه کانه و، ئینجا که بینیان یه که م جار نه وان بانگ نه کات بو گو یه رایه لی بو

ئەو ئايىنە تازەيە، بەو بۆنەيەوہ کہ ئەوان زانا و شارەزا ترن لەبەت پەرستەکان، وە ئەوان شايستە ترن بە گوێزايەلى و مل کہ چى کاتى ئەويان بينى غيرەت کەشى نەفامانە گيرتنى و ئەو بانگ کردنەيان بە دەست درىژى و نابرو بردن دانا، ئينجا بيجگە لەم ھۆيەش ھۆى گەورە ئەوہ بوو نەخۆشى حسادەت دليداگير کردبوون بە تەواوى لە دووبارەوہ:

يەکەم: لەوہى کہ خوا ئەم پيغەمبەرہى (ﷺ) ھەلبژارد کہ بەباشى ئەيان ناسى و ئەيان زانى راستە بەپيى ئەو ھەوال و نيشانانەى کہ لە نامەکەى خوياندا ھاتبوو.

دووەم: لەمەى کہ بەزوويى لە مەدينەدا سەرکەوت و کارەکەى بە ريکى و بەبئى وە ستان پويشت و گەيشت بە ئامانج، لەبەر ئەم ھۆيانە و چەند ھۆيە تر ھەلوئىستى جوولەکە بو جوړو شيوہ ناپروا بوو کہ قورئان لەم سورەتەو لە چەند سورەتى تردا بو مان باس ئەکات، وە بەراستى مافى خويانە کہ ئەو ھيرش و ھەر شە يەختانەيان ناراستە ئەکرى.

لە ھەموو شت سەيرتر ئەوہ يە کہ قورئان لەکەدارى کردوون لە چەند نيشانە و سىفەت و

کرەوہ يەکى خراپ کہ لە پيئش ئىسلامدا بوويانە و لە پاش ئىسلاميش تا ئىستا و لە مەولاش ھەتا دنيا دنيا يە ھەر ھەيانە و لييان جوئى نايئتەوہ، بە جوړى قورئان کہ پويى فەرموودە ئەکاتە ئەو چينەى کہ لە چەرخى پيغەمبەرە بوون (ﷺ)، وەک ئەوانە ھەر ئەو چينە بن کہ لە

چەرخى (موسا) پيغەمبەردا (عليه السلام) بوون ھەر ئەوانەش بن کہ لە پاش ئەو لە چەرخى

پيغەمبەرەکانى ترياندا بوون، بە ھۆى ئەوہ ئەوانە يەک تيرەن و لە ھەموو چەرخ و کاتيکدا

يەک سروشتيان ھەيە، وە کارو پيشەيان يەک جوړو شيوہى ھەيە، وە ھەلوئىستيان لەگەل

ھەق و راستى و مەردومدا ھەر يەک شتە بە درىژى چەرخ و چين و ولات!! جالەبەرئەوہ ئەبينىن

زۆر جار کردەوہى تاقم و چينەکانى چەرخى (موسا) و دواتر ئەدا بەناو چاوى ئەوانەى کہ لە

چەرخى ئەم پيغەمبەرەدا بوو (ﷺ) وە لەکاتى باسى پيشووەکاندا، پويى فەرموودە ئەکاتەوہ

جوولەکەکانى مەدينە، وە لەکاتى قسەکردن لەگەل ئەماندا پويى فەرموودەى ئەگيرئەتەوہ بو

تاقم و چينەکانى پيشوو و رابردوو، وەک بو مان دەرئەکەوئى لە مەوپاش - بەيارمەتى خوا -

لەکاتى تەفسيرى نايەتەکاندا، وە بەراستى ئەمە موعجزەى قورئانە و ھەر لە دەست قورئان

ديت ئەم جوړە کارانە، وە لەبەر ئەوہ يە قورئان تەرو تازەيە و لە ھەر چەرخيکدا بيري لى

ئەکرئەتەوہ و سەرنج ئەدرى وەک بو ئەو کات و چەرخە ھاتبئى و دانرا بيوايە، وە ھەموو تەمى و

ناموزگار يەکانى بەکارە لە ھەر چەرخ و چينىکدا، وەک يەکەم چين و چەرخ، وە گەلى

موسلمانى راستەقينە ھەميشە وريا ئەبن بەرامبەر دوژمنيان و ھەلناخەلەتئىن پيى.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الَّذِي أَنْزَلَ لَكَ آيَاتٍ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ

نهم سوره ته بيجگه له مانه و گهياندى نهم شته گرنگانه، دهست نيشان نهكات بو دروست كردن و دارشتنى كوشكى گهلى موسلمان و ناماده كردنى بو ههنگرتنى سپاردهى نابين و عه قيده لهزه ويده له پاش واز هينان و گوريز كردنى گهلى نيسرائيلى له ههنگرتنى، وه له پاش ههلوئىستى به دو خراپى دهريارهى موسلمانان و نايينى نيسلام و پيغه مبه ره كه يان (ﷺ). له پاش پيش خستنى نهم پيشه كيبه كه زور به نرخ و پر سووده له تيگه يشتن و وه رگرتنى مه بهست و نامانجى سوره ته كه دا، ئينجا با دهست پيڤكه يين و به دلگووى شل كه يين بو نايه ته كانى و داوا بكه يين له خوا كه به مره مه ندمان بكات به پيت و فهريان.

خوای گهوره نه فه رموى: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ * اللَّهُ﴾ له سه ره تا وه و تمان: مه يل و خواهيشى خوا و ابو له سوره تى ﴿يس﴾ هوه دهستم كرد به ته فسيرى قورئانى پيروز، وه هوى هه ليزاردنى نهو سوره ته م بو دهست پيڤكردن باس كردو وه له سه ره تاى نهو سه ره ته دا، ئينجا له باره ي دوو پيتى نهو سوره ته و دوانزه پيغه كه ي تره وه كه هر چواره يان كو نه بنه وه له م پرسته يه دا: (نص حكيم قاطع له س) وه له چند جوړو شيويه قاصى بيست و نو سوره تى قورئانيان پيڤكرا وه ته وه دهرياره ي نهم پيڤتانه به كورتى راي زانايانى نيسلام باس كردو وه تيا ياندا، كه واته ليزه دا دووباره كردنه وه به پيويست نازانم.

﴿ذَلِكَ أَنزَلْنَا لَكَ آيَاتٍ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ﴾¹ نهو كتيبه. واته نهم قورئانه به رزو به ريزه ﴿لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ هيچ گومان و دوو دلييه كى تيا نييه، واته هاتنى له لايه ن خواره نه وه نده پوون و راسته هيچ جينگه و شوينيكى تيا نييه بو گومان و دوو دلئى، وه نه وه نده موعجيزه يه كى ناشكرايه شايسته نييه بو نه مه ي گومان و دوو دلئى پووى تيڤكات. نايان گومان و دوو دلئى پوو بكات هه هونينه وه ي و شه شيرينه كانى كه پيڤك هاتوون هر لهو پياتنه ي كه مه ردوم وته و وتارى

¹ يه كه م زانايان چند رايه كيان هه يه له باره ي مه بهست به وشه ي ﴿ذَلِكَ﴾ و ﴿أَنزَلْنَا﴾ هوه، وه هه روه ها نهم رستانه يان به چند جوړى پيڤتانه — تركيب — كردو وه، هر چند هه مو رايه كان له مه بهست دا نه بنه وه به يه ك، به لام له سه ره هر رايه ته فسيرى تاييه تى خو ي هه يه، وه له ناو هه مو وان دا با وه پرم به ره به ميژه كه له ته فسيره كه دايه.

لَيْبِيكُ نُهَيْنِي وَ كَجِي هَمُوو كَس دَامَاو دَهسْتَه پَاچَه بُوو دَهسْتَه پَاچَه لَه مَهِي وَيْنَهِي
 كُورْت تَرِيْن سُوْرَهْتِي بِيْنِي، لَه گَهْل نُهْمَه دَا چَه نْد جَار جَارِي دَا بَه نَاو هَمُوو جِيهَانْدَاو بَه رِي
 بَرِيهِيه وه لَه هَمُوو كَه س كَه نُه گَه رَاسْت نُه كَه ن نَازَا بِن وَيْنَهِي بِيْنِي، وه هَوَالِيْشِي دَا كَه س
 نَا تَوَانِي وَيْنَهِي بِيْنِي، وه هَمُوو وَ تَه قَه لَلَاي زُوْرِيْش دَرَا لَه لَايَه ن دُوْرْمَانَه وه، بَه تَايِبَه تِي يَه كَه م
 چِيْنِي كَه عَهْرَب بُوون وَ سَهْر دَهسْتَه وَ سَهْرُوْك بُوون لَه دَوَان گَه دَا، وه مَامُوْسْتَاي
 هَه لَكَه وَ تُوو بُوون لَه وَ تَار دَان وَ رَهَوَان بِيْژِيْدَا وَ هَلَه دُوْرْمَانِيَه تِيْش دَا گَه شْتَبُوونَه نُه وِپَه رِي رَا دَه وَ
 هَه مِيْشَه بَه دَوَاي نُه وه دَا نُه گَه رَانَ رَه خَنَه وَ لَه كَه يَه ك بَدُوْرْنَه وه وَ پَلَارِي بَدَه ن لَه پِيْغَه مَبَهْر ﴿ﷺ﴾
 وَ قُوْرْنَا نَه كَه ي، وه وَ تَارِي زُوْرِيْشِيَان هَه لَبَه سْت وَ لَه پَاشَا هَهْر خُوْيَان بُوُو خُوْيَان لَه وَ بَارِيه وه
 دَا مَرْدَنَه وه نُه يَان وَ ت نُه مَه سِيْحَرُو جَا دُووَه بُوِيَه نَا تَوَانِيْن بَه رَغْرِي بَكَه يِن وَ وَيْنَهِي بَه يْنِيْن!!
 نُهِي نَايَا گُوْمَان وَ دُوو دَلِي رُوو بَكَا تَه مَانَا وَ مَه بَه سْتِي بَه رَزُو رِيْك وَ پِيْK وَ دَا مَه زَرَاو
 نَه گُوْرَاوِي، بَه بِي نُه وه ي هِيْچ دَرَا يَه تِي وَ نَه گُوْن جَاوِيَه K رُوو بَدَا بَه هِيْچ بَه ش وَ پَار چَه يَه كِيْدَا،
 هَهْر لَه سَهْر تَا خُوَارِي، كَه نُه گَهْر هِي خُوَا نَه بُوَا يَه نُه م كَتِيْبَه گَهْر يَه دَرَا يَه تِي وَ دُوو يَه رَه كِي
 زُوْرِي تِيَا بُوَا يَه؟ نُهِي نَايَا رُوو بَكَا تَه نُه وَ رِزِيْمَه رَاسْت وَ رَه وَاي كَه نَه خَشْشَه ي كِيْشَاوَه بُوُو رِيَان
 لَه هَمُوو بَارُو رُوو يَه كِيْيَه وه، چ چ پَرِيْمِي رُوْحِي وَ چ رَه وِشْتِي وَ چ كُوْمَه لَا يَه تِي وَ ... هَتْد؟

نُهِي نَايَا رُوو بَكَا تَه نُه وه مَه مُوو هَه وَا لَه غَه يِيَا نَه ي كَه دَاي بَه جِيهَان وَ جِيهَانِيَان، نِيْتَر چ
 نُه وه هَوَا لَانَه ي كَه لَه پِيْش هَاتَنِي قُوْرْنَا نْدَا بَه دَلِي هِيْچ كَه سَا گُوْزَه رِيَان نَه كَرْدَبُوو، وَ هَك هَه وَا ل
 دَانِي پَاشَه رُوْرِي نَا يِيْن وَ نُوْمَه تَه كَه ي، وه هَه وَا ل دَانِي بَه نِيَا زُو خَه تَه رَه ي دَلِي مَهْر دُوْم، وه چ
 هَه وَا ل دَانِي بَه وَ شْتَا نَه ي كَه پِيْغَه مَبَهْرُو نُه وَ گَه لَه عَهْرَبَه نَه خُوِيْنْدَه وَ هَارَه ي كَه لَه وَا ن بُوو
 لَه نَاوِيَا نْدَا پِيْگَه يْشْت بِيْنَا گَا بُوون وَ بَه هِيْچ رَه نْگ نُه وه هَوَا لَانَه يَان نَه بِيْسْتَبُوو وَ هَك هَه وَا لِي
 پِيْغَه مَبَهْرَان وَ گَه لَه رَا بُوْر دُووَه كَان وَ بَه سَهْر هَاتِيَان، بَه لَكُو نُه م هَه وَا لَانَه هَمُوو جِيهَان لِيْيَان
 بِيْنَا گَا بُوون، مَه گَهْر هِيْنْدِي لَه زَانَا يَانِي نَا مَه دَار لَه جُوو لَه كَه وَ مَه سِيْحِيَه كَان، كَه نُه وَ
 هَه وَا لَانَه ش بَه بِيْژِيَا دُو كَه م بَه دِي هَاتَن وَ بَه رَاسْت دَهْر چُوون؟

نُهِي نَايَا گُوْمَان وَ دُوو دَلِي رُوو بَكَا تَه نُه وه مَه مُوو مَه سَه لَه رَاسْتَه وَ نُه وه مَه مُوو شْتَه
 رَاسْتَه قِيْنَا نَه ي كَه هِيْنَا نِي وَ نَا مَاژَه ي بُوُو كَرْدَن لَه بَارَه ي نَا دَه مِي وَ نُه م بُوونَه وَ هَرَه وَ رِيَا نَه وه كَه
 لَه پِيْش هَاتَنِي قُوْرْنَا ن دَا نَه زَانَرَاو نَه نَا سَرَاو بُوون، وَ هَلَه پَاشَا هَاتَنِي بَه سِيَا زَدَه چَوَار دَه سَه دَه
 تَا زَه رِيْيَان پِيْنَه بَرِي لَه رِيْگَاي زَانِيَا رِي تَا زَه وه؟! نُهِي نَايَا ... نُهِي نَايَا ... نُهِي نَايَا ... كَه وَا تَه
 زُوْر بَه جِيْيَه وَ هَهْر مَافِي نُه مَه كَه فَهْر مُوو يَه تِي: ﴿ﷺ﴾ وَ اْتَه: نُه م قُوْرْنَا نَه نُه وه نْدَه رِيْنَمُوونِي

كەرو پرنیشاندەرو ئەوەندە ئەم سىفەتەى بەهیزە ەك خۆى پرنىمۈنى و پرنیشاندان بى
 واىە، بەلام لەگەل ئەوئشدا ەموو كەس بەرەرمەند نابى لىى و چاوى دلى بەدى ناكات.
 بەوئىنەى خۆركە چەندە ئاشكرايە و كەچى كوئرخۆى و پرووناكايە كەى بەدى ناكات، جا لەبەر
 ئەو ەەرچەندە پرنىمۈنى و پرنیشان دانەكەى بۇ گشتىيە، لىرەدا تايبەتى كرو
 فرموى: ﴿بَشْتَيْن﴾ بۆلە خواترسەكان كە دورە پەرىز و خۇپارىزن لەھوى خەشم و نارەزايى خوا.
 مەبەست بەم لە خواترسانە ەەر ئەوانە نىيە پىروايان ەينابى و لە خوا ترس و خۇپارىزەر
 بوون، بەلكو ئەمانىش و ئەوانەش پىروايان نەئىنا بى و لە خواترس و خۇپارىزن نىن، بەلام
 نامادەئىيان ەيە بۇ ئەو، و بەوئىنەى چىرايەكن كە ەموو كەرەسەى ەلگىرسانى تەواو
 بىت و ەەر ئەوئى مابى ئاگرى پىوەبىزى، يا بە بەوئىنەى گلۇپىكى كاروبار تەواو ەەر ئەوئى
 مابى دەست بىزى بە سوچەكەيداو داگىرسىزى، ئەو جۆرە كەسانەش بەو جۆرە نامادەن و
 ەەر ئەوئىيان ماو تىشكى قورئان بدا لەدئىيان، ئىتر پرووناك ئەبنەو بە پرووناكى پىروا، بەلام
 پرنىمۈنى قورئان بۇ ئەم دوو تاقمە لەسەر يەك بارو يەك جۆر نىيە، بەلكو بۇ ئەكەم ئەوئى
 دامەزراوى ئەكات و پىرواكەى بەهیز تر ئەكات و زىاتر ئاشنا و زانا و ئاگادار ترى ئەكات بە
 خواو سىفەتەكانى كە ئەوئش ەەرگىز تەواو نابى و دوایى نايە تەنانت بۇ پىغەمبەرانىش
 ەتا ەتايە، چونكە ناسىنى خوا بى سنوورو دوایى نەھاتو، وە بۇ تاقمى دووم ئەمەيە
 لەرئوۋەرىنگاى پىرواى نىشان ئەدات و ئىنجالەپاش ئەو بەرزى ئەكاتو بۇ رادە و پلەى بەرزتر.
 ئەو كەسەى كە خوا پىداو و ئەيەوئ بەرەرمەند بىى لە قورئانەو بە پرووناكى و پىت و
 فەرەكەى، پىوئستە بچى بۇلاى بەدئىكى پاك و خاوئىنەو و بەدئىكى پىر لە شەرم و سام و
 بىمەو، وە بترسى لەوئى نارىكى و گومپرايى تىابى، وەبە ئومئدو چاوەروانىيەو بووئستى
 بەرامبەرى و قاپى ەست و دەروونى بۇكاتەو. ئەوكاتە قورئان لە پرووناكى و شتە
 نەئىيەكانى خۆى ئەرىزى و ئەبىارىزى بەسەر ئەو دلە راستە بەشەرمە لە خوا ترسەدا، وە
 ەلگە و تووەكانى ئەم ئوممەتە بەو جۆرە بوون لەگەل قورئاندا، بۇيە قورئانىش پەروەردەى
 كرو و پىى گەياندن تا رادەيە كرونى بە پۇژو مانگو ئەستىرەيە بە ناوچاوانى ئادەمى و
 ئادەمىتتىيەو!! ئىنجا دەست ئەكات بە باسى نىشانە و سىفەتەكانى ئەو لە خوا ترسانە، كە
 نىشانە و سىفەتى ئەو كۆمەلە بەختياو بوون كە پىك ەاتن لە كۆچ كەران و يارمەتى دەران لە
 مەدئىنەدا، وە ەروەھا لەپاش ئەوان سىفەت و نىشانەى ەموو پىروادارىكى پاك و خاوئىنى
 ئەم ئوممەتەيە لە ەەر چەرخ و چىنىكدا، لە ەەر تىرە و لە ەەر ولاتى ەتا دنيا دنيايە.

الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُمِيتُونَ الصَّلَاةَ وَمَا رَزَقْنَاهُمْ يُقِيمُونَ ﴿٢٠﴾ وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ

وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿٢١﴾

یه کهم نیشانه و سیفت نه‌مه‌یه که نه‌فهرموی: ﴿الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ﴾ واته: له خوا ترسه‌کان نه‌وانه‌ن که برویان هیه به‌وه‌ی که هیه و هه‌ستی پیناکه‌ن. دووم ﴿وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ وه نویژ به‌ریک و راستی به‌جینه‌هینن. سنی‌هم ﴿وَمَا رَزَقْنَاهُمْ يُقِيمُونَ﴾ وه له‌وه‌ی که پیمان داوون و کردوومانه به‌ش و پوزیان هه‌ندیکی به‌خت نه‌که‌ن و نه‌یدن له‌ پنی‌ خوادا. چوارهم ﴿وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ﴾ وه نه‌وانه‌ی که برویان هیه به‌وه‌ی که نی‌راوته‌ خواره‌وه‌ بۆ‌ سه‌ر تو، وه برویان هیه به‌وه‌ی که نی‌راوته‌ خواره‌وه‌ پیش تو، واته هه‌رچون برویان هیه به‌هم قورئان و نایینی تو هه‌روه‌ها بروایشیان به‌ هه‌موو نامه و نایینه‌کانی تری خوا هیه که له پیش تووه‌ هاتوون. پینجه‌م: ﴿وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ﴾ وه به‌بیگومان و دوو دلی و به‌ نارامی دل‌ه‌وه برویان هیه به‌ پوژدی دوا‌یی.

به‌کورتی نه‌وه بوو نیشانه و سیفتی نه‌وه له خوا ترسه‌نه‌ی که قورئان پینموونیان نه‌کات و به‌هره‌مه‌ند نه‌بن له قورئانه‌وه که نه‌م سیفت و نیشانه‌ شایسته و شی‌اوی نه‌م دواترین په‌یام و عه‌قیده‌ن که هات بۆ‌ هه‌موو جیهان و جیهانیان، وه هات بۆ‌ نه‌مه‌ی هه‌موو ناده‌می یه‌ک بگرن له‌سه‌ری، وه ببین چاودیرو به‌په‌وه‌به‌ری هه‌موو ناده‌می، تا هه‌موو بزین له‌ ژیر چاودیری و سایه‌یدا به‌ هه‌موو هه‌ست و به‌رنامه‌ی تیرو ته‌واوی ژیانیه‌وه، نینجا که‌واته با نه‌ندازه‌یه به‌ دریزی بدوین له‌ یه‌که یه‌که‌ی نه‌م سیفت و نیشانه‌ به‌ تایبه‌تی، تا ده‌رته‌که‌وی له‌ ژیانیه‌ ناده‌میدا.

وته‌ی ﴿غَيْبٍ﴾ به‌دوو جوژ به‌کار نه‌هینری:

یه‌که‌م: شی‌وه‌ی گشتیه‌یه بۆ‌ هه‌ر شتی که هه‌ستی پینه‌کری و به‌ ژیری پووت بزانیان

نه‌وه به‌لکه‌ و نیشانه‌ ببین له‌سه‌ری یان نه‌بن.

دووم: تايبه تيبه به وهى هستى پينه كرى و به ژيريش نه زانرى و هيچ به لنگه و نيشانه يه
نه بن له سهرى، وهك قهزاو قهدهرى خواو شتانه ي كه زانينيان هر لاي خوايه، دياره ليړه دا
جوړى يه كه م مه به سته.

بروا به غه يپ يه كه م پيوستيبه كه له ژيانى ناده مي دا و به بن نه وه ناده مي تي به دى نايه و
ژيانه كه ي تهنگ و كه م كوړه، چونكه يه كه م و سهرچاوه ي هموو شتى، غه يپ و ناشكرا،
ديارى و ناديارى خوايه، كه هموو بوونه وهر شايبه ته له سهرى، وه به سروشت هموو
ژيريبه كه هستى پينه كات و نه يناسى، ده ي كاتى بروا بوو بهو خوايه دهر نه كه وي نه و
برواداره ناده مي به كى تير و تواوه و له سهر سروشت نه ترازاوه و ژيريبه كه ي ئيش نه كات، به لام
نه گهر برواى نه بن نه و كاته ناشكرايه كه سروشتى تي كچوووه و له ته وهرى خو ي ترازاوه،
ژيريبه كه ي كويزه و له كار كه وتوووه.

نه و كه سه ي برواى هيه به غه يپ، نه زانئ و برواى هيه بهو هموو هي زو وزه گيانيانه ي
كه نايه نه ژماره، كه واته چوار چيوه ي ژيرى و زانينى زور پان و پور و فراوانه، به پيچه وانه ي
بيپروا كه له چوار چيوه ي هست و هستيار تيپه ر ناكات.

به هو ي بروا به غه يبه وه م هر دو م جيا نه بيته وه له چوار پى و گيان له به رانى تر كه بن
ناگان له هر شتى كه هستى پيناكهن، وه به رز نه بيته وه بو پله ي ناده مي تي كه له و پله ي دا
بوچوون و تيگه يشتنى كى زور گه و ره و پان و پورى هيه، وه تن نه گات له خو ي و له ژيانى و
له و بوونه و ره ي كه تيايدا نه ژى، وه نه زانئ له كويزه هاتوووه و بوچى هاتوووه و كئ دروستى
كردوووه، وه تينه گات كه جيهان و ژيان ته نها نه م شوينه تهنگه و نه م ماوه كورته نييه، به لكو
نه م جيهانه قوناغيكه و نه م ماوه ژيانه تيايدا بو تا قيكردنه وه يه و جيهان و ژيانى بن سنوورو
نه پراوه پاش پرانه وه ي نه مان ده ست پينه كات.

به لنئ نه و كه سه ي كه برواى هيه به غه يپ نه زانئ كه بيچكه له م بوونه و ره به ناشكرا و
نه ينيه كانيانه وه، يه كئ هيه كه له هموو گه و ره تره و نه م بوون و بوونه و ره بهو فراهه م
هاتوووه نه و سهرچاوه يه تي، نه و يه كه ش نه و په روه رديگاريه كه نه نه م چاوانه نه يبينئ و نه
ژيرى تى نه گات و پيايدا نه گات، چونكه نه و بن سنووره و هي زى ژيرى سنووداره، وه
بينگومان شتى سنوور دارو دوا هاتوو ناكات به بن سنوورو دوا نه هاتوودا، نه وه ي زى بيرى و

ژیرییهی که دراوه به ئادهمی، پئی دراوه بۆئوهوی ههلسنی بهکارو باری ئهو جینشینیییهی که پئی سپیرووه لهه زهی و جیهانهدا، بهم رهنگه ورد ببیتتهوه و به قولی بیربکاتهوه لهه هموووی که بۆی دروستکراوه و خراوته بهر دهستی و ژیر بار کراوه بۆی، وه خهریک بیئت نیش و کار بکات و بهرهم فهراههه بیننی و ئهم ژیانه گهشه پبیدات و بیدار ببیتتهوه، به مهرچی یارمهتی وهرگرتن و پال پشتی هیزی گیانی (پۆحی) که په یوهستی ههیه به پهروهردگاروه، وه به مهرچی پهل نهکوئی و واز بیننی لهو شته غهیبیییه نهزانراوانههی که له سنووری خۆیان نین و ئهوانه لیگهپئی بۆ هیزیکی ترو زانیینی ئهوانه له خواروه وهرگری له رینگهی نایین و پهوانه کراوی خواوه، وه نابئی له خۆیهوه و بهبن هوده خهریک بیئت بهو شتانهی که له سنووری خۆیدا نین، وهک نابئی لای وای هرچی خۆی پئی پینهبرد و نهیزانی ئهو شته نییه، ههرکام لهه دوو باره ناراست و نارهوایه و ههرکس ژیر بیئت دوور ئهبن لهه دوو باره.

بپروا به غهیب بهو جوژه گرنگه و مهردوم بهرز نهکاتهوه له رادهی چوار پئی و گیان لهبهرانی تر، وه ئه یگهیهنی به پلهی بهرزی ئادهمیتی، بهلام به داخوه بۆ ماددییهکان که ئه یانهوی ئادهمی پهست بکه نهوه و جیای نهکهنهوه له راده و پلهی چوار پئی و گیان لهبهرانی تر، که هرچی ههستی پینهکهن نازانن ههیه!! وه ئه وهش ناو ئه بن به (پیشکوتن) وه ناشکرایه که ئه وه لادان و پهستی و ترازانیکه که خوا بپروا دارانی لیپاراست، ئه وه تا یهکهم نیشانه و سیفتهی کردن به پروا به غهیب، سوپاس بۆ خوا له سهر چاکه و بههرهکانی، وه پهستی و لاری و ترازانیش بۆ ئهوانههی که بهدوای ئه وهدا ئه گهرین و پهوای ئه دهن بۆ خۆیان.

سیفته و نیشانهی دووهمی له خوا ترسهکان به جیهینانی نوێژ بوو بهرێک و پینکی و ئامادهیی دل به تیگه یشتنهوه، که بهوه مهردوم بهرز ئه بیتتهوه له پهستی په رستن بیجگه له خوا، وه سهرو تهوئلی تهنها بۆ خوا دانهخات نهک بۆ دروستکراویکی وهک خۆی، وه هر دلئی بهراستی سوژدهبیا بۆ خوا و سهو و پوژ چهند جاری په یوهندی بکات به خوای خۆیهوه، ئهو دلّه ههست نهکات بهوهی که بهستراوه به پهروهردگارییهوه، وه نهزانی که بۆ ژیانهکهی مه بهست و نامانجیکی ههیه بهرزو بلند تره لهوهی بهختی نهکات لهه زهیییه و له پنیوستی ئهم زهوییهدا، وه ههست نهکات بهوه که بههیزتره لهو دروستکراوانه، چونکه په یوهسته به پهروهردگاری ئهو دروستکراوانهوه... وه ئه وهش ههموو مایهی هیزی دهروونه، ههرچونئ

هۆی بيم و ترس و خو پارئيزيه، وه تهمن دادهرو پال پئوه نه رنكي بههيزه بو پهروه ده كرنى
ئهو دله و خاوهنى ئهو دله، وه گيرانيان به خاوهنى بو چوون و ههست و رهوشتنى كه له
به نامهى خوا وه ره گيرين و مايهى رهماه ندى خوان.

نیشانه و سيفه تى سئيه میان كه هیندى لهو بهش و پوزییهى كه خوا پینی داوون نهیده ن
له پینی خوادا. كهواته هه ر له يه كه م جاروه نه زانن و دان نه نین به ودا كه نه وهى هه يانه هى
خوايه و به لوتف و ميه ره بانى خوئى پى داوون، وه لهو زانين و دان پيا نانه وه به خوئى و
شادمانییه كه وه كه له دله وه هه ئه قولئى و دهست نه درپته وه بو چاكه كردن له گه ل بئ دهست و
هه ژارندا، وه يارمه تيدان و به خيو كردنى به نده كانى خوا، وه ههروه ها ههست كردن به
پهيوه تى برايه تى ئاده ميئى.... وه به هۆى ئه وه وه دهروون پاك نه بيته وه له پژدى و چرووكى،
وه زاخا و نه درپته وه به چاكه و به زه يى هاتنه وه، ئهو كاته ژيان ئه بئى به جينگای دهست
گيرۆسى و كۆمه كى نهك به جينگه ي مل ملانئى و به ره ره كانى، وه دهسته پاچه و لاوازو پهك
كه و تووه كان به بئى باكى ئه ژين و خه مى ژيان ناخون، وه نه زانن وان له ناو دل و دهرووندا و
پروى خوئى ئه بينن، نهك له به ينى چنگل و كه ئبه ي دوپنده دا!!

شدان له پینی خوادا زهكات و هه موو خيرنك نه گرپته وه، وه له پيش دانانى زهكاتدا خيرو
به ختكردى مال له پینی خوادا دانراوه و هه ر بووه و له پاش دانانى زهكاتيش هه ر مايه وه،
وهك له چه ند هه ديسدا هاتوه، يه كئى له وان هه ديسنكه كه (تيرمزى) ئه يهينئى له (فاتمه ي
كچى قهيس) وه كه پينغه مبه ر (عليه السلام) فه رمووى: له مال و ساماندا بيجگه له زهكات ماف تريش
هه يه... وه بئى گومان ليه دا بهو شيوه گشتيه بئت چاكره و زور به شى بهو جوړه ته فسيريان
كردوه ته وه.

سيفه تى چواره م بپروا هينانه به هه موو ئايين و نامه كانى خوا. بئى گومان ئه م سيفه ته
شايان و شايسته يه - به لكو پئويسته - بو ئه م ئومه ته، كه ميرات بهرو و مرگري عه قيدو
ئايينه ئاسمانيه كانى رابردوه، وه جينگرو جينشينى هه موو په يام و پينغه مبه ر تيه كانه كه
هاتن و تپه پريانكرد هه ر له سه ره تاي ئاده ميئيه وه، وه جله و كيش و پيشه وای كاروان و
كۆمه لئى ئايين و بپروايه له م زه وييه دا هه تا دنيا دنيايه، وه نرخى ئه م سيفه ته برتتبه له
ههست كردن به يه كئيتى ئاده ميئى، وه يه كئيتى ئايينى ئاده مى، وه يه كئيتى پينغه مبه ره كانى،

وه يه کيتی خواو پەرستراوی، وه ههروهه نرخی ئەم سیفەته پاک کردنەوهی پۆخ و دەروونه
 له ڕهگهزایه تیهکی نارهوا به دژی ئایینهکان و نهوانه‌ی بڕویان هیه بهو ئایینهانه تا له سه‌ر
 ڕنگه‌ی راستی خوا بووبن. و بێجگه لهوانه‌ی که باسکران نرخی و بهرهمی ئەو سیفەته ئارام و
 شادمانییه بهو میهره‌بانی و چاودیرییه‌ی که خوا به‌کاری هینا له‌گه‌ڵ ئاده‌میدا به درێژایی
 هه‌موو چین و چه‌رخه‌کانی، ئەوه‌تا ئەو هه‌موو په‌یام و شه‌ریعت و پێغه‌مبه‌رانه‌ی بۆ نارد به
 یه‌ک ئایین و به یه‌ک ڕێنمونی یه‌ک ڕنگه‌ی راست، وه هه‌روه‌ها که‌شخه و شادمانی به یه‌ک
 باری و نه‌گۆڕاوی ئەو عه‌قیده و ئایینه له‌گه‌ڵ گۆڕانی ئەو هه‌موو چه‌رخ و به‌سه‌رهات و
 بڕواوه‌ڕانی تره‌دا، وه مانه‌وه‌ی ئەم وه‌ک ئەسته‌یره‌ی دره‌خشان له ناو تایکیدا بۆ ڕۆی
 دهرکردنی هه‌موو وێڵ و ون بوو سه‌رگه‌ردانی هه‌تا هه‌تایه وه‌ک له سه‌ره‌تاوه تا ئیستا.

دواترین سیفەتی له خوا ترسه‌کان بڕوا کردنه له‌ناخی دله‌وه به هه‌موو دله‌یایی و
 ئارامه‌وه به پۆژی دوا‌یسی که‌ئه‌م بڕوا‌یه ئەم جیهانه ئەبه‌ستنی به پۆژی دوا‌ییه‌وه، وه
 سه‌ره‌تاوه یه‌که‌م جار به‌دوا‌یسی و پاشه‌ پۆژه‌وه، وه کرده‌وه به سه‌ره‌نجام و تۆله و پاداشته‌وه،
 وه مه‌ردوم ئاگادار ئەکات به‌وه‌ی که‌له خۆپا‌یسی دروست نه‌کراوه، وه هه‌رگیز به‌بێ سه‌رو
 شوینی ناره‌وا، وه لێپرسینه‌وه‌ی ئەبیت و داد و داد په‌روه‌ری چاوه‌پوانییه‌تی، ئەو کاته
 بڕوادار دله‌یایی و دل ئارامه، وه سه‌ر ناکاته تاوان و خراپه‌کاری وه ئەگه‌ر پته‌وه بۆ چاکه و چاکه
 کاری، وه به نومی‌دو چاوه‌پروانی پاداشتی پۆژی دوا‌یسی ئەو بڕواداره به‌رگه‌ی هه‌موو گه‌رما و
 سه‌رما و ئازار و سزای ئەم جیهانه ئەگه‌ری، وه له‌کاتی خۆشی و ده‌سه‌لات و جله‌وی خۆی
 به‌ره‌للا ناکات، به‌لکو ملکه‌چ و چاو له‌به‌ر تر ئەبێ بۆ خوا، وه هه‌روه‌ها ئەو بڕواداره ناژی
 ته‌نها له‌م جیهانه که‌م و کو‌په‌دا، به‌لکو ئەژی له جیهانیکی فراوانی نه‌بڕاوه‌دا، وه ئەزانی
 ژبانی هه‌ر ئەم ماوه که‌مه‌نییه، به‌لکو ئەم ژبانه ژبانی راسته‌قینه نییه و سه‌ره‌تا و پێش ڕه‌وه و
 بۆ تاقیکردنه‌وه‌یه، تا هه‌ر که‌س بگات به‌سه‌ره‌نجام و به‌رهمی کرده‌وه‌ی خۆی، وه ژبانی
 راسته‌قینه ئەوه‌یه که‌له پۆژی دوا‌ییدا هیه.

أُولَئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٦٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٦١﴾ خَتَمَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ وَعَلَىٰ أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ

عَظِيمٌ ﴿٦٢﴾

ههراکام لهه سیفهتانه - وهک باسکرا - نرخیکی گرنکی ههیه لهه ژیانى ئادهمیدا، جاله بهر
 نهوه نهوانهه سیفهت و نیشانهی لهه خوا ترسهکان، وه نهه سیفهتانهه رینک و پیکى و
 په یوه ستیان ههیه پیکه وه و تهواو کهرى یه کترن و به یهک گرتنى هه موویان بهندهی بپروادارى
 راسته قینه پیکدیت، وه نهوه بوو شیوه و دیمهنى نهوه یه کهم گهله موسلمانهى که له یه کهم
 جاره وه فراههه هات لهه مه دیندا، وه پیکهاتبوو لهه هاوه له کوچ که رهکان و یارمه تی دهرهکانى
 پیغه مبهه (ﷺ) - خوا لهوانیش پازى بى - وه نهوه گهل و کومه له بهه سیفهت و نیشانانه وه
 نیجگار گهره تر گرنکو و به نرخ تر بوون، وه خواى گهره نیشى زور گهره وه به نرخی پیکردن
 لهه زهوییه و لهه ژیانى هه موو ئادهمیدا.... جاله بهر نهوه نهوانه یه کهم شایان بوون بهه
 وه سف و سه ناو مرگینیه ﴿أُولَئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ نهوانهى که خاوهنى نهوه
 سیفهت و نیشانانه بوون دامه زراو بوون و جیگیر بوون له سهه رینموونیه کی گهره که بویان
 هات له لایهه په ره مردگار یانه وه، وه هه نهوان گه یشتوون به ناوات و نامانج لهه پاش هه ول و
 تیکوشان بوى، نینجا دیته سهه باسى دووهه تا قم که بهه راستى نوینهرى بى پروایین لهه
 هه موو چهرخ و چینیکدا نهه فرموى: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ واته نهوانهى که پروایان نهه یناوه و
 سوورن له سهه ر بى پروایى بهه بى گهرانه وه لهه جیهانه دا، نهوانه: ﴿سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ
 تُنذِرْهُمْ﴾ یه کسانه له سهه ریان، ترساندنى توونه ترساندنن بویان، واته: ﴿لَا يُؤْمِنُونَ﴾ نهوانه بپروا
 ناهینن.

نهه تا قمه بهه تهواوى دژو پیچه وانهى تا قمى یه که من، نهوان قورئان رینموونى که ریانه و
 کاریان لى نهکات، نهوان ههست و دل و دهرهویان کراوهیه بو تیچوونى پووناکی بروا، نه مان
 هه موو ههست و دل و دهرهویان مؤر کراوه و داخراوه، وه کو نهه فرموى: ﴿خَتَمَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ
 وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ﴾ خوا مؤرى ناوه به سهه ر هیزى بیستنیاندا، که واته شتى رهواو راست نابیسن،

﴿وَعَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ وَعَشْوَةٌ﴾ و ه بهسەر چاویانهوه پهردهیهکی گهروه و نهستور هیه، کهواته رهوا و راستی نابینن، ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ و ه بویان هیهسزایهکی گهروه، پهنا بهخوا نهگرین لهسزایه کهخوا بهگهروهی دابنئ و ناوی بیا!!

مه بهست لهم مؤرکردنی دل و گوئی و پهرده هینان بهسەر چاوه‌دا، ههوال دانه به نهگه‌رانهوه و سووری نهوانه لهسەر بی‌بروایی، وه دلنیا کردن لهسەر نهو ههواله بهمه‌ی به شیوه‌ی چیرۆک وینه‌یان بۆ نه‌هینیته‌وه به شتیکی داخراوی مؤر کراو که ریگه نه‌مینتی بۆ نه‌وه‌ی هیچ شتیکی تی‌بروا، یا مه بهست روونکردنه‌وه‌ی هوی برپوا نه‌هینانه‌که‌یانه، که به‌هوی بهد کرداری خویان و سووریان لهسەر بی‌بروایی، خوا دل و گوئی و چاویان بهرگری نه‌کات له‌وه‌رگرتن و بیستن و بینینی ره‌وا و راست، وه به هه‌ر جوړو لهسەر هه‌ریار ناشکرایه که زۆر پی‌هینان و ناچار کردن روونادات له‌و برپوا نه‌هینانه‌دا، وه هه‌روه‌ها له‌هه‌ر بهد کردارییه که به‌نده نه‌یکات، چونکه نه‌ده‌می سه‌ربه‌ستییه‌کی پیدراوه و خواهیشت و هه‌لبژاردنی هیه و نه‌توانی کام ریگا بداته به‌ر، وه خواهیشت و هه‌لبژاردن و کرده‌وه‌که‌ی زانراوه لای خوا، واته خوا زانیویه‌تی که نه‌و یه‌نده‌یه به مه‌یل و خواهیشت و هه‌لبژاردنی خوی کرده‌وه‌که نه‌کات، له‌پاش نه‌وه‌ش که ژیری پیدراوه و ریگای راست و چه‌وتیشی بۆ دیاریکراوه له‌گه‌ل به‌لگه و نیشانه‌شدا، وه ترسینراوه له‌سەر خراپه و موژده‌شی پیدراوه له‌سەر چاکه، ئینجا نه‌مه‌ش ناشکرایه که خواهیشت و بریاری خوا شوینی زانینه‌که‌ی نه‌وه‌ی و به پی‌ی نه‌وه نه‌بن که له‌زانینیا تی‌په‌ری کردوه، کهواته نه‌وه‌ی که خوا زانیویه‌تی و خواهیشتی کردوه و بریاری داوه له‌سەر به‌نده، هه‌ر نه‌وه‌یه که به‌نده‌که به خواهیشت و هه‌لبژاردنی خوی نه‌یکات، به‌لام به‌دی نایه‌ت به خواهیشت و دوستکردنی خوا نه‌بن، چونکه ته‌نها خوا دوستکه‌رو داهینه‌ری هه‌موو شتیکه.

نهم باس و مه‌سه‌له‌یه زۆر دوورو دریزه و ناژاوه و لیکۆلینه‌وه‌ی زۆری تیا کراوه و گه‌لی که‌سی تیا چووه، به‌لام هه‌رکه‌س ژیری تیرو ته‌واو بی‌ت نهم نه‌ندازه‌ی به‌سه که به کورتی و تمان هه‌موویشی ناشکرایه، ئینجا دیته سه‌ر باسی تا‌قی سنی‌هه‌م و نمونه‌ی سنی‌هه‌م، نهم تا‌قه نه‌وه‌ک یه‌که‌م تا‌قه له‌روونی و رووناکی‌دا، وه‌نه‌وه‌ک دووه‌م وایه له ته‌م و تاریکی‌دا، به‌لکو به جوړیک له‌به‌رچا و نه‌بروکیته‌وه و ئینجا ون نه‌بن.

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَيَأْتِيهِمُ الْآخِرُ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٨٠﴾ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا

وَمَا يُخَادِعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٨١﴾

نه فرموی: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَيَأْتِيهِمُ الْآخِرُ﴾ لهناو ئادهمیدا هیینی وا هییه که نهلی: بروام هیئاوه به خواو به پوژی دواپی، به لام پروا نهوه نییه که بهدهمی پروت بوتری، به لکو پروا نهبن له دلوه هلقولئی و نینجا لهوتارو کردارا دهرکهوی، وه نهو تاقمیش پرواکهیان بهدهمی پروت بوو نهوهی له دلایاندا بوو دژو پیچهوانه‌ی وتنهکهیان بوو، لهبرنهوه خوا بهم جوړه بهتینه بهرپرچی دانوهو بهدروئی خستنهوه، فرمووی: ﴿وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ﴾ بی‌گومان نهوانه هیچ کات پروا دارنن.

به پوالهت نهبوایه بیفرموایه: (وما امنوا)، نهوانه پروایان نه هیئاوه، به لام نه‌م شیوهی نیستا زور به هیزتره، چونکه هه‌میشه‌یی و به‌رده‌وامیان له‌سهر بی‌پروایی نه‌گه‌یه‌نی له‌گه‌ل دنیا کردن له‌سهر نهوه.

نه‌م شیوه و نیشانانه که‌لم چند نایه‌ته‌دا باسیان نه‌کات له‌یه‌که‌م جاره‌وه به‌دی هاتن له‌ناو نه‌و یه‌که‌م تاقمی مه‌دینه‌دا، به‌لام تاییه‌تی نین به‌وانه‌وه، به‌لکو نه‌و نمونه‌یه هر بوون و هر هه‌یشن و نه‌بن له‌ ناو گه‌لی موسلماندا له‌ هه‌موو چهرخینکا نه‌وانه په‌یدا نه‌بن له‌ناو چینیی ده‌سه‌لاتداری به‌ زل زاندا که نه‌وه‌نده نازاو چالاک نین بی‌پیچ و په‌نا خویمان ساغ بکه‌نوه به‌ بارینکا خویمان بپن به‌ مل کو‌مه‌لینکا، به‌لکو وه‌ک خویمان نه‌لین ئیداره‌ سازی نه‌کن و نه‌یانوه‌ی له‌گه‌ل هه‌موو که‌س خویمان پیک‌خن، وه نه‌وانه زیانیان بوئیسلام و موسلمانان زور به‌هیزتره خراپتره له‌وانه‌ی که به‌ناشکرا دوژمن و خویمان به‌ دوژمن نیشان نه‌دن، نه‌وانه‌ی به‌ زیره‌ک و لیزان دانه‌نین و نه‌توانن مه‌ردوم و موسلمانان بخه‌له‌تینن به‌ لاف پروا و موسلمانیتی، وه‌کو نه‌فرموی: ﴿يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ فیل و ته‌له‌که نه‌کن له‌ خواو نه‌وانه‌ی که پروایان هیئاوه بو خه‌له‌تان‌دنیا.

نه‌وانه نیازی فیل و ته‌له‌که له‌ خواو هه‌له‌تان‌دنی ئویان نه‌بووه، به‌لام شیوه‌ی ناپاکیان له‌گه‌ل نیسلام و پرواداراندا به‌بن باک و ترسان له‌ خوا وه‌ک شیوه‌ی فیل و ته‌له‌که له‌گه‌ل خواو خه‌له‌تان‌دنی خوا وایه، وه بیجگه له‌وه‌ش نه‌م فرمووده دهربرینه شتیکی زور گه‌وره نیشان نه‌دات که مایه‌ی نه‌و پهری دلخوشتی و شادمانی پروادارانه، نه‌وه‌ش بریتییبه له‌ نیشان‌دانی

په یوه سستی ته اووی شو بږوادایانه به خوږه وه، تا راده یه کومه له و پریزی نه وان به کومه له و پریزی خوږی نیشان نه دا، وه کاری نه وان به دوژمنی خوږی سهیر نه کات، وه شو پیلان و کرده وه خراپانه ی که ناراسته ی نه وان بکړی وای دانه نی که ناراسته ی خوږی کراوه، وه شه وش شو په ری پریزو نرخ پیدانه، وه به راستی به هره یه کی نه وه نده گوره یه به هیچ زویان و نوسین و کرده وه یه سوپاس و ستایشی نه وه ناکړی و دواپی نایه و به نده ی بږواداری راسته قینه نازانی چی بلی و چی بکات؟ وه نه گهر له شهرم و چاو له به ریدا بتویته وه مافی خوږه تی!! وه له هه مان کاتدا شم فهرمووده و دهر پرینه هه پره شه یه کی گوره و سامناکه له وان هی که نه یانه وی پیلان بگینن به بږواداران و کرده وه ی خراپیان دهر باره بکه ن و نازارو سزایان پی بگه یه نن، هه پره شه یه به مه ی که هر شتی بکه ن دهر باره ی شو بږوادارانه له راستیدا وه که له گهل خوی بکه ن وایه، جا کی نه توانی و نازایه با له گهل خوا بجه نگی و نازاوه و بهر به ره کانی له گهل بکات!

به راستی نه وه ی که شو فهرمووده یه نه یگه یه نی و نیشانی نه دات له و دو باره وه که باسکران، زور شایانی نه وه یه بږواداران زور به وردی بیری لی بکه نه وه، بو نه وه ی دل نارام بن و به دامه زراوی له سه ر پنگه ی خوږیان برون و باکیان نه بی له پیلانی پیلان گنیران. وه له فرو فیلی فیل که ران، وه له سزاو نازاری پیاو خراپ و دوژمنان، وه هه روه ها زور شایسته یه و جیگای خوږه تی بو دوژمنه کانیان بیرو هوشی بکه نه وه و دلیان داچله کی و بزائن که له گهل کی نه جه نگن و به ره ره کانی کی نه که ن؟! نیجا با بگه ریینه وه بولای شو ناپاکانه که خوږیان به زیره که دانه نی و ناپاکیه که یان به لیزانی سهیر نه که ن، با بگه ریینه وه بو سه ریان تا بزاین به ره هم و سه ره نجامی پیلان و ناپاکیه که یان چییه و زبانی بو کی نه بی؟ با گوئی بگرین له قورثان که نه فهرموئی: ﴿وَمَا يَدْعُونَ إِلَّا اَنْفُسَهُمْ﴾ وه نه وانه فیل و ته له که یان نه کردوه له گهل خوږیان نه بی، چونکه زبانی کرده وه ی خوږیان هر بو خوږیان نه گه ریته وه، ﴿وَمَا يَشْعُرُونَ﴾، وه خوږیان هه ست به وه ناکه ن، وه بی ناگان له وه ی که خوا ناگاداره به وان و به کرده وه که یان، وه نازائن که خوا شو بږوادارانه ی خستوه ته په نای خوږی و نه یانپاریزی له پیلان و به د کرداری نه وان، نه وانه پیلان و ناپاکیان له گهل خوږیان کرد که لایان و ابو شو و ناپاکي و فروفیله قازانجیان ده ست خوږیان خسوه، وه خوږیان پاراستوه له وه ی به ناشکرا جاری بی بږوایی له خوږیان بدن له کاتیکدا به وه خوږیان به دبه ختکردو خوږیان خسته چالی نا نومیدی و به ش بږوایی، وه خوږیان دو چاری به دترین دوا روژ کرد به بی برانه وه،

فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿١٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ
 لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ﴿١١﴾ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِنْ لَا
 يَشْعُرُونَ ﴿١٢﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا كَمَا ءَامَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا ءَامَنَ السُّفَهَاءُ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ
 السُّفَهَاءُ وَلَكِنْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾

هوئی ئەو ناپاکی و بەد کرداریه شیان ئەهیه: ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾ له دلیاندا نه خووشی
 ههیه، نه خووشی بئېروایی و بەدعه قیدهیی یانه خووشی داخ و کینه وحه سادەت به پیغه مەبەر (ﷺ)
 و نیسلام و موسلمانان، ﴿فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا﴾ لەبەر ئەوه خوا نه خووشیه که یانی زیاد کرد، بەم
 پەنگه دئی مۆر کردن وهک ئەو تاقمه که ی تر، یا داخ و کینه و حەساده ته که ی به تین تر کردن
 به مە ی پیغه مەبەر (ﷺ) و موسلمانانی سەرخست و پایه و پله ی به رزتر کردنه وه، لەم جیهانه دا
 به و جوړه ژبانندی، وه له پوژئی دوایش دا بهم جوړهن که نه فەرموئ: ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا
 يَكْذِبُونَ﴾ وه له پوژئی دواییدا سزایه کی سهختی نازار دهریان بۆ هیه به هوئی درۆیه که لەم
 جیهانه دا کردیان و به درۆوه وتیان بپرومان هیه به خواو به پوژئی دوایی، وه له سەر ئەو
 درۆیه مانه وه به هه می شهیی و وازیان نه هینا.

سیفه تی تری ئەو ناپا کانه - به تاییه تی گه وره کانیان که له پیش هه لاتنی تیشکی نیسلام
 بۆ مه دینه له ناو گه له که یاندا سه روک و دەم راست بوون وهک (عبدالله ی کوپی ئوبه ی کوپی
 سه لول) ئەوه بوو سه رکهش بوون که شخه یان ئەکرد به بارو کرده وهیه که له سه ری بوون و به
 چاکه و سوود به خشیان نیشان ئەدات، وه کو نه فەرموئ: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ﴾
 کاتی بوتری پنیان: شهرو ئاژاوه مه نینه وه له ولاتداو خراپه کاری مه کن له زه ویدا،
 به بپروانه هینان و ناپاکی و دوو زبانی کردن و هاندانی مه ردوم له بپروا جاره کان و به رگری کردن
 له بپروانه یان و شوین که وتنی ئایینی خوا، کاتی ئەو نامۆزگاری یه بکرین ﴿قَالُوا﴾ ئەلین:
 ﴿إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ﴾ ئیغه هر چاک که رو چاکه که رین له ولاتداو دوورین له خراپه کاری و
 تیکانی ولات.

ئەوانەى كە تىك دەرى ولاتن و پيس ترين كردهوه ئەكەن تيايداو له گەل ئەودا ئەلەين:
 نيم ريك و پيك كەرى ولاتين، ئەوانە زۆرو زەبەنەن له هەموو چەرخيكد، وه ئەوانە
 سروشتيان تىكچوووه و تەرازووى دەستيان ئارەزووى ئەفسيانە، بە هۆى ئەودە چاكە بە
 خراپە سەير ئەكەن و خراپە بە چاكە دانەنين، وه ك هەندى ئەخوش كە تال بەشيرين ئەزانى و
 شيرين بە تال ئەچەژى، جا لەبەر ئەودە دەم كوتيان ئەكات و بەرپەرچيان ئەداتەوه بەم شىوه
 سەخت و دل تەزىنە و له چەند رىگايەكمەه دلتيايى لەسەر ئەكات، ئەفەرموى: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾
 ﴿الْمُسَوِّدَ﴾ بیدار بن كە بى گومان ئەوانە هەر خراپ كەرو خراپەكارو تىكەدرن، ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾
 بەلام ئەوانە هەست ناكەن، واتە: تىكدان و خراپەكارى كەيان ناشكرابه و
 بەچاوەبىرنى، بەلام ئەوان هەستيان نيبه.

سيفهتى تريان ئەمەيه خويان زلو بلند تر له مەردوم نيشان ئەدەن، وه ئەيانەوى بەوه
 پايه و پلەيه پەيدا كەن له پيش چاو، ئەفەرموى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ﴾، كاتى
 بوترى پينان: بپروا بينن هەر چۆنى ئەو خەلكە بپروايان هينا، واتە بپروايەكى پاك و خاوين و
 راست و پوون، دوور له تىكەل كەردنى ئارەزوو كارى، بەويئەى بپرواي ئەوانەى كە خويان
 ملكەچكرد بە تەواوى بۆ خواو دلان كردهوه بۆ پىغەمبەر (ﷺ) بۆ هەر تەمى و فەرمانىكى...
 بى گومان ئەو ناپاكانە خويان بە بلندو پايه بەرز دانەنا، لەبەر ئەوه خويان بە شايستەى ئەو
 ملكەچى و فەرمانبەريه دانەئەنا، بەلكو هەژارو بى دەستەكان شايستەى ئەوهن، لەبەر ئەوه له
 وهلامى ئەو ناموزگار بيهدا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەيان وت: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ نايان نيمه بپروا ئەهينين
 هەرچۆنى ئەو گيل و گوارانە بپروايان هيناوه؟ واتە: ئەخير شتى وانابى و شايانى نيمه نيبه،
 نينجا لەبەر ئەوهى ئەوانە ئەودە له خو گوڤاوو ناپاك بوون، خوى گەوره دەم كوتى كەردن و
 بە پەرچى دانەوه بەم شىوهيه كە نابرووى بۆ ئەهيشتن و بەم جۆره جارى ليدان: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾
 ﴿الْمُسَوِّدَ﴾ بیدار بن كە بى گومان ئەوانە هەر گيل و ئەفامن وه تىگەيشتن و فاميان نيبه، وه هەر
 ئەوان گيلن ئەك ئەوانەى كە ئەمان بە گيليان ناو بردن: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ بەلام ئەو ناپاكانە
 ئەزانن و نازانن.

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَالُوا ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزَءُونَ
 ۱۱ اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿۱۱﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ

ئەو کەسەى کە گێل و نەقام بێت نازانى بە خۆى کە وایە، ئەو کەسەى کە لای دابى و لاری گرتبى نازانى وایە، ئینجا دیتە سەر دواترین نیشانهیان لێردا کە دەست نیشان ئەکات بۆ پەيوەستى و پەيوەندى بەتینى ناپاکەکانى مەدینە بە جوولەکە داخ لە دلەکانەوه... ئەو ناپاکانە بێجگە لە درۆ و پیلان و پڕو پاگەندەیه کە پنى هەلنەسان، بى نرڤ و کەم زان و ترسنۆک بوون، وەک دەرئەکەوئى کە ئەفەرموئى: ﴿وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ کاتى کە ئەگەیشتن بەوانەى پڕویان هینابوو: ﴿قَالُوا ءَامَنَّا﴾ ئەیان وت ئیمە پڕوامان هیناوه و پڕوادارین، ﴿وَإِذَا خَلَوْا بِ شَاطِينِهِمْ﴾ وە کاتى تەنیا ئەکەوتن و ئەچوون بۆلای شەیتانیانەکانیان - واتە ئەوانەى کە هانیا نەدان لەسەر بى پڕوایى و دوزمناپەتەى پڕواداران لە جوولەکەکانى مەدینە یا کاهینەکانى خۆیان - لەو کاتەدا: ﴿قَالُوا﴾ ئەیان وت پنیان: ﴿إِنَّا مَعَكُمْ﴾ بەراستى ئیمە لەگەل ئیوهین لە ئایین و باوەردا، وە ئەمەى کە لە ناو محمەد و هاوئەکانیدا پڕوا دەرئەبڕین بە ئایینەکانیان بەراستیمان نییە، ﴿إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزَءُونَ﴾، ئیمە هەر لاقرتى کەرین و مەبەستمان لاقرتى کردنە پنیان کە بە دەم ئەلین: پڕوامان هیناوه.

ئەمەى کە لێردا گێرایهوه لەو ناپاکانەوه جیاپە و دووبارە کردنەوه نییە لەگەل ئەوهى کە لەسەرەتای باسەکانیانەوه فەرموئى، چونکە مەبەست لەسەرەتاکە هەر پڕوونکردنەوهى ناپاکیهکانە و دەرڤستنى بیروباوەرەکانیان، وە مەبەست بەمەى ئیره دەرڤستنى پەفتارو کردەوهیانە لەگەل پڕوا داران و هاوئەل و دۆستەکانى خۆیان، وە بێجگە لەوهش ئەمەى ئیره شتى زیادەى تیاپە کە لەوئى نییە، کەواتە بە هەر جۆر بێگىرئى دووبارە کردنەوه نییە و جیاوازه لەگەل سەرەتاکەدا، ئینجا با گوئى بگىرین لەم هەرپەشە سامناکە خوا ئاراستەیان ئەکات بەرامبەر ناپاکى و لاقرتى کردنیان بە پڕوادارەکان ئەفەرموئى: ﴿اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ﴾ خوا لاقرتى ئەکات بەو لاقرتى کەرانه، واتە بەسووک و ریسوا سەرنجیان ئەدا بە جۆرئى هەرکەس ناگادار بنبهوه پیکەنینى پنیان دیت و سەرى سوور ئەمینئى لینیان، یا سووکى و ریسواى

ئەدا بەسەریانداو ئەیانکات بە پەن لەناو مەردوددا، یا تۆلەیی ئەو لاقرتیەیان لی ئەسینن، یا
 وەک لاقرتی کەر پەفتاریان لەگەل ئەکات لە مەردوو جیہاندا، لەم جیہاندا بەم جوړە بە
 پوالت وەک موسلمان پەفتاریان لەگەل ئەکری و بە موسلمان سەرنج ئەدرین و لەسەر ئەو بارە
 مۆلت ئەدرین تا بە خویان نازانن، ئەمرن و سەریان لە سزای سەختی خواوە دەرئەچن، وە
 لە پۆژی دواییشدا وەک پریوایەت کراوە قاپی بەمەشتیان لی ئەکریتەو و ئەوانیش بە
 چەسپانی نەپۆن بۆلای کە لەگەل گەیشتنە لای پێوەنەدری و دانەخری لێیان، مەربە و جوړە
 بانگ ئەکرین وە قاپیەکان و ئەو لاقرتیە گەورەیان پێئەکری لەو کاتە تەنگەداو ئەو سیخە
 ناگرینە ئەکری بە بەنوکەیی دلێاندا - خوا پەنامان بەداینی - .

﴿وَيَسْتَفِئُونَ فِي عَلَيْهَا﴾ وە بەهیزو بە کیشیان ئەکات لەسەرکەشیەکیاندا کە خویان بە
 خواہیشت و هەلبژاردنی خویان کەوتنە سەری و دایانە بەر ﴿تَسْتَهْرُونَ﴾ لەکاتیکیدا کە دلێان
 نابینایە و بەسەرگەردانییەو ئەسورپنەو و ئەژین، پەنا ئەگرین بە خوا لەو بەد بەختی و سیا
 چارەییە کە دووچاری ئەوانە دیت، ئەی ھاوار بۆ کەسێ کە خوای ئەم بوونەوەرە ناوا لینی
 پەنجی تا ناوا ناومید و شەقاوت مەندی بکات!!

وەک لەسەرەتای باسی ئەم ناپاکانەو و تەمان، مەروەها لێرەشدا دەست نیشان ئەکات کە
 خوای گەورە لە باتی بەندە پڕوادارەکانی خۆی ئەکات بە خاوەن ئازاوە و جەنگ و
 بەرەبەرەکانیەکە، کەواتە با دۆستەکانی خوا شادمان و دلنارام بن بەو کۆمەکی و بەھرە
 گەورەییە، وە با دۆزمنەکانی ئایینی خوا بترسن و داچلەکین لەوێ کە بەرامبەری خوا
 وەستاون و جەنگ و ئازاوە لەگەل خوا ئەکەن!

دوواترین وتە کە حال و باری ناپاکان پوون ئەکاتەو، وە زیان و پەنجەرۆییەکیەیان
 دەرئەخات لێرەدا ئەمەییە کە ئەفەرموی: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الصَّلَاةَ بِأَمْوَالِهِمْ﴾ ئەوانە کەسانیک
 بوون کە گومراییان کەری بە پینومایی، واتە ئەوانە ئەیانتوانی پێگەیی راست بەدەنە بەرو
 پینومایی وەرگرن، بەلام لەباتی ئەو پێی چەوتیان دایە بەرو گومراییان هەلبژارد بۆ خویان،
 وەک بازەگانیکی نەزان و بیئاگا کە شت و مەکی بێنرخ و نەویستە وەرگری لەباتی شتی زۆر

بەنرخ

فَمَا رِيحَتْ يَحْرَثُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٨﴾ مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْفَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ
 مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٩﴾ صُمُّ بِكُمْ عُنَىٰ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ
 ﴿٢٠﴾ أَوْ كَصَيْبٍ مِّنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ أَصْغَعِمًا فِي مَآذِرِهِمْ مِّنَ الصَّرَعِ حَذَرَ
 الْمَوْتِ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٢١﴾

﴿فَمَا رِيحَتْ يَحْرَثُهُمْ﴾ كهواته بازرگانی و کرین و فروشتهنکه‌یان قازانجی نه‌کرد، ﴿وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ﴾ وه رینی راستیان نه‌دایه بهر تا به‌جاری به‌سرو مال‌هوه تیا چوون.

تاقمی دووم هرچهند بی‌پروا و درمنن، زور له‌سهریان نه‌پروشت و به‌باسی هیندی
 سیفت و ناو‌نیشان وازی لی‌هینان و باسه‌که‌یانی دوایی پی‌هینا، به‌لام به‌دریژی دووا له‌م
 تاقمی سن‌یه‌مه، چونکه تاقمی دووم له بارنکه‌وه راستیه‌کیان تیا‌یه و سهرتیک ناده‌ن و بن
 پنج و په‌نا بی‌پروایه‌تی و دوژمنایه‌تی خو‌یان دهرنه‌بن، کهواته مه‌ردومیان پی‌نا‌خه‌له‌تی، به‌لام
 تاقمی سن‌یه‌م له هیچ بارنکه‌وه راستیان تیا نییه و سهرتیک دهرن، وه به‌ناپاکی خو‌یان
 نه‌کن به‌ناو ریزی موسلماناندا و به‌ناوی دوستانیه‌تی‌یه‌وه همیشه که‌نده‌یان لی‌نه‌که‌ن و
 زیانیان لی‌نه‌ده‌ن، کهواته پی‌ویستی هیه به‌زیاده پوون کردنه‌وه‌ی نیاز و کرده‌وه
 شاره‌وه‌کانیان تا موسلمانان بیان ناسن و خو‌یانیان لی‌بپارین و بی‌یاک نه‌بن لی‌یان و له‌پیلان و
 کرده‌وه‌ی پی‌سیان، نیجا بو‌زیاده پوون کردنه‌وه‌ی بارو حاله‌تیا‌ن دوو چیروکیان بو
 نه‌هینیت‌هوه، چونکه چیروک ده‌ستیکی زور بالای هیه له‌نیشانان و پی‌ناسیندا، چونکه نه‌و
 شتانه‌ی که‌هستیان پی‌نا‌کری به‌هست پی‌کرا و نیشانیان نه‌دات و پوشاکی هه‌ست
 پی‌کراویان نه‌کا به‌به‌ردا، یه‌کم له‌مه‌دا که‌له یه‌کم جاره‌وه موسلمان بوون و پووناکی پروا
 که‌وته دل‌یان و له‌پاش دا گومانیان په‌یدا کرد و هه‌لگه‌پانه‌وه به‌چوار دهوریاندا مه‌ردوم
 بروای هینا و که‌وته ناو پووناکی، له‌م باره‌یه‌وه وینه‌یان بو‌نه‌هینیت‌هوه به‌کوملنی که‌ ناگری
 هه‌لگه‌گیرسینن تا دهورو به‌ریان پووناک نه‌کاته‌وه، نیجا خوا پووناکیه‌کیان نه‌هیلن و
 بی‌ناخته تاریکیه‌که‌ هیچ به‌دی نه‌کن تیا‌یا، نه‌فه‌رموی: ﴿مَثَلُهُمْ﴾ وینه‌ی سر سوپه‌ینیری
 نه‌وانه ﴿كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْفَدَ نَارًا﴾ وه‌ک وینه‌ی کوملنی وایه که‌ ناگریکیان هه‌لگه‌ساندبن، ﴿فَلَمَّا

أَسَاءَاتٍ مَّا كُونَتْ ﴿ نينجانه وئاگره ده وروبهری نهو کومه لهی پووناك كرديتوه ﴿ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ ﴾
 خوا پووناكیه كانی بردبن و نهیشتبن، ﴿ وَرَكَعَتْ فِي طُلُوعِ ﴾ وه ئهوانی خستبیته ناو چند
 جوړی تاریکی، به جوړی هیچ بهدی نهكند و بهدی كردنیان نه مینی، ﴿ لَا بُصُرُونَ ﴾، به ئی
 ئهوانه هر له یهكهم جاروه پشتیان نهكرده نایینی خواو پوویان وهرنه گپرا له ریی راست،
 گوچكهیان كپر نهكرد له بیستنی شتی راست وه چاوی خویمان كویر نهكرد له بینن و دلیان
 لهكار نه خست بو وهرگرتن و تیگه یشتن، وهك تا قمی دووم كه باس كرا، به لكو ناگریان
 هه لگیرساند بو پووناکی وهرگرتن و به دواى نهو پووناکییه دا گه پان، به لام له پاش نهوی
 پووناکیان بینی سوودیان لیوهرنه گرت، چونكه خویمان تاریکیان هه لبرارد بو خویمان، له بهر
 نهوه خوایش پووناکیه کی لیگرتنه وه و خستنیه ناو تاریکیه كان، وه له پاشا ئهوانه گوچكه و
 زوبان و چاوی خویمان له كار خست و به کاریان نه هیئان له وشتانه دا كه سوودی هیه
 بویمان و بوی دروست كراون، كه واته ئهوانه ﴿ صُمَّ ﴾ كه پرن، ﴿ نَكَمَ ﴾ لائن، ﴿ عُمَى ﴾ كویرن،
 ﴿ نَهْمَ لَا يَرِجُونَ ﴾ له بهر نهوه ناگه رینه وه بولای راست، وه ناگه رینه وه بو رینومایی و رینابه ن به
 پووناکی هه رگیز.

شتیكى سهر هیه به تی هه لکیش لیردها جوانه بوتری: تاریکی له قورئانا هه به كو
 و تراوه، وه پووناکیش هه به تاك، وه هوئی نه وهش به چند جوړی و تراوه، هه مووی رنكه و
 نه گونجی:

- ۱- رنكهی راست هه ته نها یه كیکه و به هیچ رهنك ناگونجی زیاتر بیئت به لام رنكه
 چهوته كان زورن تا رادهیه به ناسانی نایه نه ژماره.
- ۲- پووناکی تا زور بیئت هه به كه م دائه نری، نه گه ریان نه دات، وه تاریکی هه رچهند كه م
 بیئت به زور دائه نری، مه گه له هیئدی كاتدا كه پیویست بیئت.
- ۳- پووناکی وینهیه بو بپروا، وه تاریکی وینهیه بو بیپروایی، دهی بپروا تا به هیئ بیئت هه
 كه مه، وه بیپروایی تا لاواز بیئت هه زوره.
- ۴- كان و مه لبه ندی بپروا كه وینهی پوونکییه، دلی بپروادارانه كه هه موو نه بیئ یهك دل و
 یهك مه به ست و یهك نامانچ بن، وه كان و مه لبه ندی بیپروایی كه وینهی تاریکیه دلی
 بیپروایانه كه زور بهش بهش و پچراون له ناو خویماندا.

وینه و چیرۆکی یه کهم بهو جوړه دوايي هات، ئینجا دیته سهر وینه و چیرۆکی دووم بو
 پروون کردنه وهی بینارامی دهر وون و سهرگردانی و بیم و ترسان و پیگیرانیان له بهینی
 بپواداران و سهر که شهکاندا، لهم چیرۆکه دا شیوهی ئهو ناپاکانه دهر نه خات له کاتیگا که
 نایه ته کان و رینموونی خوا له ناسمانه وه دیته خوار بو سهریان، ئینجا ئهوانیش بینارامی
 دلیان دانه گری و له گهل تاریکی و گومان و شوین کهوتنی مهردوم و بیم و ترس له
 جولانه هیان، به پیچه وانهی دلی کومه لی بپوادارو بیروا، ئینجا کاتی پرووناکي ئهو نایه ت و
 به لگه و نیشانه پروونانه هیان بو دهر نه کهوتی، نه یانه وی برۆن و شوینی کهون، به لام ئه وه ندهی
 پیناچی تاریکیه کان پهیدا ئه بنه وه و ئه یان وه ستینن له و نیازه و به هوئی ئه وه وه به و
 بینارامی و سهرگردانییه وه ژیان به سهر ئه بن، جا وینه ی ئهم ناپاکانه وه ک وینه ی کومه لی
 لینه کات که له چۆل و بیابان و شهوکی تاریکا باران و ره هیله یه لییان دا کا به هوره گرمه و
 چه خماخه و هوره تریشقه وه و ئهوانیش بیم و ترس داگیران بکات و په نجه بکه ن به
 گوینچه یاندا له بهر هوره گرمه و تریشقه که ی، له بهر ئه وه ی له ترسا نه مرن، وه ههرکاتی
 پرووناکي چه خماخه ریگه یان بو پرووناک بکاته وه ده ست بکه ن به ریشتن و ههر له گهل نه ما
 بوهستن، ئه فرموی: ﴿ وَكَسِبَ مِنَ الْمَكَاةِ ﴾ واته وینه ی ئهو ناپاکانه یان وه ک کومه لی
 پینشووه که باس کران له چیرۆکی یه کهم دا، یان وه ک کومه لی وایه که باران و ره هیله یه کی
 به هیز بیته خواره وه به سهر یاندا له هه موو لای سه روویانه وه که ﴿ وَبِهِ ظُلُمٌ ﴾ له و بارانه و
 له گهل ئهو بارانه دا ببی به جوړی له تاریکی به شی هوره که و تاریکی پری و داگیر کردنی، وه
 تاریکی شه وه که، ته ووژمی باران و تاریکی هوره که ی و تاریکی شه ﴿ وَرَعْدٌ وَرَقٌّ ﴾ وه له گهل
 دا بیت هوره گرمه و چه خماخه، ئینجا ئه وانه له و کاته سه خته دا ﴿ يَجْعَلُونَ صَعْبَةً فِي دَابَّتِهِ ﴾
 په نجه کانیان ئه خه نه گوینچه کانیان و سهری په نجه یان ئه ناخن پیناندا ﴿ مِنْ اَصْرَعِي ﴾ له بهر
 هوره تریشقه کان، تا به وه بهرگری به تینی دهنکه که یان بکه ن، ﴿ حَرَّ الْقَوْمِ ﴾ له ترسی
 مردن و له بهر خو پاراستن له مردن، ئینجا به تیه لکیش ئه فرموی: ﴿ وَاللَّهُ حَاطٌّ بِالْكَفْرِينِ ﴾ خوا
 ده وری بیروا کانی داوه به زانین و توانین و ده سه لات بو ئه مه ی دلبیدارو ناگادار بکاته وه که به
 هیچ رهنگ بهرگری بریارو قه زاو قه ده ری خوا ناکری، وه هیچ خولادان و فیل و تله که یه
 سوودی نییه ههرچی خوا بریاری دابن ههر ئه وه ئه بی،

يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطِفُ أَبْصَرَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَشَوْا فِيهِ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ

بِسْمِعِهِمْ وَأَبْصَرَهُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٦﴾

ئینجا دیته وه سر ته او کردنی وینه و چیرۆکه که و حالی ئەوانه نیشان ئەدات له گه‌ن

ئەو چه‌خماخه و بزبسکه‌دا، ئەفەرموی: ﴿يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطِفُ أَبْصَرَهُمْ﴾ نزیکه ئەو بزبسکه و

چه‌خماخه‌یه به چه‌سپانی ناوی چاویان ببات و بیناییان نه‌هێلێ، ئینجا با بزانی ئەوانه له‌و

کاته سه‌خته‌دا چی ئەکه‌ن؟ ئەوا ئەوه‌شمان بۆ باس ئەکات، ئەفەرموی: ﴿كَلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَشَوْا

فِيهِ﴾ هەر جاری پووناکی بدات پێیان و جێگه‌ی پێ و پویشتیان بۆ پووناک بکاته‌وه ئەپوون

تیایدا، ﴿وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ﴾ وه کاتی تاریک بێی له‌سه‌ریان، به‌م ره‌نگه ئەو پووناکیه نه‌مینی

﴿قَامُوا﴾ ئەوه‌ستن له‌ شوینی خویانا به‌ بیم و ترس و سه‌رگه‌ردانییه‌وه و چاوه‌پوانی

چه‌خماخه‌یه تر ئەکه‌ن، واته زۆر سوورن له‌سه‌ر پویشتن و چاوه‌پوانی، هەر جار فرسه‌ت و

هه‌لیکیان ده‌ست که‌وی به‌ په‌له ئەپوون و که هه‌له‌که نه‌ما به‌ ترس و سه‌رگه‌ردانییه‌وه ئەوه‌ستن،

هەرچۆنی ناپاکه‌کان ئەو په‌ری سه‌رگه‌ردانی و بیم و ترسیان هه‌یه و نازانن چی بکه‌ن و چی

نه‌که‌ن، وه به‌ چی بزگار ئەبن! ئینجا له‌پاش ته‌واو کردنی چیرۆکه‌که، ئەفەرموی: ﴿وَلَوْ شَاءَ

اللَّهُ لَذَهَبَ بِسْمِعِهِمْ وَأَبْصَرَهُمْ﴾ ئەگه‌ر خوا بیویستایه هێزی بیستنی ئەبردن و نه‌ی نه‌هێشت

به‌هۆی ئەو هه‌وره گرمه و تریشقه‌یه، و هێزی بینینی ئەبردن و نه‌ی نه‌هێشت به‌ هۆی تیزی

پووناکی ئەو چه‌خماخه‌یه، واته هۆی نه‌مانی ئەو دوو هێزه هه‌بوو به‌لام خوا نه‌هێشت و خوا

دژی ئەوه به‌رگری ئەو هۆیانه‌ی کرد و په‌کی خستن ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ چونکه به‌

راستی خوا به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا توانا و ده‌سه‌لاتداره، وه مه‌به‌ست له‌هینانی ئەم دوو

رسته‌یه به‌دوای ئەم چیرۆکه‌دا به‌هێز کردنیه‌تی، که‌له‌مه‌وه به‌تینی و به‌ هێزی بارو حالی

ناپاکه‌کان وه‌رنه‌گیری که ئەم وینه و چیرۆکانه هینرانه‌وه بۆ پوون کردنه‌وه‌یان.

له‌پاش نیشان دانی ئەو سنی تاقم و کۆمه‌له‌وه هیندی ناو و نیشانیان، ئینجا بانگ کردنی

نا‌راسته‌ی هه‌موو ئاده‌می ئەکات، وه به‌تیکرایه‌ی فه‌رمانیان پێنه‌دات به‌مه‌ی بچه‌ پیزی به‌که‌م

تاقم، وه شیوه‌ شیرین و راست و به‌ریزه‌که‌ی ئەوان هه‌لبێژن، شیوه‌ پاک و خاویزن و به‌که‌ک و

په‌ر سووده‌که‌ی ئەوان په‌وا بدن بۆ خویان، شیوه‌ی بزگار بوون و گه‌یشتوو به‌ نامانجه‌که‌ی

ئەوان وه‌رگرن، شیوه‌ی له‌ خوا ترسان و خو‌ پارێزه‌ران،

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٤١﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أُنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٤٢﴾

نه فہرموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ شہی شادہ می بہ تیکرایی
 بیہرستن پەروردگار تان کہ نیوہی دروست کردوہو و ہموو ئوانہی کہلہ پینش نیوہوہ
 ہاتن و بوون، واتہ ہر ئوہ نیوہی دروست کردوہو بہ تہنیا، وہ ہر ئوہ دروستی کردوون لہ
 باوک و باپیرو بنہرہ تقانہوہ، کہواتہ ئہبئی نیوہیش ہر ئوہ بیہرستن و مل کہ چ و گوئیرایہ نی
 ئوہ بن ... وہ مہبست لہو پەرستنہش ئہمہیہ کہ نہ فہرموی: ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ واتہ بیہرستن
 بو ئہمہی بہو پەرستنہ خوٲتان بیارینن لہ ہر شتنی مایہی خہشم و نارہزایی ئوہ
 پەروردگارہیہ، بیہرستن بہ ئومیدی ئوہی بن بہو جوړو تاقمہ ہہ لبزئراوہ کہ قورئان
 رینیشان دہرو دہست گیرانہ، بیہرستن بہ ئومیدی ئوہی (ئوہ شیوہ شیرینہ تان بو پیدای
 بیبت: شیوہی خوا پەرستی و لہ خوا ترسی، بہ شیوہی ئوہ تاقم و کومہلہی کہ بہ پیی توانا
 ہہلئہسن بہ مافی خوای داہینہری پەروردگار، بیہرستن بہ ئومیدی ئوہی بگن بہو
 سیفہتی لہ خوا ترسی و لیبرانہ بو خوا بہ تہواوی کہ ئوہش مایہی پہزامندی خوایہ و
 گہیشتنی بہندہ بہر زترین پلہ و ئامانجی^۱، ئینجا چہند چاکہ و بہ ہرہیہ تری ئوہ پەروردگارہ
 ئہ خاتہ ہرچاو کہ ہاندہرو پال پیوہنہری بہندہ کائن بو ئوہ پەرستنہ، نہ فہرموی: ﴿الَّذِي
 جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ فِرَاشًا﴾، ئوہ خوایہی کہ گنیرای بوٲتان زہوی بہ راخراوینک وہک فہرش و
 جیگاو بان، بہسہریوہ ئہخہون و دائنیشتن و ئہگہرین و نیشتہ جئی ئہبن و بہ ئارام و بہ
 ناسانی بہسہریوہ ئہژین.

^۱ ئہم تہفسیرہ لہسہر ئوہیہ کہ وتہی ﴿لَعَلَّكُمْ﴾ بہسترا بئبہ ﴿اعْبُدُوا﴾ و ہوہ، کہ پای نقد لہ زانایانی لہسہرہ، وہ
 تاقمی تر لہسہر ئوہن کہ بہستراوہ بہ ﴿خَلَقَكُمْ﴾ و ہوہ، بہو جوړہش ہر ئہگونجئ و جوانہ، بہلام چہند گنیرہ و
 کیشہیہکی تیایہ، وہ باس کراوہ لہ شویننی خوئیاندہا، بہلام ئوہی تہفسیرہ کہ بہمیزہ.

ژیر بار کردن و پراختنی نهم زهوییه و ناماده کردنی بو ژیان تیایداو فراهام هینانی هوی ژیان و گهشه کردن و پهره سهندن به سه رییه وه. هر کام لهو هویانه نه مینئی یا کم و کوپی تیبکه وی، کارو دهنزگاکه نه شیوی و ژیان ناپوا. نیجگار شتیکی نایابه و هوی سر سورمانه، وه هر دلکیویز نه بی به که مترین سرنج دان و بیر کردنه وه نهو دهسته قودرته لیزان و کار دروسته نه بیینی که نهم کارو بارهی پیک هیناوه، به لام مردوم هله بازنو زوو شتیان له بیر نه چن، به تایبته دیهق و نولفتهی گرت به هر شتیکه وه، هر چهند نایاب و سرسور هیننر بیست، له بهرچاوی نه که وی و سرسورمانی نامینئی لینی، مه گرن او به ناو بییدارو وریا بکریته وه، جا له بهر نه وه قورنان هموو جاری دهسکاری دلته کات و بییداری نه کات وه و نه یخاته نیش، تابیتته وه هوش و گورهیی و دهسه لات و کار دروستی خوی بیر بکه ویته وه، ﴿وَالسَّمَاءَ بَنَاءً﴾ وه گیرای بوتان ناسمان به لای سه ره تانه وه به سه ریان، وه کوشک و گومهنی و خویه تیک، که رازاوه و دامه زراوه به هیزو ریک و پیکه، نهم ناسمانه هویه کی به هیزه و په یوه ندیه کی به تینی هیه به ژیانی ناده می لهم زهوییه دابه سوک و ناسانی. نهم ناسمانه به گرمی و پروناکیه کی و به هیزی کی شنده و راکیشهری نه ستیره و قه باره کانی و رادهی خویان و دوری و نزیکیان لهم زهوییه وه، یارمه تی دهر و پیک هیننری ژیان لهم زهوییه دا، که واته زور شایانه به باس کردن، بو بیر خستنه وهی توانا و دهسه لاتی خواو چاکه و هویه کانی ژیاندا، وه ک ناوو بهرهم و میوه هات، که به دوا ی باسی ناسمانا نه بیینی و نه فهرموی: ﴿وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ وه هینا یه خواره وه له ناسمان و لای سه رو تانه وه ناویک، ناویکی گرنگ که بارانه، ﴿فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ﴾ نینجا دهری هینا له زهوی بهو ناوه هیندی له بهرهم و میوه هات و خواره مهنی ﴿رَزَقًا لَكُمْ﴾ له بهر بو زی دانتان.

نهم باسی هینانه خوی ناوو دهر هینانی بهرو میوه و خواره مهنی پیی له زور شوینی قورنانا هاتوه، بو بیر کردنه وه له دهسه لاتی خواو بیر خستنه وهی چاکه و بههری خوا... به راستی مافی خویتهی نه وهنده به گرنگ بگیرئی و چهند جار ناموژگاری پیبکری و بیر بخریته وه، چونکه ناو که ره سهی سه ره کییه بو ژیانی هموو زینده وهران له زهویدا، وه ژیان به هموو جوړو شیوه کانی له ناو پهیدا نه بی و بنه رته که ی ناوه، وه کو نه فهرموی: ﴿وَجَعَلْتَ مِنَ السَّمَاءِ لُكُلًا﴾ الانبیاء/ ۲۰، واته هموو زیندو یه کمان له ناو دروست کردوه، نیتر بیجگه له وهی

که نهو هموو خواردهمه نییه به ناو فهراهم دیت، بهم رهنکه له پټوه دیته خوارهوه و تیکهلی خاک نه بیت و نهو هموو شته نه پوینتی به فهرامنی خوا، یا پووبارو دهریا شیرینهکان پیک نه هیئتی، یا نه چی به ناخی زهویدا، وه به شیوهی کانی و کاریز دیته دهرهوه، یا به هه لگوستن له بیرهکان، بههر جوړو شیوهیه نه م بارانهی که دیته خوارهوه، هموو خواردن و خوارندنه وه یه کی پټوه به ستراره و مایه ی ژیا نه له م زهوییه دا، کهواته زور به جییه ناماژهی بو بکری و سهرنجی بو پراکیشتری و بهو بو نه وه بانگی مهر دوم بکری بو پهرستنی خوی پهره ردگاری پوزی دهری به خشنده.

له م بانگ کردنه ی که لی رهدا کردی بو ئاده می، دوو بهند له بهنده گهره کانی بیرو باوه ری نیشاندا:

یه که م: ته نیایی و یه ک تایی پهره ردگاری داهینر بو هموو دروست کراوه کان.

دووه م: یه کی تی نه م بوونه وهره و پټک و پټکی و په یوه سستی له نیوان هموو بهش و پارچه کانیدا و کومه کی و دوستایه تیان بو ژیان و بو ئاده می.

نه و هتا نیشانیدا که خوی داهینر هی هموان ته نیا یه کی که، وه نه م بوونه وهره و زهوییه که ی راخراوه بو ئاده می، وه ناسمانه که ی به پزیم دارنیراوه و یارمتهی دهره بهو ناوه ی که مایه ی ژیا نه له م زهوییه دا، وه نه و هس هموی به هوی میهره بانی خوی داهینر پوزی دهره به ته نیا، ﴿فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَندَادًا﴾، کهواته رهوا مه دن بو خوا چند وینه یه، واته هیچ وینه یه ک بریار مه دن، به لام به کو فرموی به گویره ی حالی بت پهرسته کان که چند بتیکیان بریار دابوو، وه هروه ها هی نانی به کو زیاده سهر زه نشت و تهر دانی تیایه، چونکه هرکه س ژیر بی نه زانی به هیچ رهنک ناگونجی بوونی ته نیا یه ک وینه و یه ک هاوبه ش، چ جای چند وینه و هاوبه شی، وه ک سهر زه نشتیان نه کات و تهریران لی نه دات، که نه فرموی: ﴿وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾، واته هیچ هاوبه شی بو خوا دامه نی له کاتیکدا که نیوه زانینتان هیه، وه بیگومان هرکه س زانینی هه بی و بیبهش نه بی له زانین هرگیز هاوبه ش رهوا نادا، چونکه هموو که س زانایه و نه بی بزانی که نه م کارو باره به بی ته نیا خویه ناگونجی و ناروات به ریوه، یا نیوه نه زانین بهو شتانه ی که باس کران نه زانین که خوا زهوی راخستوه بو تان، وه ناسمانی کردوه وه ک کوشک و بانئ به لای سهرتانه وه، وه

ئەزانن ئىم ئاۋ ئەبارىننى و بەم ئاۋە ئىم ھەموو پۈژىھەتان بۇ فەراھەم ئەھىننى، وە ئەشزانن كە
ئىم شتانە تەنیا دەست كەردى ئىم ھەم و بتەكان ھىچ دەسەلات و ھاوبەشيان نىيەتتىياندا، كەواتە
لەپاش ئىم زانىنانە رەوا دانى ھاوبەش ئىجگار بىجى و نا شايستەيە و ئىم پەرى نەفامىيە.

ئىم يەكەم گەلەي كە يەكەم جار ئىم قورئانەي ھاتە سەرو بىستى، بىروايان بوو بە خۋاي
پەرۋەردگارو ئىم زانىنەيان بوو، وەك لە چەند ئايەتتىكدا قورئان بۇمان باس ئەكات وەلەپاش
ئەوانىش ھەموو گەل و ھەموو كەس ئىم بىروا زانىنانەيان ھەر بوو و ھەر ھەشيانە و ھەر
ئەشيان بىت، وە ئىم كەسەي كە ئىم بىروا زانىنانەي نەبوونى، يان نىەتى و نايىن، ئىم
بىروا زانىنانەي بۇ دەست ئەدات و ئەتوانى بە كەمى ورد بوونەو و بىر كەردنەو
دەسكەوتيان بكات، كەواتە وەك زانا وايە و ئىم سەر زەنشەت و تەشەرە پۈوى تىنەكات، وە
ھەركەس لەو ھەدا مەلە چەرى بكات و دان نەنى بە پەرۋەردگارى ئىم بوونەو ھەردا، كە دارىئىزاو
بە پۈژىم و ياسايەكى تىرو تەواو، بە جۈرى ھەموو ژىرى تىايدا سەرسامە، بىگومان ئىم
كەسە يا ئەيەوى دەم بازى بكات و سەركىشى بەكار بىننى و لەدەروونى خۇيدا ئەزاننى كە خوا
ھەيە، يا ئىم كەسە ناتەواو و بىبەشە لە ھەموو قام و تىگەيشتنى، وەك ئىم سى تاقمەي كە
لەكاتى خۇيدا پەيدا بوون لەناو يۇنانىەكاندا و ناۋ ئەبران بە (سۇفساطى) وە بىروايان بە ھىچ
شەن نەبوو، تەنەت بۇ خۇيان و ھەموو ھەست پىكراو ئىكىش، وە ھەركەس ناۋا پەست و
ناتەواو بىت، شايستە و شىاۋى ئەو نىيە قەسە و لىكۈلەنەو ھەي لەگەل بىكى، بەلكو چارەي
ئەوانە ئەو ھەيە وەك زانايان فەرموويانە: بسوتىنرىن بە ئاگر تا دان بىنن بە بوونى شتا يا
بسوتىن بۇ خۇيان!!

ئىم وىنە و ھاوبەشانەي كە قورئان ئەو ھەندە بە توندى لىيان ئەدوى و دژيانە بۇ ئەو ھەي
بىروا عەقىدەي تاك و تەنپايى خوا پاك و خاۋىن بىت و گەردى لىنەنىشى، ئىم وىنە و
ھاوبەشانە تەنھا ئىم بتانەنن كە ئىم بت پەرسەتەنە بە شىۋە سادەيە بىرارىان ئەدان و
ئەيان پەرسەن، بەلكو ئىم وىنە و ھاوبەشانە چەند شىۋە و جۈرى تىران ھەيە، كە وەك ئىم
بتانە ئاشكرا و دىارى نىن، بۇ وىنە: ئومىدو چاۋەروانى و پىشت بەستەن بە غەيرى خوا
جۈرىكىانە، ترسان لە غەيرى خوا جۈرىكىانە، بىروا بەسودو قازانچ، يا زىان گەياندى
غەيرى خوا بەشىكىانە. لە (ئىبن و عەباس) ھەي ئەيگىرنەو ھەي لىيان پارىبى - كە

فەرمووی: وینەکان بریتین لە ھاوبەش، کە هیندیکیان شاراوە ترە لە پۆیشتن و جولانەوهی پێی میروولە بەسەر بەردیکی ساق پەش، وە لەناو تاریکی شەوا.

ئەوهش وەك ئەوه کابرایە بلی: سویند بە خوا بەگیانی تۆ ئەی فلان وە بەگیانی خوشم، یا بلی. ئەگەر قازەکە نەبواوە لە مالا دزمان بۆ ئەهات، یا کابرایە بلی بە ھاوپی یەکی خوا و فلان نەبواوە. لە هەدیسیکدا هەیه کە پیاوی چوووە خزمەت پیغەمبەر (ﷺ) وە وتی پێی: خوا ویستی و تۆ ویستت، ئەویش پێی فەرموو: ئایا تۆ منت کرد بە وینەیی خوا!!

پیشووەکان و هەلکەوتوووە خوا ناسەکانی ئەم نۆممەتە بەو جۆرە بوون و بەو شیوەیە سەرنجی ھاوبەشی شاراوە و وینەکانیان ئەدا لەگەڵ خوادا، جا با بیرێ بکەینەوه لە خۆمان و لەوان، ئەوان لە کوئی و نیمة لە کوئی!!

بەراستی مەسەلەکە نۆز خەتەرە و جێی مەترسییە - خوا یارمەتیما بەدات لە جینگێ کردنی ئەو باوهره پاک و خاوینه لەدل و دەروونمانا و پاراستنی لە هەموو تەم و تاریکی و لەکەیک - لای خوارو یەکەم پلەیی باوهر به تەنیاویی و یەکتایی خوا ئەمەیه کەلە هەموو شتیکیدا، وەلە هەموو بەسەر هات و پوودا و خوشی و ناخوشی یەکیدا، دانی بەندە لە پیشووە بگهڕیتەوه بۆلای خوا و هەموو ئەوانە لە خواوە بناسی، کەواتە ئەگەر مەترسی لە هەرش ت یا لەهەر کەس بوو، ئەبێ لە پیشووە سەرنجی لای خوا بەدات و مەترسی لەو بکات کەلە رینگەیی ئەو شتە یا ئەو کەسەرە زیانیکی پێ بگەیهنی، وە هەرۆهە لەکاتی نومیئو چاوەروانی هەر خێرو چاکە یەکیدا، وە لە هەموو بەسەر هاتیکیدا ئەگەر بەندە بەو جۆرە نەبێ، کاری خەتەرە و باوهره کەیی ناتەواوە و پاک و خاوین نییە.

هەرچۆنێ بت پەرستەکان لە مەککە دوو دل بوون لە راستی قورئان و پیغەمبەریتی پیغەمبەردا (ﷺ)، وە مەردومیان دوو دل ئەکرد لە مەککە و لە غەیری مەککەدا، هەرۆهە جووڵەکەکانیش لە مەدینەدا گومانیان ئەخستە ئەوه، وە ناپاکەکانیش بەد گومان و دوو دل بوون تیایدا، ئینجا ئەوا قورئان لەپاش پوون کردنەوهی تاک و تەنیاویی خوا، بەر ئەبیریتەوه لە هەمووان، بەجۆری پێی هیچ ملە جەری و دەم بازییە ناهیلنیتەوه بۆ هیچ کەس،

وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّثْلِهِ ۚ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِمَّنْ دُونِ اللَّهِ ۚ إِنَّ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٣﴾ فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَأْتُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ

ئەفەرموی: ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا﴾ ئەگەر ئیوھ لە گومان و دوو دلیدان، لەو قورئانی که ئیئە نارمانە خوارەو بەرەبەرەو وە جبه بۆ سەر بەندەمان واتە محمد (ﷺ) ناو بە بەندە لەم شوینەدا چەند شتی گرنگ ئەگەیهنی:

١- پزنی پین ئەدات نزکی ئەخاتەو لە خویەو، بەمەی ئەیکات بە بەندە تایبەتی خوی که ئەو بەرزترین پادەو پلەیه بۆ نادەمی.

٢- بپار دانی بەندەیی و ناوبردنی پیغەمبەر (ﷺ) که بەرزترین کەسە بە بەندە ئەبیتە بەرەست و بەرەست و هوی فری دانی هەر وینەیک که بۆ خوا پەوا بدری، چونکه لە جیئە ئەم بەندە بیت، ئیتر هیچ کەسی تۆ چون وینەیی ئەبیت.

٣- با زیادە پەوی نەکرئ لە شانیداو لە سنووری بەندەیی دەر نەکرئ، ئەگەر ئیوھ لە گومان و دوو دلیدان ﴿سُورَةٍ مِّثْلِهِ﴾ دەی سورەتیک بینن که وینەیی ئەو بیت که نارمانە خوارەو، ئیتر هەر سورەتیک باکورت ترین سورەت بیت، وە ک سورەتی ﴿الکوثر﴾ کەسئ ئایەتی کورتە وینەیی ئەو بیت لە پەوان بیژئ و ریک و پینکی هۆنینهو و پاستی و پەوایی مانا و مەبەستدا، ئەم بەر لی برینهو دەست نیشانی بۆ کرا هەر لە سەرەتای سورەتەکەو بە سئ پیئە ﴿آل﴾، واتە ئەم قورئانە پیک هاتوو لە

^١ تەفسیرە که لە سەر ئەو یە که پاناو که بگەریتەو بۆ وشە (ما)، وە بەو جۆرە ریکە لە گەل ئایەتەکانی وینەیی ﴿الإسراء، هود، یونس﴾ دا که هاتوون بۆ بەر برینهو وە ک ئیرە، وە ریکە لە گەل باسو مەبەستی شوینە کە دا، لە بەر ئەو ئەم پاپەم هەلێژارد بە سەر ئەو پاکە ئیتردا، که پاناو که ئەباتەو بۆ وشە ﴿عبدنا﴾، وە زۆریە زانیانیش هەر لە سەر پای یە کە من.

وینەى ئەم پیتانە کە ئیوہ قسەى پىئەکەن و وتە و تارى پىئەھۆننەوہ، دەى ئەگەر گومانتان ھەيە لەوہدا کە لەلایەن خواوہ ھاتبى و ئەلین: دەست ھەلبەستى محمد یان ھەرکەسى ترە، ئازا بن وینەى بەینن، با کەمترین سورەتیش بىت ﴿وَأَدْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾، وە بانگ بکەن ھەموو ئەوانەى کە نامادە ئەبن لاتان، بۆ کۆمەکى و یارمەتیدانتان بىجگە لە خوا، کە ئەو دەسەلاتى ھەيە و ئەوہتا ئەم قورئانە بى وینەى فەرمووہ و ناردویەتییە خواوہوہ، ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾، ئەگەر ئیوہ راستن لەوہى کە ئەیلین دەربارەى ئەم قورئانە.

ئەم بەر لى بىرینەوہ ھەر لە چەرخى پىغەمبەرەوہ (ﷺ) ھەتا ئىستا و لەمەو لایش ھەر بووہ و ھەر ھەيە ھەتا ھەتايە، وە ئەمە بەلگەو نیشانەيەکى زۆر بوون و ناشکرایە و دەمى ھەموو دەم بازى ئەبەستى و پىى ھىچ جموجول و دەم بازىەکى ناھىلى، وە ھەرکەس ھەر قسەيە بکات بى گومان خۆى بى ئابروو ئەکات و نەفامى خۆى دەرنەبى، چونکە ناشکرایە کە دوژمنى داخ لەدلى ئەم پىغەمبەر و قورئانە چەند زۆرە ھەر لەيەکەم جارەوہ تا ئىستا، وە بەر لى بىرینەوہى دوژمنیش ئىجگار کارىگەر لە دەروونیدا، وە ھاندەر و پال پىوہنەریەتى بر بەرەنگارى و بەختکردنى دەسەلات و توانای، لە رىگەى زال کردن و سەرخستنى قسەو مەبەستى خۆیدا، دەى ئەگەر بگونجايە و لە دەسەلاتدا ببوایە ھىنانى ئەو وینەيە، ئەبوایە لەم ماوہ دوورو درىژدە لەلایەن یەکیکەوہ، یا گەل و کۆمەلیکەوہ ئەو وینەيە بەینرایە، بە تايبەتى ئەم یەکەم چىنە کە ھەرب بوون و مامۇستای بەرزى بەناو بانگى دووان و دوانگاو پەوانبىژى بوون و سوار چاکى جىھان بوون لەو مەیدانەدا، وە لەو بارەيەوہ ھەول و تەقەللاى زۆرىشياندا و چەند بەستە و ھۆننەوہيەکیان داڤشت، بەلام ھەر بۆ خویان شەرم گرتنى بەرامبەرى قورئانى پىبکەن، ناچار وتیان ئەمەى محمد ئەیلنى جادووە و جنۆکە پىئى ئەلین، بۆيە ئیئە ناتوانن بەرامبەرى بکەین!... وە ھەر و ھا قورئان ھەر ئەمىنیتتەوہ بە بى وینەيى و

ئەم پەستەيە بە پىنج جۆرى تریش تەفسىر کراوہتەوہ، وە ک لە (کشاف) و کتیبە گەورەکانى ترا باسکراوہ، وە ئەو جۆرانەش ھەر رىکن و ئەگونجىن، بەلام ئەم شەشەمە کە لە تەفسىرەکەدا وتراوہ دلم پىئى بە ئارام ترە و بىوام بەمىزترە پىئى، چونکە رىنکە لەگەل ئايەتى ﴿الإسراء﴾ دا: ﴿قُلْ لِيْنَ أَجْتَمَعَتِ الْإِنشِ وَالْجِنُّ﴾ الایە ۸۸.

به چار نه‌کراوی، وه‌ک هه‌والیشی پی‌ئهدات به پرسته‌یه‌کی تی هه‌لکیش له‌م هه‌ره‌شه
 سامنا‌که‌ی که ئه‌یکات له بی‌برواکان نه‌گه‌ر نه‌گه‌ریته‌وه، نه‌فه‌رموی: ﴿فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا﴾
 ئینجا نه‌گه‌ر وینه‌ی سوره‌تی له‌م قورئانه‌تان نه‌هیناوه هه‌رگیز نایشی هینن ﴿فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي
 وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ﴾ که‌واته خۆتان بپارینن له ناگرنک که سوته‌مه‌نی و هه‌لگه‌رسینه‌ری
 ئاده‌مییه و به‌رد، واته کاتی به‌رتان لی بپایه‌وه، به هینانی وینه‌ی سوره‌تی، وه ئیوه‌ش
 هه‌ول و ته‌قه‌للاتاندا له‌پاشدا ده‌سته‌پاچه ده‌رچوون، نه‌وکاته ده‌رنه‌که‌وی که‌ئهم قورئانه
 موعجیزه‌ی خواجه و پیویسته له‌سه‌رتان بروای پی‌به‌ینن و به‌هوی ئه‌وه‌وه خۆتان بپارینن له‌و
 ناگه‌ری که باسکرا.

ئهو به‌ر لی برینه‌وه زۆر شتیکی سه‌یره و سه‌رسوهرینه‌ره و زۆر جینگه‌ی بیر لیکردنه‌وه‌یه،
 نه‌گه‌ر ئه‌وه له‌لایه‌ن خواوه نه‌بوایه، هه‌یچ‌کس نه‌ی نه‌توانی ئاوا بی‌باک و بی‌سه‌ر لیکردنه‌وه
 به‌ربریته‌وه له هه‌موو کس، وه سه‌یرتر ئه‌وه‌یه که هه‌والیشیدا که هه‌رگیز ناتوانن و نایکه‌ن،
 وه شتیکی ناشکرایه نه‌گه‌ر له توانادا بوایه نه‌یانکردو هه‌رگیز سستیان تیا نه‌ئکردو لی
 نه‌ئوه‌ستان، چونکه نه‌گه‌ر شتی وایان له‌ده‌ست به‌تایه و بیان کردایه، قورئانیان به‌ته‌واوی
 په‌ک نه‌خست و به‌هنگه‌و موعجیزه نه‌ئهمایه‌وه، به‌لام ئه‌وه پووی نه‌داو نه‌کراو هه‌رگیز
 ناشکرئ، ئه‌وه‌تا قورئان زیاد له هه‌ژارو چوارسه‌د ساله‌و هه‌تا هه‌تایه، نه‌خوڕئ به‌ملی
 هه‌موو جیهان و جیهانیانداو به‌ریان لی نه‌بریته‌وه تیزه‌ تیزه‌یان نه‌دات و هه‌موو
 دوژمنه‌کانیش داماو ده‌سته‌پاچه که‌وتن و هه‌یچیان پی‌نه‌کراو هه‌یچیان پی‌ناکرئ، وه نه‌گه‌ر
 ئهو به‌ر لی برینه‌وه و هه‌ول دانه سه‌بارت به‌یه‌ک تا‌قم و چینی‌ش بکرایه هه‌ر به‌س بوو، وه
 هه‌ر موعجیزه ئه‌بوو، چ جایی ئه‌مه که ده‌رباره‌ی هه‌موو کس و هه‌موو گه‌ل و چینی‌که هه‌تا
 هه‌تایه! که‌واته ئهو هه‌ول دانه‌ش که فه‌رموی: ﴿وَلَنْ تَفْعَلُوا﴾ به‌ته‌ن‌ها خۆی موعجیزه‌یه‌که له
 موعجیزه‌ جو‌ر به‌ جو‌ره‌کانی قورئان، جا له‌به‌ر ئه‌وه ئهو هه‌ره‌شه سه‌خت و دل داچله‌کینه‌ره‌ی
 کرد له‌وانه‌ی که ده‌سته‌پاچه‌ن له‌ناستی ئهو به‌ر لی برینه‌وه و که‌چی به‌روایش ناهینن به‌م
 شته‌راست و پوونه،

أَعَدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿٢٤﴾

هه‌په‌شه‌ی کرد به‌و ناگره سامناکه و له‌پاشا فه‌رمووی: ﴿أَعَدَّتْ لِلْكَافِرِينَ﴾ ناماده کراوه بو بئ‌برواکان، ئەو بئ‌بروایانه‌ی که خوا مؤزی ناوه به‌سه‌ر دل و هیزی بیستنیان و په‌رده‌ی هیناوه به‌سه‌ر هیزی بینینیاندا. ئەو بئ‌بروایانه‌ی که قورئان به‌ری لی پینه‌وه و ئەوانیش په‌ک که‌وتوو د‌هسته‌پاچه دامان و که‌چی برواشیان نه‌هینا... که‌واته ئەوانه وه‌ک به‌رد وان! هه‌رچه‌ند له شیوه‌ی ئاده‌میدان، که‌واته زور به‌جئ‌یه جوت و هاوسه‌ر بکرین، وه بیجگه له‌وه ناو‌بردنی به‌رد له‌م شوینه‌دا شیوه‌ی سزاکه به‌تین تر ئەکات و نیشانی ئەدات و که ئەو ناگره له‌م جوړه نییه که ئیستا ناسراوه، به‌لکو ئەوه ناگریکی تایبه‌تییه، به‌به‌رد و ئاده‌می هه‌لئه‌گیرسئ، خوا په‌نامان لدا لی، ئینجا هه‌ل‌ئه‌گرئ مه‌به‌ست ئەو به‌رده‌ی که ئەبئ به‌ سوته‌مه‌نی و هه‌ل‌گیرسینه‌ر بته‌کان بیټ — وه‌ک هه‌ندی فه‌رموویانه‌ — وه‌له سورته‌ی ﴿الانبیاء﴾ دا ناماژه‌ی بو ئەکات، ئەو به‌ردانه ئەکرین به‌ هاوسه‌ری بت په‌رسته‌کان له‌ دۆزه‌خدا بو سزادانی ده‌روونیان و هه‌میشه له‌ داخ و مه‌راقدا بن که‌ چون به‌ ده‌ستی خو‌یان ئەو به‌ردانه‌یانکرد به‌هوی ئەو سزا سه‌خته‌ی که ئەیچه‌ژن.

هه‌رچوئن ئالتوون و زیوی سامانداره بئ‌برواکان، که مافی لیده‌رناکه‌ن له‌ دۆزه‌خدل سوور ئەکرینه‌وه و به‌و ئالتوون و زیوه داخ ئەکرین بو سزادانی ده‌روونیان، ئینجا ئایا ناگری دۆزه‌خ هه‌موو یه‌ک جوړه و له‌سه‌ر یه‌ک شیوه‌یه که باسکرا، یا چه‌ند جوړو شیوه‌ی تریشی هه‌یه؟ له‌ئایه‌ت و هه‌دیسه‌وه وا ده‌رئه‌که‌وی که چه‌ند جوړو شیوه‌ی تریشی هه‌یه، په‌نگه ناگری جنوکه و شه‌یاتین سووته‌مه‌نیه‌که‌ی جنوکه و شه‌یاتین بیټ.

قورئان له‌ چه‌ند بارو پوویه‌تره‌وه هه‌ر موعجیزه‌یه و هه‌موو که‌س د‌هسته‌پاچه و په‌ک که‌وتوو له‌حاستیدا، به‌لکو بارو جوړه‌کانی تری نایه‌نه ژماره و هه‌رگیز دوایی نایه‌ن، وه‌ک فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌ست نیشانی بو ئەکات که ئەفه‌رموئ: (لا تنقضي عجايبه) شته نایابه سه‌رسوور هه‌ینه‌ره‌کانی دوایی نایه‌ن.

(قازی ئەبو به‌کری باقلانی) له‌ کتیبی (التمهید) دا دوانزه بارو پوو باس ئەکات، لیره‌دا ئیمه کو‌تایی ئەهینین به‌ باسه‌که و به‌ یارمه‌تی خوا به‌ دریزئ لی ئه‌دوئین له‌سورته‌ی ﴿یونس﴾ یان ﴿هود﴾ یان ﴿الإسراء﴾ دا.

وَبَشِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأَنُؤُوا بِهِ مُتَشَبِهًا وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٥٦﴾

له پاش نهو هه ره شه سامناکه ی که ناراسته ی بن بپرواکانی کرد، ئینجا نه مژگینییه نارام دهره نه دا به بپرواداره کان، نه فرموی به پیغه مبسر (ﷺ) ﴿وَبَشِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ مژده بده بهوانه ی که بپروایان هیناوه و کرده وه چاکه کانیان به جن هیناوه، به مه ی ﴿أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که بن گومان بویان هه یه له پوژی دوا پیدا باخچه و باخاتی که جوگه و پووباره کان دین و نه چن به ژیریا ندا، به ههشت بهو جوړه یه که همدیس دهر باره ی نه فرموی: (فیها ما لا عین رات ولا اذن سمعت ولا خطر علی قلب بشر) شتی وای تیایه نه هیچ چاویک بینویوه تی و نه هیچ گوینچکه یه ک بیستویه تی و نه به دلی هیچ ناده مییه کا گوژهری کردوه، که واته شتی وای که خوا له جیهاندا وینه ی دروست نه کردوه، وه ناوی نهوانه نابات، چونکه ئیمه تیی ناگهین، به لکو ناوی نهوانه ی نه بات که ئیمه ی نه م جیهانه وینه یمان زانیوه، بو نه وه ی دلمان راکیشنی بولای و به هوی نه وه چاکه یکهین و خومان بپاریزین له خراپه، وه له م جیهانه دا شتی که زور دل رفین بیت باخچه ی پازاوه ی گول و گولزارو باخاتی بهرو میوه و سایه و سه هندیاری پر له چه شمه یه، پووباری ناوی ساف و شیرینه، جا له بهر نه وه له زور شویندا که باسی به ههست نه کات، نه م شیوه ی نه خاته بهرچاوه به م جوړه وه سفی نه کات و نه دات، ئینجا نهوانه ش که وینه مان دیتووه و دروستکراوه له جیهاندا، هر له شیوه و ناوا هاوبه شن له گهل نهوانه ی نه م جیهاندا، ئیر له تام و بون خو شیدا نهوانه ی به ههشت شتی ترن و له گهل نه مانه ی ئیره هر خویان یکه، به لکو نهوانه ی به ههشتیش هه مو تا قم و چینیکی تازه ی جیاوازه له گهل تا قم و چینیی پیشوودا، له ناوو شیوه دا وه ک یکن، وه ک له م فرموده یه وهر نه گیرین که به دوو جوړ ته فسیر کراوه ته وه: ﴿كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا﴾ هه رجاری به ههشتیه کان پوژی و خوراکیکیان پین بدری لهو به ههشتانه له هر جوړه بهرو میوه یه کیان ﴿قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ﴾ نه لین: نه مه نه وه یه که له پیشه وه له دونیادا پیماندر او دهر خواردماندر، یا نه مه نه وه یه که له پیش

نیستادا له بهه شتا پیماندر او درخواردماندر، له سهر هرکام و ائزانن هر وهك ئه وه که ی
 نه وه پیشه که خواردویانه و هیچ جیاوازیه کیان نییه له چاکی و تام و خوشیدا، به لام زور
 جیاوازن و هر له شیوه دا وهك یه کن، وه کو ئه فهرموئ: ﴿رَأَوْنَا رَبَّنا نَسْبَحُ﴾ روزیه که یان بو
 نه مینری به جورئ له وینه و شیوه دا وهك ئه وه که ی له وه و پیش وایه، تا لیان نه گورئ و وا
 گومان نه بن که جیاوازی نییه لی، وه ئه و یه کیستی و شیوه و وینه شی پیویسته بو ئه وه ی
 باش دلیان بپروا بو ئه وه ی تازه یه و ناره زوی بکن به بی تریز، چونکه هر خوراکیکی تازه و
 یه کم جار که نه بینرا بی و دهقی پیوه نه گیرایی، ئه وه تریزی لی ئه کرئ و دل ناچیته سهری.
 نه و یه کیستی شیوه له گه ل جور به جورئ و جیاوازی له شته کانی ترا هر له دهست خوی
 پهره ردار دیت، بو وینه ئاده می له یه کم جاریه وه تا ئیستا و داهاتوو شیوه ی گشتی
 ئاده میتی له هه موو ئه ندام و یه که یه کیدا وهك یه که، به لام هیچ دوو که سیکی وهك یه ک نین، له
 شیوه و نیشانه تایبه تییه کانیان و جیاوازی هیه له رهنگ و وینه و دیمن و شته کانی تریاندا.
 به راستی نه و هه موو جور به جوریه که هیه و خوا فراهه می هیناوه له و هه موو به ره و
 تیره و رهنگ و شیوه و نیشانه و شته تایبه تییه کانی دروستکاره کانیان، به راستی شتیکی زور
 سهر سوپهینه ره و ژیری تیایا سهرگه رانه! جئ و شوین و خوراک ی به هه شتییه کان به و جوره
 نمونه یه کی لی باسکردن، ئینجا باسی هاو پرنی و هاوسه ریان ئه کات، ئه فهرموئ: ﴿وَلَهُمْ فِيهَا
 رِیَاحٌ مُّطَهَّرَةٌ﴾ وه بویان هیه له و به هه شتانه دا، چه لال و هاوسه رانی که پاک و خاوین کران
 له هه موو چلک و چه پهلئ و هر شتی بیری لی بکریته وه و نه ویستراو بیئت، واته خوا به پاک و
 خاوینی فراهه می هیناون و فراهه میان نه هینئ و راگریان ئه کات له و به هه شتانه دا. هر
 خوشی و شادمانییه که کاتی و براوه بیئت بی ترخه، جا له به ره ئه وه خوی میهره بان خوشی و
 شادمانی به هه شتی هه میشه یی کردوو به بی برانه وه، وه هه و آیشی داوه به و هه میشه یییه،
 بو زیاده نارام دان و دنیا کردن، وه کو ئه فهرموئ: ﴿وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ ئه و به هه شتیانه
 هه میشه یی له و به هه شتانه دا به بی دوا هاتن و برانه وه!! له پاش ئه وه ی به ری بریه وه له هه موو
 که س له باره ی قورئانه وه و به شیوه ی گشتی، که به هیچ کلوج جینگه ی گومان و دوو دلئ
 نییه و له لایه ن خواوه هاتوو، ئینجا به تایبه تی ئه دا له ره خنه و گومانیک که جووله که ئه یان
 خسته ناو و ده مازیان پی ئه کردن له مه دینه دا، وه هه روه ها ناپاکه کان، هه رچونئ بت
 په رسته کانییش له مه که هه میشه خه ریکی نه و جوره پپو پاگه نده نه بوون.

﴿ إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي ۖ أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا ﴾

په څخه و گومانه که یان له م باره وه بوو، که قورئان وینه و چیروک نه مینیته وه به شتی
بن نرخ وهک میش و جالالوک، وه نه یان وت نه وه شایسته نییه بؤ خوا، چونکه له لایه که وه
ناو بردنی نه وانه که شتیکی نه وهنده نرخن شایسته ی خوا نییه، وه له لایه ن تره وه نه وه
پرسوا کردن و لاقرتی کردنه به و دروستکراوانه، که واته خوا چون شتی وا نه کات؟! جا له بهر
نه وه وهک (ثیب و عباس) نه فرموی: نه م نایه تانه هاتنه خواره وه بؤ له ناو بردنی نه وه په څخه
بن جی و نه هیشتنی نه وه گومانه نارهاو و دم کوت کردنی په څخه گرو گومانداران، نه فرموی:
﴿ إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي ۖ ﴾ بن گومان خوا شهرم ناکات، واته بن جی و نارهاوی دانانی و از ناهینی
﴿ أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا ﴾ له مه ی باسی هر وینه و چیروک بکات و بیهینیته وه بؤ تیگه یانندن و
پوونکردنه وه ی مانا و مه بهستی ﴿ بَعُوضَةً ﴾ میشو له باس بکات و بیهینیته وه ﴿ فَمَا فَوْقَهَا ﴾ یا
هر شتی که له ژور میشو له وه بیټ و لینی تیپه ریکات له بچوکی و بن نرخیدا وهک بالی
میشو له که له حیسدا هاتوه، یا هر گیان له بهرئ له و گیان له بهرانه ی که به زه حمت
چاونه بیینی، یا وهک نه وشتانه ی که به چا و نابینرین و مه گهر بهوردیلکه بین، به هر کام و
به هر شتی وینه بهینیته وه، هیچ نارهاوی و ناریکی تیانییه، چونکه خوی هم مو وانه و
په روه دگاری هم مو وانه به بن جیاوازی، وه میشو له و بچوکت له و، فیل و گوره تر له فیل
وهک په کهن لای خوا، وه وهک په ک موعجزه ن و هم مو که س له حاستیان داماو و
دهسته پاچه یه، وه هر چوئی له م بوونه و هره دایه کو بیته وه ناتوانی گیان بکات به بهری
فیل کدا، هره ها ناتوانی گیان بکهن به بهری میشو له په کدا... وه بیجگه له وه مه بهست
له وینه و چیروک، پوونکردنه وه و خسته بهرچاوی هر شتی که مهستی پنه کری، یا نرک
خسته وه ی هر شتی که به دوور نابینرئ، یا گونجا و بن هر شتی که به نه گونجا و دابنرئ،
که واته ته ماشای نرخ و بن نرخ و گوره یی و بچوکی ناکرئ، به نکو به هر شتی مه بهسته که
پیک بیټ نه و شته نه کری به وینه و چیروک، که واته له هیندی کات و شویندا نه بن بچوکتین و
بن نرخترین شت بکری به وینه.

نه م نایه ته به چند جوړی پیناسه — ترکیب — کراوه، به پتی نه وانه شیوه ی ته فسیره که نه گورئ، به لام مه بهست له
همو هر په ک شته.

وَمَا الَّذِينَ ءَامَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ ؕ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ
مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا ۖ يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا

الْفٰسِقِينَ ﴿٦٦﴾

خوای گموره وینه و چیرۆک ئەهینیتەوه، وه بهرامبەر ئەوه بەندهکانی دوو جوون و بهوه
تاقیان ئەکاتەوه وهکو ئەفرموی: ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ ئەوانەیی که بپروایان هیناوه و
بروادارن ﴿فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ﴾ ئەوانه ئەزانن که ئەو وینهیه هەر راست و پهوایه و
بەلی زانی هاتوو و پێکه لهگەل کار دروستیدا، لهکاتیکیدا لهلایه ن پەروردگار یانەوه هاتوو،
چونکه بپرواکه یان به خوا پووناکی ئەخاته دلایان و ههستیاری فرامه ئەهینی له گیان و
پۆحیاند، بههۆی ئەوهوه تێئەگن لهکار دروستی خوا له ههموو کار و کردارێکیدا، وه هەر
کارو فرمان بپارو و تهو و شهیهک که لهلایه ن خواوه بێت، بهراست و پهواو به جینی
ئەزانن و، به سۆزو پەرۆشهوه وهری ئەگرن و ئەچن به پینشوازییهوه، ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾
ئەوانەیی که بپروایان نههیناوه ﴿فَيَقُولُونَ﴾ ئەلین: ﴿مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا﴾ ئایا خوا چی
ویستوو و نیازی چی کردوو بهم شته بئێرخه لهباره ی وینه و چیرۆکهوه؟! واته وینه
هینانەوه به شتی ئاوا بئێرخ، نارهوایه و ناشایستهیه بۆ خوا یا نابئ لهلایه ن ئەوهوه شتی
ئاوا هاتبئ.

ئەم پرسیاره نارهوا پرسیار ی کهسێکه که بئێهش بێت له پووناکی بپروا به خوا و
ناسینی خوا، پرسیار ی کهسێکه که پهیوهندی و پهیوهستی نییه باو و پهوشت و تهگیری
خواوه، ئینجا ئەو پهپی بئ ئەدهبی ئەو پرسیار کهره نهقامه دەر ئەخات، کهبه نهزانی و
نهقامی پهخهئەگرتی لهکاری خوا و بیزاری لینی، یا ئەیهوی مهردوم دوو دل بکات لهوهی که
شتی والای خواوه هاتبئ، به هەر جوو ئەوا وه لأمی پرسیاره نارهواکهی ئەدرتەوه
بهههههوه ترساندن به بهرهمی ئەو وینه و چیرۆکه، ئەفرموی: ﴿يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي
بِهِ كَثِيرًا﴾ بهو وینهیه زۆر کهس گوپرا ئەکات، وه زۆر کهسیشی پئ رینموونی ئەکات.

خوای گهوره له زۆر شتدا بهنده کانی تا قی ئەکاتوه بۆ ئەمە ی ئهوه ی که خو ی ئەیزانی له لایەن بهنده کانییه وه به دی بیته و ده رکهوی تا به گوپهری ئه وه پاداش و تۆله پوو بدات، چونکه باوو بریاری خوا واهات، که تنها به پینی زانینی خو ی رهفتار نه کات له گه ل بهنده کانی، به لکو تا بهنده کانی هه لئه سن به کرده وه کانیان به ناره زوو خواهی شی خو یان و ئه وه ی خوا زانیویه تی به دی نه هیئن هیچ پرسیارو پاداش و تۆله یه کیان نه بن، جا له هه موو تاقیکردنه وه کاندای هه رکهس به خواهی شی و ناره زوی خو ی ریگایه ئەداته به رو باری ئه گری... بۆ وینه تنگی و ناره حه تی ئەدات به سه ر بهنده کانیدا، ئینجا ئه و که سه ی که بروداری راسته قینه و تیگه یشتوو ه ئەزانی خوا خواجه و هه موو کاروباری به جییه و هه ر خو ی ئزانی چی به رژه وهندی تیا یه و چی تیا یدا نییه، وه ئەزانی هیچ ناره حه تی و ته نگیه هه روا به هه در ناروا نه گه ر خاوه نه که ی بن ئارامی ناکات و سه ر له خو ی تیگ نه دا، وه ئەزانی هیچ کهس ناتوانی فریای بکه وی و ده رووی لی بکاته وه، له به رئه وه به و ته نگی و ناره حه تییه باشتر نه گه ریته وه بۆ لای خوا، باشتر نه لای ته وه و په نا نه هیئنی به خوای خو ی، به لام هه رکهس بن بره و ناپاک بیته سه رکیش تر نه بیته و دوور تر نه که ویته وه له خوا و به ئیجگارو له پر یز ده رنه چی، وه هه روه ها به خو شی و ده سه لات و کامه رانی بهنده کانی تا قی ئەکاتوه، ئەوانه ی که ژیره بروداری راسته قینه سواس و چاوله به ریان بۆ خوا به هیزو دامه زراوتر نه بیته، به لام بن بره و ناپاک و نه فام به وه باشتر له خو ی نه گوپی و یاخی تر نه بیته، جا هه ر به و پنییه تاقیکردنه وه به م وینه و چیروکانه، هیئدی پی گومرا نه بن و هیئدی تر پینومای پی وه رنه گرن، ﴿وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ﴾، وه هیچ کهس گومرا ناکات به و وینه و چیروکانه هه گه ر ئەوانه ی که ده رچوون له سنوور و گو ی پرایه لی خوا و پینموونی خوا و پی راسته که ی خوا. ده رچوون له سنوور و گو ی پرایه لی سن پله ی هه یه:

- ۱- کردنی گونا ه و تاوان جار به جار، نه ک به هه میشه یی له گه ل نه وه دابه خراب و تاوان دابنری.
- ۲- سه رکردنه ئه و تاوان و گونا هانه و به لام کابرای تاوانبار نه زانی خراپه و خویشی به خراب سه یر نه کات.

۳- دامه زرا نه له سه ری به هه میشه یی و به چاکیشی دابنری.

لَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ
 فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٧﴾ كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ آمِنًا
 فَأَخِيكُمْ

نهم پلهی سنییه مه خاوه نه که ی له ریزو بپرواداران دهر نه کات، چونکه نهم سیف هت و
 نیشانان هیان به دوا دا نه هیینن:

۱- ﴿لَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ﴾، واته نهو گو مپراو دهر چوانه که سانیکن که
 په یمانی خوا هل نه وه شیننه وه له پاش به هییز کردنی نهو په یمانه له سه ریان. په یمانی
 خوا له گهل ناده میدا چند جوریکه: په یمانی سروشت و ژیری، که هموو کهس
 به جور ی دروستکراوه و داریزراوه په روه ردگاری خو ی بناسی و هر نهو په رستی و
 ژیان ی به پی بی بهر نامه ی نهو بیت، په یمانی جی نشینی له زه ویدا که خوا وهر ی گرت له
 نادم، وه که له مه و پاش باسی نه کات له چند نایه تیکی داهاتووه دا... وه هموو نهو
 په یمانان هی که له سه ر زویانی پیغه مبه ره کان وهر ی گرتن له هموو گهل و نوممه ته کان له
 جیهاندا، وه نهو په یمانان هی به هییز کرد بهو هموو به لگه و نیشانه پرونان هی
 بوونه وهر و به نار دنی نامه کانی و پیغه مبه ره کانی و نهو هموو موعجیزان هی که فراهم
 هینا له سه ر ده ستیاندا، جا نه مانه نهو هموو په یمانان هی خویان هلوه شانده وه
 له گهل نهو هموو به هییز کردنه دا، که واته هر په یمانی تریش بیهستن له گهل هر که سنی
 ترا هر هلوه شاهویه، چونکه هر کهس گوئی نه بن له په یمانی خوا ریزی هیچ
 په یمانی تری لا نییه.

۲- ﴿وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ﴾ وه نهی بپن و نهی پچپن هر چی خوا فرمانی داوه به
 په یوه ستر کردنی و په یوه ندی پییه وه، وه که رهم و خزمایه تی، وه برایه تی ناده می تی، وه
 برایه تی بپروا و موسلمانیتی، وه بپروا به نامه کان و پیغه مبه ره کانی خوا به بن جیاوازی،
 وه هر وه ها هر چی په زامه ندی خوی تیایه، نه مانه هموو نه پچپن و خو یانی
 لیدانه پرنن.

۳- ﴿وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ وه خرابه کاری نه کن و نا زاوه نه نیینه وه له زهوی و ولاتدا.

خراپه‌کاری چهند جوړو شیوهی زوری هیه به ناسانی نایه‌نه ژماره، وه‌کان و کانگای همووی درچوونه له راو فرمانی خوا، وه هه‌لوه‌شاندنه‌وهی په‌یمانی خوا، وه پچرینی هر شتی که خوا فرمانی‌داوه به په‌یوه‌ستکردنی، وه سه‌ری هموو ناله‌باری و لاری و تاوانی لادانه له و به‌رنامه‌ی که خوا هه‌لی بژارد بو ژیان و جیهان، وه به‌هیچ کلوج ناگه‌نجی چاک کردن و چاک بوونی کاری هم زه‌وی و جیهانه له‌کاتی‌کدا به‌رنامه‌ی خوی تیا به‌دی نه‌هینری، وه یاساو شه‌ریعتی خوا دوور بخړیته‌وه له ژیان، وه هرکات په‌یوه‌ندی به‌ینی خوا و بنده‌کانی یه و شیوه پچراو نه‌ما، نه و حه‌له تیک چوون و شیوان به‌ریا نه‌بی و ژیان و جیهان داگیر نه‌کات، به‌لی به‌راستی هموو نه‌وانه به‌رو به‌ره‌می درچوونه له ریگه‌ی خوا. له‌به‌ر نه‌وه نه‌وانه شایسته‌ی نه‌وهن که خوا خه‌شم و قاریان لی بگری، به‌م ره‌نگه گومرایان بکات به‌شتی که بنده برپواداره گوئی‌رایه‌له‌کانی پی ری‌نموونی نه‌کات، ﴿وَلَيْتَ كُنْتُمْ لَكُمُ الْكُفْرُونَ﴾ نه‌وانه‌ی که له سنووری خوا درچوون و خاوه‌نی نه و سیف‌ت و کرده‌وانه بوون. هر نه‌وانه ره‌نجه‌پژو زیان که‌ری راسته‌قینه، چونکه له‌باتی هه‌لسان به په‌یمان هه‌لیان وه‌شاندنه‌وه، وه‌له باتی په‌یوه‌ستکردنی شتی پیویست پچرانیان به‌کار هینا، وه‌له جیگای چاکه کاری و خراپ چاک کردن خراپه کاری و چاک خراپ کردنیان دانا، وه له‌باتی به‌هره و پاداش توله و سزایان هه‌ل‌بژارد!!

له‌پاش وه‌وباس و به‌یانه، ئینجا‌روی فه‌رموده نه‌کاته ناده‌می به شیوه‌ی سه‌رسورمان و به‌بیزاری ده‌رپین له بی‌برویان به خوی په‌روه‌دگاری گیان ده‌ری گیان سینی پژی ده‌ری کار به ده‌ستی زانا به هه‌موو شت، نه‌فه‌رموی: ﴿كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ﴾ نایا ئیوه چوون بی‌بروان به خوا، ﴿كُنْتُمْ أَتَمَرًا﴾ له‌کاتی‌کدا که ئیوه شتیکی بی‌گیان بوون و له‌شتان له‌م خاک و بی‌گیانه‌یه، ﴿وَأَخِيكُمْ﴾ ئینجا خوا کردنی به‌گیاندارو گیانی کرد به به‌رتانا، واته خوتان نه‌زانن که‌له پیشه‌وه گیان له‌به‌ر نه‌بوون و ئیستاش گیان له‌به‌رن، ده‌ی نایا کی نه‌م گیانه‌ی کرد به به‌رتاندا؟ کی جوئی کردنه‌وه له و خاک و خو‌له بی‌گیانه؟ بی‌گومان هیچ چاره نییه و هیچ وه‌لامی نییه بو نه و پرسیاره دیته ری‌مان، وه به‌هیچ ره‌نگ ری‌مان نییه و هیچ وه‌لامی نییه بو نه و پرسیاره بیجگه له‌وه بلین: خوا، نه‌گه‌ر نه‌وه نه‌لین نه‌بی چی بلین؟ نایا بلین له خو‌وه و به‌ریکه‌وت!؟

ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١٨﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَآ فِي الْأَرْضِ
 جَمِيعًا ثُمَّ أَسْتَوَى إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٩﴾

بن گومان هرکس دهر بهستی نابرووی خوئی بیئت، هیچ کام له و پروو باره نالیت، وه هرکس بن بهش نه بیئت له فامو تیگه یشتن به هر کام له م دو باره شهرم نه یگری و ته ریق نه بیته وه، کهواته هیچ باری تر نه ما جگه له وهی بلین کهنی دروستی کردین که جیاوازه له م هموو دروستکراوانه و له سروشتی نه مان به دهره، وه نه و کهسهش نه بی زیندووو زاناو به دهسه لات و کار دروست بیئت، کهواته هر له خو ماندا به لگه و نیشانهی تیرو ته واو هه یه له سهر بوونی نه و خوا ی پهروه دگاره، وه له گهل بوونی به لگه و نیشانهی ناوا ناشکرا، بن پروایی زور ناشیرین و بیزراوو جینگهی سهر سوپرمانه، له بهر نه وه نه و شیوه پرسیارهی ناراسته کرد، نینجا هرچونئ بو گیان به بهراکردن ری نییه و مله جه ره ناکری و هر نه بی نه و وه لامه راست و ره وا بدریته وه، ههروه ها بو گیان دهرکردن و مراندنیسمان نه بی هر بلین خوا نه یكات، نه گینا نه گیانه چییه و چون دهر نه چیئت و بو کوئی نه پروات؟ کهواته مراندنیش خوئی نه چه سپینئ و مله جه ریئ له گهل ناکری وه ک گیان به بهراکردن، له بهر نه وه نه همیشه نه کات به به لگه و نیشانه و نه فهرموی: ﴿ثُمَّ يُمِيتُكُمْ﴾ له پاش دا نه تان مرینئ، نینجا بن گیانی و گیان به بهراکردنی یه کم جارو مراندن به لگه و نیشانه یه کی ناشکراو پروونه له سهر گونجاوی زیندووکردنه وه و گیان به بهراکردنی دوهم: له بهر نه وه نه فهرموی: ﴿ثُمَّ يُحْيِيكُمْ﴾ له پاشان زینووتان نه کاته وه و جارئ تر نه تانکات به گیان له بهر.

نه م گیان به بهراکردنی دوهم جاره هرچه نده وه ک یه کم جار سووک و پروون و ناسانه و مافی نه وهی نییه سهری لیبکریته وه و به نه گونجاو دابنری و بروا نه بی پنی، هر چه ند ناوایه، به لام نه و گله ی که یه کم جار نه م قورنانه ی بیست پروای پنی نه بوو، وه به گونجاوی دانه ناو دهم بازی تیا نه کرد، وه هر له کونه وه له ناو گله رابردوووه کانی جیهاندا تا قمیک ی ناوا نه فام و نه زان بوون که ژیریان له کار کهوتبووو بروایان نه بوو پنی، وه ک له م چه رخ و کاته یشدا هر له و بابه ته هه ن و بو دواوه نه گه ریته وه بو سهرده می نه فامی و کون و شوینی نه وان نه که ون و کونه په رستن!! نینجا به پنی لی زانی و کار دروستی و داد پهروه ری خوا

ئەبى لىپرسىنەۋە پاداش و تۆلە بىن، لەبەرئەۋە ئەفەرموئى: ﴿ثُمَّ إِلَيْهِ رُجُومٌ﴾، لە پاشانەگىرئىزئەۋە ھەربۆرى خاۋبۇئەمەى بېرىرى خۆى جى بەجى بىننى تىاياندا. ئابە و جۆرە لە تەنيا ئايەتئىكى كورتدا ھەموو شىرىتى ژيانى كىردەۋە و پىنچايەۋە، ۋە خراپە بەرچا و شىۋەى ئادەمى كەچۆن و وا لەنا و دەستى قودرەتى خوادا: لە بن گىيانى يەكەم جارەۋە گىيانى كىرد بە بەرىا و ھىناى، ئىنجا مراندى و گىيانەكەى لى سەندەۋە، ئىنجا جارئى تىرىش گىيانەكەى دايەۋە و كىردى بە بەرىدا. ۋە لەم نىشان دانە چەسپانىيەدا دەسەلاتى بىن سنورى خۋاى كىشا و خستىيە بەرچاۋى دل و دەروون.

لە ئايەتى پىشۋودا چاكە و بەھرە و بەرھەمى دەسەلاتى خۋاى خستە بەرچاۋ لە ئادەمى خۆيدا، ۋە بەۋە سەرزەنشتى كىرد و بىزارى دەربېرى لە بىن بىروايى بە خوا، لەم ئايەتەدا چاكە و بەھرەى فراوان و بەرھەمى دەسەلات و تواناى ئەخاتە بەرچاۋ لەم زەۋى و ئاسمانەدا بۇ ئەۋەى دىسان سەرنجى ئادەمى راكىشى و سەرزەنشتەكەى بە تىن تر بىكات و بىزارى دەربېرىن لە بىن بىروايى بە ھىزتر و دو بارە بىكاتەۋە، ئەفەرموئى: ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَافِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ خوا ئەۋەى كە دروستى كىرد لەبەر ئەۋ و تەيە بە جوانى پوونى ئەكاتەۋە كە ئەم ئادەمىيە بەرپىزە بەلای خاۋە، ۋە بۇ كار و فەرمانئىكى گەۋرە و گىرنگ دروستكراۋە، دروستكراۋە بۇ ئەۋەى كار بە دەست و خاۋەن و كار بىت لەم زەۋىيەدا، كەۋاتە بەرزو بەرپىزترىن لەم مۆلگە پان و فراوانەدا، ۋە يەكەم گەۋرە و ئاغايە تىايدا و ئادەمى يەكەم شتە تىايدا، ۋە پىزى ئادەمى و ئادەمىتى يەكەم پىزە، ۋە بەرزى و پارىزگارى ئادەمى و ئادەمىتى ئەبى يەكەم و سەر دەستە بىت، ئىنجا ھەموو مەبەست و ئامانجى تر لە پادە و پەلى دوۋەمدايە و ژىر بارو شوپن كە وتوۋى ئادەمى و ئادەمىتىيە، نەك بەندەى ئەلقە لە گوئى بىت بۇ ئامىرو پەيكەر ۋەك مادىەكانى ئەمرو ئەلپن، لەكاتىكدا كە ئەم ئادەمىيە گەۋرە و ئاغايە لەم جىهان و زەۋىيەدا، ئەۋ چاكە و بەھرەيە كە خوا منەتى پىن ئەكا بەسەر ئادەمىدا لەم ئايەتەدا و سەرزەنشتى ئەۋى پىن ئەكات لەسەر بىن بىروايى، تەنھا ئەۋەنىيە كە ھەرچى لەزەۋىدايە بۇى دروستكردۋە، بەلكو لەگەل ئەۋەدا ئەمەيشە كە كىردۋىيەتى بە ئاغوا گەۋرەى ئەۋ دروستكراۋانە، ۋە نىرخىكى پىداۋە بەرزتر لەنرخى ھەرچى لەم زەۋىيەدايە، ۋە ھىچ نىرخ و نىرخدارئى نابى بەرز بىتەۋە بەسەر ئادەمى و ئادەمىتىدا، ۋە ھەر مەبەست و ئامانجى بچوك كىردنەۋە و پەست كىردنى ئادەمى و كەم كىردنەۋەى ئەۋ تا بىت، ئەۋ مەبەست و ئامانجە پىنچەۋانەى راستىيە و

دچی مهبسته له بوونی ناده می لهم جیهاندها، ﴿لَمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ﴾ ئینجا بهرینکی نیازی ناسمانیکرد، واته نیازی پروی کرده لای سهرهوه ﴿سَوَّهْنَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ﴾ ئینجا دروستی کردن بهرینک و پینکی حهوت ناسمان، بهبئی نهمه می هیچ ناتهاووی و کهم و کوپی و لاری و درزو برینیان تیا بیت، ﴿هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ وه خوا زاناو ناگایه به هموو شتی، کهواته نهبن دروستکراوه کانی تیرو تهاووو بی له کهبن، ئینجا کهسئی که پهروه ردگاری نهم زهوی و ناسمانه بیت، که هموو بهش و پارچه یه کیان به لگه و نیشانه یه کی بوونه و شایه تینکی راست و پاسگوویه له سهر بوونی خواجه کی تنهای زانای کار دروستی دهسه لاتدار، نهبن چون مردوم پروای نهبن پینی؟!

زانایانی تهفسیرو کهلام له باره می دروستکردنی زهوی و ناسمان و کامیان له پیشهوه دروستکراوه، قسه می زوریانکردوه وهك بلاو بوونه تهاوه له کتیبه کاندا، ئینجا له بهرئهوه مهسه له که غه بیبیه و نادیاریی، وه قسه و باسه کانیش له سهرچاوه یه کی به هیزی دلنیا که رهوه نه ماتوون، چاک وایه خو مان بهو جو ره شتانه وه خه ریک نه کهبن و زانینی نهو شتانه حهواله می خوا بکهبن، وه ههروه ها له باره می نهو حهوت ناسمانه وه که قورئان له چه ند جینگه یه کدا نه فهرموئی، لهم باره یه شهوه له کون و تازه وه قسه می زور کراوه، نهمه ش دووباره هیچ پیوستی نییه خو خه ریک کردن پنییه وه، وه هیچ کارینکی وایینی و جیهانیمان نه به ستراوه پنییه وه، بهس پیوسته له سهرمان پرومان بیئ که حهوت ناسمان هیه، چونکه خوا نه فهرموئی: هیه، نیتر نازانین مهبسته بهو حهوت ناسمانه چییه؟ نایا مهبسته حهوت کومه له می خورییه وهك نهم کومه له می خوری نیمه؟ یا مهبسته حهوت مه جهره و کاکیشانه؟ یا مهبسته چییه؟ نهم جو ره شتانه با هر حهواله می خویان بکهبن. زور به داخه وه کاتی خوی بهم جو ره نه کرا، به لکو شوینی قسه می نهم و نهو کهوتن، به هوئی نه وه وه له باره می ناسمان و زهوییه وه شوینی فلهسه فه می ئیغریق و یونانیه کان کهوتین و نهوشته پرپوچ ده له سانه بلاو بوویه وه له ناو کتیبه کهلامی و هه یئه ته کاندا، وه موسلمانان زور به سوزو تاسه و نه یان خویندو زور به راستیان نه زانی، نه یان وت نهم بونه و ره پیکهاتوه له سیانزه کوره و نوساون پیکه وه، وهك توینگه کانی پیان، وه مانگو خورو نه ستیره کان خویان ناگه رین، به لکو وا چه قینراون له ناو قه باره می ته به قه کانی ناسماندا و نهوان نه گه رین پیانیه وه، وه زهوی دامه زراوه و هموو نهوان به دهوری نه ما نه گه رین، وه ههروه ها شوینی دروو ده له سه می وهو

هموو ئيسرائيليانه كهوتين كه كتيبه كوڤنه كانمان پږن لهم دوو جوړه دهله سانه و دوژمنی
ناشارهزا نه يانكات به تانه و لهكه به سهر ئيسلامهوه.

له پاش باسی دروستکردنی هرچی لهزه ویدایه بؤ هم ناده مییه، ئینجا دیته سهر باسی
به شیک له داستانی نادمه که یه کهم کهس و سهرچاوه و باوکی هم تیره یه. داستانی پږز
پیدانی و نیشته جئ کردنی لهم زهوییه داو گئیرانی به جئ نشینی تیایدا، له سهر په یمان و
مهرجئ کهله سهری خوئی و نهوه کانی داینا، وه که له مه و پاش دیت.

له زور شویندا قورئان سهرگوزه شته و داستان نه هیئنی به بؤنه ی چند مه به ست و چند
شتیکه وه، که به پنی نه وان نه دوی لهو داستانانه، وه زنجیره یه کیان لی باس نه کات که نهو
مه به ستانه پیک بیئنی، وه به جوړو شیوه یه که باسه کان نه هیئنی و له پږنگه یه که وه بویان نه پروات
که به پږک و پږکی نهو مه به سته ی که بوی هاتوون نیشان بدرئ و بگه یه نرئین و کار بکن له دل و
درووندا.

چند کهس و گومان نه بهن که له داستان و سهرگوزه شته کانی قورئاندا تیکرار و دووباره
کردنه وه هیه، چونکه نه بیئنی زور له وانه له چند سوره تیکدا هاتوون، بؤ وینه باسی نادمه و
شهیتان له شهش سوره تدا هاتوه، به لام بیرکردنه وه و تی پوانینیک به وردی دهری نه خات که
دووباره کردنه وه نییه له هیچ داستانی کدا، به لکو له هیچ زنجیره یه کدا، چونکه هر کام له وانه
شیوه یان جیاوازه و پږنگه ی هیئانه که ی جیاوازه و پږنگه ی هیئانه که ی جیاوازه بؤ مه به سته ی
تایبه تیه و بهش زنجیره یه کی تایبه تی لی باسکراوه، وه نه گهر زنجیره یه که دووباره
کرایته وه، بی گومان نهوه و اتاو مه به سته ی تازه به جئ نه هیئنی که دووباره کردنه وه که
ناهیئنی.

هیئدی کهس که لایان داوه له پږنگه ی راست و سروشتیان تیکچووه و چاوی دلایان
نابیننی، لایان وایه سهرگوزه شته کانی قورئان له سهر باو و شیوه راسته که ی خوئیان نه هاتوون،
وه دهستکاری کراون به زیاد و کهم و گوپان، وه مه به ست هر قسه پازاندنه وه و پږکخستن و
هؤنینه وه یه و نیتر به بی نه مه ی گوئی بدرئ به راستی و ناراستی، به لام نهو که سه ی که به
سروشتیکی راستی نه گوپاو و به دلئیکی بیناوه سهرنجی قورئان بدات نه زانی که نهو زیاد و
که می و درئزه پیدان و کورتکردنه وه و شیوه گوپانه که لهو سهرگوزه ستانه دا به کار هیئراون
هموو هر راستن و هیچ کام درئ یه کترین، وه هر کام به بؤنه ی شتیکه وه هاتوه و له

شونینیکا هاتوو، که هر بهو جوړه رېڼو پیکه که قورئان هیناویه تی، وه هر نهو نه اندازه پنیوسته وتنی لهو جینگو و شونیناندا که قورئان فرموویه تی، وه که له مموپاش به یارمه تی خوا دهست نیشانیان بو نه که یین.

با نهو نه فامانه بزائن که قورئان کتیبی قسه و داستان گیرانه وه نییه، وه کتیبی گالته و که پ نییه، وه کتیبی میژوو نییه، به لکو قورئان کتیبی بانگکردنه بولای خوا، وه دهستور رژیته، وه بهرنامه ی ژبانسه، جا له بهر نه وه له ناو به ناوی بانگکردنه که دا داستان و سرگوزشته ی تایبه تی هله نه بژیری، وه به نه اندازه یه که له رېڼگی تره وه که رېڼو پیک بیت له گهل شوین و مبهسته که دا، وه له همان کاتدا شیوه یه کی شیرینی هونریی (فنی) راست به جی نه هینتی، که دوور بیت له ده له سه و دهست هله به ست و رازاندنه وه ی خه له تینر، به لکو به شیوه یه کی سررنج پاکیش و دل رفین، به هو ی هیزی راستی و شیرینی گه یانندن و وتن، سرگوزشته ی پیغه مبهران - درودی خویان لی بی- شیوه ی گهل و کومه لی پروا نیشان نه دات له رېڼگه دوورو درېژه نه پینچراوه که ییدا، وه به سه رها ت و داستانی بانگکردن بولای خوا و به پیره وه چوون و گو ی پایه لی ناده می نه خاته بهرچا و تا قم له دوای تا قم و چین له دوای چین، هرچونتی هیزو سروشتی پروای پرواداران نیشان نه دات له گهل سروشتی بوچوون و تیگه ی شنیان له په یوه ندی به یینی پرواداران و نهو خویه ی که نهو به هره گه وره یه ی پیبه خشین. وه بیگومان بیرکردنه وه و سررنج دانی دل بو نه و ه مو تا قم و چین به ختیاره به درېژیایی میژوو لهو رېڼگه دوورو درېژه دا، پروناکی ره زامه ندی و شادمانی نه رژی به سه ر دل و دهر وندا، وه بیداری نه کاته وه به نایابی و گرنگی پروا، وه به دامه زراوی و بنج به ست و ریشه کوتانی له له شی نه م بو نه وه رده دا، هر وه ها بوچوون و تیگه ی شتنی بروایی جو ی نه کاته وه له ه مو بوچوون و تیگه ی شتنی تر که بیگانه بیت له پروا به خوا و له نایینی خوا.

جا له بهر نه وه داستان و سرگوزشته به شیک ی گه وره یه له م کتیبه به رزو به ریزه، که کتیبی دواترین بانگکردنه بولای خوا و بو فرمان بهری خوا، که واته با له بهر پروناکی نه م پینشه کییه دا که باسکرا چند کاتی بژین له گهل به سه رها ت و داستانی ناده م دا - درودی خوی له سه ر بی- به م جوړه که لی رده دا هاتوو: با چند کاتی بژین له گهل یه که م داستانی نه م تیره ی ناده مییه دا و له گهل نهو ته می و ناموزگاریانه ی که نه م داستانه نه یخاته دلمانه وه.

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّیْ جَاعِلٌ فِی الْاَرْضِ خَلِیْفَةً قَالُوْۤا اَتَجْعَلُ فِیْهَا مَنْ یُّفْسِدُ فِیْهَا
 وَیَسْفِكُ الدِّمَآءَ وَیَخْسِیْحُ سُبْحٰنَكَ وَتُقَدِّسُ لَكَ ۗ قَالَ اِنِّیْۤ اَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ۗ وَعَلَّمَ

ءَادَمَ الْاَسْمَآءَ كُلَّهَا

با به چاری دل بگهرینهوه بو ناو کومه‌لی هره به‌ری فریشته و لهو مه‌یدانه‌دا بوه‌ستین و
 گوئی بگرین لهو به‌سهر هات و داستانه که خوای میهره‌بان لهم قورنانه‌دا بوئی ناریدین له‌سهر
 زوبانی پیغه‌مبه‌رمان (ﷺ) که پیئی فرموو: ﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ﴾ باسی نهو کاته بکه
 که په‌روه‌دگارت وتی به مه‌لائیکه ﴿اِنِّیْ جَاعِلٌ فِی الْاَرْضِ خَلِیْفَةً﴾ به‌راستی من جینشینیک
 له‌زه‌ویدا دروست نه‌که‌م و دای نه‌نیم، جینشینین بو ناوه‌دان کردنه‌وهی نه‌وی و رامیاری ولات
 وه به‌جی‌هینانی فرمانه‌کانی خواو گرتنه ده‌ستی هه‌موو کاروباری جیهان، وه بو نه‌وهی
 بین به‌وهی ده‌رکه‌وتن و به‌کاره‌ینانی نه‌م هه‌موو هیزو وزه و خیر و بیرو به‌هره‌یه‌که خوا له‌م
 زه‌وییه‌دا دروستی کردون و به‌ره‌به‌ره ده‌رکه‌وتن و ده‌ستکوت بوون و ده‌رئه‌که‌ون و ده‌ستکوت
 نه‌بن - به‌ئیزی خواو رینمونی خوا- له‌سهر ده‌ستی نه‌م دروستکراوه تایبه‌تییه‌دا که‌کرا به
 جینشینین، وه نه‌وهی پیویست بوو بو هه‌لسانی به‌م کاره‌ گرنگانه پیئی به‌خشر او ناماده‌کرا
 بوئی.

خوای گه‌وره نه‌م هه‌والیدا به مه‌لائیکه بوئه‌وهی به‌نده‌کانی فییری پرسو و را بکات
 له‌کاروباری خویمان، هه‌رچه‌ند خوا به‌هیچ ره‌نگ پیویستی نییه به‌هیچ شتی، هیندی له
 زانایان نه‌مه‌یانکردوه به‌وهی نه‌و هه‌وال دانه، به‌لام رای زوره‌و به‌هیز له‌سهر نه‌وه‌یه: تا
 مه‌لائیکه نه‌م پرسیاری داهاتوه بکه‌ن و نه‌و وه‌لامه بدریته‌وه و به‌وهی نه‌وه تی‌بگه‌ن له
 لی‌زانی و کار دروستی خوا له دروستکردنی نه‌و جینشینه‌دا. نه‌و مه‌لائیکه‌تانه بویمان
 ده‌رکه‌وت که نه‌م دروستکراوه تازه‌یه دوی زور بوون و په‌ره‌سه‌ندنیان خراپه‌کاری و خوین
 ریژی نه‌که‌ن له‌زه‌ویدا، ئیتر نه‌و بو ده‌رکه‌وتنه له‌چهند نیشانه و دروشمی‌که‌وه بووبیت، یا

١ هیندی نه‌فهمون جینشینین مه‌لائیکه‌یه که له پیش ناده‌میدا نه‌وان له‌زه‌ویدا بوون وه هیندی تر نه‌فهمون:
 مه‌به‌ست له جینشینین تیره‌ی (جن)ه که هاتن و ناژاوه و خراپه‌کاریان کرد تا خوا له‌ناوی بردن و له‌وانه هه‌ر شه‌یتان
 ماوه‌توه، نه‌م دوو رایش هه‌ر نه‌گونجی، به‌لام رای ته‌فسیره‌که به‌هیز تره به‌لامانه‌وه، چونکه پیغه‌مبه‌ران به جینشینین
 خوا ناو نه‌برین - درودی خویان لی‌بی-.

به هوی بهرورد کردنی نه مان بیټ له گه ل تیره ی پیش نه مان که ناو نه برین به تیره ی (جن)، یا خوا حالی کردبن له سروشتی نه م دروستکراوه تازه یه، یا هر له موه زانیبیتیان که نه م جوړه ژیا نه له م زهوییه دا نه م خراپه کاری و خوین ریژییه ی تیا نه بیټ، له بهر هرکام له مانه بویان دهرکهوت که نه م خراپه کاری و خوین ریژییه بهرپا نه بیټ له دروستکردنی نه م جینشینوه، نینجا خوین به هوی سروشتی پاکی خوینانه وه که بیجگه له چاکه و نارام ناشتی هیچی تریان به لاره نه بوو، لایان و ابوو که ته نه پهرستنی خواو بنده ی خوا مه بهسته له بووندا، وه هر نه وه نه بی مایه ی دروستکردنی و دروستکراوان بیټ.

نینجا نه و نه مان هل نه سن به وه به بی که م کوپی و وازه نینان، له بهر نه وه پرساریان کرد تا دهرکهوی بویان هوی دنانی نه م جینشین، نه ک خوا نه خواسته مه بهستیان په خنه گرتن بووبی، چونکه له هه موو که س باشتر پروایان بوو به کار دروستی خوا: ﴿قَالَ وَتَيَان: ﴿تَجْعَلُ فِيهَا مِنْ نَفْسٍ فِيهَا وَيَسْفِكُ الذِّمَاءَ﴾، نایا نه گپری له زه ویداو که سی دانه نی ی به جینشین تیایدا که خراپه کاری بکات تیایداو خوین بریژی، واته له ناهق و به نارها و! ﴿لَعَنَ نَسِیحٌ بِحَمْدِكَ وَنُقِدِسُ لَكَ﴾ له کاتیکدا که نیمه تو به دوور دانه نین له هه موو خراپه یه و له هر شتی که شایانی تو نییه له کاتیکدا سوپاس و ستایشت نه که یین، وه هر شتی که شایسته و شایان بیټ بو تو ی دانه نین و ناوی تو ی پی نه به یین، وه هر شتی شیاو و شایسته نییه ره وای ناده یین بوټ، واته له کاتیکدا نیمه هر تو نه پهرستین و خراپه کاری و ناسوپاسی و نافرمانی ناکه یین، مه بهستیان له مه شدا خو په سهن دی و که شخه کردن نه بوو، به لکو نه یان ویست تی بگن له هوو حکمه تی نه م جینشین دانانه، به وینه ی قوتابییه که پرسیار نه کات له شتی که دیت به دلیداو نه بهوی تی بگات، نه وان بی ناگا بوون له وه ی که له م جینشین داناندا به ره می زور له سیفه ته کانی خوا به دی دیت و به و ناو و سیفه تانه ناو نه بری و نه ناسری که به مه لایکه به دی نایه ت: ناو و سیفه تی به زهی و میهره بانی و دادو نارام و خوگری و لیبوردن و چاو پووشی و خشم و توله سهندن و پاداش دانه وه و جیا کردنه وه ی چاکه و چاکه کار له خراپه و خراپه کار... وه هر وه ها نه گهر نه م جینشین نه بویه، لیزانی و کار دروستی خوا دهر نه نه کهوت له دروستکردنی نه م زهوییه دا، به م هه موو خیرو

¹ نه و بوو پسته و وتیه به چند جوړی تریش ته فسیر کراونه توه، هه موو هر ریکن، به لام دلم به وه به ناران تره که له ته فسیره که دایه.

بیره فراوانه وه که نایه نه ژماره و دواپی نایه تا دنیا دنیا، وه ژیان گه شهی نه نه کرد و جور به جور نه نه بوو، چونکه مه لایکه ناماده و لیها تو نه بوو بۆئه و کارانه، وه پیویستی نه نه بوو به پوژی دواپی و ژیا نه نه براوه که ی، نه گهر نه و جینشیننه نه بوایه نه و هموو مرده خواناسه به کاره لیها تووانه نه نه بوون و ناسینی خوا بهم شینوه به رزو بلنده به دی نه نه هات که نه وه ش زیانیکی بی هاوتایه، به لئی له دروستکردنی نه جینشیننه وه نه و خراپه کاری و خوین رشتنه به رپا بوو، به لام نه وه شتیکی که مه له چاو نه و هموو چاکه و خواناسییه نه براوه و نه هاتووه دا، وه له په نای تیکویشان بۆ نه هیشتنی نه و خراپه و چلک و چه په لیبه دا، پاک و خاوینی چاکان و پاکان به دی هات و دهرکهوت، وه لئی بران بۆ خوا و پرستی خوا به تا ک و ته نیایی و به پاک و خاوینی به و تیکویشان و فیداکارییه به دی هات، نه مه نمونه یه که بوو له به شتیکی زور که له وهی که بۆ نیمه دهرکهوت له هوو حیکمه تی دانانی وه و جینشیننه، وه هوو مه بهستی ته اوو راسته قینه هر خوا خوئی باش نه زانی، وه ک دهست نیشانی بۆ کرد له وه لامی نه و پرسیار که رانه دا، ﴿قَالَ﴾ فهرمووی: ﴿إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾، به راستی من شتی نه زانم سه بارهت به دانانی نه جینشیننه که نیوه نایزانن، به کورتی بهم جوره وه لامی دانه وه، نینجا به تایبه تی دهست نیشان نه کات بۆ شتی که هوئی هه لبراردنی ناده مه بۆ جینشیننی و مایه ی باو دانی بوو به سهر نه واندا، نه فهرموئی: ﴿وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا﴾ خوا ناده می فیری هه موو ناوه کان کرد، ناوی هه موو شتی، وه زانا و توانای کرد که هه موو شتی ناو ببا به ناوی تایبه تی خوئی و به وه دهست نیشان بکات بۆ هه موو ناو براوه کان و مرده و تئ بگه یه نئی له هر مه بهستیکی خوئی، وه بی گومان نه وه ش شتیکی نیجگار به نرخ و پیویسته و ناچاری هه یه بۆی له ژیا ندا، چونکه نه گهر نه وه نه بوایه هه چکه س هه چکه سی بۆ تئ نه نه گه یه نرا له هر شتی که ههستی پی نه کرا، تئ نه نه گه یه نرا مه گهر کاتی که ناماده بوایه به به رچاوه وه بوایه، بۆ وینه: هر که س بیویستایه باسی دره ختی بکات بۆ یه کن تر به هه چ کلوج بۆ تئ نه نه گه یه نرا، مه گهر نه و دره خته به به رچاوه وه بوایه، یا نه بوایه په لی کابرای بگرتایه تا نه ی برده لای دره خته که نیتر له هر شوینی ببوایه، وه هه روه ها شاخی یان زه لامی یا هر شتی تر... وه بی گومان نه وه ش شرک و مهینه تیکی نه وه نده سه خته به رپوه نه نه برا و به و جوره ژیا نه به سهر نه نه برا، نه گهر خوا میهره بانی نه کردایه و نه و به هر یه ی نه نه دا بهم جینشیننه، به لام مه لایکه پیویستیان بهم به هر یه نه بوو، وه کار و پیشه ی نه وان که هر فرمان به ری و پرسنتی خوایه به بی نه و به هر یه به رپوه نه چوو هه چ پیویستیان نه بوو پیی.

ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣١﴾ قَالُوا
 سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٣٢﴾ قَالَ يَكَادُمُ أَنْبِئُهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ
 فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ
 وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٣٣﴾

خوای میهربان نادمی فیری ناوی ناو براوهکان کرد ئیتر هرچونی فیری کرد، ﴿ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَكَةِ﴾ له پاشان نهو ناو براوانه‌ی پیشانی مه‌لانیکه‌ته‌کانداو ناگاداری کردن به‌سهریانا، ﴿فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ﴾، ئینجا پیی فرموون: هه‌والی ناوه‌کانی نه‌وانه‌م بدهنی و ناوه‌کانیانم پی‌بلین، نه‌وه‌ی پیی فرموون به‌شیوه‌ی به‌ر لی برینه‌وه، تا دهرکه‌وی ده‌سته‌پاچه‌یی و یه‌ک که‌وتیان، له‌به‌ر نه‌وه‌ پیی فرموون: ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه‌گه‌ر ئیوه راست نه‌که‌ن له‌وه‌ی که‌له‌ دلقاندایه‌ و لاتان وایه‌ من هر دروستکراوی دروست بکه‌م ئیوه زاناترو به‌ هونه‌ر ترن له‌و، ئینجا با بزاین له‌پاش نه‌وه‌ مه‌لانیکه‌ته‌کان چیان وت؟ ﴿قَالُوا﴾ وتیان: ﴿سُبْحَانَكَ﴾، ئیمه‌ تو پک نه‌گرین له‌ هرشتی که‌ شیاوو شایسته‌ی تو نییه، که‌ یه‌کی له‌و ناشایستانه‌ نه‌ویه‌ که‌ کارو فرمانی تو بی جی‌بیت و تو له‌ هه‌موو شتی‌کدا لیزان و کاردروست نه‌بی، وه‌ پاکی و بیگه‌ردو بی له‌که‌یی بو تو یه‌ له‌ هه‌موو کارو بارو بریارتدا، نه‌م وته‌یه‌ نه‌کری به‌ پیشه‌کی بو مه‌به‌ستیکی گرنگو گه‌وره‌که‌ به‌ دوا یا نه‌هینری، وه‌ لی‌ره‌دا هینان و پیش خسته‌نه‌کی بو داوای لی‌بورده‌ له‌ هر نار‌ه‌وایی و که‌م و کوپیه‌ که‌ پووی تی‌کردین له‌و پرسیاره‌دا، ئینجا دانیان نا به‌ نه‌زانی و ده‌سته‌پاچه‌بیان سه‌باره‌ت به‌وه‌ی خوا داوای لی‌کردن، وتیان: ﴿لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا﴾ هیچ زانینی نییه‌ بو ئیمه‌ بی‌جگه‌ له‌وه‌ی تو فیرت کردین و زانات کردین پیی، واته‌ ئیمه‌ نه‌و ناوانه‌ نازانین، چونکه‌ هرچی تو فیرت

نهکردین ئیمه نایزانی، وه توش شتیکت فیر کردین که ئیمه نامادهیین بوی و شیاوو گونجاو بیت لهگه‌ل سروشت و جیهانی ئیمه‌دا، دهی زانین نهوانه نه ئیمه نامادهییمان تیا به بوی، وه نه‌پیک و گونجاوه لهگه‌ل سروشت و جیهانی ئیمه‌دا، ﴿كَذَٰلِكَ نَتَّبِعُ الْحَكِيمَ﴾ بئ‌گومان هه‌ر تو به هه‌موو شت زانای، کار دروستی له هه‌موو کارو بریار‌ت‌دا، که‌واته دانانی جینشین و ناماده‌کرنی بۆ زانین و هه‌موو کارو باری جینشینیه‌که‌ی و نه‌گێرانی فریشته به‌جینشین و ناماده‌نه‌کردنیان بۆ زانین و داخوازی جینشینی، نه‌مانه هه‌موو ریک و راست و به‌جین و هه‌مووی به‌لیزانی و کاردروستی کراون.

له‌پاش نه‌وه‌ی که فریشته‌کان دانیان نا به‌نه‌زانین و ده‌سته‌پاچه‌یی خو‌ی‌ان‌دا، ئینجا: ﴿قَالَ﴾ خوا فەرمووی: ﴿كَلَامٌ﴾ نه‌ی ئادهم ﴿يُنَبِّئُهُم بِأَسْمَائِهِمْ﴾، هه‌والیان بده‌ری به‌ناوه‌کانی نه‌وانه‌ی که نه‌وان نه‌یانزانی، ئاده‌میش هه‌والی پیدان و هه‌موو شتیکی به‌ناوی تیه‌تی خو‌یه‌وه برد له‌گه‌ل هۆی دروستکردنیان و به‌رژه‌وندی له‌دروستکردنیان‌دا ﴿فَلَمَّا أَنبَأَهُم بِأَسْمَائِهِمْ﴾ ئینجا‌کاتی ئادهم هه‌والی پیدان به‌ناوی نه‌وانه، ﴿قَالَ﴾ خوا فەرمووی به‌فریشته‌کان: ﴿لَهُ قَوْلٌ نَّكَرٌ﴾ نایا پیم نه‌گوتن: ﴿إِنِّي أَخْفِي لَسْمُوتٍ وَالْأَرْضِ﴾ که به‌راستی من زانام و ئاگام به‌هه‌موو نادیار‌ی و شاراوه‌کانی ئاسمانه‌کان و زه‌وی، واته دره‌که‌وت بۆ‌تان که دروستکردن و دانانی نه‌و جینشینه ریک و راست و به‌جییه، خوای گه‌وره نه‌مه‌ی پئ فەرموون به‌شینه‌وی ته‌شهر لیدان و سه‌رنجی راکیشان بۆ نه‌و ته‌ی که‌به کورتی تیپه‌ری کرد له‌پاش پرسیاره‌که‌ی نه‌وان: ﴿إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾، ﴿وَعَسَىٰ مَا تَدْعُونَ وَمَا كُنتُمْ تَكَفِّرُونَ﴾ وه نه‌زانم به‌هه‌رچی که ئینوه ده‌ری نه‌پن، که هیندی له‌وانه نه‌وه بوو پرسیاریان لیکرد و وتیان: ﴿تَجْعَلُ فِيهَا مَن يُقْسِدُ فِيهَا﴾ ... هتد، وه به‌هه‌رچی که ئینوه ده‌رتان نه‌نه‌په‌ری که هیندی له‌وانه نه‌وه بوو که لایان وابوو خوا له‌وان زاناترو به‌هونه‌ر تر دروست ناکات.

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ ابْنِي وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿۳۵﴾

وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ

فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿۳۶﴾

لهمو پیش دوو بههره و چاکهی باسکرد دهر بارهی نادم: گئیران بهجینشین و گئیرانی به زور زانا تا رادهیه فریشتهکان داماوو دسته پاچه بوون له بهر دم زانینی فراوانیدا، نینجا باسی بههرهی سئی بهمی نهکات که نهوپهزی ریزنی تیابه و گه یاندنیه تی به بهرترین راده و پلهیه که تنها خوا بهویدا له جیهاندا، نهوش بریتییه له سوجه بردنی تایبه تییه بو خوا و بو غهیری خوا قه دهغیه و مدرومی پی کافر نه بیت، نهو سوجهی ریز گرتن و مل که چیهش، هرچند لهم نایین و شهریه تی نیمه دا قه دهغیه و به هیچ رهنگ رهوا نادرئی، به لام جینگای سهر سوپمان نییه که خوا لهو کاته دا فرمانی پیدابن، هرچونئی لهو و پاشیش بووه و پووی داوه و رهوا دراوه له لایه ن خواناسانهوه وهک سوجه بردنی باوک و

دایک و براکانی (یوسف) بو (یوسف) (علیه السلام)، نه فرموی: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا

لِآدَمَ﴾ باسی نهو کاته بکه که نیمه و تمان به فریشتهکان سوجه بهرن بو نادم، ئیر نایا نهو سوجه بردنه به دانانی تهویل و پوو بووبئی له سهر زهوی وهک دیمه ن و پواله تی و ته که

نه یگه نی، یا سهر خه فاندن بووبئی، به هر کام بیت خوا فرمانیدا ﴿فَسَجَدُوا﴾ نهوانیش

دهست به جئی سوجه یان برد، ﴿إِلَّا إِبْلِيسَ﴾ بیجگه له شهیتان که ناوی ئیبلیسسه، ﴿ابْنِ

وَاسْتَكْبَرَ﴾ نهو سهر پیچی کردو خوی به گه وره تر زانی، واته له بهر نهوه خوی بهزل زانی و

خوی به گه وره تر له نادم سوجهی نه بردو سهر پیچی کرد له فرمانه کهی خوا و نهو

فرمانه ی به نارپهوا دانا، ﴿وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾ وه شهیتان له زانینی خوادا یه کئی بوو له

بنی پروایان، واته هرچند له ناو فریشتهکاندا بوو و خواجه رستی نه کرد، به لام خوا له

پیشه وه زانی بووی که له پاشدا خوی له ریزی فریشته و برواداراندا ناهیلئی و خوی نه باته

ریزی بنی پرواکان، یا مه بهست نهوه یه هرچند له پیشه وه بروادار بوو به لام له پاشا گهرا

به بنی پرواو چوو پزی بنی پرواکان، چونکه نهو فرمانه ی به ناهق و نارپهوا دانا.

ئايا شەيتان لە تىرەو بەرەى فرىشتەيه؟ يا لە تىرەو بەرەى جنۆكەيه و بەلام تىكەلى ئەوان بوو، لەگەڵيان ژيا تا بەو بۆنەو نووبرا بە فرىشتە؟ زانايان دوو بەرەكىن لەوهدا، وە ھەر كۆمەل و تاقمى چەند بەلگەو نىشانەى ھەيه بە دەستەو، بەلام بەلگەو نىشانەى جنۆكەيه تى بەھىزترە، وەك دەرئەكەوئى لەو ھەموو لىكۆلىنەوئى كەلەم كراوہ لەلايەن ھەردوو تاقمەكەوہ، ھەركەس ئەيەوئى با بە درىژى سەرنجى ئەو باسە بدا لە كۆتەبە ناو بانگەكەكاندا، وەك تەفسىرى (پازى و روح المعانى) و وىنەيان.

لەپاش باسى ئەوئى كە پوویدا لەبەينى خواو فرىشتەكان و شەيتاندا، ئىنجا دىتە سەر باسى ئەوئى كە پوویدا لە بەينى خواو ئادەمدا، ئەفەرموئى: ﴿وَقَدْ كَذَّبَ أَشْكَرُ النَّاسِ وَرُوحَهُ﴾ **لَعَنَهُ** ﴿وَتَعَان: ئەى ئادەم نىشتەجئى ببە خۆت و ھاوسەرەكەت لە بەھەشتدا ﴿وَلَا يَنْبَغُ رِغْدًا حَيْثُ شِئْنَا﴾ وە بخۆن لەو بەھەشتە بە لىشاو فراوانى لە ھەر شوئىنكىدا ئەتانەوئى ئارەزوو ئەكەن ﴿وَلَا تَقْرَأْ هَذِهِ شَجْرًا فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ وە نزىكى ئەم درەختە مەكەونەوہ و لىنى نەخرن تا بەھوئى ئەو خواردەنەوہ بگەرئىن لە ستمكاران و بچنە رىزى ئەوانەوہ، واتە بەھىچ كلۆج نابئى بخۆن، ئىتر ئەو قەدەغە كراوہ گەنم بووبئى، يا ترى، يا ھەنجىر، يا ھەرچى.

ھەموو خۆراك و ميوەى بەھەشتيان بۆ رەوا درا بىجگە لە تەنيا خۆراكى كە قەدەغە كرا لىيان، كە ئەو قەدەغە كردەش پىويستە بۆ مەردوم لە جىھاندا، چونكە بە بئى ئەوہ مەيل و خواھىش دەرناكەوئى، وە ئادەمى كە خاوەنى برىارو خواھىشە جيا ناكړتەوہ لە گيان لەبەرانى تر كە ئەدرىنە بەر بەبئى ئەوئى خاوەنى پاو برىارو خواھىشى خۆيان بن، وە بە بئى ئەوہ ئادەمى تاقى ناكړتەوہ: ئايا خۆگرەو ئەتوانئى ھەلسئى بە پەيمانەكانى و ھەر سپاردەيەك كە درا بەملىداو خرايە ئەستۆى يان نە ؟ كەواتە لەپرووى راستىدا ھەر لەوئىداو تەنھا بەوہ ئادەمى جيا ئەبىتەوہ لە ئازەل و گيان لەبەرانى تر، وە ئەوانەى كە رانەبوئىرن و ژيان نەبەنەسەر بەبئى ئەوئى خاوەنى خواھىش و برىارى خۆيان بن، بەلكو بئى دەسەلات و داماو دەستەپاچەن لەبەردەم ئارەزووى تەفسى خۆياندا، ئەوانە ھەرچەند لە شىوہى ئادەمىدان، بەلام لەپرووى راستىدا ئادەمى نىن و لەپرىزى گيان لەبەرانى ترن، جا رەنگە ئەو قەدەغەيە كە كرا لەو بەھەشتەدا دەست نىشان و نامازە بىت بۆ ئەم قەدەغەيەى كە پىويستە لە ژيانى ئەم زەوى و جىھانەدا،

فَأَرْزَلَهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ

مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿١٥٦﴾

﴿فَأَرْزَلَهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا﴾ نینجا شهیتان هلی خلسکاندن لهو بهمهشتهی که نیشتهجی بوون تیایدا، واته خستییه دلایانهوه که خواردنی نهو خوراکه نهیته هوئی مانهوهیان لهو بهمهشتهدا به ئیجگاری و بی برانهوه، بههوئی نهوهوه لهبرچاویان شیرینی کرد تا خواردیان، ﴿فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ﴾ بههوئی نهوه دهری کردن لهو شوینه خوش و گرنگی تیایا بوون یا لهو ریزو نازو خوشییهی که تیایا بوون، نینجا لهویدا تاقیکردنهوه که تهواو بوو بهمهی (نادهم) (علیه السلام) بهلین و پهیمانکهی له بیرچوو، لهبرنهوه برپاری خوایش دهریارهیان دهرچوو بهم جوړهی که نهفهرموی: ﴿وَقُلْنَا اهْبِطُوا﴾ وتمان پنیان: دهرچن له بهمهشت و بچنه خواروهه بو سهر زهوئی، نهوانهی که نهم فهرموودهیان ناراسته کرا با هر نادهم و حهوایه، بهلام بهکوئی دانا به پیی پوله و نهوه و هچهیان که نهمان کان و بنهرتن بویان، کهواته وهک هه موو نهوان وان و جیگرن بویان، یا مهبهست لیردها شهیتانیشه وهک له (ئین و عهباس) و زوربهی پیشهویانهوه هاتوه، وه لهسهر هرکام نهوا لیردها ههوالیان پی نهوات به هی، دی له چونیتی ژیان و ماوهی ژیانان لهپاش دهرچوون و هاتنه خواروههیان نهفهرموی: ﴿بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ﴾ هیندیکیان دوژمن نهبن بو هیندی ترتان لهسهر باری یهکهم نهوهتا نهو هه موو دوژمنایهتی و کوشتن و برینه پوویدا لهناو پوله و نهوهکانی نادهم و حهوادا به درژی تهمنی نادهمی، وه لهسهر باری دووه هر ناشکرایه بهدوژمنایهتی شهیتان بو نهم تیره و نهوجهنگ و نازاوه و بهبرههکانی دواپی نههاتوهه له نیوانیاندا ﴿وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ﴾ وه بوتان هیه شوینی نیشتهجینی، یا نیشتهجی کردن لهزهویدا، وه ژیان و رابوردن تا ماوهیه که ماوه و تهمنی نهم ژیان و جیهانیه، نینجا نادهم له پی ههکوتن و ههخلیسکانهکی راست بووهوه بهمهی میهرهبانی خوا فریای کهوت و ته و وشهی گهرانهوه بولای خوا و داوای لیبوردنی خسته دلایهوه و نهویش به پرورش و خوشییهوه چوو به پیری نهو وشه و تانهوه و هری کرتن و بهکاری هینان و خوایش گهرانهوهکی لی و هرگرت و میهرهبانی لهگل کرد،

فَلَلَقَىٰ آدَمَ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٣٧﴾ قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِمَّا

يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٨﴾

وهكو نه فهرموی: ﴿فَلَلَقَىٰ آدَمَ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ﴾ نینجا ئادهم به خوشی و پرؤشهوه چوو به پیری چهند وتو وشهیه که وه له لایهن پروره دگاریه وه بوی هاتن، به دل گپرایه وه بوی خوی و نه وانه وت ﴿فَتَابَ عَلَيْهِ﴾ به هوی نه وه خوا توبه و گپرانه وه که ی لی وهرگرت ﴿إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ چونکه به راستی هرخوا زورهرگری توبه و گپرانه وه ی میهره بان و به زهی داره. باسی توبه و گپرانه وه ی حه ووا و توبه لی وهرگرتنی ئه ی نه کرد، چونکه له هه موو شتیکا ئه م شوین که وتووو تابعی ئاده مه، ئادهم چی کردبئ و وتبئ ئه میس کردی و وتی، که واته دیاره که خوا له و بورد له میس بوردوه، ئه و وتو وشه یانه ی که ئادهم و وه ی گرتن زوربه و پای به هیز له سهر نه وه یه ئه مانه ن که له سوره تی ﴿الْأَعْرَافِ﴾ دا گپرایه وه لیانه وه ﴿فَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنفُسَنَا وَإِن لَّا تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ ئه ی خوی ئیمه، ئیمه سته ممان کرد له خومان، وه ئه گهر نه بووری و میهره بانیمان له گه لدا نه که ی بی گومان ئیمه له زیان که ران و به ش براوان ئه بین، نینجا دواترین فرمان و فرموده ی خوا له باره ی سپارده ی جینشینی ئادهم و نه وه کانی له م زه و ییهدا، وه له باره ی هه لسانیان به کارو باری ئه و سپارده یه و پاداشتی که ده سته کوتیان ئه بی له سهری، یا هه لنه سانیان و توله و سزایه ک که دوو چاریان ئه بی به هوی ئه و هه لنه سانه وه، ئه مانه هه موو له م فرموده یه دا دهرئه که ویت: ﴿قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا﴾ و تمان بچنه خواره وه له به هشت هه موو پیکه وه بو سهر زه ی ﴿فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ﴾ ئه و حه له له هرکه س شوینی رینموونیه که ی من که وت، واته نه وانه ی که فرمانیان پیا دراوه و به ری فرمانی من ئه که ون ﴿فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ﴾ نه وانه به هوی ئه و شوین که وتنه وه هیچ جوړه مه ترسیه ک نابئ له سهریان له وه ی دوو چاری ناخوشیه ک بین ﴿وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ وه دل غه مگین غه مبار نابن له ده ست نه که وتنی هیچ ویست و خواستیکیان، واته نه چنه به هشت،

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣١﴾

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ وه ئهوانه‌ی که له جیهاندا برویان نههینا بی به ئایین و برینموونی من، وه ئایه‌ته‌کانی ئیمه‌یان به‌درو دانابی ﴿أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ ئهوانه هاوپی و هاوسه‌ری ناگر نه‌بن له‌دوا پوژدا ﴿هُمَ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ ئهوانه لهو ناگره‌دا نه‌مینیته‌وه به‌بی دوا هاتن و برانه‌وه، خوا په‌نامان بدات لهو ناگره.

ناموژگاری بهو جوژه هه‌ر له یه‌که‌م جاره‌وه ئاده‌م ئاشنا کرا، وه هه‌روه‌ها له‌پاش خو‌ی نه‌وه‌کانی ئاشنا کران بهو دوژمنایه‌تی و به‌ره‌ه‌کانیه‌ی که په‌یدا بوو، وه په‌یدا ئه‌بی له‌به‌ینی هیز‌ی شه‌رو هیز‌ی خیردا، وه ئاشنا و زانا کران که هه‌رک‌ه‌س بیه‌وی سهرکه‌وی و زال‌بی بی به‌سه‌ر هیز‌ی شه‌ردا چو‌ن سه‌ره‌که‌وی و زال‌نه‌بی، وه هه‌رک‌ه‌س زیان و ژیر که‌وتن بو خو‌ی ره‌وا بیینی چو‌ن نه‌شکی و زیان بارو ره‌نجه‌رۆ ئه‌بی، ئینجا با بگه‌ریننه‌وه بو سه‌ره‌تای ئه‌م باسو و داستانه بو هینانی پرسیارئ که به‌جینه‌و دیته ری ئی مه‌ردوم و پیویسته وه‌لام دانه‌وه: پرسیار: هه‌ر له‌م یه‌که‌م جاره‌وه خوا هه‌والیدا به فریشته‌کان که جینشینئ له‌زه‌ویدا دانه‌ئ... که‌واته ئاده‌می جینشینه‌و هه‌ر له یه‌که‌م جاره‌وه بو ئه‌م زه‌وییه دروستکراوه، که‌واته له‌به‌ر چی له ری‌وه نیشته‌جئ نه‌کرا له شوینی نیشته‌جئ یه‌که‌ی خویدا و له‌به‌رچی برایه شوینیکی ترو ئه‌و خو‌راکه‌ی لی قه‌ده‌غه‌کرا و بهو جوژه تاقیکرایه‌وه؟ ئایا هه‌ر له یه‌که‌م جاره‌وه بو له‌زه‌ویدا دانه‌ئرا به‌لکو له‌شوینی ترا دانرا و ئینجا له‌وی دهرکرا و فه‌رمانی پیدرا به هاتنه خواره‌وه‌ی له‌ویوه بو ئه‌م زه‌وییه؟

ئه‌وه‌ی که بجیته دله‌وه له‌لامی ئه‌م پرسیاره‌دا - وه بی‌گومان زانینی ته‌واوو راسته‌قینه هه‌ر لای خوایه - ئه‌مه‌یه ئه‌و تاقیکردنه‌وه و پالفته کردنه په‌روه‌رده و ئاماده‌کردنیکی بوو بو ئه‌و جینشینیه، وه بیدار کردنه‌وه بوو بو ئه‌و هیزو زه‌یانه‌ی که تیایدا دروستکرا بوون، فیکردن و رام کردن بوو بو‌ی له‌سه‌ر دووچار بوونی هه‌له‌و لادان له‌ریگه‌ی راستو، ئینجا چه‌شتنی داخ و مه‌راقی په‌شیمانی له‌و هه‌له‌و لادانه، وه هه‌روه‌ها هه‌ستکردن به دوژمن و ناسینی، وه له‌پاش ئه‌وانه‌گه‌رانه‌وه و په‌نا هینان به خوا.

خوای میهره بان ویشتی ئەم دروستکراوەی بێتە خوارەوہ بو جینگا و نیشتەجینی
 جینشینیه کە، بەم تاقیکردنەوہ و پالفتە کردنەوہ تا ئەوہ ببێ بە تونیشووی ڕینگە ی ژیان،
 وە ببێ بە چەکی دەستی لەو ئاژاوہ و بەرہەرەکانی ھەمیشەیییە کە دیتە ڕینی، وە ئەو
 بەسەرھاتە ببێ بە پەند و نامۆزگاری و بیدار کردنەوہ لە ھەر ھەلە و فریو خواردنیک کە لە
 داھاتوودا ڕووبدات بو خۆی و ھەموو ئەوہ و وەچەکانی، ئینجا چەند پرسیاری تریش ھەیە.
 ئایا ئەم داستان و بەسەرھاتە لەکێ بوو؟ وە ئەو بەھەشتە ی کە ئادەم و ھەوای تیا بوو، ئەو
 ماوہیە کامہیە؟ وە ئەو فریشتانە کێ بوون؟ وە ئیبلیس کێ بوو؟ خوا چۆن قەسە لەگەڵ
 کردن؟ وە ئەوان چۆن وەلامیانداہیوہ؟ وە ھەووا کە ی دروستکرا وە چۆن دروستکرا. وە
 ھەر وہا....

ئەمانە و وینەیان لەو غەیب و نادیاریانە کە ھەر خوا خۆی ئەیانزانێ، وە خوای لیزان و
 کار دروست زانیوہتی کە ھیچ سوود و بەرژوہەندیە لەزانینی ئەمانەدا نییە بو ئادەمی،
 لەبەرئەوہ ئەو زانین و ناسینە ی پێنەدوان لە ڕینگە ی باوی خۆیانەوہ، وە کاروباری
 جینشینیه کان ھیچ نەبەستراوہ بە زانین و ناسینی ئەم جوڑە شتانەوہ، وە زانینی ئەم جوڑە
 شتانە بو ئیمە تەنھا ئەبێ لە ڕینگە ی پیغەمبەرەوہ بێت (ﷺ)، وە لەم ڕینگە شتیکە
 تەواو و قەتعیان پێنەگەیشتووہ کە بەبێ مەترسی و بێگومان باوہرمان پێی ببێ و دانێ پیا
 بنین وە ھەر ڕیوایەتی لەم بارەیانەوہ ھاتووہ نەگەیشتووہ تە ڕادە ی ھەدیسی (صحیح)،
 کەواتە دەم گرتنەوہ لەمانە زۆر ڕیک و راست و ڕەوایە، بەئێ لەبارە ی ئەو بەھەشتەوہ ڕای
 زۆر بە و بەناو بانگ لەسەر ئەوہیە کە مەبەست بەھەشتی راستەقینە یە کە ئەبێ بە جینگە ی
 پاداشت دانەوہ لە پوژی دواییدا، وە ک وەرئەگیرێ لەدیمەنی چەند ھەدیس و ڕیوایەتیکەوہ،
 یەکێ لەوانە ھەدیسی و توێژەکە ی ئادەم و موسایە - سەلامی خویان لی بێ- کە (بوخاری) و
 (موسلیم) و (ئەبو داود) و (تیرمزی) و (نەسائی) ڕیوایەتیانکردووہ، وە بێگومان لەو
 ھەدیسەوہ وا دەرئەکەوێ کە مەبەست بەھەشتی راستەقینە ی بەناو بانگە، وە بێجگە لەوہش
 خوا فرمانیدا بە ئادەم کە نیشتەجینی ببێ لە بەھەشتدا دە ی بێگومان ھەرکات بە پووتی

^۱ نیتەر بەبێ ئەوہ ی ناوینشانیکە ی بۆ ھەلداو بپێ بەسەر شتیکە ی تابیەتیدا.

ناوی بههشت برا، دل هر بو بههشتی راسته‌قینه ئه‌روا، به‌بن به‌لگه‌یه‌کی به‌هیز ئیمه ناتوانین نهو یه‌هه‌شته بپرین به‌سهر شتیکی تردا.

(موعته‌زیله) و (ئه‌بو موسلیمی وه‌صفه‌هانی) و چند که‌سی تر له‌سهر ئه‌وه‌ن که مه‌به‌ست به‌و به‌هه‌شته به‌هه‌شتی تره که خوا دروستی کرد بو‌تاقی کۆدنه‌وی ئاده‌م، وه‌ ئه‌وه‌ش باغیکی خوش بوو له‌ به‌ینی فارس و کرماندا، یا له‌ ولاتی عه‌ده‌ندا، یا له‌ فه‌له‌ستیندا، وه‌ خاوه‌نه‌کانی ئه‌م رایه‌ چند به‌لگه‌یه‌کی ژیری ئه‌هیننه‌وه له‌سهر راکه‌یان، به‌لام به‌رپه‌رچی هه‌موویان دراوه‌ته‌وه، وه‌ هه‌یچ پیویست نییه به‌ دریزه‌دان به‌و باسه‌و هه‌رکه‌سی پیی خوشه با ته‌ماشای کتیبه‌ دریزه‌کانی ته‌فسیرو که‌لام بکات، وه‌ هه‌رکام مه‌به‌ست بی‌ت هه‌یچ زیاده نرخ و بایه‌خیک نادات به‌ مه‌به‌ست له‌هینانی داستان و به‌سه‌ره‌اته‌که، که‌واته پیویست نییه به‌و هه‌موو لیکۆلینه‌وه و به‌رپه‌ره‌کانی و دو به‌ره‌کیه‌ی که که‌وته ناو موسلمانان له‌و جوړه مه‌سه‌له و باسانه‌دا، وه‌ به‌راستی رینگه‌ی راست و بی‌گری ئه‌وه‌یه که شته غه‌یبی و نادیاره‌کان لی‌گه‌رین و له‌ خووه قسه‌یان لی‌نه‌که‌ین، وه‌له‌ دیمه‌ن و رواله‌تی قورئان و حه‌دییسی (صحیح) لانه‌ده‌ن به‌بن ناچاری یان به‌بن به‌لگه‌یه‌کی به‌هیز، هه‌رکات به‌و جوړه په‌فتاریانکرد دووچاری گیره و کیشه‌ی بی سوود نایین و کاتی به‌نرخ خۆمان زایه‌ ناکه‌ین به‌ فیرو بپروا، نیجا با جاری تی بگه‌ریننه‌وه و بیر بکه‌ینه‌وه له‌و هه‌موو شته‌ گرنگانه‌ی که‌له‌م داستانه‌وه وه‌رنه‌گیرین.

ناشکرا ترین شتی که ئه‌م به‌سه‌ره‌ات و داستانه‌ نیشتمان ئه‌دات گه‌وره‌ترین نرخ و ئه‌و پله‌و پایه‌ به‌رزیه که خوا دای به‌م ئاده‌مییه، ئه‌وه‌تا هه‌ر له‌یه‌که‌م جاره‌وه خوای گه‌وره فریشته‌کانی ناگادار کرد که ئاده‌م دروست ئه‌کریت بو ئه‌مه‌ی بیی به‌ جینشین له‌زه‌ویدا، وه‌ له‌پاش دروستکردنی فه‌رمانیدا به‌ فریشته‌کان سوچه‌ی ریزو به‌گه‌وره‌ گرتنی بۆبه‌ن، وه‌ شه‌یتان نه‌فرینی لیکرا که گوئی رایه‌ل نه‌بوو وه‌ک فریشته‌کان.

ئیسلام نا به‌و جوړه ئاده‌میمان نیشان ئه‌دات و تیمان ئه‌گه‌یه‌نتی لیی، که‌واته ئاده‌می گه‌وره و ناغای ئه‌م زه‌وی و جیهانه‌یه، وه‌ هه‌رچی دروستکراوه له‌م زه‌وییه‌دا هینی ئاده‌مییه و له‌به‌ر ئاده‌می دروستکراوه، وه‌له‌ نایه‌تی پیش ئه‌م باسه‌دا به‌تایبه‌تی ئه‌وه‌ی فه‌رموو، که‌واته ئاده‌می به‌نرخ ترو به‌رینتر و به‌رزتره له‌ هه‌موو شتیکی (ماددی) و هه‌رچی شتی که‌به‌ نرخه

له جیهانی (مادده) دا، وه بههیچ رهنگ رهوا نییه نادهمی بکړئ به بهندهی نه لقه له گوئو ژیر
 دهست و سهرچوږ بکړئ له پیناوی (مادده) و نهو شتانه و نهو دهستگوتانهی که هر
 له جیهانی (مادده) دا بهنرخن. رهوا نییه و دروست نییه دهست دریزئی کردن بو سهر هیچ
 ماف و نرخیکى نادهمی و نادهمیتهی له بهر خاتری دهستگوت و بهرهمیکى (ماددی)، وه
 هرهوها به پوونی دهرنهکویئ که دهورو کاری نادهمی لهم زهوییه دا بهکهم و سهردهستهیه،
 کهواته نادهمی نهبنی کاربه دهست بیته و سهرکردایهتی نهبنی بو نه م بیته و جلهوی ژیان و
 جیهان به دهست نه م بیته و نه م دهست بخاته کاروباریان و بارو شیوهیان بگوږئ و نال و
 گوږیان پی بکات و بیانات بهره و هر بارو پرویهک که بهرژوهندی تیا بیته، نهک وهک
 (ماددی) یهکان که نه لئین: نابووری و هوی بهرهم هینان و دابهشکردنی سهرک و
 سهردهستهیه و نادهمی ژیر دهسته و ملکهچه بویمان و هموو کاروباری نادهمی دهگه پرتوه بو
 لای نهوان و نادهمی دهسته پاچه و پهک که وتوه له بهرده میاندا!! نه م نادهمییه به هوی
 جینشینیه کهی له زهویدا که قورنان بوئی بریارداوه نهبنی نیش که ریکی گرنک بیته له پږیمی
 نه م بوونه وهرده دا، وه نهبنی بوونی تیبینی کرابن لهم پږیمه دا، چونکه نهو ژیان و جینشینیه
 که خوا بوئی دانا و بریاریدا لهم زهوییه دا به ستراره به م پږیمی بوونه وهرده، به ستراره به
 خرؤ مانگ و نه ستره کانیوه، به ستراره به باو باران و هموو بهش و پارچه و شتهکانی
 تریهوه، وه به بهئی نه مانه هموو نهو ژیان و جینشینیه ناگونجی بهر وه نابری، کهواته هرچی
 وا لهم زهوی و جیهانه دا و هرچی واله م بوونه وهرده هر همووی ژیر بارو خزمهت کاره بو
 نادهمی و له بهر خاتری نه م دروستکراوه!! جا توو خوا نه م پاده و پله بهرزه له کوئی که قورنان
 بوئی داناوه له گهل نهو پاده پهست و بی نرخه ی که (ماددی) یهکان بوئی رهوا نه بینن و به هیچ
 رهنگ رهوا نادهن بهرزه بوونه ووه و تیپه ر کردنی لئی!! وه بی گومان نه م دوو تی پوانین و
 بیروباوهره زور جیاوازو دوورن له یهکتره وه، وه به هیچ کلؤجی کوئابنه وه و هرکام پږیمیکى
 تایبه تی دانه نین بو نادهمی، به لای (ماددی) یهکانه وه نادهمی هر بریتیه له له شه که ی و
 به هیچ رهنگ بریویان نییه بهرؤخ و هیچ نرخیک دانانین بو نهو شتانه ی که پنیان نهوترئ
 خوراک و پی بزئوی رؤخ، به لکو هموو هورل و ته قه لایان هر بو پیوستیان و پی بزئوی له شه،
 به لام به لای نیسلا موه نادهمی پیکهاتوه له رؤخ و له له ش، وه پیوسته پاریزگاری ماف و

پئويستی هەردوو، وە بەرژەوهندی هیچ کام ژێر پێنەکرێ لە پێناوی ئەوی تردا، بەئێ
 هەرچەند پوچ شتیکی سەرەکی و بنەرەتییە و لەراستیدا هەر ئەو شتە، بەلام لە هەمان کاتدا
 ئەو لاش مەبەست و پئويستە، وە ئەبێ بەشی هەردولا راگیر بکەین لە سنووری راست و
 رەوای خۆیاندا و ماوە نەدرێ بە لەش تا زال ببێ و سەرکێشی بکات بەسەر پوچدا، چونکە
 کاروباری جێنشینیەکی بەو جۆرە نەبێ بەرێک و راستی ناپواو بەرێوە نابێ، بەکورتی
 نەوێک ئەوانە کە هەر خەریکن بە کاروباری پوچەووە و هیچ نرخ دانانێن بۆ ماددە و کاروباری
 لەش، وە نەوێک (ماددی) یەکانیش کە لاقرتیا ن دیت بە پوچ و هیچ نرخیکی بۆ دانێن و هەموو
 مەبەستی ئادەمی کورت هەنێن لەبەر هەم و شت و مەک و پئويستی سکدا وەک گیان
 لەبەرەکانی تر.

لە بیرو باوەری ئیسلامدا ئادەمی ناچارو بێ دەسەلات نییە بەسەر کردەوی خۆیدا،
 بەئێکو خۆوەسەری و سەر بەخۆییەکی پێدراوە و خاوەنی خواھیشە و مەیلی خۆیەتی و
 ئەتوانێ کام بار هەلبژێرێ و کام رێگا بداتە بەر، وە لەسەر ئەو فەرمان و تەکلیفاتی شەری
 پەروی تێئەکات لەجیھاندا ئەگات بە تۆلە و پاداشتی کردەوێکانی لە پوژی دوایبیدا... وە
 ئەتوانێ پارێزگاری ئەو سپاردە و پەیمانە بکات لە خواوە بۆی هاتوو، تا بەهۆی ئەووە
 بەرزبیتەو بۆ رادە و پلە ی ملکەچ و ژێر بار نەبێ بۆ ئارەزووی نەفس و شەیتانی و زال ببێ
 بەسەر هەموو پیلان و فرۆ فیڵیکدا و نەترانێ لەرێگە راست، وە لە هەمان کاتدا ئەشتوانێ
 لە رادە و پلە بەرزێ خۆی بێتە خوارووە، وە گومرای سەرخات بەسەر رێنومایبیدا، وە
 دەست بەرداری ئەو سپاردە و پەیمانە ببیت کە رادە و پلە بەرز ئەکاتەو، وە بێگومان ئەم
 دەسەلات و توانین و خود سەریبە بەهەر و رێزکی تاییبەتییە بۆ ئادەمی بێجگە لەرێزو
 بەهەرەکانی تر کە باسکران لە تەفسیری ئایەتەکانی رابردوودا، هەرچۆنێ لە هەوال دان بەم
 داستان و بەسەرھاتەدا تەمێ و نامۆژگاریەکی هەمیشەیی هەبە بەوێ سروشتی ئازاوە و
 بەر بەرەکانیە کە نیشان ئەدات، کە هەر لە یەکەم جارەووە و هەتا هەتایە ئەو ئازاوە و
 بەر بەرەکانیە بەرپا بوو لە بەینی تەمێ و نامۆژگاری خوا و فیئل و تەلەکە و هەنخەلە تاندن و
 گومرا کردن لەلایەن شەیتانەو، لەبەین بپواو بپرواییدا، لەبەین هەق و بەتالدا، لەبەینی
 رێنومایی و گومراییدا، وە ئادەمی جێگە و مەیدانی ئەو جەنگ و ئازاوە و بەر بەرەکانیە، وە

هر ئادەمی ئەو جەنگە ئەباتەووە و سەرئەكەوئۆ تیایدا، یا تێك ئەشكئۆ و زیان بار ئەبئۆ، وە
 بئۆگومان لەو هەوآلدانەدا بئیدار كۆردنەووەیەكی هەمیشەیی هەیه بەمەیی كە ئادەمی سەربازی
 ئەو مەیدانەیه و هەر ئەویش یان سەرئەكەوئۆ و یان تێك ئەشكئۆ، كەواتە با بئۆئاگا ئەبئۆن لەم
 تەمئۆ و بئیدار كۆردنەووە و ریا بئۆن، بەلكو بەیارمەتی خوا سەر كەوئۆن و تێك ئەشكئۆن، لەپاش
 ئەوانەیی كە باسكۆران و وەرگێران لەم داستانەووە، ئیجنا باسی بەندیكی گۆرنگی بیروبووەری
 ئیسلام ئەكەئۆن كە ئەم داستانە نیشانی ئەدات لەبارەیی تاوان و گەڕانەووە لەتاوان... ئەو
 بەندەش ئەمەیه كە تاوانی ئادەمی شتێكی شەخصییە و بەهەلبێژاردن و دەسەلاتی تاوان كۆر
 پەیدا ئەبئۆت، ئەك شتێكە پئۆبۆست كۆرابئۆ لەسەری و ئەبئۆ بەناچاری هەر بێكۆت - وەك
 بیروبووەری كەنئۆسە ئەبئۆت -، وە هەر وەها پزگۆر بوون لە تۆلەیی تاوان شتێكی شەخصییە و
 بەئۆرەزوو بەدەستی تاوانبۆرەكەیه، بە تۆبە و گەڕانەووەی خۆی بۆلای خوا، ئەك بەو جۆرە
 كە كەنئۆسە ئەلئۆ. گۆناھەكەیی ئادەم كەوتە گەردنی هەموو ئادەمی و هەموو بەشدار بوون
 تیایدا، بە هۆی ئەووە عیسا - كەبە كۆپی خۆی دانەئۆن - خۆی كۆر بەفیداكۆر و قۆرئانی
 بۆ پزگۆر كۆردنی ئادەمییەكان لە گۆناھەكەیی ئادەمی باوكیان! ئەخێر ئەووە راست نئۆبە، بەلكو
 گۆناھیی ئادەم هەر لە گەردنی خۆی بوو، وە پزگۆر بوونئۆشی بە تۆبە و گەڕانەووە خۆی بەدی
 هات، وە هەر وەها گۆناھیی هەر ئادەمییە و پزگۆر بوونی لئۆی... بئۆگومان بۆچوون و
 تێگەشتن و بیروبووەریكی پوون و ئاسان و پەوانە، باری هەموو كەس ئەخاتە سەر شانی
 خۆی، وەهانی هەموو كەس ئەدات بۆ هەول و تێكۆشان و چاوەپوانی و ئومئۆد، ئەك پەك
 كەوتوو ناچۆر و نا ئومئۆد!

ئەمانەیی كە باسمانكۆر بەشئۆ بوون لەو بەند و بیروبووەرە گۆرنگانەیی كە ئەم بەسەرھات و
 داستانەیی (ئادەم)ە (علیە السلام) گەیاندن و نیشانی دان، وە ئەم بەش و ئەندازەیه بەسە
 بۆمان كەبێكەئۆن بە سەر مەشق بۆ ئەمەیی تئۆبگەئۆن گۆرنگی و سوود بەخشی داستان و
 سەرگۆزە شتەكانی قۆرئان و لەدامەزراندن و داپۆشتنی بەند و یاسا و بیروبووەرەكانی ئیسلام
 لەدل و دەرووندا، ئەو بەند و یاسا و بیروبووەرەیی كە هەر ئەوان شیا و شایان و شایستەن بەم
 ئادەمییەووە كە لەلایەن خواوە كۆراوە بە جئۆنشئۆن، وە پەیمانە جئۆنشئۆنەكەیی لەسەر
 ئەووەكە پئۆنمۆنی هەر لە خوا وەرگێرئۆ و بەسترا بئۆ بە بەرنامەیی ئەووە لە ژیاندا، لەو چەند

نایه‌تی رابردودا باسی چند به‌مهری گوره گوره‌ی کرد که خوا هر له‌یه‌کم جاره‌وه
 به‌خشنی به‌م تیره‌ی ناده‌مییه، وه باسی نه‌و فرمان و په‌یمان‌هی کرد که دای به‌سمر ناده‌م و
 هم‌وو نه‌وه و چه‌کانیدا تا پوژی دوا‌یی، وه فرمان و په‌یمان‌هی کرد به‌ یاسا و به‌رنامه بو
 جینشینه‌کان له‌زه‌ویدا، پاش نه‌وانه ئینجا گ‌ردش نه‌کات له‌گه‌ل تائفه و نه‌وه‌کانی
 نیس‌رائی‌لدا، به‌م جوړه چاکه و به‌هره تایبه‌تیه‌کانی خو‌ی به‌سهریانه‌وه باس نه‌کات و
 نه‌یداته‌وه به‌ ناچاویاندا، ئینجا باسی فرمان و په‌یمان‌ی نه‌کات که‌دای به‌سریاندا و لی‌ی
 سه‌ندنه‌وه، تا به‌پینی نه‌وه هه‌لسن به‌ کاروباری جینشینه‌که‌یان، له پاشان نه‌وان یاخی بوون
 له فرمانی خوا و په‌یمان‌که‌یان هه‌لوه‌شانده‌وه، به‌ هوی نه‌وه‌وه خوایش له جینشینه
 خستن و ژیر ده‌سته و زه‌بوون و ریسوای کردن، وه بروادارانی نه‌م نوممه‌ته تی‌نه‌گه‌یه‌نی و
 ناموژگاریان نه‌کات له پیلان و دوژمنایه‌تیه‌که‌یان، هرچونی نه‌یان‌ترسینی و ناگادریان نه‌کات
 به‌هوی لادان و هه‌ل‌خلیسکان و به‌ش برآوی و په‌ستی و لیکه‌وتیان له به‌مهری جینشینه‌ی،
 که‌واته نه‌م باسه زور په‌یوه‌سته له‌گه‌ل باسی رابردودا و زور ری‌کو و به‌جینییه که نه‌م نه‌هینی
 به‌دوای نه‌ودا.

قورنان لی‌رده‌دا ده‌ست نیشان نه‌کات بو چند هه‌لویست و چه‌شمه‌ندزیه‌کیان به‌ کورتی یا
 به‌دریژی، وه هرچه‌ند زور له‌م هه‌لویست و کرده‌وانه‌یان له سوره‌ته مه‌که‌یه‌کانیشدا
 باس‌کراون، به‌لام مه‌به‌ست له‌باسه‌کان جیا‌وازه، له سوره‌ته مه‌که‌یه‌کانیشدا باس نه‌کرین -
 له‌گه‌ل به‌سهره‌ات و داستانی ترا- بو دلنه‌وایی و دامه‌زاندن و دل به‌هیز کردنی نه‌و تاقمه
 که‌مه‌ی مه‌که‌که که بی‌ده‌سه‌لات بوون و دامابوون به‌ده‌ست نه‌و هم‌وو دوژمن به‌هیزو
 سه‌رکی‌شانه‌وه، به‌گی‌رانه‌وه‌ی نه‌و داستانه‌وه تاقمه که‌مه دلخوش نه‌کران که پاشه پوژی
 سه‌رکه‌وتن و به‌خته‌وه‌ری هر بو نه‌مان نه‌بیت به‌ وینه‌ی برواداره که‌م و بی‌ده‌سه‌لاته‌کانی
 که‌له‌کانی رابردوو، وه ناگادار نه‌کران به‌سه‌ختی و دریژی ری‌گه‌که‌یان، وه به‌مه‌ی تویشووی
 نه‌و ری‌گایه خوگری و دامه‌زآوی و کو‌ل نه‌دان و وه‌ستانه به‌دیاری کار و بریاری خوا و
 گوی‌پرایه‌لی بو خوا، به‌لام مه‌به‌ست له‌گی‌رانه‌وه‌یان لی‌رده‌دا ناگادار کردنی بروادارانه به‌ نیازو
 کرده‌وه‌ی خراپی نه‌و جووله‌کانه و دوژمنایه‌تیا بویان، وه ته‌می برواداره‌کان و ترساندنیا
 له‌وه‌ی لادن له ری‌گه‌ی خوا و بکه‌ونه نه‌و چالانه‌ی که جووله‌که تیا‌ن که‌وت له پیش چه‌رخ‌ی

ئەماندا، جالەبەر جياوازی مەبەستەکان شیۆهی راگەیاندن و نیشان دانەکیان جیاوازه،
هەرچەند لە هەردوولا هەر باسی لاری و نالەباری و لادانی ئیسرائیلیەکانە.

داستان و سەرگوزەشتەیی ئیسرائیلیەکان لە هەموو داستان و سەرگوزەشتەکانی تر زۆرتر
هاتوو لە قورئاندا، وە بە گەرنگ تر گیراوه، وە ئەوەش لەبەر میهرەبانی و کار دروستی خواپە
لە چارەسەرکردنی کاروباری ئەم نۆممەتەدا، وە پەروەردە کردن و پینگەیاندن و ئامادەکردنی
بۆ هەلسانی بە کار و فەرمانی ئەو جینشینیه هەرە گەورەیه که خرایە سەرشانی، وە ئەو
سپاردە قورس و گەرنگی که خرایە ئەستۆی، بەو داستانی ئەوانە ئەم نۆممەتەیی تەمەنی کردو
لە هەمان کاتدا ئاگاداری کردن بەو هەموو هەلوئەستە ناپەرەواو ئەو هەموو پیلان و
دوژمنایەتییه بەتینەیی که جوولەکه هەلسان پێیان هەر لە یەکەم جاری هاتنی ئیسلام بۆ
مەدینە، وە ئەو ئاگرەیی که لەو کاتەوه هەلسان گیرسان بەدژی ئیسلام و موسلمانان نەیان
کوژاندەوه و هەرگیز نایکوژننەوه هەتا بمێنن، لەگەڵ ئەوەدا لەبەر نالەباری خۆیان لە پیش
ئیسلام لەپاش ئیسلامدا لە هەموو لایەکەوه لە لایەن گەلانی جیهانەوه هەر سەرکووتکراو
دەرکراو و سزادارو بوون بەسەخت ترین شیۆه، وە هەرگیز جینگای بەزەیی نەبوون لەلایەن
هیچ گەل و نۆممەتیکەوه بێجگە لە ئیسلام که بە بەزەیییهوه کوۆشی بۆ کردوونەتەوه و جینگەیی
کردوونەتەوه و گرتوونییە خۆی و هەموو مافیکی خۆیانی پێداون، ئەو ئیسلامەیی که دژی
رەگەزایەتییه بە هەموو جوۆر شیۆهیه، وە بە هیچ رەنگ رینگا نادا بۆ چەوسپاندنەوه بە
تایبەتی چەوساندنەوهیه که لەبەر جیاوازی ئاین بێت، وە هەمیشە قاپسەکانی کراوه و
لەسەر پشتن بۆ هەرکەسێ که بەراستی ناشتی خوازیبێت و نازاری ئیسلام نەدات و پیلان
نەگێڕی بە موسلمانان. بەراستی ئەبواپە جوولەکه یەکەم کەس بواپە لە مەدینەدا بۆ برۆا
هێنان بە ئیسلام، چونکه قورئان برۆای بە تەورات بوو و راستی تەوراتی دەرئەخست، وە ئەو
جوولەکانە لە پیش هاتنی ئیسلامدا چاوەڕوان بوون بۆ هاتنی، بەپێی ئەو هەموو ناوێشان و
مۆژدەیی که تەورات هێنابووی ئیسلام و پێغەمبەری هەمووان (ﷺ) وە ئەوەندە دُنیا بوون بە
هانتیان کەلی جار هەرەشەیان نەکرد لە عەرەبە بت پەرستەکان و ئەیان وت: با ئەو
پێغەمبەرە بێت جا ئێمە دواي ئەکەوین و بەهۆی ئەوهوه زāl ئەهین بەسەرتاندا، که چی کاتنی
هات باوهریان پێنەهینا و بوون بە پیس ترین دوژمنی!

يٰۤاَيُّهَا اِسْرٰءِيْلُ اذْكُرُوْا نِعْمَتِيْ الَّتِيْ اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَاَوْفُوْا بِعَهْدِيْ اُوْفٍ بِعَهْدِكُمْ وَاِيْتِيْ فَاَرْهَبُوْنَ ﴿١٠﴾

وَمَا اٰمَنُوْا بِمَا اَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ

ئینجا با گوی شل کهین له قورئان تا ئهو هه موو شته گرتنگانه مان بۆ پوون بکاتهوه و ئهو گهر دشه بکات به ده روونمانا به ناو ئهو جووله که به درکارانهدا، ئه فه رموی: ﴿يٰۤاَيُّهَا اِسْرٰءِيْلُ اذْكُرُوْا نِعْمَتِيْ الَّتِيْ اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ﴾ ئه ی نه وه و به ره ی ئیسرائیل بیرکه نه وه و باسی چاکه و به ره ی من بکه ن که پرشتم به سهرتانا، باسی بکه ن به دان پیا نان و چا وله به ری و سو پاس و هه ئسان به ما فی . ئهو که سه ی که به شاره زایی چاویک بگێرێ به میژووی ئهو که له دا سهرسام و سهرگهردان ئه بیته له و هه موو چاکه و به ره گه و رانه ی که خوا پرشتم به سهریاندا، جا لی ره دا به کورته سهرنجیان پانه کیشتی بۆ ئهو چاکه و به ره ریانه پیش نه وه ی که به درێژی باسی هیندیکیان بکات له مه و پاش، له یه که م جار هوه نه وه یان بیر نه خاته وه بۆ نه وه ی بیته هانده رو پال پیوه نه ر بۆ گوی پرایه لی و هه ئسانیان به و به لێن و په یمانه ی که خوا لینی و هرگرتوون و داویان لی نه کات که ئه فه رموی: ﴿وَاَوْفُوْا بِعَهْدِيْ﴾ وه ئهو به لێن و په یمانه ی که داتان به من به جیی بینن و به پینی نه وه ره فتار بکه ن، نه گه ر ئیوه وا بکه ن ﴿اُوْفٍ بِعَهْدِكُمْ﴾ منیش ئهو به لێنه ی که داومه پیتان به جیی نه هینم و هه ئه سم پینی .

نایا مه به ست به م فرمان و په یمانه نه وه ی یه که م جار بیته که خوا رایگه یاند به ئاده م وه که له دواترین نایه تی باسی پیشوودا فه رموی: ﴿فَاِمَّا يٰۤاَيُّهَا اِسْرٰءِيْلُ اذْكُرُوْا نِعْمَتِيْ الَّتِيْ اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَاَوْفُوْا بِعَهْدِيْ اُوْفٍ بِعَهْدِكُمْ﴾ ... هتد، وه له ویدا پاره مان کرد؟ یا فرمان و په یمانیکه که به ستراوه له بهینی سروشتی ئاده می و خوادا؟ یا ئهو په یمان و فرمانه یه که خوا بریاریدا بۆ ئیبراهیم (علیه السلام) که با پیری (ئیسرائیل) ه وه که له مه و پاش باسی دیت؟ یا فرمان و په یمانیکه تیبه تیبه به م تیره ی (ئیسرائیل) ه وه، وه که ئه می ش هه ردیت له مه و پاش؟ ئه م په یمان و فرمانانه هه موو بوون و ناوه روکی هه موویان هه ر نه وه یه که به نده کانی خوا دلێ خویان پاک و خاوین بکه ن بۆ په روهر دگاریان، وه له هه موو بارو پوویه که وه ملکه چ و گوی پرایه ل بن بۆ فرمانه کانی وه کورته ی نایینی خوا هه ر نه مه یه، وه هه ر نه وه یه ئهو نایینی ئیسلامه ی که هه موو پیغه مبه رانی پی پوهانه کران - سه لامی خویان لی بی، وه به ندو به شتی له و فرمان و په یمانانه نه مه یه که ئه فه رموی: ﴿وَاِيْتِيْ

قَاهِرُونَ ﴿۱﴾، وهههه له من بترسن له ههرشتی که ئهیکهن و له ههرشتی که وازی لی ئههینن و
 نایکهن. وه بهندو بهشی ترکه داویان لی ئهکات بهم فهرمودهیه ﴿وَأَمِنُوا بِمَا أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا
 لِمَا مَكَّمُ﴾ وه بپروا بیئن بهو قورئانهی که ناردمه خواروهه له کاتیکدا که پرنکه لهگهل ئهو
 نامهی که لهگهل ئیوهیه و بهراستی دانهنی، پرنکه لهگهلی و بهراستی دانهنی لهمهدا که
 هاتووهته خواروهه بهو ناوئیشانه و لهسر ئهو بارو شیوهی کهله نامهکه تاندا هاتووه
 باسکراوه، وه پرنکه لهگهلی و بهراستی دانهنی لهو داستان و ناموزگاری و بهلین و ههپهشه و
 بانگکردن بو خواپهرستییه تاکو تهنیا و دادپهروهی لهنا و مردومدا و جلهوگیری له تاوان و
 خراپهکاری و ههموو شته ئایینهکانی تر که باسکراون له تهورات و ئینجیل دا، تهنانهت
 پرنکه لهگهلین و بهراستیان دانهنی له ههر بریارو یاسایهکدا که لهواندا هاتووه و لهم دواترین
 ئابین و شهریهتهدا سپراونهتوه، چونکه هیچ کام لهوانه بو ههمیشهیی نههاتوون و به
 ههمیشهیی ناو نهبراون، نهله تهورات و نهله ئینجیلدا، وه قورئانیشدان نهنی بهوانهدا و
 بهراست و پهویان دانهنی لهو کات و چهرخهدا، وه بیجگه لهوش ئایینی خوا ههر یهک ئایینه
 ههر لهیهکهه جاری هاتنی تا دواترین جار، وه بو یهک مهبهست هاتووه که بریتییه له
 گوئپرایهلی خوا و بهسترانهوه به فرمان و بریاری خوا و دور کهوتنهوه له ههموو فرمان و
 بریاری تر، ئیتر ئهو فرمان و بریاری خوا به ههر شیوه و وینهیه هاتن، کهواته ئهم
 ئیسلامهی که پیغمبرمان (ﷺ) هینای ههر ئهو تاقانه ئایینهی خوییه کهله دواترین
 شیوهیدا هات، وه ئهم ئیسلامه دریزه پیدانه بو ئابین و پهیامی خوا و ئهو فرمان و پهیمانهی
 که خوا له سههرمتای ئادهمیتهوه ناردی و خهلاتی ئادهمی پیکرد، وهئهم ئیسلامه یا لهکاتی
 داگرتووه بهسر رابردودا، وه دهستی ئادهمی و ئادهمیتهی دهگری بو داهاتوو، وه یهکتیتی
 نهخاته بهینی تهورات و ئینجیل و کویمان نهکاتهوه، وه زیاد لهوه ئهوهی که خوا ویستی له
 خیر و چاکه که پیویست و شیواو بیت بو داهاتووی دورو دریزی ئادهمیتهی لهم ئایینه پان و
 فراوانه جیهانییهدا هات به شیوهی ههمیشهیی تا جیهان جیهانه، وه بهو شیوهیه ههموو
 ئادهمی کو نهکاتهوه بهبرایهتی و ناشنایی و دوستایهتی، کویمان نهکاتهوه به جوژی ههموو
 یهک بگرن لهسر فرمان و پهیمانی خوا، وه لهسر ئایینی خوا، وه بهش بهش نهبن به چهند
 تاقم و کومهل و تیره و بهرههک، بهلکو ههموو یهک بگرن لهسر بهندهیی خوا و دهست بگرن
 بهو فرمان و پهیمانهی خوا که نهگوررا و نهشیواوه، کهواته نهوانه ههرچوئی برویان ههیه به
 نامهکهی خویمان نهبوایه یهکهه تاقم و یهکهه کس بوونایه لهپروا هینان بهم قورئانه،

وَلَا تَكُونُوا أَوْلَٰ كَافِرٍ بِهِ ۖ وَلَا تَشْتَرُوا بِآبَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِنِّي فَأَتَّقُونَ ﴿١١﴾ وَلَا تَلْبِسُوا
 الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٢﴾ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا
 مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿١٣﴾

نهك چهسپانی بکهن له بی پرواییدا وهك تمشه لیدان بهوه كه پی پی بفهرموئی: ﴿وَلَا تَكُونُوا أَوْلَٰ كَافِرٍ بِهِ﴾ مهن به یهكهم تا قمی بی پروا پی پی، واته یهكهم تا قم له ناو نامه داردا، چونكه ناشکرایه بت پرستهکان یهكهم تا قمن و له پیش هموو كه سهوه بی پروان، نینجا همی تر تمشه ریان لی نهدات و سرزهنشتیان نهدات و پروا نه هینانه که یان نه خاته بهرچا و به کاریکی نه فامانه، نه فهرموئی: ﴿وَلَا تَشْتَرُوا بِآبَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا﴾، وه به نایه تهکانی من مه کپن بو خوتان پول و پاره و مال و دستکوتیکی کهم، وه نایه تهکانی من مه کورنه وه بهو شته که مه و له پی ناوی نهو شته که مه دا دست مهنن به نایه تهکانی منهوه، بهم پهنگه پروایان پی نه هینن. نهم بکرانه زورتر زانا و پی اوه نایینه کانیا نهدگریته وه که له په نای ناییندا ری زو سرزکایه تیان هه بوو، وه به ناوی نایینه وه خزمه تی زور نهدکان و دستکوتیان نه بوو به دیاری بو بردن و بهرتیل، بو نه وهی به نارهنزوی نهوان فتوایان بو نهدکن، وه مانه وهی نهوان له دستیان بهوه نه بوو که پروایان نه هینایه و بهرگری که له که یان بکر دایه له پروا هینان به نیسلام، چونکه نیسلام دژی بهرگری که ره لهو جوړه شتانه و له هموو شتیکی ناراست و ناروا، وه بی گومان نهو دستکوتانه شتیکی کهم و کوپو بی نرخن و ماوه که یان زور که مه، به لکو نه گهر مه بهست نه وهش بی هر که مه کاتی بهراورد بکری له گهل پروا به نایه تهکانی خوا و سرهنجام و پاداشتی نهو پروایه لای خوا و له پوژی دوا ییدا، بی گومان هر که سی کپین و نال و گوپی و ناکات له بهر نه وه نه فهرموئی: ﴿وَإِنِّي فَأَتَّقُونَ﴾ وه هر له من بترسن و خوتان بیاری زن، به پروا هینان و شوینکه وتنی هق و راستی و پوو و هر گپران لهو کپین و گوپینه وهی که باسکراوه.

یهکی تر له کرده وهی پی سی نهو جووله کانه نه وه بوو که دستیان خسته نامه که یان و قسه و رای خویانیان تیکه ل کردو نووسیانه وه له گهل فهرمووده که ی خوادا، به وهی نه وه وه

هه‌ق و ناهه‌قیان تی‌که‌ل نه‌کردو سه‌ریان نه‌شێواند له‌مەردوم، وه‌ هێندێ شتیان نه‌شارده‌وه‌ و
 ده‌ریان نه‌هه‌خست، به‌م په‌نگه‌ نه‌یان وت: شتی وامان له‌ ته‌وراتدا نه‌دیوه‌، یان هه‌ر نه‌یان
 سه‌پیه‌وه‌، یان نه‌یان گو‌پی به‌ پێچه‌وا‌هی فه‌رمان و فه‌رمووده‌که‌ی خوا، نه‌وشتانه‌ش وه‌ک
 سیفه‌ت و نا‌و‌نیشانی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) که‌له‌ ته‌وراتدا هاتبوو، وه‌ قورئانیش هه‌والی دابه‌وه‌، وه‌
 هه‌روه‌ها ئایه‌تی په‌حمی زینکه‌رو چه‌ند شتی ته‌رش، نه‌و کرده‌وه‌ پێسه‌شیان بۆ نه‌وه‌بوو که
 به‌رگه‌ری مه‌ردوم بکه‌ن له‌ ئیسلام، وه‌ گو‌مان و دوو ده‌لی و بێ‌ئارامی ب‌خه‌نه‌ ناو په‌رزو ده‌ل و
 ده‌روونی مو‌سه‌لمانان، وه‌ نه‌و سه‌ر تی‌کدان و سه‌ر شێواندنه‌ هه‌میشه‌ پێشه‌ی جووله‌که‌ بوو
 هه‌ر به‌رده‌وامیشتن له‌سه‌ری و به‌هه‌ر جو‌ر بو‌یان بکه‌ری ئه‌یان‌ه‌وی کۆمه‌ل و په‌رسی مو‌سه‌لمانان
 تی‌ک به‌دن، ئینجا نه‌و قورئان بێ‌ئا‌به‌روو شه‌رمه‌زاری کردن و نه‌و کرده‌وه‌ پێسه‌یدا له‌په‌رویان
 و به‌ ته‌شه‌ر لێ‌دانه‌وه‌ خسته‌یه‌ پێش چا‌ویان و جله‌وگه‌ری لێ‌ی و فه‌رمووی: ﴿وَلَا تَلْسُوا الْحَقَّ
 بِالْبَطْلِ﴾ حه‌ق تی‌که‌لی به‌تال مه‌که‌ن و حه‌ق مه‌شێوێنن به‌ به‌تالی خو‌تان ﴿وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ﴾ وه‌
 حه‌ق مه‌شارنه‌وه‌ ﴿وَأَنْتُمْ تَكْتُمُونَ﴾ له‌کاتێ‌کدا که‌ ئێ‌وه‌ زانان، وه‌ کار و کرده‌وه‌ی نا‌پاست و نا‌په‌وا
 شایسته‌ی زانا نییه‌، یا‌له‌ کاتێ‌کدا که‌ ئێ‌وه‌ نه‌زانن کرده‌وه‌که‌تان به‌و جو‌ره‌یه‌ و نا‌پاست و
 نا‌په‌وایه‌، وه‌ بێ‌گو‌مان پێسه‌ ته‌رین کرده‌وه‌ی خراب نه‌وه‌یه‌ که‌ به‌ده‌ستی نه‌هه‌خست و
 به‌زانینه‌وه‌ بکه‌ریت، ئینجا بانگیان نه‌کات که‌ بێته‌ په‌رسی په‌واداران و تی‌که‌لی کۆمه‌لیان بێن، وه‌
 واز بێنن له‌ دووره‌ په‌رسی و په‌گه‌زه‌رسته‌یه‌، نه‌فه‌رمووی: ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾ وه‌
 به‌رێک و پاستی نو‌یژی مو‌سه‌لمانان به‌جێ به‌ی‌نن، وه‌ نه‌و زه‌کاته‌ به‌دن که‌ نه‌وان نه‌یده‌ن
 ﴿وَأَزْكُوا مَعَ الزَّكَاةِ﴾ وه‌ په‌کوع به‌رن له‌گه‌ل په‌کوع به‌راندان پێکه‌وه‌ به‌ کۆمه‌ل، واته‌ نو‌یژی بکه‌ن
 که‌ په‌کوعی تێ‌دایه‌ت و به‌ جه‌ماعه‌تیش بکه‌ریت نه‌ک وه‌ک نو‌یژی خو‌تان - واته‌ جووله‌که‌ - که
 په‌کوعی تیا نییه‌ و ته‌نها یه‌که‌ یه‌که‌ نه‌یکه‌ن، ئینجا سه‌رزه‌نشتیان نه‌کات به‌مه‌ی که‌ خو‌یان
 بانگی بت په‌رسته‌کان نه‌که‌ن بۆ په‌روا هێنان به‌ ئایینی خوا که‌چی به‌رگه‌ری گه‌ل و کۆمه‌لی
 خو‌یان نه‌که‌ن له‌په‌روا هێنان به‌ ئایینی خوا - واته‌ ئیسلام که‌ په‌روای هه‌یه‌ به‌ ته‌ورات و
 به‌پاستی دانه‌ن - وه‌ک به‌دیه‌ی باسه‌مانکرد، یا به‌ ده‌یه‌وه‌ فه‌رمانیان نه‌دا به‌ هێندێ که‌س به
 مو‌سه‌لمان بوون، یان به‌ چاکه‌ و خێرو ده‌ست گه‌ڕو‌ی که‌چی خو‌یان په‌فتاریان پێ‌نه‌که‌رد،

وه بؤ سهرزهنشت كردن و سهرسورهيئان لهو كردهوهيانه ثم شيوه پرسيارهيان ئاراسته
 نهكات: ﴿ أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ ﴾ نايا ئيوه فرمان نهدين به مهردوم به چاكه ﴿ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ؟ ﴾
 وه خوئان لهبير نيبه و وازى لى نههينن؟ ﴿ وَأَنْتُمْ نَتْلُونَ الْكِتَابَ ﴾ له كاتيگدا كه ئيوه نامهى خوا
 نهخوئينهوه كه فرمانتقان پئنهوات به پهپرهوى ئاييىنى خوا به راستى و ريگهى راستى
 خواى نيشان داون، ﴿ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴾ دهى نايانئيوه ژيرنين وتئناگن له خراپى ئهو كردهوهتانه!
 واته كردهوهكهتان دژو پئچهوانهى نامهى خوايه و دژو پئچهوانهى ژيريبييه، كهواته ئهوپهپرى
 گرتووه له خراپى و ناشايستهبييدا.

ثم نايهته مهرچهند له يهكهم جاروه هاته خوارهوه دهربارهى ئهو يهكهم تاقمه له
 جوولهكه، بهلام تايبهتى نيبه بهوانهوه و بهو چمرخ و كاتهوه، بهلكو بؤ ههموو كهسه - به
 تايبهتى پياوانى ئاييىنى - وه ههيشهبييه ههتا ههتايه، بهراستى دهردى بئدهرمان و كوشنده
 ئهويه كه پياوانى ئاييىنى ئايينهكهيان بگن به پيشهسازى و هوى ژيان و دهستكهوتى
 پوول و پاره و دارايى و سامان، جا ئهو حهله بهدم شتى ئهلين كهله دلياندا نيبه، فرمان
 نهدين به چاكه و خوئيان نايگن، لهخراپه و خوئيان ئهيكهن، وه فتواى ناههق نهدين و بهديمن
 ريگى شرعى نهكهن و لهپرووى راستيدا دژى ئاييىنى خوايه و زؤر دووره لييهوه، وه بههوى
 ئهوهوه دوور نهكهونهوه له خوا و خوئيان نزيك نهخهنهوه له ستهمكاران و دوژمنانى خوا و
 ئاييىنى خوا.

ئهو دهرده سهخته بهرهمم و سهرهنجامى پيسى ناگهريتهوه تهنيا بؤ ئهو پياوه ئاييىنيانه،
 بهلكو پوو نهكاته ئاييىنهكهى خوا و نرخ و ريژى ناهيلى له دهررونى مروئفا، وه مهردوم
 بئبپروا نهكات بهئايين، وه هيچ نرخ و ريژى ناهيلى بؤ هيچ قسهيهكى راست و هيچ پياويكى
 راست، كه پپ به دل ئهيهوى ئاموزگارى بكات و بهندهكانى خوا بانگ بكات بؤلاى خوا و
 ئاييىنى خوا.

وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ ﴿٤٥﴾ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُم مُّلاقُوا رَبِّهِمْ
وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿٤٦﴾ يَبْنَئُ إِسْرَائِيلَ أَذْكَرُوا نَعْمَى آلِيَّ أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ

نم سهرزمنشته سهختانه پوو ناکنه فرماندان به چاکه، بهلکو پوو نهکهنه
کوکردنهوی لهگل بهشی دووهدا که بریتییه له جولانهوه و رهفتارکردنیاں به پیچهرانهی
فرمان دانیاں بهمردوم، نهگینا هرچهند خویان بهد کردارو بهد رهفتار بن فرماندانیان
بهچاکه شتیکی پهسندو پیویسته هلسانه به شتی که نیسلام پیویستی کردوه لهسر
هموو کهسن به هموو هیزو توانا، وه نم نایهته بههیچ جور ناکری به بهلکه لهسر نهوی
که مردومی خراب و بهد کردار نابین ناموزگاری و فرمان به چاکه و بهرگری له خرابه بکات،
وهک هیندی به هله نهویان وتوه! بن گومان یهک خستن و ریگکردنی وتارو کردار هروا
شتیکی سووک و ناسان نییه، وه ریگیهکی تهختکراوو بن گری نییه، بهلکو پیویستی هیه
بهپام کردن و راهینانی دهررون (نفس)، وه پیویستی هیه به پهیوهستی بهیادی خواو داوای
یارمتهی و کومهکی خوا، جا لهبهر نهوه قورنان تهمی نهو جوولهکانهی یهکم جاری کرد، وه
هروهها لهپهنای نهواندا هموو مردومیک تهمن نهکات و بانگی نهکات بو کومهکی وهرگرتن
به سیفتهی نارام و خوگری، وه بنویژ، فرمووی: ﴿وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ﴾ وه کومهکی داوا
بکن به خوگری و به نویژ، داوای یارمتهی و کومهکی به خوگری زور جار هاتوه له
قورناندا، چونکه بهراستی نم سیفتهی خوگرییه تویشووویهکی بههیزو پیویسته بو
بهرنهنگاری هموو نارپهحتهی و زهحهتهی، وه نارپهحتهی یهکم لهسر دهررون (نفس) واز
هینان و دهست بهردارییه لهسرؤکایهتی و سهرکردایهتی و سوودو بهرژوهندی و سامان و
دهستکوت، وازهینان و دهست بهردار بوون لهمانه لهبهر راستی و له پیناوی راستیدا (لهبهر
حق و له پیناوی حقد)، نینجا با بزاین کومهکی وهرگرتن بهنویژ چونه و چیهه؟ بن گومان
نویژی راستهقینه پهیوهندی بهندهیه به پهروردگاریهوه و گیشتنی دلپهتی پنی، وه نهوش
نویشوی دل و مایه هیزو دامهزراوی و زال بوونه بهسر هموو نارپهحتهیهکدا، پیغهمبهری
نازیز ﴿﴾ کهدل و دهررون و گیانی پیروزی پهیوهست بوو به خواو به سروشی (وحی)

خواه، هرکاتی ناخوشی و ناراحتییه پوی تی بگردایه په لاماری نویژی نهادا نویژی
نهکرد بهموی نارام و شادمانی دلی و تیماری هموو زامیکی.

(نبین و عباس) - خوا لیان پازی بی - لهسه فرنکیدا هوالی مردنی (قثم) ی برای پندرا،
نومیش فرموی: ﴿إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ له پاشا له ولاخه کی دابهزی، وهله رینگه که لای داو
دوو رکات نویژی کردو دریزهی پیدا، نینجا هلساو چوو بولای ولاخه کی و نم نایه ته ی
خویند: ﴿وَأَسْتَمِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ﴾ وه بی گومان کومه کی و هرگرتن به خوگری و
نویزه یان هر نویژ قورس و گرانه لهسر هموو کهس ﴿إِلَّا عَلَىٰ لُكْثِيبِينَ﴾ مگر لهسر له خوا
ترسه کان که دهرونیان ملکه چه و سامو بیمی خوی تیا جیگیره، لهسر نه مانه گران نییه و
بلکو خوش و بهلزه ته چند دلین بهستراوه و خریکه به یادی خواره، که تمنها به یادی
خوا دل نارام پیدا نکات، وه هم نه مانه به نومیدن و چاوهروانی پاداشتی گهرن لای خوا
که هیچ شتی هاوتای ناکات و شایانه بو نهوی له پیناویدا هموو باریکی قورس به سووک
تماشا بکری، وهک بهم فرموده یه دهست نیشانی بو نکات: ﴿الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلْقَاو رَيْبِهِمْ﴾
واته نهوانه که کهسانیکن برویان همیه بهمی که نهگن به حوزوری خوی خونان و نهگن
به پاداشتی کرده یان لای خوا ﴿وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ وه برویان همیه که زیندوو نه کرینه وه و
نهگرینه وه بولای خوی خونان.

وتهی (ظن) که له بنه رتا بریتییه له گومانیکی به میز، لی رهدا مبهست بر او زانینی
تهواوه، وهک له چند شوینی ترا هر بهم جوړه مبهسته به کار هی تراوه له قورناندا، وه
هر وه ها له زامانی عمرمدا به شیوهی گشتی به کار هی تانی نم جوړه و تهیه - وهک زانایان
نه فرموون - بو دهست نیشانکرده به وهی که زانین و بروای برودار با خه تره و خیمالی
له گل بیت له هیندی جارد، وه نهگاته راده ی بینین و بیستن هر باشه و هر گیراوه لای خوا،
له بهزی و میهره بانی به زیاد بیت که شتی ناتواو و هر نهگری له بندهکانی و به تهواو بویان
حیساب نکات و چاوپوشی نکات له کهم و کوپی نینجا بانگی تر نکات نهوی
(نیسرائیل) و چاکه و بهمهری خونان بیر نه خاتمه وه نه یاتر سینتی لهو پوژی گهرانه وه و به
خزمهت که یشتنه، نه فرموی: ﴿يَبْنَیْ اِسْرَءِیْلَ اَذْكُرُوا نِعْمَتِیَ الَّتِیْ اَنْمَتُ عَلَیْكُمْ﴾ نهی نهوهکانی
(نیسرائیل) بیریکه نهوه و باسی چاکه و بهمهری من بکن که پرستم به سرتاندا،

وَإِنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٧﴾ وَأَتَقُوا يَوْمًا لَا تَجْرِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿١٨﴾ وَإِذْ نَجَّيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ

يَذِيحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ

﴿وَإِنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ و به تايبهتی باسی نهوه بکن که من باوو پرزنی نیومم دا بهسر جیهانیاندا، واته جیهانیانی چرخى باوو باپیره پیشووهکانیان که خوا بهرزی کردنهوه بهسر هموو گهلهکانی چرخى خویناندا به پیغهمبهریتی و پادشایهتی و دمهسلات و زانین و کردهوی چاک و دادپهروهری و دستگرتنیان به ناین و بهرنامهی خواو هلسانیان به فرمانی جینشینی لهزهویدا، وه بن گومان نهو چاکه و بههرهیانه مایهی شادمانی و سر بهرزیبه بو هموو تیره و نهوهکانیان، تهنانهت نهو چینهشیان که کهوتنه چرخى پیغهمبهر (ﷺ) بهلکو هموو تاقم و چینهکانی دواترین هتا جیهان جیهانه، نیتر با خوشیان بن بهش بن لهو هموو چاکه و بههرهیانه، بهلکو لهپاش لادانیان بوون به جینگهی دهرکردن و نهفرینی خوا لییان، کهواته زور پینک و بهجیبه نهو چاکه و بههرهی باوک و باپیره پیشووانه بدا به ناوچاوانی نهامانداو بهوه سرزمنشتیان بکات لهسر برپوا نههیان و هانیان بدات بو برپوا هینان و هاتنهوهیان بو ناو پرزو کوملهی برواداران و بو ژیر نالآ و سرکردایهتی پیغهمبهرمان (ﷺ) که نوینهرو جینشینی هموو پیغهمبهرانه - درودی خویان لهسرین- وه گهپرانهوهیان بو نهو پرزهی کهبوویان، نینجا لهگهل نهوهدا نهیان ترسینتی لهو پرزهی که باس نهکرت، نهفرموی: ﴿وَأَتَقُوا يَوْمًا﴾ بترسن و خوتان بیارینزن له پرسیارو سزای پوژئی که ﴿لَا تَجْرِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا﴾ هیچ شتی ناگهیهنی به هیچ کهسئتر، وه هیچ تاوان و گوناهیکی له کؤل ناخات و نایگریته گهردن بوئی، وه هیچ مافی که بهسهریهوه بیئت بوئی جئ بهجئ ناکات، ههرکهس گوناو تاوانی خوئی بهملی خویهتی و پرسیارى خوئی لی نهکری، نهوهش بیروباوهرنیکی گهوهو بهندیکی گرنگی نیسلامییه و ناو نهبرئ به (التبعة الفردية) وه بنهپهتهکهی لهسر نهو زانین و خواهیشت و هلبزاردنهیه که خوا داوینتی به نادمی و رینک و راستیشه لهگهل دادپهروهری خواوا، ﴿وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَعَةٌ﴾ وه هیچ تکاو لالهیکی لی

وهرناگیرئ، واته نهگهر هرکهسن تکای بۆ بکات تکاکهی وهرناگیرئ ﴿وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ﴾ وه
 هیچ پوولو پاره و فیداکاری و بهدلو و بریتیهکی لی وهرناگیرئ، ﴿وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾ وه نهوانه
 سهراخرین و پهنا نادرین له خوا، وه پزگار ناکرین له سزای خوا، کهواته له ههموو بارو
 پوویهکهوه ناوومیدن له پزگار بوون، نه پهنا دان و بهرگری لیکردن به زۆرو دهسهلات، وه نه
 به تکا بۆ کردن، وه نه بهتکا بۆ کردن، وه نهبعلی گرتنی باره قورسهکهیان، وه نهبهبزاردن و
 بهدلو و بریتی دان - خوا پهنامان بدات لهبهد مختی نهو پۆژمه، جوولهکه لایان وا بوو کهله
 جیهاندا هرخرابهیهک بکهن زیانی نابئ بۆیان له پۆژی دوااییدا، چونکه باوک و باپیریان باری
 گوناهیان له کۆل نهخن و تکایان بۆ نهکن، یا لهو پۆژهیشدا - وهک لهم جیهانهدا - بهرتیل و
 بهدلو و بریتی کهلکی ههیه و پزگاریان نهکات له سزاو تۆله، ئینجا نهه نایهته هاته خوارهوه
 دهه کوتی کردن و دای له دهماخیان، موعتزله و چهند کهسن تر له کۆن و تازهوه که شوینی
 نهوان کهوتوون، لایان وایه تکا و شفاعت بۆ گوناوه گهرهکان نابئ و دهست نادات له
 پۆژی دوااییدا، وه بهلگهشیان نهه نایهتهیه، وه کۆپو جهماوهری ئوممهت لهسهه نهوهن که
 تکا و شفاعت ههیه بۆ گوناهباران، با خاوهنی گوناوه گهرهکانیش بن، به مهرجئ بهروادار
 بن و به بهروادارییهوه بهمرئ، بهلام بهبن خیلاف و دووبهرهکی هرکهسن بهبن بهروایی بهمرئ
 نهه کهسه بن بهشه له تکا و شفاعت چ بۆ بن بهرواییهکهی، وه چ بۆ هر گوناوهی تر، جا بۆ
 نهوهی مهسهلهکه به جوانی دههکهوئ پیویسته له پیشمهوه بزائین مهبهست له شفاعت
 چیهه؟ ئینجا پاش نهوه نهکۆلینهوه له بهلگهی ههردوولا، تکا و شفاعت نهگهر بریتی بن
 لهوهی کهلهم جیهانهدا ههیه، بهه رهنگه کاربهدهست بهریاری تۆله و سزای تاوانباریک نهسات،
 لهپاشان تکاکاری داوای لی نهکات تا پهشیمانی نهکاتهوه و نهه نیازو بهریاری که داویهتی
 پینی نهسریتتهوه.

نهگهر مهبهست به شفاعت نهوهبیت بن گومان هیچ بهرواداری ناتوانی شتی وا رهوا
 بدات، چونکه بههیچ کلوجئ نیازو بهریاری خوا ناگۆپهئ و ناگونجئ پهشیمان بوونهوه پوو

1 نهه تهفسیره لهسهه نهوهیه که پاناو له ههردوو (منها) دا بکهریتتهوه بۆ (نفسی) دووهه که بهه جهوره باشتر نهپیتته
 دهوه، وه بهدوو جهوری تریش تهفسیر کراوهتهو: بهکهه: بگهریتتهوه بۆ (نفسی) بهکهه. دووهه: بهکهه بۆ بهکهه و
 دووهه بۆ دووهه.

بکاته خوا، وه نهگمر بریتی بی له نزاو تکاو لاله له خوا بو بهجن هینانی مبهست و داواکراوی تکاکارهکبی، بی نهوی بزانی نیازو بریاری خوا چونه، وه لهگهله شهوهدا بزانی که خوا چونی بریار دابی مهر شهو نهبی و بهلام خوا تکای تکاکارهکمی کردوه به هوی بهجیهینانی بریارهکمی خوی، وه بیگومان شهوش ریز گرتنی تکاکارهکمی تیایه، نهگمر بهم جوړه مبهست بیته ناشکرایه که شهو ریک و رهوایه و هیچکس رینگهی نییه به نارهوای دابنی، وه کوړو جهماوهری شهو نوممهته مهر بهم جوړه رهوای نهمن و پروایان به بوونی هیه، نینجا بهلگهی شهوانه که پروایان به شفاعت نییه شهو نایهتی نیریه وهک وتمان، بهلام شهو نابی بهبهلگه لهسهر قسهکهیان، چونکه:

۱- پوژی دواپی دوورو درنژه و چهند بووداو هلوینستی جوړ بهجوړو جیوازی تیدا هیه، کهواته هله نهگری شهو وهرگرتنی تکایه له یهکهم جاروه بیته تا نینز دهرنهچی و پی تکا کردن مهرهخس نهگری.

۲- شهو وهرنهگرتنه تایبهتییه بی پرواکانوه لهبهر شهو خالانهی که دین:

۱- شهو نایهته لهبارهی جوولهکهوه هات و ناراستهی شهوان کراو دم کوتی شهوانی پیکراوه.

ب- خوا فرمان شهو به پیغهمبر (ﷺ) که داوای سرینهوه و لیبورتن بکات بو پروا داران.

ت- بی پرواکان بهداخ و همناسهی ساردهوه نهلین: ﴿فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ﴾ وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ ﴿۱۰۱﴾ نیه نه تکاکارمان هیه و نه دوستیکی دلگرم، کهواته وا وهرنهگری که بو پرواداران تکاکارو دوستی دلگرم هیه.

۳- شهو نایهته تایبهتییه بهو کهسانوه که خوا نینز شهو به تکاکردن بویمان، وهک

وهرنهگری لهدیمن و پوالهتی شهو نایهتانوه ﴿هَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ نایا کنیه شهو کهسهی که تکا نهکات لای خوا، مهگمر به نینز و پای خوا، واته هیچکس ناتوانی تکا بکات لای خوا تا خوا نینز نهوات، لهدوای نینزی خوا تکا نهگریت ﴿لَا نَنْفَعُ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنْ أِذْنُ لَهُ﴾ سوودی نابی تکا کردن لای خوا مهگمر بو کهسنی که خوا نینز بدا بوی، ﴿وَلَا يَنْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ أَرْضَى﴾ مهلائیکهتهکان تکا ناکمن مهگمر بو کهسنی که خوا رهزای بی، بهلگهی شهوانهی که شفاعت رهوانانمن تنیا شهو نایهتی نیره بوو

بهو لیکۆلینهوهیه دهرکهوت که نابئ به بهلگه لهسەر ڤاو ڤریارهکان، وه به بهلگه و
ڤابهری کۆږو جهماوهری ئوممهتیش به کورتی ئەم دوو شتهیه که دیت:

۱- دیمهن و ڤوالهتی ئەم نایهتانهی که باسمانکردن و پهکی ئەو تاقمهمان پئ خستن.

ب- ئەو ههموو هه دیسه (صحیح)انه که زۆر به ناویانگن و له ڤهراوه (صحیح)هکانی

هه دیسهدا هاتوون و بلأوهیا نکر دووه له کتیبه که لامیهکاندا و لهبر به ناویانگیان

پئویست نییه به هینانیان، ئینجا لهسەر ڤای کۆږو جهماوهری هیچ دژایهتییه نییه له

بهینی نایهت و هه دیسهکاندا و هه موو دهسته مل ئەبن، بهلام لهسەر ڤای ئەو تاقمه

دژایهتی ڤهیدا ئەبن له بهینی نایهتکهی ئیره و ئەو نایهتانهی که باسمانکردن، مهگر

به زۆره ملی یهک بخزین و پینه ڤهڤۆ بکرین، وه ئەبئ به هیچ ڤهنگ گوئ نهگیرئ لهو

هه موو هه دیسه یا به جوړئ پینه و ڤهڤۆ بکرین که دووره له ژیرییهوه، که ههراکام لهم

دوو باره شایانی ڤروا دارو ژیر نین!!

له پیشهوه بهکورتی باسی چاکه و بههره ی خۆی کرد بهسەر نهوه و بهره ی ئیسرا ئیلیهوه،

ئینجا بهدریژئ و به تایبهتی باسیان ئەکات، لهگه لهلویستی نارهوايان، وه سپلهیی و

ناسوپاسیان و لادانیان له ڤنگه، وه لهناو چاکه و بههرهکانیدا ڤزگار کردنیان له تاقمی

فیرعهون ئەکات به یهکه م و سهردهسته ﴿وَأَذِجْنٰکُمْ مِّنْ ءَالِ فِرْعَوْنَ﴾ باسی ئەو کاته بکهن و

بیر لهوه بکه نهوه که ئیمه ئیوه مان ڤزگار کرد له تاقمه تایبهتییهکانی فیرعهون، لهکاتیگدا که

﴿سُوْمُوْکُمْ سُوْمَ الْعٰذَابِ﴾ ئەیاندا بهسەر تانا و پنیان نه چهشتن خراپترین و بهتین ترین سزا، بهم

ڤهنگ ﴿لَا یَحِیُّوْنَ اَنْبَاءَکُمْ﴾ کوره کانتانیان نهکوشتن به سهربیرین بۆ نهوهی بی هیزو لاواز ببن و

له ڤهگ و ڤیشه بئین، وه ئەلین: لهخهودا دیبوویان کاهینئ پنی و تبوون که مندالیکیان لی

هه لهکهوئ و ئەبیته هوی نهمانی خۆی و ڤادشاییهتییهکی ﴿وَلَسْتَخِیُّوْنَ نِسَاءَکُمْ﴾ وه

نافرتهکانیان نههیشتمه تا نهکی سهرشانتان قورس بیئ له بهخۆ کردنیاندا، وه هه م

بامینن بۆ کارهکی خۆیان، وه هه م نهوه ئهوپهڤی سهرشوڤکردنی تیا به و لهڤی یایهتی.

نهوهی که بهسەر باوک و باپیره پیشهوهکانیاندا هات نهخاته بیر نه مان لهم ڤوهوه که

نهمانه ی دوایی بهره و نهوهی نهوانن، کهواته هه ناخۆشی و خۆشییه بهسەر نهواندا هاتبن

وهک بۆ نهمانیش بیئ هه رایه،

وَفِي ذَٰلِكُمْ بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿١٩﴾ وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ فَأَجْمَعْنَكُمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ
فِرْعَوْنَ وَأَنسُرْ نَظْرُونَ ﴿٢٠﴾ وَإِذْ وَعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ أَخَذْنَا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ

نیجا پیش نهوی شیوهی بزگار بوونهکه بخاته پیش چاو نه فرموی: ﴿وَفِي ذَٰلِكُمْ بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ﴾^۱ وه لهو سزانهدا، یا لهو سزاو بزگار کردندهدا تاقیکردنهوهیهکی گهوره هیه له لایهن پهرومردگار تانهوه، نهه پرستهیهی هیئا بو نهوهی بیدا بهگوئی هرکه سینکدا که دوو چاری ناخوشیهک هات، نهوه تاقیکردنهوهیهو با ناگای له خوی بیئت و تهمن و توینشوری لی و هرگری بو جیهان به تیگه یشتن و زانین و خوگرتن، وه توینشوری لی و هرگری بو پوژی دواپی بهنزاو لاله و چاوه پروانی بهزهیی خواو دمروو لیکردنهوهیی و پاداشتی پوژی دواپی، وه هردهما له خوشیشدا تهمن و توینشوو هه لگری لینی بو هر دوو جیهانی به چاوله ببری بو خوا سوپاس و کردهوهی چاک له بهر خوا تا بههوی نهوهوه بگات به پاداشتی نه پرواوه پوژی دواپی، له پاش نیشان دانی شیوهی سزا سهختهکیان، نیجا شیوهی بزگار کردنهکیان نه خاته بهرچاو، نه فرموی: ﴿وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ﴾ باسی نهو کاته بکن و بیری لی بکنهوه که نیجه دهریا کهمان له تکر دو دوانزه شهقامان تی خست بو نهه می به هر شهقامینکدا تایفه و بهرهابی گوزهر بگات له دوانزه تایفه و بهرهابه کانتان.

نهو گهله پیکهاتبوو له نهوه و بهرهی دوانزه کوردهکی یعقوب پیغهمبر (علیه السلام) وه هر تاقمی له وانه نهیان ویست سهر به خو و جیاوازین، له بهر نهوه خوا نهوهیشی بو کردن و بهو شیوهیه پیراندنییهوه له دهریا که، کهوا دهرنه کهوی نهه دهریای سووره، ﴿فَأَجْمَعْنَكُمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ﴾ واته نیوه چونه سهر شهقامهکان و فیرعمون و کومله کهی شوینتان کهوتن و نیجا شیوهمان بزگار کردو له دهریا که پیرانمانهوه و فیرعمون کومله که ایمان نقوم

^۱ وهی ﴿بَلَاءٌ﴾ به تاقیکردنهوه نهوتی وه که له تفسیره کهدا هه لمان بزاردوه بو خویشی و ناخوشیش به کار نه مینری، جا له سهر نهه نهگر ﴿ذَٰلِكُمْ﴾ دهست نیشان بیئت بو کرده وه کهی کومه لی فیرعمون، نهوکاته مه بهست سزاو ناخوشی به، وه نهگر دهست نیشان بیئت بو بزگار کردنه که نهو حله مه بهست خویشی و بهرهیه، وه نهگر دهست نیشان بیئت بو نهوهی باسماں کرد بو تاقیکردنهوه ریگه وه که بهو شیوهش له تفسیره که دایه.

کردو کردنمان به ژیر ناوهکهوه، بهم پرنکه ناوهکهمان وهك خوی لیکردوهو هینامانهوه بهسر نهواندا ﴿وَأَنْتُمْ نَظُرُونَ﴾ لهکاتیگدا که ئیوه سهرنجی نهوانتان نهادا بهچاوی خوتان نهو بووداوو بهسهرهاتانهتان بینی، بنگومان نهه بهسهرهات و دیتنه بۆ نهو تاقمهبوو که لهگهل (موسا) دا (علیه السلام) بوون و له چهرخی نهوا بوون، بهلام - وهك وتمان لهمهوپیش - چاکه و بههری باوک و باپیر نهگهریتهوه بۆ نهوه وهچهکانیان و هوی شادمانیه بویان، ههرچونئ خراپی و نالهباریان ههر پرشنگیکی نهمان نهگهریتهوه و هوی سهرشوپری و غهه و پهژاریانه، جالهبر نهوه لهه بهسهرهات و داستانهدا بهدیمهه پوالت پووی فهرمووده نهکاته نهو تاقم و چینهی کهله چهرخی پیغهمهبردا بوون (ﷺ)، پووی فهرموودهیان تی نهکات وهك نهمان نهو یهکهه تاقم و چینه بن و نهو بووداوو بهسهرهاتانه بهسر نهماندا هاتبن.

باسی نهه پزگار کردنی (موسا) (علیه السلام) و تاقمهکهی، وهخنکاندن و نوقم کردنی فیرعههون و کومهلهکهی، بهدرژی له سورته مهکهیهکاندا هاتوه، کهواته پنیوست نییه به دووباره کردنهو، وه لیردها ههر مهبهست بیرخستنوهی گهل و کومهلیکه که ناگادارن به قسه و باسهکه، نیتر نایا له سورته مهکهیهکان و هریان گرتبن یا له کتیب و حیکایهت خوانهکانی خوینانهوه، بیریان نهخاتهوه به شیوهی شتیکی بینراو وهك بهسر خویناندا هاتبن و بهچاوی خوینان دیبیتیان بۆ نهوهی باش کاریان لی بکات، ئینجا باسی چهند بهسهرهاتی تریان نهکات لهپاش پزگار بوونیان و دهرچوونیان له مصر بهسهرکهوتووپی.

خوای گهره بهلینی دا به (موسا) (علیه السلام) بهوهی تهوراتی بداتن، وهکاتی بۆ دیاریکرد که چل شهو به پۆژوو بیت و پاش چل شهوهکه تهوراتی بداتن، ئینجا که گهلهکهی بهجن هینشت و چوو بهدهم بهلین و وادهکهیهوه کومهلیکی زوریان لی بوو به گویرهکه پهست، وهك درژی له سورتهی ﴿الاعراف﴾ و ﴿طه﴾ دا باسی فهرمووه، وه لیردها بیریان نهخاتهوه و نهیداتهوه به ناچاوانیاندا نهفرموی: ﴿وَإِذْ وَعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً﴾ باسی نهو کاته بکهه که بهلینمان دابه موسا به مانهوهی چل شهو که پۆژمهکانی به پۆژوو بیت بۆ وهرگرتنی تهورات - مناگی نوالقعدة و ده پۆژی مناگی قوریان - یا مناگی قورئان و ده پۆژی موحهرهه، ﴿هُمُ اتَّخَذُوا آلِهَتَهُمُ الْعِجَلِ مِن دُونِهِ﴾ ئینجا لهپاش پوشتنی موسا بهدهم بهلینهکهیهوه ئیوه گویرهکهتان دروستکرد، واته بۆ نهوهی بیپهستن،

وَأَنْتُمْ ظَلِمْتُمْ ﴿٥١﴾ ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٢﴾ وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿٥٣﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ إِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ

یا گویند که تان گنرا به پهرستراوی خوتان ﴿وَأَنْتُمْ ظَلِمْتُمْ﴾ له کاتیکدا که نیوه ستمکار بوون، بهمه‌ی هاوبه‌شتان بؤ خوا دانا، یا بهمه‌ی بهرگری (سامری) تان نه‌کردو بن‌دهنگ بوون لینی تا نه‌وی کرد که کردی، واته نه‌گهر ئاورنکتان بدایه‌ته‌وه بؤلای ژیری خوتان نه‌تان زانی که نه‌وه ناهقی و ستمکارییه. نایا کنی ستمکار تره له کسینی که از بینینی له پهرستنی خواو ناموزگاری پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی و بچنی گویند که یه‌ک پهرستنی و بیکات به هاوبه‌ش بؤ نه‌خواهی که بزگاری کردن له‌وگله ستمکاری که نه‌وه هم‌وو سزای دان، نه‌وه گله‌ی که گویند که یان زؤر به پیروزو به‌ریز دانه‌نا، ﴿ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ﴾ نینجا له‌پاش نه‌وه ستمکاری و گویند که پهرستییه لیتان بوردین و نه‌وه تاوانه گموره‌یه‌مان سرپییمه له‌گه‌لینان ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ بؤ نه‌وه‌ی سوپاسی چاکه و به‌هره‌ی نیمه بکن به سهرتانه‌وه، چاکه و به‌هره‌ی نه‌وه لیبوردن و سرپییمه به‌تایبه‌تی سوپاس بکن به دل و به‌زوبان و به‌کرده‌وه و به‌رده‌وامی له‌سهر گوی‌پرایلی و ملکه‌چی.

وشه‌ی (شکن) به‌چند جزئی پاره‌کراوه: شیخ جونهدی به‌غدادی نه‌فهرموی: بریتییه له خؤدانان به‌ناتوانا و ده‌سته‌پاچه له‌هلسان به‌سوپاس، شیخی شیلی نه‌فهرموی: بریتییه له‌چاوله‌بهری و ملکه‌چی و پهستی له‌ژیر باری منته‌ی خوادا، (ذوالنون) ی مصری نه‌فهرموی: گوی‌پرایلییه، ﴿وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ وه‌باسی نه‌وه کاته بکن که به‌خشیمان به‌موسا ته‌ورات که کتیبه و جیاکه‌روه‌ی ه‌ق و ناهقه بؤ نه‌وه‌ی رینموونی و هرگرن و له‌پاش گومرایی بکه‌ونه سهر پیی راست، نینجا باسی چون‌یه‌تی لیبورده‌که نه‌کات، که به‌شیوه‌یه‌کی زؤر سه‌خت بووه، چونکه نه‌وه سروشته پوخاوو بؤشه‌ی نه‌وان رینک و راست نه‌وه‌بووه‌وه به‌وشیوه سه‌خته نه‌بن، وه‌به‌وه ته‌منی کردنه نه‌بن، وه‌بن‌گومان نه‌وه‌ش چاکه و به‌هره‌یه‌کی گموره بوو بؤ هم‌موان، نه‌فهرموی: ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ﴾ باسی نه‌وه کاته بکن که موسا وتی به‌گله‌که‌ی، واته نه‌وانه‌ی که لایان داو گویند که یه‌ک (سامری) یان پهرست ﴿يَقَوْمِ إِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ﴾ بن‌گومان نیوه ستمتانکرد له‌خوتان،

بِاتِّخَاذِكُمُ الْعَجَلِ فَتُوبُوا إِلَىٰ بَارِيكُمْ فَاقْتُلُوا أَنفُسَكُمْ ذَٰلِكُمْ حَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ بَارِيكُمْ

﴿بِاتِّخَاذِكُمُ الْعَجَلِ﴾ به هوی گنہانتان نہو گویرہکے یہ به پەرستراو بؤ خوتان، واتہ نہو تاوانہ زؤد زلہتان کرد کہ نہوپہری نارہوایی بوو، لہباتی پەرستنی خواو لہ جینی پەرستنی نہودا کہ ہر نہو شیاوو شایانہ بؤ پەرستن، لہباتی پەرستنی نہو گویرہکے تان پەرست کہوینہو نمونہیہ بؤ نہفامی و نہزانی و کہودہنیتان! ﴿تُوبُوا إِلَىٰ بَارِيكُمْ﴾ کہواتہ بگہرینہوہ بؤ لای کہسن کہ نیوہی داہینا و دروستی کردن بہ ریک و پینکی، وہ ہر نہو بیہرستن، ﴿فَاقْتُلُوا أَنفُسَكُمْ﴾ نینجا خوتان بکوژن، نیترا نایا تہوبہ و گہرانہوہکیان بریتی بووین لہم کوشتنہ، یا بہمہ تہاوو بووین و نہم کوشتنہ نہبوایہ تہوبہکیان و ہرنہئہگیرا؟، وہ نایا مہبہست کوشتنی راستہقینہیہ وہک کوڑو جہماوہری لہسہرہ و چہند ریوایہتی پینی ہاتوہ؟ یا مہبہست خو سہرشوڑکردن و ہیزو توانا بہختکردنہ لہ خواپہرستی و گوئی پراہلیدا تا رادہیہ نیشانہ و دروشمی نہو گوناہہیان پیوہ نہمینن وہک ہیندی لہ زانایان فہرموویانہ؟ بہلام ہیچ پیویست نییہ بہ لادان لہ دیمہن و پوالہتی نایہتہکہ بہ تاییہتی کہ چہند ریوایہتیشی لہسہرہ، وہ گوناہہکیان نہوہندہ زل و بن جئی بووہ ہیچ جینگہی سہرسورمان نییہ کہ خوا نہو کوشتنہی کردین بہ کہفارتہ و ہوی سہرینہوہی، ولہسہر پای یہکہم نایا مہبہست نہوہیہ ہر تاوانباری خوی بکوژی، یا کوہلی تاوانباران لہناو خویماندا یہکتر بکوژن، یا مہبہست نہوہیہ نہوانہی کہ گوئی پراہل بوون و لایان نہدا تاوانبارہکان بکوژن بؤ نہوہی پاک بکہنہوہ بہو کوشتنہ لہ تاوانی گویرہکہ پەرستیہکیان، وہ خویشیان پاک بکہنہوہ لہ تاوانی بہرگری نہکردن و بن دہنگ بونیان لہو تاوانہ گہورہی کہلہ ناویاندا کرا؟ زؤربہ نہم پای سہنیہمی ہہلبزاردوہ، وہک چہند ریوایہتیشی پینہاتوہ، کہواتہ نہگہر فہرمانہکہ بہ تاوانبارہکان مہبہست بہ کوشتنی خویمان - کہ دیمہنی نایہتہکہ نہیگہیہنن۔ ملکہچ بوونیانہ بؤ نہو کوشتنہ، وہ نہگہر فہرمانہکہ بہ گوئی پراہلہکان بووین، نہو حہلہ لہناو بردنیان بہ نفسی خویمان لہبہر نہوہیہ کہ ہہموو بپرواداران وہک یہک لہش وان، ہہرشتن پووبکاتہ ہہرکامیان بؤ ہہموویان نہگہرنتہوہ، نینجا بہتییہ لکیش نہم رستہیہ نہہینن بؤ ہاندانیان لہسہر تہوبہ و گہرانہوہ، نہفہرموی: ﴿ذَٰلِكُمْ حَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ بَارِيكُمْ﴾ نہو گہرانہوہ و کوشتنہی کہباسکران چاکہ بؤتان لای دروستکرو داہینہرتان،

فَنَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ النَّوَابُ الرَّحِيمُ ﴿٥٤﴾ وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَىٰ اللَّهَ جَهْرَةً

﴿فَنَابَ عَلَيْكُمْ﴾ واته ئیووش ههلسن بهو فرمانه‌ی پیتاندر، ئینجا خوا تهویه و گهرا نهوه که‌ی لی وهرگرتن ﴿إِنَّهُ هُوَ النَّوَابُ الرَّحِيمُ﴾ چونکه بهراستی هه ر نهوه تهویه وهرگرو بهزه‌ی فراوان.

ئهو هه‌موو موعجیزه و بهلگه و نیشانه پوونانه و ئهو هه‌موو چاکه و بههره گه‌وره‌یانه و ئهو سرینه‌وه‌ی تاوان و لیبوردنه، ئهو سروشته‌ی نه‌وانی نه‌گۆری، وه ئهو دل و دهرونه ره‌ق و ته‌ق و سه‌رکیشیه‌ی نه‌وانی نه‌رم و پارا و نه‌کرد، وه بهو هه‌موو شته گه‌وره و گرنکه بپروایه‌کی دامه‌زراوی بی‌گیرو گرفت‌ی تیا فرامه‌م نه‌مینان، چونکه سروشتیان تی‌کچوو‌بوو، وه ده‌ماری پیاوه‌تی و ره‌وشتی شیرینی ئاده‌میتیان شل بوو، وه ژیریان له‌ کار که‌وتبوو له‌ژیر باری ئه‌رک و مه‌ینه‌ت و شیل‌ق و قه‌مچی له‌و ماوه‌ دوورو درێژه‌ی که‌ به‌سه‌ریان برد به ژیر ده‌سته‌یی و به‌سه‌ر شو‌ری له‌ چه‌رخ‌ی فیره‌ون و گه‌له‌ سه‌تمکاره‌که‌یان، وه هه‌رک‌س ده‌ق بگری بهو جو‌ره ژیا‌نه‌وه و بهو شیوه‌ په‌روه‌رده‌ ببی، ئهو که‌سه‌ له‌گه‌ل باری له‌ کو‌ل بخری و قه‌مچی له‌سه‌ر هه‌لگری یا‌خی نه‌بی‌ت و له‌خوی نه‌گۆری، وه له‌گه‌ل خرایه ژیر بارو قه‌مچی لی‌ به‌رزکرایه‌وه به‌زه‌یوونی و سه‌رشو‌ری وه‌ک مر دوو نه‌که‌وی له‌ ژیر ده‌ستی زو‌رداردا، جا له‌به‌ر ئهو سروشت تی‌کچوو‌نه‌یان دا‌وایان‌کرد له‌ موسا پی‌غه‌مبه‌ر (علیه‌ الس‌لام) خ‌وایان به‌نا‌شکرا نیشان بدات نه‌گینا بپروای پیتا‌هینن، وه له‌ هه‌موو شت سه‌یرتر نه‌ویه ئهو دا‌واکه‌رانه‌ جه‌فتا که‌س بوون له‌وانه‌ی که‌ موسا هه‌لی بزاردن بو‌ ئه‌وه‌ی بچن به‌ده‌م واده‌ی خوا‌وه بو‌ کی‌وی (ط‌ور)، وه له‌گه‌ل نه‌وه‌دا له‌وه‌شیان بو‌رد و سه‌زای له‌سه‌ر لا‌بردن و که‌چی هه‌ر نا سو‌پاسی‌یان کرد!! ئینجا ئه‌وا خوا ئه‌مانی‌شی دان‌ه‌وه به‌ناو چا‌وا، ئه‌فه‌رموی: ﴿وَإِذْ قُلْتُمْ ﴿بیر بکه‌نه‌وه و با‌سی ئه‌وکاته بکه‌ن که‌وتتان ﴿يٰمُوسَىٰ﴾ ئه‌ی موسا ﴿لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَىٰ اللَّهَ جَهْرَةً﴾ هه‌رگیز ئی‌مه بپروا نا‌هینن له‌به‌ر قسه‌ی تو‌و دان نا‌نین به‌ تو‌دا له‌وه‌ی که‌ خوا ته‌وراتی پی‌به‌خشیوی، یا خوا قسه‌ی له‌گه‌ل کردی و فرمانی پیا‌دای، بی‌گومان ئه‌وانه بپروایان بو‌وه‌به‌ موسا له‌وه‌پیش، که‌واته مه‌به‌ست بپروا نه‌مینانیانه به‌وه‌ی که‌ وت‌مان، یا بپروای تی‌رو ته‌واو به‌ین دوو دلی و گیرو گرفت، به‌هه‌رکام مه‌به‌ست بو‌وبی بی‌ان‌وویان نه‌مه بوو و تیان: ﴿حَتَّىٰ نَرَىٰ اللَّهَ

جَهْرَةً﴾! هه‌تا خوا نه‌بینن به‌ نا‌شکرا و به‌چا‌وی سه‌رمان

فَأَخَذَتْكُمُ الصَّاعِقَةُ وَأَنْتُمْ نُنظَرُونَ ﴿٥٥﴾ ثُمَّ بَعَثْنَاكُم مِّن بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٦﴾
 وَظَلَلْنَا عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ وَأَنزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّانَ وَالسَّلْوَىٰ كُلُوا مِن طَبِيبَتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا
 ظَلَمُونَا وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٥٧﴾ وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ
 شِئْتُمْ رَغَدًا وَاَدْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَّغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَتِكُمْ

﴿فَأَخَذَتْكُمُ الصَّاعِقَةُ﴾ به هوی شو سرکیشی و قسه و داوا نارپواتانهوه شو هوره
 بریشه و ناگره داگریکردن تا سوتاندنی، یا بومهلهزه و شاخه و شریخیه داگریکردن تا
 مراندنی ﴿وَأَنْتُمْ نُنظَرُونَ﴾ لهکاتیگدا که نهتان پوانی و بهچاوی خوتان شو بهسهرهاتانهتان
 بینی، یا نیشانه و دروشمنی کهله پاشا مایهوه ﴿ثُمَّ بَعَثْنَاكُم مِّن بَعْدِ مَوْتِكُمْ﴾ ئینجا له پاشدا
 زیندوومان کردنهوه له پاش مردنتان ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ بو ئهمه ی سوپاسی چاکه ی خوا
 بکن که زیندووی کردنهوه له پاش مردن، یا چاکه ی له پاش سپلهیی و ناسوپاسیتان.

ماوه ی شو مردنه یان شهو و پوژی بووین یا هرچه ندو له پاشدا زیندو کردنهوه یان بو
 خوا هیچی تن ناچن و هیچ ژیری نابن سهری لیبکاتهوه، ههرهیج نه بن بیر لهوه بکریتهوه که
 زور کس دووچاری وه ستانی دل و سهکته نه بن و له پاشا چاک نه بنهوه، ئینجا چاکه و
 بههریه تریان بیر نه خاتهوه و کهچی پاش شهویش ههرچا و له بر نه بوون، شهفرموی:
 ﴿وَمَا ظَلَلْنَا عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ﴾ وه هوری تهنگ و فینکما کرد به سینهر به سهرتانهوه، بو بهرگری
 گهرمای خور له کاتی گهران و مانهوه تان له دهشت و بیابانی بهینی شام و مصردا، ئیتر شهوه
 لهو کاتهدا بووین کهله دهریاکه پهرینهوه و پئی یان کهوت له دهشت و بیابانیکی وشک و گهرمی
 بن ناو و سینهر، وهک هیندی شهفرموی: یا شو بههریه له پاش شهوه بووین که مل
 پیچیانکرد له جهنگردن لهگه ل شو سته مکارانه ی که موسا (علیه السلام)، فرمانی پیدان،
 وه وتیان پیی برؤ توو خواکته جهنگیان لهگه ل بکن، ئیمه لیره دا دانیشتون، ئینجا خوا
 تو له ی شهوه ی لی سهندن بهوه ی چل سال شاره که ی لی قهدهغه کردن و لهو ماوه دا بگهرین
 بهسهرگردانی و بمیننهوه لهو دهشت و بیابانهدا، وهک زوریه شهفرموی به ههرکام خوا
 میهره بانی لهگه ل کردن و بهو جوژه بهرگری گهرمای لیکردن وه خوراکی پاک و خاوینیشی بو

سازدان بهم جوړه که نه فرموی: ﴿وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَى﴾ و ه باراندنمان به سمرتانا که زو و شلاقه، که په لهری کی گوشت خوښه، هم دوو خوراکه ی بو فراهم هینان به بی نرک و مهینه، به لکو بهم جوړه که ریوایه تکراره پوژ نه بو ووه تا خور که وتن که زو نه بای و وه که تمه داگیری نه کردن، وه همو په لهره شیان بو نه مات، هرکس نه اندازه ی خوی لی نه گرتن که به سی بویه تا پوژی دواتر، وه هر وها بو هموو پوژی، ﴿كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾ و ه پیمان گوتن: بخون لهو خوراکه خوش و پاکانه ی که پیمان دان و کردمان به پوزیتان، به لام نه وانه سپله و ناسوپاس بوون و مل پیچیان کرد له فرمان، ﴿وَمَا ظَلَمْنَا﴾ و ه بوه هیچ ستم و دست دریزیان نه کرد له نیمه ﴿وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ به لکو ستم و دست دریزیان له خویان کرد، چونکه زیانی بهد کرداریه کی خویان که پرایه ووه و خویان زیان بار بوون، نینجا له سریان نه پروا و کرده و ی خرابی خویان و به هری خوا نه دات به ناوچا و یاندا، نه فرموی: ﴿وَأَذَقْنَا آلَهُمْ مَذِيئَةَ النَّارِ﴾ بهر که نه ووه و باسی نه وکاته بکن که گوتمان پیتان: بچنه ناو هم شاره، واته شاری (قدس) که له پاش دهرچوونیان له مصر خوا فرمانی پیدان له سمر زمانی موسا که بچنه ناوی، وه گلی (عمالقة) ی لی دره کون، نینجا نه وانیس مل پیچیان کرد و نه چوون، وه دست نیشانمان بو کرد له تفسیری نایه تی پیشوودا، نینجا له ماوه ی چل ساله دا تا قمی کی تازه پهیدا بوون به سمر کرداریه تی – یوشه ی کوری نون – پاش و ه فاتی موسا (علیه السلام) هاتن و شاره که یان گرت، به لام له جارهدا هر نافرمانی و ناله باریان به کاره ینا، وه: دهر نه کهوی له گیرانه و ی داستانه که ووه ﴿تَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا﴾ نینجا بخون لی لی له هر شوینی ویستتان، به لیشاو و فراوانی و به ناره زوی خوتان ﴿وَأَدْخَلُوا آلِيَّابَ سُجَّدًا﴾ و ه بچنه قاپیه که به مل که چیه ووه بو خوا، یا له پاش چوون سوجه بهن بوی له سوپاسی نه و ی که پرکاری کردن له سمر کردانی و زالی کردن به سمر دوزمندا و شادی کردن بهو شیوه ی که پیتان خوښه، ﴿وَقُولُوا حِطَّةٌ﴾ و ه بلین: مسله ی نیمه، یا کاری تو نه ی خوی نیمه نه ویه که گونا و تاوانمان لابهری و بیسپریمه لیمان، نیمه بهو شیوه بچن و نه و بلین ﴿تَمَّيزَ لَكُمْ خَطِيئَتِكُمْ﴾ نیمه نه بوون لیقان و گونا و تاوان و هله کانتان دانه شارین و نه یان سپریمه،

وَسَزَيْدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾ فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَى

الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٥٩﴾

﴿وَسَزَيْدُ الْمُحْسِنِينَ﴾ واته ئەوانەتان کە خراپن هەلە و تاوانەکانتان ئەسپرینەوه، وه ئەوانەتان کە چاک و چاکەکارن ئەمڕۆ پاداشتتان زیاد ئەکەین ﴿فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ﴾ واته ئینجا ئەوانەى کە ستمکار بوون به پینچهوانەى فرمان جولانەوه، بهم رهنگه به شیوهیه تر چوونه ژوروهوه دژو جیاواز لەم شیوهی کە فرمانیان پێدراوو، وه ئەو وتەى کە پێیان وترا گوێ یان به وتەیه تر جیاواز لەو، وهک ئیمامی (بوخاری) و (موسلیم) و (تیرمزی) ئەفەرموون و حدیسی ئەهینن له (ئەبو هورەیره) وه کە پینغه مەبەر (ﷺ) فەرموی: گوئرا به نهوهی (ئیسرائیل) بچنه قاپیهکه به ملکهچی و سوجه بردنهوه، وه بلین: کاری ئیمه سپرینهوه و لابردنی تاوانه لیمان ئەى خوایه، ئینجا ئەوانیش به پاشه‌لپاش چوون و وتەکشیان گوێی و تیان: (حطه): حبة في شعرة... واته به لاقرتییەوه وتیان: داواى دانەوێلهیهکت لى ئەکەین لەم و ﴿فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ﴾ ئینجا ئیمەش هینامانه خوار بەسەر ئەوانەى کە ستمکار بوون سزایهک له ئاسمانهوه بههوی دەرچوونیان له فرمانمان بهو کردهوه و گوێزینی وتیه کە باسکران، ئەو سزایهش تاعوون بوو (٢٤٠٠٠) بیست و چوار هزاریان (٧٠٠٠٠) ههفتاهزاریان پێمرد، یا ههرسزایه تر.

ئەم پروداوه هەرچەند له دواتردا پرۆیدا پاش پروداوه‌کانی تر که لێره‌دا باسکران له پێش و له پاشی ئەمەوه، چونکه ئەوانی تر له چەرخى (موسا) دا (عليه السلام) پرۆیانداهه ئەمەیان پاش وه‌فاتی، هەرچەند شتەکه بهو جوړهیه، به‌لام وهک يه‌ک و له‌سه‌ر يه‌ک بارو شیوه دران به‌ناو‌چاوی هەموو تیره و به‌ره‌ی (ئیسرائیل) دا به‌تایبه‌تی ئەو يه‌که‌م چين و تاقمەى کە يه‌که‌م جار ئەم قورئانه‌ى چوو به‌ گوێچه‌که‌دا، ئەوه‌ش له‌به‌ر ئەوه‌یه کە میژووی هەموو تاقم و چینه‌کانیان هەر يه‌ک شته، کۆنێ وهک تازه‌ی وایه، وه ناوه‌ندی وهک ئەم لاو ئەولای وایه...

هەمووی مل پینجییه و لادانه و چاخی بوون و نا فرمانییه!

وَإِذِ اسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرِبَهُمْ كَلُوا وَاشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْتَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٦١﴾ وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَنْ نَصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُثْمِتُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِشَاطِهَا وَفُومَهَا

نينجا چاکه وبههریه تریان بیر نهخاتوره که کردی دهریازهمیان لهو دمشت و بیابانه‌دا، نه‌دهش نه‌مه بوو هر چوئی بهیئ نهرک و زه‌حه‌مت نهو خوراکه پاک و خاوینه‌ی بو س‌ازاندن که‌باسکرا، هرورما ناوی پاک و خوش گواریشی بو فرامهم هیئان به شیوه‌ی موعجیزه لسه‌ر ده‌ستی (موسا) دا (علیه السلام) وه‌ک نهو هموو موعجیزانه‌ی تر که لسه‌ر ده‌ستیدا بینیان، نه‌فهرموی: ﴿وَإِذِ اسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ﴾ باسی نهو کاته بکه نه‌ی پیغه‌مبهر، یا باسی نهو کاته بکه‌ن نه‌ی نه‌وه‌ی (ئیسرائیل) که (موسا) داوای ناوی کرد له خوا بو خوارده‌نوه‌و ناوداشتی گه‌له‌که‌ی، ﴿فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ﴾ نینجا ئیمه‌ش گوتان پئی به‌مه‌ی به‌ گوچانه‌که‌ت بده له به‌رد ئیتر هر به‌ردی بیئ، یا به‌ردیکی تایبه‌تی بووبی، واته بده له‌به‌رد بو نه‌وه‌ی ناوی لی ه‌لقولی، نینجا نه‌ویش لیی داو به‌ هوئی نه‌وه‌وه به‌رده‌که دوانزه درزو کونی تی بوو ﴿فَإِنفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا﴾ نینجا دوانزه کانی لی ه‌لقولا به‌ پئی ژماره‌ی دوانزه به‌ره‌و نه‌وه‌کانی ئیسرائیل که هر یه‌که‌ن له‌وانه له نه‌وه‌ی یه‌که‌ن له دوانزه کوبه‌کانی (ئیسرائیل)ن که ناز ناوه بو یعقوب پیغه‌مبهر - سه‌لامی خویان لی بی - وه نهو دوانزه‌یه سه‌رو بنه‌رته‌ی تیره‌و به‌ره ئیسرائیلیه‌کانن، وه نه‌م دوانزه تیره‌یه هر له کونه‌وه‌و تا ئیستاش نهو پرئیمی بنه‌مالهمیان په‌سه‌ند کردو به‌ پئی نه‌وه جولانه‌وه‌ته‌وه، جا به‌ پئی نه‌وه فهرموی: ﴿قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرِبَهُمْ﴾ بی‌گومان هموو به‌ره‌و کومه‌لی چه‌شمه (کانی) و شوینه ناو خوارده‌نوی تایبه‌تی خویانیان نه‌ناسی.

خوای گه‌وره به‌ر جوړه‌و به‌ سووک و ناسان خوراک و ناوی بو فرامهم هیئان و په‌وای دا به‌م جوړه‌ی که نه‌فهرموی: ﴿كَلُوا وَاشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ﴾ بخون و بخونه‌وه له پوزی خوا، واته په‌وایه بو‌تان به‌ نارزه‌وی خوتان، بی‌گومان زور جار خوشی و نازو نیعمه‌تی به‌ لیشاو نه‌یته هوئی به‌ره‌لایی و تاوان و خراپه‌کاری بو نه‌وانه‌ی که ناپیاوو سپلن، له‌به‌ر نه‌وه

فهرموی پنیان: ﴿وَلَا تَعْمَلُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾ زیاده رهوی مهکن و درنژه مهکن به خراپهکاری له ولاتدا لهکاتی خراپهکاریتاندا، واته کوتایی بینن لهو خوو پیشهیهی که لهمورپیش لهسری بوون، ئینجا نایا ئهو بهسهرهاتی داوای ئاوه همریک جار بووین، وهک پوالهتی نایهتهکه زیاد له یهک جار نیشان نادا، یا دووباره بوویتهوه، وهک له هیئدی پویاوت نهگیری، هرچند بووین تابن هیچ ژیری لیبکاتهوه و لیی سهرسام بیئت، چونکه ئهو پهرومردگاری که ئهم بوونهومرهی فراههم هیئا له هیچ ئهبن هرچی ویست بیی و بهدی دیت، هرکهس بیرئ بکاتهوه لهم هیزو وزه و شته نهینیانه که خوا دای هیئان و بهرهبره دهرنهکون، هرکهس بیرئ لهوانه بکاتهوه، نابن سر بکاتهوه له هیچ کارئکی تری ئهو خویاه، هیچ سر لهشتی و ناکهینهوه و بهلام خویشمان خریک ناکهین بهو همور پویاوته جور به جورانهی که بلاو بوونهتهوه له کتیبهکانی تفسیردا که دانیانین له راستیان و زوربهیان لهو ئیسرائیلیانن که ناشکرایه دهلهسه و دست ههلبهستن.

خوای میهرهبان لهو چۆل و بیابان و گهرمایهیدا ئهو خۆراک و خواردهمهنی به پاک و خاوینهی بۆ فراههم هیئان بهو جورو شیوه کهس نهدیوه، وه بهسیبهری همور فینکی بۆ سازاندن، کهواته ئهوبویاه زور به کهشخه و شادمانیهوه سهری بهندهیان داخستایه و دامهزاندایه لهسر ئهو بارو خۆراکهی که خوا پنیان، بهلام هر دهروونئ که تیگچوو، وه هر سورشتی که گۆڤاو شیوا چاکی لی ئهبن به خراب و خراپی لی ئهبن به چاک، لهبهر ئهوه ئهوانه بیران نهئهردهوه لهمه که خوا پرزگاری کردن لهو ژیانه پهست و سهرشوریهی که سالهما ئهیان نالاند یه دهستییهوه، وه لهباتی ئهوه بیر ینیسک و سیرو پیازو ترۆزیهکهی ئهو سایان ئهکردهوه و به سۆزو پهروشوه داویان ئهکرد، وه لیلهدا دست نیشان بۆ نهکات و ئهیداتهوه به ناوچاویاندا، ئهفهرموی: ﴿وَاذْكُرْ﴾ باسی ئهوکاته و بیر لهو کاته بکهئوه که گوتهان: ﴿يَسْمُونَ﴾ ئهی موسا ﴿لَنْ نَمُرَّ عَلَىٰ ظَعَامٍ وَجَدِ﴾ هرگیز ئیمه بۆ ناگیری و ئارام ناگرین بهسر یهک جور خۆراکهوه ﴿فَأَذَعْنَا لَكُمْ﴾ کهواته داوا بکه له پهرومردگارت ﴿يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُثْبِتُ الْأَرْضُ﴾ تا دهر بین بۆمان لهوهی که زهوی ئهپروینن ﴿مِنْ بَقْلِهَا﴾ لهگیاو سهوزیهکهی، ﴿وَقَشَائِبَهَا﴾ وه ترۆزیهکهی ﴿وَقُرْمَهَا﴾ وه سرهکهوی، یا کهنم و ئهو دانهویلانهی که نانیان لی ئهکری،

وَعَدَسِيهَا وَبَصَلِيهَا قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَىٰ بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ أَهَيِّطُوا مِصْرًا فَإِنَّ لَكُمْ مَآسَأَلْتُمْ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ

﴿وَعَدَسِيهَا﴾ وه نیسکه‌کی، ﴿وَبَصَلِيهَا﴾ وه پیازمه‌کی، واته خوراک‌ی جور جورو جیاوازی ترمان نه‌وی، ئینجا لہبر نه‌وی داواکھیان بن‌جی‌بوو (موسا) (علیه السلام) به‌سمرزمنشت کردن و بیزارى دهربرینمهوه ﴿قَالَ﴾ فرموی پنیان: ﴿اتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَىٰ﴾ نایا ئیوه شتی داوا نه‌کن بؤ خوتان که په‌ست و کم نرخه ﴿بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ﴾ له باتی شتی که نه‌و به‌رزو به‌نرخ ترو باشتره؟ بن‌گومان که‌زؤو گوشته‌که‌یان خوشتر و پاک و خاوین تریوو، وه حال ترو بن‌نرخ بوو، وه شتیکی زؤر به‌نرخ و نایاب بوو، به‌لام وه که له پیشه‌وه گوتمان چی نه‌که‌یت له ده‌ست دهررونی شیواو سروشتی گؤراو؟! ﴿اهَيِّطُوا مِصْرًا﴾ دابه‌زن بؤ ناو شاریک یا بؤ ولاته‌که‌ی جارانتان که ناوی (مصه)، واته نه‌وی که ئیوه داوای نه‌کن داواو نرای ناوی وه که ناوو خوراکه‌کی ئیره‌تان، به‌لکو به‌بن داواو نزا له شوینانه خوا نه‌و خوراکانه‌ی دروستکردوو به‌ زؤری، یا مه‌به‌ست سمرزمنشت کردن و تانه و تمشیر لی دانیانه، واته ئیوه ژيانی پرنزو به‌رزی و سمره‌ستی‌تان ناوی و هر فی‌ری سمرشؤپی و ژیر ده‌سته‌ین، که‌واته بگه‌رینمه‌وه بؤ (مصه‌که‌ی جارانتان و نه‌و ژيانه په‌سته... له‌وی نیسکه و پیازو نه‌وشتانه‌تان ده‌ست نه‌که‌وی، به‌سمر شؤپی، سمری تی‌بکه‌ن و واز بی‌فن له‌م ژيانه به‌رزو له‌وکارو فرمانه گه‌وره گرنکه‌که‌ی که داواتان لی‌کراوه، له‌سمر هر بار دابه‌زن بؤ نه‌وی ﴿فَإِنَّ لَكُمْ مَآسَأَلْتُمْ﴾ چونکه بن‌گومان له‌وی همیه بؤتان نه‌وی داواتانکرد.

خوای میهره‌بان چاکه و به‌ره‌ی خؤی رشت به‌سمر نه‌وی (ئیسرائیل) دا له هم‌وو لایه‌که‌وه، به‌لام نه‌وان سپله و ناسوپاس بوون له‌به‌ر نه‌وه چاکه و به‌ره‌کانی خؤی لی گرتنه‌وه و به‌م جوروی لی‌کردن که نه‌فرموی: ﴿وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ﴾ هلدرا به سمریانه‌وه و چوار دهریان درا به زه‌بوونی و سمرشؤپی و هه‌ژاری و بن‌نه‌وایی، به‌وینه‌ی خیه‌تی که هلدری به‌سمر هرکه‌سی‌که‌وه، ﴿وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ﴾ وه گه‌ران به شیواو شایسته به‌خه‌شمیکی گه‌وره له‌لایه‌ن خواوه،

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّاتِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا
يَسْتَدُونَ ﴿٦١﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٢﴾

﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ شهویان دهریاره کراو به سهریان هات به هوی
شهوه که نهوانه بن بروا بوون به نایه تهکانی خواو شه هه موو موعجیزه و به لگه گهرانهی
که نیشانیاندر، ﴿وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّاتِ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾ وه پیغمبرهکانیان نهکوشت به ناهق و نارها
به لای خوشیانهوه، واته هرچونی ناهق و نارها بوو خوشیان نهیان زانی و هیچ
برویانویهکیان به دهستوه نهبوو، به لکو به نارمزوی خویان نهیان ویست ستم و دهست
دریژی بکن، چونکه دهقیان گرتبوو به تاوان و خراپهکاری و دهست دریژییهوه، وه
شهرموی: ﴿ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَسْتَدُونَ﴾ شه بن بروایی و کوشتنی ناهق و نارهاوش به
هوی شهوه بوو که یاخی بوون وه هه موو جاری دهست دریژیان نهکرد، واته فیری یاخی
بوون و دهست دریژی بوو بوون، به هوی شهوه زیاده پهویان کرد تا شه راهیه بن بروا
بوون و پیغمبرانیان کوشت، نینجا خوایش شهوی به سر هینان که سرشوری کردن و
دوژمنی به سردا زال کردن و پرژو بلاوی کردنهوه به ولاتاندا به لاتی و کم دارایی، به
تایبتهی له رچاو برسیتی و چروکی و لاتی دهریون که هیچ گملی له جیهاندا وه که نهوان
دوچار نییه به دهرهوه^۱ وه هرچیان به سهرهاتبی و به سهریان بیت مانی خویانه، چونکه
له میژوی هیچ گملی له گلهکانی جیهاندا نه بینراوه و نه بیستراوه شهوی که لهم گلهوه
پوویدا له دل پهقی و دهست دریژی و یاخی بوون و سپلهیی دهریاره ریگه نیشان دهر
رینمونی کهرانیان، ژمارهیه له پیغمبرهکانیان سربرپی و به مشار دایان هینان، وه له
هه موو مهیدانیکی خراپی و نا پیاویدا پینشهواو سر دهسته بوون!! وه له گمل شهودا له
قسهی زل نه نهک هوقت و لاتی سهریان لی نهدا، هه میشه نهیان وت: هر خویان پی
راستیان داوه ته بهر، وه نهوان گملی هه لبر تراوی خوان، وه پاداشتی خوا هر بو نهوان نه بی،

^۱ پشت به خوی گوهی له سورهی ﴿آل عمران﴾ دا شه باسه دریژه پی نهدهین، که واته با لیره دا شه نه ندازه به
به س بیت.

وه فزلو بهمهري خوا هر بو نهوان بيټ... ئينجا قورئان ليړه دا تپه لکيشي نه هينې
 به دواي شو هره شه ي که باسي پيشووي پيداوي هينا، وه هم شو لاف ليډمرانه ي پي
 به درو خستوه و دم که وتي کردن، وه بريارو ياسايه کي گشتي دکرد له باره ي برواو
 نايين و عقیده وه، وه له باره ي يکيتي ناييني خواوه، وه پووني کرده وه که فزلو بهمهري
 خوا ترخان نييه بو هيچ گهل و تيره و رهگزيکي تايبه تي، به لکو بو هموو بروادارانه، له
 هر چهرخي و له هر شويئي، هرکس به پي شو نايينه که له سري بووه، هتا په يامي تر
 هاتبي به دوايدو نايينيکي هينابي که پيوست کرابي له سر هموو برواداران بيگرنه
 کردن و بچنه ژير نالاي، نه فرموي: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به راستي نهوانه ي که برويان هينا،
 و اتموسلمانانې شم نوممه ته به راست و ناپاکييه وه، ﴿وَالَّذِينَ هَادُوا﴾ وه نهوانه ي که له سر
 ناييني يهودن، ﴿وَالضَّالِّينَ﴾ وه مه سيحيه کان، وه نهوانه ي که له پيش ئيسلاما
 له تاو بت پرسته کاني عمره بدا لاياندا له بت پرستي و گه رانه وه بولاي ناييني خوا پرستي
 به تمنها و گه رانه وه بو ناييني ئيبراهيمي خليل ﴿مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ هرکس له وانه
 به رنکي برواي هينابي به خواو به پوذي دواي ﴿وَعَمِلَ صَالِحًا﴾ وه کرده وه ي چاكي کردبي
 ﴿فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾، بو نهوانه هيه پاداشتي خويان لاي پرموردگاريان ﴿وَلَا خَوْفٌ
 عَلَيْهِمْ﴾ وه هيچ مه ترسيه نييه له سرريان له پوذي دوايدا له کاتيکدا بي برويان مه ترسي
 نه کن له توله و سزا، ﴿وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ وه نهوانه غمبار نابن له کم و کوپي و پاداشت،
 که واته هر برواو عقیده ي راست و کرده وه ي چاكي جيگاي نومیده، نهک نه سب و نه ژادو
 تيره و هيچ شتي تر، وه بي گومان شتيکي ناشکرايه دان تان به هرکام له و عقیده و نايينانه
 بو کات و چهرخي تايبه تي خويانه، نهگينا دواي هاتني ئيسلام هيچ نايين و عقیده ي تر
 به هيچ رهنگ نرخی نييه لاي خوا، بيچگه له ناييني ئيسلامه، وه هيچ کرده وه يه کي چاكي
 سوودي نييه که بنه رته که ي ئيسلام نه بي و له سر شم دانه مزرابي و به پي به رنامه ي شم
 نه بيټ، وه هرکس له سر هر ناييني تر بيټ و بروا نه هيني به ئيسلام له پوذي دوايدا بي
 برانه وه له ناگرديا، مگر له جيهاندا ناوي ئيسلامي نه بيستبي و بي ناگا بيټ له ئيسلام،

﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به پينج جوري تريس ته فسیرکړوه ته وه، به لام نه مه ي که له ته فسیره که دايه چاکتر له دلدا

نه چاسپن، وه زانيني ته ولو هر لاي خوايه.

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٣﴾ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ

نینجا باسی بهر وه هلوئستی تری (ئیسرائیل) یه کانی پئشووه نهکات و نهیداتهوه به ناوچاوی جووله که کانی مهینهدا که یه کمه تا قم بوون له جووله که که نهه قورئانهیان بیست، نه فرموی: ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ﴾ باسی نهو کاته بکهن که پهیمان و بهلینمان لی و هرگرتن ﴿وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ﴾ وه شاخی (طور) مان بهرز کردهوه به لاسهرتانهوه، وه گوتمان پیتان: ﴿خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ﴾ نهو نامهیهی که پیمانندان و فرمانمان پیدان و مری گرن به هیزو به توندی، وه به کوشش و تیکوشان و به بر سستی و گوئی پئندان، ﴿وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ﴾ وه نهوهی که تیایهتی بیلین و بیخوینن و له بهری بکهن و بیری لیکه نهوه، وه لهیری مهکن و پهفتاری پئ بکهن ﴿لَمَّا كُنْتُمْ تَتَّقُونَ﴾ بهلکو به هوی نهوهوه پبارینن له هوی خشم و سزای خوا، واته به نو مید و چاوهروان بن بو نهوه، باسی نهو پهیمانهی که خوا و مری گرت لیمان بهدرژی هاتوه له چهند سوره تیکی قورئاندا، وه هندیکی له سوره تها دیت له مهو پاش، وه کورتهکی بریتیبووه له هرگرتنی تهورات و پهفتار کردن پئی، وه لیردها برها وایه نهه مه بهستی بیت، وه که نهه کهوی له ریوایهتی (نهو حاتم) هوه که نهیگیریتهوه له (نیلین و عباس) هوه - خوا لیمان پازی بی - که (موسا) (علیه السلام) کاتی تهوراتی بو هینان که داوا فرمانی به نهک و ناره حتی تیا بو، (ئیسرائیل) یه کان مل پئچیان کرد له هرگرتنی، نینجا خوا فرمانی به جویره نیل که نهو شاخه هه لکه نی و پاگری بکات به لای سهریانهوه ههتا ترسان و لایان و ابو که نهکوی به سهریاندا، له بهرنهوه ملکه چ بوون و مریان گرت، که واته نهو هرگرتنه به زور پئ هینان و ناچار کردن بو، نهک به پئخوش بوون و خوشی سهری خوینان، نینجا لیردها گرنیه پهیدا نه بیت و پیویسته به کردنهوهی نهو گرنیه، گرنی یه کهش نهه یه که نهو زور پئ هینانه چون یه که نهکویت له گهل نهوهی که خوا نه فرموی: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ﴾ له ناییندا زور پئ هینان نییه، وه هروهها له گهل نهه یاسا نیسلا میهدا: که هرچی خوا داواي نهکات له بهنده کانی نهبن لهوانه بیت به خواهیش و هه لباردنی خوینان هه لسن پئی؟ لهوه لامدانه لنین و نهو گرنیه نه که ینهوه بهم شیوهیهی که دیت:

۱- ئەمۇ ناچار كىردىن و زۆر پىنھانە شىتكى كاتى و تايىبەتى بوو بە ئوممەت و شەرىعەتەو چارەسەرى نالەبارى و سەركىشى ئەوانى پىكراو، جا لەبەر ئەو ئەمۇ گوى پايەلىيە ناچارىەيان لى وەرگىراو.

۲- ئەمۇ ناچار كىردىن و زۆر پىنھانە. بۇ بېرا هېنان نەبوو، بەلكو بۇ كىردەو و پەفتار كىردىن بوو بەمۇ بېرىرانەى كەلە توراتدا ھاتىبون، دەى لەمۇ ئايەتەيشدا مەبەست ئەوئە زۆر پىنھان لەسەر بېرا هېنان نىيە، بەلكو لەسەر گوى پايەلى و فرمان بەرىيە، وە لەمۇ گوى پايەلى و فرمان بەرىدا پىنخوش بوون پىويست نىيە، بەلكو خواھىش و ھەلبۇزاردىن مەرج و پىويستە كە زۆر جار پىنخوش بوونى لەگەل نابى، واتە زۆر شت ھەيە بە خواھىش و ھەلبۇزاردىن ئەكرى لەگەل ئەوئەيشدا ناخوش و بىزارەو.

۳- مەبەست ئەمۇ ئايەتە ئەوئەيە كە ئايىن شىتن نىيە بە زۆر بچىتە دلەو، وە بەزۆر ناچەسپى لەدلدا، بەلكو شىتكە بەپىرلىكردنەو و دلنبا بوون جىگىر ئەبى لە دەروندا.

ئەگەر مەبەست بەمۇ ئايەتە و ئىنەى جەلوگىرى بىت لە زۆر پىنھان، ئىنجا ئەلئىن بېرىارى ئەمۇ ئايەتە تايىبەتییە بە نامەدارو - اهل الكتاب - ھو كە بە جەنگ نەكردىن و سەرانە دان و وازىان لى ئەھىنرى و لە ژىر ئالای ئىسلامدا ئەژىن و پارىزگارى مافىشىان ئەكرى: يان ئەلئىن: بېرىارى ئەمۇ ئايەتە سىرايەو بە ئايەتەكانى جەنگ و كوشتار، ھەك لەمۇ جەدىسە - صحیح - ھىشەو دەرنەكەوى كەلە كىتبە بېرا پىكراوكاندا ھاتوو (امرت ان أقاتل الناس حتى يشهدوا ان لا إله إلا الله...) فرمانم پىا دراو جەنگ بەم لەگەل مەردوم ھەتا شاھەتەمان دىنن... ھتد، كەواتە ئەمۇ زۆر پىنھاننى ئىسرائىلىيانە ھەك ئەم جەنگ و كەشتارى وایە لەم ئوممەتەداو ھىچ دۇايەتى نىيە لە بەنىاندا، ئىنجا بابىنەو بۇ سەر ئايەتەكە، ئەفەرموى: ﴿مَنْ تَوَلَّيْتُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ﴾ لەپاش ئەوئەى بەمۇ جۆرو شىوئەيە پەيمانمان لى وەرگرتن، ئىنجا بووتان وەرگىراو پىشتان تىكرد، واتە ھەلگەرئەو لەمۇ پەيمانەو سەرىنچىتان كىرد لە فرمان، وە لەگەل ئەوئەشدا ھەر مېرەبانى و بەزەيى خوا فرىايان كەوتەو، ھەك ئەفەرموى: ﴿فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ﴾ ئىنجا ئەگەر بەھەرە و مېرەبانى و بەزەيى خوا نەئەبوو بەسەرتانەو، بەم پەنگە يارمەتيدان بۇ گەرئەو پەشىمان بوونەو، وە لىشى وەرگرتن، يا مۇلەتى دان و پەلەى نەكرد بۇ سزادانتان، ئەگەر ئەمۇ بەھەرە و مېرەبانىيە نەبوایە،

لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدَوْا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ

﴿لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ نېوه لهزيان كمران نه بوون و وتيا نه چوون. نينجا بن پهيماني و بن باريه تريان نه داتهوه به ناو چاوياندا، وه دهسته پاپه بيان له گوي پرايه لي و فرمان بهريدا، وه خو نه گرتنيان بهرامبر نارمزوي نهفس و سوود و دهستگوتيكی كه می نه م جيهانهدا، بهموی نهوهوه خويان خسته بهر تولهی سهختی خوا.

نهوانه داوايانكرد كه پوژنيكي پيوژيان بو دياری بكری كه هر خوا پرستی تيا بكن و واز بيخن لهكارو فرمانی ژيان لهو پوژدهدا، خوايش پوژي شه مهي بو دانان، وه نهوانه دانيشتووی شاری بوون له تهنيشت دهريادا، نينجا خوا تاقيردنهوه به ماسی) كه له پوژي شه ممهدا به زوری دهرنهكوتن و له پوژهكاني ترا خويان نهشاردهوه! نينجا نهوانه خويان بو نهگير او لهو تاقيردنهوهدا دهرنهچوون، بهلكو دهست دريژيانكرد و پهيمانهكيان شكاند به شيوهی فيل و تلهكه بهم پهنگه حموزو كنداويان هلكه ندو جوگهيان له دهرياكهوه بو بردنهوه، نينجا لهو پوژي شه ممهدا ماسی له دهرياكهوه نه هاتنه ناو حموزو كنداوهكانهوه، نينجا بهر بهستيان نهكردن و نهيان بچرين له دهراكه و نه مانهوه له حموزو كنداوهكاندا، له پوژي شه ممهدا بهو جوړهيان نهكرد و له پوژي يهك شه ممهدا نهيان گرتن، نه م بهسرهاته وهك له شوينی تردا باسی فرمووه هروهها لای جوولهكهكان شتيكي بهناوبانگی ناسراو بووه، له بهر نهوه پوي فرموودهكهی كرده خويان و فرمووی: ﴿وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدَوْا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ﴾ سویند بهخوا زانويتانه و ناگادارن بهوانهی كه دهست دريژيانكرد له شه ممهدا، له ريزی شه ممه و له برياری خوا بو نهو پوژه.

نهوانه بهو جوړه پهيماني خوايان شكاند، وه بهموی نهو بن باری و بهرگه نهگرتن و شوين كهوتنی نارمزوي نهفسهوه له پلهی بهرزی نادميتی خويان مينايه خوارهوه بو پادهی چوار پي و گيان له بهرانی تر كه عهزم و برياريان نييه و خويان بو ناگيری بهرامبر داواو

نارمزوي سكيان،

فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿٦٥﴾ جَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً

لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٦٦﴾

کواته شایسته‌ی تم تو له به بوون که نه فرموی: ﴿فَقُلْنَا لَهُمْ﴾ نینجا نیمه‌ش پیمان و تن ﴿كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ﴾ بین به مهیمون، به‌ریسواپی و بن‌نابرووی و سر شوپری، واته له تو له‌ی نه‌ر دست درنژیه‌دا خوا ویستی بین به مهیمون و ریسوا و بن‌نابروو بن، نینجا نه‌وی خوا ویستی دست به‌جن به‌سریان هات، نیتر نایا شیوه‌ی نادمی له‌سر له‌شیان نه‌ما بی‌ت و شیوه‌ی مهیمونیان به‌سر دا کی‌شرا بی؟ وه‌ک زور به و کوپی زانایانی ته‌فسیر نه‌فرموی، یان مه‌به‌ست گوپرانیکی ده‌روونیان بی‌ت، به‌م ره‌نگه له هه‌ست و خواست و ره‌وشتا وه‌ک مه‌یمونیان لی هات بی، وه‌ک (مجاهد) و چند که‌سی نه‌فرموی، به‌لام باری یه‌کم به‌هیزه و به‌بی به‌لگه‌یه‌کی به‌هیز لادان لی‌ی ره‌وا نییه له‌بر چند هویه‌ک:

۱- رای یه‌کم ری‌که له‌گه‌ل دیمه‌ن و پوآله‌تی نایه‌ته‌که، وه شتیکی ناشکرایه که‌به بی‌به‌لگه‌یه‌کی راست و ره‌وا لانادری له دیمه‌ن و پوآله‌تی نایه‌ت و حه‌دیس.

۲- (نیمامی موسلیم) حه‌دیسن نه‌هینن له (نبن و مسعود) وه‌که پی‌اوئیک پرسیار نه‌کات له پی‌غه‌مبهر (ﷺ) به‌باره‌ی مه‌یمون و به‌راز وه‌که نایا له‌و نادمیانه‌ن که‌کراون نه‌مان؟ نه‌ویش له وه‌لاما نه‌فرموی: خوا هر که‌لیکی له‌ناو برد بی یا سزای دابی له‌مه‌ویر، به ته‌واوی له ره‌گ و ریشه‌ی هیناون نه‌وه و بنه‌مای نه‌هیناونه‌ته‌وه بو‌دوای خو‌یان، وه مه‌یمون و به‌راز له پیش نه‌وه وه‌ بوون، واته پیش نه‌وه‌ی هیندی نادمی بکری‌ن به مه‌یمون و به‌راز، ده‌ی شتیکی پوونه که نه‌و پرسیار که‌ره باوه‌ری و ابووه که نه‌و نادمیانه شیوه‌یان به ته‌واوی گوپاوه به مه‌یمون و به‌راز، به‌لام گومانی له‌وه‌دا بووه که‌نایا مه‌یمون و به‌راز هر له‌و نادمیانه‌وه په‌یدا بوون، یان له پی‌شیش‌وه هر بوون؟ نینجا پی‌غه‌مبهر (ﷺ) وه‌لام و به‌ره‌رچی گومانه‌که‌ی دایه‌وه که نه‌و دوو گیان له‌بره له پی‌ش‌وه بوون، نه‌ک له بنه‌ره‌تا هر نه‌و نادمیانه بوون، وه بی‌ده‌نگ بوو له‌و باره‌که‌ی تر که پرسیار که‌ره که له‌سری بوو، وه بی‌ده‌نگ بوونی پی‌غه‌مبهر (ﷺ) له‌شتی وا بریار دانه له‌سری، نه‌گینا نه‌بوایه به‌ره‌رچی نه‌ویشی بدایه‌ته‌وه، وه‌ک به‌ره‌رچی گومانه‌که‌ی دایه‌وه.

۳- ئەو بارى يەكەمە بەبىن گىرگىرىفت و قۇرت و گىرى زۇر گونجاو و پەيوەستە لەگەل ئەمەى
 كە ئەفەرموئى: ﴿جَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهَا﴾ ئىنجا ئەو گۇپان و پووداوەمان گىپرا بە
 تەمى دادان و بەرگىرى بۇ ئەو چىن و تاقمەى كە لەو كاتەدا بوون و ئادەمى بوون ﴿وَمَا
 خَلَقَهَا﴾ وە بۇ ئەو چىن و تاقمانەى پاش ئەوان و داھاتوو، كە ئەوەيان وىستىبى
 ﴿مَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ﴾ وە گىپمان بە نامۇزگارى بۇ ھەموو لە خواترسەكان لە ھەموو گەل و
 مىللەتنى، چونكە بەو گۇپانە ئاشكرايە مەردوم تەمى خوار ئەبىن، نەك ھەر بە گۇپانى
 دەروونى كە بەچا و نابىنرى، وە بەدارپىنىنى شىۋەى شىرىنى ئادەمى و گۇپانى بە
 شىۋەى بىزراوى مەيموون خراب بەرگىرى ئەكرى لە خراپەكارى، ئىنجا ئەو گۇپانە
 لەشىبە بە تەنھا بەسە بۇ ئەو تۆلەيە و ئىتر پىۋىست نەبوو بە گۇپان لەبارەى ژىرىى و
 زانېن و تىگەيشتنەو، بەلكو پىۋىشت بوو مەنەوەى ژىرىى و زانېنېان بۇ ئەوەى بزانى
 چىان بەسەر ھاتوو، تا بە ئىش و سزاي دەروونىيەوە بقلېتەو، وەك وەرئەگىرى لە
 ھىندى پىۋايەتېشەو كە ئەوانەى ئەوەيان بەسەرھات كەس و كارى خۇيانىان ناسى و
 ئەوان ئەمانىان نەئەناسى، ئەو كەس و كارەيان كە موسلمان بوون و لەكاتى خۇيدا
 نامۇزگارى ئەمانىان ئەكرد بەلە خوا ترسان و كۇتايى ھىنان بە گوناھ و تاوان، چونكە
 ئەو گەلە بوون بە سى تاقم: يەكەم: بەرگىرى كەر. دووم: بىن دەنگ لەو گوناھە. سى يەم:
 گوناھكار.

يەكەم پزگار بوو، دووم وەك سى يەم دووچارى بوون، ئەو دووہەمەى كە وەك زۇربەى
 موسلمانى ئىستا ھەقى بەسەر ھىچ شتىكەوە نىيە و ئەلئى من لە ھىچ شتىكدا نىم و ھەقىشم
 بەسەر ھىچ شتىكەوە نىيە، وە ئەگىرئەوە كە ھى وا بوو خرمى ئەچوو بۇلاى ئەو دووچار
 بووانە، ئىتر ئەى ناسىەو، يا نە ؟ وە پىنى ئەوت: ئايا من بەرگىرى و جلموگىرىم نەكردى؟
 ئەوئىش بە دەست نىشان ئەى وت: بەلئى و فرمىسك بە چاويدا ئەھاتە خوارەو.

لېرەدا باسى گۇپانى بە بەراز نەكردن وەك لە سورەتى ﴿الْمائدة﴾ دا ئەفەرموئى، لەبەر
 ئەو ئەوانە تاقمى تر بوون لە (ئىسرائىل) پاش رەوانە كىردنى (عيسا) پىغەمبەر (ﷺ) يا
 بەبۇتەى ئەوئى لىرەش ئەزانرى وەك ئەگىرئەوە لە (قئادە) ھەو كەنجەكانىان بوون بە
 مەيموون و پىرەكانىان بوون بە بەراز. ئىنجا داستان و بەسەرھاتى تىران ئەگىرئەوە كە
 لارى و نالەبارى و مل پىنچىان دەرئەخات لە فرمانى خوا و پىغەمبەرەكەيان، وە لەبەر ئەوەى
 گىپرانەوەكەى يەكەم جارو لە شوئىنى تردا باسى نەكردوو بە درىژى باسى ئەكات.

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً قَالُوا أَنْتَخِذْنَا هُرُوجًا قَالِ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ

أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿١٧﴾

کورتی بهسرها ته که نورهیه: که (ئیسرائیل) یهکان پیاونکیان کوشت له خویمان، ئینجا هرکس کوشتنهکی له مل خوی نه کردهوه و نهینا بهسریهکن تردا، ئینجا خوی گهوره فرمانیدا بهسریهینی رهشمو لآخیک، وه بهگوشتی نهو سربرواوه بدن له مردوههکه، تا بهموی نهوهوه خوا زیندوی بکاتوهه و راستی بلنی له بکوژهکی و گومان و دوو دلی تیا نهمینئ، نهفرموی: ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ﴾ باسی نهوکاته بکن که (موسا) وتی به کهلهکی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً﴾ بهراستی خوا فرمانتان پینهدات که مانگایهک سربرن، بی گومان نهه فرمانی پیغه مبرهکیان بوو که بزگاری کردن و نهو هموو موعیزهیان لهسر دهستی دابینی، وه فرمانهکشی له لایه ن خواوه پیننهگیانندن، کهواته نهبویه به بین وهستان و سرلیکرنهوه دهست بهجئ فرمان بهریان بکردایه، کهچی چ جای نهوه زور به نهفامی و بین شرمی وه لامیان دایهوه، بهم رهنگه ﴿قَالُوا﴾ وتیان: ﴿أَنْتَخِذْنَا هُرُوجًا﴾ نایا لاقرتیمان پیننهکیهت؟ تا نهو راهیه نهفام بوون رهویان نهدا که پیغه مبرئیکی ناوا گهوره لاقرتی بکات بهوناو فرمانی خوا!! ئینجا (موسا) (علیه السلام) وه لام و بهریهچی نهفامی و بین شرمی نهوانی دایهوه، به نرمو نیانی، وه بهشپوهیهکی ناسک گهراندنیهوه بوو ریگهی راست، ریگهی شرم و نهدهب له پرموردگار، وهتیی گهیاندن که نهو گومانی نهوانه شایسته نییه و هرکس نهفام و نهزان نه بیئت شتی وا به لاقرتیهوه نالیت: ﴿قَالَ﴾ موسا وتی: ﴿أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ﴾ من پهنا نهگرم به خوا له مهی که یهکن بم له نهفام و نهزافان، بهم رهنگه کردهوهی نهوان بکه م.

نهبویه تهنها نهو تهمنیان بهس بوویه، هر بهوه بگهرانیه تهوه بو لای خوا و فرمانهکیان بهجئ بهینایه، به لام چی نهکیهت لهگهل نهوانه که بارو سروشت شیواو بوون! بلنی، ئینجا نهیان توانی دهستیان بردهیه بوو هر جوړه و لآخی و یهکیکیان بهینایه و سریان بریایه، نهو حله گوئپرایلی فرمانی خوا و پیغه مبرهکیان نهبوون، به لام لارو ناله بار بوون، بهو جوړهیان نهکرد،

قَالُوا أَذْعُ لَنَا رَبِّكَ يُبَيِّنُ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِضٌ وَلَا بِكْرٌ عَوَانٌ بَيْنَ ذَلِكَ
فَأَفْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ ﴿١٦٨﴾ قَالُوا أَذْعُ لَنَا رَبِّكَ يُبَيِّنُ لَنَا مَا لَوْثُهَا قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا
بَقَرَةٌ صَفْرَاءُ

بهلکو ﴿قَالُوا﴾ وتیان به (موسا): ﴿أَذْعُ لَنَا رَبِّكَ يُبَيِّنُ لَنَا مَا هِيَ﴾ داوا بکه بؤمان له پسروردگارت
تا پوونی بکاتوره بؤمان له چیه نهر مانگایه، واته ناوونیشانی هملدا بؤمان.
هرچند شیوهی پرسیارو داواکه یان نارپهواو بن شرمانه بوو، چونکه وتیان داوا بکه له
پسروردگارت وهک تنیا پسروردگاری شه بیئت، نهک خویشیان، وه وهک نهم شته مه بهست و
پیویست ته بن بؤیان، بهلکو هر مه بهست و پیویستی خواو (موسا) بیئت، هرچند شهوان
بهو جوړه بوون، بهلام به پنی سروشتی پاکی پیغه مبه ریستی (موسا) گوئی نهادا بهوه، بهلکو
داوا بکرد له خوا پوونی بکاتوره، خوایش پوونی کردهوه بهم جوړه ی که (موسا) ﴿قَالَ﴾
فهرمووی پنیان: ﴿إِنَّهُ يَقُولُ﴾ بن گومان خوا نهرمووی: ﴿إِنَّهَا بَقَرَةٌ﴾ که نهره مانگایه که ﴿لَا
فَارِضٌ﴾ نه پیره که له سک نیشته بیتهوه ﴿وَلَا بِكْرٌ﴾ وه نه تازه پیگه یشتوریشه که هیشتا
شاوس نه بووی، واته نه زور جوانه، بهلکو ﴿عَوَانٌ بَيْنَ ذَلِكَ﴾ میانیه له بهینی نهر دوو
ته مهندها که باسکرا، نینجا ناموزگاری کردن و هانیدان له سر فرمان بهری، فهرمووی:
﴿فَأَفْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ﴾ که واته نهره ی که فرمانتان پیدراوه بیکن و به جینی بینن، وه
بن گومان نهر لار نه بوونایه نهمه یان بهس بوو، نیر له سهری نهروشتنایه و لاخیکی نه
پیرو نه جوانیان سهر بریایه و به هوی نهرهوه پزگار نه بوون له نا فرمانی و خویشان
نه خسته تنگی و گری، بهلام نهرس بهد بهخت بوون، له بهر نهره و ازبان نهمینا و همی تر
﴿قَالُوا﴾ وتیان به (موسا) ﴿أَذْعُ لَنَا رَبِّكَ يُبَيِّنُ لَنَا مَا لَوْثُهَا﴾ داواو پرسیار بکه له
پسروردگارت تا پوونی بکاتوره که رهنگی چونه؟ نهریش پرسیارو داوا بکرد و خوایش
ناگاداری کرد بهمه ی که ﴿قَالَ﴾ (موسا) پنی فهرمون: ﴿إِنَّهُ يَقُولُ﴾ بن گومان خوا
نهرمووی: ﴿إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءُ﴾ که نهره مانگایه کی زهرده که

فَاقِعٌ لَوْنُهَا تَسْرُ التَّظْرِيكَ ﴿٦٦﴾ قَالُوا أَدْعُ لِنَارِكَ يَبِينُ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقْرَ شَبَّهَ عَلَيْنَا وَإِنَّا
 إِن شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ ﴿٧٠﴾ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقْرَةٌ لَا ذَلُولٌ تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ
 مُسَلَّمَةٌ لَا شِيَةَ فِيهَا قَالُوا الْفَنَ جِئْتَ بِالْحَقِّ فَذَبْحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧١﴾ وَإِذْ قُلْتُمْ
 نَفْسًا قَادِرَةٌ ثُمَّ فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَا كُنْتُمْ تَكْفُمُونَ ﴿٧٢﴾ فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا

﴿فَاقِعٌ لَوْنُهَا﴾ پهنگه‌کمی زهردی ته‌واوه ﴿تَسْرُ التَّظْرِيكَ﴾ سه‌رنج ده‌رانی که‌یف خو‌ش و
 سه‌رسام نه‌کات، نه‌ومنده شه‌رین و تی‌رو ته‌واوه! نه‌وانه هی‌شتا به‌وش کو‌تایان نه‌مینا،
 به‌لکو جارئ تری: ﴿قَالُوا﴾ و‌تیا‌ن به (موسا): ﴿أَدْعُ لِنَارِكَ يَبِينُ لَنَا مَا هِيَ﴾ په‌رسیارو دا‌وا بکه‌ له
 په‌رومه‌دگارت تا په‌ونی بکات‌وه به‌زمان که‌ نه‌و مانگایه‌ چی‌یه؟ چونکه: ﴿إِنَّ الْبَقْرَ شَبَّهَ عَلَيْنَا﴾
 به‌راستی نه‌و و‌لا‌خه‌ به‌و نیشانانه‌وه شه‌ی‌واو شه‌ی‌واوه له‌ سه‌رمان، واته‌ له‌و بابه‌تانه‌ زور‌ه‌من و
 وه‌ک یه‌ک وان، نازانین کام هه‌لبژیرین، له‌به‌رته‌وه نه‌و هه‌موو په‌رسیاره‌مان کرد ﴿وَإِنَّا إِن شَاءَ
 اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ﴾ وه‌ بن‌گومان نی‌مه - نه‌گه‌ر خوا وی‌ستی - په‌بهر شه‌مین و شه‌وی که‌ دا‌وا کرا‌وه
 لی‌مان ده‌ستمان شه‌کو‌ئی.

له‌بهر لاری و گه‌رسی و مله‌ جه‌ره‌ی مله‌ جه‌ره‌ی خو‌یان مه‌سه‌له‌که‌یان هه‌تا هات گه‌رسی
 تی‌هات و هه‌رجاره‌ی چه‌ند سی‌فه‌ت و نیشانه‌ی زیاده‌کرد، شه‌ه‌تا له‌پاش نیشانه‌ پین‌شووه‌کان
 نه‌م نیشانه‌ی تری‌شی زیاده‌ که‌ باس شه‌کرین، وه‌ هه‌رچه‌ند به‌ه‌وی شه‌م هه‌موو نیشانه‌ به
 باشی شه‌که‌یان په‌رون بو‌ویه‌وه، به‌لام شه‌گه‌ر وایان نه‌کر‌دایه‌ هه‌ر له‌ یه‌که‌م جاره‌وه هه‌ر جو‌ره
 په‌شه‌و‌لا‌خیکیان سه‌ر به‌ریایه‌ جینی شه‌گرت بو‌یان، وه‌ک له‌ پین‌شووه‌ گو‌تمان، به‌لام شه‌وان مله
 جه‌ره‌ و لاریان به‌کار هینا و خوایش شه‌که‌ی شه‌که‌ی قورس‌کرد له‌سه‌ریان، ﴿قَالَ﴾ (موسا)
 فه‌رمو‌وی پینان: ﴿إِنَّهُ يَقُولُ﴾ به‌راستی خوا شه‌فرمو‌ئی: ﴿إِنَّهَا بَقْرَةٌ﴾ شه‌وی که‌ فه‌رمانی
 پین‌درا‌وه مانگایه‌که‌ که‌ ﴿لَا ذَلُولٌ تُثِيرُ الْأَرْضَ﴾ ژیر بارو مو‌و چه‌ینرا‌و نی‌یه‌ که‌ زه‌وی بکی‌لی ﴿وَلَا
 تَسْقِي الْحَرْثَ﴾ وه‌ کشتو‌کال نا‌و نادات، واته‌ نه‌فیزی جو‌وتکرا‌وه و نه‌فیزی نا‌و هه‌لکو‌ستن له‌

بیرو پووبار بۇ ئاوداشتی كشتوكال ﴿مُسَلَّمَةٌ﴾ پاك كراو پارۇزداوه له عەيبو لكە ﴿لَا شَيْءَ فِيهَا﴾ ھېچ رەنگىكى جياوازی تيانىيە، بەلكوزمەردىكى يەك رەنگەبەن رەنگ ویشانەيەكى تر. لەپاش ئەو ھەموو گىروگرفتە ھېچ چارىيان نەما، ئىنجا ﴿قَالُوا لَنْ نَجِدَ بِالْحَقِّ﴾ گوتيان: ئامۇزگارى ئىستا راستىكەت ھىناوھ پوونتكرەموھ، واتە لەمەوبەر بۇمان پوون نەبوو، ئەوا ئىستا بە تەواى پوونتكرەموھ، بەلام شىئەوى و وتەكەيان ناپرەواو بىن شەرمانەيە، چونكە وا نیشان ئەدات كە ھەرچى لە پىشمەو گوتراوھ راست نەبووھ، يا قا ئىستا نەمان زانى ئەوھى كە ئەيلىتت راستە و بەراستى ئەيلىتت!

لەپاش ئەوھى بۇيان دەرگەوت پەيدايانكردو ﴿مَذْبُوحًا﴾ ئىنجا سەريان بېرى ﴿وَمَا كَادُوا يَمْعُرُونَ﴾ لەكاتىكدا نزيك نەبوون ئەوھى كە بيكەن و سەرى بېرن، واتە سستيانى لەيەر بېرنى ولاخەكەدا ئاشكرا كرد بۇيان، فەرمووى: ﴿وَأَذَقْنَا لِكُلِّ نَفْسٍ طَعْمَهَا فَذَرْزَةَ تَمَّ فِيهَا﴾ وە باسى ئەوھ بگەن كە يەككىيان كوشت و ئىنجا دو بەرە بوون تيايا و ھەرگەس كوشتنەكەى لەخۇى دور ئەخستەوھ ئەيدا بە مل ئەوى تردا ﴿وَاللَّهُ يُخْرِجُ مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ﴾ وە خواش دەرخرى ئەوھبوو كە ئىوھ ئەتان شارەموھ، واتە ھەرى خست كە كى ئەو پياوھى كوشت، بەم جۆرەى كە نەفەرمووى: ﴿فَقُلْنَا أَشْرَبُوهُ بِعَيْنِهَا﴾ ئىنجا گوتەمان بەن لەو كوژراوھ بەھىندى لەو سەر بېراوھ، ئەوانىش بە پارچەيەكى – ئىتر بە زوبانى يان دلى يان ھەر بەشىكى ترى – دايان لە كوژراوھكە و بەويستى خوا ئەو كوژراوھ بەم لىدانه زىندو بوويەموھ ھەوالىدا كە فلان كوشتمى، ئىتر بەمە گومان و دو دلى و دو بەرەكى نەما لە ناسىنى بكوژەكەدا، وە لەپاش ئەو ھەوال دانە ئىتر مەدەموھ، بىن گومان ھەرگەس ژىر بىت نابىن سەرى سووربەمىنى لەشتى واو سەرى لى بكاتەموھ، چونكە ئەو خوايەى كە ئەم ئادەمىيەى دوستكرد لە خۇلىكى ھەست و بىن گيان، ئەتوانى لەدواى بىن گيانكردن و مراندنى جارى تر گيانەكەى بداتەموھ، بەراستى زۇر جىگەى سەرسوېرمانە سەركردنەموھ لەم جۆرە شتانە! ھەرچۇن لە يەكەم جارەموھ گيانىدا بەبىن گيان، ھەرەھا بىن گيانى ئەكاتەموھ ھەمىتر گيانى پىن ئەداتەموھ، ئىنجا ئايا بۇچى لەم رىنگەموھ زىندووى كەدەموھ و بۇچى لەرئوھ بە بىن ھېچ ھۆيكە زىندووى نەكردەموھ؟ وە ئايا پەيوھندى ئەو ولاخە سەر بېراوھ چىيە بەم كوژراوھەموھ؟ وە بەشىن لەو بىن گيانە بۇچى

ئەبىن بەھۇى گيان دانەھەى ئەو كۆزداھە؟ ئەمانە و ئىنەى ئەمانە ھەر خوا خۇى ئەزانى، وە ئەم جۆرە شتاتە ھۇيەكى ئاشكران كە دەسەلات و توانىنى بىن سنوورى خوامان نىشان ئەدەن، وە ئىمە ھەر بەرھەمەكە ئەبىنن و ئەناسىن، ئىتر نازانىن و تى ناكەىن لەو دەسەلات و توانىنە و لە رەھوشت و پىگەى ئىش و كار كەردنى، بەلى زانايان چەندە حىكەت و بەرژەھەندىيەكيان باسكردوھە لەم مەسەلەدا، بە جوانى ئەزانم ئاماژە بۇ كەردنيان:

۱- سەر بېرىنى ئەو و لاخە لەسەر فەرمانى خوا عىبادەت و خواپەرسىتىيە و مايەى پاداشت و رەزامەندى و لىبوردنى خوايە.

۲- ئەو پووداھە بوو بە تەمى و دەرس دادان بۇ ھەموو بېوادارىك كە نابى بە ھىچ رەنگ سەر بىكاتەھە لە فەرمانى خوا و سستى و گىرو گەرتى تىا بىكات، بەلكو بەبىن پەرسىيارو لىكۆلىنەھە چەسپانى بىكات بە فەرمان بەرى و گوى پرايەلى، وە ھەركەس گىرو گەرت و لارى بەكار بىننى شاىستەى ئەھەىە توند و تىژى لەگەل بىكرىت و فەرمانەكەى لەسەر كراتر بىكرى.

۳- ئەگىرئەھە كە پىاويكى خواناس كورىكى منالى گوى پرايەلى بوو، وە گوىرەكەيەكىشى ھەبوو، لە پاشان پىاھە خواناسەكە گوىرەكەكەى بەرە لا كەردە ناو پاكرۇ لەو ھەركە و تى: خوايە ئەمە ئەدەم بە سپارە بە تۇ بۇ ئەم كورەم تا گەورە ئەبىن، ئىنجا ئەو گوىرەكەيە بە مانگايەك دەرچوو لەسەر ئەو شىوھە و نىشانەيە كە خوا فەرمانىدا بە سەر بېرىنى، وە بوو لە تاقانە و لاخە كە (ئىسرائىل) يەكان لەدايدا ئەگەرەن، بەھۇى ئەھەھە ناچار بوون زۆر بە گران لىيان كېرى، كەواتە خواى مېھەربان بەو تەگىرە ئەو سوود و قازانجەى گەياند بەو كورە چاكە بە ھۇى نزاى باوكە خواناسەكەيەھە!

۴- ھەركەس ئەيەھوئ سەدەقە و قوربانى بىكات با دەست بىژن و چاكتىن ھەلبىژىرى بۇى.

۵- زىندوو كەردنەھەى ئەو مردوھە بە ھۇى لىدانى لە پارچەيەك لەو و لاخە سەر بېراھە بىن گيانە، موعجىزەيەكى گەورەبوو كە خوا بە بەرچاويانەھە فەرمانە ھىنا، وە بەلگەيەكى بوون و ئاشكرا بوو لەسەر راستى زىندوو بوونەھەى پاش مردن بە سووك و ئاسانى و بەبىن ئەرك،

كَذَلِكَ يُخَيِّ اللَّهُ الْمَوْتَى وَرَبِّكُمْ ءَايَتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٧٣﴾ ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشْفَقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ

وهك دست نیشانی بو نهکات که نه فرموی: ﴿كَذَلِكَ يُخَيِّ اللَّهُ الْمَوْتَى﴾ واته خوا مردوه کان زیندو نهکاتوه له پوژی دوا پیدا هرچونی بینیتان نم مردوهی زیندو کردهه ﴿وَرَبِّكُمْ ءَايَتِهِ﴾ وه بلگه و نیشانه پوونهکان خوی نیشانتان نهدات ﴿لَمَّا كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ﴾ بو نهوهی تی بگن و به گویرهی ژیریتان رهفتار بکن، وهتا بزافن نهسه لاتی خوا بی سنوره و هرچی ویست نهکات، وه نهو که بتوانی تهنا مردویه زیندو بکاتوه نهتوانی هموو مردویه تریش زیندو بکاتوه. له گیرانهوهی نم بهسرهات و داستانهی لهسرهتاکیهوه دهستی پینکرد که بریتییه له ﴿وَإِذْ قُلْتُمْ نَسْأ﴾ همتا نهگاته ﴿كَذَلِكَ﴾ بو نهوهی بهدیمن بیکات به دوو داستان و بهسرهات و لهسر هرکام به تایبتهی سرزنشت و نهنگیان لی بگری:

یهکم: لهسر لاقرتی کردنیان بهو فرمانهی که ناراسته یانگرا، وه لهسر لاری و گپو گرفتیان و چهسانی نهکردن له گوئی رایلهیدا.

دووم: لهسر نهو کوشتنی ناههقهی که کردیان و نینجا شاردنوه و دان نهانیان پنی همتا خوا ناشکرای کرد، نینجا هرچند به پووالهت کردی به دوو بهسرهات و له پووی راستیشدا یهک بهسرهاته، هرچند بهو جوړهی کرد، به لام له پاشا دهست نیشانی کرد بهوهی یهک بهسرهاته، نهوش بهم رنگه لهبهشی دووهمدا راناویکی بردهوه بو و لاخه سرپراوهکه که لهبهشی دووم دا باسی فرموو، دهی نهگر بهو جوړهی نهکردایه و داستانهکی لهسر پرنزی بگیریتهوه نهو مبهسته گرنگه پیک نهتهات!!

بی گومان نهبویه (نیسرائیل) یهکان به هوئی نهو هموو بلگه و نیشانه و پووداوو بهسرهاته گرنگانهوه که به چاری خویمان بینیان، به تایبتهی نم پوودای دوا بییه، نهبویه به هوئی نهوانهوه سام و ترسی خوا له دل و دهر و نیاندا جیگیر بیویه، وه ملکه و

گوئند پایشان و نهرم بونایه، که چسبی همر تهمین یان و هرنهگرت و دلیمان نهرم نهبوو همر سرکینشی و تاوان و خراپه کاریان لی نهبوا. جا لهربرئموه ئهوا جارپی خراپی لیندان بهم جورهی که نهفرموی: ﴿ثُمَّ نَسَّتْ قُلُوبَكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ﴾ ئینجا دلتان رهق و وشلو و بن خیر بوو له پاش نهری که پوویدا و باسکرا، له زیندوو کردنهری ئه مردوووه و ئه ههموو بهلگه و نیشانه گهره و پوونانه، ﴿فَهِيَ كَالْجِبَارَةِ﴾ کهواته دلهاکانتان وهک ئه بردانه وان له وشکی و رهقی و نهرم نهبووندا ﴿أَزْأَشْدُ قَسْوَةً﴾ یان لهربرد به تین ترن له رهقی و وشکیدا، واته همرکس ئهودلانه بناسن و بارو حالیان بزائن، ئه یان کات بهوینهی ببرد یان به وینهی شتی تر که لهربرد رهق تر بیت وهک ناسن و پولا، ئینجا بهلگه نههینیتموه لهر نهری که به تین ترن لهربرد بهمی که نهفرموی: ﴿وَإِنَّ مِنَ الْجِبَارَةِ لِمَا يُنَجِّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ﴾ بن گومان له ناو بپردا هینی واهیه که کونی گهره یان تن ئه بن و به زوری پوو بارمکانی لی همل ئه قولن، ﴿وَإِنَّ مِنْهَا لِمَا يَشْتَقُّ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ﴾ وه هینی واهیه لهت لهت ئه بنیت و درزی لی پمیدا ئه بن لهباری درزی یا پانی، ئینجا ناوی لیندهر نهچن، ﴿وَإِنَّ مِنْهَا لِمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ﴾ وه هینی وایان هیه له بهرزموه دیته خوارموه لهربر بیم و ترسی خوا. واته ببرد هیچ کامی نییه ملکهچ و ژیر بار نهن بن فرمائی خواو به بن سرپینچی و سرکهشی هه لنهسن بهوهی که خوا ئه یهوی لی، بهلام دلهاکانی ئهوانه یاخیه سرپینچی ئهکات، کهواته لهربرد رهق و وشک ترن.

سهبارت به وشکی و رهقی و بن خیری ئهوا دلانه قورئان پله پله هاته خوارموه وهک یهکم فرموبیتی: ئهوا دلانه رهق ترن لهربرد وهک همندی ببرد خیری زور فراوانیان لی پمیدا نابن، ئینجا پله هاته خوارموه فرموی: خیر و بیری که میشیان نییه بهوینهی هیندی ببرد که لهت ئه بنیت و درزی تن ئه کوی و ناوی لیندهر دیت، ئینجا هاته خوارموه فرموی: وهک بن خیرن هیچیش کاریان لی ناکات، نهک وهک هیندی ببرد که کاریان لی نهکری و له جیکه ی خویمان نهترازین و بن گومان نهمی هیچ سوود و خیرکیان ببی، پهنا نهگرین به خوا لهو دل رهقانه که به هیچ رهنگ نهرم نابن و هیچ بهلگه و نیشانه و ناموزگاریهک کاریان لیناکات، وه به هیچ کلوجن بیم و ترسی خویان نییه، بهلکو دلکی رهق و وشک و بن خیر و بن پروان.

وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٧٦﴾ أَفَنظَمُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَسْمَعُونَ
 كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٧﴾

کهواته مافی خوئیانه ئەم هەرشە سامناکهیان ئاراستە بکری لەلایەن خواوە: ﴿وَمَا اللَّهُ
 بِغَفِيلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ وە بئگومان خوا بئناگا نییە لەهەر کردەوهیەک کە ئیوه ئەیکەن.

لەبارەی وتەی ﴿مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ﴾ وە چەند رایەکی جیاواز هەیە، ئەوەی کەوا پەسەند کراو
 بێت لای زۆر لە خواناسانەوه ئەمەیه کەله پڕوالەتەکی لانادری، بەلکو بەردو هەرشتی تر کە
 ئیمە بەبئ هەست و نیازو هۆشیان دانەنێن، هەموو ئەوانە هەست و هۆشو نیازی تایبەتی
 خوێان هەیه و خۆای خوێان ئەناسن و ئەپەرسن و بێمو ترسیان هەیه لە خۆای خوێان!

لێرەدا دواییهات بە یەکەم گەردش و خولانەوه لەگەڵ (ئیسرائیل)یەکان لە میژووی
 دوورو درێژیاندا کە پڕە لەلاری و نالەباری و سەرکەشی و یاخی بوون و لەسنووری خوا
 دەرچوون، ئینجا پووی فرموویدە ئەکاتە گەل و کۆمەڵی موسلمانان هەواییان ئەدات و قسە و
 باسیان بۆ ئەکات لەبارەی (ئیسرائیل)ی یەکانەوه و کردەوه و رەوشتیان ئەخاتە بەرچا و
 ناگاداریان ئەکات بە پیلان و فڕو فیلیان، بۆ ئەمەیه نەخەلەتین بەقسە و پڕو پاگەندەیان، وە
 لەدرێژی ئەو قسە و باسو لیکۆلینەوه جۆر بە جۆری شیوه و رەوشتییەوه دەرئەکەوی
 گەورەیی دوژمنایەتی و کینە و پیلانی ئەو جوولەکانە کە بە هەمیشەیی بە کاریان ئەهینا
 لەگەڵ گەل و کۆمەڵی موسلماناندا، وە لەو چەرخبەوه تا ئیستا و لەمە و لایش هەر نەهەستان
 و هەرناش وەستن، ئەوەی کەله دەستیان هابی و لەدەستیان بێت بە کاریان هیناوه و
 بەکاری ئەهینن لەدرژی ئیسلام و موسلمانان، بەلام قورئان دوژمنایەتی و نیازی پیسو و
 پیلانەکانیانی دەرخت و بەرامبەر هەموو ئەوانە تەم و نامۆزگاری موسلمانانی کردو
 پێگەیه بەرگری و بەرپەرچ دانەوهی نیشان دان، وە ناشارەزای کردن بەهۆی سەرکەوتن و زال
 بوونیان بەسەر ئەو دوژمنە کۆل نەدەرە و هەموو دوژمنی تریاندا، کهواتە لە هەرکات و
 چەرخبەیدا موسلمانان شوینی تەم و نامۆزگاریەکانی قورئان بکەن و ئەو پێگە بەدەن بەر کە
 ئەو کیشاوه بۆیان، وە ئەو چەکە بەکار بێنن کە ئەو بۆی نامادە و دیاری کردون، هەرکات بەو
 جۆرە بن هیچ باکیان نابێ نەله جوولەکە و نەله هیچ دوژمنی تر، وە سەرکەوتن و زال بوونیان
 مسۆگەر ئەبێت بەوینەیهی زال بوون و سەرکەوتنی یەکەم چین و گەلی ئەم نۆمەتە، وە

هرکاتیش لایاندا له ریڼگه راستمکهی خوږیان و گوږپرایملی تمین و ناموزگارینهکانی قورئان
 نهبوون و نهو کاته وهک هم چهرخیمان بهسهر دینت که جوولهکه توانی لهناو جهرگهی
 نیسلاندا نیشتمان و میریبه بؤ خوږی فراهم بینئ و هموو مافئ ژیر پی بکات و هرچی
 پهن و پرسیوایی همیه به سهر ولات و به ناو موسلماننهکانی بینئ و به نارهنزوی پیس و
 ناپاکی خوږی بهراسته و به چهپدا نازاوه بنیتموه و خراپهکاری بکات!

دوژمنهکانی نیسلام بهپاشی تیگهیشتبوون لهوی که باسمانکرد و نهیانزانئ
 موسلمانان ژیر دهست و زهبوون ناکرین تنها بمره نهبن که لا درین له ریڼگی قورئان، جا
 لهبرنهوه هول و تهقالای دوژمنهکان، به تایبهتی جوولهکه هر بؤ لادانی موسلمانان و دور
 خستنهوهیتهی له قورئان.

پیغمبر (ﷺ) و یارانئ زور سوور بوون لهسهر موسلمان بوونی جوولهکهکان، وه
 نومیدهوار بوون به هاتنیان بؤ ژئ ریڼموونی نالای نیسلام، چونکه نایینهکیان نزدیکتر بوو
 له نیسلاموه و بهشداری موسلماننهکان بوون له بپروا به خواو به پوژئ دویسی و پاداشت و
 تولهدا، ئینجا قورئان هاته خواروهوه و چند هوالیکي پی فرموون: ﴿نَنْظُمُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ﴾
 نایا چاوهروانن که بکهونه دوی نیوه و گوږپرایمل بن بؤ بانگکردنتان، واته به تمای نهوه
 نهبن و بپروا هینان دورره لهوانهوه، لهبر چند هویهک:

۱- نههمیه که نهفرموی: ﴿وَلَقَدْ كَانَ قَرِيْبٌ مِنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلِمَ اللَّهِ﴾ واته نایا به تمای بپروا
 هینانی نهمانن له کاتیکدا که تاقمن لهوان - واته زاناو عابیدهکانیان - فرموودهی
 خوا نهبیستن که تهوراته، ﴿ثُمَّ يُخْرِفُوْنَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوْهُ﴾ کهچی له پاشدا نهیگوپن به
 شتن تر له لاین خوږیانهوه له پاش نهوش که وهریان گرت و تیی گهیشتن، وهک
 (نیمامی بوخاری) نهفرموی: ناوونیشانهکانی پیغمبریان (ﷺ) گوږی، وه نایهتی
 رهجمیان گوږی، نهو گوږینهش نهکن ﴿وَهُمْ يَلْمُوكَ﴾ لهکاتیکدا که نهزانن ناهقی و
 دهست هلهبست نهکن که نهوش نهوپهری لاری و ناپیایویه، دهی له جیبه زاناو
 عابیدهکانیان بهو جوړه لادهن له تهوراتهکهی خوږیان و بهو شیوه سوور بن لهسهر
 ناهق و بهتال، نیتر چون بپروا نهمینن بهم نایین و قورئانه و ملکهچ نهبن بوی، وه چون
 ژیردهسته و شوین کهوتوهکانیان بپروا نهمینن؟

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَالُوا ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَا بِعَضُدِهِمْ إِلَىٰ بَعْضٍ قَالُوا أَتُحَدِّثُونَهُم بِمَا فَتَحَ
 اللَّهُ عَلَيْكُمْ لِيُحَاجُّوكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٧٦﴾ أَوْ لَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا
 يُسْرُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٧﴾ وَمِنْهُمْ أُمِّيُونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِي وَإِنَّهُمْ إِلَّا
 يَظُنُّونَ ﴿٧٨﴾ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُمُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ

۲- نهمیه که نهموی: ﴿وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ کاتی که بگن بهوانی برویان هیناوه و
 موسلمانن ﴿قَالُوا ءَامَنَّا﴾ نملین: نیمه برومان هیناوه و برومان هیه بهوی که (محمد)
 پهوانه کراوی خوایه، نهموش به پینی مرثهی تورات به هاتنی نهمانه که گمیشتن به
 موسلماننکان هیندیکیان برواهینانیان نهرنهری و نیان گوت:

که ناوونیشانی پیغمبر له توراتدا هاتوه و نیمه نهمانن که پیغمبره وه هیندیکیان
 بنهمگ نهمون لهکاتی تیکلی موسلماناندا، بهلام ﴿وَإِذَا خَلَا بِعَضُدِهِمْ إِلَىٰ بَعْضٍ﴾ کاتی که
 جوئی نهموه لهوان و نهمان خویمان نهمونه بهک، نهمانی که بنهمگ بوون پهخنه نهمگن و
 سرزنهیشتی نهمانی تریان نهمگن، که به بروپامایی برویان نهرنهری و نیان وت سیفت و
 ناوونیشانی پیغمبر له توراتدا هاتوه، بهم پهنگه ﴿قَالُوا﴾ نملین ﴿أَتُحَدِّثُونَهُم بِمَا فَتَحَ اللَّهُ
 عَلَيْكُمْ﴾ نایا قسیمان بو نهمگن و ههوالیان پینهمن بهشتی که خوا باسی کردوه و نهری
 خستوه بو تان له توراتدا به تایبتهی لهبارهی راستی پیغمبرنتی (محمد) هوه، نایا
 ههوالی وایان پینهمن ﴿لِيُحَاجُّوكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ﴾ تا نهمان بهوه دم کوتتان بگن و قسهکی
 خو تان بگن به بهلگه بهسرتانوه و پهکتان بخن له لای خوی خو تان، واته که کتیبی خواو
 له بریاری خوادا، یان پهکتان بخن بهوه له کاتیکدا که له لایه خواتانوه هاتوه، کهواته
 شتیکی به هیزه و مله جهرتان بو ناگری، یان مبهست پهک خستیانه لای له پوزی نواییدا،
 بهم پهنگه لایان و ابووبی هرچی به دم نملین لیره لهو پوزهدا لایان ناگری، واته نهمگن شو
 ههوالهیان پینهمن سهری لهوهوه نهرنهری که نهمان دم کوتتان بگن هر به قسه و تهی
 خو تان ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ دهی نایا نهمو ژیر نین؟ واته ژیر بن و وا نهمگن، بهلام قسه بگن و

نه يکڻ، وه ٺهوي که خوا بڙي باسکردون بيلين، ڊهري ٻرن يا بيشارنوه، وه به ٺاڀاڪي
 ٻروا ڊهرين يا ڊهري نه ٻرن، به هر جوڙ بن و لهسر هر ٻار بن، خوا ٺاڳادارو زانايه به
 هموو شتن، وهك به شيوهي سرزنهشت وهرهشه نهيدابه گوئي يانداو نه فرموي: ﴿وَلَا
 يَمْلُؤْنَ أَنَّ اللَّهَ﴾ ٺايا ٺهوانه نازانن که بهراستي خوا ﴿يَسْمَعُ مَا يُسْرُوتُ وَمَا يُمْلِئُونَ﴾ ٺهزاني و
 ٺاڳاداره به هر شتن که نهيني ٺهڪن و نهيشارتهوه، وه هر شتن که ڊهري ٺه ٻرن و ٺاشڪراي
 ٺهڪن؟ واته با بزائن که خوا ٺاڳايه به هموو شتن، کهواته با ٻترسن و خويان ٻپاري زن له
 خشم و سزاي خوا.

لهم باسوه ڊهرڪوت که کارو پيشه ي ٺهوانه ٻو ٻامايي و ٺاڀاڪي فيل و تلمهڪيه، وه
 هرڪس ٺاوا بيت ڊوره له ٻروا هينانهوه، جا لهبرنوه ٺه ٻارو پيشه ي ڪردن به هوي به
 تما نه بوني ٻروا هينانين.

۳- نه فرموي: ﴿وَمِنْهُمْ أُمِّيُونَ﴾ وه هيندي لوان نه خوندهوارو نهزائن، ﴿لَا يَمْلُؤْنَ

الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانًا﴾ نازانن و ٺاڳايان له تهورات نيهه به چند ٺاوات و ٺوميدو دهلهسهيه

نهبن به ناوي تهوراتوه زانا و ٻياوه ٺاينيهڪانين ٻينيان راڳياندون له ٻارهي ٻرگار

ٻو ٻينيان له سزاي ٻڙي ڊوايي و هرچي بڪن خوا لنيان ٺه بوري به هوي تڪاي باوك و

ٻا ٻيرانهوه، وههوان گهلي هلبزراوي خوان... ﴿وَأَن هُمْ إِلَّا يَطْمَئِنُّ﴾ وه ٺهوانه هيچ نين

بينجگهوهي که ڪومل و تاقمينڪن گومان نه ٻن و ڊو ڊن و شوين کهوتون لهو شتانهي

کهوريان گرتوه و نهيلين و بهتهمايني، بهبن تيگهيشتن و زانين، کهواته چوڻ چاو ٻرواني

ٻروا هينانين لي ٺهڪري؟ وه چوڻ موسلمانان به تهماي ٻروا هيناني لوان بن؟

زانو عا ٻيدهڪانين بهو جوڙه دهستيان خسته ٺاين و نامهڪي خوا تا سر تيك ڊهن له

نه خوندهوارو نهزانهڪان و ٻروا نههينن. وه ٺهو تاوانه گوره شيان بو ٺهوهڪرد که

سرڪر عيهتي و سرڪر کايه تيهڪيان هر بمينيتوهوه هر خاوهني سرو مالي ژير دهسته و

نهزانهڪان بن، وهڪ مڙو مالات و بيان ڊوشن و خير و ٻيريان لي ڊهرينين، نينجا لهبر ٺهوه

خوايش ٺهه هرهشه سامناڪهي ٺاڀاستهڪردن و فرموي: ﴿فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُمُونَ الْكِتَابَ

بأيديهم﴾ نينجا سزاي سهخت و بهتين بو ٺهوانهي که بهدهستي خويان نامه و نوسراو ٺهنوسن

ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيَشْتَرُوا بِهِ ثُمَّناً قَلِيلاً فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَانَتْ أَيْدِيهِمْ
 وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ ﴿٧٩﴾ وَقَالُوا لَنْ نَمَسَّنَا الْكَلْبُ إِلَّا أُنْيَامًا مَعْدُودَةً قُلْ أَخَذْتُ مِنْ عِنْدِ
 اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ ۗ أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٠﴾

﴿ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ نینجا نهلین: نهه له لایه ن خواوهیه، بو شهوی لیبان
 وهرگرن و بچسپن له دلیاندا، نیتر مه بهست شو نامه و نووسراوه تهورات بیت که
 دستکاریانکردوو تیکه لیانکرد له قسهی خویمان، یا مه بهست شو فتواو بریارانه بیت که
 دژو پیچوانه ی نایین و تهوراتی خوا بوون، به لام وایان نیشان نهدا که له نایینی خوایه و
 له لایه ن خواوه هاتوون، شو گوږاندن و دستکاری و دهلهسه و دهست ههلبهسته شیان نهکرد
 ﴿لِيَشْتَرُوا بِهِ ثُمَّناً قَلِيلاً﴾ بهرامبر شه وهرگرن بو خویمان به شو و دهسکه و تیکی کم که هر
 لهم جیهاندها به نرخه، که واته هرچمند زور و به نرخ بیت لهم جیهاندها هر کم و بن نرخه له
 چا و بهسو و دهسکه وتی پوژی دوا پیدا که دهستیان پیوه نا و دهست بهرداری بوون له
 پیناوی ژبانی شه جیهاندها. شو تاوانی نهوانه له دوو باره وه بوو:

یه کهم: دهلهسه بوو بهدم خواوه.

دووم: ههلبه زردنی شه ژبانه کم و کورته به سر ژبانی زور و نه بر واوه ی پوژی دوا پیدا.
 جاله پینشه وه هه ره شه ی لیکردن له سر کرده وه که یان به شیوه ی گشتی، نینجا هه ره شه که
 دووباره و سئ باره نه کاته وه به تایبه تی له سر هر کام له دووباره، نه فرموی: ﴿فَوَيْلٌ لَهُمْ
 مِمَّا كَانَتْ أَيْدِيهِمْ﴾ نینجا سزای سهخت و به تین بویمان له بهر شهوی که دهستی نهوان نووسی،
 ﴿وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ﴾ وه سزای سهخت بویمان له بهر شهوی که پهیدا یانکردو وهریان گرت
 بو خویمان.

شو تاوانه تایبه تی نییه بهو گهل و نوممه ته پیشووانه وه، به لکو لهم نوممه ته یاشدا لهو
 جوړه تاوانه به زوری پوی داوه، چهندها نووسراوی ناراست و ناروا نووسرا به ناوی
 نایینی نیسه لامه وه له لایه ن به کری گراوانی گاورو جووله که و بن بر واکانه وه، وه چهندها
 فتواو بریار دهرکرا له لایه ن زانا و عابیده به کری گراوه کانی زوردار و ستمکارانه وه بو

يارمەتى دان و پايە پيدانى ئەو زۆردارو ستمەكارانە بۇ ئەۋەي رېزو دەستكەوتيان نەبىرى بەم ژيانە كەم و كورتهدا، بەلام - خوا بەرەكت بەدا - لەم ئوممەتەدا نامانجى بۆگەنى نياز پيسەكان بەدى نايەت، چونكە قورئانى ئەم ئوممەتە ھەميشە بەناسمانى بەرزى رېنمونييەۋە ئەدرەوشيتەۋە جىھانى بە جۆرى پووناك كىرۋەتەۋە، ھەركەس خۇى كۆيۈر نەكات و چاۋى نەنوقىنى رېنگەرەستەكەى خوا بەدى ئەكات، ۋە ھەرۋەھا رەۋشت و كىرەۋەى پاكى پېغەمبەر (ﷺ) ۋە پەيپەرەۋى كىرنى ياران و شوۋن كەۋتوۋەكانى لاپەرەى نىژۋى داگىر كىرۋەۋە ھەموو بەرەلمەست و بەرەستىن بۇ دوۋكەل و لافاۋى لىل و قورپىنى ھەموو بىرو باۋەرۋ شتىكى ناپەرەۋا، ماۋە نادەن بۇ گۆپان و تىكەل بوۋنى ئەۋانە بەم ئايىنە پاكەۋە، ۋە قەلغانىكى بە تىنى كارلى نەكران بەرامبەر ھەموو تىرىكى ژاراۋى دوژمن، ۋە ئەۋانەى كە ويستويانەۋ ئەيانەرۋ دەستكارى ئەم ئايىنە بگەن و بىگۆپن، ھەر پوو رەشى و نەفرىنى كەلى موسلمانان بۇ ئەمىنىتەۋە لە جىھاندا، ۋە بۇ پۆزى دوايىش لە ھەرەشە سامناكەى خوادا بەشدارن بەۋىنەى پىشەۋاكانيان لە زاناۋ عابىدەكانى گاۋرو جوۋلەكە كە يەكەم تاقم بوۋن ئەو ھەرەشەيان ناراستەكرا.

ئىنجا باسى ھەندى درۋو دەلەسەيان ئەكات و ھەندى لەو ئاۋاتانەيان كە بەھىچ رەنگ ناگونجى لەگەل دادو باۋى خوادا، ئەفەرەۋى: ﴿وَقَالُوا﴾ ئەۋانە گوتيان و ئەلەين: ﴿هَلْ تَمَسْنَا أَلْسَارًا إِلَّا أَنْتَ مَا مَعْدُودَةٌ﴾ ھەرگىز ناگرمان لىناكەۋى لە پۆزى دوايىدا مەگەر چەند پۆزىكى ژمىرراۋى كەم، ھەوت پا چل پۆز، ﴿قُلْ﴾ ئەى پېغەمبەر بلى پىيان بۇ سەرزەنشەت و دەم كوت كىرەيان: ﴿أَتَخَذْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا﴾ ئايا ئىۋە لاي خوا ھەۋال و پەيمانىكتان ۋەرگرتوۋە لەسەر ئەۋە؟ ئەگەر ۋەرتان گرتوۋە لەلايەن خواۋە، ﴿فَلَنْ يَخْلَفَ اللَّهُ عَهْدَكُمْ﴾ كەۋاتە خوا پىچەۋانەى ۋەعدى خۇى ناكات، ﴿أَمْ نَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ ئەى ئايا بەدەم خواۋە شتى ئەلەين لە خۇتانەۋە كە نازانن ھەيە و راستە؟ واتە بەلى ھەر ئەمەيە كە بەدەم خواۋە دەلەسە ئەكەن كە ئەۋەش تاۋانىكى زۆر گەۋرەيە، ئىنجا ۋەلام ۋە پەرىچى ئەو درۋزەيان ئەداتەۋە بە شىۋەى ياسايەكى گشتى كە ئەۋان و ھەموو تاۋانىكى ۋەك ئەۋان بگىرتەۋە، ئەفەرەۋى: بلى نەخىر و انىيە كە ئىۋە ئەلەين، بەلكو ناگرتان لى ئەكەۋى و ئەمىننەۋە تيايدا بە ھەيشەيى و بى پرانەۋە،

بَلَىٰ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَظَّتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا
 خَالِدُونَ ﴿٨١﴾ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا

﴿٨١﴾ خَالِدُونَ

وهك نه فرموی: ﴿بَلَىٰ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً﴾ هرکس گوناھنکی گوره بکات که شیایستی بکات بؤ ناگرو ئهو دهستکوته به خوشییهوه بؤ خوی راکیشنی ﴿وَأَحَظَّتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ﴾ وه گوناھو خراپهکی له هه موو لایهکوره دهوری ئهدات و داگری نهکات تا وای لی نهکات په شیمانی و گهرا نهوهی نابئی و هه موو کون و کله برنکی لی نهگری له حاستی پروناکی بپروا و خیر و چاکه ﴿فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ ئهو کسانهی که بهو جوړمن هاوړنی هه می شهیی ناگری دؤزه خ نهبن ﴿هُم فِيهَا خَالِدُونَ﴾ ئهوانه لهناو ئهو ناگردها ئه میننمه بهبئی دوا هاتنو بپرا نهوه، واته ئهو جوولهکانه بهو جوړه یان لیهاتووه و پروناکیان تیا نه ماوه، که واته پاشه پؤژو توله یان ئهو ناگره نه پراوهیه، ئینجا بهرامبر بهوانه و توله ی سهختی نه پراوه یان، باسی چاکان و پاداشتی نه پراوه یان نهکات، نهوش به پینی باوی قورئان، که هه ره شه و مزگیننی نه هیننی به دوا ی یه کدا، نه فرموی: ﴿وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه کسانهی که پروایان هیناوه و کردهوه چاکه کانیان کردهوه له جیهاندا ﴿أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ ئهوانه هاوړی و نیشته جینی هه می شهیی به ههشت نهبن ﴿هُم فِيهَا خَالِدُونَ﴾ ئهوان له به ههشت نه میننمه بهبئی بپرا نهوه، خوا به بهزهیی خوی به شدارمان بکات لهو به رهرو نازو پؤزه دا.

پنویسته له سرمان زؤر به وردی بیرکینه وه له مزگینیهکانی قورئان که به ستراون به پراوا کردهوه چاکه کانه وه، بؤ نهوهی هه لئه خه لتین، - وهک جوولهککیان - بهو جوړه ئومید و ئاواته ی پئی هه لئه تا، وه با بزانی ئهو کسانه ی که به دم ئه لین: موسلمانین و که چی خراپه کاری بلاو ئه کانه وه له زهوی له ولاتدا، وه بهرگری چاکه ئه کمن که سه رده سته و سه رکرده ی چاکه کان چه سپاندن و دامه زاندنی بهرنامه و شه ریعتی خواجه له زه ویدا، وه په پیرهوی کردن و بلاو کردنه وهی خو و پر هوشتهکانی قورئان و پیغمبر (ﷺ) له ولات و له ناو گله دا، ئهو کسانه به هیچ رهنگ په یوهندیان نییه به ئیسلامه وه، وهبئی به شن له نه جرو پاداشتی خوا، وه هیچ په نا و پاریزه رنکیان نییه له سزاو توله ی خوا، خوا په نامان بدات لهو به دبه ختیبه.

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَيَالِ الَّذِينَ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
 وَالْمَسْكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا
 قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنْتُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٨٣﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا
 تُخْرِجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٨٤﴾

نیچا همی تر نهروا له سر نهو جووله کانهو بارو حالو هملوئستی خراپیان دهرنه خات
 بو گهل و کومه لى موسلمانان، نه فرموى: ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ باسى شو کاته بکهن
 که پهیمانی (ئیسرائیل) بیه کانهان و هرگرت، له پیښه وه له نایمتی (٦٣) دا دست نیشانی
 کرد بو شو پهیمانه ی که لینی و هرگرتن، له کاتیکدا که شاخه کى راگرت به سهریانه وه، وه
 فرمانی دا که به میز بیگرن... جا لیږدها نه اندازه به درئی باسى هیندی له بندهکانی شو
 پهیمانه دهکات، که یاسایه کی همیشه یین له نایینی خواداو له نایین و شهره ته یشدا
 هاتون، که چی نهوان خوینی لى ویل نهکهن و دانی پیا ناین، شو بندهانهش نهمانه ن:

- ١- نه فرموى: ﴿لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ﴾ واته هیچ کهس و شتی مه پرستن بیجگه له خوا.
- ٢- ﴿وَالَّذِينَ إِحْسَانًا﴾ وه له گهل باوک و دایکدا چاکه بکهن به پیک و پیکى ﴿ذِي الْقُرْبَىٰ﴾
 وه له گهل خزم و خویندا، ﴿وَالْيَتَامَىٰ﴾ وه له گهل همتیواندا، ﴿وَالْمَسْكِينِ﴾ وه له گهل
 هراراندا.
- ٣- ﴿وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا﴾ قسه و تهی چاک و پاک بکهن دهریاره ی مردوم و به چاکى
 بدون و وتو ویژیان له گهل بکهن که سردهستو یکه م بریتیه له فرمان دان به چاکو
 جلو گریان له خراپه.

٤- ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ﴾ وه به پیک و راستی نویژ به جی بینن.

٥- ﴿وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾ وه زهکات بدن.

بن گومان شتیکی ناشکرایه که نهم بندانه کان و سرچاوهی هموو خوشبهختی و کامرانیهکن له هردوو جیهاندا، وه به هیچ رنگ دهست نادهن بۆ گۆزان و دهست تی خست له هیچ کات و چرخینکدا، وه له ناو هر کۆمهلو گهل و چینیکدا، وه مافی خویانه که کراون به بندوق یاسایهکی همیشیهیی و دامهزراو له هموو نایینیکدا... له م باسهوه دوو شتمان بۆ دهرئهکوی:

یهکم: یهکیتی نایینی خواو پێک و پێکی نهم دواترین نایین و شریعته لهگهل نایین و شریعته پیشووهکاندا له بنهپهتدا.

دوهم: سهركێشی و نالهباری جوولهکه بهرامبهر نهم نایینه، که بانگیان نهکات بۆ وینهی نهو بیرو باوهرو کردهوهی که کاتی خۆی پهیمانیاں دا به خواو پهیمانی لی وهرگرتن لهسهریاں، جا لهبهرئهوه شهرمهزاری کردن بهوهی دای به ناوچاویانداو پنی فرموون: ﴿ثُمَّ تَوَلَّيْنَا لِلآلِئِلَآءِ مِنكُم﴾ له پاش نهوهی پهیمانتان دا ئینجا پشتتان تی کردو ئهوه پهیمانهتان نهبرده

سهر مهگر کهمیکتان، نهوانهی که بهرپێکی پهیرهوی تهوراتیاں کرد تا ئینجیل هات، ئینجا شوینی ئینجیل کهوتن تا قورنات هات، ئینجا شوینی قورنات کهوتن ﴿وَإِنَّمَا نُرِشِرُك﴾ وه ئیوه گهل و کۆمهلیکن پوو وهرگیپن له فرمان و پهیمان، واته باوو پیشهتان نهویه، ئینجا پوو فرموودهیاں تی نهکات و دژایهتی و پێچهوانهیی ههلوستهکانیاں نهدا به ناوچاویاندا، نهفرموی: ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُم﴾ باسی ئهوکاته بکهن که پهیمانمان لی وهرگرتن بهم جۆره ﴿

لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُم﴾ خوینی خوتان نابژئفن و یهکتر ناکوژن ﴿وَلَا تَخْرُجُونَ أَنفُسَكُم مِّن دِيَارِكُم﴾ وه خوتان یهکتر دهرناکهن له شوین و ولاتی خوتاندا، وه نابن دهست دروژی بکهن له یهکتر نه به کوشتن و نه به دهریهدهر کردن ﴿ثُمَّ أَفْرَزْتُمْ﴾ ئینجا خوتان دانتان نا بهو پهیمانهدا چین لهدوای چین که نهبن پاگیر بکری و نهشکینری ﴿وَإِنَّمَا تَشْهَدُونَ﴾ لهکاتیکیدا خوتان شایهتن

لهسهر نهوهو شایهتی نهدهن لهسهر دان نانتان بهوهدا

ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرَجُونَ فَرِيقًا مِنْكُمْ مِّن دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِم بِالْإِلَهِمِ وَالْعُدُوانِ وَإِن يَأْتُوكُمُ أُسْرَىٰ تَقْتُلُوهُمْ وَهُوَ مُحْرَمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ أَفْئُوتٌ مِّنْهُنَّ بَعْضُ الْكُفْرِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ مَن يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَيْهِ أَشَدَّ الْعَذَابِ

﴿ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ﴾ كه چپی له پاش نهوه نيوه نامورگاری نهوانه که نهبیرنن بهم شیوه به
 ﴿تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ﴾ یهکتر نهکوژن ﴿وَتُخْرَجُونَ فَرِيقًا مِنْكُمْ مِّن دِيَارِهِمْ﴾ وه تاقمنی له خوټان
 ناوارهو دهر به دهر نهکهن له ولات و جیو شوینی خوټان ﴿تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِم بِالْإِلَهِمِ وَالْعُدُوانِ﴾
 لهکاتیکدا کومهکی و پشتگیری نهکهن به دژیان که بهوش ناهقی و تاوان و دهست درژی
 نهکهن له باره ی خوین پشتن و ناواره کردنی یهکتر گوئی یان نهندا به پهیمانکهی تهرات و
 نه یان شکاند، به لام لهبارهی دیلهکانی خوټانهوه له هر لایهک بیوایه به مالو سامان
 بهره لایان نهکردن وه که نه فرموی: ﴿وَإِن يَأْتُوكُمُ أُسْرَىٰ تَقْتُلُوهُمْ﴾ وه نهکهر نهوانه بین بو
 لاتان و به دیلی بهر دهستان بکمون بهره لایو بزگاریان نهکهن به مالو شتنی له بریتیاندا،
 نه مه یان نهکرد لهبر بریارو فرمانی تهرات که پیویستی کردبوو لهسریان، به لام گوئی یان
 نهبوو له ناواره کردنی برا (نیسرائیل) بیهکانیان که تهرات قدهغهی کردبوو لهسریان، وه
 نه فرموی: ﴿وَهُوَ مُحْرَمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ﴾ له کاتیکدا که قدهغه کراوه لهسرتان دهر کردن و
 ناواره کردنیان، کهواته کردهوهکانی دژی یهکتر بوون، بهم پهنگه له لایهکوه یاخی بوون له
 تهرات و له لایه ترموه ملکهچ و گوئی پرایل بوون، جا لهبر نهوه به سرزهنشت کردن و
 بیزاریهوه نه فرموی پنیان: ﴿أَفْئُوتٌ مِّنْهُنَّ بَعْضُ الْكُفْرِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ﴾ دهی نایا نیوه
 بهرواتان هیه به هیندی له تهرات، وه بهرواتان نییه به هیندی تر؟ نهم کردهوهو پووداوهی که
 دای به ناوچاویاندا شتیکی تازهکی بوو که میک پیش هاتنی نیسلام بو مهینه، داستانهکی
 نهه بوو: له مهینهدا دوو تاقم و خیل ههبوو، نهوس و خنزرج که لهناو عمرهیدا لهو دوانه
 دوژمن تر نهبوو دهرحق یهک، وه سنی خیلی جوولهکesh ههبوو هر له مهینهدا: بهنی
 قهینوقاع، بهنی نهضیر، بهنی قورهیزه، یهکه م و دووم سوین خواری خنزرج بوون، وه

سنی‌همیش سوین خواری نهوس بوو، نینجا که جهنگ بهریا نه‌بوو له بهینی نهوس و
 خه‌زه‌جدا هرکام به سوین خواره‌کانیان‌ه‌وه جه‌نگیان نه‌کرد له‌گه‌ل نه‌وی تر، جا له‌ویدا وا
 نه‌بوو جووله‌که‌ی سوین خواری خیلن جووله‌که‌ی سوین خواری خیله‌که‌ی تری نه‌کوشت، که
 نه‌وش قه‌ده‌غه بوو له‌سهریان به پنی ته‌ورات و په‌یمانن که خوا لینی وهرگرته‌بوون، وه هر
 خیل و تا‌قمن زال ببوايه نه‌وی تری دهر به‌دهر نه‌کردو مال و سامانی تالان نه‌کردو دیلی لی
 نه‌گرت، که نه‌وش قه‌ده‌غه بوو له‌سهر جووله‌که‌ی دهر به‌اره‌ی یه‌کتر بیکه‌ن به پنی په‌یمانن
 خوا و ته‌ورات، نینجا کاتن جه‌نگه‌که نه‌کوژایه‌وه و مه‌سه‌له‌ی دیل نه‌هاته پنه‌شه‌وه
 جووله‌که‌کان نه‌که‌وتنه تی‌کوژشان بو به‌ره‌لا‌کردنی هر جووله‌که‌یه‌ک که دیل بوایه، نیت له
 هر لایم ببوايه، مال و سامانیان نه‌دا له پنی به‌ره‌لا‌کردنیدا، نه‌وش به‌پینی فرمان و بریاری
 ته‌ورات که پی‌ویستی کردبوو له سهریان به‌ره‌لا‌کردنی دیل و به‌نده‌ی (نیسرائیل‌ی)، که‌واته له
 باری‌که‌وه گوئی‌پایه‌ل و ملکه‌چ بوون بو ته‌ورات، وه له‌بارن تره‌وه پاخی بوون و قه‌ده‌غه‌ی
 ته‌وراتیان ره‌وا نه‌دا، له‌به‌ره‌شه‌وه به‌و شی‌وه‌یه کرده‌وه‌کانیانیدا به ناو‌چاویاندا و نینجا
 فرموی: ﴿فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنْكُمْ﴾ نینجا هرکس له شی‌وه نه‌وه بکات تو‌له‌ی هه‌یج
 نییه ﴿إِلَّا جَزَاءٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ بی‌جگه له پرسوایی و سهر شو‌پی له ژبانی دنیا‌دا، نه‌وسن
 تا‌قمه دوو‌چاری دهر دی خو‌یان بوون، به‌م ره‌نگه یه‌که‌م و دو‌وه به پرسوایی دهر کران
 له‌مه‌دینه، وه سنی‌همیش کوژان و به‌دیل گیران و سامان و جن و شو‌نیان دهر ده‌ست‌کرا،
 هرکام به پنی کرده‌وه‌ی خو‌ی وه‌ک نه‌گپ‌نه‌وه له (نین و عباس) ه‌وه - خو‌یان لی پازی بی‌ت
 - که فرموی: به‌نی قوره‌یزه باوی کوشتن و برین بووه، وه نه‌وانی تریان باویان دهر کردن و
 دا‌گیر کردنن جن و شو‌ین بووه، ﴿وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَيْهِمْ أَشَدَّ الْعَذَابِ﴾ وه‌له پوژی دوا‌ییدا
 نه‌گپ‌ن‌ن‌ن‌ن و نه‌برین بولای به‌تین ترین سزا، به‌تین تر له سزای پرسوایی و به‌سهره‌اتی
 جیهانیان، به تین تر له هه‌موو سزای جیهان، به تین ترین سزا که سزای هه‌میشی‌ی و
 نه‌پراوه‌ی دو‌زه‌خه، به تین ترین سزای نه‌وه تا‌وانانه‌ی که کردیان، به‌هه‌رحال و له‌سهر هر‌بار
 مه‌به‌ست نه‌وه‌نییه که سزای پوژی دوا‌یی یان له سزای هه‌موو که‌س و هه‌موو تا‌قمن به تین
 تره، که‌واته هه‌یچ‌که‌س رنی هه‌یج ره‌خنه‌یه‌کی نییه، به‌م ره‌نگه بلن چون سزای نه‌مانه به تین
 تر نه‌بن له‌وانه‌ی پروایان به خوا نییه یا ناپاکن،

وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٨٥﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يَخَفُفُ عَنْهُمْ
 الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٨٦﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ وَآتَيْنَا
 عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُكُمْ
 اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ ﴿٨٧﴾

ئینجا دنیایى نهکات لهسر نهو همره شه سامناکه و نه فرموی: ﴿وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ بن گومان خوا بن ناگا نییه لهسر کرده و یه کتان، واته هه میشه توله و سزای له که مینایه بوتان و چاوه پروانی نهکات و هلی خو به تی، ئینجا هه ل نه گری ئه م پرسته یه ناراسته ی ئه م نوممه ته کرابن، وه مه به ست نه وه بیته ئه م نوممه ته ته منی خوار بیته له (ئیسرائیل) یه کانه وه وهک نه وان رهفتار نه کن، به م رهنگه به ومان بیته و باش ملکه چ بین بو هیندی له قورثانه که مان و یاخی و سرکه کش له وی تر، که بن گومان نهو دهره کوشنده یه زوربه ی ئه م نوممه ته ی نه مروی داگیر کردوه له پیش هه مو وان وه نهو کار به ده ستانه ی که لاقی موسلمانیتی لی نه دن و که چی هه موو قورثانیان دور خستوته وه له ژیان و به شیکی زور که می دهرونی و شه خسی نه بن نه یان هیشته وه ته وه له جیگای زوربه که یدا درو پیچه وان ه یان دانا وه !!

هزار بار په رحمت و په زامه ندیی خوا له خه لیفه ی دووم (عومری فاروق) که نه لین له ته فسیری ئه م نایه ته دا فرمویه تی: (ئیسرائیل) یه کان پوشتن و تیپه ریان کرد، نه ی نوممه تی (محمد) ﷺ ئیوه مه به ستن به م نایه ته، ئینجا ناوپی نه داته وه بولای موسلمانان و هه موو ناده می بو ئه مه ی ناگاداریان بکات به سر حه قیقته تی نهو تاقه (ئیسرائیل) یه و به ره م و سه ره نجاکی کرده وه که باندا، نه فرموی: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ﴾ نا نه وان ه که سانیکن که ژیانی جیهانیان که پی به پوژی دواپی، واته ژیانی جیهانیان هه لبرارد بو

خویان و دست برداری ژبانی پوژی دوايي بوون له پیناوی نه‌مدا، له‌گه‌ل نه‌وه‌ی نه‌یانتوانی نه‌و هه‌لبژاردن و ئال و گوڤه‌ نه‌کن، به‌لام نه‌و کرده‌وه‌ی به‌ کپین و فروشتن دانا، چونکه پال پیوه‌نه‌ریان بۆ نه‌وه چهند ده‌ست‌کوت و به‌رژه‌وه‌ندی‌ه‌ک بوو له جیهاندا، که‌واته وه‌ک کپین و فروشتن وایه، ﴿فَلَا يَخْفُفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ﴾ نینجا نه‌وسزایه‌ی که‌بویان دانراوه سووک نا‌کری له‌سه‌ریان، ﴿وَلَا هُمْ يُصْرُونَ﴾ وه نه‌وانه یارمه‌تی نا‌درین له‌لایه‌ن هه‌چ تکا کار و هه‌چ که‌سه‌یکه‌وه، نینجا هه‌لو‌نست و کرده‌وه‌ی پیسیان ده‌رئه‌خات ده‌رباره‌ی پیغه‌مبه‌ریتی و به‌رامبه‌ر پیغه‌مبه‌ره‌کانی خویان بۆ نه‌مه‌ی بی‌ئاپروویان بکات و به‌لگه‌و بیانوویان به‌ری که‌ نه‌یان وت: ئیمه‌ ته‌می و فه‌رمان و به‌رنامه‌ی پیغه‌مبه‌ره‌کانی خو‌مانمان پینیه‌ و هه‌ر له‌سه‌ری نه‌روین و پیویستمان نییه‌ به‌م ئایینه‌ تازه‌یه، نه‌فه‌رموی: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾ سوین به‌ خوا به‌خشیمان به‌ موسا کتیبی که‌ ته‌وراته، ﴿وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ﴾ وه له‌پاش نه‌و چهند پیغه‌مبه‌رو په‌وانه‌که‌راومان هینا به‌دوایدا، هه‌ندی له‌وانه داود و سوله‌یمان و زه‌که‌ریا و یه‌حیایه - سه‌لامی خوا له هه‌موویان بی‌ت - نه‌لین: له‌پاش موسا (٤٠٠٠) هاتووه، وه هه‌ندی تر نه‌لین: (٧٠٠٠) هاتووه، هه‌موو نه‌وانه هه‌رچهند بووین شوینی ته‌ورات که‌وتوون و بۆ تازه‌ کردنه‌وه و دامه‌زاندنی هاتوون، نینجا پاش نه‌وانه عیسا هات، وه له‌به‌ر نه‌وه‌ی عیسا یه‌کیکه له‌و پینچ پیغه‌مبه‌ره‌ که‌ورانه که‌ ناو نه‌برین به‌ (اولوا العزم) به‌ تاییه‌تی باسی کرد و فه‌رموی: ﴿وَأَتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبِكْتَابَ﴾ وه به‌خشیمان به‌ عیسا‌ی کوپی مریم چهند موعجیزه‌ و به‌لگه‌ی پوون، وه‌ک زیندوو کردنه‌وه‌ی مردوو، وه چاک کردنه‌وه‌ی کوپرو به‌له‌ک و موعجیزه‌کانی تری ﴿وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ﴾ وه به‌ هه‌زمان‌کرد به‌ پو‌حی پاک و خاوین که‌راوه - واته جوهرئیل - یا نه‌و پو‌حه‌ تئاییه‌تییه‌ی خو‌ی که‌ به‌و شیوه‌ تاییه‌تییه‌ خوا پینداو له‌ریگه‌ی باوی پیاو و ئافره‌تانی نره‌وه نه‌هات.

خوای میه‌ره‌بان نه‌و هه‌موو به‌هره‌یه‌ی رشت به‌سه‌ر گه‌لی (ئیسرائیل)یدا، که‌چی له‌ باتی سوپاس و گوئی رایه‌لی و ملکه‌چی و چاوله‌به‌ری بۆ خواو نه‌و پیغه‌مبه‌رانه، یاخی نه‌بوون و

سرکیشیان نهکرد له هر فرمان و پریاری که بهدلیان نهبویه و به پینی نارهنزوی نهفسی پیسیان نهبویه، وه پروایان نههینا بهو پیغهمبرانه - سهلامی خویان لی بی- تا نهو رانهیه هندیکیان به دروژن دانان، وه هندیکیان هر کوشتن چ جای برپوا پینهیان، وه نهو هلوئسته پیسیان شتیکی ناسراوو زانراو بوو له ناو نهو تاقم و چینهشدا کهله چهرخی پیغهمبردا بوون (ﷺ) جا لهبرنهوه نهو قورشان نهیداتهوه به ناو چاویاندا، به بیزاری دهربرینهوه و سهرسوور نههینئ لهو کردهوه و هلوئسته پیسهی که پیشووهمکانیان هلسان پینی، وه به شیویه نهیدا له پرویان وهک نهمانیش بهشدار بن له هموو کردهوه و هلوئسته کهی نهواندا، بو نهوهی دهرکهوی که نهمانیش وهک نهوانن له سروشت و نیازی پیسیاندا، نهفرموی: ﴿فَلَمَّا جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّمَّا لَا تُهْوَىٰ أَنْفُسُكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ﴾ نینجا نایا همرجاری پیغهمبریکتان بوهاتبی به فرمان و برپاریکهوه که نهفستان نهیهوی و پینی خوش نهبن ﴿فَرِيقًا كَذَّبْتُمْ﴾ نیوه خوٲتان به گهوره داناو سرکیشیتانکردن له شوین کهوتن و برپوا پی هینانی؟! ﴿فَرِيقًا تَقْتُلُونَ﴾ نینجا تاقمیکتان لهوان (زهکریاو بهحیاو چندی تر)، واته کوشنتنان، بهلام به وشهی رابردوو نهی فرموو، لهبر نامادهکردنی شیوهی نهو کردهوه ناههواره که بهمیر لیکردنهوهی نهبن دل بیته لمرزه و موچرکه به لهشدا بیٲ، وه هم بو نهوهی دهست نیشان بکری بهو نیازه پیسهی کهله دلئ نهو تاقمهدا بوو کهله چهرخی پیغهمبردا بوون (ﷺ)، وه به هموو جوړئ که پینانکرا همولیاندا، بهلام خوا پاراستی.

خوای میهرهبان نهه همولانه نهدا بهم نوممهته بو نههمی بترسن و خوایان پیاریژن له کردهوهی گهلی (نیسرائیل)ی، که باشترین گهلی چهرخی خوایان بوون، بهلام بههوی لادانیان له بهرنامهی خوا گوٲان به پیس ترین گهل و جینشینیان لی سهنرایهوه و کران به نهفرین لیکراوی خوا، نهه همولانه نهدا بهم نوممهته تا وهک نهوان نهکهونه چالی بهد بهختی و ژیر کهوتن و شهرهزاری و پیسواپی.

وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ ۚ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾ وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا مِن قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ ۖ فَلَعْنَهُ اللَّهُ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٨٩﴾ بِسْمَا أَشْرَرُوا بِهِ ۚ أُنْفُسُهُمْ أَن يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ بَعِيًّا ۚ إِنَّ يُنزِلَ اللَّهُ مِن فَضْلِهِ ۚ عَلَىٰ مَن يَشَاءُ مِّنْ عِبَادِهِ ۚ

باسی هلوئستی کردن له گهل پیغه مبره کانی خویندا، ئینجا باسی هلوئستیان شهکات بهرامبر ثم په یامه تازه و ثم پیغه مبره تازه، که سه رنج ندهین ههروه له وه و بهر وان و وه که نه مانه ی ئیستا هر نهو چینه بن که به رنگاری نهو پیغه مبره پیشووانه وهستان، نه فرموی: ﴿وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ﴾ نهوانه و وتیان و نهلین: دلمان پیچراوه ته وه و په رده ی به سهروه یه، واته تن ناگهین له م بانگه اوزه تازه یه، وه ناچیته دلمانه وه و به هر جور بانگ بکړین دلمان نابیستی و دلمان له سر نهو سروشته دامه زراوه، مه بهستیان نا نومیدکردنی پیغه مبر (ﷺ) و موسلمانان بوو له وه ی ههولی موسلمان بوونیان بدهن، یا مه بهستیان نه وه بوو نه وه بکن به هوو بیانوی پروا نه هینانیان و بهو قسه یه خوینان پزگار بکن له دست بانگ کهرانیان، له سر هر کام خوا بهر په رچیان نه داته وه و به دروین نه خاتوه، نه فرموی: ﴿بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ﴾ نه خیر، راست ناکه ن له وه ی که وتیان، به لکو خوا نه فرینی لیکردن و دهری کردن له به زه یی خو ی به هو ی بی پروایی خوینان وه که به ناره زوو خواهی شی خوینان که وتنه سهری، واته نهوانه هر له کو نه وه و له تاقه پیشووه کانیان وه به بی پروایی هاتون، یان له پیوه و له یه کم جار وه بی پرواییان بو خوینان مه لژارد به هو ی نه وه خواهی ش قاری لیکرتن له تو له ی نه وه دا، دووری خستنه وه له به زه یی خو ی و بهرگری کردن له وه ی سوود و هرگرن له بانگ کردن و پښمونی، ﴿فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ﴾ به هو ی نه وه زور کم پروا نه هیتن و زور به ده کمه ن پروا هینان لهوانه و پروو نه دات، نهوانه به پیئی نامه که ی خوینان پروایان بوو به هاتنی ثم پیغه مبره (ﷺ)، وه نومیده وار بوون که به هو ی شوین که وتن و پروا پی هینانی سهرکه ون و زال بین به سهر بت په رست و بی پروا کاند، که چی له پاش هاتنی ثم قورئانه وه که رینک بوو له گهل نامه که ی خویناندا، پروایان نه هینا له کاتی کدا نه شیانناسی، وه

نه فرموی: ﴿وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ کاتئ هات بؤیان نامهیک له لایهن خواوه، واته
 قورئان که ﴿مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ﴾ پرنک بوو له گهل شو نامه ی که لای شووان و به دهست شووانه وه
 بوو، واته نامه کی شووانی به راست دانهناو دهقی شو بوو له بنه رتی نایین و له مه بست و
 له نامانجا ﴿وَكَأْوَمِنْ قَبْلُ﴾ له کاتیکدا له پیش هاتنیدا شووانه ﴿سَنَفَتِ حُوتٌ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا﴾
 به هوی شم پیغه مبره وه ﴿ﷺ﴾ داوای سرکهوتن و زال بوونیان نه کرد له خوا به سر شووانه ی
 بت پرست و بی پروا بوون، بهم رهنکه له کاتی جهنگردن له گهلایان نه بیان وت: نه ی خویبه
 زالمان بکه بهو پیغه مبره ی که دواترین رهوانه کراوه و نیمه ناوونیشانمان دهست نه کهوی له
 تهوراتدا، وه هر مه شیان لی نه کردن و نه بیان وت: نزیکه هاتنی پیغه مبریک که قسمو نایینی
 نیمه به راست دهر نه کات، نیمه برهوی پی نه هینین و شوینی نه کهوین و نینجا پیکه وه
 جهنگتان له گهل نه کهوین و له ناوتان نه بهین، وه ک گهلی (عاد) و (ارم) له ناو بران، شو
 جووله کانه ناوا بوون و به تمای شووه بوون که چی ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَاعِرُوهَا﴾ نینجا کاتئ هات
 بؤیان شو نامه ی که نه بیان ناسی، به هوی ناسینی پیغه مبره وه ﴿ﷺ﴾ که ناوو نیشانی له
 تهوراتدا هاتبوو، کاتئ شو هیان بو هات ﴿كَفَرُوا بِهِ﴾ برهویان پی نه هینا
 ﴿فَلَمَّا نَسَتْ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ که واته خشم و نفرینی خوا له سر شو بو برهویاننه بیت.

شووانه لایان بوو که شم دواترین پیغه مبره ش هر لهوان نه بیت، نینجا کاتئ که هات و
 دهرکهوت لهوان نییه و به لکو له گهلی عمره به، حسادهت داگری کردن و به هوی شووه
 سرکیشییان به کار هینا و دانیان پیا نهنا، وه ک دهر نه کهوی که دهریاره یان نه فرموی:
 ﴿ثُمَّ كَفَرُوا بِهِمْ﴾ زور خراپه شو شته ی که بو خوئیانیان فروشت و هلیان بژارد بو
 خوئیان، شو شته ش ﴿أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ برهوا نه هینانیان به هوی که خوا نارویه
 خواره وه - واته قورئان - وه برهوا نه هینانه که شیان ﴿فَتَيَّا﴾ له بر داخ و حسادهت بوو، داخ و
 حسادهتی ﴿أَنْ يُنَزَّلَ اللَّهُ مِنْ قَوْلِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾ نه مهیه که خوا به شتی له (وه حی)
 سروشی خوئی نه هینیته خواره وه بو سر به ندهیک له به نده کانی که خوا خوئی مهیلی بیی وه ملی
 بژیری بوئی، واته هوی برهوانه هینانیان به قورئان حسادهت بردن بووبه پیغه مبرمان ﴿ﷺ﴾ که له
 خوئیان نییه و له عمره به

فَبَاءُوا بِغَضَبٍ عَلَىٰ غَضَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُّهِيتٌ ﴿١٦﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ آمِنُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا نُوْمِنُ بِمَا أَنْزَلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ، وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَهُمْ

﴿فَبَاءُوا بِغَضَبٍ عَلَىٰ غَضَبٍ﴾ كهواته گهرا نهوه به شايسته يی بؤ خهشم لهسر خهشمی خوا به پئی حسادت و بن بر وایه که یان، یا دو چاری خهشمی خوا بوون لهسر بر و نه هیئانیان به قورئان و به پیغه مبرمان (ﷺ) بیجگه له خهشمی لهسر بر و نه هیئانیان به ئینجیل و عیسا (علیه السلام) ﴿وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُّهِيتٌ﴾ وه بؤ بن بر وایانه همیه سزایه کی پرسوا که سر، نهوهش به رامبر نهوهی که خوئیان به گهوره سهیر نه کرد و لایان و ابو کهس هاوتایان نییه له هونه رمندیدا ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ﴾ کاتی له لایه ن موسلمانانه وه پئیان بوتری: ﴿آمِنُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ بر وای بنن به وهی که خوا ناردییه خواره وه - واته قورئان - ﴿قَالُوا﴾ نه لئین: ﴿نُوْمِنُ بِمَا أَنْزَلَ عَلَيْنَا﴾ بر وایان همیه به همیشهی به وهی که هیئرا وه ته خواره وه بؤ سه رمان، واته تهورات و هر شتی تر که هاتبی بؤ به هیئز کردن و دامه زانندی تهورات، ﴿وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ﴾ له کاتی کدا که با وه بر یان نییه به غهیری نه وه به وهی که له پاش نه وه اتوه - واته قورئان - ﴿وَهُوَ الْحَقُّ﴾ له کاتی کدا که هر نهویش راسته و شایانه به راست ناو بری ﴿مُصَدِّقًا لِمَا مَعَهُمْ﴾ که رینک و پیکیشه له گهل تهورات و نه وهی که لای نهوانه، واته قسه و هه لوئیسته که یان هوی سه رسو پرمانه، چونکه نه گهر نهوانه بر وایان به تهورات هه بن، نه بن بر وایان به قورئانیش ببی که رینکه له گهل تهورات داو وه که دهقی نه وایه، کهواته له پوی راستیدا هوی بر وای نه هیئانیان به قورئان بر وای نه بوونیانه به تهورات، نه انه که لای بر وای به تهورات یان لی نه داو در وایان نه کرد وه که خوا فرمان نه دا به پیغه مبر (ﷺ) که دم کوتیان بکات و بهر پر چیان بداته وه به بن بر وای،

قُلْ فَلِمَ تَقُولُونَ أَنبِيَآءَ اللَّهِ مِن قَبْلُ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١١﴾ ﴿١٠﴾ وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ
 بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ أَخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِن بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٢﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ
 وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُم بِقُوَّةٍ وَأَسْمِعُوا

نه فرموی: ﴿قُل﴾ نهی پیغمبر بلسی بهوانه: ﴿فَلِمَ تَقُولُونَ أَنبِيَآءَ اللَّهِ مِن قَبْلُ إِن كُنْتُمْ
 مُؤْمِنِينَ﴾ نهگر نیوه برودارن دهی لهبرچی پیغمبرهکانتان کوشت لهموپیش؟ نهو
 پیغمبرانهی که هاتن بؤ چاسپاندن و بهیزکردنی بروا به تهورات.

بهلگه و نیشانه لهسر بی پروایی نهوانه هر نهوه نهبرو کهله پاش (موسا) نهو
 پیغمبرانهیان شهید کرد، بهلگو هر له چرخ (موسا) یشدا که نهو هموو موعجیزه
 گورانهی نیشاندان، کهچی بی پرواییان لیدرکوت، وهکو فرمانیدا بهمش دم کوتیان
 بکات: ﴿وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ﴾ سویند به خوا (موسا) تان بؤ هات به چند موعجیزه و
 بهلگهی پرونهوه لهسر پیغمبریتیهکی و لهسر تاکو تنیایی خوا ﴿ثُمَّ أَخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِن
 بَعْدِهِ﴾ کهچی دوی نهوه گویرهکههتان گیرا به پرستراوی خوتان، نهو گویرهکهی که
 (سامری) به برچاوتانهوه دای رشت و دروستی کردا ﴿وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ﴾ نهوهتانکرد
 لهکاتیکدا که نیوه ستمکارو دست درژیی کهر بوون و نهو کاره بی جیهتانه کرد، یان نیوه
 گهنیکن که همیشه ستمکارو دست درژیی کهرن، وه هرودهها دم کوتیان بکاتوه بهم
 هلوستهی تریشیان: ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ﴾ باسی نهو کاته بکن که پهیمانمان لی وهرگرتن
 لهسر نهوی رهفتار بکن به پنی فرمانی تهورات، ﴿وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ﴾ لهکاتیکدا که
 نیوه سرپنچیتان کرد و نیمهیش کیوی (طور) مان، بهرزکردهوه و راگیرمان کرد بهلای
 سهرتانهوه، تا بکوی بهسهرتاند، نهگر ملکهچ نهبن، ﴿خُذُوا مَا آتَيْنَاكُم بِقُوَّةٍ وَأَسْمِعُوا﴾
 وه پیمان گوتن: نهوی که پیمان سپاردوون وهری گرن به کوشش و به توندی، وه بیبیستن
 به بیستنی وهرگرتن و گوی پرایلی.

قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأَشْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ يَسْكَا

يَأْمُرُكُمْ بِهِ إِيمَانُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣٩﴾

پروی فرموده‌ی کرده جووله‌که‌کان و پهیمان و فرمانه‌کی خستنه برچاو، نینجا ناوړ
ئهداتوه به‌لای بروداران و هموو نادمیدا، هوالیان پئ‌ئهدات که هلوئستی نهو
جووله‌کانه چوڼ بوو، نه‌فرموی: ﴿قَالُوا﴾ وتیان: ﴿سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا﴾ قسه‌کانمان بیست، وه
سرپیچی نه‌کین له فرمانه‌کات گوی‌پرایه‌لی ناین، واته بیستمان به‌لام نه‌ک به بیستی
وه‌رگرتن و گوی‌پرایه‌لی، ﴿وَأَشْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ﴾ نه‌ه‌میان وت له کاتیکدا که
خوشه‌ویستی و شیوه‌ی گویره‌که و گویره‌که په‌رستی خراوته دلیمان و تیکه‌لیان بووه و
دام‌زواوه له‌دلیماندا ﴿بِكُفْرِهِمْ﴾ به‌هوی بی‌پروایی له‌وه و به‌ریانه‌وه که ده‌قیان پینوه
گرتیوو، نیتر نایا سرپیچی‌که‌شیان به‌دم و تبی، وه‌ک زوربه نه‌فرموی له‌به‌رئوه‌ی لانه‌دن
له دیمه‌ن و پواله‌ته‌کی به‌بی به‌لگو و پال پینوه‌نرئک، یان به کرده‌وه سرپیچی‌که‌یان
که‌یاندبئ و له‌پاشا دهریان خستبئ، وه‌ک کومله‌ی نه‌فرموی، له‌سر هرکام خوا فرمانیدا
که پیغه‌مبهر (ﷺ) سرکوتیان بکات به جوړو شیوه‌یه‌ک که‌بی نرخی نیشان ئهدات دهریاره‌ی
نه‌و پروایه‌ی که لافیان لی ئهدا پئی، وه ئه‌یکات به جیگی کالته و لاقرتی نه‌فرموی: ﴿قُلْ﴾
نه‌ی پیغه‌مبهر بلئ پینان: ﴿يَسْكَا يَأْمُرُكُمْ بِهِ إِيمَانُكُمْ﴾ شتیکی زور خراپ و بی‌زواوه نه‌وه‌ی
که پرواکه‌تان فرمانتان پئ‌ئهدان پئی، نه‌وه‌ش که بریتییه له گویره‌که په‌رستی و یاخی
بوون و سه‌پیچی له فرمانی خوا! وه پرواکه‌یان به هیچ دهرئهدات، نه‌فرموی: ﴿إِنْ كُنْتُمْ

مُؤْمِنِينَ﴾ نه‌گه‌ر ئیوه برودارن، چونکه نه‌م په‌سته‌یه یا بو ئه‌وه‌یه بیانخاته گومان و دوو دلی
له پرواکه‌یاند، یا مبه‌ست نه‌وه‌یه که دژایه‌تی و نه‌گونجاوی برپا به خوا هیه، له‌گه‌ل
گویره‌که په‌رستیدا، هرکام بوو نه‌وی تر نابئ ببئ، ده‌ی که ماتول خوشه‌ویستی گویره‌که
په‌رستی هیه تبئ برپا به خوا نه‌بیت.

نه‌و (ئیسرائیل) یانه لافیان لی ئهدا که نه‌وان گه‌لی هلبزئراوی خون، هر نه‌وان له‌سر
رئگه‌ی راستن، هر نه‌وان نه‌گه‌ن به نامانچ له پوژئ دواپیدا، وه هموو گه‌ل و نوممه‌ته‌کانی

تر بن بهشن له پوژی دواييدا، وه يه کم مه به ستیان لهو قسه و باسه شهو بوو که بر وای
موسلماننه کان بن هیزو لاواز بکن به به لینه کانی قورنان و پیغمبر (ﷺ)،

قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِّنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ

كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٤﴾ وَلَنْ يَتَمَنَّوَهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْت أَيْدِيَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿١٥﴾

نینجا خوا فرمانیدا که پیغمبر (ﷺ) بیان بفرموی: دهی داوای مردن بکن نهگمر راست نهگمر له قسه و لافهکه یاندا، نهفرموی: ﴿قُلْ﴾ بلی بیان: ﴿إِنْ كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِّنْ دُونِ النَّاسِ﴾ نهگمر بهمهشت هر بؤ نیویه به تایبتهی و بی هیچکس تر لای خواو به پی بریاری خوا - وه ک خویمان نهلین - ﴿فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ﴾ دهی ناواتی مردن بخواندن و داوای مردن بکن له خوا، ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نهگمر نیوه راست نهگمر، که نهلین بهمهشت هر بؤ نیویه، چونکه هرکس دنیا بیئت و لای و ایئت که بهمهشتیه نهبن پی خوش بیئت بزگار بوونی لهم جیهانی تهنگ و تارکی و غمه و گیشتنی بهو جیهانی نازو ریزو خوشییه، وه زور له پیاره خواناسهکانی نهم نوممهته نهو ناواتهیان خواستوه به نومیدی گیشتن بهو خوشییه، وه ناوات خواستنی که جلهوگیری لیگراوه نهویه که لهبر دوچار بوون بیئت به سزاو زبانیکوه وه له دهقی حمدیسهکه دایه: (لا یتمنین احدکم الموت لضر اصابه) هیچکام له نیوه ناوات بؤ مردن نه خوازی لهبر زیان و نازاری که تووشی بوویئت، زوربهی زانایانی تفسیر نهم نایهتهیان بهو جوره تفسیر کردوه که وتمان، وه هیندی نهفرموی: مبهست نهوه بوو که پیغمبر (ﷺ) بانگی نهو تاقه جووله که بکات (مباهله) یان لهگهل بکات، تا هرکوهی که نهوانه درونهگمر لهو هموو قسه و لافدا که لپی نهدهن بؤ خویمان، وه خوا فرمانیدا که بانگی تاقمی له مسیحیهکان بکات بؤ نهو (مباهله)، نهوش نهویه که دوو تاقم بوهستن برامبر یهک و داوابکن له خوا که دروزنهکیان لهناو بهری، بهراستی نهم تفسیره زور جیگای بروایه و باش جیگیر تره له دلدا، وه چند حمدیسن پشتگیره بوی:

یهکم: ریوایهتی (نبین و نبی حاتم) که صهحیحو له (نبین و عباس) هوه - خویان لی

پازی بیئت - که فرمویهتی: نهگمر نهو ناواتهیان بخواستایه هرکام لهوان تف له گرویدا

نهگیرا، واته همناسهی نهنداو نهمرد.

دووم: وینهی ئەو ریوایەتە کە (بەبەهقی) ئەبەهینی لە (ئین و عباس) هوه.

سێیەم: ریوایەتی (بوخاری) لێبەهوه کە ئەفەرموی: (لو ان اليهود تمنوا الموت لماتوا)

ئەگەر جوولەکە ئەو ئاواتەیان بخواستایە ئەمردن.

چوارەم: ریوایەتی (ئین و جەرین) لێبەهوه بەوینەیی ئەوهی پیشوو.

پنجەم: هەدیسی کە (ئیمامی رازی) لە تەفسیرە کەیدا ئەبەهینی کە لە ئەواوی شتەکە

پوون ئەکاتەوه: (لو خرج الذين يباهلون لرجعوا لایجدون اهلا و لا مالا) ئەگەر ئەوانەیی کە

(مباهلە)یان لەگەڵ کرا بەهاتنایەتە پیشمەوه بۆ مەیدان ئەگەران بەبێ خێزان و بە بێ مال، واتە

هەموو ئەمردن.

بەئێ بەراستی ئەم ریوایەتانە پشتگیریو بە هێزکەری ئەم تەفسیری دوومەن، چونکە

وانیشان ئەدەن کە ئەو مردنەیان تۆلەیهک ئەبوو بۆیان، وە هەرەها دیمەن و شیوهی ئەم

هەوالە نیهنی و غەیبیەش هەر پشتگیریو یارمەتی دەرە کە ئەفەرموی: ﴿وَلَنْ يَمَنُّوا أَبَدًا﴾ وە

هەرگیز ئەوانە ئاوات بۆ مردن ناخوازن تا ماون ﴿بِمَا قَدَّمْتُمْ أُبَدًا﴾ بەهۆی کردەوهی خراپی

لەمەوپێشیان کە بەدەست و ئارەزووی خۆیانکردوویانە، واتە خۆیان ئەزانن کە درۆ ئەکەن،

وە ئەترسن ئەگەر داوای مردن بکەن خوا داواکەیان وەرگری و ئەوکاتە دووچاری سزای

خۆیان بین، چونکە ئەزانن کە کردەوهی خراپی زۆریانکردووه کە مایەیی سزای سەختیانە،

ئەو کاتە ئەم دنیا بەهەمان ئەرۆت و ئەو دنیا بە... جا لەبەر ئەوه ئەو ئاواتە ناخوازن، ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ

بِالظَّالِمِينَ﴾ وە خوا زانا و ناگایە بەو سەتمکارانە، زانا و ناگایە بە خۆیان و بە هەرشتی کە

لەوانەوه پوو ئەدات، یەکن لەوانە ئەوهیه کە ئەو ئاواتە ناخوازن، وتمان ئەم هەوالەش هەر

پشتگیریو یارمەتی دەرە بۆ ئەم تەفسیری دوومە، چونکە ئەم هەوالە خۆی بەرئێ بڕینەوهی

تیایە بۆ ئەو جوولەکانە و وایش نیشان ئەدات کە مەبەست بە نایەتی پیشوویش هەر بەرئێ

بڕینەوهیه و بانگکردنێانە بۆ ئەو (مباهلە)یه کە باسمانکرد، تا دەرکەوێ کە درۆ ئەکەن لەو

هەموو قسە و لاف و گزافانەدا، وە بەو بانگکردنە دەم کۆت کران و نەیانتوانی بینە مەیدان و

ئەو ئاواتە بخوازن، وە ئەم هەوالە غەیبیەش بەدی هات، کەواتە ئەمەش یەکن بوو لە

موجیزەکانی قورئان و بەلگەیهکی پوونە لەسەر پێغەمبەرئێتی پێغەمبەرمان (ﷺ)، چونکە

نهگړه هم هواله له لايښ خاوه نه بوايه، كهس نهى نه توانى هوالى ابدات لهو جووله كه
 دوژمنانه كه هميشه همول و ته قهلايان نه دا بو پلارى بېدهن لهم نايښه پيژوه، وه له كه و
 په خنځهيكى ليښدوژنه وه، نينجا هواليشى ليدان به نه كړدى شتيكى زور ناسان كه هيچى
 تن نه چوو، چونكه نه يانتوانى نهگړه به درويزش بوايه نهو ناواته يان بخواستابه به دم، به لام
 نه يان كړدو راستى هواله كه دهر كهوت بو هم مووان، وه له لايه تر يشه وه نهو په ك كهوتن و
 دهسته پاچيى نه وانه به لگه يكي به ميزه له سر نه وهى كه نهو جووله كانه بو يان دهر كهوتوه
 راستى هم نايښ و پښه مېره (ﷺ) له بهر نه وه نه يانتوانى نهو ناواته بخوازن، نينجا
 پنيوښته بزانيښ كه نهو بانگ كړدن و هوالدانه تايبه تى بووه بهو چين و تاقيمه كه له چرخى
 پښه مېره دا بوون (ﷺ) نهك بو هيچ تاقيم و چيني تربيت، وهك پنيوښته تكراره له (نافيع) وه كه
 نه فرموى: جووله كه يكي بهر بهر هكاني له گهل كړدين و وتى: له قورنانه كه تاندا هيه كه نيمه
 ناواتى مردن ناخوازين، دهى نهوا من ناواتى مردن نه خوازم و نايښ مرم، (نبيښ و عومر) -
 خوا لنيان رازى بيت - گوئى لهو قسه يه بوو، به نه وه رقى هلساو چووه ماله وه و شمشيږى
 دهر كيشاو هاته دهر وه، نينجا جووله كه كه بيښى رايكرد، (نبيښ و عومر) پيش فرموى:
 سوږن به خوا نهگړه پني بگه يشتمايه نه دا له گهردنى، نهو سهگه نه فامه واى گومان بردووه
 كه هم نايه ته بو هم موو جووله كه يكيه يا بو هم موو كاته، نه خيرا! هم دوو نايه ته تايبه تيه
 بهو جووله كانه ي چرخى پښه مېره (ﷺ) كه مل ملا ننيان نه كړد له گهلى و دژى
 پښه مېر تيه كه ي بوون له پاش نه وهى كه نه يان ناسى و نه يان زانى راسته، وه بهر په چ
 دانه وه و بهر بهر هكاني له گه لنيان هر به زوبان بوو نهك به شير و تير، وه به لگه يه تر يش له سر
 نه وه نه ميه كه (نبيښ و جهرين) نه يه نني له (نبيښ و عباس) وه - خوا له هم موويان رازى بيت
 - كه نه فرموى: نهگړه نهو ناواته يان بخواستايه لهو پوژدها كه پښه مېره (ﷺ) پني فرموى
 يهك جووله كه له پرووى زهويدا نه نه ما و هم موو نه مردن، نه وانه يهك هر نه وه يښ كه ناوات
 نه خوازن بو مردن،

وَلَنَجْذِبَهُمْ إِلَىٰ أَرْضِ الْآسِ عَلَىٰ حَيَاتِهِمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا يَوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرَ أَلْفَ
 سَنَةٍ وَمَا هُوَ بِمُرْحَرَجِهِ. مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ ۗ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾ قُلْ مَنْ
 كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ

به لگو بهم جوړهن که نه فرموی: ﴿وَلَنَجْذِبَهُمْ إِلَىٰ أَرْضِ الْآسِ عَلَىٰ حَيَاتِهِمْ﴾ سویند به خوا
 نهوانت دهست نه کوی و بوت دهر نه کون به سوورترین نادمی له سر ژیان، تمنانت ﴿وَمِنَ
 الَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾ لهوانش که بت پرستی و هاو به شیان بو خوا بریار داوه، که نه مانه نه بویه
 سوور تر بوونایه له سر ژیان، چونکه پروایان به زیندو بوونه وه و توله و پاداشت نییه،
 که چی نهو جووله کانه سوورترن له مانیش، چونکه نه زانن دوا پوژیان هر ناگره به موی نهو
 هموو تاوان و خرابه کاری بهی که کردویانه، نهوانه ژیانیان خوش نهوی و سوورن له سر
 تا پادهیک ﴿يَوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرَ أَلْفَ سَنَةٍ﴾ هرکام لهوان پنیان خوشه و ناواته خوازن به موی
 کاشکی - خوژگه - تمهنی دروژ بکری، ماوهی هزار سال! به لام نه گمر نهو ناواتهش بهدی
 بیت هیچ سوودی نابن، چونکه ﴿وَمَا هُوَ بِمُرْحَرَجِهِ. مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ﴾ تمهمن دروژ کردن و
 دروژدان به ژیان دور خروه و بزگار کمری نهو که سه نییه له سزا، هیچ کار ناکات لهو
 سزایهی که بهره و پوی نه پوات، به لگو تابیت تین و بلنسهی زیاد نهکات، چونکه هتا بیت
 گوناو و تاوان زورتر نهکات و باری گراتر نه بیت، نینجا کوتایی باسه که نه مینن بهم پرسته
 سامناکه که هر شهی لی نهباری ﴿وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ﴾ خوا بینایه به هموو کرده و بهیک
 که نهوانه نهیکن، کهواته توله یان لی نه سینن به پنی کرده و خرابه کانیان، نینجا فرمان
 نهدا به پیغمبر (ﷺ) وه فیری نهکات که بهر بپرته وه له جووله که کان و جار بدا بهم شته
 راسته و رایگه مینن نه فرموی: ﴿قُلْ﴾ نهی پیغمبر بلنن ﴿مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ﴾ نه گمر
 هرکس دوزمنی (جویره نیل) دهی یا له داخا برمی

١ نم نایته به مو سن جوړی تریش ته فسیر کړاوه ته وه، به لام زوړیه له سر نه و به کله ته فسیره که دایه و دلش زوړ
 پنی به نارامه، وه زانینی نه اوو راست هر لای خوابه.

فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ، عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٧﴾ مَنْ
 كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ، وَرُسُلِهِ، وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ ﴿١٨﴾ وَقَدْ
 أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ ﴿١٩﴾

﴿فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ، عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ چونکه بن گومان قورئانی هیئایه خوارهوه به وهجه وهجه
 بو سسر دلی تو به نینزو و پهمای خوا، کهواته به نارمزووکاری خوی نهیهیناوه، بهلکو
 فرمان و پهماندی خوی به جیهیناوه به هیئانه خوارهوهی نهم قورئانه بو سسر دلی تو،
 واته هیزی ژیری و بییی و تیگهیشنتت که بهو هیزه شت وهرهنگیری و پارینکاری نهکری و
 نهزانی شو قورئانهی هیئانه خوارهوه ﴿مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ له کاتیکدا که ریک و پیکه
 لهگهل شو نامه و نایینی خوا کهله پیشییموه هاتوه، وه بهراست و پهاویان پیشان نهادت
 ﴿وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ وه پئی نیشان دهر و مرئه دهره بو پرا داران، بهلئی وهک چهند
 جاریک و ترا قورئان ریک و پیکه لهبنهپرت و له شیوه گشتیهکهیدا لهگهل هموو نامه و نایینه
 ناسمانیهکاندا، وه بهراستی پئی نیشان دهر و مرئه دهره له دلله پرا دارهکان که خویان بو
 کردووهتهوه و نامادهن بو گوی پرایهلی. نهک بو نهوانهی که پروی لی وهرهنگیرن و یاخین لیی،
 لهبرهوه قورئان له چهند شوینیکیدا نهمه وینهی نهمه چهند باره نهکاتوه، ﴿مَنْ كَانَ عَدُوًّا
 لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ، وَرُسُلِهِ، وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ﴾ همرکس دوزمنی خوا و
 فریشتهکانی و جویرهئیل و میکائیل بیئت، بن گومان خوا دوزمنی بی پراکانه، واته
 دوزمنایهتی همرکام له پیغهمهران و فریشتهکان و نهوانهی که خوا نزکی خستوونهتهوه له
 خوی، دوزمنایهتی همرکام لهوانه دوزمنایهتییه لهگهل خوادا، وه همرکس دوزمنی نهوانه
 بیئت کافرو بی پراویه و خوایش دوزمنی هموو بی پراکانه.

لهبارهی هوی هاتنه خوارهوهی نهم نایهتهوه دوو همدیس پراویهتکراوه، یهکیکیان باس
 ناکهین، چونکه (حافظی عیراقی) نهفرموی: هیچ سهنه دیکم دهست نهکوتوه بوئی، بهلکو
 نههمیان نههینین که (نین نهمی شهریه و نین و جهریرو نین نهمی حاتم) هیئاویانه که
 (عومر) -خوا لیی رازی بن- پوزیک نهچینه قوتابخانهی جوولهکهکان و پرسیاریان لی
 نهکات لهبارهی (جویرهئیل) هوه، نهوانیش نهلین: نهوه دوزمنمانه، (محمد) ناگادار نهکات
 بهسسر نهیننیهکانی نیمهدا، وه شو خواوهنی ویرانکردن و سزایه، و میکائیل خواوهنی

خوشی و ناشتییه، ئینجا (عومس) ئهفرموی: نهی راده و پلهی ئهو دووانه چیه لای خوا؟
 نهوانیش نهلین: جویرهئیل لای راستیه و میکائیل لای چهپی، وه دوژمنایهتی هیه له
 نیوانیاندا، (عومس) یش ئهفرموی: نهگهر ئهوانه بهو جوژه بن که ئیوه نهلین نابئ دوژمنی
 بهکتر بن، وه بهراستی ئهبن ئیوه له کهربن بپروا ترین، وه هرکس دوژمنی هرکامیانه ئهو
 کهسه دوژمنی خواجه، له پاشا (عومس) - خوا لئی رازی بی - نهگهر یتهوه و ته ماشا نهکات
 جویرهئیل پیشکوتوووه و ئهه نایهتهی هیناوه ته خوارهوه، ئینجا پیغه مبر (ﷺ) پیی
 ئهفرموی: نهی (عومس) ئهوا خوا قسه کهتی بهراست دهرکردو به گیرهی ئهوه قورئانی نارده
 خوارهوه. بهراستی ئهوپهپی نهفامیه قسهی ئاوا بی جئ، بهلام چی نهکیت لدهست
 حسادهت و بقو کینهی بهتین که ئاوا سر نهشیوئینن له مەردوم و دوو چاری هله و
 نهفامیهکی نهکات!! ئینجا پوری فرموده نهکات پیغه مبر (ﷺ) دامهزراوو دل بههیزی
 نهکات لهسر ئهو قورئانی که نار دوویه تییه خوارهوه بو سەری، وه بوئی پوون نهکاتوه که
 هوی بپروا نههینان پیی لادانه و دهرچوونه له سروشت، ئهفرموی: ﴿وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ
 بَيِّنَاتٍ ۖ سَوِّدْبَه خَوَانِار دِمَانَه خَوَارَه بُوْلَاي تُوْجَه نَدَايَه تِيْکِي پوون و ناشکرا، پوونن له واتا
 و مبهستدا، وه پوونن له مهی که له لایهن خواوه هاتوون، ﴿وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفٰسِقُوْنَ﴾ وه
 هیچکس بی بپروا نییه پنیان بیجگه له یاخییه دهرچوووه کان له سنووری ژیری و له
 سروشت، چونکه بی گومان سروشتی ریک و راست و ژیری ناگونجی له گهل بپروا نههینان بهو
 نایهتانهی که خوینا فرز نهکهن و نهچه سپینن له دل و دهرووندا، که واته جووله که یان
 هرکسه سیک تر که بپروایان پی نههینن هر له بهر تیک چوونی سروشت و له کار کهوتنی
 ژیریانه، ئینجا ئاوپرک نه داتهوه بولای موسلمانان به تایبهتی، وه بولای هه مو ئادهمی به
 گشتی، بیزاری دهر ئه بپری لهو جووله کانه، وه به تایبهتی جاری رهوشت و خویهکی خراپیان
 لی نه دات که بریتیه له بی پهیمانی و وه فایبی و شکاندنی هه مو بهلین و بریاری، ئهوانه
 سوئندو پهیمانیان شکاند که لییان و هرگیرا له ژیر شاخی (طووندا)، وه چند عهد و
 پهیمانی تریان شکاند که دایان به پیغه مبرهکانی تریان، وه له دواییدا پهیمانیکیان شکاند
 که دایان به پیغه مبرمان (ﷺ) له یکهه جاری هاتنی بو مه دینهی منهوهره، که چی بوون به
 یکهه تاقمنی که یارمهتی و کوهمکی دوژمنیان کرد به دژی پیغه مبرو نایینهکی، وه یکهه
 کس بوون که ره خنه و لهکیان گرت له نایینهکی، وه ههول و تهقلایاندا بو تیکدانی ریزو

کۆمەڵی موسلمانان و خراپە و ئازاوە نانسەرە لەناویاندا، بە پیچەوانەی ئەر پەیمانەی کە

دایان.

أَوْ كَلَّمَا عَاهَدُوا عَهْدًا نَبَذَهُ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٠﴾ وَلَمَّا جَاءَهُمْ
 رَسُولٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ كِتَابَ اللَّهِ
 وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠١﴾ وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيْطَانُ عَلَىٰ مُلْكِ سُلَيْمَانَ ۖ وَمَا
 كَفَرَ سُلَيْمَانُ وَلَٰكِنَّ الشَّيْطَانَ كَفُرُوا

نه فرمودی: ﴿اَوْ كَلَّمَا عَاهَدُوا عَهْدًا نَبَذَهُ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ﴾ نایا نهوانه بر ویان نهینا بهو
 نایهته پرونانه و هموو جاری پهیمانیکیان دابی ناقصی لهوان پهیمانکهی قریداو هلی
 وهشاندهوه و رفقاری پین نه کرد؟ واته کارو کردهوه که یان زور نار هواو بیزاروه ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا
 يُؤْمِنُونَ﴾ بهلکو زور به یان پروا ناهینن.

به کورتی لهم نایهته دا دوو حال و باری خرابی باسکردن:

یهکم: نهوانه جینگه ی پروا نین و بنی باوهرو بنی پهیمانن.

دووم: زور به یان چاوهروانی پروا هینانیان لینا کرئی، وه ثم دوومه هوالیکی غیبی
 بوو نهوهتا زور به ی جووله که بر ویان نهینا به پیغمبر (ﷺ) وه بر وایش ناهینن، خراب
 ترین نمونه ی بنی باری و بنی پهیمانیان نه میه که نه فرمودی: ﴿وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِنْدِ
 اللَّهِ﴾ کاتن که پیغمبر یکی گهروه و بهر نزیان بؤ هات له لای خواوه - واته محمد - که
 ﴿مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ﴾ که بر وادارو بهراست گیره بؤ نهوهی که له گهل نهوان بوو - واته تهورات
 - که نهوهتا بهراستی دانهنن و بر ویان پنی هیه، وه راستییه که ی دهر نه خات به خوی که
 سیفیت و نیشانه کانی رینک و پیکه له گهل نهوهی تهورات هوالی پینداوه، کاتن نه
 پیغمبر هیان بؤ هات ﴿بَدَّ فَرِيقٌ مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ ناقصی لهوانه که نانه یان پیندا
 ﴿كِتَابَ اللَّهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ﴾ نامه که ی خویان فری دایه پشتی خویان نهوه و پشتیان تینکرو
 کوئی یان نه دایه ﴿كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ وهک هر نهزانن نهوه نامه ی خویان و له گهل نهوهتا چاک
 نه شیانزانی، نهو ناقمه که له جووله که ی چهرخی پیغمبر بوون (ﷺ) پشتیان کرده تهورات
 که فرمانی پیندان به شوین کهوتنی نه پیغمبره (ﷺ) وه سیفیت و نیشانه کانی

باسکر دیو بو یان به جوړی که به چاکی نه یان ناسی، وه هر وها پشتمان کرده قورنانش که
پنک و پنک بو له گهل توراته که ی خو یاندا.

نایه ته که تمشریان لیته دات به وهی که نه وانه نامهی خویان پیدراوه و زانان که چی نه و
نامه یان واز لیته نا و خو یان لی که پرو کویر و نزان کرد که نه و ش نه و پری تاوان و نه فامیه،
وه نه گهر نه وانه نه خوینده و ارو بی نامه بوونایه وه ک بت پرستکان به هر حال وه ک نه مان
جیگهی تشر نه نه بوون.

نه وانه واز یان هی نا له نامه که ی خوا و خستیانه که نار ﴿وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيْطَانُ عَلَىٰ مَلِكِ

سُلَيْمَانَ﴾ وه شوینی جادو و دله سه یه که وتن که شهیتانه کان نه یان وت و پرفتاریان
پن نه کرد له سردم و چرخ پادشایه تی (سلیمان) پیغمبردا (علیه السلام)، یان شوینی
درو و دله سه یه که وتن که شهیتانه کان نه یان خویندو نه یان گوت له بارهی پادشایه تی
(سلیمان) وه و دست هله بستیان نه کرد و مردومیان پن گومرا نه کرد، که گوایه (سلیمان)
جادو باز بووه و به جادو بازی نه و پادشایه تی به ی بو خوی سازندو نه و هموو شته ی پن ژیر
بار کرد، واته زور به پر و ش و گرنگی پرو یان کرده نه و نوسراو نامه ی جادو و دله سانه و
خریک نه بوون پیوه.

(سوفیانی کوپی عویینه و نین و جهرین) هوائی نه هیتن له (نین و عباس) وه و
(حاکم) یش به صحیحی دانه نی، که فرمو یه تی: شهیاتین نه چون گوئی یان نه نا و نه یان
خسته دلی مردومه وه و نه وانش نه یان نووسییه وه و نه یان کرد به نامه، نینجا خوا
(سلیمان) ی ناگادار کرد به سر نه ودا، نه ویش وهی گرتن و فرنی دانه ژیر ته خته که ی،
نینجا پاش (سلیمان) شهیتانیک هوالیدا که (سلیمان) غزنه یه کی بی وینه ی هیه، نینجا
که دهر یان هی نا نه و نامه و جادو وانه بوون، نینجا دست به دست نو سرائه وه تا خوا له
قورناندای پاک (سلیمان) ی دهر خست به مه ی که فرموی: ﴿وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ﴾ (سلیمان)
بی پروا نه بو، واته جادو باز نه بووه و جادو وی نه کرد ووه، به لام به و جوړه ی که فرموی
نیشانی ته دات که جادو بازی و پروا کردن پی کوفرو بی پرواییه، وه بهم جوړه باشر پاک
(سلیمان) دهر نه که وی له و قسم دله سه نار وایه ی که خستیانه شوینی، وه ک باشر نه و
مه بسته بوون نه کاتمه که نه فرموی: ﴿وَلَكِنَّ الشَّيْطَانَ كَفَرُوا﴾ به لام شهیتانه کان
بی پروا بوون له کاتیکدا

يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنزِلَ عَلَى الْمَلَائِكَةِ بِبَابِلَ هُرُوتَ وَمَرُوتَ وَمَا يُعَلِّمَانِ
مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ

بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ

﴿يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ﴾ که مرد و میان فیری جادو کرد به نیازی گویند کردنیان ﴿وَمَا

أُنزِلَ عَلَى الْمَلَائِكَةِ بِبَابِلَ هُرُوتَ وَمَرُوتَ﴾ و ه هم فیری نهویدان نه کردن که هینر ابوه خوار هوه
بو سهر نهو دوو فریشتهی که له ولاتی (بابل) دا بوون که ناویان (هاروت) و (ماروت) بوو، نیتر
نایا مه بهست بهمه ههر نهو جادووه بیئت که باسکراو به لام ثم سیففت و نیشانهشی بو
باسکرد؟ یان نهمه جورنگی تایبتهی بووبن له جادوو که به هیتر بووه له جوره کانی تری،
یان که مترو بن هیتر، له بهر نهوه جیای کردهوو به تایبتهی باسی کرد؟ هر کام له م سنی باره
رای کو مهنی له زانایانی له سهره و هه لئه گریو نه گونجی.

له بارهی (هاروت) و (ماروت) هوه قسهو باسی زور کراوه و بلاو بوونه تهوه له ناو مردوما
به ده ما ودهم و به نوسین، وه ههروه ها چند هه والو ریوایه تیک له باره یان هوه هاتوه له لایه ن
هه وال نووسه کانی کو نهوه، وه ک باسکراون له کتیبه کانی تهفسیردا، جا له بهر نهوه پیویسته
نهوهی که راست و پهوایه و هر گراوه لای زانا بهرزه کانی نیسلام دیاری بگریو بریاری
نا راستی و نارهوایی بدری به سهر ههر و تراوی تردا بو نهوهی نه شارمزا نه که ویتقه هه لهو شتی
ده له سهو پرو پوچ، که واته نه لنین: زانایانی حه دیس نه فهرموون: سه رجهم نهو ریوایه تانه
ده له سهو ده ست هه له بهستن، وه هیچ کام له وان له پیغه مبهروه (ﷺ) نه هاتوه، به لکو هیندی
لهو ریوایه تانه وه له سهر چاوهی باوه پرینکراوه وه نه هاتوه و ناشکرایه که ده له سهیه و له
نیسرائیلییاته، ههروه ها درو پیچه وانیه ژیرییه و به راستی به گیرانه وهشی مردوم تهریق
نه بیته وه بیجگه له وهش که له گه ل پراله تی حه دیس و نایه تدا یه ک ناکه وی تا نهو رادهیه
(شیهابی عیراقی) نه فهرموی: هر کهس برهوی بهوه بیی له نیسلام دهر نه چی، هر کهس
نهیه وی با ته ماشای تهفسیری (رازی) و (روح المعانی) و (ابوالسعود) بکات، که واته با

هیچکس گوئی نه‌دا به هیچکام لهو ریوایه‌تانهو هر هوالو قسهو باستی که لهو
 ریوایه‌تانهو وهرگرایی، بهس هر نه‌مه نه‌لین: که (هاروت و ماروت) دوو فریشته بوون
 رهوانه کران بو تا قیقردنه‌وهی مردوم تا دهرکوی کئی پی خوا بهرناداو کئی لانه‌دا له نایین و
 پی خوا؟ وه هوی رهوانه کردنیان نه‌وه بوو لهو چهرخ و سهرده‌مه‌دا جادوگری بلا‌وهی
 کردبوو، وه مردوم به گرنگی خهریک بوون پییه‌وه، وه چند شتی نایاب و سهرسوپره‌ینهران
 پی نه‌کرد، به تایبه‌تی له خاکی (بابل)‌دا که پوژو نه‌ستیره پهرست بوون، وه لای
 پیغه‌مبه‌ریتی پی لیته‌درا، نینجا خوا نه‌و دووانه‌ی نارده‌بو نه‌وهی خه‌لکی ناشنا بکه‌ن به
 هموو ریگه‌کانی جادوو تا بتوانن به‌ره‌نگاری جادوو‌گه‌ران و بی‌پروایان بوه‌ستن و به‌به‌ستی
 جادوو‌گانیان بکه‌ن و موعجیزه‌ی پیغه‌مبه‌ران جیا بکه‌نه‌وه له جادوو جادوو‌گه‌ران، نه‌توانن
 لای پیغه‌مبه‌ریتی لیبه‌دن، وه تا نه‌توانن زیان بکه‌ینه‌ن به مردوم له ریگای جادوو‌بازییه‌وه،
 وه پیش نه‌وهی مردوم فی‌ر بکه‌ن ناموزگارییان نه‌کردن، وه که نه‌فهرموئ: ﴿رَمَا يَكْمَانِ مِنْ أَحَدٍ
 حَقَّ يَقُولًا﴾ وه هیچکسیان فی‌ری جادوو نه‌نه‌کرد هتا له پیشه‌وه پییان نه‌وت: ﴿إِنَّمَا نَحْنُ
 نِسَاءٌ﴾ نیه‌مه هر تا قیقره‌وه‌ین و بو تا قیقردنه‌وهی مردوم هاتووین له لایه‌ن خواوه، وه
 هرکس له نیه‌مه‌وه فی‌ری جادوو بی‌و ره‌فتاری پی‌بکات و به‌راستی دابنی نه‌و کسه کافر
 نه‌بیت و به بی‌پروا دانه‌ری، وه هرکس خوی بیاریزی له فی‌ریوون یان نه‌گر فی‌ر بوو
 ره‌فتاری پی‌نه‌کات و به راستی نه‌زانی نه‌و کسه موسلمان و به‌واداره ﴿فَلَا تَكْفُرْ﴾ که‌واته
 بی‌پروا مبه‌و خوت کافر مه‌که، وه له‌گه‌ل نه‌و ته‌می و ترسانده‌دا هندی کس وازیان
 نه‌نه‌مینا و هر سوور بوون له‌سهر فی‌ر بوون، تا فی‌ریان نه‌کرد ﴿يَتَعَلَّمُونَ مِنْهَا﴾ نینجا
 نه‌وانیش فی‌ر نه‌بوون لیانه‌وه ﴿مَا يُفْرَقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَرَجُلِهِ﴾ جوژه جادویه‌ک که به‌وه
 جیا بوونه‌وه و پچرانیان نه‌خسته نیوان پی‌او و نه‌که‌ی و به تله‌که و جادوو بازی دلیان ره‌ش
 نه‌کردن له‌حاستی یه‌کتر، بی‌گومان هیچکس و هیچ شتی هیچی به‌ده‌ست نییه‌وه هموو
 بوودا و به‌سهره‌اتی به ده‌ست خوا و به خواست و فرمانی خوا په‌یدا نه‌بی، جا له‌به‌ر نه‌وه
 لی‌رده‌دا کاره‌که نه‌گیریته‌وه بو‌لای خوا، نه‌وه‌ش به‌پینی باوی که‌نه‌یه‌وی نه‌و بو‌چووون و
 تینگه‌یشتنه بچه‌سپینی له دهروونی مردوه‌مه‌دا،

وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ
 عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ وَلِيَسْ كَمَا شَاءُوا مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ
 كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١١٢﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا

نه فرموی: ﴿وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ به راستی نه جادوگرانه به
 جادو و مکه‌یان زیانده‌ری هیچکس نین مگه به نین و خواهیش و زانینی خوا، بلنی به
 راستی هر شتی لهم بوونه مردها هوی هر شتی تر بیت نهوه به نین و خواهیشی خواهیه و
 مهیلی نهبن شتمکه پرونادات، نهگر هزارها هوی بهدی هاتنی بین و هموشی کوبینهوه،
 بو وینه: یهکک نهستی بکهوی له ناگر نهستی نهسوتنی به پنی باوی خوا، وه نهوه
 سووتاننده خوا فراهمی نههیننی و به مهیل و نیننی خواهیه، چونکه خوا ناگره‌کھی و
 دروستکردوه که نامادهیه بو سووتانندن و لهکاتی لیکوتنه‌کدا خوا سووتانندن بهدی
 نههیننی، وه هرکاتی بههوی پهکی نهخات و ناهیلنی هیچ بسووتیننی، وه که یهکی خست له
 سووتانندی (نیراهیم) پیغه‌مبهر (ﷺ) وه هروده‌ها هموو شتی تر، نینجا حه‌قیقه‌تی نهوه
 دهرنه‌خات که فیری نه‌بوون، به‌مه‌ی که شتیکی خراپی زیانده‌ری بی سوود بوو بو
 خویشیان، نه فرموی: ﴿وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ﴾ فیری شتی نه‌بوون که زیانی پنی نه‌گه‌یانندن،
 ﴿وَلَا يَنْفَعُهُمْ﴾ وه سوودیشی پنی نه‌گه‌یانندن، وه هر شتی بهو جوړه بیت نهبن هموو
 زیری خوی لی بیاریننی، چونکه هر نه‌وه‌یه خراپی پوت و په‌تی، وه بهسه له خراپیدا که
 نهو فیر بوونه هوی بی پرواییه و ده‌چوون له‌تایینی خوا، چونکه فیر بوونه‌کھیان بو به‌رگری
 کردنی جادوو جادوگرانه نه‌بوو، وه بو‌نه‌وه نه‌بوو که موعجیزه‌ی پنی جیا بکه‌نه‌وه له

جادووو ههله خهله تین به قسهی ئەوانه که به درۆ لانی پیغه مبریتیان پی لی ئەدا، به لکو ئەیان ویشته رهفتاری پی بکن و مردومی پی گومرا بکن، ئینجا ئاشکرایه که بی پروایی و دەرچوون له ئایینی خوا کانگا و سهزچاوهی ههموو شهرو خراپه به که و هیچ شهرو خراپه به تری پی ناگات.

ئهو جووله کانه نامهی خویان فری داو پشتیان تی کرد و گوپیانه وه بهو پر پووچ و ده له سهی که شهیتانه کان دهست ههله به ستیان کرد ﴿وَلَقَدْ عَلِمُوا﴾ وه سوین به خوا ئهو جووله کانه ئەیانزانی ﴿لَمَنِ اشْرَبَهُ﴾ که بی گومان هه ره که سنی ئه وهی کپی. بو خوی وه هلی بزارد به سه رنامهی خوادا: ﴿مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ﴾ نییه بو ئهو که سه له پوژی دوا ییدا هیچ به شیک له به ههشت، ئای هاوار بو که سیک که تاوان و خراپه بکات به زانین و له پووی زانینه وه! ﴿وَلَيْسَ مَا شَكَرُوا بِهِ اَنْفُسَهُمْ﴾ وه سویند به خوا زور خراپه ئه وهی که خویان فروشت له بریتیدا، واته ئەمانه ده ستیان هه لگرت له به ههشت و نازو پیزی ئهو جیهان له پیناوی ئاره زوی نفس و به رژه وهندی ئەم جیهان، که واته وه که خویان فروشتین به م شته کهم بی نرخه ی ئەم جیهانه، ئەوانه هه رچهند ئەیانزانی کاره که یان سه ری لهو بی به شیه وه دهرته چی، به لام به پیچه وانهی زانینه که یان رهفتاریان نه کرد له به ره ئه وه به نه زانیا ن نیشان ئەدات و ئەفه رموی: ﴿لَوْ كَانُوا يَمْلِكُونَ﴾ ئەگه ره ئەوانه زانا بوونایه بهو جوړه یان نه نه کرد، ﴿وَلَوْ اَنْهَرْنَا نُهُمْ وَاتَّقَوْا﴾ وه ئەگه ره ئەوانه پروایان به ینا یه به قورئان و به پیغه مبر (ﷺ) وه له خوا بترسانایه و خویان بگنیرایه ته ره لهو بارو کرده وه لاره ی که وان له سه ری، بی گومان پاداشت ئەدرانه وه له لایه ن خوا وه،

﴿لَمْثُوبَةٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ﴾ بن گومان پاداشتی که لایه‌ن خواوه چاکتره، واته پاداشتی که لایه‌ن خواوه له پوژی دوايي نه‌براوهدا هرچمند که‌میش بیټ چاکتره له پاداشتی زوړی ثم جیهانه براره، چ جای شه که پاداشتی خوا لهو پوژهدا وهک همیشی و نه‌براوهدا به‌روه‌ها نیجگار زوړو فراوانه تا رانه‌یک که بیرو خیالی نیمه پایدا ناگات.

شه‌وانه شه‌یانزانی پاداشتی پوژی دوايي چاکتره به‌لام کرده‌ویان پیچ‌هوانه‌ی شه‌وانینه بوو له به‌شه‌وه لی‌ره‌شدا به‌نه‌زانی دانان و ف‌رموی: ﴿لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ شه‌گر شه‌وانه زانا شه‌بون برویان شه‌ینا و له خوا شه‌ترسان، یا خوژگه زانا بوونایه، واته شه‌هنده حالیان خراپه جیگای به‌زه‌مین و ثاوتی زانینیان بو شه‌خواری بو شه‌وی دوچاری شه‌و به‌دبه‌ختیبه نه‌هاتنایه، نیجا له کوټایی باسه‌کدا به جوانی شه‌زاند هندی بدویم له باره‌ی جادووه‌وه، له‌م چمند خالهدا:

۱- زانایان دوو به‌ره‌کین و پایان جیاوازه له جادوودا، کوپو جه‌ماوهر له‌سهر شه‌ون که شتیکی راسته و هیه و هر چاو به‌ست و ته‌که نییه، به‌لکو هندیکی چاوبه‌ستی پووته، وه (موعتزله) و تاقمی له شه‌لی سوننه‌ت وهک (شه‌وبه‌گری پازی) و (شه‌بو جه‌غفری ئوستر ثابادی) و (نیین و حزمی زاهیری) و چمند که‌سن تر له‌سهر شه‌ون که هر فی‌ل و ته‌که و چاوبه‌سته و له پووی راستیدا هیچ نییه، وهک قورثانیش به‌و جوړه‌ی نیشان شه‌دات سه‌بارت به جادووی جادو و بازه‌کانی فی‌رع‌ون: شه‌وه‌تا شه‌فرموی: ﴿يَخْلُقُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَتَّأْتِي﴾^۱ (شه‌بو به‌گری پازی) شه‌فرموی: شه‌گر شه‌وی جادو و که‌ران هله‌شه‌ستن پینی راست بوایه شه‌بوایه ه‌موو پادشا و ده‌سه‌لات‌داره‌کانیان به‌رده‌ست بگردایه و خوین ببونایه به پادشای ه‌موو جیهان، وه ه‌موو غزنه و سامانیان راکیشایه‌ته ژیره‌ستی خوین، شه‌گر شه‌وی که هله‌شه‌ستن پینی راست بوایه

^۱ واته به‌موی جادووه‌که یانه‌وه خراخه خیالی (موسا) (علیه السلام) که شه‌و گوریس و دارده‌ستانه شه‌جولینو شه‌شه‌زین.

بەس جۆرە ئەببون، نەك بگەرىن بەولاتانداو بەس جۆرە نارەوا ژيان بەسەر بېسەن و
چاوەروانی دەستی مەردوم بن.

۲- جادوو چەند جۆرىكى هەيه، (ئىمامى رازى) لە تەفسىرەكەيدا هەشت جۆرى بۆ باس
ئەكات و بە پىويستى نازانم درىزە دان بە باسو پوونكردەنەمەيان، بەلام لەو جۆرانەو
وا دەرنەكەوى كە جادوو نەمەر هەمووى چاوبەستى پووتە و نە هەر هەمووشى راستە و
حەقىقەتى هەيه، وە بە هەر حال و لەسەر هەر بار شتىكى ئاشكرايە كە جادوو كار
ئەكات و بەرەمى ئەببىت لە هەست و دەرووندا، ئىتر با ئىمە نەزانىن بە چۆنىەتى جادوو
كار كردن، ئەويش وەك ئەو هەموو هيزە نادياريانە كە تا ئىستا كەس نەيزانىو
چۆنىەتى خۆيان و كار كردنەيان و بەرو بەرەمەيان، يا وىنە هەستىارى شەشەمى
نەزانراو (التليثائى) يا ئەوى كە ناوئەبى بە (التنويم المغناطيسى) يا ئەوى كە پنى
ئەوترى (احلام التبوية) كە تا ئىستا هەچكەس نەيزانىو ئەمانە چىن و چۆن پىكدىن؟
وە تا ئىستا زانىارى سەبارەت بەم هينرا كە بەناچارى باوەرى پىهينان و دانى پىانان
هەر ئەوى لىهاتوو ئەم ناوانەى لى ناوان ئىتر بەبى ئەوى بزانى ئەمانە چىن و چۆن
پىكدىن؟! ئەو جۆولەكە نەفرىن لىكراوانە هەميشە بە دواى ئەودا گەراوون پىلاى
بەوشىنن بە هەر جۆرو لە هەر رىگەيەكەو كە لە دەستيان بەاتايە، بۆ نمونە: كاتى
پىغەمبەر (ﷺ) مۇسلمانەكانى فىرى شتى ئەكرد، عەرزىان ئەكرد: (راعنا يا رسول الله)
واتە گوئى بگەرە و لىمان بوەستە و بە هىواش و چاودىریمان بكە، وە ئەم وتەيە لە دەنگو
ئاوازدا وەك وتەى (راعين) وايە كە لە زمانى عىرىدا جنىوئىكى ناشىرینە و جۆولەكەكان
بە نەينى و لەناو خۆياندا بەكارىان ئەهيننا بۆ پىغەمبەر (ﷺ)، نەفرىنى خوا لەوان بىت،
ئىنجا كاتى كە گوئىيان لىبوو مۇسلمانەكان وتەى (راعنا) بەكار ئەهينن، ئەومىانكرد
بە هەل بۆ خۆيان و دەمیان خوار ئەكردەو و بەگالتەو ئەيان وت بە پىغەمبەر (ﷺ)
(راعين) واتە پىش نەقام، وەلە ناو خۆياندا پى ئەكەنن بەوى كەبە ئاشكرا جنىوى
خۆيان ئەدەن و كەسىش پىيان نازانى،

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا انظُرْنَا وَاَسْمَعُوا وَلِلْكَافِرِينَ
عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿١٠٤﴾ مَا يُوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ اَنْ
يُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ مِنْ خَيْرٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ ؕ وَاللّٰهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِۦ مَنْ يَّشَاءُ ۗ وَاللّٰهُ ذُو

الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿١٠٥﴾

وه نهان نمرانی که خوی گهوره ناگاداره و همیشه بهرگری نکات له پیغمبره
خوشهویسته که می (ﷺ) جا لهبره نهوه نم نایته هاته خوارهوه و فرمانیدا که شو وتیه
به کار نهینن، به لکو وتیه تر به کار بهینن که مبهسته که می خویان بگهینن و جووله که ش
نستوان مبهستی بوگهنی خویان تیکه ل بکن فرموی: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نهی
نهوانه می که پرواتان هیناوه ﴿لَا تَقُولُوا﴾ مهلین: ﴿رَاعِنَا﴾ ﴿وَقُولُوا﴾ وه بلین: ﴿انظُرْنَا
وَأَسْمَعُوا﴾ واته سره نجان بده، یا چاره پروانیمان بکه و لیمان بوسته ههتا تیی نهگهین و
لهبری نهگهین و ﴿وَاللْكَافِرِينَ عَذَابٌ اَلِيمٌ﴾ وه بوئو جووله که بی پروایانه هیه
سزایه کی نازار دهری سهخت.

لیردها پیویسته بیربکهینهوه له نه اندازه می پیسی و دوژمنایه تی و کینه و بی شهرمی و
بی شهره می جووله که، هر چوئی بیربکهینهوه لهو هموو بهره و میهره بان و چاودیری خوا
بو پیغمبره که می (ﷺ) وه بو نهوه گله موسلمانه، وه بهرگری کردنی له دوست و
خوشهویسته گانی، بهرامبر هر پیلان و هر نیازیکی پیس له لایه ن دوژمنه گانیانه و ا نینجا
پوونی نهکاتوه بو موسلمانه کان شو هموو داخ و کینه و دوژمنایه تی و حساده تی که له
دلی جووله که و بت په رسته گاندایه بوینان، بو نهوه می موسلمانه کان خویان بیاریژن لهو
دوژمنانه، وه هیچ کاتی لیان نهمین نهبن، وه همیشه دست بگرن بهو نایینه پیروزی که
داخی سهختی له مروونی شو دوژمنانه دا، نه فرموی: ﴿مَا يُوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ اَهْلِ الْكِتَابِ
وَلَا الْمُشْرِكِينَ﴾ نهوانه می که پروایان نه هیناوه، نه له نامه دارو نه له بت په رستان حزناکه ن و
پنیان خوش نییه ﴿اَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ مِنْ خَيْرٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ﴾ که بهینرته خوارهوه بو سهرقان
هیچ خیر و چاکهیه که له لایه ن په روه ردگار تانهوه.

قورئان نامهدارمکانی کؤ کردموه لهگهل بت پهرستهکان و همدووی وهک به بن بپروا
 دانان، چونکه هر دوویان بپرویان نییه به دواترین نایین و شریعتی خوا، وه همدوو
 بهدنیاژن و داخ له دلن بؤ بپرواداران، وه همدوو هیچ خیرو خوشیهکیان ناوی بویان، وه
 گهرهترین بههرهیهک که خوا پرشتی بهسر بپروادارگانداو بوو بوو بهک و داخ لهدلی نهواندا
 نه نایینه پیروژه بوو، وه نه گهرهترین سپاردهیه بوو که خوا پینی سپاردن، وه داخ و پنی
 ناخوش بوونهکیان لهبر نهخوشی حسادت بوو که دهرونی داگیر کردبوون، وه خویان
 بهشیاو و شایسته تر دانهنا بؤ نهو خیرو فرهی که خوا پرشتی بهسر پیغهمبر (ﷺ) و
 بپرواداراندا، دهی مگر نهو حسوده داخ له دلانه هر به ژانهوه بتلیتهوه، چونکه ﴿وَاللّٰهُ
 يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِۦ مَنْ يَّشَاءُ﴾ خوا هرکسینکی بوو و مهیلی هرکسن بکات، تایبتهی نهکات
 به رهحمت و میهرهسانی خویهوه و جوینی نهکاتوه لهناو بندهکانیدا، ﴿وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ
 الْعَظِيمِ﴾ وه خوا خاوهنی بههره و چاکهی گهره و فراونه، کهواته که پیغهمبری (ﷺ)
 تایبتهیکرد، وه نهو همدوو بههره پرشت بهسر خوی و بپرواداراندا، بن گومان زانیویهتی که
 نهو یارمکانی شیاو و شایستهن بؤ نهو تایبتهی کردنه و هر نهوه راست و رهوایه که نهو
 کردوویهتی، بن گومان پیویسته لهسر بپرواداران که دل و دهرونیان بیته سؤزو پرروش و
 همیشه چاولهبری نه چاکه و بههره تایبتهیه بن که خوی میهرهسان پرشتی بهسهریاندا،
 وه زور به گرنگی بگرن و کامهران و دلخوش بن پینی و پیزی خوی بدمنی، هرچون پیویسته
 لهسهریان که همیشه وریا و چالاک و لیها تووین بهرامبر پیلان و کینهی دوژمنهی داخ له
 دلکانیان و هرگیز نهخهلهتین پینان.

خوی زانا و کاردروست هندی لهبریار و فرمانی سرپییهوه گوپی که به پینی لیزانی
 خوی بهرژهو هندی نهما له هیشتنهوهی نهو فرمان و بریاراندا، نینجا جوولهکهکان به
 سروشتی پیسی جوولهکهیی خویان نهوهیان به هل و هلهکوتینکی گرنگ دانا بؤ پپرو
 پاگنده و پیلان و فاک و فیکی خویان سهبارت به لهکهدار کردنی نه نایینه پیروژه دوو دل
 کردنی نهو بپروادارانهی که هیشتا دامهزراو نهبوون و بپرواکهیان ریشهی دانهکوتابوو، بنج
 بهست نهبوو بوو، نهیان وت بهوانه: نهگر نهه لهلایهن خواوه بهاتایه نههسپرایهوه

فرمانیکی تازه دهرنه چوو دژی پیشووکه، به تایبتهی شو هیرش و هلمت دانه به تین و بهیز بوو لهکاتی گۆرانی پووکه (قبیلة) له (بیت المقدس) موه بو (کعبه) له پاش شووی ۱۶ مانگ پاش کۆچکردنیش هر پووکه (بیت المقدس) بوو بو پیغه مبر (ﷺ) و موسلمانان، هرچون پووکهی جووله که کانیش بوو، چونکه له پینش شو گۆرانه دا ریگه یان بوو پروپاگنده بکن لای نهران بهوی که ئایینه که یان راسته و شوته موسلمانان کانیش هر پووکه نه که نه شو پووکه یه که پووکهی نهمان بووه، به لام له پاش گۆرانی پووکه ده میان به ستره له پروپاگنده کردنه، له برنه موه بهو گۆرانه ناگریان تیچوو به هه موو جور نه یان وت: پووکردن بو (بیت المقدس) نه گهر راست بووه بوچی گۆرانا؟ وه نه گهر راست نه بووه نه بن نویشو خواپهرستی له موو پینشتان دروست نه بووین، بهو شیوه شهیتانییه نه یان ویست موسلمانان دوو دل بکن له راستی ئایین و عقیده که یاندا.

وا دهرنه که وی شو هیرش و هلمته بو گه نه یان تا رانه یه کاری کردینت و دلی هندی له پروادارانی بن نارام کردین تا قورشان هاته خواره وه دل نارامی کردن، وه که له مو پاش پینی نه گه یان به یارمه تی خوا له سه ره تای جزمی دووه موه، ئینجا به بو نه ی گۆرانی پووکه، یا به بو نه ی گۆرانی هندی له فرمان و یاسای تر له ئیسلامدا یا به بو نه ی هندی له بریارو یاسای تهورات که قورشان هینای و دهستی تیخست و بزاره ی کرد، تا ریک که وی له گه ل هه موو کات و باوو باریکدا به بو نه ی هر کام له مانه، یان به بو نه ی هه موویانه وه، شو قورشان بریاریکی پوون و ره وان و براره دهرنه کات به شیوه ی گشتی سه باره ت به سه رینه وه بزار کردنه وه، وه هه موو فیک و فاک و پروپاگنده ی جووله که کان له ناو نه بات و له ریشه یان نه یین، وه پینش شووی دهست بکه یان به ئایه ته که به جوانی نهران هندی بدویم له باره ی شو سه رینه وه که له شه ردا پینی شو ترئی (نسخ)، به م شیوه کورته که دیت:

۱- سه رینه وه ی بریتییه له نه هینشتن و هه لگرتنی بریاریکی شرعی به بریاریکی شرعی تر که به دوا ی یه که مدا هاتین، وه نه م بریار ی دووه مه ده نه که وی له ماوه ی رهفتار کردن به بریار ی یه که م داوی هات.

۲- ئەم سېرىنەۋىيە شىتېكى راستە و بەدى ھاتوۋە بە چەند بەلگە و نىشانە يەكى ئاشكرا لە نايەتەكانى قورئاندا كە بەراستى پىنگا ناھىلىتەۋە بۇ سەرنجى كردن و ملە جەپى لىيى و ھەركەس تىگەيشتىنى تەۋا و بىت ئەبى دانى پىا بنى.

۳- ھۆى ئەو سېرىنەۋەش ئەمەيە كە فەرمان و ياساكانى خوا ھاتوون لەبەر بەرژەۋەندى بەندەكانى و چارەسەكردنى ھەموو تەنگ و چەلمە و گىرو گرفتيا نەۋە ئەۋەش زۆر جار بە پىي چەرخ و شوين ئەگۆپرى و جىاۋازە، گومپرايى ئەگەر ياسا و بىرارىكى پىويست لە چەرخىندا درا، ئەبى بگۆپرى لە چەرخى تردا كە پىويست ئەبى، بەلكو دژو پىچەۋانەي پىويست بىت لەو چەرخەدا، ۋە ئەو گۆپرانە بە وىنەي گۆپراندى خۆراك و دەرمان واپە بۇ نەخۆش كە پىويستە گۆپراندى بە پىي كات و جۆرو رادەي نەخۆش يىيەكان، ۋە پىغەمبەرەكان سەلامى خۋايان لى بن- رەۋانەكراون بۆتيمارو چارەسەر كردنى ھەموو زام و دەرديكى ژىرىي و بىرىي و دەرۋونى و كۆمەلەيتى لە ھەر بارو پوۋيەكى ژيانەۋە.

۴- ئەو سېرىنەۋە لەم شەرىعەتەدا بۇ چەند شىتېكى بچوك بوو كە سەرەكى و بنەپەتى نەبوون لە نايىنەكەدا، ۋەك گۆپرانى پوۋگە و عىددەي مىزد مردوو چەند شىتېكى ترى وىنەي ئەمانە كەلە يەكەم جارەۋە بەرژەۋەندى بوۋە لە بوونياندا تا كەلى مۇسلمان پىگەيى و گەشەي كردو بەھىز بوو و نامادەيى پەيدا كرد بۇ ۋەرگرتنى ياسا و دەستۋورى ھەمىشەيى و نەگۆپرا و ئەو كاتە ئەۋانەي كە بەرژەۋەندى ئەما لە مانەۋەياندا و بەكارى ھەموو چەرخ و چىنئ نەئەھاتن، ئەۋانە بەرەبەرە سېرانەۋە و گۆپران بە شىتېكى ھەمىشەيى و ھەموو كاتى، ۋەك ھەموو ياسا و بەندەكانى ترى كە ھەر لە يەكەم جارەۋە بە ھەمىشەيى ھاتن و دەستيان نەئەدا بۇ سېرىنەۋە دەست تى خستن.

۵- ھەر سېرىنەۋە دەست تى خستن و بژار كردنىك بوۋىن تايبەتى بوۋە بە چەرخ و ژيانى پىغەمبەرەۋە (ﷺ)، ۋە ھەر لەو ۋەرگىراۋە ئىتر بە قورئانيان لەلەين خۆيەۋە بى بە پىي فەرمانى خوا، ۋە لەپاش ئەو ئىتر بۇ ھىچ كەس رەۋا نەبوۋە و رەۋا ئابى ھەتا ھەتايە بە ھىچ جۆر سېرىنەۋە و گۆپران و دەست تى خستن و بژار كردن و سەر لىكردنەۋە لەم نايىن و شەرىعەتە گشتى و جىھان يىيەدا!!

۶- نایب هیچ برودارو ژیری بروای بهمه نهبن یان دوو دل بیئت قیایدا، یا سهری سووپر
نمئین لهوه، چونکه:

۱- خوا له دوا دواپی هاتنه خوارمدهی قورئان و ژیانی پیغهمبردا (ﷺ) به مزگینیهوه
هموالی داو پووی فرموده‌ی کرده نم نوممهته و فرمودی: ﴿الْيَوْمَ أَكَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ﴾
نهمرو نایینهکهمانم به پایان گمیاند، دهی کاتی گمیشتووه به پایان که دهست نهادا بو
بزارو گوژان.

ب- نهوه هموو بهندو یاساکانی نم نایین و شریعهته یهک به یهک نووسراونهتهوه و له
جیهاندا به ناویانگن، نایا کنی نهتوانی له پووی ژیری و زانیارییهوه هرکام لهو یاساو
بهندانه به ناراست و نهشیواو هرکات؟ نهوا جار بیئت به هموو جیهاندا که نیسلام بهر
نهمبریتوه له هموو کهس منهتی نهبن و هرکهس بروای نهبن و هرکهس بروای نییه
هرچی لهدهست دیت بهکاری بیینی لهم مهسهلهداو قسهی خوئی سهربخات.

ت- نم نایین و شریعهته بهندو یاسا گشتیهکانی به جوژی هیناوه که زانایان بتوانن
بریاریان لی وهرگرن بو هر پووداوو بهسهرهاتیکی تازه که دهقی یاساو بهندهکانی
نهیان گریتهوه، وه ریگهی زانایانیشی داوه بو نهو وهرگرتنه، وه هر هلهیهکیش
بکن لهوهدا چاوپوشیان لی نهکات و پاداشتیشیان نهاداتهوه لهسر نهک و زهحمهتن
که کیشاویانه، وه بو نهو مهبهسته پیسهواو زاناکانی نیسلام هر له چهرخی
یهکهمهوه کهوتنه کوشش و تیکوشانیکی بن وچان تا توانیان بریاریان وهرگرت بو هر
پووداوو بهسهرهاتی که بهدلدا گوزهر بکات، نیتر با هرگیز بهدی نهیت، نینجا نهو
دهروازه پان و فراوانه و دانهخراوه، بهلکو لهسر پشته ههتا نم جیهانه هیه، وه
همیشه زانایان نهتوانن لهبر پووناکی قورئان و همدیس و پاو بریاری زانوا
پیشواکان چارهسهری هموو گریهک بکن و بریاری هر پووداوو بهسهرهاتیکی
تازهتریش باس بکن و پوونی بکنهوه!!

﴿ مَا نَسَخَ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِمَّنْهَا أَوْ مِثْلَهَا أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴾

﴿ ١٠٦ ﴾ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

قسه و باسی زورتر هیه و به لام با زیاد لهه دریزه ندهین به باسهکه یا خوینرهکان
بیزار نهکین و بگه پینهوه بو سهر نایه تهکه که پاستی و رهوایی سپینهوه که مان بو باس
شکات، نه فرموی: ﴿ مَا نَسَخَ مِنْ آيَةٍ ﴾ نه گهر نایه تیک بسپینهوه ﴿ اَوْ نُنسِهَا ﴾ یا له بیر
بهرینهوه له دلدا نه یهیلین ﴿ نَأْتِ بِخَيْرٍ مِمَّنْهَا ﴾ چاکتر لهو نایه ته نهینن بو بهندهکان، که چاکتر
بیت له مهدا که نهه سووک و ناساتره له سهر بهندهکان وهک پیویست کردنی وهستانی هرکام
له موسلمانان بهرامبر ده کهس له بی پرواکان له کاتی جهنگ و کوشتاردا، که سپرایهوه به
پیویست کردنی وهستان بهرامبر دوو کهس له بی پرواکان، یا چاکتر له زوری نه جرو
پاداشتا، وهک پیویست کردنی پوزوو کرتن یا فیدیه دان کهله یه کهم جاروه بهو جوره
پیویست کراو خرایه دهست و ناره زوی بهنده، له پاشدا نهوه سپرایهوه به پیویست کردنی
پوزوو کرتن ﴿ اَوْ مِثْلَهَا ﴾ یا وینهی سپراوهکه نهینن، واته له سووک و ناسانی و نه جرو
پاداشتا وهک سپراوهکه وایه، به لام بی گومان بهرزه وهندی لهم دایه، وهک پووکردنه (بیت
المقدس) که سپرایهوه به پووکردنه (کهعبه) که وهک یه کن له سووک و ناسانی و نه جرو
پاداشتا، به لام دیاره له چند پویه کهوه بهرزه وهندی نیسلام و موسلمانان له پووکردنه
(کهعبه) دایه، زانایان نه فرموی: سپینهوهی نایهت سی جوری هیه:

۱- سپینهوهی تنها حوکم و بریاره کهی که نهه زورتر و بهناو بانگ تره، وهک نهه چند
وینهیه که هینامانهوه.

۲- سپینهوهی تنها خویندنه وه کهی به قورنایی، وه هیشتنهوهی حوکم و بریاره کهی وهک
خویندنهوهی (فاقطعوا ایمانهما) واته پیاوو نافرتهی دز دهستی راستیان بچرن، که
سپرایهوه به (ایدیها) یا خویندنهوهی (الشیخ والشیخه إذا زنيا فارجموما) واته:
پیاوو نافرتهی گهوهی ژن هاوهر شوو کردوو کاتی زینایان کرد بهردبارانیا بکن،

دهی شو دووانه خویندنه مکه‌یان به قورئانی سرپایه‌وه و بریاره‌مکه‌یان هر هه‌یه، نه‌وه‌تا
 دن یه‌که‌م جار دهستی راستی نه‌بدری و پیاوو نافرته‌ی ناواش به‌رد باران نه‌کریئن.

۳- هه‌ردوو به‌سپریت‌هوه، نه‌وه‌ش وه‌ک دایکی به‌رواداران عایشه -خوایی پازی بی-
 نه‌فرموی: (کان فیما انزل عشر رضعات یحرم ففسخن بخمس معلومات) واته‌له
 پیشه‌وه نایه‌ت هاته‌ خواره‌وه به‌وه‌ی که‌ به‌ ده جار شیر خواردن مه‌حره‌مینتی په‌یدا
 نه‌بیئت، له‌ پاشا شو نایه‌ته‌ سرپایه‌وه به‌ پیئنج جاری زانراو به‌ بی‌گومان، وه‌ نهم‌ سن
 جوړ سپرینه‌وه وهرنه‌گیرین له‌ نایه‌ته‌که‌ به‌ چهند شیوه‌یه‌ک، یه‌کئی له‌وانه‌ نه‌مه‌یه‌ که
 جوړی یه‌که‌م و دوهم له‌ رسته‌ی ﴿مَا نَسَخَ﴾ وهرنه‌گیرین، واته‌ نه‌گه‌ر هر نایه‌تیک
 به‌سپرینه‌وه به‌م رهنکه‌ بریاره‌که‌ی نه‌میلین یان خویندنه‌وه‌که‌ی، وه‌ سن یه‌میش رسته‌ی
 ﴿أَزْنَسَهَا﴾ نه‌یگه‌یه‌نتی، واته‌ له‌ بیری به‌رینه‌وه‌وه‌ له‌ دلدا نه‌یه‌تیلین به‌ هیچ‌ رهنکه‌،
 نه‌وه‌ش کاتن نه‌بیئت که‌ به‌ خوئی و حوکم و بریاره‌وه‌ نه‌مینتی، وه‌ک له‌ پیشه‌وه‌ گوتمان
 جووله‌که‌کان لهم مه‌سه‌له‌ی سپرینه‌وه (نسخ) دا ئیجگار که‌وتنه‌ فاک و فیک و پرو پاگنده
 بو‌ نه‌وه‌ی به‌رواداران به‌د گومان بکه‌ن، وه‌ تا راده‌یه‌کیش کاریانکرد له‌ دلی هه‌ندی له
 به‌رواداران، جا له‌به‌ر نه‌وه‌ قورئان به‌و شیوه‌یه‌ له‌ پیشه‌وه‌ باسی راست و په‌وایی
 سپرینه‌وه‌ی کرد و ئینجا ده‌ست نیشانی نه‌کات بو‌ به‌لگه‌و نیشانه‌ی به‌هیز له‌سهر
 گونجاوی و به‌جینی سپرینه‌وه، وه‌ به‌ شیوه‌ی ناموزگاری و بی‌زاری به‌ر به‌رین له
 به‌دگومانی و هر هه‌لویستینکی تری ناره‌وا، نهم‌ پرسپاره‌ ناراسته‌ نه‌کات، نه‌فرموی:
 ﴿أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ نایا نه‌ترانیوه‌ که‌ خوا ناوا تواناو زوړداره‌ به‌ سهر
 هه‌موو شتیکدا؟ واته‌خوا که‌ ناوا تواناو زوړدار بیئت، نه‌بن توانا بیئت به‌سهر سپرینه‌وه‌ی
 نایه‌ت و هینانی چاکتر له‌ونایه‌ت‌ه‌یان وینه‌ی له‌جی‌گایدا، ﴿أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ
 وَالْأَرْضِ﴾ نایانه‌ترانیوه‌که‌ هه‌ر بو‌خواه‌یه‌ پادشایه‌تی و کاربه‌دهستی هه‌موو ناسمانه‌کان
 و زه‌وی؟ واته‌ خویبه‌ که‌ ناوابن نه‌بن سهر نه‌کریته‌وه‌ له‌ هیچ‌ کارو فرمانیکی، وه
 هه‌موو فرمان و بریاری و هرگیتی به‌وپه‌ری ملکه‌چی و گوپرایه‌لیه‌وه،

وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٧﴾ أَمْ تُرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ
 كَمَا سَأَلَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَتَّبِعِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١٨﴾
 وَكَثِيرٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كَفَّارًا حَسَدًا مِنْ
 عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ

﴿وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾ وه نبييه بؤتان بينجگه له خوا هيچ خاوهن و
 کاربه دهستی و هيچ کؤمهک و يارمتهي دهریک، واته هرکس بزانی که هر خوا کاربه دهستی و
 خاوهن و کؤمهکيه تي، نهن شو کسه بزانی که خيرو چاکو برژموهندي هيه له همور
 کارو فرمانیکيدا، وه گومان و دودلیي نابی له هيچ سرينه و هيشتنه و هيچ کارو
 بريارنکيدا، وه به دلیکی پر له بېواو نارامه و کارو فرمانه کانی و هر نه گری و هيچ قسه و
 باسینکی ترکاری لیناکات، نه فرموی: ﴿أَمْ تُرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ﴾ نایا نیوه نه تانهوی
 داوا بکن یا پرسیار بکن له پیغمبره که تان، واته داواو پرسیاری بی جن و داواو پرسیاری
 که له بر گومان و سرپنجی و بیانو گرفتن بیت، ﴿كَمَا سَأَلَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ﴾ هرچونی داوا یا
 پرسیار کرا له (موسا) (علیه السلام) بهو جوړو شیوهی که باسکرا - واته شتی وانهکن -،
 چونکه شو جوړه داواو پرسیاره سهری له کوفرو بی بېوايي یهوه دهر نه چنی، ﴿وَمَنْ يَتَّبِعِ
 الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾ وه هرکس سن له باتی بېوا بی بېوايي و هر گری و هلی
 بژیړی بو خوی، بی گومان شو کسه پنگه ی پاستی و نکردوه و لایداوه لئی، وه نه و هس
 نامانچ و ناواتی زور کسه له جووله کهو نامداره کان، وهک لیره دا نه و همان بو پوون نه کاته و ه
 له پیزی هلو نیست و کرده و ناراست و بده کانی جووله کهدا که له سهره تایی سوره ته که و ه
 هینای، نه فرموی: ﴿وَكَثِيرٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ زور له نامدار پنی خوشه و

ناواته خوازه ﴿لَوْ رُدُّونَكُمْ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كَفَّارًا حَسْبًا﴾، بۆ ئهوهی بتانگیرنهوه - له پاش
 بپوا هیئاتان - وه بتانکه نهوه به بی بپوا، پئیان خۆشه ئهوه تان به سهر بیفن (حسدا)، له بهر
 حسادهت بردنیان پئیان، حسادهتیکی به میزو گهوره که پهیدا بووه ﴿مَنْ عِنْدَ أَنْفُسِهِر﴾
 له لایه ن خۆیانه وه له دهرونی خۆیان ههلقولوه، کهواته گهیشته وه ته ئهوپه پری پاده و پله،
 ئینجا ئه و پێ خۆش بوونه شیان له پووی نه زانی و سهر لی شیوانه وه نییه، به لکو ﴿مَنْ بَعْدَ مَا
 بَيَّنَّ لَهُمُ الْحَقُّ﴾ له پاش دهرکه وتن و پوون بوونه وهی هه ق و راستیه که بوو بۆیان، وه له پاش
 ئه وهی که نه یان زانی ئیوه له سهر ئایینی راست و پری راستن، وه خۆیان ناراستن و له سهر پری
 چهوتن، وه ئه و زانی و دهرکه وتنهش به هۆی ئه و هه موو به لگه و نیشانه ئاشکرایانه بوو که
 له تهوراتدا هات بوون، به راستی ئه وهش ئهوپه پری لاری و ناله بارییه که به کئی پری راست
 بناسی و نهیداته بهر، ئینجا به وهش واز نه مینی به لکو بیهوی مهردومی تریش گومرا بکات و
 ناواته خواز بیته بۆ گومرا کردنی!!

ئه و حسادهته پیسه و ئه و داخ و کینه ره شه بوو که ههر له به کهم جار ه وه دل و دهرونی
 جووله که ی تاریک کرد و پری کرد له دوژمنایه تی بهرام بهر ئیسلام و موسلمانان، وه پالی
 پیوه نان بۆ ئه و پیلان و کرده وه خراپانه ی که هه لسان پئیان و هه میشه و له مه ولایش ههر
 خه ریکن پئیانه وه، کهواته با موسلمانان هه میشه وریا بن، جا قورئان له و کاته دا که ئه و
 نیاز و نیهاده پیسه ی دهرخستن، له و کاته دا نیاز پاک و ره فتار شیرین بن و به م جوړه فره مان ی
 پیدان: ﴿فَاعْمُرُوا وَاصْحُرُوا﴾ ئینجا ئیوه ببوون لیان و تۆله یان لی مه سینن، وه چاوپۆشی
 بکه ن به بی لیدان و سه رزه نشتیان ﴿حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ﴾ هه تا خوا کار و فره مان ی خۆی ئه می،
 که بریتییه له فره ماندان به جهنگ و کوشتار، یا دهرکردنی (بني نضیر) و کوشتنی (به نی
 قوره یزه) که به وه شه وکه تی جووله که شکا و به ره و ریسوایی و زه بوونی هاتن

إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١١٩﴾ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِّن

خَيْرٍ نَّحْدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١٢٠﴾

﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ بهراستی خوا توانا و زودداره بهسر هموو شتیکدا، کهواته نهوکارو فرمانه شهینتی، وهتوله شهینتی له بی بپرواگان و موسلمانانیش زال و سرکهوتوو نهکات. فرمانیدا بهچاو پوئشی و وازهینان لهو جوولهکانه و وهستان بهدیاری کارو فرمانی خواوه، نینجا فرمان نهدا به بپرواداران کهلهسر کارو پیشهئی خویمان بپوئن و نهو ریگه به بدنه بهر که خوا بوئی داناون، فرموی: ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾ نوئژ به ریگه و راستی بهجئ بینن، وه زهکات بدن، که نهه دوو کردهوه گهروهیه هرچوئنی نیشانهی بهندهیی بو خوا هروهها هوئی یارمهتیدانی خویاه بو بهندهکانی و زال کردنیانه بهسر دوزمندا.

باوی قورئان وایه نهه دوو کردهوه پیکهوه باس نهکات، چونکه یهکه میان باری یهکه یهکهی پی چاک نهینت، وه دووه میان حال و باری گهل و کومهلی پی چاک نهینت، نینجا هانی موسلمانان نهکات لهسر هر کردهوهیهکی چاک و مزگینتی نهکات بهدهستکهوتنی پاداشت و بهرهمی کردهوه چاکهکان لای خوا و لهپوئنی دوا پیدا، نه فرموی: ﴿وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِّنْ خَيْرٍ﴾ هر خیر و چاکهکی که پیشی بخن بوخوتان ﴿نَحْدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ دوستتان نهکهوتنهوه لای خوا ﴿إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ بهراستی خوا بینایه به هموو کردهوهتان، کهواته کردهوهکانتان زایه ناکات، بهراستی نهه دوو فرموودهیه هرچوئنی دلخوش کهره، هروهها دل تهرنیشه، نینجا دووباره نهروا لهسر جوولهکه و گاورهکان، پاو قسه بی جیکانیان شهینتی و بهر بهچیان نهکات وهه و هم کوتیان نهکات لهسر لاف لیدانیان بهو پاو قسه نارهوایانه و بریاری راست و راستهقینه دهرنهکات،

وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرِيًّا تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١١١﴾ بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١١٢﴾

نه فرموی: ﴿وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرِيًّا﴾ واته جووله که کان وتیان و نهلین: هرگیز هیچکس ناچیت به هشت بیجگه لهوانه‌ی که جووله که ت، وه نهسرانیه کانیش نهلین: هیچکس ناچیت به هشت بیجگه لهوانه‌ی که نهسرانین، ﴿تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ﴾ نهوه به ناوات و نامانجه کانیان، وه بی گومان نهو جوړه قسانهش هر لاف و قسه‌ی پووتن به بی هیچ به لگه و نیشانه‌یک، وه هرچیش به لگه و نیشانه‌ی نه بی ترخی نییه و به راست دانانری جاله به نهوه فرمانیدا که پیغمبر (ﷺ) بهریان لی بپرتهوه به داواکردنی به لگه و نیشانه لهسر قسه و لافه کانیان، نه فرموی: ﴿قُلْ﴾ پنیان بلی: ﴿هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ﴾ به لگه و دهلیله که تان بینن ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه گمر نیوه راست نه کن، بهو بهرلی برینهوه سر شوپو داماوی کردن، نینجا به درویان نه خاتوه و یاسایه کی راست و رهوا دهر نه کات سبهارهت به به هشتیه کان، نه فرموی: ﴿بَلَىٰ﴾ نه خیر نهوه‌ی نهوان نهیلین راست نییه و به هشتی خوا بو هیچ گهل و نه تهوه‌یک نییه به تایبه تی، به لگو بو هر که سیکه که بهم جوړه بیت: ﴿مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ﴾ هر که س خوی ملکه چ بکات بو خوا به پاک و خاوینی و به بی هیچ هاو به شیک ﴿وَهُوَ مُحْسِنٌ﴾ له کاتی کدا که له رهوش و کرده ودا چاک بیت بهم رهنگه به پنی فرمان و رهامندی خوا بیت ﴿فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ﴾ بو نهو که سه هیه پاداشتی خوی لای پروردگاری، نهو پاداشته‌ی کله جیهاندا بهلینی پنداوه، ﴿وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ وه هیچ ترس و بیمیک نییه لهسرریان، وه غمبار و غمگین نابن، واته نهگن به پاداشتی خویان به بی نهوه‌ی هیچ هوی ترس و غمیک پوویان تی بکات، نهوه بوو به یاسایه کی گشتی که هموو نادمی تیایدا بهکسانه له هموو چین و تاقمو له هر تیره و نهتهوه و لاتیک، که هر نهوهش راست و شایان و شیاه لهگهل خوابه تی خوا بو هموو، وه لهگهل دادو کار دروستی خوادا.

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصْرَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ وَقَالَتِ النَّصْرَىٰ لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ
الْكِتَابَ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ ۗ قَالَ اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ

يَخْتَلِفُونَ ﴿١١٣﴾

هرکام له جوولهکه و گاور شه لافه درؤینهیان لی شهدا که باسکرا، ئینجا باسی شهوه
شهکات که هرکام لهمان و بت په رستهکانیش لهناو خویناندا شهوانی تر به گوپرا دانهنن،
شهفرموی: ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصْرَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ﴾ جوولهکهکان وتیان و شهلین: نهسرانیهکان
لهسر هیچ شتی نین کهشت بیت و نایینهکهیان راست نییه، ﴿وَقَالَتِ النَّصْرَىٰ لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَىٰ
شَيْءٍ﴾ وه نهسرانیهکانیش وتیان و شهلین: جوولهکهکان لهسر هیچ شتیک نین و نایینهکهیان
راست نییه، شهوهیان شهگوت ﴿وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ﴾ لهکاتیکدا که شهوانه نامه شهخوینن - واته
تهورات و ئینجیل - که هرکام لهو دونامیه پراوی هیه به نامهکی ترو شوین کهوتوی
پهراست دانهنی کهواته قسهکانیان دهربارهی یهکتر درؤ پیچهوانهی نامهکانیانه، هرچونن
شهمانه که زانا و نامهداران دهربارهی یهکتر شهوهیان شهوت، ﴿كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ
قَوْلِهِمْ﴾ هسروهها شهوانهش که نازانن و زنا و نامهدار نین و وینهی و تهکی شهوانیان وت و
شهلین، واته عمره به نهخوینندهوارهکان زانا نین و نامهیان نییه، کاتن بینیان جوولهکه و
نهسانیهکان بهو جوړه درؤی یهکتن، وه هرکام لهوان پراوی هیه به چند شتی بزوپوچ که
هیچ کهتر نین له قسه و شته پوپوچهکی شهوان، کاتن شهوهیان بینی لهوانهوه نایینهکی
شهوانیان له پیش چاو کهوت وتیان: هیچ کامیان لهسر شت نین و نایینی راستیان نییه!!

قورشان قسهکانی گیرانهوه دهربارهی یهکتر بهو جوړه که بیستمان، ئینجا لییان
شهگهړی بو خوا تابریاریان بو دهرشهکوت له پوژنی دواپیدا بهو جوړو شیوهی که راست و
پهوايه و خوی شهزانی، شهفرموی: ﴿قَالَ اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ﴾ ئینجا خوا پریار شهادات له بهینیاندا
﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ له پوژنی دواپیدا ﴿فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ لهوهی که شهوان له جیهاندا
دووبهرهکی بوون تیایدا، پریار شهادات بهوهی که هرکام لهوانه شهگهیهنی به بهرهم و
سهرنجامی کردهوهی خوی، بهگویرهی دادو لیزانی و کاردروستی خوی، وه گیرانهوهی

کارو باری ئهوانه و حهواله کردنیان بۆ ئهوه دادگایه باشتین شته بهرامبهر ئهوه لاف و قسه نارهوایانه، ئهوانه که ژیری وهریان ناگری و هیچ بهلگه و نیشانهیهکیشیان بهدهستهوه نییه لهسهریان.

لهم باسه پێشووهدا باسی بت پهستهکانی کرد لهگهڵ جوولهکه و گاوهکهاندا، نینجا لێزهدا باسی پیستین گوناوه و گهورهترین ستهم و تاوان نهکات که بریتیه له بهرگری کردنی مزگهوتهکانی خوا لهوهی یاد و باسی خویان تیا بکری، وه ههولدان بۆ وێران کردنیان، جا ههلهگری ئهوه نامازه بیته بۆ ئهوه کردهوه پیسهی که نهسرانیهکان کردیان لهپاش نهمانی (عیسا)(علیه السلام) لهناویاندا، ئهوه بوو چون پهنایان برد به پادشای پۆم و هانیاندا لهسهر ئهوه بدا بهسهر جوولهکهکاندا له ولاتی شامدا، ئهریش هات و بهریادی کردن به کوشتن و برین و بهدیل گرتن و وێرانکردنی جن و شوینیان، وه (بیت المقدس)ی پووچاندو بهردی بهسهر بهردیهوه نههیشته، وههیکهلی (سلیمان)ی پووچاندو چهند دانهیک له تهوراتی سوتاند، وه ههلهگری مهبهست بهم ستهم و تاوانه بهرگری کردنی قورهیش بیته که لهسانی شهشمی کۆچیدا بهرگری پینغهمبهر (ﷺ) و یارهکانیان کرد لهوهی بچنه مهکه و تهوافی کهعهبه بکهن لهسهر ئهوه باره مهبهست به ههلهدانیان بۆ وێرانکردن ئهوهیه که ئهیان ویست مالی خوا ههر جینگهی بت پهستی بیته و بهرگری خواپهستانیان نهکرد لهوهی خواپهستی تیا بکهن، که وێرانکردنی راستهقینه ئهوهیه، وه ههلهگری ئهوه دهست نیشان و نامازه بیته بهو ههموو پیلان و فاک و فیک و ههول و تیکۆشانهی که جوولهکه پنی ههلسان له بارهی گۆرانی پووکه له (بیت المقدس)هوه بۆ (کهعهبه) که یهکهم مالی خوا بوو بۆ ئادهمی و ئهوه جوولهکانه ئهیان ویست بهرگری مهردوم بکهن له پوو تیکردن و خواپهستی تیایدا، به راستی لهم کاتهدا شتی تر کهوته دلهوه و له هیچ کتیبیکدا نهم دیوه، ئهوهش ئهوهیه که مهبهست تاوانی ههرسێ تاقهمهکهیه که ههرسیکیان دژی ئهوه نیسلان و یهک بارو یهک مهبهستیان ههیه که بهرگری کردنی ههموو مزگهوتهکانی خویه و نههیشتنی ناوی نیسلام له پوی زهویدا که هیچ ستهم و تاوانی ناگاته ئهوه، لهسهر ئهوه باره پهیوهستی ئهوه نایهته به پاش و پینشی خویهوه زۆر پتهوترو پیک تره، وه زانیی راستهقینه ههرا لای خویه، وهلهسهر ههر بارو بهههرا حال نایهتهکه به شیوهیهکی گشتی و به یاسایهکی گشتی هاتوه،

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن مَنَعَ مَسْجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذَكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا أُولَٰئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١٤﴾ وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُولَّوْا فَجَهَّ وَجْهُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا

نه فرموی: ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن مَنَعَ مَسْجِدَ اللَّهِ﴾ نایا کنی ستمکارتره لهو که سهی که بهرگری مزگوته کانی خوی کردبی ﴿أَنْ يُذَكَرَ فِيهَا اسْمُهُ﴾ لهوهی ناوی خویان تیا بری ﴿وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا﴾ وه تیگوشانی کردبی لهویران بوون و پهک خستنیان له خواپهرستی تیایاندا؟ ﴿أُولَٰئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ﴾ نهوانه شایسته نهبوو بویان و مانی نهویان نییه بچنه ناو نهو مزگوتانهوه مهگر بهبیم و ترسهوه له خوا، لهبر ریزو بهرزی نهو مزگوتانه به لای خواوه، واته نهنبوو بچنه ناویان به ترسو لهرزوه نهبی، چ جای نهوه که بهرگری بکن له خواپهرستی تیایاندا و هولی ویرانکردنیان بدن، کهواته تاوان و ستمهکهیان نیجگار گهرهیه، یان نهنبوو بچنه ناو مزگوتهکان به ترسو و لهرزوه نهبی له پرواداران، واته پیویسته لهسر پرواداران کاریکی وا بکن که نهوانه به ترسو و لهرزوه نهبی نهتوانن بچنه مزگوتهکانیان، چ جای نهوه بین و زالبین و داگیریان بکن و ویرانیان بکن، یا لهزانی و بریاری خوادا تیپهپی کردوه که نهوانه نهچنه ناو مزگوتهکانی خواوه مهگر لهکاتی ترسو پهنا هیاناندا، لهسر نهه باره نهو بهرگری کهرانه بپرین بهسر بت پهستهکانی قوپهیشدا چاکتره که نهوه بوو له سالی فمخی مهکهدا هرکهس پهنا ی نهمینا و نهچووه ناو مالی خواوه پهنا نهدر، نیجا هرهشه نهکات لهو بهرگری کهره تاوانبارانه به تولهی هردوو جیهان، نهفرموی: ﴿لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ﴾ بویان هیه له جیهاندا ریسوایی و بیترخی ﴿وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ وه بویان هیه له پوژی دواییدا سزایهکی گهره که سزای دوزهخ و سزا لهوه گهرهترو سهخت تر نییه، نیجا دهه کوتی جوولهکهکان نهکاتوه

لهو ههموو پړوپاگمندهی که کردیان سهبارت به گۆزاندنی پووگه بۆ (کهعبه)، نهفرموئ: ﴿وَاللّٰهُ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ﴾ هر هینی خویه و بۆ خویه پۆژهلات و پۆژئاوا، واته ههموو جیهان و ولات هینی خویه و ههموو وهك يهك مولکینتی و دروستکراویهتی و خوا پهروردگاریهتی، ﴿تَوَلَّوْا فَمَنْ وَجَّهَ اللّٰهُ﴾ کهواته بۆ هر شوینتی و بۆ هر لایه پوو بکهن لهویدا خوا همیه بهزانی و ناگاداری و خویهتی، وه هر شوینتی خوا فرمان بدات به پوو تیگردنی هر ئهوه پووگهیه، چونکه هیچ لایه و هیچ شوینتی له خۆیهوه نهبووه به پووگه و لهبر خۆی نییه، بهلکو لهبر خویه و به پیتی فرمان و خواهیشتی خویه، کهواته ئهه نوێژانهی که بهره و (بیت المقدس) کراون له پیشهوه، پهوا و دروستن و زایه نابن خوا وهری گرتوون، ﴿إِنَّ اللّٰهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ واته چونکه بهراستی بهرهی خوا فراوانه و لهکار و فرمانیدا بهندهکانی تنگهتا و ناکات و کهم و کوپی ناخاته پاداشتیان، زانایه به بهرژهوهندیان و به ههموو نیاز و کردهویان، نینجا قسهیهکی زۆر ناپهوا و تهیهکی زۆر پیس و بئجئ نهخاته بهرچاو که بۆ خوا پهوا دراوه به نهزانی و نهفامی، نهفرموئ: ﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا﴾، ئهوانه وتیان و ئهلین: خوا بۆلهی بۆ خۆی داناوه و فهراهمی هیناوه، هرچهند به پوالت ئهه قسه به ناوی جوولهکه و نهسارنیهکانهوه هاتوه، بهلام لهراستیدا قسهی بت پهستهکانیشه، ئهوهتا هرچۆن جوولهکه ئهلین (عوزهیر) کوپی خویه و کاورهکانیش ئهلین: (عیسا) کوپی خویه، ههروهها بت پهستهکانیش ئهلین فریشته کچی خویه، وه قورئان لیردها دیاری نهکرد و بهدریژی باسی نهکرد، چونکه شوینهکه شوینتی ئهوه نییه، بهلکو شوینتی ئهوهیه که بهکورتی باسی ئهه سن تاقمه بکات کهلهو کاتهدا بهدرژی نیسلام ههلسان له نیوه دوورگهدا، وه سیره ئههمیه که ههمیشه و تا نیستاش هر ئهه سن تاقمهیه دژو دوژمنی نیسلامن که ئهه پۆ دهرئهکهون له پۆشاکي سههيوئیتی و سهلیبیت شیوعیهتی جیهانیدا، وه بئگومان سئیهمهکه دوژمن ترو بهد پړوا ترو بهد کردار تره له بئجگه پهستهیهکی ئهه چهرخ و سهردهمهدا!

1 ئهه نایته به چهند جۆرو شیوهیه تریش تهفسیر کراوه تهوه و چهند ریوایهتن همیه لههوی هاتنه خواره ویدا، نهوانیش نهگونجین.

سُبْحَانَهُ، بَلْ لَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَّهُ قَنِينٌ ﴿١١٦﴾ بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِذَا

قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُن فَيَكُونُ ﴿١١٧﴾

ئینجا پیش هه موو شتی بۆ بهرپرچدانه وه و خستنه وهی نهوانه نه فرموی: ﴿سُبْحَانَهُ﴾
خوا به پاک و خاوین نهگرم و پاک و خاوینه له هرشتی که شیاو و شایستهی خوا
خواهتیه نییه، که یهکن له نه شیاو و ناشایستانه نه بوونی پۆله و کوپو کچه بۆی، چونکه
بوونی نه وه پنیوستی هیه به وهی که خوا وینهی ببی، وه بوونی نه م بوونه وه وه پژی می
تیرو تهواوو نهگۆرایی بهلگه یهکی پوون و پهوانه له سر تا و ته نیایی و بی وینهی
پهرومردگار له هه موو بارو پهویه که وه، وه بیجگه له وه کوپو پۆله بۆ که سن نه بی که
پنیوستی ببی به یاره مه تیدان و کاتی نه م نه ما نهو جیگه ی بگریته وه، خو ناشکرایه
پنیوستی به یارمه تی و نه مان به هیچ جور ناگونجی له گهل خواهه تیدا، ئینجا نه وهی که نه
نه فامانه دای نه نین به پۆله و کوپو کچه مولکی خوا و دروستکراوو بنده یهکی ملکه چن بۆی و
جیاوازن و هاوبهش و وینهی خوا نین له هیچ شتی که دا، دهی نه گهر پۆله ی بوونایه نه بوایه نه
مولک و نه دروستکراوو نه بنده بوونایه، وه نه بوایه هاوبهش و وینهی بوونایه له گهل
نیشان و سیفه تدا، که واته نه وهی که نه فامانه و تویانه و بریاریان له سر داوه به هیچ
کلۆجی ناگونجی، وه که بهرپرچیان نه داته وه و ده ست نیشان نه کات به نه گونجاوییه که
نه فرموی: ﴿بَلْ﴾ نه خیر نه وهی که نهوانه و تیان و انبییه و ناگونجی، وه نهوانه ی که نه
نه فامانه نه یان که نه به کوپو کچی خوا و کوپو کچی خوا نین، به لکو ﴿لَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ﴾ هرچی و له ناسمانه کان و زهویدا که هندی لهوانه — عوزه یرو عیسا و
فریشته کانه — هه موو هر مولک و دروستکراوی خان ﴿كُلُّ لَّهُ قَنِينٌ﴾ هه موو نهوانه ملکه چن
بۆی و سه ریچی نا که ن لینی له هیچ خواست و خواهیشینی ﴿بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾
داهینه ری ناسمانه کان و زهوییه له نه بوون و به بی نه وهی وینه و که ره سه یان بووی، ﴿وَإِذَا

قَصْحَ آتْرًا ﴿ وە کاتئ هەر شتیکی ویست و بریاری هەر شتیکیدا ﴿فَاتَّأَبْوُلُ لَهْ كُنْ﴾ هەر ئەوه
 ئەلێت پئی: ببە، واتە هیچ کارو کردەوهیهکی ناوی بیجگە لەوهی مهیل و خواهیشی پووی
 تئ بگات ﴿بِکَرُونُ﴾ نێتر دەست بە جئ و بهبئ دووا کهوتن ئەو شتە ئەبێت و فرامەم دێت
 لەسەر هەر بارو شیوهیهک که خوا ویستبێتی!! دەی خوایە که ئەوه سیفەت و ناوێشان و
 دەسەلاتی بێت، نە پئویستی بە کوپو کچ هەیه و نەئەگونجئ کوپو کچی بئئ، چونکە کوپو
 کچ ئەبئ هاوبەشی باوکەکهیان بن و نمونەیهک بن لەو، وە هاوبەش و نمونەش ناگونجئ بۆ
 خوا، کهواتە بریاردان و پەوادانی کوپو کچ بۆ ئەوپەڕی نەفامی و تئ نەگەیشتنە و هەرکەس
 تئ بگات لە مەبەست بە خوا و خواپەتی، وە تئ بگات لە پادە و پلە ی بەرزو پاک و بئ وینە ی
 خوا و خواپەتی، هەرگیز ئەو شتە پڕوپووجە بەدل یا گوزەر ناکات که بەدل و خەیاالی نەفاماندا
 دێت و گوزەر ئەکات دەرپارە ی خوای پەروەردگار، بەلکو پڕوای هەر بەوجۆرە ئەبێت که
 نێسلام بۆمان پوون ئەکاتەوه، که سووک و ئاسان و بئ قووت و گرنیە لەدلی هەر کەسێکدا که
 ژیری بئ و لە کار نەکهوتبئ! ئای چەندە سووک و بئ قووت و گرنیە لە دل و دەرووندا که ئەم
 بوونەومرە لە خۆپەوه و بەرئکەوت بەدی نەهاتوو، بەلکو پەروەردگاریکی هەیه، وە ئەو
 پەروەردگارە هەر بووه و هەر ئەبئ و نەبوون پووی تئ ناکات، وە زانی و دەسەلاتی بئ
 سنوورە و بۆ هەرشتئ که بیهوی بیکات هیچ پئویستی نییه بیجگە لەروو تئکردنی مهیل و
 خواهیشی ئەو پەروەردگارە، وە ئەو خوایە کار دروستە و هەموو کار و فرمانی بەجئیه، وە
 بەهیچ رەنگ وینە و هاوبەشی نییه، وە دروستکاروێکانی جیاوازن لە خۆی و بوونیان
 جیاوازه لەبوونی خۆی، ئەک وەک هەندئ نەفام که ئەلێن بە یەک بووت هەن و بە بەک بوونیان
 هەیه، وە هەندئ تر ئەلێن: بوونی ئەم دروستکاروانە تروسکە و پووناکییهکە که هەل ئەقولئ
 لە خواوه، وە هەندئ تر ئەلێن: دروستکاروێکان وینە و شیوه بینراوهکە ی بوونی خوایە...
 وە هەر وەها چەند شیوه و شتی پڕوپووجی تر که گوتراوه و هەموو کەسێکی ژیر شەرم
 ئەکات لەوهی شتی وا بەدمیدا بێت.

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا آيَةٌ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ

مِثْلَ قَوْلِهِمْ تَشَبَهَتْ قُلُوبُهُمْ قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿١١٨﴾

هرکسی نهم بۆ چوون و تیگه‌یشتنه ئیسلامییه‌ی بۆ په‌یدا بئین و بژیه‌ت له‌گه‌لی،
پنکه‌نینه‌ی دینت به‌ هه‌موو ئه‌و بۆچوون و تیگه‌یشتنه‌ی که‌ هاتوون و وه‌رگه‌راون له‌ هه‌موو
ئه‌وانه‌ی که‌ ناوئراون به‌ (فه‌یله‌سوف) ئیتر چ (ئیفه‌ریقیه‌کان) و ئه‌وانه‌ی کۆن، وه‌ چ ئه‌وانه
پاش ئه‌وان و تازه‌کان، به‌لێ له‌ پێگه‌ی ئیسلامه‌وه‌ مه‌ردوم خۆای خۆی ئه‌ناسن و تن‌ئه‌گات له
خۆی و له‌م بوونه‌وه‌ره‌ی که‌ تیایدا نه‌ژی، وه‌ ته‌نها ئیسلام مه‌ردوم ئه‌پاریزی له‌ناسینه‌ی خۆا
ئاده‌می و بوونه‌وه‌ردا، ئینجا قسه‌و وته‌یه‌کی زۆر نا‌په‌وای بت په‌رسته‌کان ئه‌خاته به‌رچا و که
زۆر جار به‌وه‌ بیانووین ئه‌گرت و به‌ریان ئه‌بهره‌وه‌ له‌ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هه‌رچۆنی جووله‌که‌و
گاوه‌رمان په‌لپ و بیانووین ئه‌گرت به‌وه‌نه‌ی ئه‌وه‌ له‌ پیغه‌مبه‌رکه‌نیاان - سه‌لامی خۆایان لێ
بیت -، وه‌ به‌وه‌ ده‌رئه‌که‌وی که‌ ئه‌مان و ئه‌وان وه‌ک یه‌ک وان له‌ سه‌روشت و له‌بۆچوون و له
گوم‌په‌ییدا، که‌واته‌ ئه‌وان هه‌چ به‌مه‌رو هونه‌ریکیان نییه‌ به‌ مل ئه‌ماندا و هه‌روه‌ک ئه‌مان و له
پاده‌ی ئه‌ماندان، ئه‌فه‌رموی: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ ئه‌وانه‌ی که‌ نازانن - واته‌ نه‌خوینده‌وارو
بن نامه‌کان و تیان و ئه‌لین: ﴿لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ﴾ واته‌ به‌ خۆی پیمان به‌لێ هه‌ر چۆنی ئه‌دوی
له‌گه‌ل فریشته، یا سه‌روش (وحی) مان بۆ بکات ﴿أَوْ تَأْتِينَا آيَةٌ﴾ با به‌لگه‌و نیشه‌انه‌یه‌کی
پوونمان بۆ بیت له‌سه‌ر راستی پیغه‌مبه‌ریتییه‌که‌ت، که‌واته‌ ئه‌وه‌نده‌ نه‌فام بوون، ئه‌م قورئانه
که‌وره‌ که‌ گه‌وره‌ترین به‌لگه‌ و مو‌عجیزه‌ بوو که‌ خۆیان گه‌ل‌ئه‌یان ئه‌گرت و داوایان ئه‌کرد، وه‌ک
ئو چهند شته‌ی که‌ له‌ سو‌ره‌تی ﴿الإسراء﴾ دا ئه‌یانگه‌یخته‌وه‌ لینه‌وه‌، که‌ یه‌کێ له‌وانه‌ ئه‌وه
بوو به‌رز ببیته‌وه‌ بۆ ئاسمان و نامه‌یه‌کیان بۆ بئین و بیخوینتیته‌وه‌، به‌ هه‌رحال ئه‌و بیانوو
په‌لپه‌ بن‌جینان ئه‌گرت و ئه‌و قسه‌ نا‌راسته‌یان ئه‌کرد، خۆایش ئه‌فه‌رموی: ﴿كَذَلِكَ قَالَ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ﴾ هه‌روه‌ها ئه‌وانه‌ی که‌ له‌ پیشه‌انه‌وه‌ بوون - واته‌ جووله‌که‌و

گاور - وینهی و تەو قسەکی ئەمانیان وت بە پیغمبەرەکانیان، ئەوەتا وتیان بە (موسا) (علیه السلام): خوامان بە ناشکراو بە چاو پیشان بە، وە وتیان بە (عیسا) (علیه السلام): با خوا خون و خۆراکیکمان لە ناسمانەوه بۆ بیئیتە خوارەوه... ئەوان و ئەمان هەر عینادو سەرکەشییان بەکار هینا و داواو قسەکانیان وەک یەک و ابوون، چونکە: ﴿تَشَبَهَتْ قُلُوبُهُمْ﴾ دڵەکانیان وەک یەک وان و بە وینهی یەکتەر لە کویری و گومرایی و ئەفایدا، ئەو یاخیانە پەلپیان ئەگرت بە یەکن لەو دوو شتە: قسەکردنی خوا لەگەڵیان، یا هاتنی نایەت و نیشانەیک، قورئان وەلام بەرپەرچی ئەدانەوه لە یەکەمیاندا، چونکە داواکەیان زۆر ئەفامانەیمو شایستەیی وەلامدانەوه نییە، وەک ئەلین: وەلامی ئەفام بێ دەنگیە، وە سەبارەت بە دووهم پەلپ فەرمووی: ﴿قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾ بە راستی ئیمە نایەتەکانمان بە پوونی باسکردوو یا بە پوونی هینامانە خوارەوه بۆ گەل و کۆمەڵی کە ئەزانن بە زانینیکی وا کە دڵ پینی ئارامو بە هیچ پەنگ گومان و دوودلی پووی تێناکات، واتە ئەوانە داواي تەنیا نایەتیکیان کردوو ئیمە چەند بەلگەو نایەتی گەرەمان بە پوونی باسکردوو بۆ گەل و کۆمەڵیکی زانا کە راستییان ئەوی و بە داواي راستیدا ئەگەرین، دەی ئەوانە کە ئاوا ئەبن نیشانەو بەلگەو موعجیزە کاریان لی ناکات، وە هەرەها لەم فەرموودەیدا دڵنەوایی و دڵخۆشی دانەوهی پیغمبەری (ﷺ) تیا بە غەمبار ئەبێ لەسەر بپروا ئەهینانی ئەو یاخیانە، چونکە تاوان و قوسورەکە لە خۆیانەوهو خۆیان بە داواي راستیدا ناگەرین.

لەپاش بەرپەرچ دانەوهی قسەو وتە ناپەرەواکانی ئەو بێ پڕوایانەو دەرخیستنی هۆو پال پیوهنەریان لەولاری و نالەبارییەکی کەوان لەسەری، ئینجا پووی فەرموودە ئەکاتە پیغمبەر (ﷺ) کارو فەرمانی پێویستی خۆی بۆ دیاری ئەکات، وە بۆی پوون ئەکاتەوه مەبەست و هۆی جوولەکەر گاور لەو نازاوهو بەرپەرەکانی کە بە کاری ئەهینن لەگەڵی، وە ئەوهی کە ئەوان ئەیانەوی و داواي ئەکەن لێی ئەم بە هیچ پەنگ پینی ناگری! وە ئەگەر خواوەخواسته بیکات ئەکەوتتە بەر خەشم و سزای خوا.

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَا تُسْئَلُ عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ ﴿١١٦﴾ وَلَنْ رَضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ
وَلَا النَّصْرَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنَّ هُدَىٰ اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ

ئەفەرموی: ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾ بئى گومان ئىمە تۆمان پەوانە کردوو بە
ئایینی راستەو بە موزدەدەر ترسینەر، واتە کارو فەرمانی تۆ پاراگەیاندنەو پىنمونی وە
موزدە دان بە گوئی پرایەلان و ترساندن یاخى و تاوانباران، ئیتر تۆ بەو هیچت لەسەر نامینی،
﴿وَلَا تُسْئَلُ عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ﴾ وە تۆ پرسىارت لى ناکرئى لە دۆزەخیهکان کە بۆچی بپروایان
نەمینا لە پاش ئەوئى پىت پاراگەیاندن ئەوئى کە پىنى پەوانە کراوی؟ واتە دەین و ئۆبالیان بە
ملى خۆیانەو هیچ شتى پرو ناکاتە تۆ، ﴿وَلَنْ رَضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصْرَىٰ﴾ وە هەرگیز پازى نابن
لە تۆ نە جوولەکو نە نەسرانیەکان ﴿حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ﴾ هەتا نەکویتە شوینی ئایینهکەیان، واتە
بە هیچ رەنگ بە تەمای بپروا هینانى ئەوانە نەبیت، وە ئەوانە هەرگیز واز ناهینن لە
دوژمناپەتی و نازاوەو پیلان گىبرى لەگەلت، مەگەر تۆ واز بىنى لەم ئایین و کارە گەورە
کەوای لەسەری، وە شوینی ئایینی ناپراست و پڕوپوچی ئەوان بکەوئى، کەواتە هۆی
بەریەرەکانى و دوژمناپەتیەکەیان ئەو نىبە بەلگەو نیشانەى ئاشکرایان دەست ناکەوئى
لەسەر راستى پىنغەمبەر ئایینهکەى، وە هەرەها بپروا نەهینان و دوژمناپەتیەکەیان
لەبەرئەو نىبە کە نازانن و دلتیا نین لەوئى کە ئەو لەسەر ئایینی راستەو لەلایەن خواوە
هاتوو، بەلکو هۆو پالنهريان تەنها ئەو ئایین و عەقیدە راستەیهکە راستەیه کە خوا ناردیبه
خوارەو بۆ سەر پىنغەمبەر (ﷺ)، بەلئى بەراستى هەرچۆنئى لە یەکەم جارەو هۆو پالنهريان
هەر ئەم ئایین و عەقیدەیه بوو، هەرەها لەپاش یەکەم جارو تا ئىستاش و بۆ لەمەو لایش
هەر ئەم ئایین و عەقیدەیه هۆو پالنهريانە بۆ ئەو هەموو پیلان و دوژمناپەتیبه بەهیزەى کە
هەمیشە بەبئى وەستان و چان بەکارى ئەهینن دەربارەى ئىسلام و موسلمانان، بەلام هەردەمە
بە ناویکەووەو لە ژىر ئالایەکدا، ئەوسا بەبئى شارندنەو و پىنچ و پەنا بە ناوی ئایین و لە ژىر
ئالای ئاییندا، بەلام کە زانیان بەو ناوەو لەژىر ئەو ئالایەدا تا بىت غىرەتى موسلمانەکان

نەھىيىتە جۈش و بە ھىزىترو بەتىن تىريان ئەكات، بارەكەيان گۆپى و ئەو ناوھىيان سېرىيەوہ و
 ئەو ئالايان گۆپى بە ناو و ئالاي خاك و ولات و ئابوورى و پامىيارى و ئەم جۆرە شتانە، وە
 وايان نىشانداو وايان بىرە دلى بىن ئاگا و گىل و گوارەكانوہ كە مەسەلى ئايىن و عەقىدە
 شتىكى كۆن بوو تىپەپى و زۆر بىن جىن بووا وە بەھىچ رەنگ نابى ئەوہ بەھىنرىتەوہ كايە،
 چونكە ئەوہ كارو پىشەى دواكەتووانە و ئەمپۇ پۆزى پىشكەوتنە و مەردوم پىشكەوتووہ و
 تازە ناگەرپتەوہ بۇ ئەو بىروباوہرە كۆنەپەرسىتانە... كەچى لە ھەمان كاتدا سەھىيۇنىستى و
 سەلبىيىتى جىھانى لەگەل شىوعىيەتى جىھانىدا قوليانكردوہ بە قولى يەكتردا بەرامبەر بە
 ئىسلام و مەبەست و ئاوات و ئامانجىان لە پىش ھەموو شتىكىدا نەھىشتىنى ئىسلامە، وە
 ھەرچەند لە ناو خۇياندا دىرى يەكتىرەن و دوژمنايەتايان بىيى، كاتى كە مەسەلى ئىسلام ھاتە
 پىشەوہ ھەموو يەك ئەگرن و بە ھەموويانەوہ جەنگى لەگەل ئەكەن، كەواتە پىيويستە لەسەر
 موصلمانان چالاك و وريا و تىگەيشتووبىن، ھەلنەخەلەتەن بە قەسى دوژمن، وە ھەمىشە ئەم
 ھەوالە گرنەكەيان لە ياد بىت كە خوا ئاراستەى پىغەمبەرى خۇشەويستى (ﷺ) كىردىن بەم
 فەرموودە بە فەپەرى كە ئىستا خەرىكىن بە تەفسىرەكەيەوہ و لەگەلى ئەزىن، ئىنجا ئەم
 ھەوالەى كەلەم فەرموودەيەدا ئاراستەى كىرد نايە جوولەكە و گاورەكان بەدەم گوتىبتىيان بە
 پىغەمبەر (ﷺ) يان لەناو خۇياندا گوتىبتىيان يان ھەر نياز و بىرارى بويىن لە دەروونياندا؟

بە ھەركام و لەسەر ھەربار خواى پەندو ئاموژگارى كىرد بەدەم كوتكردنىيان بەم
 فەرموودە: ﴿قُلْ﴾ ئەى پىغەمبەر بلى: ﴿إِنَّ هَذَىٰ أَللَّهُ هُوَ أَمْدَىٰ﴾ بەراستى ھەر پىنموونى خوا
 پىنموونىيە، واتە ھەر ئەم ئايىنى ئىسلامە راستە و بىجگە لەو ئاراستە و پاو ئارەزووى
 نەفسە، كەواتە بە ھىچ كلۇجىن ناگونجىن لادان و جوئى يوونەوہ لە پىنموونى خوا، وە بە ھىچ
 رەنگ نابىن واز بەھىنرى ئەلە زۆر نەلەكەمى، ئىنجا ئەم ھەرەشە سامناكە دل داچلەكىنەرە
 ئاراستە ئەكات، ئەفەرموئى: ﴿وَلَيْنَ أَتَّبَعْتَ أَمْرًا هُمْ﴾ سوئند بە خوا ئەگەر تۇ شوئىنى پاو

ئارەزووكانى ئەوان بكوئى

بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٢٠﴾ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَتَّى
 تَلَوتِهِمْ أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٢١﴾ يَبْنَؤُا سَبْعَ يَلٍ أَذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي
 أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٢٢﴾ وَأَتَقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ
 مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُكَ شَفَعَةٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿١٢٣﴾

﴿بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ﴾ له پاش شو زانینهی که هات بوت - واته وحی و سروشی خوا-
 یان شو نایینهی که راستی و پهواییهکی زانراوه بوت ﴿مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾ نابنی بوت
 له لایهن خواوه نه هیچ دوست و کاربهدهستیک که پاریزهرت بیت، وه نه هیچ یارمتهی دهریک
 که بهرگری توله و سزات لیبکات، بن گومان هرگیز پیغه مبر (ﷺ) لهوانه نه بووه به هیچ
 جوز لادات له ریگهی خواو شوینی ریگه و پای پرپوچی دوزمانی خوا بکهویت، به لام
 ناراسته کردنی شم هرپه شیه کارو مهسه له که گرنگ تر نه کات، وه بیم و ترس به تین تر
 نه کات له دلی نوممه تدا!! نینجا به تیئه لکیش باسیکی پروادارانی نامه دار نه کات و نیشانهی
 پرواکه یان پوون نه کاتوه، نه فرموی: ﴿الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ﴾ که سانی که نامه مان پیداون
 ﴿يَتْلُونَهُ حَتَّى تَلَوتِهِمْ﴾ له کاتیکدا که نامه کیان نه خویننه وه به خویندنه وه یهکی راست و پهوا
 بهی گوراندن و زیادو کم، وه بهیر لیکردنه وه و گوی پرایلی فرمانه کانی، ﴿أُولَئِكَ
 يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾^۱ نهوانهی که بهو جوزهن هر نهوانه پروایان هیه به نامه کیان، نهک نهوانه یان که
 بهو جوزه نایخویننه وه و دستکاری و گوراندن تیا نه کهن و پهیرهوی فرمانه کانی ناکه و
 پهیرهوی فرمانه کانی ناکه و شوینی ناره زوی خویان نه کهن، نه مانه یان هرچه ندلاقی پروا
 لیبدن له پوی راستیدا پروایان نییه پیی ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ وه هر کهس پروای
 پیی نییه، هر نهوانه زیانبار و خساره تمندن، نایاچ زیانبار ییه نه گاته رادهی زبانی دست
 هلگرتن له پروا هلبراردنی بن پروایی له باتی پروادا!^۱

^۱ شم نایته به چند تریش ته فسیر کراوه ته وه، به لام به راستی شمهی که له ته فسیره که دا به په سنده تره و باشتر
 نه چینه دله وه.

لهپاش نهو هموو قسه و لیکولینهوه لهگه‌ل نیسرائیلیه‌کاندا، وه لهپاش نیشان‌دان و خسته بهرچاوی میژوویان لهگه‌ل خواو پیغه‌مبهره‌کانیان، لهپاش هموو نهوانه قورنان لایه‌ک نه‌کاتوه بۆ لایان و بانگی تریان نه‌کاتوه، وه‌ک دواترین بانگ که ناراسته‌یان نه‌کات، بۆ نهوه‌ی فریای خویان بکه‌ون با به‌ته‌واوی به‌ش بپراو نه‌بن له‌و سپارده‌ گهره‌یه‌ی که‌کله‌ کۆنهره‌ درابوو ده‌ستیان - سپارده‌ی عه‌قیده‌ و نایینی خوا- وه بانگ کردنه‌که‌ی یه‌که‌م جارو سه‌ره‌تای باسه‌که‌یان بۆ دووباره‌ نه‌کاتوه، نه‌فه‌رموی: ﴿يَسِّرْ لِي سَبِيلًا﴾ نه‌ی نه‌وه‌کانی (نیسرائیل) ﴿اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ الَّتِي أَنْعَمَتْ عَلَيْكُمْ﴾ بیریکه‌نه‌وه‌ و باسی چا‌که‌ی من بکه‌ن که‌ پرشتم به‌سه‌رتاندا ﴿وَأَنِّي قَسَصْتُكُمْ عَلَى الْمَلَكِينَ﴾ وه به‌ تاییه‌تی باسی نه‌وه‌ بکه‌ن و بیر له‌وه‌ بکه‌نه‌وه‌ که‌ من باوی نی‌وه‌م دا به‌سه‌ر هموو جیهانیانی چهرخی خوتاندا، ﴿وَأَنْتُمْ أَيُّهَا﴾ وه بترسی له‌ بۆرئیک که‌ له‌و بۆرئیدا ﴿لَا تَجْرِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا﴾ هیچ که‌سیک هیچ شتی‌ک جن‌به‌جن ناکات بۆ هیچ که‌شینیکی بی‌بپروا ﴿وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ﴾ وه هیچ به‌ده‌ل و برتییه‌کی لی وهرناگری ﴿وَلَا نَنْفَعُكَ شَيْئًا﴾ وه هیچ تکا‌و لاله‌یه‌ک سه‌ودی پنی‌نا‌گه‌یه‌نی ﴿وَلَا تُمْ يُصْرُونَ﴾ وه یارمه‌تی نادرین و به‌رگری نا‌کرین له‌سه‌زای خوا.

له‌ تفسیری نایه‌تی (٤٧-٤٨) دا که‌ وینه‌ی نه‌م دوو نایه‌تی ئیره‌ن چهند شتی‌که‌مان گوت، که‌ بۆ ئیره‌یشه‌ و پیویست نییه‌ به‌ دووباره‌ کردنه‌وه‌ی.

له‌ نایه‌ته‌کانی رابوردودا قسه‌ و لیکولینه‌وه‌ له‌گه‌ل نامه‌داردا بوو، سه‌بهرت به‌ ره‌وشت و کرده‌وه‌یان، وه‌ هه‌لو‌نستیان له‌گه‌ل پیغه‌مبهره‌کانیان و به‌رامبه‌ر ئایین و شه‌ریعه‌ته‌که‌یان و چهند به‌لین و په‌یمان که‌ لییان وهرگیرا له‌ چهرخی (موسا) پیغه‌مبهره‌وه‌ (علیه‌ السلام) تا چهرخی پیغه‌مبهرمان (ﷺ)، وه‌ زۆریه‌ی نه‌و قسه‌ و باسانه‌ ده‌ریاره‌ی جووله‌که‌بوو، که‌میکی له‌باره‌ی نه‌سرائیه‌که‌نه‌وه‌ بوو، له‌گه‌ل چهند ده‌ست نیشانیک بۆ بت په‌رسته‌کان، به‌ بۆنه‌ی نامه‌داره‌که‌نه‌وه‌، ئینجا لی‌رده‌ا نه‌گه‌رینه‌وه‌ بۆ قوناغینی میژوویی پیشتەر - نه‌گه‌رینه‌وه‌ بۆ چهرخی ئیبراهیم (علیه‌ السلام) - وه‌ باس و داستانی ئیبراهیم له‌سه‌ر نه‌م بارو شیوه‌ی که‌ لی‌رده‌ا باسکراوه‌ زۆر گرنگ و به‌کاره‌ بۆ ده‌م کوتکردنی جووله‌که‌کان له‌و هموو ده‌م بازی و نازاوه‌ سه‌خته‌ی که‌ هه‌له‌سه‌ن پینی له‌گه‌ل گه‌لی موسلمان له‌ مه‌دینه‌دا، بی‌گومان نامه‌داره‌کان له‌ بنه‌رته‌دا نه‌گه‌رینه‌وه‌ بۆلای ئیبراهیم له‌ رینگه‌ی ئیسه‌حاقه‌وه‌ - سه‌لامی خویان لی‌ بی‌- وه‌ شانازیان نه‌کرد به‌و نه‌زاده‌ پاکه‌وه‌، وه‌ به‌وه‌ی که‌ خوا به‌لینی داوه‌ به‌ پیت و فه‌ر بۆ ئیبراهیم و

نەمەكەى، جا لەبەرئەمە پۈنمەونى و چاودىرى ئايىنى خاويان ھەر بۇ خۇيان دائىنا،
 ھەرچۇن بەمەشتىشيان ھەر بۇ خۇيان رەوا ئەدا، ئىتر كىردەمەيان ھەر چۇن بىئى!! ئىنجا
 بىن گومان قورەيشىش ھەر لەبەرئەدا ئەگەرەيمە بۇلاى (ئىبراھىم) لەرئەگەى (ئىسماعىل)مە،
 وە كەشخە و شانازيان ئەكرد بەمەمە، وە بەمەمە ئەمە چاودىرو كىلەمەنى مالى خوا بوون،
 وە بەمەمە ئەمەمە بوو بوون بە سەرۆك و گەرەمە مەمەمەمەمە، جا لەپىشەمە ئەندازەيە بە
 درىژى دوا لە بارەى جوولەكە و گاورەمە و ئەندازەيە باسى لاف و گزافى كردن، وە ئەندازەيە
 پىلان و پىروپاگەندەى دەرخستىن كە ھەلئەسان پىئى بۇ بەرگى ئىسلام و تىكدانى رىزى
 مۇسلمانان، ئىنجا ئەوا لىرەدا دىتە سەر باسى (ئىبراھىم) و (ئىسماعىل) و (ئىسحاق)، وە
 باسى كەعبە و دروستكردنى و ھەندى شتى تايبەتى بەو كالى خواو، وە لەو باسانەمە
 دەرئەكەمەى پىروپوچى ئەو لاف و گزافانەى كە جوولەكە و گاورو بت پەرستەكان لىيان ئەدا
 بە بۇنەى نەژاد و پەيوەستىيان بەو پىغەمبەرەنەمە - سەلامى خاويان لى بىن - وە ھەرەما لەو
 باسەمە وەرئەگىرى راستى و بەجىنى گىزىنى كەعبە بە پوگەى مۇسلمانان، وە دەرئەكەمەى كە
 ئايىنى (ئىبراھىم) خواپەرستىەكى پاك و خاويئە و زۇر زۇر دورە لەم ئايىنە پىروپوچەى كە
 ئەو سى كۆمەلەى لەسەرن و لايان وايە ئەمەمە ئايىنى (ئىبراھىم)، ھەرچۇن دەرئەكەمەى
 يەكىنى و زۇر نىكى ئەم ئايىن و عەقىدە تازەيە لەگەل ئايىن و عەقىدەى (ئىبراھىم) و
 (ئىسماعىل) و (ئىسحاق) و (يەعقوب) كە ئىسرائىلە، ئەو ئىسرائىلەى كە جوولەكە و گاورەكان
 خۇيان بە نەمە و پەپرەمەى كەرى دائىنەن، وە ھەرەما پوون ئەبىتەمە كە بىروا و عەقىدە
 كەلەپوورى دلى بىروادارە نەك كەلەپوورى رەگەزايەتى، وە ئەو كەلەپوورە بەمەمە نەژاد و
 خزمایەتى دەستكەوت نابى، بەلكو بەبىروا و عەقىدە دەستكەوت ئەبى، كەواتە ھەر كەس
 بىرواى بىن بەم ئايىن و عەقىدەيە و پەپرەمەى بكات - ئىتر لە ھەر تىرە و بەرە و بنەمالەيەك بىن
 - ئەو كەسە شىاو و شايان ترە نەك كوپى پىغەمبەر كەبى بىروا بىت! چونكە ئايىن ئايىنى
 خوايە، وە خوا خواى ھەمەمە بەندە و دروستكراوەكانىەتى بە يەكسانى، وە ھىچكەس
 پەيوەستى نىيە بە خواو بە نەژاد و بە خزمایەتى!! كەواتە پەيوەندى و پەيوەستى
 جوولەكە و گاورو قورەيش پىچرالە (ئىبراھىم) و (ئىسماعىل) و (ئىسحاق) و (يەعقوب) كاتى كە
 لاياندا لە ئايىن و عەقىدەكەيان.

لهم باسی (ئیراهیم) ه هنگاو به هنگاو دین و له کاتیکهوه که خوا تاقیکردهوه و ئینجا
 هلی بژاردو کردی به پیشهوا تا نم نوممهته موسلمانه فراهم هات له سر و هرگرتنی نزی
 (ئیراهیم) و (ئیسماعیل) له کاتیکدا که خه ریک بوون بناغهی که عبه یان بهرز نه کردهوه، کهواته
 نم نوممهته شایسته بوو بو و هرگرتنی که له پوره که یان و هه لگرتنی ئه و سپارده گه وره یه ی
 که وه سیه تیان پیکرد بو دوی خو یان، ئینجا با بینه ژیر سایه و سه هندی قورئان، ئه و
 باس و مه به ستانه مان بدا به گونچه داو دل و دهر و نمان پاراو بکاتوه پییان، نه فرموی به
 پیغه مبرمان (ﷺ): ﴿وَإِذْ أَنْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ﴾ باسی نهوکاته بکه که پهرو مردگار
 (ئیراهیم) ی تاقیکردهوه به چند فرمان و جله و گیریه ک، ئیتر نهوانه بریتی بن له کردهوه کانی
 حج، یان نه و سی سیفیه و کردهوه بیته که ده یان له سوره تی ﴿التوبة﴾ دا هیه و ده یان له
 سوره تی ﴿الاحزاب﴾ دا وه ده که ی تریان له سوره تی ﴿المؤمنون﴾ و ﴿المعارج﴾ دایه، یان نه و
 ده شته یه که پی یان نهوتری (خصال الفطرة)، وه به ناویانگن، هر کام له مانه یان هر شتی تر
 بووبن خوی پهرو مردگار نهوانه یدا به سه ریدا بو نهوی بهوانه تاقی بکاتوه، وه مه به ست له
 تاقیکردنهوی خوا نهویه، نهوی که خوا زانا و ناگایه پیی با نه و تاقیکراوه به کردهوه پیی
 هه لسی و بهدی بیئی، وه هر چونی پیش بهدی هاتن خوا زانایه پیی له پاش بهدی هاتنیش
 هر بیزانی و زانینی به سه ری تیپر بکات، بو و یچنه: خوی گه وره پیش دروستکردنی
 (ئیراهیم) زانیوه تی که (ئیراهیم) دروست نهکات و فرمانی پیا نه دات و نهویش به ریکی
 گوئی پرایه ل نه بیته، به لام باوی خوا وا هات که تنها به پیی زانینه که ی رهفتار نهکات بهرام بهر
 کردهوه کانی بنده کانی، به لکو ویستی نهوی که خوی زانایه پیی بنده کانی به کردهوه
 بهدی بیئن، جا له بهر نهوه خوا نه و چند شته ی داوا کرد له (ئیراهیم) ﴿فَأَتَمَّهُنَّ﴾ ئینجا
 نهویش به ریک و پیکی به جینه یان و هه لسان پییان، له بهر نهوه شایسته ی نه و پله به رزه بوو
 که خوا به لئین و هه والی پیدا،

بهم جوړه ﴿قَالَ﴾ فرمووی به (ئیراهیم): ﴿إِنِّي جَاءُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا﴾، به راستی من تو نه‌گیرم به پیشه‌وا، واته پیغمبر بۆ نادمی، بۆ نه‌وی نه‌وان پیره‌وی بکن و نه‌میش نه‌وان پراکیشنی بۆلای خوا، وه بیانخاته سر ږنگه‌ی خیره‌و چاکه، بن‌گومان نادمی به سروشت نارهنزوی له‌سر نه‌ویه که خیره‌و خوشی و به‌ره‌ی فراوان بیت و پره بسینتی و دریزه بکیشنی و نه‌پراوه بیت له ږنگه‌ی نه‌وه و ه‌چ‌هی خویره‌وه، وه نه‌وه هست و نارهنزوه سروشتیه زور به‌میزه و خوا له بنده‌کانیدا فراهم هیناوه تا ژبان گشه بکات و پره بسینتی له‌م ږنگه سروشتیه‌وه، وه تا‌قم و چینه‌کانی داهاتو کارو فرمانی پیش‌وه‌کان بگرنه ده‌ست و هرکه‌م و کوریه‌کی بوو ته‌واوی بکن، وه به‌و شیویه هه‌موو تا‌قم و چینه‌کان هاوکارو یارم‌تی ده‌ری به‌کتر نه‌بن و نه‌و کاته کاری ژبان و جیهان هه‌میشه به‌ره و پیش‌کوتن نه‌روات، وه له‌سر نه‌وه بنه‌رته نی‌سلام یاسای میرات و کله‌پوری دانا، له‌بر به‌جیهینانی داخوازی سروشت، وه به‌موی نه‌وه‌وه مردم بکوینته هه‌ول و تیکوژشان و نه‌وه‌ی له‌ده‌ستی دیت به‌کاری بینتی له زور کردنی سامان و هرشتتی که هوی کامرانی ژبان به‌ نه‌وه‌ی له‌پاش خوی نه‌وه و ه‌چه‌کانی بژین به‌خوشی و ده‌ست بگرن به‌سر هه‌موو به‌رو به‌ره‌مه‌کیدا، نه‌وه هست و نارهنزوه سروشتیه خوا له نادمیدا فراهمی هینا له‌بر به‌جیهینانی نه‌وه مه‌به‌سته گرنه‌گی که باسکرا، جا به‌ پنی نه‌وه هسته سروشتیه (ئیراهیم) (علیه السلام) ﴿قَالَ﴾ وتی: ﴿وَمِنْ ذُرِّيَّتِي﴾، هه‌ندی له پۆله و نه‌وه‌یشم نه‌گیرتی له پیشه‌وا؟ واته هه‌ندی له‌وانیش بگیره به پیشه‌وا و پیغمبر، نینجا خوا وه‌لامی دایه‌وه به پنی نه‌وه یاسا گه‌وره و گرنه‌گی کله پیشه‌وه با‌سمان‌کرد که پیشه‌وایی به خزمایه‌تی و نه‌ژاد ده‌ست‌کوت نابیت، به‌لکو بۆ که‌سیک نه‌بیت که شیاو و شایسته بیت بوی به هوی به‌روا و ره‌وشت و هستی پاک و کرده‌وی چاکه‌وه، وه هرکه‌س و نه‌بن بی‌بشه‌ لینی، وه‌کو نه‌فرموی: ﴿قَالَ﴾ خوا فرموی: ﴿لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ﴾ واته سپارده‌ی پیشه‌وایی و پیغمبرینتی من بۆ ستم کاران نابین و ده‌ست‌کوتی نه‌وان نابین، نیت نه‌وانه‌ی که ستم له خوین نه‌کن به‌بن به‌روایی و لادان له نایینی خوا، وه چ نه‌وانه‌ی که ستم له مردم نه‌کن به‌ده‌ست دریزی لیکردنیان.

(ئىبراهيم)(عليه السلام) داواي ئو پيشهوايى و پيغهمبريتيهي كرد بؤ هندی له بؤله و نهوهكاني، وه خواي گهروهيش لهوه لاميدا بهبئ بهشى هندی له نهوهكاني — واته ستهمكارهكانيان — لهو پيشهوايى و پيغهمبريتيه، دهى لههوه وهرئهگيرئ كه داواكهى وهرگرتوه، بهم رهنگه هندیكيان نهكات به پيشهواو پيغهمبر، بهلام ئو هيئده نابئ له تاقمى ستهمكاران بن، بهلكو ئهبنئ له تاقمى دادپهروهراڻ بن، كهواته ئو وهلام و فرمودهيه هرچؤنئ نهوه ناگهيهنئ كه ههموو نهوهكاني ستهمكارن، ههموو نهوهش ناگهيهنئ كه هركام ستهمكار نهبوون نهيكات به پيشهواو پيغهمبر، بهلكو هر نهوه نهگهيهنئ كه وتمان: كه ستهمكارهكانيان لهو پيشهوايى و پيغهمبريتيه بيئهشن، كهواته جوولهكهكان ئهبن نائوميد بن لهو پيشهوايى و سهركرديه تيهي كه به تهماي بوون و ههروه شيان پئ نهكرد له عهربهكاني مهدينه، ئهبن نائوميد بن لهوه بههؤى ستهمكاريان و دهوچوون و سهركه شيان له فرمانى خواو لادانيان له ناين و عهقيهى بايره گهروهريان (ئىبراهيم)(عليه السلام)، بئگومان ئو پيشهواييهي كه خوا بهلئيدا به (ئىبراهيم) پيشهوايى پيغهمبريتى بوو، وه ههروهئا نهوهش كه (ئىبراهيم) داوايكرد بؤ هندی لهنهوهكاني، ئينجا نايا مهبهست بهو پيشهواييهي كه قهدهغهى كرد له ستهمكاران هر ئو پيشهواييه بيت، وهك به ديمه و پووالهت وايه، يان مهبهست گشتى بيت له پيشهوايى، جينشينيش؟ به هركام مهبهست بيت بئگومان له نايبنى پاكي ئيسلامدا مهرچئ له مهرجهكاني دانانى جينشين دادپهروهري ئو جينشينهيه، واته دروست نييه ههلبژاردنى هر كهس كه دادپهروه نهبيت، ئينجا نهگهر ههلبژيررا يان به زؤر خؤى كرد به كاربه ردهست و حوكمران، نهوكاته دووبارى ههيه:

۱- هرچؤنئ خؤى گوناهباره و ستهمكاره له نهفسى خؤى، ههروهئا به پئى ياساو شريعتى ئيسلاميئش پهفتار ناكات لهناو گهل و لهولتدا، بهلكو به پئى ياساو پزئمى ئهزى پهفتار نهكات.

۲- لهگهل نهفسى خؤيدا ستهمكارو تاوانباره و بهلام هر ياساو شريعتى خوابه جئ نههينئ له گهل و ولتدا.

لەسەر باری یەكەم بەبێ خیلاف و دووبەرەکی بە هیچ ڕەنگ دروست نییە گۆی پرایەلی بۆی و یارەمەتیدان و رازی بوون بە بریارەکانی، وە پێویستە و فەرزە لەسەر گەل ھەول و تێکۆشان بکەن بۆ لابردن و دوورخستنەوێ، وە بە پێی دەقی قورئان و ھەیس دروست نییە و قەدەغەییە کە مترین خۆشەویستی و مەیلی دڵ بۆی، وە ھەرکەس کە مترین مەیلی دلی ببێ بۆی ئەو کەسە ستمکارە و ئەگەر نەگەرێتەوہ لەوہ و تۆبە نەکات بە ئاگری دۆزەخ سزا ئەدرێ، وە لەسەر باری دووہم خیلاف و دووبەرەکی تیا ھەیە، کۆمەل و جەماوەری زانا و پیشەواکان لەسەر ئەوہن کە گۆی پرایەلی دروست نییە و بریارەکانی دانامەزێن.

نیمامی ھەنەفی ئەیفەرموو: ئەگەر مەنصورو کۆمەلەکە بیانەوی مزگەوت دروست بکەن و فرمانم پێدەن کە خشتەکانی بژمێرم بۆیان لە گۆی یان ناکەم، جا لەبەرئەوہ بەنھێنی فتوای ئەدا بە یارەمەتیدانی زەیدی کوپی عەلی - خویان لی رازی بیئت - وە ئەیفەرموو: پێویستە لەسەر موسلمانان کۆمەکی بکەن بە مال و لەگەلی راپەرن بەرامبەر مەنصورێ عەبباسی و وێنەیی ئەو، وە لەسەر فرمانی ئەو کوپێک کەوتە شوێن ئیباھیم و عەبدوللای کوپی ھەسەن تا شەھید کرا، لە پاشا دایکەکی ھات گلەیی کرد لە نیمام لەسەر قەسە تۆ کوپەکەم کوژرا، نیمامیش فەرمووی: خۆزگە من لە شوێن کوپەکە تۆ بوومایە، وە ھەرەھا سوفیانی کوپی عوبەینە و چەند پیشەوای تر فەرموودەیی وایان زۆرە، وە تاقمێ لە زانایان لەسەر ئەوہن کە گۆی پرایەلی دروستە و فرمان و بریاری بەجێ ئەھێنرێ، بەلام چەند ھەدیسێکی ھەجیح قۆل گرو یارمەتی دەری ئەم تاقمەییە، با زیاتر درێژە نەدەین بەم مەسەلەییە، چونکە بە پوونی و بەدریزی پوونکراوەتەوہ لە کتیبەکانی کەلام و ھەدیس و (فقہ) دا. لەبۆچوون و تێگەیشتنی ئیسلامیدا ھەموو پەیوہەستی نەژاد و خزمایەتی و خۆشەویستی و دۆستایەتی بەستراوە بە پەیوہەستی عەقیدە و بڕاوا، ھەرکات پەیوہەستی عەقیدە و بڕاوا نەبوو یا پچرا لە ناو مەردووم لە بەینی ھەر دوو کەسیکدا، ئیتر ھەموو پەیوہەستیەکانی تر ئەپچرێ و نامینێ و ھێچ نرخیکی نابێ لە ئیسلامدا، تەنانەت لە بەینی باوک و کوپو ژن و میردا، کەواتە لە ئیسلامدا یەکییتی بڕاوا عەقیدە جینشینیی یەکییتی خیزان و بنەمالە و تیرەو نیشتمانە!!

وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنَا وَانْخَبُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلِّينَ وَعَهْدْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ
 وَإِسْمَاعِيلَ أَن طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْمُكْفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿١٢٥﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ
 هَذَا بَلَدًا ءَامِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الشَّرَائِعِ مَنْ ءَامَنَ مِنهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالَ وَمَن كَفَرَ

﴿وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنَا﴾ باسی شو کاته بکه که نیمه که عبه مان گنرا به شوننی
 کوبوونهوه و گه پانهوه و هات و چو بوقا ناهمی له مهر لایه کهوه، وه به شوننی هیمنی و نارام و
 ناشتی و بی باکی، ﴿وَانْخَبُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلِّينَ﴾ واته: وه گوتمان پنیان که جینگه نوینژیک بوو
 خوتان دابننن له شونینه کهی (ئیبراهیم) دا، شوننی وهستانی به سسر شو به ردهی که بهوه
 به تاوبانگه و نیستا جینگای هردوو پینی پیوه دیاره و دوو پکات نوینژی تیا نه کری له پاشا
 تهواف کردن یان مبهست هه مو که عبه و حره مه که بکن به جینگه ی نوینژو پارانهوه و
 تهواف کردن، وه کو نه فرموی: ﴿وَعَهْدْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ﴾ وه فرمانمانداو پامان سپارد
 بولای ئیبراهیم و ئیسماعیل به مهی که مال کهم پاک بکنه وه به پاکی رایگرن له هر شتی که
 شایسته نییه، ئیتر چ له هر بتی که عمر به کانی بهنی جوروم لهو دهوو به ره دایان نابنی
 یا هر شتیکی پیسو و قیزهونی تر ﴿أَن طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْمُكْفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ﴾ وه بهو
 شیوه نامادهی بکن بو تهواف کمران و داینشتوان و پکوع و سوژده بران، واته نوینژ کمران،
 که واته به هه موو رنگ گنرانی شو مالی خوا به بوو کهی موسلمانان، چونکه مال که مالی
 خویبه و مردوم بهندهی خوان وه خاوهنی شو مال فرمانیداره به دوو بهنده له بهنده
 هه لبژنراوه کانی که شو مال دروست بکن و به پاکی رایگرن و نامادهی بکن بو
 خواپه رستان، ئیتر چون جووله که - که خویان به نهوهی ئیبراهیم دانننن - په خنه نه گرن
 له وه و هم ریژی و پرو پاکه ندهی تیا نه کن؟!

ئینجا جارئ تریش دنیایی نهکات له سسر هیمنی و نارام و ناشتی بو شو مالی خویبه به
 هوی نزای (ئیبراهیم) وه هه روه ها جاری تریش دنیایی نهکات له سسر نهوهی که نه ژاد و
 خزمایه تی به تنها هیچ سوودی نابنی نه گهر په یوهستی عقیده و بهوا بیچری، نه میش هر

به پنی نزای (ئبراهیم) (علیه السلام)، نه فرموی: ﴿وَاذْ قَالِ اِزْوَجُكُمْ﴾ باسی نهو کاته بکه (ئبراهیم) وتی: ﴿رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا اٰمِنًا﴾ نهی پهرو مردگار نهه شپوهو نهه شوینه چوله بگیره به شاریکی هیمنو ناسایشدار، نهه نزایه ی کرد له یه کهم جاروه که هاته خاکی مهکه، وهک (سه عیدی کوپی جوبه یین) نهگیریته وه له (ئیین و عباس) هوه - خوا لینی پازی بی - که کاتی به فرمانی خوا نیسماعیل و دایکی لهو شوینه داناو گه پرایه وه به ره و شام، هاجر که وهته شوینی و بانگی لیکرد که به لای کپوه نیمه نیمه به جی نه هیلای لهه شوینه چوله دا، نهویش وه لای نه نه دایه وه هه تا کوتی: نایا خوا فرمانی پیداوی به مه؟ نهویش فرموی: به لای، نینجا نه میش کوتی: خوا زایه مان ناکات و نیت دال نارام بوو، وه نهویش پوشت هه تا گه یشته (کداه) که نیت له وه لا مهکه ی له بهرچا و ون نه بوو، لهویدا پووی کرده شیوه که وه نهه نزایه ی کرد، وه نزاکی دوو شت نهگیریته وه:

۱- خوا بیکات به شاریک، وه شاره که ش هیمنو ناسایشدار بیئت.

۲- ﴿وَأَرْزُقْ اٰهْلَهُ مِنْ اَلشَّرْبِ﴾ وه پوژی دانیشتوانی بده له هه موو جوړه بهرو میوه کان، خوی میهره بان نزاکی وهرگرت به تیرو ته سلی، بهم پهنگه کردی بهو شاره که له سر زه ویدا تا قانه شاریکه که هیمنو نارام و ناشتی ناسایشداره، وه هه میشه بهرو میوه هر چوار وهرزه که لهوئ دهست نه کهوئ به زوئی و فراوانی له گهل نه وه دا که خوی هیچی نییه!!

له وه لای نزای پنی شو دا خوا پنی شهوایی قه دهغه کرد له سته مکاران، جا له وه وه (ئبراهیم) (علیه السلام) پهندی وهرگرت و لیزه دا شهرمی کرد که داوای پوژی بکات بو هه موو دانیشتوانی شاره که، به لکو بیدهنگ بوو له بی پروایان و هر داوای بو پرواداران کرد فرموی: ﴿مَنْ اٰمَنَ مِنْهُمْ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ﴾ هر کهس له وان که بهروای هیتابی به خواو به پوژی دوا یی، نینجا خوی گه وره وه لای دایه وه و داواکی ته واو کرد و باری نهوانیشی پوونکرده وه که نهه باسی نه کردن، به مهی که پوژی نه مانیش نه دات، به لام دوا پوژیان ناگری دوزه خه: ﴿قَالَ﴾ فرموی: ﴿وَمَنْ كَفَرَ﴾ پوژی نه وه ش نه دهه که بهروا نه هیتاب

فَأَمَّتْهُ قَبِيلًا ثُمَّ أَضْطَرَّتْهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَيَسَّ الْأَمِيرُ ﴿١٦٦﴾ وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ

الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلَ

﴿فَأَمَّتْهُ قَبِيلًا﴾ نینجا بهو پوزییه نهیزیهنم ماویهکی کم، که ماوهی ژیانیهتی لهم جیهاندا، ﴿ثُمَّ أَضْطَرَّتْهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ﴾ نینجا له پاش نهوه ناچاری نهکم و به توندی نهیبهم بۆ لای سزای ناگر ﴿وَيَسَّ الْأَمِيرُ﴾ وه ناگر دواړوژو چارهنووسینکی زور خراب و بهده! - خوا پهنامان بدات لئی - نینجا شیوهیهکی شیرینمان نیشان نهات، شیوهی ناماده کردن و پرک و پیککردنی مالکهکی خوا بۆ خواپرستان لهلایهن (نیبراهیم) موه که باوکی هموو پیغهمبرانی پاش خوئیتهتی، وه لهلایهن (نیسماعیل) ی کوپی یهوه کهلهنهوهی نهو گهورهترین و دواترین پیغهمبرانی خوا پهیدابوو - سهلامی خوا له همموان بیت - شیوهی نهو ناماده کردنهمان بۆ باس نهکات بهدم لالانهموه بۆ خویمان و بۆ پهیدا بوونی گهل و نوممتهنکی موسلمان لهناو نهوهکهیاندا، وه بهجوړی نهو باسهمان بۆ نهکات وهک نیستا نهو کاته بیت و نیمه به چاوهوه بین و سهرنجی نهو باوک و کوپه بدهین که خهریکن بهو کاره پیروزهوه، وه وهک ناوازی نزاو لالهکیان نیستا ناماده بیت و بدا به گوینچهماندا، نهفرموی: ﴿وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ﴾^۱ باسی نهو کات بکهن که (نیبراهیم) و (نیسماعیل) بناغهکانیان بهرز نهکردهوه لهو مال، واته - کهعبه - بهم پهنگه چین لهسهر ژنیان لهسهر دانهان، یا چین لهسهر چین دیوارهکانیان بهرز نهکردهوه، نهو کردهوه رابوردوه به کردهوهی نیستای ناو نهبات، نهوهتا نهفرموی: ﴿رَفَعُ﴾ بهرز نهکاتهوه، لهبهر نامادهکردنی نهو کردهوه پیروزهوه هیفانی بۆ پیش چاو، کهبه راستی همر زور شیرینه و شایانه بۆ بیر لیکردنهوه، وهره بیریکهروه لهو دیمهنه جوانه، (نیبراهیمی خلیل) وهستا بیت و (نیسماعیل) شاگرد و بهردهست، همدوو نیش بکهن له دروستکردنی یهکم مالی خوا لهزهویدا بۆ نادهمی!!

^۱ بهرز کردنهوهکی له پتوه بۆ (نیبراهیم) داناو لهپاشدا باسی (نیسماعیل) ی کردو کردی به ماویهشی، چونکه نیبراهیم گهورهترو بهرزتره، وه نهو پیغهمبران وهستا بوو، (نیسماعیل) شوین کوهتووو شاگردی بوو، وه له پوهی راستیشدا بهرز کردنهوه (نیبراهیم) نهی کردو (نیسماعیل) بهردی نهوا بدهستی بهوه، وهک له حدهیسا نهفرموی.

رَبَّنَا نَقْبَلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٣٧﴾ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ وَمِن ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُّسْلِمَةً
 لَكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٣٨﴾ رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ
 يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٣٩﴾ وَمَنْ
 يَرْغَبُ عَن مِّلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَن سَفِهَ نَفْسَهُ

خهریکن بهو کاره گهرهوه له کاتینکدا ئهلین: ﴿رَبَّنَا﴾ نهی پهروردگارمان ﴿نَقْبَلْ مِنَّا﴾
 لیمان وهرگره و پازی بهله کارو کردهومان، نهو داوایهت لی نهکمین، چونکه ﴿إِنَّكَ أَنْتَ
 السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ بهراستی هر تو بیسهری نزای نیمهی که ناگا و زانای به نیازمان ﴿رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا
 مُسْلِمِينَ لَكَ﴾ نهی پهروردگارمان بهمانگیره به ملکهچ و گوئپرایهلی فرمانت و فرمانبهری
 ئابین و شهریهتت، یان به خاوین کهری خویمان و کردهوه و نیازمان بو تو ﴿وَمِن ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً
 مُّسْلِمَةً لَكَ﴾ وه همدی به نهومان بگیره به گهل و کوملینکی ملکهچ و گوئپرایهلی بو تو، یان تو
 پهرست بن به تنها و پاک و خاوین و بهبن هیچ هاوبهش پهوا دانیک ﴿وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا﴾ وه
 نیشانمان بده و ناشنمان بکه به نیشانه و شوینهکانی عیبادت و خواپهرستیمان له حاج و
 عهرهدها ﴿وَتُبْ عَلَيْنَا﴾ وه توبه و گهرانهومان لی وهرگره ﴿إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ چونکه
 بهراستی هر تو زور توبه وهرگره بهزهبیداری، پیغهمبران - سهلامی خویان لی بن-
 هرچهند گوناهارو تاوانکار نین، بهلام بهرامبر به خوا هر کم و کورپان هیه و پیوستن
 به گهرانهوه بولای خوا له هر ناتوهاری و کم و کورپهکیان، وه بیجگه لهوش راده و
 پلهکانی خوا ناسی هرگیز دواپی نایه، وه هرکات بهنده پله و رادهیهکی بهی و بهرز
 بوویهوه بو راده پلهیهکی بهرزتر پیوستی هیه به توبه کردن له راده و پلهی پیشووتر که
 ناتواوو کم و کوره لهچاو راده و پلهی تازهدا که تیرو تهواو تره.

شهرم وهدب له خوا نهبن ناوا بیت، وه بهروا به خوا نهبن بهو جور و شیوهبیت که لهم
 نزاو پارانهوهدا دهرشکهوی، وه نهبن موسلمان و بهروادار لهم ریگه راستهوه خهریک بین و
 خواپهرستی بکات، نهو دوو پیغهمبره - سهلامی خویان لی بن- بهدهست و دم خهریکن به
 خواپهرستییهوه و شهکت و ماندوون، بهلام گوئپان له هیچ نییه و سوزو پهروشیان هر بو

وهرگرتن و رهمندی خواجه، و داوای رینمونی نهکن بؤ نیسلام و دامهزانیان لهسر
 نیسلام، چونکه نهزائن دلی مردوم و له بهینی پهنجهی قودرهتی خوادا، نهگمر به هر
 باریکدا وهری گیرئ نهتوانئ و کس هیچ دهسه لاتینکی نییه، و ههمو شتیک بدهست
 خواجه و داوای کۆمهک بؤ نهوه هر له خوا نهکری، نینجا بیگومان دلی پروادار ههمیشه
 بهستراوه به نایین و عقیده که یهوه، و هرگرتن تر و بهنرخ تر به لایهوه عقیده و
 بیروبا وهره که یهتی، جا لهبر نهوه نزیانکرده لای خوا که نایین و عقیده که یان بهیلتهوه
 لهنا و چینهکانی پاش خویان، و بی بهشیان نهکات لهو چاکه و بههریه که هیچ بههریهکی
 تر هواتای ناکات، نینجا داوایانکرد که نهوه که یان بی بهش نهکات له ریگه نیشان دهر و
 رینمونی که ریگ که نایهتی خویان بهسرا بخوینئ و فیری هر شتیکیان بکات که
 پیویسته، و هکو نهفرموی: ﴿رَبَّنَا﴾ و تیان: نهی پهرومردگارمان ﴿وَأَنْعَثْ فِيهِمْ﴾ رهوانه
 کراویک له خویان تا زیاتر به سۆز و بهزهیی بیئت پییان، و نهوانیش باشتر شانازی پیوه
 بکن، و نهزیکترین له گوئ رایه لیهوه، چونکه ناسراوه لایان و شارهزای پاکی و راستین، که
 ﴿سَلُّوا عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ﴾ بخوینئ بهسریاندا نیشانه و بهلگه ناشکراکانی تو لهسر خواجهتی و
 تا و نهنهایی تو پیغه مبرینتی و ههمو شتهکانی تر که (وهجی) سروشتیان نه که یته لای،
 ﴿وَرَبُّهُمْ الْكَتَّابُ﴾ و فیری کتیبی تو یان بکات، و اته قورشان، ﴿وَالْحِكْمَةُ﴾ و ههمو
 رهوشت و کرداریکی راست و بهجئ که رهوشت و کرداری خوینتی ﴿وَرَبُّرَّحِيمٌ﴾ و پاک و
 خاوینیان بکات له بهد پروایی و بهد کرداری، نه داوایهت لیده که یان که ﴿إِنَّكَ أَنْتَ الْغَزِيْرُ
 الْغَزِيْرُ﴾ به راستی هر تو زالی کار دروستی، و اته هر تو زالی بهسر ههمو شتیکدا، و
 ههمو کردهوت راست و به جییه و له شوینتی خویدایه، که واته نهتوانی و دهسه لاتت ههیه
 بهسر نهو داوا کراوه داو داوا کراوه کانیس ههمو راست و بهجین، نا بهم شیوه نزا که یان
 دواپی پیهینا و هسفو سهنای خویانکرد بهم دوو سیفته که تایبهتین بهوهوه، و هر یک و
 پیکیشه لهگهل داوا کراوه که یاندا.

خجوا میهره بانی نزا که ی وهرگرتن به رهوانه کردنی پیغه مبرمان (ﷺ) که له نهوهی
 هرنووکیانه و نیت پیغه مبرانی تر له (نیسحاق) هوه تا دواپی هر له نهوهی (نیراهیم) ن -
 سهلامی له ههموان بیئت - نه پیغه مبره ی رهوانه کرد لهنا و گلی قوره یاشدا که له نهوهی

(ئىبراهيم) و (ئىسماعيل)ن، وه بهو جوړو شينوى پهوانه كرد كه نهوان داوايانكرد بهم پهمنگه
 نهو سيفهت و نيشانانې تيا بهدى هات به تيرو تهسلييهوه لهسر نهستی نهو پيغهمبرهوا
 (ﷺ)، نهو گله نهقام و نادان و بت پهستهبوون به چاكترين گهل و كوهمل لهناو هممو گهل و
 چينهكانى نادهميدا، وه بوون به ماموستاي جيهاندا فرياي نادمى كهوتن و فيرى ويل و
 پياوه تيانكردن، وه پيغهمبريتيهكې بوو بهرهمهتى خوا بهسر جيهان و جيهانيانوه،
 سهلات و سهلامى خواى لى بن و خوا پاداشتي بداتوه لهباتى هممو جيهان و جيهانيان، وه
 هرچونن له واقيعى ژياندا هر كهوت كه داوا و نزاكې (ئىبراهيم) و (ئىسماعيل) بهم شينوه
 بهدى هات، هر وهها له فرمودهى خوښيدا نهوه هيه له حديسينكدا كه (ئيمامى
 نهحمد) نهيهينن له (عيرياض) هوه - خوا لى پازى بن - كه پيغهمبر (ﷺ) فرموى: من
 نزاكې ئىبراهيم، وه مزگينيهكې عيشا، وه خورهكې دايكم كهدى لهكاتى لهدايك بوونى
 مندا، نايينى پاك و خاوينى ئىبراهيمى پوونكردهوه، نهو نايينهى كه داوايكرد له خوا
 بيهيليتوه لهناو نهوهكانيدا، وه هر لهو نهويه پيغهمبريك پهوانه بكات بهو نايينه
 پيروزهوه، وه شتيكى پوون كه خوا نهو نزايهى وهرگرت و بهدى هينا به پهوانه كردنى محمد
 (ﷺ)، كهواته نهو نايينهى كه پنى هات هر نهو نايينهى كه (ئىبراهيم)ى لهسر بوو، وه
 داوايكرد بو نهوكانى لهپاش خوى، دهى نيتر چون جوولهكه و گاورو بت پهستهكانى
 عهرو ب مل ملانن نهكهن لهگهل نهو پيغهمبره (ﷺ) وه ملكهچ ناكهن بو نهو نايينهى كه پنى
 هات، وه پازى نابن پيشهواييهكې، له كاتيكدا كه نهوان خويان به نهوه و شوين كهوتوى
 (ئىبراهيم) داننهين، وه له كاتيكدا كه لادان له نايينهكې نهو لادانه له نايينى (ئىبراهيم)
 ﴿وَمَنْ يَرْعُبْ عَنْ مَلَأِ إِزْهَرَ﴾ وه نايا كئ نايينى (ئىبراهيم)ى پئ ناخوشه و پشتى تن نهكات؟
 واته هيچ كس نهوه ناكات ﴿إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ﴾ مهگر كهسيك كه خوى سووك و پرسواو
 بن نرخ بكات و خوى گيل و نهقام بكات، نينجا بهلگه نههينيتوه لهسر سووك و پرسوايى و
 هلهى نهو كهسانهى كه لانهدن له نايينى (ئىبراهيم) بهمهى كه (ئىبراهيم) له جيهاندا
 مهلبز تراوى خوايه و له بوژى دوايشدا له بهنده چاكهكانى خوايه، كه خاوهنى پايه و پلهى
 بهرزن، دهى هر كس لايدا له نايين نهوا نهو كسه بن گومان نهقام و نهزانه و سووك و
 پرسوايه،

وَلَقَدْ أَصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٣٠﴾ إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ

أَسْلَمْتُ لربِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٣١﴾ وَوَصَّى بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ

نه فرمودی: ﴿وَلَقَدْ أَصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا﴾ سویند به خوا نینه (ئبراهیم) مان هلبژارد له جیهانداو پالفته مانکرد به پیغه مبریتی و پیشه وایی و به می که کرا به باوکی هموو پیغه مبرانی دواى خوی، ﴿وَإِنَّهُ فِي الآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ﴾ وه به راستی له پوژی دوايشدا له بهنده چاکهکان که خاوهنی پایه و پلهی بهرزن، (ئبراهیم) مان هلبژارد ﴿إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ﴾ کاتئ پهروردگاری پنی وت: ملکهچ بهو نایینه که پاک و خاوین بکه بو خوا، ﴿قَالَ أَسْلَمْتُ لربِّ الْعَالَمِينَ﴾ نهویش گوتی: نهوا ملکهچ بووم و نایینی خوم پاک و خاوین کرد بو پهروردگاری هموو جیهانیان، واته بهمن گپرو گرفت و سهر لیگردنوه گوئپرایه ل بوو، وه ملکهچ بوو بو فرمانی خواى خوی، ئیتر نهوه پیش پیغه مبریتی بووبئ، یان پاش، نهگهر پیش پیغه مبریتی بووبئ مبهست نهوه به خوا نایه دئی بیرگردنوه له م بوونه وهره و پووی دئی تیکرد به بهندهیی و ملکهچی، وهک (حسهن) و (ئیین عباس) نه فرموون - خوا لییان پازی بی- وه نهگهر پاشپی پیغه مبریتی بووبئ، وهک هندی نه فرموون، نهوکاته مبهست گوئپرایه لیه و هرگرتن و رهامندی دله بو هر فرمان و پیراریک به تاییهتی لهگه ل دامه زداوی به ریک و پیکي له سر ریکه خوا و پنی رهامندی خوا، به هر حال و له سر هر بار دایاره مبهست نهوه نییه که له پیشه وه بی پروا و نا موسلمان بووه و خوا فرمانی پئنهدا که پروا بیئئ و موسلمان بیئ، نینجا وه سفی (ئبراهیم) نهکات به می که هرچوئن خوی له سر نهو نایین و میله ته پاکه بوو، هروه هائیهویست که کوره کانیسی هر له سر نهو پئی و پچهن، نه فرمودی: ﴿وَوَصَّى بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ﴾ (ئبراهیم) وه سیهتی کرد بهو نایین و میله تهی ئیسلامه بو کوره کانی ﴿وَيَعْقُوبُ﴾ وه (یعقوب) ی کورمزایشی وه سیهتی پیکرد بو کوره کانی خوی که دوانزه بوون، وهک له خه وه که ی (یوسف) موه دهر نه کهوئ، وه کورانی (ئبراهیم) یش (ئیسحاق) و (ئیسماعیل) که پیغه مبر بوون له قورئاندا ناویان هاتووه له چند شوئینیکدا، وه بیجگه له مان چند کورئی تری بووه، دوان یان شهش یان ده یان بیست و دوو به پئی چند ریوایه تی که هاتوون له باره یه وه، هرکام له دوانه وه سیهتیانکرد بو کوره کانیان،

يَبْنِي إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى لَكُمْ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٣﴾ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ
 يَعْقُوبَ الْمَوْتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَاللَّهُ أَبَاكَ
 إِزْرَهَعَمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهًا وَجِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٤﴾

بہم رہنګه پښیان وتن: ﴿يَبْنِي﴾ نهي کورپه کانه ﴿إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى لَكُمْ الدِّينَ﴾ بن گومان خوا
 هلی بژاردوه بوتان نایینی نیسلام ﴿فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ کهواته مه من مهگر به
 موسلمانیتی، واته راګرو دامزراو بن له سر نیسلام، تا ماون هرګیز لئی جوئی مه بنوه.
 له پاش شهوی بیزاری دهرپری له وانه ی کله نایین و میلله تی (نیبراهیم) لانه دن، وه
 وه سیه تی (نیبراهیم) و (یعقوب) ی ګیرایه وه به فرمان دانیان بهو نایین و میلله ته هتا ماون،
 له پاش شهو نینجا پوی فرموده نه کاته جووله که کان که پروا ناهینن بهو میلله ت و نایینی
 نیسلامه ی که پیغه مبرمان هینای (ﷺ) وه درو هله نه بهستن به دم (یعقوب) هوه که گوايه
 له کاتی مردنیدا وه سیه تی کردوه له جووله که یه تی، پوی فرموده یان تی نه کات به
 سرزنه نشت و به درو خسته نه وه، نه فرموی: ﴿أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ﴾ واز بینن لهو وه سیه تانه ی که
 باسکران، نهي نایا نیوه ناماده و دیاره وه بیون ﴿إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ﴾ لهو کاته دا که
 هرګ ناماده ی (یعقوب) بوو وه هاته سهری؟^۱ واته نه خیر نیوه ی نیستا ناماده نه بیون،
 کهواته چوئن به درووه دم نه کوتن و درو هله نه بهستن به دم (یعقوب) هوه، یان به لئی تا قم و
 چینه پیشووه که تان به دیاره وه بیون نهو کاته ی که هرګ هات بو (یعقوب) ﴿إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ﴾
 لهو کاته دا که گوتی به کورپه کانی: ﴿مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي﴾ نایا نیوه چی نه پهرستن له پاش من؟
 له وه لامدا ﴿قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَاللَّهُ أَبَاكَ إِزْرَهَعَمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ﴾ وتیان: خوی تو نه پهرستن و

^۱ ندر به له سر شهون که هم فرموده ناراسته ی (نیمرائیل) په کان کرلوه، وه (ام) موقه طبعه یه به مانا (بل) وای
 پرسیاره، وه (بل) بو وازه میتان و گواسته وه له وترلوی پیشو، وه (ا) لیزه دا بو نینکاره، نه گره مه به ست ناماده ی شو
 تا قمه بیت که له چهرخی پیغه مبردا بیون (ﷺ)، وه نه گره مه به ست نه وانه ی چهرخی (یعقوب) بن، نهو کاته
 پرسیاره که بژدان پیمانانه، وه هندی نه لاین: (ام) موه سیله، وه هندی تر نه فرموی: هم فرموده یه ناراسته ی
 بهوادارانه، هم دوو رایه هرچند نه گونجین، به لام شهوی پیشو به هیز تره وه که له تفسیره که دایه.

خوای باوک و باپرت که (ئبراهیم) و (ئیسماعیل) و (ئیسحاق)ن، (ئیسماعیل)یان به باوک ناو
 برد لهگهل شهو دا مامی باوکیانه، لهبر شهوی مام وهک باوک وایه به پیی عورف، وهک
 حدیسی (بوخاری) و (موسلم)یش شهفرموی: (عم الرجل صنو ابیه) مامی مردوم هاولقی
 باوکیتی، ﴿إِنَّهَا وَحِدًا﴾ که شهو خوایش یهک خوایه ﴿وَوَحْنٌ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾ وه ئیمه ملکهچ و
 گوئ پرایلین بوی له هه موو فرمانیدا، وه ئایینی خوئانی بو پاک و خاوین نهکین له هه موو
 شتیکی نارهاو و ناشایسته، به هر جور و لهسر هه ربار شهوا خوا جووله که کانی دم کوت
 کرد و به دروی خستنه وه به گنرانه وهی قسه و تارئ (یہعقوب) (علیه السلام)، گنرانه وهی به و
 جورو شیوه به هیزه قورناییه که کار نهکات له ههست و هوش و دهر وون! بهلئ به راستی
 شیوه و دیمه نه که ئیجگار سهیرو سهرنج پاکیشه و شهوپری گهرهیی و گرنگی وه سیهت
 پیکراو که دهرنه خات. پیاوئیکی وا گهره خهریکه به دنیا دهرنه چئ و شهو هه موو کوپه کو
 بوونه شه، ئایا لهو کاته دا دلئ به چیه وه خهریکه؟ ئایا لهوکاتی سهختی گیان دهرچوونه دا
 به چ شتی که وه دلئ به ستراوه و خهریکه؟ ئایا شهو مه بهسته گهره و گرنگه شهبن چی بیت که
 شهو پیاره لهو کاته دا شهیوهی دننیا و نارام ببئ له سهری؟ ئایا شهو که له پورهی به جینی بهیلئ
 بو شهو کوپه خوشه ویستانه ی و شهیوهی به ساغی و پاکی بگاته دهستیان و پنیان بگه یه نن
 له ناو شهو کوپو کومه له دا؟ شهو که له پوره و شهو سپارده گرنگه شهو بیرو باوهرو عه قیده پیروزه
 بوو که دلئ داگیر کرد بوو تا شهو راده یه سهختی و سامناکی هاتنی مردنیش له بیرو
 نه برده وه!! له پاش شهوی ئایین و میله تهی (ئبراهیم) و (ئیسماعیل) و (ئیسحاق) و شوین
 که وتوانی بوونکرده وه دهری خست که ئایینی شهوان هر شهو ئایینی ئیسلامه یه که هات
 بو پیغه مبرمان (ﷺ)، که واته ئاشکرا بوو شهوانه ی که ملکه چ ناکه ن بو شهو ئایینی ئیسلامه و
 خوئان به شهو و شوین که وتووی (ئبراهیم) دانننن، شهوانه هیچ په یوهستیان به (ئبراهیم) و
 ئایینی (ئبراهیم) وه نییه و به تهواوی پچراون لئی، له پاش شهو باسو و به یانه، ئینجا
 دننیا یان نهکات لهسر شهو پچران و نهمانی په یوهستییه، وه به تهواوی شهوانه ناو مید نهکات
 له وهی که به تهما ی سوود و هرگرتن بن و هرگرتن بن له نه سهب و نه ژاده که یان،

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٦﴾

نەفرموی: ﴿تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ﴾ (ئىبراهیم) و ئەوان گەل و میللەتی بوون که پۆشتن و تێپەریانکرد ﴿لَهَا مَا كَسَبَتْ﴾ وە هەر بۆ خۆتانە هەر کردەوهیەك که کردووتانە ﴿وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ وە ئیوه پرسىارتان لیناکرئى له هەر کردەوهیەك که ئەوان کردوویانە، کەواتە هەراکام لەو دوو گەل و کۆمەلە حیساب و پرسىاری تایبەتی خۆی هەیه، چونکە هەراکام پێگای تایبەتی خۆی هەیه، وە هەراکام شیوه و نیشانەى تایبەتی خۆی هەیه، وە هەراکام ئالای جیاوازی خۆی هەیه، ئەوانی پابردوو گەل و میللەتیکی بپرواداری موسلمان بوون، کەواتە پەيوهندی و پەيوهستیان نییه بەو گەل و میللەتی پاش خۆیان که لایاندا له پێگە و پێبازمەکی ئەوان، وە ئەمانی دوایی بەش و پارچەیهك نین لەوان، هەرچەند له نەوه و نەژادی ئەوان بن، چونکە هۆی پەيوهندی له ئیسلامدا بپروا و عەقیدەیه ئیتر هەرچەند له تیرە و پەنگ و نەژاد و ولادت و زۆر جیاوازی دوورین، بە پێچەوانەى باو و تێگەشتنی نەفامی که ئەم شتە زەمینیانە ئەکات بە هۆی یەکیتی و پەيوهستی که ئەمانە شتیکن هیچ دەسەلاتی مەردومیان تا نییه، وە بەرهمی بەشە خاکی و خۆلەکیەتی که پەست و کەم نرخە، بەلام بپروا و عەقیدە بە دەسەلات و هەلبژاردنی مەردوم دەستکەوت ئەبێت، وە بەرهمی بەشە پۆحەکیەتی که بەرزو بەرزترین بەشیەتی و بەوه جوی ئەبێتەرە له گیان لەبەرائی تر، وە ئادەمیتی لەسەر ئەم بەشە پراگیر، کەواتە هەراکەس فامدارو ژیر بێت شتی ئەکات بە هۆی پەيوهستی که جوی ئەکاتەرە له گیان لەبەرائی تر و ئادەمیتیەکی بەرز ئەکاتەرە.

لەبارەى نەسەب و نەژادەوه مەردوم سێ بەشن، بەم شیوهیه:

- ١- زۆر نرخ ئەدەن بە نەسەب و نەژادی بەرزو زۆر زیادە پەوی تیا ئەکەن، بە تایبەتی لەبارەى سەیادەت، تا رادەیهك له سنووری قورئان و حدیس نەرنەچن.
- ٢- بە پێچەوانەى یەكەم هیچ نرخ و پزێك دانانین بۆی.
- ٣- میانەیه و له ناو پراستدایە، نەهەك یەكەم نرخى بێ سنووری بۆ دانەنن، وە نه به بێ نرخیش سەیری ئەکات، بەم پەنگە هیچ سوود و نرخیکى بۆ دانانن لەگەڵ

بئېروايى و بەد عەقىدە يېيدا، وە نرخ و سوودى بۇ دائىمى لىكەل بونى عەقىدەو بېوادا،
 ئىنجا بئىگومان بەشى يەكەم و دووم ھەر ھەلەن و لائەدەن لى ناوھپراستى پىنگە
 راستكەى ئىسلام، وە ھىركام پىنچەوانى ھەندى لى ئايەت و ھەدىسى راست و
 سەھىچن، بەلام سىنەم راستن و ناوھپراستى پىنگەى ئىسلاميان داوھتە بەرو دىرو
 پىنچەوانى ھىچ ئايەت و ھەدىسىكى سەھىچ نىن، وە بەسە بۇ بەلگەى راست و پەوا
 لەسر ئەم راي سىنەمە سوود و ھەرنەگرتنى كوپرە بئىبىرواكەى نوح لى نوح پىنچەمبەر
 (علیہ السلام) وە سوود و ھەرنەگرتنى دوو مئالە ھەتپوھەكە كە لى سوورھتى ﴿الكهف﴾ دا
 خوا بۇمان باس ئەكات كە لەبەر باوكە سائەكەيان ھارپىكەى موسا (علیہ السلام)
 دیوارمكەى بۇ راستكردنەوہ . . .

بە كورتى نەسەب و نەژادى پاك جىنگاى ئومىدە بۇ نەوہى بېوادار ئەگەر خوا مەىلى بىت،
 نەك كابرا پىشت بېبەستىن پىنى و پىشتىنى لى بىكاتەوہ بەتەماى ئەوہ بىت كە خوا ھەموو
 لارىيەكى بۇ راست ئەكاتەوہ ھەموو گوناھى ئەسپىتەوہ لەبەر باوكە چاكەكەى، بئىگومان
 ئەوہش ھەلەمەكى زۆر گەورەو پىنچەوانى ياساى ئىسلامو دوورە لى پراو بېرواي زانايانى
 ئىسلامەوہ، (ئىمامى غەزالى) — پەھمەتى خواى لى بىن — لى (احيا بىدا فەرموودەمەكى
 شىرىنى ھەمە بۇ دەم كوت كردنى ئەوانى كە ھەلئەخەلەتەن بەو جۆرە ئەفەرموئى: ھەرچونى
 ھىچكەس بە خواردن و خواردنەوہى باوكى تىرو تىراو نابىن، ھەروھە ھىچكەس بە چاكى و
 كردەوہى چاكى باوكى پىزگار نابىن لى تاوان و گوناھى . . . ئىنجا با بەم كورتەمە واز بىننىن و
 بگەپىننەوہ بۇ ژىر سايمو سەھەندى ئايەتەكان، ئىنجا لەبەر پووناكى ئەو باس و مەسەلە
 راستانەى كە ھىناى لى (ئىبراھىم) و (ئىسماعىل) و كەبەوہ، ھەندى لى قەسمو لاف و گزانى
 نامەدارمەكانى چەرخى پىنچەمبەر (ﷺ) ئەھىننى ئەكۆلەتەوہ لىيان و لەو شتانەى كە ئەيكەن
 بە بەلگەو نىشانەو دەمەدەمى پىن ئەكەن، وە لى پاش ئەو لىكۆلەنەوہ دەرى ئەخات كە
 قەسمو لافەكانيان بىن بىنچ و بئەوانەو بەلگەكانيان ناراست و نارەوايە، وەك دەرنەكەوئى كە
 ئايىن و عەقىدەى ئىسلام شتىكى راست و سىروشتىمەو ھەركەس لىنى لا بىدا لارى و نالەبارى
 خوى دەرنەخات،

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٣٥﴾

قُولُوا ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا

نه فرموی: ﴿وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا﴾ واته جووله که کان وتیان و نه لین به
موسلمانه کان: هیچ نایبئی راست نییه بیجگه له نایبئی یهودی، که واته بن به یهودی تا
بگن به خیرو خوش به ختی و بگونه سر پئی راست و پینمونی خوا و هرگن، وه هر وه
نه سرانیه کانیش نه یانوت به موسلمانه کان: نایبئی راست هر نایبئی نه سرانیه بن به
نه سرانی تا بگونه سر پئی راست و نایبئی پینمونی خوا و هرگن، هر کام له دوو تاقمه
بهو جوړه لاق لی نه داو هر خوئی به خاوهنی نایبئی راست دانه ناو بانگی موسلمانانی بو
نه کرد، خوایش فرمانیدا به پیغمبر (ﷺ) که دم کوتی هر دوو بکات به تنها وتو
و شهیهک، فرموی: ﴿قُلْ﴾ نهی پیغمبر پنیان بلی: ﴿بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا﴾ نه خیر نه به
یهمود نهین و نه به نه سرانی، به لکو به میلتهی (نیراهیم) نهین و شوینی نایبئی نهو
نه کهوین له کاتیکدا که (نیراهیم) لادره له ناحق و ناراست و دامه زاوه له سر نایبئی
حق و راست که نایبئی خوا پرستی به تاک و تنها ﴿وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ وه له بت
پرستان و هاو بهش بریار دهران نه بووه، واته وهک نیوه نه بووه که خوتان به نامه دارو نهوو
شوین که تووی (نیراهیم) دانه نین، که چی لاتان داوه له نایبئی نهو و عوزیرو، عیسا به
کوپری خوا دانه نین، وه هر وه ها وهک قورهیش نه بووه که له نهوی (نیراهیم) و (نیسماعیل) ن
وه خوینان به قاپیه مان و کلیل داری مالی خوا دانه نین و که چی به تهواری لایان داوه له
نایبئی (نیراهیم) و (نیسماعیل)، وه مه لائیکه به کچی خوا دانه نین و هر تاقمیکیان شتی تر
نه پرستن و هر خوا ناپرستن!

دهی نه گهر راست نه کهن با همومان شوینی نایبئی راسته کهی (نیراهیم) بکهوین، وه
هموو له یهک ریزا پاره ستین و بپین به یهک گهل و نومعت به بی نا زاوه و جیاوازی، نینجا
فرمان نه دا به موسلمانان که جاری یه کیتی نایبئی خواو بهروا به نایبئی خوا بدن له
(نیراهیم) وه مهتا (عیسا) و مهتا دواترینی همومان، وه بانگی نامه داره کانیش بکهن بو
بهروا هینان بهم تاقه نایبئی خوا، نه فرموی: ﴿قُولُوا﴾ بهروا داره کان بلین: ﴿ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ

إِلَيْنَا﴾ نیمه بهرومان هیناوه به خواو بهو قورثانهی که هینراوته خواره وه بو لامان،

وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ إِلَّا بِإِذْنِهِمْ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ وَمَا أُوتِيَ مُوسَى وَعِيسَى وَمَا أُوتِيَ

النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٦﴾

﴿وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ إِلَّا بِإِذْنِهِمْ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَالْأَسْبَاطَ﴾ و ه بهو نامو نایینهی که هینراوته خوارهوه بو لای (ئیراهیم) و (ئیسماعیل) و (ئیسحاق) و (یعقوب) و نهومکانی (ئیراهیم) که بریتی بن له (١٢) کورهکهی (یعقوب)، یان ئهوانیش و نهومیان و هر لقن تر که له (ئیسحاق) بووینتهوه که ئهو نامه یانهی هات بو (ئیراهیم) بو ئهمانیش بوون ﴿وَمَا أُوتِيَ مُوسَى وَعِيسَى﴾ و ه بهو تهورات و ئینجیل و موعجزانهی که دراو به خشرای به (موسا) و (عیسا)، ﴿وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ﴾ و ه بهوهی که دراوو به خشرای به ههموو پیغمبران له لایه ن پهروردگار یانهوه، ﴿لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ﴾ له کاتی کدا ئیمه هیچ جیاوازیهک ناخینه نیوان هیچ کام لهوان، بهم رنگه بروامان به هندی ببن و بن بروا بین به هندی، وهك جوولهکه بروای به عیسا و محمد نییه، وه یا گاور که بروای به محمد نییه - سهلامی خوا له ههمووان بیت - به لکو بروامان به ههموو پیغمبرانی خوا هیه به تیگرایی ﴿وَنَحْنُ لَهُمْ مُسْلِمُونَ﴾ وه له کاتی کدا ئیمه ملکه چین بو خوا به نارزووو پی خوش بوونی خویمان، وه دان نه نین به بهندهی خویمان بوئی، ئهم به کیتی خسته نیوان ههموو پیغمبران و په یامه کانیان بنه رت و یاسایه کی گرنگه له ئیسلامدا، وه به هوی نه موره ئهم نوممتهی ئیسلامه بووه به جیگرو جینشین و کهله پور بری ههموو ناین و په یامه کانی خوا، وه به هوی نه موره پزیمی ئیسلامی پزیمینی جیهانیو ههموو جیهانیان نه توانن بژین له سایه و سینه ریدا به بن ره گزایهتی بو هیچ گهلو چین و تاقمی، وه بن چهوساندنهوهی هیچ تاقم و هیچکس، وه به هوی نه موره گهلی ئیسلامی گهلیکی کراویه بو ههموو نادهمی که پیکره بژین به خوشه ویستی و نارام و ناشتی، جا له بر نهوه خوی پهروردگار ئهم بریاره دهره کات: که له پاش ناردنئ هم نایینه، نایینی راست و عقیده ی راست هر نه میه که هم نایینه هینای، که واته هر کهس گرتیه گهردن، بن گومان ئهوه کهسه له سه ره پی راسته و پزیمونی خوی و هر گرتوه،

فَإِنْ آمَنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدْ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ
 وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٣٧﴾ صَبَغَةَ اللَّهُ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنْ اللَّهِ صَبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ ﴿١٣٨﴾

قُلْ أَتَحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ

وه هرکس پووی لی وهرگیزی و پشستی تن بکات شو کهسه هرگیز دانامزئی و همیشه
 و ا له بربرهکائی داو لاری نهگری وکو نهفرموی: ﴿فَإِنْ آمَنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ﴾ نینجا
 نهگر نهوانه برپوا نههینن بهوی که نیوه برواتان پیهیناوه بهو جوړهی که باسکرا، ﴿فَقَدْ
 اهْتَدَوْا﴾ نهوا نهوانه ریتموونی خوا وهرنگرنو نهکونه سر پئی راست، ﴿وَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ وه
 نهگر پوو وهرنگرین لهو برپوایی که نیوه همتانه وه به قسهتان ناکهن ﴿فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ﴾
 نهوا نهوانه هر له دژایهتیهکی گوردها نهبن بهرامبر حق و راستی، وه نهوانه دوزمنی
 حق و راستی و ریتموونی خوان.

به راستی شم فرموده، وه شم شایهتیه له لایهن خواوه، شادمانی و شانازی بهدی
 نههینن له دلی برواداردا بهو بارو ریگهی که لهسهریهتی، چونکه نهزانی کهواته هر خوی
 لهسر پئی راستی ریتموونی خوی وهرگرتووه، وه نهوانهی که برپوا ناهینن دژو دوزمنی
 حق و راستین، وه هرکسشیش وایی هر خوی بهش برپاو زیان باره، نینجا دلی
 پیغمبر(ﷺ) نهاداتهوه دل نارامی نهکات بهرامبر دوزمنانی و پیلان و بربرهکائی نهو
 بن برپوایانه، بهوی که خوا چارهسری نهوانهی بو نهکات و شم و نایینهکی زال نهکات، وه
 بهو دل خوشی دانوه بروادارانیش دل نارام بوون و باکیان نهما، نهفرموی: ﴿سَيَكْفِيكَهُمُ

اللَّهُ﴾ نینجا بن گومان خوا چارهسری پیلان و دژایهتی و دوزمنایهتی نهو بن برپوایانهت بو
 نهکات، واته هر برگریهکت بکن به هیچ دهرنهچیت و توو نایینهکت زالو سرکهوتوو
 نهبن! نهوندهی پنهچوو خوی میهربان نهو بهلینهی بهدی هینا، به دهرکردنی (بهنی
 نهزیرو بهنی قهینوقاق) له مهینه، وه به کوشتن و بهدیل گرتنی (بهنی قورهیزه) ﴿هُوَ السَّمِيعُ
 الْعَلِيمُ﴾ وه هر خوا بیسری زانایه، واته له پووی راستیدا هر نهو بیسری زانایه، یا
 بیسری زانایه به هموو شت و به هموو ناشکراو نهینیهک، شم فرموده به یا بو دنیا
 کرده لهسر نهو بهلینهو بههیز کردنیهتی له دلدا، واته نهی پیغمبر خوا بیسری داواو

نراته، واته زانایه به نیازو مهبستت، کهواته نهتگیه نی به مهبست و نامانجی خوٚت، یان
 مهبست هر شه کردنه له بی پرواکان، واته خوا بیسری قسه راست و نار پرواکانیانو نهوی
 که دهری نه بین، وه زانو ناگایه به نیازو کینه و دوژمانیه تیان بو پرواداران، کهواته توله یان
 لی نه سینتی، ﴿صَبَغَةَ اللَّهِ﴾^۱ واته بلین: خوا رهنگی کردین و پازاندینیه وه به رهنگی خوئی، بهم
 رهنگه پروا هیئانهی که باسکراو به نایینه کهی خوئی جوان و نارایشتی کردین و نهو پروایه
 تیکلی دل و دهر و ههستمان بوو به جوئی بهرمم و دروشم و نیشانهی پیمانسه دیاره،
 بهوینهی پوشاکن که به رهنگردن جوان نه بیت و نهو رهنگه تیکلی نه بیت و پینه وه دیاره،
 هندی نه فرمون: مهبست لهم و تهو دهر پینه هاوتایی و هاو وینه بییه بو باوکی
 نامهدارکان که مندالی خوئیان رهنگ نه کرد به رهنگیکی تایبهتی و نه یان کرد به نیشانه
 لهسر نهوی که نهو منداله یهودی تهواوه، یان نهسرانی تهواوه، لهسر نهم رایه واته
 بلین: خوا نیمه ی رهنگردن به رهنگی خوئی و نیمه به رهنگی نیوه خومان رهنگ ناکهین، ﴿وَمَنْ
 أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صَبَغَةً﴾ نایا کن شیرین تر بیت لهباری رهنگردنه وه له خوا، واته
 رهنگردنی خوا له هه مو رهنگردنیک شیرین تره ﴿وَمَنْ لَهُ عَيْدُونَ﴾ واته بلین: نیمه
 پروامان هیئا به خواو بهوانه ی که باسمان کرد، وه نیمه هه میشه هر بو خوایه گوئی پایهل و
 ملکه چین و هر نهو نه پهرستین به تنها و هیچکس و هیچ شتی ناکهین به هاوبهشی، واته
 وهکو نیوه نین و وهک نیوه ناکهین نهی نامهدارکان، نینجا فرمان نه دات به پیغمبر (ﷺ)
 که به تهواوی دهم کوتیان بکات له لاف و گزافه کانیاندا، به پروون کردنه وهی هلو نیست و
 بیرو پروای موسلمانان که به هیچ کلوجی دست نادن بو گرو گرفت و سر لیگردنه وه
 دهم بازی تیا کردن، نه فرموی: ﴿قُلْ﴾ نهی پیغمبر پیمان بلین: ﴿أَتَحَابُّونَنَا فِي اللَّهِ﴾ نایا
 نیوه بهر بهرکانی و موجدله و شهره قسه مان له گهل نه کن لهباری خواو له نایینی خودا
 بهو لاف و گزافانهی که لیی نه دن و نه لین، وهک نهوی که لاتان وایه پیغمبر رتی هر بو
 گهلی نیوه شیوا تره و نه بی تایبهتی بیت پیتانه وه؟ وه ههروها نهو چند لافانهی که لهم
 سوره تهدا باسکران،

^۱ نه نایه تهو مهبست لهم و تهیه به چوار پینج شیوه ی تر باسکراوه و تفسیر کراوه، وه نهو جوو تفسیرانهش هر
 نه گونجین و رکن، به لام نهوی که له تفسیره کهدا و تراوه دل پنی به نارام تره له دلدا دامه زلو تره، وه زانین به
 راستی هر لای خوایه.

وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلِنَا أَعْمَلْنَا وَلَكُمْ أَعْمَلْتُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ ﴿١١٣﴾ أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ
وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى قُلْ أَنتُمْ أَعْلَمُ أَمِ اللَّهُ
وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١١٤﴾

﴿وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ﴾ لهکاتیکدا که نهو خویابه پهروردگارو خاوهن و کاربدهستی
نیمهیش و نیوهیشه، بهبن هیج جیاوازی و زیانه پهیوهندیهک، وه نهو خویابه زاناو ناگایه به
تهگیری بهندهو دروستکراوهکانی و خوی نهزانی کام شایسته و شیایوی چپیه، کهواته بهچی
نیوه نهو لاف و گزافانه لی نهدهن؟ ﴿وَلِنَا أَعْمَلْنَا وَلَكُمْ أَعْمَلْتُمْ﴾ وه له کاتیکدا هر بو خۆمانه
کردهوهکانی خۆمان و پرسیار لیکراوین لهسهریان، وه هر بو خۆتانه کردهوهکانی خۆتان و
پرسیار کراون لیبی ﴿وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ﴾ وه له کاتیکدا نیمه پاک و خاوین کهری نایین و
کردهوهکانمانین بو خوا به هیج هاوبهش و وینهیهک، بهلام نیوه هاوبهش و وینهی بو بریارو
پهوا نهدهن، کهواته به هیج پهنگ پهنگتان نییه دمه دهمنمان لهگهل بکن بهو لاف و گزافانه،
چونکه خوا خوی هر دوو لامانه وهک یهک، وه هر دوو لا وهک یهک بهندهین بو نهو خویابه، وه
نیمه نههشمان زیاده له نیوه که نایین و کردهوهکانمان هر بو خویابه به پاک و خاوینی، کهواته
نیمه شیای و شایسته ترین بهو بههرهییانهی که نیوه بو خۆتانی داننهین و لاق پیوه لی نهدهن،
وه بیجگه لهوش نهههی که وترا ههلویست بیرو باوهری موسلمانانه، دهی کهی هیج کام
لهمانه جینگهی قسه و باس و سر لیکردنهوه و موجهلهیه؟ بن گومان هر کام لهو سن شته
جینگای قسه و باس نین و ناشکرایه راستیان، جا لهبر نهوه وازی لهوانه هینا و گواستیهوه
بو مهسهلهیه تر که نهویش هر جینگهی قسه و باس و دم بازی نییه، وه سرزهنشتیان
نهکات لهسر نهو قسه بن جپیهش و بیزاری دهرتهبری لیبان لهسر نهوه: نهفرموی: ﴿أَمْ
تَقُولُونَ﴾ نهی نایا نیوه نهلین: ﴿إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ
نَصَارَى﴾ که بن گومان (ئیبراهیم) و (ئیسماعیل) و (ئیسحاق) و (یہعقوب) و نهوهکان، جوولهکه
بوون یان نهسرانی؟ لهکاتیکدا که نهوانه له پیش (موسا) وه هاتن و پوشتن، وه له پیش

داهاتنی یهودیتی و نسرانییتی دا ئەوان هاتن به ئایینی ئیسلام که خوا شایهتی دا لەسەر
 راستییەکی، وەک باسکرا لە نایهتەکانی پیشوودا، کهواته جوولهکه و گاورهکان شتی ئەلین
 که دژو پیچەوانه‌ی قسە و هەوالدانی خۆیە، وە ئەوانە که قسە و وتراویان دژو پیچەوانه‌ی
 قسە و هەوالی خوا بیست، هەر شیایێ ئەوەن که به لاقرتی پینکردن و بیزاری دەرپرینەوه ئەم
 شیۆه پرسیارانەیان ئاراستە بکری که خوا لێرەدا فرموی بە پیغمبەر (ﷺ) ﴿قُلْ﴾ بلی
 بەوانه ﴿مَنْ أَنْتُمْ أَعْلَمُ أَرَأَيْتُمْ﴾ نایا خوا زانایە یان ئیۆه؟ ئەی خوا زانایە که شایهتی ئەدات بەوه‌ی
 که (ئێبراهیم) نە یهودی بووه نە نسرانی، بەلکو موسلمانیکی لایەر بووه لە هەموو شتی
 تر بۆ لای ئیسلام، وە به هیچ رەنگ هەوێشی بۆ خوا رەوا نەداوه؟ بێگومان ئەم شیۆه
 پرسیارە وەلامی ناوی، وە سام و هەیبهتی لاقرتی و بیزاری دەرپرینەکه دەم زوبان ئەبەستی
 لە وەلام دانەوه! ئینجا دەست نیشان ئەکات بە سەرزنهشتی تر و لەکەدار کردنیان به
 تاوانباری و هەرشەیان لی ئەکات لەسەر ئەوه‌ی که شتەکه ئەزانن و ئەیشارنەوه، ئەفرموی:
 ﴿مَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَرَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ﴾ نایا کێ ستمکار تره لەو کەسە‌ی که شایهتیەکی
 لایێ که لەلایەن خواوە درابن و ئەویش بێشاریتەوه؟ واتە ئیۆه هەرچۆنی ئەزانن که ئێبراهیم و
 ئەوان لەسەر میللەتی ئیسلام بوون و لە پیش یهودیتی و نسرانیتییه‌وه هاتن، هەرچۆنی
 ئەوه ئەزانن، هەرۆه‌ها شایهتیەکیشتان لایە لە نامەکانتاندا بۆتان هاتوو که لە دوایدا خوا
 پیغمبەری رەوانە ئەکات لەسەر ئایین و میللەتی (ئێبراهیم)، بەلام ئیۆه ئەو شایهتییه
 ئەشارنەوه ﴿وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ عَمَّا تَمْلُونَ﴾ وە بێگومان خوا بێ‌ناگا نییه لەوه‌ی که ئیۆه ئەیکەن.
 به راستی ئەبۆیە بەم جار لێدان و هەرشەیه بکەوتنایه‌ته بێم و دڵەرزەو به راستی و
 بەبێ پینچ و پەنا ئەوه‌ی که شارەبۆیانەوه دەست بەجێ دەریان خستایم و موسلمان بوونایە،
 خوا پەنامان بەدات لە سەرکەشی و عیناد.
 لەپاش ئەوه‌ی که به تەواوی دەم کوتی کردن و مەسەله‌کی به باشی پوونکردەوه، وە
 باسی کرد جیا‌بوونەوه و جیا‌وازی (ئێبراهیم) و ئەوان لە نامەدارەکانی چەرخێ پیغمبەر (ﷺ)
 وە پچرانی پەیوهستی ئەمان لەوان.

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٤﴾

له پاش نهوه نینجا نایه ته که ی (۱۲۴) دووباره نه کاتوره بۆ دُنیا کردن له سر پچرانی نهو په یوه سستی بهی که نهوان که شخه یان پیوه نه کرد، وه له تفسیری نهو نایه ته دا به درینوی با سمانکرد با سرنج بدریو نیتر لیره هر نایه ته که دووباره نه کهینه وه: ﴿تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ سیدنا سلیم.

تهواو بوو به یارمه تی خوی میهره بان تفسیری نهو جزمی به که مه له ۸ی ره جبهی ۱۴۰۴ خوا به بهزه یی وهری گریو سوود به خشی بکات بۆ برا موسلمانان، وه یارمه تیم بدا بۆ نهوه ی که ماوه. داواکارم خوا نه مکوژی تا نهو تفسیره تهواو نه کهم.

وصلی الله وسلم علی خیر خلقه محمد وعلی آله وصحبه ائمه یوم الدین.

مه بهستی گرنگ و سره کی نهو جزمه پیگه یانندن و ناماده کردنی کومه ل و گه لی موسلمانان بۆ هه لگرتنی سپاره ی هه ره گوره، سپاره ی نهو نایین و عه قیده یه، وه سپاره ی جینشینی له م زهویه دا به ناوی نهو نایین و عه قیده یه وه، جا بهر بۆ نه یه وه ناو به ناو نهو ی له دوژمنه کانی نهو گه ل و کومه له، له پیش هه موویانه وه نیسرا ئیلیه کان که زوری بهی باسه کانی جزمی به کهم نه که رابه وه بۆ لای نهوان لیکو لینه وه دهر باره ی نهوان.

تەفسىرى قورئانى پىرۆز

جزمى ۲

مەبەستى گىرگى و سەرەكى ئەم جىزمە پىنگەياندن و ئامانەكردنى كۆمەل و گەلى موسلمانان
بۇ ھەلگرتنى سىپارەى ھەرگەرە، سىپارەى ئەم ئايىن و عەقىدەيە، وە سىپارەى جىنشىنى
لەم زەويەدا بەناوى ئەم ئايىن و عەقىدەيە، جا بەو بۇئەيەو ناو بەناو ئەدوى لە
دوژمنەكانى ئەم گەل و كۆمەلە، لە پىنش ھەموويانەو نىسرائىلىيەكان كە زۆربەى باسەكانى
جىزمى يەكەم ئەگەرەيەو بۇ لاي ئەوان لىكۆلىنەو ھەر بارەى ئەوان.

ئەدوى لە پىلان و جەنگ و ئازاويان لەگەل ئەم گەلە موسلمانە بۇ نەھىشتنى خۇيان و
عەقىدەو ئايىنەكەيان، وە پەندو ئامۇزگارى ئەم ئوممەتە ئەكات بۇ بەرەنگارى كردنى ئەو
جەنگ و ئازاو جۆر بە جۆرانە و بەھەلىست وەستانيان، وە بۇ خۇپاراستن لەلادان لە رىگە
رايتەكەى خوا، وە لە ھەلخلىسكان لىي بەرئىنەى جۈولەكەكان لەپىنش ئەماندا.

ئەيەوى ئەم گەلە ئامانە بكات و پىئى بگەيەننى بەو رەوشت و كىرەو و نىشانانەى كە
پىويست بۇ گەلە جىنشىنە، وەھوى سەربەرسىتى و سەربەخۇيى بن بوى، كە ماىەى گرتنە
دەستى جەھوى ژيان و جىھانيانە، ئىنجا سەير تر لە ھەموو شت لىرەدا ئەو يە ئەو پەندو
ئامۇزگارىانە ئەو رەوشت و كىرەوانەى كە ئەم قورئانە ھىناى بۇ پىنك ھىنانى يەكەم تاقم و
چىنى ئەم مىللەتە، ھەر ئەوانە بەكار دىن لە ھەموو چەرخ و ولاتىكا بۇ پىنك ھىنان و دووبارە
كىرەنەوى يەك چىن و تاقم كەيەكەم جار ئەم قورئانەى چو بە گونچكەدا!! وە ھەرەھا ئەو
بەرەنگارى و بەر بەرەكانى يەى كە قورئان پىئى ھەلسا بەدژى دوژمنەكانى يەكەم چىن و تاقم،
ھەر ئەو جۆر و شىوہە بەكەلە و بەكار دىت لە ھەموو چەرخ و ولاتىكا، ھەرچۈننى
دوژمنەكانى لە ھەموو چەرخ و ولاتىكا و بۇ ھەموو تاقم و چىنى ھەر ئەوانەى يەكەم جارن لە
پاستىدا، وە پىلانەكان ھەر ئەوانەى يەكەم جارن، شىوہ و دىمەنەكانيان گۆراو، بەھوى
گۆرپانى باوى چەرخ و پۆژەو، وە گەل و مىللەتى موسلمان لەھەموو چەرخ و ولاتىكا، لە
جەنگ و بەر بەرەكانى دا پىويستى بە پەندو ئامۇزگارىەكانى قورئان و ئەو پىئى و پچەيە ھەيە
كە ئاراستەى يەكەم تاقمى كىرد و بوى دىارى كىردن، ھەرچۈننى پىويستن بە پەپرەوى كردنى
قورئان كارو فرمانەكانى تىرى دا.

بهكورتى ئىبنى قورئان پىشەسواى ئەم ئوممەتەبىت، وه جلهو و سهركردايەتى ژيانى هر بهدەست قورئانەوه بىت، وه قورئان پىنشاندهرو دەست راكىشى بىت له پى ژياندا، وه قورئان سهراچاوه و دەستوورى هەميشەيى بىت كەله بهرنامەى ژيانى لىوه وەرگرى، وه پزىمى گەل وياساى رەموشت وكردهوه وياساى هاوكارى لهگەل جيهان و جيهانيان هەموو مېرى دەولهتان لهودهستوورهههتاهايتاييهوەرگرى كه بىجگه لهوه پرە له هەله و زيان، جا لهبەرئەوه قورئان هەميشه تەرو تازهيه و هرگيز كۆن نابى، وه هەميشه گەرەترين موعجيزەى خوايه و بهوينەى خۆر ئەدرهوشيتەوه و درەخشانه به ئاسمانى پىنمونيەوه هەتا هەتايه!!

هەرچەندە هېچ نايەتيك نيه كه باسى پووكەى (قبيله) موسلمانەكان بكتا بۆ چەرخى مەككەيان، به لآم له چەند پىوايه تىكەوه وەرئەگرى كەلهو چەرخدا پوويان ئەكرده كهعبه، ئىنجا پاش كوچ كردن بۆ مەدينه پوويان ئەكرد (بيت المقدس) كه دياره ئەوش له سەر فرمانى خوا بووه، ئىتر باله قورئاندا ئەهاتىت، وه لهسەر ئەو باره مانەوه تا ماوهى شانزه يان حەفده مانگ، هەرچەند ئەو پووكردنه له دلى عەرهبه موسلمانەكاندا قورس و بهئەرك بوو، چونكه دلىان به سترابوو به كهعبهوه كه جىگای شانازى بوو بۆيان لهباوك و باپىريانەوه، تەنانەت پىغەمبەرىش (ﷺ)، هەرچەندە به دەم هېچى نه ئەفەرموو، وه داواى گوپىنى پووكەى ئەئەكرد، لهبەر شەرم كردن له خوا، به لآم چاوى بەره و ئاسمان بوو چاوه پوانى ئەكردو به تەماى ئەو گوپىنه بوو تا خوا بۆى كرد، وه لهو ماوه يەدا جوولهكەكان دەميان بەره لاكردو پووكردنى موسلمانەكانيان بۆ (بيت المقدس) ئەكرد به دەستەوه و پىروپاگەندەيان پى ئەكرد بۆ خويان و دژى موسلمانەكان، ئەيان ووت: پووكردنى ئەوان بۆ پووكەى ئىمه به لگه و نيشانەيه له سەر ئەوه كه ئايىنهكەى ئىمه راسته، وه ئەوان له پووكەدا پەيرەموى ئىمه ئەكەن ئەبى له هەموو شتى تىرش دا هر پەيرەمويمان بکەن، كهواته ئەبى ئەوان بگەرئەنەوه بۆ لای ئىمه نەك بانگى ئىمه بکەن بۆ موسلمان بوون، وه موسلمانەكان بهو پىروپاگەندەيه زۆر دلگران ئەبوون، ئىنجا كاتى موسلمانەكان - لهسەر فرمانى قورئان - پوويان كرده كهعبه و گىزايان به پووكە، كاتى ئەوه پوویدا به جارى جوولهكەكان كهوتنه فاك و فيك و هينرش و پىروپاگەندە بۆ تىك دانى ريزى موسلمانەكان و بى ئارام كردنى

دهرونیان و دوو دل کردنیان له نایین و عقیدهکه یاندا... ئەیانگوت به موسلمانەکان: ئەگەر
 پووکردنی لەمەو پیشتان ناراست و بەتال بووین، ئەبێ نوێژەکانی ئەو ماوہیەتان نادروست و
 بەتال بووین، وە ئەگەر راست و پەوا بووین پووکردنی تازەتان ناراست و ناپەوا بێت و
 نوێژەکانی پوو بە کەعبە نادروست و بەتال بێت... بەھەر حال نابێ ئەم گوێزینی فرمان و
 نایەتەنە لە خواوە هاتبێ، کەواتە ئەبێ محمد سروشی لە خواوە بۆ ئەھاتبێ – ئەفرینی خوا
 لە جوولەکە، وە بەراستی ئەو هێرش و پڕوپاگەندەییە زۆر بەھێزو بەیتن بوو، وە ک
 دەرئەکەوی ئەوہی کہ قورئان زۆر بە گرنگ ئەم مەسەلە ی گوێزینی بە گرنگ گرت، ئەوہ تا
 لەسەرەتای ئەم جزمەوہ تا نایەتی (١٥٢) خەریک پنیەوہ، بێجگە لەوہی کہ لەبەشی
 چوارەمی جزمی یەکەمەوہ خەریکە بنەوان ئەبەستێ و سەرەتا دانەمەزینێ بۆ راست و
 پەوایی سەرینەوہی هیندێ لە فرمانەکان کہ ئەم گوێزینی پووگەیی بەشیکە لەوانە و بەرھەمی
 راستی و پەوایی ئەو سەرینەوہی، ئینجا چاک وایە پیش دەست کردن بە تەفسیری
 نایەتەکانی هیندێ بدوین لەبارە ی پیوستی پووگە و گوێزاندنیەوہ، چونکہ ئەو گوێزاندنە
 پووداویکی گەرە بوو لە میژووی گەل موسلماندا، وە چەند بەرھەمی گرنگ لی پەیدا بوو لە
 ژبانیاندا، بئگومان بوونی پووگە و یەکیتی پووگە هۆی یەکیتی گەل و میللەتە، وە
 نیشانەییەکہ لە نیشانەکانی سەر بەخوێیان، وە مایە ی کوێزاندنەوہی هۆش و ھەست و نیازیانە
 لەکاتی ئەو خواپەرستیە ی کہ پووگە ی بۆ دانراوہ، وە بەو پووکردنەیان خواپەرستیەکیان
 بە یاسا و پزیم ئەپوا بەرپوہ، بێجگە لەوانەش لەکاتی نوێژو خواپەرستیدا ئەبێ دل پوو بکاتە
 خوا، کەواتە با لەشیش پوو بکاتە شوینێ کہ خوا فرمان بەدات و دیاری بکات بۆ
 پووتن کردن، ئینجا پووکردنی موسلمانان لە چەرخ مەککەداو لە یەکەم جارەوہ بۆ کەعبە
 شتیکی زۆر بەجێ یە و جینگە ی سەر لی کردنەوہی نیە، چونکہ کەعبە پیرۆزترین مالی خوا یە
 لەسەر زەویدا، وە لەبەر فرمانی خوا دروستکرا بۆ ئادەمی و ھەر لە یەکەم جاری دروست
 کردنیەوہ کرا بە پووگە و شوینێ خواپەرستی، وە لە چەرخ نەقامی و بت پەرستیش ھەر بە
 مالی خواو پیرۆزترین مال سەر کراوہ، کەواتە کاتی کہ ئیسلام ھات و لە یەکەم جاریشەوہ لە
 مەککە ھەلھات، زۆر ریک و بەجێ بوو موسلمانان پوو بکەنە ئەو مالە پیرۆزە، بەئکو

پووتن نه كرده نهبوو به مایه‌ی زیاده دوژمنایه‌تی نهو بت په‌رستانه و دور خستنه‌وه و تاران‌دنیان و ترازان‌دنیان له‌ئیسلام، ئینجا گۆراندنی پووگه‌له كه‌عبه بۆ (بیت المقدس) له یه‌كه‌م جاری چه‌رخ‌ی مه‌دینه‌وه نهبوش هر زۆر رێك و راست و پر له به‌رژه‌وه‌ندی بوو، چونكه:

یه‌كه‌م: نهو گۆراندنه بوو به تاقی كردنه‌وه و هۆی دهركه‌وتن و جیا بوونه‌وه‌ی گۆی رایه‌ل و شوین كه‌وتوو كه‌انی پیغه‌مبەر (ﷺ) له‌یاخی و هه‌لگه‌پراوان، وه‌ك له‌مه‌و پاش له نایه‌ته‌كه‌دا ده‌ست نیشانی بۆ نه‌كات و به‌دریژی پوونی نه‌كه‌ینه‌وه به یارمه‌تی خوا.

دووم: به‌و گۆراندنه دهركه‌وت كه‌ نه‌م نایینی ئیسلامه به‌راستی و پاکی بۆ خویه‌و به هیچ رهنگ په‌گه‌زایه‌تی تیا نیه، نه‌وته موسلمانه‌كان كه‌له‌و سه‌رده‌مه‌دا عه‌رب بوون و كه‌عبه مایه‌ی شه‌رف و شانازی خۆیان و باب و باپیریانه و زۆر به‌شیان په‌روه‌رده و پیغه‌یشتوی ده‌ورو به‌ری بوون: نهو موسلمانانه نهو پووگه‌یان گۆپی بۆ (بیت المقدس) كه‌ زۆر دور بوو لێیان‌ه‌وه و به‌هینی نه‌وان دانه‌را و به‌ پوه‌الهت هیچ په‌یوه‌ندیان نه‌بوو پێ‌یه‌وه.

سێ‌یه‌م: نهو گۆراندنه ده‌ست نیشان بوو به یه‌كیتی نایینه‌كانی خوا، نه‌وته موسلمانه‌كان جیاوازی ناخه‌نه به‌ینی كه‌عبه و (بیت المقدس).

چواره‌م: گێرانی (بێجگه‌ المقدس) له‌و كات و چه‌رخ‌ه‌دا دم به‌ستنی جووله‌كه‌كانی مه‌دینه‌ی تیا‌بوو وه‌ كوژانه‌وه‌ی بلیسه‌ی كینه و كیشه‌یان، وه‌ نه‌بوايه‌ بېوايه‌ به‌ هۆی دل نه‌رم كردن و راكیشه‌یان بۆ ئیسلام، كه‌چی به‌ پێچه‌وانه‌ی نه‌وه‌وه به‌ پێی سروشتی پێسیان، بوو به‌ هۆی دم كردنه‌وه و فیک و فاکیان، نه‌وه‌بوو – وه‌ك له‌ پێشه‌وه‌ باس‌مان كرد – نه‌یانگوت: پووكردی محمد و شوینكه‌وتوانی بۆ پووگه‌كه‌ی ئیمه‌ به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر راستی نایینه‌كه‌مان، كه‌واته‌ هرچۆنی له‌ پووگه‌دا شوینمان كه‌وتوون، با له‌ هه‌موو شتێ تردا هه‌روابن، وه‌ نه‌وان مافی نه‌وه‌یان نیه ئیمه‌ بانگ بکه‌ن بۆ نایینه‌كه‌یان، به‌لكو ئیمه‌ شایانین به‌ بانگ كردنی نه‌وان! ئینجا له‌پاش نه‌وه‌ی كه‌ به‌و گۆراندنه تاقی كردنه‌وه‌كه‌ به‌دی هات و موسلمانه راسته‌كان به‌بێ سه‌ر لێ كردنه‌وه شوینی پیغه‌مبەر كه‌یان (ﷺ) كه‌وتن، وه‌ پوویمان كرده پووگه‌ی تازه، وه‌ له‌پاش نه‌وه‌ی جووله‌كه‌كان ده‌ستیان كرد به‌و دم درێژی كردنه، وه‌ له‌پاش نه‌وه‌ی مه‌به‌ست له‌و گۆرانه به‌ ته‌واوی به‌دی هات، ئینجا فه‌رمان هاته‌ خواره‌وه به

گه پرادندهوی موسلمانان بۆ پووگه سروشتیهکی خویان و پوو بکنهوه ئهو مالهی که
 (ئیبراهیم)ی باوکی هه مووان دروستی کرد له سهر فرمانی خوا بۆ ئاده میزاد، بۆئهووی بیته
 شوینی کۆبوونهوه و هات و چۆو گه پرادندهوه بۆلای، وه بۆئهووی بیته به کهله پوور بۆ ئهو
 گهل و میللهته موسلمانهی فراههه هات له سهر نزاو لالهی (ئیبراهیم)، وه که له پیشهوه
 باسمان کرد له تفسیری ئایهتهکانی پابردوو له جزمی یه کهم دا، بهلئی به راستی گه پراستی
 که عبیه پووگهی هه می شهیی و ههتا ههتایی بۆ گهل و میللهتی موسلمان له پاش ئهو ماوهی
 که پووکرایه (بیت المقدس) و مه بهست لهو پوو کردنه بهدی هات، شتیکی سروشتیه و ریک و
 پینکه له گهل بارو حالی ئهم میللهته که کهله پوور بهری (ئیبراهیم) و (ئیسماعیل)ن له نایین و
 لهو بهلین و پهیمانهی که خوا دای به (ئیبراهیم)، بهلئی به راستی ههر ئهوه ریک و به جی به که
 ئهم گهل و میللهته موسلمانه بیته به کهله پوور بهر بۆ ئهو مالی خوا له مه کهدا، ئهوه بکات
 بهو پووگه تا له هه موو شتیکیدا بیته به میرات و کهله پوور بهرو جینشینیی (ئیبراهیم)، بۆ
 ئهوهی له هه موو شتیکیدا و له هه موو شیوه و دروشمیک دا جوئی ببهوه له (ئیسرائیل)ی
 یهکان که لایندا له (ئیبراهیم) و به شداری ئه مانیان نه کرد و خویان جوئی کردهوه، بن گومان
 تاییهتی و جوئی بوونهوهی ئوممهتی موسلمان هه رچۆنی پنیوسته و ناچاری ههیه بۆی له
 بۆچوون و بیروباوهرو عه قیده دا، ههروهها پنیوسته و ناچاری ههیه پنی له شیوه و دروشمی
 خوا په رستی و پووگه شدا، چونکه ئاده می - که پینک هاتوو له له شیکی ئاشکرا و گیانیکی
 نهینی - به سروشت و مهیل و ئاره زوی ههیه به درخشینی ههسته دهر و نیهکانی که نهینین،
 به چند شیوه و دروشمیک که ئاشکران تا بین به نیشانه له سهر ئهو ههسته دهر و نیانهی، وه
 ئهو شته دهر و نیانه ئارام نه گرن و دانامه زریه ههتا بهو شیوه دهر نه خرین، وه هه رکات بهو
 شیوه دهر کهوتن ئهو حهله ئارام نه گرن و ئاره زوی مهردوم نه شکن، وه له شو و دهر وون
 مه بهست و داخواریان بهدی دیت جا له بهر ئهوه له سهر ئهو بنه رته سروشتیه ئیسلام ئهو
 نیشانه و دروشمه خوا په رتیانهی داهینا و دایمه زراندا، ئهوه تا ته نها نیاز و پووکردنیکی
 پۆحی و دهر وونی وازی نه مهینا به لکو له نویره دا پووکردنه پووگه و ههستان و خویندن و
 پکوع و سو جده و... هتد دانا تا نیشانه بن له سهر ئهو په رستن و پووکردنه پۆحی و دهر وونی،

وه ههروهه له پۆژووو ههچو عیبادهتهکانی تردا، بۆ ههركان چهند کردوهو بولانهوهیهکی
 داناو بپاری دا، بۆ نهوهی نهینی دهروون پێک بخت لهگهڵ دیمه‌ن و پوآله‌تیدا، وه داخواری
 سورشتی به‌جی بێنی به‌جۆری پێک بێت لهگهڵ بۆچوونی تایبه‌تی بپواداره‌که‌دا، نه‌گه‌ر
 ئیسلام نه‌و شیوه‌و دروشمانه‌ی دانه‌نایه‌ مه‌ردوم به‌پنی مه‌یل و ئاره‌زوو سورشتیه‌که‌ی
 نیشانه‌و شیوه‌ی بۆ هه‌سته نه‌ینییه‌کانی دانه‌نا نه‌و کاته به‌ناپاست و نا‌هه‌وا ده‌رنه‌چوو، وه‌ک
 نه‌و هه‌موو بت په‌رستانه‌ که هه‌ر تاقم شتیکی بۆ خو‌ی دانا و کردی به‌ دروشم و نیشانه‌ی
 هیزی هه‌ره‌ گه‌وره‌ که به‌سروشته‌ له‌ ده‌روونی خویدا هه‌ستی پێ‌نه‌کاته و نه‌یه‌وئ له‌ شیوه‌ی
 شتیکی ناشکرادا ده‌رکه‌وئ، ئیتر نه‌ستیره‌، خو‌ر، مانگ، دار، به‌رد، گیان له‌به‌رو
 هه‌رشتی‌تر... به‌لام ئیستا به‌دانانی نه‌و نیشانه‌و شیوه‌ خواپه‌رستیانه‌، له‌لایه‌که‌وه‌ مه‌یل و
 ئاره‌زووه‌ سروشتیه‌که‌ی به‌جی نه‌هینی، وه‌له‌لایه‌کی تره‌وه‌ بپوادار نه‌پاریزی له‌ هه‌له‌کردن له‌
 په‌رستنی خوا و لادان به‌و بارو حاله‌ی که خوا پنی خو‌شه‌و شایسته‌یه‌ بۆ خوا.

به‌م په‌نگه‌خوا‌ی پێ‌نه‌ناسی به‌ پاک و بێگه‌رد له‌ هه‌موو هاوبه‌ش و وینه‌یه‌ک وه‌ پووه‌گه‌یه‌کی
 بۆ دیاری کردوه‌ که‌له‌سه‌ر فه‌رمانی خوا پووی تێ‌بکاته‌ کاتی که به‌دل به‌ هه‌ست و نیازو
 به‌کرده‌وه‌ پوو نه‌کاته‌ خوایه‌ک که بێ وینه‌و بێ جیگا و بێ شوینه‌، که‌واته‌ بپاریدانی نه‌م
 شیوه‌ خواپه‌رستیانه‌و دیاری کردنی پووه‌گه‌ بۆ به‌رژه‌وه‌ندی بپواداره‌کان و بپواداران زۆر
 پێ‌ویست پنی و به‌بێ نه‌وانه‌ موسلمان گیان و سه‌ربه‌خۆیه‌کی جیاوازی بۆ په‌یدا نابێ که
 نه‌و گیان و سه‌ربه‌خۆیه‌ تایبه‌تی و جیاوازه‌ش زۆر پێ‌ویسته‌ بۆوه‌ له‌به‌ر به‌هیزکردن و
 پاراستنی نه‌و گیان و سه‌ربه‌خۆیه‌ موسلمانان جله‌وگه‌ری کراوه‌ له‌ لاسایی کردنه‌وه‌و
 شوینه‌که‌وتنی تا موسلمان له‌سه‌ر په‌هوشته‌ و کرداریک دا که تایبه‌تی بێت به‌ نا موسلمانه‌وه‌،
 وه‌ نه‌و جله‌وگه‌ریه‌ش له‌به‌ر نه‌وه‌ نیه‌ که ئیسلام په‌گه‌زایه‌تی به‌کابه‌ینی یا په‌گه‌زایه‌تی
 په‌وابدا، نه‌خه‌یر نه‌وه‌للا ئیسلام دووره‌ له‌وه‌، وه‌ ته‌نها ئیسلام نه‌توانی په‌گه‌زایه‌تی له‌ په‌شه‌
 ده‌ردینی به‌لکو ئیسلام له‌وه‌دا زۆر نه‌یه‌وئ پاراستن و بلاوکردنه‌وه‌ی نه‌و به‌رزترین به‌رنامه‌یه‌
 که هینای بۆ هه‌موو ناوچه‌کانی ژبان، وه‌ بێ‌گومان نه‌و مه‌به‌سته‌ گرنگه‌ش به‌و تیکه‌ل و

پيڭكليه هرگيز ناگونجى و بهين پاراستنى شو كيان سر به خوييه به هيچ رهنك ناكري و
دهست نادا.

ئىسلام ئايىنى خوييه و هاتووه بۇ خيرو چاكه ي هممووان و جياوازه له هممو بيرو
باوهرو بۇچونيكى تر، كهواته پيويسته پاراستنى له هممو بۇچوون و باوو باوهريكى تر.
ئىسلام هاتووه بۇ شهوى گهلى موسلمان بهو ئىسلامه سرگردايهتى ژيان و جيهان بگرنه
دهست و بين به ماموستا و فيركهري هممو نهزان و نهقام و ويل و سرگردانيك، دهى كارى
واش به تيكل و پيكل و شوين كهوتنو و لاسايى كردنهوى شم و شو هرگيز نابى و
ناگونجى. ئىسلام كه هاتووه بۇ شهوى كه تنها له خوا و له بهرنامهكهى هممو شتى
وهركري، دهى چون شمى موسلمان شوينى كهسى تر بكهوى و لاسايى شو بكاتوه لهو
شتانهى كه تايبهتن پي يانهوه؟!

ئىسلام دهستبهرو كهفيله بۇ ناهمى به بهرزترين ناسو له بۇ چوون و تيگهيشتن دا، وه
بهراسترين بهرنامه له ژياندا، لهبر شه بانگى هممو ناهمى نهكات كه بگرينهوه بۇ لاي
ئىسلام و خو خستنه ژير نالا و سايه و پهناى، دهى بيگومان هممو ژيرو فانداری نهزاني كه
شهوه رهگزياهتى نيه داواى يهكيتى ناهمى نهكات لهسر بناغه و بهرتهى خوى نك لهسر
بناغه و بهرتهى تر، وه لهسر بهرنامهكهى خوى نك لهسر بهرنامهى تر، وه له ژير نالاكهى
خويدا نك هر نالايهكى تر، كهواته شو كهسهى كه بانگى مردوم نهكات بۇ يهكيتى لهبروا
به خوى هممووان، وه يهكيتى لهبهرزترين بۇچوون و تيگهيشتن دا، وه يهكيتى له چاكترين
پرژيم دا، وه نايهوى شو يهكيتيه به پيرو بفروشن به لادان له بهرنامهكهى خوا، وه خو
خستنه ناو چالى تاريك و رهشى نهقامى و گومپايى، شو كهسه به هيچ رهنك رهگيز پرست
نيه، وه رهگزياهتى بهكار ناهين... يا رهگيز پرسته و رهگزياهتى بهكار نهين، بهلام بۇ
خيرو راستى و چاكه دهى خوژگه به رهگيز پرستى وا و رهگزياهتى ناوا.

گه و كۆملى موسلمان كه پوو نهكهنه پووگيهكى تايبهتى و ديارى شمى تن بگن له
مه بهست بهو پووكرده، بينگومان پووگه له پوى راستى دا تنها شوين و لايه نيه كه
نويژگمران پوى تن نهكهن، بهلكو شمى بزائن شو شوين يا شو لايه كه كراوه به پووگه هر

دهست نيشانه، دهست نيشان به جياوازي و تايبه تيتي شو گل و كومله، جياوازي و
 تايبه تيتي له بوجون دا، وه لكيان و سربه خوئي دا وه له مبهست و نامانچ دا وه له خريك
 بوون به گرنگ گرتني كاروباردا. گل و ميلله تي موسلمانى شمرو له ناو شو هموو بوجونه
 نه فاميانهي كه شه پول نهدات له هموو زويدا، وه له ناو شو هموو مبهست و نامانچه
 نه فاميانهي كله هموو لايكه وه بهدواي دا نه گريزن، وه له ناو شو هموو خريك بوون به
 كارو پيشه نه فاميانهي كه دلي مەردومي دا گير كردوه، وه له بهيني شو هموو شالا
 نه فاميانهي كله ناو گل و نه توره كاندا بهر زكراونه توه... گل و ميلله تي موسلمانى شمرو
 زور پيوسته بهوي جيا ببيتوره به شەخسيه تيكى تايبه تي كه جاوازي ت و تيكلي شو
 هموو شەخسيه نه فاميانه نه بيت كه شمرو زوريان سەندوه، وه زور پيوسته به
 جيا بوونه به تيگه يشتن و بوجون تيكى تايبه تي له بوون و بوونه ورو ژيان و نادمي كه
 دورو جياوازي ت له هموو شو تيگه يشتن و بوجونه نه فاميانهي كه باون، وه جيا بوونه
 به خريك بوون و به گرنگ گرتني جياوازي دورو له هموو خريك بوون و به گرنگ گرتني
 نه فاميانه كه ريك و شايان بيت له گل شەخسيه ت و بوجونه تايبه تيه كه ي خوياندا، وه زور
 پيوسته به جيا بوونه به نالايكي تايبه تي كه هر ناوي خوي هانگرتن و هر به ناوي
 خواوه بيت، تا به هوي شمروه بناسري له هموو جيهاندا بهوي كه گل و ميلله تيكى
 جياوازي ميانه و هانگرتن راوه خوا هيناويه تي بو نادمي بو شموي سپارده ي خوا هانگرتن و
 هانسن بهو شمركه گوره يه، بن گومان شم نايين و عقيدده ي نيسلامه بهرنامه يه كي تيرو
 تهاوه بو ژيان، وه شم بهرنامه يه شو گل و ميلله ته جيا نه كاتوره كه جينشين و جينگرو
 كه له پور بهري هموو نايين و شريعه ته ناسمانيه كانه، وه كراوه به شايه ت و چاودير به سەر
 نادميتي و هموو نادميه وه، وه داواي لي كراوه بهوي سەر كردايه تي گه لاني جيهان
 بكات و بانگيان بكات بولاي خوا، وه به تنها بهدي هيناني شم بهرنامه يه له ژياني دا شو
 هموو بهر وه هونره ي دهست كهوت شمبن و جيا نه بيتوره له هموو گل و ميلله ته كانى
 جيهان، وه به بن شو بهرنامه و بهدي هيناني، بن به شو لهو بهر وه هونره و بن ناو و
 نيشانه، هر چند لاف لي بدات و ناو نيشان بوخوي دابني!

﴿ سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّيْنَاهُمْ عَنْ قِبَلِهِمُ الَّذِي كَانُوا عَلَيْهِمْ ﴾

له پاش نهم پيشه‌کي و سهره‌تايه که راستي پنيويسته موسلمانان به گرنگ بيگرن و بيړي ليښکهنهوه، پاش نهوه ټينجا ديته سهر نايه‌ته‌کان که به دريژي باسي گوډاني پووگه و هوي گوډاننده‌کي نه‌کن، به جوړي په‌خنه گران دهم کوت نه‌کات، نه‌فرموي: ﴿سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّيْنَاهُمْ عَنْ قِبَلِهِمُ الَّذِي كَانُوا عَلَيْهِمْ﴾ نهران و سوک نه‌قله‌کان له نادمي نه‌لین: واته جووله‌که‌کان وهک پاي به‌هيز له‌سهر نه‌ويه ناييا چي نه‌واني - واته موسلمانان‌کان - لادا له پووگه‌کي خويان واته (بيت المقدس) کهله‌مه‌بهر له‌سهری بوون و به‌ره و نه‌وي نويزيان نه‌کرد؟ واته لادانه‌کيان کاريکي بن‌جي و بينزاوه، (نيمامي ماليک) و (بوخاري) و (تيرمزي) حديدس نه‌هينن له (به‌راي کوپي عازبه) هوه - خواي لي پازي بيت - که نه‌فرموي: يه‌که‌م جار پينغه‌مبهر (ﷺ) که‌يشته مه‌دينه و نيشته‌جي بوو لاي خالواني - يا کوتي لاي باواني دايکي - وه شانزه يا حقه‌ده مانگ پووله (بيت المقدس) نويزي کرد، وه پني خوش بوو پووگه‌کي به‌ره و که‌عبه بيت، وه يه‌که‌م نويزي که کردی به‌ره و که‌عبه نويزي عه‌سريبوو، وه کومه‌ليک له‌گه‌لي نه‌و نويزه‌يان کرد، ټينجا يه‌کي له‌وانه گوزهری کرد به‌لای نه‌ملي مزگه‌وتیکدا که‌له نويزدابوون، ووتي به‌وانه: شايه‌تي نه‌دم به‌خوا که نويزم کرد له‌گال پينغه‌مبهر (ﷺ) به‌ره و که‌عبه نه‌رانيش له نويزه‌که‌دا وه‌رگه‌ران به‌ره و که‌عبه، وه جووله‌که‌کان زور پينخوشحال‌بوون که‌نويزي به‌ره و (بيت المقدس) نه‌کرد - وهک له‌سهره‌تاکه‌دا باس کرا - ټينجا که پينغه‌مبهر (ﷺ) لايدا به‌ره و که‌عبه بينزارو دل‌گران بوون به‌وه، ټينجا نهم نايه‌ته هاته خواره‌وه: ﴿قَدْ زَيَّنَّا نَفْسَكَ فِي السَّمَاءِ﴾ ټينجا نه‌زانن و بن ساقيله‌کان - واته جووله‌که - ناييا چي نه‌واني لادا له پووگه‌کي خويان کهله‌مه‌بهر له‌سهری بوون؟ ټينجا ناييا نه‌و پرسيارو بينزاري دهرپرينه له پيشه‌وه بووي و مه‌به‌ست به‌م نايه‌ته به‌رپرچ دانه‌وه و دهم کوت کردني نه‌و په‌خنه گرانه بووي، وه هيندي له زانايان نه‌فرموون، يه‌کي له‌وانه ﴿نَقَالَ﴾ که نه‌فرموي: نهم نايه‌ته هرچه‌ند له دانان و خويندنه‌وه‌دا له‌پيش نايه‌تي داهاتوودايه: ﴿قَدْ زَيَّنَّا نَفْسَكَ فِي السَّمَاءِ﴾ به‌لام له هاتنه خواره‌وه‌دا دواي نه‌وکه‌وتووه، وه وشه‌ي ﴿سَيَقُولُ﴾ به‌پني

پواله‌تکه‌ی نیه که بۆ داهاتووینت، به‌لکو بۆ پرابردوووه له دیمه‌نی داهاتوودا نیشانی ئەمدات له‌بەر نیشان دانی بەردهوامیان له‌سەر ئهو ره‌خنه‌ گرتنه، وه به‌لگه‌یان له‌سەر ئەم رایه دیمه‌ن و پواله‌تی ئهو ریوایه‌تیه که هینامان، ئایا ئەم ئایه‌ته به‌م جوژه‌یه که گوئرا! یان هر به‌پێی پواله‌تکه‌ی و بۆ داهاتوووه و مه‌به‌ست پێی سه‌ره‌تایه و رینگه ته‌خت کردن و جار‌دانی گوێراندنی پوگه‌یه به‌ ئایه‌تی داهاتوو: ﴿قَدْ زَيَّ تَقَلَّبَ﴾ وه هه‌ول‌دان به‌و پرس‌سیارو ره‌خنه‌گرتنه له‌ پێشه‌وه بۆ ئاماده‌کردن و ئارام دانه‌ به‌ده‌روونی پێغه‌مبەر (ﷺ) به‌رامبه‌رو به‌و پرس‌سیارو ره‌خنه‌یه با له‌ناکاودا نه‌یه‌ت و ده‌روونی پێی دانه‌چله‌کی، وه له‌بەر ئاماده‌کردنی وه‌لام و به‌رپه‌رچ دانه‌وه‌یان که ئه‌وه به‌هه‌یزتره‌و به‌کار تهره له‌ده‌م کو‌ت کردنیاندا، وه بی‌جگه له‌وه‌ش ئهو کاته ئه‌بێته هه‌ول‌دان به‌ شتیکی غه‌یبی به‌دی هاتنی مو‌عجیزه‌و به‌لگه‌یه‌کی پوون ئه‌بێت له‌سەر راستی پێغه‌مبەر (ﷺ).

زۆربه‌ی زانیانی ته‌فسیر له‌سەر ئەم رای دووه‌مه‌یه، وه دیمه‌ن و پواله‌تی ئایه‌ته‌که قۆلگیرانه له‌گه‌ڵ ریوایه‌تی (ئهبو ئیسه‌حاق) عبیدی کو‌ری جه‌میدو (ئهبو حاتم) که‌له ریوایه‌تی نه‌واندا ئه‌مه‌ش هه‌یه که خوا ئهو ئایه‌ته‌ی هینایه‌ خواره‌وه: ﴿سَيَمُوتُ الشَّهَاءُ﴾.

به‌راستی ئەم رای دووه‌مه‌ چاک نه‌چێته دله‌وه دل زۆر پێی به‌ ئارامه، وه ئه‌گونجی رێک بخه‌ری له‌گه‌ڵ ریوایه‌ته‌ پێشه‌وه‌که‌دا، به‌م ره‌نگه‌ پوو‌کردنی یه‌که‌م جاری پێغه‌مبەر (ﷺ) بۆ که‌عه له‌ نوێژی عه‌سردا به‌ ئیله‌ام بووبی و خوا خه‌ستبێتی به‌ دلێوه‌ پێش هاتنه‌ خواره‌وه‌ی ئایه‌تی گوێراندن، ئینجا خوا به‌م ئایه‌ته‌ هه‌والی پێ‌دابێی که‌له داهاتوودا ئهو پرس‌سیارو ره‌خنه‌یه نه‌گرن پاش جار‌دانی گوێراندن، ئینجا ئایه‌تی گوێراندن هاتبێ و پاش ئه‌وه ئه‌وان ئهو پرس‌سیارو بی‌زاریه‌یان ده‌ربه‌ربین، وه به‌م شیوه‌یه پواله‌تی ئایه‌ته‌که‌و هه‌ردوو ریوایه‌ته‌که‌ یه‌ک ئه‌که‌ون و ده‌سته‌مل ئه‌بن، وه بن‌گومان تا ده‌ست بدات و بگونجێ ئه‌بێ ئایه‌ت و جه‌دیس یه‌ک بخه‌رین و دژایه‌تی نه‌هه‌یلێی له‌نیوانیاندا، ئەم یه‌که‌خه‌ستنه که باسم کرد هه‌رچه‌ند له‌ هه‌یج ته‌فسیرێکدا نه‌م دیوه، به‌لام به‌لامه‌وه رێک و پێکه‌و هیوادارم که خوا یارمه‌تیم بدات بۆ هه‌ق و راستی و سوپاسی خوا ئه‌که‌م له‌سه‌ری.

قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِنَّ صِرْطَ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٤٢﴾ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً

وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا

لهسره مباروهه جوړ خوا فرمانی داو پیغمبري (ﷺ) فیرکرد که وه لامو بهرپرچیان بداتوه به جوړی پئی دهم بازیان نه بیت و له همان کاتدا بوچوونی گشتی پوون بکاته وه به پاک و خاوینی له هلهو لاری، نه فرموی: ﴿قُلْ﴾ نهی پیغمبر بلن پئیان: ﴿لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ﴾ هر بو خویوه و مولکی خویوه شوینی پوژمه لات و شوینی پوژناوا، واته هموو جن و شوینه کان دروست کراو و مولکی خویوه و هموو یه کسانه بو خواو تایبه تیتی خوا نیه به هیچ جینگیه که وه، که واته هر جینگیه و شوینی بکا به پووکه مافی خویته تی و کس مافی هیچ قسه و باسیکی نیه، وه هیچ جینگیه و شوینی خوی له خوی دا هیچ به مره و هونرو باویکی نیه، به لکو به دست خویوه و به خواهیش و هلبزرنی خویوه ﴿يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ اِن صِرْطِ مُسْتَقِيمٍ ﴿﴾ وه خوا پینموونی هرکس نه کات که خوی بیهوی بو پینگی راست، که واته نه کس خوا هر لایه و هر پووکه یه هلبزرنی بو بنده کانی هر نهو لاو شوینه چاکه و هر لهو شوینه وه نه پوون بو پئی راسته کی.

نا بهو بریارو فرموده یه پوونی کرده وه بوچوون و تیگیه یشتن له هموو لاو شوینه کان، وه پوونی کرده وه تاقه سرچاوه یه که ناده می بریاری لی و مرده گرن، وه دهری خست که پووکردنی راست و پورا هر پووکردنه بولای له هموو کات و به سره ماتیکدا، نینجا له بهینی دوو فرموده که ناراسته ی پیغمبریان نه کات (ﷺ) پووی فرموده نه کات نه موممه ته و باسی گرنگی خوی بو نه کات له بوونه مرده، وه باسی کارو پیشه ی گوره و به نرخی نه کات له م جیهان و زهویده، وه پایه و پله ی بهرزی له ناو ناده می و له ژبانی ناده می دا، به جوړی که پیویسته پووکه ی تایبه تی جیاوازی هبن، وه شه خسیه تی تایبه تی هبن، وه گوئی له کس نه گری و قسه ی کس نه بیستن بیجکه لهو په رومردگاره ی که هلی بزارد بو نهو کارو فرمانه گوره یه، نه فرموی: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا﴾ نا به جوړو شیوه گرنگی نیوه مان گپرا به موممه تیکی راست و چاک و هلبزرنی راو عدل و داد په رومر ﴿لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ﴾ بو نهوه ی بین به شایه تی به سر گه ل و میله ته کانی تری ناده می له پوژی دواپی دا، شایه تی

بدن که پیغمبره کانیان پهیامی خویان پی راگیانندن ﴿وَيَكُونُ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا﴾ و
 پیغمبریش - واته: محمد- چاودیرو شایهت بیئت بهسر نیوه وه، شایهتی بدات که نیوه
 عالزو راست نهکن لهو شایهتیهی که داتان، نهوش وهکو له حدیسیکدا هیه که (نیامی
 نهحمد) نهیئنی له (نهبو سعید) وه - خوا لئی رازی بی- که پیغمبر (ﷺ) فهرموویهتی:
 له پوژی دواپی دا پیغمبری وا دیت که یهک کهسی لهگله، وه هی وا هیه دووکهسی
 لهگله، وه هی وا هیه زیاتر لهوه، نینجا گلهکهی بانگ نهکری و پییان نهوتری: نایا
 نهمی پی راگیانندن؟ نهوانیش نهلین: نهخیر، نینجا نهوتری به پیغمبره که: نایا
 پهیامهکت راگیانند پییان: نهویش نهلی، نینجا پیی نهوتری: کنی شایهتیت بو نهوات؟
 نهویش نهلی محمد و نومهته کهی، نینجا محمد و نومهته کهی بانگ نهکری و پییان نهوتری:
 نایا نهمی راگیانند بهرانه؟ نهمانیش نهلین: بهلی، نینجا بهم نومهته بهچی نهزانن؟
 نهوانیش نهلین: پیغمبرمان (ﷺ) هات و وه هوالی پی داین که پیغمبران پهیامی خویان
 گیانند، نا نهویه که خوا نهفهرموی: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا﴾، وه له ریوایه تیگدا
 نهفهرموی: نینجا محمد نههینن و پرسیری حالی نومهته کهی لی نهکن وه نهویش به پاک و
 راستیان دهرنهکات و شایهتی لهسر عداله تیان، وه نهوش نهویه که خوا نهفهرموی:
 ﴿وَيَكُونُ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا﴾ بهخ بهخ لهو پایه و پله و بههریه که خوا داویتی بهم گهلو
 نومهته، بهراستی سوپاسی هر تهواو نابن! خوا به میهره بانی خوی به شدارمان بکات لهو
 بههره و پیزه دا.

نهمو میللهته هاتوه بو نهوی ماموستا و چاودیریییت بهسر ههموو گه لانهوه، داد بخاته
 ناویانهوه بهداد بجولیتتهوه لهگله ههمواندا، نهم سهنکو و ترازوو دابنی بو کیشانه و
 پیوانه هی ههموو شتی، نهم نرخ و بی نرخی دیاری بکات، نهم دهم راست و بریار دهر و
 لئیرسراوو حکم بیئت له ههموو کاروباریکدا، نهم نهبن بلنی نهوه راسته و نهوه ناراسته،
 نهوه ههقه و نهوه ناههقه... نهبن نهم نومهته نهو شتانهی بهدهست بیئت، نهک نهو گه لانهی
 کهله مردومهوه بو بوچوون و بیروباوه و ورنهگرن و بهگزو ترازووی مردوم کیشانه و
 پیوانه نهکن. نهم میللهته که ناوا ماموستا و چاودیری نهمه و نهبن ههموو شتی بریارو پای
 نهوی لهسر بیئت. نهم میللهته مییانهیه و ناوهنده له ههموو شتیگدا: له بوچوون و عهقیده و
 باوهردا، بهم رهنگه زیاده رهوی ناکات نهله باره ی پوچ و پیویستییه کانی پوچوه، وه نهله
 باره ی لهش و پیویستییه کانی له شهوه، بهلکو بهشی ههر دوو بهجن نهیئنی بهبن زیاده و کهم،

وه همول و تیکۆشان ئەکات بۆ بەرزکردنەوهی ژیان لەکاتێکدا که همول ئەدات بۆ پاراستن و درێژەدان و پەرەپێدانی، وه میانەیه و ناوەندیه له بیرو ههست و زانیین و زانیاریدا، بهم رهنگه نایهستریتهوه تهنه بهسهر نهوهی که نهیزانی و ئیتر کون و کهلهبهری ههموو بهراورد و زانیینی بگرئ، وه نایشچینت بهدم ههموو دهنگو بانگو و ناوازیکهوه، وه وهک مهیموون لاسایی کهرو شوین کهوتوو نیه، بهلکو هر بۆچوون و بهرنامه و زانیینیکی لایه دهستی پیوه نهگرئ و ئینجا چاو ههلههخات و سهرنجی ههموو بهرو بهرهمی بیرو بهراوردیک ئەدات و ههرجی بهکارینت وهری نهگرئ، چونکه نیشانه و شیکاری ئەم میللهته ئەم وتە پیروزیه که به ناویانگه له ناوی دا: (الحکمة ضالة المؤمن انی وجدھا فهو الحق بها) کواته وهری نهگرئ بهبڕاو بهزانینهوه ئوممهتیکی مییانه و ناوەندیه، له پڕۆم دانان و هۆندنهوه و پڕک و پڕک کردندا، بهم رهنگه کارو باری ژیان واز لی ناهینئ و به تهنه نایداته دهست نیازو ههستی پاک و دهروون، وه وازیشی لی ناهینئ و نایدته دهست زۆرو دهست وهشاندنی یاساو قانون، بهلکو به تهمی نامۆزگاری نیازو ههستی و دهروون پاک و خاوین ئەکاتهوه و له ههمان کاتدا گهلیش نههۆنیتهوه و زۆرو دهستی نیشاندنی یاساو قانونیش ئەخاته بهرچاو، وه به تیکهه کردنی ئەو دووانه چارهسهری لاری و گرئ ئەکات.

میللهتیکی مییانه و ناوەندیه لهکارو باری کۆمه لایهتی دا، بهم رهنگه فەردو ئەندامی گهه ناتوینیتهوه لهناو گهه لهناو میریی و دهولهتدا، وه له ههمان کاتدا بهریشی بهرهه لاناکات بهئارهزویی ناڕهوای خۆی بجولیتهوه تا زیان بگهیهنئ له گهه یا دهولت، بهلکو مافی رهوای ههردوو ئەدات و یهکیان ئەخات، وه هیزو وهزی ئەندامی گهه ئەخاته کار بۆ بزوتنهوه و گهشه کردنی ژیان و پارێزگاری گیان و شهخسیهتیان ئەکات و له ههمان کاتدا جلهوگیران ئەکات له زیاده رهوی کردن، وه کاریکی وا ئەکات که گهه بپیته دهستهبهرو کهفیل بۆ ئەندامهکانی، وه ئەندامهکانیش ببن به فرمانبهرو خزمهتکاری گهه بهپڕک و راستی.

میللهتیکی مییانه و ناوەندیه له جئ و شویندا، بهم رهنگه کهوتوته ناوکه و ناوهراستی ناوچهکانی زهویهوه، وه بههۆی ئەم شوین و جیگه گرنگهیهوه ئەتوانئ بپیته چاودێرو لیپرسراو بۆ ههموو ئادهمی، وه لهوهی که ههیهتی بییهخشی به ههموو دانیشتوانی زهوی، وههه پڕنگهی ئەهوه خۆراک و پئ بژۆوی پۆح و لهش بگات به ههمووان، وه خوا کاریکی وای

¹ واته ههموو کارو شتیکی راست و رهوای دروست بهئا گهپای بڕواداره، له ههه شوینئ دهستی کهوتو و بزۆیهوه ئەو شایان و شایسته تره پئ و هینی ئەوه.

کردووه نەوت و زۆریەى كانە گرنەگەكان لەم خاكە ناوەندیە دیتە دەروەو ژىانی جیهان
بەستراوە بەم خاكە ناوەندیەوا!

میللەتێكى مێیانه و ناوەندیە لە كات و چەرخدا، بەم رەنگە لە چەرخى هاتنى ئەمدا
چەرخى منالى و ساواىى ئادەمىتى لەبارەى بیری و ژیری و پى بردن بەو هەموو خێرو بیری
جیهانەو دەوایى هات لە پىش ئەمەو و چەرخى تازەى ژیان و جیهان دەستى پى کرد و ئەم
میللەتە كەوتە ناوەند بۆ ئەمەى تەپ و تۆزى پرۆپوچى منالى بتهكینى لە ئادەمىتى، وە لە
هەمان كاتدا ئامۆزگارى ئادەمى بگات و جلهوگىرى بگات لەسەر لى شىوان و لادان لە رىنگەى
خوا بەهۆى ئەم هەموو بەرەمى بیری و ژیری و بەراوردەو، وەواز نەهینى لەخۆراك و بژووى
پۆحەكەى و لەسەر رىنگەى راست بېروات، وە پارىزگارى كە لە پوورە پۆحەكەى بگات كە لە چەرخى
پىغەمبەرەنەو بۆى هاتوو دەست بە دەست، وە ئەو كە لە پوورە رىك و جووت و هاوتا بگات
لەگەل بەر و بەرەمە ژیری و بیریەكەى كە هەمیشە بەرە و پەرە سەندن و گەشە كردن ئەروات!
بەكورتى ئەم ئایینى ئىسلامە لە هەموو شتىكدا مێیانهیە و ناوەندى گرتوو لە هەموو
كردەو و پەوشتىكى بەندەبێشدا، بۆ وینە فەرمان ئەدات بە سەخاوەت و دەست گوشاردى كە
مێیانه و ناوەندى بۆ چرووكى و ئىسراف و بە فېرۆ دەست نان بە مائەو بە خۆپایى، وە فەرمان
ئەدات بە نازایى و چالاكى كە مێیانه و ناوەندیە بۆ دېرندەى و دەستە پاچەى و زەبوونى،
تەنانت لەبارەى خواپەرستیشەو نایەوئى زیادە رەوى، وەك نایەوئى كەم و كورپى لەوەى كە
پىوېستى سەرشانى كردوو، جا لە بەرئەو ئەم ئایینە پىرۆزە دەست نادا بۆ گۆراندن و
دەست تى خستن و بژارە كردن، وە هەر جۆرە دەست كار بەك بكرى هەلە و لار دەرئەچىت وەك
شتى كە لە ناوەراستى تەرازوویەكى راستا بێت دەست نادا بۆ لادان بە هیچ بارىكدا ئەگەر بە
هەر بارىكدا ترازىنرا لارە سەنگ ئەبێت، ئەم ئایینە پىرۆزە بەم جۆرە، وە ئەم میللەتەش بەم
جۆرە كە باس كرا، وە ئەمپۆ كە ئەم میللەتە نیه لەو جىگە و شوینە بەرزەى خۆى دا، وە
ئەو رادە و پایە و پلە بەرزەى نیه، بەهۆى ئەو دەوایە كە لای داو لە ئایین و بەرنامەى كە خوا
بۆى هەلبژاردوو و وازى لەو هیناوە و چەند ئایین و بەرنامەى تری بۆ خۆى داناو كە لە
ئاسمانەو نەهاتوو و لە چالاوى بۆگەن و زەلكاوى ئەم زەویە دەرهاتوو، وە خۆى رەنگ
كردوو بە چەند رەنگىكى جیاواز لەو رەنگەى كە خوا بۆى داناو! وە بى گومان كە میللەتێك
دانراى بۆ ئەو كار و پىشە گەورە و بۆ ئەو مامۆستایى و سەرکردایەتیه، شایستە و شایانە
بە تىكووشان و فیداكارى بە مال و بە گیان تا بگات بەو پلە و پایە بەرزەى خۆى.

وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَىٰ عَقِبَيْهِ
وَإِن كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ عَمَّا يَتَّبِعُ إِنَّ اللَّهَ

بِالنَّاسِ لَرءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١١٣﴾

ئینجا به بۆنه‌ی گۆپاندنی پووگه له (بیت المقدس) هوه بۆ کهعبه له پێشمهوه باسی هۆی
پووکردنه (بیت المقدس) ئەکات و ئەفرموی: ﴿وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا﴾ له‌بەر هیچ شتی
پووگه‌مان نه‌گێراو دانمانا به‌و تهره‌فه‌ی - واته: بیت المقدس - که پێش ئیستا له‌سه‌ری
بویت - یان کهعبه کله پێش کۆچ کۆدن بۆ مه‌دینه پووی تی نه‌کرد - واته: نه‌مان گێپرایته‌وه
بۆلای کهعبه ﴿إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ﴾ مه‌گه‌ر له‌به‌رئهو‌ی بزانی کێ شوینی پێغه‌مبەر
ئه‌که‌وێ و به‌جۆری جیا ئه‌بیته‌وه ﴿مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَىٰ عَقِبَيْهِ﴾ له‌کەسێ که پاشه‌و پاش وهر
ئه‌گه‌رپیته‌وه، واته: دوو دل ئه‌بیت و له‌ نایینه‌که‌ی هه‌لنه‌گه‌رپیته‌وه، به‌ کورتی مه‌به‌ست
له‌دیاری کردنی (بیت المقدس) به‌ پووگه، یان مه‌به‌ست له‌ گۆپاندنی پووگه له‌هوه‌وه بۆ کهعبه
تاقی کردنه‌وه بوو تا دهرکه‌وێ کێ دامه‌زراوه له‌سه‌ر ئاین و گۆی رایه‌لی هه‌ر فه‌رمانی که
پێی بکری، وه‌ کێ دامه‌زراوه و هه‌لنه‌گه‌رپیته‌وه له‌ نایینه‌که‌ی؟ له‌سه‌ر هه‌رکام تاقی
کردنه‌وه‌که به‌دی هات و دامه‌زراو و دامه‌زراو دهرکه‌وتن و جوی بوونه‌وه له‌ یه‌کتر، له‌سه‌ر
باری یه‌که‌م که سه‌خت ترو به‌تین تره‌ تاقی کردنه‌وه‌که لهم پوووه‌وه بوو که ئه‌و یه‌که‌م چین و
گه‌له‌ عه‌ره‌ب بوون و کهعبه پووگه و جینگه‌ی چه‌جی باوک و باپیریان بوو، وه‌ نیشانه‌ و مایه‌ی
شه‌رف و به‌رزیا‌ن بوو، وه‌ جینگه‌ی هه‌موو هیوا و ئومیدی بوو له‌ هه‌ست و دهره‌ویناندا، له‌گه‌ڵ
ئهو‌دا فه‌رمان بدی به‌ پوو وهرگێران له‌وه‌و پووکردن بۆ جینگه‌ و شوینی تر که‌له‌وه‌ و به‌ر هیچ
په‌یوه‌ندیه‌کیان نه‌بووه‌ پێیه‌وه، به‌راستی هه‌ر دلێ له‌کاری وادا دامه‌زراو به‌ نارام بی‌ت ئه‌وه
راسته‌ له‌گه‌ڵ خۆی و ئه‌و دلێ بپرواوه بۆ خوا و پاک و خاوی‌ن کراوه‌ بۆی! وه‌ به‌راستی جێی
خۆیه‌تی ئه‌و تاقی کردنه‌وه‌ و پالفته کردنه، وه‌ زۆر پێویست بوو پچرینی ئه‌و په‌یوه‌ستیه‌ی
که‌له‌ دهره‌وینی ئه‌و گه‌له‌دا دامه‌زرا‌بوو، چونکه ئه‌و پێزو پوو تی کردن و په‌یوه‌ستیه‌ له‌ پێش
هاتنی ئیسلام دا له‌سه‌ر به‌هه‌رتی ئاین و عه‌قیده‌ی راسته‌قینه‌ نه‌بوو، وه‌ ته‌نها له‌به‌ر خوا

نەبوو، بەلكو بەشى زۆرو بەهیزی رەگەزایەتی و نەتەواوەتی بوو، وە ئەو مالی خوا کرابوو بە
 ماله پیرۆزەکی عەرەب لەو کاتەدا، خۆایش ویستی کە ھەر ماله پیرۆزەکی خۆی بێت بەبێ
 هیچ جۆرە ھاوێشێ، وە بۆ ھەموو بێت وەك ھەر لە یەكەم جارەوہ فرمانی دا بە (ئێبراھیم)
 کە ھەر لەبەر خواو بە ناوی خواوہ دروستی بکات و بۆ ھەموو ئادەمی، کەواتە پێویست بوو
 ئەو تاقی کردنەوہ و بەر تاقی کردنەوہیە دەرکەوت پاک و خاویزی دەررونی پاکان و لێ
 برانیان بۆ خواو پووت بوونیان لەمەر شتێ تر، وە دەرکەوت فرمان بەری و مل کەچی و
 گوێپرایەلیان، یەكەم بەو جۆرە تاقی کردنەوہ و پالفتەکردن بەدی ھات، وە لەسەر باری
 دووہمیش تاقی کردنەوہکە لەم پووەوہ بوو کە دەرکەوت کێ بە فاک و فیکسی جوولەکە و
 پڕوپاگەندە ناپاکان و بت پەرستەکان بێ ئارام و دوو دل نابیت و بیجگە لە گوێپرایەلی و مل
 کەچی بۆ فرمانی خواو پێغەمبەر (ﷺ) هیچی تری مەبەست نیە، ئەوہ بوو وەك لە پێشموہ
 باسەمان کرد، جوولەکەکان نەئەوہستان لە پڕوپاگەندە لە ھەموو کاتیگدا، کاتێ پوو ئەکرایە
 (بیت المقدس) ئەیان ووت: ئایینەکی ئێمە راستە بۆیە ئەکەنە پووەگەمان، وە ماتوول
 پووەگەمان راستە و پڕویان پێی ھییە دەی با لە ھەموو شتێگدا شوێنی ئێمە بکەن، وە
 کاتێ کە پووەگە گۆرا ناگریان تێچوو ئەیان ووت: ئەگەر پووکردنیان بۆ پووەگەمان راست
 بوو بۆچی گۆریان؟ وە ئەگەر راست نەبوو ئەبێ نوێژەکانی لەوہ و پێشیان راست نەبوو بێت،
 وە ناپاکەکانیش ھەمیشە شوێن کەتوو لاسایی کەری جوولەکەکان بوون، وە بت
 پەرستەکانیش کاتی پوو کردنە (بیت المقدس) ئەیان ووت: چۆن ئەمە لائەدا لەمالێ
 کە (ئێبراھیم) دروستی کردووەو پووەگە مایە شەرەفی باوک و باپیری، وە کاتێ گۆرا بۆ
 کەعبە ئەیان ووت: کە گەرایەوہ بۆ کەعبە ئەگەر ئێمە بۆ ئایینی باوک و باپیری، یا ئەیان ووت:
 دوو دلە لە ئایینەکی خۆیدا و ھەر دەمە پوو ئەکاتە لایەک!

لە ھەر باریکەوہ سەرئەج بدرێ بە راستی پوودا و مەسئەلیەکی گران و گەورە بوو لە دلو
 دەرروندا، مەگەر بۆ کەسێ کە خوا پێنموونی کردبێ، وەك ئەفرەموئی: ﴿وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا
 عَلَىٰ إِلْدَيْنِ هَكَذَا اللَّهُ﴾ بە راستی ئەو پووەگەییان بەسەرھات و گۆرانی شتیکی گران و گەورە بوو
 مەگەر لەسەر ئەوانە کە خوا پێنموونی کردن و خستنیە سەر پێگە راست و دامەزراوی
 کردن لەسەری، بۆ ئەو خوا پیداوانە هیچ ئەرك و گرانی نەبوو، چونکە ئەوانە بەرامبەر

فرمانی خوا بیجگه له ملکهچی و گوئی پرایهلی هیچی تریان نیو هیچی تر نازانن، ئەوانه بەرامبەر هەر کارو فرمانیکی خوا وەك ئاسنن بەرامبەر موقناتیس، واتە هەرچۆنی ئاین له هەر لایەك بێت موقناتیس بەرەو ئەو لایە ئەروا و ئەوستی، هەرودها بپرواداریش ئەبێ هەمیشە پوو بکاتە ئیسلام و هەر بەرەو ئیسلام بپروا بوەستی.

ئینجا موسلمانەکان دڵ ئارام ئەکات له مەترسی دروست نەبوون و وەرنەگرتنی ئەو نوێژانەیان کە بەرەو (بیت المقدس) کردیان، ئەفرموی: ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ﴾ وە بئگومان خوا نەبوو بوستوو بەرواکەتان زایە بکات، واتە ئەو نوێژانەتان کە بەرەو (بیت المقدس) کردووتانە، وەك له حەدیسی سەحیحدا ئەفرموی: کاتی کە پێغەمبەر (ﷺ) پووی کرایە کەعبە، هارەلەکان وتیان: ئەو پێغەمبەری خوا دەو ئەوانە چۆن کە لەمەوبەر بوون و نوێژیان بەرەو (بیت المقدس) کرد، ئینجا ناو بردنی نوێژ بە پروا لەبەر ئەوەیە کە نوێژ دووم پایە ئیسلام و پڕوایە، یان مەبەست پڕوایە بەو پڕووە سپراوە بەو نوێژانەیی کە پوو بەرەو ئەوێ کران، ﴿إِنَّ اللَّهَ بِأَلْسِنِكُمْ لَزُؤْفٌ رَّحِيمٌ﴾ بئگومان خوا زۆر بە بەزەییە بە مەردوم، مێهرەبانە پێیان، کەواتە داوای شتیکیان ئی ناکات کە له توانایاندا نەبێت، وە پێنمونی بپرواداران ئەکات، وە یارمەتی و کۆمەکیان ئەکات بۆ دەرچوون له تاقی کردنەوەدا، کاتی کە بە دڵ راست بکەن لەگەڵ خوادا، وە پاداشتیان ئەداتەو کاتی دەرچوون و سەرکەوتن له تاقی کردنەوەدا، ئینجا له کۆتایی باسەکدا ئەگەر پێنمەو بۆ کردنەوێ گری ئەکە کە ئەکەوتنە دڵ له دیمەن و پوالتی ﴿إِلَّا لِنَعْمٍ﴾ دا کە و نیشان ئەدات ئەو زانینی خوا له پاش تاقی کردنەوەکە پەیدا ئەبێت، لەگەڵ ئەوەدا زانینی خوا هەر بوو بەبێ سەرەتا وەك هەبو هەر ئەمینی بە بئ گوێبان و دواهاتن.

له وەلام و کردنەوێ ئەم گری ئەدا کە له پوالتی ئێرەو چەند شوینی تری وینە ئێرە پەیدا ئەبێت و پوو ئەکاتە دڵ، له وەلام و کردنەوێ ئەوەدا زانیانی ئیسلام حەوت شتیان فرموو: له ناو ئەوانەدا دوانیان هەلنەبژیرین لێرەدا:

یەکەم: مەبەست زانینه بە شتەکە بە بەدی هاتوویی و دەرکەوتنی ئەوەی کە خوا له پێشەو زانیویتی، واتە زانینی خوا هەر یەك زانینه و ئەگوێرەو، بەلام دوو بارو حالەتی هەیه:

۱- بارو حالەتی پیش پەیدا بوونی زانراوەکە.

ب- بارو حالتهتی پاش پیدا بوون و بهدی هاتنی زانراومه، وه مه‌بست به زانینی خوا لهم
 جوړه شوینانهدا زانینه له‌سره بارو حالتهتی دووم، که تولهو پاداشت شوینی ثم بارو
 حالتهتی دوومه نه‌کهوئو بنه‌رتهتی له‌سره ثمه، واته نه‌وهی که خوا زانیویهتی له
 باره‌ی کرده‌وهی به‌نده‌کانیه‌ره تا نه‌وان به‌دی نه‌هینن و هه‌لنه‌سن پی‌ی، خوا تولهو
 پاداشتی نابین بویان.

دووم: وه‌لام بو‌ئو گری‌یه نه‌مه‌یه: مه‌بست به‌و زانینه جیا‌کردنه‌وه‌یه‌که زانینه‌که
 هویه‌تی، واته له‌بهر هیچ شتنی نه‌و پوو‌گه‌یان به‌و جوړه لی نه‌کرد مه‌گر له‌بهر نه‌وهی جیا
 بکه‌ینه‌وه نه‌و که‌سه‌ی که شوینی پیغه‌مبهر نه‌کهوئو له‌و که‌سه‌ی که هه‌لنه‌گر پته‌وه‌و شوینی
 ناکهوئو، وه به‌م جوړه زور جوان و رینکیشه له‌گه‌ل و ته‌ی ﴿مِنْ بَيْنِ﴾ وه‌ک (شین و
 عباس) یش لی‌ره‌دا به‌م جوړه‌ی ته‌فسیری کردووه‌ته‌وه.

له‌پاش نه‌وه‌ ئینجا نایه‌تی له‌م چوار نایه‌تی داهاتووه‌دا چاری گوپانی پوو‌گه‌ نه‌دات
 له‌گه‌ل بیدار‌کردنه‌وه‌ی موسلمانان له‌ پیلانی جووله‌که له‌و باره‌یه‌وه، وه دهر‌خستنی نیازو
 مه‌بسته‌تی خراپیان له‌و پیلان و هیرشه‌یان که کردیان و هه‌لسان پی‌ی، له‌ یه‌که‌م جاره‌وه‌ سوزو
 نارزه‌ووی پیغه‌مبهر (ﷺ) نیشان نه‌دات بو‌ئو گوپاندنه، چونکه که‌عبه‌ پوو‌گه‌ی (ئیبراهیم) ی
 باوکی بووه -سه‌لامی خوا له‌ هه‌ردوو- وه یه‌که‌م مالی خویبه له‌ زه‌ویدا، بن‌گومان که‌له
 موسلمان‌که‌شی هه‌ر نه‌وه‌یان پیخوش بوو، بیجگه له‌وانه پوو‌کردنه (بیت المقدس) بوو بوو
 به‌ هوی پیلان و پوو‌پا‌گه‌نده‌ی جووله‌که‌کان له‌ناو موسلمان‌ه‌کاندا، وه له‌ پیش هه‌موو
 شتی‌که‌وه خوی‌ گه‌وره وه‌ک نایینکی گشتی و هه‌میشه‌یی نارد بو‌ هه‌موو جیهان و جیهانیان،
 نه‌بئ بنیته‌ دلی پیغه‌مبهر‌که‌ی نارزه‌ووی پوو‌کردنه نه‌و مالی خوی‌ که‌ هه‌ر له‌ یه‌که‌م
 جاره‌وه‌ بو‌ هه‌موو ناده‌می دروست کردووه، ثم نایینه‌ گه‌وره و گشتیه هه‌ر نه‌و مالی گه‌وره و
 گشتیه‌ی شایانه، له‌بهر‌نه‌وه‌ پیغه‌مبهری نازیز (ﷺ) به‌ئومید و چاوه‌پروانی‌وه‌ چاری
 هه‌لنه‌خست به‌ره‌و ناسمان، به‌لکو‌خوی میهره‌بان فرمان دهر‌نه‌کات به‌روو کردنه که‌عبه، به‌لام
 شرمی کرد له‌وه‌ی به‌دم داواکه بکات، تا وه‌ک ته‌گبیر و پاوژی لی نه‌یه‌ت به‌رامبهر به‌ خوا،

قَدْ زَرَى تَقَلَّبَ وَجْهَكَ فِي السَّمَاءِ فَلَوْلَيْتَكَ قِبَلَهُ تَرْضَاهَا قَوْلٌ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَمَا اللَّهُ
بِغَفِيلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٤﴾ وَلَئِنْ أَتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ مَّا تَبِعُوا قِبَلَتَكَ

نه فرمودی: ﴿قَدْ زَرَى تَقَلَّبَ وَجْهَكَ فِي السَّمَاءِ﴾ بن گومان زود جار نه بینین چاوه له خستن و
پوانین و هرگهرانی پووت بهره و ناسمان که پووگهی نزایه و سرچاوهی هاتنی سروشی
خوابه به نومیدی هاتنی فرمان به گورانی پووگه بۆت ﴿فَلَوْلَيْتَكَ قِبَلَهُ تَرْضَاهَا﴾ بهموی نه موه
سویند به خوا پیئت نه به خشین پووگه یه که پیئت خوشه و نارمزوی نه که یست له دهرونی
خوتدا، وهریت نه دین به پووتی کردنیان وهرت نه گپین بپووگه یه که پیئت خوشه.

له پیشهوه به لینی پییدا تا بهو به لینه جاریک دلی خوش بکات، نینجا جاریکی تر
دلخوشی کرد به بهدی هینانی به لینه که سی، فرمودی: ﴿قَوْلٌ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾
کهواته پووت وهرگپره بۆ لای مزگوت و بهره و مزگوتی که قدهغه کراوه، واته که عبه، به لام
بهو مزگوتهی ناوبرد که به چوار دهریایه تی بۆ نهوهی دهست نیشان پیئت بهوهی که بۆ
نهوانه ی دورن پووکردنیان بهره و که عبه و بۆ نهو تهرهفه به سه و پیویست دهر نهکات، نینجا
چونیتی پووکردن و چ نهندان پیویسته له کتیبی زانایان و سر مزه به کاندایاس کراوه و
پیویست نیه باس کردنی لیره دا.

نهوهی لیره دا پیویسته، بیرکردنهوهیه لهوهی که خوا نهو شوینه پیروزه ی گپرا به پووگه
بۆ پیغه مبر (ﷺ) وه بۆ میلله ته که سی، چ نهو تا قم و چینیه که له گلهی بوون، وه چ هر تا قم و
چینن تر دوا ی نهوان تا نه م جیهانه بین، له بهر نهوه له پاش فرمان دان به پیغه مبر (ﷺ) به
تایبه تی، نینجا فرمانی دا به شیوه یه کی گشتی، فرمودی: ﴿وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ
شَطْرَهُ﴾ وه نیوه له هر لایه ک بین و له هر شوینی بین پووتان وهرگپین بۆ لای نهو مزگوته و
بهره و نهو مزگوته.

خوا میهربان یهک پووگهی دانا که نه ممللته کویکا تموه و یهکیتی بخاته نیوانیان، نیتر لههر ولاتی بین لههر تیره یهک بین و هر زمان و رهنکیکیان بیی، تنها پووگه یهک بیی، که هموو میللت پووی تی بکن، بهوی نهوه وهست بکن که وهک یهک جهسته و لهش وان، وه یهک مبهست و نامانجیان هیه، وه هموو تی کووشان نهکن بو پیک هینانی یهک بهرنامه، بهرنامه یهک که بنه رتی لهسر نهوه یه که هموو تنها خواههک نه پرستن، وه پیغهمبره کیکیان هیه، وه پوو نهکنه یهک پووگه.

نا بهو جوړه خوا یهکیتی خسته نیوان نه ممللته لهگه ل جیاوازی تیره و رهنک و زمان و ولاتیان، وه یهکیتی دانه مرزاند لهسر بنه رتی تر له م بنه رته نه رزیانه، چونکه یهکیتی لهسر هرکام لهوانه هموو ناده می تیا به شداری نیه و به هیچ کلوجی ناگونجی به شدار بوونی هموو ان له هرکام لهوانه مایه ی پچران و بهش بهش بوونه لهنا و جوړه کانی ناده می دا، نهک یهکیتی و یهگ گرتن، وه بیجگه لهوش یهکیتی نه بی لهسر شتی بیت که دهسه لاتی تیدا بیت و تایبه تیش بیت بهو گه ل و کو مله وه.

دهی رهنک و زمان و نیشتمان و تیره نه دهسه لاتی مردوم هیه بهسریاندا، وه نه به خواهیش و نارمزوی مردوم پیدا نه بن، وه نه تایبه تیشن به ناده می وه، به لکو کیانله بهرانی تریش یهک نه کن و یهکیکیان نه بیت لهو جوړه شته نه رزیانه دا!

نینجا حال و باری نامه داره کان باس نهکات سه بارهت بهو پووگه تازه یه، نه فرموی: ﴿وَرِئَانَ الَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَابَ﴾ بن گومان نهوانه ی که نامه ی خویان پی درا بوو - واته: جووله که و گاوره کان - ﴿يَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ﴾ به باشی نهزانن که هر نه م گوړان و پووکردنه که عبه راسته و له لایه ن پروه ردگار یانه وه یه و فرمان پی دراوی نه وه، چونکه نهزانن که که عبه یه که م مالی خواهه و (نیبراهیم) ی با پیریان دروستی کرد، وه نهزانن که پووگه ی نه م میللته که عبه یه به پی ی هوالی که له پیغهمبره کانیا نه وه پی یان گیشته وه، وه هر وه ها بی گومان بوون به پی ی ناو و نیشانی نامه کانیا ن که محمد (ﷺ) پیغهمبره، که واته نهزانن که هر شتی لهروه بی راسته و لای خواهه هاتوه.

ئەوانە بەباشی ئەوەیان ئەزانی کەچی پێچەوانە زانیئەکیان رەفتاریان ئەکرد، وە
 ئەوانە هیچ زیانی ناگەین بە موسلمانەکان، بەلکو خۆیان زیان ئەکەن، وەك بەم پرستە
 تێهەلکێشەش بیدارمان ئەکاترە، ئەفەرموی: ﴿وَمَا لَئِيْلَ عَمَّا يَمْلَوْنَ﴾ بێگومان خوا بێناگا
 نیە لەهر کردووەیەك کە ئەوان ئەیکەن، یان لەهر کردووەیەك کە ئێوە ئەیکەن، ئەوەش
 لەسر خۆیندەنەوی بە (تەلمون) وەك بەمەردوو جۆر هاتووە.

بێبرواکانی مامەدار کە بەو جۆرە دژی گۆرینی پووگەن، لەبەرئەوە نیە نیشانە و بەلگە
 پوون و بەهیزیان دەست ناکەوێ لەسر راستی و بەجێی پووکردنە کەعبە، بەلکو لەبەرئەوە
 خۆیان راست نین و نایانەوی شوینی هەق و راستی بکەن و ئەیانەوی شوینی ئارەزووی
 نەفسی خۆیان بکەن، وەك ئەفەرموی: ﴿وَلَيْنَ آتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ﴾ سویند بە خوا
 ئەگەر تۆ هەموو بەلگە و نیشانەیکە پوون بەینی بۆ ئەو نامەدارانە لەسر راست و پەوایی
 پووگەت ﴿مَا تَعْمُرُ بَنَاتِكَ﴾ ئەوانە هەموو شوینی پووگەت ناکەن، کەواتە ئەوانە هەر
 سەرکێشی بەکار ئەهینن و بەرژووەندی پەرست و داخ لەدن... پەنگە هەندێ لەدل پاک
 خۆیان لایان وای کە جوولەکە و گاورو موسلمان نابن لەبەرئەوەیە کە ئیسلام ناسن، یان بە
 جۆر شیوەیکە پێک و دنیایا کەر ئیسلامیان نیشان نەدراوە، نەخێر هەرکەس وا بزانی
 هەلەیه، وە بە پێچەوانە ئەوانە کە ئیسلامیان ناوی، لەبەرئەوەیە کە ئەیناسن و تی
 گەیشتوون و ئەترسن لەنەمانی هیندێ بەرژووەندی و دەسەلات و شەخسیەتیان، وە داخ
 لەدن و پێیان ناخۆشە مل کەچ بن و سەر شوپەکن بۆی، جا لەبەرئەوە بەهیچ جۆر ناوەستن،
 بەهەر جۆر لەدەستیان بێت پیلان ئەگێرن و بەرگری ئەکەن و بەرپەستی بۆ فرامە ئەهینن و
 بە ناشکراو بەنەینی جەنگ و ئاژاوەیان هەیه دەربارە ئیسلام، ئایا چ شایەتیک راست ترە
 لەم نایەتە کە خەریکین پێیەوه، ئایا چ شایەتیک ئاوا بارو حالی ئەوانە دەرئەخات،
 هەرچۆنی پوودا و واقیعی جیهانی، ئەوەمان بۆ دەرئەخات!

وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبَلَهُمْ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبَلَةَ بَعْضٍ وَلَئِنْ أَتَيْتَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا
 جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٥﴾ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا
 يَعْرِفُونَ آبَاءَهُمْ

ئینجا بهرامبرهنه و بارو حالی نهوانه هملوئستی پیغه مبریش پوون نهکاتوه، نهفرموی:
 ﴿وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبَلَهُمْ﴾ وه بن گومان توش هرگیز صگین کهوتووی پووگی نهوان نابیت، وه
 بن گومان هرکسیش شوینکهوتووی پیغه مبر (ﷺ) بیت نهبن به هیچ رهنگ شوینی هیچ
 پووگیه کهوتی، بیجگه به پووگیه ی که خوابه خشی به پیغه مبره خوشه ویستکه ی (ﷺ)،
 وه نهبن هیچ نالایه که هله نکات بیجگه لهو نالایه ی که پیغه مبر (ﷺ) هلی کرد، وه هیچ
 بهرنامه ی که ورنه گری بیجگه لهو بهرنامه ی که پووکردنه که عبه دهست نیشانی بو نکات،
 موسلمان نهبن ناوابیت، نهگه خوی به موسلمان دابنیت، نهگینا موسلمان نیه و هر قسه ی
 پووت نکات! ئینجا بارو هملوئستی نامدارهکانیش بهرامبر یهکتر دهرنه خات، نهفرموی:
 ﴿وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبَلَةَ بَعْضٍ﴾ هیچ کام لهو دوو کوملهش شوینی پووگی نهوی تر ناکهون،
 دوژمنایهتی و ناکوکی بهینی جووله که و گاور دهرباره ی یهکتر، وه دوژمنایهتی و ناکوکی
 تا قم و بهرمانی ناوخوی هر کام بو نهوی تر، نهو دوژمنایهتی و ناکوکیانه شتیکی
 ناشکرایه و زور بهتینه، ﴿وَلَئِنْ أَتَيْتَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ﴾ سویند به خوا
 نهگه شوینی نارمزوی نهوان بکهوی له پاش نهو زانینه ی که هات بو ت پی ت گه یشت له لای
 خواوه، زانینی راست و پهوایی نهوی که خوئی له سهری، وه ناراستی و نارپهوایی نهوی که
 نهوانی له سهرن و داوای نه کهن له تو، نهگه تو شتی و ا بکهیت ﴿إِنَّكَ إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ﴾
 بن گومان نهو حمله تو له ستم کاران نه بیت و نه چیهت پرسی نهوان، بن گومان هرگیز
 پیغه مبر (ﷺ) لهوانه نه بووه شوینی نارمزوی نارپهوای نهوان بکهویت، وه هرگیز شتی و ا
 پئی تی ناچی و گومانی نهوی پی نابری، بهتایبهتی له شویندها کهله پی شمه و خوا هوالی

داو به توندی دلفیایی لهسر کردو فەرمووی: ﴿وَمَا أَنْتَ بِتَأْمِيحٍ يَتْلُوهُمْ﴾ بەلام ئاراستە کردنی ئەم پستە و وتیه چەند شتی گرنگی لی وەرئەگیرئ:

۱- نیشان دانسی زۆر گرنگی و گەورەیی پراوەستان و دامەزراوی لهسر پێنموونی و ئامۆزگاری خوا، وە دوور کەوتنەو و خۆ پووت کردن لە هەموو شتی بێجگە لە گۆی پرایەلی خوا و پئی و بەرنامە ی خوا.

۲- دیاری کردن و پوون کردنەو ی زانی و راستی و جیاکردنەو ی لە نەزانی و ئاراستی، بەمە ی کە زانی و راستی هەر ئەو یه کەله خواو هاتبئ و لە خواو و هەرگێرایی، نیتەر بێجگە لەو نەزانی و هەوا و ئارەزووی نەفسە، کەواتە ئەو دووانە کۆ نابنەو و هەرکام گێرا ئەوی تر نابئ.

۳- دەرخستن و پوون کردنەو ی خراپی و ئارەوایی شوینکەوتنی هەوا و ئارەزووی نەفسی، نیتەر لەلایەن هەرکەسو ه بئئ.

۴- تەمئ و ترساندنیک ی بەتینی گۆی گران و مەردومی تر.

۵- زیادە ئارەوایی و گەورەیی تاوانی زانا.

لەپێشەو فەرمووی کە بئ گومان نامەدارەکان بەباشی کە ئەو گۆپینی پووگە بۆ کەعبە راستە و لای خواو هاتوو، ئینجا ئەگەر پێتەو سەریان و دلفیایی ئەکات لەسر ناسئ و زانیان بەو ی کە قورئان هئنا ی و پێغمبەر (ﷺ) پای ئەگە یەئ، ئەفەرموئ: ﴿الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ﴾ ئەوانە ی کە نامەمان پئ دان — واتە زانا کانیان — ﴿فَمَرُونَهُ كَمَا يَمْرُونَ آبَاءَهُمْ﴾ پێغمبەر ئەناسن هەرچۆئ کۆرەکانی خویان ئەناسن، واتە بە بئ گومان و دوو دلی ئەزانن کە پێغمبەر و بەباشی ئەیناسن بەهۆی ئەو ناو و نیشان و سیفەتانی کەله نامەکانیاندا هاتوو، وە بەهۆی ئەو هەموو موعجیزە و بەلگە و نیشانه ئاشکرایانەو، ناسینی مەردوم بۆ کۆپی خۆی ئەو پەری پۆیە لە ناسیندا، و ئەو و ئینە و چیرۆکیکە لە زمانی عەرەبدا ئەیهئینەو بۆ زانیی بەهئزی بئ گومان، جا بەو پئیە و لەسر ئەو باو قورئان کری لئردا بە چیرۆکیک بۆ ناسینی ئەو نامەدارانە،

وه لهگل ئەو ناسینە بئ گومانەدا ئەفرمووی: ﴿وَأَنَّ فَرِيقًا مِّنْهُمْ لَيَكْفُرُونَ بِالْحَقِّ﴾ وه بئ گومان تاقمئ لەوانه ئەو حق و راستیهی که ئەیناسن ئەیشارنەمو دەری نابن، ﴿وَهُمْ يَكْفُرُونَ﴾ له کاتیکدا که ئەزانن، واته که زانان و شتی وایش شایانی زانا نیه، یا له کاتیکدا که ئەزانن و بئ ناگا نین لینی و ئەزانن ئەو شاردنەمو تاوان و هوی خەشم و تۆلهی خوایه، وه بئ گومان تاوانئ بهو شیوهیه سهیر بکری ژۆر گهروهیه. فرمووی تاقمئ لەوان که سهرکیشه خو به زل زانهکانیان بوو، بهلام تاقمئ تریان دانیان نا به راستیداو برۆیان هینا، یهکن لەوانه (عبدالله ی کوپی سهلام) -خوای ئی پازی بیئت- که ئەگێرنهوه فرموویته: من ناشنا ترم به پیغمبەر (ﷺ) له کوپهکهی خۆم، (عمر) -خوای ئی پازی بیئت- فرمووی: لهبهر چی چۆن؟ ئەویش له وهلامیدا فرمووی: من هیچ گومانم نیه لهمهدا که محمد (ﷺ) پیغمبهره، بهلام لەوانیه کوپهکهم ایکی ناپاکی کردبئ واته له من نهیگرتبئ، ئینجا سهری (عبدالله) ی ماچ کرد، ئەم زانا بهرزه بهو جۆره دانی نا به شته راستهکهداو برۆای هینا هرچۆنئ (تیمی) داریش که له زانایانی نهسرانی بوو دانی نا به راستیداو برۆای هینا به وینهی (عبدالله) -خوا له هردوو پازی بیئت-، ئینجا کاتیک که نامهدارهکان (اهل الکتاب) پیاوخرایی وهک ئەو سهرکیشانهیان تیا بیئت کهواته نابئ برۆاداران دل بگۆین به قسهی پڕو پوچ و پڕو پاگهندهی ئەوان، وه به هیچ رهنگ مافیان نیه قسهو ههوالیان ئی وهربگرن.

ئینجا بۆ دنیاکردن و بههیزکردنی دلی موسلمانان ئەفرمووی به پیغمبەر (ﷺ): ﴿الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ﴾ ههق و راستی لهلایهن پهرهردگارتوه هاتوه، واته هر ئەوه راسته کهله لای خواوه هاتوه، وهک ئەوهی که تۆ وای لهسهری، وه هرچی لهلای خواوه نههاتبئ ئەوه ناههق و ناراسته، وهک ئەوهی که نامهدار ئەیلین و وان لهسهری: ﴿فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ﴾ کهواته به هیچ جۆری لەوانه نهبیئت که گوماندارن لهوهی لهلایهن خواوه - سبحانه - بۆیان هاتوه، بئ گومان هیچ کاتئ پیغمبەر (ﷺ) گوماندارو دوو دل نهبووه له هیچ شتیکی ئەو ئایینه راست و پڕۆزهی کهلهلای خواوه بۆی هاتوه، بهلام ئەراستهکردنی ئەم فرموودهیه بۆ ناگادارکردنهوهیه و تهمن و نامۆزگاریهکی بههیزی تیا به بۆ موسلمانان، ئیترچ ئەو

موسلمانانہی کہلو چہرخدا بہموی پیلان و فاک و فیکسی جوولہکھوہ دل کرمین و گوماندار بووین، وہ چ ئو موسلمانانہی پاش ئوان کہ پیلان و قسہی جوولہکھوہ دوزمنانی نایینہکیان کاریان لی نکات و دلیان ئهگۆپئی له ناستی نایینہکیان.

ئای موسلمانانی ئهمرۆو لهمهپاش چهنده پیویستیان بهوه هیه ئهه تهمن و ئاگادار کردنهوهیهیان ههمیشه لهیریئ تا به هیچ جور هلنهخهلهتین و قسہی دوزمنانی ئیسلام کاریان لی نکات.

زۆر زۆر بهداخهوه کهله زوهوه تا ئیستاش موسلمانان بئ ئاگا بوون لهو تهمن و نامۆزگاریه، بهموی ئهوهوه دوزمنانی ئهه ئیسلامه له پۆژئاواو پۆژمهلات بوون به جینگهی پرس و پارههموو رازو نیازیان، وه میژووی خویمان و نایینہکیان لهودوزمنه خوین خوارانهوه وهرگرت و وهری ئهگرن، وه گوئی ئهگرن له قسهو باسه ژاراویرهکانیان سهبارت به قورئانهکیان و فرمووده و رهوشتی پیغمبرهکیان (ﷺ) وه ههروهها سهبارت به میژووی تاقمه پینشووهکانیان، وه قوتابی و خویندکارهکانیان ناردو ئهئیرن بۆ لایان بۆ وهرگرتن و خویندنی ئیسلام و عیلمه ئیسلامیهکان لهو دوزمنانهوه، وه له دانیشگا و زانستگاکانی ئوان دهرچن و شهادهی ئوانیان بهدهستهوهبیت له خویندنی ئیسلام و تیگهیشتن له ئیسلام و عیلمه ئیسلامیهکان!! ئینجا ئهوانیش ئهگهڕینهوه بهسهر لی شیواوی و کهلهیهکی بۆشو و میشکیکی پوچ و دل و میشکیکی پوچ و دل و دهروونکیکی پر له ژار بهرامبهر ئیسلام و موسلمانان، بهلام با ههموو تیگهیشتوویهک که بزانی که قورئانهکهمان ههه قورئانهکهی یهکهه جار، وه قورئان نامهی ههمیشهیی و ههتا ههتایی ئهه میللهتهیه، وه بۆ ئهوه هاتووه رێبازی بۆ دیاری بکات و نهخشهیی بۆ بکیشی له ههموو چهرخ و چینهکانیاندا، وه نامهدارهکان ههه نامهدارهکانی یهکهه جارن بهلکو خراپتریش بوون، وه ههروهها ههموو بئ بپرواکانی تریش، وه دوزمنایهتی ئوانه لهسهه ئهه نایینهیه و نایینهکهشمان ههه نایینهکهی یهکهه جار، کهواته با موسلمانان باش بیرکهنهوه و لا نههه له نهخشه و رێبازی نایینهکیان، وه هیچ گومان و دوو دلی پووین تی نکات و بزائن که ههه ئهوه راسته که لهلایهه خواوه هاتووه بۆیان،

وَلِكُلِّ وِجْهَةٌ هُوَ مُوَلِّبُهَا فَاسْتَخِرُوا الْخَيْرَاتِ أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمْ اللَّهُ جَمِيعًا إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٤٨﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ

ئینجا دیسان تهمینی موسلماننهکان نهکات به گوئی نهگرتن له نامهداران و خهريك نهبون به قسه و باسیانهوه، وه دهست نیشانیان بؤ نهکات بهدامهزروی لهسه پرنگه و پنبازی خویمان و چهسانی کردن له کارو کردهوهی خیرو چاکهدا، نهفهرمویی: ﴿وَلِكُلِّ وِجْهَةٌ هُوَ مُوَلِّبُهَا﴾ بؤ هر میللهتی شوینو لایهک ههیه، واته پووگهیهک ﴿هُوَ مُوَلِّبُهَا﴾ که همرکام پووتی کهری پووگهی خویرهتی، نهوهتا (ئیسراهمیم) و (ئیسماعیل) — سهلامی خویمان لیبتی — کهعبه پووگهبوو بؤیان، وه (ئیسرائیل)یهکان (سهخرهی بیت المقدس) پووگه بوو بؤیان، وه نهسرانیهکان پوویان نهکرده پۆژههلات، کهواته نهو پیلان گئیرو پوپو پاکنده کهرانه چییان بهدهستهوه ههیه بؤ تانهو رهخنهگرتن له پووکردنه کهعبه، بیگومان هیچیان بهدهستهوه نیه، کهواته با دهههزازی نهکهن و مل کهچ بکهن بؤ پریارو فهرمانی خوا، وه با موسلماننهکانیش خویمان خهريك نهکهن و بهو نهفامانهوه، بهلکو گوئی رایهل و چهسانی کهر بن بؤ کارو کردهوه چاکهکان، چونکه هر نهو بهکهکه بؤ دوا پۆژی ههموو، ومکو نهفهرمویی: ﴿فَاسْتَخِرُوا الْخَيْرَاتِ﴾ کهواته چهسانی بکهن نهی بپواداران به گوئی رایهلی و کردنی ههموو کارو کردهوه چاکهکان له پووکردنه پووگه و ههرشتی تر که رهزامهندی خوا تیداییت، وه ههل و ههلهکوتی ژیان لهدهست خوتان مهدهن، وه خوتان خهريك مهکهن به نارارهو و پیلانی نامهدارمهکانهوه، چونکه: ﴿أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمْ اللَّهُ جَمِيعًا﴾ نهگهر لههر شوینی ببن له جیهاندا خوا گیانتان نهکیشتی و لهپاش دا ههمووتان کو نهکاتهوه لای خوئی بؤ حیسابو پرسیارو تۆلهو پاداشتان ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ به پاستی خوا توانایه بهسه ههموو شتیکیدا، وه هیندی لهو شتانه مراندن و زیندوو کردنهوهو کوکردنهوهتانه له پۆژی دوابی دا. ئینجا دووباره فرمان نهاداتهوه به پووکردنه پووگهی تازه بؤ بههیزکردن و دلنیایی کردن لهسه فرمانهکه، نهفهرمویی: ﴿وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ له هر شوینی پۆشتی و دهههزویت بؤ سهفهريك پووت وهرگییره بؤ مزگوتی بهریزی قهدهغهکراو،

وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤٩﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ

الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ

﴿وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ﴾ وهی گومان ئو فرمانه راست و په وایه له لاین په روگردگار ته ویه،

ئهم فرمانی دوهمه جیوازده له فرمانی یه کمه سنی باره وه:

۱- لیوه دا باسی نامه دارو هملوئستی ئه وانه نیه.

۲- شایه تی دانی خوا له سهر راستی و هاتنی فرمانه که له لاین خواوه.

۳- هره شه و ترساندنیکي نهینی له وهی گوږپرایه لی نه کری و لادری له شته راسته به وهی

که نه فرموی: ﴿وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ عَمَّا تَمَلُّونَ﴾ بی گومان خوا بی ناگا نیه له مهر کرده ویه که

نیوه نه یکه ن، که واته نه گهر گوږپرایه ل نه بن و لادن له فرمانه، خوا ناگای لییه و ئو

کاته شایسته ی توله ی خوا نه بن، له دووباره کردنه وه و به توندی گرتن و هره شه

له سهر کردنه وه دهر نه که وئ که له دهر وونی هیندئ له موسلماناندا بی نارامی و

قورسیه کی و ابووه که پیویست بکات به وه، ئینجا بو جاری سنی یم فرمان نه داته وه

له بهر مبهستی کی تری تازه، که بریتیه له نه هیشتنی به لگه و پیلانی نامه داره کان که

پووکردنی (بیت المقدس) یان نه کرد به نیشانه ی راست و په وایی ئایینه که ی خویمان و

باودانی به سهر ئایینی پاکی ئیسلام دا، وه نه یان گوت ئو پیغه مبه وهی که مورئدی

دراوه به هاتنی دراوه به هاتنی له نامه ی ئیمه دا پوو نه کاته که عبه ئیستا که پوو نه کاته

قودس، نه بن ئو پیغه مبه ره نه بن، وه هروه ها نه هیشتنی به رو بیانو و په خنه گرتنی

بت په رسته کانی عه رب که نه یان ووت ئو پووکردنه مایه ی بهرگری کردنی عه ربه و

دور خستنه وهی له ئیسلام، وه هوی بی پرزی و نرخ نه دانه به که عبه! وه نه یان گوت

پیغه مبه ری که له نه وهی (ئیراهیم) بی نه بی ت پوو بکاته که عبه که ی ئو، نه فرموی:

﴿وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ له هر شوئنی که بوویت و دهر چوویت بو

که پان و سه فرکردن پووت و هر گنیه بولای مزگوتی قهده غه کراو، ﴿وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا

وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ﴾ وه ئیوهش به واداره کان له هر شوئنی بوون پووتان و هر گنیه بولای

ئو مزگوته و پوو بکن به ره و نه وئ،

إِنَّمَا يَكُونُ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي وَلَا تَمَّ نِعْمَتِي

عَلَيْكُمْ وَلَكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٠﴾

﴿إِنَّمَا يَكُونُ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ﴾ بۇ ئەۋەى بۇ مەردوم - واتە: جوولەكە و بت پەرستەكان - نەمىنى بەلگە و پەخنەيك كە مەيانە بەسەرتانەۋە، وە پىئى ھىچ دەمبازىبەكيان نەبىن لەبارەى پووكردنتان بەرەو (بەيت المقدس)، وەك باسكرا، واتە با ھىچ كەس لە جوولەكە و بت پەرستەكان پىئى قەسيان نەمىنى ﴿إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ﴾ مەگەر ئەوانەيان كە ھەر ستمەكاربوون و مەبەستيان ھەر سەركىشى و دان نەنانە بە ھەق و راستى دا، واتە ئەوانە ھەر لە قەسى ناھەق و ناپەوا ناكەون، ئەۋەتا جوولەكەكانيان ئەلەين: پووگەى گۆپى بۇ كەعبە، چونكە مەيل و نارەزوى ھەيە بۇ نايىنى گەلەكەى و ولاتەكەى خۇى خۇش ئەۋى، وە بت پەرستەكانىشيان ئەلەين: پەشىمان بوەۋە گەپرايەۋە بۇ پووگەى باوك و باپىرى و نزىكە بگەپتەۋە بۇ نايىنەكەشيان! ﴿فَلَا تَخْشَوْهُمْ﴾ ئىنجا ئىۋەش مەترسن لەوانە و باكتان نەبىن لەپەخنە و دەمبازيان، چونكە بەۋە ھىچ زىيانىكتان پىن ناگەيەنن ﴿وَاخْشَوْنِي﴾ وە لەمن بترسن، كەۋاتە گۆپرايەلم بىز و بە پىچەوانەى فەرمان مەجولەينەۋە.

ھاتنە خوارەۋەى ئەۋ ھەموو ئايەتانە لەبارەى پووگە و گۆپاندنىۋە بەۋ ھەموو لىكۆلەينەۋە و دۇنيا كەردن لەسەر راستى ئەۋەى كە خوا كەردى، وە دەم كوت كەردنى دوژمنان و بىن پىرواكان، ئەوانە ھەموو بەلگەن لەسەر ئەۋەى كە ئەۋ پوو داۋو بەسەرھاتى پووگەيە ئىنجاگار كەۋرە و گىرگ بوۋە، وە بىرىنى ئەۋ قۇناغە ھەر زۆر سەخت بوۋە لەسەر موسلمانان بە ھۆى پىلان و فاك و فىكى دوژمنانەۋە بە تايبەتى جوولەكە كانگاۋو سەرچاۋەى ھەموو لارى نالەبارەيەكن، وە مامۇستاي پىلان و ئاژاۋە نانەۋەن، باشترىن بەلگە لەسەر سەختى و بەتىنى ئەۋ پوو داۋو بەسەرھاتە و بىرىنى ئەۋ قۇناغە ھىفانى ئەم دوو وتە و پستەيە بوو بە دواى ئەۋ ھەموو باس و بەيانەدا ﴿فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي﴾، وە ھەرۋەھا ئەم دوو وتەيە دەست نىشان ئەكەن بەۋەى كە ھەركەس لەسەر ھەق و راستى بىت، ئەبىن بىمى لەكەس نەبىت، بەلكو ئەبىن ئەۋ بىم لى كراۋىت، وە ئەۋ كەسەى كەلەسەر ناھەقە ئەبىن گۆپى پىن نەدرى و ئەبىن بەبىن نىرخ سەپىرىكى، چونكە ھەق و راستى ھەمىشە بەرزو بلندە، وە دەرد و نەخۇشى ھەق و راستى و ھۆى دەرنەكەوتنى ھىچ نىە بىنجاگە لەۋەى كە ئەھلەكەى وازى لى بىنن و بترسن لە

ناهق و نهلی ناهق. لیژهدا سنی شتی کرد به هوی پووکردنه کهعبه: یهکم نهوهبوو که فرمووی: بۆ نههیشتن و نهمانی قسه و پهخنای مردوم وهک بهدریژی باس کرا.

دووم: نهمیبه که نهفرمووی: ﴿لَا تَمَّ نَمَّی عَلَیْکُمْ﴾ وه بۆنهوهی بههره و چاکه ی خۆم بهسرتانهوه تهواو بکم، بهم پهنگه کهعبه ی کرد به پووکهکه گهورهترین مالی خواجه لهسر زهوی دا، وهکه باوکی ههمووان دروستی کرد لهسر فرمانی خوا بۆ ههموو ناهمی، وه بهو پووگهیه نهه میللهته جیابووهوه له ههموو گهلان و میللهتانی تر، وه سهربهخۆیی تهواوی و مرگرت، کهواته تهواوترین بههره و چاکه ی خوا لهباره ی پووگه و لهو کاتهدا گیرانی کهعبهبوو به پووگه بۆ نهه میللهته، ههرچهند به شیوهی گشتی و له ههموو بارو پوویهکهوه تهواوترین چاکه و بههره نهوه بوو که لهدوا دواپی ژبانی پیغهمبهر (ﷺ) خوا ههوالی پی دا له نایهتی ﴿الْیَوْمَ آکَلْتُمْ لَحْمَ دِیْنِکُمْ﴾ و به هاتنه خوارمووه دامزاندنی نهه نایینی نیسلامه و نهه شریعهته جیهانیه ههتا ههتاییه.

سنییهه: هۆ نهمیبه که نهفرمووی: ﴿وَلَمَّا کُمْ تَهْتَدُوا﴾^۱ وه لهبهر نهوهی ری بیهن به ههق و راستی و بکونه سهر پنگهیک که نهتانهگهینن به نامانچ و مههست، چونکه له پووی راستی دا پووگهیک که خوا پی ی خوش بیته و بهرژهوهندی همدوو جیهانی نهه میللهته ی تیدا بیته، نهه پووگهیه کهعبهیه. قورئان بهو جوړو شیوهیه که باس کرا بریاریکی قهتعی و براوهی دا لهباره ی گیرانی کهعبه به پووگهیکه ههتا ههتایی نهه میللهته ی نیسلامه، به جوړی به تهواوی پوونی کردهوه که نههین ههموو موسلمانان سهفهری بن یان نیشتهجی بن، وهله ههر شوینی بن دور یان نزیک پووگهیان نههین ههر کهعبه بیته بۆ ههر نویژی بیجکه له نویژی سوننهت کهله سهفهدا بکری، وهک له کتیبی حدیس و فیهقدا باس کراوه بهدریژی، نیجا چهند جار پی فرمانی دا به پوو تی کردنی، وه له ههر جاریکدا شتیکی تازه ی لهگهله ووت، بهم جوړه له یهکم جاردا

^۱ ﴿وَلَمَّا کُمْ﴾ وینه ی له قورئاندا له چند شویندا ههیه، وه له تفسیره که ی دا ستره ههیه: ۱. تهنا بق تعلیله، واته لهبره وه. ۲. بۆ گه یاندنی نو میدو چاوهروانیه، نهو کاته پوو نهکاته بهندهکانی خوا، واته به نو میدو چاوهروان بن. ۲. بۆ گه یاندنی به لئینو پیخوش بوونه بهو شتی که له پاش وتی ﴿لعل﴾ موه بیته، بهم جوړه یا ههر جوړیکی تر که بگردن به کار نههینری بق خوا.

كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِّنكُمْ يَتْلُوا عَلَيْكُمْ ءَايَاتِنَا

پایگه‌یاند که ئهو فرمانه لهر حزو پیخوش بوونی پیغمبره (ﷺ) وه لهدووم جاردا لهر شهویه که هرچونئ حزو ئارهزوی ئهوی لهسره، ههروهها هر شهوش راست و ههقه لای پهرومردگاری، وه لهجاری سنیهما بو نههیشتنی قسه و پهخنهی مردومه، وه نرخ نه‌دانه به ههرکس کهلهبر دم ههق و راستی ناوهستن، وه لهگه‌ل شهودا ههست نهکهین کهلهو کاته‌دا له ناو ریزو گه‌ل موسلماناندا لهباره‌ی پووگه و گوپاندنه‌که‌یه‌وه بی ئارامی و لاوازیه‌ک پهیدا بوو بوو که داخواز بوو بو ئهو دووباره و سنیهاره کردنه‌وه و ئهو هه‌موو دلنیا کردنه‌وه و ئهو پوون کردنه‌وه، وه باس کردنی هوی ئهو گوپاندنه، وه له‌وه‌شه‌وه دهرئه‌که‌وی که چه‌نده به‌تین و به‌هیزبووه ئهو هیزش و پیلان و پروپاگه‌نده‌ی که بی‌پرواکان پی ئه‌لسان، وه تا چ راده‌یه‌ک کاری کردوه له دل و دهرونی هیندی کهس دا، تا قورئان به جوړو شیوه‌ی خوی چاره‌سهری کرد، وه ئهم چاره‌سهر کردنه با هر بعینیه‌وه به دریزایی چهرخ و پوژگار بو چاره‌سهرکردنی ئهم جوړه به‌سهراتانه له‌سهر هه‌ریارو به هر شیوه‌یه‌ک که پوو نه‌دن لهو به‌ره‌رکانی و پیلان و دوزمنایه‌تی که دوزمنانی ئیسلام به‌کاری نه‌هینن به‌رامبه‌ر ئیسلام و موسلمانان.

ئینجا به‌بوئهی ئهو چاکه و به‌هری که خوا پشته به‌سهر ئهم میله‌ته‌دا له‌باره‌ی گیرانی که‌عبه به پووگه، بهو بوئیه‌وه باسی به‌هری گه‌ره‌ی خوا نه‌کات و بیران نه‌خاته‌وه به ناردنی ئهم پیغمبره (ﷺ) هر له خویان بو‌لای خویان، که شهوش به‌ره‌می نزاکی (ئیراهیم) ی باوکیان بوو، که قاپیه‌وان و کلیل داری ئهم ماله به‌فه‌ره بوو که گیرای به پووگه‌ی موسلمانان، نه‌فه‌رموی: ﴿كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِّنكُمْ﴾ واته که‌عبه‌مان گیرای به پووگه بو ئهمه‌ی چاکه و به‌هری خوم به‌سهرتانه‌وه ته‌واو بکه‌م له‌باره‌ی پووگه‌وه، یان له باره‌ی پاداشتی پوژی دواپیه‌وه به وینه‌ی ته‌واوکردنی چاکه و به‌ره‌یان به‌سهرتانه‌وه به‌وه‌ی ره‌وانه‌مان له ناوتاندا پیغمبریک له خوتان که ﴿يَتْلُوا عَلَيْكُمْ ءَايَاتِنَا﴾ نه‌خوینیه‌وه به‌سهرتان نایه‌ته‌کانی ئیمه، واته قورئان که گه‌وره‌ترین موعجیزه‌یه‌که له خوا دای بهو پیغمبر (ﷺ) هه‌تا هه‌تایه، وه هه‌تابیت گه‌ره‌یی و پیت و فه‌ری ئاشکراتر نه‌بیت، ئهو قورئانه‌ی که هه‌موو ناده‌می و جنوکه تییدا سه‌رگه‌ردانه و له حاستی داماوو ده‌سته پاچه‌یه... به‌خ به‌خ لهو به‌ره‌و چاکه‌یه!!

وَزَكَاةِكُمْ وَعَلْمِكُمْ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلْمِكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿١٥١﴾ فَأذْكُرُونِي

أذْكُرْكُم

ناردنی پیغمبر که بهرمیهکی زور گهریه، ئینجا شو پیغمبرهش له خویان بیت، ئینجا به کتیب و فرموده‌ی خویوه پهوانه‌ی بکات، لهو فرموده‌یه‌دا پووی فرموده‌یان تی‌بکات و بانگیان بکات بۆ پئی‌ی راست، بۆ کامرانی و بهختومری هردو جیهان، بهراستی زور پیوسته بیرکریتهوه لهم چهکه و بهرمیه و لهو راده بهرزکردنهوه و لهو پلهو پایه‌دانه. نایا شم بهندانه کین و چین، ههتا خوا بهو جوړه بهگرمی بیانگری و پووی فرموده‌یان تی‌بکات؟ نه‌مانه کین و چین تا خوا ناوایان له‌گه‌ل بکات؟! ﴿وَزَكَاةِكُمْ﴾ وه پاک و خاوینتان نه‌کاتوه، به‌ئێ بهراستی پاک و خاوینتان نه‌کاتوه له هه‌موو بارو پوویه‌که‌وه، گیان و پۆحیان پاک نه‌کاتوه له چلک و چه‌په‌لی بت په‌رستی و نه‌فامیتی، وه له پیسی شو بۆچوون و تیگه‌یشتنه‌ی که پۆح و گیانی ئاده‌می بی‌ئارام و ته‌نگه‌تاو نه‌کن و ئه‌بن به بارنکی قورس به‌سه‌ریه‌وه، وه پاک و خاوینتان نه‌کاتوه له چه‌په‌لی ئاره‌زووه‌کانی نه‌فس که‌له ئاده‌میتی نه‌خن و ئه‌یبه‌نه‌ پرسی گیان له‌به‌رانی تر، به‌لکو پیس تر و په‌ست تر له‌وان، وه گه‌لو کۆمه‌لیان پاک نه‌کاتوه له سوود و حرام خۆری و ده‌ست و ده‌م پیسی و تالان و بپۆ، وه ژنیان پاک نه‌کاتوه له ده‌ستکاری و ده‌ست درێژی، وه داد و دادپه‌روه‌ری بلاو نه‌کاتوه، به جوړی ئاده‌میتی شتی وای به‌خۆیه‌وه نه‌دیوه و هه‌رگیز نایبینی، مه‌گه‌ر له‌سایه‌ی ئیسلام و له ژیر حوکمی ئیسلام و به‌رنامه‌ی ئیسلام دا، وه پاکیان نه‌کاتوه له هه‌ر چلک و چه‌په‌لیه‌کی تر که پووی ئاده‌می و ئاده‌میتی قیزه‌ون و ناشیرین کردوه ﴿وَعَلْمِكُمْ الْكِتَابَ﴾ وه فیزی نامه‌یه‌کتان نه‌کات که قورئانه، وه حالتیان نه‌کات لینی و زاناتان نه‌کات به مه‌به‌ست و نه‌ینیه‌کانی، ﴿وَالْحِكْمَةَ﴾ و فیزی کاردروستیتان نه‌کات، به‌م په‌نگه هه‌موو کارو کرده‌وتان به‌جی‌بیت و هه‌موو شتی له‌شوین و راده و پله‌ی خۆی دا له هه‌موو کارو کرده‌ویه‌کدا په‌په‌وه‌ی پیغمبر بکری (ﷺ) وه‌ک (ئیمامی شافعی) نه‌فرموی: حکمه‌ت بریتیه له

رەھوشتى پىنغەمبەر (ﷺ) ۋە ئەۋەبى كە ئەم ۋە تەيە ئەيگەيەننى، ۋە ئەۋ بەرۋ بەرھەمە شىرىنە
 بەرنىكى بەدى ھات لەۋ گەل ۋە كۆمەلەدا كە پىنغەمبەر (ﷺ) پەرۋەردەي كىردن ۋە پىنى
 گەياندن ۋە پاك ۋە خاۋىنى كىردن بە ئايەتەكانى خوا، ﴿وَيَسْئَلُكُمْ مَّا لَمْ تَكُونُوا تَلْبُونَ﴾ ۋە فىئىرى
 شتىكىيان ئەكات كەلەۋە ۋە بەر نەتان زاینۋە، ۋە ئەۋ شتەنەي كە بەيىرى ۋە ژىرى نازنرىن،
 بەلكو ھەر لە رىنگاي پىنغەمبەر ئەۋە نەزانرىت - درۋى خاۋيان لەسەر بىت - بەلنى بەرپاستى
 فىئىرى شتىكى كىردن كە ھەر بە خەيالىشتاندا گوزەرى نەكردبۋ، ئەۋەتا ھەر لەبارەي ژيانەۋە
 ئەۋ يەكەم گەل ۋە كۆمەلەي فەراھەم ھىنا كە لەۋە بەر بەشىكى زۆر كەمیان ئەزانى كە
 دەستى ئەدا بۇ ژيانى ئەۋ ھۆزۋ بەرھەي بە كەم ۋە كوپى ۋە ناتەۋاۋى، ئىنجا فىئىرى ھەمۋە ۋىل ۋە
 ئوسولنىكى كىردن، ۋە لە ماۋەيەكى زۆر كەمدا جەلمۋى ژيان ۋە جىھانى دايە دەستيان ۋە تۋانىيان
 ھەلسن بەسەر كىردايەتى ئادەمى ۋە ئادەمىتى بە ھەمۋە لىزانى ۋە كاردروستى ۋە رىك ۋە پىكى
 يەۋ، ۋە ئەۋ شۆپشە گەرۋە ئەۋ كارو فەرمانە كەس نەدىۋەي پىن كىردن بەم قورئانە ۋە بەۋ
 رەھوشت ۋە تەمى ۋە ئامۇزگارەي شىرىنەي خۆيە كە لەم قورئانەۋە ۋەرى كىرتن، ۋە ھەر
 مەكەتەكەي زانستگايەك بو كە ئەۋ گەل ۋە كۆمەلەي لى نەرچۋ، ئەۋ گەل ۋە كۆمەلەي كە
 كىردەۋەكانىيان ۋەك ئەستىرەي بەرە بەيەن ئەدرەھوشىتەۋە بە ئاسمانى مۇزئايەتەۋە ھەتا
 ھەتايە، ئەۋ گەل ۋە كۆمەلەي كە مېژۋى ئادەمى شتى ۋەي نەدىۋە نە لەۋە بەرۋ نە لەۋە
 دۋا! ۋە ئەۋ بەرنامەيەي كە ئەۋ گەل ۋە كۆمەلە ۋە ئەۋ سەر كىردايەتەيەي فەراھەم ھىنا ۋە پىنى
 گەياند نامادەيە بۇ فەراھەم ھىنان ۋە پىگەياندنى چەند چىن ۋە تاقى تىر كە نۆنەرى
 راستەقىنەي يەكەم بن، ئەگەر گەل مۇسلمان بەگەرپتەۋە بۇ سەرچاۋە پاك ۋە خاۋىنەكەي، ۋە
 بە راستى بېۋا بىننى بەم قورئانە ۋە بىكات بە بەرنامەي ژيانى، نەك ھەر ۋە ۋە شەي پۋوت كە
 بە ئاۋاز بخۋىنرىتەۋە بۇ خۆشى.

ئىنجا دۋايى ياسا كە ئەمىننى بە بەھرە ۋە مېھرە بانىەكى تىر، لە كاتىكدا بانگى بېۋاداران
 ئەكات بۇ ئەۋەي سۋپاسى بەكەن ۋە خۋيان بېارىنن لە سېلەيى ۋە ناسۋپاسى ۋە بى بېۋايى،
 ئەفەرمۋى: ﴿فَأَذْكُرُونَ أَذْكَرَكُمْ﴾ كەۋاتە ئىۋە باسى مەن بەكەن ۋە يادى مەن بەكەن مەنىش باس ۋە يادى
 ئىۋە ئەكەم، باس ۋە يادى ئىمە بۇ خوا ۋە ۋەتنى پۋوت نىە بەزمان، بەلكو لەراستى دا بىرىتە لە

يادو حالتيكى دىروونى، ئىتر وتنى لىگەل بىت يان نە ۴ وە ھەست كردن بە بوونى خوايە و ئەو ناو و سىفەت و نىشانانەى كە بۇ خۇى دايانون، ھەستىكى وا كە لاي خواروومەكى بگاتە گوي پرايەلى و فەرمانبەرى فەرمانەكانى خوا (جل شانە) ئىنجا لەوئو بەرز ئەبىتەوہ بۇ ئەوہى چاوو دلى ھەر خوا ببىنى بە تەنھا و ئىتر ھىچى تر نەبىنى لىگەل، وە ھەر وھا شتىكى ترى لە بىر بچىتەوہ، ئەوہش بۇ كەسىكە كە خوا ئەوہى پىن بىبەخشىن و شىرىنى لىقاو كەشىتن بە خواى پىن بچەژى.

زانايانى تەفسىر بەدەجۆر ئەم فەرموودەيان تەفسىر كردووتەوہ، وە ھەر وھايان لە بارەى ئىمەوہ ئەگەر ئىتەوہ بۇ گوي پرايەلى و پەرستىن، جا لەبەر ئەوہ لەبەر ئەوہ (سەئىد كويى جوبەيى) - خوا لىنى پارى بىن - فەرموويەتى: باسەم بىكەن بە گوي پرايەلى، وە لەبارەى خواوہ ئەگەر ئىتەوہ بۇ پاداشت دانەوہ و دەر خستنى رىزىو رەزامەندىى، واتە ئىوہ باسو و يادى من بىكەن بە گوي پرايەلى و پەرستىن، منىش باسى ئىوہ ئەكەم بە پاداشت دانەوہ و دەر خستنى رىزىو رەزامەندى! بە ھەر حال و لەسەر ھەر بار بەر پراستى دىمەن و حالەتى فەرموودەكە ئىجگار پال پىوہنەرو پاكىشەرى سۆزو پەرۇشە، وە مافى ئەوہى ھەيە بەندەى بىر وادار لە خوشى دا پەرو باال دەر كات، وە لە شەرم و شكۇدا بتويىتەوہا وەرە بىرىكى لى بىكەر وە، وەك خۇى كردىن بە ھاوپى و ھاوسەرى بەندەكانى و بەرامبەر باسى ئەوان بۇى ئەويش باسى ئەمان ئەكات، بەر پراستى زۆر سەيرەو ھىچ زمان و ھىچ پىنوسىن ناتوانى راندەو پلەى ئەو بەھرەو مېھرەبانىيە دەر خات!! ھەر لەدەست دەر ياي بىن پەى و سىنورى ئەو دىت بەھرەو مېھرەبانى ناواى لى ببارى! خواى گەرە فەرمان ئەدات كە ئىمە باسى ئەو بىكەين بە گوي پرايەلى بەدل و بەلەش، كەواتە بە يەك جار گشتىيە بۇ باسو بە زىيان و باسو بەدل و باسو بە ئەندامەكان.

يەكەم: بە سوپاس و سەناو خوئىندى قورئانەكەى و ھەر وتەيەكى تر كەئەو فەرمانى پىدائىن.

دووم: بە بىر كردنەوہى لە ھەموو سىفەتەكانى و لەو ھەموو بەلگە و نىشانە پوونانەى كە

بەم بوونەوہردا دايانون، وە بە بىر كردنەوہ لە بەلئىن و ھەرەشەكانى.

سەئىم: بە بەكار ھىنانى ھەموو ئەندامەكان لە ھۆى رەزامەندى خواو دوور خستنەوہيان

لە ھەر شتى كە خوا پىن ناپازىيە،

وَأَشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ ﴿١٥٢﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ

الصَّابِرِينَ ﴿١٥٣﴾ وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ءَمُوتٌ بَلْ ءَحْيَاءٌ وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿١٥٤﴾

﴿وَأَشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ﴾ وه سوپاسم بکن لهسر نهو چاکه و بهرهی که پرستم بهسرتاندا، وه ناسوپاسی و سپلهیی مکن بهمی دان نهننن به چاکه و بهرهگانم دا، وه یاخی بین و سرپینچی بکن له فرمانم، یان بین پروا مبن پیم بهم پهنگه باسو یادو سوپاسم نهکن که شهوش سهری له بین پرواییهوه دهرتهچن، وه سوپاسی خوا چند پلهیکی هیه، دهست پینتهکات لهدان نان به چاکه و بهرهی خواو شرم کردن له گوناوهو سرپینچی له فرمانی، وه دوا پلهی بهوه نمبن که بنده لی بپری بو سوپاسو چاو لهبری خوا بهلهشو به زمان و بدل، تا موسلمانان یادو باسو سوپاسی خویان کردو چاولهبری بوون خویاش هر له جیهاندا پاداشتی دانوه بهمی باسو ناوبانگی بهرزکردنوه له جیهاندا، وه دهسهلاتی پیدان و سهری خستن تا رادهیک سرکردایهتی و جلهوی جیهانی خستنه دهست، نینجا کاتی خوی خویانان له بیرچوهوه خویاش ناوو نهمنشتن و نهو چاکه و بهرهیهی لی کرتنوه تا بوون به ژیر دهسته و پیشیل کران، وه بین گومان هرکاتی بگهزتنوه بوای خواو به پنی فرمانی نم نایهته بجولیننوه خویاش دهرویان لی نهکاتوه، وه دهرمانی هموو دهردیکیان پهیرهوی کردنی فرمانی نم نایهتهیه، که باسهکهی پنی دواپی هیئا.

له پاش باسو دیاری کردنی پووگه، وه جیا کردنوهی نم میللهته و گیرانی به گهل و میللهتیکی سهربهست و سهربهخو، وه گیرانی به میللهتیکی ناوهندیی چاودنیرو شایهت بهسر نادهمیوه، له پاش نهمانه نینجا یهکم تهمی و ناموزگاری بو نم میللهته نهمییه که کومهکی و یارمتهی داوا بکن به خوگری و نویژ لهسر هلسانان بهو شرکه گهرهی که خراوته سهر شانیان، وه به نامادهبوونیان بو فیداکاری به گیان و به مال بو دامهزاندن و چهساندنن ناین و بهرنامهکی خوا له دهرونی خویان و له ژیانی خویان و مردوم و جیهان نهفرموی: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نهی کهسانی که پرواتان هیئاوه ﴿اسْتَعِينُوا﴾

يَا صَبِرْ وَالصَّلَاةَ ﴿ كۆمەكى داوا بىكەن بە خۇگىرى و بە نوپۇزىڭىردىن و ئەو دوو شتە بىكەن بە يارمەتى دەرى خۇتاقان لە ھەلسانتان بەو ئەرك و فەرمانانەى كە داواتان لى كراوہ و خراوہتە سەرشاتقان.

فەرمان دان بە خۇگىرى و خۇگرتن لە زۇر شوپىندا ھاتوۋە لە قورئاندا، چونكە خوا ئەزانى كە ئەركى راۋەستان لەسەر پىنگەى خوا بەرىكى و بى ئەم لاۋنەولا، وە ئەركى راگىر كىردن و پاراستن و چەسپاندى ئايىنى خوا زۇر گرانە و بەبى ئەو خۇگىرى و دامەزراۋىيە ناكىرى و نابوا بەرىۋە.. پىۋىستە خۇگىرى لەسەر بەجى ھىنانى عىبادەت و گوپرايەلى فەرمان، وە خۇگىرى لە خۇگرتنەۋە لە گوناھ و تاوان، وە خۇگىرى لەسەر تىكۇشان و بەربەرەكانى دوزمەكانى، وە خۇگىرى لەسەر پىلان و پروپاگەندە، وە خۇگىرى لەسەر درىزە كىشانى جەورو سىتەم و بەلا و نارەھەتى بەبى دەرو لى كىردنەۋەى خوا ھاتن بە ھاۋارەۋە، وە خۇگىرى لەسەر درىزە كىشانى ئازاۋە و دوزمنايەتى سەخت و بەتىن، وە خۇگىرى لەسەر كەشخە و شادمانى ناھەق، وە خۇگىرى لەسەر تەنبايى و كەمى يارمەتى دەر، وە خۇگىرى لەسەر كەللە بۇشى دوزمە گومپراكان، ئىنجا كاتى كاتى كە ماۋەى تىكۇشان زۇر درىزە بكىشى و سزاۋ مەينەت سەخت بىت، خۇگىرى بى ھىزو لاۋاز نەبىت، يان ھەر نامىنىت، ئەگەر تونىشوو يارمەتى دەرو دل بەھىزكەرىك نەبىت، جا لەبەرئەۋە نوپۇزى كىرد بە ھاۋسەر بۇ خۇگىرەكە، چونكە نوپۇز سەرچەشمەيەكى ھەمىشەيىھوشك ناكات، وە تونىشوو يەكى دوايى نەھاۋوۋە، سەرچەشمەيەكە كە ھىزو وزە تازە ئەكاتەۋە، وە خۇراك و تونىشوو يەكە كە دل تىر ئەكات، بەھۇى ئەۋەۋە خۇگىرەكە بەھىز ئەبىت و دوايى نايەت، ئىنجا بىجگە لەۋانەش دل پىرئەكات بە پەزامەندى و خۇشى و ئارام و دلنىايى، بى گومان ئەم ئادەمىيە كە دەسەلات و تواناي تا پادەيەكە و سنوورىكى ھەيە، ھەركاتى زۇرى پىنگەيشت، وە كاتى ھىزى شەپرى نەيىنى و ئاشكرا بەرەنگارى ۋەستا، وە ھەركاتى پىن گىرا بەدەست ھىزى ئارەزوۋاتى نەفس و خۇشى جىھانەۋە، وە كاتى بارى جەورو سىتەم قورس و گران بوو لەسەر شانى درىزەى كىشا، وە كاتى بىنى خۇى تابىت بەرە و كىزى ئەروات، وە بەبى بەرەم و دەستكەوتىكى وا، وە ھىزى شەپرى بىنى تا بىت گەشە ئەكات و بافېش ئەكاتە خۇى، ئادەمى كاتى دوچارى ئەم جۇرە

بەسەرھاتانە ھات بە ناچاری پەنا ئەھیتی و ئەبى پەيوەندى بکات بە خۆى پەرورەنگارەوہ و کۆمەكى لى داوا بکات، دە بىگومان نويز چاکترىن و بەکەلك ترىن رىگەيە بۇ ئەو پەيوەندى و پەيوەستىيە، جا لەبەرئەوہ پىغەمبەر خۆشەويست (ﷺ) لەکاتى تەنگى و نەرەحتى دا ئەيفەرموو: ئەى بىلال خۆشى و پەرەتيمان پىدە بە نويزکردن، بەم پەنگە بانگ و قامەتى بۇ بکات، وە ھەركاتى کارو بەسەرھاتىكى ناخۆش پوى تىبکرايە پەلامارى نويزى ئەداو نويزى زۆرى ئەکرد.

ئەم نايىنە بەرنامەى خواپەرستىيە، وە ھەندى لە سوودو بەرھەمى خواپەرستى ئەمەيە كە خۆراك و تويشوى رىگەيە، وە کۆمەكى و يارمەتى دەرى پۇجە، وە پاك کردنەوى دلە لە ھەموو تەم و خەمىك، خۆى گەرە بە نويز پىغەمبەرى گەرە کردوہ، پەرورەدى کردو پىنى گەياندو نامادەى کرد بۇ ھەلسانى بەو کارە گەرەيە، ئەوہبوو كە فەرمانى پىدا لەسەرھاتوہ كە شەو ھەر نويز بکات مەگەر بەشىكى كەمى.

نويزى خواپەرستىيەكە كە دل ئەكاتەوہ، وە پەيوەستى بە خواوہ بە ھىزنەكات، وە ئەركى سەرشان سووك ئەكات، وە پووناكى ئەخاتە دەروون، وە نارام و خۆشى ئەخاتە دل، بەلام ئەو نويزەكەى كە نويزى راستەقىنە بىت، جا لەبەرئەوہ تەمىنى بپروادارانى کردو فەرمانى دا بەخۆگرى و نويزکردن تا بتوان ھەلسن بە ئەركى سەرشانىيان و فەرمانەكانى خوا بە ناسانى بەجى ئەھىنن، ئىنجا ئەم بەلئىنە گەرەيەشى پىدان ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُصْلِحِينَ﴾ بەراست خوا لەسەر ئەم بارە خۆگرەكاندايە، لەگەلئاندايە بە شىوہيەكى تايبەتى، يارمەتى ئەدا، دامەزراويان ئەكات، بەھىزيان ئەكات، دل ناراميان ئەكات.

خۆگرى و خۆگرتن خوو پەوشتىكى زۆر گەرەو گرىنگە و زۆر پىويستە بۇ بپرواداران، جا لەبەرئەوہ ئەومندە بە گرىنگ گىراوہ لە قورئاندا، وە ھەدىسى زۆر ھاتوہ لەشانى دا، بىگومان رىگەى بپروادارانى راستەقىنە سەختە و چەند كۆسپ و گرىو پلەى دىتە پىيان لە كاتى تىكۆشانىيان بۇ بلاوکردنەوہ و چەسپاندنى نايىنەكەياندا.

كوشتن و بىرىن و دەربەدەرى و لەدەست چوونى دارايى و سامان و كەم و كوپى بەرھەم، جا ئەوا قورئان ئەوانە ئەخاتە بەرچاو و مژدەيان پىئەدات لەسەر خۆگرىيان لەو بەسەرھاتانەدا،

لهیكهم جاروه نه فرموی: ﴿وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمَاتٌ﴾ ئەوانەى كەله پرتگەى
خوادا ئەكوژدین پێیان ئەلین: ئەوانە مردوون و بەمردوو ناویان مەبەن ﴿بَلْ أَحْيَاءٌ﴾ بەلكو
ئەوانە زیندوون ﴿وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ﴾ بەلام ئیوه هەست ناکەن بەزیندوووییەکیان.

ئەو خوا پێداوانە دروست نیه بە مردوویان دابنێن، وەك دروست نیه بە مردوویان ناو
بەرین، ئەوەش بە شایەتى خواو بەپێى فرموودەى خوا، بەلێ ئەوانە لەبەرچاوو بە دیمەن و
پووالەت كوژدان و مردوون، بەلام ئەبێ بزاین زیندووێ و مردووێ هەر ئەوه نیه كه ئیمە
ئەیزانین، وە بەسه بۆ هەموو بروداری كە خوا هەوال ئەدا بەمەى كە ئەوانە زیندوون، ئیتر با
ئیمە تێنەگەین لە جوړى ئەو زیندووێیە.

ئەوانە زیندوون بۆیه ناشۆردین وەك مردووەكان، وەكفن ناكړین وەك مردووەكان، بەلكو
ئەمان هەر بە پۆشاكەكەى خۆیانەوه ئەنێژدین، ئەمانە زیندوون و پاكن پێویستیان بە شۆردین
نیه، وە ئەمانە نەمردوون كەواتە پۆشاكەکیان لەبەر داناكەن. هیندئى لە زانایان ئەفرموون:
مەبەست زیندووێ پۆحیه، وە هیندئى تر ئەفرموون: مەبەست زیندووێ ناویانگ و باسیان
بە چاكە و كارکردنى كردهوهکیان لە دلى مردوم دا، وە بیجگە لەم دوو رایە چەند رای
تربش هیه، بەلام بەراستی هیچ پێویست نیه لادان لە دیمەن و پووالەتى ئایەتەكە، وە نابێ
ئیمە هەموو شتى پێك بكەین لەگەڵ باوو زانینی خۆماندا، چەند شتى نەینى نەناسراوو
نەزانراو لەم جیهان و بوونەوهردا هیه و با ئەمەش یەكی بێت لەو شتە نەینى و نەزانراوانە،
ئەوانە زیندوون و كەسو كارە خواناسەكانیان بە زیندووێان دانەنێن لەبەرئەوه دال غەمگین و
ناپەحەت نابن بە كوشتنەکیان، بەلكو موژە بەخش ئەبێ پێى! ئینجا زیندوون و ریزلى
گیراون لای خوا، پاداشتی گەوره و تێرو تەواویان هیه وەك لە چەند حەدیسی صەحیح دا
هاتووه، بەلام ئەو ریزو پاداشتە گەورهیه بۆ كێ ئەبێت و ئەو شەهیدانە كامەن؟ بێگومان
ئەوانەن كە تەنها لەبەر خواو لە پێى خوادا ئەكوژدین، وە بەبێ هیچ مەبەست و نیازی تر
وەك ئەوەش پوون كراوهتەوه لەچەند حەدیسیكى صەحیحى تردابەجوړئى هیچ تەم غوباریكى
بەسەرەوه نەماوه.

وَلَنْبَلُوَكُمْ بَشِيرٌ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالشَّرَابِ وَبَشِيرِ الصَّابِرِينَ

﴿١٥٥﴾ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿١٥٦﴾

نیجادیسان نهروانامدهکردنی بپرواداران و تهمنیان نهکات که چون بن له کاتی پووداوو بهسهراتی سهختدا، وه چون وهری گرن و بچن به پیشوازیهوه؟ نهفهرموی: ﴿وَلَنْبَلُوَكُمْ بَشِيرٌ مِّنَ الْخَوْفِ﴾ سوین بهخوا تاقیتان نهکینهوبه کهمیک له ترسو ﴿وَالْجُوعِ﴾ برسیتی و قات و قبری و ﴿وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ﴾ وه کهم کردنهوله سامان و مالات ﴿وَالْأَنْفُسِ﴾ وهله خوأتان بهکوشتن و مردن و نه خوشی ﴿وَالشَّرَابِ﴾ وه لهبرههم و دهرامه تدا به ناگرو ناقات، واته نهو جوړه بهسهراتانه تان بهسهر دینین دهرکهوی کامتان خوگرن ﴿وَبَشِيرِ الصَّابِرِينَ﴾ وه مرثه بده نهی پیغمبر بهو خوگرانه، بن گومان بپرواداران پیویستن بهو پهروردهکردن و تایی کردنهوه بو نهوهی هلسن به نهکی عهقیده و پرواکهیان، تا خوشهههست و به نرخ بین له دلیان و هرگیز دهست بهرداری نهبن، چونکه هر شتی بهرنج و زحمت کهوی لای خاوهنهکی بهنرخ ترو بهریز تره، به لام هر شتی به سووک و ناسان دهست کهوی، به ناسانیش دهست پیوه نهتری و دهست بهرداری نهبن، وه هرورهها هرشتی به رهنج و زحمت دهست کهوی لای مردومی تریش به نرخ دار سهیر نهکری و لهوانیه نهوانیش هولی بو بدن، وه بینجگه لهوهش نهو جوړه بهسهراتانه مردوم پالفته نهکهن و چلک و چهپلی پیوه ناهیلن، وه هرکس لهو تاقی کردنهوهدا چهپهلیان پیوه نامینن. گرنگ تر له ههمو شت نهوهیه هرکس لهو تاقی کردنهوهدا دهرجیت فیری پهنا بردن به خواو پشت بهستن به خواو گهرانهوه بو لای خوا نههیت، که نهوهش بهرزترین پلهیه بو بپروادر، وهک دهرنهکهوی لهمهی کله باسی نهو خوگرانهدا نهفهرموی: ﴿الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ﴾ واته نهو خوگرانهکه کهسانینکن کاتی بهلا و ناره حهتیهکیان دوچار بوو ﴿قَالُوا﴾ نهلین: ﴿إِنَّا لِلَّهِ﴾ بن گومان نیمه بهنده و مولکی خواو دروست کراوی خواین، ﴿وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ وه نیمه هر بولای نهو نهگه ریینهوه له پوژی دواپی دا، واته هرچی خوا بیکاو هرچیمان بهسهریینن راسته و مافی خویتی، وه نیمه پازین به هر پریاریکی خوا، وه نیمه بپروامان هیه به زیندوو بوونهوه و پاداشت و تولهی خوا، وه پازین به هر پاداشتی که خوا بهلینن پیداو، بن گومان مهبهست تنها ووتنی نهم و تهیه نه، بهلکو نههیت له پیشهوه لهناخی دلوه هملقولن و زمان دهرخبری نهوه هیت که له دل دایه،

ئەو کاتە شایان و شایستە ئەبێت بەم بەلێنە گەرەبە کە ئەفەرموی: ﴿أَوْلَيْكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ﴾ ئەوانەى کەلە کاتى بەسەرھاتى سەخت و ناخۆش دا بەر جوژەن کە باس کرا ئەوانە دانەبارى بەسەریاندا لەلایەن پەرەردگاریانەوێ چەند وەسف و سەنا و لى بوردن و مپەرەبانى و بەزمى ﴿أَوْلَيْكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ﴾ وە ھەر ئەوانە پینوماییان وەرگرتوو و پىیان بردوو بەھەق و پاستى و پى پاست، ئەوانە کە بى چەند و چوون و گىر گرفت مل کەچ بوون بۆ خۆى خۆیان، وە پازى بوون بە ھەموو حوکم و بپارو فرمانىکى و لالە و پانایان ھەر بۆ لای ئەو، ئەوانە شیاو و شایانى ئەو مزگینىبەبوون کە پىغەمبەر (ﷺ) پى پراگەیاندن لەلایەن پەرەردگارەو.

بەپراستى مزگینىبە کە ئىجگار گەرەو بەنرخە، ھەموو بپروادارى پىوێستە لەھەر بەسەرھات و تەنگاوە و سەختىک دا بپرى لى بکاتەو و بپکات بە دەرمانى دەردى و تىمارى زامى، مزگینىبە کە ھەر زۆر گەرەبە، خەلىفەى دووھ -خو لى پازى بى- و تەبەکى زۆر فەرموو دەرپارەى: (نعم العذلان) زۆر چاکە ھەردوو تاي بارەکە، واتە سەلاوات و پەرحەمەت، (نعم العلاوة) وە زۆر چاکە سەربارەکەش، واتە: ﴿أَوْلَيْكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ﴾، ئىنجا پىوێستە لەسەر تىکووشەرانى پى خوا لىرەدا بوەستن و بپرىک بەکنەو لەمەى کە خۆى گەرە ئەو ھەموو بەلا و بەسەرھاتە سەختى خستەتایەکى تەرازووەکە و بەرامبەر ئەو ئەم مزگینىبەى خستە ئەو تاکەکەى تىرى، ئىتر ھەر ئەو و ھىچ بەلێنى سەرکەوتن و زال بوون و ھىچ دەسکەوتىکى نەدا، چونکە خوا وىستى گەلى بپروادار نامادە و پەرەردە بکات بۆ کارىکى زۆر گەرە، گەرەتر لە خۆیان و لە ژانیان و لە ھەر خۆشى و شادمانىبەکى ئەم جیھان و زەویە، ئەو کارە گەرەش بپرتیە لە تىکووشان و فیداکارى لە رى پەزامەندى خوا و چەسپاندنى ئابىن و فەرمانى خوادا، جا لەبەرئەو وىستى ئەو بپروادارانە خۆیان پووت بەکن و داپن لەھەر مەبەست و نامانچ و ئاواتى تر، وەلە ھەر داخواز و ئارەزوویەکى تر، تەنانەت ئارەزوو سەرکەوتنى ئابىنى خوا لەسەر دەستى ئەواندا، بەکورتى وىستى لى بپرىن تەنھا بۆ گوێ پاپەلى ئابىن و بانگەوازەکەى ئەو، بە ئومىد و چاوەپوانى پەزامەندى ئەو بەبى تىکەل کردنى ھىچ شتى تر، ئىنجا دواى ئەو ھەر سەرکەوتن و زال بوون و دەسەلاتى کە خوا نوسیبىتى، ئەو ھەموو بۆ ئەو ئابىن و بانگەوازەبە کە ئەوان ھەلیان گرتوو و گرتوووانەتە گەردن.

﴿ إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَابِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ

بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ﴿١٥٨﴾

ئینجا لهم بیست نایهتی داهاتووهدا ئهیهوی پښک و پښک کردنی چند یاساو بنهړهتیک که بوچوون و تینگهیشاتنیکي راست و پهوای بپروای لهسر پراگیره و دانههزری، لهگل بهردهوامی لهسر بهرننگاری جوولهکهکانی مدینه که همیشه خهړیک بوون و کوتاییان نهههینا له بڼ نارام کردن و دوو دل کردنی مردوم لهو یاساو بنهړهته ئیسلامیانهدا، وه شاردنهوه و دان نمان بهو ههق و راستیهی که ناگاداریوون پیئی، وه نیشان دانی ههق به ناههق و ناههق به ههق، بهلام به شیوهیهکی گشتی ئهو یاساو بنهړهتانه پښک و پښک نهکاتوه، نهک به تایبهتی سهبارت به جوولهکه، جا لهبرئهوه بهبونهی باسی پروگوه که تپهپری کرد یهکم جار باسی سهفاو مروه نهکات که نیشانهیک بوو له نیشانهکانی خواپهرستی و چند باوئیکی نهفامی تیکهل کرابوو، نهفرموی: ﴿إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَابِ اللَّهِ﴾ بهراستی سهفاو مروهکه دوو شاخی بچکولن له پالی کهعبهدا، له نیشانهکانی نایینی خوان، واته هات و چو له بهینی ئهو دوو شاخهدا حموت جار له خواپهرستی، لهبارهی هوی هاتنه خوارهوی ئهم نایهتوه چند پړوایهتیک هاتوو نهزیک تریان له دلوره ئهو پړوایهتیه که نهفرموی: هیندی له موسلمانان بهرهبایان نههزانی گهپان و چهرخه کردن له بهینی سهفاو مروهدا لهکاتی ههچ و عمهدهدا، لهبرئهوهی که لهسردهمی نهفامی دا ئهوهیان نهکرد، وه لهو چهرخ و سردهمهدا دوو بتیان دانابوو بهسر ئهو دوو شاخهوه: (ئساف) بهسر سهفاو (نائیله) بهسر مروهوه، بههوی نهوهوه موسلمانهکان پییان ناخوش بوو سهفاو مروه کردن، وهک لهسردهمی نهفامی دا نهکرا.

(ئیمامی بوخاری) هدیس نههینئ له (عاصمی کوپی سولهیمان)وه که نهفرموی:

پرسیارم کرد له (ئهنس) -خوا لئی رازی بی- له سهفاو مروه، نهویش فرموی: ئیمه لامان وابوو که نهوه لهباوی سردهمی نهفامیه، لهبرئهوه که ئیسلام هات خویمان لی

گرتوهو و به خراپمان دائمنا، ئینجا ئم نایهتهی هینایه خواروهو، وه هر وهما لهو کاته دا
 مهککه به دهست بت پرستانهوه بوو، به لام هیچ دوور نیه هیندی له موسلمانان به یهکه یهکه
 بویان ریک کهوتبی چوون بو حج و عمره، وه ئو موسلمانانه خوین گرتبیتوه له سهفا و
 مروه کردن، وه ئو خو گرتنهوش بهرهمی ئو پرورده کردن و گوژاندنه بوو که ئیسلام
 بهسری هینان تا ئو رادهیهبیزاری کردن و دووری خستنهوه له هر کاروباریکی سردهمی
 نهفامی، وه دهروونیان گرژ نهبوو و دانه چلهکا کههر کارو کردهویهک که بوئی باوی
 سردهمی نهفامی لی بهاتایه، وه مهترسیان نهکرد کهله ئیسلامدا قدهغهبیئت، وه لهراستی
 دا ئیسلام نهویه، ئیسلام بریتیه له خو دارنیز و دهرچوون به تهواوی له ههموو شتیکی
 نهفامی، وه هر کارو کردهوو باویکی چهرخی نهفامی بکری ئهبی لهسر پراو فرمانی
 ئیسلام بیئت وه بهناوی ئیسلامهوه بیئت، جا لهبهرئوه ئیسلام هر شتیکی سردهمی نهفامی
 که هینشتبیتیهوه پاک و خاوینی کردوهتهوه و بچریویهتی لهو پهیوهستی کردوه به
 خویهوه، ئو کاته موسلمان هرکام لهوانی بهجی بهینایه لهبر ئیسلام و بهناوی ئیسلامهوه
 بهجی نههینا، نهک لهبهرئوه کهلهوه و بهر هر باو بووه، بو وینه ئم سهفا و مروه کردنه
 که تیکهلی بت پرستی کرابوو لهبهردهمی دوو بت دا نهکرا، ئیسلام پاک و خاوینی کرد له
 دروشم و نیشانهی بت پرستی و پهیوهستی کرد به خویهوه، ئیتر لهپاش نهوه موسلمان که
 بهجی نههینن لهبهرئوهیه که ئیسلام رهوای داوه و کردوییهتی به نیشانهی خواپهرستی و
 ئیتر بیم و ترس نهما له بهجی هینانی، چونکه کارو فرمانهکه کارو فرمانی تره و نیازهکه
 نیازی تره، لهپاش ئیسلام به جی نههینری لهبهرئوهی خوا نهفرموی: ﴿مَنْ حَجَّ الْبَيْتِ أَوْ
 اعْتَمَرَ﴾ ئینجا هرکس نیازی حهجی مالی خوای کرد یان نیازی عمرهی کرد و خهریک بوو
 پی یانهوه ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا﴾ هیچ گوناوه حهره جیکی لهسر نیه لهمهی که
 کهپران و هات و چۆبکات لهبهینی ئو دوو شاخه دا بهو جوړو شیوهی که زانراو و بهناویانگه،
 واته هیچ مهترسیهک نیه له کردنی دا، لهبهرئوهی کهله چهرخی نهفامیدا کراوه، بهلکو
 شتیکی رهوایه و شرعیه، ئیتر نایا سوننهت بیئت، وهک نهگیرنهوه له (ئیمامی نهحمده) هوه

که (ئەنەس) و (ئەبىن و عەباس) و (ئەبىن و زوبەیر) یەشە لەسەرە، یان واجیب بێت، وە (ئیمامى
 حەنەفى) لەسەرە، یان فەرزو پوکنە وەك (ئیمامى مالیک و شافعی) ئەفەرموون - خوا لە
 ھەمووان پازى بێت -، وە ھەر وەھا ئیسلام زۆریەى کردووەکانى حەجى دان پیا ناو
 ھێشتنەم، لە پاش پاك و خاوین کردنیان لە ھەر شتێك كە پەيوەندى بە بت پەرسىتەو
 ھەبوو، وە پەيوەستى کردن و گێرانی بە کردووەیەكى ئیسلامى، بەناوى ئەوى كەلى
 نیشانانەن كە خوا دایناون و (ئىبراھیم) فێرى کردن، وەك بەدریژى باسیان دیت لەباسى
 حەجدا لە شۆینى تايبەتى خۆى دا، وە ھەر ھەش وەك حەج وایە بەس ھەر ھەكاتى تايبەتى
 بۆ دیارى نەكراوە و ھەستانى ھەر ھەشى نیە، ئینجا بۆ ئەوى ھىچ لەدل نەمىنى بەرامبەر
 ئەو تەواف و گەرانەم، ھەست نیشان ئەكات بەوى كە کردووەیەكى چاكەلە كۆتایى
 نایەتەكەدا: ئەفەرموئى: ﴿وَمَنْ تَطَوَّعَ حَرًّا﴾ ھەر كەس گوى پرایەلى ئەكات بەچاكى، یان
 گوى پرایەلى ئەكات بە كەرنى كارێكى چاك ئیتر حەج یان ھەر وە سەفا و مەر وە كردن یا ھەر
 کردووەیەكى چاك ﴿إِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ﴾ بەراستى خوا پاداشت ھەر وە یەكى زۆر زانا و ناگایە،
 ئەزانى بە ھەر کردووە و ئەندازە و چۆنیتى کردووەكان، كەواتە ھىچ شتێ زایە ناكات و
 پاداشتى تەواوى ئەداتەم، واتە ھەر كەس کردووەیەكى چاك بكات بۆ خوا بێ گومان خوا
 بەوى پازى و خۆشە و پاداشتى لەسەر ئەداتەم، بەلام بە جۆرى ئەفەرموئى بپروادار شەرم
 نەگىرئى و لە شەردا لەوانە یە نەتوانئى سەر بەرزىكاتەم، چونكە پوالتى ووتەى (شاكر) و
 نیشان ئەدات كە خوا سوپاسى بەندەكەى ئەكات!! لە مېھربانى و بەزەییە بئى سنوورەكەى
 بە زیاد بێت، ئینجا بەبۆنەى باسى سەفا و مەر وە ھىرش و ھەر شەییەكى زۆر سەخت و
 سامناك ئاواستەى ئەوانە ئەكات كە پێنومایى و نایەتە پوونەكانى خوا ئەشارنەم كە
 ئەوانەش گەل و كۆمەلى جوولەكە بوون كە بەدریژى لەم سورەتدا باس كران، كەلى مەر وە
 ھەر ئەكەوى كە پیلان و نالەباریان لەبارەى پووگە و حەجەمە نەبوو و ھەر بەمەر وە نەوستاون،

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ
 يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّعِينُونَ ﴿١٥٦﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنَّا فَاُولَٰئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ
 وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٥٧﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارًا أُولَٰئِكَ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ
 وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٥٨﴾ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ

نه فرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ﴾ به راستی که سانی که شو نایهته
 پروانه نه شانوه که نیمه نار دو مانه توه خواره وه به لگو و نیشانیه کی ناشکران له سر
 حق و ری پاست، که هندی له وانه شو نایه تانه یه کله (تورات و ئینجیل) دا هاتون
 له باره ی راستی پیغه مبریتی (محمد) وه، وه شو پینمونیانه نه شانوه که ری پاست
 نیشان نه دن و پیویست نه کن به پروا هیان و شوین که وتنی محمد، که نه وانهش نه شانوه
 ﴿مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ﴾ له پاش نه وه ی که بهرونی نیمه باسما کردوه بو
 ناده می له نامه ی خوماندا، ﴿أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ﴾ شو که سانه ی که نه وه نه کم خوا دهریان
 نه کات له میهره بانی خوی و نه فرینیان لی نه کات ﴿وَيَلْعَنُهُمُ اللَّعِينُونَ﴾ وه نه فرینیان لی نه کن
 نه فرین که رانی مه لانیکه و ناده می و جنوکه، واته داوای نه فرینی خویان بو نه کن، یا دور
 نه کونه وه لیان و خشم و بیزاری دهر نه پین لیان و یه خیان لی هله نه ته کینن، ثم نایه ته
 هر چند هاته خواره وه سه بارت به زانایانی نامه دار به تایبته ی جو له که که باسی نیسلام و
 پیغه مبریان شاردوه که بهرونی له (تورات و ئینجیل) دا باسی کرابوو، هر چند له باره ی
 نه وانوه هاته خواره وه، به لام تایبته ی نیه به وانوه، به لگو گشتیه بو هر کس له هر
 شوین و له هر شرخی کله دهستی قسد هر هقی بشاریتوه کله لایه ن خواوه هاتبن،
 یا پیچی تن بخت و بای بدا به باریکی ناراست و ناروادا له بر هر مه بست و دست
 که وتیک له جیهاندا، به تایبته ی نه گهر پرسیری لی بکری و ری بیی راسته که دهریخت،
 وه بن گومان خوا ناگا و زانایه به همور شتی و هیچ کس هیچ فری فیلی بو ناکری، خوی
 میهره بان همور کات قاپیه پان و فراوانه که ی له سر پشته بو هر کس ی کله کاتی خوی دا
 بگهریتوه، له بر نه وه سه بارت به و تاوانبارانهش نه فرموی: ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا﴾ بیجکه له

کسانئ که پشیمان بوونهوه و گهرا نهوه لهوهی که کردیان ﴿وَأَسْلَحُوا﴾ وه نهوهی که تیکیان
 داوه چاکی نهکهنهوه، بهم په رنگه هرچیان دهست کاری کردوه وهك خوی لی بکهنهوه بهو
 جوړه ی که خوا پازیه، وه هرکه سیکیان له پرتکه ترازاندوه بیهیننهوه سر پئی راست،
 ﴿وَبَيَّنُوا﴾ وه بهرونی نهوهی که خوا ناردی و مه بهسته لای باسی بکن و دهری بخن، یان به
 پوونی و بهین پیچ و پهنا باسی کردهوه و به سرهاتی خویمان بکن که بهو جوړه نهوه
 تاوانه یان کردو نیستا پشیمانن و پیچهوانه ی نهوهی پیشوو نه جولینهوه، وه هر وهما
 هرکس به هر بیروباوهریک سر تیک بدا له مردوم نه بی بهو جوړه توبه بکات نهگینا خوا
 لئی وهرناگری، ﴿فَأُولَٰئِكَ أَثْرَبُ عَلَيْهِمْ﴾ ئینجا نهوانه ی که بهو جوړه نهگه پرنهوه، توبه و
 گهرا نهوه که یان لی وهر نهگرم، ﴿وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ وه هر من زور توبه وهرگری میهره بان و
 بهزه یی دارم. نهوانه ی که بهو جوړه نهگه پرنهوه له جیهاندا پیش نهوهی بگنه کاتی
 نا نومیدی له زیان خوا توبه یان وهر نهگری و تاوانه که یان نه سر پتهوه، به لام نهوانه که هر
 سوون له سر تاوان و بی پروایی و ناگه پرنهوه تا مردن، نهوانه بهم جوړه ن که نه نایه ته
 سامناکه نه فرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به راستی که سانی کله جیهاندا بی پروا بوون ﴿وَمَا تَأْوَهُمْ
 كَفَّارٌ﴾ وه مردن له کاتیکدا که بی پروا بوون، واته له جیهاندا بی پروا بوون و بهین پروایش
 مردن ﴿أُولَٰئِكَ﴾ ناموزگاری نهوانه ﴿عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أجمعين﴾ به همیشه یی
 جیگرو دام زراوه به سر یانهوه نه فرینی مه لانیکه و ناده می، هموو پیکه وه ﴿خَلِدِينَ فِيهَا﴾
 له کاتیکدا نه میننهوه لهو نه فریندها به بی پرانهوه، مه بهست به نه فرینی ناده می نه فرینه
 له لایه ن پروا دارانهوه یان له لایه ن بی پروا کانی شهوه کله پوژی دوا یی دا له ناو خو یاندا نه فرین
 نه کن له یه کتر، خوا په نامان بدات لهو بهد به ختیه.

نهو سیاچارانه له جیهاندا بهریست و خواهی شی خویمان قاپی بهزه یی خویان له خویان
 داخست، وه نهو همل و همل که وه تی کله م ژیا نی جیهاندها پی یان درابوو له دهست خویمان
 دهر کرد، ماوه که یان دوا یی هات و نهوان هر سور بوون له سر بی پروایی و هر نهگه پرانهوه،
 له بهر نهوه دوو چاری نهوه نه بن و ﴿لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ﴾ سووک ناگری له سر یان سزاکه یان،
 سزای نهو نه فرین و دهر کردن و بهش پروای له هموو خیر و خوشی و بهزه ییهک، یان سزای
 ناگری دوزه خ که سرهنجامی نهو نه فرینی خوییه، به هر کام مه بهست بیت سزاکه سهخت
 ترین سزایه که که دوو چاری نه بن،

وَلَا تُنظَرُونَ ﴿١٦٢﴾ وَاللَّهُ أَكْبَرُ إِنَّ اللَّهَ بَرُّهُمُ وَإِلَهُهُمُ وَاللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٣﴾ إِنَّ فِي خَلْقِ

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَخْتِلَافِ أَلْبِنِ وَالنَّهَارِ وَاللَّيْلِ وَالْمَلَكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَخْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ

﴿وَلَا تُنظَرُونَ﴾ و به هيچ پهنگ مولهت نادرين و دواناخرين ليني يان سمرنج نادرين و تماشاناكرين به شيوهيهكي بهزيوي و ميهرباني.

نينجا ديتنه سر باسي تاك و تنيابي خوا كه يكمم بنهړتي گوره و سرهكيه بو بپروا هموو بوچووني كله بپروا پيدا نهين و هر كروهيهك كه بهرهم و سرهمنجامي بپروايه، وه هرهما تهر تاك و تنيابييه تاخانه بنهړتيكه كه هم بوون و بوونههره لى فراهم هاتوو و لهسهرى پاكيره.

هيچ گومان و دور دليك نهبووه لهباره لى بپروا بهبووني خوا، وه هرگيز سروشت و ژيري شو شته راسته لى بهر نهچوو و زانيويهتي كه نهين خوايهك بين و بپروا بهوه شتيكي پيوسته و ناچاري شو بپروايه خوى نهچسپيني له نهروندا، سروشت و ژيري شو شته راست و پروا ناشكرايه لى بهر نهچوو، تنها له چرخ و پوژى دواييهدا نهين كه تاقيكي سرگرداني سهر لى شيووا پيدا بوون كه پچراون و دور كهوتونهتهوه له سروشت و ژيري، دان نانين بهبووني خواداو نهلين نيه|| وه هم تاقيه تاقيكي بينزراوى بين سهر پنى بينهړهتن و پهگو ريشهيان ناچي بهناو شو بوون و بوونههره، جا لهبهرتهوه بين گومان پاشهړوژو چارهنووسى هم تاقيه هر نمان و وشك بوون و داپزانه لهناو هم جيهان و بوونههره، هم جيهان و بوونههره هرگيز پنى نادن بهمانهوه لى شو تاقيه، وه سروشتيان دژو پيچهوانه لى مانهويانه، بهلى بينجه لهمانه لى دوايى هموو كس بپروا بووه بهبووني خوايهك، بهلام بوچوون و تيگيشتن جياواز بووه لهباره لى شو خوايه و سيفت و نيشانهكاني و پهيوهندي به دروست كراومكانيهوه و پهيوهندي نمان به خوايهوه، جا لهبهرتهوه قورن باس و قسه له نهبووني ناكات، چونكه له پوي راستى دا بووني خوا جيگه لى سهر لى كردهوه و ليكولينه نيه، وه قسه لهنهبووني جنى ناييتهره لهناو قساندا،

به لکو قورئان همیشه باسی تاك و ته نیایی خواو سیفه تکانی تری نهکات، وه هموو
 بؤچوون و تیگه یشتنه ناراست و نارهاواکان راست نهکاتوه، وهك لیردها نهفهرموی: ﴿وَاللَّهُمَّ
 إِلَهًا وَحْدًا﴾ خواو پرستراوی راسته قینهی نیوه تنها یهك خواو پرستراوه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾
 هیچ پرستراویکی راسته قینه نیه، وه هیچ شیاوو شایانی پرستن نیه بیجگه لهو خواوی
 تاك و تنها ﴿الزَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ که میهره بان و به خشنده و به زمی داره به بن سنور، وه له بهر نه
 دو سیفه ته و له سرینه رتی نه دوانه هموو یاسا و پرژیم و بهر نامه کی خوا هاتوه و بهر پابووه.
 هرکات و نه تاك و ته نیاییه دامه زراو جیگیر بوو له دهر ووندا، نهو کاته مردم
 بندهیی و گوی پرایلی هر بو یهك کهس نهکات، وه له یهك لابنه رت و یاسای رهوشت و
 کرده و هر نه گری، وه له یهك سرچاوه بنه رت نه مینی بو هموو یاسا و قانونیکی، وه
 به یهك بهر نامه کاروباری ژبانی نه روا بهر نیوه، جا له بهر زور گهره یی و گرنگی نه تاك و
 ته نیاییه قورئان نهو هموو جاره باسی نهکات و نه یهوی بریوا بهنده کانی خوا به میز بکات
 پی، به مینانی نهو هموو به لگه و نیشانه پوونانه له سهری وهك لیردها به لگه نه مینی ته و
 له سهری به دروست کردنی ناسمانه کان و زهوی و گوپانی شهو و پوژو گوپانی که شتی
 له دهر باکاندا و باراندنی باران بهو هموو خیر و بیریه وه، وه گوپاندنی با هر ده مه
 به بار نکدا و مینانی هر ژنر بار کردنی لهو جیگه ی تایبه تی خویده ا، نهفهرموی: ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ
 السَّمَكَاتِ وَالْأَنْزِلِ﴾ به راستی له دروست کردنی ناسمانه کان و زهوی و ﴿وَأَخْتَلَفَ الْأَلْبُ
 وَهُوَ لَه گوپانی شهو و پوژو هاتنیان له دوا یه کدا و جیا و ازیان له تاریکی و پوونگی و زیاد
 کهم کردنیان و ﴿وَالْفَالِكِ الَّذِي يَمَجِّرِي فِي الْبَحْرِ﴾ وه که شتیدا که نه گهری له دهر یادا ﴿بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ﴾
 به شتی که وه که سوود نه گه مینی به نادمی، وه نهو هموو شت و مه کی که نه مینی و
 نه ییا له ولاتیکه وه بو ولاتیکی تر ﴿وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ﴾ وه لهو ناو و بارانه ی که خوا
 مینایه خواره وه له ناسمان و لای سهر وه ﴿فَأَخْبَأ بِهِ الْأَرْضَ بَدَمًا مَرْمًا﴾ نینجا بهو ناوه زهوی
 زیندوو کرایه وه به ژباندن وهی نهو هموو مینو و زهیه و رواندنی نهو هموو پوهک و
 سه وزهیه ﴿وَبِتَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ﴾ وه به زور پرژو بلاوی کردوه ته وه له زهوی دا له هر
 جوړه گیان له بهر نک که نه گهری به سهر زهویدا،

﴿وَتَصْرِيفِ الرِّيحِ﴾ وە لە گۆراندنی ئەر بايانە لە هەلکردن و پووکردنیان بۆ ئەر لا و ئەر لا، لەسەر چەند بارو شیوەی جیاوا، ﴿وَالسَّحَابِ الْمُسْحَرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ وە لەو هەورەى کە ژێر بارکراوە و ڕاگیر کراوە لە بەینی ئاسمان و زەوی دا ﴿لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ لەهەرکام و لە ئەواندا چەند بەلگە و نیشانەى پوون هەیه بۆ هەر گەل و کۆمەڵێک کە ژێرن و بیر ئەکەنەرە.

خوای گەرە و میهرەبان لەم نایەتەدا هەشت جۆر لەدروست کراوەکانى خۆى باس کردو سەرنجى هەموو ژیرێکی پراکیشا بۆ چەند بەلگە و نیشانەى پوون و ئاشکرا کەلمەمانەدا هەن کە هەرکام لەمانە چ جایی هەموو هەتا جیهان بەرە و پیشکەوتن بپروا زانایانى جیهان پلە و ڕادەیان بەرزتر بێتەرە لە زانین و زانیاری دا گرنگی و نایابی ئەمانە ئاشکرا تر ئەبێت و چەندەها شتی سەرسوڕەنەرمان لى دەرئەکەرێ کە مایەى بەهیزی و دامەزراوی بپروان بە خوای پەروەردگاری تاک و تەنیاى میهرەبانی بەزەمى دار.

سەیرتر لە هەموو شت ئەوەیە کە ئەم حەوت بەلگەیه لەم نایەتەدا، وە هەروەها هەموو بەلگەکانى تری قورئان پێویست نین بە لیکۆلینەرە و بیر لى کردنەرەى زۆر، بەلکو هەر دیمەن و پۆلەتەکەیان بەسە، با بە شیوەیهکی سادەش بێت و بى ئەوەى قوول بۆى داچین، جالەبەرئەرە ئەم بەلگە قورئانیا ئە بۆ هەموو جۆرە کەسێک دەست ئەدەن، مەگەر کەسێک کە بە تەواوی چاودلی کۆیریت و سەسایان لى بپرايیت، ئەم بەلگە قورئانیا ئە بەسە بۆ هەرکەسێ ئیتر خویندەر بن یان ئە ە زیرەک بن یان ئە ە لەئاوەدانی دا گەرە بووبن یان نا؟ هەرچەند شتەکە وایە، بەلام چاک وایە کە هەرێک بێکردنەرە و لیکۆلینەرەیان تیا بکەین بەرین:

۱- ئاسمانەکان: نازانین لە چ بارێکەرە قەسە بکەین؟ نایا لەبارى گەرەیی و پانی و فراوانیەرە، یا لەبارى مانگ و پۆژو کۆمەڵەى خۆرو ئەستێرەکانى و پڕژو پلاو بوونەرەیان و شیوە و دیمەنى دل ڕفینیان، کە هەرکام لەوانە شیوە و گەردش و خولانەرە و جى و شوین و ڕنگە و هەلەاتن و ئابوونىکی تاییبەتى هەیه، بە ڕژیمىکی تیرو تەواو و بەین دواو بەر، یا لەبارى ڕنکی و گونجاوی و پەيوەستى نێوانى ئەر ئەستێرانهى کە کۆمەل کۆمەل لى وەستاوونەرە، وە لەگەل زۆر دوریشیان لە بەکترەرە پەيوەستى و پەيوەستیان ناچەرێ و هەر ماونەرە بەدریژایی ئەر هەموو

چرخ و کاتهی که تیپه پری کردوو به سسریانداو هر خوا نمرانی چمنه دورو درین!!
بۆ وینه: ترازوو کوو حوتوانهکان و عهقره ب... هتد، هرکام لهمانه پیک هاتوو له
چمنه نهستییهک، کهچی لهگهڵ شو جیاوازی و دوریه پیکهوه نهگه پین و ههله دین و
ئاوا نهبن!!

بهراستی ئهم نهندازه بیرکردنهویه له شتانه کهوا به بهرچاوهوه بهسه بۆ هرکسێ که
چاوی و دلی سمهسای لی نهبرابن و هینزی ژیری لهکار نهکوتبێ. بهسه بۆ نهوهی دل پهبین
لهپروا بهو نهسته قودرته لیژان و بهدهسه لات و کارزان و کاردرستهی که نهمانه نهکات.

۲- زهوی: ئهم زهویه گهروه و فراوانه که بهسه بۆ مردوو زیندوو ههموو گیان
لهبههرهکانی و لهشی ههمووی بهو ههموو جوړجوری و جیاوازیانهوه پیک هاتوو له
کههرسهکانی ئهم دایکه گهروهیه و به خوراک و پێ بژنوی ئهم ژیان و گهشه نهکهن و پهه
نهسینن.

ئهم زهیه که پیک هاتوو لهو ههموو بهشو پارچه جوړ به جوړه و بهو ههموو پیک و پیک
کهوتن و گونجایی و یهک گرتن و کۆمهکی و قۆلگیریهی که دامهزراوه له نیوان شو بهشو
پارچانهدا. ئهم زهویه که ئهم ههموو هینزو وزه و پهبیستیانهی ژیانی تیا به، بهبن دامان و
پهک کهوتن، وه شو ههموو درهخت و سهوزه و پوهکه له سکی دینه دهرهوه، بهردارو بێ بهر
بهو ههموو جیاوازیه له تام و بۆن و پهنگ و شیوه و قهباردا لهگهڵ شهودا هر لهم زهویه
دهردین و به ئاویک ئاوا نهدرین!!

بهراستی نازانین بیر له کوئی بکهینهوه و له چ باریکی بدوین که نهوانهش که نهست
نیشانمان بۆ کردن بهشیکی کهم بوو لهدیوی دهری و لهوهی کهول به پهبش چاوه، وه
بهراستی زۆر جینگهی سهرسوپمانه هرکس ئهم بهلگه ئاشکرایانه دلی پاراو نهکاتهوه و تیر
ئاوی نهکات به ئاوی ساف و بیگهردی بهوا به خاوی تاک و تهنای میهرهانی بهزهیی دار!!

۳- گوپان و بهدواهاتی شهرو پۆژ: بهراستی نهههش شتیکی زۆرنایابی سهرسوپهینههه،
بهلام بههوی دهق پهبهگرتن و زۆر بینینهوه مردوم بێ ئاگانه بیته لی، بهلام که قورنان
جار بهجاری وریامان نهکاتهوه و سهرنجمان پانهکیشتی بۆی لهبهرچاوه تهر و تازه
نهبیتهوه و سهرسوپه نهمین لهکرداری بێ وینهی خوا، بیر نهکینهوه که هههیشه شو
دوانه دین بهدوای یهک داو بهناو یهکدا به پزیم و یاسایهکی پیک و پیک نهگۆپاو،
تاریکی دیت و پوهناکی بهدوای نهروات، شهبهق دیت و بهرهههه بۆ ئاوا بوون شهرو تا

ئەو ئەبىت، وە ئەم دووانە جىياوازيان ھەيە لەماوھ و درىژى و كورتى دا بەپىي جىياوازي و لات و ناوچەكان و ھەرزەكان كە ئەوھش سوود و بەرژوھەندى مەردومى تىايە و يەكئىكە لە پىئويستىھەكانى ژيان، دەى ئايا كى ئەو ئال و گوڭو جىياوازيە فەراھەم ئەھىنى بەو ياسا و پزىمە راست و نەگوڭراوھە؟!

بەراستى ھەركەسى پزى خۆى بە لاوھ بىت، ئەبى ھەر بلى: خواى تاك و تەنىاي مېھرەباني بەزەبى دار، وە ئەبى خۆى لەدەروونى خۆيشى دا تەرىق بىتھوھ و شەرم بىگىرى لەوھى غەبرى خواى بەدل دا بىت.

۴- ئەو كەشتىانەى كە ئەگەر ئىن لەناو دەرياكان دا: بەو ھەموو زەلام و بارى زۆر قورس و گرانبوھ، بەبى ئەوھى نوقم بىن و بنىشن، دەى ئايا بىجگە لە خواى تاك و تەنىاي مېھرەبان كى ئەو كارە گرنگەى فەراھەم ھىناوھ و ئەبىيا بەرپوھ؟ بى گومان ئاشكرايە كە ئەو كارە گرنگە چەند ھۆو ياسايەكى ھەيە بەبى ئەوانە ئەو كارە ناگوڭجى، دەى ئايا كى ئەو ھەموو ھۆو ياسايەى داھىنا لەم بوونەوھەدا بىجگە لە خوا؟

۵- ئەو بارانەى كە لاى سەرھوھ دىتە خواروھە: بەو ھەموو پىت و وزەبەوھ، خواى مېھرەبان وەك لە چەند ئايەتدا دەست نىشانى بو ئەكات، گەرمى ئەھىنى و زالى ئەكات تا لەزەوى و دەرياكان ھەلم و تەم پىك بىت، ئىنجا با ئىئىرى ئەو ھەلم و تەمە ھەلگىرى و بەرزى بكاتوھ و كۆى بكاتوھ و تەپەى بىدا تا ئەىگىرى بەو ھەمورەى كەوا بەبەرچاوھە، ئىنجا ئەى بارىئىتھوھ بو سەر زەوى، ئىنجا بەو بارانە ئەو زەوىە وشك و مەردوھ ئەزىئەتھوھ و زىندووى ئەكاتوھ بەو ھەموو گىا و سەوزە و پوھەكە، وە ھەروھەا بەھوى ئەو ئاوھ چەند گىان لەبەر لەم زەوىەدا ئەزىئەتھوھ و گىانى ئەچى بە بەردا، بىجگە لەوھى كە ئەو سەوزە و پوھەكانە ھۆى ژيان و گوژەرانى گىان لەبەرانى ئەم زەوىەن، دەى ئايا لەو ئاوھ چۆن ئەم گىايانە پەيدا بوون؟ وە ئايا گىانە چىە و لەكوئى ھات؟ ئەگەر بلىن: شاراوھ بوو لەو دانە و ناوگە و كەرەسانەدا، دەى ئايا لە كوئىرە ھات و خۆى داشارد لە تاو ئەوانەدا؟ ئايا لە چى پەيدا بوو؟ يەكەم سەرچاوھى چىە؟ بە راستى ئەم پەرسىيارانە خۆيان ئەچەسپىنن لەناو سەروشت و ژىرىى داو بەرگى ناكرىن و خۆشاردەنەوھ و پاكرىن لىيان نابى و ناگوڭجى.

بى پىروا و بى ئايىنەكان زۆريان ھەولدا خۆيان بشارنەوھ و خۆيان ھەلە و بى ناگا بەن لەم پەرسىيارانە كە ھىچ وەلام نادىنەوھ، مەگەر بەدان نان بەبوونى پەروەردگارىكى توانا و

دەسەلات دار بەسەر بەخشینی گیان بەو گیانانە، وە زۆریان ھەولدا کەوا ببەنە مێشکی
مەردومەوہ کە وان بەرێوہ بۆ داھێنان و دروست کردنی گیان، بەبێ پێویست بەبوونی خوا،
کەچی لەپاش دا ھەر لەو ولاتی بێ ئایین و بێ پرۆادا ناھۆمێد بوون و وازیان لەو ھەول و تەقەلا
ھینا و ناچاربوون دانیان نا بەوہی کە پێیان ناخۆشە و بێ پرۆایبەکەیان لە ریشە ئەھینن...
دانیان نا بەوہی کە بەھیچ ڕەنگ ناگونجێ دروست کردن و داھێنانی گیان! وە بەرزترین
زانای پوس ئەوہ ئەلێت و بەباشی دانی پیا ئەنێ! وە لە پێش ئەمانەوہ داروین ویستی بە
فیل و تەلەکە خۆی داشاری لەو پرسیارانە!

۶- گۆراندنی باو گێرانی بە چەند بەش لە ھەلکردن و پووکردن دا: بەلێ بە راستی
ئەمەش یەکیکە لە شتە نایابەکانی ئەم جیھانە و ژیان بەستراوہ پێیەوہ، وە لەپرووی
راستیش کەس نازانی با لەبەرچی ھەلنەکات و بەھۆی چی ئاوا جوڑ بەجوڑ جیواوژە،
کەواتە ھەرکەسێ ژیر تیگەیشتوو بێت بەمیر لی کردنەوہی بپروای بەھێزتر ئەبێت و
ئەیکات بە نیشانە و بەلگە یەکی پوون لەسەر تاک و تەنیاپی خوا و میھرەبانی و بەزەیی
بێ سنووری.

۷- ئەو ھەورە ژیر بارکراوہ لەو شوێنە تاییبەتی یانەدا: بەلێ بەراستی فەراھەم ھینانی
ئەم ھەورە کە ژوانی ئەم جیھانە پێوہ بەستراوہ و ژیریارکردنی لەو رادەو
جیگە تاییبەتییەدا، ھەر تەنھا ئەوہ بەلگە و نیشانە یەکی پوونە لەسەر ئەو دەستە قودرەتە
بێ ھاوتایە کە ئەوہی کرد، ئیتر بێجگە لەو ھەموو بەسەرھات و گۆرانی کە بەسەری
دیت، لە ڕەنگ و دیمەن و تەنکی و ئەستووری و ھیندی جار گول گول لینی
ئەوہستیتەوہ و ھیندی جار پارچە ی گەورە گەورە ئەلێی چەند شاخ و چیا یەکن، وە
بێجگە لەوہی کە ویستی بیبارینی ئیتر بە بارانی یا بە بەفرو تەرزە، ئەیبارینی بە
پژێم و یاسایەکی سەرسووڕھینەر! بەلێ بەراستی ئەمانە کە لەم نایەتەدا سەرنجی
بۆ راکێشان، ھەرکام لەمانە ھەر بەم شێوہ سادەش کە باسیان لی کرا چەند بەلگە و
نیشانە ی پوونیان تیا یە، بۆ ھەرکەس کە ژیر بێت، لەسەر تاک و تەنیاپی خوا ی
میھرەبانی بەزەیی دار کە ئەو ھەموو شتە ی دروست کرد و پێک و پێک و گونجای کردن
بۆ ژیان و بەرژوومندی ئەم ئادەمی یە، کەواتە ئەبوا یە ھەموو ئادەمی بە یەک جار چاو
لەبەر بوا یە و کەمەری بەندەیی بێستایە ھەر ئەو ی بپەرستایە وھیچ کەس وھیچ
شتیکی نەکردایە بە ھاوبەش و وینە ی، کەچی لەگەڵ ئەوہدا،

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَخِذُّ مِن دُونِ اللَّهِ أَندَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ بَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرَوْنَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ ﴿١٦٥﴾ إِذْ تَبَرَأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا ورَأَوْا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ ﴿١٦٦﴾

وه لهگهل نهم ههموو تهمی و ناموزگار یهدا زور له ناهمی بهم جوریه که نهفرموی:

﴿وَمِنَ النَّاسِ﴾ لهناو ناهمیدا ﴿مَن يَخِذُّ مِن دُونِ اللَّهِ أَندَادًا﴾ هینی وا هیه که چهند هاوبهش و وینه یهک رهواو بریار نهعات بو خوا، له کاتیکدا تیپهر نهکات له خوی تاو و تهنیاو په رستنی به تهنیا، نهو وینه یانه رهوا نهمن ﴿يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ﴾ له کاتیکدا خوشیان نهوین وهک خوشویستنیان بو خوا، واته یهکسانیان نهکن لهگهل خوادا له مهیلی دل و پرزگرتن و گوئی پرایهلی دا، ئیتر نهو وینه یانه دارو بهرد یا مانگو پزرو نهستیره، یا مهلائیکه و شهیتان و جنوکهن، وهک لهو کاتهدا که نهم نایهته هات نهو جوره باوبوه، یا هر شتی ترو هرکهسی و هر نیشانه و دروشمنی تر... رهوا دانی هرکام لهوانه لادانه لهباوهر به تهنیایی خواو بت په رستی و هاوبهشی رهوادانه به نهینی یان به ناشکرا، نهگهر لهگهل خوادا باس بکرین یان له خوشهویستی دلدا یهکسان بکرین، ئینجا نهگهر خوشهویستی خوا له دلدا نههیلری و هر وینه و هاوبهشکان بکرین به خوشهویستی و پرزگیرویی دل و گوئی پرایهلی کراو - بن گومان نهوش به زوری هیه و نهبیرنی - خوا په نامان بدات، نهگهر هرکهس بهو جورهبیت نهبن حالی چون بیت، وه گهورهیی تاوانه کهی له چ پراهیهک دا بیت، وه پلهی نهزانی و نهفامیه کهی چون بیت؟! خوا په نامان بدات له ههموو جوره نهفامی و نهزانی یهک.

نهفام و هاوبهش رهوا نهر بهو جوره بوون که باس کران، به لام ﴿وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ﴾

کهسانی که برویان هیناوه و بروادارن به تین ترن لهبارهی خوشهویستیان بو خوا، لههر

خۆشەویستیەك كه بیان بۆ ھەر شتێك بە جۆری ھیچ خۆشەویستیەکی تر ھاوکیشو
 ھاوتای ناكات، بەراورد ناکرێ لێگەل خۆشەویستیان بۆ خوا، داواکارین لە خواى میهرەبان
 خۆشەویستی خۆى لە دلماندا بەھیزترو دامەزراوتر بکات، بەتین تری بکات لە ھەر
 خۆشەویستیەکی تر - آمین -، ئینجا بەشى لە سزاو بەسەرھاتی پۆژی دوایى ئەو بت
 پەرستانە باس ئەکات، ئەفەرموی: ﴿وَلَوْ بَرِيَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾^۱ ئەوانەى كه جەورو ستەمیان کرد
 بەرەوادانى ئەو ھاوبەشو وینەیانە، ئەگەر ئەزانن ﴿إِذْ يَرَوْنَ الْعَذَابَ﴾ لەو کاتەدا كه سزای
 پۆژی دوایى ئەبیین ئەو سزایە نامادەکراره بۆیان، ئەگەر ئەزانن لەو کاتەدا ﴿أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ
 جَبِيماً﴾ كه ھەموو ھیزو دەسەلات ھەر بۆ خوايە، وە ئەزانن كه ﴿وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ﴾ خوا
 تۆلەو سزای زۆر بەتینە، لەو کاتەدا كه ئەو ئەزانن بۆیان دەرئەكەوێ كه بتەکانیان ھیچ
 نەبوون، پەشیمانى و داخ و خەفەت و نارەحەتیەکی وا داگیریان ئەکات كه باسى ناکێ و باس
 کردن پیايا ناكات، یان ئەگەر ئەو ستەمکارانە لە کاتی ببینی سزای پۆژی دوایى دا ئەزانن
 كه بتەکانیان ھیچ سوودیان نیە، لەو کاتەدا ئەزانن كه ھەموو ھیزو توانا ھەر بۆ خوايە، وە
 خوا تۆلەى بەتینە، ئەگەر ئەو ستەمکارانە ئەزانن ﴿إِذْ تَبَرَأَ الَّذِينَ اتَّخَمُوا﴾ کاتى كه سەرۆكە
 پێشەواکانى ئەم جیھانە یەخەى خۆیان ھەلئەتەكێنن و خۆیان بەرى ئەكەن ﴿مِنَ الَّذِينَ
 اتَّخَمُوا﴾ لەو كەسانەى كه داویان كەوتن ﴿وَرَأَوْا الْعَذَابَ﴾ لەكاتێكدا كه ھەردوو تاقم سزای
 خوا ئەبیین ﴿وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ﴾ وە ھەر ئومیدو ھۆى خێرو خوشى بزگار بوونى كەلە
 جیھاندا بوویان، ھەمووی ئەچپێ،

^۱ ئەم نایەتە بە چەند جۆرێ تر خوێندراوەتەر و بە پێى ئەوانە چەند تەفسیری ھاتووە، وە ھەموو ھەر باشن و پێکن،
 بەلام تەفسیرەكە لەسەر ئەم خوێندنەوہیە بە كە ئەمق باوہ لە ناو قورئانەكاندا.

وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّا كَرِهْنَا لَأَكْرَهُهُ فَتَنَبَّرُوا مِنَّهُمْ كَمَا تَنَبَّرُوا مِنَّا كَذَلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ

حَسْرَتِ عَلَيْهِمْ

وه هموو په یوهندی و په پیرهوی و په یوهستی نیوانیان نهرو او نامینن ﴿وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا﴾
وه نهوانه ی کله جیهاندا شوین کهوتن و کهوتوو بوون نهلین: ﴿لَوْ أَنَّا كَرِهْنَا﴾ نای کاشکن
کهپرانهویهک نهبوو بومان بو جیهان ﴿فَتَنَبَّرُوا مِنْهُمْ﴾ تا به هوی نهوهوه خویمان بهری نهکردو
بهخه ی خویمان ههلهتهکاند لهوانه ﴿كَمَا تَنَبَّرُوا مِنَّا﴾ هرچوونن نهوان ناوا خویمان لی بهری
کردین و بیزاریان دهربری لیمان، نهوش بهم پهنگه له پاش کهپرانهوهی همدوو لا هم جاره
شوینیان نهکون و به هیچیان نهزانن و دور کهونهوه لییان، یان له پاش کهپرانهوهی خویمان
بو جیهان، نینجا شوینی نایینی خوا بکهوتنایه و هر خویان پهپرستایه به تنیا، نینجا
بهاتنایه تموه بو پوژی دواپی دا خویمان بهری بگردایه لهو سرۆکانه و هقی جاری پیشوویان
لی بسهندنایه، واته هم شوین کهوتوو بت پرستانه که لایاندا له خواپرستی و لایاندا له
خواپرستی و لایان و ابوو که نهو بتانه کهلکیان نهگرن، نهو ستمکارانه لهکاتی بینینی
سزای پوژی دواپی دا باش نهزانن که هیزو دهسلات هر هینی نهو خویایه که نهوان
له جیهاندا نهیان پرست، وه توله و سزایشی زور به تینه، وه هروهها نهو ستمکارانه
نهزانن و نهبینن که سرۆکهکان که نهمان فیداکارو گوئی پرایه ل بوون بویمان و نهیان پرستن،
نهو سرۆکانه له پوژی دواپی دا بیزاری دهر نهپن لهمان و خویمان لی بهری نهکهن، وه لهو
کاته دا نهوان هیچیان بو نامینیتهموه مگر نهوهی ناوات نهخووزن که بگهړینهوه بو هم
جیهانه و داخی دلای خویمان ساریژ بکن، وه هقی خویمان لی بسینن بهو جوړه ی که باس
کرا، جا با بیریک بکهینهوه لهو هموو داخ و مرقاق و شهرمزاریه که خوا نهیهینن بهسری
نهوانه دا!!

بهراستی زمان و پینووس دهسته پاچهن لهپوون کردنهوهی پاده ی نهو هموو داخ و دووه

﴿كَذَلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ حَسْرَتِ عَلَيْهِمْ﴾ هروهها خوا بهو جوړه نهوانه زانا و ناگادار نهکات

بهکردهوهکانیان به چهند داخ و نیش و نازاریکی دهروونی بهسهریانهوه، یان کردهوهکانیان

نیشان نه دات له کاتیکدا که هموو پهشیمانی و داخ و نیش و نازرن بهسهریانهوه، چونکه

بنگومانن لهوه که هموو هوی سزاو خهشمی خوان - خوا پهنامان بدات -

وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ ﴿٣٧﴾ يَتَأْتِيهَا النَّاسُ كُلُّوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا
 خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٣٨﴾ إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ
 مَا لَا نَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ ءَابَاءَنَا

﴿وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ﴾ وه لوانه بن گومان به هیچ رنگ دهرناچن له ناگرو هر
 نه میننوه تیای دا! له مو بهر باسی نهوی کرد بهرونی که هر خوا پرستروی راسته، وه
 هر نهو دروست کهر و داهینری هموو شته، وه هرکس وینه و هاوبهش رهوا بدا بوی
 دووچاری سزای سهختی خوی دیت، نینجا باسی نهوه نهکات که هر نهو پوزی دهری
 ژیهنری بهندهکانبهتی، وه هر نهو یاسایان بو دانهنن و حرام و حلال هر به دست نهوه،
 له پووی راستی دا نهه شتیکی زور راست و رهوایه که هرکس دروست کهر و پوزی دهر
 بیت هر نهویش حلال و حرام کهر بیت، جا له بهر نهوه نهوا لیزه دا رهوا نه دات که بخون له
 هر شتن که خوا حلالی کردوه بویان، بیجگه لهوی که قدهغهی کردوه و له مو پاش
 باسی نهکات، وه فرمان نه دات که حلال و حرام هر له خوا و هرگرن، وه شوینی شهیتان
 نه کمون له هیچ شتن لهوانه دا، چونکه شهیتان دورنمیانه، نه فرموی: ﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ﴾ نهی
 نادمی به تیکرایی ﴿كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ﴾ بخون له هرچی خوراک و خوارده مهنی کله زوی
 دایه ﴿حَلَالًا طَيِّبًا﴾ لهکاتیکدا که حلالیکی پاک و خوش و به لزه ته، واته رهوایه بو تان
 خواردنی هر خوراکیک به مرجیک حلال بیت و شرع قدهغهی نه کرد بیت، که نهوش
 پاک و خوش و به لزه ته لای شرع، وهک (نیمامی مالیک) نه فرموی: نهویه که دهی شرع به
 خوش و به لزه تی بزانی و بیزی لی نهکاتوه، یا له برچاوی شرع له چلک و چه پهلای دور
 بیت و گومانی حرامی پین نه بری.

دیاره نهو کاته به لزه ته و بن لهکه نه بیت له دهی هموو ته بیعت و سروشتیکی ساغ و
 ریکدا، وه بن لهکه نه بیت له برچاوی، ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ﴾ وه شوینی ههنگامهکانی
 شهیتان مه کمون و رینبازی نهو مدهنه بهر له هیچ شتیکیدا، واته په برهوی مه کن و باوهرتان
 به هیچ قسه و راو بریاریکی نه بن تا بهوی نهوه و بترازین له پئی راستی خوا و دووچاری
 رای هله و نارهوایی بن که به کن لهوانه نهویه حرام حلال به کن و حلال حرام به کن، به

کورتی هموو گوناھو بئ شەریعەک هەنگاوەکانی شەیتانە و ئەبئ خو لادەری لینی، رپوایەت کراوە لە (نیماسی جەعفەری صادق) هەو -خوای لینی پازی بئ- کە فەرموووەتی: هیندی لە هەنگاوەکانی شەیتان سویند خواردنە بە تەلاق و نەز کردن لەو شتانی کە گوناھن، وە هەر سویندی بە غەیری خوای بخوری.

خوای میهرەبان جەلو گیری ئەکات لە شوین کەوتنی شەیتان و نەمەش ئەکات بەهۆی ئەو جەلوگیرییە ﴿إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾ واتە شوینی نەکەون، چونکە بەراستی ئەو بو ئیوہ دوزمینیکی ناشکرایە، وە دوزمناپەتیەکەشی دەرپەری و هەوالی پێدا لەسەرەتای نادەمیتی و هەر لە یەکەم کەس کە نادەمی باوکی هەمووانە، ئینجا باسی چۆنیەتی دوزمناپەتیەکە ی ئەکات، ئەفەرموی: ﴿إِنَّمَا يَأْتِرُكُمْ بِالسُّوءِ﴾ واتە شەیتان هانتان ئەدات و فەرمانتان پێ ئەدات هەر بەخراپەکاری، ئیتر لە وتارو کرداردا، یان لەنیازو باوەردا ﴿وَاللَّحْكَاءِ﴾ وە بەگوناھو گەرەو زۆر ناشیرین ﴿وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَكْفُرُونَ﴾ وە بەمە ی بەدەم خواوە شتیک بڵین کە نازانن خوای پەوای داوە و ئیزنی هەبە لەسەری، واتە بەدەم خواوە درۆ هەلبەستن ئەوێ حەرام کردووە و ئەوێ حەلال کردووە کە ئەمە لە گەرەتەری گوناھو تاوانە، دە ی کەسی کە ئاوا لە پێی سەری مەردوم بێت بو خراپ کردن و دوچار کردنی لە هەموو بارو پەویەکەو ئەبئ چۆن پەپەرموی بکری و لە گوئی بکری و بەدوژمن سەیر نەکری؟! ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ﴾ وە کاتی بوتری بەو شوین کەوتانی شەیتانە: ﴿اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ شوینی ئەو بەکەون کە خوا ناردی بە خواریوە ﴿قَالُوا بَلْ نَشْبِعُ مَا لَلْبَنَاتِ عَلَيْهِنَّ آيَاتٌ﴾ ئەلین نەخیر، بەلکو شوین ئەو ئەکەوین کە باوک و باپیرمان دەست کەوت لەسەری، واتە هەر شوینی ئەو ئەکەوین کەلە باو باپیرمانەو هاتوووە بوژمان بەجێ ماوە، ئینجا ئیتر ئایا ئەم ئایەتە دەرپەری بت پەرسەتەکانی هاتبئ، کەلە پێشەو باسی ئەوان کراوە، یان دەرپەری جوولەکەکان هاتبیتە خواریوە، وەک ئەگێرنەو لە (ئین و عباس) هەو -خوای لینی پازی بئ- کە ئەو جوولەکانە هەر جارێ پێغەمبەر (ﷺ) بانگی ئەکردن بو ئیسلام گوئی پرایەلیان نەئەکرد و هەر سوور بوون لەسەر ئەوێ کەلە باوک و باپیریانەو بوژان جئ ماوو، وە هەمیشە کەشخەیان پێوئەئەکرد... دەرپەری هەرکام هاتبئ ئەوا قورئان بیزاری دەرئەپری لەدەست ئەوێ کە هەرکەس لەبارە ی ئاین و عقیدەو هێچ شتێ لە غەیری خوای وەرگرتی، وە بیزاری دەرئەپری لە شوین کەوتنی کویرانە و ئەو لاسایی کردنەو، بەبئ زانین و تیگەشتن،

أَوْلُو كَاتٍ ءَابَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٧٠﴾ وَمِثْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ
 الَّذِي يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءَ وَنِدَاءَ صُمُّ بِكُمْ عُمَىٰ فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٧١﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا
 كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١٧٢﴾

نه فرموی: ﴿أَوْلُو كَاتٍ ءَابَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ﴾ نایا نهوانه هر شوینی
 نهوه نهکمون که بویان به جن ماوه به کاتیکدا نهگمر باوک باپیریان هیچیان نهزانی بیت و
 تینهگه یشتن له هیچ شتن له باره ی نایینهوه، وه پینمونیان وهر نهگرتبئی و پئیان نهکمون تبئی
 له هق و راستی؟ واته وته و بریاره که یان بیزارو ناراسته و جینگه ی سمر سوورمانه! نینجا
 شیوه و چیروکیکی ریسواکریان بو نه مینیتتهوه و نه یانباته وینه ی نازهل و مالات که دهنگی
 شوانه که ی نه بیستی و نه چن بده میه وه و نیتر به بن نهوه ی تن بگات له ماناو واتای دهنگه که
 نه فرموی: ﴿وَمِثْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وینه ی نهوانه ی که بن برون و له زانینی خوادا تینپیری
 کردوه بپروا نه مینانیان، له مهادا که هر دهنگه که ی نه بیستی و نیتر تن ناگن له ماناو
 وته که ی، ﴿کَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءَ وَنِدَاءَ﴾ وهک وینه ی که سینه که دهنگ و ناوازو
 تن خویرین و بانگ کردن به کار بینن له گهل چوارپین و مالات که هیچ شتن نایبستی، بیجگه له
 دهنگی بانگ کردن، نیتر له نزدیکه یان له دوره وه، واته هر چوئن چوارپین له هیچ
 تن ناگات، به لکو نهگمر شوانه که ش تن ی خوپی یا بانگی کرد هر دهنگه پووته که نه بیستی و
 نیتر تن ناگات له ماناکه ی، هر وه ها نهو بن بپروایانه ش هر دهنگی بانگ که ره که یان نه بیستی.
 نه م چیروکه بدهوو جوئی تریش هونراوه ته وه و باس کراوه، وه له مه به ست دا هر سن
 جووو باره که هر بهک نهگرنه وه و هر جوانن، به لام نه م باره ی که له تهفسیره که دا و تراوه پیک
 تره له گهل دیمه نی داپشتنی نایه ته که و که م نهرک تریشه، وه له سهر هر بار شیوه ی چوار
 پنی هینا به سهر نهو بن بپروایانه دا، به لکو له پووی راستی دا نهوانه په ست ترن له چوارپین،
 وهک له نایه تی ترا نه فرموی: ﴿بَلْ هُمْ أَصَلُّ﴾ به لکو نهوانه گو مپرا ترن، وه لیره شدا نهوه
 وهر نهگیری که نه فرموی: ﴿صُمُّ بِكُمْ عُمَىٰ﴾ نهوانه که بن، لالن، کویرن، واته وهک که پرو لالو

کویر وان، چونکه سودی راسته‌قینه و مرناگرن له هیزری بیستن و وتن و بینینیان، وه ئه
هیزانه بهکارناهیئن له مه‌بهستانه‌ی که بۆی دروست کراون! ﴿نَهْرٌ لَا يَمْلُؤُنَ﴾ کهواته
ژیرین و تیگه‌یشتنیان نیه، به‌راستی شه‌وش ئه‌په‌ری نه‌فامی و بی‌نرخیه که که‌سی هه‌موو
کون و که‌به‌ری ژین و پینومایی له خۆی بگری و کاروباری نایین و عمقیده‌ی له‌لایه‌کی ترموه
وهرگری، بیجگه له‌لای خوا.

ئینجا به‌تایبه‌تی پووی فهرمووده ئه‌کاته به‌رواداران، به‌ره‌وادانی خواردنی پۆزیه پاک و
حه‌لاله‌کان، وه تهمی کردنیان به سوپاس کردنی به‌خشنده، وه پوونی ئه‌کاته‌وه ئه‌و شتانه‌ی
که‌لیی قه‌ده‌غه کردون، وه بی‌زاری دهرنه‌به‌ری له جووله‌که‌کان که ده‌مبازی ئه‌که‌ن له‌و شته
حه‌لال و حه‌رامانه‌دا که هه‌ن لای خۆشیان له نامه‌که‌یاند، ئه‌فهرموئ: ﴿يَتَأْتِيهَا الْزَبُورُ مَأْمُورًا﴾
ئه‌ی که‌سانی که به‌رواتان هیناوه به سیفته‌ی به‌روا هینان بانگی لی کردن وه‌ک باوی خۆیه‌تی
له‌م جوړه شوینانه‌دا تا په‌یوه‌ستی خۆیان بیرکه‌بوته‌وه به خوای خۆیانسه‌وه، به‌هۆی شه‌وه
به هه‌موو سۆزو په‌رۆشه‌وه نامه‌ه ئه‌بن بۆ گوی‌پرایه‌لی و فهرمانبه‌ری، وه بۆ وهرگرته‌ی هه‌موو
کاروباری نایین و ژیانیان ته‌نها له خوا و دوورکه‌وتنه‌وه‌یان له غه‌یری خوا، ﴿كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ
مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾ بخۆن له حه‌لال و پاک و به‌له‌زه‌ته‌کانی شه‌وه‌ی که پیمان دان و کردمان به پۆزیتان.

به‌م فهرمووده بیدارمان ئه‌کاته‌وه که هه‌ر خۆی پۆزی دهره وه هه‌موو شتیکی حه‌لال و
پاک خۆشی بۆ په‌را داوین، وه هه‌یج کام له‌وانه‌ی قه‌ده‌غه نه‌کردوه لیمان، وه هه‌رچی قه‌ده‌غه
کردبێ له‌به‌ر شه‌وه‌یه پاک و خاوین و خۆش نیه، نه‌ک و یستبیتی پنی په‌شیمان بکات و ته‌نگیمان
به‌سه‌ر بیئنی، کهواته زۆر به‌جی و شیرینه و پیویسته له‌سه‌رمان سوپاسی ئه‌و خواجه بکه‌ین،
وه‌ک فهرمانیشمان پنی ئه‌دات و ئه‌فهرموئ: ﴿رَأْسُكُرُوا لِلَّهِ﴾ سوپاسی خوا بکه‌ن له‌سه‌ر چاکه و
به‌هرمه‌کانی ﴿إِن كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَسْبُؤُونَ﴾ ئه‌که‌ر ئیوه هه‌ر ئه‌و نه‌په‌رستن ئه‌بن په‌رسته‌نه‌کان تیرو
ته‌واوبیت و شایان بیته له‌که‌ل چاکه و به‌هه‌رو گه‌وره‌یی شه‌ودا، وه شه‌وش به‌بێ ئه‌و سوپاسه
نابێ، چونکه سوپاس بریتیه له به‌خت کردن و به‌کاره‌ینانی چاکه و به‌هرمه‌کانی خوا به پنی
فهرمانی خوا و له‌په‌ری په‌رامه‌ندی شه‌ودا،

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَلَحْمَ الْخِزْيِرِ وَمَا أَهْلَ بِهِ لغيرِ اللَّهِ

نينجا باسی خوراکه قدهغه کراوهکان نهکات، نه فرموی: ﴿إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُم﴾ وه قدهغهی نه کردوه له سرتان خواردنی هیچ شتن بیجگه ﴿الْمَيْتَةَ﴾ مرداروه بوو ﴿وَالدَّمَ﴾ وه خوین ﴿لَحْمَ الْخِزْيِرِ﴾ وه گوشتی بهراز ﴿وَمَا أَهْلَ بِهِ لغيرِ اللَّهِ﴾ وه نهوی که سه برابینت به ناوی غیری خواوه و ناوی غیری خوا برابن لهکاتی سه برینیدا، وه نهوی که باو بووه له لایه ن بت پرستهکانوه لهکاتی سه برینی سه برپراوهکاندا ناوی بتهکانیان نه برد به دهنگی بهرزو ناوی نهوانیان لی نهمینا، یا وهک گاوردکان نهگه لهکاتی سه برینیدا بلین: به ناوی عیسی مریه موه به پئی بریاری نیمامکان نهوش حرامه وهک هینی بت پرستهکان، وه هر وهها به ناوی هرکس و هرشتن ترهوه، بن گومان مرداروه بوو به هموو جوړو به شهکانیوه حرامه، بیجگه له ماسی و کولله له حدیسی به ناو بانگی (ثین و عومس) دا - خوا لیان پازی بن - حال کراون و له عورفیشدا پنیان ناوتری مرداروه بوو، وه مبهست به خوین خوینیکه پرواو جاری بن وهک له نایهتی سورهتی ﴿الانعام﴾ دا نه فرموی: کهواته جگرو سپل خوینیکه خستی و ستاون حرام نین وهک به خوینیش ناو نابرن له عورفدا وه لهدهقی حدیسی نابراویشدا حال کراون، دهقی حدیسهکه: (حلت لنا میتتان ودمان: السمک والجراد والکبد الطحال) حال کراوه بومان دوو مرداروه بوو، وه دوو خوین: ماسی و کولله و جگرو سپل، وه به تایبتهتی له بهرازا ناوی گوشتی برد، لهگهله نهوه هموو شتهکانی تریش هر حرامن به لای کور و جهماوهرو نیمامانهوه، چونکه زوربهی خوراو گوشته و شتهکانی تر وهک تابع وان، وه هم لهبر دهر برین و ناشکرا کردنی حرامی گوشتهکی که بت پرستهکان زور به پاک و خاوینیان دانهنا و باویان نهدا بهسر هموو گوشتی تر داو به لایانهوه ناروا بوو قدهغه کردنی، نینجا بن گومان هر کس پروا درینت هرگیز سرناکاتهوه له هیچ شتنی که نیسلام قدهغهی کردبن، دننایه لهوه که نهو شته پیسه و لهناخی دلپوه به پیسی دانهن، به لام لهگهله نهوه دا چاک وایه که همول بدین تا بومان دهرکوی هوی پیسی نهو قدهغه کراوانه، جا لهبر نهوه لهو بارهیهوه با هندی

بدوین سهارت بهم چواری ئیره: شتیکی ناشکرایه که مرداروه بوو وه هروره ها خوینی
 جاری شتیکی قیزهونزو دهرونی پاک و ساغ نایهوینو بوی قوت نادرین، وهله تامو بونو
 رهنگدا بیژاون، بیجگه لهوهی کله زانیاری تازهدا دهرکوتووه لهپاش چهند چرخ دوی
 قهدهغه کردنی قورنان که چهند میکروبوو چهند کهرسه و شتی زیاندر کؤنهبنهوه لهو
 دووانه، وه نازانین نایا زیانهکیان هر لهوبارهیهوه هیه که تانیستا پئی پیبراهه، یان
 چهند شتی تریش هیه که هوی نهو قهدهغه کردنه بن که هیشتا نمرانراون و دهرنکوتوون
 بو مردوم؟ نینجا بهرازیش شتیکی ناشکرایه که دهرونی ساغ و خاوین بیژی لی نهکاتوهو
 بیزاره له شیوه و دیمهنگه، بیجگه لهوهی کلهم دواییه دا دهرکوتووه کله گوشت و
 خوین و دهمارو رخلهکانیدا کرمیکی ژور پیس هیه (کرمی شرتی لهگهل هیلکهکانی دا
 کهن بر و چار ناکرین)، بهلی نهمرؤ کؤمهلئ نهلین: چهند هویهکی تازه پهیدابوو بو
 کولاندنی تا رادهیهک چارهسری نهو کرم و هیلکهیانه نهکات به جوژی بیم و باک نامینئ
 لهزیانیان، بهلام نهوانه بیر لهوه ناکهنهوه کله پاش قهدهغه کردنی قورنان چهند چرخ
 تیپهری کرد بهیئ نهوهی کس بزانی نهو کرم و هیلکانه همن لهو گوشته پیسهدا، دهی نایا
 بهچی نمرانن که چهند شتی پیسی تری تیا نیه که به چهند چرخن تر پنیان بزانی؟!
 کهواته هر بهوه چون دلنیا بوون و لایان وایه که هوی قهدهغهکردنی هر نهو کرم و
 هیلکهیانهیهو بهو کولانه بهتینه چارهسری نهکری؟ بهلکو نهبویه به دوزینهوهی نهو شته
 پیسه نیجگاری بیژاو ببویه و دل کرمین ببویا به حاستی داو مل کهچ بوونایه بو نهو
 شریعته بهریزهی که بهچهند چرخ پیشکوت له زانین و زانیاری نادهمی و نهو شته
 پیسهی بینی لهو گیانداره پیسهدا!! نینجا نهوهی که ناوی غیری خوا لی برئ نهوه مافی
 خویتهی که بهو جوژه بهتینه قهدهغه بکری، نیت هرچهند له خوی دا گیانلهبهریکی پاک و
 خاوین و بی لهکبیت، چونکه نهو ناوبردنی غیری خویه دژی بوو چون و تیگهیشتنی
 راسته، وه دژی دل ساقیه، وه ناگونجی لهگهل پاکي پوچ و خاوینی و یهکباری دهرون لهگهل
 خوادا، کهواته قهدهغه کردنی خواردنی نهو جوژه لهبهر هویهکی پوچی و دهرونی، بن گومان
 دل و دهرونی برودار نهبن بیژیکاتوه له شتن کله باقی ناوی خوی میهرهبان ناوی شتی

تر که سی تربیبی لئی و یارمەتی خوا واز لی بھینری بۆ یارمەتی یەک یا شتیکی تر...
 بئگومان بە پئی چەند حەدیسێکی صحیح خواردنی زۆر لە گیان لەبەرائی تریش
 قەدەغەکراوە، کەواتە چۆن لەم نایەتە و نایەتی «الانعام» دا کورت مەلھینراوە لەم چوار
 شتەدا و پووالەتی و نیشان ئەدات کە قەدەغە کراوی تر نیە؟
 بۆ کردنەوی ئەم گرییە و نەهیشتنی ئەم دژایەتیە پووالەتیە چەند شتی مەییە و تراوە
 مەرکام بەسە بۆ ئەو مەبەستە:

۱- مەبەست (حصر) کورت مەلھینانە لەو چوارەدا تا کاتی ھاتنە خوارەوی ئەو دوو
 نایەتە، وەک پووالەتە کەشیان و وا نیشان ئەدەن، کەواتە با لەپاش دا ئەوانی تر قەدەغە
 کرابن لەسەر زمانی پینغەمبەر (ﷺ).

۲- مەبەست کورت مەلھینانی قەدەغە نیە بەتیکراییی، بەلکو مەبەست کورت مەلھینانە
 لەناو ئەو ھەموو شتانەدا کە ئەوان بە حەلألێان دانمان و ھەر بە نەزەر ئەوانەویە،
 واتە لەناو ئەو ھەموو شتانەدا کە ئیو بە حەلألێان دانمان ھەر ئەم چوارەوی قەدەغە
 کردووە.

۳- مەبەست کورت مەلھینانە لەشتی پێسدا، واتە خوا ھەرشتی پێسی لە سەر قەدەغە
 کردوون، بەلام لەباتی شتی پێسدا ناوی ئەم چوارەوی برد کە سەرھکین لە پێسی دا.

۴- دەقی نایەتە کە حەلألێ ھەموو شتەکانی تر ناگەینن کە ناو نەبراون، بەلکو لەدەرەوی
 دەقە کە وەرئەگیرن، وە ئەو جۆرە وەرگرتنەش بئ ھیزو لاوازە و شتیکی بەھیزو قەتعی
 نیە، بە تاییبەتی لەم نایەتەدا کە ئەو گەیاندنەش بە وتەیی «إِنَّمَا» دەست نیشانی بۆ
 ئەکری کەلە خۆی دا لاوازە و ھەموو زانیان لەسەر ئەوەین کە شتی وای لی
 وەرئەگیرن، کەواتە ئەو حەیسە صحیحانە کە ھاتوون بۆ قەدەغە کوونی خواردنی
 گوشتی چەند شتی تر، ئەو حەدیسانە بەھیزترین و گوئی بەمان ئەدرن ئەک بەو
 حەلألێبەتە کە وەرئەگیرن لە دەرەوی نایەتە کە، یان ئەم حەدیسانە دەست ئەدەن
 بۆ ئەوەی بکرین بە سەرھوہ (ناسخ) بۆی.

فَمَنْ اضْطَرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٧٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ
 مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتُرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ
 وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧١﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ
 اشْتَرُوا الضَّلَالََةَ بِالْهُدَى وَالْعَذَابُ بِالْمَغْفِرَةِ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ﴿١٧٥﴾

۵- مبهست کورت مهلهینانه له کاتی خویشی و پیگه‌یشتن به راهی ناچار بوون، نهو کاته
 رهوا نه‌دری و قه‌دهغه که نامینن، وه که نه‌فهرموی: ﴿فَمَنْ اضْطَرَّ﴾ نینجا هرکهس ناچار
 کرا بمرستی و خواردنی ﴿غَيْرَ بَاغٍ﴾ له کاتیکدا که نه‌ست درنژی کمر نه‌بی له
 ناچاریکی تر، یا له کاتیکدا که مه‌لنسا بینت و یاخی نه‌بووین له ده‌ولتی موسلمان،
 ﴿وَلَا عَادٍ﴾ وه له کاتیکدا که زیاده رهوی کمر نه‌بیت له خوارده‌نه که یاندا، به‌م ره‌نگه
 زیاد له پیویست و به‌رگری گیان نه‌خوات، یان جهرده و پیگیر نه‌بیت، هرکهس ناچار
 کرابی و بهو جو‌ده‌بیت و لهو قه‌دهغه کراوانه بخوات ﴿فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ﴾ نه‌وه هیچ گونا‌هینکی
 له‌سره نیه لهو خوارده‌نه‌دا، چونکه: ﴿إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ به‌راستی خوا زود لی بوورده‌ی
 به‌زه‌یی داره، که‌واته لهو کاتی ناچاره‌دا قه‌دهغه کردنه‌که ناهیلنی و نه‌وه‌ی پیویسته
 ره‌وای نه‌دات، له میهره‌بانی و به‌زه‌بیه‌کی به‌ زیاد بیت.

جو‌وله‌که‌کان ده‌مبازی زوریان نه‌کرد له باره‌ی جه‌لال کراو و حرام کراو‌ه‌کانی قورنان دا،
 وه له‌باره‌ی نه‌و شتانه‌ی که به‌ تاییه‌تی قه‌دهغه کرابوون له‌سره جو‌وله‌که‌و بو موسلمانان ره‌وا
 درابوون، وه هر‌وه‌ها ده‌مبازیشیان نه‌کرد له‌باره‌ی قه‌دهغه‌ی نه‌و شتانه‌وه‌ کله‌ ته‌ورات و
 قه‌دهغه کرابوون، وه مبه‌ستیشیان لهو هم‌وو ده‌مبازیه دل‌کرمین کردن و دوو دل‌کردنی
 مردوم بو‌وله‌راستی نه‌وفرمانانه و راستی سر‌وش (وحی) پی‌کردنیان بؤ‌لای پی‌غه‌مبه‌ر(ﷺ)،
 جا له‌به‌ر‌نه‌وه نه‌م هیرشه به‌هیزو به‌ تینه لی‌رده‌دا نه‌کرنه‌ه سر نه‌وانه‌ی که نه‌وه‌ی خوا
 نار‌دوویته خوار‌وه‌وه، وه نه‌یشار‌نه‌وه و باسی نا‌که‌ن، نه‌فهرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ
 اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی که نه‌وه‌ی خوا نار‌دوویته‌یه خوار‌وه‌وه له‌ نامه‌ی خو‌ی

نه‌یشار نه‌وه ﴿وَيَشْرُونَ بِهٖ مِمَّا قَلِيلاً﴾ وه به‌وه نه‌کرن بؤ خویان پاره‌و ده‌ستکه‌وتیکی که‌م،
 واته له په‌نای نایین و نایینه‌وه سه‌رؤکایه‌تی و ریژو سامانیان ده‌ست که‌وت نه‌بوو به‌ ناهق‌و
 نارموا، وه نه‌گه‌ر نه‌وه‌ی که‌ نه‌یانزانی به‌راستی ده‌ریان به‌خستایه نه‌بوو موسلمان ببن‌و واز
 بیئن له‌ده‌ست که‌وته‌کیان، ده‌ی نه‌وه‌یان نه‌نه‌کردو ده‌ستیان هه‌لگرت له‌ په‌زامه‌ندی خواو
 پاداشتی پؤژی دوا‌یی له‌ پیناوی نه‌و ده‌ست که‌وته که‌مه‌ی نه‌م جیهانه‌!!

﴿أُولَئِكَ﴾ نه‌وانه‌ی که‌ نه‌وه نه‌که‌ن ﴿مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ﴾ هه‌ر ناگر نه‌خوئن په‌ر
 به‌سکی خویان، نیستا نه‌یخوئن به‌م په‌نگه نه‌وه‌ی که‌ نیستا نه‌یخوئن سه‌ری له‌ خواردنی
 ناگرموه ده‌ر نه‌چئن و تۆله‌که‌ی خواردنی ناگر نه‌بیئت، که‌واته هه‌ر له‌ نیستاوه وه‌ک ناگر به‌خوئن
 ناوایه، یان مه‌به‌ست نه‌وه‌یه له‌ پؤژی دوا‌یی دا نه‌یخوئن له‌باتی نه‌وه‌ی که‌ نه‌مه‌رؤ نه‌یخوئن و
 ده‌ست که‌وتیان نه‌بیئت، به‌و شیوه‌یه که‌ حه‌رام و بی‌شه‌ریه، ﴿وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾
 وه خوا له‌ پؤژی دوا‌یی دا قسه‌یان له‌گه‌ل ناکات، واته ته‌فسیری میه‌ره‌بانی و به‌زه‌بیانه، به
 هه‌چ په‌نگ قسه‌یان له‌گه‌ل ناکات، چونکه خه‌شمی به‌تینی هه‌یه ده‌رباره‌یان، نه‌و کاته نه‌بن
 بلئین: هه‌ر په‌رسیارو حسابیکیان ناراسته بکری له‌لایه‌ن خواوه به‌هوی مه‌لائیکه‌وه نه‌بیئت،
 نه‌ک وه‌ک به‌روداران که‌ یه‌کسه‌ر له‌لایه‌ن خواوه ناراسته‌یان نه‌کری ﴿وَلَا يَرْكَبُكُمْ﴾ وه
 چاکیان ناکاته‌وه له‌ چلک و چه‌په‌لی گونا‌هو تا‌وانه‌که‌یان، یان وه‌سفو سه‌نایان ناکات،
 ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وه بؤیان هه‌یه سه‌زایه‌کی نیئش و نازارده‌ر، خوا په‌نامان بدات به‌و
 به‌ده‌خته‌یه، ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالََةَ بِالْهُدَى﴾ که‌سانیکن که‌ گومراییان کپی بؤ خویان له
 جیهاندا به‌رینه‌مونی، به‌م په‌نگه له‌باتی رینه‌مونی گومراییان هه‌لبه‌رارد ﴿وَالْعَذَابُ بِالْمُنْفِرَةِ﴾
 وه بؤ پؤژی دوا‌ییش سه‌زایان کپی بؤ خویان به‌ لیبورده‌ن و سه‌رینه‌وه‌ی گونا‌هو خراپکارییان
 ﴿فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ﴾ نای چه‌ند خوگرن له‌سه‌ر ناگر!! واته نه‌وانه جیگه‌ی سه‌رسوپمانن
 که‌ چؤن هه‌چ گوئی‌یان نیه له‌و خراپی و به‌د کرداریه که‌ سه‌ریان نه‌کات به‌ناو ناگردا و ناگری
 دۆزه‌خیان بؤ مسؤگه‌ر نه‌کات، نای هاوار بؤ نه‌و لاقرتی پین‌کردنه‌ی که‌ نه‌م په‌سته و ته‌یه
 نیشانی نه‌دات!!

ذَلِكَ يَأْنِ اللَّهُ نَزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿١٧٦﴾
 لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
 وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَءَاتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ
 وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَءَاتَى الزَّكَاةَ

بهراستی تولههکی پرنک و سهره بهره لهگهل تاوانهکهیاندا، تاوانی شاردنمهوی نامهیهک
 که خوا بینیرننه خوارهوه بۆ نهوهی پراگهینرئی و جارپی پئی لهناو مردوم دا، وه بۆنهوهی به
 کردهوه بهدی بهینرئی له ژیاندا، وه بۆنهوهی بین به یاسا و بهرنامهی ژیان، کهواته هر کهس
 بیشاریتهوه، نهو کهسه پهکی نهخات له کارو نیشهکهی خوی که خوا ناردوویهتی بوی،
 لهکاتیگدا که هر نهویش ههق و راسته و هاتووه بۆ نهوهی کارو کردهوه بکات و پووی ژیان
 بگوپی، وهک نهفرموی: ﴿ذَلِكَ يَأْنِ اللَّهُ نَزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ﴾ نهو تولهه و سزایه که باس کرا
 بههوی نهوهویه که خوا نامهی خوی ناردووهته خوارهوه که ههق و راستی پئی به به هیچ
 پهنگ نامهقی و ناراستی پووی تی ناکات و کهچی نهوانه نایانهوی و پیچهوانه و دژی پهفتار
 نهکن ﴿وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ﴾ وه بهراستی نهوانهی که دو بهرهکیان هیه لهنامهی
 خوادا، بهم پهنگه بپروایان به هیندیکه هیه و بی پروان به هیندی تری، نهوانهی وان له
 دژایهتی و بهریرهکانی یهکی دور له ههق و راستی دا، وه بهریرهکانی و دژایهتی لهگهل
 سروشت دا، وه لهناو خویشیاندا ﴿لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ﴾

نینجا به تمنیا یاسا و بنهپهت دانهنی بۆ بۆچوون تیکهیشتنیکی راست و پهوان لهبارهی
 بپرواوه، وه چهند یاسا و بنهپهتیک دانهنی بۆ کردهوه و پهوشتی که لهپروادا ههلهقهولنی و
 پهیدا نهبن، وه نیشانه و سیفتهی راستیان و له خواترسان دیاری نهکات، نهفرموی: ﴿لَيْسَ
 الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ﴾ هر نهمه نیه چاکه و کردهوهی چاک که نیوه پووتان
 وهرگین و پووتان بکهنه لای پۆژهلات و پۆژئاوا، بهلکو چاکه و کردهوهی چاک چهند شتیکه
 که پوو کردنه پووکه یهکیکیانه یان پووکردنتان بۆلای پۆژهلات و پۆژئاوا هر چاکه نیه،
 چونکه پووکردن بۆ نهو دوو لایه سپراوه و پیویست کرا پووکردن بهره و کهعبه، یان

پروکردنه پروگه به تمنیا چاکه نیه و نابیته چاکه، نهگه ناسینی خوی لهگهل نهیبت و ناسینی خویش نابئ بمبئ شو شتانهی کلهم نایتهدا باس کراون، رای بههیز لیژهدا که زۆریه ی زانایانیشی لهسره نههمیه که نهه نایته پیوستی هیه به باسی پروگه گوژاندنی پروگه، که نامه دارهکان به تایبتهی جوولهکه دهمبازی و پروپاگهندهی زۆریان تیا کرد، وه له پیشهوه بهشیکه زۆری تیپیری کرد، جالیژهدا نهگه پرتقهوه سهه بان و مههستی راست و گهروه و راستهقینه پوون نهکاتهوه سهه بارت بهه مهسهله و ههموو مهسهلهکانی ترکه جوولهکه دهمبازیان تیا کرد، بۆمان پوون نهکاتهوه که مههست لهپروکردنه پروگه، وه ههروهها ههرشتی که کراوه به نیشانه و دروشمی خواپهرستی، مههست پروکردن نیه بۆ (بیت المقدس) پا کهعبه، وه هیچ نیشانه و دروشمیک به تمنیا خوی و به پووالتهی پووت چاکه بهدی ناهینن و بههمی نابئ بۆ مهردوم، بهلکو چاکه لهپرووی راستیدا بۆچوون و ههست چند کردهوه و رهوشتیکه که بهه بههمی بین لههروونی گهل و نهندامی گهل دا، وه کاریکات لهژبانیاندا، وه بیگومان نهه بهه بههمه گرنکو و گهوانه بهه دیمهن و پووالهتانه ههست کهوت نابن، کهواته تمنیا پروکردن بۆ هه پروگهیک چاکه نیه و به چاکه دانانن، بهلکو چاکه راست و راستهقینه نههمیه که لههدا نهههکهوی که نههفرموی:

﴿وَلِكُرْ أَلْتَّر﴾ بهلکوچاکهچاکهی ﴿مَنْ ءَامَنَ بِاللّٰهِ﴾ کهسینکهکه بهوای هینابئ به خوا به ملکهچی و بهزانهندی و نارامی دلوه ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ وه بهوای هینابئ به پوژی دواسی، ﴿وَأَلْمَلَيْكَةِ﴾ وه به فریشته ﴿وَأَلْکِتَابِ﴾ وه به نامهی خوا ﴿وَأَلْتَّيْنِ﴾ وه به ههموو پیغهمبران ﴿وَمَا أَىٰ أَلْمَالَ عَلَٰی حُجَّتِهِ﴾ وه مالی بهخشیین لهگهل خۆش ویستنی شو مالهدا، بهخشییبتی بهمانه:

- ۱- ﴿ذَرَىٰ أَلْتَّرِبِ﴾ خزمهکانی.
- ۲- ﴿وَأَلْتَّتَمِ﴾ وه به ههتیوهکان.
- ۳- ﴿وَأَلْسَّكِينِ﴾ وه به ههژاران.
- ۴- ﴿وَأَبْنَ أَلْسَّيْلِ﴾ وه به پینوارو سههفریی، که دامابن بۆ شو ماله.
- ۵- ﴿وَأَلْسَّيْلِينَ﴾ وه داواکههراو سوالکههراو.
- ۶- ﴿رَفِی أَلْرَقَابِ﴾ وه لهنازادکردنی بهندهمکاندا، ﴿وَأَفَاةَ أَلصَّلَوَةِ﴾ وه نوژی به رینکو و راستی بهدی هینابئ ﴿وَمَا أَىٰ أَلزَّكُوَةِ﴾ وه زهکاتی دابئ بهه جوژه که شهه پیوستی کردوه،

وَالْمُؤْتُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّادِقِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالصَّرَاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ

﴿وَالْمُؤْتُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا﴾ وه ئهوانه‌ی که کاتئ به‌لئین و په‌یمان بدن هه‌لئه‌سن پئی و ئه‌یبه‌نسه‌ر، واته به‌لئین و په‌یمانئک که شعرعی بیئت ﴿وَالصَّادِقِينَ﴾ وه تاییه‌تی ئه‌که‌م به باسه‌وه خۆگه‌رکان ﴿فِي الْبَأْسَاءِ﴾ له‌کاتی بئ ده‌ستی و ئه‌بوونی دا ﴿وَالصَّرَاءِ﴾ وه له‌کاتی زیان و نه‌خۆشی و دهردو ناساغی دا، ﴿وَحِينَ الْبَأْسِ﴾ وه له‌کاتی جه‌نگ و کوشتار له‌ بئی خوادا که خۆگرتن له‌وه‌دا ئه‌گاته ئه‌وپه‌ری پله‌و رانه. له‌م ئایه‌ته‌دا یانزه سیفه‌ت و خسه‌له‌تی کۆکرده‌وه که‌له راستی دا ئه‌بئ به‌سن به‌ش:

به‌شی یه‌که‌م: بپروایه به‌و پئنج شته که‌به‌نه‌رته بۆ هه‌موو خێرو چاکه‌یه‌ک، وه سه‌رچاره‌ی هه‌موو پیت و فه‌رئکه، ئاده‌میئی له‌سه‌ر ئه‌و بپروا و عه‌قیده‌یه‌ دا ئه‌مه‌زئی و راگیر ئه‌بئ، وه مایه‌ی په‌یوه‌ستی و به‌سته‌نه‌وه‌ی دله‌ به‌ خوای په‌روه‌ردگاروه.

به‌شی دووم: به‌خت کردنی مال و داراییه له‌و شه‌ش تاقه‌مه‌دا که به‌وه په‌یوه‌ندی و په‌یوه‌ستی به‌هیزو به‌تئ فه‌راهه‌م دئت له‌ به‌ینی به‌نده‌کانی خوادا، که ئه‌مه‌ش مایه‌ی ئارامی دل و ژبانی کامه‌رانیه.

به‌شی سه‌یهم: ئه‌و چواره‌که‌ی تره‌ که هۆی پاک و خاوینی دهروونی مه‌ردومه، وه مایه‌ی که‌یشتنه‌ به‌ پایان له‌ ئاده‌میئی دا، جا له‌به‌رئه‌وه به‌ جوانی ئه‌زانم هئندئ دوان و پوون کردنه‌وه‌ی نرخ و به‌رو به‌ره‌می ئه‌م شته گه‌رنگانه‌ی که ئه‌م ئایینه‌ پیرۆزه کۆی کردونه‌ته‌وه، بئ‌گومان به‌هۆی بپروا به‌ خوا – ئه‌م بپروا راسته‌قینه‌ی که خوا ئه‌یه‌وی – بپروادا پزگاری ئه‌بیئت له‌ هه‌موو مل که‌چی و به‌نده‌ییه‌کی ناره‌وا بۆ هه‌رکس و هه‌رشتن له‌م بوونه‌مه‌رده‌دا، وه ئازادی راسته‌قینه‌ و مه‌رئگه‌رئ، وه به‌رزئه‌بیته‌وه بۆ راده‌و پله‌ی به‌رزئ یه‌کسانی له‌گه‌ل هه‌موو به‌نده‌کانی تر له‌ یه‌ک ریزدا، له‌به‌رده‌م تاقانه‌ په‌رسته‌راوه راسته‌قینه‌که‌دا که په‌روه‌ردگاری هه‌مووانه، جا به‌هۆی ئه‌وه‌وه ئه‌و بپروادا به‌رز ئه‌بیته‌وه و هئچ که‌س و هئچ شتن ناتوانئ بیکات به‌ به‌نده‌ی ئه‌لقه‌ له‌گۆی خۆی، وه بپروا به‌ خوا مایه‌ی گواسته‌نه‌وه‌یه له‌ بئ پزئمه‌یه‌وه بۆ پزئیم، وه له‌ بئ نیازو سه‌رگه‌ردانیه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی ببئ به‌ خاوه‌نی ئامانچ و مه‌به‌ست له‌ هه‌موو شتی‌که‌دا، وه هۆی پزگار بوونه له‌ بچران و پزرو بلا‌وبوونه‌وه‌ی دهروون بۆلای

په یوه سستی و کښوونځو و یه باری و یه پووی، وه بړوا به پوڅی دواپی بړوا کردنه به داد
 پهره مری له توله و پاداشتدا، وه بړواکردنه به وهی که ژبانی نادمی به سر نه م زهویه وه
 هروا به فېر ناپوا، وه هیچ خیر و چاکه یه، وه هیچ ستم و دست درنژیهک بی سرو شوین
 نارهوا، کهواته هر دلې بړوا یو پوڅه نه بی هرگیز به نارامه وه ژبان به سر نایات، وه بړوا
 به مه لایکه به شیکه له بړوا به غهیب و نادیاپی که به بړوا یه نادمی جوئ نه بیته وه
 له گیانه بهرانی تر، کهواته به هیچ کلوجن نادمیتی بهدی نایات به بی بړوا به غهیب که بړوا
 به مه لایکه به شیکه تره، وه بړوا به نامی خوا و پیغه بهرانی بړواکردنه به یه کیتی
 نادمی و یه کیتی و ته نیایی خوا که ی، وه یه کیتی نایینه که ی و یه کیتی بهرنامه که ی، وه
 بی گومان بړوا کردن به یه کیتی زور زور پیویسته له ژباندا و کار که ریکی به هیزه له
 نه میشتنی نازاوه و دو بهرکی و کینه و دل پیسی دا، نینجا با بیینه سر باسی به شی دووم
 که به خشینی مال و بهخت کردنیته له و چند تا قهدا له گهل نه وهش دا مال که
 خوشه ویست و به نرخ بیت له درونی به خشنده که دا، چونکه نه گهر به جوړه نه بیته هونری
 تیانیه و بهرهمیکی جوانی ناییت، به لام نه گهر به نرخ و خوشه ویست بیت نه بیته هوی
 بزگار بیون له چروکی و چا و برسیتی و بهرچا تهنگی، وه نه بیته هوی بزگار بیونی پوچ و
 درون له بندهی مال و سامان، وه بندهی بهی که مردم سر شوپ نه کات، وه سری
 پی دانه خات، تا راده یه زور کهس ناماده نه بیته کهله پی ناوی مال و ساماندا رازی بی بی به
 هه مو بی نابرووی و بی ناموسی که دیاره نه کاته نادمیتی نامینی و کابرا نه چیته ریزی
 گیان له بهرانی تر!! بی گومان هر کهس به جوړه خو بهرست و مال بهرست و نه فس بهرست
 بیت هه میسه ناماده یه بو بندهی هر کهسی که دهستی بو درنژیکات، وه هر کهس نازاد
 بیت له بندهی نارزه ووه کانی نه کهسه له ناو گهلدا نازاد و سر بهرزه!! نینجا بیجکه
 له وهی که باس کرا نه به خشینی مال و سامانه زور به نرخ و سوود به خسته له ناو گهل و
 کومل دا... یه کم و سردهسته خزمه کان که به جن هینانی سیله ی رحمه که نه وهش
 نیشانه ی پی او تهی و مر دایه تییه، وه مایه ی ریزگرتن و به میزگردنی خیزان و بنه ماله یه، وه
 خیزانیش یه کم خسته بو کوشکی گهل و هر چند نه و پیک و پیک تربیت گهل بهرزه و به میزتر
 نه بیته، وه یارمته ی کومکی هتیوان مایه ی په یوه سستی و یه گرتنی گهره کانه له گهل

بچووکهکان، وه بههیزو دهسهلاتداران لهگهڵ بڼه‌هیزو بڼه‌سه‌لاتاندا، وه جن‌پرکردنه‌وه و
 قهره‌بوو کردنی ئه‌و پارێزگاری و چاودێریه‌ی که‌له‌ کیسی هه‌تیوه‌کان چووه‌ به‌ هۆی نه‌مانی
 باوکیانه‌وه، وه به‌و کۆمه‌کی و ده‌ست گیرۆیه‌یه‌ مندا‌له‌ هه‌تیوه‌کان نه‌پارێزێن له‌ پڕتو بلاو
 بوونه‌وه‌ تار بوونیان و دووچاربوونی کارو به‌سه‌رهاتی نا‌ه‌وا، وه‌ ده‌رو ده‌روونیان پاک
 نه‌بێت له‌ بقو کینه‌ له‌ مه‌ردوم، وه‌ ئه‌و هه‌ژارانه‌ی که‌ نا‌برووی خۆیانیا‌ن خۆش نه‌وی‌و داوا
 نا‌که‌ن و ده‌ست پان نا‌که‌نه‌وه‌ له‌ که‌س، ده‌ست گیرۆیه‌یا‌ن زۆر به‌ نرخ و پێو‌سته‌ له‌به‌ر
 پاراستنی ئه‌و پیاو‌ه‌تی و ده‌رون به‌رزیه‌یا‌ن له‌ لایه‌که‌وه، وه‌ له‌ لایه‌کی تروه‌وه‌ له‌به‌ر چاره‌سه‌ر
 کردنی داماو‌ی و په‌ک که‌وتوو‌یا‌ن، وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی هه‌ست بکه‌ن به‌و قۆل‌گیری و لێ‌پرسینه‌وه‌ی
 که‌ نه‌بێ بی‌ی له‌ ناو گه‌لی موس‌لماندا، تا راده‌یه‌ک نابێ هیچ که‌س تیا‌یدا داماو و زایه‌ بی‌ی، وه
 پێو‌سته‌ و به‌نرخه‌ بۆ رێبو‌ارو سه‌فه‌ری که‌ له‌ ما‌لو نیشتمان و که‌س و کار ب‌راوه‌و داماو و په‌ک
 که‌وتوو‌ه، تا هه‌ست بکات به‌وه‌ی که‌ نا‌ده‌می نه‌بێ هه‌موو که‌س و کار بن بۆ یه‌کتر، وه‌ هه‌موو
 زه‌وی نیشتمان به‌ویان، وه‌ له‌ هه‌ر شو‌ینێ بڼو له‌ناو هه‌ر کۆمه‌لێکدا بڼ شو‌ینی خۆیا‌نه‌و
 که‌س و کاری خۆیا‌نه، وه‌ بۆ داوا‌که‌رو سوال‌که‌رانیش پێو‌سته‌ تا پێو‌سته‌یا‌ن چاره‌سه‌ر
 بکری، وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی به‌لکو واز بی‌ن له‌و سوال‌کردنه‌ که‌ ئیسلام پ‌تی ناخۆشه‌و بی‌زاره‌ لی‌ی،
 له‌ نایینی ئیسلامدا هه‌رکه‌س نه‌ندازه‌ی پێو‌ستی بی‌ی یا کارو نیشکی ده‌ست که‌وی که‌
 خۆی پ‌ی بژیه‌نی نابێ سوال‌ بکات، وه‌ ئیسلام فه‌رمان نه‌دات که‌ مه‌ردوم نیش و کار بکه‌ن و
 سوال‌ نه‌که‌ن، وه‌ دان بگری به‌ خۆیداو سوال‌ نه‌کات، که‌واته‌ نه‌بێ کاتی سوال‌ بکات که‌ هۆی
 ژیا‌نی نه‌بێت، وه‌ بۆ نازاد کردنی به‌نده‌ که‌ به‌ هۆی کرده‌وه‌ی خراپی خۆیه‌وه‌ جه‌نگی کرد
 له‌گه‌ڵ ئیسلامدا تا دووچاری ئه‌و به‌نده‌یه‌ بوو، ئه‌و یارمه‌تی و ما‌ل به‌خت کردنه‌ پێو‌سته‌ تا
 ئه‌و به‌نده‌یه‌ نازادی خۆی وه‌ریگریته‌وه‌و پ‌زگاری بی‌ی له‌و به‌نده‌یه‌ی که‌ ئیسلام دای
 نه‌هیناوه‌و به‌ ناچاری دانی پیا‌ ناو له‌گه‌ڵ نه‌وه‌شدا له‌ چه‌ند رینگایه‌که‌وه‌ هۆی نازاد بوونی
 زۆرو فراوان کردوه‌، یه‌کێ له‌و هۆیا‌نه‌ یه‌ک له‌سه‌ر هه‌شتی (۸/۱) زه‌کاتی دیاری کردوه‌ که‌
 به‌خت کری له‌و نازاد کردنه‌دا!! ئینجا دیننه‌ سه‌ر باسی به‌شی سه‌نی‌هه‌م که‌ چوار شته‌و
 یه‌که‌میا‌ن به‌جن‌هینانی نو‌یژه‌ به‌ ریکی، بڼ‌گومان ریکی و راستی نو‌یژ هه‌مه‌ نیه‌ بوو بکریته‌
 بووگه‌یه‌کی دیاری کراو، به‌لکو ریک و راستی نو‌یژ به‌مه‌ نه‌بێت که‌ نو‌یژکه‌ر له‌ هه‌موو بارو

پوویهکوه پوو بکاته خوی له دیوی ناوهوی، به لهش و به ژیری و گیان و پوچ، نوژن
 تنها بزوتنهومو جولانهویهکی لهش نیه وهک وهرزش کردن، وه تنها پووکردنیکی پوچی
 نیه، بهلکو نوژنی راستهقینهی نیسلامی کورتهیهکه لهیروباوهپی نیسلام له بارهی ژیانوه،
 نیسلام دان نهنی به نادهمی دا لهبارهی لهش و ژیری و پوچیهوه، وه هیچ دژایهتیهک نابینئ
 لهبهینی بزوتنهوهو تیگوشانیکی نهم هیزانهی که نادهمیان لی پیک هاتوه، وه نایهوی
 پهکی هیچ کام بخت و له نیثی سروشتی خویمان بیان وهستینئ، نایهوی پنگ بخواتهوه به
 لهش بو نهوهی پوچ بهرلهبیت، چونکه نیث کردن و بهرله بوونی پوچ نهبهستراوه به لهکار
 خستنی لهشهوه، جا لهبرنهوه گهورهترین خواپهرستی داناوه به نوژنکه بهجاری
 بزوتنهوهو تیگوشانی هر سن هیزهکی تیا دهرنهکوی، وه به جاری همووی پوو نهکاته
 پهروردگاری، بهشیک له نوژن وهستان و رکوع و سوجه بردنه که کارو کردهوهی لهشه، وه
 بهشئ تری خویندن و بیرکردنهویه که کارو کردهوهی ژیرییه، وه بهشئ تری پووکردن و
 بهستنهوهی دل و مل کهچیه بو خوا کهنهمهش کارو پیشهی پوچه، هموو نهمانه به جارنک
 پیک دین، کهواته نوژنی راستهقینه بیرو باوهپی نیسلام له بارهی ژیانوه نهخاتوه بیرئ
 نوژنکههرکه له هموو نوژنیکدا، بهلکو له هموو پکاتیگدا: دووم زهکات دان که ههلسان به
 مافیکی کومهلایهتی که خوا دایناوه له مالی دهولههانداندا بو ههژارو بینهواکان،
 لهبرنهوهی که لهراستی دا خوا خوی خاوهنهو نهو خستووویهتیه دهستی نهو بندهیهو
 کردوویهتی به خاوهنی، وه مهرج و مافی لهسر دانا که یهکیک لهوانه زهکات لی دهرکردنه،
 باس کردنی زهکات لیهدا لهپاش باس کردنی بهخشینی مال بهو شش تاغمهی که باس
 کران، بهلگیه لهسر نهوه که زهکات مافیکی تایبتهتی جیاوازه لهو بهخشینهو هیچ کام
 جیگهی نهوی تر ناگریتهوه، بهلکو زهکات پیویست کراویکی تایبتهتی دیاری کراوه، وه نهو
 بهخشینه سوننهتهو نهاندازهشی دیاری نهکراوه، وه هرکام بهشیکن لهو چاکهیه کهله یهکم
 جاری نایهتهکوه فهرمووی، وه هردوو بهشدارن لهپیک هیثانی نیسلامی راستهقینه...
 سنیهم بهجئ هیثان و ههلسانه به بهلین و پهیمانی شهرعی، که نههش نیشانهیهکه له
 نیشانهکانی نیسلام و قورئان له چند شویندا باسی نهکات و گیراویتهتی به نیشانهی بپروا،
 وه به نیشانهی نادهمینتی و نیشانهی چاکه و چاکه کردن، نهم سیفته شیرینه زور پیویسته

بۇ پىك ھىنانو بىلابوونەھەي ئارامى و دىئىيى و بىرواكردن بە پەيوەندىھەكانى گەل و ئەندامى گەل، وە پەيوەندىھەكانى گەل و مىللەت و مىرىيەكان، وە ئەبىن لە يەكەم جارەھە دەست پىبكات لەو بەلەين و پەيمانانەي كە لەگەل خوادا ئەبىت بەستىت، وە ئىسلام ھەلئەسى بەم سىفەتە لەگەل دۇست و دوزمەكانى دا و دەگاتە ئەوپەرى رادە و سنور، بەجۆرى كە ھەموو ئادەمى پىنى ئەگەشتووە لە ھەموو تەمەن و مېژووى دا وە پىشى ناگات مەگەر لە ژىر چاودىرى و رېنموونى ئەم دا، چوارەم خۇگرتن و ئارامى لەكاتى سزاو ناخۇشى و بىم و ترس دا، بەم سىفەتە پىاومتى و مەردايەتى دەسكەوت ئەبىن، وە بەم سىفەتە پىئەگات و ئامادەئەبىت بۇ بەر بەرەكانى و زۇرانباى لە بەسەرھاتەكانى ژيان و جىھاندا، وە بەم سىفەتە بەھىزە مەردوم دامەزراو ئەبىت لەكاتى خۇشى و تەنگى دا، بەم رەنگە لەكاتى خۇشى دا لە خۇى ناگۆرى، لەپەت بەرەلا نايىت، وە لەكاتى تەنگى دا جىھان تارىك نابىن لىى و دىئاي نايەتەھە يەك، وە ئەتوانى بەرگى تاوان و جەورو سەتەم بكات و پارىزگارى رەھوشتى پاك و كرىھەي چاك بكات، وە بە تايبەتى ئەم سىفەتە زۇر زۇر پىويستە و ناچارى ھەيە پىنى بۇ گەل و كۆمەلى مۇسلمان كە گىرنگىزىن و گەورەترىن سىپاردەي خراوتە سەرشان، سىپاردەي جىئىشىنى و سەركردايەتى و چاودىرى ژيان و جىھان كەلەو رىگەدا ھەموو جۆرە دېك و دال و ناخۇشەك پوو ئەدات و ئەبى شانى بەرىتە بەرو بەبى بىرىنى ئەو ھەموو پلە سەختانە ئەو رىگەيە نابىرى و ئەو كارە گەورەيە بەرى نابىرى.

ئەم سىفەتە زۇر گىرنگە لای خوا تارادەيك قورئان لەناو سىفەتەكانى تردا جىئاي كرىووەتەھە لە پووالەت و ھۆنىنەھەدا، ئەھەتا ئەفەرموى: ﴿وَالصَّٰدِقِ﴾ كەبە گۆرەي پىشىنەكەي: ﴿وَالْمُؤْتَمِرِ﴾ ئەبوايە بگوترايە ﴿وَالصَّٰدِقِ﴾، بەلام گۆرى بەم شىوہى ئىستا بۇ گەياندىنى ئەو تايبەتتەيەي، چونكە بە پىنى باوى زمانى عەرەب ئەمە پىنى ئەوترى: (مفوصب على الاختصاص) وە كراوہ بە نىشانەي تايبەتى نامۇزگارى بەم جۆرە تەنيا نايەتەك ئەم ھەموو شتە گىرنگ و گەورەيەي كۆكرەھە كەلە راستى دا ئەمە كورتە و پالفتەيەكى تىرو تەواوہ بۇ ئىسلام و بۇ رىبازە بىن وىنەكەي، جا لەبەرئەھە ئەم شايەتتە گەورەيەي ھىنا بە دواى باسەكەداو نايەتەكەي پىنى تەواو كرىد، ئەم شايەتتەش بەرزترىن ئافەرىنە بۇ ئەو خاوپىداوانەي كە خاوەن ئەو ھەموو رەھوشت و كرىھە چاكانەن.

أَوْلِيَّتِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأَوْلِيَّتِكَ هُمُ الْمُنْفِقُونَ ﴿١٧٧﴾ يَتَأَيَّمُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي
 الْقَتْلِ الْحَرْبُ بِالْحَرْبِ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأَنْثَىٰ بِالْأُنْثَىٰ

﴿أَوْلِيَّتِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا﴾ نهوانی که باس کران کسانیکن که راستیان کرد، راستیان کرد
 لگه‌ل نیسلام و مل که چیه‌کیان بو خوی خویان - راستیان له بپروا و عقیده‌که یاندا -
 راستیان کرد له بهدی هیئانی بپروا و عقیده‌که یاندا به کرده‌وه و رفتار له ژیاندا ﴿وَأَوْلِيَّتِكَ هُمُ
 الْمُنْفِقُونَ﴾ وه هر نهوانن خو پارینز، خو پارینز له سزای خوا (جل شانه)، هر نهوانن له خوا
 ترسی راسته‌قینه که هلسان به پیوستی سرشانیان به سوزو پرورشه‌وه، نینجا با چاوی
 هه‌لخه‌بن بو نهو ناسو به‌رزانه‌ی که خوی میهره‌بان دایانن بو به‌نده‌کانی و پی‌ی خوشه که
 به‌رز ببنه‌وه بو‌یان به‌هوی په‌پرموی کردنی به‌رنامه به‌رزو بلنده‌گی، نینجا با لهو ناسو
 به‌رزو به‌رزانه‌وه بیینه خواره‌وه و به‌سرسوپمان و بی‌زاری دهر‌پرینه‌وه سرنجیکی نه‌م
 نه‌حسو و نه‌گبه‌تانه به‌دین که دور نه‌که‌ونه‌وه لهو به‌رنامه پرورزه‌وه و دژی نه‌وستن، وه به
 هه‌موو هیژ به‌رگری نه‌کن و جهنگ به‌ریا نه‌کن دهریاری هرکه‌س که بانگیان بکات بو‌لای
 نهو به‌رنامه پاک و بلنده، نینجا با به‌داخه‌وه ده‌ستمان پان بکه‌ینه‌وه و هریگیرین که‌له ناخی
 دل‌وه ناخیکی جه‌رگ بریته‌وه دهری وه‌ک خوا (جل شانه) ده‌فرموی: ﴿يَحْزَنُوا عَلَى الْعِبَادِ﴾ نه‌ی
 داخ و مراق و خه‌فت و هره بباره به‌سهر نهو به‌نده په‌ست و نه‌گبه‌تانه‌دا!! و هره جی خوته و
 هه‌ق وایه هر به‌سهر نهوانده‌ا برژی‌ی! نینجا هه‌متر سرنج نه‌دین نه‌بینن نهو داخ و مراقه
 خه‌ریکه بار بکات و نه‌مینن به‌ نومیدی خوا (جل نکره) وه به‌پشت پریمان به‌هیزو پوونی
 نه‌م به‌رنامه‌ی خوا (سبحانه) که خه‌ریکه به‌ره به‌ره نه‌چه‌سپیته‌وه له دهریون و ژیانن مردم
 دا، وه‌له هه‌موو لایه‌که‌وه مردم خه‌ریکن هوش نه‌که‌نه‌وه له خه‌ری نه‌فامی و بی‌هوشی
 بیدار نه‌بینه‌وه و خه‌ریکن چا و به‌رز نه‌که‌نه‌وه بو ناسو به‌رزه‌که‌ی قورشان و نه‌یانه‌وی دو‌بباره
 سرکه‌ونه‌وه بو نهو په‌له و ناسویه، نینجا لی‌ره به‌دواوه تا نایه‌تی (۱۸۹) به‌شیک له پژی‌می
 کومه‌لایه‌تی باس نه‌کات بو‌گه‌لی موسلمان که‌له یه‌که‌م جاره‌وه له مه‌دینه‌دا فراهه‌م هات

دوای کۆچ کردنی پیغمبەر (ﷺ) بۆ مەدینە، هەر چۆنی باسی پۆژوو ئەکات و هۆی دانان و پیویست کردنی و چەند ئادابیکی تری، لەگەڵ چەند شتی تردا، وە ئەوانەى هەموو تیکەل کردوو و جۆشی داوون و پەيوهستی کردوون پیکهوه، که ئەوهش ئەوه نیشان ئەدات که ئەم ئایین و شەریعتە کۆمەڵەیکە و دەست نادات بۆ بەش بەش کردن، بەئکو بە هەموویهوه ئیسلام پێک دێت و بەدی دێت، لە یەکەم جار هوه باسی (قصاص) ئەکات، واتە کوشتنهوهی بکوژی دەست درێژی کەر لە بریتی کوزراوهکەى دا، ئەفەرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەى کەسانى که بپرواتان هیناوه ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتْلُ فِي الْقَتْلِ﴾ نوسراوه لەسەرتان و پیویست کراوه کوشتنى بکوژ لەباتى و لەبەر کوشتنى کوزراوهکان، بە جۆزى هەر دەست درێژی کەر بکوژى ئەک هیچ کەسینکی تر، نیتەر با ئەو بکوژو دەست درێژی کەرە کۆمەڵیک بن و هەرچەند بن وەک کۆمەڵ و جەماوهری زانایان ئەفەرموون، ئینجا ئایا ئەو کوشتنهوه و تۆله سەندنه ئەبێ هەر لەسەر ئەو بارو شینوه بێت که دەست درێژی کەر هەلسا بێ پێى، یان ئەو هەرچۆن بووبێ تۆله سەندنه ئەبێ هەر بەشمشینرو سەرکردن بێت؟ زۆریهى زانایان لەسەر باری یهکەمن، وە ئیعامى جەنەفى و هاومەکانى رای دووه میان هەلبێژاردوه.

خوای گهوره به پێى باوى خۆى بانگى کرده بپرواداران به سیفتهى بپرواهینانەکیان تا بیدار ببنوه یاسایه خوا دایناوه، کهواته ئەبێ بەبێ سەر لى کردنهوه گوێپرایەل بن، وەک بپرواکەیان داخوازه بۆ ئەوه، ئینجا ئەفەرموی: ﴿لَنْزُ بِالْحَرْ﴾ واتە ئازاد تۆلهى لى ئەسەرنى لە باتى ئازاد دا ﴿وَالْمَبْدُ بِالْمَبْدِ﴾ وە بەنده لەباتى بەنده دا ﴿وَالْأُنْتَى بِالْأُنْتَى﴾ وە مینینه لەباتى مینیندا، لەبارەى هۆى هاتنه خوارهوهى ئەم ئایهتەوه چەند شتی هاتوه:

۱- لا بردن و سەپینەوهى ئەو بارو بپرارانیه کەله پینش هاتنى ئیسلامدا هەبوون، وە ئەوانەش ئەمە بوون جوولەکه هەر کوشتنهوهى بکوژەکیان پیویست ئەکرد، وە نەسزانیەکان هەر لیبوردنیان بەلاوه بوو، وە عەرەبەکانیش هەندى جار کوشتنیان بپرار ئەدا، وە هەندى جار خوینیان ئەسەند، بەلام لە هەردوو بارهکەدا زیاده پەوى زۆریان ئەکرد، لە بارەى کوشتنهوه ئەگەر جەنگ و کوشتار پەوى بدایه لەبەینى دوو

خیل داو کوژدای جوړ به جوړ بېوایه و یکه لمر دوو خیله گوره و پایه بهرزیوایه،
 نهوی که پایه بهرزیوایه نهیانگوت لهباتی بندهمان نهبی نازاد بکوژین، وه لهباتی
 نافرمتان پیاو نهکوژین، وه لهباتی پیاوینکا دوو پیاو نهکوژین، وه هر زامیکیان لی
 بکرایه داوای دوو قاتیان نهکرد، وه هندی جار به تهاوی له سنوور نهچوون وه
 نهگیرنوه که پیاوینک کوپی یکه لمر سرؤکانه نهکوژی، نینجا خوم و کسی بکوژ کو
 نهبنهوه لای باوکی کوژدو، وه پی نهلین: نایا چیت نهوی؟ نهویش نهلی: یکه
 لهسی شت، نهوانیش نهلین: نهوانه چین؟ نهویش نهلی: یا کوپه کم بو زیندو
 بکنهوه، یا پری مالکم بکن له نهستیره ی ناسمان، پا هموو گله که تان بینن
 تابیان کوژم لهباتی کوپه کم دا، نینجا هیشتا وا نازانم که هیچ و هرگرتبی، وه له باره ی
 خوین سهندنوه، خوینی هر پیاوینکی گوره یان دانه نا به چند چندانه ی پیاوی ژیر
 دهست و هزار، نینجا کاتی پیغمبر (ﷺ) رهوانه کرا نهوی که داد بو نهوی
 پیویست کرد، وه یکهسانی خسته نیوان بندهکانی خوا له توله سهندندا، وه خوا هم
 نایه ته ی هینا یه خوارموه.

۲- (قتاده) نهفرموی: له سرده می نهفامی دا ستم و دهست درژی و گوپرایه لی شهیتان
 نهکرا، بهم رنگه هر خیل که زال و نهسه لات دار بوایه، نهگر بنده ی هوی تر
 بنده ی نهو بکوشتایه نهیانگوت: لهباتی بنده که مان هر نهبی نازادی بکوژین لهبر
 نهوی خوین به زل دانه نا، وه نهگر نافرمتیکیان بکوژرایه، نهیانگوت: نهبی پیاوینک
 بکوژین لهباتی نهو نافرمتدا، نینجا خوا هم نایه ته ی هینا یه خوارموه و هوالی پیدان
 کله باتی بنده دا بنده و لهباتی نافرمتدا نافرمت و جله و گیری کردن له ستم و
 زیاده روی، نینجا نایه ته ی سوره تی ﴿مائدة﴾ هاته خوارموه: ﴿رَكِبْنَا عَلَيْهِمْ بِهَا أَنِ النَّفْسِ
 بِالْأَنفِ﴾ وه (شععی) وینه ی هم ریوایه ته ی هیناوه له کوملی (تابعین) موه.

۳- له (سودی) موه هاتوو که فرمویه تی: دوو تاقم له عه رب - یکه کیان موسلمان بوو
 نهوی تریان پهیمان دهر - جهنگ و کوشتر له نیوانیان دا بووی داو چند نازادو

بهنده و نافرمتی تیا کوژرا، ئینجا پیغمبر (ﷺ) سولخی کردن لهسر نهوهی لهباتی نازادا خوینی نازاد بدرئ، وه لهباتی بهندهدا خوینی بنده بدرئ، وه لهباتی نافرمتدا خوینی نافرمت بدرئ.

۴- (ئین و ئهبی حاتم) ریوایهتی ئههینی که نه چیتوه سهسر (سهعیدی کوری جوبهین) کهدوو هۆز له عهرب کهمیک پیش هاتنی ئیسلام جهنگ و کوشتار بهریا ئهبن له نیوانیان دا، وه کوشتن و زامدار کردن روو کردن روو ئهدات و لهناو کوژراوهکاندا بهنده و نافرمتیش ئهبیئت، وه بهر جوړه ئهمیننمه ههتا موسلمان ئهبن، وه یهکیکیان کهوره و بهدهسهلات تر ئهبیئت، بههوی نهوهوه سوین نهخون که رازی نابن تا لهباتی بهندهی ئهمان نازادی ئهوان نهکوژرئ، وه لهباتی نافرمتی ئهمان پیاوی ئهوان، ئینجا بهبوئهی ئهوانهوه ئهه ئایهته دیته خوارهوه، وه لهه ریوایهته و ریوایهتی تریشدا کهله (ئهبو مالیک) هوه هاتوووه ئهئین: که ئهه ئایهته سپراوهتهوه به ئایهتهکهی سورتهی ﴿مائدة﴾: ﴿أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ﴾.

ئینجا لهبرئهو ریوایهتانه و چهند ریوایهتی تریش که هاتوون، وه لهبرئهوهی ههلهنگرئ که سهرهتای ئایهتهکه به تنیا وتهیهکهی تهواویئیت و بهبن پیویستی به دواکهی وه ههلهنگرئ تهواوو سهربهخو ئهبن و پیویستی ههبن به دواکهی تا ئهگاته ﴿الأنثى﴾ لهبر ئهه دوو هۆیه زانایانی تهفسیرو ئیمامان رایان جیاوازه له تهفسیری ئهه ئایهته و له حوکمو بریارهکانی دا بهه جوړه که دیت:

۱- ئهی برواداران به پئی باوی جوولهکه و نهسرانی و پهستهکان پهفتار نهکن له تۆله سهندن له بکوژی تاوانباردا وهک باس کرا، بهلکو ههر کوشتن پیویست کراوه له ریوه، وه لهسر کاربهدهسته بهجئی بیئئ، یان لهسر تاوانبارهکه که مل کهچ بکات بۆی، وه ئهه کوشتنهش به بی زیادهرهوی و دهست دریزئی بۆ کهسی تر وهک له ئایهتهکهوه دهرئه کهوئ که ئهفهرموئ: نازاد لهباتی نازادو... هتد، لهسر ئهه رایه ئایهتهکه ههر

باسی تولهی نهم سنی تاقمه نهکات که دیاری کردوون و بنی دهنگه له ههموو جوړو تاقمی تر، وه حوکم و بریاری جوړو تاقمهکانی تر له حهدیس و شتی ترموه وهرنهگیری.

ب- نهی پرواداران پیویست کراوه لهسرتان یهکسانی کردن له تولهسهندندا ئیتر نازاد بن یان بهنده موسلمان بن یان بنی پروا به مرجئی جهنگی (حریبی) نهبن، وه زیادهپرموی و دهست دریزی نهکن بو بنی تاوان، بهلکو بو وینه: نازاد لهباتی نازاد دا... هتد، نهک وهک باوی سردهمی نهفامی، لهسر نهم رایه که جهنفیهکانی لهسر نه نایهتهکه گشتیهو به وینهی نایهتی ﴿الإسراء﴾ رایه که نهفرموی: ﴿مَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيَهُ سُلْطٰنًا﴾ هرکس کوژاییت به ناهق و ستمی لی کرابی نیمه دهسهلامان داوه به خاوهنهکی بو کوشتنهوی، وه هروهها وهک نایهتی ﴿مائدة﴾ رایه که نهفرموی: ﴿وَكَلِمَاتٍ عَلَيْهِمْ فِيهَا﴾ بریارمان داوه لهسر بهنی نیسرائیلیهکان له تهورات دا ﴿اِنَّ النَّفْسَ بِالْنَفْسِ﴾ که هرکس نهکوژی که به ناهق هر کهسنی کوشتیبتی، کهواته بنی دهنگ نیه لهو جوړانهش که باس نهکراون، بهلکو نهوانیش وهک باسکراوهکانن، وه سرهتای نایهتهکه نهبهستراوه به دواکیهوه، بهلکو باسی نهو دواپیهی هر بو جلهوگرییه لهو باوه ناشیرینهی که زورداران نهیانویست بهکاری بیخن له تولهسهندندا به دهست دریزی کردن له بنی تاوان و زیاده رهوی کردن له توله سهندندا.

ت- نهی پرواداران پیویست کراوه لهسرتان تولهسندن به کوشتنی بکوژی تاوانبار بهم جوړه نازاد لهباتی نازاد... هتد، لهسر نهم رایه که (مالیکی) و (شافیعی) مکانی لهسرن سرهتای نایهتهکه به تهنیا سر بهخوو و تهیهکی تهواو نیه، بهلکو بهستراوه به دواکیهوه، کهواته له غهیری نهم سنی جوړو تاقمه که اه نایهتهکه دا هیه توله به کوشتن نابن، بهلکو به خوین سهندن نهبن بهو جوړو شیوهی کله کتیبهکاندا بلاویوهتهوه، وه هرکام له خاوهنی نهم سنی رایه بهلکه و رابهری هیناوهتهوه لهسر پای خوئی و لیکولینهوی تاییهتی تیاکردوه، هرکس نهیموی بهدریزی باسهکه که بزانی با تهماشای کتیبه تاییهتیهکان بکات له مزههههکاندا، بیجکه لهم سنی رایه،

رایهکی تریش هیه که ریوایهت کراوه له (ئین و عهباس) و (سه عیدی کوری موسه ییب) و (شعبی) و (نه خعی) و (ثوری) و (ئبو مالیک) هوه - خوا له همووین رازی بیست -، نهم رایه له سهرهتاو یهکم جاردا وهک رای سئیهمه، بهلام ئهلی: بهستنهوی سهرهتای نایهتکه به دواکهیهوه سپراوهیه به نایهتی ﴿مائدة﴾ و وهکو نهو شیوهی گشتی بهسردا هینراو پیویست کرا یهکسانی له تۆلهسندن دا بهبی هیچ مهرج و شهرت و شروتیک، وه ئهلی هر چند بریاری نایهتی ﴿مائدة﴾ له پیشهوه بووه له تهورات دا، بهلام هاتنه خوارهوی دواکهوتوه له نایهتهی ئیره، وه یاسای نایینه پیشوهکان کله قورئان دا هاته خوارهوه بۆ نیمهیشه مهگر رابهر و بهلگهیهکی پوون له نیمه لابات و تایبهتی بکات به پیشوهکانهوه.

نهم رای چوارهمهش بهو شیوهیه هیه، بهلام رایهکی بههینزیه، وهک له شوینی تایبهتی خوی دا باس کراوه، وه بیجگه لهوش ههلهگرێ ههراکام له دوو نایهته بپن بهسهر باریکی تایبهتی جیاوازدا بهجوړی هیچ درزیهتی نهمینن لهناو پوآلهتی نهم دوو نایهتهدا، نهو کاته پیویست نامینن به سپرینهوه و باسی سپرینهوهی هیچ کام بۆ نهوی تر، نهوش بهم رهنگه نایهتی ﴿مائدة﴾ بپرن بهسهر دهست درزێ یهکیک یا کۆمهلیک بۆ سهر کۆمهلیکی تر، وهک له پوآلهتی ریوایهتهکانیشهوه دهرکهوتن که هینامان لهبارهی هوی هاتنه خوارهوهی نایهتهکهدا، واته نهگر دوو کۆمهله ئاوا چون بهگژی یهکدا و کوشتاریان لهیهکتر کردو له پاش دا موسلمانان ویستیان سولحیان بکهن ئهبن ژماره کوزراوی هر دوو تاقم ژماره بکری و بدرین له یهک، بهو جوړه نازادو پیاو له باتی پیاو و نافرته لهباتی نافرته، نهگر نهم تیروانینه راست دهرچن نهو کاته - وهک وتمان - درزیهتی نامینن و پیویست ناکات بهبریاری سپرینهوه، ئینجا لهسهر هموو بارو لهسهر هموو رایهک تۆله سندن به کوشتن له کاتیکیدا ئهبیست که دهستی قهست دهست درزیهکه کرابن، نهگینا بکوژ ناکوژن، وهک بریاری بهتایبهتی هاتوه له نایهتی هاتوه له نایهتی سورتهی ﴿النساء﴾ دا،

فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَأَبْيَعُ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاءُ إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ

وَرَحْمَةٌ مِّن رَّبِّكَ فَمَنْ أَعَدَّى بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٨﴾

وه همروها نهگهر کاربهدهستی کوژداو لئی نهبوردن ئیتر به خوږایی با خوین سهندن، نهگینا لهم کاتهشدا بکوژ نابئ بکوژئی وهك دهرنهکهوئ لیږدها که نهفهرموئ: ﴿فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ﴾ ئینجا هر بکوژئک نهاندازی و شتنی لیږورنی لی کرا له لایهن براهه یهوه، واته خوین پهس و ههقداری کوژراوهکه کهبرای بکوژه له ئادهمیتی و له ئاییندا، وه ناوی برد به برا لهبر پراکیشانی سوژو بهزهیی هردوولا، بهشیک لی بوردنی لی کرا، بهم پهنگه ههقدارهکه دهست ههگرنی له کوشتنی و به تهواویش لئی نهبورئ، ئهو حله خوینی نهکهوئ که نهوهش بهشیکه له لیږورن، یان بهم پهنگه ههقدارهکه زیاد له یهک کهس بیټ و ههندیکیان دهست ههگرن له کوشتنی و رازی بین به خوین سهندن که ئهو حلهش کهوشتن نامینی، یان مههست نهوهیه دهست ههلهگرنی لهکوشتن و ههندی له خوینهکesh، که نههش پای تاقمی له زانایانه، لهسر هرکام لهم سئ رایه ئهوا ناموژگاری هردوولا نهکات، ناموژگاری لیږورده نهکات بهمهئ ﴿فَأَبْيَعُ بِالْمَعْرُوفِ﴾ پیویسته لهسهری پهیرهوی لیږوردهکهی بهرئک و پیکي، بهم پهنگه توندو تیژی بهکار نههینی له داوای خوینهکهداو داوای زیادهی لی نهکات، وه نهگهر بین نهواو دهست تنگ بوو مؤلهتی بدات و لئی بوهستی، وه ناموژگاری لی بوواوهکesh نهکات بهمهئ نهفهرموئ: ﴿وَأَدَاءُ إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ﴾ پیویسته لهسهری خوینهکهی جئ بهجئ بکات و بیدا به ههقدارهکه، بهم پهنگه بهبن تفره و لاری و کهم و کوپی بیدا بهپئی دهسلات و توانا، وهك (ئیین و عهباس) و (حهسن) و (قتاده) و (مجاهد) نهفهرموون - خوا لییان رازی بی - .

خوای میهرهبان منتهی نا بهسر هم نوممهتهدا به دانانی یاسای خوین سهندن، نهك وهك یاسای تهورات که هر کوشتنی تیا پیویست کرا بوو، وه نهك وهك یاسای ئینجیل که هر لیږورنی پیویست کرد بوو له خوږایی و بهبن خوین سهندن، لهم شهریهتهدا یهکن له

سئ شت دانرا: خوین سەندن، لیبوردن بە خوڤایی و لە پئی خوادا، بە دانانی ئەم یاسای
 خوین سەندن کارەکی سووک و ئاسان کرد لەسەرمان وەکو ئەفرموی: ﴿ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ
 وَرَحْمَةٌ﴾ ئەو بیریاری لیبوردن و خوین سەندنە سووک کردنیەک بوو لەلایەن پەرەمردگار تانەوه،
 وە میهربانیەک بوو پیتان، بەمەیی که بکوژ پزگاری ئەبن لە کوشتن و لە هەمان کاتدا ناشتی و
 باریەتی پەیدا ئەبیتەوه و هەقداریش بەهەرمەند ئەبن بەو مال و دەسکەوتە زۆرە، جا
 لەبەر ئەوه هەرکەس بە پیچەوانەیی ئەو میهربانیە پەفتار بکات شایستەییە بۆ ئەوهی ئەم
 هەرشە سامناکەیی ئاراستەبکری: ﴿مَنْ أَعْتَدَى بَعْدَ ذَلِكَ﴾ ئینجا لەپاش ئەو سووک کردنە
 هەرکەس دەست درێژی بکات، لە سنووری شەری خوا دەرچی، بەم پەنگە کەسی تر بکوژی
 غەیری بکوژ، یان هەر بکوژ بکوژیتەوه لە پاش وەرگرتنی خوین ﴿فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ بۆ ئەو
 کەسە هەیه سزایەکی سەختی ئیش و نازار دەر، وە بیجگە لەو سزای پۆژی دواييە ئەبن
 بکوژی و خوین لەم وەرناگیری، چونکە بەئین و پەیمانی هەلوەشان دوو تەوه، وە رێک
 کەوتن و پەزنامەندی هەردوولای بە هیچ دەرکرد، وە دل و دەروونی پەر کردەوه لە کینە و
 دوژمنایەتی لە پاش پاک و ساف کردن و پاک کردنەوهی، وە ئەو پەری ناپیایوی بەکار هینا
 لەپاش رازی بوون و وەرگرتنی خوین، دەست درێژی کرد و تۆلەیی سەند، ئابەم جوو و شینو
 رێک و راستە ئیسلام یاسای دانا بۆ بەندەکانی خوا، سەرنجی هەموو باویکی داوه و
 چاودیری هەموو لایەکی کردووه، ئەزانن کە ئیش و رقی کوشتن تا چ پادەیک سەخت و
 بەتینە لەسەر ئەوه تۆلە سەندن بە کوشتنەوه داناوه کە بەوه داخ و ئیشی دل ساپیز ئەبیت،
 وە دەستی دەست درێژی کەرانیش ئەبەستن لەوهی سەر بکەنە خراپەکاری، وە لە هەمان
 کاتدا لیبوردنی پێخۆشە و خۆشەویستی ئەکات لەدل و دەرووندا، وە قاپی ئەکاتەوه و
 سنووری بۆ دیاری ئەکات، وە بانگی مەردومی بۆ ئەکات کە بە پیاوەتی و ئارەزووی خوین
 هەلسن پئی، نەک بە زۆر و بیدا بەسەری دا بە زۆر، بیجگە لەوهش بەئینی پاداشت دانەوهی
 پئی ئەدا لەسەر ئەو لیبوردنە.

وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَوةٌ

له پاش دانانی ئەر یاسا بەرزە، ئینجا ھۆی دانانەکی دەرئەخات، ئەفرموی: ﴿وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَوةٌ﴾ بۆ ئیوھ ھەبە لە دانانی یاسای (قصاص) دا ژیانیکی گرنگ، واتە ئەم یاسایە مایەیی ژیان و مانەھەتە، نەك مەبەست تۆلەسەندن و داخی دل پرشتن و لەناو بردنقان بێت، بەلێ بە راستی لە ھەر بارو پووێکەوھ ئەم یاسایە مایەیی ژیانە، نەك لەناو چوون و نەمان، مایەیی ژیانە چونکە کابرا کە زانی ئەگەر بە ناھەق کەسێ بکوژی ئەکوژی بێتەوھ، ئەو کاتە کوپسەیی لێ ئەکوژی و ئەگەر بێتەوھ لەو کارە ناپەوایە، مەگەر بە دەگمەن و لە حالەتی تاییبەتی دا، کەواتە بەو گەرانەوھ ئەمیش و ئەویش کە نیازی کوشتنی کردووە پزگار ئەبن، وھ ھەرەھا ئەبێتە بەر بەست بۆ تەندەنەوھ کوشتار لەناو کەس و کاری ھەردوولادا کە ئەو تەندەنەوھ بە زۆری پوو ئەدات و پەیدا ئەبێ لە کوشتنە ناھەقەکی یەکەم جارەوھ، بەلێ مایەیی ژیانە، چونکە ئەو باوی نەفامیەیی لایرد کە لە باوی کەسێکدا چەند کەس ئەکوژا بە ناھەق و بێ تاوان، بەلێ بە راستی مایەیی ژیانە، چونکە ھەردومی تری پێ تەمێ خوار ئەبێت و جەلەو گیران ئەکات لەو ھەموو کوشتنەیی بە چار ئەبێنرێ و ھۆکەشی نەبوونی ئەو یاسایەییە کە خوا دایناوھ بۆ بەندەکانی، بێجگە لەمانەش دەست درێژی کردن بۆ سەر گیانی تەنیا کەسێک وەك دەست درێژی وایە بۆ سەر گیانی ھەموو یەکیک کە بەشداری ئەو کوژاوەییە لە گیان و دروشمی گیاندا، دەی بەم یاسایە بەرگری کرا لە کوشتن و گیان دەرکردنی تەنیا کەسێک، ئەو جەلەو گیرێ کراوھ لە دەست درێژی بۆ سەر ھەموو گیان، کەواتە ئەو یاسایە ژیانێ تیاہ، ژیان بەبێ سنوور، نەك ژیانێ یەکیک، یاخیزان و بنەمالەیک، یاخیزان و بنەمالەیک، یا ژیانێ گەل و کرمەلێک، بێ گومان ئەم یاسا بەرزەبەو جۆرە پەر سوود و بەھرە بەخشە، لەگەڵ ئەوھدا ھەندێ لە پیاوانی یاسای زەمینی ئەیانەوێ ئەو یاسای خواہە لایبێرێ و پەفتاری پێ نەکرێ، چونکە دلایان گەرمەو بەزەبیان دیتەوھ بەو بکوژە تاوانبارەدا!! بەراستی کوژاوە داماوھە شایستە ترە بە بەزەیی و سۆز پیا ھاتنەوھ، ئەگەر ئەوانە بەزەبیان بێتەوھ بە بکوژی تاوانباردا، ئەبێ کێ بەزەیی بێتەوھ بەو گەلەدا کە تاوانباران تینکی ئەدەن و پەری ئەکەن لە کینە و دوژمنایەتی! بەراستی تێروانی ئەو جۆرە قانونە زۆر تەنگ و تاریکە، ئەوانە یان بێ بەشن لە ژیری یان ژیریەکیان بێ ھیزو لاوازە و نیش ناكات، وھ ئەم جۆرە شتانە بەژیری تەواو ئەزانرێن،

يَتَأُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧٩﴾ كُتِبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ
خَيْرًا الْوَصِيَّةَ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿١٨٠﴾

هك قورئانیش پووی فرموده نهکاته شو ژیرانه و نه فرموی: ﴿يَتَأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ نهی
خاومن ژیریه پاک و خاوینهکان ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ واته نهه یاسایه پنیوست کراو پیتان
راگهینرا، یان هوو بهرژوهندی نهه یاسامان بو باس کردن بهلکو خوتان بیاریزن لدهست
دریژی به کوشتن و خوین ریژی له یهکم جارهوه، وهله دواپی دا خوتان بیاریزن له دست
دریژی و زیادهروی له توله و هق سهنددا، (زههخشتری) نه فرموی: بهلکو کردهوه بکن
وهک له خواتر شهکان به پاریزگاری نهه یاسا و رهفتار پن کردنی و بریار پیدانی و بهدی
هینانی، وه نه فرموی: نهه فرمودهیه زیاتر تایبتهیه و پهیهوستی ههیه به حوکمران و
کاربهدهستانهوه، بن گومان بهبن شو له خواتر سیه هیچ شریعت و یاسایهک راگیر نابی و له
واقعی ژاندا بهدی نایهت، وه بهبن شو له خواتر سیه به هیچ کس کوسپه لی ناکهوی و تا
بگونجی گهرانهوی لهو شتانهی که نارزهوی نهکات! وه بههوی شو له خوا ترسیهوه
تاوان و دست دریژی و خراپهکاری زور کم بوو لهناو گهلی موسلمانان راسته قینهدا، بهلنی
نهبن خراپهکاری زور کم بیته لهناو شو گهلهدا، چونکه هه میشه هر یهکن لهو گهله
موسلمانان چاودیری و پاسهوانیکی بههیزی وریای لهگهله و له ناو دل و دهرونی دا نیش
نهکات، تا رادهیهک نهگه جارئ له جاران هیزی نارزهوی سه رکیشی بکات و جلهوی
لدهستی دهرچن و کاریکی پیسی پن بکات، دهست به جن بروا و له خوا ترسیهکهی
نهکهویته سه رهنشت و تهشر لیدانی تا نارامی لی نهبری و ناچاری نهکات بهوهی بچن
لهبردهم دادگادا راستی خوی بلیت و دان بنیت به تاوانهکهی خوی دا، بو نهوهی توله و
ههقی لی بسینری و نهکهویته پوژی دواپی و دوچاری سزای دوزه بیت! نیت با هیچ
کس پی نهزانی بیت، وه با لهو توله و هق لی سهندندا بکوژی و سهری تیا بروا، وه
چهند بووداویکی بهناوبانگ ههیه که بکرین به وینه و نمونه بو نهوهی که باس کرا، یهکن
لهوانه بووداوی (ماعین) ناو که دوچاری زینا بوو، چوه خرمهت پیغه مبر (ﷺ) دانی نا
بهو کردهوهی که هیچ کس له نهدهمی پی نهزانی بوو، وه هرچهند گروگرفت و
لیکولینهوهی لهگه کرا هر وازی نههینا و ههتا توله لی سهنرا و بهنارام و لیخوش بوونهوه

نو باره گرانهی هلگرت و دهستی نا به گیانی خویموه، تا نهکویته بر خهشمی خواو
 سزای ناگری پوژی دواپی! نیسلام بهو جوړه بپرواو له خواترسی فراهم نههینن له دل و
 دهرونی مردوم دا، وه لهبارن ترهوه یاسا و شریعتکهشی پوون و پووناکهو پرنکه لهگل
 سروشتی نادهمی دا، هر چوئنن تهمین و ناموزگارسهکانی لهگل عیبادهت و
 خواپه رستهیکانی قولگرو یارمتهی دهرنکی بههینن بو گوئی پایلی و فرمان بهری، جا لهبر
 هموو نهوانه نیسلام سرکهوتووو زال نهبن و به پرنکی بهدی دیت له ژياندا، وه شتیکی
 خهیال پلاونیه، وهک پرنم و یاسا دهست کردهکانی نادهمی... نم قورثانه له هیچ بارنکهوه
 هیچ شتی تری پیناگات، تهنانهت له بارهی و تهو وشهکانیهوه، بو نمونه نو و تهو
 رستهکورتی که نم یاسا گهوره و گرنگی تیاپه ﴿فِي الْفَصَائِرِ حَيْرَةٌ﴾ هملی زور درا له
 هینانی و تهو رستهیکانی تردا که جینگه ی بگریتهوه، هیچ نهکراو هر هملی درا به بوش
 دهرچوو، نهوه تا هملیزیراوو پالفتهکراوی نو و تهو رستهیانه نههیبوو (القتل وانفی للقتل)
 که له سیازده بارهوه نایهتکه باوی هیه بهسهری دا وهک باس کراوه له کتیبهکانی عیلمی
 بهلاغه وهندی له تفسیرهکاندا، پاکی و بن لهکیمی بو خواو بو هموو سیفیت و کرهوهکانی.
 نینجا یاسای وهسیهت کردنی کاتی مردن نههینن بهدواپی یاسای پیشوودا که
 په یوه سستیکی ناشکرای هیه به یاسای پیشووهوه، نهفرموی: ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ
 الْمَوْتُ﴾ پیویست کراوه لهسهرتان کاتی مردن نامادهبوو، وه نیشانهکانی پوی کرده
 هرکامیکتان ﴿إِنْ رَكَ حَبْرًا﴾ نهکرمال و سامانیک به جی بهیلن، پیویست کراوه ﴿الْوَصِيَّةُ﴾
 وهسیهت کردن به هندی بهو ماله ﴿لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ﴾ بو باوک و دایک و خزمه زور
 نریکهکانی، نهوش ﴿بِالْمَعْرُوفِ﴾ به دادو به شیوهیک شیرین که بینزاو نهییت لهناو
 مردوم دا، بهم رهنکه لایهنگری تیا نهکردبن و نهوهی شایان و شیواو تره بین بهش یا دواپی
 نهخستبن، وهچاک وایه به جوړیک بن که بیگانهشی تیا بهشدار بیت، وه نو پیویست
 کردنی وهسیهته ﴿حَقًّا﴾ بن گومان راست و پروا و دامهزراوه ﴿عَلَى الْمُنْفِينَ﴾ لهسهر خوا
 ترسهکان که به پیوی فرمانی خوا پاریزهری نو وهسیهتهن، بن گومان لهسهر هموو پروا
 دارن پیویست کرا، کهواته مهبهست بهم له خواترسانه پرواداران، چونکه نهبن پروادار
 هرچوئنن ببی له خواترسن، یان لهبر نهوهی له خواترسی راستهقینه به پرنکی فرمانبهرو
 گوئی پایله، به تاییهتی باسی نهوانی کرد، وهک نم یاسایه هر بو نهوان دانرابن، نینجا نایا

مەبەست بە وتەي «خېر» مال و سامانى زۆرىت، ۋەك لە فرمودەي (ئىمامى عەلى) ھوۋە
 ۋەرنەگىرىيەكە (بەيھەقى) و كۆمەلىك لە (عور) ھوۋە رىۋايەتى ئەكەن كە ئىمام - خوا لىنى پازى
 بىن - چوو بۇ دىارى بەندەيەكى ئازاد كراوى خۇي لەكاتى سەرە مەرگدا، ۋە ھەوت سەد يا
 شەش سەد درھەمى ھەبوو، ئىنجا ۋوتى بە ئىمام: ئايا ۋەسىيەت نەكەم؟ ئەۋىش فرمودى:
 نەخەير، چونكە خوا ئەفرمودى ئەگەر خەير بەجىن بەيلىن، ۋە خېر مال و سامانى زۆرە و تۆ
 زۆرت نىە، كەۋاتە لىنى گەپرى بۇ ميرات بەرەكانت، ۋە ھەروەھا (ئىبن و ئەبى شەيبە) كەدايىكى
 ئىمانداران (خاتوو عائىشە) - خوا لىنى پازى بىن - ئەيگىرنتەۋە كە پىاۋىك عەرزى ئەكات:
 ئەمەۋى ۋەسىيەت بىكەم، ئەۋىش فرمودى: چەند مالت ھەيە، ئەۋىش ئەلنى: سى ھەزار،
 ئەۋىش ئەفرمودى: ئەي خىزانەت چەند كەسە؟ ئەۋىش ئەلنى: چوار كەسە، ئەۋىش
 ئەفرمودى: ئەمە كەمە، كەۋاتە لىنى گەپرى بۇ خىزانەكەت چاكتەرە.

لەسەر ئەۋ رايە ۋا دەرئەكەۋى كە ئەۋ زۆرى و كەمىە بە گۆيرەي شوپىن و كات و ھالى
 مەردوم ئەگۆپرى، كەۋاتە ئەندازىكى تايبەتى دىارى ئاكتەين، ئەگەرچى (ئىبن و عەباس) - خوا
 لىيان پازى بىن - لاي خواروى دىارى كەردوۋە، ۋەك (عەبدى كۆپى ھەمىد) ئەيگىرنتەۋە
 لىيەۋە فرمودىتەي ھەر كەسى شەست دىنار بەجىن نەھىلىن زۆرى بەجىن نەھىشتوۋە،
 مەبەست بە وتەي «خېر» ئايا ئەمە بىن كە گوترا، يان ھەر مەبەست پىنى مالتە، ئىتر
 ھەرچەندە بىنى، ۋەك (زەھەرى) ئەفرمودى: بەھەرچۆر مەبەست بىت، چەند رايەك ھەيە لەم
 ياسايدە:

۱ - بەلاي كۆپو جەماۋەرى زانايانەۋە سەراۋەتەۋە بە ئايەتى ميرات، ۋە رابەرى ئەم
 سەرىنەۋەيە كە پىغەمبەر (ﷺ) لەسالى فەتى مەككەدا فرمودى: (لا وصية للوارث)
 ۋەسىيەت بۇ ميرات بەر نايىت، ۋە ئەم ھەدىسە ھەرچەند متواتر نىە، بەلام زانايان
 ۋەريان گرتوۋە ۋاى گىشتى بەسەرىتەي، كەۋاتە ۋەك (متواتر) ۋايە ۋەست ئەدا بۇ
 ئەۋەي ئايەت بەسرىتەۋە، لەسەر ئەم رايە پىۋىست كەردنى ئەمايەۋە لەسەر ھىچ كەس و
 بۇ ھىچ كەس، بەلام سوننەتە بۇ ئەۋ كەسانەي كە ميرات بەر نىن، ئىترى خەزم بىن يا
 بىنگانە، ۋە ئەندازەكەشى دىارى كراۋە تا سىنەيەكى مالتەكەي، ۋە ھەرچەند زىاد بىت
 لەۋ سىنەيەكە بە بىن ئىزنى ميرات بەر دانامەزى، ۋە بە ھەرچال چاك ۋايە لە چوار يەك
 تىپەر نەكات.

۲ - سەراۋەتەۋە ھەر بۇ ميرات بەر، ۋە ماۋەتەۋە بۇ خەزمى ميرات نەبەر.

۳- نه سراوه تهوه و له سر باری خوئی ماوه تهوه به لای (وین و جریرو نمو موسلیمی نه صفه هانی) هوه.

۴- سراوه تهوه دهر باره ی باوک و دایک و خزمی نژیکی میرات بهر، به لام هر ماوه تهوه بو شو باوک و دایک و خزم و نژیکانه ی که میرات نابهن، بهم پهنگه ناینیان جیاوازیبت، نه مهش به لای (نوبین و عباس) هوه - خوا لاینان رازی بن - وه هر وهما هندی له هاوله کان و تابعین له سر هم رایهن، وه ریوایهت کراوه له (نیمامی عمل) هوه که فرموویه تی: هر کهس له کاتی مردنیدا وه سیهت نه کات بو شو خزمانه ی که میرات بهر نین شو که یه کرده وه ی خوئی به گوناوه تهواو کرده وه، نه مانه رای زانایانی نیسلام بوون هر کام رابهر و به لگه ی خوئی هیه، نینجا کار به دهستی موسلمانیش ری ی هیه هر کام له رایانه بکات به یاسا و پهفتاری پی بگری، وه بهمه ده می شو دم به تالانه نه به ستری که له بهر خویمانوه وهک ورینه بکهن په خنه نه گرن له یاسای میرات و وه سیهت که گوايه هیچ گوئی نه دراوه به حزو نارزووی مردوو و خاوهن مالکه و به بی رای شو هموو به شیک دیاری کراوه و نیتر کابرا پی ی خوش بی یان نا؟ له گهل شه ودا نه گونجن حزو نارزووه که شی پیروبو به جن بی ی له هندی کاتدا وه شه وه یه کیک دوو برای ه بی ی، یه کیکیان زور به که لک و بهزه حمهت بووی و شه ی تر زور بی نرخ بووی ی و به لکو همیشه دزو پیچوانه ی پهفتاری کرد بن، دیاره هم کابرای مردوو نارزووی هیه که به شی برا چاکه که ی زور ترین ده ی نه گهر جنه و گری بکرنی له وه سیهت بو کردنی شو به داخله شه مرئ، هم په خنه بوش و بی جن یه هر چند بن نرخ و یاسا نه بی شتیکی گشتی بی ی و نابه ستری به هندی شتی تایبه تیه وه، وه هر چند شو یه که چاکه خوا پاداشتی نه داته وه له سر چاکیه که ی، که واته هر به شی شو زور تره، هر چند مه سه له که بهو جوړه یه، به لام له همان کاتدا شه و تا له ناو زانایانی نیسلام دا ریگه دراوه بهو وه سیهت کردنه، که واته مردوو که نه توانی له سر رای زانایان وه سیهت بکات بو برا چاکه که ی، مه به ست شه وه یه هم شه ریعه ته پانو فراوانه ی نیسلامه خوئی له خوئی پی که هاتوو و ته ناروه و هموو قورت و گری یه کی زانی پی نه کړیته وه و پیویست نیه به وه ی شوینی هیچ پزیم و یاسایه کی تر بکوین.

فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَإِنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٨١﴾ مَن خَافَ مِن مَّوْصٍ
جَنَفًا أَوْ إِثْمًا فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَا إِثْرَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٨٢﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا

هرکس وسیعت بکات پیوسته لهسری کسینک یا هر چند بکات به شمین دارو
وهسی که هلسن به جن به جنی لهپاش خوئی، وه هردها چاک وایه شایهتیش پاگرئی
لهسری، نینجا که وهسیهتهکی شرعی بوو دانهمزئی و نهبن به گویرهی وهسیهتهکی
رهفتار بکری بهبن زیادو کم ﴿فَمَنْ بَدَّلَهُ﴾ نینجا هرکس لهو وهسی و شایهتانه نهو
وهسیهتهیان گوپی به هرچورو بارئکدا ﴿بَعْدَ مَا سَمِعَهُ﴾ لهپاش نهوی که بیستی و به باشی
وهری گرت ﴿فَإِنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ﴾ گوناھی نهو گوپین و وهسیهته گوپراوه هر له نهستوو
لهسر نهوانهیه که نهیگوپن، نه لهسر وهسیهته کهره و نهلهسر وهسیهته بوکراو.

نینجا هرده شه نهکات له گوپرهکان و بهلین نهکات به وهسیهته کهر که نیازو کردموهکی
باش بیته، نهفرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ بهراستی خوا بیسری زانا و ناگایه به هموو قسهو
کردموه و نیازنکتان، کهواته پاداشتی وهسیهته کهر نهکاتوهو پرسیارو حیسابیش لهگهل
گوپرهکان نهکات. گوپین و دهست کاری وهسیهته دروست نیه بهس له یهک حالتهدا که
بزانری وهسیهته کهر لایداوهو ستهمی کردوهو نیتر به نهزانین وه بهبن نیازی ستهم کردن
یان به دهست قهست، وه بههوی نهوهو ناژاوه پهیدا بیئ لهناو وهسیهته بو کراوهکاندا، لهم
کات و حالتهدا نهگهر هول بدا بو یهک خستنی وهسیهته بو کراوهکان به دهستکاری کردن
وهسیهتهکهو پیک کردن لهگهل شرعدا نهوه هیچ گوناھینکی لهسر نیه، وهکو نهفرموی:
﴿مَنْ خَافَ مِن مَّوْصٍ جَنَفًا﴾ نینجا هرکس مهترسی کرد لهوهسیهته کهر و زانی که به هله
لایداوهو نارپهوایی کردوهو له وهسیهتهکی دا ﴿أَوْ إِثْمًا﴾ یا زانی کهبه دهست قهست ستهمی
کردوهو بههوی نهوهو ناکوکی و ناژاوه بهریا بوو له ناو وهسیهته بو کراوهکاندا ﴿فَأَصْلَحَ
بَيْنَهُمْ﴾ نینجا نهمایش پیک خستن بهوهی پیک شرعی کردو نهو نارپهوایی و ستهمی
نههیشته ﴿فَلَا إِثْرَ عَلَيْهِ﴾ نهوا نهو کسه هیچ گوناھینکی لهسر نیه لهو بارهیهوه، ﴿وَإِنَّ اللَّهَ

عَفُورٌ رَجِيمٌ ﴿ بهراستی خوا لی بووردهی بهزهیی داره، واته له جئیه خوا لی بووردهیه له گوناو بهزهیی داره به گوناهاکار باشت لی بووردهیه و بهزهیی داره بهم گۆره که خیر و چاکه و بهرژمهندی بهکار هیناوه، بان مههست شهویه که لی بووده و بهزهیی داره له هر کهم و کوپی و درۆ لادانی که کردبیتی بو یهکخستنی و پیک کردنهوهی لهگه ل شهردا.

بن گومان شه نوممهته که کرا بهجنگرو جئ نشینی هه موو نوممهتهکان، وه پنیویست کراوه لهسهری تیکۆشان و فیداکاری لهپئی خواداو بو چه سپاندن و جیگیر کردنی بهرنامهی خوا له زهوی دا، وه بوئشهوی ببی به کاربهدهست و فرمانزهواو چاودیز بهسهر ئادهمیته و زیان و جیهانهوه، بن گومان نوممهتهی ئاوا زۆر پنیویسته به پۆژوو بو شهویه پام ببیت و پابیت لهسهر پهیهوستی مل کهچی و گوئپرایهلی به خوای خویهوه، وه بوئشهوی بتوانی خواهییش و خواستی خوئی دامهزراو بکات، وه بوئشهوی فییری زال بوون و بهرزبوونهوه ببی بهسهر هه موو ئارهزوو و داخوایهکانی لهش دا، وه بتوانی شه باره گرانه هه لگرنی له پیناوی فرمان و پهزماهندی خوادا، شه حهله ئاماده شه بیت بو هه لگرتنی بارو شه رکی زۆر گرانی شه پینگهی که شهیداته بهر، که شه پینگهش په ره له درک و دال، وه له هه موو لایهکهوه داخوای و ئارهزووهکانی لهش پئی لی شه گرنی، وه هوی لادان و هه لخلیسهکان بهزۆری دهوری داوه!

پۆژوو بهوجۆزه پنیویسته و پهروادار داماوایی هیه بوئی، بیجگه لهو بهرو بهرهمه دهروونی و کۆمه لایهتی و تهندهروستییهی که بهره بهره پوون شه بنهوه بو مهردوم، جا له بهر شهوه پۆژوو له ئیسلامدا به پایهیهک له پینچ پایهکانی ئیسلام دانراوه، بن گومان پۆژوو بارو شه رکیکی گرانه بهسهر نهفسهوه و پنیویستی هیه به کۆمهکی کردن و پال پیوهنان بوئی، وه پنیویستی هیه به خوشهویست کردنی له دهرووندا، بو شهویه بیته سۆزو پهروش بوئی و بتوانی به خوشیهوه هه لسن پئی و گوئپرایهلی بکات، جا له بهر شهوه به شیوهیه پنیویست ﴿ یَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ﴾ شهی کهسانی که پهرواتان هیناوه، بانگیان لی شهکات به ناو و سیفتهی

پهروا که زۆر خوشهویسته لای پهرواداران، وه پال پیوهنه ریکی بههیزه بو گوئپرایهلی و ملکهچی و فرمانبهری،

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لِمَلَّكُمْ تَنْفُونَ ﴿١٨٣﴾ أَيَّامًا

مَعْدُودَاتٍ

ئینجا نه فرموی: ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ﴾ پیویست کرا له سرتان پوژوو، ﴿كَمَا كُتِبَ عَلَى
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ هرچون پیویست کرا له سرتان پوژوو، پیویست کرا له سرتان پوژوو، پیویست کرا له سرتان پوژوو،
نوممه ته کانی، ئیتر نایا مه بهست گهل و نوممه تی هه موو پیغه مبه رانی تر بیئت له ناده مه وه تا
ئیستا، وه ک دیمهن و پوواله ته که نهو شیوه گشتیه نیشان ئهدات، یان مه بهست یه هودو نه سارا
بیئت، یان هرچون تر؟ وه نایا مه بهست به پوژوو که ی نهوان هر وینه ی نه م پوژوو ی ئیمه
بیئتله ئه ندازمو له کات و له چونیه تیدا، یان مه بهست وینه ی نه م بیئت له پیویست کردندا،
له سرتان هر بارو به هر حال مه بهست دل خوشکردن و دلنهوایی نه م نوممه ته یه به وه ی که نه م
شوک و پیویست کردنه ته نه نه خراوته سرتان شانی نه مان، به لکو له پیشوو ه کانی نه مانیشدا
داوا کراوه، کهواته با چاو لهوان بکن و هه لسن به م شته پیویسته، ئینجا مه بهستی گه وه و
سه ره کی له پوژوو دا دهر نه خات تا با شتر گوئ پرایه نی بکری بۆ نه م فرمانه، نه فرموی:
﴿لِمَلَّكُمْ تَنْفُونَ﴾ واته پیویست کرا پوژوو له سرتان، به لکو به وه ی نهو پوژوو وه خوتان
پیارین له گونا هو خراپه کاری و بچنه ریزی له خوا ترسان که خویان نه پارینن له وه ی
خه شم و نارهنایی خوا، که نهو له خوا ترسی و خوپارینزه ش پله یه کی زور به رزه له
ئیسلامدا، وه له چند نایه تدا پیت و فهرو بهرو به ره می دهر خراوه، کهواته گه یشتن بهو
پله یه ئاوات و نامانجی هه موو پرواداریکی راسته قینه یه، به تایبه تی نهو یه که م کومه له
پرواداره ی که یه که م جار نه م قورئانه یان چوو به گوئ دا، که نهوانه با شتر گه یشتبوون له
ئیسلام و ریزو نرخ ی نهو پله یان با شتر نه زانی، جا له بهر نه وه پوژوو که ی خوشه روست کرد
له دل یان دابه مه ی که پوژوو رینگه ی گه یشتن بهرو پله به رزه، رینگه ی گه یشتن پینی له چند بار ریکوه:
۱- پوژوو گرتن ملکه چی و گوئ پرایه لیه بۆ خوا و باودانی ره زامه ندی نه وه به سرتان نارهنوو

ره زامه ندی نه فس و دهر وونی خویدا.

۲- پۆژووگر پام ئەكات و فیری له خوا ترسانی ئەكات و دەقی پێئەگرئ له پەنھانیدا، ئەوەتا خۆی ئەپاریزی ئەوەی كه حەزی ئی ئەكات و بە سۆزو پەرۆشه بۆی له خواردن و خواردنەموو مامەلەئی ژن و میردی، بەبێ ئەوەی هیچ كەسێ بە دیارەوه بیئت و هیچ زەخت و زۆریكى ناشكرای لەسەر بیئت، كه ئەوەش بەبێ ترسان له خوا ھەرگیز نابێ و دەست نادا، وە ئەوە سەنگی مەحەكە بۆ دەرکەوتنی راستی بەندە لەگەل خوای خۆی، وە لەسەر جیگیر بوونی سام و بیعی خوا له دەرئوونیدا.

۳- فیری له خواترسی و خۆپاریزی ئەكات له ھەر گوناھێتر لەو كاتەشدا كه بەپۆژوو نیە، وە فیری ئەكات كه ھەمیشە ئارەزووی ئەفسی شوین شەرع بگەوئ و جەلوی ئەفسی بداتە دەستی.

۴- پۆژوو شكینەرو كەم كەرەوی ئارەزووی ژن و میردیە كه ئەو ئارەزوو یەكجار بەتین و زالە بەسەر مەردومدا، وە چەكێكى زۆر بەكارە له دەستی شەیتاندا بۆ ژێر دەست و ژێربار كردنی مەردوم، وە لەبەر ئەوەبە پینغەمبەر (ﷺ) ئەفەرموئ لەحەدیسیكدا كه (بوخاری) و (موسلیم) ھیناویانەتەو: (يا معشر الشباب من استطاع منكم الباءة فليتزوج فإنه اغض للبصره احسن للفرج ومن لم يستطع فعليه بالصوم فإنه له وجاء) ئەئى كۆمەلئى گەنجهكان ھەركام له ئیوھ توانا و دەسەلاتی ئەركی ژن ھینانی ھەبە ژن بیئن، چونكه ژن ھینان باشتەر چا و ئەنوو قینن له حەرام، وە باشتەر پارێزگاری ئەكات لەداوین پیسی، وە ھەركەس له ئیوھ دەسەلاتی ئەوەی نیە با پۆژوو بگريئ و لەسەری بئ پۆژوو گرتن، چونكه پۆژوو بۆئ ئەبئ لاوازكەرو شكینەری تیژی ئارەزوو كەئى، سوود و بەرھەمی سەرھكى پۆژوو ئەوھبوو كه باس كرا، وە بیجگە لەوھ چەمئ سوود و بەرھەمی تری ھەبە، بۆ ئەمۆنە:

۱- سۆزو بەزەبئ ئەخاتە دلبئ پۆژوو گر بەرامبەر بە ھەزارو برسێھكان، بەم پەنگە له دەرئوونی خۆبەوھ ئەزانن حالی ھەزارو برسێھكان چۆنە، ئەو حەلە دلبئ نەرم ئەبیئت بۆ كۆمەكی و دەست گیریان، كەواتە پۆژوو یارەمەتی دەرئكی بەھیزە بۆ پینك بیرو

باومړنۍ گړنگي نيسلامی که پښې نهگوتړئ (التكافل الاجتماعي) دهسته بهرهي نهندامي گل بو يهکتر.

ب- بيروباومړي يهکيهتي و يهکساني نادميتي نهروينئ له دهرورندا، نهوتتا بهين فهورو جياوازي نهين دهست دارو بين دهست، گهورو و بچووک، پادشاو گهدا هلسن بهو فرمانه که نهو بيرو باومړهش يهکيکه لهکارو نامانجهکاني نيسلام.

ت- پوحي پښمو و نيزام نهچينئ له دهرورندا، نهوتتا به يهکجار دم نهگرنهوه و بهيهکجار بهرلای نهکهن لههر ناوچه و ولاتينکدا.

پ- لهباري تهنروسيتيهوه کهلکي زوري هيه، نهوتتا زياده خوړاک و شتن که کونهبيتوه له لهش داو تهپهئدا به تايبهتي لهشي نهوانهي که زور خوړو خوړن، نهو شته زيادانه نهتونينيتوه، وه نهو زياده تهرهبي کهله لهش دا هيه و زياني هيه وشکي نهکاتوه، وه پيخولهکان پاک نهکاتوه لهو هموو ژارهي که قهلهوي و سک گهورهبي فراهم نهينن، وه نهو زياده چهروي و پيوهي کهله ناو سکدا هيه نهيتونينيتوه که زور جينگي مهترسيه لهسر دل، وه له حديدسدا هاتوه، (صوموا تصحوا) پوژوو بگرن با ساغو تهنروسست بن، ههندي لهزاناياي نهوروپايي وتويانه: هر نهندازيه شتي زيادهي بين کهلکي بين گيان کهله ماوهي ساليکدا له لهش دا کونهبيتوه، پوژووي يهک مانگ نهوانه هموو لا نهبات و دهر يا نهکات له لهش.

ئينجا ههميتر دلنهوايي برواداران نهکات و پوژووکهيان لهبهچاو ناسان نهکات بهمهي که نهفرموي: ﴿اَيُّهَا مَعْدُونَ﴾ چمند پوژونکي ديار ي کراو بگرن، يا ژميرراو، واته کهمن و به ناساني نهژميرين، نيتر نهو چمند پوژه نهام مانگي پههمزانه بن کهله يهکم جاروه ليړهدا به ناديار ي باسي کردنو له پاش دا ديار ي کردن به مانگي پههمزان وهک زوريه لهسر نهون، يان چمند پوژئي ترين کهله پيشهوه پيويست کران و له پاش دا سپرانهوه له جينگي نهواندا پههمزاني ديار ي کرد وهک ههندي له زاناياي تري لهسره، لهسر ههربار هر کهمن و به ناساني بهجن نهينين، وه ل نهوهشدا پيوستي نهو پوژوو هلگيرا لهسر ناساغ ههتا چاک نهينيتوه، وهلهسر سهفري ههتا نيشتهجن نهينت،

فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ
طَعَامُ مَسْكِينٍ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ. وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٤﴾

وهكو نهفهرموی: ﴿فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا﴾ ئینجا ههركهس له نیوه نهخوش بوو ﴿أَوْ عَلَى سَفَرٍ﴾ یان لهسر سهفر بوو نهوه لهسریان نیه له ماوهی نهخوشی و سهفهرهکهیاندنا پوژوو بگرن کهواته نهگر ههركام لهو دووانه نهیگرت ﴿فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ﴾ نهوه لهسهریهتی به نهاندازهی نهوهی شکاندوویهتی پوژوو بگریو بیگریتهوه له پوژانی تر لهپاشدا.

بهپئی پوآلهتی نایهتهکه نهخوش و سهفهرهکه جوړو ههچوون ببن پوژوو گرتن پیویست نیه لهو ماوهیهدا، وهك كوومهلی له زانایانیشتی لهسهره، وهك (ئیین و سیرین) و (عهتا) و (بوخاری) و چهند کهسئتر، وه (شافیعی) له رایهکی دا نهوهی ههلبژاردوو سهبارت به نهخوش، بهلام زوړیهی زانایان لهسر نهوهن که نهخوشیهکه به جوړی بیئت که بهزهحمهت پوژووی لهگهل بگریئ، وه سهفهرهکهش ههلال بیئت و لهوو قوناغ کهمتر نهبن بهبارو کاروانی حوشت، نیتر با هیچ زهحمهت و ماندووپی تیا نهبیئت، نهام رای زوړبه بههیزه بهپئی فهرموودهی (ئیین و عهباس) که فهرموویهتی: نهی دانیشتوانی مهکه له کهمتر له شازده فهرسهخ دا نوپژکورت مهکنهوه، کهواته لای خواری سهفهرهکه لهوه کهمتر نیه، وه ههروهها له ههدیسا کهمتی له دوو یان سن پوژ به سهفر دانمراوه، وهك له ههدیسی (ئیین و عومر) و (ئهبو هورهیره) هوه هاتوو.

سهبارت به شیوهی پیویست کردنی پوژوو دوو پا ههیه لهناو زانایاندنا، رای یهکهم لهسر نهوهیه که له یهکهم چارهوه هه پوژوو پیویست نهکرا، بهلکو یا پوژوو یان فیدیه دان، نهوهش لهبهرنهوه زوړ زهحمهت بوو لهسر شانیان، جا لهبهرنهوه ئیسلام تهنگهتاوی نهکردن لهپروه، بهلکو یهکن لهو دووبارهی لهسر دانان دلایان لهسهری دامهزرا، لهپاش نهوه به نایهتی داهاتوو باری پوژووی هینشتهوه و نهو بارهکهی تری سپروه، رای دووه لهسر نهوهیه کهله پروه هه پوژوو پیویست کرا، ئینجا لهبهرنهوهی رای یهکهم ههدیس و ههوالیکی لهسهره که (ئیمامی بوخاری) و (موسلیم) و (ئهبو داود) و (نهسانی) و (ترمزی) و

(تبرانی) نهیئین له (سهلمه‌ی کورپی نه‌کوه) هوه، له‌بهر نه‌وه‌ی له‌سه‌ر نه‌و رایه هیچ پیویست نیه به ته‌ویل و پینه و په‌رۆ.

له‌بهر نه‌و دوو هۆیه ته‌فسیره‌که له‌سه‌رباری به‌که‌م نه‌که‌ینه‌وه و نه‌لین: ﴿وَعَلَّ الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ﴾^۱ نه‌وانه‌ی که زۆر به زه‌حمه‌ت نه‌توانن پۆژوو بگرن، نه‌گه‌ر نه‌یان گرت پیویست له‌سه‌ریان فیدیه‌ به‌دن، که نه‌و فیدیه‌ش ﴿طَعَامٌ مِّنْكَانٍ﴾ خۆراکی پۆژۆکی هه‌ژارێکه له‌باتی هه‌ر پۆژۆکدا که نه‌یگرێ، ئینجا هانی نه‌و به‌رواده‌ نه‌دات زیاده‌ خێرو چاکه، به‌م په‌نگه‌ زیاد له‌ نه‌دازن خۆراک به‌دات، وه‌ک (ئیبین و عه‌باس) نه‌فه‌رموئ... نه‌فه‌رموئ: ﴿فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا﴾ ئینجا هه‌رکه‌س به‌ ئاره‌زووی خۆی زیاده‌ خێرو چاکه‌یه‌ک نه‌کات ﴿فَهُوَ خَيْرٌ لَّهُ﴾ نه‌وه‌ چاکتره‌ بۆی، چونکه‌ دیاره‌ نه‌وه‌ پاداشتی زۆتره‌، ئینجا پۆژوو گرتنه‌که‌یان به‌لاوه‌ خۆشه‌ویستر نه‌کات، نه‌فه‌رموئ: ﴿وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ وه‌ پۆژوو گرتنه‌که‌تان چاکتره‌ بۆتان ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ نه‌گه‌ر ئیوه‌ بزانه‌ به‌و سوود و به‌هه‌ریانه‌ که‌له‌ پۆژوودا هه‌ن هه‌ر پۆژوو گرتنه‌ که‌ هه‌له‌به‌ژێرن، یان نه‌گه‌ر ئیوه‌ نه‌و هه‌موو به‌هه‌ره‌ و به‌هه‌مه‌ی تیا‌یه‌، وه‌ک هه‌ندی‌که‌مان باس کرد له‌سه‌رتای باسه‌که‌وه‌، به‌م ته‌من و نامۆزگاریه‌ ڕێگه‌ی خۆش کۆد بۆ پیویست کردنی ته‌نها پۆژوو، وه‌ سه‌رینه‌وه‌ی فیدیه‌ دان سه‌باره‌ت به‌وانه‌ی که‌ ساغ و نیشه‌ته‌جین، جگه‌ له‌و په‌یره‌ په‌ک که‌وتوانه‌ی که‌ پۆژوو ته‌نگه‌تاویان نه‌کات و نو‌میدو هیوای نه‌وه‌یان لی‌ نا‌کرێ که‌ بتوانن له‌پاش دا‌قه‌زای بکه‌نه‌وه‌، نه‌مانه‌ ڕێ‌یان هه‌یه‌ نه‌یگرن و له‌باتی هه‌موو پۆژۆکدا فیدیه‌ به‌دن، ئینجا پۆژوو گرتن خۆشه‌ویست نه‌کات به‌مه‌ی که‌ پۆژووی مانگی په‌مه‌زان، که‌ قورئانی تیا‌ هاتووه‌ته‌ خوا‌وه‌، وه‌ قورئانیش دواترین نامه‌ی خوا‌یه‌ که‌ هات بۆ ئاده‌می هه‌تا هه‌تایه‌، وه‌ نه‌و قورئانه‌ که‌ گه‌ل و ئوممه‌تیکی پێک هه‌ینا که‌ می‌ژووی ئاده‌می شتی وای به‌خۆ‌یه‌وه‌ نه‌دیوه‌، که‌واته‌مافی نه‌و ئوممه‌ته‌یه‌که‌له‌ سوپاسی خوا‌دا نه‌و مانگه‌ به‌ پۆژووبین و خۆیان یه‌که‌بار به‌که‌ن بۆ‌په‌رسینی نه‌و په‌روه‌ردگاره‌ میه‌ره‌به‌انه‌ی که‌ سه‌ری نه‌م ئوممه‌ته‌ی به‌رزکردوه‌ به‌م قورئانه‌،

^۱ له‌سه‌ر پای سوو‌م ناچارین که‌وتی (يُطِيقُونَهُ) له‌دیه‌من و پوه‌اله‌ته‌که‌ی لاده‌ین و بلێن مه‌به‌ست نه‌وانه‌یه‌ که‌ ناتوانن، وه‌ک به‌ درۆی باس کراوه‌ له‌ شوینی خزی دا، ده‌ی ئایا به‌بێن په‌ره‌و به‌لگه‌یه‌ک چۆن لایه‌دین له‌ دیه‌من و پوه‌اله‌ته‌که‌ی؟

شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ
فَمَن شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ

ئەفەرموی: ﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ﴾^۱ واتە ئەو چەند پۆژه کەمە ی کە
پێویست کرا لەسەر تان مانگی رەمەزانی کە قورئانی تیا هینرایە خوارەوه، بەم رەنگە بە یەك
جار لە (لوح المحفوظ) هینرایە خوارەوه بۆ ئاسمانی یەكەم و ئینجا لە پێوه هاتە خوارەوه بۆ
سەر زەوی لە ماوەی ئەو بیست و سێ سالی ژبانی پێغەمبەرەدا (ﷺ)، بان مەبەست دەست
پێکردنە بە هینانە خوارەوهی بۆ سەر دلی بەفەری پێغەمبەر (ﷺ) لە شەوی (لیلة القدس) لە
ئەشکەوتی (حرام، دا)، ﴿هُدًى لِّلنَّاسِ﴾ لە کاتیگدا ئەو قورئانە پێ نیشانەرە بۆ مەردوم بۆ
هەموو هەق و خێرو راستیەك، ئینجا پلەیهك بەرزتر ئەبێتەوه لە وەصفی ئەو قورئانەدا،
ئەفەرموی: ﴿وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ﴾^۲ وە لەکاتیگدا کە چەند رابەر و بەلگەیهکی ئاشکرایە
لەوهی کە پێنموونی ئەکات بۆ هەق و راستی و جیاکەرەوهی هەقە لە ناهەق، یان مەبەست
ئەویە کە قورئان چەند ئایەت و رابەریکی پوونە لەناو هەموو کتێبەکانی خوادا کە
پێنموونی کەرن بۆ هەق و جیاکەرەوهی هەقن لە ناهەق ﴿فَمَن شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ﴾ کەواتە
هەرکەس لە ئێوه ئامادە ی ئەو مانگە بوو بەم رەنگە مانگی بینی یان زانی کە بینراوه بۆ ی
دەرکەوت کە رەمەزان هاتوووە ﴿فَلْيَصُمْهُ﴾^۳ با ئەو کەمە پۆژوووەکە ی بگری، یان هەرکەس
ئامادە ی بوو بەنیشته جێ ی با بیگری، ئینجا ماوەتەوه ئەوانە ی کە دانیشتوانی ولاتەکانی
قوتبی لای ژوووو، یان قوتبی خواروو کە هەرکام لەو دوو شوێنە بە ئەندازە ی شەش مانگ
شەوه و شەش مانگ پۆژە بە پێچەوانە ی یەکتەر، پێویستە لەسەر ئەو دانیشتوانە بە پێ ی
کاتژمێر مانگی رەمەزان و پۆژەکانی دیاری بکەن، وە بەراوردی بکەن لەگەل کاتی مەککە و
مەدینەدا، یان نزیک ترین ولات کە شەوه پۆژی پێک و پێکیان هەیه.

^۱ ئەم وتیە بە چەند شیۆهیهك (ترکیب) کرلوه، وە لە مەبەست دا هەریەك شتە، بەلام بە شیۆه ی تەفسیرە کە سووک
ترو کەم ئەرك ترو، لەبەرئەوه ئەوه مەلژارد.

وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَيْتُمْ وَلَعَلَّكُمْ

تَشْكُرُونَ ﴿١٨٥﴾

نم نایه ته بوو که به تواوی پوژووی پیویست کردو باری شکاندن فیدیه دانی سربیهوه سهارهت بهوانی کهلهش ساغو نیشته جین، بیجگه له پیره پک کورتووهدکان وهک باسمان کرد، نینجا له بهرنهوهی نم فرمودهیه گشتیه، لیرهشدا نهخوشو سهفریی لی دهکرد، نهگینا وا گومان نهبرا که پیویسته لهسریان، وه دهرکردنی یهکم جار بهرگری نم گومانهی نهشکرد، چونکه نمه بریاریکی تازهیه و بریاره پیشووهدکی سربیهوه، لهبر نمه دووباره فرمووی: ﴿وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ﴾ همرکس نهخوش بیت یان لهسر سهفریبیت - نهگر نهیگرت - نمه لهسهریهتی به نهاندازی نمهوی که نهیگرتوو به پوژوو بیت له پوژانی تر پاش پههزان، نینجا لهبارئ تریشهوه پوژوو خوشهویست نهکات بهمی میهرهانی خوی نهخاته بهرچاو، چ له پیویست کردنی وه چ له پهوادانی نهگرتنی بو نهوانی که باس کران، نهفرموئ: ﴿يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ﴾ خوا ناسانی و پهحمتهی نموی بوتان، وه سهختی و نارپهحمتهی ناوی بوتان، واته نایهوی تنگهتاوتان بکات له پیویست کرنی پوژوو لهسهرتان، نمهتا ری نهادات له نهگرتن لهوکات و خالهتانهدا که لهوانه بیت تنگی و نارپهحمتهی پوو بدات، خوی میهرهبان نهک تنها له مسهلهی پوژوودا، بهلکو له هموو کاروباری نایینه بهرزهکهماندا تنگی و نارپهحمتهی دانهاوه، وه نمهی کهله نایهتهدا فرمووی یاسایهکی گشتیه له هموو داواو نهرکئ که لهم نایینه پیورزهدهیهو خراوته سهرشانی بهندهکانی خوا. خوی میهرهانی کار دروست له پیویست کردنی پوژووی مانگی پههزاندان سئ شتی دنانهوه:

۱- نمهوی نامادهی نهبیت و بیانوی نهخوشی و سهفری نیه، نمب پههزان بگری.

۲- ری دا بهو بیانوو دارانه که نهیگرن.

۳- پېښوېستې كړدو فەرمانېدا به مې ئو بېانوو دارانه هر چه نديان لى نه گرتېن له پاشدا

بېگېر نهوه، ئېنجا نه فېرموئ: ﴿وَلْتَكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَيْتُمْ وَلَلَكُمْ

تَشْكُورًا﴾ له بېر نهوهى ژمارهى مانگه كه ته واو بكن، وه له بېر نهوهى خوا به گوره

بگړنو وه سفو سه ناي بكن له سر نهوهى پېنموونى كړدن بۇ گېرانه وهى ئو

پۇژانهى كه نه تان گرتن، وه له بېر نهوهى سوپاس و ستايشى خوا بكن، كه خوا بهو

جوړهى كړدو نهوهى له سر دانان، واته پېښوېستې كړد گېرانه وهى ژمارهى ئو

پۇژانهى كه نه تان گرتن له رهمهزان، بۇ نهوهى ژمارهى مانگه كه ته واو بكن، وه به

هر جوړ مانگې به پۇژو بن، تا پاداشت و پېت و فېرى پۇژووى مانگېكتان كهوت بېن،

وه رېى گېرانه وهى نېشان دان و فېرمانى پېدا بۇ نهوهى له سر نهوه خوا به

گوره بگړنو وه سفو سه ناي بكن، وه رېى نه گرتنى دان له كاتى نه خوښى و

سېفېر داو كاره كې له سر ناسان كړدن، بهلكو چاوله بېرى خوا بېن و سوپاس و

ستايشى بكن^۱ تا بهو جوړهى كه باس كرا دهر نه كهوئ منت و چاكه و به مېرى خوا له

دانان و پېښوېست كړدنې پۇژووا، كه به پوالت قورس و گرانه له سر له شو دېروون،

وه ناشكرا نه بېت كه مېهست و نامانچ له پۇژو پېنگه يانندن و پېروره دېر كړدن و

ناماده كړدنې بېر وادارانه بۇ ئو كارو نېر كه گوره بهى كه خراوته سېرشانېان و پېيان

سېپراوه، كارو نېركى جېنشېنې و سېر كړد ايه تې ناهمې و ژيان!

ئېنجا پېش نهوهى باسى پۇژو دوايى پې بېنې، له ناوه پراستې باسه كه دا نايه تېك

نه مېنې كه نهو پېرى مېهره بانى خوا نېشان نه دات به بهنده كانى، وه دېروونيان پر نهكات له

نارامى و دلنېايى، وه دلېان نه خاته سۆزو پېرؤش بۇ مل كه چى و گوئ پرايه لى، وه بېر اوستى

نهم نايه ته شايس تهى نهويه بهير لېكړد نهوهى هېچ ماندوويى و برسېه تى و تېنوويه تى

نهمېنې لاي هېچ پۇژووه وانېك،

^۱ نهم ته فسېره به پېرى فېرموودهى (زهمه خېطه رى) به زؤر له زانايان په سېندى نه كېن، وه بهم شېويه ياسايه كه له

ياساكانى عېلمى به يعنى تېايه كه پېرى نه گوتېن: (رد العجز ال: الصدر) كه و ته و تارى پې جوان نه كړئ، وه به چه ند

شېويه تړېش نهم نايه ته ته فسېر كړوه و نه وانېش هر پېكېن، به لام ئو ياسايه نېشان نادهن.

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ

نه فرموي به پيغمبر (ﷺ): ﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي﴾ کاتن که بنده کانی من پرسياي منت لي نه کن له باره ي نزكي و دوريم لنيانوه ﴿فَإِنِّي قَرِيبٌ﴾ بن گومان من نزیک لنيانوه، واته بلن پنيان: که من نزیک، به لام بهم شيوه ي که له قورنانه کدا هاتوه لوتف و ميهره باني لي نه باري، چونکه وا نيشان نهدات که خوي گموره خوي وه لامه که بيان نهداتوه و حواله ي پيغمبريشيان ناکات (ﷺ)، هر چوتن هر له يه کم جاروه پزنو ميهره باني نيشان نهدات که نه فرموي: ﴿عِبَادِي﴾ بنده کانم که نه وه تا يبه ته تي نه که يه منن، بلن پرمردگار نزیکه له بنده کانيوه به نزیکه که شياو و شايسته يه به زاتي پاکی نه، نزکی زانين و ناگاداري و ميهره باني و چاوديري... بن گومان بوون و مانه وه ي هموو شتن له خواوه يه و به خوا پاگيره، وه هر وه ها بووني هر شتن بهو شته تا يبه ته يه هوي خواوه يه، که واته نه گم توتن وورد بينه وه تن نه گه ين که خوا له هموو شتن که وه نزیک تره له بوونه که ي بوي، به لکو نزیک تره له هر شتن که وه تا نهو شته بو خوي که واته زور و ته يه کی راست و شيرينه که خوا ناسان فرمويانه: (سبحان من هو اقرب من كل شيء من عينه) پاکی بو که سن که نزیک تره به هموو شتن له شته که خوي بو خوي! نينجا نهو نزیکه هر نه خات و رابرو به لگه ي له سر نه مينيتوه به مه ي که نه فرموي: ﴿أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ﴾ و هر نه گرم و به جن نه مينم داوا و نزاو پارانه وه ي نزکر کاتن که هاوارو نزام لي بکات، ده ي نه گم نزیک نه بن بهو شيوه ي که باس کرا چون نزاو داوا و هر نه گري و جن به جن ي نه کات! نه فرمويده يه ياسه يه کی گشتي نيه و وا ناگه يه منن که خوا هموو نزايه ک و هر نه گري، که واته که س پئي نيه بلن: نزاو داوا ي زور نه بينن نه گري و و هر ناگري ن، وه نه گم واش دابننن که گشتيه نهو حله نه لنن: و هر گرتني نزا وه که له نايه تي تره وه و هر نه گري به ستراوه به خواه يش و مه يلى خواوه، نينجا له حديس دا چمند مر جيکی بو دانراوه:

نه ياسه يه کی گشتي نيه هر به پئي بلوي زماني عه رب، وه به پئي ياساي (عيلمی مه تيق) وه ي ﴿عِبَادِي﴾ هر گيز به کار ناميننن بو گشتي و هموو کات.

۱- نزاڪر ههلسى به فرمان به چاڪه و جلموگيرى له خراپه.

۲- نزاڪر حهلال بخواو حهلال ببوشن.

۳- نزاڪر پهله نهنيتمه له خواو راويژى بو نهكات و گه لالهى بو نهگرى.

۴- داواى گوناھو قهتعى رحم نهكات.

ثم مرجانهيك بهيك له حهديسه صهحيه كاندا هاتوون و له كتيبها كاندا بلاويوونهتوه،
كهواته هركات ثم مرجانه بهدى هاتن شو حمله نزاكه بن گومان وهر نهگيرى، نهگينا لازم
ناكات، بيچكه له مانه هممو، وهرگرتنى نزا هر نهوه نيه كه داوا كراوهكه بهدى بيت، بهلكو
بارى تریش هيه، وهك له حهديسى (ترمى) دا هاتوه: كه بریتیه له بهرگرى كردنى
ناره حهتى و خراپه له نزاكر، وه لهم بارهوه زانای خواناس (ئيبين و عهطائوالله ى سكه ندهرى)
وتهيكى شيرينى هيه: (فمن الإجابة فيما يختاره لك لافيما تختاره لنفسك، وفي وقت يريده
لا في وقت تريده)، خوا بووه بهزامنى وهرگرتنى نزا لهوه كه شو بوته ههله بژيرى، نهك له
شتيكددا كه خوت بو خوتى ههله بژيرى، وهله كاتيكددا وهرى نهگرى كه خوى نهيهوى، نهك له
كاتيكددا كه تو نهتهوى، وه هروهها وهرگرتنى نزا بارى تریشى هيه كه سه رهكيه و له پروى
راستى دا هر نهوه شته، نهوش بریتیه له وهرگرتنى بهوينه نويژو پوژوو عيبادهته كاتى
تر كه كاتى وهرگيران نهبنه زه خيرهى پوژى داواى و نهجرو پادا شته كانيان لهوى وهر نهگيرى،
چونكه نزا كردن داواو پارانهوه له خوا عيبادهت و خوا بهرستيه، وهك له حهديسىكددا
نه فرموى كه (نعمانى كوپى بهشير) پيوايهتى نهكات پينغه مبهر (ﷺ) فرموى: (الدعاء هو
العبادة) نزا كردن هر عيبادهته، بهلكو له پيوايهتىكددا نه فرموى: (الدعاء مخ العبادة) نزاو
لاله و پارانهوه له خوا ناوهرؤك و پالفتهى عيبادهته، ئينجا دوعاو نزا چند كاتيكي تايبهتى
هيه كه زياتر چاوهروانى وهرگرتنى نهگرى، يهكن لهو كاتانه كاتى پوژوه، وهك (شبو
داود) حهديسى نههينى له (ئيبين و عومر) وه - خوا لئى رازى بن - نه فرموى: بيستم له
پينغه مبهر (ﷺ) كه بو پوژوه وان هيه له كاتى بهربانگدا نزاو داوايهكى وهرگيراو.... جا به
هوى نهوهوه (ئيبين و عومر) له كاتى بهربانگدا خيزانه كانى بانگ نهكرد و نزاو داواى نهكرد له
خوا، وه هروهها (ئيبين و ماجه) ش وينهى ثم حهديسه نههينى لئيهوه، هرچونى (ئيمامى
نهحمه د) و (ترمى) و (نهسائى) و (ئيبين و ماجه) له (شبو هورهيره) وه لهو بارهيهوه حهديسىك
نههينن، ئينجا رهنگه هينانى ثم نايهتى نزا به تيهه لگيش له ناو نايهته كانى پوژوودا
دهست نيشانى تيا بيت بهوى كه كاتى پوژوو كاتيكي تايبهتى بو نزا كردن.

فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَيُؤْمِنُوا بِالْعَلَمِ يَرشُدُونَ ﴿٨٦﴾ أَجَلٌ لَكُمْ لَيْلَةَ الصَّيَامِ أَلْفَتْ إِلَى

نَسَائِكُمْ

خوا میهربانی شو به لینهی دا، نینجا بهرامبهر شهوه نهفرموی: ﴿فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي﴾
کهواته با بهندهکام داوای وهرگرتنی نزام لی بکن، یان با شهوانیش گویم لی بکن و
گوئپرایه ل بن کاتی که من بانگ کردن بو پرواهینان و گوئپرایه لی ﴿وَلْيُؤْمِنُوا بِي﴾ دهبا
دامهزراو و بهردهوام بن لهسر پروا هینانیاں به من، وه شهوش که نهکن ﴿لَعَلَّهُمْ يَرشُدُونَ﴾
به نومیندو چاوهروانی شهوی که شهوان ری ببهن و بگن به بهر شهومندی جیهان و پوژی
دواییان، چونکه چاوهروانی شهوه و گیشتن بهو نامانجه بهرزه تنها لای خوا و له
بهرنامهکھی هیه و دهست کهوت نیتر بینجه لهو هرچی هیه همووی پره له نهفامی و
لاری و هله و سهر لی شیوان، کهواته بهرهمی گوئپرایه لی و پرواکهشیان هر بو خویانه و
دهست کهوتی خویان شهیت... له پاش شه تیهه لکیشه نینجا دیتشه سهر باسی پوژوو
برپارهکانی تهواو نهکات، له یهکهم جاروه که پوژوو پیویست کرا، مامله لی ژنو میردی و
خواردن و خواردنوه له شهودا دروست بوو تا پوژووهوانه که نهخهوت، نیتر له پاش خهوتن
هرکام لهوانه قدهغه بوو، نینجا یهکن له موسلمانان له کاتی بهربانگ دا هیچی دهست
کهوت له مال دا، نینجا خهوی لی نهکهوی و له پاش دا که خهبری شهیتوه تازه هیچی بو
ناکری ناچار بهبن شیوو پارشیو پوژی دوومیش هر به پوژوو شهیت، بههوی شهوه زور
نارهحت شهیت و هوالهکھی نهگاته پیغهمبهر ﴿ﷺ﴾ هرچونی ریک نهکهوی که هندی له
موسلمانان له پاش بهربانگ کردنوه خوی یا خیزانی خهوی لی نهکهوی، نینجا نارهنووی
زوری پی شهیننی شهچینه لای خیزانی و هوالهکھی شهیش نهگات به پیغهمبهر ﴿ﷺ﴾، وه
دهرنهکهوی که موسلمانان بهو شیوه نهکهونه نارهحتی، بههوی شهوه خوا میهربانی
نهکات و نهیانگیریتشه بهم نایهته: ﴿أَجَلٌ لَكُمْ لَيْلَةَ الصَّيَامِ أَلْفَتْ إِلَى نَسَائِكُمْ﴾ رهوا دراو
حال کرا بوتان له شهوی پوژوودا نریک کهوتنوه و یهک گرتن و چوونه لای ژنهکانتان، نینجا
هوی شه رهوا دانهش باس نهکات به جوژی شه تیکه لی و په یوهندیه نهرم و ناسک و شیرین
نهکات له بهرچاو و له هرووندا،

مِنْ لِيَاسٍ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِيَاسٍ لَهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنْكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ
 عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالْتَمَنَ بَشِيرُوهُنَّ وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَبَيِّنَ
 لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتَمُوا الصِّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ وَلَا تُبَشِّرُوهُنَّ
 وَأَنْتُمْ عَلَيْهِنَّ فِي الْمَسْجِدِ

ئەفەرموی: ﴿مِنْ لِيَاسٍ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِيَاسٍ لَهُنَّ﴾ ژنهکاتان پۆشاکن بۆ ئیوه و ئیوهش پۆشاکن
 بۆ ئەوان، واتە ئیوه و ئەوان لە تێکەلی و پینچرانتان بە یەکتەرەوه وەک پۆشاک وان بۆ یەکتەر،
 یان هەرکام مایە ئارامی دلە بۆ ئەویتر بەوینە ئارامی دل بە پۆشاک، یان هەرکام بەرگری
 کەری یەکتەر لە کاری خراپ و داوین پیسی بەوینە بەرگری پۆشاک لەسەرما و گەما و شتی
 نازار دەر، بە هەرچۆر مەبەست بێت پەيوەندی و پەيوەستیهکەیان پەواو شیرین ئەکات و
 پنیوستیان بە یەکتەر بە تین و بەهیز دەرئەخات بەجۆری دور کەوتنەوه و کەنار گریان لە
 یەکتەر گران و زەحمەتە، لەبەرئەوه خوا میهرەبانی کرد ئەو ئەرکە قورسە لەسەر لا بردن،
 نیسلام بەر جۆرە هەست و نیازی پیاوو حەلال هاوسەر و پنیوستیان بە یەکتەر پاک و خاوین و
 بەرزو بەریز ئەکات، وە دان ئەنیت بە ئارەزووی ژن و میردایەتیانداو لەو دیمەن و پوالتە
 شیرینەدا دەری ئەخات نیشانی ئەدات!! ئینجا هەستی دەروونی و کردەوی نیهینیان
 دەرئەخات لە کاتێکدا کە میهرەبانی خۆی دەرئەبێت بەلیبوردن و لە کردەوی ناپەرەوی لەوه
 بەریان و حەلال کردنی بەجێهێنانی ئارەزوو سورشتیەکانیان، ئەفەرموی: ﴿عَلِمَ اللَّهُ أَنْكُمْ
 كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ﴾ خوا زانی کە ئیوه ستم و ناپاکی گەرەتان کرد لە خۆتان بەوه
 کردەوی قەدەغو ناپەرەتان کرد کە ئەوش مایە تۆلە سەندنە لیتان و بێبەش کردنتان لە
 ئەجرو پاداشت، ﴿فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ﴾ ئینجا خوا تەوتە و گەرانهوی لی وەرگرتن کاتی
 بەشیمان بوونەوه و گەرانهوه بۆلای خوا لەو کردەوه قەدەغی کە کردتان، وەلیتان بورد بەم

رهنګه نيشانه و دروشمی نهوې پڼوه نههيشن و نهو قهدهغی لابرډ ﴿وَأَلْقَيْنَا بَشِيرًا مِّنْ﴾ كهواته
 نيسټا كه نهو قهدهغه نههیلراو رهوادرا، بچنه لای ژنهكانتان و لیبان بګمون ﴿وَأَتَّبَعُوا مَا كَتَبَ
 اللَّهُ لَكُمْ﴾ وه لهوش دا نیازی نهو بګن كه خوا بوی نویویون و بګرین بهدوای نهودا كه
 خوا بریاری داوه بوټان له نهولادو له ژبان و له رابواردنی پاك و شمعی، واته نازهل و
 حیوانات هر مهبهستان بهجن هینانی نارهزوو بیت، بهلكو لهګهله نهودا نهبی دلتان
 پهیوهست بیت به خواوه و نیازی نهو بګن كه نهو بهخشش و رهوا دراوی خوايه، وه نهبی
 هست بګن بهوې كه نهویك ګرتنتانه بهرژوهندی و كار دروستی تیايه لای خواو لهبر
 مهبهستیګی ګرنګه، نهو حله پهیوهندی و پهیوهستی پیاو و نافرهتهكه پاك و پوخت و نرم و
 ناسك و بهرزو بلند نهبیتا ئینجا خواردن و خواردنهوكهشی رهوا داو قهدهغی ههلګرت
 لهوكاتهدا كه باس كراو به پوونی كاتی خواردن و خواردنهوې دیاری كرد، فمرووی:
 ﴿وَكُلُوا وَاشْرَبُوا﴾ وه بخون و بخونهوه له ههرشتی كه حلال بیت هر له نیواره ﴿حَتَّىٰ يَبَيِّنَ لَكُمُ
 الْخَبْرَ الْأَيُّسُ﴾ ههتا به پوونی دهرتهكوی بوټان و جوی نهبیتهوه خیت و دهمروه سپیهكه
 ﴿مِنَ الْخَبْرِ الْأَيْسُرِ﴾ لهخیت و دهمروه رهشكه، مهبهست به سپیهكه نهو هیله سپیهكه له
 یكهم جاری نهمانی شو پهیدا نهبیت و بلاو نهبیتهوه و بهدرژی بهكه ناری ناسمان و
 ناسودا لهلای خوزهلاتهوه، وه مهبهست به رهشكهش نهو هیله رهشیه له تاریکی شو كه
 بهدرژی لهګهله سپیهكهدا شهروا و بلاو نهبیتهوه، ئینجا هندی لهزانیان لهسر شهون كه
 شهبق (فج) ناوه بو هردو هیلهكه، بهلام زوریهی زانیان نهفمروون: شهبق هر ناوه بو
 هیله سپیهكه، وه رای نهمان بههیزو بهجنیه، جا لهبرتهوه نهلین: نهو هیله سپیه ﴿مِنَ
 الْفَجْرِ﴾ كه بریتیه له شهبق، واته شهبقه راستهكه كه نيشانه كهیمان پوون كردهوه، نهك
 شهبقه دروزهكه كهله پیش نهو پهیدا نهبیت، بهره و ژور شهروا و بلاو نابیتهوه له كهناری
 ناسمان و ناسودا، وه لهپاش دا نهو نامیني و به دواي نهودا شهبقه راستهكهديت، یكهم

جاری پۇژووی باس کرد کله شه به قهوه دست پی نهکات، نینجا دواییه کەشی دیاری نهکات، نه فرموی: ﴿ثُمَّ آتُوا الرِّیَّامَ اِلَیَّ لَیْلًا﴾ نینجا له شه به قهوه پۇژوو کەتان تەواو بکن هەتا هاتنی شو به ناوابوونی خۆر، وه له هەدیسدا هاتوو: (إذا ادبر النهار، وأقبل الیل وغابت الشمس فقد افطر الصائم) کاتنی پۇژ پشتی تی کردو پۆی، وه شو هات، وه خۆر ناوا بوو پۇژوو هوان پۇژوو ئەشکینی و کاتی شکاندنی هاتوو، له پیشهوه به شیوهی گشتی پهوای دا بۆ پیاوان که بچنه لای ژنهکانیان له شهوانی په مزان دا وهک شهوانی تر، نینجا لیڤه دا نهو شهوانه دهر نهکات مهردوم وان له (اعتکاف) دا، که بریتییه له مانهوه و خۆبهند کردن له مزگهوتدا به نیازی لی بران تهنها بۆ خواپهرستی و واز هینان له ههرشتی تر، وه دهر نه چوون له مزگهوت و نه چوونهوه بۆ مال و بۆ ههر شوینیك مهگەر له بهر ناچاری ناوو نان خواردن و خۆشورین و دست به ناو گه یاندن، وه ئەم کردهوهش له ههموو کاتدا خواپهرستییه و فرمان و کردهوی پیغه مبهر (ﷺ) له سه ره به تاییه تی له ده پۇژی دوایی په زامه ندا پهوشتی وابوو، جا له بهر نهوهی شو ماوهیه ماوهی لی برانه بۆ خواپهرستی، قهدهغه کرا تیایدا که موسلمانان تیکه لی ژنهکانیان بکن و بچنه لایان، وه جلهوگیری کران له وه بهم فرموویه: ﴿وَلَا تُبْشِرُوهُمْ وَأَنْتُمْ عَنْكُمُونَ فِي السَّجِدِ﴾ وه نه چنه لای ژنهکانتان و پنیان مه کون له کاتیکدا که نیوه نه میننه وه له مزگهوت هکاندا بۆ خواپهرستی و لی براون ههر بۆ شهوه، کهواته شو کات و ماوهیه نهگەر له په مزاندا بیت ههر چۆنی له پۇژدا شو تیکه لی نافره ته قهدهغهیه، ههروهها له شهویش دا ههر قهدهغهیه، نینجا له کۆتایی باسه که وه شو چهند بریارانهی کله نایه تانی پیشووه دا تیپهریان کرد به دوای نهوانه دا فرموودهیه که شهینتی که هوی به هیز کردنی شو فرمان و جلهوگیریانهیه، وه مایه ی شهویه که موسلمانان به تهوای کۆسپه یان لی بکهوی و نه توانن به پیچه وان هوه پهفتار بکن،

نهفهرموی: ﴿تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ﴾ نهو بریارانهی که تیپه‌ریان کرد، سنوره‌کانی خوان ﴿وَمَا تَقْرَبُوهَا﴾ که‌واته نزدیکان مکه‌ونهوه، نه‌گمر مبه‌ست بهو بریارانه قدهغه کردنه‌کان بن، وه‌ک هندی زانیانی له‌سره، نهو حله مبه‌ست جلهو گریه به توندی له کردنیان، وه هیچ جیگهی قسهو باس نیه، وه نه‌گمر مبه‌ست نهو شش بریاره بیت که هندیکیان قدهغه کردنه و نهوانی تر یا پیویست کردنیان ره‌وا دانه، نهو حله جئی قسهو لی‌کولینه‌وهیه، چونکه چون نزدیکی شتی نه‌کونه‌وه که فرزو پیویست کراوه‌یان ره‌وا دراوه و حلال کراوه؟ بو کردنه‌وهی نه‌م گئی‌یه دوو شت گوتراوه، هردوو ری‌که و به هرکام نهو گری‌یه نه‌کریته‌وه:

۱- مبه‌ست نزیک نه‌کوتنه‌وهیه به‌گوراندن، به‌م ره‌نگه ره‌نگه نه‌بن له سنوری بریاره‌کدها بو‌هستن به‌بن زیادو کم و گوراندن.

۲- هرکس له گوی‌پایلی خوادا بیت و به‌پئی پاو بریاری نهو بجولیتنه‌وه، نه‌وکسه له شوینی هق راستی دایه، وه نه‌وهی که خوا دایناوه ترازا نه‌کویته ناهق و گومرای، نینجا لی‌ردها مبه‌ست لهو جلهوگریه سنورر شکاندن و کهوتنه ناو ناهق گومراییه، به‌لام نه‌م شیوه به‌هیزتره و جلهوگریه‌که به‌تین تر نه‌کات، چونکه کاتی نزیک نه‌کوتنه‌وه له سنورر باشتر دوور نه‌بن له سنورر شکاندن و کهوتنه ناو ناهق و گومرای، له‌سره نه‌م پایه نه‌م نایمه وه‌ک نهو حده‌یسه وایه که نه‌فهرموی: (فمن حام حول الحمی یوشک ان یقع فیه) هرکس له‌دوری قدهغه‌دا بگه‌ری نزیکه که تیی که‌وی.

﴿كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لِنَاسٍ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾ نا بهو جوره پوون کردنه‌وه خوا نایه‌ته‌کانی خوی پوون نه‌کاتمه‌وه بو‌ناده‌می و بو‌مردوم بو‌نه‌وهی خویان بیاریزن له‌وهی به‌پیچه‌وانه‌ی فرمانی خوا ره‌فتار بکن، وه له خوا بترسن و به‌پئی په‌زامه‌ندی و فرمانی نهو ره‌فتار بکن، نینجا به‌بونه‌ی پوژوو جلهوگری لهو شتانه‌ی که پوژوو نه‌شکینن، وه به‌بونه‌ی ترساندن له نزیک کهوتنه‌وهی سنوره‌کانی خوا، بهو بونه‌یه‌وه جلهوگریه‌کی تر نه‌کات، جلهوگری له خوارذنی مالی یه‌کتر به‌ناهق و ناره‌وا، نیتر به‌داگیرکردن - یان به‌دزی - با هر جوری تر که خوا قدهغه‌ی کردی،

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ

بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٨﴾

ئەفەرموی: ﴿وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ﴾ لەناو خۆتان دا مالی یەکتەر مەخۆن بە ناهەق و ناپەرەویی و بەبێ شەری، بێگومان مەبەست لەوە جێهۆگێری نیە تەنها لە خواردن، بەلکو مەبەست جێهۆگێریە لە هەر جۆرە دەست درێژییەك بۆ مالی یەکتەر، كە بە گوێزەیی باوو عورف بەو داگیر كردن و دەست درێژیە ئەگوتێی خواردن.

ئینجا بە تایبەتی جێهۆگێری ئەكات لە خواردنی مالی یەكتەر لە پێگەیی كاربەدەست و حوكمپرانەوه، بەم پەنگە یەكێ مالی مەردومی لایەو شایەنی لەسەر نیەو ئەمیش لە خوا ناترسێ تا دان بنێ بەهۆی كەوا بەلایەوه، وە ئەیهوی لە دادگا بە سویندی درۆیان بە دەمبازی و گازو گیف ئەو ماله داگیركات، یان بەم پەنگە بەرتیل ئەدات بە حوكمپرانی خراپ و ئەمیش بە ناهەق بیریاری بۆ ئەدا، ئەفەرموی: ﴿وَتُدْلُوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ﴾ لەسەر باری یەكەم كە زۆریەیی زانیانی لەسەرەوه حەدیسێش یارمەتی دەره، واتە دادو شكاتی مالهكانتان مەخەنە لای حوكمپرانەكان ﴿لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ﴾ بۆ ئەمەیی بەشێك لە مال و سامانی مەردوم بخۆن بە گوناھو بە ناهەقی، بەم پەنگە بە سویندی درۆ، یان بەدەم و زیانی تیزو گازو گیف خۆتان بەراست دەرئەخەن و بەهۆی ئەوهوه لە دادگا بیریاری مالی مەردومتان بۆ ئەدەن ﴿وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ لەكاتێكدا كە خۆیشتان ئەزانن كە راست ناكەن و لەسەر ناهەقن، وە بێگومان ناهەقی و تاوانی كە بەزانن و دەست قەست بكێی زۆر گەرە ترە لەهۆی كە بەهەلە و ئەزانیهوه بكێی، وە لەسەر باری دووم: واتە مال و سامانی خۆتان مەدەن بە حوكمپرانەكان بە بەرتیا تا لەپێگەیی بیریاری ئەوانەوه بەشێك لە مالی مەردوم داگیر بكەن و بە ناهەقی بیخۆن كە خۆیشتان ئەزانن ناهەقی و تاوانە، بە هەرچۆر و لەسەر هەربار بە بیریاری حاكم هیچ حەرامێك حەلال نابێ و هیچ حەلالێك حەرام نابێ، وەك لە حەیسێكدا بە پوونی

هاتووکه (نیمامی بوخاری و موسلیم) له سهحیحهکیاندا هیئاویانه له دایکی نیماندارانهوه
 (ام سلمه) - خوا لینی پازی بی - که پیغه مبر (ﷺ) فرموویهتی: من ئاده میم، وه مردوم
 ئاژاوه نههیننه لام، ئینجا لهوانیه هندیکیان بهدم و زیان لیزان تر بیت لهوی تر، بههوی
 نهوهوه بریاری بو ئهدهم به پنی دیمهنه و پوآلهتهکه، ئینجا هرکهس بریارم بو دابی مافی
 هر موسلمانیک نهوه پارچهیهکم له ئاگر بریار داوه بوئی، کهواته نهگهر پازیه به ئاگر با
 بیبات یان با وازی لی بینی، ئابهم جوژه نهم مهسهلهی ئاژاوه و دانهیشی بهستهوه بهله
 خواترسیهوه بهوینهی ههموو مهسهلهکانی تر کهله ئایهتهکانی پابردودا باس کران، کهواته
 ههموو مهسهله و کاروویارنی بهرنامهکی خوا رینک و پینک لهگهل یهکترو ههموو پهیوهستن
 پیکهوه، به ههموویانهوه بهرنامهکه پینک دیت، کهواته به هیچ رهنگ بهرنامهکی خوا
 ناگونجی و دهست نادا بو بهش بهش کردن و پچرانی کهرهسهکانی و رهفتار کردن به
 هندیکی و از هینان له هندیکی تری، بپوا هینان به هندی و پپوانه کردن به هندیکی تر،
 که نهوش نهبیته بپوا نهکردن به ههمووی و دهرچوونه له نیسلام، وه له بهشی یهکهمی
 جومی یهکهم دا بهدریژی باس کرا... ئینجا ههروهک لههوه بهر چند مهسهله و بریاری تر
 نههینی له چند بارو پوویهکی جیاوازهوه که ههموو کوئنهبنهوه له چوارچینهیهکداو
 نهمانیش چند پارچه و کهرهسهیهک نیشان ئهدهن له بهرنامهکی خوا، نهگپرنهوه له (ئینب و
 عباس) هوه - خوا لییان پازی بی - که فرموویهتی: هیچ گهلی له جیهاندا به قهدهر نهم
 ئوممهته کم پرسیار نهبووه، پرسیاریان له چوارده شت کردووه و وه لام دراونهتهوه له
 قورئان دا، ئینجا لهو چواردهیه ههشتیان لهم سورتهی ﴿البقرة﴾ دایه و شهشهکی تر
 لهشهش سورتهی تردایه: ﴿مائدة، الأنفال، الإسراء، الکف، طه، نازعات﴾، ئینجا
 ههشتهکی ئیره:

یهکه میان: پرسیار بووله دوری و نزکی خوا، وهک تیه پریکرد: ﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي﴾

﴿سَأَلُواكَ عَنِ الْأَهْلَةِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيْتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجَّ﴾

دوهمیان: نهمیه که لیره‌دا نه‌فهرموی: ﴿سَأَلُواكَ عَنِ الْأَهْلَةِ﴾ نهی پیغهمبهر (ﷺ) پرسیات لی نه‌کن له مانگه یه‌ک شهوه‌کان، به‌پئی هندی ریویات مه‌به‌ستیان له‌م پرسیاره نهمه بووه که بؤچی له یه‌کم جاروه به‌وردی و لاوازی دهرنه‌کوی له پاش دا بهره بهره زیاد نه‌کات و له‌پاش دا همتر بهره‌بهره کم نه‌کاتوه؟ وه به پئی هندی ریویاتی تر مه‌به‌ست نه‌وه بوو نایا له‌بهرچی نهم مانگه یه‌ک شهوانه دروست کراون؟ به هره جور مه‌به‌ست بوویت، خوا نه‌فهرموی: ﴿قُلْ هِيَ مَوَاقِيْتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجَّ﴾ نهی پیغهمبهر له وه‌لامیان بلئ: نه‌وانه نیشانن بؤ نادمی که کاتی کاروباری جیهانی خویانی پئی‌دیاری بکن، وه کاتی کشتوکال و بازگانی و کرین و فروشتن و قهرزو مامله‌یان، وه هره‌ها کاروباری نایینیان، وه کاتی گرتن و نه‌گرتنی پؤژوو ماوهی عیده و سک پری ژنه‌کانیان، وه به تایبتهی نیشانن بؤ حج که کاتی تایبتهی خوی هیه و له‌و کاتهدا نه‌بئی دروست نیه، وه بن‌گومان دیاری بوونی نه‌و کاتانه به هوی مانگه یه‌ک شهوه کانه‌وه سووک و ناسانه و بؤ هه‌وو جوره که‌سیک ده‌ست نه‌دات، به‌لام دیاری کردنیان به سال و پؤژی خوری ناگونجی و ده‌ست نادات مه‌گر بؤ حساب گیره‌کان، هیشتا نه‌مانیش سه‌بارت به حج زور جار دوچاره هله‌نه‌بن، نینجا نه‌گر پرسیاره که بپین به‌سهر باری دوهمدا نه‌و حله وه‌لامه‌که پرنک و له‌گه‌لی و جینگه‌ی هیچ قسه و باسیک نیه، به‌لام له‌سهر باری یه‌کم وه‌لامه‌که نارنکه له‌گه‌لی، به‌لام وینه‌ی نهم وه‌لامه زوره و پرنکه به پئی یاسایه‌ک له یاسا‌کانی علیمی ره‌وانبیزی که ناو براوه به (الاسلوب الحکیم) واته ره‌وشت و رفتار کردن له‌گه‌ل مه‌ردوم دا به‌شینه‌یه‌کی لی‌زانی و کاردرستی، به‌م په‌نگه سه‌رنجی پرسیار که ره‌انه‌کیشتی و ته‌می‌ی نه‌کات به‌می‌ی که پرسیاره‌کی له‌و باره‌ویه که خوی نیازی کردوه گرنگ نیه بوی و با به‌شتی واوه خوی خه‌ریک نه‌کات، به‌لکو گرنگ تر بوی نه‌ویه که له‌م باره‌وه پرسیاره‌ی بکات که وه‌لامه‌که ده‌ست نیشانی بؤ نه‌کات: لیره‌دا واته پرسیار نه‌کن له هوی گورانی پوی مانگ و نه‌و جیاوازیه‌ی که تییدا نه‌بن، به‌لکو با پرسیار له‌مه بکن که بؤچی مانگ به‌و شیویه دروست کراوه و سوودو به‌رژه‌وه‌ندی له‌وه‌دا چیه؟ له سه‌ره‌ر بارو به هره‌جور نه‌وا قورئان کارو پیشه‌ی نه‌و مانگه یه‌ک شهوانه‌ی بؤ باس کردن، وه دهری خست بویان سوودو

بەرژەوهندیان لە ژبانی ئادەمی و پروداوو بەسەرھاتی ژبانی ئادەمی دا، وە هیچ نەدوا لە ھۆی گۆرانی پوویمان بەر جۆر و شیوہ تایبەتیانەیان، وە ھەر وھا نەدوا لە کارو فەرمانیان لەناو کۆمەڵی خۆری دا کہ شیوہی پرسیارەکە ئەمیش ئەگریتەو، لە هیچ کام لەوانە نەدوا، چونکە ئەو جۆرە شتانە کارو فەرمانی قورئان نین و قورئان بۆ ئەو جۆرە شتانە نەھاتوو، قورئان ھاتوو بۆ گەیاندن و پێک ھێنانی مەبەستیکی کہ بەم نەبێ ناگەنزی و پێک نایەت، وە پێویست ترە لەو جۆرە شتانە، قورئان ھاتوو بۆ دامەزراندن و پێکھێنانی ئوممەتیکی تازە کہ دەست بەدات بۆ سەرکردایەتی و پێشھوایی جیھان و ژبان لەسەر بۆچوون و تێگەشتنیکی تایبەتی، وە بە بەرنامە و پزیمکی تایبەتیەو، کہ ئەو کارە گەرەش لە سنووری زانین و ژیری ئادەمیدا نیە و کاری وا بە خوا نەبێ ناکرێ، وە ئادەمی ھەرچەند پادەیی زانین و ژیری و بیری بەرزو بەھیزبیت لەو کارەدا ھەلەیی زۆر ئەکات و کارەکی بە پێک و راستی لەبەر ناپوا.

قورئان نەھاتوو بۆ ئەوہی بێن بە نامەیی کیمیا و تەندروستی و ئاسمان ناسی و ئەو جۆرە شتانەیی کہ لە سنووری زانینی ئادەمدایە و بەتێ پوانین و بەراورد کرن و بیری ژیری ئادەمی دەست کەوت ئەبێ، کەواتە پرسیارو داواکردنی ئەم جۆرە شتانە لە قورئان و لە پێغەمبەر (ﷺ) ھەلەییە و نیشانەیی نەزانین و بێ ناگاییە لە کارو پێشھیان، جا لەبەرئەوہ وەلامی پرسیارەکیان بەو جۆرە ھات کہ تێپەری کردو باس کرا، بێجگە لەوہش قورئان کہ نامەیی پزیموونی و پزیمشاندانە باشی شتیکی ئەکات کہ بۆ ھەموو تاقم و چینیک دەست بەدات و جینگەیی گومان و دوو دلی نەبیت، وە دەست نەدات بۆ گۆران، دەیی ئەم جۆرە باسو مەبەستانە کہ پزیمان ئەگوتری: (النظريات العلمية) نە ھەموو ژیریەکی وەریان ئەگرێ، وە نە بۆ ھەموو تاقم و چینیک دەست ئەدەن، وە نە شتیکن دامەزراو و نەگۆراو، کەواتە باسو کردنیان ھیچ بەرژەوہندیەکیان تیا نیە، بەلکو ئەبیتە مایەیی گومراپوون و ھەلەیی چەند کەسیک لە بەندەکانی خوا، بێ گومان قورئان نامەییکی تێرو تەواوہ لەبارەیی ئەو مەبەستەیی کہ بۆی پەوانە کراوہ، وە مەبەست و ئامانجەکی گرنگ تر و گەرەترە لە ھەموو مەبەست و ئامانجیک، وە ئەوہی کہ قورئان باسی لی ئەکات ئادەمیە کہ ئەو ھەموو زانین و زانیاریە بەرھەمی بیری و ژیری ئەو و بەرھەرە ئەم دەریان ئەخات، کەواتە ئەم قورئانە کہ مەبەستی پێک ھێنانی ئادەمیە و خەریکە بە ئادەمیەوہ و چارەسەری خۆی و دەروون و بیری و ژیری

ئەكات، ۋە ئەيەتتىكى گەل ۋە كۆمەلنى ئادەمى فەراھەم بېنى، ئەم قورئانە كە ئەۋە كارو فەرمان و پېشەيى، ھېچ پېۋىستى نىيە بە باسى بەرھەمەكانى ئەم ئادەمىيە كە بەسروشت پەيدا ئەبن لىيەۋە بەدى دىن، ۋە ئەۋ گەل ۋە كۆمەلە ئادەمىيە ئەگەر پىك ۋە پىك بىت رىئى ھەموو ئەندامىكى ئەدات، بەلكو بە توندى ھانى ئەدات بۇ پىك ھىنان ۋە بەدى ھىنانى بەرھەمەكانى، ئىنجا پېۋىستە لەسرمان ھەر شتىك كە قورئان دانى پىانا باسى كىرد لە بارەى ئەم بوۋنەۋەرە پەيدا بوۋنى ئادەمى ۋە ھەر شتىكى تر، پېۋىستە ھەموو ئەۋ شتەنە ۋە ھەرگىن بە ھەموو بىرۋە پىروايەكى بە ھىزمەۋە لەسر ئەۋ بارو شىۋەى كە بۇى باس كىردىن بەبىن زىادو كەم، ۋە بەبىن ئەۋەى بىيان بېرىن بەسەر بارو بېرىك كە ژىرىى ئادەمى ۋە تىپوانىنى ئادەمى ۋە بەراۋردى ئادەمى لەسرە، چۈنكە ئەۋەى كە قورئان پىنى ھاتبىن جىنگەى گومان نىيە، ۋە دەست نادا بۇ بىزارە ۋە ھەلسەنگاندن، بەلام بېرىارەكانى ئادەمى شتىكى بىراۋە نىن ۋە دەست ئەدەن بۇ بىزارە ۋە ھەلسەنگاندن ۋە سېرىنەۋە، تەنەت لەۋ شتەنەش دا كەلە بەنەرتدا راستن ۋە پىيان ئەگۈترى (الحقائق العلمية)، چۈنكە ئەمانەى كە دانى پىا ئەننن ۋە بىروايان پىيان ھەيە ئەيەستەنەۋە بە سنورى بۇ چوون بەراۋردى خۇيانەۋە كە زۇر جار لەۋەيش دا ھەلە ئەكەن، ۋەك لەمەۋ پاش بە پوون تر لىنى ئەدۋنن، كەۋاتە ھەر ھەۋل ۋە تەقەلەيك ئەراۋە ئەدۋن لەبارەى يەكخست ۋە بېرىنى ئەۋ شتەنەى كە قورئان دەست نىشان ۋە ئامازەيان بۇ ئەكات، لەگەل ئەۋەى كە زاننن ۋە زانىارى ئادەمى پىنى گەيشتوۋە، ھەر ھەۋل ۋە تەقەلەيك كە لەۋ بارەيەۋە بەدى ھەلەيە، ھەرژۈنى سى شت نىشان ئەدات كە شايان نىن لەگەل كەۋرەيى ۋە بەرزى قورئان دا:

۱- تىكشانىكى دەرونى بەرامبەر پىا زانننى ئادەمى تا پادەيەك ئەۋ پىا زانننە ئەكەن بە چاۋدېرو كار بەدەست ۋە قورئان ئەكەن بە تايىع ۋە شوۋن كەۋتو، جا لەبەرنەۋە ئەيانەۋى قورئان بە ھىزو دامەزراۋ بەكەن بەزاننن ۋە زانىارى ئادەمى، يا بىكەن بە بەلگە ۋە نىشانە لەسر راستى قورئان، لەكاتىكدا كە قورئان نامەيەكى تىرو تەۋاۋە ۋە ھەموو شتەكانى دامەزراۋ بىراۋەن، ۋە زاننن ۋە زانىارى دانەمەزراۋن ۋە زۇر جار ئەمېرۋ بېرىارى دۋىنىنى ئەسپىتەۋە، ۋە ئەۋەى كە پىنى گەيشاۋەۋە ئەيزانن ناتەۋاۋە شتىكى قەتەى ۋە بىراۋە نىيە.

۲- تینه‌گه‌یشتنه له سروشتی قورنان و کارو پیشه‌ی قورنان، که نه‌موش نهمیه پنیوسته هموو پرواداریک به هموو دنیا‌یی‌که‌وه بزانی که قورنان شتیکی راسته و گه‌یشتووه‌ته نه‌وپه‌ری پاده و سنوور له راستی دا، وه نه‌یه‌وی ناده‌می پی‌بگه‌یهنی و په‌رومده‌ی بکات به جورئ ری‌ک و پی‌ک و گونجاو بی‌ت له‌گه‌ل سروشتی بوون و بوونمه‌ردا، وه له‌گه‌ل یاسا و پژی‌می که خوا دایناره له‌م بوونمه‌ردا، به‌لکو به خوشی و دوستایه‌تی بژی و هندی له‌شته نه‌ینیه‌کانی بناسی، وه هندی له‌و یاسا و پژی‌مه به‌کار بی‌نی له‌کارو باری جینشینیه‌که‌ی له‌م زه‌ویه‌دا.

۳- نه‌بی قورنان له‌سه‌ر باری دامه‌زرا و نه‌بی، به‌لکو به همیشه‌یی ته‌نویل و پینه و په‌ری تیا بکری و یه‌ک بخری له‌گه‌ل پا و بریارو تی‌پوانینی ناده‌می دا که جی‌گرو دامه‌زرا و نین، وه هموو پوژی شتیکی تازه دیته پیشه‌وه، ده‌ی هیچ کام له‌م سن شته شی‌اوی به‌ریزی و به‌ریزی قورنان نین، به‌لام باوا گومان نه‌بری که نهمه‌ی موسلمان نرخ ناده‌ین و به‌گرنگ نه‌و تی‌پوانینه‌ ناگرن که‌له زانیاری تازه‌دا دهرکه‌وتون، وه هه‌روها نه‌وی که ری‌ی پی‌پراوه له‌باره‌ی بوونمه‌رو ناده‌می و ژیانه‌وه، له‌کاتیک‌دا که خوا له‌ دوا دوا‌یی سوره‌تی ﴿سجده﴾ دا نه‌فرموی: ﴿سَرَّيْهٖرَ اٰیٰتِنَا فِی الْاَفَاقِ وَفِیْ اَنْفُسِهِمْ حَتّٰی یَبَیِّنَ لَهُمْ اَنَّهٗ الْحَقُّ﴾ له‌مه‌وپاش نهمه‌ پیشانی مردومی نده‌ین به‌لگه و نیشانه پوونه‌کانی خو‌مان که هیه له‌ نفسی خو‌یان و له‌ ناوچه‌کانی جیهان‌دا، تا دهرکه‌وی بو‌یان که قورنان و نایینی خوا هق و راسته.

ده‌ی پی‌ی نه‌لین و فرموده‌یه نه‌بی همیشه بیرکه‌ینه‌وه له‌ هرشتی که‌له زانیاری تازه‌دا دهرکه‌وتوو و دهرکه‌وی، وه به‌پی‌ی نه‌وانه مانا و مه‌به‌سته‌کانی قورنان فراوان بکه‌ین له‌ دهره‌نمان‌دا، به‌لام به‌بی نه‌وه‌ی نایه‌ته‌کانی قورنان بپ‌ین به‌سه‌ر باریکی تایبه‌تی له‌وانه‌ی که نه‌و زانایانه‌ی نه‌یلین و بو‌ی چوون، وه بو‌ پوون کردنه‌وه‌ی نه‌م مه‌به‌سته چه‌ند شتی به‌وینه باس نه‌که‌ین: خوا له‌دوا دوا‌یی سوره‌تی ﴿القمر﴾ دا نه‌فرموی: ﴿اِنَّا کُلُّ شَیْءٍ خَلَقْتَهُ بِقَدْرِ﴾ بی‌گومان نهمه‌ هموو شتی‌کمان دروست کردوو به‌ نه‌ندازه و له‌سه‌ر باریکی تایبه‌تی، واته زانیومانه هه‌ر نه‌وه راسته و ری‌ک و گونجاوه... نینجا له‌ زانیاری دا دهرکه‌وت و له‌به‌روه دهرکه‌وی که هموو به‌شو و پارچه‌یه‌ک و هموو دروست کراوه‌کانی خوا له‌ هموو بارو پوویه‌که‌وه نه‌وپه‌ری ورده‌کاری تیا کراوه به‌ جورئ هیچ بارو پوویه‌کی تر شایسته و راست

نیه، بئجگه لهو بارو پوهی که خوا بوی داناون... ناوو هموا پیک هاتون له چهند بهشو و
 کهرسهیهک، بهراوه و پیزهیهکی دیاریی ئهگهر بگۆرین به هر جورئ تر لهکاری خویان
 ئهکهون، نهم زهویه دروست کراو باریکی تایبهتی و لهسهر قهبارهیهکی تایبهتی و له
 پادهیهکی تایبهتی دا له دوری له خۆرو مانگ، وه همروها پادهی قهبارهی شتی تر که
 بههوی ئهوانه و یهک کهوتن و کۆبوونهویان نهم زهویه دهست نهدات بۆ ژیان تیایدا، کهواته
 هیچ کام لهمانه به پیکهوت و گۆترهکاری نهکراوه، بهلکو بهنیازو خواهیش بۆ مهبهستیکی
 دیاری کراوه و دا پیزراوه، بئگومان دهرکهوتنی ئهمانه و سهرنج دانیان مانا و مهبهستی نهم
 نایهته زۆرترو فراواتر ئهکات له دهروونماندا، وه قول تری ئهکات له تئگهیشتن و
 برچوونماندا، کهواته به دواگهپانی نهم جوره شتانه و زانینی ئهو وردهکاریانه زۆر پیک و
 پهوایه بۆ ئهوهی مانا و مهبهستی نایهتهکه پان و پۆتر بئین له دهروونماندا، وه قول تر
 بچینه دلمانهوه، ئهوهی که گوتمان بهو جورو شیویه راست و دروسته و بهلکو پئویسته،
 بهلام ئهوهی که ناراست و ناپهوایه، وه لهبارهی زانیاریشهوه ناپیکه نهم چهند وینه و
 نموونهیه که دیت: **﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِّن طِينٍ﴾** سویند به خوا ئیمه
 نامادهمیمان دروست کردوه له خولاسه و پالفتهیهک له قور، ئینجا تی پوانینی (دالاس و
 داروین) پهیدا بوو کهوا دانهنئ و گومان ئهبات که گیان له یهکم جاروه دهستی پئ کرد
 لهیهک سیلهوه، وه ئهو سیلهش لهناو ئاودا پهیدا بوو، وه بهرهبهره گۆپا و بهرز بوویهوه هتا
 گهیشته دروست کردنی ئادهمی، ئینجا ئیمه بئین نهم نایهته بپین بهسهر ئهمهداو بئین:
 مهبهست لهم نایهته ئهمهیه که ئهوانه گومانیان بۆ بردوه!! نهخیر شتی وا دروست نیه به
 هیچ پهنگ... چونکه نهم تی پوانینی ئهوانه شتیکی بپوانهبوو که دهست نهادا بۆ بزاره و
 دهست تیخستن، ئهوهتا چهرخیکی بهسهدا تینهپهپی تا دهست تیخرا و بزاره کرا تا
 پادهیهک به تهوای گۆپا و لادرا لهسهر ئهو بارو بنهپهتهی که لهسهری هات، وه لهپاش
 دۆزینهوه دهرکهوتنی ئهو شتانهی که پاریزهری جوری زیندهوهرهکانن، بهجورئ که بههیچ
 کلۆجئ گۆپانی هیچ جورئ به جورئیک تر، له پاش دۆزینهوهی ئهوانه که ناو ئهبرین به
 (کرۆمۆسومات) هیچ گومان نهما که ئهو تی پوانینه ههله بوو و راست دهرنهچوو، له کاتیکیدا
 ئهوهی که قورنان فهرمووی شتیکی قهتعیه و دهست نادات بۆ دهست تیخستن و گۆپاندن،

كهواته ئهبن بېرومان وابى كه ئادهمى له بنه پرتدا لهوه دروست كراوه و ئيتير زياد لهوه هيچ دريژهى پى نادهين كه چون پيدا بوو لهو بنه پرته تا بوو بهم ئادهميه.

وينه يهكى تر: پينغه مېهر نه فرموي: ﴿ وَالشَّشَّ بَجْرِي ﴾ خور نه گېرى، ئيتير بهبن دريژه پى دان و ديارى كردنى شيوه و بارو جورىك بو شو گېرانه، وه زانيارى تازهش ئهلى: خور نه گېرى به خيراىى (۱۲) دوانزه ميل له چركه يه كدا، نه گېر بهراورد بگرى له گهل شو ئهستيرانهى كه وان به دهورى دا، به لام له گېران و خولانه وهى له گهل شو كاكي شانهى كه نه م يه كيكه له ئهستيرانه كانى نه گېرى به خيراىى (۱۷۰) ميل له چركه يه كدا، ئينجا ئيمه نابى نه م گېران و خولانه وهى خوره بېرىن به سهر نه م راده و پيژيه دا كه شو زانايانه به دم بېرو گوتره كارى وتويانه و دهست نه دات بو دهست تيخيستن يان هر سرينه وه له بنه پرته وه، له كا تي كدا ئه وهى كه قورئان فرمويه تى راست و به هيچ كلوجى دهست نانا بو راست كردنه وه، يان سرينه وه، وينه يهكى تر: قورئان نه فرموي: ﴿ أَوْلَمَرَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَا رَتْقًا فَمَفَّقْنَهُمَا ﴾ ئايا بى بېرواكان نه يانزانى كه ناسمانه كان و زهوى له پيشه وه لكابوون و نووسا بوون به يه كه وه، ئينجا ئيمه له يه كمان جيا كردنه وه؟ ئينجا تى پوانينى ك پيدا بوو ئهلى: نه م زهويه پارچه يه ك بوو له خورو ئينجا لى جوى بوويه وه، ده نابى ئيمه ده قى ئايه ته كه بېرىن به سهر نه وه داو بلين: مه به ست له م ئايه ته نه وه يه كه شو تى پوانينه ئه لى، چونكه نه وه شتىكى دم بېرو قه تعى نيه، نه وه تا چند تى پوانينى تر هيه له باره ي پيدا بوونى زهويه وه كه له راده ي شو دايه و كه متر نيه له وا به لام نه وهى كه قورئان فرمويه تى هيچ كه س ناتوانى دى بلين يان بيسرپرته وه.

نه م چند وينه يه به سه بو شو مه به ستهى كه گوتمان له سه رته اى باسه كه وه، ئينجا له كو تاىى نه م باسى پيشو وه دا باسىكى تر نه هينى كه پيوسته زانين و وهك ته واو كمر وايه بو نه م باسى يه كه مه، شو زانينانه ي كه پيوسته بو مان له ژيانماندا چند جو رو به شينكن:

۱- نه وان هيه كه پيوسته مان نيه به ماموستا و فيركر. به لكو خو مان به خو مان نه يانزانين، نه وهش بري تيه له وان هى كه هستيان پى نه كمين به هر كام له پينچ هستياره كه مان، وه هروها نه وان هى كه ويژدان و دهروون نه يانزانين، وهك برسپه تى و تينوويه تى و غم و په ژاره و كه يف خوشى و... هتد.

۲- ئو شتانهى كه بههيج كلؤجى زانينيان لهلايهن ئادهميهوه ناگونجى، وه دهست نادهن بؤ ئهوهى ئادهمى پئيان بگات، بهلكو زانينيان ئهبنى ههر له رىگهى خواوهبيت، ئهوهش وهك زانينى چؤنيهتى دروست كردنى ئهم دروست كراوانه و زانينى يهكهم دروست كراو، وه ههرشتى لهو بارهيهوه گوتراوه لهلايهن ئادهميهوه ههموى شتىكن بهدم برو گؤترهكارين و ناگهه رادهى گومانى بههيزيش چ جاي زانين. بؤ وئنه: پزىشك ئهزانى بهزؤربهى گيان لهبهران كه چؤن پهيدا ئهبن و گهشه ئهكهن تا ئهبن بهو گيانلهبهر تايبهتیه، بهلام هيج كس نازانى كه چؤن ئهم گيانلهبهرانه فرامهم هينراون و كران بهم ههموو جؤره، وههيج كس نازانى كهرسهى يهكهم جاريان چيه.

۳- ئو شتانهى كه زانين و ناسينيان ئاسانه بؤ ئادهمى بههوى بيرى و ژيرى و بهلگه و نيشانه و بهراورد كردنهوه، وهك زانينى ئهم ههموو پيشهسازى و كشتوكال و تهنروسىتیه، وه ههروهها زانين و ناسينى ئاسمان ناسى كه ههندي لهوه زانين و ناسينى هوى گؤپانى و بارو پوى مانگه كهلهسهر پيوايهتى پرسياركران لهوهبوو، ئهم جؤره زانينانه داوا له پيغهمبهران ناكريئ - درودى خويان لى بيت - وه داوا كردنى زانينى ئهو جؤره شتانه لهوان لهو دوو ناراست و نارهوايه:

۱- داواى ئهوه لهوان ئهوه ئهگهيهنى كه داواكر نهزان و نهقامه بهكارو پيسهى ئهوان، وه نهزانه بهوهى كه ئهوان بؤچى رهوانه كراون، بن گومان ئهوان نيرراون بؤ رينموني مهردوم بؤ بىرو باوهرى راست و كردهوهى چاك و رهوشتى پاك، وه ترساندن له كردهوه و رهفتار، به پيچهوانهى راو فرمانى خوا.

ب- داواكردنى ئهو جؤره شتانه له پيغهمبهران - سهلاميان لى بيت - ئهبيتته هوى پهك خستن و بهكار نههينان و گوئى نهدان بهو ههموو هيزو وزه و بههرهيهى كه خوا بهخشى بهم ئادهميهكه بهكاريان بينن له ژيان و له كاروبارى جينشينييهكيان لهم زهوى و جيهانهدا، ئينجا ئهوهى كه پئويسته لهسهرمان داواى بكهين لهو پيغهمبهرانه - سهلاميان لهسهريئ - زانينى ئهو شتانهى كه پئويسته لهسهرمان بهرامبهر به پهروهردگارمان، وه ههروهها زانين و ناسينى حهرام و حلال كه ئهم دوو جؤرهش ئهبن ههر لهلايهن خواوه بزاترين و بناسرين.

وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقَىٰ وَأَتُوا الْبُيُوتَ مِنْ
 أَبْوَابِهَا وَأَتَفَوْا اللَّهَ لِعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ ﴿١٨١﴾ وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَفْتِلُونَكُمْ

ئینجا با بگه‌ریننوره بۆ سر بهشی دوومهی نایه‌ته‌که، نه‌فرموی: ﴿وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا
 الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا﴾ بن‌گومان چاکه و کرده‌وی چاک نه‌وه نیه که نیوه بچنه ماله‌کانتان له
 پشتیانوره و خوتان بیارینن له‌چوون له قاپیه‌کانیانوره، ﴿وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقَىٰ﴾ به‌لکو چاکه و
 کرده‌وی چاک هینی که‌سینکه کله خوا ترس بیت و خوی پارسیتییت له حرام و قده‌غه‌کانی
 خوا، که‌واته واز بینن له‌و باوی خوتانه که باوینکی بن‌بنج و بنه‌وانه ﴿وَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ
 أَبْوَابِهَا﴾ وه بچنه‌وه ناو ماله‌کانتان له قاپیه‌کانیانوره ﴿وَأَتَفَوْا اللَّهَ﴾ وه بترسن له خوا و خوتان
 بیارینن له ره‌فتار کردن به پیچه‌وانه‌ی فرمانی خوا ﴿لِعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ﴾ به‌لکو بگن به
 نامانج و هوی بزگار بووتان.

له‌باره‌ی هوی هاتنه خواره‌وی نه‌م بهشی دوومه له نایه‌ته‌که و په‌یوه‌ندی به‌بهشی
 یه‌که‌مه‌وه چند شتی گوتراوه، به‌هین تر نه‌مه‌یه که له‌م حدیسه وهرنه‌گیری که (بوخاری و
 موسلیم) نه‌هینن له (به‌رای کوپی عازبه) هوه -خوا لییان پازی بن- که نه‌فرموی:
 مدینه‌ییبه‌کان کاتن کله حج و عمره نه‌گه‌رانوره له قاپیه‌وه نه‌هاتنه ناو ماله‌کانیان،
 به‌لکو له‌پشته‌وه کونیان نه‌کرده ماله‌کانیان و نه‌چوونه‌وه مال، ئینجا پی‌اوینک له‌وان که
 گه‌رایه‌وه له قاپیه‌وه چوه مال به پیچه‌وانه‌ی باوی خویان، به‌هوی نه‌وه‌وه ره‌خنه‌ی لی‌گیرا،
 ئینجا نه‌م نیوه نایه‌ته‌هاته خواره‌وه، جا هر له‌م حدیسه‌وه وا دهرنه‌که‌وی که په‌یوه‌ندی و
 په‌یوه‌ستی نه‌م نوو به‌شه نه‌مه‌یه: بهشی یه‌که‌م باسی نه‌وه‌ی کرد که مانگه یه‌ک شه‌وه‌کان
 نیشانن بۆ حج، وه بهشی دوومه‌یش باسی باوینکی چهرخی نه‌فامی نه‌کات که تایبه‌تی
 بووه به‌ه‌جه‌وه.

له‌پاش نه‌وه ئینجا جهنگ و کوشتار دیتنه پینشه‌وه به شیوه‌ی گشتی، وه به‌تایبه‌تی له
 خاکی حرم‌وه له چوار مانگه به‌ریزه‌که‌دا که جهنگ و کوشتار قده‌غه‌ کراوه تیا‌ی‌اندا، وه
 هروه‌ها باسی مال به‌خت کردن نه‌کات له پئی‌ی خوادا که زور په‌یوه‌سته به جیهاد و کوشتار
 له پئی‌ی خوادا.

له هندی ریویات دا ئه فرموی: کله یه کم جاروه ئیزن دار به جهنگ و کوشتار به نایهتی سورتهتی (حج) ئینجا بهم نایهتی ئیره یه کم فرمان هاته خوارهوه پی، له پاش ئهوهی کله چهرخی مهککهدا جلهو گیری کران لئی لهبر هر هویه که خوا خوی باشی ئهزانی... به لام ئیمهیش به پیی تیگه یشتنی خومان ئهتوانین دهست نیشان بکهین بو ئهوهی بکرین به هوی ئهو جلهو گیریه:

- ۱- مه بهست له رام کردنی ئهوکومه له بروداره بووله سه ره خو گیری و رایه لی و فرمانبهری، وه مل که چ کردن بو سه رکر دایه تی، وه وه ستان و چاوه پروانی ئیزن و فرمان له لایه ن سه رکر ده وه، له کاتی کدا که ئهو بروداران له گه ل و کومه ئیک بوون که مل هوو پرو سه رکیش بوون و هر گیز سه ریان دانه نه خست بو هیچ که سی که ناپیاوی و ستمیان ده رباره بکات، وه بی گومان ئهوکار و فرمانه گه وه و گرنگه ی که خرابووه سه رشانی ئه مان - کار و فرمانی جینشیننی له زه ویدا گرته دهستی جلهو گیری ژیان و جیهان - ئهوکاره گه وه و گرنگه به بی ئهو رام کردن و پی گه یان دن و په روره ده کردنه نه نه گونجا و نه نه کرا.
- ۲- خوگرتنی ئهو بروداران له سه ر ئهو هه موو سزاو نازار و ناپیاوی بهی که ده رباره یان نه کرا، له وانه بوو که غیره ت و پیاوه تی هندی له بی پرواکان به ی نیتته جوش و بیان خاته سوژو په روش ده رباره ی برودار مهکان و نایینه که یان، وه که ئه وه رووی داو به دی هات له کاتی کدا که قوره ییش به یه ک جار هه لسان له پیغه مبه ر (ﷺ) و کهس و کاری، وه نامه ی ئه و به در هه لسان و مو قاته عه یان نووسی وه لیان واسی به دیواری که عه دا، ئینجا نه وه بوو تا قمیک له پیاوه به غیره تهکان هاته جوش و ئهو نامه یان در ی و په یمانه که یان شکاند.
- ۳- لهو چهر خه دا برودار و بی پروا تیکه ل بوو له ناو هه موو مال و خیزانی کدا، وه هر کهس له بی پرواکان هه لسه سان به سزاو نازاردانی کهس و کاری بروداری خوی، ده ی نه گه ر لهو کاته دا ئیزنی جهنگ و کوشتار بدرایه ئه بوو هه موو مال و بنه ماله یه که بهر ببوونایه ته یه کتر و خوین پژی پهیدا ئه بوو له ناویاندا، ئهو حه له ئیسلام ناوبانگی ناشیرین ئه بوو له به چاری مهردوم دا، وه سه رنج ئه درا به ئایینی خوین ریژو ته فره قه و سه رشیان، به لام له چهرخی مه دینه دا کومه لی موسلمان جیا بوو بووه وه و یه ک پارچه وه ستابوو به رامبه ر کومه لی بی پروا و ریگه ی ئهو پرو پاگهنده نه ما.
- ۴- رهنگه که می و بی ده سه لاتی موسلمانهکان یه کنی بیته له هؤکاری ئهو جلهو گیریه.

۵- نهگړ جنګو کوشتار پړوی بدایه لهو کاته دا له وانه بوو گهلی بی پروا تیا بچوايه کله
 پاش دا خوی یان نهوی موسلمان بوون و بوون به پوله و یارمتهی دهری نیسلام! به
 هر حال له چهرخی مهینه دا جنګو کوشتار دهستی پی کرد بهر بهر به پی پی
 داخوازو بهر ژوهندی نیسلام، له پیشهوه له نیوه دوورگه دا، ئینجا له دهرهوهی نیوه
 دوورگه دا... ئینجا پیش نهوی دهست بکهین به تفسیری نایه تهکانی داهاتوو که
 یه کم جار هاتنه خواروه له باره ی فرمان به جنګو کوشتاروه، چاک وایه به
 کورتی وتهیک بلین له باره ی جنګ له نیسلامدا، که بکری به بنه رت بو تفسیری نه
 نایه تانه ی نیره و هر نایه تیکی تر که هاتبیته خواروه له باره ی جنګهوه: بی گومان
 نایینی خوا هات لهم دواترین شیوه یه دا که نیسلام هی نای، بو نهوی بیی به یاسا بو
 ژیانی نادهمی لهم سر زهویه دا هتا هتایه، وه بو نهوی بیی به بهرنامه یه کی گشتی
 بو همووان، وه بو نهوی نه م نومتهی نیسلامه هلسن به سر کردایه تی جیهان و
 بیبات بهرینگی خوا به پی پی نه م بهرنامه ی که بوی هات، نه م بهرنامه ی که بو چوون و
 تیگه یشتنیکی تیرو ته او نیشان نه دات له باره ی مه بهست له بوون به شیوه ی گشتی و
 مه بهست له بوونی نادهمی به تاییه تی، بهو جوړو شیوه ی که قورن ان پوونی
 کردوه تهوه، سر کردایه تی بکات بو نهو نامانچ و مه بهسته گرنگی که له هیچ
 بهرنامه یه کی زمینی دا دهست ناکهوی، وه نادهمی و نادهمی ته بهر بکاتوه بو نهو
 راده و پله بهرزه ی که به هیچ کلوجی پی نای ناگات، مه گره له سایه و په نای نه م
 بهرنامه یه دا، وه نه م چاکه و بهر یه دهست بخات که هیچ چاکه و بهر یه کی تر
 هاوتای ناگات، وه هرکات بیبهش بیت له م بهر یه بیبهش نه بیت له هموو خیرو
 خوشیهک، وه هرکس بیهوی بهرگری نه م بهر یه بکات نهوه که سه دوژمن ترین
 که سه به نادهمی و نادهمی تی، وه هیچ دهست دریزهک ناگاته نهوی که نادهمی و
 نادهمی تی بیبهش بکری له م بهرزی و پاکي و به ختمه ری و به پایان گه یشتنه ی که
 خوی میهر بان له م نایین و بهرنامه یه دا به خشی و به خلاتی نه م نادهمی ته کرد و پی پی
 خوشه بهندهکانی پی پی بگن، ئینجا پیویسته هموو نادهمی بانگ بکری بو نه م
 بهرنامه یه و نه م بانگوازه ی پی بگات، وه پیویسته هیچ شتی و هیچ دهسه لاتی ریگی
 نه م بانگ کردن و راگه یاننده نه گری، ئینجا پیویسته کاریکی و ابکری پاش راگه یانندن
 که مردوم به نازادی و سر بهستی بتوانن نه م عه قیده یه بگر نه گردن و پروا بیینن به م

نایینه، وههوهی که بپروا ناهینن نهتوانن بهرگری بپرواداران بکات لهوهی لهسر
 عمقیده و نایینهکهی خوین بپرون، وه بتوانن نایینهکهیان راگهیهمن و بانگی مردومی
 بوبکن، کهواته پیویسته لهسر گهل موسلمان هیزکی وا فراههه بینن که پاریزگاری
 نهو نازادی و سهربهستهیهیان بکات و بهرگری ههموو دهست دریزهکیان لی بکات،
 بهکورتی پیویسته لهسر بپرواداران که تیکوشان و فیداکاری بکن بؤ نههیشتنی
 ههموو کوکسپ و گریهک که پئی نهه نایینی خوا بگریت، وه موسلمانان بتوانن به
 بهربهستی ههلسن به پیویسته سهرشانی خوین و کهس نهتوانن دهست دریزیان لی
 بکات، یان بهرگریان بکات له بلاو کردنهوهی نایینی خوا، جا لهبهرئهو مهبهست و
 نامانجه بهرزو پیروزانه جیهاد و جهنگ و کوشتار پیویست کر.

نهه نایهتانهی نیره دهست پئنهکن به فرماندان به جهنگ لهگهل نهوانهی که جهنگ
 نهکن لهگهل موسلماناندا له هرکات و له هر شوینیک، وه هر لهیهکهه جاروه مهبهست له
 جهنگهکه و نهو نالای که بهرز نهکریتهوه لهو مهیداندا بهروونی دیاریی نهکات، نههفرموی:

﴿وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقْتُلُونَكُمْ﴾ جهگ بکن لهپئی خوادا لهگهل نهوانهی که جهنگتان

لهگهل نهکن، واته نهبن نهو جهنگ هر لهبر خوابیت، نهک لهبر ههچ مهبهستیکی تر لهو
 مهبهست و نامانجانهی که جهنگ و نازاوهیهان لهسر کراوه له ناو نادهمی دا، جهنگ لهبر
 خواو له پئی خوادا، نهک لهبر زال بوون و بهرز بوونهوه لهولات و لهزهی دا، وه نهک لهبر
 دهستکوت و تالان و داگیر کردنی خیر و بییری ولات، وه نهک لهبر ژیر بارو ژیر دهست
 کردنی تیره و بهریهک بؤ تیره و بهریهکی تر، بهلکو تهنها لهبر بهرزکردنهوهی وته و وشهی
 خوا له زهوی دا، وه لهبر دامهزاندن و چهسپاندنی بهرنامهی خوا له ژیاندا که هر نهوه
 بهختهوهی ههمووانی تیدایه، وه لهبر پاراستنی بپرواداران لهوهی سزاو نازار بدرین لهسر
 عمقیده و نایینهکهیان، یان گومرا بگرین و پاکیشترین بؤ بی بپروایی و خراپهکاری، یان دهست
 دریزیان لی بگری و مافیان پیشیل بگریت، نیتر بینجه لهو جهنگ هر جهنگی تر ناراست و
 نارهوایهلهنیسلامدا، نینجالهگهل دیاری کردنی مهبهست و نامانج، نهاندازهیشتی دیاری نهکات،

وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿١٩٠﴾ وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ تَقْتُلُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ

مِنْ حَيْثُ أَخْرَجُوكُمْ وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ

نه فرمودی: ﴿وَلَا تَعْتَدُوا﴾ و ده دست دریزی و زیاده روی مه کن، بهم رهنه نهوانهش بکوژن، که جهنگ ناکه و هیچ مهترسیه کیان لی ناکری بؤ سر بانگه اوزه که ی نیسلام و موسلمانان، که نهوانهش بریتیتن له نافرته و منال و پیرو پهک که وتوه کان و نهوانه ی که هر خهریکی خوا پرستین و لی پرواون بؤ نهوه له هر میلته و نایینیک، یان بهم رهنه له یه کم جارهوه نه مان جهنگ بکن، وه هروه ها دهست دریزی و زیاده روی نه کری به لادان و تیپرکردن لهو ناداب و نوسوله ی که نیسلام دایناره، نهک رهفتارکردن و کردهوه ناراست و نارمویانه ی که جهنگ نه فامیه کانی کؤن و تازه دا نه کرین، نینجا با گوی بگرین بؤ چند حدیسیک له باره ی چؤنیه تی جهنگی نیسلامه وه که ناده می و جیهان یه کم جار بینیان و وهریان گرت له نیسلامه وه:

۱- حدیسی که (ثیمامی مالیک) و (بوخاری) و (موسلم) و (شهبو داود) و (ترمزی) نه یهینن له (نیین و عومر) هوه - خوا لینیان بازی بی- که پیغمبر (ﷺ) جلهوگیری کردوه له کوشتنی نافرته تان و مندالان.

۲- حدیسن (بوخاری) و (موسلم) له (شهبو هورهیره) وه - خوا لینی بازی بی- که پیغمبر (ﷺ) فرمودی: هر کام له نیوه کاتی جهنگی کرد دهست بپاریزی له دهو و چاو...

۳- حدیسی (بوخاری) له (عبدوللای کوری یهزیدی نه نصاری) هوه - خوا لینی بازی بی- که پیغمبر (ﷺ) جلهوگیری کردوه له تالان و له پهل پهل کردن و ناشیرین کردن لهشی کوژاو.

۴- حدیسی (ثبو داود) له (ثبو نهیوی نهنصاری) وه -خوا لئی رازی بی- که پیغمبر (ﷺ) جلموگیری کردوه له کوشتن بهسستی و بهسزاو نازار، بملکو به یهک جارو بهکوت و پری.

۵- حدیسی (بوخاری) و (ثبو داود) و (ترمزی) له (ثبو هورهیره) وه -خوا لئی رازی بی- که پیغمبر (ﷺ) جلموگیری کردوه له کوشتن به سووتاندن.

۶- حدیسی (ثبو داود) له (حاریسی کوری موسلیمی کوری حاریس) باوکیهوه که نهفرموی: پیغمبر (ﷺ) لهگهله سربهیهکدا نادرینی، نینجا که گیشتینه جیگای پهلامار دان من پهلم کرد به ولاغهم و پیش کومت له هاوهلهکانم، نینجا دانیشتوانی خیلکه به هاوارو لالهوه هاتن به پیرمهوه، نینجا منیش ووتم: بَلِّينْ (لا اله الا الله) نیتر خوین و مالتان نه پاریزرنت، نهوانیش گوتیان، نینجا هاوهلهکانم پهخنهیان لی گرتم، وتیان: غنیمهتهکت له دست دهرکردین: نینجا که گهراینهوه هوالهکیان دا به پیغمبر (ﷺ)، نینجا نهویش منی بانگ کردو کردوهوهکه می به چاک و رهوا دمکردو له پاش دا فرموی پیم: لهباتی هرکام له دانیشتوانی نهو خیله خوا نهونده و نهونده نهجرو پاداشتت بو نهووسیت.

۷- (موسلیم) و (داود) و (ترمزی) حدیسی نههیچنن له (بریده) وه که پیغمبر (ﷺ) کاتی که سیکي بگردایه به سرؤک بهسر لهشکرکهوه، وهسیهتی بو نهکردو فرمانی پی نهدا لهبارهی خویره بهله خوا ترسی و خوپاراستن له گوناوه، وه بهچاکه و کردارو رهفتاری چاک لهگهله نهو موسلمانانهی که لهگهلی بوون، نینجا پیی نهفرموو: تنها به ناوی خواوه له پیی خوادا جهنگ بکن نهو کهسهی که بروای نههیچناوه به خوا، جهنگ و غزا بکن، وه غهرو بی پهیمانی مهکن، وه دست له کوژراو مدهن و پاش کوشتن هیچ بهسر لهشی مهینن، وه هیچ مندالی مهکوژن.

۸- (نمامی مالیک) له خلیفه یهکهمهوه نهگیریتهوه -خوا لئی رازی بی- که لهوهسیهت و ناموزگاری لهشکری دا نهیفهموو: ریتان نهکروئ له تاقمیک که لایان وایه خویمان بهند

کردووه بۇ خوا - واته عابيهكان و راهيبهكان - ئەوانه وازيان لى بهيئزن و لىيان گهريئ
بۇ خوئيان و ئەوهى كه به خواپهرستى دائهئين، وه ئافرهت و مندال و پير مهكوئن.

ئەو جهنگانهى كه ئيسلام ئەيان كات و پهوايان ئەدات ئەمانهيه كه باس كران، وه
ئەمانهيه ئاداب و ئوسوليان، وه ئەوهيه ئامانچ و مەبەست لەو جهنگانەدا، وه هەموو ئەوانەش
لەم ئايەتە وەرئەگيرين كه خەريكين پىيەوه لەگەلى ئەژين.

موسلمانەكانى پيشوو ئەيانزانى كه ئەمان بەزورى ژماره يان بەزورى چەك و كەرەسەى
جهنگ زال نابن و سەرناكهون، لەو بارهيهوه دوژمن لەمان زۆرترو بههيزتره، بەلكو ئەمان
بههيزى بپروا و گوئپرايهلى و كۆمەكى خوا زال ئەبن، دەى كاتى ئەمان گوئپرايهلى خوا و
پىغەمبەر (ﷺ) نەكەن وه به پىي تەمى و ئامۆزگارى ئەوان پهفتار نەكەن، ئەوا ئاقانە هوى
سەرگەوتنەكەيان لەدەست دەرئەچى، جا لەبەرئەوه ئەو موسلمانە راستانە ئەو ئاداب و
تەمى و ئامۆزگارىانەيان ئەگرته گەردن و پىي هەلنەسان، تەنانت لەگەل ئەو دوژمنانەشيان
كه ئەو هەموو سزا و ئازارەيان بەسەر هينان و ئەوهى كەلە دەستيان هات لە سەتم و ناپياوى

بوژى لە بوژان سەريان لى نەكردەوه و كرديان دەربارەيان، ئىنجا فەرمانى جهنگ و
كوشتارەكه به هيزتر ئەكات سەبارەت بەوانەى كه جهنگيان لەگەل كردن و سزا و ئازاريان دان
لەسەر ئايينهكەيان، فەرمان ئەدات بە جهنگ كردن و كوشتنيان لەسەر هەربارى و لە هەر
شوئنى بىن، بىنچگە لە خاكى حەرەم، بە مەرجى كه ئەوان جهنگيان لەگەل نەكەن لەو خاكەدا،
ئەگەر كرديان ئەوا موسلمانان ناچارن جهنگيان لەگەل نەكەن و پهوايه بوئانجهنگ كردن لەو
شوئنه پىروژهشدا، بەلى ئەبى جهنگيان لەگەل بەكەنە هەر حال و لەسەر هەر بارى مەگەر بپروا
بهينن و بىنه ژير ئالاي نايىنى خوا، ئەو كاتە ئەبى كوئاييان لى بهينرى و هەر سەتم و
ناپياويهكيشيان كەربى چاوپوشى لى نەكرى، ئەفەرەموى: ﴿رَأَيْتُمْ﴾ بىان كوئن، ﴿حَيْثُ
فَنُزِمُمْ﴾ لە هەر شوئنى دەستتان كەوتن ﴿وَأَخْرَجْتُمْ مِنْ حَيْثُ أَخْرَجْتُمْ﴾ وه دەريان كەن لەو
شوئنهى كه ئەوان ئيوهيان لى دەرکرد، واتە هەر كام لەم دووانە: كوشتن و دەرکردن بوئان پىك
كەوت بەسەريان بىنن.. سوپاس بۇ خوا لە كاتى گرتنى شارى مەككە ئەم دەرکردنە بەدى

هات، نهوه بوو هرکس موسلمان نهبوو، وه هېچ کام لهو سې ړنگه‌ی نه‌دایه بهر که
 پښه‌مېر (ﷺ) داینا بو مه‌که‌بیه‌کان، واته نه‌چووه ناو که‌عبه، وه نه قاپی مال‌که‌ی خو‌ی
 له‌سر خو‌ی پی‌وه‌دا، وه نه‌چووه مالی نه‌بوسوفیان، نه‌که‌سانه‌ناچار بوون به‌درچوون له‌مه‌که.
 له (نبین و عباس) هوه نه‌گېر نه‌وه -خوایان لی پازی بی- که هم نایه‌تانه هاتنه خواره‌وه
 به بو‌نه‌ی چوونی پښه‌مېر (ﷺ) له‌گه‌ل هاو‌له‌کانی بو عمره کردن له سالی حوته‌می
 کو‌چیدا به پئی په‌یمان و یه‌ک کهوتنی سالی شه‌شم له حوده‌بیه‌دا، جا کاتی که نیازی
 نه‌وه‌یان کرد موسلمانان مه‌ترسیان کرد که قور‌ه‌یش په‌یمان‌که بشکینن و ړنگه‌ی نه‌وه‌یان
 نه‌دن و جه‌نگیان له‌گه‌ل بکن، وه نه‌مانیش پی‌یان ناخوش بوو که جه‌نگ بکن لهو
 مانگ‌داو لهو شوینه پی‌روزان‌دا که هر له کو‌ن‌وه قه‌ده‌غه بووه جه‌نگ کردن تیایان‌دا، نینجا
 خوا بهم نایه‌تانه نیزی دان و فرمانی دا بهو جوړه‌ی که گوترا... به هر حال و له‌سر هر
 بار خوا نیزی هم جه‌نگ و کوشتن و در‌کردنه‌ی دا، وه ده‌ست نیشانی بو کردن که نه‌وه‌ی
 به‌سریان بینن شتیکی راست و په‌وایه، چونکه ﴿وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ﴾ نه‌و بتپه‌رستی و
 بی‌پروایه‌بیه‌ی که نه‌وان نه‌یکن لهو شوینه‌دا پیس تره خراب‌تره له کوشتن تیایدا، وه به‌رگری
 کردنی شتی زور خراب به کرده‌ویه‌ک که که‌تر خراب بیت شتیکی راست و په‌وایه، هه‌ندی
 له‌زانایان بهو جوړه وشه‌ی ﴿وَالْفِتْنَةُ﴾ ته‌فسیر نه‌که‌نه‌وه، به‌لام زوربه نه‌فه‌رموون: مه‌به‌ست
 پئی نه‌و هم‌وو سزاو نازار و در‌کردنه‌یه که بت په‌رسته‌کان کردیان در‌باره‌ی موسلمان‌ه‌کان
 بو‌لادان و به‌رگری کردنیان له نایینی نی‌سلام، که بی‌گومان نه‌وه تاوانیکی زور گوره‌تره له
 کوشتن، چونکه نه‌وه ده‌ست در‌زوربه بو‌سر نایین و عه‌قیده‌ی نی‌سلام که
 پی‌روزترین و به‌نرخ‌ترین شته له هر‌دوو جیهان‌دا، به‌راستی هم ته‌فسیره وه‌ک زوربه‌ی له‌سره،
 هر‌وه‌ها باشر نه‌چپته دل‌وه، چونکه له‌سر هم باره ده‌ست نه‌دات بو نه‌وه‌ی که بکری به
 یاسا و بریاریکی گشتی لی وهر نه‌گیری بو هم‌وو کات و چرخ و شوین و ولایتیک، واته هرکات
 و له شوینیک له‌لایه‌ن هر تا‌قم و هر که‌سی‌که‌وه نه‌و کرده‌وه پی‌سه‌کرا، نیت به‌هر جو‌رو
 شی‌وه‌یه‌ک، نه‌و‌حله‌راست و په‌وایه جه‌نگ له‌گه‌ل نه‌و ده‌ست در‌زوری کره و کوشتن و نا‌واره‌کردنی،

وَلَا تُقْبَلُ لَهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يُقْتَلُوا فِيهِ فَإِنْ قَتَلْتُمْ فَأَقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكٰفِرِينَ ﴿١١١﴾

فَإِنْ أَنْهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٢﴾ وَقْتَلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ فَإِنْ أَنْهَوْا فَلَا

عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١١٣﴾ الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ

ئینجا تمنیا شوینیک دهر نهکات لهو بریاره، نهویش به مہرجن خوی نهفہرموی: ﴿وَلَا تُقْبَلُ لَهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ جہنگیان لهگہل مہکن لهخاکی حہرام دا ﴿حَتَّى يُقْتَلُوا فِيهِ﴾ هہتا نہوان جہنگتان لهگہل نہکن تیای دا ﴿فَإِنْ قَتَلْتُمْ فَأَقْتُلُوهُمْ﴾ ئینجا نہگہلا نہوان جہنگیان لهگہل کردن تیای دا نہو حہلہ بیان کوئن ﴿كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكٰفِرِينَ﴾ ئا بہو جوڑیہ تۆلہی بیہرواکان، واتہ پڑوایہ کردہویان لهگہل بکریٰ بہ وینہی کردہوی خویان ﴿فَإِنْ أَنْهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ ئینجا نہگہر کوتاییان ہینا له بیہروایی و نہو بارہی کہوان لہسہری، بیہگومان خوا لیٰ بوردہو لیٰ خوش بووی بہزہیی دارہ، واتہ تہوبہیان لیٰ وہرئہگری و جہنگیان لهگہل ناکری، ئینجا مہبہست له جہنگو کوشتارہکہمان بؤ پرون نہکاتہوہ، نہفہرموی: ﴿وَقْتَلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ﴾ جہنگیان لهگہل بکن ہہتا بیہروایی و ہاوبہش دانان بؤ خوا نہمینئ کہ مایہی ہموو تاوان و تیک چوون و لادان و لاریہکہ له ولات و له جیہاندا، وہ ہوی پئی گرتنہ له ئیسلام و سزاو نازار دانئ موسلمانان ﴿وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ﴾ وہ ہہتا ئایین و پہرستن تاییہتی بیت بؤ خوا ہر خوا پہرستری، نہمہی کہ گوترا لہسہر پای (قتادہ) و (سدی) و چونکہ کہسیکی ترہ، نہم ئایہتہ دہریارہی مہککہییہکان ہاتوہ بہ تیگریسی، چونکہ بت پہرستہکانی عہرب ہیچ شتی تریان نیہ، بہلکو یان کوشتن یان موسلمان بوون، وہ ہہندی نہفہرموون: ہرچہند نہم ئایہتانہ له یہکم جارہوہ دہریارہی مہککہییہکان ہاتوون، بہلام شیوہیہکی گشتیان لیٰ وہرئہگری و مہبہست بہ وشہی ﴿فِتْنَةٌ﴾ پئی گرتنہ له ئیسلام و سزاو نازار دانہ لہسہر ئیسلام، واتہ جہنگیان لهگہل بکن، ہہتا ہیچ ہیزیک نہبی بہرگری ئیسلام بکات و سزاو نازار بدات لہسہر ئیسلام، وہ نہم رایہ - وہک له پشہوہ دہست نیشانی بؤ کرا- رایہکی زور پہسندہو ہاشتر نہچیتہ دلہوہ، چونکہ له ہموو کات و چہرخیکدا، ہیزی

شهر هیه که نهوستن بهرامبر به نیسلام و نهیوی پئی لی بگری به هر جور که له
 دهستی بیت، وه نهبی موسلمانانیش بهرامبر بهوه هیژنک فراهم بینن بو شکاندنن نهو
 هیژی شهره، وه لهبر نهوهیشه جیهاد و تیکوشان لهپئی خوادا پیویست کراوه به
 همیشهیی و کراوه به فرزی له فرزهکانی نیسلام تا پوژی دواپی، وه که له هدیسی
 صه حیددا نهفرموی و بریاری هموو پیشهواو زانایانی نیسلامیشی لهسهره، نینجا لهسر
 پای یهکم پیویست کرا که جهنگ و کوشتار بهکار بهینری لهگهل نهو بت په رستهکانه ههتا
 بت په رستی نهمینن له مهککه و دهروبهری، وه هموو موسلمان نهبن، وه ههروهه لهپاش
 نهوه تا بت په رستی نهمینن لهتواوی نیوه دورگه‌دا و نایینی تر نهمینن بیجگه له نایینی
 خوا، وه که له هدیسیکدا هاتوه که نابن له نیوه دورگه‌دا دوو نایین بمینیتهوه، که نهوهش
 شتیکی زور راسته و بهرزه‌مندی تیدایه:

یهکم: مهککه و دهروبهری تا هموو نیوه دورگه پایتهختی نیسلامه و دراوسنی
 یهکمی ماله‌که‌ی خواجه که دانرا بو هموو ناهمی، کهواته نابن نایینی دژی نهو ماله لهو
 خاکه‌دا بین.

دووم: نه نایینی نیسلامه هات بو هموو جیهان و جیهانیان، کهواته نهبی له سنورنیک
 دا نهوستن بهر بهر بهروا، دهی چون پیش چاک کردنهوهی دهروبهری خوی بهروا بو
 ولاتانی تر؟! چون دورژمن بهدوری خوی دا به‌جن بهیلن و پهل بهاویژی بو شونینی تر؟
 بن‌گومان کاری و پیچه‌وانه‌یه، جا لهبر نهوه یهکن له وه‌سیه‌ته‌کانی پیغه‌مبر (ﷺ) نهوه بوو
 که نیوه دورگه پاک بگریتهوه له بت و بت په رستی، وه سوپاس بو خوا به ماوه‌یه‌کی زور
 کهم نهو وه‌سیه‌ته پیروزه بهدی هینرا، لهسر پای یهکم بهو جوره نهلین، وه لهسر پای
 دووم نهبی بلین: نهبی جهنگ و کوشتار بگری لهگهل بن‌برویان دا به‌نیازی نهوه که پریگر
 نهمینن له نیسلام و موسلمانان و نایین و خوا په رستی هر بو خوا بیت، نهبی بهم نیازه و
 لهبر نهوه جهنگ بگری ئیتر با نهو مه‌به‌ست و نیاز کراوه بهدی نهیهت له هموو کات و له
 هموو شونینیک دا، یان نهلین: مه‌به‌ست نهوه‌یه جهنگ بگری تا نیسلام و موسلمانان سر
 نه‌کون و هیچ هیژنک نه‌توانن بهرگریان بکات و هموو مل کهچ بین بو یاساو پژی‌مه‌که‌ی ئیتر

با هندی پروای پئی نههینن، به هر حال بهم جوړه‌ی که گوتمان پئی ره‌خنه گر نامینن که
 بلن: لهم نایه‌تدا وا وهر نه‌گیری که هموو نه‌بن به خوا په‌رست و نایینی تر نامینن، که‌چی
 نهو هواله تا نیستا به‌دی نه‌هاتووه و له‌وانه‌شه هر به‌دی نه‌یهت، بیجگه له‌مانه‌ش نی‌می
 موسلمان نه‌توانن به هموو هیزو دل‌ناییه‌ک بلنن: نهو مه‌به‌سته به‌دی دیت لهو چهر‌خدا
 که عیسا پیغه‌مبهر (ﷺ) دیته خواروه، که نهو حله هموو که‌س شوینی نایینی نی‌سلام
 نه‌کوی، وه‌ک له چهند حه‌دیس‌یکدا ده‌ست نیشانی بو نه‌کات، یه‌کن له‌وانه نه‌م حه‌دیس‌یه‌که
 (نی‌مامی مالیک) و (بوخاری) و (بوخاری) و (موسلم) و (نه‌بو داود) نه‌یهینن له (نه‌بو
 هوره‌یره) وه - خوا لئی رازی بی - که پیغه‌مبهر (ﷺ) نه‌فهرموی: (والذي نفسي بيده ليوشكن
 ان ينزل فيكم ابن مريم حكماً مقسطاً فيكسر الصليب، ويقتل الخنزير، ويضع الجزية،
 ويفيض المال حتى لا يقبله احد، حتى تكون السجدة الواحدة خيراً من الدنيا وما فيها)
 سویند به که‌سیک که گیانی منی به ده‌سته نزیکه عیسا‌ی کوپی مه‌ریه‌م بیته خواروه بو
 ناوتان به حه‌که‌میکی داد‌په‌روه، نهو حله صه‌لیب نه‌شکینن، وه جل‌ه‌و گیری نه‌کات له
 خواردنی گوشتی به‌ران، وه سه‌رانه لانه‌بات - بهم ره‌نگه رازی ناییت له هیچ که‌س به
 موسلمان بوون نه‌بیټ - وه سامان و دارایی زور نه‌بیټ تا پاده‌یه‌ک هیچ که‌س له که‌سی
 وهرناگری، وه‌تا نهو پاده‌یه ته‌نیا سوژده‌یه‌ک بو خوا چاکتره ده‌بی لای مردوم له جیهان و
 هرچی وا له جیهاندا، بی‌پروا و دوزمه‌نکانی نی‌سلام تا به‌و جوړه بن که باس کران، نه‌بن
 جه‌نگیان له‌گه‌ل بگری، ﴿إِنَّ أَنْهَآ﴾ که‌واته نه‌گه‌ر کو‌تاییان هی‌نا له‌و بارو کرده‌وی که
 له‌سری بوون، نهو حله نابی جه‌نگیان له‌گه‌ل بگری و ده‌ست دریزیان لی بگری، چونکه
 ﴿فَلَا عُذْرَآ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ﴾ هیچ ده‌ست دریزی و توله‌یه‌ک په‌وانیه مه‌گه‌ر بو سه‌ر سته‌مکاران، وه
 نه‌وانه‌ش نهو حله به‌و سته‌مکاره دانانرین که جه‌نگیان له‌گه‌ل بگری، بی‌گومان توله‌ سهندن
 له راست و په‌وایه و هیچ ده‌ست دریزی نیه، وه ناو‌بردنی به ده‌ست دریزی لی‌ره‌دا به پئی
 یاسایه‌که له یاساکانی عیلمی په‌وان بیژی که ناو نه‌بری به (مشاکلة و مزاجه) که بریتیه له
 به‌کار هی‌نانی و ته‌و وشه‌یه‌ک له پیشه‌وه له مانا و مه‌به‌ستی راسته‌قینه‌ی خو‌ی دا، نی‌نجا
 به‌بو‌نه‌ی نه‌وه‌وه به‌کار به‌ینری به‌چاو لی‌گه‌ری بو مانا و مه‌به‌ستیکی درژی مه‌به‌سته

پیشووهکه، وهك نهفهرموئ: (وجزاء سيئة سيئة مثلها) تۆلهی خرابه خرابه یهکه به وینهی نهو... لهگهله نهوهدا تۆله سهندن به وینهی تاوان هیچ خراب نیه و بلكو دادو راسته.

له پیشهوه باسی حوکمی جهنگ و کوشتاری کرد له خاکی حهرهم دا، ئینجا نهوا باسی حوکمی جهنگ نهکات له مانگه بهریزهکان دا که جهنگ قهدهغهبوو تیاياندا، نهفهرموئ:

﴿الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ﴾ سهبارت به هاتنه خوارهوهی نهه نایهته دوو را هیه:

۱- له (ئیین و عباس) و (مجاهد) و (ضحاک) هوه که نهفهرموون هاته خوارهوه بهبوئیه پووداوی سالی شهشهمی کۆچی که بهناوبانگه به سولخی حودهیبیه، که نهوهبوو پیغهمبر (ﷺ) لهگهله نهو کۆمهله له هاوهلهکانی نیازیان کرد بچن بۆ مهکه بۆ زیارتهی مالی خواو بهجئ هینانی عومره، ئینجا که گهیشتنه حودهیبیه مهکهیبیهکان بهرهلهستیان وهستان و سووکه جهنگیکیان لهگهله کردن، به بهردو بهرگریان کردن له چوون بۆ مهکه، له پاش دا یهک کهوتن لهسهر چند بهندیک یهکن لهوانه نهوه بوو که نهو ساله بگهرینهوه و سالی داهاتوو بینو نهوانیش مهکهیبان بۆ بهجئ بیلن تاماوهی سی پوژ، ئینجا به پیی نهو پهیمان له سالی حوتهم دا هاتنهوه له مانگی (ذی القعدة) دا، وه موسلمانان مهترسیان کرد لهوهی که بینبرواکان پهیمانکه بشکینن و جهنگیان لهگهله بکن و نهمانیش نهتوانن جهنگ بکن، چونکه لهو مانگانهدا جهنگ کردن قهدهغه بووه.

۲- له (حسهه) هوه که نهفهرموئ: بینبرواکان بیستیان که خوا جلهوگیری کردوه له جهنگ لهو مانگه پیروزانهدا، ئینجا ویستیان نهوه بکن به ههلیک بۆ خویان بۆ جهنگ کردن لهگهله موسلمانان لهو مانگهدا، چونکه لایان وابوو که موسلمانان ههگیز جهنگ ناکن لهو کاتانهدا، ئینجا خوا نهه نایهتهی نارده خوارهوه، کهواته با لهسهر ههردوو پراکه تهفسیری نهه نایهته بکهینهوه: لهسهر پای یهکهه: نهلین خوا نهفهرموئ: نهه مانگه پیزداری نهه ساله له باتی مانگه ریزه دارهکهی پیشوو، ههچوئنی نهوان له سالی پیشوودا ریزمان نهگرت، نهوا ئیوهش نهه سال به زور دین و گوئی نادهن،

وَالْحُرْمَتُ قِصَاصٌ فَمَنْ أَعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَأَعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا أَعْتَدَى عَلَيْكُمْ وَأَتَقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿١١٤﴾ وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ

الْمُحْسِنِينَ ﴿١١٥﴾

﴿وَالْحُرْمَتُ قِصَاصٌ﴾ و ه شو مانگه بهرېزه و شو شاره بهرېزه و شو نبحرامه بهرېزه که شو ان له سالی پیششودا رېزبان نهگرتن و هتکیان کردن و گوئیان نهدا به نېوه، تولهیان رهوایه به وینهی کردهوهکی شو ان، بهم پهنگه نېوهش لهم سالهدا گوئی نادن بهوان و بهزور دینه مهکه، وه لهسر رای دووم: نهفرموی: مانگی بهرېزه له باتی مانگی بهرېزدا، واته هرکس خوین رشتنی نېوهی رهوا داو جهنگی لهگهل کردن لهمانگی رېزو قدهغهدا، نېوهش خوین رشتن و جهنگ و کوشتار رهوا بدن تیای دا، وه شو شتانهی که رېزبان هیه و هتک و شکاندتیاں قدهغیه توله سندنیاں رهوایه به وینهی کردهوهی دهست درېژی که، لهسر هربار شو مبهستهکه پوون و بههیز نکات و دلنیاپی نکات لهسر راست و رهوایی که نهفرموی: ﴿فَمَنْ أَعْتَدَى عَلَيْكُمْ﴾ کهواته هرکس دهست درېژی کرده سمرتان ﴿فَأَعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا أَعْتَدَى عَلَيْكُمْ﴾ نېوهش رهوایه بوتان تولهیان لی بسینن به وینهی دهست درېژی شو کهسه بو سمرتان ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ وه له خوا بترسن و خوتان پپارېزن له کاتیکدا که توله نسینن، کارئی نهکن که رهوا نیه و خوا پئی نارازیه ﴿وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾ وه بزائن که خوا لهگهل له خواترس و خوپارېزهراں دایه به کومهکی کردن و یارمتهی دان.

بیگومان تیکوشان له پئی خوادا هرچونئ پیوستی به پیاو هیه، پیوستی بهمال و سامانیش هیه، وه له چرخه یهکم دا تیکوشمیری موسلمان نهچوه مهیدان بهخوی و هموو تیشوو کهسه و چهک و پیوستیهکی جهنگ و تیکوشانهوه، کاتی که دهسهلاتی ببوایه... لهو کاتهدا تیکوشان و جهنگ بهکری و به موچه خوری نهکرا، بلکه بهخوشی و خواهیش و به نارهزوو گیان و مال بهخت نهکرا لهپئی خوادا، که نهوهش شتیکه به ناسانی عقیده و بروای راست پیکی نههینن، کاتی که رېژم لهسر بنهرتهی شو بهروا و عقیدهیه دامزرایبت! بهلام زور له موسلماننهکان شو حله بی نهوا و دهسهلات بوون، وه وهک قورشان بومان باس نهکات هندی لهو بی دهسهلات و هزارانه نهچوونه خرمته پیغمبر (ﷺ)

داوایان لی نهکرد که ولاغی سواریان پیبدات که بیان گه یه نیتته مهیدانی جهنگ که له بهر
 دوری نه یان نه توانی بچن بوئی، نینجا نه گهر نه ویش له دهستی دا نه بوایه هیچیان پیبدات،
 نه موسلمانانه نه گهرانه وه به گریانه وه و فرمیسک هونهی نهکرد یه چاوه کانیاندا له داخی
 نه وهی که هیچیان دهست ناکهوی! جا له بهر نه وه ته من و ناموزگاری زور هاتوه له قورشان و
 حدیسا سهبارت به بهخت کردنی مال و سامان له پئی خوادا، بهخت کردن بو ریك خستن
 و به پئی کردنی تیکوشهرانی ریگه خوا، وه له زور بهی شویندا بانگ کردنی بو مال بهخت
 کردن جووت و هاوسر کراوه له گهل بانگ کردن بو تیکوشان و فیداکاری و گیان بهخت کردن.
 جا له بهر نه وه بهخت نهکردنی مال دانراوه به تیاچوون و هوی له ناو چوون بو
 موسلمانان و جلهوگیری کراون لینی له م نایه ته دا: ﴿وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ مال بهخت کن له پئی
 خوادا ﴿تَلَقُوا بِأَدْبِكُمْ إِلَى التَّلَكُّمِ﴾ وه خوتان مهخنه ناو نه مان و تیاچوون، واته به دهستی خوتان
 له ناو مه بهن به خهریک بوون به زور کردنی مال و سامان و دهست گرتنه وه له بهخت کردنی له
 پئی خوادا و ازهینان له تیکوشان به مال و به گیان له پئی نیسلام دا که نه وهش هوی
 نه مان و تیا چوونه، تیاچوونی دهروون به چاو برسیه تی و چرووکی، وه تیا چوونی گهل و
 کومهل به بی دهسه لاتی و لاوازی، وه تیا چوون له هموو بارو پرویه که وه به زال بوون و
 سرکهوتنی دوژمن که سر نه انجام و بهر همه بو و از هینان له تیکوشان له پئی خوادا نه م
 پرسته و وته به چند جوئی تریش ته فسیر کراوه ته وه که نه وانیش هر پرسته و نه گونجین،
 به لام جی و شوینه که یارمتهی دهره بو هلبژاردنی نه وهی که گوترا، وه هر وه ها ریوایه تیک
 که به ناو بانگو و بلا بووه ته وه له کتیبه کانی ته فسیردا، وه چند که سنیک هیناویانه له (نه بو
 عمران) وه که نه فمرموی: نئمه له نهسته مبول بووین، نینجا کومهل و له شکرکی گهره
 بو مان هات و یه کن له موسلمانان په لاماری داو خوی خسته ناو کوپو کومه له که یان، نینجا
 مردوم و تیان: نهوا خوی خسته ناو نه مان و تیاچوونه وه، واته کاریکی ناراستی کرد -
 مه بهستیان دهست نیشان بوو بهو جلهوگیری که له م نایه ته دا کراوه له موسلمانان - نینجا
 له وی دا (نه بو نه یوبی نه نصاری) ههستا و فرمووی به وانهی که نهو قسه یان کرد: نئوه نه م
 نایه ته ته فسیر ناکه نه وه له سه ریاره پرسته که ی خوی، به لکو لای نه دن، نه م نایه ته هاته
 خواره وه سهبارت به کومهلی نئمه که نه نصارین، کاتی که نایینی خوی زال کرد و له شکر و
 یارمتهی دهری زور بوو، هندی له نئمه مال و سامانمان پویی و له دهستان چوو، وه خوا
 نیسلامی زال کرد و یارمتهی دهری زور بوو، هندی له نئمه به نینهی گوتی به هندیکی

ترمان: بئگومان ئېمە مال و سامانمان بۇيى و لە دەستمان چو، وە خوا ئىسلامى زال کردو يارمەتى دەرى زۆر بوو، کەواتە با ئېمە بوەستين بەديارى مالهکانمانەوہ و ھەول و بدەين ئەوہى کہ تيا چووہ پەيداي بکەينەوہ، ئينجا خوا ئەم ئايەتەى نارده خوارەوہ، کەواتە ئەو تيا چوون و نەمانە ئەو ھەول دان و خەريک بوونە بوو کہ ئېمە نیازمان کردو ويستمان واز بېئن لە تىکۆشان لەرئى ئىسلام دا، ئينجا فرمان ئەدات بە بەرز بوونەوہى موسلمانان بۇ رادە و پلەيەكى بەرزتر ئەفرموي: ﴿وَآخِرُهَا﴾ کردەوہکانتان بە چاکى بکەن، ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ چونکہ بئگومان خوا ئەو چاکەکەر و کردەوہ چاک کەرانەى خوش ئەوي، جا لەبەرئەوہ خوش بەختى بۇ کسانى کہ خوا خوشى بوين و لە قورئان دا ھەول بدا بەو خوش ويستنەيان!!

ئەم رستە و وتەيش بە چەند جۆرىک تەفسىر کراوہتەوہ، بەلام چاکتر ئەوہيە بە جۆرى تەفسىرى بکەينەوہ کہ رىک بېت و دەقى ئەو ھەيسە بېت کہ (ئىمامى بوخارى) و (موسليم) ھىناويانە لە خەليفەى دووہمەوہ - خوا لىي رازى بى - ئەو ھەديسە درىژەى کہ (جوبرەئيل) - سەلامى خواى لى بى - چەند پرسيارىكى کرد لە پېغەمبەر (ﷺ)، يەكى لە پرسيارەکانى ئەمە بوو گوتى: ئىحسان چيە؟ پېغەمبەرىش (ﷺ) فرموي: ئىحسان ئەوہيە کہ تۆ خوا بپەرستى بە جۆرى وەك خوا بە چا و بىنى، چونکہ ئەگەر تۆ ئەو نايىنى، بئگومان ئەو تۆ ئىبىنى، بئگومان ئەوہ بەرزتر و پېرۆزترين رادە و پلەيە، وە ھەركات بەندەى پى گەيشت، ئەو ھەلە فرمانبەرى ئىبىت بۇ ھەموو فرمانەکانى خوا، وە كۆتايى ئەھىنى لە ھەموو جەلەگىرىيەکانى و دوور ئەكەويتەوہ لە ھەموو قەدغەکانى، وە ھەميشە چاودىرى زانىنى خوا ئەكات لە ئاشکرا و پەنھانى دا، ئا بەم فرمان و فرمودەيە كۆتايى ھىنا لىرەدا بە ئايەتەکانى تىكۆشان و فېداكارى بە مال و گيان، ئينجا باسى ھەج و عومرە دىتە پىشەوہ، وە پەيوەندى و پەيوەستى باسەكان لەم بە شەيش دا ئاشکرايە کہ ھىناى لە باسى پرسيار لە مانگە يەك شەوہکانەوہ کہ مەبەستى لە مەبەستەکانيان ديارى کردنى كاتى ھەج بوو، ئينجا بەو بۇنەيەوہ ھاتە سەر باسى جەنگ و كوشتار لە مانگە بەرئزمەكان دا کہ سيانيان مانگەکانى ھەج، وە ھەرەھا باسى جەنگ کردن لەخاكى ھەرەمدا تا لە كۆتايى دا ھاتە سەرباسى ھەج و عومرە و نيشانەکانى خوا پەرستى تياياندا،

وَأَتِمُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُخْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ

نه فرموی: ﴿وَأَتِمُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ﴾ رای زانایان جیاوازه له بارهی نه مهوه نایا حج بهم نایهتی نیره پیویست کرا یان به نایهتی سورتهی ﴿آل عمران﴾ که نه فرموی: ﴿وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ﴾ جا به گویرهی نهوه رایشیان جیا به له تفسیری نهه نایهته دا، بهم جوړه ی که دیت نهه کهسه - وهک شافعی و شافعیه کان - که لایان وایه نهه نایهته حج فرزو پیویست کرا، له تفسیره که ی دا نه فرموی: حج و عومره به جی بینن به تیرو ته وای له بهر خواو هلسن پیان به هموو مافیکیانه وه، وه له سر نهه رایه عومره یش وهک حج فرزو پیویسته له سر توان هر بهم نایهته، وه نهه که سانه ی وهک (مالیکی و حنه فیه کان) که لایان وایه حج بهم نایهته فرزو پیویست نه کراوه، نه فرموی: کاتی دهستان کرد به حج و به عومره ته وایان بکن له بهر خواو مهیان بز و دهستان لی هلمه گرن تالیان نه بنه وه، وه له سر نهه رایه نهه نایهته هر نهه نهگه یه نی که حج و عومره کاتی دهستان پی کرا نه بی ته وای بکرین، نهک پیویست کردنیان له یه کهم جاره وه، نینجا له بهر نهوه ی نایهتی ﴿آل عمران﴾ باسی عومره ی تیدا نیه، وه له بهر چمند حه دیسیکیش که به لگن له سر پیویست نه بوونی عومره، له بهر نهوه ی خاوه نی نهه رایه عومره به فرزو پیویست دانانین، به لکو نه فرموی: سوننه ته، باسی چونیتی حج و عومره به دریزی کراوه له کتبه کانی فیه دا، که واته لیره دا پیویست نیه لهو باره یه وه بدوین، نهگه دهسه لات و توانا بوو نه بی حج و عومره به جی بینن بهو جوړه که باس کرا، نینجا بو کاتی نه توانین و بی دهسه لاتی فرمانی خوا بهم جوړه یه که نه فرموی: ﴿فَإِنْ أُخْصِرْتُمْ﴾ نینجا نهگه بهرگری کران له به جی هینانی حج و عومره له لایه ن دوژمنه وه، وهک (مالیکی و شافعی) نه فرموی، یان به هر جوړو هویه کی تریش وهک (حنه فی) له سر وه نیهوش له نیحرام دا بوون و ویستتان بیشکینن ﴿فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ﴾ نهوه پیویسته له سرتان سر بزینی نهوه ی که ناسانه و به سووک دیت به دهستانه وه له حوشر یان ره شه و لاخ و یان مهرو بز، سر بزینی لهو شوینه دا که بهرگری کراون، وهک بهو جوړه پوی دا له سالی شه شه می کوچی دا له حوده یبیه، نیت نایا له خاکی حهره دا بووی یان نهه کومه لی له زانایان نه فرموی: نه بی هر له خاکی حهره دا بیت، وه نهوشوینه ی که سر بزینی تیدا کرا له سالی ناوبراودا وه به شی له حوده یبیه که له خواروی مه که وه بهر خاکی حهره کهوتیوو،

وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ، فَمَن كَانَ مِنكُم مَّرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِّن رَّأْسِهِ، فَفِدْيَةٌ مِّن صِيَامٍ
 أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَمَن تَمَنَّعَ بِالْعِمْرِ إِلَىٰ الْحُجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ

وهك باشتر پوونی نهكینهوه لهکاتی تفسیری نهم فرموده‌یهدا: ﴿وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ﴾ وه سهرتان مهتاشن، واته ئیحرام مهشکینن ﴿حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ﴾ ههات نهوهی که نهتانهوی سهرپریت نهگاته کاتی سهرپرینی، که کاتی بهرگری کردنهکهیه نیتر له خاکی حره‌مدا بیئت یان نا، یان ههتا نهگاته شوینی سهرپرینی کهئو شوینهیه بهرگریهکهی تیدا کراوه، نیتر خاکی حره‌میان نا، وهک (شافعی) و کومهلک نهفرموون، یان نهگهر نهو شوینه حرهم نهبوو نهبیئت بنیریت بو خاکی حرهم و پوزیک لینی بوهستن تا گومانی بههیز پیدایه بین به گه‌یشتن و سهرپرینی له شوینی خوئی دا، نهو کاته ئیحرام نهشکینن، نه‌مهش به‌لای حه‌نهفی و کومهلکهوه.

به‌کورتی نهو بهرگری کراوه نه‌بین ئیحرام نهشکینن تا نهو سهرپرینه به‌جئ نیت، مه‌گهر له‌کاتی‌کدا پیوستی بین به سهرتاشین له‌بهر عهر هویهک که له‌م فرموده‌یهدا باسی نه‌گات: ﴿فَمَن كَانَ مِنكُم مَّرِيضًا﴾ ئینجا هرکام له ئیوه نه‌خوش بوو ﴿أَوْ بِهِ أَذًى مِّن رَّأْسِهِ﴾ یان نازار سزایهک بین له سهریان، وهک زام، یان رشک و نه‌سپن، یان سهر ئیشان: ﴿فَفِدْيَةٌ مِّن صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ﴾ نهوه نه‌توانی سهر بتاشن و ئینجا له‌سهره‌تی فیدیه بدات به شه‌ش هه‌زار ههریهکی نیو ساع له خوراکئ که زورتر نه‌خوپئ لهو شوینه‌دا، یان مه‌رئک یان بزئیک سهرپرئ و دابه‌شی بکات به‌سهر هه‌زارانی نهو شوینه‌دا، وهک بهو شیوه دیاری کراوه له حه‌دیسی (که‌عبی کورپی عجره‌) دا که (بوخاری) و (موسلیم) و (نه‌سانی) و (نیزن و ماجه) و (ترمزی) پریویه‌تیاں کردوهه لئی‌هوه، وه فیدیه دهر هرکام لهو سیانه نه‌کات نارمزوی خوئه‌تی و خراوه‌ته ده‌ستی خوئی، لیره‌دا دوا‌یی دئت حوکم و پریاری بهرگری کراو له کاتی بهرگری کرانی دا، به‌لای زوریهی زانایانه‌وه، به‌لام هه‌ندئ نه‌فرموون: حوکم و پریاری نهو هر به‌وه دوا‌یی دئت که‌فرمووی: ﴿فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ﴾ و مه‌رستهی ﴿وَلَا تَحْلِقُوا﴾ ... هتد، به‌ستر اوو په‌یوه‌سته به ﴿وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعَمْرَةَ لِلَّهِ﴾ وه حوکم و پریاریکی تازهی گشتی تیدایه له حوکم و پریارمکانی حه‌ج و عومره، وه هه‌روه‌ها پرستهی ﴿فَمَن كَانَ مِنكُم﴾ ... هتد، واته حه‌ج و عومره به

تهواوی به جی بیسنن له بهر خوا، وه ئیحرامه که تان مهشکینن ههتا پوژی جهژن و وای
 سهبرپینی چوار پئی و مالاتی که ئهتانهوئی لهوئی سهری بپن، ئیحرامه که تان مهشکینن تا ئهو
 کات و شویننه، مهگه دوو چاری نهخووشی یان ئازارو سزایه که بپن، ئهو حله نهتوانن
 بیشکینن و فیدییهی بۆ بدن بهو جوړو شیوهی که باس کرا، ههرجوونی لیره بهدواوه بۆ باسی
 حوکم و بریارنکی گشتی تازهیه بۆ هه رکهسیک که پئی لی نهگیری بۆ حهج و عومره، ئیتر پئی
 لی گیراو بیئت بهرله کرابیئت یان هه بهرله بوویئت، ئهفهرموئی: ﴿عَادَا أَمْتُمْ﴾ ئینجا کاتی که
 مهترسیقان نهبی یان کاتی که مهترسیقان نهما و بهرله بوون لهبرگری ﴿مَنْ تَمَعَ بِالْمَرْءِ إِلَى الْحُجِّ﴾
 ﴿ئهو حله هه رکهس ویستبیتی سوود و خووشی وهرگری به خواپهرستی به عومره کردن له
 پینش هه جدا تاکاتی حهج، وه هه لهو سهفهردا له مانگهکانی هه جدا عومره و حهج به جی
 بیئنی ئهوهش بهم پهنگه بهو نیازهوه ئیحرامی بهستبن یان ئیحرامه که ی به عومره بکات، یان
 به هوی عومره وه به خووشی راپویرئی، بهم پهنگه که گه یشته مهککه تهواف و سهفاو مهروه
 نهکات و ئینجا ئیحرام نهشکینن و ئهو شتانهی که قهدهغه بوون لهسهری بههوی ئیحرامه وه
 نهیان کات تا کاتی حهج، ئینجا هه له مهککه ئیحرام نهبهستی بۆ حهج، هه رکهس بهو جوړه
 نهکات ﴿فَمَا اسْتَسْرَرَ مِنَ الْهَدْيِ﴾ پیویسته لهسهری سهبرپینی ئهوهی که ئاسانه و به سووک دیئت
 بهدهستیوه، ئیتر خوشتریان رهشه و لآخ یان مه پ یان بزنی له باتی ئهو سوود و خووشیهی که
 دهست کهوتی نهبیئت، ئهگه نهگه پرتهوه بۆ شوینی ئیحرام بهستنی خوئی و لهوئی ئیحرام
 دانه بهستیتهوه، شیوه و جوړئی تر له سوود و خووشی وهرگرتن به عومره نه مهیه: هه له یه کهم
 جاره وه ئیحرام دابهستی به نیازی حهج و عومره نه مییش به مهرجی له مانگهکانی هه جدا
 بیئت که شهوال و (ذی القعدة) و ده پوژی یه کهم له مانگی قوربان کهله شهردا ناو ئهبری به
 (قران)، واته کوکردنهوه و هاوسه کردنی حهج و عومره به جاری، ئهه جوړه شیوه ییش وه که له
 نایه ته که وه وهر نهگیری، ههروه ها هه دیسیش پوونی ئهکاته وه و زانایانی ئیسلامییش
 بریاریان لهسهری هیه، وه نه مییش وه که یه کهم جوړ پیویسته ئهو کهفارهت و فیدییهی بۆ
 بدرئی، چونکه به جاری حهج و عومره ی لهسهر نامینن، به لام له مهدا جیاوازه کهله
 پیشووه کهدا ئیحرامی نابی بشکی تا له هه موو کرده وهکانی حهج نه بیتهوه. به کورتی حهج و
 عومره له مانگهکانی هه جدا بهسن جوړ به جی نه میئرئ:

یه کهم و دووه: ئهو دووانه بوون که گوتران.

فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ ذَلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ أَهْلَهُ.
حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١١٦﴾ الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَعْلُومَةٌ

سنّ یوم: که ناو ثبیری به (افراد) نهمیه: لهیکهم جاروه نبحرام دابهستی به نیازی
حجی تنیا، وه هموو کردهوهکانی حج بهجی نههینی و له پاش تهواو بوون، نینجا
نبحرامیکی تایبتهی نهبستی به نیازی عومره له دهرهوهی خاکی حرهم دا، نینجا دیتهوه
مهککه و تهواف و سهفاو مهرهوه نهکات نینجا نبحرامهکی نهشکینن به تاشینی سهریان
کورت کردنهوهی مموی سهر بهو شیوهکه له کتیبهکان دا باس کراوه، نههیان هیچ فیدیوه
کهفارهتی نیه و لای زوربهی زانایان نهه شیوه گورهتره ﴿نَنْ لَمْ يَجِدْ﴾ نینجا هرکس دهستی
نهکوت یهکن لهوانه که سهری بری لهبر نهبوونی بنی مالی یا هیچ کام لهو حیوانانه
دهست نههکوت ﴿فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ﴾ نهو کهسه لهسهریهتی پوژوهی سنّ پوژ لهکاتی
حهجدا کهباشترنهوهیهنهوسنّ پوژه پینش وهستانی عهرهفه بیت ﴿وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ﴾ وه حوت
پوژتی ترکاتی که گهرانهو بو ولاتی خویمان ﴿تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ﴾ نهوه ده پوژتی تهواو.

زانایانی نیسلام لهه مهسهلهدا رایان جیاوازه: حهنهفیهکان نهفهرموون: دانیشتوانی
حرهم ههمیشه لهوین و نیشتهجین، لهبرنهوه هرر هجیان لهسهره و عومرهیان نیه. کهواته
نهه سوود وهرگرتن به عومرهیه و نهو شکاندنی نبحرامه له بهینی عومره و هجدا بو نهوان
نیه، جا بههوی نهوهوه فیدیوه کهفارهتیان لهسهر نیه، وه شافیعیهکان نهفهرموون: عومره و
شکاندنی نبحرامیان بو هیه بهلام کهفارهت و فیدییهیان لهسهر نیه، جا لهبرنهوه رایان
جیاوازه له مهبست به وتهی ﴿ذَلِكَ﴾ لیزهدا که نهفهرموون: ﴿ذَلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ أَهْلَهُ، حَاضِرِي الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ﴾ بهم جوژه تاقدی یهکهم نهفهرموون: نهو سوود وهرگرتن به عومرهیه و شکاندنی
نبحرامه بو کهسیکه که مال و خیزانی ناماده و نیشتهجینی حرهم نهبن، واته نهو کهسه
خهلکی حرهم نهبیت، لهسهر نهه رایه مهککهییهکان نهو عومره و شکاندنهیان بو نیه و نهگر
کردیان فیدییهیان لهسهره و نابنّ لینی بخون، وه تاقدی دووم نهفهرموون: وتهی ﴿ذَلِكَ﴾
دهست نیشانه بو نهو فیدیوه کهفارهت و پوژوه، واته هرر لهسهر دانیشتوانی ولاتانه،

كهواته دانىشتوانى حرمم نعو عومره و شكاندنه يان بو ههيه، به لام فيديه و كهفاره تيان
 لهسر نيه، ئينجا مهبست به دانىشتوى حرمم هر كهسيكه كه كهتر له دوو قوناغ دور
 بيت له حرمموره به لاي شافيعيه وه، وه هر كهسيكه كه مالى له دهرموى نعو شوينا نه بيت
 كه ديارى كراون بو ئيحرام دابهستنى و لاتان به لاي حنه فيه كانه وه، وه هر كهسيكه كه
 دانىشتوى مهكه نه بيت به لاي ئيمامى ماليكه وه، ئينجا لي رده دا نهوستى له باسى حج و
 عومره بو نه وه به پنى باوى خوئى ناو به ناو سهرنج راكيشى و دل داچله كيشى و بيدارى
 بكاتوه به يادى خواو بيم و ترس لى و خو پاراستن له نافرمانى و سر كيشى، نه فرموى:
 ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ وه بترسن له خواو خو تان بپاريزن لى و سهرينچى نه كهن له فرمان و قده غه و
 جله و گيريه كانى كه هه ندئ له وانه نم فرمان و بپاران به بوون كه له م باسى حج و عومره دا
 ناراسته ي پروادارانى كردن، ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ سَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ وه بزائن كه خوا تو له و سزاي زور به
 تينه بو نعو كه سانه ي كه لى ناترسن و سر كيش و ياخين لى، ئينجا به تا بيه تى هه ندئ له
 بپيارو نادابى حج باس نهكات و نه و يش دوايى نه هينى به باسى ناگادارى خواو له
 خواترسى، نه فرموى: ﴿لِحَجِّ أَشْهُرٍ مَّعْلُومَاتٍ﴾ كاتى حج چند مانگى زانراوى ناسراوه:
 شوال و ذي القعدة و ده پوژى يه كه له ذي الحجة، وه زور به نه فرموى: يان هه مو مانگى
 (ذي الحجة) ش، وه تا قمى كه له سره كه يه كى كيان ئيمامى ماليكه، واته حج نه بى هر له م
 ماوه يدا دهستى پى بگرئ و دوايى پى به ينى و هه مو كردوه وه كانى له كاتى ديارى كراوى
 خو يان بكرن، به م رهنكه له يه كه م پوژى مانگى شوال وه دروسته ئيحرام دابهستى به حج
 تا به يانى شهوى دهه مى ذي الحجة، وه له پوژى ده يه م تا ئيواره ي پوژى سيازده هه مو
 كردوه وه كانى دوايى پى به ينى مه گه ر بو نافرته تيك كه له حه يزدا بيت، نعو نهوستى تا پاك
 نه بيت وه، ئينجا تواف نهكات، ئيتر له هر پوژى كه نعو مانگه دا پاك به بيت وه كه له بيست و
 پينچ تپه ر نهكات، نه مه به لاي زور به ي جه ماومره وه، وه به لاي تا قمى كه تره وه كه ئيمامى
 ماليك له وانه: دروسته دواخستنى نعو توافه تا دواى مانگ، كهواته له پيش هاتنى
 شهال وه ئيحرام نابهستى بو حج وه كه له پاش دوا هاتنى مانگى قورنان هيج كردوه يه كى
 حج ناكري و دروست نيه، به لكو نه بى هر له سن مانگه دا بيت،

فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ
يَعْلَمُهُ اللَّهُ

﴿فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ﴾ نینجا هرکس لهوسنی مانگه‌دا حه‌جی پیویست کرد له‌سهر
خوی، به‌م رهنکه ئیحرامی دابه‌ست ﴿فَلَا رَفَثَ﴾ نیتر نه‌کرده‌وی ژنو می‌ردی و نه‌باسی نه‌و
کرده‌و نه‌ قسه‌ی له‌ق و لوق هه‌یه ﴿وَلَا فُسُوقَ﴾ وه نه‌ گونا‌و در‌چوون له‌ گو‌ن‌پ‌رایه‌لی خوا
هه‌یه ﴿وَلَا جِدَالَ﴾ وه‌نده‌مه‌ده‌منی وقسه به‌شه‌ردان هه‌یه ﴿فِي الْحَجِّ﴾ له‌ما‌وه و پوژمه‌کانی حه‌ج‌دا.
هر‌چه‌ند هه‌موو ب‌ر‌واداری پیویسته هه‌موو کات دور بیت له‌ هه‌موو گونا‌و کارو
کرده‌وی ناراست و نار‌ه‌وا، به‌لام به‌ تاییه‌تی نه‌بنی له‌ کاتی حه‌ج‌دا باشتر خو‌پ‌اریزو دور‌بینت
له‌ هر گونا‌و شتیکی نار‌ه‌وا، چونکه کاته‌که کاتی لی برانه بو‌ خوا‌پ‌هرستی، وه کاتی خو
پووت کردنه له‌ هه‌موو دا‌خ‌وا‌زو بانگک‌رو پال پی‌وه نه‌ریکی زه‌وی دا، وه کاتی پام کردن و
مؤ‌چاندنی نه‌فس و ریاز‌ه‌ی پو‌حه له‌سهر په‌یوه‌ندی و په‌یوه‌ستی به‌ خوا و پ‌چ‌ران و له‌ هر
شتیکی تر، وه‌کاتی سه‌رم و ته‌منی وه‌رگرتنه له‌وما‌له‌ گه‌وره‌ی خوا و نه‌و شوینه پی‌وزانه‌دا،
که‌واته نه‌بنی ب‌ر‌وادار باشتر خو‌پ‌اریزو له‌پاش جله‌و‌گیری کردن له‌ کرده‌وی خراپ، نینجا
کرده‌وی چاک خوشه‌ویست نه‌کات لای ب‌ر‌واداران، نه‌فه‌رموی: ﴿وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُهُ اللَّهُ﴾
هر چاکه‌یه‌ک بکن خوا نه‌یزانی و ناگاداره پی‌ی. به‌راستی به‌سهر بو‌ ب‌ر‌وادار که هه‌ست
بکات و بیر بکاته‌وه له‌وه‌ی که خوا ناگایه به‌ هه‌موو چاکه‌یه‌کی و وابه پیش چاوی قودره‌تی
خوا‌وه. به‌سه نه‌وه که بیی به‌ هانده‌رو پال پی‌وه‌نهر له‌سهر کردن چاکه، وه به‌راستی نه‌و
هه‌ست و بیر کردنه‌وه خوی به‌ ته‌نیا پاداشتیکی تاییه‌تیه پیش پاداشتی پوژی دوا‌یی، نینجا
بانگی ب‌ر‌واداران نه‌کات بو‌ تویشو‌وه هه‌لگرتن له‌و سه‌فه‌رو چوون بو‌ حه‌ج‌دا، تویشو‌وی
له‌ش و تویشو‌وی پو‌ح... (بو‌خاری) و (نه‌بو داود) و (نه‌سائی) و (ئیین المنذر) و (ئیین و
حهبان) و (به‌یه‌تی) هه‌والی نه‌هینن له‌ (ئیین و عباس) هوه - خوا لییان رازی بی - که
فه‌رمویه‌تی: کۆمه‌لی له‌ یه‌مه‌نی نه‌چوون بو‌ حه‌ج و هیچ تویشو‌ویان له‌گه‌ل خو‌یان نه‌نه‌برد و
نه‌یانگوت ئی‌مه پشت به‌ خوا نه‌به‌ستین، له‌ پاش دا له‌وی ده‌ستیان نه‌کرد به‌ سوال و نه‌بوون
به‌ نهرک به‌سهر مه‌ردومه‌وه،

وَكْرَوُّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَىٰ وَأَتَقُونَ بِأُولَى الْأَلْبَابِ ﴿١١٧﴾ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ فَإِذَا أَفْضَيْتُمْ مِنْ عَرَفْتِ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ وَاذْكُرُوهُ كَمَا هَدَيْتُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمَنِ الصَّالِينَ ﴿١١٨﴾

به بونهی نهوانهوه نهم نایته هاته خوارهوه: ﴿وَكْرَوُّدُوا﴾ تویشوو مهلگرن و خوتان بپاریزن لهوهی سوال بکن و بین به نهرک و بار بهسمر مردومهوه ﴿فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَىٰ﴾ چونکه باشتین تویشوو نهو خوپاریزی و خوپاراستنهیه.

هندهی نهفرموون: مهبهست به وتهی ﴿التَّقْوَىٰ﴾ له خوا ترسی و خوپاریزیه له نافهرمانی خوا، جا له پیی نهوه نهبنی بلین: له خوا ترسی و خوپاریزی بکن له تویشوو بو خوتان، چونکه باشتین تویشوو خوپاریزیه: ﴿وَأَتَقُونَ بِأُولَى الْأَلْبَابِ﴾ وه خوتان بپاریزن له من و له من بترسن و ترس و خوپاریزیه که تان تاییهتی بکن بهمنهوه، نهی خاوهن ژیرییهکان، ئینجا باسی هندهی تر له کردهوه و نادابی چهج نهکات، وهله یهکهم چارهوه باسی بازرگانی و کرین و فروشتن و خهریک بوون به دهست کهوتی نهم جیهانه نهکات و رهوای نهکات، نهفرموی: ﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ﴾ هیچ گوناوهو حهره جیکتان لهسرنیه لهمهده که بهدوای پوزی و بههریهکدا بگهرین لهلایه نپهروهردگار تانهوه، وه ههول بدن بو دهست کهوت و قازانجیک لهو سهفهرو ماوهی چهجهدا.

(نیمامی بوخاری) چهدیسنی نههینتی له (ئیین و عهباس) هوه -خوا لییان پازی بی- که نهفرموی: (عکاظ، ذو المجنة، ذو المجان) لهسهردهمی پیش ئیسلام دا بازار بوون، ئینجا که ئیسلام هات موسلمانان به گوناهیان نهزانی خهریک بوون بهو کرین و فروشتن و بازرگانیه له کات و ماوهی چهجدا، لهبرئهوه لهو بارهیهوه پرسیاریان کرد له پیغهمبر (ﷺ) ئینجا نهم نایته هاته خوارهوه، رهوای ههموو کهسهبته و کرین و فروشتنیکی چهلالی دا لهو کات و

ماوهیشدا، وه تیئی گه یاندن كه نهوه هیج نه جرو پاداشتیک كه م ناكاتهوه، وه هیئانی نه م
رهوادانه به دواى قهدهغه كردنى قسه و گفـت و گوى ناشیرین و كردهوى گوناھو ناژاوه و
دهمه دهمن دا زور پرك و به جئیه، چونكه زور جار مامهله و كپین و فروشتن سمری له ناژاوه و
دهمه دهمنوه دهرهئچئ، كهواته با نه م رهادانه بزانیئ، نهك له قهدهغه سهیر بكریت.

سهبارت به رهادانى خهريك بوون به مال و قازانچ و دهست كهوتهوه چهند ریوایه تی
تربش هاتووه، وه هموو نهو ریوایه تانه نهو بیم و ترسو و كو سپه ئی كهوتنه نیشان نهدن كه
ئیسلام فهراهمی هیئا له دهروونی برواداره كاندا بهرامبهر هموو باوو كردهوه یهكى
سهردهمی نهفامی، وه نهوه مان نیشان ده دات كه نهو برواداران هه میشه چاوه پروانى راو
فه رمانی ئیسلامیان كردووه له هموو كارو كردهوه یه كیاند، وه زاتیان نه بووه له خووه به بیئ
ئیزنى ئیسلام هیج شتن بكن و پهلامارى هیج شتن بدن، كه له راستیدا ئیسلامی
راسته قینه هه نهوه یه، ئینجا بیینهوه سه ر شیوهی رهادانه كه كه زور سهرنج راكیشه ره له
دوو بارهوه:

۱- ناوی نهو ههول و خهريك بوونهی برد به داوا كردن و به دوا گه پرانی به رهرو چاكه ی
خوا، بو نه مهی نهو ههول دهره ههست بكات به وهی كه به كردهوى خوئی پوزی خوئی
نادات، بهلكو چاكه و به رهوی خوا داوا نهكات و به وه خوئی نهژیهنئ و هه رچی نهو پیئ
نه دات دهست كهوت نابئ، وه هه رچی دهست كهوت بیئ خوا پیئ نه به خشنئ، وه هه ر
هویهك له هویهكانی ژبان به كار بیئن هه ر له خوایهوه بناسئ و پشت هه ر به خوا
بههستنئ، ئینجا ههركات نهوه له دلیدا جیگیر بوو، وه نهو شته راسته له دهروونیدا
نه خشی بهست، نهو حله هموو ههول و تیکوشانه كهی هه ر خوا په رستیه و پركه
له گه ل كردهوهكانی هه جه كهیدا. بهلئ ههركهس هه ر به نیازی بازگانی و دهست
كهوتهوه برهوا هه ر چهند هه جی له كوئل نهكهوئ، بهلام نه جرو پاداشتى كه متره له وهی
كه هه ر به نیازی هه جه وه برهوا.

۲- ئەو رەوادانەى كۆكردەۋە لەگەل كۆردەۋەكانى ھەجدا لە يەك ئايەتدا، ئەوھتا لە پاش

ئەو ئەفەرموئى: ﴿يَا أَيُّهَا أَفْضَلُ مِنْ عَرَفَاتٍ﴾ ئىنجا كاتى بە زۆرى خۇتان دەرئەكەن

لە عەرەفات و ئەگەرنەۋە بەرەو موزدەلېفە مېنا ﴿يَا ذُكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْرِ

الْحَرَارِ﴾ ئەو ھەلە يادو باسى خوا بگەن بە نزاو سوپاس و (لبیک) كردن يان بە كردنى

نويژى مەغرىب و عېشا كە كۆ ئەكرىنەۋە لای ئەو شوئىنەى كە ناو ئەبىرى بە ﴿الْمَشْرِ

الْحَرَارِ﴾ واتە ھەموو موزدەلېفە يان ئەو شاخەى كە لە موزدەلېفە مېنا ناو ئەبىرى بە

(قوزەح) و ئىمامى مۇسلمانان لەسەرى ئەۋەستى، ۋە ئەو شوئىنە ناو ئەبىرى بە

﴿الْمَشْرِ الْحَرَارِ﴾ چونكە كراۋە بە جىگە نىشانەى خواپەرستى و بەرئىزۇ پېرۋزە لە

ئىسلامدا، ﴿وَأَذْكُرُوهُ كَمَا هَدَيْتُكُمْ﴾ يادو باسى خوا بگەن ھەرچۇنئى پىنمۇنى

كردن و فېرى ئەو خوا پەرستىانەى كردن، واتە ھەر بەو جۇرۇ شىۋەى كە بۇى داناون

لەۋە لامەدن، يان يادو باسى يەن لەبەرئەۋەى پىنمۇنى كردن و فېرى كردن،

﴿كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمَنِ الطَّاغُوتِ﴾ ۋە بىن گومان لە پىنئى ئەو پىنمۇنى خواۋ پى

نىشاندانەى، ئىۋە لە كۆمەلى گومراۋ پى ۋن كەران بوون، بىن گومان يەكەم تاقم و

كۆمەلى بېواداران كە ئەم فەرمۇدەيان چوۋ بە گوئچكەدا چاك تىگەيشتن لە ئەندازە و

رادەى ئەو گومرايىھى كە لەسەرى بوون و قورئان دەستى كرتن و پزگارى كردن لىئى،

چاك لە بېريان بوو ئەيانزانى كە لەچ گومرايىھەكدا بوون، گومرايى بۇچوون و

تىگەيشتن لە خۇيان و لە ژيان و لەم بوونەۋەرى كە تىيدا ئەژىن، گومرايى

لەبېروباۋەردا، گومرايى لە خۇپەۋشتدا، گومرايى لەژيانى ئابوورى و كۆمەلەيتى دا،

گومرايى لەمەر بارو پوۋيەكى تىرى جىھان و ژيانەۋە، تازە دەر ھاتبوون لە ھەموو

تارىكى و نەفامى و نەزانىھە، بۇ پوۋناكى تىگەيشتن و زانېن و فامېن بە ژىر سايەى

ئىسلام دا، ۋە ھەرۋەھا لە ھەموو چەرخ و چىنئىكدا، ھەر زانا و فامىدەيەك كاتى

بېرىكاتەۋە بەراۋردى نەفامى و نەزانىھەكانى زوھى بگات لەگەل بېروباۋەرە پاك و

بهرزهمانی ئیسلام دا، بهباشی تی ئەگات لەو منەت و خەلاتە گەورەیی که خوا دای به
ئادەمی و جیهان به ناردنی ئەم ئایین و قورئانە پیروژە.

مەردومی تیگەشیستوی بڕواداری راستەقینە کاتێ بە پۆپە و لوتکەیی ھەرەبەرزیی
ئیسلاموھ بوەستی و چاوی ھەلخات و سەرنجیکی ئادەمی بدات لە ھەموو چەرخ و چینیەکانی
داو بە ھەموو بۆچوون و تیگەشیستن و بیروباھوو بەرنامە و رێژمەکانیەو، ئیتر با دەست
کردی گەورەترین زانا و فەیلەسوفی کۆن و تازەش بێت، وە پەسەند کراوی ژیری و بیر قول
تری کۆن تازەیان بێت، کاتێ مەردوم لە پۆپە و لوتکەیی ھەرەبەرزیی ئیسلاموھ سەرنجیک
ئەدات سەرسام ئەبێت لە خەریک بوونی ئەم ئادەمیە بەو جۆرە شتە دەست کردانەیی خۆیەو
کہ مایەیی سەرگەردانی و بەدبەختی و بێ ئارامی بۆ ئەم جیهان و ژیانە، ئەو ئادەمیەیی کہ
خۆ گۆراو و شوینی ئارەزوو پەسەند کراو و ھەلبژێراوی خۆی ئەکەوێ و لای وایە کہ
پیویستی نیە بە خوا! یان ھیچ نەبێ پیویستی نیە بە شوین کەوتنی بەرنامە و سەریعەتی
خوا! جا لەبەرئەو قورئان سەرنجی راکێشان و ئەو بەھرە و چاکە گەورەییەیی بێر خستەو
خوا رشتی بەسەریاندا بە ناردنی ئەم ئیسلامە، بێر خستەو لێرەو لە چەند شوینی تردا کہ
ئەفەرموی: ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمَنِ الضَّالِّينَ﴾ ھەج کۆنگرەییەکی سالانەیی ھەموو
موسلمانانە، کہ لە ھەموو ناوچەکانی جیھانەو نوێنەر و ھەدیان دیت و ئەگەن بە یەک لە
کاتیکیدا کہ ھەموو پەيوەندی و پەيوەستیەکی نیوان خویان فری ئەدەن بێجگە لە ئیسلام، وە
ھەموو نیشانەییەکی لە خویان دائەرن بێجگە لە نیشانەیی ئیسلام، پیاوھکانیان ھەموو
پۆشاکیک دائەکەن بێجگە لە دوو پارچەیی نەدووواو، وە یەکسانی تەواو نیشان ئەدەن و
ھەموو رەگەزایەتیەکی ژیری ئەخەن... قورەیش لە سەردەمی نەفامیدا خویان جیا ئەکردەو
لە عەرەبەکانی تر، وە یەکن لەو شتانەیی کہ خویان پێ جیا ئەکردەو ئەمە بوو لە عەرەفات
نەئەوستان وەک عەرەبەکانی تر، وە لەکاتی گەرانەویدا لە رێگەیی ئەوانەو نەئەگەرانەو،
ئینجا کہ ئیسلام ھات ئەو باوی قورەیشەیی نەئەشت، وە خوا فەرمانی دا بە پیغمبەر (ﷺ)
کہ بچێ لە عەرەفات بوەستی و ئینجا لە عەرەفاتەو بگەریتەو،

ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا لِلَّهِ إِنَّكَ اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٣١﴾

هه كه نه فرموى: ﴿ ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ ﴾ له پاش وه ستانى عمره فات نينجا لى دمرچن و بگرينه وه لهو شوينه وه كه مردوم ليه وه گهراونه ته وه هر له كوئه وه كه شهوش عمره فات نه كه موزده ليفيه كه قوره يش كرديان به جئى وه ستان و گهراونه ويان بهرو مينا، ﴿ وَاسْتَغْفِرُوا لِلَّهِ ﴾ وه داواى لى بوردن و سپرينه وه بكن له خوا له خو بزل زانى و هر كرده وه يه كى ناپاست و ناپهوا كه له حه جه كه تاندا نه يكن. ﴿ إِنَّكَ اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾ بئ گومان خوا لى بوردى ميه ره بانه بو نهوانى كه نه گهرينه وه بولاي و داواى لى بوردنى لى نه كهن، تا بهو جوړو شيويه نيسلام نه يوئى كرده وه و پهوشتى موسلمانان راست بكاته وه، له سر بنه رته يه كسانى، به بئ هيج جوړه په گزايه تى و جياوازي تيره و رهنكو و لات و زمان و هر نيشانه و دروشمى تر كه نيسلام په واى نه دات و نه قامى كوئن و تازه په سهندى نه كات!! له پيشه وه باسما ن كردن كه عمره به كان چند بازار نيكيان هبوو... وه شه بازارانه ته نها بو كرين و فروشتن نه بوون، به لكو بازا رى به ربه ركانى و مل ملانى بوون له گو تنى هونرا وه و تاردا، وه به ربه ركانى و مل ملانى له كه شخه و خو بزل زانى و شانازى كردن به مل يه كدا به باوك و با پيرى هه لكو تووو نه زادى به رزدا، وه به تا يبه تى كه لى نه بوونه وه له حه ج كو پريان نه گرت و ده ستيان نه كرد به باسى گوره يى و پياو چا كى و چالا كى باوك و با پيريان، شهوش له بهر شه بوو كه عمره به لهو كاتدا هيج كارو كرده وه يه كى گرنگى نه بوو كه خهريك بيت پييه وه، وه هيج په يامى كى ناده ميانه ي بده سته وه نه بوو كه خهريك بيت به را گه ياندن و چه سپاندينه وه به هيزى و تارو كردار، تا نيسلام هات و گوره ترو به رزترين په يامى خسته ده ستى، جا له بهر شه وه له بئ كارى و بئ نيشيدا خه ريكنه بوون بهو شته بئ نرخانه وه و كاتى خو يان له وه دا به فېرؤ به خت نه كرد، به لام كه نيسلام هات شه بئ لايان بدات لهو كاره بئ سوودانه، وه شه بئ ته مئ يان بكات به شتى كه به كه لك و به نر خه، ته مئ يان بكات به ياد و باسى خوا له پاش لى بوونه وه له حه جه كه يان، له باتى ناو و باسى باوك و با پيريان، فرموى پييان، وه به هه موو پروادريك به جيهاندا كه بچئ بو حه ج،

فَإِذَا قُضِيَتْهُ مَنَسِكَكُمُ فَادْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ ءَابَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا
 فَمِنَ النَّكَاسِ مَن يَقُولُ رَبَّنَا ءَانِكَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِن خَلْقٍ ﴿٢٠٠﴾
 وَمِنْهُمْ مَن يَقُولُ رَبَّنَا ءَانِكَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ
 ﴿٢٠١﴾ أُولَئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠٢﴾

﴿فَإِذَا قُضِيَتْهُ مَنَسِكَكُمُ﴾ نینجا کاتی به جییان هینا نیشانهکانی خواپهرستیتان له
 حهجهکمتانداو لی بوونهه لییان ﴿فَادْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ ءَابَاءَكُمْ﴾ نهو حمله باسو و یادی
 خوا بکهن وهک یادو باسو کردنتان بو باوک و باپیرتان ﴿وَأَشَدَّ ذِكْرًا﴾ یان به تین ترین
 له یادو باسی خوادا تا یادو باسی باوک و باپیرتان، واته باشتر بو نیوه نه مهیه خمریک بن به
 یادو باسی خواوه، نهک به باسی باوک و باپیرموه، که نهگهر راست بکهن تیای دا نهوا
 دوچارای له خوگوپران و خو بهزل زانی نهبن که دوو دهردی زور خراپن له بارهی
 کومه لایه تیهوه، وه نهگهر دروش نهکهن نهوا هیچ نرخنی نادرین به قسه کانتان و پئی سووک و
 تپو نهبن و نهبن به گونا هیک له گهر دنتاندا بو پوژی دویسی، که واته نهو باسو و یادی باوک و
 باپیرتان بگوین هر یادو باسی خوا، له کاتی کدا که خوا نهو عیبانه ته گهرهی به نسیب
 کردن، وهله کاتی کدا که نیوه لهو شوینه پیروزه دان و لهو ماوه یه دا لی براون بو خواپهرستی،
 وه له کاتی کدا یادو باسی خوا بنده بهر نه کاته وه و پایه و پلهی پئی نه دات، وه یادو باسی
 باوک و باپیر له وانیه سه ری لی تیک نه دات و دوچارای تولهی خوی نهکات!! نینجا بو مان
 پرون نه کاته وه که مهردوم له یادو باسی خوایش دا دوو تاقمن، وه لهو دووانه یه کیکیان
 له سه ر پئی راسته و یادو باسه که ی رهوا و به جئی یه، نهو یتر له پئی راست لای داوه و داوا و
 باسه که ی نار هویه، نه فهر موی: ﴿فَمِنَ النَّكَاسِ مَن يَقُولُ﴾ له ناو ناده می دا که سی وا هیه
 نه لی: ﴿رَبَّنَا ءَانِكَا فِي الدُّنْيَا﴾ نهی پهرو مردگار مان له جیهاندا به شمان بده و پیمان به خشه
 واته هه موو مبهست و نامانجی هر خوشی نه م جیهانه یه و نیتر گوئی نیه له پوژی دویسی و
 هیچ به شینکی نهوئی ناوی، له بهر نهوه خوایش بی به شی نهکات و نه فهر موی: ﴿وَمَا لَهُ فِي

الْآخِرَةَ مِنْ خَلْقٍ ﴿ بُوْئُوْهُ كَسَفَ نِيْهَ لَهٗ پُوْؤِيْ دَوَايِيْ دَا هِيْجَ بَهْشِيْكَ، خُوا پَهَنَامَانِ بَدَاتِ،
 ﴿ وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُوْلُ ﴾ وَهٗ لَهٗ نَاهَهْمِيْزَادَا كَهْسِيْ وَآ هَهِيْهٗ نَهَلْنِيْ: ﴿ رَبَّنَا اٰتِنَا فِيْ الدُّنْيَا حَسَنَةً ﴿
 نَهِيْ پَهروهردگارمان پِيْمَانِ بَبَهْخَشَهٗ لَهٗ جِيْهَانْدَا شْتِيْ چَاكْ وَ بَهْشِيْ بَاشْ، وَتَهِيْ ﴿ حَسَنَةً ﴾ بَهٗ
 هَهْشْتِ جُوْر تَهْفَسِيْر كِرَاوَهْتَهْرَهٗ لَهٗ لَايَهٗنِ خَوَانَسْ وَ زَانَايَانَهْوَهٗ، بَهٗ لَامِ پَهْنَهْگَهٗ مَهْبَهْسْتِيَانِ دِيَاْرِيْ
 كِرْدَنْ وَ بَرِيْنِيْ نَهْبِيْنِ بَهْسَهْرَ هَهْرَكَامِ لَهْوَانَهْدَا، بَهٗ لَكُوْ هَهْرِيْ هَكِيْتِكِيَانِ مَهْبَهْسْتِيْ وَنَهْوِ
 نَهْوُونَهْيَهْكَ بُوُوْبِيْنِ بُوْئِيْ، كَهْوَاتَهٗ بَا نَهْيَبَرِيْنِ هِيْجَ شْتِيْكَ تَايَبَهْتِيْ دَا، بَهٗ لَكُوْ وَهْكَ دَاوَآكَهٗ
 نَهْكَيْنِ لَهٗ خُوا هَهْرَ حَهْوَالَهِيْ خُوْيشِيْ بَهْكَيْنِ وَ خُوْئِيْ چِيْ بَهٗ چَاكْ نَهْرَانِيْ نَهْوَهْمَانِ بُوْ بَكَاتِ،
 وَهٗ نَهْوَهٗ چَاكْتَرَهٗ كَهٗ نِيْمَهٗ پَارَزِيْ بِيْنِ بَهٗ هَهْرَ شْتِيْ كَهٗ نَهْوِ بُوْ مَانِ هَهْلَهٗنَهْبَرِيْرِيْ، ﴿ وَفِيْ الْآخِرَةِ
 حَسَنَةً ﴾ وَهَلَهٗ پُوْؤِيْ دَوَايَشْدَا شْتِيْ چَاكْ وَ بَهْشِيْ چَاكْمَانِ پِيْ بَبَهْخَشَهٗ، لِيْرَهْدَا وَتَهِيْ
 ﴿ حَسَنَةً ﴾ بَهٗ چَوَارِ جُوْر تَهْفَسِيْر كِرَاوَهْتَهْوَهٗ، بَهٗ لَامِ هِيْجَ دِيَاْرِيْ نَاكَهْيَنْ، وَهٗ نَهْوَهِيْ لَهْوِيْ
 كُوْتْمَانِ لِيْرَهْدَا نَهْيَلِيْنِيْنِ، ﴿ وَفَنَّا عَذَابَ النَّارِ ﴾ وَهٗ بَهْمَانِ پَارِيْزَهٗ لَهٗ سَزَايِ نَاكِرِيْ دُوْرَهْخِ، وَآتَهٗ
 بَهْمَانْخَهْرَهٗ بَهْهَهْشْتِ بَهْبِيْنِ سَزَادَانِ ﴿ اُوْلٰئِكَ لَهُمْ نَصِيْبٌ مِّمَّا كَسَبُوْا ﴾ نَهْوَانَهٗ كَهٗ دَاوَآيِ چَاكَهِيْ
 هَهْرِدُوْ جِيْهَانِ نَهْكَنِ، بُوْئِيَانِ هَهْيَهٗ بَهْشِيْكَ كَهْوَهْرَهٗ وَ مَسُوْگَهْرَ لَهٗ جُوْرِيْ نَهْوِ كِرْدَهْوَهٗ چَاكَاهِيْ
 كَهٗ كِرْدُوُوِيَانَهٗ، يَانِ لَهْبَهْرَنَهْوِ كِرْدَهْوَهٗ چَاكَاهِيْ كَهْلَهٗ جِيْهَانْدَا كِرْدُوُوِيَانَهٗ، ﴿ وَاللّٰهُ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ﴾
 وَهٗ خُوا حِيْسَابِ وَ پَرَسِيَاْرِيْ چَهْسِيْپَانَهٗ بَهْمِ پَهْنَهْگَهٗ بَهْنَهْمَكَاْنِيْ بَهْوِ هَهْمُوْ زُوْرِيَهٗ لَهٗ مَوَهْيَهْكَ
 كَهْمَدَا حِيْسَابِ وَ پَرَسِيَاْرِيَانِ تَهْوَاوِ نَهْكَاتِ، كَهْوَاتَهٗ وِرْيَا بِنِ وَ خُوْتَانِ پِيَاْرِيْزَنْ لَهٗ نَاْفَهْرْمَانِيْ
 كَهْسِيْكَ كَهٗ بَهْوِ جُوْرَهٗ بَهْدَهْسَهْلَاتِ بِيْتِ، يَانِ مَهْبَهْسْتِ نَهْوَهْيَهٗ، نَزِيْكَهٗ بَهٗ زُوُوِيْ پُوْؤِيْ دَوَايِيْ
 بَهْيِيْنِيْ وَ حِيْسَابِ وَ پَرَسِيَاْرِ بَكَاتِ، كَهْوَاتَهٗ فَرِيَاكَهْمُوْنِ چَهْسِيْپَانِيْ بَهْكَنِ بَهٗ كِرْدَهْوَهِيْ چَاكْ وَ
 كُوِيْ پَرَايَهْلِيْ نَا بَهْوِ جُوْرُوْ شِيْوَهْيَهٗ نِيْسَلَامِ تَهْمَهْيِ مَوْسَلْمَانَانِ نَهْكَاتِ بُوْ نَهْوِ نَزَا پَهْسَهْنَهْدَهٗ كَهٗ
 خِيْرُوْ خُوْشِيْ هَهْرِدُوْ جِيْهَانِيْ تِيْدَايَهٗ، وَهٗ نَايَهْوِيْ وَزِ بِيْنِيْنِ لَهٗ كَارِيْ نَهْمِ جِيْهَانِيَانِ، چُوْنَهْكَ
 دِرُوْسْتِ كِرَاوَنْ بُوْ نَهْمَهْيِ بِيْنِ بَهٗ جِيْ نَشِيْنِ لَهٗ جِيْهَانْدَا، وَهٗ بَهٗ پِيْئِيْ فَهْرْمَانِ وَ پَهْرَزَامَهْنَدِيْ خُوا
 خِيْرُوْ خُوْشِيْ نَهْمِ جِيْهَانَهٗ وَ مَهْرَكَزَنْ، بَهْلِيْ نِيْسَلَامِ هَهْرَنَهْوَهِيْ نَهْوِيْ كَهٗ بَهْنَهْمَكَاْنِيْ خُوا پَرُوْ
 بَهْكَنَهٗ خَوَايِ خُوْئِيَانِ لَهٗ هَهْمُوْ كَارُوْ بَارُوِيْ رِيْزَانِ وَ جِيْهَانِيَانْدَا.

﴿وَأذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا

إِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ اتَّقَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿١٠٢﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ

يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ

ئینجا پوژدهکانی حج و کردهوهکانی دوابی ئهینتی به تهمی کردن و فرماندان له یادو

باسی خواو ترسان له خوا، له دوو پوژئی پاش جهژن یان سنی پوژ، ئهفرموی: ﴿وَأذْكُرُوا

اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ﴾ یادو باسی خوا بکن له چهند پوژئکی ژمیراودا کهمی پوژئی پاش

جهژنه، واته وشهی ﴿الله اکبر﴾ بلئین له پاش نوژدهکان و له کاتی سهربرینی قوربانی و

لهکاتی رهجمهکاندا، وه هروهما هر نزاو ناوبردنیک که له هیس دا هاتبیت ﴿فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي

يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ﴾ ئینجا همرکس پهله ئەکات و ئەیهوی له پاش دوو پوژئی پاش جهژن له

مینا دهرچنی و بگهرتتهوه، وهلو دوو پوژدهدا رهجمی شهیتان ئەکات و ناوهستی بو پوژئی

سنیهیمیش، ئەو کسه هیچ گوناھیکی لهسر نیه لهو پهله کردنهدا و با دهرچنی پیش ناوا

بوونی خوړ ﴿وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ﴾ وه همرکس دوا ئەکوی، بهم رهنگه ئەمینتتهوه ههتا

پوژئاوا ئەبیت له پوژئی دووهمی پاش جهژن، ئەو حله ئەبئ بمینتتهوه له پوژئی

سنیهیمیشدا پاش نیوهرو هرسنی رهجمهکه بکات، وهک پوژئی یهکهم و دووم، ئینجا

بگهرتتهوه بو مهکه، بهم جوړه ئەکات ئەمیش هر هیچ گوناھیکی لهسر نیه، واته حاجی

نارزووی خوڤهتی هرکان لهم دووباره ئەکات هیچ گوناھو خراپههکی تیدا نیه، بهلام نهک

بو هموو کس، بهلکو ﴿لِمَنِ اتَّقَىٰ﴾ بو همرکسینک کهله خوا ترس بیت و خوڤی پاراستبئ له

گوناھو ههرشتی که بن شعرعی بیت، ئینجافهرمان ئەدات لهخواترسان و خوڤاریزی، وهئییان

خاتهسوژوپهروش بوئوله خوا ترسیه، به بیرخستنوهی پوژئی دوابی و کوڤوونوهی گشتی

بوڤای خوا، ئهفرموی: ﴿وَأَتَّقُوا اللَّهَ﴾ وهلو خوا بترسن و خوڤان بیاریزن لهوهی نافهرمان بن و

پنچهوانهئ ئەم بریارانه بجولینهوه ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾ وه بزاندن که بوڤای خوا

کونهکرینهوه به زیندوویی بو حیساب و پرسیارو پاداش و توله لهسر کردهوهکانتان.

ئا بهو جوړو شیوهیه که تئپهپی کر لهو نایهتانهدا، خوی پهروردگار فرهزی حهجی

گئیرا به کردهوهیهکی ئیسلام پووت، وه پاکی کردهوه له هر نیشانوه و دروشمیک، وهله هر

چل و چيوو كه مو كوپريك كله چرخ و سردهمی نهفامی دا تیکلی کراو بهسری هینرا، کواته ثم حجه بهو حجه نهمایوه كله سردهمی نهفامی دا نهکرا، بهلکو بوو به خواپه رستیکی پیک و پیک، وه هردها نهمایوه به باوو تهقلیدیکی عرهبی، بهلکو گپرا بهکردهوه و رهوشت و حقیقهتیکی نیسلامی، ثم بهرنامه تیرو تهواوهی که نیسلام هینای بو ژبانی نادهمی، پیک هاتوو له چند پهندو تمن و ناموزگاریک لهگهل چند یاسایک به پیئی پیوستی و بهرژوهندی بهندهکانی خوا، وه لهناو نهو پهندو ناموزگاریانهدا بهرنامهیهکی راست و زور بهکاری هیه بو پیگیانندن و پهروهردهکردن، بهرنامهیهک که بهرتهی لهسر زانین و ناگاداریکی بی سنوره به هموو کاروباری ناشکراو نهینی و دیوی دهر و دیوی ناوی ثم نادهمی به جوئی پیئی لی نهپرتهوه و له هموو ناچه و کون و کلهبهریکی دهرونی ثم نادهمی ههدهشتی و دهست نیشانی بو نهکات بو هر شتی که لهوانه بیث ثم نادهمی پی دامزراو بیث لهسر سروشتی پاک و خاوینی خوئی و نهترانیت له پیئی راست، نیجا هرکس چاره رهش نه بیث گوئی پرایه ل نه بیث و به بی برو دوا له سنووری نهو پهندو ناموزگاریانهدا نهوستی، وه هرکس شیش نهحس و نهگهت و چاره رهش بیث نهوا خوئی کپرو کویر نهکات.

لهم چند نایهتی داهاتووهدا به شیکی گرنگ هیه بهو مبهست و نامانجان، وه ک دهرنهکوی بو هرکس که ژیرو تیگه شتوو بیث، لهیه کهم چارهوه وینه و دوو نمونه له ناده نیشان نهادات، وه نیشانه و دروشمهکانیان نهخاته بهرچاو:

۱- نمونهی کسکی بهمبازی پوپامایی کبری دم لووسی بهدم دوستی، بهدل زور دوزمن، که هرگیز نایهوی خوئی چاک بکات و بگپرتهوه له خراپهکاری.

۲- نمونهی بپواداریکی راستی راست گو که خوئی بهخت نهکات له پیئی پهزامهندی خوادا، وه دلی هر خوی نهوی و به هموو جور پوو نهکاته خوی خوئی، نهفرموی:

﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ لهناو نادهمی دا کسهی وا هیه که وته و تازی لهم ژبان و جیهانهدا سهرسامت نهکات و سرت سوپ نههینی له قسهی لووس و

دهمی شیرینی، وه لافی خوشهویستی و دوستایهتی و بپروا و موسلمانیتی لی نهادات،

﴿يُشْهَدُ اللَّهُ عَلَى مَا فِي قَلْبِهِ﴾ وه خوا نهکات به شایهت لهسر نهوهی کله دلایهتی و

نهلی خوا نهزانی که دم و دلم یکن لهم قسانهدا که نهیانکه،

وَهُوَ الَّذِي الْخَصَّاصِ ﴿٢٤﴾ وَإِذَا تَوَلَّى سَعَى فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ
 وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ ﴿٢٥﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ
 وَلَيْسَ الْمِهَادُ ﴿٢٦﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَن يُشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ رَءُوفٌ

بِالْعِبَادِ ﴿٢٧﴾

﴿ وَهُوَ الَّذِي الْخَصَّاصِ ﴾ له کاتی کدا که شو که سه نازاوه و بهر بهر کاتی له که ملت زور به تینه،
 واته دروت له گان نهکات ودهم ودلی بهک نین، وه دلی پره له خشم و کینه و هیچ خوشه میستی
 و دوستی و خیر و راستی تیدانیه، شو که سه که پرو پامایی نهکات و به لاف و بلوف خوبی
 نه مینیته پیشه وه، به لام کاتی له پرو نه مابم جوریه که نه فرموی: ﴿ وَإِذَا تَوَلَّى ﴾ وکاتی
 پشتی هه لکرد ﴿ سَعَى فِي الْأَرْضِ ﴾ چه سپانی نهکات له ولاتدا له هر شوینن ببن ﴿ لِيُفْسِدَ فِيهَا ﴾
 بو شهوی خرابه کاری بکات و نازاوه بنیته وه تیای دا ﴿ وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ ﴾ وه
 کشتو کال و گیان له بهر له ناو بهرئ، یان مه بهست لهم نایه تانه و نه م که سه شهویه که له باره
 کاروباری جیهان و ژیا نه وه قسهی رنک و پینکه و بهدم هیچی نه میشتوه ته وه، به لام که میشی
 که ورته دهست و بو به کار به دهست دهست نهکات به تاوان و خرابه کاری و دهست درینژی و
 ستم کاری به جورئ ولات کاول و ویران نهکات، به هر حال و له سر هر بار نه م جوره
 که سانه زور هه ن و تایبتهی نین بهکات و چرخ و چینیکه وه، به لکو هه میسه له ناو ناده می دا
 شو نمونه هه هر یوه و هر نه شبینت ﴿ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ ﴾ وه خوا خرابه و خرابه کاری ناوی و
 خه شمی هه یه لینی، وه هر وه خرابه کار و خرابه کارانی ناوی و خه شمی به تینی هه یه لییان.
 خرابتر له هه موو شت شهویه که شو که سه ناگه ریته وه لهو ناله باریه می، وه به تمن و
 ناموزگاری خرابتر و سوور تر نه بن له سر تاوان و خرابه کاری وه کو نه فرموی: ﴿ وَإِذَا قِيلَ لَهُ
 اتَّقِ اللَّهَ ﴾ وکاتی بگوتری پیی: له خوا بترسه و خوت بپارینزه له گوناوه خرابه کاری ﴿ أَخَذَتْهُ
 الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ ﴾ شو لووت بهرزی و خو به زل زانینه می که له درونی دا هه یه داگیری نهکات و
 هانی نهکات له سر شو گوناوه تاوانه می که جله و گیری نهکری لینی، وه سوور تر نه بن
 له سر می، یان هانی نهکات له سر شهوی که گوی نهکری له تمن و ناموزگاریه که و بهر بهرچی

ناموزگاری کەر بداتموه، چونکه به عاری ئهزانی که ئهم به خراپ و تاوانبار سهیر بکری و تممن بکری، که نهوهش تاوانیکی زله، وهک (ئین و مهسعود) نهفهرموئ: یهکن له گوناهاه زۆر گهورهکان بهلای خواوه ئهمیه: ئهگهر به یهکن گوترا: له خوا بترسه و خۆت بیاریزه له گوناها، ئهو یهکه بهرپهرجی تممن کەر بداتموه و پنی بلئ: تو بپو خۆت چاک بکه و ههقت بهسهر کهسی تروه نهبن. مهردومی موسلمان ئهبن وهک عومهری فاروق بییت - خوا لینی پازی بن - جارئ پنی گوترا: له خوا بترسه، نهویش دهست بهجئ پومهتی خۆی لهسهر زهوی دانا!! بهرامبهر ئهو لووت بهرزه تاوانباره دل رهقه، خوا نهفهرموئ: ﴿فَحَسْبُ جَهَنَّمَ﴾ ئینجا بهسه بو ئهو کهسه دۆزهخ، واتهئهوکهسه سزا ئهدرئ له دۆزهخ بهسه بو سزادنی، ئهو دۆزهخهسی که سووتهمهنی و ههنگیرسینهری ئادهمی و بهرده!! ئینجا بهو لاقرتیهوه نهفهرموئ: ﴿وَلَيْسَ الْهَكَادُ﴾ سویند به خوا دۆزهخ جئ و بان و بیشکهیهکی زۆر خراپه بوئ وه شوینی پههتی و حهوانهوهیهکی زۆر بهده بوئ.

نموونهی دووم: ئهمیه که نهفهرموئ: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْرِي نَفْسَهُ﴾ لهناو ئادهمی دا کهسی وا ههیه که خۆی نهفرۆشئ، واته خۆی بهخت نهکات له پنی خوادا به جهنگ و کوشتار ههتا ئهکوژئ، یان به فرماندان به چاکه و جلهوگیری له خراپه و وازناهنئ ههتا ئهکوژئ، ﴿أَبَعَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ﴾ لهبهر بهدوا گهپانی پهزامهندی خوا، واته ههچ نیازو مهبهستیکی نیه جگه له پهزامهندی خواو گهیشتن بهو پلهو پایه بهرزه ﴿وَاللَّهُ رَؤُوفٌ بِالْعِبَادِ﴾ وه خوا زۆر میهرهبان و بهلوتفه به بهندهکانی له کاتیندا که داوای تیکۆشانیان لی نهکات، وه پینموونیان نهکات بو شتنی که پهزامهندی خۆی تیایه، چونکه ئهیهوی نازو ریزو پاداشتی بن وینهی نهپراوهیان بداتی لهباتی ئهو تیکۆشان و کردهوه کهمهی که ههئنهسن پینی.

ئهم نایهتانهی که باسی ئهم دوو نمونهیان کرد، ههچهند هاتبنه خوارهوه بهبۆنهی کهسیکی تایبهتیهوه، وهک پیاویهتی زۆر ههیه که نایهتانهکانی نمونهی یهکهه هاتونهته خوارهوه لهبارهی (ئهخهسی کوپی شورهیق)موه، وه نایهتانهکانی نمونهی دووم هاتوه له بارهی (سوهیبی پومی)یهوه، ههچهند بهو بۆنهیهوه هاتبن، بهلام وهک چهند کار گوترا: نایهت تایبهتی ناگری بههوی هاتنه خوارهوهی، بهلکو لهسهر شیوه گشتیهکی نههیلریتهوه و بریارهکانیان گشتین، ئینجا لهم کاتهدا که ئهو دوو نمونهی نیشان دا بانگی برواداران نهکات کهله نمونهی دووم بن بهم پهنگه به تهواری موسلمان بن و شوینی شهیتان نهکهن،

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَآفَّةً

نه فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَآفَّةً﴾ نهی نهوانی که برواتان هیناوه ورنه ناو نیسلاموه به تهواوی به جوړی که نیسلام هموو شتیکتان بگریتهوه و داگیری بکات و شوینی نههینتهوه بو هیچ شتی تر تیا یاندا، بانگیان نهکات به سیفت و نیشانهی برواکه یان که زور خوشهویسته به لایانهوه، وه بهوه جیانه بنهوه و نه بن به نمونه یکی تایه تی له ناو هموو گیان له براندا، وه بهوه په یوه ست نه بن و نه به سترینهوه به په روه ردگاریانهوه، بهم سیفت و نیشانهیه بانگیان نهکات تا به سوژو په روشهوه بین به دم بانگه که یهوه و گوئ پرایه ل بن، وه مه به ست له م بانگ کردنه نهوه یه - وه ک دست نیشانمان بو کرد. کله هموو بارو پوویه که وه مل که چ بن بو خوا.

هموو بوچوون و تیگه یشتن و نیاز و کرده وه و حزو نارهنوویان شوین که وتووی خواست و خواهیش و فرمانی خوا بن و مل که چ بن ته نها بو حوکم و بریاری نهو به هموو نارامی و دنیاییه که وه، وه به بی دواو بهرو دوو دلپه که وه، که بروای راسته قینهش هر نهوه یه، له ناراسته کردنی نه م بانگو فرمانه وه و اهرنه که موئ کله و کاتهدا له ناو پیزو کومه لی برواداران دا چند که سیك بوون که هینشتا دهرونیان پاک و خاوین نه بوویته وه و به هموو نارامی و دنیاییه که وه ناماده نه بوون و بو گوئ پرایه لی تهواو به بی گپو گرفت، که بوونی تا قمی و ایش له ناو گهل و کومه لدا هر نه بی بن و جیگه ی سر سوپرمان نین، جا له برنه وه به شیوه ی گشتی بانگ کران و فرمان درا که هموو برواداران یه ک دسته بن و هموو چون یه ک بن له بروای به هیزو تیرو تهواودا، بانگ کرا بو نهوه ی که برواداران له هموو کات و چرخیندا به تهواوی لی بپرن بو خواو هموو شتی تر له خوین دارنن.

موسلمانان نه گمر گوئ پرایه ل بن و به پی نی نهو بانگو فرمانه بچولینه وه، نهو حله نیشته جی نه بن له جیهانی نارامی و ناشتی دا، نه کهونه جیهانی که پره له دنیایی و نارام و رهمانه دی و دامه زواوی به بی دامای و سرگردانی و دوو دل، وه به بی تار بوون و گومرایی، به جارئ نه کهونه جیهانی نارامی و ناشتی له گهل دهروون و ویزدان دا، نارامی و ناشتی له گهل ژیری دا، نارامی و ناشتی له گهل ناده می و زینده وهران دا، نارامی و ناشتی له گهل بوون و بوونه و مردا، نارامی و ناشتی که هه ل نه قولئ به ناوه روکی دل و دهرونه وه، وه نارام و ناشتی که نه بییت به سایه و سه همد بو ژیان و بو گهل.

ئارامى و ئاشتى لە زەوى دا ئارامى و ئاشتى لە ئاسمان دا، لە يەكەم چارەوہ ئەر
 ئارامى و ئاشتى يە ئەرژئ بەسەر دآدا لەبارەى عەقىدە و بۆچوون و تىگەيشتنى لە خواى
 پەرورەدگارى، وەرئك و پىنكى و سووك و ئاسايى و بىگەردو لە كەيى ئەر عەقىدە و تىگەيشتنە.
 تەنيا خوايەك ھەيە برودار پەوى تئ ئەكات و دلى لەسەرى دانەمەزئ، وە سەرى لى تىك
 ناچئ و بە يەك رىگەدا ئەرؤا، وە ئەر خوايە مېرەبانە و پئى خۆشە بەندەكانى رىك و پىك
 بن و نەك وەك فەلسەفەى ئىغرىقىەكان ئەلئت: خوا نايەوئ بەندەكانى توشى خىرو خۆشى
 بىن، بەلكو ھەميشە ئەيانتارئنى و ئەيەوئ لە نەرەحتى دا بژئن، يا وەك زۆر لە بت پەرست و
 ھاوبەش برىار نەرەكان كە چەند خوايەك رەوا ئەدەن، وە ھەركام لەو خاويانە دژى
 بەندەكانن و ھەميشە وان لە كەمينا بۆيان، ئەر تەنيا خوايەى كە ئىسلام بانگى مەردومى بۆ
 ئەكات، خوايەكى بە دەسلەتى زالە بەسەر ھەموو شتىكدا و ھەرچى ئەم نەيكات ھەرگىز
 نابئ پوونادا، كەواتە كاتئ كە برودار پەوى تئ ئەكات ئەبئ باك و مەترسى نەبئت لە ھىچ
 كەس و ھىچ شتى، وە بەدل ئارامى ئەرئى، چونكە ئەزانئ ھەرچى خوا نەيكات نابئ، وە
 ھەرچىش وە ھەرچىش خوا ويستى ئەبئ ھەر ببئ و ھەر ئەوەيش راست و رەوا و بە جئە،
 وە ئەر خوايە پەرورەدگارئكى دادپەرورە و لئزان و كار دروستە، وە بەخشندە و مېرەبانە، وە
 لئ بوردە و خاوەن چاوپۆشە و ھەميشە قاپى مېرەبانى لەسەر پشته بۆ گەرانەوہ و تەوبەى
 خراپەكاران و تاوانباران، تا نەكاتە كاتى مردن و ناومئدى لە ژيان، وە ھەرەھا خاوەنى ئەر
 ھەموو سىفەتە شىرىنانەى ترە كە بەناو بانگن لە ئىسلام دا، كەواتە بەندە ئەر خوايە
 ئەپەرستئ بە ھەموو سۆزو پەرؤش و ئارامى دل و چاوەروانى و ئومئدى خىرو خۆشى
 ھەردو جىھانەوہ... وە ھەرەھا ئارامى و ئاشتى ئەرژئ بەسەر دل و دەررونى موسلمان دا
 كاتئ كە بىر ئەكاتەوہ لەو پەيوەندەى كە ئىسلام نيشانى ئەدات لە بەينى بەندە و
 پەرورەدگارى دا، وە لەبەينى ئەم بوونەوەرە و ئادەمى دا.

ئىسلام تئمان ئەگەينئ كە خوا ئەم بوونەوەرەى دروست كردوہ بەراستى و لەسەر
 بنەرەتئكى راست و رەوا بۆ مەبەستئكى راست و گەرە و گرنگ، وە ھەرچى دروست
 كردوہ بە حىكەت و لئزانى دروستى كردوون، وە ھەمووى لە ئەندازە و رادەيەكى ديارى و
 تايبەتى دا بەجۆرئ دەست نادا بۆ دەست تئخستن و گۆرانندن و بژارە كردن، وە ئادەمى
 دروست كراوہ بە نياز و بۆ مەبەستئكى ديارى و تايبەتى، وە ھەرؤا تئ ناپەرئ و ناپوا بەبئ
 سەر و شوئن و لئ پرسينەوہ، وە ئەوہى پئويست بئت بۆى دروست كراوہ، وە ئەم ئادەمى

به‌رېزه به‌لای خواوه، وه نه‌وهی پېویست بیت بوی له‌م بوونه‌وه‌ردا و به‌رژوه‌ندی نه‌وی
 تیا بیت بوی نه‌جام دراوه وه‌جینشینی خویه له‌م زه‌ویه‌دا، وه خوا یارمه‌تی و کومه‌کی
 نه‌کات له‌سه‌ر هه‌لسانی به‌جینشینه‌که‌ی، وه هرچی وا له ناسمانه‌کان و زه‌وی دا خوا ژیر
 باری کردوه بو سوود و به‌رژوه‌ندی نه‌م، وه نه‌م بوونه‌وه‌ری که تیندا ده‌ژی هه‌مووی
 دۆست و هاوری و هاوه‌لیه‌تی، وه هر کاتی به‌راستی پووبکاته خوا و خوی خوی باش
 بناسن، نه‌و حله پۆحی له‌گه‌ل پۆحی بوونه‌وه‌ردا یه‌ک نه‌گرن و سوؤو خوشه‌ویستی به‌کار
 نه‌هینن له‌گه‌ل به‌کتر، وه نه‌که‌ونه و توویژی دۆستی و به‌ینی خویان، نه‌م بوونه‌وه‌ره شیرین و
 دل رفینه‌ پاراوه‌ته‌وه و ناده‌می تن هینراوه بو نه‌می به‌ خوشی و کامه‌رانی تیدا بژی و خیر و
 بی‌ری وه‌رگری و ورد بیته‌وه لینی تا سوپاسی خوا بکات و زیان به‌سه‌ر ببا به‌پنی به‌رنامه‌ی
 خوا.

به‌راستی عه‌قیده و بۆچونه‌که زۆر به‌رزو به‌رېزو شیرینه، پۆحی نارامی و ناشتی
 نه‌رژینن به‌سه‌ر خاوه‌ن و هه‌لگره‌که‌ی دا: به‌ندی له‌ بنده‌گانی نه‌م تاین و عه‌قیده‌یه بپواکردنه
 به‌ پۆژی دوا‌یی که به‌راستی نارامی و ناشتی نه‌رژینن به‌سه‌ر گیان و هه‌ست و دل و ده‌رونی
 بپوادار و جیهانی بپواداردا وه ناره‌زایی و بی‌زاری و ناو‌میدی له‌ دل دور نه‌خاته‌وه. چونکه
 باش نه‌زانی که حیساب و لپرسینه‌وه و تۆله و پاداشت به‌ نه‌وپه‌ری داد و راستیه‌وه له‌و
 جیهانه‌ نه‌پراوه‌دا به‌دی دیت، که‌واته هرچی به‌سه‌ر بیت و هرچی له‌ کیس بچن لیره‌ هه‌روا
 له‌ خۆپایی نا‌پوا و له‌ده‌ست ده‌ر ناچن، وه هه‌موو کرده‌وه‌گانی نیره‌ی له‌وی به‌تر ازوی
 دادپه‌روه‌ری نه‌کی‌شری و هرکه‌س نه‌کات به‌ به‌ره‌می کرده‌وه‌ی خوی، که‌واته په‌شیمان نابن
 له‌سه‌ر هیچ چاکه و تیکۆشانیک که له‌م جیهانه‌دا کردبیتی و لیره‌ نه‌جرو پاداشته‌که‌ی
 وه‌رنه‌گرتین.

بپوا به‌ پۆژی دوا‌یی به‌ره‌به‌ست و به‌ره‌ه‌لستیکی به‌تین و به‌هیزه بو نه‌م به‌ره‌به‌ره‌گانی و
 زۆرانبا‌زییه شیتانه‌ی که باوه له‌سه‌ر ده‌ست که‌وت و شت و مه‌که‌گانی نه‌م جیهانه‌و له‌ پیناوی
 دا ده‌ست هه‌لنه‌گیرن له‌ هه‌موو مرو‌فایه‌تی و پیاوه‌تی و ناموس و شه‌ره‌فیک، چونکه بپوادار
 نه‌زانی پۆژی دوا‌یی دیت و مافی هیچ که‌س فه‌رامۆش نا‌کرن و هه‌موو نازار و زیان و
 سزایه‌کی نیره‌ له‌وی به‌سه‌ر نه‌گیرته‌وه، که‌واته بپوا به‌و پۆژه زۆر به‌کار و هانده‌ریکی به‌هیزه
 بو په‌لامار دانی هه‌موو چاکه‌یه‌ک، هرچۆنی به‌رگری که‌رو جله‌و‌گیرنکی به‌تینه بو دور
 که‌وته‌وه و گه‌رانه‌وه له‌ هه‌موو تاوان و خراپه‌یه‌ک، بپوادار نه‌زانی که‌ دروست کراوه هر بو

خوایپرستی، له‌بهرئوه له هه‌موو کاروباری دا به‌پێی به‌رنامه‌ی خوا ره‌فتار نه‌کات و نه‌جولیته‌وه، ئه‌و حه‌له هه‌موو ئیش و کار و فرمائی ئه‌بێ به‌ خوایپرستی، ته‌نا‌هت خه‌و و خوارده‌نه‌که‌شی، که‌واته له هه‌موو کات و به‌سه‌رهاتی دا هه‌رچا‌و‌چی له خ‌وایه و به‌د‌وای ره‌زانه‌دی خ‌وادا نه‌گه‌رێ، وه هه‌ر دل‌یک‌یش به‌و جو‌ره له‌گه‌ل خ‌وادا ب‌یت هه‌میشه پ‌ر له ئارام و ناشتیه، وه هه‌روه‌ها ب‌ر‌وادار نه‌زانی که له‌سه‌ر با‌و ره‌وشتی خ‌وا ژیان به‌سه‌ر نه‌بات، یه‌ک یاسا و قانونیان هه‌یه، وه بۆ یه‌ک لا پ‌وو نه‌که‌ن، که‌واته دل‌ی پ‌ره له ناشتی به‌رامبه‌ر نه‌م ب‌وون و ب‌وونه‌وره، ئه‌و ئه‌رک و ته‌کل‌یفانه‌ی که خ‌وا دا‌وای کرد‌وه له به‌نده‌کانی و پ‌ن‌ویستی کرد‌وون له سه‌ریان بۆ پ‌ن‌ک و پ‌ن‌ک کرد‌نی سه‌روشتیان و پ‌اگیر کرد‌نیان له‌سه‌ر سه‌روشتی ئاده‌میت‌ی، وه پ‌ن‌ی توانینه و گونج‌اون له‌گه‌ل ئه‌و بار و جو‌ره‌ی که ئاده‌می له‌سه‌ر در‌وست کرد‌وه، وه پ‌ن‌گه‌ی ه‌یزو و زه‌ه‌کانیان ناگرن، به‌ل‌کو له هه‌مان کاتدا هه‌موو ه‌یزو و زه‌ه‌کانی ئاده‌می به‌ره‌لا نه‌کات بۆ کار و پ‌یشه‌ی خ‌ویان و به‌رز کرد‌نه‌وه و گه‌شه کرد‌نیان به‌ ژیان و پ‌ن‌ک ه‌ینان و به‌ج‌ی ه‌ینانی هه‌موو پ‌ن‌ویست و داخ‌وازیان... جا له‌بهرئوه به‌نده‌کانی خ‌وا سه‌رگه‌ردان و ب‌ن‌ ئارام نابن به‌رامبه‌ر ئه‌و ئه‌رک و ته‌کل‌یفانه‌وه به‌ سو‌زو پ‌ه‌ر‌وشه‌وه هه‌لنه‌سن پ‌ن‌یان، وه کات‌ی به‌پ‌ن‌کی به‌ج‌ی‌یان به‌ه‌ینن دل‌ و ده‌روونیان پ‌ر ئه‌بێ له ئارامی و ناشتی، وه به هه‌موو دل‌نیاییه‌که‌وه پ‌ن‌گه ئه‌ده‌نه به‌ر ب‌ولای خ‌وای خ‌ویان ئه‌و گه‌ل و کۆمه‌له‌ی که نه‌م به‌رنامه ئاسمانیه پ‌ه‌روه‌رده‌ی نه‌کات و پ‌ن‌ی نه‌گه‌یه‌نن، له ژێر سایه‌ی ئه‌و پ‌ژنمه‌ی که هه‌لنه‌قولن‌ێ له عه‌قیده و بیرو با‌وه‌ره به‌ر‌یزو پ‌ه‌ر‌وزه‌که‌یه‌وه، ئه‌و گه‌ل و کۆمه‌له‌ نه‌ژی به‌ ئه‌و پ‌ه‌ری ئارامی و ناشتیه‌وه، وه گه‌ل و کۆمه‌ل‌ن‌کی په‌ی‌وه‌ستی به‌سو‌زی به‌زه‌یی دا‌ره، وه نه‌ندامه‌کانی ق‌ول‌گ‌ه‌رو یارمه‌تی ده‌ری یه‌ک‌ترن، ئیسلام گه‌ل و کۆمه‌ل‌ن‌کی ئا‌وای پ‌ن‌ک ه‌ینا له‌به‌رز‌تر و به‌ر‌یز‌تر و پا‌ک و خ‌ا‌وین تر ش‌ی‌وه‌ی دا به‌جو‌رن‌ێ که ئاده‌می له هه‌موو ته‌مه‌نی دا شتی وای به‌ خ‌و‌یه‌وه نه‌ب‌ینی‌وه، وه م‌ی‌ژ‌و‌وی جیهان و ئاده‌می سه‌رسامه تیایدا، وه له‌پاش ئه‌و یه‌که‌م جاره هه‌رپ‌ن‌کی ه‌ینا چ‌ه‌ند جاری تر له چ‌ه‌ند ش‌ی‌وه‌یه تر دا هه‌رچ‌ه‌ند ناگه‌نه پ‌انه و پ‌له هه‌ره به‌رزه‌که‌ی یه‌که‌مجار، به‌لام زۆر به‌رز و پ‌ه‌ر‌وز‌ترن له هه‌موو گه‌ل و کۆمه‌له‌کانی تری جیهان که‌له هه‌ر پ‌ن‌گایه‌کی ترمه‌ه پ‌ن‌ک هات‌بن له کۆن و تازه‌وه له ژێر سایه‌ی پ‌ژنمه‌ زه‌م‌ینه‌کاندا.

ئه‌و گه‌ل و کۆمه‌له‌ی که ئیسلام پ‌ن‌کی ه‌ینا گه‌ل و کۆمه‌ل‌ن‌ک بوو که تینیدا توایه‌وه ره‌گه‌زایه‌تی به هه‌موو جو‌رو ش‌ی‌وه‌کانیه‌وه: نه تیره و نه به‌ره و نه ره‌نگ و نه ولات و نیشتمان و نه زمان و نه ه‌یچ شتیکی تر که‌له‌م زه‌ویه‌وه هه‌لنه‌قولن‌ێ و به نه‌فامی به‌کار

ئەمىنرېن، ۋە شتىك نىن بە دەسلەتلى مەردوم پەيدا بېن، ۋە لە نەپرەتدا ھېچ پەيوەندىيان نىيە بە ئادەمىتتەھە... گەل ۋە كۆمەلنىكى دەم پاكى دەست پاكى دويۇن پاكى نىياز پاك، بە ئەوپەرى برايتى ۋە كۆمەكى ۋە يارمەتى ۋە قۇلگرتنەھە تا ئەۋ رادەى مەردوم توانى بە سۆزۈ خۇشەھە باۋى كەسنى تەربىدات بە مل خۇى دا، ۋە دەست ھەلگىرى لە ماف ۋە پىۋىستى ۋە بەرژەھەندى خۇى لەبەر يەكئى ترو لە پىناۋى يەكئى تەردا.

لەناۋ ئەۋ گەل ۋە كۆمەلەدا پىياۋ لە ژنى خۇى ئەمىن ۋە ژن لە پىياۋى خۇى ئەمىن بوۋ، خەزم لە خەزم بىنگانە لە بىنگانە ئەمىن بوۋ، ھەموو كەس بىنباك ۋە ئەمىن بوۋ لە گىيان ۋە لە مال ۋە لە ناموس ۋە لە ھەموو شتى!

ئەۋ گەل ۋە كۆمەلەى كە ئىسلام پەروەردەى بىكات ۋە پىنى بگەيەننى، ئەبى بىن كارو پەك كەوتوۋى تىيا نەمىنى، نىش ۋە كار فەراھەم بىننى بۇ ھەركەس توانايە، ۋە چارەسەرى ژيانى كەوتە كارو پەك كەوتوۋىش بىكات، ئەگەر نەيكات تاۋنبارە لاي خوا، ۋە ھەندى لە زانايان ئەفەرموون: ھەركەس لەناۋ ھەر كۆمەلنىك دا بەررى لە بەرسا ئەبى خۇىنەكەى بىسنىرى لەۋ كۆمەلە!

لەناۋ ئەۋ گەلە پاكەدا ھەموو كەس پىزۋ ماف ۋە سەرىستى ۋە ئازادى خۇى ۋەر ئەگىرى بە بىن جىياۋزى، تا رادەيەك ھەركەس پىنى ھەيە پەخنە بگىرى لەمەر كەسنى تەربا سەروك مىرى ۋە كۆمار بىت، ۋە لەسەرىغى تەمىن ۋە ئامۇزگارى بىكات، ۋە ھەركەس لاپىۋ بىن شەرىعى بىننى لە سەروك مىرى ئەتوانن گوى پرايەلى نەكات بۇى تا نەگەپىتەھە بۇ لاي خواۋ خۇى چاك ئەكات، ۋە پىۋىستە لەسەر سەروكىش ملكەچ ۋە گوى پرايەل بىت ۋە سوپاسى خوا بىكات لەسەر ئەۋ تەمىن ۋە ئامۇزگارىە! ۋە لەم بارەيەھە پەوداۋى زۇر ھەيەكە بەناۋيانگن، گەل ۋە كۆمەلى مۇسلمان ئەبىن دامەزراۋ ۋە راقىر بىت لەسەر پەۋىزۋ پەرس ۋە پەۋ يەكسانى ۋە دادپەروەرى كە ھەموو كارو بارو مافىكى بەستراۋە بە فەرمان ۋە پىرىارى شەرىغەتى خواۋە، نەك بە ئارەزۋوۋ خواستى كاربەدەست ۋە حاكەمەھە، ئەمەى كە گوترا لە تەفسىرى ئەم ئايەتەدا ھەندىكە لەۋەى كە ئەم ئايەتە دەست نىشانى بۇ ئەكات ۋە بانگى پەۋادارانى بۇئەكات، كەواتە با بە ئەوپەرى خۇشى ۋە شادمانىيەھە پەۋاداران بىنە پىشەھە بۇ گوى پرايەلى ۋە فەرمانبەرى تا بەختەھەر بىن لە ھەردوۋ جىھاندا.

وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٢٠٨﴾ فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا
جَاءَكُمْ الْبَيِّنَاتُ فَاَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٠٩﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي
ظُلْمٍ مِنَ الْعَمَاءِ

له پاش فرماندان به ملکه چی تهواو بوخواواتنه ژیر سایه، نینجا جلوهگیری نهکات له شوین کهوتنی شهیتان و پوشتن به رینبازهکانی شهیتاندا، نه فهرموی: ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ﴾ وه شوین رینبازهکانی شهیتان مهکون و رینگهکانی شهیتان مهدهنه بهر به مهی به پیچهوانهی فرمانی خوا بجولیننه وه له رینگه پراسته کهی نه بوترازین، ﴿إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ﴾ چونکه بی گومان شهیتان دوزمنیکی ناشکرایه بو نیوه و دوزمنانی خوی دهر پریوه و جار پیداوه، دهی هرکس ژیر بیت و ریزی خوی به لاره بیت چون نه بیت شوینی دوزمنی خوی بکهوی؟ خوی میهره بان له زور شویندا - رهک لیره دا - پوونی کزدوه ته وه بو بهندهکانی که له جیهاندا تهنها دوو رینگه هیهو دوو بهرنامه هیه، یا رینگه و بهرنامه ی خوا، یا رینگه و بهرنامه ی شهیتان، وه رینگه ی خوا ته نیا رینگه ی که و رینگهکانی شهیتان چند رینگه ی که، هرکس له رینگه که ی خوا لایدا و ترازا نه کهویته سر رینگه ی که له رینگهکانی شهیتان، وه به هی چکلوجی نه دوو رینگه ی ناگن بهیهک و تیکه ل نابن و پرد له نیوانیاندا نابه ستری، وه هر وه ها بهرنامه ی خوا تاقه بهرنامه ی که و بهرنامهکانی شهیتان زورن، وه به هیچ رهنگ بهرنامه که ی خوا یهک ناکهوی له گه ل هیچ بهرنامه ی که ی تردا، وه به هیچ کلوجی نابن تیکه لی هیچ بهرنامه ی که ی تر بکری، تیکه لی هر بهرنامه ی که ی تر کرا به بهرنامه ی خوا نامینیته وه، هر چونی خوا خوی بی وینه بی هاوبه شه، هر وه ها رینگه و بهرنامه که شی بی وینه بی هاوبه شه. خوی میهره بان نه وه ی چند جار پوون کرده وه بو نه وه ی موسلمانان له هه لوینیستی خوینان تی بگن و دودل و سرگهردان نه بن و رینگه و بهرنامه که ی خوا بهر نه دهن و نه ترازین لینی، جا له بهر نه وه له به شی یه که می نایه ته که دا فرمانی دا به پرواداران که به تهواوی بیننه ناو نایینی خواو نیسلامه وه، به جوژی نیسلام هه موو شتیان بگریته وه و داگریان بکات و

جىنەسىنىتەوہ بۇ ھىچ شتىكى تر، وہ لەبەشى دووم دا جىلەوگىرى كردن لە شوين كەوتنى
 شەيتان و لادان و ترازان لە تاقە رىگەى خوا، وہ غىرەتى نانەبەر بەمەى كە شەيتان دوژمنىكى
 ناشكرايە، كەواتە نابى شوينى بكەون، نىنجا لە پاش ئەو پوون كەردنەوہ، ھەرەشەيان لى
 ئەكات لەسەر ئەو لادان و ترازانەو دەست نىشانىيان بۇ ئەكات بەسەرەنجام و دوا پۇژى
 سەخت و بەدى لادان و ترازانەكەيان، ئەفەرموى: ﴿فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمْ الْبَيِّنَاتُ﴾
 نىنجا ئەگەر ئىوہ لاتان دا لەوہى بە تەواوى بىنە ناو ئىسلامەوہ، لەپاش ئەوہى كە چەند
 بەلگە و پابەرى پوونتان بۇ ھات لەسەر پاست و پەوايى ھاتنە ناو ئىسلامەوہ، وہ ئايەتە
 ناشكراكانى قورئان ئەوہى پىراگەياندن، ئەگەر ئىچوہ لابدەن ﴿فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾
 بزانن كە خوا زالە بەسەر ھەموو كارو فەرمانى خوۋى داو ئەتوانى تۆلەتان لى بسىنى، كار
 دروست و لىزانە و ھەرچى پاست و پەوايە ئەيكات و بەجى ئەھىنى كە يەكئ لەو شتە
 راستانە تۆلە سەندن و سزادانى ستمكارو تاوانبارمەكانە، واتە ئەگەر ئىوہ لابدەن لە پى
 خوا، بىگومان خوا تۆلەتان لى ئەسىنى، نىنجا بەجۆر شىوہىەكى تر ھەرەشەيان لى
 ئەكات و ئەيان ترسىنى بە پووداوينكى زۆر سامناك لە پووداوەكانى پۇژى دوايى كە ھەربە
 پىر لى كەردنەوہى ھەق وايە مووچرەكە بىت بە لەش داو دل بكويتتە تەپە تەپ، بەلكو ھەق
 وايە خەو و خۆراك لە مەردوم ھەلگىرى و تىكە لە گەرودا بگىرى، پوداوى دەست كردن بە
 حىساب و پىرسىارو مەھكەمەى مەردوم ھاتنى كاتى سزاو تۆلە سەندن لە تاوانباران و
 ھاتنە خوارەوہى مەلائىكەتەكانى ئاسمانەكان و ھەستانىيان بەدەورى كۆمەلى ئادەمىدا،
 ئەفەرموى: ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِنَ الْفَكْرِ﴾ ئايا ئەوانەى كە سەركىشى ئەكەن و
 ئايەنە ناو ئايىنى ئىسلامەوہ بە تەواوى، ئايا ئەوانە بە تەما ھەن و چاوەپروانى ھىچ شتى
 ئەكەن بىجگە لەوہى كە خوا بىت بۇ لايان لەناو چەند ھەورىكى سىپى كە پاستە و گرۆو
 سىبەر كەرن، خوا بىت بە ھاتنىكى بى وىنە كە شايستە و شايانى ئەو بىت و ھەر ئەو ئەزانى
 چۆنە ئىمە ھىچى لى نازانن، نەك بە جۆرە ھاتنىك كە لاي ئىمە باوہ و ئىمە ئەيزانن، يان
 مەبەست دەر كەوتنى خوايە بۇ بەندەكانى، يان مەبەست ھاتنى فەرمان و پىرارىەتى، يان
 ھاتنى سزاو تۆلەى.

وَأَمَلْتِكُمْ وَقَضَى الْأَمْرَ

هاتنی خوا نهبن بهیهکنی لهوجورانمه بهست بیت، چونکه خوا له ههموو بارو بوویه که وه
بن وینهیه، بهلام بو هاتنی مه لائیکه که نه فرموی: ﴿وَأَمَلْتِكُمْ﴾ وه مه لائیکه ته کانیش دین
هر له سر دیمه ن و پواله ته که ی نهیه نیت هوه، چونکه مه لائیکه دروست کراوی خوان و
به شدارن له گهلی سیفت و دروست کراوه کانی تر دا.

مه بهست لهم پرسیاره بیزاری دهر برینه له گیر و گرفت و سرکیشی نهوانه و له هوی
سرکیشیه که یان، واته نهوانه چاوه پروانی هیچ نین بیجگه لهو بووداوو به سرهاته ی که
بن گومان دیت و بهدی دیت، وه نهوانه هرچند چاوه پروانی نهونه بن، بهلام له بر نهوه ی
سریان لهوه وه دهر نه چی و دوچار بوونیان به سزای نهو پوژه شتیکی مسوگهره،
له بر نهوه ی وه که به تهما بن و چاوه پروانی نهوه بن وان، نینجا - لهم کاته دا که بهو شیوه
پرسیاره نهو هره شه سامناکه ناراسته نهکات - لهم کاته دا بهکوت و پرک نهو پوژه وانیشان
هدات که هاتبی و کار له کارهگا ترازا بن ههموو شتی تهواو بوویت، نه فرموی: ﴿وَقَضَى

الْأَمْرَ﴾ وه ههموو کارئ تهواو کراو دواپی پی هینراو تازه کار له کارهگا ترانینراو ههلو
فرست له دهست دهرچوو، واته هاتنی نهو پوژه و بهدی هینانی نهو هره شه یه نهونده
راسته و جینگای گومان و دوولنی نیه، وه هاتبی، نه مهش به پیی باوی کهس نه دیوی
قورنان له زور شویندا شتی داهاتوو که میشتا نیه و نه هاتوو ناماده ی نهکات و له دیمه ن و
پواله تی بهدی هاتوودا نیشانی نه دات و دلئ بهرام بهر راگیر نهکات و نه یوه ستینی به
وهستانی که سیک که نیستا کهوتیته شته که.

له سر نهام پایه وتهی ﴿وَقَضَى الْأَمْرَ﴾ سه ره خویه و نه بهستراوه به پینشه که یه وه، یان
بهستراوه به وتهی ﴿يَنْظُرُونَ﴾ هوه، بهلام زور بهی زانایان له سر نهوه ن که سه ره خو نیه و
بهستراوه به وتهی ﴿يَأْتِيَهُمْ﴾ هوه، واته نهوانه ی چاوه پروانی هیچ شتی ناکه ن بیجگه له هاتنی
خوا و مه لائیکه و چی به چی کردنی هه مو کاروبار و حساب و پرسیارو توله و پاداشتی بهنده کان،
نهام پایه هرچند پرک و گونجاوه، بهلام به راستی دل به رای یه که مه وه باشر نه نویسی و
به نارام تره، وه خوا باش نه زانی، له سر هر بارو به هر حال نهوانه ی که دواکه و توون و
به چی ماون، به فریا که ون و به زویی بیته ناو نیسلام، وه که خوا فرمانی دا، با فریای خویان
بکه ون و بگه رنه وه بولای خوا که هیچ چاره نیه و بزگار بوون نیه بهو گه رانه وه نه بیت،

وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٣١﴾ سَلَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ كَمْ آتَيْنَاهُم مِّنْ آيَاتِنَا مِنَّا وَمِن بَدَلِ نِعْمَةِ اللَّهِ مِنْ

بَعْدَ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٣٢﴾

چونکه ﴿وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ﴾ هموو کاروباره‌کان هر بۆلای خوا نه‌گیرنیرینه‌وه، له پاش نه‌وهی که ئهو هه‌ره‌شه سه‌خته‌ی ناراسته‌ی سه‌رکیشه‌کانی ئهم ئوممه‌ته کرد، ئینجا سه‌رنجیک رانه‌کیشتن بۆ ئاووڤ دانه‌وه بۆلای ئیسرائیلیه‌کان که نمونه‌وه وینه‌ی سه‌رکیشتی و گه‌رو گه‌رفتن، وه‌ک له‌م سووره‌ته‌دا باسی هه‌لوئستی ناراست و ناروه‌ویان کرا، سه‌رنجیک رانه‌کیشتن بۆ ئه‌وه به‌مه‌ی فه‌رمان نه‌دا به‌ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) که په‌رسیاریان لی بکات که ئایا خوا چه‌ند به‌لگه‌وه نیشانه‌ی پوون و ناشکرای پی به‌خشین، په‌رسیاریان لی بکات بۆ ده‌م کوته‌کردن و سه‌رزهنشتیان به‌وه‌ی که ئهو هموو موعجیزه‌وه به‌لگه‌وه رابه‌ره‌ ناشکرایانه‌ کاری لی نه‌کردن و که‌میکیان به‌ ته‌واوی راست و په‌یک بوون له‌ شوین که‌وتنی ئایینی خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌یاندا، نه‌فه‌رموی: ﴿سَلَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ په‌رسیار بکه‌ له‌نه‌وکانی ئیسرائیل ﴿كَمْ آتَيْنَاهُم مِّنْ آيَاتِنَا مِنَّا﴾ ئایا چه‌ند موعجیزه‌وه رابه‌ری پوونمان پی به‌خشین، واته‌ به‌ ته‌شه‌روه‌ه په‌رسه‌ له‌و ئیسرائیلیانه‌ی سه‌رده‌م و چه‌رخه‌ی خوته‌ که ئیغه‌ نیشانه‌وه موعجیزه‌ی زۆرمان به‌خشی به‌ باوک و باپه‌ره‌ په‌نشوو‌ه‌کانیان، ئیتر له‌سه‌ر داوای خوینان یان به‌بن داوا، که‌چی له‌گه‌ل ئه‌مه‌دا دوو دلی و گه‌رو گه‌رفت و سه‌رکیشتیان به‌کاره‌ینا تا خوا ئهو هموو سه‌زاو به‌سه‌ره‌اته سه‌خته‌ی به‌سه‌ره‌ینان، چونکه ئه‌مه‌ باوو یاسای خواجه ﴿وَمَنْ يُّبَدِلْ نِعْمَةَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ﴾ هه‌رکس چاکه‌وه به‌مه‌وه‌ی خوا - واته‌ نیشانه‌وه موعجیزه‌کانی که مایه‌وه‌ی بپروا و په‌نموونین - بگۆپئ، به‌م په‌نگه‌ بیانکات به‌ مایه‌ی بن‌پروایی و هۆی گوهرایی، یان ئایه‌ته‌کانی نامه‌کانی بگۆپئ، به‌م په‌نگه‌ ده‌ستیان ته‌بخات به‌ زیادو که‌م کردن و سه‌رینه‌وه‌وه‌ شارده‌وه، ئهو گۆپینه‌ش له‌ نه‌زانین و بن‌ناگاییه‌وه نه‌بیته‌، به‌لکو ﴿مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ﴾ له‌پاش ئه‌وه‌ی بۆی هاتبن و پی‌ی گه‌یشته‌ی و ته‌ی گه‌یشته‌ی، هه‌رکس ئهو گۆپاندنه‌ بکات،

بئى گومان خوا تۆلەي لى ئەستىنى و سزاي ئەدات، چونكە ﴿فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ بەراستى خوا
 زۆر تۆلەو سزاي بەتینه، ئىنجا ئايا مەبەست بەو پىرسىيارە پىرسىيارى راستەقىنە بووبىي كە
 ئاراستەيان بىكات بۇ سەرزەنشت كردنيان، يان مەبەست ھەر پىرخستىنەھوى ئەو ھەموو
 نىشانەو موعجىزانە بىت، لەسەر ھەردوو بار پەندو ئامۇزگارى و ترساندى تىايە دەربارەي
 ئەم ئوممەتە كە ورياي خۇيان بن لەرنگەي خوا لا نەدەن وەك ئەو ئيسرائىليانە، ھەرچۇن
 تەمى و ترساندەن بۇ ھەموو ئيسرائىليەكان لە پاش ھاتنى ئيسلام ھەتا ھەتايە بەدى ھاتنى
 ئەو ھەرەشەي خوا لەم جىھانەدا پىش ھاتنى پۇژى دوايى شتىكى زۆر بوون و ئاشكرايە لە
 ژيانى ئيسرائىلى دا لە كاتىكەو كە دەستيان كرد بەو گۇراندەن و ھەتا ئىستاش، وە
 ھەرودەما لەم ئوممەتەشدا ھەر زۆر ئاشكرايە، ئەو ھەتا تا چاويان بىرە ئەم قورئانەو بە
 گەرەتەين چاكەي خوا سەيرىيان كرد و مەبەستەكانى قورئانيان بەدى ھىنا بەرئىك و پىكى، تا
 بەو جۇرە بوون خوا بەرزى كردنەو لە ژيان و جىھاندا تا رادەيەك كە مېژووي نادەمى لە
 ھەموو تەمەنى دا شتى وای بە خۇبەو نەدىو، بەلام لەكاتىكەو لاياندا بەرەو پەستى و
 نزمى ھاتن تا وايان لى ھات بە ئوممەتى نەمان و پىشئىل كراون و بوون بە شوئىن كەوتو
 شتىكى ئاراست و ئارەوادا، زۆر بە داخەو شوئىنى بىگانە كەوتن لە ھەموو باو و خو
 رەو شتىكى پىس و بەددا... بىنا مووسى و بەرەلايى و دزى و دەخلى و دەست و دەم و پىسى و
 ھەموو رەوشت و كردارىكى تر كە دژى پياوھتى مۇقايەتتە، بەلام ھەر ھىچ نەبى داوئىشان
 نەكەوتن لە پىشكەوتنى پىشەسازى و كاروبارى تازەدا.

ئەو ئوممەتە گەرەبە بەو جۇرەي بەسەرھات، بەلام ئومىد وايە بگەونەو سەر رەو پەوھەي
 بەرزىي و بلندى و پاشە پۇژىكى كامەرانى و بەختەوھرى بەرەو پوويان بىت، چونكە چەند
 سالىكە خەرىكە ھۇشيك ئەكاتەوھو لەخەوى بىئاگايى راست ئەبىتەوھو ئەزانى ھىچ چارەي
 نىە بە گەرەنەو نەبىت بۇلاي قورئانەكەي و رەوشتى پىغەمبەرەكەي (ﷺ) وە دەردەكەي
 خۇي ناسىوھ لەگەل چارەسەر و دەرمانەكەي دا.

رُزْنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَسَخَّرُونَ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

داواى ياره مەتى و پرىنموونى ئەكەين لەخوا بۆ ئوممەتى پىنغەمبەرە خوشەويستەكەى (ﷺ)

لەكاتىكدا دلخوش و دلنياين بە چەند حەدىسىك كە موژدە نەرن بە پىرۆزى ئەم ئوممەتە و گەرانەهەى بۆ پىنگە راستەكەى خۆى، لەپاش ئەو هەرهەشە و ترساندەنى كە ئاراستەى ئەوانەى كرد كە گىروگرفت ئەكەن لە گوى پرايەلى و هاتنە ناو ئايىنى خوا، وە نيشانە و بەلگە پوونەكانى خوا ئەگۆپن، لەپاش ئەوە ئىنجا هەندى لە حال و بارى بى پىروا و بىرواداران باس ئەكات، ئەفەرموى: ﴿رُزْنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ ئەم ژيانە نزىكە - واتە ژيانى ئەم جىهانە - پازىنراوەتەو و شىرىن و خوشەويست كراوە لای ئەوانەى كە بى پىروا بوون و بى پىروان، شىرىن و خوشەويست كراوە لايان، تا پارهەيك دلى داگىر كردوون و هەر ئەم ژيانەيان مەبەستە و چاويان تى پىروە و چاوى لى كلا ناكەن، لەبەرئەوە هەرچى تىكۆشان و خەرىك بوونيان هەيە هەر بۆ ئەمە و چاوى بەرز ناكەنەوە بۆ ئەو ئاسۆ بەرزەنى كە بىرواداران چاويان تى پىروە و كردوويانە بە مەبەستى سەرەكى بۆ ژيان و جىهانيان، بەلى بى گومان ئەم ژيان و جىهانە بە سروشت خوشەويستى هەيە لە دلى بىروادارىش دا - وەك لە چەند ئايەت و حەدىسىشدا دەست نيشانى بۆ ئەكات - بەلام لە هەمان كاتدا بىروادار خۆى لى ئەكىشىتەو و خۆى بە دەمىهەو و نرخ و پىزىكى ئەوتوى نادا، ئەوەش نەك لەبەر گەمزەيى و لى ئەهاتن و داماو، وەنەك لەبەرئەوەى كەنار گىرە لە ژيان و نايەوى گەشە بكات بە ژيان و ژيان بەرز بكاتەو، نەخىر لەبەر هىچ كام لەوانە نيە، چونكە گەشە كردن بە ژيان و بەرزكردنەو و هەولدان بۆ ناوەدان كرنەدەو و شارستانى لەولادتدا و بەكارهينانى هەموو هينز و زەكانى زەوى لە خزمەتى مەردومدا، هەموو ئەوانە بەشىكن لە هەلسانى بەكار و فەرمانى جىنشينيەكەى كە خوا خستىە سەرشانى، بىروادارى قورئانى كە دل نابەستى بەم ژيانە و چاوى تى نابى، لەبەرئەوەيە كەوا بەئاسۆى هەرە بەرزەو و مەبەست و خەرىك بوونى گەورەترى هەيە و بەرزو بەپىزترە لەم ژيان و زەويە، مەبەست و نيازى دلى گەيشتنە بە پەزنامەندى خوا و ژيانى كامەرانى نەپراوەى پۆزى داويى، وەكار و فەرمانى لەم زەويەدا برىتية لە تىكۆشان و ژيان و گيان بەخت كردنى لە پىناوى چەسپاندن و دامەزراندنى بەرنامە و ئالای خوا لەزەوى دا، وە دانە دەستى سەرگردايەتى و جەلەوى ژيان و جىهان، بەدەستى ئايىن و بەرنامەى خوا، جا لەبەرئەوە ئەو بىروادارە قورئانىە پەروشى نيە و نايەوى

خوی خەریك بكات بەم ژیان و پابواردنه نزیکه که شتیکی کاتیه و به زوویی لهناو نهچیت، نیتر با بوهستی ئه هه موو تالی و سویری ه کله م ژیان و جیهاندا هیه، هه رگیز نایهوی خوی بخاته ئه هه موو قو پوو و زه لکاو ه بۆگه نه و پشت بکاته ئه مه بهست و کار و کرده وه به زو و به ریزانه ی که باس کران، جا ئه و بی پووایانه که چه قیون له قوو و زه لکاو ی ئه م جیهاندا، وه بوون به به نده ی نه لقه ی له گوئی ئه م ژیا نه و سه ریا ن کرده وه خۆشی و پابواردنه که م و کو په که ی و لایان وایه مه بهست و ئامانجی ئاده ی هه ر ئه و خه و خواردن و پابواردنه ئاز ه لیه یه، ئه م بی پووایانه کاتئ سه رنجی به رواداران ئه دن که خۆیا ن خسته وه زه حمهت و مهینهت و هاویه شی ئه مان نا که ن له و ژیا ن و پابواردنه دا و بی به شن لئی، کاتئ که سه رنجیا ن ئه دن به نه قام و گیل و نه زانیا ن تی نه گه ن، وه به تابه تی لا قرتیا ن نه کرد و گالته نه که ن به به رواداره هه ژار و بی نه واکان، وه کو نه فرمو ی: ﴿وَسَخَّرُونَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه لا قرتی نه که ن و گالته یان لی دی به وانه ی که به رویان هینا وه.

ئه و ترازو وه ی که بی به رویان کیشانه ی پی نه که ن و نه رخ و بی نه رخ ی پی دیاری ی نه که ن؛ ترازوویه کی بی که لک و بی نه رخ و سه رنه کات و به پی چه وانه شهت ئه دات، چونکه ترازووی ئه م زهویه ترازووی دهستی نه قام و نه زانه، ترازووی راست و راسته قینه نهویه که له دهستی خوادایه و ئه و داینا وه و نه رخ ی ئه و به روادارانه ی پی دیاری ی نه کات که نه فرمو ی: ﴿وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ وه نه وانه ی که له جیهاندا خۆیا ن پاراستوه له خه شم و نا په زای خا و له خوا ترسان، نه وانه هه مه شه به رزن و وان به لای سه رووی ئه و بی به رویانه وه که پوژی دوا یی دا، به رزن له جئ و شوین دا، چونکه ئه مان له به مه شهت دان و ئه مان وان له دۆزه خدا، که په ست شوینه، وه به رزن له ریزو قه دردا، چونکه ئه مان نه گه ن ئه و په ری پله و راده ی به خته وه ری و کامه رانی، وه ئه مان نه که و نه نا و چالی زه بوونی و په سوایی و چاره په شی، وه به رزن له مه دا که قسه یان سواره به سه ر نه وانا، ته شه ریا ن لی ئه دن و گالته یان پی نه که ن، هه رچو ئی ئه مان له جیهاندا ته شه رو توانجیا ن ئه دا له مان، که واته ئه مان با له جیهاندا به پی ی راستی خۆیا ندا به رزن و هه چ گوئی یان نه بی له نه قامی ئه و نه قامانه، وه دل گران و دل ته نگ نه بن له ده مبابزی و گالته کردنیا ن له جیهاندا، چونکه به شایه تی خوا ئه مان به رزو بئندن له وان و وان به لای سه رووی نه وانه وه.

وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢١٢﴾ كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ
وَمُنذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اخْتَلَفُوا فِيهِ

﴿وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ وه ههركهس خوا مهیلی لی بیت پۆزی ئهدات به زۆری
به لیشاو بهی ژماره و حیساب لهم جیهان یان لهو جیهان یان له ههردووکیان، وه خۆی باش
ئهرانی چۆن باشه و بهرژهوهندی لهچی دایه، خوا به لیشاو خۆشی و پۆزی ئهدات بهی
بهروایان یان لات و بی بهشیان ئهکات له بهر ههرویهک که خۆی ئهرانی وه ههروه
بهروادارانیش، کهواته بهرواداران با ههراویان له خوا بیته و ئیتر دهر بهستی ههچ شتی که نهی
باش ئهوهی که خوا به لینی داوه و بهشی بهرژو نه پراوهی داناوه بو چاکان و پاکان.

له نایهتی پێشوهوه دهرکهوت که هۆی یاخی بوون و نهگهراوهوهی بی بهروایان زۆر
خۆش و ویستی ژانی ئه جیهانهیه، ئینجا لهم نایهتهدا که دیت باس ئهکات لهوه بو کات و
چهرخیکی تایبهتی نیه، به لکو له ههموو کاتی کهدا هه ئه زۆر خۆش و ویستنه بووه به هۆی
لادان له پێی خوا، ئهوه تا خه لکی یهک بارو یهک دل بوون له یهکهم جارهوه، ئینجا به هۆی
به بهرکهانی له پێی ژاندا دوو بهرکهی بوون، ئینجا خوا پێغه مبهرانی نارد له گه ل نامه ی
خۆی دا بو ئهوهی بارو پێی راست دیاری بکهن، وه ته نه ترازوی خوا بگرن به دهستهوه و
به کاری بینن بو ناسینی ههموو شتی له پراوه و پلهی خۆی دا، ئه فهرموی: ﴿كَانَ النَّاسُ أُمَّةً
وَاحِدَةً﴾ ئادهمی له پێشوهوه یهک میلهت بوون، له سه ر بهک پێگه و بهرنامه، وه یهک بیرو باوهرو
بو چوون وون، ههموو خوا په رست بوون به بی ههچ هاویه شیک، ئیتر مه بهست بهو کۆمه له
ئاده میه ئه و کۆمه له بچووک بیته پێک هاتبوو له ئاده م و حه و او پۆله و نه وه کانیان پێش پهیدا
ناژاوه و دوو بهرکهی له ناویاندا، یان مه بهست بهو کۆمه له بچووک بیته که پێک هاتبوو له وانه ی
که له که شتی به که ی نو حدا بوون پاشان نی شه جی بوون و هه موو په په روی نوو حیان کرد، یان
هه ر تا قم و کۆمه لی تر، وه ک چه ند په وایه تیکی هاتوه پێ یان، به هه رحا ل قورئان بو مان باس
ئه کات که ئاده می له یهک بنه ره ته وه هاتوه و پۆله ی یه که م خیزانه که خیزانی ئاده م و

حوايه، وه خوا ويستی كه هموو نادمی بين به برهمم و بيچووی نهو خيزانه بچكولهيه،
 بوئوهوی خيزان بكرئ به يهكهم نادمی، وه لهسر بيروباومري پيڭ هيئانی خيزان ژيان
 بروت، نه نادميه له يهكهم جاروه يهك دل و يهك نايين و يهك عمقیده و يهك باومرپوون،
 هتا زور بوون و پهرهيان سهندو جيا بوونهوه و دوركهوتنهوه و بلاو بوونهوه له ولاتدا، وه
 شيوهی گوزهران و ژيان گوږا، وه نهو هموو هيئزو وزه و نامادهيي و ليهاقنه جياوازانهيان
 ناشكرا بوون و دهركهوتن، پاش نهوهی كه شاراره بوون له لهش و دمووندا، وه خوا بهو
 جوړه سروشتی دارشتن و لهبر هر هويك كه خوی چاك نهزانی، نهو جياوازی و جوړجوړيه
 شتيكي پيويست بوو بو بهسر بردنی ژيان لهم زهويهدا، ئينجا بههوی نهو جوړجوړی و
 جياوازيه سروشتيه بهربرهكانی و نازاره پيدا بوو و فراهم هات، وه لهوهشوه چهند
 بيروباومرو بهرنامه و بوچوونی جياجيا و جوړيه جوړ فراهم هات ﴿بَعَثَ اللَّهُ النَّبِيْنَ﴾
 لهبرنهوه خوا پينغه مبرهكانی رهوانه كرد ﴿مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ﴾ به جوړئ موژده دهر و
 ترسينهرين، موژده دهرين به برواداران، به پاداشت و نازو ريزی بههشت، وه ترسينهری
 بن برديان بن به توله و سزای پوژئی دوايي ﴿وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ﴾ وه نارديه خواروه
 لهگهليان نامهی خوی كه حهق و راستی تيا بوو، وه نيشان دهری پيڭاو بهرنامه يهك بوو كه
 حهق و راسته، بن گومان حهق و راست نهبن يهك شت بيت و دهست نادا بو نهوهی له يهك
 شت تيپر بكات، وه نهوا خوايش دهری نهخات كه هميشه نامهی خوی هقی هيئاوه و
 هقی پي بووه، وه نهو نامه هقهشی ناردوه، ﴿لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِيمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ﴾ بوئوهوی
 برياری بداو بيته حهكهم له بهيني خهلكی داو نازاره نههیلن لهناوياندا لهو هقهقی كه تياي
 دا دو بهرمکی بوون.

نه نادميه دهست نيشان و نامازه نهكات بو چهند شتيكي گموره و گرنگ كه
 سهرمکی و بنههتن له ناييني پاکی نيسلام دا:

۱- هموو نايين و نامهكانی خوا له بنههت و مبهست و نامانجا هرههكن، هموو بو نهوه
 هاتوون تهنها خوايهك ههيه، وه تهنيا پهرومردگاريك ههيه، وه نهبن تهنيا پهراستراويك
 ههبن، وه تهنيا خاوهن شعرع و ياسايهك ههيه بو نادمی، ئينجا لهسر نهو بنههته

جياوازی بووه له هندی شتی تايبهتی به پئی پیویست و بهسر هاته تايبهتیهکانی گهل و تاقم و چینهکانی نادهمی، وه به پئی گۆزانی بارو شیوهی ژیان، ههتا دواترین شیوهی نایینی خواهات که ئەم ئیسلامه هینای، وه ژیانی بهره لا کرد که بهرز بییتهوه و گهشه بکات و پهره بسینئ له چوار چیوهی ئەم نایینه پیروزه دا به سهرکردایهتی خواو شریعهته زیندوو هکی که چاره سهری هه موو کۆسپ و گری یهکی تیدایه.

۲- ئەبئ تنها نایین و نامهی خوا حکم و حاکم بیئت، وه قسه ئەبئ هه ر قسهی ئەوبیئت، وه ههق و راست هه ر ئەوه، وه بهبئ گهرا نهوه بۆلای ئەو کاری ئەم ژیان و نادهمی راست ناییتهوه، وه خه لکی بزگار نابن له ناژاوه ر دووبه رهکی، وه ناشتی و نارام پهیدا نایئ لهزه ویدا.

۳- نایین و نامهی خوا ئەسل و بنه رته و له پیشه وه بووه له ناو نادهمی دا، وه هه موو نایین و بیرو باوه ری پر و پووچ له پاش ئەو پهیدا بوون و داهاتوون به هۆی لادان له نایین و نامهکانی خواو دور که وتنه وه له و یاسا و بنه رته گهروه یه، نهک وهک موسته شریق و بۆژئا و اییهکان و شوین که وتوه نهفانهکانیان ئەلین: که نایین و خوا په رستی به تنهیا له پاش دا داهاتوه و به ره به ره بهرز بووته وه به گویره ی بهرز بوونه وهی نادهمی و گۆزانی بارو پوی ژیانی، پیویسته هه موو مو سلعانی ئەمه ی که ئەمانه و وتوویانه به درۆی بزانی و درۆی بیئت، چونکه ئەم قسه درۆ پیچه وانهی نایینی خواو قورئانه. به یارمه تی خوا ئەم قسه نا ره وایه به دریزی به ره رهچ ئەده ینه وه و به درۆی ئەخه ینه وه له شوینئ تايبه تی خۆی دا.

۴- بیرو ژیری نادهمی بهس نیه ناتوانئ یاسا و بهرنامه دابنئ، وه هه ر یاسا و پۆین و بهرنامه یهکی له خۆیه وه دانا بیئت و دای بنئ پره له هه له و بهکار نایهت و چاره سهر نیه بۆ ژیان، چونکه به شایه تی خوا نایین و نامهی خوا ههقه و راسته، وه ههق و راستیش ئەبئ هه رهک بیئت و ناگونجئ زیاد له یهک، کهواته هه رشتی له نایین و نامهی خوا وهرگهرا ئەوه ههق و راسته و هه رشتی له و سهر چاره پاکه وه نه هابتئ هه له یه و نا راسته با هه موو نادهمی بریاری له سهر بدن و به راست و ره وای دابنئ!!

وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَ تَهُمُ الْبَيِّنَاتُ بَغِيًّا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ

ءَامْتُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ ۗ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٣٢﴾

خو میهرمان نامہی نارد تابیی بہ حکمہ نازاوه و دووبرہکی نہہیلنی لہناو نہو
خملکہداو ہقیان بؤ پوون بکاتہروہ ہموو کوہبنہوہ لہسہری، لہکاتیکدا ﴿وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا
الَّذِينَ أُوتُوهُ﴾ کہ ہر نہوانہی نامہکہیان قی درا بوو دووبرہکی بوون و دووبرہکیان بہکار
ہینا تیای دا، واتہ کارہکیان پیچہوانہ کردہوہ، بہم رہنگہ نہو نامہہی کہ بؤ نہہیشتنی
دووبرہکیہتی ہاتبوو، کردیان بہ ہوی دووبرہکیہتی ﴿مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَ تَهُمُ الْبَيِّنَاتُ﴾ لہپاش
نہوہی چہند بہلگہ و نیشانہی پوونیشیان بؤ ہاتبوو لہسہری، وہ دووبرہکیہتیہکہشیان
﴿بَغِيًّا بَيْنَهُمْ﴾ ہر لہبر حسادہتی ناو خویان بوو کہ جیگرہبوو بوو لہدروونیان دا، وہ
لہبر زور خوش ویستن و سووریان بوو لہسہر ژانی نہم جیہانہ و پوول و دستکوتی نہم
جیہانہ، وہ لہبر بہ دواگہرانی بہرزی و زالی بہسہر یہکتردا، بہراستی نہوہ شتیکی زور
راستہ، چونکہ شتیکی ناشکرایہ کہ ہردو کہسیک نازاوه و دووبرہکیان بووبنی لہوہقہ
پوون و پہوانہی کہ نہم نامہی خوا ہیناویہتی، ہیچ دوو کہسیک بہو جورہ نابن مگہر کاتی
ہردو یان یہکیکیان دہروونیان نہخوش و دہردہدار بوویبت بہو نہخوشیہ خراپہ کہ ہوی
زورہی نازاوه و دہست درژیہ لہ جیہاندا، بہلام ہر دلی کہ بہہوی ہروا بہ خوا پک بیت لہو
نہخوشیہ بہباشی ہق و ہرنگری و سہری بؤ شوہر شکات، وک و ہرنگری لہم
فہرموہیہوہ: ﴿فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ ءَامْتُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ﴾ ۞ نینجا خوا رینموونی
نہوانہی کردوہ کہ ہرویان ہیناوه، رینموونی کردوون بہ نینز و فرمانی خوی بؤ نہو
ہقہی کہ ہردوم دووبرہکیان تیا کرد، رینموونی کردن بہہوی نارہزوو کردنیان بؤ
گہیشتن بہ ہق و راستی، ﴿وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ ۞ وہ ہکرس خوا خوی بیہوی
رینموونی نکات بؤ رینگہی راست، وہ خوا خوی بہندہی خوی باش نہناسی، وہ نہزانی کام
بہندہی ناماہیہ بؤ رینموونی و ہرگرتن و وستان و دامہزان لہسہری راستہکی خوی،
نہتوانین نہم نومہتی پیغہمبہرہ ﴿ﷺ﴾ بہ وینہ و نمونہ بینیتہوہ بؤ نہوہی کہ خوا
خستوونہ سہر باری راست و ہی راست لہہر شتیکیدا کہ جوولکہ و مسیحی دوو ہرو

دووبهرهکی بوون قیای دا، وهک (ئین و ئه بی حاتم) پریوایه تیشی ئەکات له (زهیدی کوری ئەسەلم) هوه که ئەفەرموی: دوو بڕ بوون له پۆژی هینی دا، جوولهکه شه مەمی وەرگرت، وه مەسیحیک شه مە، وه خوا پێنموونی ئەم ئوممەتە ی کرد بۆ پێگه راسته که که هینی، وه دوو بڕ بوون له باره ی پووگهوه، مەسیخی پۆژە لاتی کرد به بەرووگه، وه جوولهکەش (بیت المقدس) وه خوایش پێنموونی ئەمانی کرد بۆ کعبه، وه دوو بڕ بوون له باره ی نوێژەوه، هی وایان بوو سه جەده ی ئەبردو رکوعی ئەئەبرد، وه هی وابوو پێچەوانه ی ئەوان، وه هینی وایان بوو له نوێژدا قسەیان ئەکرد، هینی وایان هەبوو که له نوێژدا هات و چۆو گەپانی ئەکرد، ئینجا خوا ئەمانی خسته سەر هەق و باره راسته که، وهک ئەبێن ئەم نوێژه ئەکن به م پێگه، وه دوو بڕ بوون له باره ی (ئیبراهیم) هوه، نەسرانیهکان به نەسرانیان دانهنا، وه جوولهکەش به یههودیان دانهنا، ئینجا خوا ئەم ئوممەتە ی خسته سەر باره راسته که که ئەمەیه (ئیبراهیم) هیچ کام نەبووه، بەلکو له هەموو شتی لای داوه و پێی خوی داوه ته بهرو موسلمان بووه، وه دوو بڕ بوون له عیسا دا، جوولهکه پڕوایان پێ نەهینا و بوختانیان کرد بۆ دایکی پاک ی وه مەسیحیکانیش کردنیان به خوا و کوری خوا، ئینجا خوا پێنموونی ئەم ئوممەتە ی کرد بۆ باره راسته که که بەنده و پێغه مبهری خوی، وه ههروهها بۆ هه شتی تر که ئەم ئوممەتە پڕوادره خوا خسته سەر ری راسته که ی خوی.

ئینجا ئەو هەموو تەمە و نامۆزگاریانە کۆتایی پێ نەهینێ که مەبەست پێیان داهینان و دارشتنی پڕوایهکی تیرو تەواوو بوون بوو لەدای کۆمەلی موسلمان دا... کۆتایی پێ نەهینێ به مەمی پووی فەرمووده ئەکاتە ئەو پڕوادرانە ی که دوو چاری هەر جۆره سزاو ئازار بوون له لایەن دۆژمنەکانیانەوه له سەر نهجای ئەو ئازاوه و دووبه ره یییه ی که پهیدا بوو له سەر ئایینی خوا لەئێوان ئەمان و ئەو دۆژمنانە یاندا، پووی فەرمووده یان تی ئەکات که باوی خوا هەر له کۆنەوه ههروا بووه و ههروا هاتوو که ئەبێ پڕوادر و خاوهن عەقیده بهرگری و فیداکاری بهکن له پێناوی پڕو و عەقیده که یاندا، وه نابێ ههروا له خۆپای به مەشت دابنێن بۆ خویان پێش ئەوه ی پالفته بێن و لهو تاقی کردنهوه سهختانه دا ههچن که گه له ئوممەتە پابووردوو ههکان گۆز ههریان کرد پیا ی داو به باشی ههچوون لێیان، پووی فەرمووده یان تی ئەکات بۆ هاندانیان له سەر خۆگری و دامه زووی و بهرگه گرتنیان له سەر دژایه تی و دۆژمنایه تی و بێ پڕوایی دهست درێژی کهران،

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَّاءُ
وَزُلْزِلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصْرُ اللَّهِ

نه فرموی: ﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ﴾ نایا گومانتان وا بردووه و لاتان وایه که نه چنه
به هشت ﴿وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ له کاتیکدا که هیشتا به سرتان نه ماتووه وینه
سزاو نازارو به سهراتی سهختی شو و پروادارانهای که هاتن و پویشتن: له پیش شوه که شو
به سهراتی نه وانه شتیکی سه سوو پهنه بر بوو، تا رادهیه که به وینه و چیروک نه گیرد رایه وه،
واته شو گومانه تان بی جن و ناشایستهیه تا رادهیه که شایانی بیزاری لی دهر برینه.

نه گهر پرسیار بگری له به سهراتیان وه لایمان نه دریته وه بهمه ﴿مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ﴾ ترسو و
بیمی زور و نه بونی و قات و قبری به تین و تالان و ناواره کردن دو چاریان بوو، ﴿وَالضَّرَّاءُ﴾ و
نیش و ریش و نه خوشی و زام و کوشتن و برین، ﴿وَزُلْزِلُوا﴾ وه ناچارو بی نارام کران و لهرزه،
وه که بوو لهرزه کرابی به گیان و لهشیان ﴿حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ﴾ هه تا که هیشته
رادهیه که پیغه مبره که و نه وانه که پروایان هینا بوو له گلی نه یانگوت: ﴿مَتَى نَصْرُ اللَّهِ﴾ نایا
کهی دیت یارمتهی خوا بو مان؟ کوا تاکهی نایهت نه وهی که خوا به لینی پی داین؟ نه
پرسیاره یان به دم گوتیان به دلی دا گوزهری کرد بی مبهست و داوا کردن و ناواته خوازی،
بو به دی هاتنی به لینه کهی خوا، له بر دریره کیشانی دهر درباره گرانه که یان، نه که خوا
نه خواسته گومان و دو دلایان بووی له به لینه که دا.

به راستی پیوسته زور بر بگریته وه له نایهته، چونکه تا بیری بی بگریته وه سهختی و
به تینی شو به سهراتانه یان پروون تر نه بیته وه، نای هاوار بو به سهراتی نه ونده سهخت و
به تین بیته، پیغه مبران - سهلامی خویان بی بیته - که له هه موو کهس خواناس تر و زانا تر
بن به کارو فرمانی خوا، وه دلایان له هه موو که سینی تر په یوهست تر بیته به خواوه، شو
پیغه مبران و شوین که و تووه کانیا بی نارام بکات تا شو رادهی خویان بو نه گیری و تهی ناوا
به ده میاندا بیته یان به دلایاندا گوزهر بکات!!

به راستی شتینکی سامناکی سرسورپهینهره!! لهو کاته زور تنگه‌دا خوا هات به هاواریانهمو له‌لایهن خواوه نهم مورته‌میان بو هات ﴿أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ﴾ ناگادار بن که بن‌گومان یارمتهی دانی خوا بو تان نزیکه، خوا نهو مزگینه‌ی پیدان و بن‌گومان نه‌بنی به‌دی هاتبی، چونکه به هیچ کلوجی ناگونجی هوالی خوا به راست دهرنه‌چی، که‌واته پیویست نیه به هوال دانی به‌دی هاتنه‌کی، نه‌وانه نهو هموو سزاو زه‌حمه‌تیه‌یان چه‌شت و که‌وتنه نهو تنگیه‌و له‌گه‌ل نه‌وده‌دا سرریان دانه‌خست بو غه‌یری خوا، وه به‌ته‌مای هیچ شتی نه‌بوون که لای خواوه نه‌بی‌ت، وه داوای یارمته‌ی و فریاد‌په‌سییان هر له خوا کرد، له‌بهر نه‌وه شایان و شیایوی و نهو یارمته‌ی و به هاوار چونه‌وه بوون، که‌واته با هموو پرواداریک په‌یره‌وی نهو خوا پیداونه بکات تا خوایش بی‌چت به هاواریانهمو، وه ک چوو به هاواری نه‌وانه‌وه، وه نه‌وانه بهو دامه‌زروی و خوگریه شایسته بوون بو به‌هشت، شایانی نه‌وه بوون که به ته‌مای به‌هشت بن!! بن‌گومان تیکوشان و تن‌گزان و خوگری له‌سهری دل‌و دهریون به‌میز نه‌کات، وه به‌رزو بلندی نه‌کاته‌وه به‌سهر هموو شتی‌کدا، وه پاک و خاوینی نه‌کاته‌وه وه نالتوونی تیزاب، به هوی نه‌وه‌وه له پیش چاوی مردوم به گه‌وره شیرین و به نرخ دهرنه‌که‌ویت، هرچونی نرخ و ریزو میزی عه‌قیده‌و پرواکه‌ش دهرنه‌خات، نهو حه‌له خه‌لکی به پؤل هوالی بو نه‌دن و دینه ژیر سایه‌ی و نه‌یگرنه گهردن، وه هر بهو جوړه پوی داوه باس کراوه له میژوی خوگران و تیکوشه‌راند، بی‌جکه له‌وه‌ش هر نهو زال‌بوون و سرکه‌وتنه به‌سهر هموو نارچه‌تی و میزه‌کانی زه‌ویدا که به راستی ریگر په‌ک خه‌ره بو مردوم و ده‌ماری پیاوه‌تی سست نه‌کن.

نهو زال‌بوون و سرکه‌وتنه‌و به‌ره‌لابوون لهو کو‌ت و زنجیرانه ده‌ست که‌وتیکی گه‌وره و کرنکه بو پرواداران نهو هموو سزاو نازارو نارچه‌تیه نه‌مینئ. نه‌ویه ریگه‌ی پرواداران که خوا لیره‌دا نه‌یخاته به‌رچاومان بو هموو چه‌رخ و چین و کاتیک.

رینگه‌کیان بپروای به‌میزو تیگۆشانه به‌بئ کۆتایی. وه سزاو نازارو تاقی کردنه‌وه و دامه‌زراوی و خوگری... وه پووکردنه خوا به ته‌نیا، ئینجا یارمه‌تی و زال بوون نه‌بیت، له پاش دا له پۆژی دوا‌یی دا نازو پۆزی نه‌پراوه‌ی به‌مه‌شت.

له‌م شه‌ش نایه‌ته‌ی دامه‌تووه‌دا باس له‌ چه‌ند پرسیارێك شه‌كات كه موسلمانه‌كان نارسته‌ی پیغه‌مبه‌ریان شه‌کرد (ﷺ) كه شه‌ جوژه پرسیارانه‌شیان له‌بهر تیگه‌یشتن و وریابوونه‌ویان بوو له‌ باره‌ی عه‌قیده و پڕواکه‌یانه‌وه، به‌م په‌نگه‌ ئه‌یان وێست له‌ هه‌موو کارو بارێکی ژانیاندا به‌پێی عه‌قیده و پڕواکه‌یان بجولێنه‌وه كه شه‌وش به‌راسته‌ی نیشه‌انه‌ی موسلمانیه‌تی و جیگه‌بپوونی عه‌قیده و پڕوایه‌ له‌دل و ده‌روندا، یان شه‌ پرسیارانه‌ به‌ هۆی پیلانی جووله‌که و گارو بت په‌رسته‌که‌نه‌وه بوو كه شه‌یانویست موسلمانه‌كان دوودل و دل‌کرمین بکه‌ن له‌ هه‌ندێ مه‌سه‌له‌دا، له‌به‌ر شه‌وه ناچار شه‌بوون شه‌ پرسیارانه‌یان شه‌کرد بۆ شه‌وه‌ی شه‌ته‌کیان به‌جوانی بۆ پوون بیته‌وه و به‌باشی ته‌بگه‌ن لینی، یان شه‌ پیلان و پڕوپاگه‌نده‌ی شه‌وانه‌ کاری شه‌کرد لینیان و بئ نارامی شه‌خسته‌ دل‌یان، جا له‌به‌ر شه‌وه قورئان شه‌هاته‌ خواره‌وه و هه‌لامی شه‌دانه‌وه، به‌جوژی پرسیارکه‌ران دل‌نارام شه‌بوون و پیلان و پڕوپاگه‌نده‌ی دوژمه‌ن‌کانیان به‌ هه‌چ ده‌ر شه‌چوو، ئینجا با گوئی شه‌ل که‌مین له‌ نایه‌ته‌کان، شه‌ وه‌لامانه‌مان بدا به‌گویندا، شه‌فه‌رموئ: ﴿يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ﴾ شه‌ی پیغه‌مبه‌ر پرسیار ته‌ لئ شه‌که‌ن: نایا چی به‌خت بکه‌ن وه‌ چه‌ جوژه مالێك به‌دن له‌رئ‌ی خوادا؟

له‌ پێش شه‌م پرسیاره‌دا چه‌ند نایه‌ته‌یک هاتوونه‌ته‌ خواره‌وه له‌باره‌ی مال به‌خت کردن له‌ پئ‌ی خوادا، وه‌ بئ‌گومان شه‌ مال به‌خت کردن له‌ هه‌موو کاتدا شه‌تیکی چاکه، وه‌به‌ تابه‌ته‌ی له‌و سه‌رده‌می هاتنی ئه‌یسلامه‌دا شه‌تیکی زۆر پئ‌ویست بوو بۆ شه‌و کرمه‌له‌ موسلمانه‌ که‌ ته‌نگی و شه‌بوونی و جه‌نگ پووی ته‌ن کردبوون، بئ‌جگه‌ له‌وه‌ی که‌ زۆر پئ‌ویست و به‌که‌که‌ بۆ به‌توکردنی یه‌کیته‌ی ریزی گه‌ل و کۆمه‌ل، جا له‌به‌ر شه‌وه شه‌و پرسیاره‌یان شه‌کرد، وه‌ هه‌ر چه‌ند پرسیاره‌کیان له‌جوژی شه‌و مال و شه‌ته‌بوو که‌ به‌ختی بکه‌ن، به‌لام وه‌لامه‌کیان چۆنیه‌تی به‌خت کراوه‌که‌ی بۆ باس کردن له‌گه‌ل دیاری کردن‌ی شه‌وانه‌ی که‌ ماله‌که‌یان پئ‌ شه‌درئ، چونکه‌ ناسین و زانینی شه‌و پئ‌ویست و گرنگه‌ بۆیان،

قُلْ مَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ خَيْرٍ فَلِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ وَالْيَتَامَىٰ وَالسَّكِينِ وَأَيْنِ السَّبِيلِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ

قَدْ كَانَ اللَّهُ بِهِ عَلِيمًا ﴿٣١٥﴾

فهرموی: ﴿قُل﴾ له وه لامیان دا بلن: ﴿مَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ خَيْرٍ﴾ هر مالیکی حه لال و پاک که نهیدن، ناوی نهبات به خیر، چونکه له هه موو بارنکهوه خیره، خیره بو نهو کسهی که نهیدات، خیره بو نهو کسهی که وهی نهگری، خیره بو گهل و کومل، خیره له نفسی خوئی دا، چونکه کردهوهیهکی خاوینه، کهواته نهوهی که نهیبهخشن با زور چاک بیئت و خوشهویست بیئت به لایهوه، تا باشتر دل و دهرونی پاک بکاتهوه، وه وهرگرهکشی زور تر سوودو بههری لی وهرگری، مهبهست نهوه نیه پیویسته چاکترین مال بدات، چونکه وهک نایهتی تردا زانراوه نهوهی پیویست بیئت و خوا داوای بکات نهوهیه که میانه بیئت، نه چاک و دهست بزئ، وه نه خراپ و نهویسته، بهلکو مهبهست نهوهیه کابرای بهخشنده خوئی رام بکات لهسر بهخشینی شتی چاک و خوشهویست، نهو مال حه لال و چاکه که نهیدن ﴿فَلِلْوَالِدَيْنِ﴾ بیدهن به باوک و دایک، ﴿وَالْأَقْرَبِينَ﴾ وه بهخزمه زور نزدیکان ﴿وَالْيَتَامَىٰ﴾ وه به همتیوهکان، واته نهوانهی که بی نهواو پیویستن ﴿وَالسَّكِينِ﴾ وه ههژاران ﴿وَأَيْنِ السَّبِيلِ﴾ وه بهغیب و سهفهری که دامابیئت لهو شوینه، نیتر له شوین و جئی خوئی دا مال بیئت یان نا، واته بو نهمانه چاکتره، نهک نهبن هر بهمانه بدرئ، ئینجا نایا نهم نایهته سپراوتهوه به نایهتی زهکات یان نا؟ زوربهی زانایان لهسر نهون که نهسپراوتهوه، بهلکو نهم نایهته هاتوه له خیر و صدهقهی سوننهتدا.

باسی بهخت کردنی نهکرد بو سوالکهروهپرئ نازادکردنی بهندهدا، لهبرنهوهی باسی کردوون لهشوینی ترداو بههوی نهوهوه نهزانی که لیرهشدا هر مهبهستن، یان لهبرنهوه که بهری گشتی نهم فهرمودیه نهکمون ﴿وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ﴾ هر خیر و چاکهیهک بکهن، ﴿فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ﴾ بیگومان خوا ناگاداروزانایهپنی، واته نهجرو پاداشتتان نهواتهوه به ریک و پیک.

ئەمانەى كەدىارى كىردن بۇ مال پىدان ھەرىكە لە بارىكەو پەيوەستىن بە بەخشندەكەو،
 پەيوەستى نەسەب و نەژادو پۇلەيى، پەيوەستى خىزمەتە، پەيوەستى پەحم و بەزەيى،
 پەيوەستى ئادەمىتى و مەرفاىەتى، وە بە راستى زۆر بە شىوہەيەكى شىرىن و سىروشتى پىزى
 كىردون بە جۇرى چاودىرى ھەست و ئارەزوى مەردومى تىا كراو، چونكە ئاشكرايە كە
 مەردوم لە پاش خۇى، وەك لە ھەدىسى (موسلىم) دا خۇى پىش ئەخات، ئەفەرموى: (ابدأ
 بنفسك فتصدق عليها) لە يەكەم جارەو لە خۆتەو دەست پىبەكو خىرو سەدەقى پىبەكە،
 واتە پىويستى خۆت دەرىكە لە پىشەوہە ئىنجا بىرۇ بۇ كەسى تر، لە پاش خۇى باوك و دايك
 پىش ترە لە ھەموو كەس، ئىنجا خىزمە زۆر نىكەكان، ئىنجا ھەتىوہ لاوازو مەنەلكان جىرى
 بەزەيىن، لە پاش ئەوان ئەو ھەزارە بىنەوايانە كە ھىچ شك نابەن، بەلام لەبەر پىزو بەزى
 دەرونيان داوا لە كەس ناكەن، لە پاش ئەوان ئىنجا ئەو سەفەرىە داماوانە كە بىراون لە مالو
 جىو شوىنى خۇيان كە ئەمانەش لەو چەرخەدا زۆر بوون بە تايبەتى بە ھوى كۆچ كىردىيان
 لە مەككەو بۇ مەدىنە، نا بەو لىزانى و ھىكەتە بەرزە ئىسلام دەستى بىراوانان ئەگرىو پە
 پە بەزىيان ئەكاتەو لە چلك و چەپەلى پىزدى و چىركى و چاوبىرسىەتى، وە ئەيانپارىزىو
 ئەيان پارزىنىتەو بە دەست و دلگوشادى و بەزەيى و مېھەبانى.

لە پاش فەرمان دان و ھاندان لەسەر مال بەخت كىردن لە پىرى خوادا، ئىنجا فەرمان و
 ھاندان دىت لەسەر گىيان بەخت كىردن و فېداكارى بە سەرو بە گىيان لە پىرى خوادا، بىگومان
 جەنگ و كوشتارو گىيان بەخت كىردن زۆر سەخت و گرانە، بەلام فەرزەو پىويست كراو
 ھەلسان پىرى، چونكە خىرو فەرى زۆرە بۇ گەل و كۆمەلى موسلمانان و بۇ يەكەيەكەو بۇ
 ھەموو ئادەمى بە تىكپىرى، وە بۇ ھەق و راستى و دادپەروەرى، جا ئىسلام دان ئەننى بەو
 سەختى و گرانىەدا، وە بىزارى دەرنابىرى لە ھەست كىردنى موسلمانان بەو سەختى و گرانىەو
 ناخۆشى و قورسىەكەى كە ھەيە لە دەرونياندا بەرامبەر جەنگ و كوشتار، چونكە ئىسلام
 دىرى سىروشت ناوہستى و فىلى ئى ناكات،

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ وَعَسَىٰ أَن تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَىٰ أَن تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾

لهبر نهوه نهفهرموی: ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ﴾ نوسراوهو پیویست و فهرز کراوه لهسهرتان جهنگو کوشتار ﴿وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ﴾ وه نهو جهنگو کوشتارهش بیزارو ناخوشه بوتان، واته به سروشت شتیکی گرانو پیقان ناخوشه.

هرچونی دان نهئی به بیزاری و ناخوشیه که داو نهوهشیان لی ناگری و بیزاری دهرنابری لییان لهسهر نهوه، هرچونی ناوا نهکات همروا لییان ناگری بن تیمار کردن و سووک کردنی نهو بیزاری و ناخوشیه، بهلکو بهگویره لیزانی و کاردروستی خوی نهسیمی نهرم و ناسکی نومید نهدا به دهررون و دهماخیاندا، نهفهرموی: ﴿وَعَسَىٰ أَن تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ وه بن گومان شتی وا هیه که نیوه بیزارن لی و پیقان ناخوشه له کاتیکیدا که نهوه چاکه بوتان و سوود بهخشه ﴿وَعَسَىٰ أَن تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ﴾ وه بهراستی شتی وا هیه که نیوه پیقان خوشه و لهکاتیکیدا نهوه خراپه و زیانداره بوتان، بهلی بن گومان هرچی خوا داوای کردوه وه نیمه هرچهند به سروشت لهسهر شنمان قورس و گران بیت هر نهوه چاکه بومان، وه هموو نهوانه به وینهی دهرمانی تال و ناخوشن که پیمان ناخوشه و کهچی نهوه بومان دهرمانی دهرمانه، وه لهو باره کهیشهوه هرچی خوا جلهوگیری نیمه لی کردبن هرچهند نیمه به خوشی دابنن و نارزهووی بکهین، نهوانه هموو بومان خراپه و زیانی هیه، بهوینهی نهو خوراک و خوارده مهنیانهی که نهخوش نارزهوویان نهکات و کهچی وهک ژار وان بوی، بوپوون کردنهوه با هر تیکوشان و جهنگو کوشتار بای بکهین، نیمه به قورس و گرانی سهیر نهکهین، چونکه هوئی بن نارامی و تیاچوونی مال و گیانه، بهلام ههلسان پیی مایهی سهبرهزیه له هر دو جیهاندا، چونکه میللت که بهو جوړه تیکوشرو فیداکار بوو له پیی خوادا دوژمن زال نابیت بهسهری داو نهو حله گیان و مال و نامووس و خاک و ولاتی پاریزراو نهبیت، بهلکو نهو زال نهبیت و بهشدار نهبیت له خیرو بییری ولاتی دوژمنیش دا... له جیهاندا بهو جوړه سهبرهزو بههره مهنده، وه بو پوژی دواپیش نایتهکانی قورن و

فرموده‌کافی پیغمبر (ﷺ) پاداشت و پاشه پوژی به‌رزو بلندی دیاری کردون، وه به
 پنج‌هوانه‌ی نه‌وه‌ه دانیشتن و از هینان لهو تیکوشان و جهنگ و کوشتاره مایه‌ی سرشورپی
 و ژیر ده‌سته‌یی و داگیر کردنی مافو مال و خاک و نیشتمان و ناواره کردن و کوشتن و برین و
 نه‌مانی هموو پیزو پیروزیه‌که، وه‌ک به چاو بینرا، که به تیکوشان و فیداکاری کلیلی ژیان و
 جیهان که‌وته ده‌ستی نه‌م نوممه‌ته، وه دهرگای هموو خوشی و خیر و بی‌ری جیهانی لی
 کرایه‌وه، وه به‌دانیشتن و از هینانیش نه‌م هموو په‌نه‌ی به‌سهر هات، به‌جورپی هموو شتی
 لی داگیرکرا ته‌نانه‌ت نه‌ما به‌ خاوه‌نی قسه و راو بیرو باوه‌ری خوشی چ‌جای ههرشتی تر وه
 به‌ هیچ کلوجی پزگاروونیشی ناییت هه‌تا ده‌ست نه‌کاته‌وه به‌و تیکوشان و فیداکاریه، وه‌ک
 پیغمبریش (ﷺ) هه‌والی پی داوین له‌ حه‌سیکدا که (نیمامی نه‌حمه‌د) و چ‌ه‌ند که‌سیکی
 تر نه‌یهینن: (اذا ترکتم الجهاد سلط الله علیکم ذلا لا ینزعه منکم حتی ترجعوا الی دینکم)
 کاتی وازتان هینا له‌ تیکوشان له‌ پی‌ی خوادا، خوا ژیر ده‌سته‌یی و سرشورپی زال نه‌کات و
 نه‌یدا به‌سهرتاند او له‌ کولتانی ناکاته‌وه هه‌تا نه‌گهریته‌وه بؤ لای نایینه‌که‌تان: به‌راستی نه‌م
 حه‌دیه‌سه زور سامناکه و پیویسته موسلمانان زور بی‌ری لی بکه‌نه‌وه، چونکه له‌ ده‌که‌یه‌وه
 وهرنه‌گیرئ که‌وازه‌ینان له‌وتیکوشانه دهرچونه له‌ نایین و گهرانه‌وه بؤی گهرنه‌ویه بؤ نایین!
 واز هینان و دانیشتن سهره‌نجامی نه‌م جیهانه‌ی نه‌م هموو زیانه بوو که باسمان کرد، وه
 زیانی نه‌م جیهانیشی دهرنه‌که‌وی له‌و نایه‌ت و حه‌دیه‌سانه‌ی که به‌ توندی ههره‌شه‌و
 جلوه‌گیری نه‌که‌ن له‌و دانیشتن و از هینانه، بن‌گومان په‌پرهموی فرمانی خوا له‌ ههرشتی تردا
 ههر ناوا سوود به‌خشه له‌ ههردوو جیهاندا، وه سهرپیچی له‌ فرمانی ههر ناوا زیاندارو
 خراپه، که‌واته چاک ههر نه‌ویه که‌ لای خوا چاک بی‌ت، وه خراپ نه‌ویه که‌ لای خوا خراپ
 بی‌ت، چونکه ههر نه‌مه راسته که‌ نه‌فرموی: ﴿وَاللّٰهُ یَسْمَعُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ﴾ خوا نه‌زانی چی
 چاکه بؤتان و نیوه نازان... به‌لی پرومان هیه که‌ خوا نه‌زانی و نیمه نازان، که‌واته با
 به‌ریکی و به‌بن سهرلیک‌ردنه‌وه مل که‌چ بن بؤ هموو فرمان و جلوه‌گیریه‌کافی، نینجا به
 بؤنه‌ی باسی پیویست کردنی جهنگی کوشتاره‌وه دیته سهریاسی پرسیارک که‌ کرا له
 جهنگ کردن له‌ چوار مانگه به‌ریزو پیروزه‌که‌دا که‌ جهنگ کردن تیایاندا قه‌ده‌غه بووه له‌ پیش
 هاتنی نیسلام دا، وه هوی نه‌م پرسیاره‌ش نه‌ویه که‌له چ‌ه‌ند ریویه‌تیکدا هاتوه، که

پیغمبر (ﷺ) (عبداللای کوپی جه حشی) نارد له گهلّ حوت که سدا که هموو له کۆمهلی
 کۆچ کهران بوون، ناردنی بۆ (بطن النخلة) له بهینی مکهکه و تائیفدا، وه نامیهکی چسپ
 کراوی پینداو فرمووی: نهیکهیتهوه تا دووشه و تیپهر نهکات بهسهر پۆیشتنه که تاندا، ئینجا
 کاتن کردیهوه له کاتی دیاریی کراودا ئهیینن نووسیویهتی: کاتن تهماشای نامهکته کرد
 برۆ هتا نهگهیهته (بطن النخلة) لهویدا چاو بگپیره و هوالی قورهیش بزانه بۆمان... وه زۆر
 مکهکه له هیچ کام له هاوهلهکانته لهسهر پۆیشتن لهگهلت، وه ئهم بووداوه پیتش بووداوی
 جهنگی بهدیری گهوره بوو، ئینجا (عبداللای) تهماشای نامهکهی کرد و ووتی: ئهوا بیسم و
 گوپرایهلم، وه ووتی به هاوهلهکانی هرکس له ئیوه بهدواي شهید بوون دا نهگهپن ئهوا
 لهگهلم بیت و هرکام پنی ناخۆشه ئهوا بگهپیتهوه، وه من ئهپۆم فرمانبهرم، ئینجا پۆیسی و
 ئهوانیش هموو لهگهلی پۆیشتن و پنی حیجازیان دایه بهر هتا هندی رینگهیان بپری
 لهویدا حوشتریکی (سهعدی کوپی ئهبو وه قاص) و (عوتبهی کوپی غهزوان) ون بوو، به هوی
 نهوهوه ئهو دوانه به جیمان و بهدواي حوشتهکهدا نهگهپران و ئهو شهشهکهی تر پۆیشتن هتا
 گهیشتنه (بطن النخلة) لهویدا کاروانیکی قورهیش تیپهپری و شت و مهکی بارزگانی پنی بوو،
 وه (عهمری کوپی حمزه می) و سنّ کهسی تری لهگهلت بوو، عهمریان کوشت و دوانیان گرت و
 چوارهم له دهستیان رای کرد و کاروانهکهیان دهست کهوت، وه که نهوهیان کرد لایان وابوو
 که ئهو پۆژه دواترین پۆژی مانگی جهمادی دوومه، کهچی به یهکهم پۆژی رهجهب دهرچوو،
 که یهکینکه له مانگه پیرۆزهکان که جهنگی تیا قهدهغه بوو لهناو عهرمهکهکاندا، وه ئیسلامیش
 ئهو ریزو قهدهغهیهی هر هیشتهوه بۆ ئهو چوار مانگه (ذي القعدة، ذي الحجة، محرم،
 رجب)، ئینجا کاتن گهپرانوه بۆ مهینه پیغمبر (ﷺ) پنی فرموون: من فرمانم پنی نهان
 به جهنگ کردن له مانگی بهریندا، وه کاروان و دیلهکانی لی وهرنهگرتن، ئینجا ئهو کۆمهله
 غهم و پهژاره دای گرتن و لایان وابوو که تازه تیاچوون، وه موسلمانهکان کهوتنه تانه و
 شهسر لی دنیان، وه قورهیش دهستیان کرد به فیک و فاک و پرپواگهنده به هموو جوړ، وه
 پیغمبهریان وا پیشان دا که دهست دریزی کرد و ریزی عهرمهکهکانی شکاندو مافی پینشیل
 کردن، ئینجا بهو بۆنهیهوه ئهم نایهتانه هاتنه خوارموه بهرپرچی دانهره و دم کوتی کردن،
 ئینجا پیغمبر (ﷺ) دهست کهوت و دیلهکانی وهرگرت،

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدُّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَكَفْرٌ بِهِ
 وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ
 يَقْتُلُونَكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَعُوا وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَيَمُتْ
 وَهُوَ كَافِرٌ

فهرموی: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ﴾ نهی پیغمبر پرسیارت لی نهکن له مانگی بهرینز
 که جهنگ تیای دا قدهغه بووه - نیتر نهو پرسارکهرا نه موسلمانهکان بووبن یان بی پرواکان
 - پرسیار نهکن له ﴿قِتَالٍ فِيهِ﴾ له جهنگ کردن تیای دا؟ له وه لامیاند ا ﴿قُلْ﴾ بلی: ﴿قِتَالٌ
 فِيهِ كَبِيرٌ﴾ جهنگ کردن تیای دا گوناهیکی گهورهیه، به لام ﴿وَصَدُّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ پی گرتن و
 بهربرست کردنی خه لکی له پی و نایینی خوا ﴿وَكُفْرٌ بِهِ﴾ وه بیروا نههینان به خوا
 ﴿وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ وه پی گرتن لهو مزگهوت بهرینزهی خوا - واته کهعبه و دهوروبهری یان
 وه بیروا نههینان پی بهم پهنگه پرینان شکاندو په نایان نههینشت، ﴿وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ﴾ وه
 دهوکردنی نههلی نهو مزگهوت لی، نهو هموو تاوانه که کراون له لایه ن بت په رستهکانه وه
 ﴿اَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ گوناهیکی گورهترن به لای خواوه له جهنگ و کوشتار کردن لهو مانگه
 پیروزانه دا، ﴿وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ﴾ وه نهو سزاو نازاردانهی که بت په رستهکان کردیان بو
 لادان و وهرگه پراندنی مهردوم له نایینی خوا گهورهترن له کوشتن، واته موسلمانان پیش
 نهوان دهستیان نه کردوه به هیچ گوناو کردهویهکی خراب، به لکو بت په رست و
 بی پرواکان نهو هموو تاوانه گهورهیان کرد، وه به درینزایی سیانزه سال نازارو سزای
 موسلمانهکانیان دا بو نهوهی له نایینی خوا وهریان گیرنهوه، وه دهریان کردن لهو خاکی
 پاکی حهرمه که خوا کردی به جیگهی نارامی و ناشتی، وه رینزی کهعبه و نهو شوینه
 پیروزهیان شکاند، کهواته نهو تاوانبارانه پیی دهم درینزایان نیه به په رخنه گرتن لهو جهنگ و
 کوشتنه ی که نهو تاومه موسلمانه پیی هلسان به هله و نه یانزانی کاته که مانگی
 (په جبهه)، وه هروه ها موسلمانهکانیش نابی دلگران و دل شکست و ناومید بن بهموی نهو
 گوناو کردهوه، چونکه بهرامبر بهو هموو تاوانه ی نهوان کردهوه که ی نهمان هیچ

چاوانداد و زیانیکى وای نیه، وه ویستویانه بهم زیانه سووکه بوهستن بهرامبر شو هموو زیانه گهوره و قورسهی شوان. شو ره خنهى که شو بی پروایانه گرتیان و تهیهکی راست بو، به لام نیازو مبهستهکیمان لارو ناراست بو، نهیانویست له پهنای شهو دا موسلمانهکان بهدناو بکن و هلوئیستیان ناشیرین بکن لهناو خهکدا، وه بهدهست درینژی کهر و تاوانباریان دهرکن، لهکاتیکدا که خویان هیچ تاوانی نهما نهیکن سهبارت به ریژ نهگرتن و ریژ شکاندن شو شتانهش که بهلای خویمهوه به ریژ داریان دانهنان.

لهپاش شو هموو تاوان و دهست درینژه، نینجا نیازی بهدو دوزمنایهتی همیشهبیان ناشکرا نهکات، نهفرموی: ﴿وَلَا يَزَالُونَ يُقَاتِلُونَكُمْ﴾ واته کوتابی ناهینن و به همیشهبی دوزمنایهتی و جهنگتان لهگهل نهکن ﴿حَتَّىٰ يَرْضُوَكُمْ عَنْ دِينِكُمْ﴾ بوئهوهی وهرتان گیرنهوه له نایینهکعتان ﴿إِنْ اسْتَطَعُوا﴾ نهگهر بتوانن، بیگومان شو کولندهانه له دوزمنایهتی و شو نیازه پییسه تایبهتی نیه هر هر کومهل یهکم جاروه، بهلکو بو هموو دوزمنهکانی شم نایینهیه له هموو چهرخ و جینیکدا.

نیسلام له هر خاکیکدا ببی خوی به خوی داخ و دهردو ترسه بو دوزمنهکانی، خوی بهخوی نازار دهر و ترسینهری دل و دهروونیانه، شهوند بههیزو قایم و سامناکه هموو ناراست و دهست درینژی کهر و خراپهکاریک ببی نهترسن و بیمی لی نهکات و خشم و کینهی هیه بوی، جا لهبهرنهوه شهوانه نایانهوی و به همیشهبی وان له کهمینا بوی، وه بو شهوانه که برواداران پیی.

خوای میهرهبان شهوا هوالی ریک و راستی دا به برواداران، وه نیازو مبهستی خراپی دوزمنانی خویان و نایینهکبیانی بو دهرخستن، کهواته با شهمانیش وریاو چالاک و نایینهکی دووچاری بهد بهختی و ناویمیدی دیت له ههردو جیهاندا، وه هاوسرو هاوپئی ناگریش نهبیت له پوزی دوایی دا، وهکو نهفرموی: ﴿مَنْ يَرْكُدْ دِينَكُمْ عَنْ دِينِهِ﴾ وه هرکس - شهی برواداران - بهدل وهرگهریتمهوه له نایینهکی، وه به قسهی شهوان ههلههتن، یان له ترسی شهوان لانهدا له نایینهکی ﴿نَيْمٌ وَهُوَ كَارٍ﴾ نینجا دوای شهوه بمری به بی پروایی، واته بهشیمان نهبیتمهوه و نهگهریتمهوه بو نیسلام،

فَأُولَئِكَ حِطَّتْ أَعْمَلُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا
 خَالِدُونَ ﴿١٧﴾ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ

﴿فَأُولَئِكَ حِطَّتْ أَعْمَلُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ ثوانه کرده‌وه چاکه‌کانیان کله کاتی
 موسلمانیتی دا کردونیان - هر چند گوره و بسوود بووین - هموو شو کرده‌وانه زایه
 نمین و بمین سرو شوین نهرن لهم جیهان و له پوژی دواپی دا.

لهم جیهاندا بین بهش نمین لهو هموو فپرو بهمره‌یه‌که بو کرده‌وهی برودار همیه، بهم
 په‌نگه خوین و مالی جه‌لاله، وه نیکاحی هلمنوه‌شیتوه، وه نابین یارمته‌تی و دوستایه‌تی و
 خوشه‌ویستی به‌کاربه‌ینری له‌گلی، وه نابین به چاکه ناوبیری، وه له پوژی دواپیشدا هیچ
 نه‌جرو پاداشتیکیان نیه، ﴿وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ وه ثوانه هاوپری و هاوسه‌ری ناگرن، واته
 نیشته‌جین له ناگری دوزه‌خدا، ﴿هُم فِيهَا خَالِدُونَ﴾ وه ثوانه نهمیننوه لهو ناگرده‌دا به
 بین‌دوا هاتن و برانه‌وه. خوا په‌نامان بدات لی، وه له‌هوی شو به‌دبه‌ختی و بهش بریویه - آمین -.

شو که‌سه‌ی کله نیسلام هلمگریتوه و له‌سر شو باره بمری بهش و چاره نووسی له
 هر دوو جیهاندا بهو جوړیه که نایه‌ته‌که باسی کرد، نینجا نه‌گر بهو باره نه‌مرد و پیش
 مردن بگریتوه بو نیسلام و به‌باشی توبه بکات و له سر شم باره بمری، بین‌گومان شو
 که‌سه توبه‌که‌ی لی و هر نه‌گری و سزا و سووتاندنی پوژی دواپی لهو باره‌یه‌وه له‌سر نامین
 به‌لای زانایانی نیسلامه‌وه بمین دووبه‌ره‌کی و خیلاف، به‌لام دووبه‌ره‌کی همیه سه‌بارت به
 نویژو پوژوو کرده‌وه چاکه‌کانی حالی موسلمانیتی پیش هلمگرانه‌وه‌که‌ی: (نیمامی
 شافیعی) لای وایه مادام نه‌گریتوه و توبه نه‌کات شو کرده‌وه چاکانه‌ی زایه نابین و
 پیویست نیه له‌سری بیان گپرتوه، وه (نیمامی حنه‌فی و مالیک) نه‌فرموون: هموو
 زایه‌ن و نمین هرچی فره‌زکانه بیان‌گپرتوه، نینجا به‌رامبر ثوانه‌ی که و هر نه‌گریتوه له
 نیسلام، باسی بروداره خوگرو تی‌کو‌شهره‌کان نه‌کات، نه‌فرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾
 به‌راستی ثوانه‌ی که بریویان هیناوه ﴿وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه ثوانه‌ی که
 کو‌چیان کردوه و تی‌کو‌شانیان کردوه له ری‌ی خوادا،

أَوْلَيْكَ بِرَجُونِ رَحْمَتِ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٧﴾ ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ

فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ

﴿أَوْلَيْكَ بِرَجُونِ رَحْمَتِ اللَّهِ﴾ نهوانه هیواو نومیدی په حمتی خواو پاداشتی خویان هیه که بن گومان نهو تا قه می که پیغه مبر (ﷺ) ناردنی به سرؤکایه تی (عبداللای کوی جه حش) بهری نه م به لینه نه کون سرده ستن لی رده دا ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ وه خوا لی بوورده ی به زه یی داره.

نینجا دیته سر باسی ناروق و قوما، که نه م دوو شته لهو چرخه دا عرب زور به سوژو په رو شوه سریان تی کرد بوون و همیشه ناریان به سر زوبانیان وه بوو له کوړو له وتارو هلبه ستیاندا، وه تا کاتی هاتنه خواره و ی نه م نایه ته قورن ان نه مات بووه خواره وه، نه به قدهغه کردن و نه به رهوا دانیان.

نه م نایه ته یه کم ههنگاوه بو قدهغه کردنیان، چونکه دهری نه بری که شهر و خراپه یان زور تره له سوودو چاکه یان، وه بن گومان هر شتیکیش و ابی مافی قدهغه کردنی هیه، نه فهرموی: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ﴾ پرسیارت لی نه کهن له ناروق و قوما؟ واته له خواره دهنه و ی ناروق و یاری کردن له قوما که نایا حل لن یان حرام؟ ﴿قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ﴾ له وه لام دا بلنی: له هردوکیان دا هیه گونا هیکی گوره، چونکه له چند بارو پوویه که وه زیانیان هیه، وه گوره یی گونا هیش به پی ن زوری و گوره یی زیانه، وه چند سوودو قازانجیشیان تیدایه، نینجا با هندی له زیانه کانی هردوو باس بکهن:

یه کم: زیانی ناروق خواره دهنه: له باره ی له شو و تهن دروستیه وه:

ا- گده تیک نه دات و ناروزوی خوراک کم نه کاته وه یان نایه یلی.

ب- چاو زاق و دهر قه ریوو و ناشیرین نه کات.

ت - سگ گموره ئەکات.

پ - رەنگ تىك ئەدات و ئەيشىوئىنى و دىزى ئەکات.

ج - مايەى نەخۆشى جگەرو گورچیلە و زۆربوونى سىلە.

ح - بەزوىى پىرى ئەهينى، تا رادەيەك هەندى لە پزىشكەكانى ئەلمان ئەلین: تەمەنى چل

سالەرە وەك شەست سالە لى ئەکات.

خ - چەرخەو گەپرانى خوين سست ئەکات تا رادەيەك گەلى جار ئەيوەستىنى و تا لە پرىكدا

كابرا ئەمرى.

د - هەلمەوى و پيو لەدلدا فراھەم ئەهينى تا لە نىشى ئەخات و لەناکاودا كابرا ئەمرى، وە

هەرەھا چەند نەخۆشى تر وەك باس كراون لە كتيبەكانى تەندروستى دا.

هەندى لە پزىشكەكان ئەلین: ئەگەر نيوەى ئارەق خانەكان داخزين پىويستى نامىنى بە

نيوەى نەخۆش خانەكان!

دووم: زىانى بۆ هۆش و قام و ژىرىى كە ئاشكرايە ئەو هيزانە بى هيزو لاواز ئەکات تا

رادەيەك زۆر لەزانەى كە سەريان كرىووتە خواردەنەوى سەريان لە شىتتەوہ دەرچووہ.

سەنەم: زىانى مالى كە ئاشكرايە گەلى كەسى مووچە خۆرى مندال دار داخپزىنى و بە

ژىر قەرزەوہ ئەنالينى مال و مندالى بە رەشو پووتى ئەژين و كابراى ئارەق خۆر بە لاتى و

هەرزارى ئەمرى.

چوارەم: زىانى بۆ ناو گەل و كۆمە لايەتى:

ا - شەرو لىدان و ئازاوەى زۆرو زەبەندە فراھەم دىت لەناو ئارەق خۆرەكاندا تا ئەكاتە

كوشتن، وەك چەند جار ئەوانە پوويان داوہ و بىنراون.

ب - سووكى و پىسوايىەك كە دىت بەسەر سەرخۆشەكان تا رادەيەك نەرشىتەوہ و خۆى

پىس ئەكات و مندال ئەكەوونە شوئىنى بە فيكە و چەپلە پزىزان.

ت- ئەوانەى كە سەر ئەكەنە ئەو شتە پيسە تەمەلى و تەمەزەلى ئەبن و كەلكى هېچ ئىش و كارىكى و ايان نامىنى.

پىنجەم: زىانى دەروونى: بەم رەنگە ھەر قسە و مەبەستىكى دەروونى لا بىت دەرى ئەبىرى كە زىانى ئەمەش زۆر گەورە، بە تايبەتى لەلایەن ئەوانە كە كاروبارى رامىارى و لات و شتى نەينى لەشكرو عەسكەريان لایە.

شەشەم: زىانى ئايىنى:

ا- ئەوانەى كە سەر ئەكەنە ئارەق خواردن، بىجگە لە گوناھى ئارەق خواردنەكە سەرناپىچنەو لە شەرۋال پيسى و ھەر گوناھو تاوانى تر كە ئارەزوى بكن و بۆيان رىك بكوئى.

ب- دوور ئەكەنەو لە يادى خواو خواپەرستى، وە هېچ خواپەرستىەكيان بەرىكى بۆ ناكرى بە تايبەتى نويز كە كۆمەلەكەى ئايىنە، بە كورتى ئەمەبوو زىانى ئارەق خواردن. ئىنجا با ھەندى زىانى قومار كردنىش باس بگەين:

ا- دوژمنايەتى و پقو كىنە فرامەم ئەھىنى بەزۆرى لە بەينى قومارچىەكاندا، تا پادەيەك ئەگاتە سەرشكان و زامدار كردن و كوشتنىش.

ب- بەرگرى ئەكات لە يادى خواو خواپەرستى.

ت- ئەوانەى كە سەر ئەكەنە قومار كردن فېرى تەمەلى و تەمەزەلى ئەبن و دوور ئەكەنەو لە ئىش و كارو كەسايەتى پاك و ھەلال، وە چا و ئەبىرنە ئەو كەسب و كەردەو پيسە و بەوە خۆيان ئەزىمەن كە ئەمەش بە زىانى خۆى و گەلىش تەواو ئەبى.

پ- زۆر جار ئەبىتە ھۆى نەمانى سەرۋەت و سامان لە كوت و پىرىكدا وەك چەند جار بىنراوہ كە كابرەيكى زۆر بە دەسلەت مال و سامانىكى زۆر فراوان بەجى ئەھىلى بۆ كوپرىكى

قومارچى كە بەماوھىەكى زۆر كەم ھەمووى لى ئەبەنھوھ و ئىنجا بە لاتى و نابووتى
لەسر كۆمەلانەكاندا ئەكەوئى، ئىنجا با ھەندى لەسوود و قازانجىشيان باس بگەين:

يەكەم: ئارەق:

۱- بارزگانى و دەسكەوتنى سەرمايە.

۲- لابردنى داخ و غەم و پەژارە لەكاتى سەرخۆشى دا، ھەرچەند لەپاش ھۆش كۆردنەوھ زۆر
بە زيادەوھ داخ و غەمەكە دىتەوھ.

۳- پەيدا بوونى غىرەت و نازايى و چالاکى، كە ئەوھ گەرەتەين سوودى بوو بەلای
غەربەكانى ئەو سەردەم و چەرخە پىشووھوھ، بەلام بۆ ئىستا زيانى ھەيە بۆ كاتى
جەنگ و كوشتار، چونكە جەنگى ئەمرو زۆر وردى و ھۆش و ژىرىى ئەوئى، وەك ئەوسا
نە بە شەرە شىرو پەلاماردان بگىئى.

۴- سەخاوت و دەست گوشادى، بەجۆرى كابرالى سەرخۆش لە كاتى سەرخۆشىەكەيدا
ھىچ بە خەيالیدا نايەت ھەموو مالەكەى بىبەخشىت و بىدا بە خەلكى، بەلام ئەوھش ھەر
زيانى زۆر ترە لە قازانجى، بە تايبەتى بۆ ئەم چەرخە كە ھەر بە فېرۆو بىجى مال
ئەپرا، وە زۆرتر دەستى پياوخراب و بىگانە ئەكەوئى...

دووەم: ئىنجا سوود و قازانجەكانى قومار:

۱- رابواردن و داخ و مەراق لە دل دەرکردن لەو ماوھىەدا كە خەرىكن بەو يارىەوھو ھۆشيان
بە لای شتى ترەوھ نامىنى.

۲- خۆشى و كەشخەو شادمانى ئەو كەسەى كە ئەيباتەوھ.

۳- دەست كەوتنى مال و سامان بەبى ئەرك و مەينەت.

۴- دەست گىرۆيى و بوورژانەوھى ھەزار لە ھەندى كاتدا، ئەوھش لە جۆرى لە قوماردا كە
پىئى ئەوترىئى: (يا نصيب).

وَإِنَّهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا

ناروق و قومار نهم نهندازه سوودو قازانجهيان ههيه، به لام ﴿وَإِنَّهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا﴾
 گوناھو خراپهيان گهوره تره له سوودو چاڪهيان، وهك بۆمان دهركهوت لهو نهندازه
 ليكۆلينهوهو بهراوردی نيرهدا، وه ههتا جيهان بهرهو زانياری و پيشكهوتن بهروا زيانی نهم
 دووانه زۆر تر دهردهكهویو ناشكرا نهم، جا له بهرتهوه چهند ساله له ولاته بيگانگهكاندا
 ههول نهدن و ليژنه پيك نهمينن و پارهو مال بهخت نهكهن له پری نههيشتن و بهريهست
 كردنی نهم دوو شته پيسهدا، به لام شوينكهوتنی ههواو نارهمزوی نهفس له لايهن زۆربهوه
 پيگهرو نايهلی نهم ههنگاهه پيروزه سهركهویو زال بيی، زۆر به داخهوه، بن گومان بهرگری
 زيان گرتگ ترو له پيش تره له پاكيشانی سوودو قازانچ، كهواته ههر نهم نايهته نيشانهيه
 له سهر قهدهغهو حهرامی نهم دووانه، به لام ديمهن و شيوهی نايهتهكه به پوونی نهم قهدهغهيه
 نيشان نادات، له بهرتهوه ههركام له يارهكانی پيغمبهر (ﷺ) قهدهغهی ئی وهرگرت ههر بهم
 نايهته كۆتایی پي هينا، وه ههندی كهس وانهبوو كۆتایی نههينا، وه ههندی دوودل بوون
 وهك (عومری فاروق) - خوا ليی پازی بی - كه داواي كرد له خوا باسو و برياريکی پوون و
 رهوان بنيري تاله پاشدا نايهتی ﴿مائدة﴾ هاته خوارهوهو بهتهواوی و به پوونی قهدهغهی كردن.
 خواي ليژانی كار دروست له ناردنی نهم نايين و شهريعهتهدا نهوپهري ميهرهبانی
 بهكارهينا، بهم پهنگه له پيوهوه به يهك جار ههمووی نهدارد، بهلكو به هيواش و بهره بهره تا
 باری نهم يهكهم كۆمهلو تا قهقه قورسو و گران نهكات كه زۆر دور كهوتبوونهوه له نايینی
 خواو به چهند چهرخ باوك و باپيريشيان له بی نايینی و نهفاميدا ژيا بوون، بهره بهره نايينهكهی
 نارد تا راميان بكات و پريان بگهيهنی تا ناماده نهم بۆ ههنگرتن و گرتنه گهردنی ههموو
 نايين و شهريعهتهكه، وه له بهرتهوهی عهقيدهو باوهر بنههتهوه به بی نهوه كۆشکی نيسلام
 دروست ناكړی له يهكهم جاروه دهستی كرد به دارشتنی عهقيدهو بهروا، وه ههر فرمان و
 جلهوگيريهك پهيوهندی بهو بنههتهوه بوو به ريکی و به پوونی و بی پيچ و پهنا ناردی و
 برياری له سهر دان، نينجا فرمانی دا به ههر خوو رهوشتيك كه بنههتهی موقايهتیهو
 بهرهمی عهقيدهو بهروايه، وه جلهوگيري كرد له ههر خوو رهوشت و كردهويهك كه دزی
 موقايهتی و عهقيدهو بهرواي نيسلامه، وه شتهكانی تری دواخست، وه به تاييهتی نهم
 شتانهی كه پهيوهنديان ههر به باوو عادهتهوه ههبوو، وه خوويان پيوه گيرابوو يان

بهره‌مندی‌کی نابوری و کومه‌لایه‌تیبیان تیا بوو، نم جوره شتانه‌ی دواخست و پله‌ی تیا نکردن تا مردوم ده‌قیان گرت به گوئی‌پرایه‌لی و فرمانبری خواو پیغمبره‌وه (ﷺ) نهو حله بهره بهره بریاری بو ئه‌وانه‌ش دهرکرد، چونکه کوتایی هینان لهو شتانه‌ی که ده‌ق و خوری پیوه گیرایی، وه دست هه‌لگرتن لهو شتانه‌ی که بهره‌مندی مردومی تیابیت زور سخت و زحمته نه‌بی ئاوا هی‌واش و بهره‌بره بی‌ت، وه بهو جوره نم نایین و شریعت‌ه گشتی و جیهانی‌هی نارده خواره‌وو چه‌سپاندی، جا هندی لهو شتانه‌ی که دوا‌ی خستن ناره‌ق و قوما‌ر بوو که نم دو‌وانه کرابوون به خوو ره‌وشتیکی راست و په‌وا، وه نهو قازانج و بهره‌مندی‌انه‌شیان تیا‌بوو، له‌برئه‌وه به چند هه‌نگاو‌یک قه‌ده‌غه کران، قوما‌ر که وان لی هی‌نانی ئاساتر بوو قه‌ده‌غه‌کی به دوو نایه‌ت ته‌واو کرد:

یه‌کم: بهم نایه‌ته‌ی ئیره که دست نیشانی کرد بو ئه‌وه‌ی که گونا‌هیکی گهره‌ی تیا‌یهو زیان و خراپه‌ی زورتره له سوودو چاکه‌ی که به‌وه دلی بروادار لئی بیزار نه‌بی‌ت، ئینجا دو‌وم: به نایه‌تی «مانده» که له سه‌ره‌تاکه‌یه‌وه شه‌رو خراپه‌ی به ته‌واوی ناشکرا کرد، ئینجا قه‌ده‌غه کردنه‌کی هی‌نا به دوا‌یدا به جورئ هیچ ریگه‌ی نه‌هیشته‌وه بو گومان و دوودلی، به‌لام ناره‌ق که زور زالو به‌هیز تره له دهرونی بخوره‌که‌یدا به سئ نایه‌ت قه‌ده‌غه کرا، به‌لکو به چوار نایه‌ت:

۱- یه‌کم: نایه‌تی سوورته‌ی «النحل» که مه‌که‌یه‌ی: ﴿لَنَجْذُرَنَّ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا﴾ فه‌راهم نه‌هینن له به‌رو میوه‌ی خورماو ترئ شتی مه‌ست که‌رو پوزیبه‌کی چاک، واته ئه‌وه‌ی که مه‌ست که‌ره پوزیبه‌کی چاک نیه، که‌واته ئه‌وه دست نیشانه بو قه‌ده‌غه کردنی.

۲- نم نایه‌تی ئیره وه‌ک با‌سمان کرد.

۳- نایه‌تی سوورته‌ی «النساء»: ﴿لَا تَقْرُبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ﴾ نزیک‌ی نو‌یژ مه‌که‌ونه‌وه له کاتی‌کدا که ئیوه مه‌ست و سه‌رخوش بن، بن‌گومان نم نایه‌ته به‌هیزتره بو قه‌ده‌غه کردن له‌م نایه‌تی ئیره، چونکه به‌روونی و به ناشکرا جله‌و‌گیریه‌کی لی نه‌کات، نه‌ک وه‌ک نم که دست نیشانی تیا‌یهو قه‌ده‌غه‌کی پوون ناکاتره، به‌لام نه‌مندی تیا نه‌هیل‌یته‌وه که به ته‌واوی جله‌و‌گیریه‌کی لی ناکات بو هه‌موو کات، به‌لکو هه‌ر بو کاتی نو‌یژه‌کان جله‌و‌گیری نه‌کات، به‌لام دست نیشانی تیا‌یه بو هه‌موو کات و نه‌یگه‌یه‌نی، چونکه له شه‌وو پوژدا کابرای نارق خور پیویستی به‌خه‌وو خواردن و نیش و کاری

ژيان هميه كه ئەمانه زۆر بهی كاتهكان داگیر ئەكەن، ئینجا پێویسته لەسەری بۆ هەموو نوێژێك ماویەکی زۆر دوور بێت لە ئارەق خواردن تا سەرخۆشی نەمێنێ بۆ كاتی نوێژەكانی، دەی بەم جۆرە هیچ ماویەك نامێنێ و كاتیکی پێکی دەست ناكەوێت بۆ خواردنەوهی ئارەقەكە، كواتە بەم ئایەتە پێی ئی بێرینەوهو ئامادەي كردن بۆ كۆتایی هینانی بە یەكجاری بە ئایەتی سوورەتی ﴿مائدة﴾ كەردی: ﴿إِنَّمَا الْخَمْرُ وَاللَّبِيسُ وَالْأَنصَابُ وَالَّذِينَ رَجَسُوا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ كە بە یارمەتی خوا لە شوێنەكەي خۆیدا تەفسیری ئەكەینەوهو بە جوانی پووێ ئەكەینەوه.

یەكێ تر لەو شتانەي كە قەدەغە كەردنی دواخست و بەلكو هەر ئی گەرا تا خۆی بۆ خۆی نامێنێ، بڕیتیه لە بەندەي.

مەسەلەي بەندەي هەرچەند لە چەند سوورەتی تردا لێی دواين كە خوا وای پێكخست لە پێش ئەم سوورەتەدا تەفسیری ئەو سوورەتانەمان كەرد، هەرچەند لێی دواين لەمەوپێش، بەلام بە جوانی ئەزانم لێرەش هەندئ لێی بدوین، چونكە جینگەي قەسو باسە لای نەفام و نەشارەزا!

شتیكی ئاشكرايە وەك پۆژی پووناك كە ئیسلام بەندەي دانەهیناوه، بەلكو لە پێش ئیسلامدا بە سەدەها چەرخ و كات بەندەي داهاتووە لە هەموو جیهاندا لەسەر ناشیرین ترین شیوهو لەبەر بێنرخ ترین هۆ، بەبێ ئهوهی لە هیچ لایەكەوه لە پزێمە ئەرزیهكاندا هیچ بێزاری و پەخنەيەكی ئی بگیرئ، بەلكو زۆر بە راست و پهوا سەیر كراوه لە ناو هەموو گەل و حیزیهكاندا، تا وای ئی هات گەرا بە پێویستییهك لە پێویستییهكانی ئابووری و كۆمەلایەتی، وە بێگومان گۆرینی شتی و او قەدەغە كەردنی هەر وا بە ئاسانی ناگونجیت، بەلكو بەبێ یەك كەوتن و یەكیتیهكی گشتی و جیهانی ناگونجئ و دەست نادات، جا لەبەرئهوه ئیسلام لێی گەراو قەدەغە كەردنی بە یەكجاری دواخست تا شتەكە خۆی بۆ خۆی نامێنێ و هەموو جیهان تئ ئەكەن لە نارهوایی و ناراستی یاسای بەندەي، بەلام وەك یەكسەر و لە پێوه قەدەغەي نەكەرد، هەر وهامایش لێی نەگەرا كە لەسەر بارو شیوهی نارهوای خۆی بپروا، بەلكو هەر لە یەكەم جار هوهو لە سەرەتای هاتنیهوه كەوتنە هەولو تێكووشان بۆ بەرگری كەردن و نەهیشتنی بەم جۆر و شیوهیه:

یهکم: کہوتہ تہمی و ناموزگاری و فرماندان بہ نازادکردنی بہندہ، وہ نازادکردنی بہندہی گیرا بہ کردہویہک لہ کردہویہ چاکہکان کہ خواہ پرستی پی بکریت و نہجرو پاداشتی پی و مرگری لای خوا.

دوہم: نازادکردنی بہندہی گیرا بہ کہفارتی چند گوناہیک.

سہیم: فرمانی دا بہ یکسان کردنی بہندہ لہگہل خواہنہکھی لہ خوراک و پوٹاکدا، وہ قہدغہی کرد کہ نیش و کاری قورس و گران بدیرت بہ سہریاندا، وہ داوای کرد لہ خواہنہکان کہ یارمہتیاں بدن لہ نیش و کاری قورس و گراندا.

چوارہم: ہموو سہرچاویہکانی بہندہیی وشک و قہدغہ کرد، تہنہا ییک ہوو سہرچاویہ

ہیشتہوہ، کہ نہوش نہمیہ: جہنگ بہرپا بیی لہ نیوان نیسلام و دوژمنی نیسلامدا، وہ لہو

جہنگدا دوژمن بہ دیل دہست کہوت، وہ رہوای دا کہ ہندی لہو دیلانہ بکرین بہ بہندہ

بہرامبہر کردہویہ دوژمن کہ دیلی نہمی کرد بہ بہندہو بہندی نہکرد بہ ناشیرین ترین بارو

شیوہ، وہ با بزانی کہ ہیچ نایہتیکی قورٹان فرمانی نہداوہ بہ گیرانی دیل بہ بہندہ، بہلکو

فرموی: ﴿شَدْرًا الرَّوَّانَ فَاِمَا مَّا بَعْدُ وَاِمَا فِدَاةً﴾ بہدیل بیانگرن، نینجا پاش نہوہ یان بہ پیاوہتی و

بہ خورایی بہرہ لایان بکن، یان لہ بریتیدا، لہ بریتی بہرہ لاکردنی دیلی موسلمانہکان، یان

بریتی مال و سمان، بہم رہنگہ پی یان بفروشن، وہ ہروہا با بزانی کہ بریاری بہندہی

پی خراوہتہ دہست کاربہدہستی موسلمان کہ پیی ہمیہ بیجگہ لہو دو بارہی کہ لہ

نایہتہکدایہ، نہم باری سہیمہش بہکارینی بہ پیی داخوای بہرہوہندی نیسلام و

موسلمانان، وہ ناشکرایہ کہ رہوادانی نہم باری سہیمہ لہ لایہن نیسلاموہ لہ بہرہوہیہ کہ

دوژمن دیلی نہمی کرد بہ بہندہ بہ پی سہر لی کردنہوہ، کہواتہ تا نہو بہو جوہرہ رفتار بکات

پیویستہ نہمیش نہوہ رہوا بدات، وہ زور ناراست و ناریکہ نہو دیلی نہم بکات بہ بہندہو نہم

نہیکات، وہ نہگہر ہات و کہوتہ سہر پیی راست و بہندہیی نہمیشت، بی گومان نیسلام زور

بہسوزو بہ پروشہوہ نہچیت بہ پیی نہو بریاری نہمیشتنہوہ و ہرگیز رہوا بہندہیی

نادات و ہر بہ پیی نایہتہکہ رفتار نہکات کہ یاسایہکہ دہست نادات بو گوہران و دہست

تیختن، وہ دواترین بریاری جیہان ہاتہ سہر نہو بریاری قورٹانہ کہ ہزارو چوارسہد سال

لہموبہر بریاری دا!!

پینجہم: بریاری (مکاتبہ) ی دا، واتہ ہرکات بہندہ نارہزوی کرد خوی بکری لہ

خواہنہکھی لہسہر ہر نہنداز مال کہ ریک بکون لہسہری.

شەشەم: يەك لەسەر ھەشتى زەكاتى ھەموو مۇسلمانانى تەرخان كرد بۇ كېرىن و نازادكردنى بەندە كە شتىكى ئاشكرايە تەنيا ئەم ئەندازە بەس بوو بۇ نەمانى بەندە لەناو مۇسلماناندا، چونكە خاوەن بەندە پەلپى بگرتايە جى بەجى ئەكرا لەبەر زۆرىي و فراوانى ئەو ئەندازەى كە خوا ديارى كردووه بۇ ئەو مەبەستە!!

ئىسلام ھات و بەو جۆرە چارەسەرى دانا بۇ ھەموو گرىئ و گۆتالى ژيان و جىھان، ئىنجا ئەگەر كەسىك ئەلئ: راستە ئەمەى كە گوتر سەبارەت بە بەندە، ئايا بۇچى بەندەى لەناو مۇسلمانەكاندا مایەو و بە زۆرو فراوانى بەندە ھەبوو لەناو گەلى مۇسلماناندا؟ لە وەلام دا ئەلئین: ئیمە باسى ئىسلام ئەكەين و ئەلئین ئىسلام بىگەرد و بئى لەكەيە لە ھەر شتىكى خراپ و كۆكەرەوہى ھەموو چاكەيەكە و چارەسەرە بۇ ھەر گرىئ و گۆتالى لە جىھاندا، وە ھەر كاروبارىكى ناراست و نارەوا كەبوويى لەناو مۇسلمانەكاندا سووچى ئىسلام نيە و بەھيج رەنگ پووناكاتە ئىسلام، بەلكو سووچى ئەو مۇسلمان و كاربەدەستانەيە كە لايانداوہ لە رینگە راستەكەى ئىسلام و دوور كەوتوونەتەوہ لە فەرمان و مەبەست و ئامانجى ئىسلام، وە ھەركەس داواى گەپانەوہ ئەكات بۇ ئىسلام، نايەوئ و داواى گەپانەوہ ناكات بۆلاى ئەو كاربەدەست و مۇسلمانە ترازوو لادەرانە، وە نايەوئ كردووه نارەواكانى ئەوان بكات بە سەرمەشق، بەلكو ئەبەوئ و داواى گەپانەوہ ئەكات بۆلاى قورئان و فەرمان و رەوشتى پاكى پىغەمبەر (ﷺ)، وە بۆلاى رەفتار و كردەوہى ئەو كاربەدەستە مۇسلمانانەى كە نوئنەرى راستەقینەى ئىسلام بوون و بوون بە ئاويئەيەكى بالانما بۇ قورئان و رەوشتى پىغەمبەر (ﷺ)، كەواتە ھەركەس ژيرو تىگەيشتوو بىت ھەرگىز ئەو جۆرە رەخنانە ناگرئ، وە بەراستى ئەو رەخنانەيان لە نەفامیەوہ دىت يان لەنيازو مەبەستىكى بۆگەن و پيسەوہ، ئەگینا بۇچى رەخنەئەگرن بەكردەوہى ئەو ترازوو لادەرانە، وە بۇچى ئاوپرئ نادەنەوہ بۆلاى ئەو ھەموو كردەوہ گەورە و گرنگانەى كە كاربەدەست و نوئنەرە راستەقینەكانى ئىسلام پئى ھەلسان بەبئى گرىئ و گىروگرفت، كە ھەركام لەو كردەوہ و رەفتارانە وەك ئەستىرەى بەرە بەيان ئەدرەوشىتەوہ بە ئاسمانى جىھان و مروفايەتيەوہ و ھەموو ژىرو فەيلەسووفىك سەرگەردانە تىايدا!!

وَسَأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْمَنْفُوعُ كَذَلِكَ يَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ

نینجا یهکنی تر له بیروباوهرهکانی نیسلام دهرنهخات لهولامی پرسپاریک له پرسپارمهکانی
 موسلماننهکاندا، موسلماننهکان له یهکهم جاروهه پرسپاریان کرد نایا له چ جوره مالیکیان
 شت بدن له پئی خوادا؟ وهلامیان درایهوه بهو جورهی کهله نایهتی پیشوودا باس کرا،
 نینجا لیهدا پرسپارمهکیان له نهاندازهکیهتی، نهفرموی: ﴿وَسَأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ﴾ نهی
 پیغمبر (ﷺ) پرسپارت لی نهکات نایا چی بدن و چی بهخت بکهن له پئی خوادا، واته
 نازانین چهندی لی بدین؟ ﴿قُلِ الْمَنْفُوعُ﴾ له وهلام دا بلتی: نهوهی که زیاده له نهکی خوتان و
 سووک و ناسانه له سهرتان و نارچهنتان ناکات، نینجا نایا نهه بهخت کردنهی که لیهدا
 داواکراوه به شیوهی پیویست کردنه، واته واجب، یان به شیوهی نارمزوه، واته سوننهت؟
 وه نهگهر واجب بوئی، نایا مهبهست بهمهش هر زهکاته یا سپراوهتهوه به نایهتی زهکات؟
 زانایان لهمهدا دووبهرهکین، وه نهوهی که باشر لهدلدا نهچهسپن و دل پئی به نارام تره
 نههیه: نهه فرمانه له یهکهجاروهه هرچون هاتبی نسپراوهتهوه و هر هیه و نهمینیتتهوه
 به شیوهی سوننهت، وه له هندی جارو کاتدا واجب و پیویسته لهگهل زهکاتدا، وهک
 بهرونی دهرنهکوهی لهه حدیسهوه که نیمامی (جصاص) هیناویهتی لهکتیبی (احکام
 القرآن) دا که (فاتمهی کچی قهیس) له پیغمبر (ﷺ) نهیهتی که فرموویهتی: (فی المال حق
 سوی الزکاة) لهمال و لهدارایی دا مافیکی تر هیه بیجکه له زهکات، مافیکی وایه که خاوهن
 مال خوبی به نارمزوی خوبی نهیدا له پئی خوادا که دیاره نهوه زور چاکتره، وه نهگهر خوبی
 نهیدا نهوا نهو میریهی که رهفتار به شهریهتی خوا نهکات لی نهسینتی له کاتی پیویست دا،
 وه نهگهر سپریچی کرد به زور نهبن لیی بسینتی، تا نهو ماله به فیهو سهرف نهکری، یان
 بهبن سوود تهپه ندری و کونهکریتهوه بهبن سوود و بهرهم، ﴿كَذَلِكَ يَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ﴾ تا
 بهو جوره خوا بهرونی باسی نایهتهکانتان بو نهکات،

لَمَّا كُمْ تَنْفَكْرُونَ ﴿٣٣﴾ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَسَأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَىٰ قُلْ إِصْلَاحٌ لَّهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ تُخَالِطُوهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَعْنَتَكُمْ إِنْ اللَّهُ عَزِيزٌ

حَكِيمٌ ﴿٣٣﴾

﴿لَمَّا كُمْ تَنْفَكْرُونَ﴾ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ﴿﴾ بۆنەوهی تیفکرین و بیریکنهوه له کار و باری جیهان و پوژی دوایی، ئینجا هەرچی چاکتره بۆتان ئەوه بگرن و دوور کهونهوه و دەست بەرداری هەر شتێ تر ببن که زیانی هەیە بۆتان، یا زیانی زۆرتەر له قازانجی، بێگومان یاسایەک له یاساکانی کۆمهلاتی له ئیسلام دا ئەمەیه که ناوبراوه به (التکافل الإجتماعی) واتە پێویستە لەسەر گەل چارەسەر کردنی هەر لاواز و داماو و پەک کهوتووێک، جا هەتیو که باوکی نیه و مندال و لاوازه شایان تره به چاودیری و سەرپەرشتی، چاودیری و سەرپەرشتی خۆیان و مالیان، ئینجا پێک ئەکەوت که کاربەدەستی هەتیو خۆراک و مالی هەتیوکهی تیکەلی خۆراک و مالی خۆی ئەکرد کپین و فرۆشتن و بازرگانی تیا ئەکرد، وه هەندی جار تێ ئەشکا و زەرەری ئەکرد، لەبەرئەوه نایەت هاتە خوارەوه، هەرەشەیی کرد لەوانەیی که مالی هەتیو ئەخۆن، ئینجا بەهۆی ئەوهوه ئەوانەیی که زۆر له خوا ترس بوون دوورکهوتنەوه لەوه، بەجۆری وانەبوو خۆراکیان ئەدا له هەتیوهکان ئەگەر شتیکیان لێ بمایەتەوه لێی ئەگەران هەتا جارێ تر هەتیوکه ئەی خوارد یا هەر ئەمایەوه تا زایە ئەبوو تووێ ئەدرا: وه بێگومان ئەو جۆره توند و تیزییه له ئیسلام دا نیه، بیجگه لهوه که ئەوه کردەوه زۆر جار به زیانی هەتیوکه تەواو ئەبوو، جا لەبەرئەوهی که دامابوون له مەسەلهی هەتیوهدا پرسیاریان له پێغه مەبەر (ﷺ) ئەکرد که چۆن بن و چی بکەن دەربارەیی هەتیو؟ ئینجا خوا باسی پرسیارەکهی ئەوانی کردو ئەوهی که پێک بیئت و بەرژەوهندی تیا بیئت بۆی دیاری کردن، ئەفەرموی: ﴿وَسَأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَىٰ﴾ پرسیارت لێ ئەکەن له بارەیی هەتیوهکانەوه که چۆن هەلسن به کار و باریان؟ ﴿قُلْ إِصْلَاحٌ لَّهُمْ خَيْرٌ﴾ بلسێ پێیان: خەریک بوون لەگەڵیان به جۆری که

برژوهندی و چاک کردنی تیا بیئت بو خویان و مالیان، نهوه چاکه تا نهوهی لییان
 نه پرسنهوهو که نارگیر بن لییان ﴿وَإِنْ تَخَاطَبُوهُمْ فَاخْرَجُوهُمْ﴾ و نهگه نهوه تیکه لییان بکن له
 ناو و نان و جیو شوین و دهست و پیوه ندیدا بهو جوړه ی که برژوهندی نهوانی تیدا بیئت
 نهوه شتیکی چاک و شایسته نهکن، چونکه نهوانه براتانن له ناییندا ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ
 الْمُصْلِحِ﴾ و نهزانن و ناگاداره به خراپه کمری تیک دهر و چاکه کاری چاک کمر، و ه هرکام لهو
 دووانه جیانه کاتمه له یهکترو هرکام به پئی نیازو کردهوهی خو ی رهفتاری له گهل نهکات،
 واته خوا ناگاداره بهو کهسهی که نیازی خراپی هیه له خه ریک بوون و تیکه لی ههتیوودا،
 وهک ناگاداره بهو کهسهی که نیازی چاک و پاکی هیه لهوهدا، کهواته با بهد نیازو بهدکردار
 بترسن له هره شه و تولهی خوا، و ه با نیاز پاک و پاک کرداریش به نومیدو موژده بهخش بیئت
 به به لیینی خوا، خوی گه وه میهره بانی به کارهینا که بهو جوړه پئی تیکه لی و سرپهرشتی
 ههتیوو مالی ههتیوودا، وهک دهست نیشان نهکات که نهفرموی: ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَعْنَتَكُمْ﴾
 نهگه خوا بیوستایه نهیخستنه زهحمهت و تنگه تاوی نهکردن، بهم پهنگه پئی نه نهندان
 تیکه لیان بکن، و ه رهوای نه نهدا خواردن مالیان بهو جوړه ی که باس کرا، نهگه بیوستایه
 نهوهی نهکرد، چونکه ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ بی گومان خوا زاله و توانایه بهسهر هر کاریندا که
 بیهوی بیکات، به لام بهو جوړه ی نهکرد چونکه ﴿حَكِيمٌ﴾ لیزان و کاردرسته و هرچی
 برژوهندی تیا بیئت و ناسان و سووک بیئت و خیر و چاکه ی تیا بیئت هر نهوه نهکات له
 لوتف و میهره بانی که ی بهزیاد بیئت و همور سوپاس و سه نایهک هر بو نهوه و شایانی نهوه،
 نا بهو جوړه همور کاری په یوهست نهکات به خواوه و نهیگیریتمهوه بو لای نهوه و همور
 شتیکی نه بهستیتمهوه به مهیل و خواهی شی نهوهوه که نایین و ژین و جیهان هر به دهوری نهودا
 نهگه پئی و نه سوپیتمهوه، و ه بهرزی و ناسانی و سرکهوتن و زالی شریعهت و یاسای خوا
 لهوهدایه، و ه هر له بهر نهوهیه که بهرینکی بهدی هینرا له ژیاندا به بیی کهم و کوپی، و ه هرکات
 موسلمانان پوویکه نهوه خوا بهوینهی نهوه یه کهم تا قم و چینه، هرکات و پریازی نهوان
 بهدنه بهر، بی گومان وهک نهوان یاسا و شریعه که ته که ی خوا بهدی نه هیننهوه له ژیاندا.

لیره به دواوه تا نایه تی (۲۴۴) له گهل به شیک له یاساو دهستوری مال و خیزان، نهو مال و خیزانه ی که بنه رته بو کومه لی موسلمان، که گه لی نیسلامی له سر نهو دانه مه زری و به ریانه بیت و راگیر نه بی، نهو بنه رته ی که نیسلام هات و زور به گرنک گرتی، وه تیکوشانیکی زور و گهوره ی به کار هیئا بو داپشتنی و پاریزگاری و پاک و خاوین کردنی له هه موو چلک و چه په لیه کی نه فامی و، وه ک دهر نه که وی لیره و له چه ند نایه ت و سوره تی تردا، که هاتوون سه باره ت به م بنه رته گهوره یه.

نهم پژی می مال و خیزانه که نیسلام به گرنک گرتوویه تی پژی میکی سروشتیه و له کانگاو سه رچاوه ی سروشت هه لئه قولن، وه په روه ردگار یه کی سروشتیه که چاودیری و سه ریهرشتی بیچووه کان نه کات، وه گه شه نه کات به گیان و به له شو و به ژیریان، وه له په نای نه ودا توی به زه یی و خوشه ویستی و یه کی تی نه چینن له دل و دهر و نیاندا، وه به و ههسته وه پنه گه ن و گهوره نه بن که خوشی ژیانیش به ستراوه به و ههسته پاکه وه، وه بن گومان قوناغی ساوایی و بیچوویی ماوه ی پینگه یانندن و فیرکردن و ناماده کردنی ساوا و بیچووه کانه بو کار و پیشه یه که پنیویسته و داوانه کری لینیان له داهاوودا پاش گهوره بوون و پینگه یشتنیان، نینجا له بهر نه وه ی که کار و فرمانی ناده می له هه موو کار و فرمانی هه موو گیانله بهر نیکی تر گهوره تره، وه کار و پیشه یان له م زوه یه دا به نرخ تره، له بهر نه وه ناده می له هه موو گیانله بهر نیکی تر پنیویست تره به خینوکردن و ناماده کردن و رام کردن، جا به هوی نه وه ماوه ی ناده می دریزتره له ماوه ی ساوایی هه موو گیانله بهرانی تر، تا باش تر و به دریزتر ناماده بکرین بو دوا پوژو داهاتووی ژیانیان، که واته ساوایی ناده می له هر ساواییه کی تر پنیویست تره به باوک و دیک و چاودیری و سه ریهرشتی نه وان که له هه موو که سینیکی تر دلسوزتر و به سوزو به زه یی ترن به ساواکه یان، که واته نهم پژی می مال و خیزانه باشتین و به کارترین بو پینگه یانندن و په روه رده کردنی بیچووو ساوا و مندالی ناده می، وه به تاقیکردنه وه و کردنه وه و به راوردکردن و دهر کهوت که هیچ شتیکی تر و له هیچ ریگایه کی تره وه نه و په روه رده و پینگه یانندن ناگونجی و ناگری، که به هوی پژی می مال و خیزان و له و

پښتانه په نه کړي و نه گونجی، بلکو به پوونی دمرکوت که هر پښتانه کی تر زیان دهر و
 تیکدهره بو ساواکه ی، به تایبته پښتانه پهروردگا گشتیهکان (المحاضن الجماعیه) که
 هندی له مزه به دست کردهکان ویستیان به زوره زمانی بیخنه جیگای شو پښتانه
 سروشتی له کاتهدا که ویستیان شوپښتانه سرکیشیان بکنه سر همو شته
 سروشتیکان! یان له ناچاری دا هندی له دهرله ته پوژناواییهکان ناچار بوون پئی به هوی
 گوم بوونی ساواو منالیکي زور فراوان له جنکه ناروا جیهانیهکاندا! یان له هوی داهاتنی
 شو پښتانه بؤگمانه ی که دایکهکان ناچار نهکن به نیش کردن له کارگکانداو به جی هیشتنی
 مال و خیزان، شو پښتانه نفرین لی کراوه ی که ساوا بیچارهکان بیبش و براو نهکات له سوزو
 بهزیی دایکه دل سوزهکانیان و چاودیریان، وه تووریان هداته ناو شو پهروردگاریانه، که
 پښتانهکیان درئی سورشتی شو ساواایانه یو ناکوک و نارنکه له گهل دهرونیان، به هوی
 نهوه دوچار ی بئ نارامی و گرنی دهرونی دین، وه له پهوادانی شو پښتانه ناروادا هوو
 بیانویان نه میه: با شو دایکانه خریک نه کړی و بیکار نه بن، با پاده ی ژبانی نابوریان
 به میزی بئ! له گهل نهوه شدا نه بن تا قم و کومه لیکي تر خریک بن به به خویو کردن و
 پهروردگرنی شو ساواایانه وه، وه بیان خنه شوینی دایکهکانیان، که واته بوچی
 دایکهکانی خویان خریک نه بن پئیانه وه به همو سوزو بهزیی؟ نایا بوچی شو ساوا
 لاوازه بئ بهش بکړی له همو سوزو بهزیی و دل سوزیه؟! نایا بوچی شو دایکانه دور
 بخینه وه له بهر زترو بهنرخ ترین بهرهمی خویان له پووی زهوی دا، وه خریکیان بکین له
 کارگکاندا به شتیکی تره وه؟! نایا بوچی بیان بچرین له پارچه جگرو له بهنوکهکانی دلیان
 که هیواو جیگای نومیدی پاشه پوژن؟! نایا بوچی له جنی شو دایکه به سوزانه دا کومه لی
 تر خریک بکین به مندا لانه که هیچ سوزو بهزیی و په یوه مندیکیان پئیانه وه نیه؟!
 له گهل نهوه دا له لراوردو تاقیکردنه وه دمرکوتوه که مندا ل له دوو سالی یه که می تمه نی
 دا پیوستیه کی دهرونی سروشتی هیه به باوک و دایکیکی سریه خوی تایبته ی، وه
 به تایبته ی پیوسته به دایکیک به تنیا به بن به شداری مندا لیکي تر، وه له پاش شو دوو ساله

پیوسته‌ی سروشتی هیه به‌وهی که هست بکات به‌بونی باوک و دایکیکی دیاری که
 به‌رۆله و به‌چکه‌ی نه‌وان بناسری، ده‌ی بن‌گومان یه‌که‌م مه‌به‌ست و نامانج ناگونجی و ده‌ست
 نادات له‌م په‌روه‌ر دگاریان‌ده‌ا، وه مه‌به‌ستی دووه‌میش پینک نایه‌ت له‌ پژی‌می مال و خیزان‌دا
 نه‌بیت، وه هر مندالیک هرکام له‌م دوو مه‌به‌سته‌ی بۆ پینک نه‌یه‌ت، نه‌و منداله‌ دوو چاری
 جوړنک له‌ نه‌خوشی ده‌روونی نه‌بیت و له‌ سروشتی خو‌ی نه‌ترازی، وه هرکاتی به‌هوی
 پروداو و به‌سهره‌تیکه‌وه هر مندالی بی‌به‌ش بوو له‌ هرکام له‌م دوو مه‌به‌سته، بن‌گومان
 نه‌وه باریکی گرانه که‌وتووه به‌سهری داو دوو چار بوونه به‌ ده‌ردیکی خراپه‌وه و چاره‌ی نیه،
 ده‌ی که‌واته بۆچی کو‌مه‌لی نه‌فامان له‌م سه‌رده‌می نه‌فامی تازه‌دا هه‌ول‌نه‌ده‌ن که‌ نه‌و باره
 گرانه بکه‌وی به‌سهر هه‌موو منالیک‌دا، وه نه‌و ده‌رد و نه‌خوشیه پیسه‌ بی‌ به‌ شتیکی گشتی و
 هه‌موو بگریته‌و؟! نایا له‌به‌رچی نه‌م هه‌موو تاوانه په‌وا بده‌ین و بی‌که‌ین و به‌رامبه‌ر به‌چی
 بیانکه‌ین؟ به‌رامبه‌ر به‌وه‌ی زیاده پوول و پاره‌یه‌ک ده‌ست که‌وت بی‌، یان له‌به‌ر نه‌وه‌ی به‌و
 جوړه دایکه که‌بژینن؟ نای هاوار بۆ نه‌م چه‌رخ و ده‌وه‌ی نه‌فامی نه‌م پۆ له‌ پۆژناو او
 پۆژمه‌لات‌دا که‌ پژی‌می نابووری و کو‌مه‌لایه‌تیا نرنگه نادات به‌ ژیا‌ندنی دایکیکی بی‌نه‌وای
 داماو که‌ خه‌ریک بی‌ به‌ پینگیان‌دنی و به‌خیکردن و په‌روه‌رده‌کردنی ناده‌می که‌به‌رزو
 به‌پژتره له‌م بوونه‌وه‌ره‌دا، رینگه نادات و هه‌لناسی به‌ ژیا‌ندنی نه‌و جوړه دایکانه، به‌لکو نه‌بی
 نه‌وانه ده‌ست هه‌لگرن له‌وه‌ی که‌ کارگه‌ی ناده‌می بن وه بپو‌نه ناو کارگه‌ی تره‌وه و به‌هیزی
 بازووی خو‌یان خو‌یان بژینن!! نای هاوار بۆ نه‌و پژی‌مه ناراست و ناره‌وایانه!! ئینجا هه‌زار
 جار هاوار بۆ نه‌و که‌سانه‌ی که‌ نه‌و پژی‌م و تاوانانه به‌ پیش که‌وتن دانه‌نین و به‌رگری لی
 نه‌که‌ن!!! جا له‌به‌ر نه‌وه نه‌بیینن پژی‌می کو‌مه‌لایه‌تی ئیسلامی دامه‌زراوه له‌سهر بنه‌رپه‌تی
 مال و خیزان، وه به‌وجوړه به‌ گرنگ سه‌رنجی مال و خیزان نه‌دات، وه له‌ هه‌موو بارو پوویه‌کی
 دواوه له‌ چند سوره‌تیکی قورئان‌دا.

له‌م سوره‌ته‌دا دوازه یاساو بریاری دانا و باسی کردن، وه‌ک به‌دریژی پی‌یان نه‌گه‌ین و

نه‌که‌ونه به‌رچاومان به‌ یارمه‌تی خوا.

وَلَا تَنْكِرُوا الْمُشْرِكَةَ حَتَّىٰ يُؤْمِنَ

نهم یاسای بریارانه‌ی هه‌روا به ساده‌یی باسی نه‌کردوون، به‌لکو زۆر به گه‌وره و گرنگ
 نیشانی داون، به‌م په‌نگه ده‌ست نیشانی کردووه به‌وه‌ی هه‌رکام له‌وانه یاسایه‌کی گه‌وره‌یه له
 یاساکانی به‌رنامه‌ی ئیسلام که دایناون بو ژبانی ئاده‌می، وه هه‌رکام بناغه و بنه‌ره‌تیکه له
 بناغه و بنه‌ره‌ته‌کانی عه‌قیده و بیروباوه‌ری ئیسلام، وه هه‌رکام په‌یوه‌سته به‌ خواو به‌ مه‌یل و
 خواهی‌شی خواو کاردروستی خواوه، وه هه‌رکام به‌ستراوه به‌و به‌رنامه‌ی که خوا دایناوه بو
 ژبانی ئاده‌می، جا له‌به‌ره‌وه گوی‌پرایه‌نی کردنیان کراوه به‌هۆی په‌زماه‌ندی و پاداشتی خوا،
 وه‌ک مل پیچی کردنیان مایه‌ی خه‌شم و سزاو تو‌له‌ی خویه، وه له‌ هه‌مان کاتدا بپروا پئی‌یان
 به‌شیکه له‌ بپروا به‌ ئایین و عه‌قیده‌ی ئیسلام، وه بپروا نه‌کردن به‌ هه‌رکام بپروا نه‌کردنه به
 ئایین و عه‌قیده‌ی ئیسلام! ئینجا با گوی بگرین بو‌ئو یاسا و بریارانه یه‌ک له‌دوای یه‌ک،
 نه‌فه‌رموی: ﴿وَلَا تَنْكِرُوا الْمُشْرِكَةَ حَتَّىٰ يُؤْمِنَ﴾ ئافه‌رته بت په‌رست و هاوبه‌ش بریارده‌ره‌کان
 نه‌خوازن هه‌تا بپروا نه‌هینن، بی‌گومان ده‌ست و په‌یوه‌ندی ژن و می‌ردی نه‌بی به‌هیزترو
 به‌رده‌وام تر بیت له‌ هه‌موو ده‌ست و په‌یوه‌ندیه‌کی تر، که‌واته ژن و می‌رد پیوستیان هه‌یه به
 یه‌کی‌تیه‌کی زۆر تیر و ته‌واو که‌له ناخی دل و ده‌روونیانه‌وه هه‌لقولی، وه شتیکی ناشکرایه که
 عه‌قیده و بیروباوه‌ری ئایینی به‌کارتر به‌هیزترین شته بو یه‌کی‌تی و یه‌ک خه‌ستی دلان،
 هه‌رچۆنی دژایه‌تی له‌ عه‌قیده و بیروباوه‌ردا مایه‌ی بی‌زاری و پچ‌ران و دوورکه‌وتنه‌وه‌ی دلانه،
 وه هه‌تا ئه‌و دژایه‌تیه به‌هیزترین بی‌زاری و دوورکه‌وتنه‌وه‌که‌یان به‌تین تر و فراوانتره، وه
 شتیکی ناشکرایشه بپروا به‌تاک و ته‌نیایی خوا زۆر دووره و هه‌رگیز له‌ هیچ شتی‌کدا
 کۆنابیته‌وه له‌گه‌ل بت په‌رستی و بپروا به‌ هاوبه‌ش بو خوا، له‌به‌ره‌وه نهم ئایه‌ته‌هاته
 خواره‌وه و قه‌ده‌غه‌کرا، ئیتر موسلمان ئافه‌رتی بت په‌رست بخوازی، به‌لام ئه‌وانه‌ی که‌له پیش
 نهم ئایه‌ته داخوارابوون هه‌رمانه‌وه هه‌تا سالی شه‌شه‌می کوچی‌یه‌ی ئایه‌تی سوره‌تی
 ﴿الممتحنة﴾: ﴿لَا هُنَّ حِلٌّ لِّكُمْ وَلَا مَبْرُؤُنَّ لَكُمْ﴾ نه ئافه‌رته بت په‌رسته‌کان هه‌لآن بو پيرواداران، وه
 نه‌پیاوه پيرواداران هه‌لآن بو ئافه‌رته بت په‌رسته‌کان

وَلَا مُمْمِنَةٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ وَلَا تُنْكَرُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَلَا أُعْجَبُكُمْ أُولَئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُوا إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ - وَيُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٣٨﴾

بهم نایبته نهوانه پیشوش قدمغهکران، له چهرخی مهککهدا زروف و باری موسلمانان و تیکهلیان به بت پرستانهکان ریئی نهئداو نهئگونجا لهگهل پچرینی نهو پهیوهندیانه و جیابوونهویهکی تهواوی کومه لایهتی، به لام کاغی هاتنه مدینه و بهسرهستی و سهر بهخوییهکی تهواوی بههیزیان بو فهراهم هات بارو زروفیان ریک و بوو لهگهل نهو قدمغه کردندا، لهبر نهوه لهم چهرخدا قدمغه کردندکه دهستی پیکرد بهم نایبتهی که چوو به گوینچه ماندا نینجادهست نیشان و ناماژی کرد بو هوی نهو قدمغه کردند، وه خواستی بت پرستانی بیزاو کرد لهبر چاومان بهمهی که نهفرموی: ﴿وَلَا مُمْمِنَةٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ﴾ وه بن گومان و راستی نافرتهیکی بهندهی بهوادار چاک تره له نافرتهیکی بت پرستی هاوبهش بریاردهری نازاد ﴿وَلَوْ أُعْجِبْتُمْ﴾ با نهو هاوبهش بریار دهره دلیان بیگری و حزن لهو بکن لهبر جوانی، یان لهبر مال یان هر شتیکی تر که دلتان راکیشی بوئی، چونکه نهو بهرواکهی شیرینی نهکات لای خوا، وه نهمیش بن بهرواییهکی ناشیرینی نهکات، وه هرچی لای خوا چاک بیت هر نهوه چاکه و هرچیش لای خوا ناشیرین و خراب بیت هر نهوه ناشیرین و خرابه، ﴿وَلَا تُنْكَرُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا﴾ وه ژن مدهن له پیاوه هاوبهش بریاردهرهکان هتا بهروا نههینن ﴿وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ﴾ وه بن گومان پیاوینکی بهندهی بهوادار چاکتره له پیاوینکی نازادی بت پرستی هاوبهش بریاردهر ﴿وَلَوْ أُعْجِبْتُمْ﴾ هرچهند نهو هاوبهش بریاردهره دلتان بیگری به ژن پیدانی لهبر هر هویه که دل راکیشهره لهم جیهاندا، نینجا نهو بت پرستانه به تهواوی بیزارنهکات و هوی قدمغه کردندکه بهباشی بهوه نهکاتوه، نهفرموی: ﴿أُولَئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ﴾ نهو هاوبهش بهوا دهرانه بانگی مردموم نهکن بو لای ناگر، واتبانگ نهکن بو بن بهروایی و بت پرستی که سهره انجام و پاشه بوژی ناگری دوزهخه ﴿وَاللَّهُ يَدْعُوا إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ﴾ وه خوایش بانگ بو لای بهمهشت و لی خوردن و سرینهوهی گوناوه به نینز و رینمونی خوبی، واته بو بهروا هینان و کردهوهی

چاك كه بهئيزنى خوا مايه‌ى چوونه بههشت و سپرینه‌وى گوناھو تاوانن، كهواته رینگاكان زۆر دوورن له يهكترو بانگهكان زۆر جياوازن، وه هردوو كهسيك كه بهو جۆره دژو جياوازين له رینگه له بانگ كردن و له پاشه‌پۆژدا ههركيز نهو دووانه ژيانىكى رینگ و پيگ بهسهر نابهن پيگهوه، وه ههركيز پهوا نيه نهو كهسه‌ى كه لهسهر رینگه‌ى راست و بانگى پرايه و دوا پۆژى كامهراڻى و بهخته‌وه‌ريه، نهو كهسه پيروزه بيبى به هاوسهرو هاوپرئى كهسيك كه ترازاييت به رینگه‌ى راست و بهدهم بانگى ناراسته‌وه بچن و پاشه پۆژيشى بهدبهختى و پوو پهشى و نه‌فرين لى كراوئى بيت، وه نه‌ببى نهو بهخته‌وه‌ره بترسى و خۆى پياريزنى به نزيك كهوتنه‌وه و هاوسهريى نهو شه‌رمه‌زارو نه‌فرين لى كراوه، نهوهك دووچارى دهره بيبى ليه‌وه! ﴿يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰتٰنَا مِنَ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ﴾ وه خوا به‌روونى نايه‌ته‌كانى خۆى باس نهكات بو مه‌ردوم، به‌لكو بيريگه‌نه‌وه و نامۆزگارى و هه‌رگرن و خۆيان دووچارى دهره‌و سزاي هه‌ردوو جيهان نه‌كهن.

خواستنى بت په‌رست قه‌دهغه كرا لهسهر موسلمان، وه هۆكه‌شى نه‌وه‌بوو كه ده‌ست نيشانى بو‌كرد، به‌لام نامه‌دارى په‌وادا، ئيتير نه‌گه‌ر چى عه‌قيده و به‌رواي نه‌وانيش هه‌ر جياوازه نه‌وانيش هه‌ر بانگ بو شتى نه‌كهن كه پاشه پۆژو سه‌ره‌نجامى هه‌ر ناگه‌ر، چونكه نايينه‌كه‌ى نه‌وان له‌بنه‌ره‌تدا راسته و نايينى خوايه، وه نه‌وان به‌روايان هه‌يه به‌ خوا و به‌ مه‌لائيكه و به‌ نامه و پيغه‌مبه‌ران و به‌ پۆژى دوايسى، كهواته هه‌رچه‌ند به‌رواكه‌يان به‌جۆرو شيوه‌يه‌ك نيه كه خوا وه‌رى گه‌رئ، به‌لام وه‌ك بت په‌رسته‌كان دژو دوو پوو جياوازين، وه ژيان له‌گه‌ليان نه‌گونجئ، له‌به‌ر نه‌وه په‌وادانى خواستنى ئافه‌رتى نامه‌دار شتىكى به‌جئ‌يه، به‌لام پيچه‌وانه‌ى نه‌وه - واته خواستنى پياوى نامه‌دار به‌رامبه‌ر ئافه‌رتى موسلمان - هه‌ر قه‌دهغه‌يه و په‌وانه‌دراوه، چونكه دووشتى زۆر خراپى لى په‌يدا نه‌بيت:

يه‌كهم: پۆله و نه‌وه به‌ناوى باوكه‌وه بانگ نه‌كه‌رن و نه‌ناسه‌رن، وه زۆرتر شوئنى باوكيان نه‌كه‌ون و له عه‌قيده و ناييندا.

دووه‌م: نه‌و ئافه‌رته موسلمانه مي‌رده‌كه‌ى نه‌يگويژن ته‌وه و له‌گه‌ل خۆى نه‌يبات بو ولا‌ت و ناوگه‌ل و كۆمه‌لى خۆى نه‌پيچرئ له موسلمانه‌كان، نه‌و چه‌له به‌هۆى ته‌نيايي و لاوازى زۆر له ئاسانى له ئيسلام نه‌يترازين و نه‌يبه‌نه سه‌ر نايينى خۆيان، به‌لام له‌م باره‌كه‌ى تروه نه‌و مه‌ترسيانه نين، به‌لكو ئوميدى خي‌ر هه‌يه كه ئافه‌رته‌كه‌ پرگار بكرئ له نايينى نارينگ و بخه‌رته سه‌ر نايينى راست.

وَسَأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذَى فَأَعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهَرْنَ
فَإِذَا طَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ ﴿٢٢٢﴾

بریارو یاسای دووم نهمیه کله وه لآمی نهم پرسیارهدا باسی فرمووه: ﴿وَسَأَلُونَكَ
عَنِ الْمَحِيضِ﴾ پرسیارت لی نهکن نهی پیغمبر لهبارهی چهیزی نافرتهانوه، کهچیو چون
بن و چی بکن لهگهلیان لهو کاتهدا؟

(نیماسی نهحمدو موسلیم و نهبو داودو نهسائی و ترمزی و نیبن و ماجه) و چهند
کهستیکی تر حدیسی نههینن له (نهنسی کوپی مالیک) هوه - خوا لئی رازی بی - نهفرموی:
باوی جوولهکه و ابوو که نافرتهیان بکوتایهته چهیز له مال بهریان نهکردن و نان و ناویان
لهگهله نهه خواردو لهمالیکدا کونهنهبوونهوه لهگهلی، نینجا پرسیار کرا له پیغمبر ﴿ﷺ﴾
لهو بارهیهوه، نینجا خوا نهم نایهتهی نارده خوارهوه و ههموو شتیکی رهوادا که لهگهلیان
بکری بیجگه له کاری ژن و میردی، نینجا با بیینهوه سه نایهتهکه و گوی بگرین له وه لآمی
پرسارهکه: ﴿قُلْ﴾ نهی پیغمبر له وه لآمدا بلی: ﴿هُوَ أَذَى﴾ چهیز شتیکی زور پیسی

قیزهونه، هوی نهزیهت و نازاره و نهو بهو کهسهی که نزدیکی نهکوتونهوه، ﴿فَاعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي
الْمَحِيضِ﴾ کهواته کهنارگرین و دور بکنهوه له کاری ژن و میردی نافرتهکان له کاتی
چهیزدا، ﴿وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهَرْنَ﴾ وه نزدیکان مهکونهوه بهو کاری ژن و میردیه ههتا پاک
نهبنهوه له چهیز، نینجا نایا هر له دوا پاک بوونهوه و برانهوهی نهو خوینه ههلاله چونه
لایان با غوسل نهکن وهک هندی له زانایان نهفرموون؟ یان پیویسته له پاش برانهوهی
چهیزهکه غوسل و خوشورین، وهک همنیکی تر لهسر نهویه، وه بهلگهشیان پوالهتی نهمیه
که نهفرموی: ﴿فَإِذَا طَهَّرْنَ﴾ نینجا کاتی خوین پاکس تووایان وهرگرت - که نهوش بهوه
نهینت که له پاش برانهوهی چهیز خویشوری - ﴿فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ﴾ نهو حمله بچنه
لایان لهو شوینهوه که خوا فرمانی پیادان به کهنارگری و دورکوتنهوه لئی لهبر
چهیزهکیان، واته لهو شوینه تایبهتییهی که بو نهوه دانراوه، وهلهوه لانهدن ... دهی
بیگومان پوالهتی نهم نایهته و نیشان نهدهت کهله پاش نهمانی چهیزو خوشوردن نینجا
دروسته میردهکان بچنه لایان، وه بیجگه له پوالهتی نهم فرمودهیه وتی ﴿يَطْهَرْنَ﴾

خوینراوه تهوه به ﴿يَطَهَّرْنَ﴾ که نهویش نهو مهبسته نهگه یه نئی ﴿فَإِذَا تَطَهَّرْنَ﴾ نهیگه یه نئی،
 که واته مهبسته که به هیتر بوو، بی گومان کاری ژنو میردی هرچند پیویستیگی له شی و
 دهرونی، وه خو شیه که له خو شیه کان له ژیاندا، هرچند بهو جوړه گرنکه، به لام له هه مان
 کاتدا مهبسته و نامانچ شتیکی به نرخ ترو گوره تره له وانه، نهوش که بریتیه له
 پهیدا بوونی مندال و په رسندن و زور بوون لهو پینگه یه وه، نینجا کاری ژنو میردی له کاتی
 هیزدا هرچنده مهبسته ناژه لیه که به جی نه هی نئی، به لام مهبسته گوره و گرنکه که
 به جی ناهینئی، له گه ل نه وه شدا که چوونه لای نافرته لهو کاتدا صص نه خو شی و زیانی
 تیدایه له باره ی ته ندروستی هوه، جا له بهر نه وه و له بهر هر شتی تر که خوی میهره بان نه زانی
 نهو کاره ی قده غه کرد بهو جوړه ی که بیستان، نینجا له کوتایی دا نه فرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
 التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ﴾ به راستی خوا نهو که سانه ی خو ش نهوی که زور زو رنه گه رینه وه
 بولای له هر کرده وه و کرداریکی ناروا و خراپدا، وه نهو که سانه ی خو ش نهوی که خویان
 پاک و ته میز رانه گرن له هر شتی که چه پهل و قیزه ونه، وه هر شتی که خوی میهره بان
 قده غه ی کرد بی خراپه و ناروا یه و چه پهل و قیزه ونه و پی نی خو شه بهنده کانی لیی دور
 بن و نه گه هه له بیان کرد ده ست به جی بگه رینه وه تا نهو گه رانه وه یه پاکیان بکاته وه، قورنان
 له چند شوینی کدا په یوه ندی ژنو میرنیشان نه دات به چند جوړو شیوه یه که زور نهرم و
 ناسک و دل پارا و کهر و سرنج راکیشن، له نایه تیکدا پی او و نافرته نشیان نه دات بو پو شاک ی
 یه کتر، له نایه تیکی تر دا نافرته نه کات به مایه ی نارام و خو شی و دامه زانی دل و دهر و ن،
 وه په یوه ندیه که بیان نه کات به په یوه ندی خو شه ویستی و به زهی و میهره بان ی، وه له م نایه تی
 نیره ش که دیت نافرته نیشان نه دات به جیگی نومید و ده ست که وتی گرنکه له ژیاندا، به م
 رهنکه نیشانی نه دات به جیگی کشتوکال و چاندنی به زرو توویک که مندالی لی پیدا
 نه بی ت، وه هر کام لهو باس و ته عیرانه پرنک و پیک و په یوه ستن به باس و مهبستی نهو
 شوین و نایه تانه ی که باسه که ی تیدا کراوه، بو وینه: لیره دا نیشاندانی به جیگی کشتوکال
 زور پرنک و په یوه سته له گه ل مهبستی نایه تی پیش که جله و گیری و قده غه کردن بوو له
 کاری ژنو میردی له کاتی هیزدا، که لهو کاتدا وه ک باس کرا- مهبستی سره کی پیک
 نایه ت و هر توویکی تی توو بدات منالی لی پیدا ناییت، به لام له غیری نهو کاتدا په وایه
 توو چاندن و کشتوکال کردن به هر جوړو له هر باریکه وه، به مر جی له جیگه و شوینی
 نایه تی دیاری کراودا بیت،

نَسَاؤُكُمْ حَرَّتْ لَكُمْ فَأَتُوا حَرَّتَكُمْ أَنِّي سِئَمٌ وَقَدِمُوا لِأَنْفُسِكُمْ وَأَتَقُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُلَقَوَةٌ

وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٣﴾

وهكو نه فرموي: ﴿نَسَاؤُكُمْ حَرَّتْ لَكُمْ﴾ ژنهكانتان جيگه کشتوکالو توو چاندنه بوټان، واته وهک زهويهکانتان وان که نه يانکيلن و بهزرو توويان تن نهکمن تا بپويو بهرو بهرهميان لي وهرگرن، ﴿فَأَتُوا حَرَّتَكُمْ أَنِّي سِئَمٌ﴾ کهواته بچنه لاي ژنهکانتان که وهک شويني کيلان و کشتوکال وان بوټان، بچنه لايان له هر شويني و لهسر هر باري: به پيوه به پالوهو به دانيشتان و به هر جور که پيتان خوشه، به لام بن گومان نهبن شو شوينه پيشي نافرته که بيت نهک پاشي، لهبر نهمانه:

۱- هديسي زورو زهبنده که هاتون له قدهغهکردني پاشي نافرتهدا، يهکن لهو هديسانه نهويه که (نيمامي نهحمدهو نهبودادو تيرمزي) و چمند کهسيکي تر نهيهينن له (نهبهورهيره) وه - خوا ليني رازي بي - که نه فرموي: پيغهمبر (ﷺ) فرموي: هرکس بچيته لاي ژني خوي له هيزدا يان له دوايهوه يان بچيته لاي کاهين و بپوي پي بکات شو کهسه بپوي نههيناوه بهو نايينه که نيرراوه بو سر محمد، بن گومان به هرچن شو چوونه لايه به حلال دابني، نهگينا بوه نابن بهبن بپوا، يان مبهست به وتي (کفر) له هديسهکهدا بن بپوي نيه، بهلکو سپلهويه، واته سپلهيه دهربارهي شو نايينهو چاو لهبري شو چاکو بههره گورهيه نيه.

۲- لهگه نايهتي پيشودا فرموي: ﴿فَأَتُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ﴾ بچنه لايان لهو شوينهوه که جيگه هيزوه قدهغه کراوه لهو کاتهدا.

۳- وتي (حَرَّتْ) شو مبهست نهگيهنن، چونکه ناشکرايه که هر پيشي نافرته شويني بهز چاندن و کشتوکاله بو بهرهم هيناني منال.

﴿وَقَدِمُوا لِأَنْفُسِكُمْ﴾ وه پيش بخن بو خوتان کردهوي چاک بو پوڙي دوايبتان که هندی.

لهو کردهوه چاکانه ناوي خوا بردن و نزاکردنه لهو کاتهدا که دهست نهکري به کاري ژن و

میزدی، وه هر وهما کردنی نهو کاره به سوپاسی خواوه لهسر شهوی که نهو کارهی بۆ
 هلال کردوه، یان به نیازی شه که دووچاری حرام و داوین پیسی نهبن، یان به نیازی
 شه که خوا مندالی چاکی بداتن، هرکات شهو کاری ژنو میزدیه بهو جوړهکرا شهو حله به
 کردهوی چاک و خواپهرستی نهووسری بۆ شهو بروداره، وه هر وهما هر کاروباریکی شه
 جیهان و ژیانه بکریت به پئی بهرنامهی خوا، همووی به کردهوی چاک و خواپهرستی
 نهووسن و له پوژی دوایی دا نهجو پاداشتی لهسر وهر نهگری!! وه شهو قسهیهی که
 بهناونگو و تراوه: مروئی موسلمان خمو خواردن و هموو شتی هر خواپهرستی، قسه و
 وتهیکی راست و دروسته، له بهزهیی و میهرهبانی خوا به زیادیت.

﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ وه خوتان پیاریزن و له خوا برسن له هر شتی که فرمانی پیدان یان
 جلهگیری کردون لینی، ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُلَاقُوهُ﴾ وه بزائن که بن گومان نیوه به جزوری خوا
 نهگن و نهچنه بهر دهستی قودرتهی له پوژی دوایی داو نیجا به پئی کردهو کانتان له گهل
 نهگری، که واته تونشووی باش هلگرن بۆ شهو پوژه تان، ﴿وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ شهی پیغمبر
 موژده بده به بروداران، چونکه نه مان بیری شهو پوژه یان پیوه بوو، وه له جیهاندا غمی
 خویان خوارد، به کردهوی چاک و خو پاراستن له گوناو و تاوان، نیجا وهره موسلمان
 بیربکرهوه لهم نایینه بهرزو میهرهبانهت که چهنده دهست و دل گوشاده له گهلت، دان شهی
 به هموو هیزو و مزه کانت دا، وه رهوای داوه بوته هموو پیوستی و داخو زیه کانی له شو
 دروونت، وه هلسانت بهو شتانه به خواپهرستی دانهی، وه بهکی له میهرهبانیه که ی
 شهویه که بهرلهای نه کردوویت به نهزانی بریوت به دم هیزو و زه کانت شه، وه به نهفامی
 زیاده رهوی بکهیت و جلهوت بدهیته دهست نارمزوو و داخو زیه کانت تا هلهت پی بگن و
 هلهت دیرن، بهلکو سنووری ریک و پیکی داناوه بۆ هموو شتیکت، نهگر لهو سنووره
 نه ترازیت هرگیز دووچاری هله و نارهوایی نابیت، له بهزهیی و میهرهبانی نایینه بهرزه کهت
 به زیاد بیت.

وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ أَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ

عَلِيمٌ ﴿٣٢٤﴾ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ

له پاش باسی جهیزو جلهوگیری له کردهوهی ژنو میزدی له ماوهی جهیزدا، نینجا بهو
بوئنهیهوه دیته سر باسی سویند خوادنی میزد له ژینهکهی که کاری ژنو میزدی لهگه
نکات، وه بهو بوئنهیهوه له پیشهوه باسی سویند نهیننی و نهیکات به سرهتا و پیشهکی بو
نهو باسه، وه کردی به یاسای سنیهه له دوانزه یاساکه، نهفرموی: ﴿وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً
لِأَيْمَانِكُمْ﴾ سویند خواردن مهگیرن به بهر بهست و بهرگری کهر لهو شتانهی که سویندیان
به دوا نهخون، بهم پهنگه بهرگریتان بکات ﴿أَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ﴾ لهوهی
خیروچاکه و له خواترسی و خواپهستییه، وه له نهیشتنی نازاوه و چاک کردنی بهینی
خه لکی، واته نهگه سویندتان خوارد له سر نهکردنی هر شتیکی ناوا سوینده که تان
مه به نه سر، به لکو بیشکینن و که فارهت بدن بو سوینده که تان، وه که لهم حدیسه دا
نه فرموی: که (نیمامی موسلیم) نه بهیننی له (شبو هورهیره) وه: هر که س سویند بخوات
له سر شتی، نینجا پیچهوانه ی نهوه چاکترینت، با نهو که سه سوینده که ی بشکیننی و نهوهی
که چاکتره بیکات، نهوش وه پووی دا له خلیفه ی بهکم - خوا لینی رازی بن - که سویندی
خوارد که هیچ نه دا به (مسطح) ی پورزای له پاشدا به پئی فرمانی قورئان سوینده که ی
شکاندو که فارهتی دا بو سوینده که ی، وه هروه ها وه که نهوهی که پووی دا له (عبداللای
کروی په واحه) که سویندی خوارد لهوهی بهینی (به شیری کوی نوعمان) ی زاوی و
خیزانه که ی چاک نهکات و نه که ویته بهینیان که (که لیبی) نه فرموی: نه نایه ته به بوئنه ی
نهوه وه هاته خواره وه.

نه تهفسیره که هلمان بزارد رای زور بهی له سره، وه بهدرو جوړی تریش تهفسیر
کراوه تهوه که بهکیکیان زور نزیکه له مهی نیره و به لکو بهک مه بهست نهگر نهوه، نهوهی تر
نه مهیه: خوا مهکن بهنیشانه و پیشانگا بو سوینده کانتان، بهم پهنگه له سر هه موو شتی
هر سویند بخون، شتی وا مهکن، بو نه مهی پیای چاک و له خواترس بن، چونکه نهو
که سهی که سویندی زور نه خوات باک و بیمی خوا له دلی دا نامیننی، وه هر که سیش بهو
جوړه بیت دووره له چاکه و له خواترسیه وه، ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ وه خوا بیسری هه موو

سویندو قسه یه کتانه، زاناو ناگاداره به هموو به سرهات و مه به سستیکتان، که واته خوتان بپاریزن و نهوی فرمانتان پین دراوه به جئی بهینن، ئینجا بومان پوون ئەکاتوه که هندی له سوینده کانمان دانا به سترئ و لیمان ناگری له هیچ باریکهوه، وه هندیکی دانه به سترئ و لیمان نهگری، نه فرموی: ﴿لَا يُؤَاغِدُكُمْ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْنِيكُمْ﴾ واته خوا لیقان ناگری و توله تان لی ناسینئ و به گونا نای نووسئ له سترتان هر سویندی له سوینده کانتان که ﴿لغو﴾ بیت، یان که فاره تان لی داوا ناکات لهو جوړه سویندانه دا، چهند رایه که هیه له مه به ست بهم سویندانه:

۱- سویندی ﴿لغو﴾ نهویه که لهدم دهرچئ به بی نیازی سویند خواردن، وه که باوه له وه لایمی پرسیار نکدا نه گوتئ: نه والله، بهرئ والله، نه ری والله، شافیعی و نه حمده له سر نه رایه ن و نه فرموی که فاره تی له سر نیه.

۲- نه مه یه: سویند بخوړئ له سر بوون یان نه بوونی شتی که به پی ی گومان و باوه پی سویند خوړه که و که چی له پاشان به پیچوانه ی باوه و گومانی سویند خوړه کهوه دهرچئ، نه مه رای حنه فی و مالیکه و لایان وایه نه مه که فاره تی نیه و یه که که فاره تی نهوی، به پیچوانه ی رای یه که م.

۳- سویندی کاتی بق هلسانه.

۴- سوینده له سر شتیکی گونا.

۵- نهویه که یه کی که نرای سپ له خو ی بکات، وه که بلئ: نه که نهوم نه کرد خوا دوچارم بکات به فلان دهر دو سزا.

۶- سویندی که له سر شتی که له بیر نه مابئ.

۷- سویندی که که فاره تی درابیت.

له ناو نه رایاندا یه که به میز تره له دندا، وه دل به نارام تره پی ی، چونکه: بهم جوړه ری که تره له گهل نهو مانا و مه به سته ی کهوتی ﴿لغو﴾ ی بو به کار نه میئرئ له زمانی عره بدا، که بریتیه له شتیکی کهوتوی گوی پین دراو.

ری که له گهل چهند حه دیسینکدا یه کن له وانه حه دیسینک که (نه بو داود) نه بهینئ له دایکی ئیمانداران (عائیشه) وه - خوا لی پی رازی بی - که نه فرموی: پیغه مبر ﴿لغو﴾ فرموی: سویندی ﴿لغو﴾ نه مه یه پیوا له مالی خویدا له کاتی قسه کردندا نه لی (نه والله، بهرئ والله).

وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢٢٥﴾ لِلَّذِينَ يُؤَلُّونَ مِنْ نِسَائِهِمْ تَرِيصٌ أَرْبَعَةٌ أَشْهُرٍ

فَإِنْ فَأَوْ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٢٦﴾ وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٧﴾ وَالْمُطَلَّقَاتُ

يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ

بهرامبر شه سوینده لهم نایهتهدا نهفرموی: ﴿وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ﴾ به لام لیقان نهگری به سویندیک نهگری به سویندیک که دلقان نیازی کردبی و به زمان نهیلین دلیشیانی لهگهل بیت، دهی نهمه وا نیشان نهداث که سویندی ﴿لغو﴾ نهوهیه که دهمی پوت بیت و نیازی دلی لهگهل نهبیت، ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ﴾ وه خوا زور داشاردهری گوناو لی بوردهیهکی مؤلت دهری پهله نهکهره، جا لهبرنهوه لیمان نهبوروی لهو سویندانهی که بی نیازی دل له دهمان دهر نهچیت، وه پهلهش ناکات له توئه سندن له توئه سندن له تاوانهکانمان که یهکیکیان شو سویندانهیه که بهدل نهیلین و تاوانبار نهین تیایاندا، لهپاش لی بوونهوه له باسی یاسای سویند خواردن به شیوهی گشتی، نینجا دیته سر باسی یاسایه که دایناوه بو سویندیک تاییهتی، کهله شرعدا پی نی نهوتری ﴿ایلاء﴾ که یاسای چوارهمه لهدوانزه یاساکه، که بریتیه له سویند خواردن میرد لهوهی که ناچیته لای ژنهکی و کاری ژنو میردی لهگهل ناکات، نیت هرگیزو بهبن دیاری کردنی ماوهیهکی دیاری، یان ماوهیهکی دیاری بکات که زیاد بیت له چوار مانگ، یان چوار مانگ، نهوش به گویره جیاوازی پای زانایان، وه له کتیبهکاندا بلاویونهتوه، بنگومان چند بهسهرهات و پروداویک پهیدا نهبن له ژبانی ژنو میرددا، که پال بنین به میردهوه بو سویند خواردن ناوا، وه شتیکی ناشکرایه که شو سویند خواردن و دور کهوتنهوه زیان و نازاری تیدایه بو شو ژنه و بو شو مال و خیزانه، نهگر زور دریزه بکیشی، وه نیسلام له ریوه شه سویندو دور کهوتنهوهی قدهغه نهکرد، چونکه زور چار سوودی هیه و چارهسره بو هندی له نافرستان که نهانن به خویانهوه، نیت لهبر جوانی یان لهبر هرچی، به هوی شهوه ژبانی ژنو میردی تال نهکن، نینجا بو سویندو دور کهوتنهوه نهدری لهدهماخیان و شو لووت بهریهیان نامینی، هرچونی شو سویندو دور کهوتنهوه نهبیته هوی نهمانی بیزاری و کوژاندنهوهی بقو

کینه‌یک که به‌سروشست پیدا نه‌ین له‌ناو مال و خیزاندا، که‌واته نه‌و ازه‌ینان و
 دورکه‌وتنه‌وه به‌که‌که‌و سهری له‌خیرو چاکیه‌وه دره‌نه‌چیت، له‌برنه‌وه قده‌غه نه‌کردنی
 نه‌م سویندو دورکه‌وتنه‌وه به‌رژهن‌دی تیدایه، به‌لام له‌همان کاتدا نابئ جله‌و شوپکات بو
 پیاو که به‌ناره‌زوی خوی بجولیتنه‌وه، چونکه زور جار ده‌ست درژی نه‌کات و نه‌یه‌وی
 نافرته داماره‌که تنگه‌تاو بکات و زیانی پی‌بگه‌یه‌نی، وه نه‌یه‌وی بیبه‌ستیتنه‌وه راگیری بکات
 به‌به‌ستراوه‌یی، جا له‌برنه‌وه سنووری دیاری کرد به‌چار مانگ، ئیتر دوا‌ی چوار مانگ یان
 نه‌بن نه‌و پیاو به‌گه‌ریتنه‌وه سه‌ریاری راست، یان نه‌بن ته‌لاقی نه‌و نافرته‌بدات، نه‌گه‌ر
 به‌خوشی خوی ته‌لاقی نه‌دات، نه‌و حله‌ حاکمی شرع ته‌لاقی نه‌دات، نینجا باگوئی بگرین له
 نایه‌ته‌که، نه‌فرموی: ﴿لِّلَّذِیْنَ یُوْلُوْنَ مِنْ نِّسَابِهِمْ رَزْمٌ اَرْبَعَةٌ اَشْهُرٌ﴾ نه‌و که‌سانه‌ی که نه‌و سوینده
 نه‌خون که باس کرا، بو‌نه‌وانه هیه له‌لایه‌ن ژنه‌کانیا‌نه‌وه چاوه‌پروانی له‌چار مانگدا، واته‌تا
 چوارمانگ وازیان لی نه‌مینرئ، ﴿اِنَّ قَاوِرَ﴾ نینجا نه‌وانه نه‌گه‌ر له‌و ماوه‌ی‌دا، یان له‌پاش
 تیپه‌رکردنی کوت و پرگه‌رانه‌وه بو‌ژیانی ژنو می‌ردی ﴿اِنَّ اِلَهَ عَمُّوْرَ رَجِیْمٌ﴾ نه‌وا خوا زور
 داشارد‌ری گونا‌هو لی بورده‌یه‌کی به‌زه‌یی داره، نه‌بو‌رئ له‌وه‌ی که کردوویانه، ﴿وَ اِنَّ عَمْرًا
 اَلَطَّلَقَ﴾ وه نه‌گه‌رپیری ته‌لاقیان نه‌دن ﴿اِنَّ اِلَهَ سَمِیْعٌ عَلِیْمٌ﴾ نه‌و خوا بیسه‌ریکی زانایه به‌سویند
 و ته‌لاق و مه‌به‌ست و نیازیان، که‌واته به‌گویره‌ی کرده‌وه و نیازیان ره‌فتاریان له‌گه‌ل نه‌کات.
 نینجا به‌بونه‌ی نه‌و ته‌لاقه‌وه دیته سه‌ر باسی یاساکانی ته‌لاق و عیدده‌و هه‌موو شته‌کانی
 تر که له‌ته‌لاقه‌وه پیدا نه‌بن، له‌یه‌که‌م جاروه ده‌ست نه‌کات به‌باسی عیدده‌و گیرانه‌وه‌ی
 ته‌لاق دراوه‌که که یاسای پینجه‌مه، نه‌فرموی: ﴿وَالْمَطْلَقَتْ بِرَبِّصَتْ اِنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوْبٍ﴾ واته
 نه‌و نافرته‌ته ته‌لاق دراوانه‌ی که می‌رده‌کانیان چو‌بوونه لایان وه سه‌رو عوزر شوین و ناوس
 نین و نازادن، له‌پاش ته‌لاق دان و که‌وتنی ته‌لاقه‌که‌یان، با چاوه‌پروانی بکه‌ن و خویان بگرین له
 سووکردنی تازه ﴿ثَلَاثَةَ قُرُوْبٍ﴾ تا سئ حه‌یز، یان سئ پاکی تیپه‌رنه‌کات به‌سه‌ر ته‌لاق
 که‌وتنه‌که‌ی‌اندا، نینجا پاش نه‌وه نه‌گه‌ر شوو نه‌که‌ن بابیکه‌ن؛ نه‌و ماوه‌یه بوه‌ستن تا
 ده‌رکه‌وی که سکیان نیه، وه پنیوسته له‌سه‌ریان چی نه‌زانن له‌باره‌ی خویانه‌وه ده‌ری بچن،
 به‌م ره‌نگه نه‌گه‌ر سکیان هیه یان حه‌یزیان ته‌واو نه‌بووه به‌راستی بیلین،

وَلَا يَجِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَبِعَوْلِهِنَّ أَحَقُّ بِرَبِّهِنَّ
فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا

وهك نه فرموی: ﴿وَلَا يَجِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ﴾ وه دروست نیهو رهوا نیه
بویان شاردنهوه و راستی نهگوتنی نهوهی که خوا دروستی کردوه له مندالدانهکانیان دا،
نیتر نهو سک پری بیئت یان حهین، شاردنهوهی هرکام لهوانه گوناو زیانی زوری لی پهیدا
نهبیئت، چونکه نهگمر سکی ببی و بیشاریتهوه و بلئی: عیددهم بهسهر چوهه نهوه له لایهکهوه
پهکی میردهکهی نهخات لهوه لا بیگیریتهوه ژیر نیکاحی خوی، وه نهو گیرانهوهش مافیکی
شهرعیه بوی نهگمر هرسنی ته لاقی نهکهوتبئ، وه له لایهکی ترهوه لهوانیه بهو سکهوه
شوی تازه بکات که نهوهش تاوانیکی زور گمورهیه، چونکه نهو حله مندالی میردی
پیشوری نهشاریتهوه و نهیکات به مندالی یهکیکی تر، وه هروره ها نهگمر حهیزی مابییئت و
بلئی نهم ماوه نهوهش له لایهکهوه پهکی میردهکهی نهخات لهو ماوه شهرعیه کی باسکرا، وه
له لایهکی ترهوه لهوانیه شووبکات بهبی نهوهی عیددهی بهسهر چوو بیئت که بهو جوردهش
نیکاحی دانامه زئی بو شووه تازمهکی، کهواته نابئ نهوه دهرنه برن و بیشارنهوه ﴿إِنْ كُنَّ يُؤْمِنُ
بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ نهگمر نهوانه برویان هیه به خواو هیه به خواو به پوژی دواپی، چونکه
نهو شاردنهوهیه دژو پیچهوانه ی فرمان و رهامندی خوابه و برواداریش نابئ و ابییئت، وه
نهو شاردنهوهیه که نهو هموو تاوانه ی لی پهیدا نهبیئت مهترسی توله ی سهختی پوژی
دواپی لی نهکری، دهی هرکهسیک که پروای ببی به پوژی دواپی نابئ کاریکی وا بکات که
خوی شایسته ی توله ی نهو پوژه بکات.

نهو نافرته ته لاق دراوانه ی که باس کران پیوستیان هیه به عیدده تا دهرکهوی سک
پرین، وه هروره ها نهوانیش و هموو ته لاق دراویکی تریش پیوستن بهو ماوه ی عیددهیه،
بو نهوه ی نهویش و میردهکهشی بیریک بکهنهوه له حالی خویان و هر ناکوکی و بیزاریهک که
پهیداب وو له نیوانیاندا له دلی دهرکن و نهگمر به شهرعی ریگیان بوو با بگهرینهوه بولای
یهکتر، وه نهگمر گهرانهوهش نهبوو نهو ماوه ی وهستانه ته می خواری تیادیه بو نافرتهکه که
نهگمر شوی تازهی کرد با هوال بدات جاریکی تر نهوه ی بهسهر نیهت، چونکه ته لاق دان

وهك لای خوا بیزاراو نهویسته، هردها لای مردومیش پرسیوایی تیدایه و ناشیرن سهیر
نهکری.

هرچند بوونی تلاق پیویسته بۆ هندی کات، نهگر خوا میهره بانی نهکردایه و تلاق
دانه نایه گلی پیاو و نافرته دوچارو نهکوتنه ناره حهتی بۆ وینه: نهگر پیاو و نافرته تیک
کهوتنه یهک و بهمیچ رهنگ پیک نهکوتن و تبیعه تیان نهنگونجا پیکهوه که نهوش زور پوو
ئهدها، نهگر پیکه تی تلاقدان نهبویه نهوانه چیان بکردایه؟ کهواته له میهره بانی خوا
بهزیادیبت که تلاق دان، بهلام که دایناوه بۆ کاتی پیویسته و چاره سرکردنی هندی
بهسرهاتی داناوه، نهک بکری به کوتکی دهست و هه میسه له کارایبت، وهک لهناو نهفامی
نه مپودا باوه، بهلکو وای داناوه که بکری به دواترین چاره سرو کردهوه، وه چهند
قوناغیکی له پیشهوه بۆ داناوه، وهک به یارمتهی لهمه و پاش له سوورتهی ﴿النساء﴾ دا نهو
باسه به دریزی دیت، وه له پاش برینی نهو قوناغانه و بهکارهینانی هه مو هوئی یهک کهونن،
ئینجا کار نهگاته تلاق دان، وه ته لاقدانه کهش بهسن جار تهواو بکری و هر جار نیکیش له
یهک پاکی سهربه خو نهگر سرو عوزر بشوری، وهله جاری یهکه م و دوهمدا به جوری بیبت
که ری ی گهرانهویان بیبت بۆلای یهکترو ژبانی ژنو میردی دهست پی بکاتهوه، جا نهگر
هردوی مهیلی نهویان بوو، یان هر میرده که مهیلی بوو نیترا با نافرته که بیزارایبت، هر
نهو میردانه شایان ترن بۆ نهو تلاق دراوانه تا نهوهی لییان گهرین و پاش عیدده شوو بکهن
به میردی تری تازه، نه م دوو مافهش بهین نهوهی که ناسراوو ویستراوه له لایهن شرعهوه و
باوو عورفی خه لکی له سهره، وهک نهفهرموئی: ﴿وَمَوْلَاهُنَّ أُمَّهَاتُ رِجَالٍ فِي ذَٰلِكَ﴾ وه میرده تلاق
دهرهکانیان شایانتر و شایسته ترن به گهرانهویان بۆلای خویمان و ماوهی عیددهدا، یان
شایسته ترن بهو گهرانهوه تا نهو ژنانه ی که بیزارن لهو گهرانهوه، واته نهبن قسه و مه بهستی
میرده کان بهجن بیبت، بهلام ﴿إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا﴾ نهگر نهو میردانه نیازی ناشت بوونهوه و
چاک کردنهوهی بهینی خویمان و نهو نافرته تانه بکهن، نهک نیازی زیان پیگه یانندن و
بهستنهویان لهناو ژبانیکی تال و سویردا، یان بهدل حهزیان لی ناکه ن، بهلام بهعارو
سهرشوری بهر لایان بکهن و بچن شووبکهن به کهسینکی ترا واته نهگر بهو نیازه چاکهوه
نه بیبت و به هر نیازیکی خراپهوه بیانگهرنهوه گوناهیان نهگات و نهو گهرانهوه نارهواو بی
شرعی یه.

وَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْنَ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّجَالِ عَلَيْنَ دَرَجَةٌ

﴿ وَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْنَ بِالْمَعْرُوفِ ﴾ ئەم فەرموودەییە ئەگەر تاییبەتی بکەین و پەییوەستی بکەین ھەر بەم تەلّاق دراوانەوہ لە کاتی عیددەدا، وەک ھەندئێ لە زانایان ئەفەرموون، ئەوہش بەپێی دیمەن و پۆلەتی شوینەکە، ئەو کاتە لە تەفسیرەکەیدا ئەلّیین: بۆ ئەو ئافرەتانە ھەیە مافیان بەسەر پیاوہکانەوہ، بەوینەئێ ئەو مافەئێ کە ھەیە بۆ پیاوہکان بەسەر ئەو ئافرەتانەوہ، واتە مافی ھەردوولا وەک یەک پێویست کراوہ لەلایەن خواوہ، وەک دەست نیشان کرا بۆ ھەردوو مافەکە لەپێش ئەم فەرموودەییەدا، دەست نیشان کرا بۆ مافی پیاوہکان بەوہی کە پێویستە لەسەر ئەو تەلّاق دراوانە چاوەڕوانی بکەن و ھەرشتئێ لە منداڵدانیاندا ھەییە لئێ بەدەن و نەیشارنەوہ، وە مافی ئەوانیش بەسەر پیاوہکانەوہ ئەمەییە کە نیازو مەبەستیان لە گێڕانەوہی ئەو ئافرەتانە چاک کردنی حائلی ئەوان و چاک کردنەوہی بەینی خۆیان و ئەوان بیئت، نەک نیازی زیان پێگەیانندنیان، وە بۆ پیاوہکان ھەئێ بەسەر ئەوانەوہ زیادە مافی پێیەک، کە بریتیە لە مافی گێڕانەوہکەیان، ئەم مافە دراوہ بە پیاوہکان کە تەلّاق دانەکەیان پێدراوہ، چونکە بەراستی زۆر ناریک و ناراستە کە مافی تەلّاق دان بۆ پیاوہبیئت و کەچی مافی گێڕانەوہ بە دەست ئافرەت بیئت... ئەگەر ئەم فەرموودەییە تاییبەتی بکەئێ بەو ئافرەتانەوہ لەکاتی عیددەکەیاندا ئەبێ بەو جۆرہی کە گوترا تەفسیری بکەینەوہ، وە ئەگەر تاییبەتی نەکەئێ بە مافی ئەوکاتەوہ، وەک زۆریەئێ زانایان ئەفەرموون، ئەو ھەلە ئەلّیین: لە پێشەوہ فەرمووی: ئەبێ مەبەست لە گێڕانەوہی ئەو تەلّاق دراوانە چاک کردنی حائلیان بیئت نەک زیان پێگەیانندنیان، ئینجا بەم فەرموودەییە پوونی ئەکاتەوہ کە ھەرکام لە ژن و میژد ھەییە بەسەر یەکتەرەوہ، وە بێگومان مەبەست لە ژن و میژدی و ژانی ژن و میژدی تەواو بەبێ پارێزگاریی مافی یەکتەر، وە ئەو مافانەش بەو پێیە بێ کە شەرح نەبەوئێ و باوو عادیەتی ھەردوومی لەسەر و لەناو خەلکدا شیرین و بەجین، وەک پێز گرتنی یەکتەر لەبەرەو پوو پاش ملە، وە پێ نەدانی ئافرەت بە ئامۆشۆی ھەرکەس بۆ مالیان کە میژد پێی ناخۆش بیئت، وە میژدیش بە چاکی ھەلسێ بە ئەرکی ئەوان لە خۆراک و پۆشاکدا، وەک

له حمدیسی صحیحدا به تایبەتی باسی ئەوە ئەفەرموی، وه میژدەکه سەرۆک خیزانە و وه
 شوان وایه ئەبێ هەمیشە چاودێرو پاسەوان بێت و له بەرژەوهەندی خیزان و مالمەکی بگەرێ،
 وه ئافەرەتیش بەرامبەر بەوه با فرمانبەر و گوێزایەل بێت له سنووری شەرعدا، وه هەردوولا
 پوخۆش بن بۆ یەکترو هەول بەدن بۆ دلخۆش کردنی یەکتەر، وهک (ئەبێن و عەباس) -خوا لینی
 پازێ بێ- ئەفەرموی: من پێم خۆشە خۆم بەرازی ئەمەوه بۆ ژنەکم، هەرچۆنی پێم خۆشە ئەو
 خۆی بەرازی نیتەوه بۆ من، وه هەروەها هیچ کام داوای کاری نەکەن له یەکتەر شیاوو شایستە
 ئەبێ، بۆ وینە: نیشی دەرەوه که شایستە ترە به پیاوو پێویست نیه لەسەر ئافەرەت و با
 ئافەرەت هەلنەسێ پێی، وه خزمەت کردنی ناوماڵ و مندال و نان و چیشت که شایستە ترە به
 ئافەرەت با ژن هەلسێ پێیان، نیتەر با ئەوانیش پێویست ئەبن لەسەریان له شەرعدا، وهک
 (ئیمامی شافعی) لەسەر ئەوەیە و ئەفەرموی: خزمەت کارو فرمانی ناوماڵیش شەرع
 پێویستی ناکات لەسەر ژن، بەلکو چاکەیکە و به مروتایەتی ئەیکات و پێویستە لەسەر پیاو
 بێت به ژنەکی: ئەم کارو فرمانی که تۆ هەلنەسێ پێیان لەناو ماڵدا نیه لەسەرت، بەلکو
 بهخیری خۆت ئەیکەیت!!

ئینجا لەسەر ئەم تەفسیرەکه رای ژۆرەبی لەسەرە مافەکانی پیاوو ئافەرەت ئەوانە بوون
 که ئەو چەند وینە و نمونەمان بۆ باس کردن، وه ئەو زیادە و پایە و پلەیهی که پیاو هەتەتی
 بەسەر ژن دا بەپێی ئایەتەکه که فەرموی: ﴿وَالرِّجَالُ عَلَىٰ نِسَائِهِمْ فِي دَرَجَاتٍ﴾ بۆ پیاوەکان هیه بەسەر
 ژنەکانیانەوه زیادە و پایە و پلەیک. زانایان لەوەدا دوو بەرەکی و یانزە شتیان بۆ باس
 کردووه، لەناو ئەوانەدا ئیمە سیانیان هەلنەبژیرین:

- ۱- مافی گێرانهویان بۆ لای نیکاح وهک له پێشەوه له یەکم تەفسیردا کوترا.
- ۲- هەلسانی پیاوەکان به ماوهیی و ئەرکی بهخێوکردنی ئافەرەتەکان و بەرگری لێ کردن و
 پارێزگارییان بەپێی توانا له هەر شتیکی خراب، لەگەڵ ئەوه که ژن وهک پیاو یان
 زیاتر پێویستە و سۆزی هیه بۆ ماڵ و مندال و کاری ژن و میژدی.
- ۳- مافی کاربەدەستی و سەرۆکایەتی بۆ ئەو ماڵ و خیزانە که بەبێ سەرۆک و کاربەدەست
 کاروبار و ناڕوا بەرێوه و ئەبێ سەرۆکی هەر بێ.

دهی بن گومان هرکسیک ژیر بیت هیچ گومانی نابئ لهوهدا که نمو مافه شایانی
 پیارو مگانه که به میز ترو لیها توتو ترنو و هه موو ئه رکی ژیانندن و به خئیوکردن له سهرشانی
 ئهوانه، ئه مانه یاساو بریاری خوان ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ وه خوا زاله به سهر هه موو شتیگدا،
 کهواته هیچ کس ناتوانئ مل ملانئ له گهل بکات، وه هرکس سهر پیچی بکات له
 فرمان و بریاری و مافی ماف داران ژیرین بکات له تایبته مافی ژنو میزدیی و نافرته، ئه
 کسه خوا دوو چاری ئه کات، وه خوا لیزان و کار دروسته و هه موو فرمان و بریاری ریک و
 به جئیه و پر له بهرچه و ندیوه دست نادا بو گووان و بزاره کردن.

ئهمه به شیکي زور کهم بوو له مافی نافرته که لیرده قورئان دهست نیشان و نامارئی
 بوکرد، که به راستی هه ق وایه لیژنه مافی ئاده می به گشتی و به تایبته لیژنه مافی
 نافرته تان پیتی پووناکي بینووسن له بهرترین شوین و مهلبنده کانیان دا ههلبواسن، ئینجا
 با بن برهواکان و نهفام و دوژمنه کانی ئیسلام و موؤفایهتی تهریق ببنهوه و سهری خهجالهتی
 داخه ن و کوئایی بیخن لهدم درئیژئی کردن و لای هیچ کس له پروویان نهیهت بلین ئیسلام
 مافی نافرته ژیر پی ئه کات، وه با دوژمنه کانی نافرته که خوین کردوه به دوست و داوای
 مافیان بو ئه کهن، با ئه دوژمنه به ناو دوستانه بزائن که هه موو زانایهکی ژیر و تیگه شتوو
 لهو مافانهی که ئهوان داوای ئه کهی بو نافرته تان هر بریتیه لهو مافهی که نافرته بهرله بیت
 تا به کاربیت و به کار بهینرئ و کله کاریش کهوت با برهوا بکهوئ به بن کس و به بن دهر، وه
 به بن لانه و یانه و به خئیوکه ریک!! ئینجا دیته سهر باسی یاسیای شه شه م له دوانزه یاساکه ی
 ئیره که یاسای ژماره ی ته لاقه له گهل باسی چهند شتی تر که په یوه ندی هیه پی یهوه،
 ئه فرموی: ﴿أَلْطَّلُقُ مَرَّتَانٍ﴾ له پیشهوه با بزائن که لیرده زانایانی تهفسیر دوور رایان هیه:

۱- ئهم پرسته و تهیه سهر به خویه و نه به ستراوه به پیشه که یهوه، وه هاتوو بو دیاری
 کردنی چوئیهتی ته لاق دانی شرعی، بهم رهنگه ئه بن به سن جار بیت و نابئ هر سیکي

كۆبكرتتەۋە بەيەك جارو بەيەك وتە، لەسەر ئەم رايە كۆكردنەۋە حەرامو قەدەغەيە، ۋە
زۆرەي زانايانى ئىسلام لەسەر ئەۋەن.

۲- سەر بەخۇ نىيە ۋە بەلكو بەستراۋە بە پىشەكەيەۋە ۋە تەۋاۋ كەرى ئەۋە، بەم رەنگە

لەئايەتى پىشۋودا باسى مافى گىپرانەۋەي تەلاق دراۋەكانى كردو نىتر سنوورى دىارى
نەكرد بۆي، ۋە پىۋىستە سنوورىشى بىيى، لەبەرئەۋە بەم ئايەتە سنوورى دىارى كرد بەدوو
جار، يەككى لە زانايان كە ئەم رايەي ھەلبىزاردوۋە (ئىمامى شافىيە) يە. كەۋاتە لەسەر راي
يەكەم ئەبىي بلىين: تەلاقدان ئەبىي جار لەدۋاى دارىيىت و نابتى تەلاقەكان كۆ بكرتتەۋە ۋە بە
يەكجار بدرين، ۋە لەسەر راي دوۋەم ئەبىي بلىين: ئەۋ تەلاقەي كە مافى گىپرانەۋە تىدايە بۆ
مىرد دوۋجارە يا دوۋ تەلاقە، ئىنجا ھەركام لەم دوۋ رايە چەند بەلگە ۋە رايەكى بۆ باس
كراۋە ۋە پىۋىست نىيە لىرەدا ئىمە بەۋ جۆرە درىزەي پىن بەدەين و ئەللىين: دىمەن ۋە پۋالەتى
ئايەتەكانى پىش و پاشى ئەم ئايەتە يارمەتى راي دوۋەم ئەدەن و ئەۋ بەھىز ئەكەن و
ئەچەسپىنن لەدلدا، چونكە لەسەر ئەم رايە رىزو ھۆننەۋەي ئايەتەكان زۆرى رىك و بە
جىترن، ئىنجا ئەۋ ھەدىسەي كە ھاتوۋە لەباسى ھۆي ھاتنە خوارەۋەي ئەم ئايەتە بە
تەۋاۋى بېرومان بەھىز ئەكات بەم رايە، ۋە ھەدىسەكەش لە چەند رىنگايەكەۋە ھاتوۋە كە
دۇنيا كەرن بەراستى ئەم ھەدىسە، يەككى لەۋ رىنگايانە ئەمەيە كە (ئىمامى مالىك و ئىمامى
شافىيە و ترمىزى) ۋە چەند كەسىكى تر ئەيھىنن لە (عورۋەي كوپى زوبەير) ھەۋە ئەۋىش لە
باۋكەيەۋە كە ئەفەرمۋى: لە پىشەۋە پىۋا كەژنى تەلاق ئەدا رىيى بوۋ بىگىپرتتەۋە لەكاتى
عەيدەدا با ھەزار جار تەلاقى بەدايە، ئىنجا پىۋاۋىك ژنەكەي تەلاق داۋ لىي كەرا تا خەرىك بوۋ
عەيدەي بە سەر بچى، لەۋى دا ئەيگىپرايەۋە بۆلاي خۆي، ئىنجا دوۋبارە تەلاقى ئەدايەۋە،
لەپاش دا پىي گوت: ۋاللە نە ئەتگرمە لاي خۆم، ۋە نە ھەركىز بەرەلات ئەكەم، بەم رەنگە
تەلاقىت ئەدەم ھەتا كاتى كە عەيدەت خەرىكە تەۋاۋىيى، لەۋى دا ئەتگىپرمەۋە، ۋە ھەروەھا
ئىنجا ئەۋ ئافرەتە ھاتە خزمەت پىغەمبەر (ﷺ) ئەۋ دادەي كرد، ئىنجا خوا ئەم ئايەتەي

نارده خوارموه، دهی ئەم حەدیسە هەر پای دووم نیشان ئەدات و ئەمە ئەگەینێ کە ئەم
 نایەتە سنوور دیاری ئەکات بۆ گێرانهوهی تەلاقدران، بێ گومان لەسەر هەردوو پارانەم
 نایەتە دەست نیشان و پێنموونی تێدایە بەوهی کە تەلاق دان با یەک و جار لە دواى جاریت،
 وە شتیکی ناشکرایە بەلای هەموو کەسەرە کە هەر بەو جۆرە راست و پێکە، چونکە تەلاق
 دەرمان و چارەسەرێکە خوا دایناوە کە بەگۆڕەوی پێویست بەکاربەنێ، وە بێ گومان یەک
 تەلاق بەسە بۆ چارەسەر کردن، وە زیاد لە یەک زیادە پەڕی، کەواتە نەبێ چاکە، وە بێجگە
 لەوەش بە زۆری ئەبێنێ کە تەلاق دەر یا تەلاق دراو یان هەردوو لەپاش تەلاق دانەکە
 ئەکەونە ئەوپەری زیان و ناپەرەحتی بەهۆی ئەوهوه زۆر پەشیمان و دلگران ئەبن و مەرگی
 خویان بە ناوات ئەخوازن لە داخی ئەو تەلاق دان و جوی بوونەوه، کەواتە با پێگەیان لێ
 نەبەستێ و بتوانن بکەونە یەک، ئینجا ئەگەر بە یەک جار تەلاق دان و گێرانهوه تەمێ خوار
 نەبوون و ژبانی ژن و میزدییان چاک نەبوو با جاری تریش تاقی بکێنەوه و پێگەیی تەلاق
 دان و گێرانهوهیەکی تریان بدرێ، بەئێکۆ لەجاری دووم دا چاک بێن، لەبەرئەوه پێ دران بۆ
 جاری دوومەیش، وە ئەگەر ئەمجارەش هەر چاک نەبوون و ژبانیان پێکەوه نەئەگۆنجا با بۆ
 جاری سێیەمەیش پێ بۆ جوی بوونەوهی یەکجاری، لەبەرئەوه پێی جوی بوونەوهیان لێ
 نەگیرا بۆ ئەمجارەش، بەلام چونکە تاقی کردنەوه کە بەو دووجارە دواى هات، نیتەر لەپاش
 جاری سێیەم پێگەیی یەک کەوتنەوه گیرا مەگەر ئاخرتەکە شویەکی تر بکات و ئینجا
 ئەمیش نەگۆنجێ و هەر وەک میزدی پێشوو تەلاق بدرێ، ئەو حەلە پێی ئەدرێ پاش عێدە
 بەسەر چوونی شوو بکاتەوه بە میزدی یەکەمی، ئەگەر ئاخرتەوهی یەکتریان کرد، چونکە
 لەوانەن بەهۆی ئەو هەموو بەسەرەتەوه هەردوو لا تەمێ خوار بێن و نیتەر ناکۆکی و نازاوه
 پووین تێ ئەکاتەوه، بێ گومان — وەک و تمان — تەلاقەکان یەکەیکەبێن چاکە و قورئان
 پێنموونی بۆ ئەکات ئەی ئایا کۆکردنەوهیان حەرامە و قەدەغەیه یان نا؟ (ئیمامی حەنفی و
 ئیمامی مالیک) و زۆریە زانایان لەسەر ئەوهن کە کۆکردنەوهی سێ تەلاقە قەدەغەیه و
 حەرامە، وە (ئیمامی شافعی) و کۆمەلێکی تر لەسەر ئەوهن کە قەدەغە نیە، وە هەرەها

(ئىمامى ئەحمەد) يىش لە فرمۇۋىيەكى دا، ۋە ھەردوۋ تاقم بەلگەيان ھەيە لەسەر پىرەي خۇيان ۋەك لەكتىبەكاندا باس كراون، ئىنجا ئايا ئەم تەلەقانىكى كە كۆنەكرىنەۋە - دوان يان سىيان - بە جارنىك ئەكەون يان ھەر ژمارەيەك بگوتىرى ھەر يەككىكى پىن ئەكەۋى و تەلەق ھەر بە يەكە يەكە ئەكەۋى؟ يان ھەر يەككىكىش ناكەۋى؟

(ئىمامى ھەنەفى و مالىك و شافىئى و ئەحمەد) ۋ جەماۋەرى زانايانى ئوممەت لەسەر ئەۋەن كە ھەركات دوۋ تەلەق يان سىن كۆكرانەۋە لە يەك و تەدا بە جارى ئەكەون، ۋەك بە يەكە يەكە بگوتىرىن، ۋە ئەھلى زاھرو شىعە و كۆمەلى تر لەسەر ئەۋەن كە ھەرچەند ژمارە بگوتىرى ھەر يەك تەلەقنى پىن ئەكەۋى، ۋە (مەمدى كوپى مقاتل و مەمدى ئىسحاق و ھەججى كوپى اړطاة) لەسەر ئەۋەن كە ھىچى پىن ناكەۋى، بىن گومان پى سى يەم بەھىچ رەنگ جىنى بىروانىيە ۋ ھىچ بەلگەيەكى بەدەستەۋە نىيە كە گوىى بۇ بگىرى، ۋە پى دوۋەمىش ھەرچەند لە كۆن و تازە چەند زانايەكى لەسەر، ۋە دوۋ ھەدىس بەلگەيە بە دەستيانەۋە، بەلام ئەم رايەش لەكاتى لىكۆلىنەۋە و شىكرىدەنەۋەدا دەرگەوت كە شىاۋى ئەۋە نىيە پىشتى پى بىبەستى و رەفتارى پى بگىرى، ۋەك لە شوئىنى تايبەتى خۇى دا بەدرىژى پوون كراۋەتەۋە، بەلام پى يەكەم زۆر بەھىزە، چۈنكە ھەدىسىكى زۆرى بەھىزى پى ھاتوۋە، لەناۋ ئەم ھەدىسانەدا سىيانىان ئەھىنم:

۱- ھەدىسى كە (بەيھەقى) لە سونەنى خۇى دا ئەيھىننى لە (سۈەيدى كوپى غفله) (ل ۲۳۶، ج ۷) كە (ئىمام ھەسەن) - خوا لىنى رازى بىن - ئەفەرمۇى بە خىزانى خۇى: (عائىشەى خنعمىة): تەلەقت كەوتىن سىن بەسى، لەپاش دا پەشىمان ئەبىتەۋە و ئىنجا ئەفەرمۇى: ئەگەر لە باپىرم نەبىستايە - واتە پىنغەمبەر (ﷺ) - يان باۋكم ھەۋالى پى نەدايەم كەلە باپىرمى بىستوۋە كە فرمۇۋىيەتى: ھەر پىاۋىك سىن تەلەقى ژنى خۇى بدات بەسى جارو ھەر جارنىك لە پاكى دا، يان بە يەك جارو ھەرسىكى كۆ بكاتەۋە، ئەم ئافرەتە ھەلال نابىت بۇ مىردەكەى ھەتا شوۋىيەكى تر نەكات، ئەگەر لەبەر ئەم

فهرموده نه‌بوايه (عائيشه) م نه‌گنڀرايه‌وه بۆلاي خۆم، ئهم هه‌ديسه به‌م جوړه هاتووه و نه‌ش بيس‌تراه هيج كه‌س په‌خه‌ي لى گرتبى، كه‌واته زۆر جينگه‌ي بپروايه.

۲- (اشهب) هه‌ديسيك نه‌هينى له (سه‌عيدى كورپى موسه‌يب)، وه كه له (المدونه) دا نه‌فهرموى: (ج/ ۵ ص ۱۶۲) كه پياويك له تيره‌ي (ئه‌سه‌لم) ژنه‌كه‌ي ته‌لاق نه‌دات سى به‌سى و به‌يه‌كجار، ئينجا ئافره‌ته‌كه نه‌چينه خزمه‌ت پينغه‌مبهر (ﷺ)، وه عه‌رزى نه‌كات كه مي‌رده‌كه‌ي به‌يه‌ك وه سى ته‌لاقه‌ي داوه، ئه‌ويش نه‌فهرموى: سى ته‌لاقه‌ت كه‌وتووه ميرات نابهن له يه‌كتر.

ئهم هه‌ديسه هه‌رچه‌ند (مرسل) هه‌و ناوي هاوه‌لى پينغه‌مبهر (ﷺ) تيا نيه، به‌لام (مرسل) يكه كه هه‌ديس قوليه‌گريه‌تى و كوږو جه‌ماوه‌رى زانا و پيشه‌واكانى له‌گه‌له، كه‌واته په‌سه‌نده‌و وه‌رگيراوه. (دار القطنى) له سونه‌نه‌كه‌ي خۆي دا (ل/ ۱۰۴) هه‌ديسيك نه‌هينى له (ئيبين و عومر) هه‌و -خوا لى رازى بن- كه نه‌فهرموى: يه‌ك ته‌لاقه‌ي ژنه‌كه‌م دا له‌كاتى هه‌يزدا... هتد، ئينجا ئه‌مه‌شى تيدايه، كه وتم: ئه‌ي پينغه‌مبهرى خوا نه‌گه‌ر سى به‌سيش ته‌لاقه‌م بدايه هه‌ر پى گى‌رانه‌وه‌يم بوو؟ ئه‌ويش فهرموى: نه‌خىر، ئه‌و كاته جوئ نه‌بوويته‌وه، وه ته‌كه‌ت گونا هه‌بوو.

۳- بيجگه له‌م هه‌ديسانه (ئيمامى ماليك) له (موطاي خۆي دا فتواي (ئيمامى عوسمان و ئيبين و مه‌سه‌ود و عومر) كورپى عه‌بدولعه‌زين نه‌هينى له‌سه‌ر كه‌وتنى سى ته‌لاقه به يه‌ك جار سه‌رباقى ئهم هه‌موو هه‌ديس و فتوايانه، شتيكى ئاشكرايه كه‌له چه‌رخى خه‌ليفه‌ي دوهم دا بريا روئيجتماعى خه‌ليفه‌و هه‌موو هاوه‌له‌كانى پينغه‌مبهر (ﷺ) ده‌رچوو له‌سه‌ر كه‌وتنى ته‌لاقه‌ي سى به‌سى به يه‌كجار، وه بن‌گومان نه‌گه‌ر پالپشت و به‌لگه‌يه‌كى به‌هين نه‌بوايه ئه‌و بريا روئيجتماعه نه‌هه‌بوو.

فَاتَسَاكُ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَشْرِيحٍ بِإِحْسَنِ

بهرآستی زور جیگه‌ی سهرسوپرمانه هرکس گومانی وایی که تهلآقی سنی بهسن له چرخ‌ی پیغه‌مبهر (ﷺ) و نه‌بویه‌کردا یهک تهلآق دانراوه، که‌چی عومرو باقی تر توانیان به‌بئی به‌لگه و پالشت نه‌و بریاری نه‌وانه بسپر نه‌وه به قسه و بریاری خوئیان!! زور سهرسوپر نه‌مینن له گومانی وادا، هرچوئی سهر سوپر نه‌مینن له‌وه‌ی که موسلمانن نه‌مرو شهرم ناکات و بئی‌باک ره‌فتار بکات به پیچه‌وانه‌ی نه‌و بریاره که عومری فاروق دای و ه‌موو موسلمانن‌کانی نه‌و چرخ‌ی لی بئی‌دهنگ بوون و دانیان پیا ناو ئینجا له‌پاش نه‌وان کؤرو جه‌ماوه‌ری ه‌موو مزه‌به‌باوه‌ر پئی‌کراوه‌کان، وهریان گرت و بریاریان له‌سهردا!! داواکارین له موسلمانن نه‌مرو نه‌و بئی شهرمیه به‌سهر خوئی دا نه‌مینن، وه نه‌گهر تانیستا هیئاویه‌تی لی پی‌شیمان ببیته‌وه، ئینجا با بگهرئینه‌وه بو سهر نایه‌ته‌که، نه‌فهرموئی: ﴿فَاتَسَاكُ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَشْرِيحٍ بِإِحْسَنِ﴾ ئینجا دوی نه‌و دوو تهلآقدانه یه‌کئی له‌م دووباره پی‌ویسته: گئی‌رانه‌وه‌ی نافرته‌که و راگیرکردنی به شیوه‌یه‌کی شرعی و رینک و پینک و به‌گویره‌ی ژبانیکی مروفایه‌تی، یان به‌ره‌لاکردنی به شیوه‌یه‌کی چاک و شیرین، به‌م رهنکه باسی به خراپه نه‌کات، وه هر حه‌قیکی ه‌یه بوئی جئی‌به‌جئی بکات، وه نه‌و به‌ره‌لاکردنی به‌مه‌بیت که نه‌یگئی‌رینه‌وه بوئی خوئی و لی پی‌گهرئی ه‌تا عیدده‌ی به‌سهر نه‌چیت و ئیتر نه‌و کاته سهر به‌ستی وهر نه‌گهرئی و نه‌توانن شووبکات به‌هرکس که مه‌یلی ببئی، وه ناتوانن بیته‌وه بوئی میزده‌که‌ی مه‌گهر به‌نیکاح کردن و ماره‌بیه‌کی تازه، به‌ره‌لاکردنه‌که‌ی به‌مه بیت تهلآقی سنی به‌میشی بدات، هرکام له‌م دووباره هر به‌ره‌لاکردنه، به‌لام دیمهن و پواله‌تی حه‌دیس له‌گهل باری دووه‌م و دایه، نه‌وه‌تا (نه‌بو داود) و کؤمه‌لینک حه‌دیسینک نه‌هینن له (نه‌بو رزینی نه‌سه‌دی) یه‌وه که پی‌اوینک گوتی: نه‌فهرموئی: پیغه‌مبهری خوا نه‌بیستم خوا نه‌فهرموئی: ﴿الطَّلُقُ مَرَّتَانٍ﴾ نه‌ی تهلآقی سنی به‌م له‌کوی یه؟ له‌وه‌لام دا فهرموئی: به‌ره‌لاکردنی به‌چاکی و به‌رینکی تهلآقی سنی به‌مه. له‌سهر نه‌م رایه نایه‌تی داهاتوو که نه‌فهرموئی: ﴿فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهَا﴾ تفسیر و پوون که‌روه بو ئیره که نه‌فهرموئی: ﴿أَوْ تَشْرِيحٍ بِإِحْسَنِ﴾ له پاش نه‌وه‌ی چاکه‌کردنی پی‌ویست کرد له‌سهر نه‌و که‌سه‌ی که به‌ره‌لاکردن ه‌لنه‌بئیرئی، ئینجا قه‌ده‌غی نه‌کات له‌سهر میزده‌کان که هیچ شتینک وهرگرن له ژنه‌کانیان به‌رامبهر به‌ره‌لاکردن و تهلآقدانان،

وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا بِمَمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُعِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُعِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٣٣﴾ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا مَحِلَّ لَكُمْ مِنْ بَعْدِ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ

نه فرموی: ﴿لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا بِمَمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا﴾ چه لال و رهوا نیه بو تان

وهرگرتنه وهی هیچ شتیک له وهی که پیتان داون، نیتر نهو شته مارهی بیئت یان هر شتیک
تر که پیتان داین.

نه لى نه سندنه وه وهرنه گرتنه هرچمند وهرنه گیری له پیشه وه به شیکه لهو

نیحسانه ی که فرمانی پی دا، به لام به تاییه تی باسی کرد له بهر نه وهی بدات که کاری نافرته

زور به گرنگ گراوه، وه له بهر نه وهی با شتر بییته بهرگری کر لهو پی اوانه ی که زور دارن و

نه یانه وی ستم بکن له نافرته زه بوون و بی چاره کان، نینجا نهو قده غه کردنه له کاتی کدا که

میرد حمز له جیابوونه بکات و نافرته که ی نه وی، وه نه گمر نافرته که پی اوه که ی نه وی و

بیه وی جوئی بییته وه، نهو کاته هیچ گونا ه نیه و رهوایه بو پی اوه که شتی لی داوا بکات

بهرامبر بهره لاکردنه که ی، چونکه رهوا نیه به بی تاوان ژنه که و مال که شتی له دست دهرچی،

جا له بهر نه وه نه فرموی: ﴿لَا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُعِيمَا حُدُودَ اللَّهِ﴾ واته رهوا نیه بو تان هیچ شتیک

وهرگرتنه وه له وهی که پیتان داون، مگمر پی اوه نافرته که مترسی بکن له وهی که

سنوره کانی خوا راگیر ناکه ن و نه یان شکینن، نهو سنوره انه ی که خوا داین اون و پیویستی

کردون له سسر ژنو میرد به جی هینان یان بهرامبر به کتر، هر وه ها مترسی به ککن که

به وهی بی زاری و نه ویستی که پیدا بووه له نیوانیان دوو چاری داوین پیسی یان هر

شتیک تری نار هوا، ﴿إِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُعِيمَا حُدُودَ اللَّهِ﴾ که واته نه گمر مترسی تان نه کرد له وهی که نهو

ژنو میرد سنوره کانی خوا راگیر ناکه ن ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ﴾ نهو حمله هیچ گونا هیک

نیه له سسر نهو پی اوه نافرته انه له دان وهرگرتنی نهو مال و شته ی که نافرته که نه یادت

بهمیردهکەى و خۆى پىزگار ئەکات و پىزى جوئى ئەبىتەوه، که ئەوهش له ئىسلام دا پىزى
 ئەگوترى (خلع) واتە جىابوونەوه و پزگار بوونى ژن له مێردهکەى بەرامبەر ئەو مال و شتەى
 که ئەدرئى بە پىاوکە، واتە گوناھو نىه لەسەر پىاو له وەرگرتنى ئەو مالە، وە گوناھىش نىه
 لەسەر ژنەکە لەدان و دەست لى هەلگرتنى ئەو مالە، وە بۆ ئەوهى بەباشى تى بگەين لەما
 مەسەلەيه پووداويک لەم بارەيهوه ئەهينين کەلە چەرخى پىغەمبەردا (ﷺ) بەدى هات و
 ناوبراوه بە يەکەم (خلع) له ئىسلام دا (ئىمامى مالک) لەکتىبە حەدىسەکەى خۆى دا که
 ناوى (موطا) ئەفەرموئى: (حەبىبەى کچى سەهلى ئەنصارى) ژنى (سابتى کوپى قەيس) بوو،
 وە پىغەمبەر (ﷺ) بەيانىکە لەتارىکى و بووم و لىندا له بەرقاپى دا تارمايى ئەو ئافەرتە
 ئەبينى و ئەفەرموئى: کىت؟ ئەوئىش ئەلئىت: (حەبىبەى کچى سەهل) موسلمان، ئىنجا پىزى
 ئەفەرموئى: ئىشت چىه؟ ئەلئى بەهيج جوژ ناژىم لەگەل (سابت)، ئىنجا (سابت) دىت و
 پىغەمبەر (ﷺ) پىزى ئەفەرموئى: ئەمە (حەبىبە) يەو ئاوا ئەلئى، ئىنجا (حەبىبە) ئەلئى: هەرچى
 پىداوم لامە، ئىنجا پىغەمبەر (ﷺ) ئەفەرموئى: لىنى وەرگرە، ئىنجا ئەوئىش لىنى وەرئەگرئى و
 تەلاقىکى ئەدات، ئەم پووداوه بەدرئىژتر (بوخارى) ئەهينئى له (ئىبن و عەباس) وه - خوا لىيان
 پازى بى - وه هەر وهما (ئىبن و جەرىن) ئەهينئى له (عیکرەمە) وه، ئەم رىوايه تانە بۆمان پوون
 ئەکەن وه چۆنەتى وزالى ئەو حالە تەدەروونىهى کەبوو بەهۆى ئەو جيا بوونەوه، که حالە تىکى
 ئەوهندە زۆردار بوو چارەسەر نەکرا بەو جوئى بوونەوه نەبىت، لەبەرئەوه پىغەمبەر (ﷺ) دژى
 ئەوه ستا و له بەرنامەکەى خوا ئەو چارەسەرىهى بۆ وەرگرت، ئا بەو جوژه ئىسلام هات
 چارەسەرى دانا بۆ هەموو قووت و گرئى يەک، وه دەرمانى ديارى کرد بۆ هەموو دەرد و
 نەخۆشەک، لەبەزەهى و مېهەبانى خوا بەزىاد بىت، ئىنجالە بەرئەوهى هەموو راستى و
 ناراستى و لى بىران و فروفىلک لەم جوژو بەسەر هاتانەدا ئەگەر پىتەوه بۆ له خوا ترسان و له
 خوا نەترسان، لەبەرئەوه باسەکەى دوايى پى هینا بە ترساندن له خود و له شکاندن
 (سنوورەکانى خوا، فەرمووى: ﴿تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ﴾ ئەو ياسا و بىرارانە سنوورى خان ﴿فَلَا تَسْذُومًا﴾
 کەواتە تىپەر مەکن لىيان و دەست درىژيان لى نەکن بە کردەوهى پىنچەوانە و دژ رفتارى.

ئىنجا ھەر ھەشە و ترساندەنەكە بەھىز تر ئەكات، ئەفرموى: ﴿وَمَنْ يَنْعَدْ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾

ھەر كەس دەست درىزى ئەكات و سنوورەكانى خوا ئەشكىنى ھەر ئەوانە ستمەكارن.

تەبىرەكانى قورئان زۆر زۆر ناياب و سەرنج پاكىشن، بۇ ويئە لىرەدا ئەفرموى: دەست

درىزى مەكەن و تىبەر نەكەن لە سنوورەكانى خوا، وە لە پاش باسى قەدەغە كردنى خواردن و

خواردنەنەو و كارى ژن و مىردى لەكاتى پۆژوودا لەدواى قەدەغە كردنى ئەوانە فرموى:

ئەوانە سنوورەكانى خوان، كەواتە نزيكيان مەكەنەو، وە ھوى ئەو جياوازىش جياوازي

شوينەكانە. لەباسى پۆژوودا چەند شتى قەدەغە كراوہ كە نەفس زۆر بە سۆزو نارەزىوہ

بۆيان، كەواتە نزيك كەوتنەوشيان ھەر جىگەى مەترسىە و لەوانە يە پايانكىسى بۇ شكاندنى

سنوورەكان، بەلام لىرەدا شوينى ئاژاوہ و ناكوكى و ئەو شتانە يە كە نەفس بىزارە لىيان،

كەواتە لىرەدا مەترسى لە شكاندن و تىبەر كردن ئەكرى نەك لە نزيك كەوتنەوشيان!!

بەراستى ھەر بە قورئان ئەكەوى بدوى و باسى ھەر شتى بكات. ئىنجا ئەگەر نەوہ بۇ

سەرباسى تەلاقى سەيەم، حوكم و بەرھەمەكە يمان بۇ پوون ئەكاتەو، ئەفرموى: ﴿فَإِنْ طَلَمَهَا﴾

ئىنجا ئەگەر لە پاش دووجارەكە تەلاقى ترى دا ﴿فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدِ حَيْ تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ﴾ ئىتر ئەو

تەلاقى دراوہ حەلال نابى بۇ تەلاقى دەرەكەى لە پاش ئەو تەلاقى سەيەمە ھەتا شوو ئەكات بە

مىردەيكى تر غەيرى ئەو، وە ئەو مىردى دووہە كارى ژن و مىردى لەگەل ئەكات وەك لە

ھەدىسنىكدا ھاتووە كە (ئىمامى شافىعى و ئەحمەد و بوخارى و موسلىم) و كۆمەلەك ئەبەينن

لە داىكى ئىمانداران (عائىشە) وە - خوا لىي رازى بى - كە ئەفرموى (عائىشە) ى ژنى

(رىفاعە) ھاتە خزمەت پىغەمبەر (ﷺ) و تەلاقى داوم و ئىنجا (عبدالرحمنى كورى زوبەين)

خواستوومى وە ئىستا كەلكى پىاوہتى پىوہنىە و كارى ژن و مىردى پىناكرى، ئەوئىش

فرموى: ئەتەوى بگەر نىتەوہ بۆلاى (رىفاعە)؟ نەخىر شتى وا نابى تا كارى ژن و مىردى

نەكەن، ئىنجا ئەو شوو كوردنەش ئەبى بە شىوہىەكى راستى و ئىجگارى بىت بەلاى زۆر بەى

زانايانەو، نەك فىل و بە نيازى ئەوہ دواى چوونە لاى بەگورجى تەلاقى بدات، وەك باوہ بەو

جۆرە ئەكرى، وە بەلاى ھەنەفى و شافىعى يەوہ دروستە بەلام كەراھەتى ھەيە،

فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾ وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا لِهِنَّنَّ أَجْلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لِنَعْتِدُوا وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَلَا تَنْجِدُوا آيَةَ اللَّهِ هُرُؤًا

﴿إِنْ طَلَّقَهَا﴾ نینجا پاش نهوی که شوری کرد به میردی ترو میرده که چوه لای، نهگر
 نه میردی دوومه ته لاقی دا ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا﴾ نهو حمله هیج گوناوه خراپی یهک
 نیه له سر میرده پیشووه که و نه نافرته که بگرنهوه بؤلای یهکتر به نیکاح و ماره ییهکی
 تازهی سر له نوی ﴿إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ﴾ نهگر لایان وابوو که سنورهکانی خوا پاکیر
 نهکن له باره ی ژن و میردیوه، کهواته هیج شتیکنان به نارزوو کاری نیه، وه هر واره بهره لا
 نهکروین به پی پیویست و خواست و نارزووی خویمان یهک بگرین، یا جوئی ببینهوه،
 بهلکو بؤ هموو کاروبارمان خوا سنوروو بریاریکی داناوه، نهبن ژیانمان له چوار چیوهی
 نهو سنورانه دهرنه چی، نهگینا دووچاری دهردی هر دوو جیهان نهبن، وه به پی پی
 میهره بانوی و به زهیی خوی نهو سنورانه شی به پوونی باس کردووه بؤمان، کهواته هرکس
 ژیرو زاناییت به باشی نهو سنورانه نه ناسی و تی یان نهکات، وه هرکس زانا و
 تیگه یشتوو نیه تاوان له خویتهی، نه فرموی: ﴿وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ﴾ نهو یاسا و بریارانه سنوری
 خوان ﴿يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ به پوونی باسیان نهکات بؤ هر گهل و تاقمیک که تی نهگن و زانان،
 کهواته نهوانه چهسانی نهکن بؤ کردهوهکان به پی پی نهو یاسا و بریارانه، نینجا دیته سر
 باسی حوتهم، که چند ته من و پندیکه له لایه ن خوی پهروردگاروه سه بارهت به رهفتارو
 کردهوی چاک و شیرین دهریاری ته لاق دراوهکان، نه فرموی: ﴿وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ﴾ کاتی که
 ته لاقی نافرته کانتاندا، ﴿فَلَمْ تَجِدُوا لِهِنَّنَّ أَجْلَهُنَّ﴾ نینجا گه یشتنه دوا دویسی عیده و ماوه که یان
 ﴿فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ﴾ نهو حمله یان پگریان کهن و بیانگرنهوه ژیر نیکاحی
 خو تان به شیوه یهکی چاک و شرعی و بن زیان پیگه یاندن، یان لیان جیا ببینهوه و بهره لایان
 کهن بهم رهنه لیان گهرین تا عیده یان به سر نه چی و نهو کاته سه ربهست و بزگار نهبن،

بەبى زيان پىنگەيانىدن بە درىژەدان بە عىيدەيان، ئەوئش بەم رەنگە لە دوا دوايى عىيدەكەياندا بيانگىرئەو و لەپاشدا ھەمىتر تەلاقىان بەئەو تا عىيدەيەكى تر ھەلبىژمىز، وە ھەرئھا تەلاقى سىئەيەمىش، وە بىئگومان ئەو جۆرە پگىر كردن و گىرئانئەو بۇ زيان پىنگەيانىدن، وەك بەم فەرئوودەيە دەست نىشانى بۇ ئەكات، ﴿لَا تُكُونَنَّ ضَرَارًا لِّمَعْدُونًا﴾ وە پگىريان مەكەن و مەيان گىرئەو بە نىيازى ئەوئى زىانئان پىئ بگەيەنن بەدرىژەپىندانى عىيدەكانئان، بۇئەوئى سىئەمئان لى بگەن بەسزادانى دەرئوئان بەو درىژەپىندانە، يان بەم رەنگە ناچارئان بگەن بەوئى مارەيى و مالى خۇيان بەن پىئان و تەلاقى لەسەر وەرگرن، ﴿وَمَنْ يَمَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ﴾ ھەرکەس ئەو بەكات بىئگومان ئەو كەسە سىئەم لە خۇئى ئەكات بەمەئى ئەيخاتە بەر سزائى خوا، بەوئى خۇئى بىئەش ئەكات لە ئەجرو پاداشتى ئەو پىنگەو بارە راستى كە خوا بۇئى دانائە، وە ھەرئھا خۇئى بەدئاو ئەكات لەئاو خەلكدا، چونكە ئەو جۆرە كردهوانە لەگەل ئافرەتى زەبوون و بىئچارەدا ھۇئى سووكى و رىسوايە.

ئەو جۆرە كردهو ناپەرئوا باو بوو، وە ھەرچۇئى ئايەتەكە دەست نىشانى بۇ ئەكات چەند ھەوالو رىوايەتىكىش پىئى ھاتووە، يەكئى لەوانە رىوايەتى (ئىبن و جەرىئ) لە (ئىبن و عباس) ھو، وە رىوايەتى سوودى كە ئەفەرئوئى: ئەم ئايەتە ھاتە خوارەو دەربارەئى (سابتى كوپى يەسارى ئەئسارى) يەو كە ژئى خۇئى تەلاق دا بەو جۆرە ناپەرئوا تا ئەم ئايەتە ھاتە خوارەو و جەلوگىرىئى كرد لەو سىئەم و دەست درىژئانە.

ئافرەت لە سەردەمى ئەفامىيدا دووچارى ھەموو ناپەرئەتى و تەنگەتاوى ئەبوو لە ساوايى و مندالىدا دووچارى زىندەبەچالى ئەبوو، وە ھەرئەكئى لەو پزگار ببوايە بە ئەوپەرى سووكى و رىسوايى و مەيئەتەرە ئەژئاو گەرە ئەبوو، ئىنجا كە شوى ئەكرد حوشترئو و لاخ و مالات زۆر بە نىرخ تر بوو لەو ئافرەتە ھەرئارە بەلاى مىردكەيەو، ئىنجا كە تەلاق ئەدرا بەو شىوئەيە تەلاق ئەدرا كە باس كرا، ئىنجا ئىسلام ھات فرىاي ئافرەت كەوت تىمارە چارەسەرى ھەموو زام و دەرئىكى كرد، وە ئەسىمى ناسك و پىر فەرئ بەزەيى خۇئى دا لە دل و دەرئوئان، وە ھات پلەو پايەئى بەرز كردهو و ھىئايە رىزى پىاو و ھەموو مافىكى دىارى كرد و پىوئىستى كرد لەسەر پىاوكان و كار بەدەستەكان بەجئەئان و پاراستنى ئەو

مافانه، وه ئهو بهجن هينان و پاراستنه‌ی گيڙا به عيبادهت و خواپهرستی و پيچهواني گيڙا به
 ستم و تاوان و له خوا ياخي بوون، نه‌مانه‌شی هموو کرد بهين نه‌مه‌ی کهس شتی وای به
 دلدا هاتين، وه بهين نه‌وه‌ی هيچ نافرته‌تيک داوای هيچن لهو مافانه‌ی کردبين، به‌لکو دان نان
 بهو مافانه‌دا له لايهن پياوو باوی گشتيه‌وه به ستم و تاوان دائه‌نرا، کهواته نه‌وه‌ی که
 ئيسلام کردی له باره‌ی نافرته‌توه، وه‌ک له هموو بارو ناوچه‌کانی تره‌وه، شوپشينک بوو
 هه‌لی گيرساند بو سهر ئهو هموو کارو کرده‌وه ناڤه‌وايانه‌ی که دهرباره‌ی نافرته‌توکران، جا
 له‌بهر نه‌وه پنيويست بوو بهو هموو ته‌من و ترساندن و ناموزگاريه‌ی که له‌م نايه‌تانه‌دا بلاو
 بوونه‌توه، وه بهين ئهو هموو هه‌ول و ته‌قه‌لايه ئهو هموو بارو کرده‌وه خراپانه لانه‌بهران و
 له ريشه‌وه دهرنه‌نه‌هينران، نه‌م نايه‌تانه‌ی که هاتن له‌باره‌ی کاروباری نافرته‌توه - وه‌ک هموو
 نايه‌ته‌کانی تريس - پوون و په‌وان و بن‌قورت و گرین، کهواته هه‌رکه‌س بيه‌وي فرؤفيل بکات
 لهو کاروبارانه‌دا - وه‌ک ئهو راگيرکردن و گيڙانه‌وه‌ی که نه‌کرا بهو نيازه خراپانه‌ی که باس
 کران - نه‌و کهسه وه‌ک گالته و لاقرتی بکات به‌م نايه‌تانه وايه، وه‌کو نه‌فهرموي: ﴿وَلَا تَلْحِذُوا
 آيَاتِ اللَّهِ هُرُوعًا﴾ نايه‌ته‌کانی خوا به گالته مه‌گرن، به‌م په‌نگه بتانه‌وي به فرؤفيل خوتانيان لی
 بشارنه‌وه و په‌فتاريان پئ نه‌کن، به‌لکو زور گرنگ بيانگرن و به پئکی په‌فتاريان پئ بکه‌ن،
 يه‌کن لهو فرؤفيلانه نه‌ويه که (ئيبين و نه‌بی عمر) و (ئيبين و مه‌روه) نه‌گيڙنه‌وه له (نه‌بو الدرداء
)وه که نه‌فهرموي: پياوی و ابوو ژنی ته‌لاق نه‌دا يان به‌نده‌ی نازاد نه‌کرد، له‌پاش دا
 نه‌يگوت: گالته‌م کردو به گالته‌وه نه‌وه‌م وتوه، ئينجا بهو بونه‌وه نه‌م نايه‌ته هاته خواره‌وه
 جله‌وگيري کردن لهو جوړه فيله، وه حه‌ديسيش هات ئيجگاری ئهو جوړه فيله‌ی خست!
 (نه‌بو داود و ترمزی و ئيبين ماجه و حاکم) حه‌ديسيک نه‌هينن له (نه‌بو هوره‌يره)وه که
 پيغه‌مبه‌ر (ﷺ) نه‌فهرموي: سئ شت هه‌ن به گالته‌يشه‌وه بگوترين هه‌ر دائه‌به‌ستين: نیکاح و
 ته‌لاق و گيڙانه‌وه‌ی نافرته‌تو بو ژير نیکاح، وه (نه‌بو الدرداء) نه‌فهرموي: نیکاح و ته‌لاق و نازاد
 کردنی به‌نده وه (عمری خه‌ليفه‌ی دوهم) نه‌فهرموي: چوار شت هه‌ن داخراون و قوفل دراون:
 نه‌ز، ته‌لاق، نازادکردنی به‌نده، نیکاح کردن.

وَأَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ لِيُعْظِرَ بِهَا وَأَتَّقُوا اللَّهَ

وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣١﴾

به هرحال له کۆن له تازهوه فروفیل زۆر کراوه و نوسراونهتوه و کتیبی تایبهتیشیان بۆ دانراوه و ناوبرا به {کتاب الحیل} کتیبی فېو فیلهکان، وه بهراستی ئهو کردهوهیانه بهرهم و سهرنجامیکی زۆر خراپیان ههبوو، وه بوون به هۆی پشت کردنه نایینی خواو پهک خستن و له کار خستنی یاساو بریارهکانی خوا که ئهوهش کانگا و سهراوهی ههموو پهستی و دواکهوتن و زهبوونی و لهکارکهوتنی ئهم گهلهبوو، وه لهپهروی راستی دا ئهو فروفیلانه سهریان لهلاقرتی و گالتهکردن به نایهتهکانی خواوه دهرچوو، خوا پهنامان بدات لهوه، ئینجا ویزادن و دهرهون ئههینتیه جۆش بهوهی چاکه و بههرههی خوامان ئهخاتهوه بیر، وه به تایبهتی ئهم قورئانهی که تهمن و نامۆزگاریمان ئهکات پئی، وه ئهمان ترسینتی لهوهی نا فرمان بین، وه بیدارمان ئهکاتهوه به ناگاداریی خوا به ههموو شتی، ئهفرموی: ﴿وَأَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ بیربکهنهوه له چاکه و بههرههی خوا به سهرتانهوه و باسی بکهن، به سوپاس کردن و ههلسان به مافی ﴿وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ﴾ وه به تایبهتی بیربکهنهوه و باسی ئهو چاکه و بههرههه بکهن که نارديه خوارهوه بۆ سهرتان که ئهوهش بریتیه له قورئان که کتیبه و زانینیکی سوود بهخشه و پر له بهرژهوهندیه، یان مهبهست به کتیبه که قورئانه و مهبهست له حیکمهتهکه رهوشتی پاکی پیغهمبهر (ﷺ) که ئهوهش نیراوته خوارهوه بۆ سهردلی بهههپی و خراوته دلیهوه ﴿يُعْظِرُ بِهَا﴾ له کاتیکدا که نامۆزگاریتان ئهکات بهوهی که ناردهوهته خوارهوه، وه رینهوونیتان ئهکات پئی، ﴿وَأَتَّقُوا اللَّهَ﴾ وه بترسن له خواو خۆتان بیاریزن له مل پیچی له فرمانهکانی و ههلسانتان به پیچهوانهیان، ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ وه بزائن که خوا زانا و ناگایه به ههموو شتی، کهواته خۆتان بۆ ناشاریتهوه و

هرچی بکهن و نهیکن زانایه پیئی، وه هر فرمانیک بدات همووی لهزانینهومیه و
 بهرژوهندی تاییه، کهواته به پیچهوانهوه رهفتار نهکن، بیگومان چاکه و بهمهری خوا به
 شیوهی گشتی نایهته ژماره بۆ هیچ کس، کهواته لهو بارهیهوه مهگر هر بیدهنگ بین،
 بهلام وهک نهوه ناکری بۆمان، با هندی بدوین له گهرهترو بهنرخ تری جیهان و جیهانیان،
 وه به شیوهی تاییهتی بۆ گهلی عهره ب که یهکم چین و تاقم بوون نم قورئانهیان چوو به
 گونچکهدا، بیگومان پیش نم نایین و قورئانه شتیکن نهبوون که باس بکرین و نرخیکیان بۆ
 دابنری، بهلکو ژیر دهسته بوون و چهوساوه بوون له ژیر چهپوکی بیگانهدا، وهله ناو
 خویشیاندا بهش بهشو پارچه پارچه بوون و همیشه خو خور بوون و هر بووبونه یهکتر،
 وه هیچ شتیکیان پی نهبوو که بهکاری خویشیان بیت چونکه جای خهلکی تر... بهبی
 دهسهلاتی و بینهوایی نهژیان مهگر تاکه تاکه یهکیان که بهخوین مژنی نهوانی تر بووبوون
 به سر مایهدار بهسر باقی ترهوه! وهله ژیری و قام دهرهوندا هر هژارو بیدهست بوون،
 گرنترین شت لهژیاناندا دهست درژی و تالان و ناروق خواردن و قومار کردن بوو.

نالهو پهستی و خواری و بینرخیه پزگاری کردن، وه رادهو پلهی بهرژکردنهوه، تا
 رادهیهک فریای نادهمیتی و مروقاییهتی کومتن و بپون به تاقانه پروناکیهک له جیهاندا، وه به
 ماموستایهتی و بهسرکردایهتی نهمان هموو جیهان و جیهانیان بهمهمهند بوون، وه تا
 نیستا و لهمو پاشیش ههتا ههتایه رهوشت و کردهوی نهوان پنگه نیشاندهر و سهرمهشقه
 بۆ هموو ویل و سرگردانیکن، گهیشتن بهو رادهو پلهبهرزه له سایهی نهو نایینه و نم
 قورئانه پیروزی که لیهدا بیران نهخاتهوه و سهرنجیان بۆ رانهکیشتی، وه نهو یهکم تاقمه
 باشر تیگهیشتن له گهرهیی نم نایین و قورئانه، چونکه نهوانه یهکم جار نهو پهستی و
 بیوئی و بینرخ سهردهمی نهفامیهیان به خوینانهوه بینیهوه، وه تازه لهو ژیان بهده
 هاتبونه دهرهوه و گهیشتبوون به ژیانی کامرانی و ناسوی هره بهرزی مروقاییهتی!

وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَعْنٌ أَجْلَهُنَّ فَلَا تَمْسُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحَنَّ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَضَوْا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ ۗ ذَٰلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَن كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۗ ذَٰلِكُمْ أَزْكَىٰ لَكُمْ وَأَطْهَرُ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣١﴾ وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ

ستم و دست در زبانی تر در باره ی نافرمانان شوهر بود که به باره ی شوهر کردنی بود
 گوئی نه تنها به همزا و پینا خوشبوئی نافرمانت، یا به پینا خوش بوئی، بلکه تنها باو
 نافرمانی پیاو حساب بود، نه به له لایه کوه، و نه له لایه کی ترمه پیاوی و ابو نافرمانی
 تعلق نهاد، به لام به زور یا به هر جور یکی تر هولی نهاد شو نافرمانی نه به ستم و نه
 شو کردن، اینجا هم نایه خوار بود که دست نهادن بوجله گیری و قهقهه کردنی هر کام
 له دو جور ستم، نه فرمودی: ﴿وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ﴾ کاتی که زن کاتان تعلق دا ﴿فَلَعْنٌ
 أَجْلَهُنَّ﴾ اینجا نه انیش گیشتن به ماوهی خویان به هم رنگه عیددیان دواپی هات و کاتی
 شو کردنیان هات ﴿فَلَا تَمْسُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحَنَّ أَزْوَاجَهُنَّ﴾ شو حله رنیان لی مگر و میان
 به ستم و نهوهی شو بکن به میزدمکانیان، واته مردمانی پیشویان که تعلقان دان، یان
 نهوانی که تازه نهیانهوی شوویان پی بکن بن به میزدیان ﴿إِذَا تَرَضَوْا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ﴾ کاتی
 لهناو خویاندا به یه کتر پازی بن به شیوه یه که شرع و باوی خلی بیوی و پی یان باش
 بیست، جا نه گهر پوی هم فرموده یه کرایته میزده تعلق در مکان شو ما به بست
 جله گیری له ستمی دوهم، و نه گهر پوی بکینه کس و کار و به دستی نافرمانکان شو
 حله جله گیری له ستمی یه کم، نایه که هر کام له دو باره هله نگری وک زانیانی
 تفسیر هر دوویان فرموده و دو بهر مکن تیای دا، به لام بن گومان پواله تی نایه که له گهل
 باری دوهمدا گونجاوتره، و به بیجگه لهوش حدیسن که (ترمنی) نهیینن له (معقلی
 کوپی یه سان) - خوا لی پازی بن - به تهاوی نهیپی به سر هم باری نه فرمودی:
 (معقل) خوشکی خوی دا به یه کن له موسلمانان له چرخ پیغمبردا (ﷺ) له پاشان
 تعلق داو نهیگیرایه هتا عیددی به سرچوو، اینجا شو دووانه له نهوه حزیان نه کرد
 له یه کتر، اینجا که خزایی کهران هاتن بوجوازیینی نه میس چوو پیشمه له گهل یان بوجوازیینی

خرازبینی، نینجا (معقل) پی وی ووت: ناکهسی کوپی ناکهس: من پریم لی گرتی و کاتی
 خوی پیم دایت و کهچی تلاق دای، سونند به خوا نایهتهوه لات هتا ماولا، نینجا خوا که
 زانی ثم دووانه پیویستن به یهکت، ثم نایهتهی نارده خواروه... نینجا که (معقل)
 بیستی فرموی: بیستم و گوئی پرایه لیم لهسره بو خوی خوم، بههوی نهوه بانگی کرده
 میزده پیشووهکی و ووتی: نهوا لیت ماره نهکه و پریت نهگرم پی... بن گومان بههرحال
 هرچون مهیست بیت هر دو جوړه ستمهکه هر قدهغیه له لایه ن خواوه و پیویسته
 هموو برواداریک دور کهویتهوه لههر ستم و ناروا یییک، وه نهبن هر برواداریک بهسوزو
 پروشهوه بوهستی لهبردم ثم فرموده ییدا: ﴿ذَلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
 الْآخِرِ﴾ نهوی که باسکرا ناموزگاری پی نهکری هرکام له نیوه که بروای هییه و پروا نههینتی
 به خوا و به پوزی دواپی: بن گومان ثم قورن و نایینه ناموزگاری هموو کهسی پی نهکری،
 بروادار و بن پروا، به لام هر برودار نامادهیه بو پروا سوود و بههری لی وهر نهگری،
 لهبر نهوه تاییهتی کراوه و باسی بن پروای تیانیه، وه هر وهها هر برواداریک نهبن به هموو
 دلنیایی و نارامی دلوه بروای هبن بهمه که نهفرموی: ﴿ذَلِكَ أَنْزَلْنَا لَهُ وَأَطْرَهُ﴾ شو په ندو
 ناموزگاری وهرگرتن و کردهوه به گویره پی و فردارتره بوتان و پاک و خاوین تره، وه
 باشر پاکتان نهکاتوه له چلک و چهپلی گوناو ستم، وه شو کهسهی که ناموزگاریتان
 نهکات خوییه که ناوی ﴿اتر﴾ یه ﴿وَاللَّهُ يَسْمَعُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ وه خوا نهزانی و نیوه نازان، خوا
 نهزانی چی چکه و برزهوندی تیدایه، وه نیوه شو شتانه نازان و هرچی خوا زاناتان
 نهکات پی نیوه نایزان، کهواته بهرامبر هموو کار و فرمان و بریار و یاسالا خوا بیجکه
 له مل کهچی و گوئی پرایه لی نابن هیچ شتیکی تر بین، یاسای ههشتم په یوهندی هییه به
 شیردانی منداله ساواکان پاش تلاق دانی دایکهکانیان، بن گومان هرچند باوک و دایک له
 پاش تلاق دانی تمواپی په یوهستی ژن و میزدیان نامینتی و نهچری، به لام په یوهندیان به
 پوله و مندالهکانیانوه ناپچری و هر نهمینتی، وه بیجکه لهوش نهگر له پاش پچران و جوئی
 بوونهوی باوک و دایک چارهسری مندالهکانیان نهکری، به تاییهتی ساوا و شیر خورهکان،
 نهبن شو منداله هراران زایه بن و تیا بچن، لهبر نهوه خوی میهرمان چارهسری شو
 بیچارانهی کرد بهم جوړو شیوهی که نهفرموی: ﴿وَالْوَالِدَاتُ يُرْضَعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ﴾

دایک شیردەرمان شیری پۆله شیرخۆرهکانی خۆیان نهمین دوو سالی تهواو، واته باشیریان
بهمنی، ئینجا نهم شیردانه پیویست و فرزه لهسهریان نهمگر:

۱- مندالهکه باوکی نهمی یان بیی به لام بی دهست و لات بییت، وه مندالهکهش مالی نهمی.

۲- نافرهتیکی تر دهست نهمکوی که شیری پی بدهات.

۳- مندالهکه مەمکی غەیری دایکی وهرنەگرئ.

له غەیری نهم حاله تانهدا فرز نیه لهسهر دایکهکان، بهلکو سوننمهته، هەرچهند بهروالته
دایکهکان گشتیه بۆ تهلاق دراوو تهلاق نهدراو، بهلام تایبه تیمان به تهلاق دراومه، وه
(موجاهیدو ئینو و جوبه یرو زهیدی کوپی نهمسهم) ی لهسهره، چونکه به دوا ی باسی ته لاقدا
هاتوه، وه شیردانی ته لاق دراوهکان جینگه ی قسه و باسو و چاره سه رکردنه، وه نهمگر نهم
په یومندیه به پێک و پێکی مایه تهمه نهمی پۆزی و پۆشاک ی پی بدری شیر بدهات و شیر نهدات، وه
تهفسیری بهم جۆره پێکه لهگه ل نایه تهکانی سوورته ی «الطلاق» دا که هاتوون له م باره یه وه
بی گومان تایبه تین به ته لاق دراومه، ئینجا کاتی نهم فرمانه پووبکاته ته لاق دراو، نهمی
باشتر پووبکاته ته لاق نهدراو، کهواته نهموان باشتر نهمی شیر بهمن به پۆله ی خۆیان.

خوای میهره بان نهم یاساو بریاره ی دانا، چونکه خوی وه که له ههموو کهسن میهره بان
تره، ههموها خوی باش نهمزانی که شیر ی دایک به کارترو به نرخ تره بۆ پۆله ی
خۆشه ویستی، وه سوودی زۆرتره بۆ تهن دروستی و نهروونی نهم ساوا یه ههر شیر یکی تر،
وه ههموها خۆیشی باشی زانیوه که نهم دوو ساله پیویسته بۆ گه شه کردنی ساوا، به
گه شه کردنیکی پێک و تیرو تهواو، چ گه شه ی نهروونی، وه چ گه شه ی لهشی و تهن دروستی، وه
نهم دوو شته له پاش تاقیکردنه وه و لیکۆلینه وه به باشی دهرکهوت بۆ زانایانی تهن دروستی و
نهروونی، جا کهواته نهمهش چاکه و به مه ره یه کی تر بوو که له پینش دهرکهوتنیاندا خوای
میهره بان دهست نیشانی بۆ کردن. شیر خواردنی و دوو سال دهرکهوت که زۆر پر سوود و
به نرخه بۆ منداله که، بۆ نه وه ی تیرو تهواو ترییت، وه نهم دوو ساله نهم په ری ماوه ی شیر
خواردنه، نه که نهمی دوو سال تهواو بکری و بهمن نهمه منداله که ناتهواو دهرچیت،

لَمَنْ أَرَادَ أَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلِّفُ نَفْسٌ إِلَّا مَا وَسَعَهَا
لَا تُضَكَّرَ وَوَلَدَةٌ بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَلَدِهِ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ

جا لهبرئمهوه لهدواى شهوه نهفرموى: ﴿لَمَنْ أَرَادَ أَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ﴾ شهو دوو سالى تهواوه بو
كسنيكه كه بيهوى شير خورى بكات و بگاته شهوپهري ماهوى.

دايكهكهكان بهو جوړه شير شهمن، وه بهرامبهر شير دانكهكيان نهفرموى: ﴿وَعَلَى الْمَوْلُودِ
لَهُ﴾ پيوسته لهسر شهو كسهى كه مندالهكوى بو وينراوه، واته باوكى مندالكان ﴿رِزْقُهُنَّ
وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾ پوزى دانى شهو دايكانه و پوشاك بو كردنيان بهپنى باوو عورف بهبن
زياده پهوى و كهو و كوږى، يان به جوړى كه حاكى شمع داي شهنى و پجواى شهبنى،
بنگومان شهوى كه دانهنرى لهسر شهو باوكانه و پيوست شهكرى لهسريان شهبن شهندانريك
بيت كه له توانادا بيت، وهكو نهفرموى: ﴿لَا تُكَلِّفُ نَفْسٌ إِلَّا مَا وَسَعَهَا﴾ هيچ شتيك پيوست
ناكرى لهسر هيچ نهفسيك و هيچ شهريك ناخرى بهسرى دا، مهگر شتيك و شهندانريك كله
توانايهتى، بهلى خواى ميهربان له هيچ كارىكدا بهندهكاني تنگهتاو ناكات، بهلكو هموو
داواو شهركهكاني لهسنورى توانينى بهندهكاندايه، له سنور بهدر داوا ناكات، بهلام
شهوى بهجن هينانى شهو شهندانزى كه له سنوردايه، بو وينه: ليرهدا باوك و دايك وهك
هاوبهشن له پولهكهياندا، شهبن هاوبهشيان بكات له شهرك و پيوستى سرشانيان بهرامبهر
شهو ساوا شيره خوزه، بهم پهنگه با دايك شيرى پى بدات و بهخوى بكات، وه باوكيش با
هلسنى بهشهركى خورك و پوشاكى شهو دايكه، هركام لهم دوانه له سنورى توانينى
خويانداو بهبن زيان گهيانندن به يهكر له پنى شهو مندالهوه، وهكو نهفرموى: ﴿لَا تُضَكَّرُ
وَوَلَدَةٌ بِوَلَدِهَا﴾ با هيچ دايكيك بههوى مندالهكويهوه زيان نهگيههتنى بهباوكى مندالهكه، بهم
پهنگه پهلپو بيانوى زياد بگرى لهخوراك و پوشاكدا، وه هميشه دلى خهريك بكات بهو
مندالهوه و غمبارى بكات بهكم خزمهتى و نهپرسينهوى پولهكوى، يان بهمى بكوپته
پهلپو بيانوو مندالهكوى بداتوه بهسردا كاتى كه شهزاتى شهو پياوه پنى گيراوه دايهنى
دهست ناكهوى و مندالهكش نولفهتى گرتوه بهمهوه لاي كسى تر نازى، ﴿وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ﴾

﴿بَوْلِدَةٌ﴾ وە با ھېچ مندال بۇ وىتراونىك - واتە ھېچ باوكىك - بە بۇنەى مندالەكەيسەمە زيان

نەگەيسەننى بە داىكى مندالەكە، بەم رەنگە بەكەم و كوپى و چىروكى خۇراك و پۇشاكەكى
بداتى، يان بەكەيتە بېوياننو لىنى كاتى كەزانى داىكەكە زۇر بەسۇزو پەروشە بۇ مندالەكە.

لىرەو لە پىشەمە لەباتى ﴿وَالِدَةٌ﴾ واتە باوك فەرمووى: ﴿الْوَالِدُ لَهُ﴾ واتە كەسىك كە

مندالى بۇ وىتراو، ھۆى ئەمەش - ەك زانايان فەرموويانە - چەند شتىكە: يەكئ لەوانە

ئەمەيە كە (زەمەخشەرى) ئەفەرموئى: تا بزانئى كە داىكەكان مندال بۇ باوكەكان ئەوئىنو

مەبەستى سەرەكى باوكەكانە، ە لەبەرئەمە ئەوەيشە كە بە بۇلەى ئەوان و بەناوى ئەوانەمە

ناو ئەبىرئىنو بانگ ئەكرئى، ە داىكەكان ەك كەيس و زەرفىكئ، بە ئەمانەت و سىپاردە

مندالەكانيان تيا دائراو، ەك (مەئمونى عباسى) ئەلئىت:

لا تزرين بفتى من ان بكون له ام من الروم او سودا دعجا

فلانما امهات الناس اوعية مستودعات وللأباء ابناء.

كەواتە ئەم و تەيە ﴿الْوَالِدُ لَهُ﴾ لىرەدا زۇر رىك و بەجئ ترە لە و تەى ﴿الوالد﴾ چۈنكە

ھاندانى تيايە بۇ باوكەكان لەسەر ھەلسانىيان بەئەركى بەخىوكردنى داىكەكان، ە دەست

نىشانى تيايە بۇ ھۆى پىئويست كردنى ئەو ئەركە لەسەر باوكەكان، واتە ھېچ مەنتىكى نىو

ئەركە ھەلگىرئى، چۈنكە مندالەكە بۇ ئەو ەك و زەھمەت بۇ مندالى خۇى ئەكىشى.

تا باوك بىئى ئەبىئ ئەو ئەركە لەسەرشانى ئەو بىئت، ەكاتى باوكىش نەبوو خواى

مىھەربان چارەسەرى كردوۋە بەمەى كە ئەفەرموئى: ﴿وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ﴾ لەسەر مىرات و

كەلەپوور بەرە وىنەى ئەوەى كە پىئويست كراوۋە لەسەر باوك، واتە كاتى باوك نەبوو پىئويستە

كەلەپوور بەرەھەلسىن بە خۇراك و پۇشاكى داىكى ئەو مندالە بەم شىۋەى كە شەرخ پىئويستى

كردوۋە، لەبەر بەدى ھىنانى ئەو دەستە بەرەيىەى كە ئەبىئ بىئى لەناو كەس و كارو خىزان و

(التكافل العائلى) واتە ھەرچۈنئ كەلەپوور ەرئەگىرئى، ئەبىئ ئەو ئەركەش ھەلگىرئى، ئىتر

مەبەست بەم كەلەپوور بەرە كەلەپوور بەرەيئت لە مندالەكە كاتى كە مرد ەك زۇر بە

ئەفەرموون، يان مەبەست كەلەپوور بەر لەباوكى مندالەكە، واتە مندالەكە ە ئەبىئ لەمالى ئەو

مندال بىرئى، ەك (ئىمامى مالىك و شافىعى) ئەفەرموون، يان كەلەپوور بەرى تر ەك ھەندئى

تر ئەفەرموون و لە كىتئبەكانياندا ئەم رايە بە درىژئى باس كراوۋە.

فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَنِ تَرَاضٍ مِّنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْرِضُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا

جُنَاحَ عَلَيْكُمْ

نهگمر کله پوور بهریش نه بوو پیویسته دایکه که به خییوی بکات و شیرى پییدا له سر
نرکی خوی نهگمر دایکیش بی دهسلات بوو پیویسته له سر دهولت، نهگمر دهولتیش
نه بوو پیویسته له سر دهسلات داری موسلمانان به تایبتهی هوسنی و نزیکا نا بهو جوړو
شیویه مافی دانا بو نو منداله بیچاره و دایکه شیر دهرکه ی، وه هروها مافی دانا و
دیاری کرد بو هموو ماف دارو خاوهن مافیک. له بهزمی و میهره بانیه که ی به زیادیت. نینجا
نهگمر پتهوه بو سر شیردانه که و هر بهندو بارنکی تری هبئ تواری نهکات، یه کم
نه فرموی: ﴿فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا﴾ نینجا نهگمر باوک و دایکه که، یان دایک و کله پوور بهرکه، یان
خاوهن و کار به دهستی کله پوور بهرکه - نهگمر مبهست به کله پوور بهر منداله که بیت -
نهگمر نهوانه ویستیان برینه وهی منداله که له شیریش ته او کردنی دوو سال - وهک زوریه
نه فرموی - یان برینه وهی له پاش دوو ساله که - وهک له (نیز و عباس) هوه نهگمر پتهوه -
به هر کام مبهست بیت نو برینه وه ﴿عَنِ تَرَاضٍ مِّنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ﴾ به هر زمانه دی بیت له لایهن
هر دوو کیانه وه، وه به تهگیرو پاونیز بیت دهریاره ی منداله که به جوړی هبئ بهر ژموندی
تیدابیت و زیان بار نه بی، نهگمر بهو شیوه بی برینه وه ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا﴾ هیچ گوناوه خراپیه که
نابئ له سر یان، بی گومان - وهک نایه ته که مش پرنمونی کرد - تا دایک دهست کموی نهوه
باشتره بو دایه نی و شیردانی منداله که ی خوی کله هموو کس به سوژو پرورش تره بو ی،
به لام نهگمر باوک زانی که بهر ژموندی منداله که له وه دایه که دایه نی تری بو بگری،
له بر نه وهی دایکه که سوو نهکات و نه می پی به خییو منداله که، یان له بر هر هویه کی تری
راست و پهوا، هرکات باوک زانی که دایه نی تر چاکتره، نو حله هیچ نار هوییه که نیه له وهدا
کله دایکه که ی و هرگری و پیدا به دایه نی تر، وهک له م بهندی نو وه مه دا نه فرموی به
باوک مکان: ﴿وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْرِضُوا أَوْلَادَكُمْ﴾ واته نهگمر ویستتان دایه ن و شیر دهری بیگانه بگرن
شیریدا به منداله کاتان ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ هیچ گوناوه نیکتان له سر نیه

إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا آتَيْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١٣٣﴾ وَالَّذِينَ
يُتَوَقَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا ۖ فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ

﴿إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا آتَيْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ﴾ کاتنئ شو کرئ و مالہی کہ نیگرنه گسردنتان بویان
بیاندمنی بو جورہی کہ باوہ و شرع نمبوی، مہبست شوہ نیہ بہین کرئ و بہ خوڑایی
نابئ شیریان پی بدری، یان کہ بہ کرئ بوو دروست نیہ تا کرئکہ نہدات، بہ لکو مہبست
رینمونی کردنہ بو باشتین بار کہ شوہیہ، شو شیردانہ بہ کرئ بیت، وہ کرئکہش بہین
تفرہ و کم و کوپی و دست درئی کردن بدا بہ دایہنکہ، تا باشر ہلسئ بہ کار و باری
دایہنیہکی و ہرزہومندی مندالکہ، نینجا کوتایی یاسا و باسکہ نہینئ بہ فرماندان لہ لہ
خواترسی و ریا بوونہوہ بہ ناگاداری خوا لہ ہموو کردہوہکان، بو شوہی سرپیچی
نہ کرئ لہ فرمانہکانی خوا، نہ فرموی: ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ و ہترسن لہ خوا و خوتان پیارینن لہ
ہرشتن کہ مایہی خشم و ناہزایی خواہے ﴿وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ وہ بزائن کہ خوا
بینایہ بہمر کردہوہیک کہ نیوہ نیکن.

لہ پاش لی بوونہوہ لہ یاسای ہشتہم، نینجا دیتہ سر باسی یاسای نوہم، کہ
تایبہتیہ بہبسی عیدہی نافرہتی میرد مردوہوہ، نہ فرموی: ﴿وَالَّذِينَ يُتَوَقَّوْنَ مِنْكُمْ﴾ واتہ
شو کہسانہتان کہ نمرن ﴿وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا﴾ وہ ژنہکانیان بہجن نہمیلن ﴿بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ
وَعَشْرًا﴾ لہ پاش میردہکانیان چاوہروانی نہکن و خویان نہگرن چوار مانگو ہشو، واتہ با
چاوہروانی بکن و خویان بگرن، بہ لام لہبر بہمیزکردنی فرمانہکہ و دلنیاکردن لہسر
بہجن ہینانی بہ شیوہی فرمان نہات، بہ لکو ہوالی پی دا، وہ ہرشتن کہ خوا ہموال بدا
بہ پیدا بوونی نہین بہدی بیت، ﴿فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ﴾ نینجا کاتن گہشتنہ ماوہکیان و
عیدہیان بہسرچوو ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ ہیچ گوناہیک لہسر نیوہنی یہ نہی کہسانی کہ
دسہ لاتتان ہیہ بہسریاندا،

﴿فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾ له هرکاري که که شومان نهيکن دهربره‌ی خويان، لهو شتانه‌ی که قدهغه بوون لييان له کات و ماوه‌ی عيدهکه ياندا، به مرجئي نهوه‌ی که نهيکن به جورئي بيئت که ويستراره و بيژراونه بي لای شرح، که واته نهگه کارئيکی نارهاو و بيژراويان کرد نه بي نهو دمه‌لآت دارانه بهرگريان بکن، ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ وه خوا زانا و ناگايه به هر شتيک که نيوه نهيکن، که واته ورياي خوتان بن پيچه‌وانه‌ی فرماني خوا رهفتار مهکن. نافرته‌ی ميژد مردو له سرده‌می نهفامي دا دوچارى گه لي توندو تيزيي و نارحه‌تي نهگرا له لايه‌ن که سو و کاري خوي و ميژدهکه‌ی و هه موو گه له وه.

باوي دهره‌ی نهفامي عه‌رب له سر نهوه‌بوو، نافرته که ميژدي نه مرد نه‌باويه بچوايه‌ته بي نرخ ترين جينگه و شوين و بي نرخ ترين پوشاکي خوي پيوشايه و دور نهکه و ته‌وه له هه موو خوشي و بوژ و خوشيه که تا ماوه‌ی ساليک، نينجا هه‌لنه‌سا به چهند باويکي بي نرخ پريک بوو له گه‌ل نهو نهفامي‌ه‌ی که تيايدا نه‌زيان، که له مال دهرنه‌چوو پشقليکي نهگرت به‌دهسته‌وه و توورپي نه‌دا، وه سواري که ريک يان بزني يا مهريک نه‌بوو، نينجا کاتي که نيسلام هات نهو نه‌که‌ی نارحه‌تي و شته نارهاويانه‌ی له سرشان هه‌لگرت، وه هه‌رچونن ميژدهکه‌ی له‌دهست دهرنه‌چي و لي بي تيک نه‌چي، جلموگيري کرد له وه‌ی که له لايه‌ن که سو و کاري‌وه سزاو نازاري دلي بدرئ، به‌لگو پيويستي کرد که دلنه‌وايي بکري و نه‌کي بيري به‌ريزه، وه عيده‌ی کرد به چوار مانگو ده‌شو – نهگه سکی نه بي که نهو حمله عيده‌ی داناني سه‌که‌يه‌تي – وه له کاتي نهو عيده‌يه‌دا له مال دهرناچي و له نازيه‌تي دايه بهو شيوه‌ی که شرح دايناه، نهک نازيه‌تي نهفامي کون و تازه، به‌لام له پاش عيده نيتر که سو هه‌قي نيه به‌ساري‌وه و خوي سه‌به‌سته له سنووي شرح‌دا، که واته بوي هه‌يه خوي نارايش بکات و خوي پراز نيتيه‌وه بهو شيوه‌ی که حه‌لال و ره‌وايه بو نافرته موسلمانگان، وه پئي هه‌يه پئي خواز بييني که ران بدات، وه نيزن بدات و شوو به‌کي نه‌کات و به‌کي پازيه نارمزوي خويته‌ی و که سو نابي لي بگري نه‌له که سو و کاري خوي وه نه‌که سو و کاري ميژدهکه‌ی، کاري نافرته‌که بهو جوړيه، نينجا ماوه‌ته‌وه نهو پياوانه‌ی که مهيلي نهو نافرته‌تانه‌يان هه‌يه نه بي لهو ماوه‌ی عيده‌يانه‌دا چون بن، نهوا نه‌وه‌شمان بو باس نه‌کات له م ياساي ده‌مه‌دا، وه ته‌ميان نه‌کات به جورئي که نه‌ده‌بو ويلي تيايه،

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُمْ بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ

تهدیب و ویلی بهرزی دهرونی کۆمه لایه تی شه فرموی: ﴿وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُمْ بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ﴾ هیچ گونا هینکیان له سهر نیه له خوازینی کردنی شو نافرته میرد مردوانه له ماوهی عیده که یاندا، به مرجئ خوازینی که ساف و بی پیچ و پهنا نه بیت، به لکو به نیشاره و دهست نیشان بیت که لهوانه بیت مبهسته که ی لی و هر گری، وه که شه بلنی: شهوی ژن بینم و نازانم خوا ریم له کن شه خات، یان بلنی: به راستی ناواتمه که خوا نافرته کی چاکی وه که تویم دهست بخات، وه شهروها هر وته کی تر که مبهسته که شه گیه نی و خوازینی که پووتیش نیه، بی گومان نافرته میرد مردو له ماوهی عیده دا دلی به ستراوه به یاد بیره مری شو مال و میردهی کله دهستی دهرچوون، وه زۆری نافرته خوشه ویسی و سوژی شو میردهی له دلی دا جیگیر بووه، وه بیجگه لهوانهش زۆر نافرته میرد مردو هیه سک پره، یان لهوانیه سکی بیی و دهرنه که وتوووه و مهگر له ماوهی عیده دا دهر که وی که سکی هیه یان نا، دهی ناشکرایه له کات و حاله تاندا خوازینی و باسی شو کردنی تازه زۆر بی جی و بی سهره، وه شه خوازینی که کوت و پیری و تهره دانه مایه ی دل پر جانندن و نازار گه یانندن به دل و دهرونی خزم و کس و کاری مردو که، جا له بهر شه خوازینی بی پیچ و پهنا قه دهغه کرا له ماوهی عیده یه دا، به لام شو دهست نیشان کردن و نیشاره یه رهوا درا، چونکه شو خراپانه ی که له ودا همن لهم دا نین، نینجا ماوه شه نافرته کی ته لاق درا و به ته لاقی که پیی گیرانه ی بیی به بیی پیوستی به نیکا حینی سر به خو و تازه، یا به ته لاقی که نافرته که ی پی جوی بیی تهره به جوی بوونه ی که رهم بهم رهنگه هرسنی ته لاقه کی کهوتی یان به جوی بوونه ی بچوک که شه هیه به نیکا حینی تازه بیی تهره به ژنی لهم سیانه یه که میان به هیچ کلۆج دروست نیه خوازینی، چونکه وه ژنی دار وایه به پیی بریاری زانایانی نومعت، وه دوهم و سنی یه به لای زۆریه ی زانایانه وه که میرد مردو وان، به لنی خوازینی ته لوی قه دهغه کرد له کاتی عیده دا، به لام قه دهغه ی نه کرد کله کاتدا به دل بریاری خوازینی و خواستی بدات له پاش به سهر چوونی عیده که ی،

اَكْنَنْتُمْ فِيْ اَنْفُسِكُمْ عِلْمَ اللّٰهِ اَنَّكُمْ سَتَذْكُرُوْنَهُنَّ وَلٰكِنْ لَا تُؤَاعِدُوْهُنَّ سِرًّا اِلَّا اَنْ تَقُوْلُوْا
 قَوْلًا مَّعْرُوْفًا وَلَا تَعْرِضُوْا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتّٰى يَبْلُغَ الْكِتٰبُ اَجَلَهُ.

و مگو فرموی: ﴿اَكْنَنْتُمْ فِيْ اَنْفُسِكُمْ﴾ واته هیچ گوناھو نمره جیكتان لهسر نیه لهو جوړه خوازینیهی کاتی عیده که باس کرا، یان لهو نیازو پریاری خوازینیی و خواستنهوی که لهکاتی عیده داواتانه داتانشاردوه له دهرونی خوټانداو دهری نابرن لایان پاش عیده، چونکه نهو نیازو نارمزوی له ژرر دسه لاتدا نیه، وهک دهست نیشانی بوټ نکات که نه فرموی: ﴿عِلْمَ اللّٰهِ اَنَّكُمْ سَتَذْكُرُوْنَهُنَّ﴾ خوا زانیویهتی و نهزانی که نیوه باسی نهو نافرمتانه نهکن و خوټان پین ناگری لهوی بی دهنگ بن لییان، بهلکو مهیل و نارمزوی خواستنیان دهر نه برن، که واته باسیان بکن، ﴿وَلٰكِنْ لَا تُؤَاعِدُوْهُنَّ سِرًّا﴾ بهلام وادهو بهلینیان لهگل مهکن به نهینی و لهکاتی نهینی دا، نیت وادهو بهلین به کاری ژن و میردی پاش خواستن و نیکاح کردنیان، یان به خواستن و نیکاح کردنیان له پاش تهواو بوونی عیده، یان به هر شتیکی تر ﴿اِلَّا اَنْ تَقُوْلُوْا قَوْلًا مَّعْرُوْفًا﴾ مگر بهوی و تهو ویستراو و بیزراو نیه بهگویرهی باو وهنه له شمع دا. نهوش که بریتیه لهو جوړه خوازینیهی که له سرهتای نایه ته که دا رهوا درا، یان بریتیه له بهلین دان له چاکه کردن و سر پرستی و چاودیری کردن به جی هینانی نیش و کاریان، تا بهوه دلیان پاکیشن بولای خوټان و نهویان له بیریت و شوو بهکسی تر نهکن، یان بهمهی یک بکهون و بهلینیان لی و هرگرن که شوو بهکسی تر نهکن، نه م باری دوا بیه له (نبین و عباس) هوه ریوایت کراوه - خوا لییان پازی بی - به هر حال و لهسر هر بار نه بی خوټان پپارینن له هر قسه نکات، وهک و تهی ﴿بِالْمَعْرُوْفِ﴾ نه م نایه ته به چند جوړی تریش تهفسیر کراوه تهوه، بهلام نهوی که گوتمان باشر نه چینه دلوه و پای لهزانا بههیزه کانه. ﴿وَلَا تَعْرِضُوْا عُقْدَةَ النِّكَاحِ﴾ پریاری تهواو مهدهن لهسر دابهستنی نیکاح و خواستنی نهو نافرته میرد مردوانه، واته نهو پریارهش مهدهن چ جای نیکاح کردن و خواستنیان ﴿حَتّٰى يَبْلُغَ الْكِتٰبُ اَجَلَهُ﴾ ههتا نهو عیدهیهی که نو سراوه و پیویست کراوه دوا بی دیت و تیپه رنهکات،

وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٣٧٥﴾ لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً وَمَعَوهُنَّ عَلَى التَّوَسُّعِ قَدْرُهُ وَعَلَى الْمَقْتَرِ قَدْرُهُ مَتَعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٧٦﴾ وَإِنْ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُوكَ أَوْ يَعْفُوا الَّذِي بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ

﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ﴾ وه بزنانن كه خوا نهزانی و ناگاداره بهوی كه له دهر ووتاندا كه يهكن لهوانه شو برپاره نارموايه كه باس كرا ﴿فَاحْذَرُوهُ﴾ كهواته خوتان بپاريزن لیبی، بهم فرمودهيه دلی بروداری راسته قینه دیته لمرزه و دائه چلهكن، وه بن گومان شو بروداره راسته قینانه هرچند بیم و ترسیان ببین، ثعبن دل نارام بن و نومیدی لیوردن و چاوپوشیشیان ببین، وهك نه فرموی: ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَفُورٌ حَلِيمٌ﴾ وه بزنانن كه خوا زور لی بووردهيه و پهله ناكات له توله سهندندا، بهلكو بنده تاوانباره كه بگه ریتسه بوولی، ئینجا دیته سر باسی یاسای یازدهم كه بریتیه له ته لاقدانی نافرته پینش نهوی لهگه ل میزدهكه ی بگه ن به يهك و كاری ژن و میزدی بگه ن، ئینجا هم ته لاقدراره دوو جوړه:

یهكهم: مارهیی بو دیاری نهكراو.

دووم: مارهیی بو دیاری كراو.

ئوا حوكم و برپاری هردوو باس نهكات: دهرباره یهكهم نه فرموی: ﴿لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ هیچ نهرهچ و نركیكیان لهسر نیه، واته گونا نیه و هیچ مارهیشان لهسر نیه ﴿إِنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ﴾ نهكهر ته لاقی ژنهكاتان بدن ﴿مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً﴾ لهكاتینكدا لییان نهكهرتبن و نهچووبونه لایان، یان مارهییقان پیویست نهكهربن لهسر خوتان بویان، بو ته لاقدراری وابهس هر بهخششيك هیه به پئی توانا و حالته ته لاقدر، وه بوونی هم بهخششه زور بهجی و پیویسته، چونكه بچرانی شو پهیوهندیه و دوركهرتنه و بیزاری و دل نازاریهك فراهم نههینن، وه بن گومان شو بهخششش نه بیته هوی نههیشتنی شو ناخوشیه، یان سووك كردنی، لهبرئوه نه فرموی: ﴿وَمَعَوهُنَّ﴾ وه شتیكیان بدنه له مالی خوتان كه سوودی لی وهرگرن و دلی پی خوش بگه ن، نههش لهش رعدا پئی نهكوتری

(موتعه)، شو نندازه كهسهى كه نسرئ بو نافرته: ﴿عَلَىٰ التَّوْبِيعِ قَدْرُهُ﴾ لسهر شو كهسهى كه هيهتى و سامانداره نندازى خوى كه شايسته بوى، ﴿وَعَلَىٰ الْمُقْتِرِ قَدْرُهُ﴾ وه لسهر بئ نهست و نهست تنگيش نندازى خوى، هر كهس به گوئرهى خوى شو نندازمیان بدهنى ﴿مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ﴾ پيدانىك كه هقه و پنيويسته لسهر نهوانهى كه چاكه كمن لهگهل شو ته لاقدروانهدا، يان نهوانهى كه چاكه نهكمن لهگهل خويان بهوى كه چسپانى نهكمن لهگوئ پرايهلى خوادا.

پاى نيمامان جياوازه له نندازمى شو به خششدها، با تماشاي كتيب به اوهر پينكراوهكان بكرئ بو شه، بو جورى دووم نهفرموي: ﴿وَإِنْ طَلَقْتُمْوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَسُوهُنَّ﴾ نهگر ژنهكانتان ته لاقدا له پيش شهوى چوپونه لايان ﴿وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً﴾ لهكاتيكدا كله پيشموره مارهبيتان پنيويست كردبئ بويان لسهر خوتان ﴿فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ﴾ شو حله بويان هيه نيوهى شو مارهبيه كه پنيويستان كردوه لسهر خوتان، به پئى ياساو شو نيوهيان بو دانراوه ﴿إِلَّا أَنْ يَتَوَكَّفَ﴾ مهگر به نارهنزوى خويان ببورن و نهست هلگرن لئى ﴿أَوْ يَتَمَتَّأَ﴾ آلئى بيدوه عَقْدَةُ النِّكَاحِ ﴿ يان ببورئ شو كهسهى كه دابهستنى نيكاكهكهى نهست بووه، زانايان دووبهرمكين كه نايا مبهست بهم كهسه كئيه؟ به پئى تفسيرئ كه هاتوره له پينغمبرهوه (ﷺ) وه كهواته (نئين و جريرو نئين و نهى حاتم و تبهرانى و بهيهتى) هيناويانه له (نئين و عومر) موه و كومهلئ له هاوه لائى پينغمبريشى لسهره، وه هرورهها (نيمامى حنهفى ماليك و شافيعى له فرمودهى تازهى دا)، به پئى نهمانه مبهست بهم كهسه ميرده ته لاق دهرمهكيه، وه مبهست به لئى بوورندهكهى شهويه به پياوهتى نهست هلگرن لهو نيوهى كه بوى هاتورهتهوه و بيده به نافرتهكه، وه بهلاى (نئين و عباس) هوه له پياوهتيكدا و بهلاى دايكى نيمانداران (عائيشه) وه بهلاى (طاوس و موجهيد و عطا و حسن و علقمه و زهبرى و شافيعى له فرمودهى كوئى دا)، بهلاى نهمانه مبهست بهو كهسه كاربهدهستى نافرتهكهيه كهوا داويهتى بهشوو، نينجا لئى بوورندهكهى بهلاى همدئى لهو زانايانه بو كاتيكه كه ته لاق دراو مندالبيت و نا بالغ، وه بهلاى همدئى ترموه پئى لئى بووردى هيه با نافرتهكه گهره و ژيريش بيت،

وَأَنْ تَقُومُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣٣٦﴾ حَفِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَىٰ وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ ﴿٣٣٧﴾ فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا

به هر حال لیبوردن و دست لی هلگرتنه که شیرین نهکات بهمی که نه فرموی به هردولا: ﴿وَأَنْ تَقُومُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ﴾ وه لی بروودن و دست لی هلگرتیان له یهکتر نزیک تره له له خواترسی و خواپرستیوه، ﴿وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ﴾ وه لهناو خو تاندا واز مهینن له چاکه و کردهوی چاک دهر بارهی یهکتر و نهو رهوشته چاکه مه خنه پشت گوی، کهواته نهگر له لایه نافرته که وه دست هلگیری لهو نیوه ماره ییه کله خاوه بو ی بریار دراوه هر کردهوی چاکه و بابکری، یان نهگر میزده که نیوه کهی تریش بدا به چنه که هر شتیکی چاکه با بیکات، هر کام لهوانه بکری زایه نابیت و گوم نابیت له لای خوا، چونکه ﴿إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ به راستی خوا بینایه به هر کردهوی که نیوه نهیکن، نینجا لهم کاتدا که خریکه بهو دوازه یاسایه که لیزدها هیئای له بارهی ژن و میزدهوه، وه له هر کام لهو یاسایاندا دلی پرواداری په یوست کرد به خاوه په پرهوی کردنی نیشانهی عیبادت خواپرستی، لهم کاتدا له هیشتا لی نه برووتهوه لهو بریارو یاسایانه و دوازه مه میان ماوه، به دوا یازدهم و له پیش دوازهوه باسی نویژ نه هیئتی که له پاش برپا هیئان گه وره ترین خواپرستی له نیسلام دا، بو نهوهی پرواداران تی بگن که گوی پرایه لی خوا لهواندا هر خوا پرستی به وینهی نویژ، وه نویژ جیا ناکرنتهوه لهوانه و له هموو یاسا و بریاره کانی تر له مهدا که په پرهوی و گوی پرایه لی کردن تیایاندا هر خواستی و به هموو یانوه نیسلام پیک دیت و بهدی دیت، وه خواپرستی تنها نابیریت به سر نویژ و پوژو شته کانی تردا که هر نهوانه بهناوبانگن به ناوی عیبادت و خواپرستیوه، وه بن گومان هر کس بهو جوړه تیگیشتی و حالی بووی زور هلایه و زور دووره له نیسلاموه و بهری نایه تی (۸۵) ی نهم سوورته نهکوی که نه فرموی: ﴿أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ﴾ نینجا هیئانی نویژ لهم شوینهدا هر چونی نهو دست نیشانهی تیایه که باسی کرا، هر وهما نویژ پال پیونهرو یارمه تی دهریکی به هیزه له سر گوی پرایه لی و په پرهوی فرمان و یاسا کانی خوا، وهک له نایه تی (۱۵۲) ی نهم سوورتهدا

بەدرنژی باس کرا، ئەفرموی: ﴿حَفِظُوا عَلَ الصَّلَاةِ﴾ پارێزگاری بکەن و بە هەمیشەیی بەردەوام بن لەسەر بەجێ هێنانی نوێژە فەرزەکان لەکاتی خۆیاندا و بەمەل کەچی و ئاگاداری دڵ سام و بیم و شەرم لە خوا، وە بەجێهێنانی هەموو بەش و پارچە و ئەو شتەکانی کە لە پێغمبەرەوه (ﷺ) وەرگیراوه: ﴿وَالصَّلَاةَ الْوُسْطَى﴾ وە بە تاییبەتی نوێژە ناوەندیەکیان، ئەو نوێژەی کە گەرەترو پێرۆزترە، کە ئەوەش نوێژی عەسرە بە پێی چەند پێوایەتیکە کە هاتوو لە پێغمبەرەوه (ﷺ) کە لە پۆژی غەزای خەندەقدا لەکاتی ئاوا بوونی خۆردا ئەفرموی: خەریکیان کردین لە نوێژە ناوەندیەکە، یان نوێژە گەرەکە، نوێژی عەسر، خوا دڵەکانیان و مالهەکانیان پڕ بکات لە ئاگر... ئەمە پێوایەتی موسڵیمە، ﴿وَقَوْمًا لِلَّهِ قَنِينًا﴾ وە بوەستن لە بەر خوا لە نوێژدا بەمەل کەچی و گوێپرایەلی، یان بە سام و بیم و ئی پێرانی بۆ باسو و یادی خوا و خەریک مەبن بە هیچ قسە و باسو و شتیکی تەرەوه.

ئەگەر ئەوە کە لە یەکەم جارو سەرەتاوە لەکاتی نوێژدا قەسەیان ئەکرد لە بارە ی هەر شتیکی پێویست کە بە کوت و پێری پەیدا ببوایە، هەتا ئەم ئایەتە هات بەهۆی ئەوەوە زانیان کە لە نوێژدا هیچ خەریک بوونیکی تر نابێ.

لەکاتی ئاسایش و بێ ترسی دا نوێژ بەو جۆرە بەجێ ئەهێنرێ، بەلام ئەگەر ترس قایم بوو بە جۆری پێی ئەو ئەبوو بەرێک و پێکی بەجێ ئەهێنرێ، ئەو حەلە بە پێی تواناو چۆن گونجا وەک ئەفرموی: ﴿إِن خِفْتُمْ رِجَالَ أَوْ رُكْبَاتًا﴾ ئینجا ئەگەر ئەترسان لە دۆژمن، یان لافاو یان ئاگر یان هەر شتی تر کە ئەگەر لەسەر خۆو بە ئارامەوه بیکەن دووچار ئەبن، ئەو حەلە بە پرشتن و پاکردنەوه بیکەن، ئیتر بە پیاو یان بەسواری، وە هەرکام لەمانە بە پێی بۆ گونجان و پووی بۆ هەر شوێنی بکات نروسە، وە بە ئیشارەت رکوع و سوژنە بیا، ئەم نوێژی ترسە کە لە سوورەتی ﴿النساء﴾ دا باسی ئەفرموی ئەوەی ئەو بۆ کاتیکە کە مەترسی لە دژمن بکری و هیشقا تیک نەپژابن، کەواتە ئەوانە ئەگونجی بکرین بەدوو پیزو هەر پیزوی خۆی بکات بە ئارامەوه، بەلام ئەمە ئیترە بۆ کاتیکە کە تیک پێزان و پەلاماردان و تێکەوتنەکه پووی دابن و پێی بریبیئەوه لە نوێژکەر، کە بە پێی باوی خۆی نوێژ بکات. بەراستی شتیکی زۆر سەیرە و جینگە سەر سوپمانە گرنگی و گەرەمی و پێویستی نوێژ تا ئەو رادەیە کە لەکاتی ئاوا سەخت و سامناکیش دا وازی لی ناهێنرێ و هەر ئەبێ بکری!

فَإِذَا آمَنْتُمْ فَادْكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾ وَالَّذِينَ يُتَوَقَّاتُونَ

مِنْكُمْ وَيَدْرُونَ أَرْوَاجًا

بهلن بهراستی مافی خوبیتهی که ناوا به گرنگ بگیری، چونکه نویژ گهورهترین و بهیژترین پهیوهندی و پهیوهستی به خواره، کهواته بهیژترو بهکارترین چهک و قهلفانه بو هموو تنگی و تنگانیهک، وه نهبن جنگ کر شو چهک و قهلفانه بهکار بینن له میداندا، لهکاتیکدا که شمشیر واهدهستیوهو شمشیری لی ههکیشراوه، شم نایینه پیروزه برنامهی خواپرستی: خواپرستی له هموو بارو شیوهکانی دا، له پئی خواپرستیوهه بهنده نهگهینهن به بهرزترین پله و راده، وهله پئی خواپرستیوهه دامزراوی نهکات لهکاتی تنگی و تنگاندا، وهله کاتی خوشی و کامرانی دا، وهله پئی خواپرستیوهه جهنگ و ناشتی پی نهکات، وه نویژ گهورهترین نیشانه و دروشمی خواپرستی، کهواته مافی خوبیتهی شهونده گرنگ بگیری و له هیج کاتیکدا وازی لی نههینری! تا بهو جوژه ترس بین نویژ نهکری بهپنی توانا و بوگونجان، ﴿فَإِذَا آمَنْتُمْ﴾ نینجا کاتی که ترستان نهمینن و بین باک بین ﴿فَادْكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ﴾ شو حله یادو باسی خوا بکن بهو جوژهی که فییری کردون، شهوی که لهوه و پیش نهتان نهزانی، واته نویژی ناسایش و بین باکی بهجی بهینن بهو جوژهی که خوا فرمانی داوه، بهلام به یادو بهباسی خوی ناوبرد، چونکه نویژ له راستی دا سهرانسری یادو باسی خوییه، یان یادو باسو سوپاسی خوا بکن بهرامبر شهوی که فییری کردن، شو شتانهی که له پیشوهه نهتان نهزانی.

نایا نادهمی نهبن چی بزانیایه نهگر خوی میهرهبان فیی نهکر دایه؟ وه نهبن چی بزانی نهگر خوا پینمونی نهکات و فییری نهکات؟ بین گومان هیچی نههزانی بهتاییهتی شم هموو بیروباوهرو یاسا پیروزانه که شم نایینه بهرزه هینای.

لهپاش شهوی دهستکاریهکی زور بهکاری دل و دهرونی کرد به هینانی باسی نویژ لهگل تاو شو یاسایانهی کهلم چند نایتهدا هینان، نینجا نهگه ریتوهه بو سر یاساکان و دوازههه میان که مابوو، بو مان باسو نهکات، شهفرموی: ﴿وَالَّذِينَ يُتَوَقَّاتُونَ مِنْكُمْ﴾ شهوانهتان که گیان نهکیشترین و شهمرن، ﴿وَيَدْرُونَ أَرْوَاجًا﴾ وه ژنان لهپاش خویان بهجی شهینان

وَصِيَّةٌ لِأَزْوَاجِهِمْ مَتَعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا
 فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَّعْرُوفٍ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢١٠﴾ وَالْمَطْلَقَاتِ مَتَعٌ بِالْمَعْرُوفِ
 حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿٢١١﴾

﴿وَصِيَّةٌ لِأَزْوَاجِهِمْ﴾ پیوسته کراوه لهسریان پیش نهوی بگنه کمنشت، وهسیهت
 بگن بؤ ژنهکانیان ﴿مَتَعًا إِلَى الْحَوْلِ﴾ به مانهوهیان له مالهکانیانداو نهرک کینشان و
 بهخیوکردننیا تا سالتیک ﴿غَيْرَ إِخْرَاجٍ﴾ بهبن نهوی دهکرنن، ﴿فَإِنْ خَرَجْنَ﴾ نینجا نهگر
 خویمان به نارمزوی خویمان دهرچن و سالهکه نهمیننهوه، یان نهگر دواى سالهکه دهرچن
 ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ نهو حمله نهی کاربهدستان، یان نهی کس و کاری مردوهکه هیچ
 گوناو نهوهجیکتان لهسر نیه و ههقتان نیه بهسریانهوه ﴿فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ مِنْ
 مَّعْرُوفٍ﴾ لهوی که نهیکن دهربارهی خویمان به شیوهیهک که شهرع پنی رازیه و بیزراو نیه
 لهلای، نهوهش بریتیه له نازیهتی شکاندن و خوړازاندنهوه و جواب دانهوی خواریبئنی
 کهران و شووکردن، ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ وه خوا زاله بهسر کار و فرمانی خوی داو
 نهوانی توله بسینن له ههرکس که یاخی و سرکینش بینت له فرمانی ﴿حَكِيمٌ﴾ لیزان و
 کاردرسته و هموو بریارهکانی رینک و راسته و بهرژهوهندی تیايه، زور له زانایان لهسر
 نهون که نهه نایهته سپراوهتهوه به نایهتی پیشووه که عیدهی میرد مردو نهکات به چوار
 مانگو دهشمو، وه ههرچهند نهو نایهته له داناندا له پیش نهه نایهتهیه، بهلام له هاتنه
 خوارهوهدا لهپاش نهه هاتووته خوارهوه، کهواته دهست نههات بؤ نهوهی بیسپریتهوه، وه
 لهه بارهیهوه (نین و جهرین) ههوالی نههینن له (همامی کوپی یهحیا) وه که نههفرموی:
 پرسیارم کرد له (قهتانه) لهبارهی نهه نایهتهوه، نهویش گوتی: له پیشهوه نافرته میرد
 مردو سالتیک لهمالی میردهکهی دا نهمایهوه و جینگو و نان و نهفهقهی لهسر مالی میردهکهی
 بوو، نهگر دهرنهچوايه لهو ماله، نینجا نهو جی و نهفهقهی سپرایهوه به نایهتی میرات که
 چوار یهک یان ههشت یهکی بؤ دانا، وه عیدهی سالکهش کرا به چوار مانگو ده شه و به
 نایهتی پیشووه... بهلام کومهلتیک لهسر نهون که نهه نایهته هیچی لی نهسپراوهتهوه،

به لکو نایهتی پینشوو بۆ عیددهیکه که پیویست کراوه به جوړی فرزو پیویسته لاسر
 نافرتهکه مانوهی له مالی میړمهکی دا نهو ماوهی چوار مانگو دهشو، نینجا هم نایهته
 هاته خوارهوه که میړد وهسیهت بکات بهر ساله نینجا نافرتهکه نهگر نارمزوی بوو
 سالهکه تهواو بکات، وه نهگر نهیوست پاش چوار مانگو ده شهوهکه پراو کس پئی نیه
 دهست بینیته پئی، وه لهم بارهوه (نیین و جیرین) له (موجاهید) هوه نه مهی هینا که باس
 کرا، به کورتی لاسر هم رابه: چوار مانگو ده شو فرزو پیویسته لاسر نافرته، وه
 له مزیا تر تا سالیک مافی هیه و نهکویته نارمزوی خوئی، به راستی رایهکی زور به میزه و
 باش نه چسپن له دهر وندا، وه به پئی یاساو پریاری زانایان له کاتی ناچاری دا نه بنی نابن
 پریاری سپرنهوه بدری، دهی بهم شیوهی که (موجاهید) نه فرموی: زور ریکه له گهل روالهتی
 نایهتهکانداو به بنی پیویستی به پریار دانی سپرنهوه.

له پینش هوه پریاری (موتعه) ی دا بۆ نهوته لاقدر اوانه ی که میړدهکانیان نه چوو بوونه لایان،
 نینجا نهوا لیژدها پریاری نه دات به شیوهی گشتی بۆ هموو ته لاق دراویک، نه فرموی:
 ﴿وَالْمُطَلَّقَاتُ مَتَّحٌ بِالْمَعْرُوفِ﴾ بۆ ته لاق دراوهکان هیه نه اندازیک پارو مال که سوودی لی
 و مرگرن و دلخوش بین پنی، نهوش به پئی شرع و عورف ﴿حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ﴾ که نهوه
 شتیکه راسته و هیه و دامزراوه لاسر خو پاریزو له خواتر سهکان.

دیمهن و روالهتی نایهتهکه هم (موتعه) یه پیویست نهکات بۆ هموو جوړه ته لاقدر اویک،
 وه پیویست کردنی زور شتیکی ریک و به جی یه — وهک باس کرا — چونکه نهو دور
 کهوتنهوه و دل گرانیه ی کهله ته لاقه که وه پیدا نه بنی، بهو نه اندازه به خششه کهم نه بیتهوه یان
 هر نامینتی.

دیمهن و روالهتهکه نهو شیوه گشتیه نیشان نه دات، هر چه ند (نیین و زهید) نه فرموی:
 مه بست بهم نایهتی نیوه و نایهتی پینشوو هر یهک شته و نه میس وهک نهو هر بۆ نهو
 نافرته تانهیه که میړدهکانیان نه چوو بوونه لایان، وه لیژدها دووباره کرایهوه، چونکه له نایهتی
 پینشوودا فرموی: پیویست کراوه لاسر چاکه کران، نینجا پیاویک کوتی: نهگر چاکه
 کرد نهوا نهیکه م نهو (موتعه) یه نه دم، وه نهگر چاکه نهویشته نهوا نایدهم، به هوی
 نهوه نایهتی نیره هاته خوارهوه پیویستی کرد لاسر هموو له خواتر سیک، نینجا بیجکه
 لهم پای (نیین و زهید) چه ند رایهکی تری هیه لهم مسله دا هه کرس نهیهوی با ته ماشای
 کتیه با وهرین کراوهکان بکات،

كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢٤٢﴾ ﴿٢٤٢﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا
 مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ

ئینجا له پاش دواپی هیئانی ئەم یاساو بریارانە ئەفەرموی: ﴿ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ
 آيَاتِهِ ﴾ نا بەو جوړو شیوه پوون و پهوانه خوا نایهتەکانی خوئی به پوونی باس ئەکات
 بوئان - ئەو نایهتەکانی که خێرو پیت و فەری هەردوو جیهانیان تیا به - ﴿ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴾
 بوئەوهی بیربکەنەوه و ژیر بن و تێبگەن لەو بەرزەوهندی و کار دروستیە لەو یاساو
 بریارانەدا هەیه، وە تێبگەن و پێبزانن لەو بەزەیی و میهره‌بانیە که خوا دەری خستوه
 بوئان، و لەو چاکە و بەهره‌یهی که رشتووێهتی بەسەرتاندا به ناردنی ئەم نایینه بەرزو
 پیروژه، چاکە و بەهره‌ی ناشتی و ئارام له هەموو بارو پوو ناوچهی ژیاقتانەوه.

بەئێ: بەراستی ئەگەر هەموو ئادەمی بیران بکەردایه‌تەوه و ژیر بوونایه، به‌جاری هەموو
 پووین ئەکره ئەم نایین و قورئانه به مل که‌چی و گوئی‌پرایه‌لی به هەموو سۆزو خوشی و
 پەرۆشوه، خوا به میهره‌بانی خوئی به‌مانپاریزیی له نه‌فامی و عاقیبت شەری، وە لەبەر دلی
 پیغه‌مبەرە‌که‌ی (ﷺ) ئەم ئوممه‌ته نووستوه له خەوی بن ئاگایی راست بکاته‌وه - آمین -

ئەم قورئانه نامە‌ی ئەم ئوممه‌ته‌یه و دەست گیرو ئامۆزگاری کەریه‌تی، وە خویندن‌گایه‌که
 بوئی که هەموو وانەکانی ژیانی تیا وەرئەگرئ، وە پەروردگاریه‌که تەنیا بەم پەرورده
 ئەبیت و ئەکات به پایان، وە خوای پەروردگار بەم قورئانه ئەو یەکه‌م چین و تاقمە‌ی
 پیگه‌یاندا که به یارمەتی ئەو توانیان پێ و بەرنامه‌که‌ی ئەو بەرێکی نه‌خشه بکێشن و
 بیچه‌سپینن لەزه‌وی دا، وە بەهۆی ئەم قورئانه کردنی به مامۆستای ئاده‌میزاد و فریای
 که‌وتن که‌له پاش وشک بوونی دره‌ختی مرقایه‌تی سەر له‌نوئی ناشتیان و پووینیان تا به
 تەراوی هەموو لق و پۆو بەرو بەره‌می پیگه‌یشت، وە هەروها خوای گوره‌ ویستی ئەم
 قورئانه له پاش پیغه‌مبەرە‌که‌ی (ﷺ) هەر بێنیت‌هوه بو پێ نیشاندان و پیگه‌یاندن و
 سەرکردایه‌تی هەموو چین و تاقمە‌کانی ئادەمی، وە ئاماده کردنیان بو جیگری و جینشینی
 یەکه‌م چین و تاقم، هەرکاتی ئەمانیش پێبازی یەکه‌م و تاقم بده‌نەبەر، وە وه‌ک ئەوان هەر

پېنموني قورنان وەرگرن و پهمانی لهگل بېهستن و هر دهست بهوه بگرن - بئگومان
 رهوشتی پېغمبریش (ﷺ) هر قورنانه - وه بهرنامهی ژيانيان هر له و هرگرن، وه هر
 شانازی بهوه بگرن، كهواته هم قورنانه تنها وتو و تاريك نيه كه بو پيت و خوشی
 بخوینری، بهلكو ياسا و دهستوره بو هموو شتيك، ياسا و دهستوره بو تيگهيانندن و
 پهره مكردن و پيگهيانندن، هرچونی ياسا و دهستوره بو ژيان به كردهوه، جا له بهر نهوه
 هم قورنانه گليك له پووداوو به سرهات و داستانی گهل و چينهكاني پابووردو باس
 نهكات بو هم نوممهته بو همهی پندو ناموزگاری و هرگرن له چاكه و چاكه كهرانی نهوان و
 تمن خوار بين به خراپه و خراپه كهرانی نهوان و دوركهونهوه له وينهی هر هله و به سر
 هاتيكي خراپيان، وه داستان و به سرهاتی ئيسرائيليهكان زورتر نه يانخاته بهرچاو له بهر
 چهند هويك كه هنديكمان باس كرد له جزمي يهكم و له جزمي دووه ميهش دا، وه بيچگه
 لهوانه ليژدها نه موش نه لين: لهناو هم نوممهته دا چهند تا قم و چهند كهس پهيدا بوون و
 ئيستاش همن و له داها توشدا هر نهبن كه لاسايي جوولهكه و گاور نهكهنهوه و شوينيان
 نهكهن له هلوئسته ناراست و نارمو اكا نياندا، وه پېغمبرمان (ﷺ) هوالی پي دا كله
 حديسيندا كله كتیبه باوهر پيگراوه كاندا هيه، كه فرموي: (للتبعن سنن الذين من
 قبلكم حتى لو دخلوا جحر ضب لدخلموه) بئگومان شويني باوو رهوشتهكاني نهو
 نوممهتانه نهكهن كله پيش نيوده هاتن، تهنا نهت نهگهر نهوان چوو بوونه كوني
 سووسه مار نيوش نهچن. جا خواي ميهربان باوو كردهوه و هلوئسته نارمو اكا نيان نهوان
 نهخاته پيش چاوي هم نوممهته تا ئيمه موسلمان خومانيان لي بپاريزين و ئيمهش وه
 نهوان هله خليسگين و له پي خوا لندهين.

هم قورنانه پيوسته به تيگه يشتنهوه بخوینری، وه پيوست بيري لي بكرتتهوه و
 وهرگيرئ به فرمان و ناموزگاريهكي پوزانه، بو چاره سر كردني هر به سرهات و تنگو
 چله ميهك كه هاتووته پييان و پوز به پوز ديت و يهخي مردوم نهگري، بو نهوهي ريگه
 پووناك بكاتوه بو داها توو، قورنان نهبن ناوا بخوینری و بيري لي بكرتتهوه، وه بهو جوژه
 وهر نهگيرئ نهو سوود و بهرهمه نابين كه بوئي هاتووه و دهست نيشانمان بو كرد له
 باسه دا، به لام هر كات هر تا قم و كولهيك قورناني بهو شيوه خویندو ناسي و بيري لي

کردمە - واتە پەيپرەوى يەكەم تاقم و كۆمەلنى ئەم ئوممەتە بىكات - ئەو حەلە قاپى پىت و فەر بەمەرى خۇى ئەكاتەمە لىنى، وەك كرىدەمە لە يەكەم تاقم و كۆمەل، وە چارەسەرى ھەموو كۆسپ و گرىيەكى بۇ ئەكات، وەك چارەسەرى كرىدەمە ئەوان، وە جەلەمى ژيان و جىھان ئەخاتە دەستى، وەك خستى دەستى ئەوان.

لەم چەند ئايەتى داھاتوودا لەو داستان و بەسەر ھاتانى رابوردوودە دوانمان بۇ باس ئەكات: بەسەرھات و داستانى كۆمەلنىكە كە قورئان نە خۇيان و نەجى و شونىيان ديارى ناكات، وە زۇر بەكورتى تىپەر ئەكات بەسەرياندا، بەلام مەبەستەكە ئەگەيەننى، ئەم يەكەميانە داستانى كۆمەلنىكى چەند ھەزار كەسى بوو لەولاتى خۇيان ھەرچوون لەترسى مردن، ئىنجا ئەو ھەرچوون و پاكردنە ھىچ سوودى نەبوو، وە بەرگى مردنى لى نەكردن و خوا مراندنى، ئىنجا زىندەمى كرىدەمە، كەواتە نەمردن و نەزىندەمە بوونەھەيان بەدەست خۇيان نەبوو، تەنھا بەدەست خوابوو، ئىنجا مەبەست لەباسەكە ھاندانى مۇسلمانانە لەسەر جەنگ و كوشتارو مال بەخت كرىن لەرئى خوادا، ئەو خوايەى كە بەخشندەى گيان و مالە و توانايە بەسەر سەندەمەى گيان و مالدا، كەواتە ھەركەسنىك ژىر بىت ئەبى مال و گيانى خۇى نەگوشى و بيانخاتە سەر دەستى لەرئى خوادا.

ھەوالى ئەم داستانەى بە جورئى ھىناوہ كە ئەگونجى و دەست ئەدا بۇ ھەركەسنىك كە لە پىشمەمە بىستبىتى و ئاگادار بى پىنى، وە دەست ئەدات و ئەگونجى لەگەل ھەركەسنىك كە بى ئاگابىت لىنى و يەكەم جار بىت بچى بە گونچكەى دا، وە بۇ ھەردو بەكەلكە، بۇ يەكەم بىرى ئەخاتەمە و سەرنجى بۇ پائەكىشى بە جورئىك دانى پىا بىنى و سەرسام بىنى لىنى، وە بۇ دووھمىش بە گىرەنەمەكەى ئاگادارى بە جورئىك سەرى سوپەمىننى لىنى، وە واى نىشان ئەدات كە داستانەكە ئەمەندە بە ناوبانگە وەك ھەموو كەس زانا و ئاگادارىننى وايە، وەلە قورئاندا وىنەى لەمە زۇرە، ئەفەرموى: ﴿أَلَمْ تَرَ﴾ ئايا نەتزانىوہ و بەدل ئاورىكت نەداوہتەمە ﴿إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ﴾ بۇلاى ئەوانەى كە لە ولاتى خۇيان ھەرچوون و ھەلھاتن ﴿وَهُمْ أُولُو﴾ لە كاتىكدا چەند ھەزار كەسنىك بوون؛

حَدَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿١١٧﴾ وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١١٨﴾

رایان کردو دهرچوون ﴿حَدَرَ الْمَوْتِ﴾ لهبر خوږپاراستن له مردن، به قاعونئی که کهوته ولاتهکهیمان، یان لهترسی شهوی نهبرین بو غمزاو بکوژین له پئی خوادا، ئینجا نایا نهرانه کن بوون، وه لهچ ولاتیکدا بوون؟ وه لهچ چهرخیکدا بوون؟ قورنان هیچ کام لهمانه دیاری نکر دووه و هیچ حمدیسی (صحیح) یشمان دهست نکموت لهوبارهیهوه، کهواته هر بهو نادیاریه بهسریا تیپهر نهکین، وه نهگمر زانینی نهو جوړه شتانه پیویست بوايه بویمان باس نهکرا، مهبست لهم جوړه شتانه تهن و ناموژگاری کردن و دهرس لی وهرگرتنه، دهی زانینی جن و شوین و چرخ و بهره و تیره هیچ شتیک لهو تهن و ناموژگاریه زیاد ناکات، کهواته به پئی یاسای رهوانیژی نابئ بکوژین، نهگمر بکوژین وتو و قارهکه لهکهدار نهبیت، چونکه بهپئی نهو یاسا نهبن زیاد به پیویست له گفت وگوو نویسندا نهبیت.

نهم داستانه لیړهدا بو شهوه هاتووه که تیگهیشتن و بوچوون رنک و راست بکریتموه سهبارت به مردن و ژیان و نهو شتانهی که بهدیمهن و پوالت هوی ژیان و مردن بهلای خه لکیهوه، وه گهرانهوهی کاری مردن و ژیان هر بولای نهو کهسهیه که مردن و ژیان داهینا و بهدهستیته، وه بهستنوهی دل و نارام گرتنی تنها به خواهیش و بریاری خوايه، ئیتر هلسان و پهلاماردانی هرکارو کردهوهیه که پیویست کراوه و خراوته سرشان به بین باک و بی ترس، چونکه هرچی خوا بریاری دابئ نهبن بیئ و مردن و ژیان هر بهدهست شهوه، وه ترس و خوږپاریزی له مردن هیچ سوویدیک نادات و ژیان دریژهی پینادا، وه نهجمل و ماوهی دیاریی کراو ناگوږی و زیادو کهمی ناکات، وه بهرگری بریاری خوا ناکات، شهوتا نهو کومه له گمورهیه ویستیان خوین پاریزن له مردن و لهدهستی دهرچن کهچی به هیچ جوړیک خوین بو بزگار نهکراو خوا هر مراندنی، وهکو نهفهرموئ: ﴿فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا﴾ ئینجا خوا فهرمووی پئیان بمرن، بین گومان نهوانیش بهوه مردن، ئیتر چوئ پئی فهرموون؟ نایا هر بهوه مردن که له ترسا رایان کرد لیئ؟ یان بهشتیکی تر مردن کهبه خهیالیاندا نههاتبو؟

هیچ کام لهمانه باس نهکراوه، چونکه پهندو تهمین و ناموزگاریهک لهوانه وهرناگیرئ، نهوانه به فرمانی خوا مردن ﴿ثُمَّ آخِيَهُمْ﴾ لهپاش دا زیندوی کردنهوه، نیتر نهو زیندووکردنهوه چون بوو لهسر چ شیوهیهک بوو؟ نهوانه خوا خوئی باش نهزانی، وه لهبرنهوه وهک له قورئاندا پوون کراوهتهوه، ههروهها هه دیسیکی سه حیحیشمان دهست ناکهوی که شتهکهمان بو دیاری بکات، وه ههروهک چهند جاریک وتمان لهم بارو بابهتانهوه نيسرائیلیات و هوالی ناراست بلاو بوونهتهوه، لهبرنهوه زاتمان نیه شوینی نهوانه بکهوین باریک دیاری ناکهین و نهلین بروامان پئی ههیه و نهزانی دهسهلاتی خوا بن سنوره مهیلی ههچی بکات نهیکات، وه ههگیز رهوانیه بو هیچ برواداریک سر بکاتهوه لهو بارو شتانه که نیمه وینهمان نهیدوه، وه به ههر حال و لهسر ههبار نهو پووداوه عیبرهت و تهمین بووه بو نهوانه و نههلی نهو زهمانه، وهک بیستنی ههوالهکهی پهندو تهمینی تیایه بو ههکهس که نهه ههوالهی پینگهیشتبئ و پئی بکات، کهواته گیزانهوهکهی میهرهبانی و لوتفی تیایه بو خهلی، ﴿إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ﴾ بهراستی خوا خاوهنی چاکه و بههروه میهرهبانیه بهسر ههموو کهسیکهوه، کهواته پیویسته لهسر ههموو کهس که هههمیشه چاو لهبری خوا بیئت و سوپاسی بکات ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ﴾ بهلام زوری خهلی سوپاسی خوا ناکه!

له پیشهوه گوتمان: له گیزانهوهی نهه یهکهم داستانهدا هاندانی برواداران ههیه لهسر گیان و مال بهخت کردن له پئی خوادا، نینجا نهوا به دوا ی باسهکهدا نهو دوو نایهته نههینئ داوا ی بهخت کردنئ نهو دوانهمان ئی نهکات:

یهکهم نهفرموی: ﴿وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ جهنگ و کوشتار بکهن له پئی خوادا، واته هیچ مهبهستیکی ترقان نهبن جگه له رهزامندی خواو بهرز کردنهوهی وشو وتهی خوا، وه به ناوی خواو له ژیر نالای خوادا، نهک به هیچ ناویکی ترو له ژیر هیچ نالایهکی تردا، ﴿وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ وه بزائن که خوا بیسری زانایه، ههموو قسه و تهیهک نهفرموی: بیستنی و نهزانی به نیازو مهبهستی خاوهن وتهکه، وه لهگهله ههکهس به پئی قسه و نیازی خوئی رهفتار نهکات.

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضْعِفُهُ لَهُ أضعافًا كَثِيرَةً وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْصِطُ وَإِلَيْهِ

تَرْجَمُونَ ﴿٢٤٥﴾

دوهم ئەفەرموی: ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا﴾ نایا کئی یە ئەوی که قەرز ئەدات بە خوا، قەرز دانی چاک و شیرین، بەم رەنگە بە پێخۆش بوونی دل و نیازی هەر رەزەماندی خوابیت، یان شتیکی چاک و خۆشەویستی ئەداتن ئەک شتیکی نەریستە و تووپردراو، لەسەر هەربار خوا ئەوەندە میهرەبانە پاداشتی چاکە بەئەدەکانی بە چەند قات ئەداتەوه، لای خوا پووێکی ئەقەتە و لای ژوووی هەر خۆی ئەزانن، وەک لێرەشدا دەست نیشانی بۆ ئەکات که ئەفەرموی: ﴿فَيُضْعِفُهُ لَهُ أضعافًا كَثِيرَةً﴾ ئینجا خوایش ئەو هەرزەدان و قەرزە بۆ چەند قات و چەند چەندانە ئەکاتەوه، بە چەند قاتیکی زۆر که خوا ئەندازە ی ئەزانن، لە جیھاندا چەند قاتی ئەکاتەوه بە زۆر کردن و پیت تیخستن و رەحەتی و سوود لێ وەرگرتن و کامەرانی، وە لە پۆژی دوايشدا بە نازو ریزو خۆشی بەهەشت و رەزەماندی خوا و نزیکە لێبەرە، کەواتە با بڕواداری قەرز دەر زۆر دلشاد و شادمان بێت بەم قەرزە ی که ئەیدا، وە نەترسێ لەکەم بوونەوه و نەبوونی، چونکە بوون و نەبوون بە دەست خوایە، نەبوون و دەولەماندی بە پۆژی و چنگ قوچراوی پەیدا ئەبێت، وە نەبوونی بێ نەوایش پوو ئەدا بەهۆی بەخشین و دەست گوشاری، وەکو ئەفەرموی: ﴿وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْصِطُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ وە خوا نەبوونی و کەم دەستی و زۆری و فراوانی ئەهینن بەسەر بەئەدەکانی دا – ئەوەش بە پێی زانین و کار دروستی خۆی – ﴿وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ وە هەر بۆ لای ئەو ئەگێرێنەوه لە دوا پۆژدا، کەواتە مال و سامان چیه و چ نرخیکی هیه و ئەبێ بۆچی ئەوەندە بە توند بگێری و چاوی تێ بپەری؟! وە بۆ ئەبێ ئەو مال و سامانە بەخت نەکری لەپێی خوادا و نەکری بەزەخیرە و تویشووی ئەو پۆژی دوايه؟ ئا بەم جۆرە داستانێ یەکەم دوايی هات، دیتە سەر داستانێ دووم، کورتە ی ئەم داستانە ئەمەیه: لە چەرخی لە چەرخی ئەم کانی ئیسرائیلیهکاندا پیاو ماقوول و لە گوێ کراوەکانیان کۆئەبنەرە لای یەکن لە پێغمبەرەکانیان – که پێغمبەری زۆریان بوو و هاتوونەتە سەریان – وە داوا ی لێ ئەکەن که پادشایەکیان بۆ دیاری بکات لە ژێر فەرمانی داو بەسەرکردایەتی ئەو جەنگ و کوشتار بکەن لە پێی خوادا.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الْآلِیَا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى إِذْ قَالُوا لِنَبِيِّ لَهُمْ آبَتْ لَنَا مَلِكًا نُقْتَلِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا

له قسه و داواكهيانوه دهرنهكويي كه عهقيدهكهيان لهداياندا بزووتنهوه و پاپهرينيكي بؤ پهيذا بوويي، وه بپرواكيهيان له دهررونياندا بيدار بووييتهوه له خهوي بي ناگايي، وه ههستيان كرديني بهوهي كه نهوان خاوهني ثابين و عهقيدهيهكي راستن و لهسر ههقن، وه دورژمنهكانيان لهسر ناهق و بي پرويي و بهتالن، وه بؤيان دهركهوت كه ريگهيان هر تيگوشان و فيداكاريه له پئي خوادا، وه بپروادار هركات نهو زانين و ههست و تيگهيشتهني بؤ فراهم هات ماناي وايه نيوهي ريگهي پريوه بؤ سركهوتن، كهواته بپروادار له پيش ههموو شتيكهوه پيويسته بزاني كه خوي لهسر ههق و دورژمني لهسر ناههقه، وه نهبن نياز و مهبهستيشي هرخوا بيت و خوي يهكبارو يهك نياز بكات لهسر نهو بارو نيازه پاكه بهبن تيكل كردي هيج شتيكي تر، نينجا بابيينه سر نايهتهكان به جورو شيوه بي وينهكي خوي داستانهكهمان بؤ باس نهكات، نهفرموي: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الْآلِیَا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى﴾ نايا نهت زانيوه و بهچاوي دل ناوپرکت نهداوتهوه بؤلای كومهليك له پياو ماقوول و قسه رهوا، كه ههندي بوون له نيسرائيليهكان له پاش موسا (عليه السلام)، واته نايا ههوال و داستاني نهو كومهلهت نهزانيوه، ههوال و داستاني ﴿إِذْ قَالُوا لِنَبِيِّ لَهُمْ﴾ نهو كاتهي كه گوتيان به پيغهمبريك كه لهوكاتهدا بوويان: ﴿آبَتْ لَنَا مَلِكًا﴾ پادشا و كاربهدهستيكيان بؤ دياري بكه بهسهرمانهوه بيت و لهسر تهگيرو فرماني نهو: ﴿نُقْتَلِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ جهنگ و كوشتار بكهين له پئي خوادا. نينجا پيغهمبرهكهيان ويستي بؤي دهركهوي نايا راست نهكن و لي پراون؟ لهبرئهوه: ﴿قَالَ﴾ فرموي پييان: ﴿هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا﴾ نايا نهگر جهنگ و كوشتار پيويست كرا لهسرتان نيوه لهوانه و نزيكن لهوهي جهنگ نهكن؟ واته ئيستا كاتي نارامي و بي ترسيه، لهبرئهوه نهو داوايه نهكن، وه من لام وايه كاتي جهنگ بهريا بوو ترس هات نيوه لهترس دا ههناسن بهو جهنگ، دهي نايا نيوه بهو جورن كه من چاوهرواني نهكم؟ واته لام وايه بهو جوره نهبن؟

قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَاءِنَا فَلَمَّا كُتِبَ

عَلَيْهِمْ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٢٤٦﴾

نینجا نهرانیش غیره تیان هاته جوش و هوو پال پیومهری بهمیزیان باس کرد بو جهنگ و کوشتر، بهم رهنکه ﴿قَالُوا﴾ گوتیان: ﴿وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نایاچی همیه بو نیمه که پالمان پیومهنی بهمی که جهنگ نهکین له پیوی خوادا ﴿وَقَدْ أُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَاءِنَا﴾ لهکاتینکداکه نیمه دهرکراوین له شوین و ولاتمان و دور خراوینه تهره له کورهمکانمان، واته بن گومان جهنگ نهکین، چونکه دوزمنه که مان دوزمنی خواو نایینمانه، وه دهریشیان کردوین له ولات و نیشتمان و کورهمکانیشمانیان ژیر دهست و دستگیر کردوه، که واته نیمه جهنگ بکهین و بیجگه له جهنگ کردن هیچ ریگه یهکی تر نه ماوه له رده مماندا، به لام بهداخوه نهر غیرت و هلچونه هر له کاتی نارامی و ناسایشدا بو، بری نه کرد تا کاتی نارهمتی و تمنگانه، وکو نهرموی: ﴿فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ﴾ نینجا کاتی که فرمان دراو جهگ پیویست کرا له سهریان پشتیان تی کرد و جهنگیان نه کرد مگر که میک له مان که به پیوی حدیسی بوخاری سن سهدو سیانزه (۳۱۳) کس بوون به نندازهی ژمارهی جهنگ کهرانی بهر، خوا له هموویان بازی بیت، به لن هلگه پرانهره له پهیمان به شکاندنی به لن و مل پیچی له فرمان، هلنسان به نهرکی سرشان به پشت کردنه هق که نیشانه و پیشهی ناشکرای نیسرائیلیه کانه، وه هروره ما هر تاقم و کوملینکی تر که پرورده نه کرابی به عقیده و بروای بهمیز، وه به بونهی تاقیکردنهره و پاک و خاوین نه بوون له هر ناراستی و لاری ناله بایک، جا له برنهره پیویسته له سر سرکردایهتی که ناگای لهوه بیت، نهک له ناکاودا تیکشکان پوو بکاته له شکره کی، بن گومان نهر پشت تی کردن و هلگه پرانهره ی نهوانه کارینکی زرد بیزراو ناراست و نارها بوو، وه تاوان و ستم بوو، ستم له خویان، وه ستم له پیغه مبره که بیان (علیه السلام)، وه ستم له هقه گهره ی که نیشیان زانی هقه و راسته جا له برنهره قورئان نهوان له کدار نکات به تاوان و ستم، وه بیزاری نیشان نهدات له کردهره که بیان، نهرموی: ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ﴾ خوا باش ناگاداره به ستمکاره کان و زانایه به همووشتیکیان.

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمَلِكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمَلِكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ

له پیش نهوی داستانکه تهراو بکات و هر له یهکم جاروه دهری خست و جاری نا فرمانی و بلین شکاندنی لیدان که نهوش زیاده تمشرو پيسوا تیايه، نینجا نهگهریتتوه سر باسهکه و داستانکه تهراو نکات، نهفرموی: ﴿وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ﴾ واته نهوان داوای پادشا و کاربهدهستیکیان کردو پیغهمبیرهکشیان فرموی پنیان: ﴿إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا﴾ بهراستی خوا (طالوت) ی رهوانهکردوه بوتان به پادشا و کاربهدهست بهسرتانهوه.

نهوانه بهلای خویانهوه راپهرین لهبر خوا و ویستیان جهنگ بکن له پئی خواداو پهکیان هر لهوه کهوتبوو که کاربهدهست و پادشایان نیه، نینجا لهسر داوای خویان نهوا داواکهیان بهجی هینرا، کهواته نهوایه بهبن سرلی کردنهوه رازی ببونایه و چاوهروانی فرمانی پادشاکهیان بگردایه، کهچی بهداخوه، به پئی باوو سروشتی لارو نالهباری خویان نارمزایی خویان دهربری لهو پادشایه که خوا فرمانی پیدا بوو، وه رهخنهیان بوو لئی، نهوتتا ﴿قَالُوا﴾ گوتیان به پیغهمبیرهکهیان ﴿أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمَلِكُ عَلَيْنَا﴾ نایا چون پادشایهتی نهبن بوئهوبهسر نیمهدا؟ واته شتی وا رهوانیه، چونکه دوو رهخنهیان بوو لئی: یهکم: گوتیان: ﴿وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمَلِكِ مِنْهُ﴾ شایاتترین به پادشایهتی لهو، لهبرنهوهی نهمان نهسب و نهژادیان گهرتره و نهو له تیره و بهرهی پادشا هلهنهکهوتتوه، بهلام نهمان هر به گهرهیی و سرؤکی هاتوون.

دووم: نهیانگوت: ﴿وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِنَ الْمَالِ﴾ وه مال و سامانی فراوانی نه دراوتهی که پیویسته بو پادشایهتی، یان تا بههوی نهو سامانی زورهه چاوپوشی بکری لئی و گوئنهدری به ناتواوی و پهستی نهژادی، وه بنگومان نهو دوو رهخنهیه له ترازوی خوادا هیچ قورسییان نیه، کهواته نهو دوو رهخنهیه له تینهگهیشتنهوه هاتبوون، وه به هوی نهخوشی دهرورنهوه بوو که زورهی ئیسرائیلی پیوه دووچاربوون، نینجا پیغهمبیرهکهیان بوی دهرخستن که نهو پیواوه خوی له خوی دا شیاوو شایان تره، ﴿قَالَ﴾ فرموی پنیان: ﴿إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ﴾ بهراستی خوا نهوی هلهبزاردوه بهسرتاندا،

وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مَلَكَهُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٤٤٧﴾
 وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ آءَالُ مُوسَىٰ وَآءَالُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ

﴿وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ﴾ وه نهوی زیاد کردوه له فراوانی له زانین و له شو و جستهدا، ﴿وَاللَّهُ يُؤْتِي مَلَكَهُ مَن يَشَاءُ﴾ وه خوا مولک و پادشایهتی خوئی نه به خشن به هر کس که خوا خوئی مهیل بکات و بیهوی، ﴿وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ وه خوا فراوانه له دهسه لات و به خشن و به مهردا، نه توانی هر بی نهست و بی نهوا و هر ژاریک بگهینه بی به پایان و پیویستی نه میلین، وه خوا زانایه و خوئی نه زانی کن هملنه برتری بو پادشایهتی و هر کار و فرمانتیکی تر.

نهو پیغمبره (علیه السلام) بهر پرچی دانوه و نهو بوچوون و تیگه یشتنه ناراسته ی که بوویان بوئی راست کردنوه، وه شیاوویی و شایسته یی نهو پادشایه ی نهرخست له چند بار نیگوه:

۱- خواهلی بزردهوه، وه نهو باش نه زانی کن شایان و شیاوه، وه بهر ژومندی له چیدایه.
 ۲- نهوی که بهر خه و پیویسته بو نهو پادشا و کار به دهسته زانینی فراوانه تا بتوانی هملسن به ته گیری ولات و کاروباری رامیاری، وه هیزو بازوو له شتیکی گهریه تا بتوانی بهر هملستی دوزمن بوهستی و ته قیه ی لی بگری و سام و بیمی بیی له دهرووندا، دهی خوا نهو دووانه ی به فراوانی پیداوه.

۳- خوا خوئی خاوهنی هموو مولک و پادشایه تیه، که واته پیئی هر کس بدات و کاروباری بخاته ژیر دهست مهیلی خوئیته ی و کس ناتوانی مله جهره بکات له فرمان و پیریاری.

۴- خوا خوئی خاوهنی هموو مال و سامانیکه، که واته هر نه نداز پیویست بیئت خوا نهیدا به پادشاکه ی خوئی، هر چند شته که ی بهو جوړه بو پوون کردهوه، به لام خوئی نهو گله ی نه ناسی، نهیزانی که بهوه دانا مرکین و له دلپراوکنی ناکهون، له بهر نهوه ویستی

به موعجزه و پابرو بهلگه‌یکه‌ی ناشکرا دایان بمرکینتی و دل نارامیان بکات، نه‌وش
نمه بوو که سندوقه‌کیان بؤ بیتمه که هوی دلنیاپی و نارامی دلایان بوو.

له‌بارهی نمه ئسندوقه‌موه چمند شتیك گوتراوه و بلاو بوونه‌تمه له‌زور له کتیبه‌کانی
ته‌فسیردا، نزیك تریان نمه‌یه که سندوقی ته‌ورات بووه و زور به‌ریزو پیروز بووه له‌ناو گه‌لی
ئیسرائیلیدا، وه چمند شتیکی تیدابوووه کله پیغمبرمه‌کان به‌جی ماوه، وه ئهلین:
پوه‌نوسی نه‌و له‌وحانه‌ی تیدابوووه که خوا به‌خشی به به موسا (علیه السلام) له‌سه‌ر شاخی
تور، ئینجا کاتی که عمالیه‌کان هاتن و ولاتی نه‌مانیان داگیرکرد و دهر به‌دهریان کردن، نه‌و
سندوقه‌شیان به تالان که‌وته ژیر ده‌ست، جا نمه پیغمبرمه‌ هاتنه‌وی نه‌و تابووته‌ی کرد به

نیشانه له‌سه‌ر نه‌وی که (طالوت) له لایهن خواوه مه‌لبز ژیراوه، وه‌کو نه‌فرموی: ﴿وَقَالَ
لَهُمْ نَبِيُهُمْ﴾ پیغمبرمه‌کیان پی‌ئی فرموی: ﴿إِنَّ آيَةَ مَلِكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ﴾
به‌راستی نیشانه‌ی ناشکرای پادشایه‌تی (طالوت) نمه‌یه که سندوقه‌کیان بؤ بیتمه ﴿فِيهِ
سَكِينَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ﴾ کله سندوقه‌کدا، یان له هاتنه‌کی دا همیه نارام و دامه‌زانی

دل‌تان له‌لایهن په‌روه‌دگار تانه‌وه، ﴿وَقِيَّةً مِّمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَىٰ وَآلُ هَارُونَ﴾ وه تیندا همیه
چمند شتیك له‌وی که نه‌وه و کس و کاره تایبه‌تی‌کانی موسا و هارون به‌جی یان هینشت و به
ده‌ستا و ده‌ست مایه‌وه، نه‌وش که بریتی بوو له چمند پارچه شکاوی له‌وحه‌کانی ته‌ورات و
دار ده‌سته‌کی موسا و هندی له جل و به‌رگو و چمند شتیکی تر که له‌وان و له
پیغمبرمه‌کانی تریان بجی مابوون و له‌و سندوقه‌دا مانه‌وه تا نه‌و کاتی پادشایه‌تی

(طالوت) ه، نیشانه‌ی ناشکرای نه‌و پادشایه‌تی هاتنی نه‌و سندوقه‌یه له کاتی‌کدا ﴿تَحْمِلُهُ
الْمَلَائِكَةُ﴾ که مه‌لایکه هلی نه‌گرن، ئیتر هاتنی نه‌و سندوقه له ناسمانه‌وه بووبی، به‌م
په‌نگه خوا له‌کاتی خوی دا به‌ری کرد بیتمه بؤ ناسمان و ئینجا له‌و کاتدا مه‌لایکه به
فرمانی خوا هینا بی‌تیانه‌وه خواره‌وه و پاریزگاریان تا هاتیته لای (طالوت) وه‌ک به‌م جوژه
له (ئین و عباس) موه نه‌گیرنه‌وه، یان هاتنه‌کی به‌و بووبی که نه‌و سندوقه مابیتمه‌وه لای
(عمالیه‌کان) زور به‌بئ پی‌زی و به پیس و پوخله کردن، ئینجا خوا له توله‌ی نه‌ودا
دوو چاری دهر و سزاو زیانی سه‌ختی کردن، به‌هوی نه‌وه ترس که‌وته دلایان و گومانیان
برد که خوی ئیسرائیل توله‌ی لی سهندوون، له‌به‌ر نه‌وه سندوقه‌کیان خسته سه‌ر
عه‌ره‌بانه‌یک و به‌ستیان له‌دوگا جووت و به‌ره‌لایان کردن،

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٣١٨﴾ فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ

إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ

نینجا به فرمانی خوا چوار مه لائیکه دانیانه بهرو پارینزگاریان کردن تا گمیاندیانه شو شویفی (طالوت) به هر جزو لهسر هریار هاتنی شو سندووقه بهلگه و نیشانهیهکی زور ناشکرابوو لهبرئموه شو پیغهمبر (علیه السلام) فرمووی به ئیسرائیلیهکان: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُمْ﴾ بهراستی له هاتنی شو سندووقه دا بهلگه و نیشانهیهکی بوون و ناشکرا همیه بوتان ﴿إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾ نهگر ئیوه برواداران بهراستی، واته نهگر برواداران بهراستی شو بهلگه و نیشانانانان بهسه، وا دهرئمکوی له دیمنی نایهتکانهوه که شو نیشانه بوونه بهدی هات بهو جزوهی که پیغهمبرهکه فرمووی، لهبرئموه به تهاوی دل نارام و دنیا بوون به پادشایهتی (طالوت).

نینجا (طالوت) لهشکرئکی پیک هیئا لهوانهی که گوئی پرایهلیان کردو پهشیمان نهبوونهوه له بهلین و پهیمانکهیمان، بهلام قورئان به پئی باوی شیرینی له گپرانهوهی داستان و سرگوزهشتهکاندا، نهوهی که پیویست نهبن باسی ناکات و لی بی دهنگ نهیبت، لهبرئموه باسی هیچی تری نهکردو لهپئوه هاتهسر مهستهکه و فرمووی: ﴿فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ﴾ نینجا کاتی که (طالوت) دهرچوو له ولات و جوئی بوویهوه به هاوپییهتی لهشکرهکه بهنیازی جهنگ کردن لهگمل دوزمنهکه یاندا، ﴿قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ﴾ فرمووی به لهشکرهکه: بهراستی وهک تاقی کرموه خوا تاقیتان نهکاتوه به پووباریک، تا دهرکوهی راست و ناراست، نهگپرنهوه که لهپاش هاتنی سندووقهکه گومانیان نهما له زال بوون و سرکهوتن بهسر دوزمندا، بههوی نهوهوه به چهسانی هاتنه پیشهوه بو پویشتن بو جهنگ، نینجا (طالوت) پئی فرموون: پیرو نهخوش با نهیبت، وه هروهها هرکس خریکی دروست کردنی خانویهکه و تهاوی نهکردوه، وه هرکس خریکه به بازرگانیهوه، وه هرکس قهرزداره، وه هرکس ژنی ماره کردوه و نهی گواستوههتوه، وه من کسئیم نهوی که گهنج و چالاک و دست خالی بیبت، نینجا ههشتا هزار کس کو بوویهوه، وه کاتهکه کاتی کرمای بهتین و بوو، وه ریکهوتن به چؤل و بیابانئکی بی ناودا، وه داوای ناویان کرد، (طالوت) یش فرمووی: خوا تاقیتان نهکاتوه به پووباریک،

فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنِ اعْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ

﴿فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي﴾ ئىنجا ھەركەس لەو پەيوابەرە بخواتەرە ئەر كەسە پەيوەستی بەمنەرە نەرە يەك نەرە لەگەل من ﴿وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي﴾ وە ھەكەس لێنەرە خواتەرە و ھەر پەنگ تەرە نەكەت، بێن گەرەن ئەر كەسە لە منەرە پەيوەستە بە منەرە، ئىنجا لە يەكەم تەرە ئەرە نەرە نەكەت: ﴿إِلَّا مَنِ اعْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ﴾ واتە ھەركەس لێنەرە بخواتەرە لە من نەرە، مەگەر كەسێك مەشتێكێ لێ ھەلگوزن بە دەستی خۆن بۆ دەم و گەرە تەر كەرن، ئەر كەسە ھەر چەند كەم و كورن ھەبێ، بەلام ھەر وەر نەگەرێ و پەيوەستی نەپەرچێ. بە كورن ئەرەن سێ جۆر و لەسەر سێ پەرە بوون:

۱- پەرە پەست و پەيوەستی پەرەو لە پەرە گورن نەرە بەسەر پەرچێ لە فەرمان و دەمێ خەستە ئەرەكە و تەرە پەرچێ لێ خوار دەورە.

۲- پەرە بەرز و پەرەست بە فەرمانن خوار كە بە ھەر پەنگ تەرە ئەرەكەن نەكەرن و خۆن گرت لە سنورن پەرەمەندن خوار.

۳- مەرە ئەرەندن، نەرە بەرز و نەرە پەيوەستی پەرەو، كە تەرە مەشتێكێ لێ ھەلگوزن.

ھەر لە يەكەم چەرە دەركەوت كاردەرەستې خوار لە ھەلبەرەرن ئەرە پادشایەدا، ئەرە پەرە زانن كە بۆ چەنگێك سەخت نەرەو، وە لەشكرەكەن لە گەلێك زەر دەستی زەبوونەرە چەند چەرە شكاورە دەقن گرتوور بەو بارەپەرە، وە بەرەنگارن لەشكرێك نەبێ كە زۆر دەرەو زال و سەر كەوتوور، كەرەتە لەشكرەكەن پەرەستې ھەرە بە ھەزرن دەروونن كە بتوانن خۆن پەرچې بەرەمەر ئەرە لەشكرە بە ھەزرن زالە، ئەرە ھەزرن دەروونەش بەریتە لە عەزم و نەرەدەپەك دەرەزەرە كە نەبەزې بۆ ھەرچ ھەزرن لە ھەزركەن ئەرەزور و خوارستەكانن نەفس، وە بتوانن خۆن بەرچې بەرەمەر ھەرەو ئەرەك و زەحەمەت و بێ بەشەك، كەرەتە ئەرە پەرە پەرەستې بوو بە تەرە كەرنەرە ئەرە لەشكرەن تا دەركەون بۆن، لەبەرئەرە بەو ئەرە تەرە كەرنەرە، كەلە پەرەستې دا تەرە كەرنەرەپەك زۆر سەخت و بەھەزور، وە بەرەستې زۆر ھونەرێك گەرەپە خۆگرتنن كەسێك مەرەو زۆر تەرەو لە كاتن گەرەم بەتەرەدا، وە ئەرە لەبەر دەستې دا بێت و لێنەرە خواتەرە، بەرەستې كەم كەس ھەرە لە تەرە كەرنەرە ئەرەدا نەرچې،

فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا
 الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ ؕ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُم مُّلتَقُوا اللَّهَ كَم مِّن فِئَةٍ
 قَلِيلَةٍ غَلَبَت فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٢١٩﴾

لهبرئموه لهشكره گهوره يهش به جوړه بوون كه نه فرموي: ﴿فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ﴾
 نينجا شو لهشكره تيرو پر لهو پووباره يان خواردموه مهگمر كه ميگ لهوان، ژماره يان (٣١٣)
 سئ سهدوسيانزه بووه به پني حديسي (بهراي كوپي عازهب) كه نه فرموي: پينغه مبر(ﷺ)
 له پوژي (بهس) دا فرموي: نيوه نه مړو به قهدير هاوه له كاني (طالوت)ن كله پووباره كه
 پهرينهوه، جا (بهراي كوپي عازهب) نه فرموي: شو پوژه نيمه سئ سهدو سيانزه كهس
 بووين، بهو تاقي كردنهوه دهر كهوت كه نهبئ گوي ندرئ به لاف ليدان و هلم و بلمي ده مي،
 بهلكو دهر كهوت كه نيازي دهر ووني پووت بهس نيه، بهلكو پنيويستي هيه به كردهوه و بهدي
 هيناني له پووداي ژياندا، شهوتاه شو لهشكره گهوره يه كله پيشهوه به دم هيچي
 نه هيشتبويوه، وه بن گومان نيازو برياري دهر ونيشيان هر بووه.

شو لهشكره گهوره يه لهو تاقي كردنهوه دا داخراو دهر نه چوو، پهيوهستي پچراو هر شو
 ژماره كه مه مايهوه كه شياوي شهو بيت پهيوهست بيت و پشتي پئ بهستري، شو تاقي
 كردنهوه شو لهشكره ي بزارو گيزو ته ته لكرد تا شو شو ژماره كه مه ي لي دهر چوو شهو
 تري بن كه لك و دهر چوو تووړ درا، به لام هيشتا تاقي كردنهوه ي تر يش ماوه، وهك
 دهر نه كهوي له مه دا كه نه فرموي: ﴿فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ﴾ نينجا كاتئ كه
 پهريهوه له پووباره كه خوي و نهوانهش كه پرويان هينابووو له گهلي بوون ﴿قَالُوا﴾
 ههنديكيان گوتيان ﴿لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ﴾ نه مړو هيچ دهسه لات و توانامان نيه
 بو جهنگ كردن له گهل (جالوت) و لهشكره كه ي، بن گومان نه مانه پروادار بوون، وه هه لنه گهرا
 بوونهوه لهو به لين و په يمانه ي كه بهستيان له گهل پادشاهه ياندا، به لام تاقيميكي كه م بوون و
 ناگادار بوون به سهر هيزو زوري دوژمنه كيان به سهر كردايه تي (جالوت) ي نه بردي ستمكار
 كه نه لين: لهشكره كه ي سهد هزار يان سئ سهد هزار كهس بووه، جا لهبرئموه غه مي بن
 هيزي و لاوازي خويانيان لي هات، بهراستي خوگرتن لهبردم هيزيكي وهما دا به كه م كهس

نه‌کری، وه که‌سیکی نه‌وی که بپروای به خوا زور زور به‌هیزیت و دلی په‌یوه‌ندی‌کی همیشه‌یی بیی به‌ خوی خویه‌وه، وه نه‌وه‌ش بوو به‌ تا‌قی کردنه‌وه‌یه‌کی تر، هرکه‌س له‌م تا‌قی کردنه‌وه‌دا سهرکه‌وی، بی‌گومان وای لی دئی که باکی نه‌مینن له‌ هیچ هیزیکی تر بیجکه له‌ هیزی بی سنووری خوا، وه‌ک دهرنه‌که‌وی له‌م تا‌قمه‌که‌ی تره‌وه که دهرباره‌یان نه‌فرموی:

﴿قَالَ الَّذِينَ يَبْطِئُونَ أَنَّهُمْ مُلْقُوا اللَّهَ﴾ نه‌وانه‌ی که لایان واپوو به‌ جزووری خوا نه‌گن و به‌ ته‌مای نه‌جرو پاداشت و بوون لای نه‌وه، نه‌وانه که بپرواداره خاوینه‌کان بوون، بو دلخوش کردن و هاندانی نه‌وانی تر گوتیان: ﴿كَمْ مِّن فِتْنَةٍ قَالُوا قَلْبَتْ فِتْنَةٌ كَثِيرَةٌ بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ زور تا‌قی که‌م ده‌سه‌لات زال‌بوون و سهرکه‌وتن به‌سهر تا‌قی زور و به‌ ده‌سه‌لات‌دا به‌ نین و یارمه‌تی خوا، واته بکتان نه‌بی، چونکه زال‌بوون و زال نه‌بوون به‌ زور که‌می نیه، به‌لکو به‌ ده‌ست خویه ﴿وَأَلَّ اللَّهُ مَعَ الْكَاذِبِينَ﴾ وه خویش له‌گه‌ل خوگره‌کانی، که‌واته خو‌تان بگرن و هر پشت به‌ خوا ببه‌ستن، بی‌گومان نه‌م تا‌قمه بپرواداری خاوین و هیچ گومان و دو‌دلیان نه‌بووه له‌ زیندوو بوونه‌وه و گه‌یشتن به‌ جزووری خوا، که‌واته چون دهرباره‌یان فرموی:

﴿يَبْطِئُونَ﴾ که‌له زامانی عمره‌بدا به‌ مانا گومان و دوو دلیه؟ له‌ وه‌لامدا نه‌لین:

۱- مه‌به‌ست له‌گه‌یشتن به‌ جزووری خوا مردن و کوژانه له‌و جه‌نگه‌دا، ده‌ی نه‌وه‌ش شتیکی قه‌تی نه‌بووه به‌ لایانه‌وه، به‌لکو نه‌وه به‌هیزبووه له‌ دلیاندا.

۲- مه‌به‌ست گه‌یشتنه به‌ نه‌جرو پاداشتی خوا و هرگرتنی نه‌وه کرده‌وه و جه‌نگه‌یه لیان، ده‌ی بی‌گومان نه‌مه‌ش هر شتیکی قه‌تی نیه و هر خوا خوی نه‌زانن.

۳- مه‌به‌ست گه‌یشتنه به‌ به‌لینی خوا که‌ سهرخستن و زال‌کردنی بپروادارانه به‌سهر دوژمنانی خوادا، وه بی‌گومان نه‌وه به‌لینه پیویست نیه به‌دی هاتنی بو هموو تا‌قمیک و له‌ هموو کات و جاریکدا، که‌واته هر جیگه‌ی گومان و دوو دلی بووه بو نه‌وه تا‌قمه.

۴- وه‌ی (ظن) به‌کارنه‌هیزتی بو زانینی ته‌واو له‌ زور شویندا، دهرپاره‌ی نه‌وه شتانه‌ی که‌ هه‌ستیان پی‌ناکری، وه هوی نه‌وه به‌کاره‌ینانه‌ش نه‌مه‌یه که‌ زانینی نه‌وه جوړه شتانه که‌ ناشکرا نین ناگه‌نه پاره‌ی نه‌وه شتانه‌ی که‌ ناشکرا و هه‌ست پی‌کراون، که‌واته زور جار زانینی نه‌وانه خه‌تره و خه‌یال پوی تی‌نه‌کات، وه نه‌وه جوړه خه‌تره و خه‌یالانه زیان ناگه‌ینن به‌پروای بپرواداران، هرکام له‌م وه‌لامانه نه‌وه گری‌یه‌ی پی نه‌کریته‌وه که‌ له‌و پرسیاره‌دا دهرخرا!!

وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَخْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا
وَأَنْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٥٠﴾ فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ

ئەو نامۆزگاریەیی کە ئەو بڕوادارە خاوینەنە کردنیان زۆر بەکارو بەکەڵک بوو، وە ئەو سەرکەوتن و یارمەتی دانەیی خوا کە بە تەمای بوون و دینی لاوازەکانیان پێی بەهێز دەکات خوا بەدی هینا، وەک دەر ئەکەوێ لەمەدا کە ئەفەرموی: ﴿وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ﴾ کاتێ (جالوت) و ئەوانەیی کەڵە لەگەڵی بوون دەرکەوتن لە دەشت و مەیدانیکی ناشکراوە بەرامبەر وەستان بۆ جەنگ کردن لەگەڵ (جالوت) و لەشکرەکەیی، وەکەمی خۆیان و زۆریەیی ئەوانیان بینی پشتیان بە خوا بەست و ﴿قَالُوا﴾ وتیان: ﴿رَبَّنَا أَخْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا﴾ ئەی پەروردگارمان بڕێژە بەسەرماندا ئارام و خۆگریەکی گرنگ ﴿وَتَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا﴾ وە پێمان دامەزراویکە، واتە هێزی دڵ و دامەزراویمان پێبەدە کە بتوانین بوەستین بەرامبەر بە دوژمن ﴿وَأَنْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ وە سەرمان بخەو زالمەن بکە بەسەر کۆمەڵ و گەلی بێ بڕوایاندا تا بیانشکێنن، خوا نزاکەیی وەرگرتن ﴿فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ بەهۆی ئەومووە شکاندنیان بە ئیزن و ویستی خوا، بەلێ بە راستی بە ئیزن و ویستی خوا شکاندنیان، ئەگینا کۆمەڵەکەیی بڕواداران لە کوێ و ئەو لەشکرە زۆر بەهێزە لە کوێ؟

تاقە بڕوادارە خاوینەکە لە کاتی دڵخۆشی و نامۆزگاریەکەدا گوتیان: بە ئیزنی خوا، ئینجا ئەوا لێرەدا قورئان زالبوون و سەرکەوتنەکەییانی گێڕایەمە بۆ ئیزن و ویستی خوا، کەواتە پێویستە بڕواداران لە هەموو کاروباریکیاندا چا و بپرنە ئەو وتە پێرژە، وە هەمیشە ئەویان لەدەلدا بێت کە کارەکە لە راستیدا کاری خۆیە و لەسەردەستی بەندەکانی دا دەری ئەخات، کەواتە دوچار خوا بەهرە و منەتی هەیه بەسەر بەندە بڕوادارەکانیەوه:

یەکەم: خوا کارەکەیی خۆی کرد بەوان و لەسەردەستی ئەواندا کردی.

دووم: پێزی ئەم بەندەیانەیی خۆی ئەگری و ئەجرو پاداشتیان ئەداتەوه.

وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ وَعَاتَكَهُ اللَّهُ الْمَلِكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ وَلَوْلَا

دَفَعُ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ

لهناو لهشکری پرواداراندا کوپیکي گهنجی مندال بوو، وه (جالوت) یش پادشایهکی بهمیزی زه به لاهی سامناک بوو، به لام خوا ویستی دهری بخات که کاره که به پنی دیمن و پواله تیکی ناپوا، به لکو لهسریاری راسته قینهی خوی نهروا، وه نهو بارهش خوا خوی شهیزانی و کات و نه ندازی به دهست خویتهی، وه بهنده هر نهوهی لهسره ههلسنی به پیویستی سهشانی، وه ههلسنی به بهلین و پهیمانیک که دواپهتی به خوا، نینجا دواي نهوه نهوهی که خوا نهیهوی بهدی دیت لهسر نهو بارو شیوهی که نهیهوی و بوی دیاری کردووه، جا بهو پنی به خوا ویستبووی که نهو سته مکاره زورداره لهسر دهستی نهو مندالهدا لهناو بهری، وه نهوهی که خوا ویستی بهدی هات و وهکو نهفهرموی: ﴿وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ﴾ (داود) (جالوت) ی کوشت، خوا نهوهی ویست که نیشانی بدات که نهو سته مکارو زوردارانهی که نهوان لییان نهترسان له راستی دا زور زور دهسته پاچه و لاوازن و هرکات خوا ویستی ناو به مندالیک لهناو نهچن، نهو کوشتنه لهسر دهستی (داود) دا حکمهت و هویهکی تری تیا بوو که بهدلی کس دا گوزهری نهکردبوو، خوا ویستی بهو کردهوه گهریه (داود) دهرخات و نامادهی بکات بو نهو کاره گهرهی که پنی نهسپیری، که نهوهش نهه بوو پادشایهتی بگریته دهست له پاش (طالوت)، نینجا له پاش (داود) (سلیمان) ی کوپی بیته کایه که لهسر دهستی نهودا بهرزترین چرخ بیته پیشهوه، چهرخی نالتونینی نیسرایلی کهوینهی نهبووه له ههموو میژووه دورو دریزه که یاندا، وه نهوهشی پندان له پاداشتی نهو پاپهرین و شوژشه نایینهی کهله دهرونیاندا بهریا بوو له پاش نهو پهستی و پرسوایی و ژیر دهستهیی و دهریه دهریهی که دوو چاری بوون له تولهی لادان و ترازانیان له پنی و بهرنامهی خوا، وهک نهفهرموی: ﴿وَعَاتَكَهُ اللَّهُ الْمَلِكَ وَالْحِكْمَةَ﴾ خوا پادشایهتی و پیغه مبریتی بهخشی به (داود)، که نهو دوو شته له پیش نهو بو هیچ کس له نهوهی نیسرایل پووی نهداوه، ﴿وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ﴾ وه فیری کرد لهوهی که خوا خوی ویستی.

نهم (داود) ه (علیه السلام)، وهک خوا کردی به پاشا و پیغه مبر، هروهها فیری دروست کردنی زنی و تاس کلای کرد که لهو چهرخه دا زور زور بهکارو بهکه لک بووه بو جهنگ وهک له سورهتی تردا به دریزی باس نهفهرموی. لهم کاته دا که داستانه که ی کوتایی پنی مینا، وه

جاپی دواترین سهرکوتن و زال بپوونی دا بو نایین و عقیده، نهک بو هیزو دهسه لاتی
 بی پروایی، وه بو نیاز و ویستی پاک و راست نهک بو زوری ژماره و چهک، لهم کاتهدا جار
 نهدات و مهبست له بهریرهکانی و جهنگ و تیک هه لچوونی هیزی پروادار لهگه ل هیزی شهرو
 بی پروادار که خوا فرمانی پیداوه و مهبست له و جهنگ و تیک هه لچوونه دهر نه خات، که نابن
 مهبست داگیر کردن و دهست کهوت و تالان بیت، وه نابن مهبست بهرزی و ریزو ناوبانگ
 بیت، بهس مهبست چاکه و چاک کردنی ولاته و نه هیشتن و کوراندنوهی خراپه کاری و سهر
 شیوان و ناژاوهیه، نه فرموی: ﴿لَوْلَا دَفَعُ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا﴾ واته نهگه ر خوا بهرگری
 هیندی له نادمی نه نه کرد - واته سته مکار و خراپه کار - به هیندی تریان که بهر بهستیان
 بکهن و پهکیان بخهن له خراپه کاری ﴿فَمَسَدَتِ الْأَرْضُ﴾ بی گومان ولات تیک نه چوو
 نه شیوا بهمل یه کداو خیر و خوشی له ژیاندا نه نه ما، لهم نایه ته دا بهر بهست کراو و بهر بهست
 پیکراوی کرد که هر کام هیندیکن له نادمی، به لام باسی بهر بهست لی کراوی نه کرد، جا
 هه لنهگری مهبست پی شهرو خراپه بیت له نایین دا یان شهرو خراپه ی ژیان و جیهان،
 یان شهرو خراپه ی بو هردوو، ئینجا له سهر باری یه کم هه لنهگری، مهبست هر بی پروایی
 بیت، یان هر تاوان و کرده مویه کی خراپی تر، یان هردوو مهبست بن، له بر نه وه نایه ته که
 تهفسیر کراوه ته وه له سهر هر کام لهو بارانه، وه تهفسیر کراوه ته وه که به جار ی هه مو
 مهبست بن، وه به راستی دل لهگه ل نه مه دا به نارامه دا به نارام تره، چونکه نهی دایه به
 دهی هیندی ترداو دهستی نه بهستیایه نهو حله هه مو جوژه شهرو خراپه یه له زهوی دا
 بهر یا نه بو له هه مو بار و پویه کی ژیان و جیهانه وه، وه به تهواوی شهرو خراپه پهری
 نه سند و ژیان و جیهانی رهش و تاریک نه کرد، نهگه ر خوا نایین و شه ریعتی خو ی نه نار دایه و
 پیویستی نه کردایه به راگه یانندن و بلا و کردنه وه و چه سپاندنی، نهو حله نادمی و
 مرو نایه تی بهی نه نه مات، دورنده یی نه ماته جینگه که ی، خوی میهره بان بهرام بهر هیزی
 شهرو خراپه هیزی خیر و چاکه ی دروست کرد و داینا، وه پیویستی کرد که هیزی چاکه
 تیکوشان و فیداکاری بکات بو بهر بهست کردنی تاوان و خراپه، ته نانه ت زور جار به هیزی
 شهرو خراپه هیزیکی تری شهرو خراپه بهر بهست نه کات، وه نهو دوانه خهریک نه کات به
 یه کتره وه له ترسی یه کتر په ر ژانیان نابن و ناتوانن به نارمه زوی خو یان په ل بکو تن له
 تاوان و خراپه کاری گشتی دا، به هوی نه وه له بهینی نهو دو هیزه دا مردومی تر نه توانن
 ژیان به سهر بهرن،

وَلَكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٢٥١﴾ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ

بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٥٢﴾

هنگام خوی کارزان و کارساز بهو جوړه‌ی نه‌کردایه ژيان و جيهان کاولو ويران نه‌بوون
﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ به‌لام خوا خاوه‌نی چاکه و فزلو و به‌ره‌ی زور
گوره‌یه به‌سهر هموو جيهان‌نيانوه، که‌واته بویه نهو به‌ر به‌ست و به‌رگريه‌ی پينک هيناو نهو
چاره‌سهره‌ی کرد، له به‌زه‌ی و ميه‌ره‌بانیه‌که‌ی به‌ زياد بيت، هيندئ له تهم‌ن و ناموزگاريمان
باس کرد که وهر نه‌گيرئ له داستانی يه‌که‌مه‌وه، نينجا با باسی هينديکيش بکين سه‌بارت
به‌م داستانی دووه‌مه:

- ۱- نهو راپه‌رين و شوپشه نايينيه هرچهنده سستی و که‌م کوپي و لاوازی تیکه‌وت، به‌لام
له‌گئل نه‌وه‌دا هينزی دل و دامه‌زراوی و به‌رده‌وامی نهو تاقمه که‌مه‌بوو به‌موی زال‌بوون و
سهرکه‌وتن به‌سهر نهو هينزو له‌شکره زور و سامناکه‌دا له‌پاش نهو هموو ژير ده‌سته‌ی
وزمه‌بوونی و په‌راگنده‌ی و ناواره‌یبه‌ی که‌ ماوه‌یبه‌کی دوورو دريژ نهو گله‌ی داگیر کرد.
- ۲- هونيننه‌وه‌ی گهل و دیاری کردنی سهرکردایه‌تیه‌ک زورپيويسته و به‌بن نه‌وه هيچ کاریکی
گرنگ نا‌پوا، وه له‌به‌ر نه‌وه‌یه نيسلام فهرزو پيويستی کردوه له‌سهر موسلمانان دیاری
کردن و دانانی کاربه‌ده‌ست و سهرکرده، تا نهو راده‌یه له‌کاتی له دنيا به‌رچوونی
پينغه‌مه‌ردا (ﷺ)، يه‌که‌م کرده‌وه و نيش دانان و دیاری کردنی جئ‌نشين بوو.
- ۳- نهو سهرکرده و کاربه‌ده‌سته نه‌بن ليزان و زانا و نه‌ترس و وريا و به‌هينزين، به‌ جوړئ
هه‌لنه‌خه‌لتن به‌ گالته و گيغه و لافی گهل، به‌لکو نه‌بن تاقيبان بکاته‌وه و به‌جارو
دووجار وازنه‌هينن، نينجا پشتيان پي به‌ستن، وه گوئ نه‌دا به‌که‌می ژماره و پشت
نه‌به‌ستن به‌زوری، به‌لکو نه‌بن هه‌رسهرنجی چونيتی بدرئ، چونکه سهرکه‌وتن و ژير
که‌وتن به‌ستراوه به‌ چونيتیه‌وه نه‌ک به‌ چهنديتیه‌وه.
- ۴- هه‌ر دليک په‌يوه‌ست بيت به‌ خواوه و پشت به‌و به‌ستن، بوچوون و تيگه‌يشتنی
جياوازه و به‌ ترازوو سه‌نگ و مه‌نيکی تر کيشانه و پيوانه و به‌راووردی هموو شتيک
نه‌کات، وه هه‌رگيز ناترسئ له‌ديمه‌ن و پواله‌ت و نايش خه‌لته‌ی پئی، بو وينه نهو
تاقمه زور که‌مه‌ی که‌ خوئی گرت و بن‌باک خوئی خسته ناو کوپو کوره‌ی جه‌نگه‌که‌وه،

که می خویان و زوری له شگری دوژمنی وه بیینی به لام هیچ گوئی نه دا بهوه، تمنانهت وهك نهو تاومه پرواداره که ی تریش غه می لی نه هات و مه ترسی نه یگرت و نه یگوت: ﴿لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ﴾، به لکو به هه موو هینزی دلوه گوئی: ﴿كَمْ مِّنْ فَتْنَةٍ قَالِمَةً عَلَبَّتْ فَتْنَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ وه به راستی پووی کرده خوی خوی و نهو نزا شیرینه ی کرد که باس کرا.

۵- سرکه وتن و زال بوون به سهر دوژمندا ده سته کوه ت نابئ مه گهر کاتئ که کار به ده ست فرمان رهوا و گوئی پرایه لی کرا و بیئت به تهواوی.

۶- هیندی له باوی له جیهاندا بریتیه له بهرگری کردنی هیندی له بهنده کانی به هیندی تریان که نه مهش لهم چهرخی نه مپوذا پنی نه گوئی (نظریة تنازع البقاء).

زور شتی تر وه رنه گیری لهم داستانه، به لام با بهم نه اندازه یه کوتایی بیئین و بیینه وه سهر نهو نایهت و فرمووده بهرزه ی که نه یهینئ بهدوای باسه کاندا: ﴿تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ﴾ نهو نایهت بهرزه و بلندانه ی که نهو داستان و سرگوزده شتانه مان تیا گیرایه وه چند نایه تیکی خوا بوون، ﴿تَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ﴾ نه یان خوینینه وه به سهرتدا به راستی و به حقیانتهت که به هیچ رهنگ جینگه ی گومان و دوو دلئ نین و نامه داره کان نه زانن که راست و حقه ن و نیمهش به راستی و حقیانتهت نه یخوینینه وه به سهرتدا که مافی خویندنه وه و ناردنیمان هه یه، وه مافی نهوه مان هه یه که بیکه ین به بهرنامه و ده ستوور بو بهنده کانمان، وه هیچ که سینی تر مافی نهوه ی نیه، ﴿وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ وه به راستی تو (ئهی محمد) له فروستاده کانی نیمه یهت که نیراون بو پراگه یانندی نایین و بهرنامه ی نیمه که واته له بهر نه وه نه یان خوینینه وه به سهرتدا، واته نه م هوالانه شتیکی نه زانراوی غه بیی بوون نه توو نه که له کهت شتی وایان نه نه زانی، که واته زانینی نه مانه نه بی هر له لایه ن خواوه بو ت هاتبئ، چونکه تو یه کیکی له پیغه مبه ران - سهلامی خوا له هه موویان بیئت - .

به م جوو شپوهیه نه م جزمی دووه مه ی دوایی پی هینا که گهل و کومه لی موسلمانانی پی پهروه رده کرد و پیگه یاندا، تا ببن به ماموستا و پرگار که ری جیهان و جیهانیا ن.

وصلی الله وسلم علی هذا النبی الکریم والرسول الامین الی یوم الدین.

تەفسیری قورئانی پیروۆ

جزمی ۳

﴿ تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ ﴾

نهم جزمه پينگهاتوو له دوو بهش: بهشي يهكهم: له نايهتي (٢٥٢)ى سورهتي
﴿البقرة﴾ هوه دهست پينتهكات تا نهگاته سورهتي ﴿آل عمران﴾. بهشي دووم: لهسهرهتاي
سورهتي ﴿آل عمران﴾ هوه دهست پينتهكات تا نهگاته نايهتي (٩٢).

له پيشهوه بهكورتى باسنيكى نهم بهشه نهكەين، ئينجا نهچينه سهر دريژه دان لهكاتى
تهفسيري نايهتهكان دا، وهك - بهيارمهتي خوا - لهسهرتاي سورهتي ﴿آل عمران﴾ هوه كورته
باسنيك نهكەين، له پيشهوه لهبهشي دووهي جزمهكه و ئينجا نهچينه سهر دريژهي باس، تا
باش تىبگەين لهسروششت و مهبهستي ههركام لهو دوو بهشه به تايبهتي، سروششت و
مهبهستي جزمهكه بهتنيكرايي و شيوهي گشتي، ئينجا يهكيتي و پهيوهندي و پهيوهستي
ههموو نايهت و بهشهكاني سورهتهكه به تهواوي.

له سههرهتاي سورهتي ﴿البقرة﴾ هوه گوتمان: مهبهستي سههركي نهم سوورته برهتبه له
ناماده كردن و پينگهياندن كۆمهلي موسلمان له مهدينه دا بۆئهوهي ههلسي به نهركي
مىللهتيكي موسلمان كه گهورهترين سپاردهي خرابهتته سهر شان و هاتبى بۆئهوهي ببى به
مامؤستا و پىنيشاندهر ههموو خهلكي، نهو پينگهياندن و نامادهكردنهش بهوه ئهبن كه
ههموو نيشانه و دروشمهكاني رينگاكەي نيشان بدات و شارهزاي بكات به ههراچالي و چۆلي و
ههرا شتيك كه هۆي تاسه و لهنگهرو ههلهخيستان بينت لهو رينگهيه دا، ئاگاداري بكات به
تويشووئى نهو رينگهيه و ههرا دېك و دال و رينگريك كه بخريته بهر پيني لهلايهن دوژمنهوه،
پهندو نامؤزگاري بكات به پرودا و داستاني گهلو كۆمهلهكاني رابردوو بۆئهوهي
دووربكهويتهوه له ههرا ههلهيهكي نهوان و ههراكارو كردهويهكي راست و پهواي نهوان
بهجى بيني كه مايهي سهركهوتن و پيشكهوتن و گهيشتن به نامانج بوويى بۆ نهوان، جانهو
دوو جزمي رابردوو ههرا خهريك بوو بهو مهبهستانهوه كه باسمان كردن، به جورئ
بهرنامهيهكي هينا بۆ ههموو تاقم و چينهكاني پاش يهكهم تاقم و چين ههتا ههتايه،
بهرنامهيهكي دامهزراوي پووني نهگۆراو بۆ پينگهيناني گهلو كۆمهلي موسلمان له ههموو
كات و چهرخيكدا، بۆ سهركردايهتي كردنى ههموو راپهريين و بزوتنهويهكي ئيسلامي، جا
لهبهرئهوه قورئان بهرنامه و سهركردايهتبهكي تير و تهواوي ليزاني كاردرسته له ههموو
كاتيكدا، پىنيشاندهرو دهستگيره بۆ ههموو كهس كه پهناي پينببات و بينته ژيئر سايهي.

نهم سوره ته لهدوو جزمی رابردووی دا بهر جوړه هات لاسر کارو فرمانی خوئی تا
 جزمی دوومی دواپی هیئا به داستانی شو کومه له نیسراثیلیه ی که دواپی هات به
 کوشتنی (جالوت)، گیرانه وی شو داستان و هوالانه ی کرد به نیشانه لاسر پیغمبریتی
 پیغمبرمان (ﷺ) و فرمووی پیی: بی گومان تو یه کیکی له رهوانه کراوه کانی خوا. بهر وته
 پیروزه جزمی دوایی پی هیئا، نیجا بهر بونه یهوه قاپی جزمی سنیهم نه کاتوه به باسی
 پیغمبران که سهرتای جزمه که جوش نهدات و په یوه سستی نه کات به جزمی پیشیهوه، نیجا
 به بونه ی نهوانهوه نهرات بو باسی دووبره کی شوین که وتوه کانی شو پیغمبرانه، بهر
 بونه یهوه تمن و ناموزگاری نهم میلته نه کات و نه چیتوه سر کارو فرمانی سوره ته که،
 که له دوو جزمی پیشوودا خهریک بوو پی یهوه، که واته هموو نایهت و به شه کانی سوره ته که
 په یوه ست و جوشن پیکه وه و هموو نه خولینه وه به دوری مه بسته سره کیه که دا که
 باسماں کرد، نه فرمووی: ﴿ذَٰلِكَ الرُّسُلُ﴾ شو کومه بهرزو بهرزه ی پیغمبران که تو یه کیکی
 له وان و رهوانه کراون بو گه یاندنی بهرنامه و نایین و شریعتی خوا، ﴿فَصَلِّنَا بَعْضَهُمْ عَلٰی بَعْضٍ﴾
 باوی هندیکیانمان داوه به سسر هندیکی تریاندا، واته پیغمبران - درودی خویان لی
 بیت - هرچند راده و پلهو پایه یان بهرتره له هموو که سنیکی ترو هرچند هموو وه
 یه کن له سیفتی پیغمبریتی دا، به لام با وا نه زانی له هموو بارو پوویکی ترمه چون
 یه کن، نه خیر چون یه کن نین، به لکو هندیکیان راده ی بهرتره به هوی چند سیفت و
 بههریه کی ترمه که پیی به خشراره و نهراره بهوانی تر، وه ده ست نیشانی بو نه کات
 بهمه ی که ناوی دوانیان نهدات، به تایبته ی له گه ل بههره ی تایبته یاندا، شو دووانه ش
 که (موسا و عیسا) - سهلامی خویان لی بیت -، به تایبته ی ناوی بردوون، چونکه بههره و
 موعجزه کانیان ناشکراتو به هیزترن له موعجزه ی هموو پیغمبرانی پیش خویان،
 به ناوی شو دووانهوه دوو نوممت بوون له کاتی هاتنی نهم قورنانه دا، وه کو نیستاش هر
 هن، که واته ناوبردنی شو دووانه تانه و تهره یکی زور گوره یه له دوو نوممه ته که لایان
 دا له نایین و ریبازی شو دوو پیغمبره گوره یه، نه فرمووی: ﴿فِيهِمْ مِّنْ كَلِمَۃٍ مِّنْ اللّٰهِ﴾ هیندی لهو
 فروستادانه که سنیکه که خوا قسه ی له گه ل کرد، واته (موسا) که نهمنده به ناو بانگه بهم
 بههریه خه لکی تی نه گه کن که مه بسته (موسا) یه و ناوبردنی هیچ پیویست نیه، به لکو
 ناونه برده که ی زورتر نرخ و ریز نیشان نهدات، چونکه نهمه نه گه یه نی که (موسا) تا قانه یه لهو
 بههره دا و هیچ کس هاوبه شتی نیه و به جوړیکه هر دل بو شو نهرات.

سبهارت به قسهکردنی خوا لگه‌ل (موسا) و وهرگرتن و بیستنی (موسا)، زانایان چند
 جُور و شیوه‌ی مکیان فرمووه - وه ک باس کراوه له کتیبه‌کانی عیلمی که لام دا - هر چُون بِن
 نه وه به‌مه‌ریه‌کی تایبته‌تی بووه و به هیچ پیغه‌مبهرتی تر نه‌دراوه، له‌بهر هر هویه‌ک که خوا
 خوی نه‌زانی، نینجا ناماره نه‌کات بُو هندیکی ترو ناوی نه‌میش نایات، نه‌فرموی: ﴿وَرَقَّ
 بَعْضُهُمْ دَرَجَاتٍ﴾ خوا هندیکیانی به‌رز کردووه‌توه به چند راده و پله‌یه‌ک به‌سهر نه‌وانی
 تردا، زُوبیه و جه‌ماوه‌ری زانایان له‌سهر نه‌وه‌ن که مه‌به‌ست به‌م هیئده
 حه‌زه‌تی (محمد) ﷺ، به‌لام ناوی نه‌برد چونکه قسه و فرمووده‌کانی له‌گه‌ل نه‌مه و
 ناراسته‌ی شم کراوه، که‌واته شوینه‌که شوینی هه‌وال‌دانه به‌م له‌باره‌ی پیغه‌مبهرانی تروه،
 نه‌ک هه‌وال‌دان به‌م له‌باره‌ی خویسه‌وه، هرچند مه‌به‌ست به‌م هیئده خوی بیئت، به‌لام شم
 ته‌عبیره جیاوازه و ریک تره له‌گه‌ل جئ و شوینه‌که‌دا له‌وه‌ی که ناوی بیات، بیجگه له‌وه‌ش ناو
 نه‌بردنه‌که به‌هیزتره و ریژی زیاتری تیاپه، چونکه وا نیشان نه‌دات که نه‌وه‌که‌سه‌ی که نه‌وه
 راده و پله به‌رزانه‌ی هیه ناسراوه و ناوبردنی ناوی و خه‌لکی نه‌زانی که حه‌زه‌تی
 (محمد) ﷺ، چند رایه‌کی تر هیه لی‌رده‌دا که مه‌به‌ست به‌م هیئده راده و پله‌به‌رز
 (ئبراهیم) ی خه‌لیله، یا (ئیدریس) ه، یا نه‌وه پینجه‌ن که پین‌یان نه‌وتری (اولوا العزم): (نوح،
 ئیبراهیم، عیسا، موسا، محمد) یا هر مه‌به‌ست (ئبراهیم و محمد) ه - سه‌لامی خویان لی بِن -
 شم رایانه هرچند نه‌گونجین، به‌لام ری‌واپه‌تی (ئین و جهریر) له (موجاهید) وه نه‌یبری
 به‌سهر پیغه‌مبهرماندا ﷺ، هرچونئ دیمه‌ن و پوآله‌تی شوینه‌که‌ش وا نیشان نه‌دات،
 هه‌روه‌ما زُوبیه و جه‌ماوه‌ر که له‌سهر نه‌وه‌ن و نه‌وه رایانه هه‌لبه‌رزاردوه، نزیکه‌ی بیست بلگه‌و
 ده‌لیل نه‌هینن له‌سهری، که‌واته حه‌ق وایه هه‌ریه و جُوره ته‌فسیر بکریته‌وه، چونکه پی‌ویسته
 هه‌میشه له‌کاتی ته‌فسیری قورئاندا، به‌هیزترین بارو به‌هیزترین پا هه‌لبه‌زیریت، باب‌زانی که
 نه‌گه‌ر مه‌به‌ست به‌م هیئده که‌سیکی تربیئت غه‌یری پیغه‌مبهریان ﷺ هیچ نه‌وه نایبته به‌لگه‌و
 رابه‌ر له‌سهر نه‌وه‌ی که نه‌وه هنده له پیغه‌مبهرمان گه‌ورتر و به‌رزتره، چونکه به‌رابه‌رو به‌لگه‌ی
 به‌هیز له‌سهر پایه به‌ری پیغه‌مبهرمان نه‌ونده زُور و پوون و په‌وانه هیچ ماوه نادن بوئه‌وه‌ی
 گومانی گه‌وره‌تری بیری به هیچ که‌سیکی تر.

بۇ ديارى كوردى ناسارمزا بەجوانى ئەزانم ھەندى لىو رابەرو بەلگانە باس بىكەم:

۱- قورئان ئەفەرموئى: رەوانە كوردن ئەم لەبەر رەھمەت و مېھرىبانىيە بە ھەموو خەلك. ئەم بەھرە و پەلەيە تەنھا بۇ ئەم بوو، كەواتە ئەبىن گەورەتر بىن لە ھەمووان.

۲- ئەم رەوانە كراوہ بۇ سەر ھەموو ئادەمى و جنۇكە.

۳- شەرىعەتەكەى ئەم بەشايەتى قورئان رېك ترو راست ترين شەرىعەت و گەورەترە لە ھەموو شەرىعەتەكانى تر، كەواتە ئەبىن خۇيشى گەورەتر بىن لە ھەمووان.

۴- شەرىعەتەكانى ترى سېرپوھتەو و جىگرو جىن نشىنى ھەموويانە، وەك خۇيشى كراوہ بە خاتەم و دواترین جىگرو جىن نشىنى ھەموو پىغەمبەر و فروستادەكانى خوا - دروديان لى بىن -

۵- ئوممەتەكەى بەشايەتى قورئان چاكترىنى ھەموو ئوممەتەكانە، چاكي ئەوانىش بە ھۇى شوئىن كەوتن و پەپرەوى كوردى ئەمە، كەواتە ئەبىن خۇشى گەورەتر بىت لە ھەموو.

۶- موەجىزە و رابەرى پىغەمبەرتىيەكەى قورئانە كە گەورەترين موەجىزەى خوايە و بە نرخ ترو گەورەترين چاكو و بەھرەى خوايە بەسەر ئادەمىەو.

۷- بەپىنى چەند حەدىس و بېرىارى ھەموو زانايان ئەم گەورەى ھەموو مەوۇقە لە پۇژى دوايى دا، وە خاوەنى رادە و پەلەى بەرزە لەو پۇژەدا تا رادەيەك كە ھەموو كەس لە پىشووەكان و دوايىەكان خۇزگەى پىن ئەخوازن، كەواتە ئەبىن لەم جىھانەشدا گەورەترىت لە ھەموو.

۸- بەپىنى چەند حەدىسكى صحیح ھىچ كەس لەپىش ئەمەو ھنا چىتە بەھەشت، جىگەى لە بەھەشت بەرزترو پىرۇزتەرە، كەواتە ئەبىن گەورەتر بىت لە ھەموو كەس.

بەم ئەندازەيە و بەم شىوہ كورته كۆتايىمان ھىنا، چونكە ئەوپەرى گەورەيى پىغەمبەرمان زۇرتەر ئاشكرايە و لىكۆلئىنەوہى زۇرى ناوئى، ھەركەس لەم بارەيەوہ ھەرچى ئەلئى مەبەستى دەرختىنى بارى راستىيە بۇ ئەزان و نەشارمزا، چونكە پىوۈستە بېرواى مۇسلمانان بەم شتە راستە - مەبەست ئەمەيە نەك خوا نەخواستە لايەنگىرى - پەلەى گەورەيى ئەم ھىچ نەنگ و رەخنەيەك ناگەيەنئى بە گەورەيى ئەوان.

وَأَتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيْنَتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ

ئینجا دینه سهریاسی دووم پیغمبری دیاری کراو، ئهفرموی: ﴿وَأَتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيْنَتِ﴾ بهخشیمان به عیسیای کوری مریهم موعجیزه و بهلگه پوونهکان، وهک چاککردنهوی کوژیرو بهلکه و زیندوو کردنهوی مردوو، ئهوانهی تر که له قورئاندا باسی فرموی. له چند شوین له قورئاندا کهناوی(عیسا) ئهبات کوپهتیهکهی بو مریهم ئههینن به دوایدا، چونکه لهو کاتدا که ئهه نایین و قورئانه هات چند بهوای پروهوچ داهینرابوو لهناو مهسیحیهکاندا سهبارت بهو پیغمبهره(ﷺ) به جوژی له سنووری بهندهیی و پیغمبریتی بهرز کرابوویموه بو سنووری خویهتی، تا ئیستاش ئهه بهوایپروهو پووچانه هر ماون لهناویاندا، جابو بهرپرچ دانهره و دم کوت کردنیان ههموو جارئ دلفیایی ئهکات لهسر ئادهمیتی و بهندهیی ئهه پیغمبهره، هر چوژی بهر پرچی جوولهکهکان ئهاداتهوه و دم کوتیان ئهکات - که رانه و پلهی زور نزم ئهکهنوه دم درژی دهریاره ئهکهن - بهوهی که فرموی: موعجیزه و بهلگه پوونهکانمان پی بهخشی، وه بهمهی که ئهفرموی: ﴿وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ﴾ (عیسا) مان بههینزکردو یارمهتیمان دا به جویرهئیل که فریشتهی سروشه، بیگومان خوا یارمتهی و پشتگیری ههموو پیغمبهرانی کردوه له جویرهئیل، بهلام سهبارت به(عیسا) شیوهیهکی تایبتهی ههبووه، هر له یهکهم جاری پهیدا بوونیهوه ههتا دواپی و بهرزکردنهوی بو ئاسمان، له یهکهم جاریهوه به فوی ئهه کهوته سکی دایکی، لهپاش لهدایک بوونی ههربه تهگیرو پینموونی ئهه، دایکی دلئارام بوو، قسهی سهرکهوت بهسر ئهوانهدا که دوو دل بوون له کاری هاتنه دنیا(عیسا)، پاشان ههمیشه لهگه(عیسا)دا بوو، پاریزگاری لی ئهکرد له دوزمهکانی، له دواپیدا خوا کردی به هوی بزگار کردنی لهدهست ئهه جوولهکانهی که ویستیان لهناوی بهرن، کهواته لهبهرئوه ئهه پشتگیریه تایبتهی کرد به(عیسا)وه، ئهه پیغمبهرانه بهه جویره به موعجیزه و بهلگه پوونه نایین و بهرنامه راستهکهی خویان راگهیاند، دهی ئهبوایه ئوممهتهکانیان له پاش پینگه راستهکیان بدایهته بهرو بهبی دووبهرکی، کهچی بهه جویرهیان نهکردو بهه جویره نهبوون، بهلکو جهنگو کوشتار کهوته نیوانیانوه،

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَلْنَا الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ

مَنْ ءَامَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَلُوا

وهك دهرئهك هوی كه نه فرموی: ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَلْنَا الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ نه گهر خوا بیویستایه جهنگ و کوشتاریان نه نه کرد له یه کتر نهوانه ی که پهیدا بوون و شوین نهو پیغمبرانه کموتن، واته نه گهر خوا بیویستایه نوممه ته کانیان له پاش نهوان نه نه کموتنه جهنگ و کوشتار که نهو جهنگ و کوشتارهش ﴿مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ﴾ له پاش نهوه بوو که نهو موعجزه و بهلگه پرونانه یان بو هات له لایه ن نهو پیغمبرانه وه له سر راستی نهو نایین و برنامه ی که نهوان به جی یان هیشت بو دوی خو یان، که واته جهنگ کردن و لادانه کیان زور ناره و او ناشایسته بوو، پیچهوانه ی ژیری بوو، به لام خوا ویستی نهو جهنگ و کوشتاره بیی، چونکه نهو نوممه تانه له ناو خو یاندا دو بهره بوون، بهم رهنگه هندیکیان ری ی راستیان دایه بهرو هندی تر لایان دا له نایینه راسته کی خواو لیی دهرچوون، دیاره نهو حله نهبن جهنگ و کوشتن بهریا بیی، وهك نه فرموی: ﴿وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا﴾ به لام نهو نوممه تانه له پاش پیغمبره کانیان دو بهره یه کیان تی کموت، ﴿فَمِنْهُمْ مَنْ ءَامَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ﴾ بهم رهنگه هندیکیان پروایان هیئا و به راستی په پرهوی پیغمبره کانیان کرد، هندیکیان پروایان نه هیئا و لایاندا لهو نایینه ی که نهو پیغمبرانه به جی یان هیشت به هوی نهوه وه جهنگ و کوشتار بهریا بوو، واته خوا ناده می به جوړی دروست کردوه که خاوه می مهیل و خواهیش و هلبژار دنه، به پیی نهو سروشته تایبته یی که خوا پیی دا نهوانه بوون به دوو بهره وه، لهو دو بهره کیه وه نهو جهنگ و کوشتاره پروی دا، که واته نهو جهنگ و کوشتاره درو پیچهوانه ی مهیل و خواهیشی خوا نه بوو، بهلکو به ویست و مهیلی خوا بوو، چونکه به هیچ رهنگ ناگونجی هیچ شتی و هیچ پرودای بی مهیلی خواهیشی نهو بیی لهم بوونه و هره و له هردوو جیهاندا.

خوا ی پهره ردگار ویستی و نهو ناده می به جوړی دروست کرد که دهست بدات بوو ریتموونی و بو گومرایی، بتوانی کام بار هلبژیری و کام ری بداته بهر، که واته ناده می به

خۇي و خواھىش و دەسلەت و ھەموو شىتېكىمۇ لەناو مەيل و خواھىشى خوادايە بەپنى
 ويست و خواھىشى ئەمە، لە ھەمان كاتدا ھەر شىتېكىش بىكات بە مەيل و ئارمىزوى خۇي
 ئەيكات و ھىچ ناچارنىيە، كەواتە ئەگەر چاكەي كرد ئافەرىنى بىت و خوا پاداشتى ئەداتەمە،
 ئەگەر خراپەشى كرد ئەوا خەتاي خۇيەتى و شايستەي سزاو تۆلە لى سەندە. ئىنجا ئەم
 خوا ئەندامەكانى ھەرچۇنى جىاوازن لە دەنگ و رەنگ و دىمەن و پووالەتدا، ھەرۈمە جىاوازن
 لە نامادەيى و لىھاتنىيان، ھەر كەسىك بۇ كارو پىشەمەك، واتە ھەرچۇنى ھەموو كارو
 فەرمانەكانى جىھان و ژيان جىاوازو جۆر بە جۆرن، ھەرۈمە ئەندامەكانى نادەمىش جىاوازو
 جۆر بە جۆرن تا ھەر جۆرىك لە ئادەمى ھەلسى بە جۆرە كارو فەرمانىكى شايستە و شىاوى
 خۇي، بەو جۆرە كاروبارى جى نشىنەكەي بەسەر بىبات، بىن گومان ئەگەر ھەمووى بە يەك
 جۆر بوايە ھەر بۇ يەك كارو فەرمان دەستيان ئەداو باقى كارەكانى تر پەكيان ئەكەوت –
 ھەموو سوپاسى بۇ خۇاي پاك و تەنيا.

ئەوانەي دووبەرەكيان كرد و بەو جۆرە بوون بە دوو تاقم تا جەنگ بەرپا بوو، ﴿وَلَوْ شَاءَ
 اللَّهُ مَا أَفْتَلْنَا﴾ لەگەل ئەمەش دا ئەگەر خوا بىويستايە ئەوانە نە جەنگيان ئەكرد و نە خوئنى
 يەكتريان ئەرشت، واتە خوا مەيلى بىوايە ھەر لە يەكەم جارەمە بە جۆرى دروستى ئەكردن
 كە دەستيان ئەدايە بۇ دووبەرەكى و ھەر لەسەر يەك بار بوونايە وەكو مەلانىكە، بەلام
 لەبەرئەم ھىكەتەي كە دەست نىشانمان بۇ كرد، لەبەر ھەر ھۇيەكى تر كە خوا باش
 ئەزانى، واى دروستكردن كە دەست بەدەن بۇ دووبەرەكى و كە لەمەيشەمە جەنگ و كوشتار
 پووبدا، ئىنجا لەگەل ئەمەشدا ئەگەر خوا مەيلى بىوايە لەو دووبەرەكىمۇ جەنگ بەرپا
 نەئەبوو، چونكە ھەموو شت بە دەست خۇايە و بە مەيلى ئەو ئەبى، ئەمەتا خوا ويستى ئاگر
 بە جۆرى دروست بىكات كەشت بسوتىنى و بە مەيلى ئەو شت ئەسوتىنى و ئەگەر مەيلى ئەبى
 ناسوتىنى و پەكى ئەخات، ھەرۈمە لەبەسەرھاتەكەي ھەرزەتى (ئىبراھىم) دا دىمان، ھەرۈمە
 ھەر شىتېكى تىرىش، بەلنى بىرومان ھەيە كە ئەگەر خوا بىويستايە لەو دووبەرەكىي ئەوان
 جەنگ و خوئىن پىشتن نەئەبوو،

وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿١٥٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفَعَةٌ

﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ﴾ به لام خوا هرچی بویت نهیکات، خوا ویستی مرؤة بهم جوړه جیاوازه تایبتهی به دروست بکات، وه ویستی سهربرستی بکات و بتوانی پینگه بو خوی هملبژیږی، ویستی هرکام پینمونی وهرنگری له خوا گومرابی، ویستی گومراو بی پروا به جوړی بن که بتوانن ستم و دهست درژی بکن، ویستی بروا بی پروایی و بروادارو بی پروا جهنگ بکن و بهیهکدا هملگری، ویستی بروادار تیکوشان و فیداکاری بکات بو چسپاندنی ثابین و فرمانی خوا و هرگری کردنی بی پروایی و شهر و خراپه له دهست درژی کردن، نهمانی ویست و بهو جوړه شی کرد.

له پاش دو بهرکی و جهنگ و کوشتار له پئی خوادا پاشان به دواى نهوهدا بانگی برواداران نهکات بو تیکوشان به بهخت کردنی مال و سامان له پئی خوادا، نه فرموی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نهی کهسانی که برواتان هیناوه، ﴿انْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ﴾ لهو مال و داراییهی که پیمان داون و کردومانه به بهشتان هندیکی بهخت بکن و بیدن له پئی خوادا، نیت مبهست بهوه زهکات بیت وه که له (حسن) هوه نهگیرنهوه، بهلگه له سرنهوه نهو هر شهیه که دیت به دواى دا، یان نهویش و خیری تریش که سونهته وه (ثبین و جورهیج و بهلخی) دهلین و پای زوریهشی له سره، یان مبهست بهخت کردن بیت له پئی جهنگ و غمزادا وه که (نهصم) نه فرموی، به هر حال نهو بهخت کردنی مال له پوژو جیهاندا هل و هملکوتیکه بو برواداران که خویانی پی پزگارو سر بریزیکن له پوژی دوایدا، نهگر فریای خویان نه کمون کاره که یان له دهست دهر نه چی له بهر نهوهی نه فرموی: ﴿مَنْ قَبِلَ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ﴾ له پیش نهوهی پوژیک بیت - واته: پوژی دوایدی - که ﴿لَا بَيْعٌ فِيهِ﴾ نه فروشتن و کپینی تیا هیه ﴿وَلَا خُلَّةٌ﴾ وه نه دوستایهتی و خوشهویستی ﴿وَلَا شَفَعَةٌ﴾ نه تکا کردن، واته نه مرؤ فریای خوتان کمون پیش نهوهی بکونه پوژی دوایدی که نهوهی نه مرؤ له دهستتان چوه

تازه لهوئى به هيچ رهنگ به سسر ناگيريتمهوه بۇتان، چونكه لهوئى بازرگانى و كرپن و فرۇشتن نيه تا بهوه دهست كهوتقان ببى و خۇتانى پىنرگار بكن لهناگر، دۇستايهتى و خۇشهويستى نيه تا بههۇى نومهوه كۇمهكى بكرين لهلايهن نهو دۇستانهوه بهمهلگرتنى تاوانتان يا بهخشينى چاكه پىتان، تكا كردن نيه تا بههۇى نومهوه ناههقتان بۇ بكرى بهمهق يا ههقتان بۇ بكرى به ناههق، وهك لهم جيهاندا نومهوه نهكرى.

شتىكى ناشكرايه كهلهو جيهان بازرگانى و كرپن و فرۇشتن نيه، كهواته نهبوونى نومهوه هيچ جئى قسهو باس نيهو ليكۇلينهوهى ناوى، بهلام نهبوونى خۇشهويستى و دۇستايهتى و تكا كردن كه به پروالته ليرهدا نهبوونى هيناون بهدواى نهبوونى بازرگانى داو وهك يهك ههوالى داوه به نهبوونيان، نهبوونى نهم دوانه جئى قسهو ليكۇلينهوهيه، چونكه بهلگهى زۇر بههيز هيه لهسسر بوونيان له قورئان و ههديسدا، كهواته نهبى نهو دۇزايهتبه پروالتهبه نهميلين له دهروون دا بهم جۇرهى خوارهوه:

۱- نهبوونهكهيان تايبهتبه به بىنبروايانهوه، وهك قورئان بهدهمى خۇيانهوه نهيجيريتمهوه له پۇزى دواييدا نهلين: ﴿فَالْتَأَمِّنْ شَنِينَ * وَلَا صَبِيحِمْ﴾ تكاكارودۇستىكى دلگرممان نيه.

۲- نهبوونهكهيان له ههندى كات دايه، بهم رهنگه له يهكهم جاروهوه زۇر سهختو بهتينهو هيچ كهس نايبهررئته سهركهس تا له پاشا هۇشيك نهكهنهوه، ههروهها له پيشهوه هيچ كهس ناويرئى و ناتوانئى تكا بكات تا له پاشا خوا ئيزنى پيغهبهرمان (ﷺ) نهادات تكا نهكات و پاش نهو قاپى تكا نهكرتتهوه، بهلام ههر تكا يهكيش بكرى ههر بۇ بپروادار نهكرئى و بىنبروا ناوهميدو بهش بپراوه له ههموو خيرو خۇشيهك - خوا به بهزهيى خۇى پهنامان بدات - آمين - له چهنش شويئىكى تردا لهم مهسهله دواين.

۳- مهبهست به نهبوونى دۇستايهتى نهبوونى سوودو بهرههميهتى، واته دۇستايهتبهك نيه كه سوودى ببى، وه مهبهست له نهبوونى تكا، نهبوونيهتى بهبى ئيزن.

بهكورتى بهلگه لهسسر بوونيان زۇرو بههيزهوه به پروونى بوونيان وهرنهگيرئى له قورئان و ههديسهوه، كهواته نهبى بهيهكى لهم بارانه نهو نايهت و ههديسانه ريك و پيك و دهسته مل بكرين لهگهل نهم نايهتى ئيرهوونئهى نههدا، چونكه نابىن لهواقبع دا دۇزايهتى ببى لهم بهينهدا،

نینجا لکوتایی نایه ته که داده فرموی: ﴿وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ هر بن پرواکان ستمکارن.

زانایانی تفسیر چند رایه کیان هیه سه بارهت به مبهستی نم رستهیه و هیئانی:

۱- مبهست به ﴿وَالْكَافِرُونَ﴾ بن پرواییه به خواو نایینه کی، له راستی دا ستمکاری

گوره و راسته قینه هر نم بن پروایانهن، چونکه ستم نه کن له هق و راستی و دانی

پیا نانین، ستم نه کن له خویان بهم رهنکه نه یخنه ناو ناگر، وه ستم نه کن له

خه لکیش بهم رهنکه نم بن به موی گو مپایی و لادانیان له پی ی راست و سریان لی تیک

نهدن و بن به شیان نه کن له خیری خواو هر شتی که مایه ی رهمندی خویه، دژی

به رنامه ی خوان و به رگری به رنامه ی پروا نه کن له موی نم به رنامه یه له ژیاندا

دامه زئی، وه به رگری له شهر یه تی خوا نه کن جینگیر بین له ناو گهل دا، نینجا مبهست

له هیئانی نم رسته یه لیره دا هاندانی پروادارانه له سر بهخت کردنی نم مال و

سامانه ی که پیویسته بو پاگیر کردنی نایینی خواو به ربهست کردن و له ناو بردنی هیزی

بن پروایی و سر شوپ کردنی بن پروایان کله هه موو دوژمنی دوژمن ترن بو مروؤو

مروؤایه تی، وه هه موو ستمکاری ستمکار ترن بو یان، که واته له سر نم رایه مبهست

بهو بهخت کردنی کله نایه ته که داده فرمانی پی دا، بهخت کردنه له پی ی غزادا.

۲- مبهست نم بن پروایانه یه که له رای یه که مه دا باس کران، به لام هیئانی له بر دست

نیشانه به موی که نم نه بوونی دوستایه تی و تکایه هر بو بن پروایانه، چونکه هر

نه وانه ستمکاری گوره و راسته قینه، که واته مافی خویانه نه دوست و نه تکا کاریان

بین لهو پوزه سخت و سامنا که دا.

۳- هر وه رای یه که موی دووم مبهست نم بن پروایانه یه، به لام هیئانی بو دست

نیشانه به موی بزگار نه بوونیان له سزا کله نایه ته که وه ره نگیری، واته خوا به موی

سته میان لی ناکات، به لکو هر نهوان سته مکارن که به نارمزوی خویان پئی
 بی پروایان هلبژاردو دایانه هر وهکو نه فرموی: ﴿وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظُنُّ رَبُّكَ
 أَحَدًا﴾ بی پرواکان هر کرده ویه کیان کرد بی له پوژی دویسی دا به حازرو ناماده یی
 دستیان نه کهوی، خوی تو سته ناکات له هیچ کس، که واته نهوی بی پروایانه هر
 سزاو نازاریک نه درین مافی خویانه.

۴- هر وهک پاکانی تر مه بهست بی پرواکانه، به لام هیئانی بو دست نیشانه به هوی
 بی بهشیان له تکای تکا کاران، واته تکا کردنیان بو نیه، بی بهش کردنیان له وه راست و
 رهوایه، چونکه نهوان سته مکار بوون له جیهاندا که بتهکانیان به تکا کار دانهنا.

۵- مه بهست هر بی پروایانه، به لام مه بهست له سته مکاران نهوانن که هیچ نادن له پئی
 خوادا، واته هر بی پروایان هیچ نادن له پئی خوادا، که واته نهی پروادارهکان نیوه
 شت بدن و هندی له دارایی و مالتان بدن له پئی خوادا با وهک نهوان نه بن.

۶- مه بهست زهکات نه درانه، واته هر زهکات نه درهکان سته مکاری راسته قینن، سته
 له خویان نهکن که خویان دوو چاری خشم و نارمزیی خوا نهکن، سته نهکن
 له مال و داراییه کیان که له جئی خوی دا خرجی ناکن و بهکاری ناهینن، سته
 نهکن لهوانه یی که زهکاته کیان پی نه درئی و تییان دا بهخت نهکن، سته نهکن له
 خوشویستنی نهو مال و ساماندا که باوی نه دن به سر فرمانی خوا و پهزامندی
 خوادا، جا له بهر نهوه تاوان و سته مه کیان نه رنده به تینه به بی پروا ناوی بردن، وهک
 له باسی جه جدا جه نه کبری به بی پروا ناو برد، له سر نه پایه واته پروادارهکان
 زهکات بدن، چونکه هر زهکات نه درهکان سته مکاری راسته قینن و گه یشتوونه ته
 نهوی پری له سته دا.

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

ئینجا بهیۆنه‌ی باسی دووبهرکی ئوممه‌ته‌کان و پیغمبهره‌کانه‌وه دوچار بوونی زۆربه‌یان به‌بێ‌پروایی و سه‌ر لێ‌شینوان، به‌و بۆنه‌وه‌ ئایه‌تی شه‌هینێ که پێک هاتووه له ده‌رسته هه‌ر پرسته‌یه‌ک بنه‌رته‌ و پایه‌یه‌که له بنه‌رته‌ و پایه‌کانی پڕوا و عه‌قیده له تایینی خوادا. هه‌رکام یاسا و ده‌ستورێکی گه‌وره‌ و گرنگ نیشان نه‌دات له یاسا و ده‌ستورێکی ئیسلام، جا له‌بهرئه‌وه‌ چه‌ند هه‌دیسه‌ هاتووه له شانی ئه‌م ئایه‌ته‌دا، یه‌کێ له‌و هه‌دیسه‌نه‌ ئه‌مه‌یه‌ که (ئیمامی ئه‌حمه‌د و موسلیم) و چه‌ند که‌سیکی تر هه‌یناویانه له پیغمبهره‌وه (ﷺ) که فه‌رموووه‌تی: گه‌وره‌ترین ئایه‌ت له قورئان دا (آیه‌ الکرسی) یه. ئه‌م ئایه‌ته به‌فهره هه‌رکس به باشی وه‌ریگرتی و پڕوای پێ‌به‌هینینی هه‌رگیز دوچار ی هه‌له‌کردن نابێ له‌باره‌ی پڕوا به‌ خوا و به‌ تاك و ته‌نیا یی خوا، که‌واته به یارمه‌تی خوا با باش گوێی بۆ شل که‌ین و دله‌مان ی بوو بکه‌ینه‌وه، به‌له‌کو هه‌ندێ له پیت و فه‌رو پووناکیه‌که‌ی به‌رژێ به‌سه‌ر دل و ده‌روون و هه‌ستماندا، ئه‌فه‌رموی: ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ خواجه که ناوی ﴿اللَّهُ﴾ یه هه‌یج په‌رستراویکی تر نیه به‌راستی و هه‌یج شتیکی شیاو و شایانی په‌رستن نیه بێجگه له‌و.

به‌م یه‌که‌م پرسته‌یه که تاك و ته‌نیا یی خوا ئه‌گه‌یه‌نی، نه‌دا له هه‌رچی بێرو باوه‌ری پڕو پووج و هه‌ر لادانی‌ک که هات به‌سه‌ر عه‌قیده و پڕوای ئاده‌می دا له کۆن و له تازه‌وه، هه‌رکس ئه‌م پرسته‌یه له‌دلی دا جینگه‌ریبێ و مه‌به‌ست پێی وه‌رگری نه‌و که‌سه ئه‌که‌وتیه سه‌ر پێ و په‌وره‌وه‌ی پاست و پاستی.

پڕوا به تاك و ته‌نیا یی خوا بنه‌ره‌تی‌که که هه‌موو بۆ چوونیکی ئیسلامی له‌سه‌ر پاگیر کراوه، به‌و پڕوایه‌وه هه‌له‌قه‌ولێ به‌رنامه‌یه‌کی تیرو ته‌واوی ئیسلامی بۆ ژیان، چونکه نه‌و پڕوایه له هه‌ر دلێکدا دامه‌زرا نه‌و دله ته‌نها پوو ئه‌کاته خوا به‌ به‌نده‌یی و په‌رستن، نه‌و حه‌له هه‌ر به‌نده‌ی خوا ئه‌بێت و هه‌ر خوا ئه‌په‌رستی، مل که‌چی و گوێ‌پرایه‌لی ته‌نها بۆ خوا ئه‌کات، حاکمیتی و کاربه‌ده‌ستی هه‌ر بۆ خوا په‌وا نه‌دا، ته‌نها شه‌ریعه‌تی خوا ئه‌کات به ته‌رازوو هه‌ر به‌و به‌راورد ئه‌کات و هه‌موو شتی هه‌له‌سه‌نگین.

بپروا به تمنیایی خوا بهو جوړه گرنګه لای خواو بنهړته بؤ هموو چاکه و پیت و فهړنک،
 جا لهبرئره ئهینین قورئان ئهونده به گرنګ گرتوویهتی، ئهړتا له چهرخی مهکهدا به
 شیوهی گشتی هر خهریکی دپرشتنی ئهه بپروایه بوو، بهره وازی نهمینا بهلکو له چهرخی
 مهدینهشدا هرچوئن بؤی هملکموئ دیتمهوه سر ئهه بپروا و باسه بهبؤنهی شتیګهوه، پرستهی
 دووه: ﴿الْحَيُّ الْقَيُّومُ﴾ ئهه خوایه زیندووه بهبن سهرتا و دواپی هاتن، واته نهبوونی نهبووه و
 نهمانیشی بؤ نیه، کهواته زیندوویهکهی له غهیری خوئی دهست کهوتی نهبووه، لهراستی دا
 هر خوا زیندووه، مهبهست له زیندوویی خوا سیفتهتیکی تایبهتی بن وینهیه بؤ خوا که
 پووته له هموو نیشانه و دروشمیکی زیندووی تر، چونکه خوا خوئی شتهکهی بپروهتهوه که
 نهفهرموئ: ﴿لَئِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ﴾ هیچ شتی نمونه و وینهی خوا نیه، نلهزات و نله
 سیفات و نله کردار و کردهوی دا وینهی نیه، کهواته نابن هیچ کس شتیکی تر بلن
 دربارهی ئهه سیفته و هرکام له سیفتهکانی تری، بهشئ ئههش ئهلین که ئهه سیفته
 سرچاویه بؤ زانین و دهسلات و سیفتهکانی تری، ئیتر زیاد لهمهی که گوتمان لهسنوورو
 چوارچنوهی زانین و ژیری ئیمه دا نیه، هرکسینک ژیر بیت هرگیز سرناکاتهوه لهمهی که
 گوتمان، چونکه ئیمه زانین و ژیریمان کولو و کوله له ناسینی حقیقهتی پوچ و ئهه هموو
 هیزو وزهی که ههمانه و بهس ئهزاین همن و هیچی تر، دهی چوئن ئهبن به تما بین تن بگهین
 له خوا و ئهه شتانهی که سیفتهی خوان؟ ﴿الْقَيُّومُ﴾ ههمیشه راګرو تهگیر کمری هموو
 دروست کراوهکانیهتی به گیاندارو بن گیانیانهوه، له هموو بارو پوویهکیانهوه، وه خوئی
 بهخوئی راگیره، هرکسینک ئهه بپروایه لهدلی دا جیگیر ببئ ئهه کهسه له پووی نایه و شهرم
 نهکات لهوهی بیجګه له بهرنامهی خوا هیچ بهنارمهیهکی تر بگریته گهردن، ئهه خوایهی که
 ئیسلام بانګمان نهکات بؤلای و ئهیناسینن پیمان خوایهکی ئاویه، نهک ئهویه که
 گهرمترین فهیلهسوف نیشانمان نههات - واته ئههستؤ - که نهلی: خوا ئهه بوونهوهوهی
 دروست کرد، بهلام خوا بهرزو بلنده لهوهی بیربکاتهوه لهدروست کراوهکانی، بهلکو ههمیشه
 خهریکی خوویهتی و بیر له خوئی نهکاتهوه.

لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ، مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ

رستهی سنی یهم: ﴿لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ﴾ ئەو خۆیە نە وەنەوز ئەیکرێ و نە خەو، بەم رستهیە دنیایی ئەکات لەسەر سیفەتی پیشوو، چونکە هەرگیز وەنەوزو خەو ناگونجێن لەگەڵ ئەو راگیرکردن و تەگبیرە هەمیشەییە خوادا کە هەبەتی بۆ دروست کراوەکانی، ئەگەر چرکەیک خەو بیگرێ ئەم بوونەومەرە تێک ئەچێت، پیش خستنی وەنەوز لە خەو بەپێی باری سروشتی خۆیانە کە وەنەوز لە پیشەوه پەیدا ئەبێ، ئینجا ئەبێ بە خەو، یان لەبەر پێک بوونی پیتی دواوی ئەم رستهیە لەگەڵ پیتی دواوی رستهی پیشوو – واتە لەبەر سەج – کە ئەم پێکی بە پێی زانستی رەوانبێژی مەبەستیکی گرنگە، یان مەبەست لە گرتنی وەنەوزو خەو زالیبوون و داگیر کردنیانە بە ناچاری، بێگومان خەو بەهێز تر و زالیترە، کەواتە ئەو حەلە وای پێک ترە لە وەنەوزمەرە کە سوک و بێهێزە بەرز بێتەوه بۆ خەو کە قورسو بەهێزە، لە پاش ئەم دنیایا کردنە باشتەر ئەتوانن بێرکەینەوه لەو چاودێری و راگرتن و تەگبیرە هەمیشەییە خوا بۆ ئەم بوونەومەرە پان و فراوانە، هەر لەسیڵ و خانەکانیەوه تا گەورەترین بەشو پارچەیی!! وەرەئەیی بەندەیی خوا بە پێی توانات خەیاڵ بەهۆیژە و بێرکەرەوه لەم بوونەومەرە گەرەیه بە هەموو بەشو پارچەکانیەوه، بە هەموو ئە تۆم سیلەکانیەوه، بە هەموو پووداو و بەسەرەتەکانیەوه کە خۆی گەرە هەمیشە چاودێرو راگرو تەگبیرکەرەتی، بێرکەرەوه بە هەموو سۆزو پەرۆشیەوه سۆزە بەرە بۆ خۆی ﴿الْقَوْمُ﴾. سۆزە بەرە بە لەشو و پۆح و دل و ژیری و بە هەست و هەموو هیزو وزەکانتەرە.

رستهی چوارەم: ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ هەر بۆ خۆیە و هینی ئەوه هەرچی وای لە ئاسمانەکان و زەوی دا لە گیاندار و بێگیان، بەئێ خۆی تەنیا کە هەر ئەو زیندووی راستەقینەییە و هەر ئەو راگرو تەگبیرکارە، ئەبێ هەر ئەو خاوەنی هەموو شتیکی بێ بەبێ هاوبەشو بەبێ قەید و شەرت، بپوا بەم رستهیە و جیگر بوونی لەدل دا زۆر گرنگ و بەکارە بۆ دوور خستنەوهی هەر هاوبەشی و بەشداریک کە پوونەکاتە دەروون بەهۆی ئەم خاوەنی و مولکایەتیە کە دراوه بە بەندە، هەرکات بپوا بەم رستهیە لە دەروونی بەندەدا دامەزرا، ئەو حەلە تی ئەگات و ئەزانێ کە ئەم مولکایەتی و خاوەنیتی خۆیە شتیکی پووالەتیە و لە پووی راستیدا هینی خۆی نیە و نابێ بە چاوی مولکایەتی خۆی سەیری بکات، بەلکو هینی

خوایه و بسپارده داویتهی به دهستی نهم کردوویتهی به جن نشین تئیدا، نهم سپارده و جن نشینه بهشینکه له سپارده و جن نشینیکهی یهکم جار که درا به باوکی همووان - نادم - هرکاتی نهم هوش و هستهی بۆ پهیدا بوو بیرنهکاتمه که خوا هر له یهکم جارمه مرچی دانا لهسر نادم و پۆلهکانی لهو سپارده و جن نشینیهدا، مرچهکesh نهمبوو کهله سرهتای نهم سورتهمهوه دهست نیشانی بۆ کرد که نهمی به پینی ناین و پینموونی و بهرنامهی خوا بجولینهوه و رهفتاریکهن، کهواته هر کردهوه و جم و جول و دهست کاریک بکات لهم سپاردهیهدا به پینی مرچی خاومنهکی نهمی همووی نارهاو و بهتاله، نهمی له لایهن برودارانمه بهرگری بگری لهو کردهوه و دهست کاریانه که دژو پینچهوانهی فرمان و نایینی خوان... پینویسته بروداران بهو جوره تی بگهن له یاساکانی نیسلام و له نایهتکهانی قورنان، بهو جوره وهریان گرن و بچن به پینشوازیانمه، بهو جوره به کاریان بینن و رهفتاریان پی بگهن له ژباندا، نهم حله تمنیا رسته یهکی وهک نهم رسته کورته نهمی به یاسایهک له یاساکانی دهستووری ژبان و برودار به پینی نهم رهفتار نکات، نکات بهرو بهرهمی قورنان وهرنگری و بهشدار نهمی تئیدا.

هر بروداریک نهم رسته یهک دلیدا جیگیربوو، بهم رهنگه همیشه هستی کردبهره که خوی و هرچی واله ژیردهستیدا و هرچی په یوهندی بهمهوه هیه همووی هی خوایه و نهم خاومنی خوشی نیه چ جای شهکانی تر، همیشه لهسر هوش بییت که خوی و نهمانهی له پیش ماومیهکی دیاری کراو نهمی بگرنمهوه بۆلای خاومنی راسته قینهی خویان، هر بروداریک نهم هست و هوشهی وهرگرت لهم رسته یه، تمنیا نهمی بهسر بۆ نهمی رانهی چرووکی و چاوبرستی و حیرس و تهماعی کهم بیتمهوه، نه یگیریتمهوه له ههله و شهره گرنگ، نارامی و رهمانهندی نه خاته دلیمهوه به هر نهمدلزمیهک که خوا پینی داوه، دهست و دل گوشادی نکات لهحاستی هرژاران و پهک کهوتوان، وه داخ و مراق ناخوات لهسر نهمی کهله دهستی دهرنهچن و نامینتی، لهکاتی بوون و دهست پۆشتندا زور مل کهچ و چاولبهر تره بۆ خوا.

رستهی پینجهم: ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ نایا کتی به نهم کهسهی که بی تکا بکات خوا مگر به نین و فرمانی خوا، واته گهرمی و سامناکی خوا له رانهیهدایه له پۆژی نوایی دا هیچ کس ناتوانی نهم بکاتمهوه به تکا کردن بۆ هیچ کس، به هیچ رهنگ شتی وانابن و ناگونجی، مگر خوا خوی نین بدات.

يهكهم كهسيك كه ئيزن ئهدرئت پئغه مبرمانه (ﷺ) وهك له چهند هديسي صحيح و
 بهميزدا هاتوه، ئهو بههره و پايه و پله بهرزهي كه ئاواتي بو ئه خوازري و سوپاس ئهكري له
 لايه ن هه موانه وه، ئهو بههره ي تكا كردنه يه كه خوا پئي ئه به خشي و لئي وهر نه گري، به
 هوي ئهو تكيه وه قاپي تكا ئهكري ته وه له ههركهسيكه تريش كه شياو و شايسته بيت و خوا
 ئيزن بدات، خوا به ميهره باني خوي بي به شمان نهكات و بمانخاته بهر تكي پئغه مبر (ﷺ).
 بهراستي ئهم سيفه تي كه ئهم پرسته يه نيشاني ئهدات زور گرنگ و پر سووه، چونكه
 به جواني پله ي خوايه تي بوون و جيا نهكات هوه و پرنگه نادات كه به هيچ كلوجي رانه ي
 به ندياه تي بهر زيكر ته وه بو سنووري خوايه تي، بهلكو له سنووري خوي دا راگيري نهكات و
 نه يوه ستيني، نه وه تا هه موو كهس به گشتي و به تيكرابي نه وه ستيني له بهر ده م باره گاي خوا دا
 به مل كه چي و ترس و له رزه وه، به جوړي هيچ كهس ناتواني ده م بدري ته وه به تكا كردنيش به
 ئيزن و فرماني خوا نه بي، ناتواني تكا بكات چ جاي نه وه ده ست بخاته هيچ كارئي خوا يا
 هيچ شتيكي به ده ست بيت، كه واته ئهم پرسته يه هه ر چوني ئهدات له بيرو باوه ري پرپوچ بت
 بهرسته كان و نامه داره كان كه له ناييني خوا لايان داو لافي كو پرتي و خزميه تيان دا بو
 هه ندي له پئغه مبران و به نده كان خوا، هه رواش ئهدات له هه ر زياده ره وي و لادانيك كه
 كه وته ناو مو سلمانانه وه به تايبه تي به ناوي ته ريقه وه كه ته ريقه له به نه رته دا شتيكي ره واو
 پيويسته بو هه موو مو سلماننيك و هاتوه بو نه وه ي پاريزگاري به روا به تاك و ته نيائي خوا
 بكات و خهلكي فيري خواناسي بكات و بهر مه رده ي بكات له سه ر گو ي پرايه لي به يره وي
 ره وره وي قورئان و ره وشتي پاكي پئغه مبر (ﷺ) كه واته خواناس و پياوه هه لكه و ته وه كان
 ته ريقه ت كارو ئيشيان هه ر نه وه يه كه مو سلمانان فيري خواناسي بكه ن و بهر مه رده يان بكه ن
 له سه ر بهر نامه ي قورئان و به يره وي پئغه مبريان فيريكه ن، ئيتر بي جگه له وه هيچي تريان
 به ده ست نيه، به لي له جيهاندا هاو پريه تيان بيت و فه ري تيايه و تكا و نزيان به ئيزني خوا
 سوود به خشه، له پوژي دوايشدا تكيان پاش ئيزني خوايه، ئيتر زياد له مه هه رچي و تراوه و
 بگو تري زياده ره ويه و له ئيسلامه وه نه هاتوه و له ئيسلامه وه وهر نه گراوه، هه ر نه مه ي كه
 گوتمان له گه ل قورئان و هديسو و فه رمو وده ي زانا و خواناس و پياوه هه لكه و ته وه كان
 ئومه ته دا ئه گونجي.

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿٢٥٥﴾

پرستی شه‌شهم: ﴿يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ﴾ نهوا خوايه نه‌زانی و ناگایه به هم‌وو
کاروباری جیهانی هرچی واله‌ناسمانه‌کان وزه‌ویدا، وه به هم‌وو کاروباری پوژی دوا‌بیان.

مه‌به‌ست له‌م پرستیه نیشاندانی گشتیتی زانینی خوايه بو هم‌وو شتی، چ پابردوو و چ
نیستا و چ داهاتوو، چ ناشکراو و چ هست پیکراو و هست پینه‌کراو، چ نه‌وهی به‌نده‌کانی
نه‌یزانن، چ نه‌وهی نایزانن، به‌نده‌نه‌بن ناوا خوی خوی بناسنی، وه نه‌بن بپروای بیی به‌و
زانینه گشتیه و هم‌میشه‌بیهی خوی خوی، بن‌گومان نه‌و ناسین و زانینه شهرم و سام و دلّه
له‌رزه‌یه که نه‌خاته ده‌رونی بپرواداره‌وه، هوش وریاییه‌کی تیا دروست نه‌کات که به‌رگری
بکات له‌وهی سر بکاته تاوان و خراپه‌کاری، نه‌و ناسین و بپروایه به‌و جوړه پنیوست و گرنگو
به‌کاره بیجگه له‌وهی که پنیوسته خوا بناسرئ و بپروا بیی پنی به‌ جوړو شیوه‌یه‌کی راست و
په‌وا که خوی دایناوه بیجگه له‌و بارو شیوه‌یه نه‌ناسینه و نه‌پروا.

خوی په‌روه‌دگار به‌و جوړه زانا و ناگایه به هم‌وو شته دروستکراوه‌کانی به‌لام زانین و
ناگاداری نه‌مان به‌م جوړه‌یه که له‌م پرستی حوته‌م دا نه‌فرموی: ﴿وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ
إِلَّا بِمَا شَاءَ﴾ نه‌مان زانا و ناگا نین به هیچ شتی له‌زانراوی نه‌و مه‌گر به شتی که نه‌و
ویستبیتی و مه‌یلی بووبی.

به‌راستی نه‌م پرستیه‌ش زور جیگه‌ی بیرکردنه‌وه‌یه، به‌تایبه‌تی له‌م چه‌رخانه‌ی دوا‌بیادا
که خوی گه‌وره گه‌لی زانینی نایابی سه‌رسوپه‌نیری ده‌رخست و به‌نده‌کانی پنی ناگادار
کرد، به‌وهی نه‌و زانینانه‌وه گه‌لی که‌س خوی لی گپوا، پنیوسته بیرکردنه‌وه له‌م پرستیه تا
نه‌وهی که ژیرو بپرواداره باشتر بپروای به‌هین بیی و زیاتر چاو له‌به‌ری خوا بیی که
به‌هره‌مندی کردوه به هر زانینی که هیه‌تی، نه‌وه‌ش که نه‌فام و له‌ خو‌گپواوه
بگه‌ریته‌وه و سه‌ری به‌نده‌یی شو‌پکات، بایر بکاته‌وه تا بیته‌وه هوش که هرچی نه‌زانی خوا

فیری کردوه، هر هیچ نهمین بیرکاتوره که نهم له پیشموه هیچی نهمزانیوه و خوا زانین و پئی زانینی نیشان داوه، بیرکردنموه لهم رستهیه و له رستهی پیشوو رادهی بنده دیاری نهکات و پلهی بهرزو بلندی بنسنووری خوا نیشان نهدات و باشی تی نهکات، لهوی که هموو دروست کراوهکانی خوا بهشیکی کهم له زانینیان پی دراوه، هملنگری مبهست بهم زانراوی خواجه لیژهدا زانراوه تایبتهکانیتی که شاراوه و غهیبهکانه که تایبتهن به خواوه کهمیک لهوانه به سروش نهنیری بؤ پیغه مبهرهکانی - سهلامی خویان لی بی - وهک له کۆتایی سورتهی ﴿الجن﴾ دا دهست نیشانی بؤ نهکات.

رستهی ههشتهم: نهوپیری دهسهلات و گهوهیهی نیشان نهدات و دنیایی نهکات لهسر زانینی زۆرو فراوانی، نهفرموی: ﴿وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ تهخت و کورسی خوا فراوانی هیه بؤ ناسمانهکان و زهوی و همووی نهگریتهوه و هوری داو. زانایان لیژهدا نهمین بهدوو تاقم:

۱- مبهست له کورسی دروست کراویکی گهوهی خواجه که هوری هموو ناسمانهکان و زهوی داوه، نیت نهم دروست کراوه جیاواز بئیت له عرش وهک زۆربهی نهم تاقمه نهفرموون و چند ریوایهتیکی لهسر نهیننموه، یان هر مبهست عرش بئیت وهک هندیکیانی لهسره لهگهل ریوایهتیکیدا.

۲- مبهست چیرۆکه و پوالتهکه مبهست نیه، نهم تاقمهش سن جۆرو شیوهیان باس کردوه:

۱- چیرۆکه بؤ دهسهلات و توانین و پاشایهتی.

ب- چیرۆکه بؤ فراوانی زانین و ناگاداری.

ت- چیرۆکه بؤ گهوهیهی.

نهم سن رایه هر چند نهگونجین، بهلام نایا بۆچی بهمن هویهکی بههیزو پالدهرنک له دیمهن و پوالتهکه لابهین لهگهل نهوهدا ریوایهتیش بئین له چند رینگهیهکهوه؟ نایا که خوا دروستکراوی وهک زهوی و ناسمانهکانی هیه چ بهرگری کهرنک هیه بؤ نهوی دروست کراوی تریشی بئین بهناوی کورسی و هرشهوه که فراوانیان بئین بؤ هموو زهوی و

ناسمانه‌کان؟ نه‌گهر به‌رگری کهر نه‌وه‌بیئت که وشه‌ی کورسی و ععرش وینه و له‌شو و قه‌باره نیشان نه‌دن بۆ خوا و نه‌یخه‌نه خه‌یالی خه‌لکیه‌وه، وه هیچ نه‌وه گوی‌ی پی نادرئ وهک نه‌وه گشت وته و شانه که ناو نه‌برین به (متشابه) و هم‌وویمان به جوریک نه‌گیرین که ریك بیئت له‌گه‌ل پاک‌ی و بی وینه‌یی خوادا که نه‌وه‌ش مه‌زه‌ب و رای یه‌که‌می نه‌م نوممه‌ته‌یه پیش پیدا بوونی نه‌هلی بیده‌ته‌کان له‌ناو نوممه‌ته‌دا، ئینجا نه‌وه مه‌به‌ستانه‌ی که به شیوه‌ی چیرۆک نه‌گه‌یه‌نرین پو‌اله‌ته‌که و رای یه‌که‌میش نه‌یان گه‌یه‌نی، چونکه خوا‌یه‌ک که دورست‌کراوی ناوای ببی نه‌بی ده‌سه‌لات و توانین و پاشایه‌تی و زانین و گهره‌یی بی سنووری مه‌بی، که‌واته با هر به شیوه‌ی رای یه‌که‌م ته‌فسیری بکه‌ینه‌وه له‌گه‌ل دوور خسته‌نه‌وه‌ی مه‌وو جوړه نیشانه و دروشمی وینه بۆ خوای تا‌ک و ته‌نیا، وه به‌کاره‌ینانی نه‌وپه‌ری پاک‌ی و خا‌وینی بۆی.

رسته‌ی نۆیه‌م: ﴿وَلَا يَتُودُهُ حَفَظُهُمَا﴾ ناگاداری کردن و پارێزگاری ناسمانه‌کان و زه‌وی خوا ماندوو نا‌کات و نه‌رک و زه‌حه‌تی نه‌وه بۆی، چونکه هر شتی که خوا بیکات هر نه‌وه‌ی نه‌وی که ئیراده و مه‌یلی پووی تی‌بکات، ئیتر به‌بی ته‌فه‌وه و دو‌اکه‌وتن نه‌وه شته نه‌بی.

رسته‌ی ده‌یه‌م: ﴿وَهُوَ أَمَلٌ الْعَظِيمُ﴾ هر نه‌وه خوا‌یه پله و پایه گه‌وره‌یه، بلنده له‌وه‌ی که هیچ وینه و هاوسه‌رو درۆ و پێگرنیک و هیچ نیشانه و دروشمی که‌م و کوپی و نات‌ه‌واوی ببی، هر نه‌وه گه‌وره‌یه که هرچی شتی تر هه‌یه له ناستی نه‌ودا بچوکه و بی نرخه و هیچ نادات، نه‌م نایه‌ته به‌ریزه مافی خۆیه‌تی نه‌وه‌نده به‌ناو بانگه و به‌گرنگ گیراوه، له شانی دا نه‌وه مه‌وو حه‌دیه‌سه هاتووه، چونکه خوا نه‌ناسینن به‌هه‌نده‌کانی، چهند بیرو باوه‌ری سه‌ره‌کی و به‌نه‌ه‌تی نایینی ئیسلامی لی وهر نه‌گیرئ، وه چهند له سیفه‌ته گه‌وره‌کانی خوای تیا‌یه: خوا‌یه‌تی، ته‌نیا‌یی، زیندوویی، راگری بۆ هه‌موو شتی، زانین، ناگاداری، پاشایه‌تی، ده‌سه‌لات، مه‌یل، ئیراده. هر که‌س نه‌وه نایه‌ته له‌دانی دا جیگیر ببی و نه‌خشه به‌هستی نه‌بی به‌هه‌نده‌ی راسته‌قینه بۆ خوای خۆی و له پووی نایه و زاتی نابن سه‌رپێچی بکات له فه‌رمانی خوا، هه‌میشه گوی‌پرا‌یه‌لی نایین و شه‌ریعه‌تی خوا نه‌بیئت.

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ

له پاش شهوی بپروا به خوی به جوړه نایابه پوون کردهوه لهم نایهتهدا، شیوهی پهیوهندی دروستکراوهکانی خوی به خوی خویناهو ناشکرکرد... نینجا پښه پېواداران دیاری نهکات له کاتیکدا که هم عقیده و نایینه هملنهکرن و پای نهگهینن و بانگی خهلکی بو نهکن، نهیانهوی هلسن به پیوستی سرکردایهتی خهک و جیهان، نهفرموی: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ﴾ به هیچ پښه پښه نایینه له نایینه، واته نایه هیچ کهس بهزور موسلمان بکړی، چونکه بپروا که بناغهی نایینه بریتیه له وهرگرتنی دل و پرمزانهندی دل بهو نایینه بهی گومان و دووولی، شهوش بهزورپهیدانایه لهددا، بهلکورپښه پیداکردنی لیکولینهوه و توویرو بهلکه هیئانهویه، وه کورنان له چهند شویندا نهست نیشانی بو نهکات.

هم نایینهی که پیغمبرمان (ﷺ) ژیری و بیرو تینگهیشتنه لهگه ژیری و دروون و ویزدان و سروشت نهوی، بیروباوهی پوون و پوهان و شتی راست و پوهو و بیگری نهخاته بهرچاو، هرکس تینگهیشتنی بی، بهی گومان و دوو ولی وهری نهگرتی، وه هرکس نهقام و نهزان و گیل بیت لپی نهگرتی و دین و هوالی نهخاته نهستوی خوی، جا لهبرنهوه موعجزه پیغمبریتنی هم پیغمبره (ﷺ) شتیکی مادی نهبوو وه موعجزه پیغمبرهکانی تر که بهی بیرکردنهوه خهلیان ناچار نهکرد که کویرانه شوینیان کهون و مل کهچ بکن، دهی لهچییک که بهرنگاری همت نهوستا بهو جوړه موعجزانه و ناچاری نهکرد به مل کهچ کردن، باشتر بهرنگاری ناوهستن به شیرو تیر، یا بهبرسی کردن و پی زیان لی برین تا ناچاری بکات به مل کهچ کردن، وه باو بووه له هموو دهورو چهرخی نهقامی و بت پرستکان دا، وه لهچهرخی نایینه لادراوهکاندا که دواتری همویان مسیحیتی بوو کهله پیش هاتنی نیسلامدا له چهرخی پادشای قوستهنتین دا هموو جوړه زور سزایهکی بهکارهینا بهو شیوه مسیحیتی چهسپاند، وه له پیش شهوه دونهتی پرمانیهکان نهو جوړه سزاو نازاریان بهکارنهینا دهربارهی نهو ههزارانهی کهبه دلنایایی و پنخوش بوونی خویان نایینی (عیسا)یان گرتبووه گهرن، نینجا له پاش نیسلامیش میژووی هموو جیهان شایهتهکه گاورهکان له نیسپانیا و پوژناوای ولاتی نیسلام دا چیان کرد به موسلمانان، ناچاریان نهکردن به وهرگرتنی مسیحیتی و هملگهپانهوه له نیسلام، به کوشتن یا دهرکردن له ولات و داگیرکردنی مال و سامانیان! بهراستی هر نهو کردهوه پشه و پسهی که له پاش خویان به جیماو هر مایهوه دریزه کیشا بو ناو هموو دونهتهکانی جیهان،

تا نیستاش که بووه بهباو هر میری و زورداریک بیروباوهری خوئی نهچسپینن به زوری ناگرو ناسن و هموو هویهکی تری سزاو نازاردان! بهلام نیسلام نهو نیسلامیه که لهو ولاته پان و پورهکی دا نهو هموو گاورو جوولکهو مهجوس و خاوهن بیروباوهرهکانی ترههبوو، کهچی پوژئی له پوژان زور نهکرا له هیچ کهسیک و به زور موسلمان نهکرا، میژووی راستی خویمان شایهته لهسرتهوه، گهلی له میژوونوس و زانای راست و به ویزدانیان شایهتی نهون که نهو سهریستی و نازادیهی که دهست کهوتیان بووه له ژیر سینبری نیسلام دا هیچ کاتن نهیان دیوه له ژیر سینبری دهولتهی خوشیاندا، هر مانهوهی نهو نایینانه لهولاتی نیسلام دا لهکاتی نهوپهری زورو دهسهلاتی موسلماناندا گهرهترین شایهته لهسرتهوهی که کوتمان، له هموو ست سهر تر نهویه که تمنیا بندهیهکی مهجوسی غریب له مدینهدا نهژیا به هموو سهریستیکهوه له چهرخی خلیفهی دووهدا - سلامی خوای لی بی- که زهوی لهبری نهلمزی نهو بنده پیسه ههرهشی کرد لهو خلیفهیه و به ههرهشکهکیشی زانی و هیچیشتی لی نهکرد و به سهریستی مایهوه تا ههرهشکهکیشی بهدی هیئا، نهوه بوو لهکاتی نوژی بیانی دا به جهنجریکی دوو دههوه خوئی کرد بهناو کوملی نوژگرهکاندا چوارده کهسی کوشت تا گهیشته خلیفه و شهیدی کرد، بهراستی تنها نهه بوداوه بهسه و پوی نهو دوژمن و نهفامانه و گوجانه رهش نکات و توپهلی قور نهخاته دهیمان که نهلین: نیسلام بهزوری شیرو تیر بلاو بووتهوه.

نیسلام کهس بهزور موسلمان ناکات له همان کاتدا غزاو جهنگی پیویست کردوه بوو پاراستنی نایینهکی خوا که سراسر خیر و خوشیه بوو هموو کهس، پیویستی کردوه لهبرتهوهی پی نهگیری له ههگرانی و نهوانی که نیسلام نیشان نهدهن و پوونی نهکهنهوه و خهلی بۇ بانگ نهکن، پیویستی کردوه بوو پاگیر کردن و پاراستنی پژی میسلام که تنها نیسلام نازادی و سهریستی پیک نههینن بۇ مروف له همان کاتدا زوریش له کهس ناکات لهسر بهوا هیئا، نایهتهکانی قورنان و فرمودهوه کردوهکانی پیقهمبر (ﷺ) و رهفتارو کرداری جینشین و کاربهدهسته خواناسهکان هوی جهنگهکانی نیسلام و چونیهتیهکیان دهرنهخن و به جوانی پوونیان نهکهنهوه، کهواته لهمهشدا هر دهمی دوژمنان و نهفامان نهبهستری و رهخنیهکیان بۇ نادوزیتهوه که بیخنه پوو، مگر لهبر خوینانهوه لای نهشارما دهبازی بکن، نهوهش بهم رنگه کردوهی هندی بهناو موسلمان بگرن بهدهستهوه رهخنه پی بگرن له نیسلام!

قَدْ بَيَّنَّ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنُ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ
 بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥٦﴾ اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ ءَامَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ
 الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ

نیسلام هات نام یاساو بیرو باومره بهرزو گرنگهی داهینا، بهم واته پیروزه جاری
 سهریستی و نازادی دا له عقیدهو باومردا که نهوش یهکم مافی مروفهو بهین نهوه
 مروفایهتی نیهو نابئ، نینجا هؤکهشی باس کردو نهفرموی: ﴿قَدْ بَيَّنَّ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ﴾ واته
 زؤر پئ هینان نیهو کهس به زؤر موسلمان ناکری، چونکه پئی راست و پئینمونی پوونهو
 جیا بووهتهوه له پئی چوت و گومرایی بههوی نایینی نیسلامهوه، بهم نایهتی پیشووه خوا
 به تاو و ته نیایی ناسراو به هیچ کلوجن دست نادا بو هیچ شتی و بو هیچ کهسن که وینهو
 هاوبهشی خوا بیئت، کهواته هر برپوا به خوا که ریگایهکی راسته شایانه بو نهوهی بنده
 بیگریته گوردن و سوور بیئت لهسهری، بن برپوایی که پئی چوت و گومراییه پیویسته خهک
 خوی ئی دور بخاتهوهو خوی بیاریزی لهوهی که پئی له که دارو چه پل ببئ، وه هر کهس زؤر
 بیئت دلنیاو دلنارام نه بیئت به خوا پهرستی، وه هر کهسیش گیل و نه فام بیئت نهوا چاره سهر
 ناکریو به زؤر (برپوا) له دلیدا جیگیر نابئ، ﴿فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ﴾ نینجا هر کهس برپوا
 ناهینن به هیچ پهرستراویکی تر غهیری خوا که هر پهرستراویکی تر زؤر ناهق و نارهاو
 ناراسته، نیتر نهو پهرستراوه شهیتانه یان بته یان هر کهسینکه یان هر بیرو باومرو یاسایه که
 که له خواوه نه هاتبئو له خواوه وهرنگیرابئ، هر کهس دان نهنی به هیچ کام لهوانه
 پوویان ئی وهرگیرئو دهررونی خوی پاک بکاتهوه له برپوا بهوانه، ﴿وَيُؤْمِنُ بِاللَّهِ﴾ برپوا
 بهینن به خوا بهو جوړو شیوهی که خوا فرمانی پئ داوهو نه خشی کیشاوه له نامو
 نایینی خویدا، دل و دهررونی برارینیتهوه بهو برپوا پاک و راسته، ﴿فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ
 الْوُثْقَىٰ﴾ بن گومان نهو کهسه دهستی گرتووه به دستگیری قاییمی وا که ﴿لَا انفِصَامَ لَهَا﴾
 هرگیز ناپچریو نهو کهسهی دهستی پیوه گرتووه ونو زایه نابئ، بن گومان نهو برپوا
 راسته قینه به خوا یه کمین هوی په یوه ندیه به خواو ناسینی خواو جیگیر بوونی یادی خوا
 له دل دا که نهوش گیشتنه به نه پهری نامانچ و هوی به خته وهری له هردوو جیهاندا،

کهواته شو بروداره له هیج بارنگهوه مفرسی ئی فاکرئو هرگیز زایه نابئ، برهمی شو
 برا راستهقینه دست گرتنه به قورئان و رهوشتی پیغمبرهوه که قورئان و شو رهوشته پاکه
 جینشین و جیگری هموو نایین و شمریعتهکانی خوان، تاکه هوی گیشتن به پرمزمنندی
 خوا شو قورئان و رهوشتی که پیغمبر(ﷺ) له پاش خوی بهجئی هیشتن بو جیهان و
 جیهانیان، بملینی دا که هرگیز نیمه ون و گومرا نایین تا دست بهو دوانهوه بگرین وه که له
 کتیبه سهحیحهکاندا هاتووو زور بهناوبانگیسه.

﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ خوا بیسیری وتی بروداران شو زاناو ناگایه بهوی که له دلیاندا
 شاراوویه، کهواته با بروداران گوفتارو نیازیان پاک و خاوین تر بکن، وریا بن لهوی
 دووچاری ناپاکی و هر شتن تر بین که مایهی خهشم و نارهمزایی خواهه، نینجا به شیوهی
 چیروک برهمی برهواو بن برهوا بیمان بو پرون نهکاتهوه، نهفرموی: ﴿اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 خوا یارمتهی دهره کاربهدهست و کارسازی نهوانیه که برهویان هیناوهو خوا زانیویتهی که
 برهوا نههینن، بهم رهنگه ﴿يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ﴾ دهریان نههینن له تاریکیهکان، تاریکی
 نهفامی و نهزانی و بن برهوی و تاوان و بهدخوویی و بهدکرداری، تاریکی ههواو نارهمزوی
 نارهمزای نهفس و، تاریکی سرگردانی و هموو تاریکیهکانی تر، لهمانه دهریان نههینن ﴿إِلَى
 النُّورِ﴾ بو پووناکی، پووناکی برهوا به خواو به نایینی خوا که هموو تاریکیهکان به جارئ
 لانهبات، شو پووناکیهیی که تاقانهیهو هاوبهشو وینهی نیه، نهک وه تاریکی که هموو
 جورو بهشی هیه، جا لهبرنهوه قورئان لیروه له هموو شوینهکانی وینهی نیرهدا پووناکی
 به تاک نهفرمویو تاریکی به کو.

به راستی هر زور شتیکی راست و پیکه ناو بردنی برهوا به پووناکی، چونکه شو برهوا
 راستهقینهی که خوا داوای نهکات و نهیهوی پووناکیهکه که تیکهلی گیان و لهش و دهرونی
 برودار نهبن به جورئ هموو شتن له رانهو شوینی خوی دا نهناسن و دای نهبن، هرشتن
 نرخ و ریزی خوی نهداتی، له پیش هموو شتیکهوه خوی خوی نهناسن، تمنها خوی
 نهناسن و تن نهکات لهو بوونهوهوی که تییدا نهژی، تمنها پووناکیهکه و پینمونی نهکات بو
 تمنیا پیکهیهک، هرچونئ زور راست و پیکه ناو بردنی بن برهوی به تاریکی که شو هموو
 شتانه له پیش چاو رهش تاریک نهکات به پینچوانهیی برهوا، نیتر شو بن برهوییه هرکام بیئت
 له جورو شیوهکانی.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ يُخْرِجُوهُمْ مِنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَئِكَ
 أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٥٧﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ حَاجَّ إِبراهيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ آتَاهُ
 اللَّهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبراهيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ

خوای میهربان بهو جوړه یارمتهی پرواداران نه دات و نهو بهمه ره گوره یان پئی نه به خشی،
 به لام ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نهوانه ی که پروایان نه هیناوه و له زانینی خوادا بی پروان، نهوانه
 ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ دؤست و یارمتهی دهر و کار به دهسته کانیان بت و په رستراوه کانیان که
 مایه ی یاخی بوون و گومرایان، بهم په نگه ﴿يُخْرِجُوهُمْ مِنَ النُّورِ﴾ دهریان نه هینن له
 پووناکیوه، پووناکی سروشت که نهو هموو رابرو به نگه پوونانه شیان له سره، ﴿إِلَى
 الظُّلُمَاتِ﴾ بو ناو تاریکیه کان، تاریکی هر جوړی له جوړو شیوه کانی بی پروایه که هر کام
 خه نک چهواشه نه که ن و شته راسته کانی له بهر چاو په ش و تاریک نه که ن، له جیهاندا بهو
 جوړه سهریان لی تیک نه دن، بو پوژی دواپیش بهم جوړه ن که نه فهرموئی: ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ
 النَّارِ﴾ نهو بی پروا دهرکراوانه هاوپی و هاوسه ری و زه خن، به جوړی ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾
 نهوانه له ناو نهو ناگرده نه میهنه وه هتا هتا یه - خوا په نامان بدات - .

له م نایه تی رابردووه دا فهرموئی: خوا دؤست و یارمتهی دهر و کار سازی پرواداران،
 نیجا له م سنی نایه تی داهاتووه دا سنی پروداو و به سره ات نه گپرتقه وه، که له هر سنیکیان دا
 میهربانی و یارمتهی کار سازی خوا ناشکرایه دهر باره ی دوو بنده له بنده پرواداره کانی
 خوی، بیجگه لهو په یوه ندیه تایبه تیه، هر سنیکیان په یوه ندیه کی گشتیان هیه به
 نایه ته کانی پیشه وه، به تایبه تی (آیه الكرسي) که نهو نایه تانه هاتن بو نیشاندان و داپشتنی
 به شیکی گرنگ له بیرو باوهری بوچوونیکی نیسلامی ریک و راست و تیگه یشتن له شته
 راسته کانی نه م بوون و بوونه و ره، نه م سنی پروداوه ش باسی مردن و ژیان و زیندو و کردنه وه و
 دسه لاتی خوا و خوا به تی خوا نه که ن.

نایه‌تی یه‌که‌م: باسی وتووئژو لیکۆلینمه‌یه‌ک نه‌کات له به‌ینی حه‌زه‌تی (ئیه‌راهم) و
 پاشایه‌کی هاوچه‌رخ‌ی دا که ده‌مه‌ قالی و کردووه له‌باره‌ی خواوه، وه ناوی نابات، نه‌و
 پاشایه به ناوبانگه به (نمروود)، به‌لام نه‌و بی‌ت یان نه‌و نه‌بی‌ت قورنان ناوی نابات، چونکه ناو
 بردنه‌که‌ی هیچ له مه‌به‌ستی نایه‌ته‌که زیاد ناکات، هیچ په‌ندو ته‌مه‌ن‌یه‌کی لی وه‌رناگه‌ری، نه‌و
 سته‌مکاره خوا ده‌سه‌لات و سامان و پاشایه‌تی پی دابوو، که‌چی به پیچه‌وانه‌وه له‌خوی
 گوپراو یاخی بوو تا راده‌یه‌ک لافی خویه‌تی لی نه‌دا، ده‌مبازی نه‌کرد له‌گه‌ل
 حه‌زه‌تی (ئیه‌راهم) ده‌مه‌قالی و به‌ربه‌ره‌کانی بوو له‌باره‌ی خویه‌تی خواوه، جا له‌به‌رئه‌وه نه‌و
 ده‌مه‌قالی نه‌گه‌ی‌رتته‌وه به‌لام پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) به شیوه‌ی پرسیارنیک که مه‌به‌ست پی‌ی سه‌رسام
 کردن و سه‌رسوپه‌ینانه له‌و سه‌پله‌یی و ناسوپاسی و به‌دنه‌کی و قسه‌و کرده‌وه ناوه‌وايه،
 نه‌فه‌رموی: ﴿أَلَمْ تَرَ﴾ نایا نه‌تزانیه‌وه به‌ چاوی دل ناوپرنیکت نه‌داوه‌ته‌وه ﴿أَلَيْسَ الَّذِي جَاءَ بِرَبِّهِمْ
 فِي رَيْبٍ﴾ بۆلای که‌سه‌یک که ده‌مه‌قالی‌ی کرد له‌گه‌ل (ئیه‌راهم) دا له‌ باره‌ی
 په‌روه‌ردگاری (ئیه‌راهم) وه‌؟ نه‌و ده‌مه‌قالی‌شی که‌نه‌یکرد ﴿أَنْ آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ﴾ له‌به‌رئه‌وه بوو
 که خوا ده‌سه‌لات و پادشایه‌تی پی‌دابوو، واته له‌باتی سوپاس و مل که‌چی بۆ نه‌و خویه، نه‌و
 ناپه‌سه‌نده یاخی بوو، به‌ربه‌ره‌کانی‌ی نه‌کرد له‌ خویه‌تی نه‌و خویه‌دا ﴿إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ﴾ له
 کاتیکدا که (ئیه‌راهم) فه‌رموی: ﴿رَبِّيَ الَّذِي يُخَيِّرُ وَيُبَيِّتُ﴾ په‌روه‌ردگاری من که‌سه‌یکه که‌گیان
 نه‌دات و گیان نه‌سه‌ینن و بی‌گیان گیاندار نه‌کات و گیاندار نه‌مه‌رینن، نه‌گه‌ی‌رنه‌وه نه‌و یاخیه
 سته‌مکاره حه‌زه‌تی (ئیه‌راهم) ی به‌ند کرد له‌سه‌ر شکاندن‌ی به‌ته‌کان، له‌پاش دا پی‌ی گوت: نه‌و
 خویه‌ی تو خه‌ک بانگ نه‌که‌ی بۆ په‌رستنی کن‌یه؟ نه‌و یش به‌م جوړه وه‌لامی دایه‌وه و نه‌م
 دوو شته ناشکرای کرد به‌ نیشانه له‌سه‌ری که‌ دوو شتی زۆر نایاب و سه‌رسوپه‌ینه‌رن و
 هه‌موو کاتی به‌دی دین، له‌ هه‌مان کاتدا هه‌رکه‌سه‌یک که تو‌زی تینگه‌یشتنی هه‌بن و عه‌ق‌لی
 نه‌خه‌سابن نه‌بن کاری نه‌و دووانه بگه‌ی‌رتته‌وه بۆلای خوا، چونکه هه‌موو مروفتیک سه‌رسام و
 سه‌رگه‌ردانه له‌ تینگه‌یشتنی نه‌و دووانه، چ‌جای دروست کردن و داهینان‌یان، که‌واته نه‌بن
 هه‌ر حه‌واله‌ی زۆرو ده‌سه‌لاتیک بکری‌ن که‌ زاله به‌سه‌ر مروفتو هه‌موو گیانله‌به‌رو شته‌کانی تر‌دا
 که نه‌وه‌ش هه‌ر زۆرو ده‌سه‌لاتی خویه،

قَالَ أَنَا أُخِيءُ وَأَمِيتُ قَالَ إِزْرَهُمْ فَإِنَّكَ اللَّهُ يَأْتِي بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ
 فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٦٥﴾ أَوْ كَالَّذِي مَكَرَ عَلَى قَوْمِهِ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى
 عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّى يُخِيءُ هَذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ

به لام شو یاخیه له خو گوڑاوه تینهگه‌یشت له مبهسته‌که‌ی حمزه‌تی (ئبراهیم) (علیه السلام) یا تیگه‌یشت و خوی لی هله‌کردو ویستی له‌ناو گه‌له‌که‌ی دا خوی نه‌شکینتی، له‌بهر هرکام وه‌لامی دایه‌وه بهم جوړه که نه‌فرموی: ﴿قَالَ﴾ کوتی: ﴿أَنَا أُخِيءُ وَأَمِيتُ﴾ منیش گیان دهر نه‌که‌م و گیانیش نه‌سینم، بهم په‌نگه نه‌توانم نه‌وه‌ی که بریاری کوشتنی دراوه لینی بیورم و به‌ره‌لای بکه‌م، وه هرکه‌سیش نارزوو بکه‌م فرمانم نه‌دم به کوشتنی، یان بهم جوړه که نه‌گنږنه‌وه ناردی دوو که‌سیان هینا، په‌کیکیانی کوشت و نه‌وی تریانی نازاد کرد، نینجا له‌وی‌دا حمزه‌تی (ئبراهیم) نه‌یویست دریزه بدات به باسه‌که و په‌کی (نه‌مروود) بخات به‌رون کردنه‌وه‌ی مبهسته‌که‌ی خوی، به‌لکو له‌وه لای داو به‌ری لی بریه‌وه به جوړی که ریگه‌ی تک و جمی نه‌مینتی، بهم په‌نگه داوای لی کرد که باویک له باوه‌مکانی خوا بگوړی، له‌بهر نه‌وه ﴿قَالَ إِزْرَهُمْ﴾ (ئبراهیم) پیسی فرموو: ﴿فَأِنَّكَ اللَّهُ يَأْتِي بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ﴾ ده‌ی بن‌گومان خوا خوړ نه‌مینتی له پوژمه‌لاته‌وه، تو نه‌گه‌ر نه‌توانی له پوژناو‌اوه بیه‌ینه، واته هموو پوژیک خوا خوړ دهر نه‌خات ده‌ی تو شو باوه بگوړه و له پوژناو‌اوه دهری بخه، بلتی به‌راستی به‌ری لی بریه‌وه که زور ناشکراو به‌میژیوو له‌بهر نه‌وه نه‌فرموی: ﴿فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ﴾ نه‌وه‌ی که بی‌پروا بوو - واته: نه‌مروود - په‌ک خراو دم کوت کراو داماو نه‌یتوانی هیچ بلتی ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ خوا ری‌نمروونی گه‌له ستمکاره‌کان ناکات، چونکه خوږیان نایانه‌وی و لینی لانه‌من.

برای موسلمان وهره بیربکه‌روه که خوی میهره‌بان له‌م به‌سره‌اته‌دا چون یارم‌تی به‌نده‌ی خوی داو کاری بو سازکردو زالی کرد به‌سهر شو ستمکاره‌دا تا بهو جوړه په‌کی خست و دم کوتی کرد، پاشان سهرنجی ستمکاره‌که‌ش بده که شه‌یتان یارم‌تی دهری بوو بهو جوړه خستیه ناو تاریکاییه‌کانه‌وه له جیهاندا، وه له‌ناو شو تاریکیده‌دا ژبانی به‌سهر برد تا سهری کرد به ناگری دوزه‌خی نه‌پراوه‌دا.

پاش نهوه دیتنه سر پروداوی دوهم: نهفرموی: ﴿أَوَكَلَلَىٰ مَرَّ عَلَىٰ قَرْبَةٍ﴾ نایا نهترانیوهو به چاوی دل ناوړیکت نهداوهتهوه بولای وینهی نهو کهسهی کهراورد بهسر شاریکدا، ﴿وَهِيَ حَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا﴾ که نهو شارهش ویران بوو بهسر بانهکانی دا، بهم پهنگه له پینشهوه بانهکان تهپی بوون و پوخا و بوون ئینجا دیوارهکان کهوتبوون بهسریاندا. زانایانی تفسیر دهریارهی نهو شارو نهو پښواره دوو بهشن، حهوت را ههیه لهشارهکهدا، له پښوارهکهدا له پښوه دوو را ههیه که نایا پښوارهکه بپوادار بوو یا بن بپروا، همدوو بهشهکش بهلگه و نیشانهی زور نههیننموه لهسر بوو چوونهکانیان، نهوانهی کهبه بپواداری دانهننن به چهند کهسیک ناوی نهبن، زوربهیان به(عوزه(بی) نهزانن که نیسرائیلیه، به راستی خو خهریک کردن بهو جوړه شتانهوه هیچ کهلک و سوودیکی نیه، نهگر دیاری کردن و ناوړدن پیویست بویه نهوا قورنان لئی بندهنگ نهنبوو، دهی که نهو لئی بندهنگ بووه با نیمهش قسهی لهسر نهکهین، نهو پښواره که نهو شارهی بهو جوړه بیینی ﴿قَالَ أَنِّي مُبِي. هَذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ گوئی: - بهدم یا دلای خوئی دا- نایا خوا چوون نهو شاره ویرانه زیندوو نهکاتمهوه لهپاش ویران بوونی؟ واته چوون ناوهدانی نهکاتمهوه لهپاش ویران بوونی؟ واته چوون ناوهدانی نهکاتمهوه وه خوئی و نهوسای لهپاش ویران بوون و چوول و هوئی، یا چوون دوردووکهانی که بوونهته ئیسکه پزیوو زیندووویان نهکاتمهوه نهو شاره ناوهدان نهکهنهوه؟

هرچوونی گوئینی مهبهستی هرچی بووین خوا میهرهسانی کرد، کاریکی وای کرد لهگهلی هر به بهسرهاتی خوئی دل نارامی کرد، وهک بویمان باس نهکات و نهفرموی: ﴿فَأَمَاتَهُ اللَّهُ بِأَنَّهُ عَابٍ﴾ ئینجا خوا نهو پښوارهی مراند ماوهی سهد سان، ﴿ثُمَّ بَعَثَهُ﴾ پاشان زیندووی کردهوه، ئیتر نایا مهبهست بهو مراندنه به شیوهی راستهقینه و گیان دهرکردن بووینت وهک دیمههکه نیشانی نهادات و پهئی زوربهی لهسهره، یان مهبهست نهوه بن له جوولهی خشتبئی و بن ههست و سپی کردبئی - وهک پای هندیك وایه- به هرکام مهبهست بیئت خوا توانایه و هرچوون و هرچی ویست نهبن بهو جوړه بیینی و هیچ شتیك لهو یاخی نابینی، هرچوون بووین مهبهستی چیرۆکهکه نهگهینهئی و بوونی نهکاتمهوه،

قَالَ كَمْ لَيْتَ قَالَ لَيْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَل لَّيْتُ مِائَةَ عَامٍ فَأَنْظِرْ إِلَى طَعَامِكَ
 وَشَرَابِكَ لَمْ يَسْتَسْئَلْهُ وَأَنْظِرْ إِلَى حِمَارِكَ وَلَجَعَلَكَ آيَةً لِلنَّاسِ وَأَنْظِرْ إِلَى
 الْعِظَامِ كَيْفَ تُنَشِّرُهَا ثُمَّ نَكَسُوهَا لَحْمًا

﴿قَالَ﴾ پنی فرمود: ﴿كَمْ لَيْتَ﴾ چند مایتموه به مردووی و بنی هست و هوشی؟
 دیاره نهمیش بنی هوش بووه لبرتموه بهراستی نهمیزانی و نهمی به گوتره شتی بلنی که
 خهیالی بوی بروا، نهمش نهمبوو که ﴿قَالَ﴾ فرمودی: ﴿لَيْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ﴾ ماموره
 پوزنکی تهاو یا هندی له پوزنیک و کهتر بووه له پوزنیک، ﴿قَالَ﴾ فرمودی: نهخیر
 مانمکهت نه نهمدازه نهمو، ﴿بَل لَّيْتُ مِائَةَ عَامٍ﴾ بهلکو سهد سال مایتموه.

خوای دهسهلات دار هرچونن نهو پیاهوی بهساغ و سهلامتی بهو ماوه زورهده
 هیشتموه، هررهها نهو شتانهشی هیشتموه که نهو پیاره نامادهی کردبوون بو خواردنو
 خواردنهوی خوئی، جابو نهوهی سهرسورنهمینن له مانهوهی خوئی بهبن تیک چون
 سهرنجی راکینشا بو مانهوه و تیک نهچوونی خواردنهمهنیهکشی که زورتر جینگهی
 سهرسورمانه، لبرتموه نهفرمودی: ﴿فَأَنْظِرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَسْتَسْئَلْهُ﴾ سهیری
 خواردنو خواردنهمکهت بکه که هیچ تیک نهچوهو گوژانی بهسردا نههاتوه، پاشان بو
 دنیا کردنی لهسر تیپهروونی نهو ماوه زوره فرمودی: ﴿وَأَنْظِرْ إِلَى حِمَارِكَ﴾ سهیری گوئی
 دریزهکشت بکه که چون نهماوه و پزاوه و نیسک و پروسکی له یک بووهتموه، که نهوش
 نیشانهی تیپهروونی نهو ماوه زورهیه، جا نهپرسین نایا نهو خوراکه چون وهک خوئی
 مایهوه؟ نهلین مایهوه بهو دهسته قودرتهی که نهم شتهی بهرمم هیناوه و هیچ کام لهوه
 کهتر نین، بهلام نهمانهی تر دمقیان پیوه گیراوه و بهموی نهوهو بیرناکریتتموه له گرنگی و
 نایابیان، نایا نهم ههمو خوراک و خواردنهمهنیه لهم خاکه پهیدا نابن که هر یکه تام و بون و
 رننگ و شیوهیهکی تایبهتی هیه؟ نهو خاکه تا خوا بیهوی بهخاکی نهمینیتتموه، کاتن
 ویستی نهو ههمو شته نایابهی لی پیک دینن که ههمو زانا و ژیری تییان دا سهرگردانه!!
 به کورتی خهک هرچند جم و جول و مات و چو بکات نهمی ههمو کاروبار و بووداونیک
 بکیریتتموه بو تاقانه سهراوهی نهم بوون و بوونهمره گرنکه، نینجا هرکهسیک بیرکاتتموه

لهم دستکرده گرنگه که دستتی قودرمتی خوای تیندا ناشکرایه ححق نیه سهریکاتهوه لهو
 جوړه شتانه که به پینی باوو زانین و دسه لاتی نیمه دوور یان نهگونجاوبینت، بیجگه لهوهش
 مانهوهی نهو زهلامه یان نهو خوادهمنیه بهیئ گۆران و تیک چون لهو ماوه دووردها نابیی به
 نهگونجاو یا به دوور سمیر بکریت، هر به پینی زانین و باوی نیمهیش، نهومتا نهبینن لهشی
 مردووی چهند هزار ساله به مؤمیا (تحنیط) نهمینیتسهوه، وهک له گۆرئی فرعهونهکانی میسردها
 نهو جوړه لهشانه دهرهینراون، یهکن لهو بهلگانهی که (داروین) ی پئ خرایهوه به دروه
 دوزینهوهی نهو لهشانه بوو کله مروئی نهمرؤ تهراو تر بوون، هرودها میوه و خواردهمنی
 ماوهیهکی زور هلنهگیری بهموی چهند شتیکهوه که پینی نهوترئی (کونسرو)، نینجا پینی
 فرموو: ﴿وَلْيَجْعَلَ آيَةً لِلنَّاسِ﴾ نهو بهسهراتهمان بهسهر توهینا بو نهوهی
 سهرسوورمانیهکی لهوه و بهرت نهمینتی که وتت خوا چون نهو شاره زیندوو نهکاتهوه، وه
 بو نهوهی تو بکمین به بهلگه و نیشانهیهکی پوون بو خهکی لهسهر راستی زیندوو بوونهوه و
 دسه لاتی بین سنووری خوا، بهلن بهراستی بهلگهیهکی بهمیز بووه به تیهتی بو نهو چینیی
 کلهو کاتهدها بوون و نهو پیاره یان بینیی بهیئ تیک چون و به گهنجی و لهگهل نهودها پیایوی
 چهرخیکی رابردوو بوو!!

نهگیزنهوه نهلین: کله پاش نهوهی هلساو وهک خووی و نهوسای لی هاتهوه، گهراپهوه
 بو مالی خووی که تماشاشا نهکات منالهکانی پیربوون و خویشی هرگهنجه، نینجا کاتن
 هوال ودهنگ و یاسیکی بو یاس نهکردن، نهیان وت: نهمهقسه و هوالی سهد سال لهمهویهره.
 له پیشهوه فرمانی دا که سهرنجی پیشهوه په لا پزیوی گوئی دریزمهکی بدات تا به هوی
 نهوهوه بزانی که ماوهی مانهوهکیان دوورو دریزبووه، نینجا فرمان نهدا که تماشای نهو
 نیسکه پزیوانه بکات له کاتیکدا که خوا زیندوو یان نهکاتهوه و گوئی دریزمهکی نهوسای لی
 پیک نهمینیتسهوه، نهفرموی: ﴿وَأَنْظُرْ إِلَىٰ الظَّالِمِ﴾ سهرنجی نهو نیسکانه بده ﴿كَيْفَ
 نُنْزِرُهَا﴾ چون بهرزیان نهکینهوه له زهوی و نهیانگیزنهوه بو شوینی خو یان تا قهباره
 نیسکهکی پیکدیت ﴿ثُمَّ نَكْسُوهَا لِحَمَاءٍ﴾ نینجا گوشتیان نهکین به بهردا، وینهی پو شاک
 که نهکریته بهر.

خوای گوره ماوهی سهد سال ئهو پیاوهی هیشتوه لهگهل خوراکه کهیدا، بهبن ئهوهی هیچ جوره گوپان و تیکچوونیک پوویمان تن بکات که ئهوه بهلگه نیشانهی پوون بوو بۆ خوئی و بۆ خهلکیش، ئینجا ئهو گوئی درژه پزیوهی زیندوو کردهوه بۆی و به پیش چاری خویرهوه که ئهمش بهلگه نیشانهی یکی زۆر بهمیزو پوون بوو ﴿فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ﴾ ئینجا کاتی به تهواری و به چاری خوئی بۆی بهرکوت چۆنیتهی زیندوو کردنهوه ﴿قَالَ﴾ وتی: ﴿أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ ئیستا نهزانم به نارامی دلوهوه به تهواری تیگه یشتم که خوا توانادارو خاوهن دهسهلاته بهسر ههموو شتی کهیدا، که بهکن لهو شتانه زیندوو کردنهوهی مردووه، بهم جوره داستانهکه دواپی هات که سهرسوهرمانی نههیشت له دل و دهروونی ئهو پیاوهدا، کهواته بهبن ئهوه پهنوو تهمنی بهکی بهمیز بیئت بۆ ههموو بهواداریک که به هیچ رهنگ سهر نهکاتهوه له هیچ کاریکی خوا، ههیشه له دلیدا جینگیریئت بهروای قایم به دهسهلاتی بی سنووری خواو بهر فراوانی مهیل و ئارهزووی خوا، که قورئان زۆر به گرنگ خهریک نه بیئت له چهندن شویندا بۆ چاندن و بهمیز کردنی ئهو بهروایه له دلی بهندهکانی خوادا، له دواپی لی بوونهوه پیم جوانه تیبینییهک دیاری بکهه لهسر شتی کهله شوینی خوئی دا دهست نیشانم بۆنهکرد. ههندی لهزانیانی تهفسیر سهبارهت بهو ئیسکه پزیوانه چند رایه تریان ههیه:

- ۱- مه بهست ئیسکی پیاوه کهیه، بهم رهنگه له پیشهوه خوا چاری زیندوو کردهوه تهوه، ئینجا به بهر چاری خویرهوه باقی لهشی زیندوو کردهوه تهوه.
- ۲- مه بهست ئیسکه پزیووی دانیشتوانی شاره ویرانه کهیه.
- ۳- مه بهست ئیسکه پزیووی خوئی و گوئی درژه کهیه.
- ۴- مه بهست ئیسکه پزیووی لهشی زیندوو ههکانه که لهیه کهه جاروه خوا دروستیان نهکات.
- ۵- ئهه رایانهش ههه، بهلام بهراستی ههموو لاوازن و هیچ بهلگه یهک نیه له سهریان و بهزۆره زمانی بهبن هیچ کام لهمانه له دهقی ئایه تهکه وهرناگیرین، هیچ پنیووستیش نیه بهم لادان له پوهالهته. بهراستی سهرسوهر نه مینتی چۆن لهه را ئاشکرایه که له تهفسیره که دایه لا بدری بۆ ئههه را لاوازانه.

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَى قَالَ أُولِمُ تُوْمِنَ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِن لِّيَطْمَئِنَّ قَلْبِي
 قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ أَجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ
 يَا تَيْنَكَ سَعِيًّا وَأَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣٦﴾

ئینجا دیتە سەر چیرۆک و داستانی سەنیەم: ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ﴾^١ باسی ئەو کاتە بکە
 کە (ئیبراھیم) گوتی: ﴿رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَى﴾ ئەو پەروردگارم نیشانم بەدە تۆ چۆن
 مردووکان زیندو ئەکەیتەوه؟

هۆی ئەم داواکردنە حەزکردن و سۆزو پەرۆشە بۆ بینینی چۆنیتی ئەو کردووە نەینییە
 خوا، وەک دەرئەکەوی لە شیوەی پرسیارەکی کە بە وشەیی ﴿كَيْفَ﴾ کردی، واتە ئەزانم و
 بپروام هەیه کە مردووکان زیندو ئەکەیتەوه، بەلام نازانم بە چ شیوەیک ئەیکەیت؟ داوا
 ئەکەم ئەو شیوەم نیشان بەدەیت کە پێی ئەگوتری (عین الیقین)، کە هەر چەندە بپروا بەهیزو
 دامەزراوینت پێی، خەڵک بە تەبیەت سۆزو ئارەزووی هەیه بۆ بینینی، هەرۆها شتیکی
 نایابی سەرسوورەینەری تر، ئەو جۆرە حەزانە دەسلاتی تێدانیه و ئارەزوویەکی پۆحیه و
 دەخلی نیه بە هیزو بێهیزی بپرواوه، بەلکو ئەو بە چاوی بینینه تام و خوشیەکی تری هەیه،
 لەگەڵ بوونی بەهیزترو پتەوتری بپروایش دا هەر خوشە و ئارەزوو ئەکری، ئەمە شتیکی بە
 وێژدان و لە دەرۆندا هەستی پێ ئەکری، بە تاییبەتی لەشتی وادا چەندی خوشە بە چاوی
 سەر ببینری کردووه و بەرەمی ئەو دەستە قوردەتەیی کە چاوی دل هەستی پێ ئەکات،
 کەواتە ئەو داوای حەرزەتی (ئیبراھیم) ناکری بە جێی لیکۆلینەوه و قەسە و باسو و هیچ

^١ لەچەندشویتی ئەم تەفسیرەدا گوتمان وشەیی ﴿إِذ﴾ یا ﴿آنکری﴾ لایرا و عاملو ئیش کەرەتیایدا یان فعلی لە پاشەوه،
 لێرەدا ﴿قَالَ﴾ هێ بووم لەسەر هەریار باسی کاتە کە ئەکات نەک پوودلۆیک کە لە کاتەدا بووه لەگەڵ ئەوهدا مەبەست
 پوودلۆیکە بە لە راستی دا. هۆی ئەوهش نووشتە:

١- باسی کاتە کە سەر ئەکیشی بۆ باسی پوودلۆیکەش.

ب- باسی کاتە کە هۆی باسو کرینی پوودلۆیکە بە دوورو درۆنی بە جۆری هیچی لێ دەرناکری، بەلام باسی
 پوودلۆیکە بە تەنیا هیچ پتۆیست ناکات بەر جۆرە بیت.

په څنډه کې تېدانیه، بهلنی بن گومان مېبهستی چه زه تی (نیراهیم) به جی هینان و
 دهستگوتنی شو چه زو ناروزوه بوو، نهک مېبهستی دهستگوتنی به لگه و رابهر بووین
 له سر راستی زیندو وکړنهوه، وه نهک مېبهستی به هیزکردنی برواکه ی بووین، چونکه لای
 خواروو یه کم پله ی پروا بریتیه له بهستنه وه ی دل و هرگرتن و په زامندی و مل که چی دل
 به وه ی که پروای پنی هیه به بی هیج گومان و دوو دلپهک، وهکو زانایانی نیسلام فرموویانه
 له باسی نیمانداو بهو جوړه نیمان نه ناسیتن و نیشانی نه دن، شو فرموودانه ریکه و دهقی
 نایهت و چه دیسه، لای خوارووی پروا نه وه یه چ جای پروای یه کیکی وهکو (نیراهیم) که
 که یشتووه ته لوتکه، بن گومان خوی گوره و میهره بان و زانا بووه بهو پروا به هیزه ی
 چه زه تی (نیراهیم)، به لام بو نه وه ی (نیراهیم) شو سوزو په روه ی خوی ده رپری خوی
 گوره به شیوه ی لوتف و میهره بانی ﴿قَالَ﴾ به (نیراهیم) ی فرموو: ﴿أَوَلَمْ تَوْنِ﴾ نایا پروات
 نه میناوه؟ ﴿قَالَ﴾ (نیراهیم) فرمووی: ﴿بَلَى﴾ بهلنی پروام میناوه و همه و هیج گومان و دوو
 دلیم نیه له راستی زیندو بوونه وه دا، ﴿وَلَكِنْ﴾ به لام شو داوایه م کرد ﴿لِيُظْمِنَ قَلْبِي﴾
 بو نه وه ی دلن نارام ببی و شو سوزو ناروزوی بینینه ی نه مینن، نینجا خوی میهره بان به م
 شیوه داواکه ی به جی مینا ﴿قَالَ﴾ پنی فرموو: ﴿فَتَحَذَّرْنَا مِنْ أَلْطَرِ﴾ که واته چوار په له و مر
 بگره ﴿فَصُرْمٌ إِلَيْكَ﴾ نینجا کوپان بکوره وه و رامی لای خو تیان بکه، بو نه وه ی لینیان ورد
 ببیته وه و باش ناسی و له پاشا بزانی که هیج پارچه یهک له هیج کام نه گوزاوه و له شوینی
 پینشووی نه ترازاوه، ﴿ثُمَّ أَجْمَلَ عَلَى كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا﴾ پارچه پارچه یان بکه و پاشان هر
 پارچه یهکیان له سر که ژیکي شو نریکانه دا بنی، ﴿ثُمَّ أَدْعُهُنَّ يَا بَيْتِكَ سَعِيًّا﴾ جا بانگیان بکه
 دین بولات به په له و هله داوان.

دیاره (نیراهیم) هلسا بهو فرمانه ی که پنی سپیرا، وه شو هواله ی که خوا پنی دا
 به دیهات، شو کاره کهس نه دیوه ی به چاوی بینی، شو په له و رانه که گیانیان تیا نه ماو پارچه
 پارچه کران و تیکه لکران، هر به شه ی دوور خرایه وه و له شوینیکی جیاوازا دانرا،
 همموویان به نیرنی خوا به بانگ کردنیکی (نیراهیم) دهست به جی به زیندووی و وهک نه وشا
 هاتن بولای به په له و بن دواکو تن!!

(ابن منذر) ئەگىرىتمە (حەسەن) ھوھ كە ھەزرىتى (ئىبراھىم) بانگى كىردىن: ئەي ئىسكە پارەكرامكان، ئەي گۆشتە پرش و بلاھكان، ئەي دەمارە پچراھكان كۆبىنەھ، خوا گىانتان تى ئەكاتەھ، ئىتر دەست بەجى ئىسك راپەرى بۆلاي ئىسك و پەر بۆلاي پەر و خوين بۆلاي خوين و ھەر يەكە بۆ شوئىنى تايىھتى ئەوساى، تا ھەموو يەكيان گىرت و بوونەھ بە پەلەھكەي جاران، لە چەند رىوايەتى ھەدىسى ھەجىدا ھاتوھ كە سەرى ئەو پەلەھرانە بەدەستى ھەزرىتى (ئىبراھىم) ھوھ بوون، جا كە بانگى كىردوون بەو جۆرە لەشەكانيان ھەك خۆي بە پەلە ھاتنەھوھ و گەشتنە لاي سەرھكانيان كەلە دەستى (ئىبراھىم) دا بوون.

ئەم كىردەھ ھەرچەندە بەپىنى باو و بىنىنى ئىمە شتىكى زۆر سەرسوورھىنەرە، بەلام بۆ ھىچ پىروادارىك نابى جىگەي سەر لى كىردنەھىت، واتە بلىن چۆن بوو چۆن نەبوو؟ چونكە خوا خوايە و ھەرچى ويست ھەر ئەھى ئەو مەيل و ئىرادەي پىوى تىبكات، خواي گەرە بەم وتە پىرۆزە كۆتايى بەم باسو و ژىرۆكە ھىنا، ﴿وَأَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ بزانە كە خوا دەسەلاتدارى لىزانى كاردروستە، زالە بەسەر ھەموو كاروبارى خۆي داو ھەرچى ويست ئەيكات، كاردروستىشە ھىچ شتىكى لى ناگۆپى و لى ون نابى، خوا كە زۆر كىردەھى و زۆربەي كارى بە پىنى ئەسبابە لەم جىھانەدا لەبەر لىزانى و كاردروستىھتى، نەك لەبەر پىويستى بوونى بە ھىچ ھۆيەك، ھە ھەر خۆي ئەو سەبەبانە دروست ئەكات و ئەيانكات بەسەبەب، ئەتوانى ھەرھەا باويك بگۆپى و تىكى بدات، جا ھەر كەس ھەر لەم وتەيە پىربكاتەھ ئىتر ھىچى تى ناويى نابى سەر بكاتەھ لەم جۆرە شتانە، بەراستى زۆر جىي سەرسوورمانە ھەندى لەزانايان ئەكەونە سەرگەردانى لەم جۆرە شتەداو دەست ئەكەن بە تەئويل و پىنە و پەرۆ بۆ ئەم جۆرە پىوداوانە و ئەيانەوي بەگويى فام و تىگەيشتنى خويان ئەو نايەتانە لابدەن لە دىمەن و پوالەتە ناشىراكەي خويان بەبى ھىچ ھۆ پالپىوھنەرىك بىجگە لەھى ئەيانەوي رىكيان بخەن لەگەل ئارەزوو و تىگەيشتنى خوياندا، لەگەل ئەھەدا ئەبى ئىمە ئارەزوو و تىگەيشتنى خۇمان رىك بەكەين لەگەل دىمەن و پوالەتى نايەت و ھەدىسدا، كاتى بەلگەيەكى شەرى نەبى بەدەستمانەھ بۆ لادان لە دىمەنيان، يەكى لەو پىنە و پەرۆ كەرانەي كە بە ئارەزووي خۆي دەست و دەم ئەكوتى لە نايەتەكاندا (ئەبو موسلىم) كە لىزەدا تەئويلنىكى زۆر دەوي كىردوھ كە زۆر نارىك و نەلكاھ بە نايەتەكە و ئەو

ھەموو رېوایەتەنەى كە ھاتوون لەم بەسەرھات و سەرگوزەشتەدا، بەراستی دڵم ئەوەندە
 بیزارە لە لادان و تەوئویل کردنى ئەو، ھەزەم نەکرد بەھینان و بەرپەرچ دانەمۆى، لە پێشەو
 گوتمان كە مەبەستى ئەم سوورەتە درێژە نامادەکردن و پەرورەدە كردن و پێگەیاندى گەل و
 كۆمەلێكە كە ھەلسن بە ئەركى سەرکردایەتى خەلك و جیھان، جا لەو بارەيەو تا ئیستا
 چەند یاسا و پایەيەكى پێویستى دارشت كە پێویست و چارەسەرن بۆ ئەو مەبەستە گەرنگە،
 جا ھەر لەسەر ئەو بارە لێرەش بەدواوہ تا دوایى سوورەتەكە دەست نیشان ئەكات بۆ
 داھینان و راگەرکردنى پێژمێكى ئابوورى - كۆمەلایەتى كە ئیسلام ئەيەوئى گەل لەسەر
 داھەزیننى، پێژمى یارمەتى و ھۆلگەرى كە دەرئەكەوئى لە بەخشین و مال بەخت كردندا، ئەك
 پێژمى سوود خۆرى و چاوەچنۆكى كەلە سەردەمى نەقامى دا باو بوو، جا لەبەرئەوہ فرمان
 ئەدات و موسلمانان ھان ئەدات لەسەر مال بەخت لەپەئى خوادا، سوود خۆرى قەدەغە
 ئەكات و نەفرینى لى ئەكات، ئیجا ئەچیتە سەر باسو و پیریارى قەرزو ماملە و بازرگانى كە
 ئەوہش بەشێكى سەركەى و بنەرتیە لە پێژمى ئابوورى ئیسلامى و ئەو ژيانە كۆمەلایەتیەى
 كە ئیسلام دايناوہ، چەند جارئى لەم سوورەتە و لە چەند سوورەت و شوئینى تردا فرمان ئەدات
 بە بەخت كردنى مال لەپەئى خوادا و زۆر زۆر بە گەرنگ ئەيگەرى، چونكە پایەيەكى گەورە و
 بەھیزە لە پێژمى ئابوورى و كۆمەلایەتى دا، ھەرچوئى پایەى يەكەم بۆ غەزاو تیکۆشان لە
 پەئى خوادا كە ئیسلام لەسەر ئەوہ راگەرە و بەبئى ئەوہ كاروبارەى ناپەواو بەدى نایەت لە
 ژياندا، جا لەبەرئەو زۆر گەرنگیەكراوہ بە ھاوتای گیان بەخت كردن و لە پێشەوہ باسو كراوہ،
 ئەوہتا ئەفەرموئى: ﴿وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ تیکۆشان بەكەن بە مالتان و بە
 گیانانتان لەپەئى خوادا، گوتمان لە زۆر شوئندا لە زۆر شوئندا فرمان دراوہ بە بەخت كردنى
 مال، بەلام لەم شوئندا شێوہيەكى جیاوازو تايبەتى ھەيە زیاتر درێژە ئەدا بە باسەكەى،
 دەست نیشان ئەكات بۆ دەستوورو ئادابى دەروونى و كۆمەلایەتیەكەى، زۆر شیرین و
 خوشەويستى ئەكات، وەك لەم ئایەتەنەى پاشەوہدا دەرئەكەوئى، لە يەكەم جارەوہ ھان ئەدات
 لەسەر ئەو بەخت كردنە بە شێوہ چیرۆكى كەدل ئەھیننیتە سۆزو پەروەش،

مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أُنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ مِائَةٌ
حَبَّةٌ وَاللَّهُ يُضَعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٦﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا
يُتَّبِعُونَ مَا أَنْفَقُوا مَنًّا

نه فرموی: ﴿مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وینهی کهسانی که مال و دارایی خوین
بهخت دهکن له پئی خوادا ﴿كَمَثَلِ حَبَّةٍ أُنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ﴾ وهک وینهی کهسیک وایه که
تهنیا دانویلهیهک بچینی و نویش حموت گولی دهرکردبنی که ﴿فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ مِائَةٌ حَبَّةٌ﴾ له هر
گولیکی دا سهد دانه بی، که نهکاته حموت سهد، واته نو کهسانی که مال نه بهخشن له پئی
خوادا، خوا حموت سهد قات بویان زیاد نهکات هرچونی که تنیا دانه یهک نهکات به حموت
سهد دانه که نهوه شتیکه به چاو نه بیری له جیهاندا نهواتا تنیا دانیه نه پوینی و بنجیکی
لی پیدا نهکات که چند گولیکی لی نه بیتهوه و هر گولیک نهوه هموو دانیهی تاییه که
جاری وایه نهکاته حموت سهد به لکو زیاتر، تا دووقاتی نهوه ژماریه و زیاتر لهوه وهک
نهومیش به چاو نه بیری بو هرکس که مهیلی بی، هرکس نهیهوی با پروا بگهری بناو
کشتوکال دا به تاییهتی مهرزه و چهل تووک، پئی نهکوی لهسر بنجی واکه گولهکانی له
پهنجاش تپهرنهکن، هرگولی لهوانیه له سهد دانیه زیاتر بیست، وهک لهبارهی
پاداشته که شیهوه نه فرموی: ﴿وَاللَّهُ يُضَعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ خوا لهو نه اندازهش زیاتر نهکات بو
هرکس که خوا مهیلی بی له بنده راستهکانی خوی، نهوش به پینی بارو حالتهی نهوه
بندهیانیه له راستی و لی برانیان بو خواو به پینی پاک و حاللی و به نرخی مال که یانه،
هرهوا به پینی بهخت کردنیتهی له جی و شوینی خوی داو زیاده کهک گرتنیتهی، ﴿وَاللَّهُ
وَاسِعٌ﴾ خوا به خشایشی زور و فراوانه و هموو شت نه گرتیهوه، ﴿عَلِيمٌ﴾ زانایه به هموو
شتیک و به راده و نرخی هرشتی، (نین و ماجه) هیسی نه هینی له (نیمامی عهلی) و کومه لیک
له زانیانی هاوه له کانهوه - خوا لیان بازی بی -، که هرکام لهوانه نه گرتیهوه له

پینغمبرهوه (ﷺ) که فرموده‌ی: هرکس مالی بنیروی بۆ بهخت کردنی له‌پئی خواداو
 خوی له مالی خوی دانیشنی له‌باتی هر دره‌مینک دا حموت سهد دره‌می پاداشت
 ئهدریتهوه، هرکس له پئی خوادا غزا بکات و تییکۆشن و مالیکیش بهخت بکات، له‌باتی
 دره‌مینکدا حموت سهد هزار دره‌م پاداشت ئهدریتهوه، ئینجا ئهم ئایه‌ته‌ی خویندهوه که
 خمریکن پئی‌یهوه، له‌(معازی کوپی جبهل) هوه هاتوو که ئهو غزا کرانه‌ی مالیش بهخت
 ئه‌کم له پئی خوادا، خوا له خزینه‌ی ره‌حمه‌تی خوی ئه‌وه‌ندی بۆ ئاماده کردوون زانینی
 ئیمه پیا‌ی دا ناگات، جا به پئی ئهم همدیسه و چهند همدیسنکی تر وا دهرئه‌که‌وی که
 مه‌بست بهم بهخت کردنه له‌م ئایه‌ته‌دا، بهخت کردنه له‌ غزادا، نه‌ک هه‌موو بهخت کردنکی
 تریش، وه له‌وشه‌ی ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ یشه‌وه هه‌روا دهرئه‌که‌وی، چونکه ئهم وشه‌یه‌ش له
 قورئان و همدیسا زۆتر ئه‌بریت به‌سه‌ر ئه‌وه‌دا، هر چهند زۆر له‌زانیانی ته‌فسیر لێه‌دا به
 شیوه‌ی گشتی ته‌فسیریان کردووته‌وه، به‌راستی وینه و چیرۆکه‌که ئیجگار شیرین و به‌کارو
 هاندهره له‌سه‌ر به‌خشین و بهخت کردن، چونکه به‌کم: شتیکی راستی و واقیعه‌ نه‌ک
 خه‌یالی، دوهم: ئهو شیوه‌ی کشتوکاله زۆر دل‌پزیننه، سه‌یهم: وانیشانته‌ ئه‌دات که هرچی
 بده‌ی بۆ خۆته و هه‌رل و بۆ خۆت ئه‌ده‌یت. به‌لکو هه‌یج نابه‌خشی و ئه‌وه‌ی که ئه‌یده‌ی بۆ
 خۆت داناوه و هر به‌ به‌شی خۆتی دانه‌نیته‌ و هه‌روه‌کو ئهو دهنکه دانه‌ویله‌ی که ئه‌یکت به
 ژیر خاکه‌وه، به‌ ئومیدی ئه‌وه به‌و جوړه زۆر بیی، هه‌میشه دلت پینی خوشه و چاره‌پوانی به
 به‌رو به‌ره‌مه‌که‌ی بگه‌یت. به‌ خشین مال و ده‌ستی یارمه‌تی درێژکردن هرچۆن جیگه‌ی
 ئومیده بۆ ده‌ست که‌وتی به‌رو به‌ره‌م و ئهو پاداشته‌ گه‌وره‌ی پۆژی دوا‌ییه، هه‌روه‌ها مایه‌ی
 به‌خته‌وری و کامه‌رانی و نارامی دل‌ه له‌ ژياندا، بن‌گومان هه‌موو به‌خشین و بهخت کردنیک
 شایانی ئه‌وه‌نیه که خوا به‌و جوړه زۆر فراوانی بکات، جا له‌به‌رئه‌وه ده‌ست نیشان ئه‌کات
 بۆ جوړو چۆنیه‌ته‌که‌ی، ئه‌فرموی: ﴿الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ ئه‌وانه‌ی که مال و
 داراییان ئه‌ده‌ن له‌ پئی خوادا، ﴿ثُمَّ لَا يَسْتَمِعُونَ مَا أَنْفَقُوا مَّا﴾ ئینجا به‌ دوا‌ی دان و
 به‌خشینه‌که‌دا هه‌یج منه‌تیک نه‌خه‌نه سه‌ر کس،

وَلَا أَدَى لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٧٦﴾

﴿وَلَا أَدَى﴾ نهیج نازاریک نهگهینن بهدلی کس بهکشخه و شانازی کردن و دهمار و دعیه و اته باسی بهخشینهکه ناکهن و به شتی سهیر ناکهن، بهلکو له بیری خوئیانی نهبنهوه، پرنزی پن بهخشاوهکه ناشکینن و هست و دهرونی بریندار ناکهن، ﴿لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ ﴿بُوْ ثوانه هیه هوق و پاداشت و مزدی خوئیان لای پهروهر دگاریان، ﴿وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ﴾ هیچ مهترسیان لهسر نیه له پوژی دواپی دا، ﴿وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ وه به هیچ شیوهیه غمبار نابن. نیسلام مهبستی لهو بهخت کردن و بهخشینه تنیا نههیشتنی پووتی و برسیتی و داماری نیه، بهلکو له همان کاتدا مهبستی پاک و خاوین کردنی دهرونی مال بهخت کهرهکویه له چرووکی و چاوچنوکی، وه مهبستی ههلگرساندنی هستی مرقفایهتی و برایهتی و بههیزکردنی پهیوهندیتی بهو ههژارو بن نواوه که برایهتی له پهگزدا، برایهتی لهبر خواو فرمانی خوا، ههروها مهبستی نیسلام بیر خستنهوهیهتی بو نوو چاکه و بههرهیهی که خوا پشتوویهتی بهسری دا، بهپنی ثابینهکهی بهلین و پهیمانی لی و هرگهراوه که زیاده رهوی نهکات لهو مال و سامانهی که پنی داوه و بهفیرؤ خرجی نهکات، ککشخه و شانازی پیوه نهکات بهسر خهکدا، نو مافانهی که خوا دایناوه لهسری بهجئی بینن بهبن کم و کوپی و منعت لهسر نان، وه مهبستی دلخوش کردن و پازی کردنی ههژارو داموانه، بههیزکردنی پهیوهندیه به برا بهخشندمهکیهوه، بههیزکردن و هونینهوهی نهندامی گله لهسر بنهرتی دهستبهریی و کومهکی و دهست گیری یهکتر، دهی منعت نان و ککشخه و دعیه و دهمار نو مهبسته گرنگانه ناهیلن و له ریشهیان نههینن، نو بهخشین و دهست گیرویه نهکات به ژهری مارو ناگر له دهرونی داماوو ههژارمهکدا، نهوکاته بهخشینهکهی هیچ پیت و فهرنکی ناری و گله دل زامدار نهکات و نهیچرئ لهیهکتر، کینه و بیزاری پیدا نهکات، نو بهخشینه لهبر خوانابیت، بهلکو لهبر خو زل کردنه و ککشخه و دهمار بهسر بهندهکانی خواوا، سر شوپکردن و ژیر دهست کردنیان، یان پووپامایی و ناوو شوهرتی دروینه، کهواته بهخشینهکهی مایهی زیاده نهخوشی و هردی دهرونی نهبن، ههرجوئن نازاری ههژارو داماوو کهش نهکات بهدل بریندارکردن و پرنزشکاندن - لهروهه کینه و دوزمنایهتی پیدا نهبن - بهوش مال بهخت کهر دور نهکویتموه له خواو له باتی پاداشت شایستهی توله لی ههندن نهبن، ههندی له دهرون ناسان لهم دواپیدا نهلین:

چاڪە و دەست دېڤنەو لە دواړوژدا سەرى لە دوژمنایەتییەو دەرئەچیت، بەلگەشیان ئەوەیه
 كە هەژارە وەرگرمەكە هەست بەكەم و كۆپى و سەر شوپرى خۆى ئەكات بەرامبەر بەو كەسەى
 لى پان كردوو تەو، ئەو هەستە لەدەروونى دا پەنگ ئەخواتەو، تا وای لى دیت ئەكەوئتە
 هەولدان بۆ بەرزبوونەو و زال بوون بەسەرى دا، چونكە هەمیشە ئەم خۆى بەسەر شوپ
 ئەزانى لە ئاستى ئەو دا، ئەرىش ئەیهوى هەمیشە كەشخە بكات و خۆى بە خاوەن چاڪە و
 پیاوئتى نیشان بەدات، ديارە لەو هەشەو كینە و دوژمنایەتى دروست ئەبیت، ئەم قسە و باسە
 بە هەر نیازىك كرابى، لەوانەیه لە هەندى كاتدا و سەبارەت بە هەندى كەسى ناكەس سەرى لە
 راستەو دەرچى، هینشتا ئەو ش لەناو گەلە نەفامەكاندا كە زۆر دوورن لە ئیسلامەو، بەلام
 لەناو ئەو گەلانەدا كە تام و بۆنى ئیسلامیان چەشت بى شتى وا زۆر دوورە، لەلای هەركەس
 كە ئیسلامى پىكى وەرگتبی شتى وا بە هیچ كلۆجى ناگونجى پووبدات، چونكە ئیسلام
 چارەسەرى ئەو گرى ئەیهى كردوو و بەرپەست و بەرھەلستى وای دروست كردوو كە هەرگیز
 ماو نادات بۆ ئەو جۆرە شتە ناراست و نارەوايانە، ئیسلام پۆلەى خۆى تى ئەگەيەنى و
 پەروردەى ئەكات لەسەر ئەو كە مال و سامان هى خوايە، ئەو پۆزیەى كەلە ژىر دەستى
 سامان و پۆزى داردايە پۆزى خوايە، لە راستى دا هیچ كەس گومانى لەو دا نیه مەگەر
 كەسانى كە ئەزانن و بى ناگان لەو هى كە هەرچى هۆكانى پۆزیە چ لە نزيك هەموو بەخششن
 لەلایەن خواو و خەلك هیچ دەسلەتى نیه بەسەر هیچ كامياندا، بۆ نمونە: هەر دانەيەك لە
 دانەوئێلەكان چەند هیزو وزەيەكى ئەم بوونەومەرە بەشدارە لە فەراھەم هینان و چاندن و
 پىگەين و بەروبوومى دا كە هیچ مروفىك دەسلەتى نیه تياياندا، ئيتر لە خۆرەو تا زەوى و تا
 ئاو و هەوا و تا هەر شتىكى تر لەو بابەتانه، لەو هەو بەيگرە تا هەرچى شتىكى تر كەوا بەسەر
 ئەم زەويەو و ناوسكى ئەم زەويە كە خەلك پىنى ئەژى، يا هەر جۆرە سوودىكى لى
 وەرئەگرى، كەواتە هەر كەس هەر شتى لە مالى خۆى بدا بە هەر كەس لەراستیدا لە مالى خوا
 پىنى ئەدا، وە هەر قەرزىكى دا لە مالى خوا ئەيدا و كەچى خوا بۆيشى چەند قات ئەكات،
 كەواتە حەق وایە زۆر چاوەلەبەرييت و منەت بزانی لەو هەژارە كەلە پىنگای ئەو هەو دەست
 كەوتى گەورەى ئەبى، ئەو شتە كەمە ئەدا بەو هەژارە و بە هوى ئەو هەو خوا ئەو پادا شتە
 زۆر فراوانەى ئەداتەو... ئیسلام نا بەو جۆرە پۆلەى خۆى تى ئەگەيەنى و پى ئەگەيەنى
 بەجۆرى زۆر بە خۆشى و سۆزى دەروونەو شت ئەبەخشى بەبى منەت نان و كەشخەيەك،
 بەلكو بە سۆزو دل بەو هەژارە و ئەوپەرى چاوەلەبەرى و مل كەچى بۆ خواى مپەرەبانى،

﴿ قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَتَّبِعَهَا أَذًى وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ ﴾ ﴿٣٣﴾ يَتَّيْبَهَا الَّذِينَ
 ءَامَنُوا لَا يَبْطُلُوا صَدَقَتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
 الْآخِرِ فَمَشَاهُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلَى
 شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٤﴾

به گویرهی نهم دستورو نادابه که لهو نایهتانهو له چند نایهتی تردا پرنمویون و
 ناموزگاری بنده پروادارمکانی کردوه نینجا شو منعت نان و دل پرنجاننده ناشیرین ترو
 بیزار تر نکات که نه فرموی: ﴿قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ﴾ قسهیهکی خوش لهگل هژارو دامواداو
 چاوپوشی له هموو هلهو قسهیهکیان که دل گران نهن پیی ﴿حَبْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَتَّبِعَهَا أَذًى﴾
 له خیرو صدهقهیهک چاکتره که نازارو دل پرنجانندی به دوادابیت، واته به قسهیهکی خوش
 که تیماری داخو زامی نهرونیان بکریو هیچیان پی نهدی، چاکتره لهوی که شتیان
 پی بدریو به قسهیان به هر جور نازاری دلیان بشکی ﴿وَاللَّهُ غَنِيٌّ﴾ خوا دهولهمندهو له
 خیرو چاکهی بندهمکانی و هیچ پیویستی نیه نهبه خویان نهبه خیرو چاکهیان، لهبر
 بهرژوهندی خویان فرمانیان پیا نهدات به خیرو چاکه، یان خوا دهولهمنده پهکی شو
 هژاران ناخات له لایهکی ترموه پوزیان نهدات، ﴿حَلِيمٌ﴾ لهسر خوو پهلهنکمره له توله
 سهندندا، نهگینا بهزویی تولهی نهسند لهوانهی که منعت نهنی و دلی هژاران نه پرنجینن.
 قورشان همیشه ناو بهناو سیفتهکان و ناوی خوا نهخاته بهرچارو نهیدا بهگوئی
 بهندهمکانی دا، بوئهوی پهنیان لی وهرگرن و خویان بخنه ژیر سایهی شو ناو و سیفتهتانهو
 دل و نهرونیان پاراوو پوون بکنهوه پییان و به پیی نهوانه پهفتار بکنن، له پاش شو
 باسو پهندو تمنیه، نینجا پوی فرمووده نکاته پرواداران بهوی که خیرو
 صدهقهکیان پوچ و بن بهر نهکنن، فرموی: ﴿يَتَّيْبَهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نهی کهسانی که

پرواتان هیناوه ﴿لَا يُطْلَوُا صَدَقَاتِكُمْ﴾ خیرو صدهقه کانتان پووج و بن پاداشت مهکن، ﴿بِالْمَنِّ
 وَالْأَذَى﴾ به منعت نان و نازار دانی دلی هزارهکان، نینجا نهو پووج کردنهوه و بن پاداشتیبه
 پوون نهکاتهوه و لهو بارهوه که نهیکات به وینهی پووج کردنهوهی ناپاکه پووپامایی
 کهرهکان که پروایان نیه به خواو به پوژی دویسی که بن گومان کردهوهی چاکی نهمانه
 بن بهرو پووجه بهلای هموو کهسهوه، نهفرموی: ﴿كَأَلَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ﴾ واته: پووج و
 بن پاداشتی مهکن به وینهی پووج کردنی کهسینک که مالی خوئی بهخت نهکات لهبر ریو
 پووپامایی خهلکی و هر نهوهی مهبهسته که ببیری و مال نه بهخشینهوه، ﴿وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
 الْآخِرِ﴾ پروای به خواو پوژی دویسی نیه، تا بهخت کردن و بهخشینهکهی لهبر پهزامهندی
 خوا بن و به هیوای پاداشت و بزگار بوون لهو پوژدها، نینجا به وینهو چیروکیکی زور نایاب،
 پووجی و بن خیرو بییری کردهوهی نهو ناپاکه پووپامایی کهره پووشن نهکاتهوه، ﴿مَسْأَلُهُ﴾
 وینهی نهو ناپاکه هیچ خیرو سوودیکی لی وهرناگیری ﴿كَمَثَلِ صَفْوَانَ﴾ وهك وینهی بهردیکی
 پهقی ساف وایه که ﴿عَلَيْهِ تَرَابٌ﴾ خوئینکی کهمی بهسهروه بیت ﴿فَأَصَابَهُ وَايْلٌ﴾ نینجا
 بارانیکی دلزپه گهورهی به خود لینی دابن و خوئهکهی به تهواوی شوژدهبیتتهوه ﴿فَتَرَكَهُ
 صَلْدًا﴾ تا کردبیتی به بهردیکی سافی لوس پاک له توژو خوئل، واته هرچوئن نهو بارانه
 نهو خوئه نهبات و به هیچ جوژی نیشانه و دروشمیشی ناهیلن، هروهها نهو ناپاکی و
 پووپاماییهش هیچ جوژه پاداشتیك ناهیلن بو خیرو مال بهخت کردنهکهیان و له پوژی
 دویسی دا هیچ دهستکهوتیکیان نابن لینهوه، وهکو نهفرموی: ﴿لَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ وَمَا
 كَسَبُوا﴾ نهوانه هیچ شتیکیان نایهته دهست لهوهی کهله جیهاندا کردوویانه و هیچ
 پاداشتیکی لی وهرناگرن، نینجا بو پوون کردهنهوه و بهلگه لهسر نهوهی که گوترا
 نهفرموی: ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ خوا رینمونی گهلی بن پروا ناکات بو شتن که سوود
 قازانجی هبن بویان، چونکه پروا مایهی هموو چاکهیهکه، که نهوان بن پروا بوون نابن
 بی بیان بکوی لهموی بهختیاری و کامهرانی.

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَثْبِيتًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ
 بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَثَلَّتْ أَكْلَهَا ضِعْفَيْنِ فَإِن لَّمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلَّ وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ
 بَصِيرٌ ﴿٦٥﴾ أَيُّودُ أَحَدُكُمْ أَن تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّن نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
 لَهُ فِيهَا مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَةٌ ضُعْفَاءُ فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ

نهم فرموده‌ی و انیشان نهدات که منعت نان و دل رهنجانندی ههژاران و داماوان و
 پوپامایی کردن، کرده‌وه و رهوشتی بی‌بروایه، که‌واته نه‌بی بروادار خوئی پاک و خاوین
 رابگری له و رهوشتانه، پاشان بهرامبر شو وینه و چیروکی پیشووه، وینه و چیروکیکی
 نایاب و دلرفین نه‌هینتی بو شو که‌سانه‌ی که مالی خوئیان له‌بر رهمانندی خوا به‌خت نه‌کن،
 نه‌فرموی: ﴿وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ﴾ وینه و نمونهی نایابی شو که‌سانه‌ی که مالی
 خوئیان به‌خت نه‌کن، ﴿ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ﴾ له‌بر به‌دوا گه‌رانی رهمانندی خوا و هر به
 نیازی شه، ﴿وَتَثْبِيتًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ﴾ له‌بر دامه‌زاندن و رام کردنی به‌شیک له دل و دهرونی
 خوئیان له‌سر برواکه‌یان، واته مال له خوشویستن دا هاوتای گیانه له‌دهروندا، که‌واته به
 به‌خشینه به‌شیکی دهرون دانه‌مزی و رام نه‌گری له‌سر بروا و گوی‌رایلی بو خوا،
 هروه‌ها به‌خشینی زور له دهروندا، دهی که رام کرا له‌سری نیتر چاکه و عیباده‌ته‌کانی تر
 ناسانه به‌لایه‌وه، یان مه‌به‌ست شه‌یه شو دامه‌زاندن و رام کردنه له دهرونی خوئیانه‌وه
 په‌یدا بی و له کانگای دلایانه‌وه هلقولن، هرچون بی وینه‌ی به‌خت کردنی مال به و جور
 شیوه‌یه له پاک و خاوینی پیت و به‌رهمی زوردا ﴿كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ﴾ وه وینه‌ی باخیکه که
 به‌ته‌پولکه و به‌ریه‌که‌وه بی که هم هوا و هم خور باش نه‌یگرنه‌وه و دوریشه له لافا،
 به‌موی شه‌وه درخته‌کانی جوان و شیرین و پر به‌رو پوخته تره، شو باخکه ﴿أَصَابَهَا وَابِلٌ﴾
 بارانی دلویه گوره و بی‌زمه لی دابن، ﴿فَثَلَّتْ أَكْلَهَا ضِعْفَيْنِ﴾ به‌رو میوه‌هاتی خوئی یدا به

دوو يا چەند چەندانەى باخ و درەختى تر، ﴿فَإِنْ لَمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلٌّ﴾ ئەگەر لىزمە بارانى
 دلۆپە گەورە لىي ئەدا نەرمە بارانى بەسە، چونكە جىگە و خاك و ھواكەى زۆر چاك و لەبارە،
 واتە مال بەخت كۆرەنگانى ئەوانە بە پىتە و چەند بەرامبەرە بەلای خواوەرە ھىچى لى زايە
 نابى، نىتر با جىياوازى ھەبى بە پىنى زىادە راستى و لىپران بۆ خوا، وە بە پىنى زۆرى و بە
 نرخى ئەو مالە بەخت كراوانە، ئىنجا لە كۆتايى چىرۆكەكە دەست كارىكەى بۆ
 بىداربوونەرە و رىا كۆرەنەرە بەمەى كە ئەفەرموى: ﴿وَاللَّهُ يَمَّا تَمَلُّونَ بَصِيرٌ﴾ خوا بىنا و ناگايە
 بە ھەر كۆرەنەرەك كە ئىوہ ئەيكەن، كەواتە ئەبى ھەموو كەس ناگاي لە خۆى بىت كۆرەنەرە
 يەك بىكات كە خوا پىنى خۆشە و پىنى پازى، ئىنجا ئەگەر ئىتەرە سەر مەنت نىرو
 نازار دەرەكەنى دلى ھەزاران، يان ناپاك و پوو پامايى كەرەكان، وىنە و چىرۆكىكى زۆر دل
 تەزىنيان بۆ ئەھىنىتەرە بە دووچار بوونى دوا پۆزىكى بەدبەختى و بەش برابى و ناھومىدى
 كە بەھىچ جۆر سەرى لى نەرنەكرى و چارە سەرىكى دەست نەكەوى: وىنەى پىياوئىكى پىرى
 مندال دارى كە ھەموو سەر و پاچكە و لاوازىن، ئەو پىياوہ باخىكى خورما و تىرى كە پوو بارو
 كانىاوى تىا بىت و ھەموو بەرو ميوە يەكى بىت، ئىنجا باو گىزە لوكە يەك كە ناگر يا
 گرە يەكى ھەبى بەدا لەو باخ و ميوە ھاتە ھەمووى بسوتىنى، جا بىر كەرەمە ھەلە ھالى ئەو كابر
 دامارە كە چى بىكات و بۆ كوئى بېروا؟ ئەفەرموى: ﴿أَبْرُدُ أَحَدُكُمْ﴾ ناي ھىچ كام لە ئىوہ ئاواتە
 خوازە و پىنى خۆشە ﴿إِنْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ مِّنْ نَّجِيلٍ وَأَعْنَابٍ﴾ كە باخ و بەھەشتىكى بىن لە دار
 خورما و چەند جۆر تىرى كە ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ جۆگە و پوو بارەكان بە ژىرياندا بېرون
 ﴿لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ﴾ ھەموو جۆرە ميوە يەكى لە باخكەدا ھەبى، ﴿وَأَمَّا بَهِ الْأَكْبَرُ﴾ لە
 كاتىكدا دوو چارى پىرى بووبىن و پەكى خستىن ﴿وَلَهُ دَرَّةٌ مُّضَعَّفَةٌ﴾ چەند مندال يىكى ورد و بىن
 دەسەلاتى بىن كە نەتوانن نەخوئان و نە باوكيان بەخوئىكەن، ئەو پىياوہ مندال دارە باخىكى
 ئاواى بىن كە چاوى تىن بىر يوہ بۆ ژىئانى خۆى و مندالە وردەكانى ﴿فَأَمَّا بَهَا

إِعْمَارًا﴾ گىزە لوكە يەكى بەھىز لىيدا كە ﴿بِئَبِّهِ نَارٌ﴾ كە گرە و گەرمىكە بەھىزى تىا بىت

فَأَحْرَقَتْ كَذَلِكَ بَيِّنَاتُ اللَّهِ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٣٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ
 تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِتَاخِذِيهِ إِلَّا أَنْ تُغْنِصُوا فِيهِ وَعَلَّمُوا أَنَّ اللَّهَ عَنِّي حَمِيدٌ ﴿٣٨﴾ الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ
 الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ

﴿فَأَحْرَقَتْ﴾ به هوی شهوه باخه که بسوتیت، واته نهو که سهی که مالی خوی بهخت
 نهکات و کردهوی چاک نهکات له جیهاندا، بهلام لهگهال شهودا به پروپامایی بهمه
 کردهویهکی تری خراب کاریکی و وا نهکات هیچ پاداشتی له پوژی دواپی دا ناییت، نهو
 کهسه لهو پوژه سهختهدا ناومیدو بهش برارو مال ویران و سرگردان نهبن، به وینهی نهو
 پیاره پیره که لهم چیروکهدا باسی فرمور، جا نایا کن پی پی خوشه ناوای لی بیت و نهو
 تنگی و تنگه تاویه بهسهر خوی بیننی؟ ﴿كَذَلِكَ بَيِّنَاتُ اللَّهِ لَكُمْ الْآيَاتِ﴾ نا بهو جوژه
 پروون و رهوانه خوا نایه تهکانی خوی باس نهکات و شتی ههست پین نهکرا و لهوینه و پوشاکی
 ههست پینکرا ودا نیشان نهدا ﴿لَكُمْ﴾ بو نیوه، ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ﴾ بهلکو بیربکه شهوه لهو
 نایه تانه و پندو تهمن و هرگرن و به پیی داخوازی نهو نایه تانه رهفتاریکهن.

له نایه تهکانی پیشوودا تری گه یاندن که مال بهخت کردنیکی لای خوا و مرنه گیری و جن
 نهگری که هر له بهر رهمندی خوابیت و بهدلیکی پاکهوه و به بی منته نان و نازاردانی دلی
 ههژاران، دواپی شهوه لیرهوه رینموونیمان نهکات بهمهی که نهیدن له پیی خوادا پاک و حال
 بیت و به جوژیکی چاک بیت نهک بی نرخ و نهویسته بیت، نه فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهی
 کهسانی که برواتان هیناوه، ﴿أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ﴾ بهخت بکن و بیدن له پیی خوا
 دارایی چاک و به نرخ که به کار و کاسپی پهیداتان کردوه، ﴿وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ﴾ وه
 لهو بهرو بومه چاکه کی کهله زهوی دهرمان هیناوه بو تان، نیتر دانوینله بی یا بهرو میوه یا
 خهزینه و کانی کون که خوا دهری بخت بو یه کن، به کورتی نهمه بانگ کردنیکی گشتیه له

هموو چرخیکدا فرمان ئه‌دا به به‌ختکردنی به‌شتی له هه‌موو جوړه سامان و داراییه‌ک، ئه‌تر
مه‌به‌ست به‌م به‌ختکردنه لێره‌دا هه‌ر زه‌کات ده‌رکردن بێت - وه‌ک زۆریه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ن - یان
مه‌به‌ست هه‌ر واجبێکی ترو خێرو سه‌ده‌قه‌ی سونه‌تیش - وه‌ک کۆمه‌لی له‌سه‌ر ئه‌وه‌ن - به
هه‌ر جوړبێن فرمان ئه‌دا که ئه‌وه‌ی به‌خت ئه‌کری ئه‌بێن له‌ باشو به‌نرخه‌کان بێت، نه‌ک بگه‌ڕێ
کام خراپ و بێ‌نرخه ئه‌وه‌ بدات، وه‌کو ئه‌فه‌رموی: ﴿لَا تَيْمَمُوا الْحَيْثَ﴾ مه‌گه‌ڕێن به‌دوای
که‌ک و که‌م نرخوا که ﴿هِنَّ تُنْفَتُونَ﴾ له‌وه به‌خت بکه‌ن و بیده‌ن له‌په‌ڕی خوادا، ﴿وَلَسْتُمْ بِأَخْذِيهِ
إِلَّا أَنْ تُنْمِضُوا فِيهِ﴾ له‌کاتی‌که‌دا که ئه‌گه‌ر بدری به‌ خۆتان وه‌ری ناگرن، مه‌گه‌ر به‌مه‌ی
چاوپۆشی بکه‌ن و چاوی تیا بنوقینن، واته‌ نابێ شتی بده‌ن به‌ خواو شتیکی بۆ پ‌جوا ببینن
که‌لای خۆتان بیزاره‌، خۆتان وه‌ری ناگرن به‌ چاوپۆشی و شه‌رمه‌وه‌ نه‌بێ، ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَنِّي
حَكِيدٌ﴾ بزانی که‌ خوا ده‌وله‌مه‌نده‌ و پ‌یوستی به‌ به‌ختکردنی مالی ئیوه‌ نیه، بێ‌ نیازو
پ‌یوسته‌ به‌و بێ‌که‌ک و خراپه‌ی که‌ ئیوه‌ نه‌یده‌ن له‌ په‌ڕی ئه‌ودا، خوا شایانی سوپاس کردنه‌،
که‌واته‌ ئه‌بێ چاکترین شت به‌خت بکری له‌په‌ڕی ئه‌ودا، وه‌ک میه‌ره‌بانه‌ ئه‌گه‌ر شتی چاک بده‌ن
له‌ په‌ڕی دا به‌ په‌زامه‌ندی و خۆشیه‌وه‌ لی‌تان وه‌رنه‌گه‌ڕێ و پادش‌تتان ئه‌داته‌وه‌، بێ‌گومان به‌خت
نه‌کردنی مال، یا گه‌ران به‌ دوای شتی بێ‌که‌ک و بێ‌نرخدا بۆ به‌ختکردن، ئه‌بێ له‌به‌ر چه‌ند
ه‌و پ‌الپ‌یوه‌نه‌ریکی ناره‌وا بێت که‌ ده‌روونی هه‌ندی که‌س پ‌یوه‌ی دووچاره‌، وه‌ک لاوازی ب‌روا
به‌وه‌ی که‌ لای خواجه، یا چا و برسیتی و مه‌ترسی لاتی و هه‌ژاری، جا له‌به‌رئه‌وه‌ ئه‌وان قورئان
ئه‌وه‌مان بۆ ده‌رنه‌خات و تیمان ئه‌گه‌یه‌نی که‌ شه‌تیان ئه‌و جوړه ش‌تانه‌ نه‌خاته ده‌وه‌،
ئه‌فه‌رموی: ﴿الشَّيْطَانُ يَبْدُكُمْ الْفَقْرَ﴾ شه‌یتان هه‌ژاری نه‌خاته پ‌یش چاوتان و ئه‌تان ترسینن
پ‌یی، ﴿وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ﴾ وه‌ فه‌رمانتان پ‌ن‌ئه‌دات و هانتان ئه‌دات بۆ شتی خراپ و زۆر
ناره‌وا که‌ یه‌کی له‌وانه‌ ئه‌و چ‌رووکی و چاوبرسیتی و به‌زه‌یی نه‌هاتنه‌وه‌یه‌ که‌ به‌رگه‌رتان
ئه‌کات له‌خێرو چاکه‌، دووچاری حه‌رام خۆریتان ئه‌کات، بێ‌جگه‌ له‌وانه‌ هه‌ر ترسان له‌ هه‌ژاری
به‌ ه‌وی به‌ختکردنی مال له‌په‌ڕی خوادا شتیکی زۆر به‌دو خراپه‌.

وَاللَّهُ يَعِدُكُمْ مَغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٨﴾ يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٣٩﴾ وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهُ

شهیتان بهر جوړه نه تا تر سینې له بهخت کردنی مال له پښې خوا داو هانتان نهدات له سر کارو نیازی خراب و نارېوا ﴿وَاللَّهُ يَعِدُكُمْ مَغْفِرَةً مِنْهُ﴾ خوا به لینی خوش بووتان پښ نهدا له لایه ن خوږمه له سر شو بهخت کردنه، ﴿وَفَضْلًا﴾ به لینی زیاده پوړی و جی پرکردنوه به باشر له وهی که بهختی نه کن، وهک له حدیسا نه فرموی: هموو پوړی که پوړ نه بیته وه له بنده یانی خوا، دوو فریشته له ناسمان دینه خواره وه، به کیکیان نه لئ: نهی خواجه شهوی که مال بهخت نکات جی پرېکروه، شهوی تریان نه لئ: نهی خواجه شهوی که مال بهخت ناکات و دهستی به سردا نه گری مال کهی له دست بسینه روه و تاپینی بکه. یان مه بست بهر له زیاد له لا خوشبوونه کهی که پاداشتی زوری پوړی دواپی و شوین پرکردنوهی شم جیهانهش نه گریته وه، ﴿وَاللَّهُ وَاسِعٌ﴾ خوا بهر و به خشین زور و فراوانه ﴿عَلِيمٌ﴾ زاناو ناگایه به وهی که بهختی نه کن، که واته پاداشتتان نهداتوه به پینی کرده و که تان، ناگایه به هر خه تهر و خه یالی که به دل تاندا گوزر نکات، که واته به پینی نیازی خو تان تان له گهل نکات، بهر و به خشین خوا هر بهر وه ناو ه ستیته وه، به لکو ﴿يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ﴾ ژیری و لیزانی و کار دروستی نه به خشن به هکس که خوا خو بیوی، دیاره شهوش به شیاو و شایسته به بنده کهی، شم و ته پیروزه ﴿الْحِكْمَةَ﴾ لیره دا به زیاد له (۲۹) جوړ تفسیر کراو ته وه و هندی کیشیان له یه که وه نریکن، شهوی که لیره دا کرا به تفسیری له وانه به همووی بگریته وه و بگری به پالفته و بهر مه می همووی، ﴿وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ﴾ هر کهس حکمته پی بدری ﴿فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا﴾ بی گومان شو کهسه چاکه و پیت و فهری زوری پی دراوه، به لئ به راستی چاکه و بهر مه می گوره و زوری پی دراوه، چونکه هوی بهخته وهی هر دوو جیهانی پی دراوه، شو کهسه می که شو حکمته پی درا

بىن خراوتە سەر ناوهرآستى رىنگە راستەكەى خوا، بەبى ئەم لاو ئەم لا، كەواتە خۇى دوور ئەگرى لەكارو بەدو خراپو لەسنوور دەرناچى، ھەرشتى كە ئەزانى و ئەناسى لە سنوورى خۇى دا ئەيزانى و ئەيتانسى، چاوى دلى پوونە و رىنموونى كراوہ و چاك و خراپى بۇ جوئى كراوہ تەوہ، ﴿وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ﴾ پەند و ھەرناگرى و بىرناكاتەوہ بىجگە لەوانەى كە خاوەنى ژىرىى و پاك و خاوينن.

پىش ئەوہى كە بچىنە سەر ئايەتى داھاتوو بە جوانى ئەزانم ئاورىك بەدەينەوہ بۆلاى ئەم مەبەستە گرنگەى كە ئەم ئايەتە نىشانى داين، لە چەند شوئىنى ترىشدا ھەر دەست نىشانى بۇ ئەكات و سەرنج رانەكىشى بۆى، ئەم مەبەستە گرنگەش ئەمەيە كە پىويستە لەسەر ھەموو كەس بزانى كە تەنھا دوو رىنگەمان لەبەردا ھەيە:

۱- رىنگەى خوا.

۲- رىنگەى شەيتان.

يا ئەبى گوئى بگىرى بۇ بەلئىنى خوا يا بۇ ھى شەيتان، ھەر كەس نەكەوتتە سەر رىنگەى خوا و ئەم كەسە كەوتتە سەر رىنگەى شەيتان و شوئىنى بەلئىنى ئەم كەوتتەوہ، ھىچ بەرنامەيەك نىە بۇ مروؤ بىجگە لەم بەرنامەى كە خوا بۆى داناوہ، كە ھەر تەنھا ئەوئش راستە، بىجگە لەم بەرنامەى خوا ئىتر ھەمووى بەرنامەى شەيتانە و لەايەن شەيتانەوہ، شتەكە بەم جوړە پۇشن و پەوانە و ھىچ پەردەيەكى بەسەرەوہ نىە و ھىچ كەس ھىچ بپرو بىيانوويەكى بە دەستەوہ نىە، ئىنجا ھەر كەس كام رىنگە و بەرنامە ھەلنەبژىرى، خۇى ئازادە و ئەتوانى، ئىنجا بە شىوہى گشتى باسى بەخشىن و مال بەخت كردن ئەكات ئىتر چ لەچاكەدا يا خراپە، بە ھەر نىازى بگرى، دلىياى ئەكات لەسەر ئاگادارى خوا پىنى، ديارە ئەم كاتە بە پىنى جوړى كردهو و نىازى بەندە پاداشت و تۆلە ئەبى، ئەفەر موئى: ﴿وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ﴾ ھەر شتىكتان بەخت كردبى و دايتتەن زور بى يا كەم، بەناشكرا بووبى يا بە نەينى، بە جوړى بووبى كە خوا پىنى پارزە يان نەء ﴿أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ﴾ يا ھەر نەزوو بپارىكتان دابى لەسەر خۇتان، ئىتر بە مال يان بە كردهو، لەخىرو چاكەدا بىت يا شەرو خراپە، ﴿فَاتَّكَلَّ

يَسْلَمُهُ ﴿ نەوہ خوا ئەيزانى، واتە تۆلەو پاداشتتان بە پىنى كرىمەوتان ئەبى. نەزىز بە دوو
جۆرە:

۱- بېرىاردان و گرتنە ئەستۆى شتىكى شەرىيە لەبەر مەبەستىكى شەرى، وەك بېرىاردانى
خىرو عىبادەتلىك لەبەر خوا يا لەبەر ئەوھى خوا مەبەستىكى شەرى بۇ بەجىن بىننى،
وەك بلى ئەگەر خوا نەخۇشەكەى پزگار كرىم نەزىبىت لەسەرم ئەوھندە پوژو بگرم يا
حەيوانىك سەربېرم بىدەم لە پىنى خوادا، ئەم جۆرە نەزىز بە بېرىارى ھەموو زانايانى
ئىسلام پىوستە بەجىن بەيىنرى.

۲- بېرىاردان و گرتنە ئەستۆى شتىكى ناشەرى، وەك نەزىز بىكات لەسەر خۇى بۇ نەكردنى
گوناهىك، يا شتىكى شەرى بگىرتتە ئەستۆ بۇ مەبەستىكى گوناھ و ناشەرى وەك
بلى: ئەگەر قەسەم لەگەل فلانەكەسدا كرىم ئەوھندە پارە و مال نەزىبىن لەسەرم بىدەم بە
ھەزىران، ئەم جۆرە يان ئەبىن گوناھەكە نەكرى و بەلام كەفارىتى سويندى لەسەرە بەو
جۆرەى كەلە نايەتى كەفارىتى سوندا دايىناو، جۆرىكى تر لە نەزىز ھەيە نەخىرە و
نەگوناه، وەك يەككىك نەزىز بىكات لەسەر خۇى نەخواردنى شتى حەلال، بۇ ئەمە چاك
وايە ھەر لەسەر نەزىزەكەى بىروا، چونكە شكاندىنى عەزم و ئىراھە جوان نىيە، بەلام
ئەگەر نەزىزەكەى بشكىننى و شتە حەلالەكە بخوات، ئەبىن ئەمىش كەفارىتى سويندىك
بىدات، خواى مېھرىبان ئاگادارى كرىدىن بە ئاگادارى خۇى بەسەر ھەموو بەخشىن و
نەزىزىكەمان، بىن گومان ھەست كرىدىنى ئىمە بەوھى كە ھەمىشە ئىمە بە خۇمان و كرىمەو
ئىيازەكانمانەوھە واين بە بەرچاوى قودرەتى خواو، ھەست كرىدىنى بىروادار بەوھە ئىجگار
بە كەلك و پىر سووھە، سام ترس لە دەرووندا دروست ئەكات بەجۆرى كە پووپامايى و
ئارەزووى خۇ دەرخستنى لى دوور ئەخاتەوھە، ھەروھە چەكلى و چىرووكى و مەترسى
لە ھەزىرى و بىن ئەوايىيە كە شەيتان ئەمىترسىننى لىنى، ئىنجا دل ئارام و دلشادە بەو
پاداشتەى كە خوا بەلنىنى پىنداوھە بە چاكەكەران، ھەست بەرەزامەندى و پراحتەى دللى
ئەكات كاتى كە بە فەرمانەكە ھەلسا و نەزىزەكەى بەجىن ھىنا، چونكە ئەزانى خوا چاوى
قودرەتى لىيەتى و پىنى خۇشە بەندەكانى گوى پرايەل بىن بۇ فەرمانەكەى.

وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿١٧٠﴾ إِنْ تَبَدُّوا الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ وَإِنْ تُخْفُوهَا وَتُؤْتُوهَا

الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٧١﴾

ئهو کسهی که لهبر خواو بهو هستوه مال بهخت نهکات بهو جوړه دل نارامو دل خوښه، ئهو کسهی که بهو جوړه نیه سپلویه بهرامبر چاکه و بهرهی خوا که پرشتوویتهی بهسری دا، بهزهیی نیه دهریارهی بندهکانی خوا، ئهو کسه تاوانبارو ستمکاره، ﴿وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾ ستمکاران هیچ جوړه یارمتهی دهریکیان نیه.

خیرو چاکه و صدهقهی سوننهت شاردنره و دهرنهخستنی چاکتره و خوشهویست تره به لای خواوه، چونکه دور تره له پوپامایی و نیازی خودهرخستن، بو دلی ههژارهکesh نهوه چاکه چونکه ریزی تیایه بوی، بهلام نهگه فرز بن ئهو حله دهرخستنی چکتره، چونکه دهرخستنهکی جار دانه به مل کهچی و گوی پرایهلی خوا، ئهو جار دانه و دهربرینهش پیویسته و شتیکی چاکه، دوریشی نهخاتوه لهوهی که موسلمانان بهدگومان بین لیی و وا بزائن که فرزی خوا بهجئ ناهینن، بیجگه لهوه بهو دهربرینه ئهبنی به سرمهشق و خهلی تریش چاوی لی ئهکن، بهلام به مرجیک که شهیتان نهیخهلتینن و پوپامایی پی نهکات، جا رهنکه ئه نایتهی داهاتوه دست نیشان بیته بهم دوو جوړه خیرو صدهقهیه، واته دهربراوکه بپرین بهسر فرزدا، وه شاراوکه بهسر سوننهتدا، ئهفرموی: ﴿إِنْ تَبَدُّوا الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ﴾ نهگه خیرمکانتان دهرنهخن و به ناشکرا ئهیدن ئهوا ئهو دهرخستنه کاریکه چاکه، ﴿وَإِنْ تُخْفُوهَا﴾ نهگه نهیشارنوه ﴿وَتُؤْتُوهَا الْفُقَرَاءَ﴾ بهدزیهوه ئهیدن به ههژاران ﴿فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ﴾ نهوه چاکتره بوتان، وهک له پیشهوه هوی چاکی دهرخستن و چاکتریی شاردنوه مان باس کرد، ههئنگری – وهک دیمهنهکesh و نیشان نهوات – که مبهست لهسر هردوو بارهکه هریهک جوړیته، واته هر سوننهتی لی بگیرن، وهک زوربه و جهماوهی زانایانی تفسیر ئهفرموون، یان هر مبهست فرزیته، یان به شیوهی گشتی بگیرن وهک رای هندی له زانایانی لهسره، به پیی هرکام لهم سنی رایه نایهتکه بو ئهویه که شاردنوه چکتره له دهرخستن، بههر جوړو هریارین خیرو صدهقه ئه بهرهمه گرنگشی هیه ئهفرموی: ﴿وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ﴾ خوا به خیرو صدهقهکانتان

هەندى ئە گوناھەكانتەن لەسەر ئەسپىتەو، خىرو سەدەقە بە وىنەى تەوبە نىە كە ئەگەر كرا
 ھەموو گوناھەكان بسپىتەو، بەلكو ئەم ھىندەلا ئەسپىتەو، ﴿وَاللّٰهُ يَمَّا تَمْلُونَ جَبْرًا﴾ خوا
 ناگای لە ھەموو ئەو شتانەىە كە ئەىكەن، دووبارە بەم فەرموودەىە ھىزى لە خوا ترسى و
 خۇپارىزى ئەخاتە كار، ئارام و ھىواو چوھروانى لە دەروون دا تازە ئەكاتەو، پىويستە
 بىرگەىنەو و ئاوپى بەىنەو لەم ھەموو ئامۇزگارىە دورو درىزەى كە خواى پەرورەدگار
 ئاراستەى كرەىن بەو ھەموو شىوہ نایابە سەىارەت بە مال بەختكرەن و بەخشىنى، بەو
 بىركرەنەو دا دوو شتمان بۇ دەرنەكەوئ:

ىەكەم: چاوتىزى ئىسلام و بىناىى بە سروشت و دەروونى مرؤفە كە ئەزانى مرؤفە بە
 سروشت چەند مال و داراىى خۇش ئەوئ و سوورە لەسەرى، وە پىويستى بە ھاندانىكى
 ھەمىشەىى ھەىە و ھىنانە سۆزو پەرۇشى دل تا زال بىت بەسەر ئەو چىرووكى و
 چاوچنۇكەىە، وە بەرەلابىئ لە كۆت و زنجىرى ئەو خۇشويستەنە بە تىنەى كە تىكەلى
 سروشتى بوو، بە ھۆى ئەووە بەرزبىتەو بۇ ئەو پادە بەرزو بەرىزەى كە خوا پىئى خۇشە
 بۇ بەندەكانى.

دووم: ئەو ھەموو ھەول و تىكۆشانەى كە قورئان پىئى ھەلسا تا ئەو گۆرەنە زۆر گىرگەى
 ھىنا بەسەر ئەو ىەكەم گەلەدا كە زۆر بەناوبانگ بوون بە مىواندارى و دەست گوشادى و
 بەخشىنى فراوانە، بەلام ھەموو ئەوانەىان ئەكرد لەبەر رىا و ناو و شۆرەت و باس كرەنىان
 لەناو خەلكى دا، جا ئىسلام تەوانى دەست و دل گوشاد ترىان بكات، لە كاتىكدا دل و دەروونى
 پاك كرەنەو لەو ھەموو نىازە بىئ نرخانە و پەوتى كرەنەو لە ھەموو نىازو مەبەستى بىجگە
 لە نىازى خواو بەدوا گەپانى پەزامەندى خوادا، پەوى دلى وەرگىپران لە ھەر لاىەكى ترو
 تەنھا پەوى كرەنە خوا، ھىچ ھىواو چاوەروانىەكى تىا نەمىشتن، بىجگە لە ھىواو
 چاوەروانى پاداشتى خوا.

ئىنجا پەوى فەرموودەكەى لە بېواداران لانەدا و ھەرى ئەگىرئ بە تىمەلكىش بۆلاى
 پىغەمبەر(ﷺ) لەبەر پەون كرەنەو و دامەزاندنى چەند ياسا و بىروباوھەرى ئىسلامى كە زۆر
 بەكارن لەراست كرەنەوئ بۆچوونى خەلك لەسەر بنەپەتە ئىسلامىەكە، وەلە پۇشتنى لەسەر
 رىنگە و رىبازە راستەكەى ئىسلام.

﴿لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَا كُنَّ اللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ

فَلَا تُنْفِسُكُمْ ۖ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ

(ثین و ثبی حاتم) له (ثین و عباس) موه حدیسن نهمنی: که پیغمبر (ﷺ) فرمانی
پیداين خیر و صدقه هر مسلمانان بکین، هر وها (ثین و جبرین) نه فرموی: چند
کسیک له مسلمانان مدینهی که خزمایهتی و ژن خوزیان له گله بت پرستان هبوی،
خوزیان نه پارس است لهوی خیریکن پییان، لهسر نهوه نهه نایهته هاته خواروه و فرموی
به پیغمبر: ﴿لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ﴾ لهسر تو پیوست نیه مسلمان کردن پینمونی کردنی
بن پرواکان ﴿وَلَا كُنَّ اللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ بهلکو خوا پینمونی هرکس نکات خوا خوی
بیوی، خوا پرواداری نکات و نهیخته سر پنگی راست، واته کاری خهک له باره ی پروا
هینانوه هر به دست خوی و به دست هیچ کسیک تر نیه، بو نهی پیغمبر هر
راگیانندن و پی نشانندانت لهسر، که واته با جلهوگری نهگری له خیر پینکردنی
بن پرواکان، نوای نهوه پیغمبر فرمانی دا به خیرکردن پییان.

پینویسته لهسر هموو کس پروای بیی که پروا هینانی دل و گومرا بوونی به دست
خوی و بهس، تانانمت پیغمبریش نهسه لاتی نیه بهسر نهوه، دلکان دستکردی
خوان، که واته دستکاری کردن و کردنهوه و داخستیان هر به دست خوی، نینجا جیگر
بوونی نهه پروای له دل دا هرچونی خوی له خوی دا بوچوون و پروا و پینکی نیسلامیه و
نهبن بیی، هر وها بو مسلمان زور به کلکه بو نهوهی داوای پینمونی خسته سر پی
هر له خوا بکات و چاو پروانی نهوه هر له خوا بکات، نینجا به تاییهتی زور به کلکه که
بانگی خهک نهکن بو پیی خوا، چونکه بهموی بوچوون و خوزیان بو نگری برامبر لاری و
سرکیشی بن پروایان، دلتهنگ و بن نارام نابن پییان، بهلکو بهزه بیان دیتوه برانده،
چاو پروانی نهکن که خوا دلایان بکاتوه بو پروا هینان و پزگار بوونیان له بن پروایی، نینجا
له موه چاو بهر نهکنه موه و ناگادار نهبن بهسر نهه ناسو بهر زانهی که نیسلام نهیوی

موسلمانانی بۇ بەرز بکاتەو و رامیان بکات لەسەر ئەو سنگ فراوانی و چا و پۆشیه کەس نەدیو هه که هەر له دەست نیسلام دیت له گەل دوژمنی دا به کاری بیئنی، چ جای دوست.

نیسلام هەر به مەوه نەوه ستا که به زۆر کەس موسلمان ناکات، به لکو زیاد له وه بیریاری دا که دەستی کۆمەکی و یارمەتی درنژی کړی بۆ بئ برواکانیش، په یوه نەدی مرو فایه تی خسته کار، ئەگەر شه پرکرو و شهر فروش نه بن به موسلمانان، وه ک به بئ جیا کردنه وه له نایه تی پیشوودا فەرمووی: ﴿وَتُوتُوهُمَا الْفُقَرَاءُ﴾، لیره شدا هانی موسلمانان ئەدات لەسەر مان

به خشین و بهخت کردن به سەر هه ژاراندا به شیوه ی گشتی و به بئ جیا کردنه وه ی هیچ کەس و تاقمیک، به لئینیان پئ ئەدات به پاداشتی تیرو تهواو، ئەفەرموی: ﴿وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَا تُنْفِسْكُمْ﴾ ئەگەر هەر شتی له دارایی بهخت بکەن و بیدەن به هه ژاران و ئەوانه ی پیوستیانە، ئەوه بۇ خۆتانی ئەکەن، چونکه سوود و پاداشتی ئەو بهخت کردنه له ههردوو دنیا دا هەر بۇ خۆتان ئەگه پئتهوه، له دنیا دا هه ژاران ئەبن به دوستیان و بهرگرییان لی ئەکەن،

نەک هیرشیان ببهه سەر و تالانیا ن بکەن، وه که له ولاته غهیره نیسلامیه کاندای شتی وا زۆر پووی داوه، چونکه دهوله مەندو سهرمایه داره کانیان بئ بهزه بین و دەست نادرنه وه له لات و هه ژاران، لهو دنیا ش دیاره پاداشتی بهخت کردنه کەیان بۇ خۆیان ئەگه پئتهوه، کهواته با برواداران شتی به کەلک و به نرخ بدەن له پئی خوادا، ئەوه ی که ئەیدەن به تالی ئەکەنه وه به منەت نان و نازاردانی دلی خەلک، وه به پاکی بیدەن و هەر له بهر په زای خوا بیئ، نەک به پیا و پوپاماییان هەر مەبهستیکی تر که ئەبئ پیشه ی بروادار هەر بهو جوژه بیئ که ئەفەرموی:

﴿وَمَا تُنْفِقُوا إِلَّا لَأْتِيَكَا وَجْهَ اللَّهِ﴾ ئیوه هیچ بهخت ناکەن له بهر هیچ شتی مەگەر له بهر داواکردن و پئزو په زامەندی خوا، به لئ بروادار ئەبن هیچ مەبهستیکی نه بن بینجگه له په زامەندی خوا، نابئ شت به خشین و لا بکاتەوه به لای خەلکدا بزانی چی ئەلین! نابئ بیدا له بهر ئەوه ی سواری ملی خەلک ببن و بیانکا به ژیر باری خوی! نابئ له بهر ئەوه که پئز پیدای بکات لای دەسلەت داران و له ناو خەلکدا! کهواته گوئیان له هیچ کام لهو مەبهستانه نیه،

وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ﴿٧٧﴾ لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أَحْصَرُوا
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ
 مِنَ التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِلْحَافًا

بملكو دليان بеме خوشه كه نه فرموي: ﴿وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ﴾ هر شتى له دارايي بهخت
 بكن - واته: هر له بهر پرمزاهمندی خول - ﴿يُوفَّ إِلَيْكُمْ﴾ پاداشته كهی نه درنی پیتان، ﴿وَأَنْتُمْ
 لَا تُظْلَمُونَ﴾ له كاتيكدا كه هيچ ستميان لی ناكړی، واته هيچ كه مو كوپړی ناكړی له بهلین و
 پاداشتياندا، بهو جوړه ی بهلینتان پیدراوه په فترتان له گمډ نه كړی كه لای خواری پاداشتی
 چاكه يك به دمیة، هك باس كراوه و زانراوه، نینجا به تايبتهی هان نه دا له سر بهخت
 كړدنی مال بو تاقيك كه چند سيفت و نيشانه يه كيان بو باس نهكات، نهو سيفت و
 نيشانان له يه كم جاروه دهق و سرو بهر بوون بو تاقيك له يارانی كوچ كمران كه همو
 مال و دارايي خويان به جی هینشتبوو له مكهو به سهلته زهلامی هاتن بو مدینه و نینجا
 لهوی لی بران و خويان يك بار كرد بو تيكوشان له پئی خوادا، خويان به نكرد به دیاری
 پينغمبر(ﷺ) و ماله كانيموه بو پاسوانی، نهوانه (٤٠٠) كس يوون به كوچ كمران بن مال و
 خيزان بوون له مدینه دا پنیان نهوترا: (اهل الصفة)، (صفة) به شينك بوو له مزگوته كهی
 پينغمبر(ﷺ) پر درا بوو و سهری گيرا بوو، نهو كومه له لهوی دا بوون و هميشه بو نيسلام
 پراو بوون، به هوی نهوی كه هيچ كارو بازگانيان پنی نهكرا، له گمډ نهوشدا داوای
 هيچيان له كس نهكرد نهوی نه شمارزا بوايه بهی پيويست و دهولمهندی نهزانين،
 نه فرموي: ﴿لِلْفُقَرَاءِ﴾ نيازی نهو همزارانه بكن و نهوی كه نهيدن له پئی خوادا بو نهوانه
 شايسته تره كه بهم جوړهن و باس نهكړين.

١- ﴿الَّذِينَ أَحْصَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نهوانه ی كه به نكراون له پئی خوادا، به مهی كه
 به تهوای لیپراون و خويان يه كبار كړدوه بو خزمتهی نيسلام.

٢- ﴿لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ﴾ ناتوانن كمران و هات و چو بكن به ولاتدا بو
 كارو كاسپي و پوژی پهيدا كړدن، واته به هوی خهريك بوون و نهست گيرانيان

به کاروباری نیسلاموه، هیچ پەرۆشیان نیه بو پیداکردنی هۆی ژیان و گوزهران، ئەو کاتە پێویستە بژێهترین لە لایەن موسلمانانەوه بەو مال و سامانەى گشتى کەمە شرعدا پێى ئەگوترى (بیت المال) ئەگەریوو، وە بە مالى تايبەتى دەولەمەندان، ئەگەر (بیت المال) نەبوو، بێ گومان خەریک بوون و دەستگیران بە زانین و زانیاری و کاروباری لەشکری نیسلاموه بەشیکە لەو خزمەتە نیسلامیانە، کەواتە ئەو هەزارانەى پێیانەوه خەریکن پێویستە بژێهترین.

۳- ﴿حَسْبُهُمُ الْجَاهِلُ﴾ نەزانی بێ ناگا لە حالیان لای وایە ئەوانە ﴿عَنْبِيَّة﴾ دەولەمەندن، ئەمەش ﴿بِرَبِّ الْعَمْفِ﴾ لەبەر زۆر پاکی و نیازی خۆیانە کە ناکرۆزینەوه و خۆیان بە هەزار نیشان نادەن و هەر چاوەڕوانى خۆیان.

۴- ﴿تَعْرِفُهُمْ بِسِيئَتِهِمْ﴾ ئەى پێغهەمبەر (یا هەركەس) کە سەرنجیان بەدەیت ئەیان ناسی و نەزانی کە هەزارو بێ نەوان بە روخساریاندا کە لاوازو زەردو تێکچوون، واتە لەبەر ئەوەى کە خۆیان بەبێ نیازو پێویست نیشان ئەدەن کەس بەحالیان نازانى مەگەر کەسێکی ژیر ئەویش بە دروشمو شیوەیەکیان دا، یان مەبەست ئەوەیە، وەك ئیمامى پازى ئەفەرموی: ئەوانە کە بەراستی لى بپروان و خۆیان دارنێوه لە هەموو شتێ لەبەر خوا، خوا سامو هەیبەت و زەرەشیرینیەکی پێداون هەركەس سەرنجیان بەدا ئەیان ناسی و جیایان ئەکاتەوه و شەریان لى ئەکات.

۵- ﴿لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِلْحَاقًا﴾ داوا ناکەن لە خەلکی بە زۆر پێهێنان و واز نەهێنان، وەك ئەو باوه لەناو سۆالکەراندا، واتە ئەوانە هەرچەند زۆر هەزارو داماون، بەلام دوون لەو باوەرناپەرەواو بەهێج جۆر داوا ناکەن نە بە خواهیش و خووشی، وە نە بەزۆرو تەنگەتا و کردن، کەواتە مەبەست لەم رەستەیه وەسفی ئەوانەیه و تەشەر دانە لەوانەى کە سۆالکردن پێشەیانە، ئەم رەستەیه وەك ئەو چوارەمەى پێشوو هەرچەند لە یەكەم لە یەكەم جارەوه هاتە خوار دەربارەى ئەو کۆمەلە بەختیارەى (صفة) بەلام دەقى نایەتکە گشتیه و هەر کەسێک و هەر تاقمێکی تر وەك ئەوان وایى بەشدارە لە وێنەى بەمەر و پاداشتی ئەواندا.

وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٧٣﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِالْإِتِلِ وَالنَّهَارِ

سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٧٤﴾

نهو کۆمهله بهر یزانه که پیوستی و ههژاری خویان نهشارنهوه و پنیان ناخۆشه جگه له خوا کەس پنیان بزانی پیوسته هه شتیکیان که پنی بدری به نهینن و به نهرمو ناسکی بیاندریتن، تا پرزتان نهشکن و دهروونیان بریندا نهبن، وهک لهم فرموده یه شهوه وهر نهگیری: ﴿وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ﴾ هه شتیک له مال و دارایی که نهیدن بئگومان خوا پنی ناگاداره و نهزانی نیازتان چیه و له بهرچی نهیدن، ئینجا لیره دا دهستوری خیر و صهدهقه دوایی نهینن به دهقیکی گشتی که هه موو پرنگه و کاتهکانی مال بهخت کردن نهگریتهوه، به پرپاریکی گشتی که هه موو نهوانه نهگریتهوه که له بهر خوا و له پنی خوادا مال بهخت نهکن، نه فرموی: ﴿الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ﴾ نهوانه ی که مال بهخت نهکن له پنی خوادا ﴿بِالْإِتِلِ وَالنَّهَارِ﴾ به شهوه و بهرۆژ، واته هه میسه ناوهستن له هه رکاتیکیدا دهستیان پیا گه میشت، ﴿سِرًّا وَعَلَانِيَةً﴾ به نهینن و به ناشکرا، واته له هه حالیکدا بویان پرنگهوت، له پیشخستنی شهوه نهینن له سهه پرۆژو ناشکرا، وا وهر نهگیری که خیر و چاکه ی نهینن چاکتره له هینی ناشکرا، وهک له پیشهوه به دریزی باسما ن کرد له تهفسیری نایهتی (٢٧١) دا، ﴿فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ بویان هه یه پاداشتی خویان لای پهرو مردگاریان، نه پاداشته ی نه پریوه به سهه بارو جوړیکدا، بۆ هه رکام و بۆ هه موو دهست نه دات، پیت و فهه خستنه مال - پیت و فهه ته مه ن - پاداشت دانه وه ی پرۆژی دوایی - په زامه ندی خوا - ﴿وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ﴾ هه چ مه ترسیه کیان له سهه نیه، مه ترسی له هه ترس و بیم لیکراوینک، ﴿وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ به هه چ غه مه دریک غه مبار نابن، لهم دنیا و لهو دنیا شدا.

له پاش نهه هه موو هاندان و داواکردنی کۆمهکی و دهست ده پرینهوه، ئینجا پیوسته بزانی که ئیسلام پشتی نه بهستوه بهوه ژبانی خه لکی له سهه نهوه راگیر نه کردوه، به لکو نهوه ی که داینا بئ به شتیکی سهه کی پیکهینانی کار و کردهوه و پرۆزه بۆ هه موو توانا و دهسه لاتداریک، زۆرکردنی سامان و دابهشکردنی له سهه داد و راستی، به لئ نهو خیر و دهقه شی داناهه بۆ چاره سهه کردنی هه ندی حالته و به سهه هاتی تایبه تی، ئیتر نهو

خیزو صمدقیه به شیوهی فرزو پیویست کردبیت، وهک زهکات که دهولمتی موسلمان کوی نهکاتوهو بهو شیوهی که دیاری کراره دابهشی نهکات و نهیگهینن به جینگهی خوی، یان به شیوهی خوشی و نارهنووی برودار که ههلهسنی پنی به هیواو چاوهروانی رهزای خواو پاداشتی پوزی دواپی، نیتر نهندازه بو نهه دیاری نهکراوه، بهس نهبن لهبر خوابن و به بن منعت نان و نازاردانی دل و پووپامایی، وهرگریش داخوازو داواکر نهبن و خهک تنگه تاو نهکات، بهم جوړه بیت که لهم چند ههسهدا باس کراره! (نیمامی بوخاری) همدیسن نههینن له (نهبو هورهیره) هوه که پیغمبر (ﷺ) فرمووی: هرژار نهو کهسه نیه که داوا نهکات و دهنکی یا دوو دهنک خورما، تیکهیه یا دوو تیکه نهیگیریتوره و از نههینن، هرژار هر کهسنگه که زور پاکه و خوازتوک نیه و زور ناهینن بو خهک، نینجا فرمووی: نهگر حمز نهکن نهو فرموودهیه بخویننهوه ﴿لَا يَسْتَلُونَ النَّاسَ إِلْحَاقًا﴾... (نیمامی نهحمد) همدیسن له پیاونکی (مدینه) نههینن که دایکی پنی نهلن: نایا ناچیت داوای شت بکهیت له پیغمبر (ﷺ)، وهک نهو خهکه! نهلن منیش پوشتم داوای لی بکم، سهرنجم دا به پیوه وهستاوه و خوتبه نهدا و نهفرموئ: هرکهس خوی به پاکی پاگری و سوال و خوازتوکی نهکات خوا پاک و خاوینی نهکات، وه هرکهس خوی بهبن پیویست و به دهولمهند دانن خوا بن پیویست و دهولمهندی نهکات... بههوی نهو فرموودهیهوه گهرامهوه داوای هیچ لی نهکرد، (طبرانی) هوالن نههینن له (ابن سیرین) هوه که پیاونکی قورهیشی بهناوی (حارث) لهشام نهبن هوالی پی نهدهن که (نهبو زهر) بن دهست و دهست تنگه، نهویش سن سهد دیناری بو نهنیرن، نینجا (نهبو زهر) نهفرموئ: نهو بهندهی خوا، واته (حارث) هیچ کهسیکی دهست نهکهوتوهه که سووک و بن نرخ ترییت له من بهو لاره. من له پیغمبرم بیستوهه نهیفرموو: هرکهس چل درهمی بین و داوا بکات نهو کهسه زور خهکی دینن، واتهبری نهو کهسانه نهکموئ که قورنان تمشریان لی نهدا، دهی خیزانی (نهبو زهر) چل درهمیان ههیه... هتد.

نیسلام پزیمیکي تیزو تهواره و ههموو بهشو و پارچه و بندهکانی تهواوکهی یهکترن و به ههموویهوه نیسلام پیک دئ، نابن بهش بهشو و پارچه پارچه وهرگری، گله تاقانه و بن وینهکی خوی داهینا و بهو شیوهیه پنی گهیاند، بهجوړی که مروغایهتی وینهی نهوهی له جیهاندا به خویرهوه نهدیوه.

لەم چەند نایەتەنە ی رابردوودا باسی خێرو سەدەقە و مال بەخت کردنی کرد بەر هەموو جۆر شێوێ نایابە ی که باسکرا، ئینجا بەرامبەر بەو شێوێ و پووێ شیرینە ی ئەو، شێوێ و پووێ ناشیرین و تال و رەشی سوود خۆری دەرئەخات که هەر سەرنج دان و بیرلێکردنەوێ شایستە یە بۆ ئەوێ خەلکی لێ بتاری و پووێ لێ وەرگیرێ، بەلێ بەراستی و خاوینیە، کۆمەکی و قولگیرێ، سوود خۆری پیسی و چەپەلیە، خۆناسی و خۆپەرستیە، خێرو سەدەقە، واز هینان و دەست نانە بە مال و داراییەو بە خۆپایی و بەبێ بریتی و داواکردنەو، سوود گیرانەوێ ماله بە زیادەوێ که ئەو زیادەیهش بەشیکە لە کردو کۆشکی هەزارە که یا بەشیکە لە گوشتی لەشی، لینی ئەپچرێ و بە حەرامی ئەیخوات، بەشیکە لە کردو کۆشکی ئەگەر ئەو ماله ی که قەرزێ کردوێ نیش و مامەلە ی پێ کردبێ و بەرەم و قازانجی نەکردبێ یا تێ شکابێ، یا ئەوێ که قەرزێ کردوێ بۆ ژیان و نەفەقە ی خۆی و مال و خێزانی بووبێ، جا لەبەرئەو بەدوای باسی خێرو سەدەقەدا سوو خۆری هینا، شێوێ و پووێ رەشەکی دەرخت، بەلام پێش ئەوێ بگەینە نایەتەکه بە جوانی ئەزانم هەندێ لیکۆلینەو و پوون کردنەو لەم بارەو بەکەم بۆ ئەوێ نەشارەزا مەسەلەکی بەباشی بۆ پوون ببیتەو باش تێ بگات لە گەورەیی و بێ وینە ی ئەم نایینە پاکە.

لە نایەتەکانی رابوردوودا که دەستووری خێرو سەدەقە نیشاندا مەبەست نیشاناندانی یاسایەکه لە یاساکانی پێژمی ئابووری و کۆمەلایەتی نیسلامی که خوای میهرەبان دایناوێ بۆ ئەوێ گەلی موسلمان لەسەری بێت، پێی خۆشە خەلک رابوون بەبەر و بەرەمە پێژەکی، لە بەرامبەر ئەو پێژمی سووخورپە رەش و تال و بێ بەزەییە که خەلکی نەفام دایناو، کەواتە ناشکرایە که ئەم دوو پێژمە دژو پێچەوانە ی یەکتەر، بە هیچ کلۆجێ ناگەن بە یەک و یەکگرتنیان نابێ، نەلە بۆچوون و تیگەیشتندا، نەلە بناغە و بنەرەتدا، نە لە بەرەم و سەرەنجامدا، بێگومان نیسلام پێژمی ئابووری خۆی — وەک هەموو پێژمی جیهان — دانەمەزربێ لەسەر بۆچوون و تیگەیشتنیکی دیاریی و تایبەتی، که هەر ئەو راست و پەوا بەدی هاتووێ لە ژیاندا.

داینەمەزربێ لەسەر ئەوێ که خوا داھینەر و بەدیھینەری ئەم بوونەوهرەیه، بەزەوی و ئاسمانەکان و هەرچی لەماویاندا یە لە گیانلەبەر و بێ گیان، خوا که خاوەن و کاربەدەستی هەموو ئەم تیرە ی مرقەه ی داناوێ لەم زەویەدا، دەسەلاتی داوەتی و زالی کردوێ بەسەر ئەو هەموو پۆزی و خۆراک و وزە و هیزانەدا، بەپێی مەرج و پەیمانێ کە لەسەری داناوێ لینی

وهرگرتووه، نهم مولك وولاته پان و پۆرهی واز لی نههیناوه بهین سەرو پئی و یاسا، که مروؤ
 به نارەزووی خووی چی ئەکا بیکا بهین بەرگری و جلهوگری، بەلکو کردی بهجینشین لەم
 زهویەدا به مەرجئ ئەوه به پئی بەرنامە ی خوا و شەریعەتی خوا پەفتار بکات، کهواته هەر
 کردووه و پەفتار و مامله و بیروباوەرو خوا پەستیەکی به پئی بەرنامە و شەریعەتی خوا بئ،
 ئەوه راست و هەرچیشتی دژو پیچەوانە ی بیئت ناراست و نادروسته، هەموو ئەوانه ستم و
 تاوانه و پئی یان نارازیه و نابئ پروادار به خوا، دانیان پیا بئ و بەراستیان بزانی، کهواته
 حاکمیتی و کاربەدەستی و فرمان رەوایی تەنها بۆ خوا بیئت له زهوی دا - وهک له هەموو
 بوونەورداد - مروؤ کار بەدەست و ژیر دەستیه ئەبئ هەر فرمان و یاسا و شەریعەتی خوا
 بهجئ بئین، به هیچ کلۆجئ رییان نیه سەرپیچی بکەن و لەو بەرنامەیه دەرچن.

بەندئ له بەندەکانی ئەو بەرنامە و شەریعەتە بریتیه له کۆمەکی و دەستە بەری لەناو
 پرواداراندا بۆ یەکتەر، رەوایه بۆیان سوود وەرگرن لەوهی که خوا پئی داون لەسەر بنەرەتی
 ئەو کۆمەکی و دەستبەرە، لەسەر بنەرەتی دان نان به مولکایەتی تایبەتی که سنووری بۆ
 دیاری کراره، کهواته هەرکەسێک که خوا زۆری پێداوه و زیاد له پئیوستی هیه ئەبئ بەشی
 ئەوانە ی لی بدات که کەمی پێدراوه و تەنگ گوزەرانه، لەگەل ئەوهشدا پئیوست کراره لەسەر
 هەمووان کارو کردووه به پئی توانین و دەسەلات و لیھاتن بئ، کهواته هەکەس که پەک
 کەوتوو کەفتەکار ئەبئ، نابئ ببئ به ئەک نه بەسەر گەل و نه بەسەر ئەندامی گەلەوه، بەلکو
 ئەبئ بەکارو کردووهی خووی بژئ، ئینجا ئەو بەشە ی که دانراوه لەسەر دەولەمەند هەندیکی
 فەرزه و پئیوست کراره و ئەندازە ی دیاری کراره وهک زەکات، هەندیکی پئیوست نەکراره و
 خراوتە خاوەن مالهە، ببەخشئ چاکه و نهی بەخشئ زۆری لی ناکرئ، ئەندازە و
 سنووریش دیاری نەکراره بۆ ئەوهی ئەیبەخشئ، ئینجا پئیوست کراره لەسەر پرواداران که
 هەمیشە ناوەندی و میانە بن له خەرج کردنی مال و دارایدا، هەرگیز مال بەفپۆ خەرج نەکەن،
 هەروها پئیوستی کردووه که کەسب و کارو ماملەیان به جوړئ ئەبئ که زیان بگەینئ به
 خەلکی تر، وه جوړئ ئەبئ که مال و سامان بگیریتەوه و سەهیندی و بەره لا بیئت بۆ هەندئ تر
 تاوای لی بیئت که به لیشاو زۆر ببئ لای تاقمییکی کەم و زۆر بەداخ و مەراق و بئ بەشیوه
 بکەوئ له دەروونەوه پروانئ. هەروها پئیوستی کردووه پاک و خاوینی له نیازو له
 کردووهدا، له نامانچ و هۆی پەیدا کردن و زۆرکردنی مال و ساماندا، نابئ له رینگەیکەوه
 هەول بەن که ویزدان و دەروون و رەوشت نازاردار ببئ، یا زیان و نازار بکات به زیان و گیانی

گەل و كۆمەل، كەواتە بە جوانى پۈونە كە سوو خۇرى كىرەۋەيەكە كە يەك ناكەۋى و ھەر
 لەرپۈە دىرى ئىسلامە و ناگونجى لەگەل يىرۋاۋەرۈ بۇچوونى ئىسلامدا، چونكە سوو خۇرى
 ھەر لە يەكەم جارەۋە لەسەر بىنەرەتى ئەۋە پەيدا ئەبىن كە مەۋلە گەرەۋە تاغاي ئەم زەۋىيە بە
 جۇرى سەرپەست و بەرەلەيە و ھىچ نەبەستراۋە بە بەلەين و پەيمانى خواۋە، وە پەپرەۋى
 فەرمانى خواى لەسەر نىە، ئىنجا ھەر كەس نازاد و سەرپەستە بۇ پەيدا كىردن و زۇر كىردنى
 مال و سامان بەھەر جۇر و لە ھەر رىگەيەكەرە بىت، ھەر چۇنى نازاد و سەرپەستە لە خەرچ
 كىردن و رابواردن پىنى، لە ھىچ شتىكدا نەبەستراۋە بەھىچ مەرچ و پەيمان و فەرمانىكە، وە
 نەبەستراۋە بە بەرژەۋەندى ھىچ كەسىكى ترەۋە كە بەرژەۋەندى خۇى تىا نەبىن، جا
 لەبەرئەۋە ھىچ كۆنى نىە لەۋە كە بە ملىۋنەھا خەلكى ھەرئار تىا بچن و زىان بار بىن بە مەرچى
 خۇى لەۋەدا دەستكەۋتىكى بىن و خەزەنە و ھەمارەكەي پىر تىرىبىن!، بەلەن جار جارى ياساى
 زەمىنى تەكانى ئەدات و دىتە پىنشەۋە و كەمەكىك سنوور دانەنى بۇ بەرەلەيى سوو خۇرەكان،
 بەم رەنگە راندە و پەلەى سوۋەكە دىارىى ئەكات، جەلەگىريان ئەكات لە ھەندى فرۋىل و
 غەش و زىان گەياندن بە خەلك، بەلام ئەۋەش لەسەر ياساىەكى راستى و دامەزراۋ نىە، بەلكو
 بە گۆرەۋى وىرئدان و ئارەزوۋى كاربەدەستەكانە كە ھەر يەكە بە جۇرىكن و ھەرىكە راي
 تايبەتى خۇى ھىيە، ھەرۋەھا سوو خۇرى بەرپا ئەبىن و راگىرە لەسەر بىنەرەتىكى لارى
 ناپەسەند و بۇچوونىكى ھەلە، كە ئەۋەش ئەمەيە: مەبەستى راستەقىنە و بەرزترىن ئامانچ لە
 بوونى مەۋلەدا پەيدا كىردن و زۇر كىردنى مال و سامانە، رابواردنە پىنى بەھەر جۇر ئارەزوۋ
 بىكى، جا لەبەرئەۋە بەرپەرىكانى و زۇرئانباىى لەئا و خەلكدا پەيدا ئەبىن لەسەر كۆكرەنەۋە
 زۇر كىردنى مال، لە رىنى ئەۋەدا ھەموو يىرۋاۋەرىك و ھەموو شتىكى پىرۋز پىنشىل و ژىر
 پىنئەخىرى.

ئەم پىزىمى سوو خۇرىە مايەى بەدبەختى و تىاچوونى مەۋلەيەتتە لە پىناۋى تاقمىكى
 كەم كە سوو خۇرەكانن، مايەى پەستى مەۋلە لەبارەى رەۋشت و دەمارو دەروونەۋە، رى
 ئەگرى لە گەران و چەرخەكىردنى مال و گەشەكىردنى ئابوورى بە شىۋەيەكى راست و رەۋا،
 سەرەنجام و دوا پىزىمى سوو خۇرى ئەۋەيە كە دەسەلات و حوكمەرانى و فەرمانرەۋاىى بىكەۋىتە
 دەستى تاقمىكى كەم كە پەست و خراب و بىنەزەيى ترىن كەسن، كۆنىيان نىە لە شكاندى
 ھىچ بەلەين و پەيمانى و ھەرگىز ئابوورن و تىناپەرن بەسەر ھىچ ھەل و ھەلكەۋتىكى خۇياندا،
 ئەۋانە ئەبىن بە خاۋەنى ھەموو بەرۋ بەرەمى ھەل و تىكۇشان و ماندوۋىى و ئارەقى

ناوچهوانی زۆریه‌ی خەلك، ئەو تاقمه كهمه تهنها به خاوهنی مال و سامان نابن، بەلكو ئەبن به
 فه‌مانه‌وه‌و خاوهنی ههموو شتێ، له‌به‌رئەوه‌ی ئەو سوو خۆرانه بیروباوه‌رو پوهوشتی
 نایینیان نیه و گالته به باسی نایین و ئەكەن، كهواته ئەبن ئەو زۆرو ده‌سه‌لاته گرنه‌گی كه
 هه‌یانه به‌كاری بینن له‌ داهینان و گه‌شه پیدانی چهند بارو بیروبه‌زم و بازایێ كه زیاتر بینته
 هۆی داگیر كردن و ده‌ست به‌سه‌ردا گرتنی دارایی و سامانی خەلكدا، به‌كار ترو به‌هیزكردنی
 شت بۆ پیکهینانی ئەو نامانجه پیسه‌ی ئەوان بۆ‌وكردنەوه‌ی ئەو شتانه‌ی كه هۆی
 نه‌خۆشی و رابواردنی نه‌فسن و خەلكی بیهۆش و بێ‌ئاگا ئەكەن، وه‌ك نارمق و قومارو
 به‌ره‌لایی و ههموو شته‌كانی تری لهم بابته‌انه، كه هه‌ركه‌س كه‌وته ئەو داوه‌وه دواترین پارهی
 خۆی تیا به‌خت ئەكات و هه‌رچی هه‌یه ئەیخاته ناو ئەو داوه‌وه كهمه پێی دا ته‌نراوه.

له ههموو ده‌ردی خراپتر ئەوه‌یه كه ئەو سه‌رمایه داره گه‌ورانە زالی‌بوون لهم چه‌رخێ
 تازه‌دا به‌سه‌ر هه‌ست و هۆش و ژیری زۆریه‌دا، تا رانه‌یه‌ك پێ‌یان سه‌لماندن كه پزێمی
 سوو‌خۆری زۆر پاست و په‌وایه، هه‌ر ئەم بنه‌ره‌تیکی پاسته بۆ به‌هیزبوون و گه‌شه‌كردنی
 نابووری له‌ جیهاندا، پێشكه‌وتنی شارستانیه‌تی پوژنا‌وا به‌ره‌می ئەم پزێمه‌یه، ئەو
 كه‌سانه‌ی كه نژی ئەو پزێمه‌ن و نایانه‌وی نه‌مینی تاقمێکی بێ‌ئاگان و له‌سه‌ر خه‌یال ئەژین،
 كرده‌ویانه به‌چا‌وو راو لێیان تا رانه‌یه‌ك خەلكی لا‌قرتی ئەكات به‌و تاقمه خێرخوازه كه
 ئەیان‌ه‌وی ئەو پزێمه‌پیسه‌نه‌مینی و دنیا‌پزگاری‌یی له‌شه‌رو خراپه‌كانی، لا‌قرتی ئەكری به‌و تاقمه
 ته‌نانته‌ له‌لایه‌ن ئەوانه‌شه‌وه كهمه پووی پاستیدا به‌ش خورا‌و و به‌ش برا‌وی ئەو پزێمه‌ن.

ئەو پزێمه‌ بۆگه‌نه ئەگه‌ر به‌رگه‌ری نه‌كری و نه‌وه‌ستینری دوا پوژێکی زۆر خراپی هه‌یه
 ته‌نانته‌ له‌باره‌ی نابووری گشتی جیهانه‌وه، چونكه هه‌ر به‌سه‌روشتی پیسی خۆی سه‌ری
 له‌وه ده‌رئه‌چی كه ههموو سامان له‌ زه‌وی دا بکه‌ریته ژیر ده‌ستی چهند كه‌سیك و ئیتر غه‌یبری
 ئەوان چا‌وه‌روانی ده‌ستی ئەوان بن، ئەوه‌ش له‌به‌رئەوه‌یه كه قه‌رز ده‌ری سوو خۆر هه‌میشه له
 قازانج‌دايه‌ و ده‌ستكه‌وته زیانه‌كه‌ی مسۆگه‌ره، قه‌رزداره‌كه‌ش هه‌رچۆنی قازانج ئەكات زۆر
 جاریش زیان ئەكات و ژیر ئەكه‌وی، ده‌ی كه‌شتی هه‌میشه له‌ زیادیدا بیته ئەبن له
 سه‌ره‌نجامدا ههموو سامان له‌لای كۆبیته‌وه، ئینجا له‌وانه‌یه بلێن: ئیستا شته‌كه خه‌ریكه
 وای لی هاتووه، ئەوه‌تا ئەگه‌ر ووردبینه‌وه ئەزانین كه زۆریه‌ی سامانی ئەم‌رو ئەگه‌ریته‌وه بۆ
 چهند هه‌زار كه‌سیك له‌ جیهاندا، ئیتر غه‌یبری ئەوان هه‌مووی كرنكاران و ئیش بۆ ئەوان
 ئەكەن، ئەوان به‌رو به‌ره‌می كارو كرده‌وه‌و زه‌حمه‌تی ئەمان وه‌رئه‌گرن، چونكه ئەوه‌ی وا

بهدست زوربهی خهلكيهوه له يهكئكي قهرزكردوه، نهوئش له يهكئكي ترو تا دهست
بهدست نهگهرتتهوه سر سرمايهداره هره گهرهكان.

شهر و خراپی نهو پزئمه هر نهوه نيه، بهلكو چند شتی تری خراپی لی پهيدا نهبن،
هرهكس نهيوئی له مهسهكه بهباشی تی بگات با تماشای كئیبی تايبهتی بگات، يهكئك
لهو كئیبانه كئیبهكهی (شیخ ابو الأعلى المودودي) به كه ناوی (اسس الاقتصاد بين الإسم
والنظم المعاصرة)... خوا پایهداری بگات.

بهم نهندازه به لیهدا کوتاییمان هینا به باسی شهر و خراپه ی پزئمی سوو خوری،
نهمانهوی چند ناگادار كردنهوهیهك ناراسته ی موسلمانان بکهین سهبارت بهم پزئمه
نارهوايه:

۱- به هیچ جورئ نیسلام لهگهل نهو پزئمهدا ناگونجی و يك ناگرن له هیچ شوئنیكدا، هر
فتوایهك كه درابن بؤ رهوا بوونی هر شیوه سوویهك راست نيه و بؤخهلهتاندنه.

۲- نهو پزئمه هرچهند به پوالت و پووكهش و دیمه ن جوان بكرئت و به هر بؤیاخی رهنگ
بكرئ، لهپرووی راستیدا بهلا و بهد بهختیه و نهامهتیه بهسر مرؤفایهتیهوه، نهك تهنها
لهباره ی پروا و رهوشت و بؤچوونیهوه، بهلكو لهباره ی ژبانی نابوویشتهوه، پیس ترین
پزئمیهك كه خوش بهختی و كامرانی مرؤف ناهیلئ.

۳- پزئمی رهوشتی و پزئمی كاروكردمهوه له نیسلامدا بهستراون و بهیهكهوه پهيوهستن،
خهلك لهم جیهانهدا له هموو كاروكردمهویهكی دا بهستراوه به پهیمان و بهلئین و مرچی
جئ نشینیهكهیهوه، لهم جیهانهدا تاقی نهكهرتتهوه و له پؤژی دوایی دا پرسیارو
محاسبه ی نهكهرئ، هركارو كردمهویهك بگات به پینی پهیمان و مرچی جئ نشینیهكه ی
هموو به خوا پهرستی نهووسرئ و پاداشتی نهكهرتتهوه، هرچی دژو پئچهوانه ی
پهیمان و مرچهكه ی بیئت بؤ پؤژی دوایی به تاوان لهسهری نهووسرئ.

۴- نهو پزئمه ویرژدان و نهروون و خهلك تئك نهداث و هستی بهرامبر براكانی نهشوئنی و
لهراسته ری نهیترازینئ و پهيوهنديیان نهپچرئنی بههوی نهوه ی كه مایه ی
خوپهرستی و دلپهقی و تیرنهبوون و چا وچنؤكیه بؤ سوو خورهكه، بهجورئ همیشه وا
له كهمینا بؤ نهوه ی بهفروفیل لههر ریگایهكهوه كه بؤی دهست بدا پاره له خهلكی
نهربینئ، همیشه پالی پیوه نهمنئ كه سامانهكه ی بخاته پئش قازانچ و سووهمكه ی
زور تر بیئت، نهو هموو فلیمه پیسانه ی كه بهره لایی و بن ناموسی بلاؤنهكه نهوه، نهو

هموو نووسینه قیزهوانانه و نهو مالهو شوینی تیگلی و سهماو شته پیسهکانی تر که رهوشتی خملک له ریشه دهرنههینن، یهکم هوو پایهی یهکمی نهوانه نهو پژیته بوگنهیه کههیچ مههستیکی نیه جگه له زورکردنی قازنج.

۵- نیسلام خوئی به خوئی پژیتمیکی تیرو تهواوه و چارهساره بو هر گریو و تنگ و چلهمهیه که بیته پئی ژیان، کهواته کاتی که سوو خوئی قهدهغهکردوه پژیتهکانی ژیانی خوئی دامهزاندوه لهسهر بنههتنی که بننیازو بن پیوسته بهو پژیته نارهوایه، هموو بارو پووی ژیانی کومه لایهتی خوئی هوئیوهتهوه و دایرشتووه به جوئی که هیچ پیوستی نیه بهو جووه مامله نارهوایه، نهوه بهبن نهوهی که هیچ زیان بکات بههزبوونهوه و گهشهکردنی همیشیهی لهبارهی نابووری و کومه لایهتیوه.

۶- نیسلام کاتی پئی بدری پژیتمی ژیان دابنی به پینی بهرنامهی تاییهتی خوئی هرگیز پیویست نابنی به نههیشتنی بانک و شهریکهکان و هر شتیکی تری تازه که پیویستن بو بهزبوونهوه و گهشهکردنی ژیانی نابووری چهرخی تازه، بهلکو نهوانه هموو پاک نهکاتوه له چلک و چهپلی و سوو خوئی، نینجا لییان نهگهپی که نیش بکن به پینی چهند یاسایهکی تر که پاک و بیگردن لهو چلک و چهپلیه.

۷- پیویسته لهسهر هر کهسنی که نهیهوی موسلمان ببنی بروای ریک و پیکی ههبن بهوهی که به هیچ کلوجنی ناگونجنی خوا شتی قهدهغه بکات که ژیان پیویستی پینی ههبنی و بهبنی نهو پیش نهکوهی، وهک نهبنی که بهروای ههبنی که به هیچ بهنگ ناگونجنی که شتیکی بهدی زیان دهریبنی و کهچی له ههمان کاتدا ژیان و پیشکوهتنی ژیان بهسترابنی بهو شته بهدو پیسهوه، چونکه خوا داهیننرو بهدیبهننری نهو ژیانیه. نهو نادهمی کردوه به جینشین و کاربهدهست تیای دا، نهو فرمانی داوه به بهرزکردنهوه و گهشه پیدانی، نهو خوییه هموو نهمانهی ویست و ئیرادهی کردن، دهی کهواته هرکهس نهو بروایانهی نهبنی نهوا له نیسلام حالی نهبووه، هوئی حالی نهبوونهکشی نهو هموو فاک و فیک و پروپاگنده پیسو و ژاراویانهیه که چهند چهرخیکه بلاونهکرینهوه دهربارهی برواکردن بهوهی که پژیتمی سوو خوئی شتیکی پیویسته و ناچاری هیه پینی بو بهرزبوونهوه و گهشهکردنی نابووری و شاهدان کردنهوهی ولات و زهوی، نهو پژیته پژیتمیکی سروشتیه و نهبنی ببنی، دوو شت بوو بههوی و هرگرتن و برواکردن بهو پروپاگنده و فاک و فیکه:

یهکم: کانگای ئهو قسه پرپو و چانه ئهوانه بوون که به زاناو پۆشنیر بهناویانگ بوون، ئهوان به هموو جۆر ههولیان ئهدا بۆ چهساندنێ له دهرووندا، قهلمی خوێان خسته کار بۆ پازاندنهوه و لهبر چا و شیرین کردن.

دوهم: بههۆی ههول و تیکۆشانێکی سهرمایه دارهکان ژێانی تازه دامهزراو بهدی هات لهسهر ئهو پزێمه پیسه، بههۆی ئهوه وا گومان ئهبرێ که ژیان تازه ناگونجی بهبی ئهو پزێمه و ئهبی هه لهسهر ئهو بنهپهته بیته، بهلام ئهزو گومانه ناپهواو بئ بنج و بناوانه و لهسهر بۆش دامهزراوه، ههركهس بلێ ئابووری جیهانی ناگونجی لهسهر ههچ بنهپهتیکی تر بیجگه له بنهپهتی پزێمی سوو خوژی، ئهو كهسه ههلهیه و درۆیهکی زل ئهكات و واقعی میژوو ئهیخاتهوه به درۆوه، ئهوهتا به شایهتی هموو جیهان گهورهترین میری دهولتهی عومهری کوپی عهبدولهعزیزبوو که تهنها ههژارێکی تیدا دهست نهئهکوت و هموو کس به ئهوپهڕی ئارام و خوژی و ژێانی کامهرا نیهوه ژێانی بهسهر ئهبرد، لهگهڵ ئهوهدا ئهو پزێمه پیسه بهدلی ههچ کهسیکدا گوزهری نهئهکرد مهگر به تف و نهفرت لی کردن، لهپاش ئهو دهولتهی ئومهوی له ئهندهلوس و پۆژئاوا که بوو به سهرچاوه و کانگای شارستانی و ئاوهدانی و ژێانی کامهرا نی، بوو بهسهر مهشوق و مامۆستا بۆ زانیاری و شارستانی ئهوروپا، ئهو دهولته چهند چهرخێ بهو شیوه لهسهر رهپهوهی پێش کهوتن و کامهرا نی پۆشت و بهبی ئهوهی نزیک بکهوێتهوه لهو پزێمه بۆگهنه، ههروهها له پۆژهلاتدا دهولتهی عهباسی له چهرخه ئالتونیهکهیدا چهند چهرخیکی بهسهر برد بهبی ئهوهی بۆن و ههناسهی پیسی ئهو پزێمه بیته بهسهرا ئندا، کهواته لهم چهرخهشدا ئهگر نیازو نیته پاک بیته و وه ئهراوه بههیزییته هموو جیهان - یان ههچ نهبی گهلی ئیسلا - ئهتوانن خوێان پزگاریکهن لهو سهرمایه دارانه، که تالان کهرو دزو جهردهی جیهانن، ئهتوانن خوێان پزگار بکهن به تئ ههلدانی ئهم پزێمه و دهست بگرن بهو پزێمه پاک و بی لهکهی که خوا بۆی ههلبژاردن، ئهو پزێمه که بهدی هیفرا، ژیان بهرز بوویهوه و گهشهی کرد له ژێر سایهیدا له رابووردوودا، ههروهها زۆر ئاماده و گونجاوه بۆئهوهی ئهم ژیا نه بهرز - نوقسانه - وه گهشه بکاتهوه لهژێر سایهی دا، ئهگر خهلمکی ژیر بن و پئ بیهن بههۆی - نوقسانه - ختی و کامهرا نی خوێان، ئهتوانن خوێان پزگار بکهن لهو کۆت و زنجیره و بینه سایهی ئهم پزێمی خواوه ئهگر خێرو خوژی و پیت و فهرو کامهرا نیان ئهوی، بۆ خوێان لهگهڵ دهروون و رهوشت پاک و گهلی پاک و دا.

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَخْبِطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ

ههركاتى خهلكى بیدار بوونهوه و نیازیان کرد ریگه راستهکى خوا بدهنمهر، نهو کاته ناسانه و زانیانی نیسلام دهستیان نهگرن و پرنمونیان نهگرن که چون بپون بهو ریگه راستهدها، کهواته هیچ پیویست نیه لیزدها لهو بارهیهوه قسه بکهین، نهوهى که شایانی باس بوو باس کرا، لهبارهى هندی له زیان و شهرو خراپهى نهو پرنموره، دهرخستنی نهوهى که نهو پرنمه بوو ژبانی تابوری پیویست نیه، نهلین: نهو مروقهى کله پیش نیسلامدا له ریگهى راست ترازو نیسلام دهستی گرت و هینایه سهر ناوهراستی ریگهى راست ههر نهو مروقهیه کله پاش نیسلام ترازو له پنی راست، نیسلامیش ههر نهو نیسلامیه، کهواته به ناسانی نهتوانی جاریکى تر مروقى ترازو بهینیتهوه نهگهر خویمان نارمزویان لیى بیى. نینجا با بزاین چون بوو نهو شوپشهى که نیسلام کردی و هینای بهسهر نهو پرنمه بدهى که باو بوو له ناو مروقداو خهلك له ژر باری گرانی دا نهینالاند، با سهرنجیکى نهو هیرشه سامناکه بدهین کهبهم چهند نایهتى داهاتوهدها کردیه سهرى تا له رهگو ریشهى هینا، نهفرموی: ﴿الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا﴾ بهراستی نهوانهى کهسوو نهخون، واته وهرى نهگرن و نیتر به ههر جور به کارى نههینن ﴿لَا يَقُومُونَ﴾ ناوهستن یا راست نابنهوه له گورمهکانیان له پوژى دواىى دا ﴿لَا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَخْبِطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ﴾ مهگهر به وینهى وهستانیان راست بوونهوهى کهسینک که شهیتان دهستی لی وهشاندهی و دوچارى شیتی و فنى کردین، واته سوو خور له سهر شیوهى فیدارو شیت له پوژى دواىى دا زیندوو نهکرتتوه، وهک له ههدیسینکدا به پوونى هاتوهه که (تهبرانى) نههینى له (عهرفى کورى مالیک) هوه که پیغهمهر (ﷺ) پنی فرموو: (خوت بیاریزه لهو گوناها نهى که لیبووردن و سهرینهویان نیه، شاردنهوه و دزی کردن له غنیمت، ههرکس ههرچى لابهدا له پوژى دواىى دا بهشیتی زیندوو نهکرتتوه)، نینجا لهم نایهتهى خویندهوه، پهنگه نهو شیوهیه بکری به نیشانهیهک که سوو خورانی لهو پوژه سامناکهدا پی بناسری، نهوهش توله و سزادانیکى تایبهتیه، پهنا نهگرن به خوا لهم ههرهشه و ترساننده نهرونیه که بهراستی مافى نهوهى هیه ههر به بیستهکى موچرکه بیته به لهشدا، نهو شیوهیه شیوهیهکی بینراو ناسراوه نامادهى نهکات له پیش چاو تا نهرونی سوو خور داخلهکن و ههستی بیته جوش و پاپهپی و لهو باوه پیسه

بېتە نەرمە، ئەم ھىرەس و تەمەعە پېسە لەدل نەركات و واز بېنىئى لە خوین مژى! بەراستى
 ئەگەر وورد بېتەمە لە ھالى سوو خۆرمەكان بۆمان نەرنەكەمۆئى كە ھەر لە ژيانى ئەم
 جېھانەدا دووچارى ئەم شىۋە ئەبن، ئەيىنى ئەوانەى كە سەر ئەكەنە ئەم كەرمە پېسە
 رەوتيان لى تىك ئەچن و ھوشيان نامىنى نە بەلاى خۇيانەمە و نە بەلاى ھېچ كەسى ترمە،
 شەم و پۇژ وان لە مەراقدا و ھەر بىر ئەكەنەمە لەم ھەممو قەرزە و لە سوودەكانى، نەخەم و نە
 خواردنى ئاساييان لا ئەمىنى، زۆر بېنراوہ لەوانەمە كە زۆر جار نان و خوانيان بۇ ھىناون و
 ھېچ ھوشيان لەلايەمە نەماوہ تا سارد بووتەمە و بەكارى خواردن نەماوہ، ناچار بۇيان
 گۇپراوہ بە خزانىكى تر تا سى چوار جار، وە بېنراوہ كە ھىنى و ايان بووہ بە تەنيا لە
 ھۆدەكەى خۇى دا دانىشتووہ و بە تەنيا لەبەر خۇيەمە قەسەكەت و جنىو بە خۇى ئەدات كە
 چۇن ئەم ھەممو پارەى بلاوكردوہ تەمە و چۇن كۇيان بكا تەمە و سوودەكەيان وەرگىتەمە،
 دەى ئەگەر ئەمە دەست لى وەشىئراو و شىئ نەبىئ، ئەى دەست لى وەشىئراو و شىئ
 كامەيە؟ ئىنجا ئايا لە پەوى پاستى دا دەست وەشاندن بۇ شەيقان ھەيە، وەك دىمەنى
 ئايەتەكە ئەيگەيەنى، يان ئەمە شتىكى خەيالەو لەم ئايەتەدا ھاتووہ بە پىنى بىرو باوہرو
 تىگەيشتنى خەلكى بە تايبەتى عەرەبى ئەم سەردەمە كە برويان بەم جۇرە شتانە زۆر بەھىز
 بووہ! بىگومان زانايانى ئەھلى سوننەت لەسەر راي يەكەمن لەبەر روالەتى ئەم ئايەتە و چەند
 ھەدىسەك كە بەھىزن و بە پەونى دانى پيا ئەنن،(موعتەزىلە) و(قفالى شاشى) لە زانايانى
 شافىعى لەسەر راي دوومەن، ھېچ بەلگەيەكى بەھىزىشيان بە دەستەمە نىە بىجگە لەمەى كە
 موعتەزىلە و ھەندى كەس ھەرچى دووربىئت لە تىگەيشتن و ژىرى خۇيانەمە دانى پيا نانن،
 بەراستى ئەمەش شتىكى ناپەوايە. خاوەنى(روح المعانى) خوا پايە و رادەى بەھشتى زۆر
 بەرزىكاتەمە لە تەفسىرى ئەم ئايەتەدا ئەندازەيەك دىرژى داوہ بەم باسە و بەراستى جوانى
 فەرمووہ و سەرنجى خوینەر بە لاي دا پائەكىشم كە چاوينكى پىندا بگىرن.

ئەم سوودەى كەلە سەھمى نەفامى دا باو بووہ ئەم ئايەتەنە و ئايەتەكانى تر ھاتن لە
 يەكەم جارەمە بۇ قەدەغەكردن و نەھىشتنى دوو جۇرو شىۋەى سەرمەكى بووہ!
 سوودى(النسيئة) كە بە ناويانگ ترە و ئەمەيە كە پارە و مالىك ئەدرا بەقەرز مانگى يا سالىك
 بە ئەندازەى زيادە و قازانچ بەرامبەر ماوہكە و قەرزەكەش ھەروەكو خۇى بىمىنى لە كەردنى
 قەرزەكەدا، ئىنجا كاتى ماوہكە دوايى ئەھات خاوەن قەرز داوايى قەرزەكەى لى كرد، ئەگەر
 نەبىوايە بۇى دوا ئەخست و زيادە سوودى ئەخستە سەر، جارى وا ئەبوو قەرزەرەكە

ئەيەبۇو چەند جارنىك ماۋەكەي دوايى ئەھات و ھەر جارنى ئەخستە سەر بەھۇي ئەۋەو
 چەند چەندانە ئەبۇۋەۋە، ۋەك لە ئايەتى سورەتى ﴿آل عمران﴾ دەست نيشانى بۇ ئەكات و
 بەيارمەتى خوا پىنى ئەگەين، ئىنجا لەم سەردەمى دوايىيە و لەم چەرخى ئەھامى تازەدا
 دەستىكىيان تى خست و ئەۋمىيان نەھىشت كە لە يەكەم جارەۋە قەرزەكە بۇ ماۋەي مانگ يا
 سال بىرى، بەلكو ھەر لە رىۋە قەرز ئەدرى سالى يا مانگى بە ئەۋەندە سوود، ئىتر چەند
 مانگ و سال بە لايەۋە بى، ئەم شىۋەي تازە ھەرچەند بە پۋالەت چەند چەندانەكەي
 نەھىشت، بەلام لەراستىدا بۇ زۆر كەس نەھىش ھەرچەند چەندانە ئەبىت، چونكە ۋا ئەبىت
 چەند سال و بە ماۋەي ژيانى كابرا قەرزەكە ناداتەۋە و چەند قەرزى كردوۋە دووقات سى
 قاتى سوود ئەدات و بن مايەكەشى ھەر لە گەردندايە.

سوود(فضل) كە ئەمەيە شتى بىرى يا بىفرۆشنى بەشتى لە جۆرى خۇي لەگەل ئەۋەدا
 يەكىكىيان ئەندازەي زياتر بىت، ۋەك كىرىن يا فرۆشتنى مەنى گەنم بە مەن و نىۋىك، يا
 كىلۋىك ئالتون بە كىلۋو چارەكى ئالتونى تر... ھەرۋەھا.

جۆرۋ شىۋەي يەكەم بە پىنى قورئان و ھەدىس و بىرىارى ھەموو زانايان قەدەغەيە و
 يەكىكە لە گوناھە زۆر گەرەكان، جۆرى دوۋەمىش بەپىنى ھەدىس و بىرىارى زانايان
 قەدەغەيە،(ئىبن و عباس) -خوا لىي رازى بى- لە يەكەم جارەۋە ئەم جۆرى دوۋەمەي بەلاۋە
 ھەرام نەبوو تا ئەم ھەدىسەي پىن گەيشت كە(ئىمامى موسلىم و بوخارى) ئەيھىنن لە(ئەبو
 سەئىدى خدرى) ھە -خوا لىي رازى بى- كە پىغەمبەر(ﷺ) فرەموي: (ئالتون بە ئالتون و
 زىو بە زىو، گەنم بە گەنم، جۆ بە جۆ، خورما بە خورما، خوي بەخوي، ئەبى بە ئەندازەي يەك
 بن و ھەردوۋ ھازىر... ئىنجا ھەر كەس زىاد بەدات يان داۋاي زىاد بىكات بىن گومان ۋەرگرو
 بەدەر ئەبن بە سوود خۆر بە يەكسانى...)

لەپاش بىستنى ئەم ھەدىسە ئەۋىش پەشىمان بوۋىەۋە و بىرىارى ھەرامى ئەم جۆرە شىدا،
 ئەم جۆرى دوۋەمە ھەرچەند ئەۋ ھەموو شەرو خراپەي تيا نىە كەلە جۆرى يەكەم داھەيە،
 بەلام بۇنى ئەۋەي لى دى لەۋەدا كە ئەمىش ۋەك ئەۋ بەبىن كەدەۋە مال مالى لى پەيدا ئەبى،
 بەبىن بىرىتى و بە دەل زىادە ۋەر ئەگىرى، ئەمىش ۋەك ئەۋ ۋەك ئەۋ لە دەروونىكەۋە ھەلئەقولنى
 كە پىرە لەخوود پەرسىتى و باۋدانى خۆبە سەر غەبىردا، پىرە لە تەماع و تىر نەبوون و
 چاۋبىرىتى و ھەول و تىكۇشان بۇ كۆكردنەۋە دەستكەۋتنى مال بە ھەر جۆرۋ شىۋەيەك،
 كەۋاتە ھەر كەس فىرى ئەم جۆرە بوو لە سەرەنجامدا فىرى ئەۋ جۆرەش ئەبى، كەۋاتە مافى

خوښه تی بهو توندو تیږه هم جوړهش قدهغه بکړی، لهم جوړی دوومه‌دا پیوښت کراوه که هر دوو مالکه دهست به دهست بنو بکړو بفروښ هرکس شتی خوږی وهرگرځی لهو شوښه‌ی که مامله‌کې تیډا نه‌کهن، هیچ کام نه‌کړی به قمرزو وهرگرته‌موکه‌ی دوا بخړی - نیتر با زیادهش وهرنگه‌کړی - له‌بهرته‌وه‌ی به‌هیچ رهنګ سر نه‌کیشی بۇ سوودو به بوښه‌ی دواخستنه‌کوه زیاده بسینړی، تا لهو راده‌یه پیغه‌مبهر (ﷺ) بیزار بووه له سوودو ویستی که تارمایه‌کشی دهرنگه‌کوی له هیچ جوړه مامله‌یه‌کدا! شته‌که بهو جوړه بیزارو بووه لای لهو ویستوویته‌ی لهو بیروباوهره له پرشه‌بینی و چاره‌سری لهو دهره کوشنده بکات که جیهانی نه‌قامی دهرده‌دار بوو پی‌یوه، که‌چی به‌داخه‌وه زور کس هن که خوږیان به موسلمانیش دانه‌نین له‌وانه‌ی که بیروباوهری سه‌رمایه‌داری کاری لی کردوون و خوږیان بۇ ناگیر له ناستی دا، له‌وانه نه‌یان‌ه‌وی هر جوړی یه‌کم قدهغه بکړی، نه‌ویش له‌سر لهو باره‌ی کله سه‌رده‌می نه‌قامی دا کراوه، نیتر جوړی دووم و هم شیوه سوودانه‌ی که لهم نه‌قامی تازه‌دا داهینرون، هموو نه‌مانه به‌ناوی نیسلاموه حلال بکن به‌ناوی نیسلاموه! به‌لام هر همل و تی‌کوشانیکیان کرد لهو باره‌یوه هیچ نرخیکی نیه لای هیچ موسلمانیکی تی‌گه‌یشتوو، موسلمانی راسته‌قینه نه‌زانی که نیسلام دږی لهو پږیم و مامله‌یه نیتر به هر ناوی و له‌ږیر هر په‌رده‌یه‌کدا بښت، به هر فیل و تله‌کبه ناوی تری لی بنړی وهک لهو دوو جوړه‌ی که باوویون لهم ولاته‌ی نی‌مه‌دا:

یه‌کم: به‌ناوی سه‌له‌موه بهم رهنګه دوو دیناری نه‌دا به قمرز - به‌ناوی خوږایی و به‌بن هیچ - به‌لام له‌بری لهو دوو دیناره قمرزه پاره‌یه‌کی زور که‌می نه‌دا به سه‌له‌می تمنی لوکه به قمرزداره‌که و نه‌ویش له ناچاری دا لهو پاره که‌می وهرگرت و له‌کاتی حاسلاتدا تمنی لوکه‌ی پی نه‌دا له‌گه‌ل دوو دیناره ده‌ستیه‌کدا، که به‌راستی نه‌گه‌ر لیک بدریته‌وه وهک چهند چهندانه‌کھی سه‌رده‌می نه‌قامی پی‌ش نیسلام و ابوو.

دووم: به‌ناوی (بیعی بالوفا) بهم رهنګه نه‌ندازمیک پاره‌ی قمرز نه‌کرد له پاره‌داره‌که، به‌لام ریک نه‌ینموت مانگی نه‌ومنده سوودم بدهری، به‌لکو خانووه‌کھی پی‌نه‌فروشت بهو پاره‌یه له‌سر بریاری لهوه هرکات پاره‌کھی دایه‌وه لهو فروشته هلوه‌شیتوه، نینجا هم ستمکاره خانووه‌کھی نه‌دا له کړی به هرزاره‌که به مانگانه و هموو مانگی کړی خوږی لی وهرنگرت له‌پاشان کابرای هرزار هرکات بوی هلسوپایه پاره قمرزه‌کھی نه‌دایه‌وه و هموو کړی لهو ماوهش هروا نه‌پړی، ده‌ی نایا نه‌مه ریک و پیک سووده چهندانه‌که نیه؟!

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلَ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا

خوای گموره نهو هرهشه سامناکهی لیگردین، نینجا نهفرموی: ﴿ذَلِكَ﴾ نهو سوود خواردنهیان، یان نهو سزای که بویان باس کرا، ﴿بِأَنَّهُمْ قَالُوا﴾ بههوی نهوه بوو که نهیانگوت ﴿إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلَ الرِّبَا﴾ فروشتن و کرین هر وهک سوود وایه، بهم پهنگه فروشتن شتنی که درهمنی بدهی بدهو درههم وهک فروشتنی درهمنیک بدهو درههم وایه، واته نهو دووانه وهک یهک وان، کهواته نهگمر سوود حرام بیئت شمبنی کرین و فروشتنیش حرام بی، وه نهگمر کرین و فروشتن حلال بیئت شمبنی سوودیش حلال بیئت، وه هیچ هویهک نیه بو پهوادانی کرین و فروشتن و پهوا نهدانی سوود.

نهوانه نهو پهخنهیان گرت و نهوهیان کرد به بهلگه بو خوویان، بهلام خوا دای له دهماخیان و نهو یهکسانیهی بدروخستهوه که نهوان بریاریان لهسردا بهمهی که فرموی: ﴿وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا﴾ خوا فروشتنی حلال کرد و سوودی حرام کرد، کهواته نابی نهو دووانه یهکسان بن، شمبنی بریار هر بریاری خوا بیئت و نابی هیچ کهس گوی بگری بو هیچ بریارو قسه و باسیکی تر نیتر تنبگات لههوی بریاری خوا یان تنبگات، نینجا بیگومان هرکهس ژیر بیئت به هندی بیرکردنهموه بوئی دهرنهکوی که نهو بریاری یهکسانیه ههلهیه و نهو دووانه بهراورد ناکرین به یهکتر لهبر هم هم چند شتنه ناشکرا و پوونانه:

۱- کرین و فروشتن دهست نهوا بو قازانج و زیان، بهلام سوود همیشه قازانجی مسوگهره.

۲- کرین و فروشتن لیزانی ولینها تن و تیکوشانی نهوی، بهلام سوود هیچ کامی ناوی و پارهدار پارکهی نهوا و نیتر خوئی پالی لی نهواتهوه و قازانجیشی وهکو گوتمان مسوگهره.

۳- سوود خواردن خهک پهک نهخات و نهیوهستیننی لهکارو کاسپی و پیشهسازی که نهوهش به زیانی خهکی تهوا و شمبنی به پیچهوانهی کرین و فروشتنهمه.

۴- لهسووددا نهو زیادهیه لهمالی هژارو داماوکه هررا نهروا به خوایی بهبی بدهل و بریتی له ههمو کاتیکدا، بهلام کرین و فروشتن نهگمر هندی جار برپا نهوا له هندی جاردا قازانجی دهست نهکویتهوه.

۵- بیجکه لهمانه نهفرموی: ههمو شهر و خراپهی که باسمان کردن له سرههتا و پینش کهیشتن به نایهتهکه کوئنهبنهمه له سووددا و کرین و فروشتن پاک و خاویئن لییان.

فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ

فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٧٥﴾ يَمْحُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُرِي الضَّكَاةَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ ﴿١٧٦﴾

بن گومان پیش هاتنی نیسلام و تاکاتی هاتنه خواروهی نهم نایهته بهبن لپرسینهوه
سهرکراپوهه سوود خواردن، به جوړی بوو بوو به شتیکی گهره و گرنګ له نابووری و ژبانی
کوومه لایهتی دا، نینجا قورشان وه که قدهغهی کرد، چاره سهری نهوه شی کرد که لهو
قدهغهمکردنوه کاری نابووری و کوومه لایهتی بشیوی و بکویته لمره، نهوهش بهمه که نهم
یاسای قدهغهی هه بؤ داهاتوو بیته و نهگهریتوه بؤ نهوهی کله پیشهوه بووه، نهم
چاره سهرشی به شیوهی یاسایهکی گشتی هینا نک تایهتی هه بهو سوودهوه، نهفهرموی:
﴿فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ﴾ نینجا هه کس په ندو ناموژگاریهکی بؤ هات له لایه
په روه دگاریهوه، وه نهم ناموژگاریهکی کله نایهته دا کردی بؤ قدهغه کردن و کوتایی
هینان له پهو دانی سوود و خواردن، ﴿فَأَنْتَهُنَّ﴾ نهو کسهش کوتایی هینا ﴿فَلَهُ مَا سَلَفَ﴾
نهوا بؤ خوویهتی نهوهی که تیپهری کردوه له پیش ناموژگاریه کدا، واته هه چو و هرگرتوه
لینی ناسه نریتهوه، ﴿وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ﴾ وه کاری نهو حواله ی خوییه، له مه دا پاداشتی بداتهوه
له سهر نهو کوتایی هینانهی، یا له مه دا یارمهتی بدات بؤ نهگه رانهوه بؤ کاری لهوه و پیش، یا
له پوژی دویای دا خوا خووی نه زانی چی دهریاره ی نهکات، نهم فهرموودیه زور بهکاره بؤ
تهمن و هرگرتن و کوتایی هینان، هه میسه نه یخاته نیوان ترس و هیواوه، ﴿وَمَنْ عَادَ﴾
هه کس بگهریتوه بؤ باری لهوه و پیشی، بهم په نګه سوود بخوات و به شتیکی راست و
پهوی بزانی و بهر بهر هکانی له سهر بکات ﴿فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ نهوانه بؤ هه میسه ی لهو
ناگره دا نه میهنهوه، چونکه شتی که خوا حهرامی کردوه نهوا به حه لالی دانه نین،
هه کس سیش بهو جوړه بیته و له سهر نهو باره بهر بی بروایه و بی برواش جیگای دوزه خه به
بی برانهوه - خوا بهمانپاریزی له سزای دوزه خ - نینجا قورشان نهو سوود خورانه نه ترسینن
بهبن پیت و فهری سوود، بریاری پیت و فهر نهوا بؤ خیره صده قه که دژو بهرام بهر بؤ
سوود، نهفهرموی: ﴿يَمْحُ اللَّهُ الرِّبَا﴾ خوا سوود که م و بی پیت و فهر نهکات، ﴿وَيُرِي الضَّكَاةَ﴾
وه خیره خیرات زیاد و پیت دار نهکات، بهلن به راستی هه ره شه و به لینه که ی خوا راسته،
نهوانه ی که سوود خورن ههچ خیره خوشیهک نایینن له مال و سامانه پیسه که یان، پاروویهک

بهیچ داخ و خففت ناخون، بهخوشی نازین و به خوشیش نامرن، لهپاش خویمان مال و
 داراییهکیان به ماوهیهکی کم نامینئ و بئ سئرو شوین ئهروا، هر گهل و ولاتیک سوودی
 تیدا بلاوبیتوهه - هرچهند به پوالت دارایی و هوئ گوزهران و ژئانی خووشی زور
 بهلیشاوبئ - ئه گهل و ولاته ژئانیان تاله و بهیچ نارام و ناشتی ژئان ئهبنه سهر، مروفایهتی
 لهناویاندا ههلهنگیرئ، ئینجا لهم بارهیشوهه هر کسئیک که زهکات دهر و خیر و خیرات کهره
 همیشه له خووشی و نارام و ناشتی دا ئهبینرئ، هر گهل و کومهلیک که دامهزایی لهسهر
 کومهکی و دهست گیرئی و بهزهیی و چاوپووشی لهنیوان یهکتردا، لهپشت بهستن به خوا و
 چاوهروانی پاداشتی خوا، ئهوا خوا همیشه نارام و خووشی و کامهرائی پشتوهه بهسهریاندا،
 پیت و فهری خستوته سامان و پوژی و پولهیان، تهنروستی و هیزو پهحهتی پیداون، ئهوا
 کهسانهئ که نهه حقیقهتانه نایین له ژئانی مروفا، بهراستی یان خویمان له ناستی دا
 کویر نهکن، یان به خویمان نازانن پهردهئ ئهستور هئنراوه بهسهر چاویاندا لهلایهن
 سرمایه داره سوود خورهکانهوه، هر له جیهاندا سوود بهو جوړه بئ پیت و فهرنهکات،
 خیر و صدهقهش بهو جوړه پیت و فهرو خووشی تنهخات، ئیتر با پیت و فهرو خوشیهکی
 له پوژی دوائی دا بوهستی وهک له چهند هدیسا هاتوه، با ئهوا سزاو نازارو بهدبهختیهئ
 کهله سوود خواردنوهه پیدئا نهبئ بوهستی که سوود خور له پوژی دوائی دا دووچاری
 نهبئ. ئهوا کهسانهئ که سهر نهکنه سوود خواردن زور سپله و ناسوپاسن بهرامبهر خوای
 خویمان، چونکه هیچ نادهن لهپئی خواداو دهست گیرئی بهنده ههژارهکان ناکهن، زور
 تاوانبارن چونکه ئهوا مالهئ که خوا پئی داون له خوین مژینی ههژارهکاندا بهکاری نههئین،
 همیشه ئهوانهوی ههژاری و بئنهوایی بلاو بیتوهه تا سوود زیاتر بهبره و بیت، ئینجا پاش
 نهوهئ که خوا سوودی حرام کرد هرکس به حالئی دابئی، به بئپروا دانهئری و لهپیزی
 موسلمانان دهرنهچئ، ئیتر هرچهند به دهم خوئی به موسلمان بزانی و فهززهکانیش
 بهجئینئ، جا نهه فهرموده سامناکهئ دا به گوئی هههوندا: ﴿اللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَتِيمٍ﴾
 خوا هیچ کهسئیک ناوی که سهریکاته سپلهیی و ناسوپاسی، یا سهریکاته بئپروایی بهم
 پهنگه نهوهئ که خوا حرامی کردوهه ئهوا به حالئی دابئی و سوورین لهسهر نهوه، سهر
 بکاته تاوان و خراپهکاری، کهواته نهوانهئ ناوی که سوورن لهسهر سوود خواردن و به پهوای
 نهزانن، هرکهسئیکیش خوا نهیهوی له پوژی دوائی دا بهش بپراو بئ یارمهتی دهر نهبئ.

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ

نیجنا بهرامبر شو پوو پره ره شهی شو بهش بپوانه، نه فرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ به راستی نهوانه‌ی که بپروایان هینا و کردهوی چاکه بیان کرد، ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ بهرک و پیکس نوئیژان به جی هینا، ﴿وَأَتَوُا الزَّكَاةَ﴾ وه زهکاتیان دا، نم دوو کردهویه لوتکه‌ی هموو چاکه کانن و دوو پایهن له پینج پایهکانی نیسلام، گه ورهترین کردهوی له شی و دهرورنن، له بر نهوهی له ناو کردهوه چاکهکاندا به تایبهتی باسی کردن، ﴿لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ بو نهوانه‌ی ههیه پاداشتی به لین و پیدراوی خوین لای پهروردگاریان، ﴿وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ﴾ هیچ ترسیان نابن له ناخوشیهکانی بوژی لوابی، ﴿وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ نهوانه غمبار نابن لهو پوژدها بو هر شتی کله دهستیان دهرچوه له جیهاندا.

به راستی باسی زهکات بهرامبر سوود و سوود خواردن نیجگار به جی‌یه، چونکه زهکات مانای بهخشینی مال به خو پایی و بهین بهدل! نم زهکاته که پایه‌یکی گرنکه له پایهکانی نیسلام، مایه‌ی چاک کردنهوهی مال و دهرورنی خاوهن مال، هوی یه‌کیتی و برایتی و خوشه‌یستی و بههیزی گله، هر وه‌ها تاقی کرایه‌وه له چهند چرخدا که چاره‌سهره بو زوربه‌ی قورت و گری کویرهکانی گله، نه‌گر کار به‌دهستی موسلمان به ته‌واوی وه‌ری گری و به گویره‌ی فرمانی خوا بیگه‌یمنی به جی‌ی خوی، نم زهکاته که داهات و دهست کهوتیکی گه وره‌یه، چونکه بریتیه له دوو نیو له سه‌دای هموو سامانی گله تا (۵٪) و (۱۰٪) و (۲۰٪) نم دهست کهوته زور قبه‌یه به سووک و ناسان وه‌ر نه‌گیری و به خوشی دل و دهرورنه‌وه، بهین منه‌تنان، بو جوړه وه‌ر نه‌گیری لهوانه‌ی که نیسلام پهروردیهان نهکات و پی‌یان نه‌گه‌یمنی، نم زهکاته که نه‌وه پله و پایه و نرخیه‌تی، به داخله به هوی دوور کهوتنه‌وه له نیسلامه‌وه گه وره‌یی و گرنگیه‌کی فراموش کراوه، به لکو به پیچه‌وانه‌وه له دهرورنی زور که سدا به شتیکی کهم بایه‌خ و بی‌نرخ سه‌یر نه‌گری، سه‌رسور نه‌مینتی له‌وه‌ی ده‌ولتی بیی شو هموو خیر و بی‌ره کوپکاته‌وه و بیگه‌یمنی به شوینی خوی، له کاتی‌کدا که زهکات هر له‌دهست دارو ده‌ولمه‌ندان نه‌سینری و بو هه‌ژارانیش نه‌گه‌ریته‌وه، به لام سه‌رسور نامینتی لهو هموو باخ و سوود زهویه که ده‌ولته‌کان به زور نه‌یسینن زور تر له هه‌ژاران و هه‌ژاران که متر لینی

بهرمه‌ند نهن. له چرخى نه‌فامى ئىسلام دا پزىمى سوود خۇزى له‌ناو گله‌دا پىشه‌ى
داكوتا بوو، به جۇرئىكش بوو كه كاروبارى ئابورى و كۆمه‌لايه‌تيان به‌سترابوو بهر پزىمه‌وه،
باوى قورئانئىش وايه له چاره‌سه‌ركردنى نهو جۇزه نه‌خۇشيانه‌دا توندو تىزى به‌كار
نه‌نه‌هينا، يه‌كسه‌ر له پىزه قه‌ده‌غى نه‌نه‌كردن، به‌لكو به‌ره‌به‌ره و به چهند قۇناغىك، وهك له
مه‌سه‌له‌ى قه‌ده‌غىكردنى عه‌ره‌قدا بهو جۇزه‌ى كردو به چوار قۇناغ بۇ يه‌كجار قه‌ده‌غى كرد،
جا له‌به‌رئوه له مه‌سه‌له‌ى سووديشدا په‌له‌ى نه‌كردو هه‌ر له يه‌كه‌مجاره‌وه قه‌ده‌غى نه‌كرد،
به‌لكو نه‌ميش چوار قۇناغى بېرى:

يه‌كهم: له سووره‌تى پۇمدا كه ده‌ست نيشان نه‌كات به‌بىن فه‌رى سوود به‌لاى خواوه و
نه‌فه‌رموى: ﴿ وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ رَبِّ لِيَرْبُؤُوا فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُوا عِنْدَ اللَّهِ ﴾ نهو قه‌مزه‌ى كه داوتانه بۇ
سوود بۇئوه‌وى به‌سه‌ر مالى خه‌لكدا زياد بكات نه‌وه لاي خوا زياد ناكات.

دوهم: له سووره‌تى ﴿النساء﴾ دا كه ته‌شه‌ر نه‌دا له جووله‌كه به چهند تاوانئى كه بوو
به‌هۇى نه‌وه قۇله‌يان لى سه‌نرا، يه‌كئى لهو تاوانانه سوود وه‌رگرتيان بوو كه جله‌وگىرى
كرايوو لىنى، فه‌رموى: ﴿ وَأَخْذِهِمُ الرِّبَا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ ﴾ نهو دوو نايه‌ته هه‌رچهند سوود قه‌ده‌غه
ناكهن له‌سه‌ر خه‌لك، به‌لام په‌ندو ته‌مى‌يه‌كى ئاشكراى تيايه بۇ موسه‌لمانان كه دوور كه‌ونه‌وه
له سوود خواردن.

سئ‌يه‌م: سووره‌تى ﴿آل عمران﴾ كه جله‌وگىرى نه‌كات لىنى و بىزارى ده‌ره‌به‌رى و له‌به‌ر چاو
ناشه‌رىنى نه‌كات، نه‌فه‌رموى: ﴿ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا رِبَاكُمْ وَأَضْعَفُ اللَّهُ نُصْرَتَهُ ﴾ نه‌ى
نه‌وانه‌ى كه بېرواتان هيناه، سوود مه‌خۇن به شىوه‌ى چهند به‌رامبه‌رى.

نه‌م نايه‌ته هه‌رچنده جله‌وگىرى لى نه‌كات و قه‌ده‌غى نه‌كات، به‌لام به ته‌واوى نادا
له‌بىنى و هه‌موو جۇزه‌كانى قه‌ده‌غه ناكات وهك له‌م شوئىنى چواره‌مى ئىره‌دا كه به‌م حوت
نايه‌ته درىزه‌ى دا به باسه‌كه‌ى و به ته‌واوى له پىشه‌ى هيناه و هيجى تيا نه‌هيشته‌وه، به
تايبه‌تى نه‌م چوار نايه‌ته‌ى كه دىت و مه‌به‌سته‌كه باشته‌ر پرون نه‌كاتمه‌وه، هه‌ره‌شه‌يه‌كى
يه‌كجار سامناكى تيايه ده‌ره‌به‌رى نه‌وانه‌ى كه واز له سوود ناهينن، نه‌فه‌رموى: ﴿ يَأْتِيهَا
الَّذِينَ ءَامَنُوا ﴾ نه‌ى نه‌وانه‌ى كه بېرواتان هيناه ﴿ اتَّقُوا اللَّهَ ﴾ له خوا بترسن و خۇتان بپارىزن له
نا فه‌رمانى،

وَذُرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٧٨﴾ فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ

﴿وَذُرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا﴾ واز بیندن له هر نه اندازه سوویدیکتان که به لای خه لکیه مه ماوه ته مه. له نایه تی به که مدها چاوپوشی کرد لهو سوودانه که له پیش قهدهغه کردندا وهرگیران و خوراون، نه مه بوو فرموی: ﴿فَلَا مَا سَلَفَ﴾ نه مه ی که تیپیری کردوه و وهرگیراوه لی ناسینریتمه، نینجا له وانیه گومان بپرایه که نه وهش ماییتمه و نه گیرایی هر چاوپوشی لی نه کری، له بهر نه مه لی ردها پوونی کرده و فرموی: دهست له وانه هه لگرن ﴿إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ نه گهر نیوه بپواداران، واته نه گهر به راستی بپواداران، چونکه نیشانه ی بپوای راسته قینه گوئی پرایه لی و فرمان به ریه، به لی بی گومان نه وان و هر که سی تریش به مهر چی له ریزی بپوادار دهرنا کرین که هیچ جوړه ره خنه و نیگه رانی و بیزاریان نه بی له هیچ یاسا و بپرایکی خوا، به دل مل که چ بن بو هر فرمانیکی خوا و خویان به ستمکارو تا وانبار دابنن له سر هر بی شمر عیه که هه لسن پی، هر که س بهو جوړه نه بی له شمر عدا بپوادار نیه، هر چند به دم جاپی بپواداری و مل که چی بدا بو خوی و فرزه کانیش به جی بینن.

خوا میهره بانی له گهل کردن وازی لی هینان له مه ی که خوار دبویان پیش هاتنی نایه تی قهدهغه کردن، داوای نه وانیه لی نه کرد نه مه، ماله کانی داگیر نه کردن نه هه موی و نه نه و به شمشی که تیکه لی سوود بوو بوو، چونکه له نیسلام دا تا یاسا و بپرای دهر چنه چی و رانه گیه نری قهدهغه کردن نیه یاسا و بپرای له نیسلام دا ناگه ریتمه بو رابوردو که نه وهش زور راست و به جی یه و پره له داد، جا له بهر نه مه لهو قهدهغه کردندا هیچ نازاوه و سر شیوانیکی کو مه لایه تی و نابوری پووی نه داو به ناسانی چاره سهری نه و دهره کوشنده ی کرد که چند چرخ وزه مان جیگیر بوو له لهش و دهارو ههست و دهرونی نه گه لدا.

نیسلام هر چونی یاسا و بپرایه کانی پر له داد و راستیه، له هه مان کاتدا په یوه ستیان نه کات به بپروا له خواترسی بپوادارانه مه، به هوی نه مه و چاودیر و پاسه وانی دهره و به هوی زور و دهسه لاتی کار به دهسته مه، نه ک وک یاسا و بپرایه دهست کرده کان که نه و

چاودئرو پاسهوانه دهر و نيهيان نيه و هر زور و سه لاتی کار به دست چاودئرو پاسهوانیهتی، بن گومان فیل و دزی هر له پاسهوانی دهر و نونی ناگری و فیل و دزی له پاسهوانی تر به تهنیا ناسانه، جا له برئهوه نیسلام کاروباری خوی به ناسانی بهرئوه ثبات و له سه دا سد له نیش و کاری خوی دا سرکه و توه، به لام پژیمة دست کرده کان سرکه و تونین و کاروباریان قورس و گرانه و پوخله و ناپوخته!

بهشی بهکمی نم نایهته هاندانه و خستنه سوزو پرؤشه له سر کوتایی هینان له سووده پیسهی کله پیئشهوه کراوه و ماوه توره لای هزارهکان، نینجا له بهشی دووه مدا هر شهیهکی زور سامناک ناراسته نکات که هرکس فام و تیگه یشتنی هه بن خوی بو ناگری و دست به جی کوتایی نههینن، نه فرموی: ﴿وَإِنْ لَمْ تَمْلُوا﴾ نهوهی که فرمان پیدان نایکن، واته له خوا ناترسن و واز ناهینن له سوودهی که ماوه توره، نیتر به حرامی نهزانن یان نا، ﴿فَأَذْنُوبُ يَحْرَبُ مِنْ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ نهوا بن گومان ناگات له جهنگیکی گوره بیت له لایه ن خواو پیغه مبرمهیهوه، واته ناماده بن خواو پیغه مبری خوا جهنگتان له گهل نهکن!

هاوار بو نهو وه سامناکه، جهنگ له لایه ن خواو پیغه مبرهوه، جا مروة لاوازو بن کس بو کوئ دهر نه چی و چی پی نهگری بهرامبر نهو هیزو سه لاته بن سنوره که بونهوه له ناستیدا نه لرزی!

له پاش هاتنه خوارهوهی نم نایهته پیغه مبر (ﷺ) فرمانی دا بهکار به دهستی مهکه که جهنگ بکات له گهل نهوانهی که کوتایی نههینن و داوای سووده که یان بکن، له خوتبهی حه جی مالئاوایی دا فرموی: (هموو سوودئ کله سردهمی نهفامی دا کرابن لبراو له ژیر نم دوو پیئمه دایه، یهکم سوودئ که لای بهرم سوودی عهباسی ماممه)، فرمانی نه دا به سهندنهوهی نهو سوودانهی کله چه رخی نهفامی دا خورابن، که واته له سر کار به دهستی موسلمانان - له ناو گهل موسلمانان - جهنگ کردن له گهل نهوانهی که دست بهرداری پژیمی سوود خوری نابن، له فرمانی خوا سرکیشی نهکن هر چه ند بلین نیمه موسلمانان، چونکه نهگر به حه لالی دانهینن نهوا له ریزی برواداران دا دهر نه چی و هه لئه گهرینهوه له

نیسلام، که توانمش نهگر تهوبه نهکن نهبن بکوژین، نهگر بهحرام و تاوانیشی نهزانی و نهیشی کن، نهوا هلهنگهپرینهوه له میری و کاریدهستی نیسلام، دیاره نهگر لهمشدا تهوبه نهکن خوینیان ههلاه، وهك كۆمهلی خوارج كه نیمامی عهلی - خوا لینی پازی بی - جهنگی لهگهلی کردن و کوشتنی، له پاش له دنیا دهرچوونی پیغه مبر (ﷺ) نهوانه کله زهکات داندا سرپینچیان کرد حهزرتی نهبو بهکر - خوا لینی پازی بی - جهنگی لهگهلی کردن، هه رچهند شایه تومانیان نههینا و نوینیشیان نهکرد، چونکه نهگر برویان به زهکات نهبو بی نهوا به ههنگهراوه له نیسلام دهرچوون، نهگر برویان بو بی و سرپینچیان کرد بی له زهکات داندا نهو کاته له میری و کاریدهستی نیسلام ههنگهراونه تهوه، له سر هر بار کوشتن و جهنگ کردن لهگهلیاندا رهوا بوو به پینی حه دیسی صحیح و بریاری هه موو هاوه لهکان و له پاش نهوان پینشهوا و زاناکانی تری نیسلام.

نهو جهنگی که قورشان جاری پیدا هه همیشه ههنگه ساو و بلنسه داره بو سر نهوانه ی که بو پزیمه رهفتار نهکن، وه هه رگیز کورانهوی نابن، چونکه نهگر کاریدهستی موسلمان بوو نهبن لینی داو بهریهستی بکات، وه نهگر نهبو خوا له چند بارو بوویکی ترهوه و به چند شیوه جهنگی خوئی نهکات، نهوه تا نهبین نهوه ته ی نهو پزیمه پیسه کرا به باو له جیهاندا خوا نارامی و خوشی نههیشتن و به چند شیوه بهک جهنگ نهکات لهگهلی جیهان و جیهانیان، جهنگ لهگهلی دهمارو دل و دهرووندا، جهنگ لهگهلی پیت و فهرو نارامی و خوشی دا، جهنگ به نازاوه و دوویهرکی و تیك بهردان و جهورو ستم کردن له بهکتر، له پاش نهوانه جهنگی چهك و ناگری ویران کهر که بیجگه لهو دووجهنگه جیهانیه گهره ی که بوویاندا، بیجگه له جهنگی سنیه م که چاوهروانی بو نهکری و هه همیشه خهک له دله له زه دایه له ترسی نهو، بیجگه له جهنگه گهره و گشتیان نهوه هه موو جهنگه بچوکانه ی تر که پرشی هه موو شوین و هه موو که سینی گرتوه تهوه، بی گومان لهرووی راستی دا نهه هه موو جهنگ و خراپه نهگر پزیمه بو لای سرمایه داره گهرهکانی جیهان و نهوان نهو هه موو ناگره نهنینهوه.

وَإِنْ تُبْتِغُوا فَكَيْفَ رُؤُسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ ﴿٣٧﴾ وَإِنْ كَانَتْ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ وَأَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾ وَأَتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَىٰ اللَّهِ

قورئان يهكهم چين و تاقي بانگ كرد، ههروهه بانگي هههوه چين و تاقيمهكان نهكات بو گهپرانهوه و توبه كردن لهو كاره پيسه بو شتيكي پاك و خاوين له جهورو ستهم، نههفرموي: ﴿وَإِنْ تُبْتِغُوا﴾ نهگه نهگهپرينهوه و توبه نهكهن لهوهي كه هوي جهنگردني خوايه لهگهلتان، ﴿فَكَيْفَ رُؤُسُ أَمْوَالِكُمْ﴾ نهوا سهرمایهكانتان بو خوتانه، نهوكاته ﴿لَا تَظْلِمُونَ﴾ ستهم ناكهن له قهزرهكان، ﴿وَلَا تُظْلَمُونَ﴾ لهلايهن نهوانهوه ستهمتان لي ناكري.

نهگه گهپرانهوه و توبهتان كرد نهوا پزگار نهبن، نهگه هه لهسهه باري خويان سوور بوون، نهوكاته يا سوود به جهلال دانهنين يان به جهمران، نهگه به جهلال دابنين نهكوژرين و هه سهرمایهكتان بوو بو(بيت المال)ه و هه ماليكي تريان ببني بو ميرات بهرانه بهلاي نيمامي جهنهفيوه، بهلاي نيمامي شافيعيهوه ههوه ماليان بو(بيت المال)ه، نهگه سوود و بهجهرام دانهنين بهلاي(نين و عباس و نيمامي جهعفري صادق)هوه نهگه تهوبه نهكهن نهكوژرين و مالهكهيان بو ميرات بهرانه، بهلاي غهيري نهوانهوه بهند نهكرين و مالهكهيان لي نهسينري تا نهمرن، نينجا نهدرئ بهميرات بهران، بهكورتی بهههحال بهرگري نهكرين لهوهي هيج تهصوريك له مالهكانياندا بكن.

شهريهتي نيسلام پيني خوتشه موسلمانان ههول و تيکووشانيك بكن بو قازانچ و زور كردني مال و سامان، جهند ريگيهكي دياريي كردوه بو نهوه كه ههوه نهو ريگهياهه پاك و خاوين و بهرزهوهندي گهل و نهندامي گهل تيايه، سوود و هه جهوزه كهسيكي تري كه قهدهغه كردوه له خورايي نهيكردوه، بهلكو نهو قهدهغانهش پر له خيرن و خوا ميهرهباني كردوه بهو قهدهغه كردنه، نينجا باسي نهو قهزرانهمان بو نهكات كه دهست تهنگن بهم

ياسا پر له خير و بهره كته، نه فرموي: ﴿رَانَ كَاكَ دُوْعُسْرَةَ﴾ نه گهر قهرزداريكي دهست
 تنگ بوو نهيتواني قهرزكه تان بداتهوه، نه فرموي: ﴿نَظْرَةَ اِلَى مَيْسَرَةَ﴾ نهوه پيوسته
 مؤلتهتي بدن هتا كاتي بوون و دهسه لات پهيداكرني، ﴿اَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرَ لَكُمْ﴾ نه گهر
 قهرزكه تان بگهن به خير و صدهقه بهم رهنكه گهر دنيان نازاد بگهن نيتر له همووي يان
 له همدنيكي نهوه چا كتره بو تان، ﴿اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ نه گهر نيوه بزانن و تني بگهن، بهلن
 بين گومان نه نازاد كرده چا كتره، چونكه پاداشتي لاي خوا زور له مالي دنيا باشتره،
 بين گومان نهو گهر دن نازاد كرده مایه ي يه كيتي و برابتهتي و سوژو بهزه ييه له ناو
 موسلماناندا.

نيسلام نا بهو جوړه ميهره بان و بهزه يي داره، قهرزاره هر ژاره كه ناگريته گازو گرمش و
 بهندو كو تي ناكات، بهلكو يه كني له دوو ريگه ي بو خاوهن قهرزكه ديار يي كردووه، نينجا
 بهزه يي و ميهره بان يه كهي هر بهوه نهوستاندو تهوه بهلكو يه كه له سر هه شتي هه بوو زه كاتي
 ترخان كردووه بو هر ژاره قهرزاره كان كه لهوه قهرزاريه كيان نه هيلن و ببورينه وه، نينجا و مره
 لهم روانگه وه سهرنجيكي پڙيمي ره شي سوود خو ريش بده كه چون خو يني هر ژاره كان
 نه مزئي و قهرزيان له سر كه له كه نه كات كه به هيج رهنك له ژيري دهرناچن، وه سهرنجيكي دل
 رهش و رهقه كاني سه رمایه داره سوود خو ره كانيش بده كه هميشه ناواتيان نه وه يه
 هر ژاره كان زور ترو هر ژار تر بين بو نه وه ي باشتر دهست بيچن به داميني نه ماندا و قهرزي
 زور تريان لي بگهن!

به دواي نهوه موو ته مني و ناموزگاري و هر په شه و ترساندنندا نهو فرمووده يه نه هيني كه
 به راستي دل نه خاتله رزه و موچر كه به له ش نه هيني، پوژيكي بيرنه خاتمه كه ناواتي تيا
 نه خوازي بو نه وه ي هموودنيا و نه وه منده ي تر يش بي و بدي له رني پزگار بووندا، لهو پوژهدا
 همووه هق و حيساب يك نه كري و هموو كهس به بهرو به ره مي كردووه ي نه م جيهانه ي
 نه كات، نه فرموي: ﴿وَأَتَقُوا يَوْمَ تُرْجَمُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ﴾ به ترسن و خوتان پيارينن له پوژيك كه تيا
 نه گيرينرينهوه بولاي خواو بو حوزور و به ردم باره گاي خوا بو حيساب لي پرسينه وه،

ثُمَّ تَوَفَّى كُلَّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٣٨١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدِينٍ
إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَاكْتُبُوهُ وَلْيَكْتُب بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْب كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ

كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ

﴿ثُمَّ تَوَفَّى كُلَّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ﴾ هموو کسبی پاداشت و سرهنجامی نهوی که

کردوویهتی لهم جیهانهدا پینی نهی، نیتر چاک بیئت یان خراب ﴿وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ له کاتینکدا
که نهوان ستهمیان لی ناکری، واته نه نهجرو پاداشتیان کم نهکریتموه و نه زیاده تولهشیان
لی نهسینری، یان بهکم کردنی چاکه وزورکردنی خرابه، بن گومان هرکس ترسی نهو پوزه
لهلدیادجینگیریبی هرگیز ناتوانی سر بکاته گوناو تاوان، وه نهگر خرابهی کرد پهشیان
نه بیتموه و پوونهکاته خوی، به تایبته لیهدا نهو فرمان و جلهوگیریانهی که له پیش
نم نایتهدا تیپریان کردو نم نایته هات به دوایاندا، نهو فرمان و جلهوگیریانه فراموش
ناکات، وه زور ناسانه لهسری مؤلت دانی قهرزار یان گهردن نازاد کردنی.

(نیین و عباس) نهفرموی: نم نایته دواترین نایتهکه هاته خوارموه، به راستی
نهمش هر زور راست و بهجییه که دواترین نایته بیئت، چونکه نهو حله هر چونی
بهتایبتهی هاندرو پالپیونهنر نهبن بؤ رهفتار بهم نایتهانهی که هاتن لهبارهی سوودموه،
هرودها نهبن به هاندرو پالدمر بؤ رهفتار به هموو قورنان.

نینجا دیته سر باسی قهرزی بن سوودو یاسا دانهنی بؤ پاراستنی به نووسین و
شایته و بارمه وهرگرتن لهسری، هرودها بازرگانی نهکات که قهرزی تیا نهبن، نهمانه بهو
جوره باس نهکات بهو جوره قورنانهی بن وینهی که دهست نادا بؤ دهستکاری کردن و دهست
تی وهردانی وتهو مهستهکانی، نم یاسا گرنگهشی دانا نزیکي ده چهرخ پیش نهوی که
خهکی بیریکه نهوه له شتی وا، نهفرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نهی نهوانهی که پرواتان
هیناوه ﴿إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدِينٍ﴾ کاتنی که ماملهتان به قهرزکرد ﴿إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ تا ماویهکی
ناوبراوی دیاری کراو ﴿فَاكْتُبُوهُ﴾ نهو قهرزه بنوسن بهو شیوهی که پنیوسته، نیتر
مهسته لهم مامله قهرزه سهلم بن - وهك نیمامی بوخاری له نیین و عباسهوه نهیگیریتموه
- که فرموویهتی: خوا سهلمی حلال کرد له قورنانهکی داو دریزترین نایتهی لهبارهیوه

هینایه خواروه، نینجا نهم نایه‌ته‌ی خوینده‌وه، یا مبه‌ست گشتیه و هر قهرزکی تریش - وهك هندی نهمرمون - یان مبه‌ست قهرزی کپرن و فروشتنه نیتر بهم رهنگه شتی بفروشری به پاره و به‌دهل قهرز تا ماوه‌یهک یا شتیکی قهرز بفروشری به پاره و مالیکی حازر که پنی نهمتری (سه‌لم). زوربه‌ی زانایانی تفسیر له‌سر نهم رای سی‌یه‌من، شیوه‌ی گشتی نایه‌ته‌کش هر نهم رایه نیشان نهدات، له‌سر نهم رایه زه‌مه‌خشتری چند شیرین فرموویه: کاتی مامله‌تان له‌گهل یه‌کتر کرد به قهرزه‌که بیده‌ن یان وه‌ری گرن که هر دوو جوړه‌که نه‌گرت‌ه‌وه که له‌م رای سی‌یه‌مه‌دایه. به‌هر حال له‌سر شیوه شرعیه‌که‌ی مامله‌یه‌کی باشه و حلال‌کراوه، چونکه پیوستی و به‌رژوه‌ندی سه‌لم کرو سه‌لم دهریشی تیایه.

نهم نووسینه‌به رای زوربه‌ی زانایان سوننه‌ته، وه‌به‌لای هندی‌کوه فرزه، به هر حال شتیکی زور راست و به‌جی‌یه، چونکه مه‌ترسی ناکری له له‌پیرچوون و نینکارو نازاره وهك له‌دوای نایه‌ته‌که‌دا ده‌ست نیشانی بو نهدات، نینجا باسی چونیتی نووسینه‌که و نووسره‌که نهدات که که‌سیکی سی‌یه‌م بیټ که بی لایه‌ن بیټ نهک هیچ کام له مامله‌که‌ره‌کان که گومانی لایه‌نگیری پی‌بری، فرمان نهدات که نهو نووسره به‌راستی و داد‌په‌روهری شته‌که

بنووسن به‌بی زیادو کم، که‌واته نهمین زاناو له خوا ترس و پاک بیټ، نهمرموی: ﴿رَلَيْكُنْبُ

بَيْنَكُمْ كَاتِبًا بِالْكِتَابِ﴾ با نهو سه‌نده و نووسراوه که‌سیک له ناوتان بینوسن که نووسریکی راست و داد‌په‌روهر بی که زیادو کم نه‌نووسن و لایه‌نگیری نهدات، نهمین ناگاداریټ به‌سر هموو شتی‌کدا که بو‌نهو مامله‌یه له‌شرعدا پیویسته، که‌واته وهك زانایان فرموویانه پیویسته له‌سر کاربه‌ده‌ست نهو جوړه نووسرانه دیاری بکات بو نووسینی نهو سه‌نده و نووسراوانه، جله‌وگیری هر نووسریک بکات که شایان و شیاونین بو کاره‌که، پاشان جله‌وگیری نهو نووسرانه نهدات له‌سر پیچی کردن، نهمرموی: ﴿وَلَا يَأْبُ كَاتِبٌ﴾

با سر پیچی نهدات هیچ نووسریک لهو نووسرانه ﴿أَنْ يَكْتُبَ﴾ له‌نووسینی نامه و سه‌ندی نهو مامله‌انه ﴿كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ﴾ له‌به‌ر نه‌وه‌ی خوا فی‌ری نووسینی کردوه، واته با چاکه بکات له‌گهل خه‌لکی دا هرچونن خوا چاکه‌ی کردوه له‌گهل نه‌ودا، با سر پیچی نهدات له‌نووسین بهو جوړه‌ی که خوا فی‌ری کردوه، یا له‌سر نهو باره‌ی که خوا باسی کرد، به هر حال خوا داوا نهدات لهو نووسرانه که به‌بی گپرو گرفت هلسن بهو نووسینه، نیتر له شیوه‌ی فرزی کیفایه بی - که هندی نهمرمون - یا به شیوه‌ی سوننه‌ت که رای زوربه‌ی له‌سره.

فَلْيَكْتُبْ وَيُمْلِلِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا بَيَّضْ مِنْهُ شَيْئاً فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهاً أَوْ ضَعِيفاً أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِ وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رِجَالِكُمْ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكِّرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَى

هرچند له جلهوگيرى له سرپنچى كردنه كه وه وهر نه گيرئ فرماندان به نووسين، به لام

له بهر گرنكى كارمه كهوا به پوونى فرمان نهادات بهو نووسينه ﴿فَلْيَكْتُبْ﴾ دهى با نهو نووسره نهو نامه و سهنده بنووسئ بهو جوړهى كه باس كرا، بن گومان نهو نووسره نابئ قسهى خوئ بنووسئ، بهلكو نهبن قسهى قهرزاركه بنووسئ، چونكه لهوانميه قهرز دهر شتن بئ زيانى قهرزاركهى تيابئ، به لام قهرزاركه داماره و خوا خوايهتى قهرزمكهى بداتئ له بهر نهوه ناتوانئ مل ملانئ بكات، هم قهرزاركه دانى نا به قهرزو ههقهكهدا نيتر كارمه تهواوه و بهدهمى خوئ قهرزمكه لهملى خوئ توند نهكات، شايهتيش لهسر قسهى نهو نهگيرئ، له بهر نهوه نهفرمويئ: ﴿وَلْيُمْلِلِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ﴾ با نهو كهسهى كه قهرزو ههقهكهى

لهسره دهقى نووسراوهكه بئئ، ﴿وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ﴾ با بترسئ له خواى پيروهر دگارو خوئ پياريزئ له درؤ و نامهقى، ﴿وَلَا يَبْيَضْ مِنْهُ شَيْئاً﴾ هيج شتيكى لئ كم نهكاتره، بهلكو به تهواوى بئئ و دانى پيايئئ، ﴿فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ﴾ نهگير نهو كهسهى كه ههق و قهرزمكهى لهسره ﴿سَفِيهاً﴾ گيل و ناثير بن، ﴿أَوْ ضَعِيفاً﴾ يا توانائى نهبن له بهر مندائى يا زؤد پيرئ، ﴿أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يُمِلَّ هُوَ﴾ يا ناتوانئ خوئ به خوئ دهقى نووسراوهكه بئئ، له بهر لائى يا له بهر هر شتيكى تر، نهگير قهرزاركه هر كام لهمانه بوو ﴿فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِ﴾ با كار بهدهست و كار سازمكهى دهقى نووسراوهكه بئئ به نووسره كه بهرئك و راستى و بهين زياد و كم، نيتر نهو كار بهدهست و كارسازه باوك و كهس و كارى بن يا وهسى و وهكيل و زمان زان بن و قهرزاركه نهو زمانه نهزانئ.

ليردها له هه مو بارو پويه كه وه باسى نووسين دوايى هات، نينجا نهچئ بو باسى خالئكى تر كه له هه مو كرين و فروشتن و مامله ميه كدا سوود و بهر ژوهن دئ تيايه، نهوش برتبه له شايهت گرتن لهسرى، نهفرمويئ: ﴿وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رِجَالِكُمْ﴾ دواوى دوو

شایهت بکه و دوو کس له پیاره کانتان بکهن به شایهت، دوو پیاوی موسلمانی، بالفی، ژیری، نازاد، بوئوهوی لهکاتی پیویست دا شایهتی بدن لهسه رثوهوی کهله نیواقتاندا پروی دا، ﴿فَإِنْ لَمْ يَكُنْ رَجُلًا﴾ نهگمر دوو پیاو نهبوون ﴿فَرَجُلٌ وَأَمْرًا تَكُنْ﴾ با پیاوینک و دوو نافرته شایهتی بدن ﴿مَنْ رَضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ﴾ لهو شایهتانهی که پهسهندیان نهکهن و پیان پازین، بهم پهنگه که بهدین دراو راستگوویان نهزانو و هر دوو تهرهف پیان پازین.

له یهکهم جارهوه داوای دوو پیاو نهکری، چونکه لهناو گهل و کوهملی موسلمانی راست و پیکدا پیاو وا بهدرهوه و خهریکی نیش و کارو بهربرهکانی ژیانه، وه نافرته تینیدا خانو مانه له مالدا پیویستی بهوه نیه نیش بکات تا بهوه بژی، بهلکو پیویسته نافرته به کامهرانی بژیهنری و خهریک نهکریت به کاروباری پووچ و کم نرخهوه، دهستی نهگیری و خهریک نهکری له گورهترو بهنرخ ترین نیشی سروشتی خوئی که بریتیه له چاودیری و سهرپهرشتی و بهرپوهبردنی مال و مندال، به تاییهتی پهروهدهکردن و پیگه یاندنی کوپه ساواکان که خوئی و کامهرانی جیهان و پاشه پوژ بهستراوه بهوانهوه، کهواته لهناو گهل موسلمانی پیک و پیکدا لهبازارو لهناو کوپی کرین و فروشتندا زورتر پیاو دهست نهکوهی، بهلام نهگمر دوو پیاوی پیک و پیک دهست نهکوت بو شایهتی، نهوا نهتوانری نافرته دانری، بهلام نهک به تهنیا، بهلکو پیاوی لهگهل بیته، چونکه زورتر پیاو وریا و به بیرتره، تهنیا نافرته تیکیش نابی، بهلکو نهبی دوان بی، لهبه رثوهوی ﴿أَنْ تَصَلَ إِحْدَهُمَا فَمَذَّكَرَ إِحْدَهُمَا الْأُخْرَى﴾ هرکام لهو دووانه شایهتیهکهی له بیرچی نهوی تریان بیری بخاتوه، و یهک بیخنهوه بیری یهکتر تا به هر دووکیان جئی پیاوینک بگرتهوه، وات نافرته به سروشت دلی نیه لای نهو جوړه مهسه لانه، بهلکو دانراوه بو پهروهدهکردن و بهجی هینانی کاروباری مال، لهبه رثوه لهوانه که زوو نهو شتانهیان بیرنه چیتهوه که لهگهل سروشتیاندا نههاتوه، کهواته پیویستیان بهو بیر خستنهوه هیه، به هر دووکیان شایهتیهکه تهواو بکهن لییان وهرنه گیری، نینجا نهمی که هندی نافرته زیرهک و وریا ترن له زور پیاوان بهتاییهتی لهم چهره تازهدا که نافرته لادرا لهکاری سروشتی خوئی و خهریک کراوه بهکارو کردهوهکانی پیاو، نهم جوړه شتانه ناگیرین به دهستهوه پهخنهیان پیانگیری، چونکه نهم جوړه نافرته تانه کهم و تاک و تهران له کوهمل و زوربهی خهک جیاوازن، لهدانانی یاساو بریاردا تهماشای کوهمل و زوربه نهکری و گوئی به تاک و تهرا ندری.

وَلَا يَأْبُ الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا وَلَا تَسْمَعُوا أَنْ تَكْفُوبُهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ أَجَلِهِ ذَٰلِكُمْ أَقْسَطُ
عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا

به پینی تیگه‌یشتنی ئیمه نه‌بوایه بی‌فهرموایه: (فتذکرها الاخری) وات هر کامیان له بیری
بچی ئهو تریان بیری بخاتمه، به‌لام که بهو جوړه‌ی نه‌فهرموو نه‌بئی مه‌به‌ستیکی گرنګو
حیکمه‌تیکی تیابئی، وه له‌باره‌ی ئهو مه‌به‌ست و حیکمه‌تموه چهند شتن گوتراوه هندیکی
زور دووره و هندیکی نزیکن، له‌ناو نزیکه‌کاندا نه‌وه‌ی که دل پینی نارام بیټ - خوا خویشی
نه‌یزانئ - نه‌مه‌یه: به‌پینی ئهم پوالته یه‌کیک له‌و دوو ئافره‌ته یه‌کیکیان له‌ بیری بچی و نه‌وی
تریان بیری بخاتمه، مه‌به‌سته‌که‌ش نه‌وه‌ نیه، به‌لکو مه‌به‌ست نه‌وه‌یه هر دووکیان
نه‌گریتموه، به‌م ره‌نگه هر کام هندی له‌ شایه‌تی و نووسراوه‌که‌ی له‌بیره و هندیکی له
بیرچووه، ئهو کاته هر کامیان نه‌بن به‌بیر خه‌روه‌ی نه‌وی ترو هر دووکیان بیر خه‌روه‌ن،
ده‌ی ئهم مه‌به‌سته‌ش هر ئهم ده‌قه قورئانیه نه‌گه‌یه‌نئ! جا له‌به‌ر نه‌وه‌ به‌ جوړئ ته‌فسیرم
کرده‌وه که ئهم مه‌به‌سته نه‌گریتموه، ئینجا هرچوئنئ له‌ پینشه‌وه فرمانی دا له‌ نووسره‌کان
که سه‌رپیچی له‌نووسین نه‌کهن، هر وه‌ها لیره‌شدا فرمان همدات به‌ سه‌رپیچی نه‌کردنی
شایه‌ته‌کانیش کاتئ که بانگ کران بو‌نه‌وه‌ی بین به‌ شایه‌ت، نه‌فهرموئ: ﴿وَلَا يَأْبُ الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا
دُعُوا﴾ باشایه‌ته‌کان سه‌رپیچی نه‌کهن که بانگ‌کران بین به‌ شایه‌ت یا شایه‌تی بدن، که‌واته
پیویسته له‌سریان که‌بچن به‌دم ئهو داوا و بانگ‌وه، له‌به‌ر راگیر کردنی دادو حقیانته‌ت و بو
پاریزگاری مافی خه‌لک، خوا ئهو فرمانه همدات تا ئهو شایه‌تانه به‌بئ گیرگرفت و خوگرتن
پینی هه‌لسن، به‌بئ منته خستنه سر هیچ که‌سن.

لیره‌دا باسی شایه‌تی دواپی هات، ئینجا نه‌چی بو مه‌به‌ستیکی تر که بریتیه‌له
پیویستی نووسینی قهرز نایا که‌م بیټ یان زور، نه‌فهرموئ: ﴿وَلَا تَسْمَعُوا أَنْ تَكْفُوبُهُ﴾ وه بیزار
مه‌بن له‌ نووسینی ئهو قهرزو هه‌قه ﴿صَغِيرًا﴾ ئیتر بچووک و که‌م بیټ، ﴿أَوْ كَبِيرًا﴾ یا که‌وره و

زۆر بىنت كەلە گەردنى ئىو قەرزەدايە، ﴿لَا أَجْلِيَهُ﴾ هەتا ماوەكەى خۆى كە ديارى كراوہ بۆ دانەوہى.

ھەموو جىھان چاويان لە قورفان كەردو ئەم نووسىنى قەرزەيان كەرد بە باو بۆ قەردان و ھەرگرتنى ھەفتەرىكى تايبەتى بۆ ديارى ئەكەرى و دادگا لەسەر ئەو ھوكم و پەريان ھەرنەكات، بىن گومان زۆر جار بىزارى پەيدا ئەبىن لە نووسىنى سەنەدو ئىو قەرزانە لەبەر ئەوہى قەرزەكە كەچە و شايستەى نووسىن نىە، يا كابرا شەرم ئەيگەرى و لەبەر دلى قەرزەكە نايەوى بىنوسىن، يا ھەر سەستى و تەمەلى ئەكات، لەبەر ئەوہ جەھوگەرى كەرد لەو سەستى و بىزارىيە، سى ھۆيش بۆ ئەو نووسىنە باس ئەفەرموى: ﴿يَا كَيْفَ﴾ ئەو نووسىنە كە باسكرا:

۱- ﴿قَسَطَ عِنْدَ اللَّهِ﴾ راست ترە لاى خواو لە پەريان خوادا، چونكە لە راستى ھەوہ نزىكترە و

دورترە لە درۆو پيا كەردن.

۲- ﴿أَقَوْمٌ لِلشَّهَادَةِ﴾ پەك و راست ترە بۆ شايستەى لەسەردان، كۆمەكى باشتەر ئەكات لەسەر

پاگەر كەردنى ئىو شايستەى و بەو نووسىنە باشتەر پەريان ئەكەوتتەوہ.

۳- ﴿أَذَقَ الْأَلَّ تَرْتَابًا﴾ نزىك ترە لەوہى كە نەكەونە گومان و دوو دلى لە ئەندازەى قەرزو

ماوەكەى دا.

ئەم سى ھۆيە: يەكەميان بەرژەوھەندى نايىنى تيايە كە پەكەينانى رەزامەندى خوايە، دووھم و سى يەمىش بۆ بەرژەوھەندى ئەوانە بەوہى كە شايستەى پەكەر پەكەر و ھىچ كام لە قەرزارو قەرزەر دووچارى زيان و ناھەقى نابىن، دوور ئەكەونەوہ لە بىن نارامى دلو بەد گومانى لە ناستى يەكتر، ھەندى لە زانايان ئەفەرموون وتەى ﴿يَا كَيْفَ﴾ تەنيا بۆ نووسىنەكە دەست نىشان نىە، بەلكو دەست نىشانە بۆ نووسىن و شايستە گرتنەكە پەكەوہ، بەو جۆرەش ھەر جوانە و مەبەستەكە پەكە، بەلام ئەوہم ھەلبەرزارد كە ھەر نووسىنەكە دەست نىشان بىن، چونكە نزىك ترە پەكترىشە لەگەل وتەى ﴿أَقَوْمٌ لِلشَّهَادَةِ﴾.

إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجْرَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُبُوهَا
وَأَشْهِدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ وَلَا يُضَارَ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ وَإِنْ تَفَعَّلُوا فَإِنَّهُ فَسُوقٌ بِكُمْ

تا نیره باسی کرین و فروشتنی بوو که قهزری ماوه دوری تیا بن، نینجا دیته سر
مامله و کرین و فروشتنی که بهر جوړه نه بن و بهلکو دهست بدهست بن، بو مامله ی وا
نوسین پیویست نیه و هر شایهت گرتن بهسه و بوونی چاکه، نه فرموی: ﴿إِلَّا أَنْ تَكُونَ
تِجْرَةً حَاضِرَةً﴾ به لام کاتی که مامله و کرین و فروشتنه که تان بارزگانیمکی ناماده ی دهست
بدهست بن که ﴿تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ﴾ له ناو خو تاندا بیگیرن، ﴿فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُبُوهَا﴾
لهو کاتدا هیچ گونا هیکتان له سر نیه له نه نوسیندا، چونکه بو شتی وا هیچ ناکوکی و
نازاوه پیدا نابن، کهواته پیویست نیه نهو نرکه زیاده بخریته سرشان، بهلکو هر تنها
شایهت گرتن بهسه بو نهوه ی هیچ رنگه ی قسه و دمه قالی نه مینن، له بر نهوه نه فرموی:
﴿وَأَشْهِدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ﴾ شایهت بگرن کاتی که شتتان کری و فروشتتان، نیتر بو نه م کرین و
فروشتنه که باس کرا یا بو هر کرین و فروشتنی بن.

له پیشهوه له باره ی نوسین و شایهتیه که یانهوه، نه فرموی: ﴿وَلَا يُضَارَ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ﴾
با زیان نه به نووسرو نه به شایهت نه گیه نری، بهم په رنگه په له یان لی بکری و تنگه تاو
بکری و خریک بکری له کارو نیشی پیویستی خو یان، یا هق و کری ی نوسینه که نه دری و
خرج و نرکی شایهت هکان نه کیشری کاتی له دور هاتن، یا به هر جوړی تر نابن زیانیان
پن بگیه نری، چونکه نووسرو شایهت زور جار تره فیک رقی لی هملنه کری، کهواته نه بن
پاریزگاری بکری، هندی نه فرموی: مه بست جلمو گیری نووسرو شایهت لهوه ی زیان
بگیه بن به مامله که رهکان، بهم په رنگه به گوی یان نه کهن و داوا که یان بو جن به جن نه کهن،
یان قسه و مه بسته که بگوین به زیادو کم. ﴿وَإِنْ تَفَعَّلُوا فَإِنَّهُ فَسُوقٌ بِكُمْ﴾ نه گهر نهوه ی که
رنگه نه درا بیکن نیوه بیکن نهوه له فرمانی خوا دهرچوونه که دوو چارتان نه بن، دیاره
دهرچوون و یاخی بوونیش له خوا مایه ی بدهختی هر دوو جیهانه،

وَاتَّقُوا اللَّهَ وَيَعْلَمِكُمُ اللَّهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣٨٢﴾ وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَى سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهْنُمْ مَقْبُوضَةً فَإِنْ مِنْ بَعْضِكُمْ بَعْضًا فَايُودِ الَّذِي أَوْثَقِنَ أَمْنَتَهُ، وَلَيْسَتْ لِلَّهِ رَبَّةٌ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ آثِمٌ قَلْبُهُ.

﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ خوتان پياريزن له نافرمانی خواو لینی بترسن، ﴿وَيَعْلَمِكُمُ اللَّهُ﴾ کارنگتان نهکات که سوود بهخشه بوتان و بهرزهومندی همدرو جیهانی تیايه، ﴿وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ خوا زاناو ناگایه به ههموو شتی. نهم نایهته دریزترین نایهتی قورنانه، حوکمو بریاری زوری تیاوو، کهواته زور شیرین و بهجئیه بهم پهندو ناموزگاریه گرنکه تمواوی کردو پیویسته به باشی گوپرایهلی بکریت.

نهگهرنتهوه بو سهر باسی نووسینی قهرزکهو حالهتیک نههینن که نووسینی تیا ناگونجن، لهو حالهده نووسین ههلهنگریو له شوینی دا بارمته پریار نهده، نهفرموی: ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَى سَفَرٍ﴾ نهگهر نیوهی کپیارو فروشیار لهسهر سهفر بوونو له سهفردها بوون، ﴿وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا﴾ بهو جوړهی که پیویسته نووسرتان دهست نهکوت، یا وهک(نیین و عباس) نهفرموی: کاغزو مهرکهب نهبوو نهو کاته ﴿رَهْنٌ مَّقْبُوضَةٌ﴾ لهجئی نووسینو شایهتهکاندا با چند بارمتهیک ههبن کهلهلاین قهرزارهکانهوه مهرگراوبن، اته مهرکام له نیوه لهو کاتهدها بارمته مهرگری تا له نهفتهانی قهرزکهی دلنیاين.

بو خاوون قهرز دروسته بارمته مهرگری با نیشتهجئیی و نووسریشی دهست کهوی، وهک(نیمامی بوخاری و موسلیم) همدیسن نههینن که پیغهمبهر(ﷺ) له مهدينهدها زئی و تاسکلوهکهی خسته بارمته لای جوولهکهیک له باتی(بیست ساع) جوولهکهکه لینی مهرگرت بو خوراکی مال و خیزانی، کهواته سهفرو دهست نهکوتنی نووسر مهرج نین بو دروستی و دامهزاندنی بارمته، بهلکو باسی نهم دووانه لهم نایهتهدها بو باسی هوی لادانه لهنووسینو دانانی بارمته مهرگرتنه له جئی نووسیندا. خواي گهوره له کپرن و فروشتنیکدا که قهرزی تیا بئ سئ جوړی داناوه:

یهکهم: نهوهبوو به نووسین و شایهت بکری.

دووه: نهوهبوو کهوا بارمته مهرگری لهسهری.

سن‌یهم: نهمیه که به‌بن شایهت و نووسین و بارمته‌بن.

له‌سره‌تای نهم نایه‌تهدا که پیوهی خهریکین دوومی باس کرد، نینجا له‌پاش نهمه هر
لهم نایه‌تهدا سن‌یه‌میش باس نه‌کات، نه‌فرموی: ﴿إِنَّ أَمِنَ بِمَضْجَمٍ بَعْضًا﴾ نه‌گهر هه‌ندیکتان
نهمین بوون له‌هه‌ندیکی ترتان، واته خاوه‌نی قهرزه‌که‌تان قهرزاره‌که‌ی به‌سهر راست زانی و
باکی نه‌بوو له‌وهی سر لاریبیت، به‌هوی نهموه داوای سه‌ندو شایهت و بارمته‌ی نه‌کردو
نه‌یوست لی، ﴿قُلُوبَ الَّذِينَ أُؤْتُوا مِنْكُمْ﴾ ده‌ی با نهم که‌سه‌ی که به راست و نهمین دانراوه
قهرزه‌که‌ی بداته‌وه که کراوه به نهمین دار به‌سهریه‌وه و به‌بن بارمته پی‌نی دراوه، واته با نهم
قهرزاره به گویره‌ی گومانی خاوه‌ن قهرزه‌که ره‌فتار بکات و له‌کاتی خوی دا قهرزه‌که‌ی به‌سهر
راستی بداته‌وه، هرچونی نه‌گهر بارمته‌ی بدایه و لای خاوه‌ن قهرزه‌که به نهمانهت داینایه
نه‌بویه به‌رنکی بیداته‌وه، ﴿وَلَسْتَ بِاللَّهِ رَبًّا﴾ با له خوا بترسن و خوی پیاریزی له‌ناپاکی و
سهرینچی و له‌دان نه‌نان به‌وه‌قه‌ی که‌لایه‌تی. بن‌گومان نهم شایه‌تیه‌ی که شایه‌ت‌کان هه‌لی
نه‌گرن سپارده و نهمانه‌تیکه له‌گهردنیا‌ندا، که‌واته پی‌ویسته له‌سهریان له‌کاتی پی‌ویستدا نهم
شایه‌تیه بدن و بیگه‌ینه‌نه جنی خوی، جا چند شیرینه به‌دوای فرمووده‌ی پی‌شهو‌دا نهم
فرمووده‌یه نه‌مین: ﴿لَا تَكْفُرُوا بِاللَّهِ﴾ نهم شایه‌تیه‌ی که لاتانه به‌رنکی بیدهن و
مه‌شارنه‌وه، ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِهَا﴾ هرکه‌س بی‌شاریت‌هوه و نه‌یدا ﴿وَإِنَّهُ لَإِنَّهُمْ قَالُوا﴾ به‌راستی نهم
که‌سه دل‌ی گونا‌ه‌باره، فرموی: دل‌ی گونا‌ه‌باره، چونکه دل‌ی جینگای نهم شار‌دنه‌ویه و
له‌دل‌دا نه‌شاریت‌هوه و به نارمزوی دل‌ه، بی‌جگه له‌وه‌ش دل‌ی سه‌روک و نا‌غای له‌شه و کانگای
هه‌موو چاکه و خراپه‌یکه وه‌ک له‌ه‌دیسی (موسلیم) دا نه‌فرموی: نا‌گادار بن‌که له‌له‌ش‌دا
پارچه گوشتیک هه‌یه نه‌گهر نهم چاک بی‌ت نهم هه‌موو له‌ش چاک نه‌بیت و به پی‌چهرانه‌شه‌وه،
نهم پارچه گوشت‌ه‌ش دل‌ه. ده‌ی کاتی که دل‌ی سه‌روک و نا‌غا بی‌ت نهم گونا‌هی نهم گه‌وره‌تر
بی‌ت له‌گونا‌هی نهم‌دانه‌کانی تری له‌ش، که‌واته نهم فرمووده‌یه ده‌ست نیشانی تیایه به‌مه‌ی
که شار‌دنه‌وه‌ی شایه‌تی گونا‌ه‌یکی زور گه‌وره‌یه، وه‌ک له‌ه‌دیسی (نوبین و عه‌باس) یش‌دا
هاتووه و دانراوه به‌یکن له‌گونا‌ه زور گه‌وره‌کان. نینجا به‌نه‌ینی هه‌ره‌شه نه‌کات له‌وه
که‌سه‌نه‌ی که شایه‌تی نه‌شارنه‌وه،

وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٣٨٣﴾ اللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبَدُّوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخَفُّوهُ يُمَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٨٤﴾ ءَأَمِنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ ۗ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ ءَأَمِنَ بِاللَّهِ

نه فرموی: ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ﴾ خوا ناگا و زانایه به هر کرده و بیه که فیوه نه یکه، یه کن له کرده و انهش شایه تی دانه به راستی، وه یه کی تر شایه تی ندانه و شار دنده و بیه تی، نیجا دیسان له سر نه مو مبهسته نه و او دنیایی له سر نه کات و دل نه خاته تر سه وه له خوا که ناگای له هموو نه نی و ناشکرایه کی دهرو نه، نه فرموی: ﴿لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ هر بو خویه و مولک و دروست کراوی خویه هرچی و له ناسمانه کان و زهوی دا، شتیکی ناشکرایه که نه بی نه مو خاوهن و داهینرو دروست کهره زانا و ناگاداری بی به هموو شته دروست کراوه کانی، وه کو له سوره تی ﴿الملك﴾ دا نه فرموی: ﴿أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ﴾ نایا نه مو که سه ی که شت دروست نه کات ناگاداری به دروست کراوه کی؟ واته به لن زانا و ناگاداره، وه ک لیره شدا دست نه شانی بو نه کات به و ناگاداریه که نه فرموی: ﴿وَإِنْ تُبَدُّوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ﴾ نه گهر نه وهی که له دل تان دایه ناشکرای بکن و ده ری بپرن، ﴿أَوْ تُخَفُّوهُ﴾ یا بیشار نه وه، ﴿يُمَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ﴾ خوا حیساب و پرسیار تان له گهل نه کا پی. ﴿فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ خوش نه بی له هر که س که خوا خوی بی وهی، ﴿وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ﴾ سزای هر که سیش نه دا که بی وهی و مهیلی سزادانی بکات، ﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ خوا ده سه لات داره به سر هموو شتیکی دا، که واته هرچی پیویست بی ت نه یکات. زانایانی نیسلام نه فرموی نه مو خویال و خه تره ی که دیت به دل دا پی، پینج جورن:

یه کم: (ها جس) واته یه کم جار که دیت.

دو هم: (خاطر) له پاش هاتن و کهوتنه دل له دل دا نه گهری.

سئ یه م: (حدیث النفس) دو دل بوون له کردن و نه کردنی.

چوار هم: (هم) نیاز کردنی شته که.

پینجه م: (عزم) بریار دانی دل له سر کردنی.

به پینی حمدیسی (بوخاری و موسلیم) سن یم و چوارهم بوراون و خوا بهنده ناگری
 لهسریان، دیاره له جنیه نم دووانهیان لی بووراو بن نهوا یهکه م و دووم باشر لی بوراون،
 تنها نهوی که گوناو بن شرعی بیت پینجهمه، نینجا نهگر مبهست بهوی که له م
 نایتهدا فرمووی خوا حیساب و پرسپارتان لی نکات، نم پینجهمه بیت نهوا هیچ قورت و
 گریهک پهیدا نابنی وه زوربهی زانایان لهسر نهون و بهم جوړه نهفرموون، نهفرموون
 نایتهی داهاتوو ﴿لَا يَكْفُرُ اللَّهُ تَسًا إِلَّا وُسْمَهَا﴾ خوا داوا ناکات و هیچ نهریک ناخاته
 سرشانی هیچ کهسیک به نهاندازی توانای خوئی نهبن. نم نایته مبهستهکه پوون
 نکاتوه، نهگر مبهست بهم نایتهی نیره شینوه گشتیهکه بیت که دیمهن و پوالهتهکه
 نیشانی نهدات، واته هر جوړه شتی له دلتاندايه دهری بږن یان نا، خوا هر پرسپارتان لی
 نکات، نهگر بهم جوړه مبهست بیت نهوا کاته دزایهتیهکی پوالهتی پهیدا نهبن له نیوان نم
 نایته و نایتهی داهاتوو چند حمدیسیکی صهحیدا، چونکه به پینی نهوانه هرچی له ژیر
 دهسه لاتدا نهبن خوا بهنده ناگری لهسری، دهی بن گومان نهوانه که دین بدلدا بیجگه له
 پینجهم له دهسه لاتدا نین، کهواته پیویسته نهوا گریه بکهینهوه به یهکن له وه لامانهی
 دواوه:

۱- له پوالهتهکه لا نادهین و نهلین: مبهست پرسپارو هوال پیدانه به هرچی که بدلدا
 بیت، نهک گرتن و توله سهندن، وه له (نین و عباس) وه نهگپرنهوه که فرموویتهی:
 کاتی که خوا همومومان زیندوو نهکاتوه هوالمان پنهدا به هرچی له دلماندا
 بووین.

۲- نهلین: مبهست هر خهتروه خهیالیکي خراپه که خاونهکهی پینی ناخوش نهبن و
 خوئی بدا بهدمیهوه و بهرگری نکات، دیاره خهتروه خهیالی ناوا له ژیر دهسه لات
 دهرناچن، هوئی گرتن و تولهی خوا نهگر خوا نهبووین.

۳- نم نایته به نایتهی داهاتوو سپراوهتوه سبهارت بهو خهتروه خهیالانهی کله ژیر
 دهسه لاتدا نین، بهلگه لهسر نم سپرنهوهش نم حمدیسیهکه (نیمامی نهحمدو
 موسلیم) نهیهنن له (نهبو هورهیره) وه - خوا لینی پازی بی - که نهفرمووی: کاتی نم
 نایته هاته خوارهوه له دلی نهسحابهکاندا زور سهخت و به تین بوو، تا قمیک له

گهورهکان هاتن و هاتن به چؤکدا له خزمهت پیغهمبهردا (ﷺ) و عمرزیان کرد که تا نیستا کردهویهکی داوه بهسهرماندا له تواناندا بووه: نوئژو پۆژوو و غزاو خیرو صهدهقه، ئینجا ئهم ئایهتهی هیناوهته خواروهوه له تواناماندا نیه، ئهویش فرمووی: ئایا ئهتانهوی ئیوهش بلین: وهك جوولهکه و گاورهکانی پینش ئیوه وتیان: بیستمان و مل پینچی ئهکهین له فرمان و گوپرایهل ناین؟ نهخیر ئیوه بلین: بیستمان و گوپرایهلین و داوای لی بوردنت لی ئهکهین ئهی پهروردگارمان و گهراشه له پۆژی دوایی دا ههر بۆ لای تو ئهبن، کاتی ئهمهیان وت و زمانیان پینی راهات خوا ئهم دوو ئایهتهی هینایه خواروه که له ئایهتهی دوهمدا فرمووی: ﴿لَا يَكْفُرُ اللَّهُ تَسًا إِلَّا رُسْعًا﴾. وینهی ئهم فرموودهی (ئهبو هورهیره) له (عهلی و ئهبن و عباس و ئهبن و مهسعود و عائیشه) وه هاتوو - خوا لئیان پازی بن - بهلام لهم وهلامی سنیهمدا قورت و گرنیهکی تر پهیدا ئهبن که ئایهتهی پینشو ههوال دانه و سپینهوهش پوو ناکاته ههوال، بهلکو ههر بۆ فرمان و جلهوگیری ئهبن، مهگر بلین سپینهوه که بۆ نهفسی ههواله که نیه، بهلکو بۆ ئهو داوایه که وهرنهگیری له ههوالهوه.

ئهو هی که ئهسحابهکان لینی ترسان بریتیه له جلهوگیری له هاتنی ههرکام لهو شتانهی که دین بهدل دا ئیتر له ژیر دهسهلاتدا بن یان نا؟ واته بهم ئایهتهی داهااتوو ئهو جلهوگیری سپینهوه دهربارهی ئهو خهتهره و خهیاڵانهی که دهرهقهت ناکرین. چهند وهلامیکی تریش دراوهتهوه بۆ ئهو مهبهسته، بهلام لهبهرئهو هی بهلامهوه لاوازبوون، بۆیه بهم سنی وهلامه وازم هینا و لام وایه به ههرکام ئهو دژایهتیه پوهالتهیهی که گومان ئهبرا لهپینش ئاو و ن ئهبن و پئی هیچ قسه و باسێک نامینی.

ئینجا ئهم سوهرته گهوره که درێژترین سوهرتهی قورئانه، له ئامانج و مهبهستدا له ههموویان گهورهتره به دوو ئایهت کۆتایی دئی که وهك کورتیهک وایه بۆ ههموو سوهرتهکه و دهست نیشانی تیا به بۆ ههموو مهبهست و ئامانجهکانی، بهتایبهتی زۆر پهيوهندی به سههرتای سوهرتهکهوه هیه که ئهوهش له رهوانبیزیی دا کردهویهکی شیرینه، ئهفرموی:

﴿أَمَّا الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ﴾ ﴿پیغهمبهرێک که (محمد) بهروای هینا بهو قورئانهی که له

لايەن خواوہ بۇي ھىنرايە خواروہ، ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ﴾ بېرودارەكانىش - واتە ئەو تاقم و كۆمەلى كە بەم ناوہ ناسرابوون - بېرويان ھىنا، كەواتە ئەو تاقمە بەرئزە ھەرچۆنى لە سەرەتاي سورەتەكەوہ وەسفو سەناي كردن و جوئى كردەنەوہ لەدو تاقمەكەي تر - بى بېراو ناپاكان - كە لەو كاتەدا ئەو سى تاقمە لە مەدينەدا كۆبووبوونەوہ، ھەرچۆنى لەوئى رېزى لى گرتن و جوئى كردەنەوہ، لىرەشدا شاھىتەي ئەدا لەسەر بېراو ھىنانيان و ئەوپەرى پلە و پاھە و رېزىيان پى ئەدا كەلە بېراو ھىناندا ئەيانكات بە ھاوبەشى پىغەمبەر(ﷺ)! بەلئى بى گومان رادە و پلەي بېراي پىغەمبەر(ﷺ) ھەر زۆر بەرزو بلىند و جياوازە لە بېراي ئەمان، چونكە بېراكەي ئەو يەكسەر لە خواوہيە بەبئى ھىچ ھۆيەك، بە ھەست كردن و دىتنى دلە پاكەكەي لە ھەر كەرد و تۆزو لەكەيەك، بەبئى پىويست بە ھىچ بەلگە و رابەرىك، بە كورتى بېراكەي ئەو بەدەم و نووسىنى ئىمە باس ناكړئ و ئەو خۆي ئەزانئ تام و بۇنى چۆنە، ھەرچەند پلەي بېراكەي ئەو بەم جوړە بەرزو جياوازە، بەلام كۆكردنەوہي ئەمان و بېراكەيان لەگەل ئەو و بېراكەي دا لەسەرەتاي ئايەتئ لە ئايەتەكانى قورئاندا ئەوپەرى نرخ پىدان و رېزگرتنە بە جوړىك ھەرگىز سوپاسى بۇ بېروداران بەجئ نايە، بى گومان ھەركەس بەشدارى ئەو تاقمەي يەكەمجارە بكات و پەپرەويان بكات لەم رېزو نرخەياندا بەشدارە، ئىنجا سروسشت و شىوہي ئەو بېرايە باس ئەكات و ئەفەرموئى: ﴿عَلَّامِنَ بِاللَّهِ﴾ ھەموويان بېرويان ھىناوہ بە خوا.

بېرا بە خوا لە ئىسلام دا بنەرەت و بنكەيە بۇ بۇچوون و تىگەيشتن و بەرنامەي ژيان و رەوشت و ئابوورى و پاشەكەوتى و بزوتنەوہي بېرودارەكە. مەبەست بە بېرا بە خوا ناسىنىتئ بەم جوړەي كە خۆي ديارىي كردوہ، تايبەتئ كردنى خوا بە خوايەتئ و پەرورەدگارى و پەرستىئەوہ، كەواتە ئەبئى خوا كار بەدەست و فەرمان رەوا بىت بەسەر دل و كردەوہ و رەوشتى بەندەدا لە ھەموو كاروبارى ژيانياندا. بە ھىچ شىوہيەك ناگونجئ ھاوبەش بۇ خوا دانئئ لە ھىچ كارو كردەوہيەكدا، چونكە ھەرچى خوا نەيكات نابئ و ھەرچىش ئەو بىئوئ ئەبئ، بە ھىچ رەنگ ھاوبەش و بەشدار نابئ بىئى لە پەرستن و مل كەچى بۇ ئەو خواي تاك و تەنيا، نابئ گوئرايەلئى و فەرمانبەرى كەس بكرئ جگە لە خوا و ھەركەسىك بېرارى خوا بەجئ بىئى و بىچەسپىئى گوئرايەلئى و فەرمانبەرى ئەو كەسەش ئەگەرئتەوہ بۇلاي خوا، كەواتە ھەمووياسا و پىرئىمى ژيان لە ھەموو پەرووہيەكەوہ ھەر لە خوا و لە ئايىنى خوا وەرئەگىرئ و بە ناوي ئەو ئىزن و راي ئەو ئەبئ، ئەمەيە بە كورتى مەبەستئ بېرا بوون بە خوا،

وَمَلَّتِكَيْهٖ وَكُنِيهٖ وَرُسُلِهٖ لَا تَفْرُقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّن رُّسُلِهٖ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ
رَبَّنَا وَإِنَّكَ الْمَصِيرُ ﴿١٢٥﴾ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ

﴿وَمَلَّتِكَيْهٖ﴾ وه هرکام بروای هیناوه به فریشتهکانی خوا. بپروا به فریشتهکان بهشینکه له بپروا به غهیب و به نادیداری که یهکهم نیشانه و سیفتهی له خواترسهکانه، وهک لهسرهتای نهم سورتهتوه نهاندازهیهک به دریزی باس کرا که نهو بپروایه جیاکهروهی مروقه له نازهلو گیانلهبهرهکانی تر، وه بههوی نهو بپروایهوه مروقه له چوار چیوهی تهسک و تروسکی هست هستیارهکان دهرنهچن و پینهنیته جیهاتیکی پان و فراوان و نهپراوهوه، نارامی و ناسایش و ناشتی پیک دیننی له دهروندها، بپروا به فریشته – وهک ههموو نهینن و نادیارهکانی تر– نهبن لهسر نهو بارو شیوهیه بین که خواو پیغهمبهر(ﷺ) نهخشهیان کیشاوه بومان بهبنی کهم و کوپی، ﴿وَكُنِيهٖ وَرُسُلِهٖ﴾ هرکام بروایان هیناوه به نامهکان و پیغهمبهرهکانی خوا، به جوړی نهلین: ﴿لَا تَفْرُقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّن رُّسُلِهٖ﴾ هیچ جیاوازیهک ناخهینه نیوان پیغهمبهرهکانیهوه، واته وهک یهک بپرومان ههیه به ههموویان، نیتربابه پینی پراو فرمانی خوا هندیکیان به گهرهتر بزاینن له هندیکی تریان، نهوهش لهسرهتای نهم جزمهوه باس کرا.

بپروا به ههموو نامهکان و پیغهمبهرهکانی خوا بهبنی جیاوازی کردن، بهم پهنگه بپروا به هندیکیان نهبنی وهک جوولهکه که بپروایان به عیساو محمد نیه، یان گاور که بپروایان به محمد نیه، نهو بپروایه شتیکی راست و پهوایهوه له کانگای بپروا به خواوه ههلهقولنی بهم شیوه پاک و خاوینهی که نیسلام هینای و نهخشهی کیشا، چونکه بپروا داخوازه بو راستی نهو پیغهمبهرانهی که خوا ناردوونی، بو یهکیتی نهو سهراچوهی که نهو پیغهمبهریتییهی لی هاتوهوه، وهک له نامهکانیشیاندا هاتوهوه، جا لهبهرنهوه نهو جیاوازیه لهدلی موسلماندا پهیدا نابنی، چونکه نهزانن ههموویان لای خواوه هاتوون به شیوهیهکی پرنک لهگهل بارو حالی پهوانه بو لاکراوهکان، ههتا گهیشته نورهی دواترین و گهرهترین و بهرزترینی ههمووان محمد(ﷺ) نهم به دواترین شیوهی نایینی خوا پهوانه کرا که له بنههتدا یهک نایینه و وینه و

شیوه‌گانی جیاوازی تیدایه، له‌م دواترین شیوه‌دا هات بۆ بانگ کردنی هه‌موو خه‌لك تاكو ئه‌م
 دنیایه‌ دوایی دئی و نه‌پینچریته‌وه. ئا به‌م جوړه ئه‌م گه‌له موسلمانه بوو به‌ کله‌پوور وهرگری
 هه‌موو په‌یانه‌گانی خوا، وه بوو به‌ چاودنیرو پاریزهر به‌سه‌ر تاقه‌ نایینه‌که‌ی خواوه،
 له‌به‌رئوه‌ گه‌له هه‌ست نه‌کات به‌ گه‌وره‌یی و گرنگی ئه‌رکی سه‌رشان و کاروباری خوئی،
 نه‌زانئ که ئه‌م کراوه به‌ پاسه‌وان و پاریزهر به‌سه‌ر گه‌وره‌ترو به‌نرخترین ده‌ستکه‌وت و
 کله‌پووره‌وه. نه‌زانئ که‌نهم هه‌لبیزئیراوه بۆه‌لنگرتن و به‌رزکردنه‌وه‌ی ئالای خوا له‌ زه‌وی دا،
 بۆ به‌رنگاری هه‌موو ئالا نه‌فامیه‌کان که هه‌ریه‌که‌ نیشه‌انه‌و دروشمیکی بۆ دانراوه له
 نه‌ته‌وایه‌تی و نیشه‌تمانی په‌روه‌ری و سه‌هیؤنیتی و سه‌لیبیتی و...هتد.

ئهو ده‌ستکه‌وته گه‌وره‌و به‌نرخه‌ ده‌ستکه‌وتی ئاین و به‌رویه، که مایه‌ی ئارامی و ناشتی و
 په‌وناکی دل و ده‌روونه، پینگی به‌خته‌وه‌ری و زانین و ناسینه، هه‌ر دلئ بی به‌ش بی لئی
 تاریکی و بی‌ئارامی و گومان داگیری نه‌کات و هه‌میشه‌ بیزارو دل ته‌نگه، سه‌رگه‌ردان نه‌بین و
 نازانئ چی بکات و بۆ کوئی به‌روا.

ئهو گه‌ل و کۆمه‌لانه‌ی که بی‌به‌شن به‌م به‌هه‌ریه‌ ژیا‌نیان زۆر تاله‌ هه‌رچه‌ند به‌رواله‌ت
 هه‌موو هۆی کامه‌رانی و به‌خته‌وه‌ریان بیئ، بی‌به‌شن له‌ نازادی و ژیا‌نی سه‌ربه‌ستی و
 ئاده‌میانه، هه‌رکسئ ئه‌م راستیه‌ نه‌زانئ ئه‌وا یا خه‌له‌تاوه یا ئه‌یه‌وئ دان به‌راستی دا نه‌نی.

کۆمه‌لی به‌رواداران به‌و جوړه به‌روایان هیفا و ﴿وَقَالُوا﴾ و تیان: ﴿سَمْنَا﴾ فه‌رموودمه‌گانی
 تۆمان بیست، ﴿وَأَطَمْنَا﴾ گوئی‌په‌یله‌ بووین و فه‌رمانبه‌ریمان کرد، یا گوئی‌په‌یله‌ی و
 فه‌رمانبه‌ریمان کردو به‌سوژو خوشه‌ویسته‌وه وهرمان گرت، ﴿عُفْرَانِكَ رَبَّنَا﴾ داوا‌ی لی
 خوشبوونت لی ئه‌که‌ین ئه‌ی خوایه له هه‌موو که‌م و کوپه‌که‌مان، ﴿رَبِّاتِكَ الْمَمِيرُ﴾ گه‌رانه‌وه
 هه‌ر بۆلای تۆیه چ به‌ مردن و زیندوو بوونه‌وه.

به‌رواداره‌کان به‌رو به‌هه‌می به‌رواکه‌یان به‌و ته‌یه‌ ده‌ربه‌ری. به‌ئێ به‌راستی که به‌روای
 راسته‌قینه‌بوو نه‌بین بیستن و وهرگرتن و گوئی‌په‌یله‌ی به‌ دوا‌دا بی، بیستن و وهرگرتنی هه‌رشتن
 که‌لای خواوه بیئت بۆیان، وه گوئی‌په‌یله‌ی هه‌موو فه‌رمانه‌گانی، ئینجا له‌گه‌ل ئه‌و بیستن و
 وهرگرتن و گوئی‌په‌یله‌ی‌ده‌ هه‌ستکردن به‌که‌م و کوپی و ده‌سته‌پاچه‌یی له‌ هه‌لسان به‌ مافی

خوایهتی خواو سوپاسی چاکه و بهمههکانی و بهجئ هیئانی ئهرکی بهندهیی خویمان، بهبئ
 ئهوانه نه برهوی راستهقینه ههیه و نه ئیسلام و ما کهچی بۆ خوا، چونکه نه ئیسلام و نه برهوا
 بهقسهی پووت پینک نایه و نایه تهدی، بهم دوا وتهیه ﴿وَالْتِكَ الْمَصِيرُ﴾ برهوا بهلام پوژی
 دوا بیان دهر بری له لایهن خویمان ههوه که برهوا بهو پوژه بهندیکی سهربه خوویه له بهندهکانی
 برهوا که ههموو پیغه مبهرائی پئ هاتووه، لهم نایهتی برهوا له پینشهوه نهیغهرموو، بهلکو بهم
 وتهیه گه یاندى.

ئهم نایین و عمقیدهیه دان ئهنئ بهبوونی مرؤفدا که مرؤفه و دارو بهردو فریشته و
 شهیتان و هیچ گیانله بهریکی تر نیه، دانی پیا ئهنئ بهوهی که خاوهنی هیزو لهشینکی
 وزه داره، خاوهنی عهقلینکی بریار دهره و خاوهنی گیان و سوژو واره زووه، ئینجا وهک دان
 ئهنئ به پئویست و داخوازهکانی لهش و ژیریسی و گیانه کهی داو رهوا داو، ههروهها
 سنووریسی بۆ دیاری کردوون بهبئ کهم و کوپی و زیاده رهوی بۆئوهوی مرؤفه که ههموو
 کاروباریکیان جیا نهبئ و له ناوهندی دا رانهوهستن، کهواته ههه تهکلیف و داوایهکی لی
 کردین راست و ریکه به پینی سروشتیهتی و له توانا دایه و بۆ راگیر کردنیهتی لهو ناوهندی و
 میانداو لهو حاله چاکه نهترانئ. وهک شاعیری خواناس ئهفرموی:

عليك باوساط الامور فانه كلا طرفي اوساط الامور ذميم.

واته: ناوهندی ههموو کاروبارهکان بگره، چونکه ئهم لاو ئهولای ناوهندیهکانی کاروبار
 نهویستراو رهخنه لی گیراون.

ئینجا ئهم مرؤفه نازادی و سهربهستییهکی ههیه له کردهوهدا بههوی ئهو خواهییش و
 ئیرادهیه که خوا پینی داوه، جا له بهرنهوه پاداشت و سهههنجامی ههموو کردهوهکانی بۆ خوئی
 نهههجام ئهدری، وهکو بهو جوژهش ههوائی داوهتن و ئهفرموی: ﴿لَا يَكْلَبُ اللَّهُ تَمَسًا إِلَّا
 رُسْمَهَا﴾ خوا داوا له هیچ کهسیک ناکات و ئهرکی نهخستوته سههشانی مهگر به ئهندازهی
 توانای خوئی ﴿لَهَا مَا كَسَبَتْ﴾ ههه کهسیک ههه چاکهیهکی کردبئ سوود و بهههمی ههه بۆ
 خوویهتی، ﴿وَعَلَيْهَا مَا كَسَبَتْ﴾ ههه خراپهیهکیشی کردبئ تاوانی به ئهستوی خوویهتی. هههئ
 له زانایان ئهفرموی: ئهم دوو رستهیه لهگهله رستهی پینشیدا بهشینکه له

وتراوی بپوادارمکان و خوی گهره ئه‌یگپرتهمه لییانهمه، بهمه وهسفو سه‌نایان شهکات به‌مه‌ی وه‌ک گوی‌پرایلی و مل که‌چی خویان دهربری، همروه‌ها سوپاسی خویان کرد له داواو ته‌کلیفه‌کانی دا به‌مه‌ی له ده‌سه‌لات و توانادایه و نهرکی زور قورسی نه‌خستوته سرشان، له داواو ته‌کلیفه‌یش دا خوا هیچ سوود و زیانیکی پی‌ناگات، به‌لکو به‌ره‌می کرده‌مکانیان بۆ خویانه، نهم دوو رسته‌یه که قسه‌ی بپوادارمکانه پیکه‌وه نه‌یان گووتوه، به‌لکو هر‌جاره‌ی یه‌کیکیان گووتوه به‌جیا جیا، له‌به‌رئهمه نه‌به‌سترون پیکه‌وه به‌چراوی نه‌یان گپرتهمه، واته پیتی عطفی نهم پیتی رسته‌ی یه‌که‌م و نه دوهمدا نه‌هیناوه.

نهم رایه هر‌چهند نه‌گونجی و مه‌به‌ستیکی ریک نیشان شه‌دات، به‌لام رای زوری به‌هیزه و باشر له‌دل‌دا نه‌چه‌سپن که نه‌فرموون: هر‌دوو سه‌ربه‌خون و له وته‌ی بپوادارمکان نه‌ین، به‌لکو خوا له‌لایه‌ن خویهمه هه‌واییان پی‌شه‌دا، به‌یه‌که‌میان دل‌نه‌وایی بپواداران شه‌کات و میهره‌بانی خوی دهر‌به‌بری که‌له داواو ته‌کلیفه‌کانی دا ته‌نگه‌تاوی نه‌کردون و به‌باشی نه‌توانن پی‌هه‌لسن و له‌وه‌ش زیاتریان پی‌نه‌کری، وه‌ک وته‌ی ﴿وسع﴾ ئه‌یگه‌یه‌نی. نهم میهره‌بانی‌یه‌ی له‌گه‌ل کردن، چونکه نه‌وان به‌سۆزو خووشیه‌مه پیشوازیان کرد له فرمان و داواکانی، نهم وه‌ک یه‌هود که بیزاریان دهر‌به‌بری و گپرو گرفتیان دروست نه‌کرد و خویاش نهرکی سرشانی زیاد نه‌کردن، بۆ نمونه وه‌ک مه‌سه‌له‌ی ره‌شه و لاخه‌که که فرمانی دا به‌سه‌ر برینی - وه‌ک له‌ده‌وره‌ی یه‌که‌می نهم جزئ‌ها باس کرا، ئینجا هه‌والی پیدان به‌دوهم بۆ هاندانیان له‌سه‌ر به‌جی‌هینان و هه‌لسانیان به‌فرمانه‌کانی خوا، ترساندنیان له‌مل پیچی و نا فرمانی، چونکه بپوادار که زانی سوود و قازانجی کرده‌وی چاکی بۆ خویته‌ی و زیان و تۆله‌ی خراپه‌شی له‌سه‌ر خویته‌ی، نهم زانی به‌هیز پالی پیوه نه‌نی بۆ چاکه و له خراپه ئه‌یگپرتهمه، به‌لکو کاتی که بپوادار بیر شه‌کاته‌وه له‌سو سۆزو میهره‌بانی‌یه‌ی که خوا له‌گه‌لی دا به‌کاری هیناوه له‌و شتانه‌ی که پیویستی کردون له‌سه‌ری بۆ تاقی کردنه‌وه‌ی له‌م ژبانی دنیا‌دا، کاتی بیر شه‌کاته‌وه له‌و داد و داد‌به‌پوره‌یه‌ی که‌له پۆژی دوا‌یی دا له‌گه‌لی به‌کاری نه‌هینن، نهم کاته ئه‌که‌ویته سۆزو په‌روش و فرمان و پیویستی‌ه‌کانی سرشانی به‌جی دینن، وه هیچ جوړه قورسی و گرانیه‌ک له‌ده‌رونی دا نامینن.

رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى
 الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ ۗ وَاعْفُ عَنَّا وَارْحَمْنَا أَنْتَ
 مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٨٦﴾

نینجا چند نزیامکی زور به تام و به نرخ نهینتی و دواپی به سوره تمکه دینتی، نیتر شم
 نزیانه به شینکی تر بن له نزیای شم پروادارانہ - وه کومهلئی شم فرموون - یان شممانه فیئر
 کردنه له لایهن خواوه و له سر فرمانی شم که پرواداران شم نزیانه ش بکن - وه تا قمن
 له زانیان شم فرموون - به هر حال شم نزیانه بارو حالی پرواداران نه خشه شم کیشن که شم بن
 له گهل پروهردگاریاندا بهم جوره بن، شم فرموی: ﴿رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا﴾ شم پیروهردگارمان
 ممان گره به سزادان، ﴿إِنْ نَسِينَا﴾ شم گمر چاکه یه کمان له بیرکردو نه کان کرد، ﴿أَوْ أَخْطَأْنَا﴾
 یا خراپه یه کمان کرد.

به سنی جوری تریش تفسیر کراوه شهوه، به لام پای زوریه له سر شم تفسیره یه که هلم
 بزارد، به هر حال شم شم گه یهنئ که پروادار شایانی گوناوه خراپه کاری نیه به دهستی
 شم نقهست، شم گمر هر شتیکی نارهوای کرد شم بن له سر بیرو خوش شم بن و به هله کرد بیستی،
 نینجا بزانی که خوا شم نزیامی و هرگرت و شم گله ناگرتی له سر هر شتی که له بیرو بچن
 یا به هله بیگات، وه که به پرونی لهم حه دیسه دا هاتووه که (طه برانی) و غه بیرو شم
 هیناویانه، (نیمامی نهوهوی) شم شم فرموی: حه دیسیکی حه سمنه. (رفع عن امتی الخطا
 والنسیان وما استکرهوا علیه) له سر گهل من هله گراوه هر شتی که بهله بیرچوون و هله و
 به زور پن یان کرابن، واته خوا له سر شم سن جوره نایانگرتی، شم به هر و میهره بانیه هر
 له گهل شم گله کراوه - له لوتف و میهره بانی خوا به زیادی -.

﴿رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا﴾ نهی پهرووردگارمان شرهك و باری گران مهخرهسهرمان،
 واته داواو تهكلیفی شتی قورسمان لی مهكه و کاروباری گران مهخنه نهستومان، ﴿كَمَا
 حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا﴾ ههروهكو خسته سهرشانی نهوانهی بهر له نیمه، بو وینه وهك
 گالی موسا كه بههوی کردهوی خراپی خوینهوه خوا باری سهرشان و شرکی گران کردن،
 نهوه بوو هندی له خواردهمنی و خوراکی پاک و خاوینی لهسر قهدهغهکردن، وه قهدهغهی
 کرد كه پوزانی شهمه مامله و پاوه ماسی بکهن، وه پیویستی کرد لهسهریان بهر بینه
 یهکترو یهکترو بکوژن لهسر نهو گویرهكه پهستیهی كه کردیان... خوا نزاکی وهرگرتن،
 نهوتا نهو باره گرانهی له کول خستن، وهك له سورهتی ﴿الاعراف﴾ دا نهفرموی: ﴿وَيَسْخُ
 عَنَّهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَثَرُ الَّذِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ﴾ لهجی نهوهدا شریعهتیکی سووك و ناسانی بو
 ناردن به پیغهمبهره نازیرهكهی دا. ﴿رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ﴾ نهی پهرووردگارمان
 شتی مهكه بهباری سهرشانمان كه توانای ههگرتنیمان نهبی، واته لهسر گوناهاهكانمان
 سزاو تولهیهكان مده كهله تواناماندا نهبی، یا دووچاری دهردو بهلایهكان مهكه كه
 نهتوانین ههلیگرین، هندی نهفرموی: مبهست بهم نزیاهش هر له جوژی نزاکی
 پیشووه، بهلام نهم گشتیه بو نهویش و هر شرهك و تهكلیفی تر كهزور گران بیست، مبهست له
 هردو نزاكه پارانهویه له خوا كه بهزهیی بیتهوه بهدهسته پاچهیی و لاوازیان و داوایهکیان
 لی نهكات كه نهتوانن ههلسن پیی، نهمان بندهی بی دهسهلات و لاوازیان و نهویش خوی به
 دهسهلاتی کاربهدهستی میهرهبانه، كهواته پهناي پی نهبن و چاوهپوانن بو چاكه و بههره
 خوی پهرووردگاریان، نینجا سن داواي تر نهكن كه دان نانی تیایه به تاوان و كهو کوپی
 خوینان و بیمو ترسیان لهوه، نهفرموی: ﴿وَأَعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا﴾ زانایانی تهفسیر به چند
 جوړیک تهفسیری نهو وتهیان کردوتهوه، ههموویان ریکن و گونجاون، یهکن لهو تهفسیرانه
 نهویه، گوناهاهكانمان بسرهوه و دروشم نیشانهیمان پیوه مهیله، گوناوه خراپیمان

داشاره و به درخستنی ئابرومان مهبه، میهربانیمان له گهڵ بکه به بهخشینی چاکه و بههری خۆت، ﴿أَنْتَ مَوْلَانَا﴾ تۆخواهه و کار ساز و کار به دهستی ئیمهیت، ﴿فَأَنْمُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ کهواته زالمان بکه بهسهر گهله بئبرواکاندا. بهئێ بپرواداری راسته قینه ئهبن ههست و بۆچوونی بهم جۆره بئێ که لهم نزا شیرینانهدا دهرکهوت، ئهبن دلی ههرا لای خوا بئێ و ههمیشه سام و ترسی ئهو له دلی دا بئێ و داگیری بکات، ئهبن ههمیشه ههست بکات به ناتهاواری کهم و کوپی خۆی بهرامبهر بهخوا، ههراچهند ههمیشه ههرا خهریک بئێ بهخوا پهرسی و ههرشتن که مایه ی پهزامهندی خوایه، هیزنی دلی ئومید و به تهما بوونی لیبووردن و سهپینهوهی گوناوه و چاوپوشی میهربانی و بهزهیی خوا بئێ، ئینجا له ههرا تهنگانهدا ههرا پشت له خوا ببهستی، ههرا ئالای ئهو بهریکاتهوه بهلای سهریهوه، له کاتیگدا که جهنگ نهکات ئهبن ههرا له پئی خوا و بهناوی خواوه بیکات، داوای یارههتی بکا له خوا بۆ زال بوون بهسهر ئهو ملهپرو سهرکیشانهی که دوژمن و ریگری ئایینی خوا و دوستهکانی خوا، داواکارین له خوا لهبهر خاتری ئهه قورئانه له ریزی ئهو بپروادارانهدا حیسابمان بکات، ئهوهش بۆ خوا ههچی تئناچئ.

سوپاس بۆ خوا که یارههتی دام له پۆژی پینچ شهمهعه ۱۴۰۵/۴/۲۵ له تهفسیری سورهتی ﴿البقرة﴾ بوومهوه و ههرا ئههرووش دهستم کرد به سورهتی ﴿آل عمران﴾.

سورتهی ﴿آل عمران﴾

مه‌دینه‌یه (۲۰۰) نایه‌ته

بسم الله الرحمن الرحيم

ئهم سورته به‌شیک له ژبانی گه‌لی موسلمانانی مه‌دینه نیشان ئهدات له‌پاش غه‌زای به‌در تا غه‌زای ئوحد له‌سالی سئ‌یه‌می کوچ کردندا، بریتیه له یه‌کم نایه‌تی تا نایه‌تی (۹۲) ی به‌شی دووه‌می جوزئی سئ‌یه‌م، هه‌روه له سه‌ره‌تاوه گوتمان.

به‌پئی هه‌ندی ریوایه‌ت له یه‌کم نایه‌ته‌وه تا نایه‌تی (مباهله) و هه‌ندی ترا تا ئه‌گاته نایه‌تی (۷۵-۸۵) به‌بۆنه‌ی شه‌ش شت که‌سئ له هه‌لبژئراوی مسیحه‌کانی نه‌جرانه‌وه هاتووته خواره‌وه، که هاتن بۆ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له مه‌دینه، له رێوه چوونه مزگه‌وت و پاش ماوه‌یه‌ک ده‌ستیان کرد به وتوئزو ده‌مه‌قالئ له‌باره‌ی حه‌زه‌تی عیساوه، که هه‌ندی به کوپری خویان ئه‌زانی، هه‌ندی به خواو هه‌ندیکی تر دایان ئه‌نا به‌سئ‌یه‌می ئهو سئ خویایه‌ی که بریاریان دابوو، ئینجا ئهم نایه‌تانه هاتنه خوارو پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌به‌ر تیشکی ئهم نایه‌تانه ده‌ستی کرد به به‌ریه‌رچ دانه‌وه‌یان تا به ته‌واوی ده‌م کوتی کردن و هیچیان به‌ده‌سته‌وه نه‌ما، له هه‌ندی له‌و ریوایه‌تانه‌دا کاتی هاتنی ئهو تا‌قمه دیاری نه‌کراوه، وه‌له هه‌ندیکیاندا دیاری کراره به سالی نۆه‌می کوچیه‌وه که ناوئرا به (عام الوفود) له‌به‌رئه‌وه‌ی له‌و ساله‌دا له هه‌موو ناوچه‌کانی نیوه دوورگه‌وه نوئنه‌ر هات، کاتی که بۆیان ده‌رکه‌وت ئیسلام زال و سه‌رکه‌وتوو بووه، جا ئه‌گه‌ر کاتی هاتنی ئهم تا‌قمه نه‌بڕین به‌سه‌ر ئهو سالی نۆه‌مه‌داو دیاری نه‌که‌ین ئه‌وا باشه‌و رئی هیچ ره‌خنه‌و قسه‌یه‌ک نیه، به‌لام ئه‌گه‌ر ئهو هاتنه بڕین به‌سه‌ر ئهو ساله‌دا قووت و گری په‌یدا نه‌بن، چونکه:

۱- له‌و ساله‌دا هه‌ر نوئنه‌رێک هاتبئ بۆ ئه‌وه بووه که خۆیان بیه‌نه پێشه‌وه و دۆستی و مل که‌چی بۆ ئیسلام ده‌رپن له‌سه‌ر ده‌ستی پیغه‌مبه‌ردا (ﷺ) ده‌ی هه‌ر له ریوایه‌ته‌که‌انه‌وه

دەرئەكەوئى كه هاتنى ئىوانە بۇ ئىمە نىبۈۋە، بەلكو بۇ ئىمە بوۋە كه وتوئىژو دەمەقانى
خۇيان و ئايىنەكەيان دەربخەن و قسەى خۇيان سەرخەن، ئىمەتا لەپاش ئىمەى كه دەم
كوت كران ھەر دانىيان نەنا بە راستى دا.

۲- گەلئىك لەم ئايەتانه ئاشكرايە كەلە پئىش سالى نۆھمدا هاتۆتە خوارمە، بەلكو

ھەندىكىيان لەسەرەتاي چەرخى مەدىنەدا هاتوئەتە خوارمە، وەك لەكاتى تەفسىر
كردنىاندا دەرئەكەوئى، بىجگە لەوانەش كه باس كران، ئايەتەكانى قورئان
ئابەستىنەۋە بە ھۆى هاتنە خوارمەيانەۋە، كەواتە چاك وايە ئەم ئايەتانه
نەبەستىنەۋە بەى پووداۋەى كه ئەو پىۋايەتانه ھىناۋايانە، ئىمەى كه لەم سورەتەدا
ھاتوۋە لە بارەى وتوئىژو لىكۆلئىنەۋە لەگەل نامەدارەكاندا، وە بەرپەرج دانەۋەى
بىرۋاۋەرە لارو وئىرەكەيان كه بەھۆى لادان لە ئايىنە راستەكەى خوا دوچارىان بوۋە،
وە بەرپەرج دانەۋەى ئەو پىرو پاگەندەى كه بلاۋيان ئەكرەۋە بەرامبەر راستى
پىنغەمبەرىتى محمد(ﷺ) تاك و تەنئايىى خوا كه ئىسلام زۆر بە گىرنگ گرتى و بەباشى
پوونى ئەكرەۋە، ھەرۋەھا دۇنيا كردنى مۇسلمانان و دامەزاندنىان لەسەر ئايىنە
راستەكەيان و وريا كردنەۋەيان بە پىلانى ئەو نامەدارە دوژمنانە، ھەموو ئەمانە و
غەيرى ئەمانە كه ئەم سورەتە خەرىك بوو پىيانەۋە و چارەسەرى كردن، ئەمانە وا
دابنىنن كه بەبۆنەى پووداۋەى ترەۋە لە پئىش سالى نۆھم دا هاتوون، يان ئەم ئايەتانه
ھاتوون ھەر بۇ وريا كردنەۋەى مۇسلمانان و دەرختىنى ئەو دوژمنايەتى و
بەربەرەكانىەى كەلە نىۋان مۇسلمان و بىرۋاۋەرە راستەكەيان نامەدارو بت پەرست و
بىرۋاۋەرە ناراست و نارەۋاكەياندا ھەمىشەبىيە، ئەم ئايەتانه وا نىشان بەدىن كه بۇ
بەرەنگارى و بەرپەرج دانەۋەى نامەدارە دوژمنەكان هاتوون، ئىتەر بەبىن دابىرىنى بەسەر
پووداۋىكى تايبەتى دا.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آلَمْ (۱) اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ (۲)

کهواته له سهرتهم باره دهست پندهکین و نهلین: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ * آلم (۱) له سهرتای سورهتی ﴿الفاتحة﴾ و له سهرتای سورهتی ﴿البقرة﴾ وه سهارت به تفسیری ﴿بِسْمِ اللَّهِ﴾ تفسیری پیتهکان و تراویکمان پیشکش کرد، دوباره کردنهوی به پیویست نازانم، با سهرنجی نهه بدری ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ خوا کهناوی ﴿اللَّهُ﴾ به هیچ پهرستراویکی شایسته نیه بیجگه لهو، تمنیا شهوش شایستهی پهرستنه ﴿الْحَيُّ﴾ هر نهو خویایه زیندووه بهبی سهرتا و بهبی دوا هاتن — بوزیندوویهکی — کهواته زیندوویهکی له خوا خویوه هاتووه، له راستی دا هر شهوه زیندووه، ﴿الْقَيُّومُ﴾ هر نهو خویایه خوی به خوی راگیره و به همیشهیی راگرو تگبیرکری هموو شتیکه به گیاندارو بن گیانهوه، له هموو بارو پوویهکیانهوه.

له سهرتای سوره تمکوه جاری تمنیایی و پاک و خاوینی خوا درا که جیا که رهوهی عقیده و باوهری موسلمانن له هموو عقیده و باوهرکانی تر، نیتر چ عقیدهی بنی نایین و بت پهرستان، وه چ عقیدهی نامدار — جوولهکه و گاور — به هموو تاqm و تیرهکانیانمه که لایاندا له نایینی خوا، هرچوننی بهمه جیا نه بیتهوه ژبانی موسلمان له ژبانی هر خاوهن بیروباوهرینی تر، چونکه هر نهه عقیده تاک و تمنیایی خوا بهرنامهی ژبان و پژیمنی ژبان بهوردی دیاری نهکات، شهوتا نهفرموی: هیچ هاوبه شتی که لذات و سیفات و خویایهتی و تمنیایی و دهسهلاتی دا نیه، نهو راگیر کری هموو شتیکه بوون و ژبان بهبی نهو لهم بوونه و ره دا نیه، بهم عقیده و بوچوونه جیا نه بیتهوه لهو هموو عقیده و بوچوونه جیا و ازانهی هموو چهرخ و جوړه نهفامیانه، نیتر چ باوهرو بوچوونی بت پهرستهکانی نهو چهرخ و سهردهمه، وه چ هینی جوولهکه و گاور.

قورئان لىسىر زىمانى جىولەكەكانەمە ئەگىزىتەمە كە ئەلەين: عوزەير كوپى خىوايە.
 ھەرچۇنى لە (الكتاب المقدس)ى خۇشياندا ئەمپۇ شتى وا ھەيە، لەم پوۋەو ھە با سىرنجى
 ئىصحاخى شەشمى (سفر التكوين) بىرى، بەراستى مۇۋە شەرم ئەيگىرى قەسەكەيان بلىتەمە،
 ۋە ھەروھە لە مەسىھىكەكانەمە بۇمان باس ئەكات كە ھەندىكىان ئەلەين: سى خىوا ھەيە.
 ھەندى تىران ئەلەين عىسا خىوايە. ھەندى تىران ئەلەين: عىساۋ دايكى دوو خىواى جىواۋزىن لە
 ﴿الله﴾. ھەروھە بۇمان باس ئەكات كە زاناۋ عابىدەكانى خۇيانىان گىپراۋە بە پەرسىراۋى
 خۇيان. ۋەك قورئان ئەم شىتانەى باس كىرد لىيانەمە ۋە داي بەناۋچاۋياندا بەرپەرىچىشى
 داۋنەمە، ھەروھە لەكتىبى دانراۋى خۇياندا دان ئەنەين بەم جۇرە بۇچوۋىن ۋە يىروباۋەپەردا،
 يەككى لەم كىتەبە (الدعوة إلى الإسلام)، دانراۋى (ئەرنولد) ۋەرگىپرانى (حسن إبراهيم)
 لاپەرە (۵۲-۵۳)، ئىنجا لەبارەى لادانى بت پەرسىكەكانەمە بۇمان باس ئەكات كە جىۋكە ۋە
 فرىشتە ۋە مانگو پۇژو بىتە دەستكردەكانى خۇيان ئەپەرسىتن، لەناۋ ھەموۋياندا ئەمەۋىن
 تىرنىيان ئەۋانەن كە ئەلەين: ئىمە ئەۋانە ئەپەرسىتن ھەر لەبەرنەمەى نىزىكان بەخەنەمە لە خىوا.
 لەكاتەدا كە ئەم يىروباۋەپە پىروپوۋچانە دىنبايان داگىر كىردىۋى، ئىسلام ھات داي لەم
 ھەموۋ جۇرە يىروباۋەپەنە، ۋە يىروباۋەپە پاكى خۇى ھىناۋ فەرمۇۋى: ﴿الله لَا إِلَهَ إِلَّا مَرَّئِي
 الْقَوْمُ﴾ بىن گومان ھەركەس ئەم عەقىدە ۋە يىروباۋەپە لەدل ۋە ھەروۋى دا دامەزى، ئەبى
 بەرنامە پۇژمى ژيانى ئەم كەسە جىواۋزىنەت لە ھەركەسى كە دل ۋە ھەروۋى پەش ۋە تارىك
 بوۋىن بەم يىروباۋەپە پىروپوۋچ ۋە بىن نىرخانە.
 ئەم كەسەى كە دل ۋە ھەروۋى پوۋناك بوۋىتەمە بەم يىروباۋەپە پاكە ھەر بە تەنبا خىوا
 ئەپەرسىتن، بەرنامە ۋە پۇژمى ژيانى ھەر لە ئابىن ۋە شەرىعتى خىوا ۋەرئەگىرى، لە ھەموۋ
 كاروبارى ژيانى ئەم دىناۋ ئەم دىنبايەدا ھەر پوۋ بۇلاى خىوا ئەكات، كەۋاتە ئەم كەسە
 دل ئارامە ۋە يەكبارە ۋە لە ھەموۋ شىنكدا سىۋورى ھەيە، بەلام ھەركەس ئەم يىروباۋەپەى لا
 نەبى ئەۋا چەۋتە ۋە بە پىچەۋانەمە ژيان ئەباتە سەر، كەۋاتە ئەگىرتىن ۋە يەككەۋتەن ۋە گەيشتن
 بە يەك لەنەۋان ئەم دوو يىروباۋەپە ناگۋنچى ۋە ھەگىرتىنبا جىواۋزە.

زَلَّ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنْزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ﴿٣﴾ مِنْ قَبْلِ هَذِهِ لِنَّاسٍ

له پاش جاپ دانى شو تاك و تهنياسى پاكه، ئينجا باسى شو نهكات كه تهنيا سرچاوهيك هيه بۇ نايين و نامه و پيامهكان، نه فرموي: ﴿زَلَّ عَلَيْكَ الْكِتَابَ﴾ نهى پينغمبهر نارديه به خواروه بۇ سر تو نامه، واته قورئان كه نامهيكى وايه وهك هر شو شايان بيت بهوى ناوبرئ به نامه، هر شو به جورئكه كه هركات باسى نامهى خوا كرا شو بكوئته دل و دل هر بۇ شو پروا ﴿بِالْحَقِّ﴾ له كاتيكدا شو نامهيه بهراستى هاتووه و راستى پئيه له هموو هموال و دنگو باسهكانياندا، يا دادى له گله و دادى پئيه له هموو پريارهكاني دا ﴿مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ شو نامهيه بهراستى و دروستى ناردى خواروه له كاتيكدا كه پرواداره بههر نامهيكه كله پيش نم دا نيرراوته خواروه بۇ سر پينغمبهرانى پيشوو، باوهردارو بهراست گيره بۇ هموو شو نامهيه، بهم رنگه هموالى داوه به هاتنه خواروهيان و به پئويستى پروا هينان پئيان، بهرئكى و يهكئتى خوئى له گهل شو اندا له بنهرت و سرچاوهدا، هررها باوهرى هيه پئيان و به راستيان دانهئى لهو نايين و شريعتهى كه هينايان، تهنانت لهو شتانهشدا كه نم شريعته هات به سرينهويهان، چونكه نم شو سبروانه به راستى و دروست دانهئى بۇ كات و چرخى خوئيان، بهس مانهويهان بهراست نازانى له پاش هاتنى نم دواترين پيامه، بن گومان شو نامه پيشوانهش شو مانهويه بهراست دانانئى و نهزانن كه نهبن بهم شريعته دوايه بسرينهويه، وهك پينغمبهرى نازيمان (ﷺ) دهست نيشان نهكات بۇ شو كه نه فرموي: سويند بهكسن كه گياني منى بهدهسته نهگهر موسا و عيسا زيندوو بن نهبن هريرهپرهوى نم شريعته بكن كه من پئى هاتووم، نم قورئانه باوهرى هيه به هرچى لهو نامه پيشوانه هاتووه، بهراستيشيان نهگيرئى لهدى خلكى دا، چونكه نم خوئى گهرهترين موعجزهوى خوايه و نهچسپئى و جيگر نهبن لهدى هر كه سيندا كه بن بهش نهبن له تيگيشتن و ژيرئى، كه واته هرچى و ت هموو ژيرئى باوهرى پئيههئنى.

نم قورئانه له چند بارو پويهكوه موعجزهويه و بهلگهيكى زور پوونه لهسر پينغمبهرئى پينغمبهرمان (ﷺ) يهكن لهو بارو پوانه نهويه كه نم بهندهى خوا (ﷺ) نه خوئندهوارو لهناو گهليكى نه خوئندهوارو نهزاندا پينگيشتووه، لهگهل شو هدا

هموالی پیغمبران و گله رابوودرووکان و نهو نامانهی که هاتنه خواروهو بؤ سر گه لان، هموالی نهوانهی دا بهراست و دروستی و بهبن نهوهی هیچ دوژمنیکیش بتوانی تهنیا خالیکی به درؤ بخاتوه، نهگر نه قورئانه لهگه ل نهو نامه پیئوانندا لهیک سرچاوهوه نه هانتایه نه بویه دژایه تی و ناریکی زؤر پهیدا بویه له نیوان نهو نهواندا.

لهناو نامهکانی خوادا کهله پیش قورئانهوه هاتون، تهورات و ئینجیل بهناو بانگترینیان، لهکاتی هاتنیانهوه تا ئیستا و لدهاتووشدا بهناو هرکامیانهوه نوممهت و میلله تیگ هیه، بهتایبه تی له پیش هاتنی قورئاندا هر نهو دووانه به نامه ی ناسمانی دانهنران، وهله پاش هاتنی قورئان بهو دوانه و بهناوی نهو دووانهوه به بره کانی بی بهتین و سهخت نهکا لهگه ل قورئان و موسلماناندا، نهو دووانهش له پیش دهست کاری کردن و گوپاندنیان ناو نیشان و موژده دان به هاتنی پیغمبرمانیان تیدابوو (ﷺ) به جوئی زاناکانی نهو دوو میلله ته لهو کاته دا به باشی نه یانزانی که نهو قورئان و نایینه راسته و نهوه یه که نامهکانی خویان هموال و موژده یانداوه به هاتنی، له بر نهوه زانا و سرؤکه نایینه کانیان – بهتایبه تی جووله که – له بر حساسهت و خو بهزل زانی و خودپرستی هر لهو چهرخدا که ئی لهو بهلگه و نیشانه روونانه یان شاردهوه و لهیندی شوینیشدا دهستکاریان کرد، قورئانیش له چند شوینیکدا نهو کردهوه پیسانر دایهوه به نلوچاویاندا، وهک له جزمی بهکمی سوره تی پیشوودا گه لیکنان باس کرد، جا له بر نهوه کهاته زؤر شیرین و بهجی به لیره دا به دوا ی باسی نارنده خواروهی قورئاندا بهتایبه تی ده فرموئی: ﴿وَأَنْزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ * مِنْ قَبْلُ﴾ تهورات و ئینجیلیشی نارده خواروه له پیش قورئاندا ﴿هُدًى لِلنَّاسِ﴾ له بر رینموونی کردنی نهو خخلکه ی که نهو دوو نامه یه نیررایه سریان، رینموونی کردنیان به پهیرهوی کردن و رهفتار کردن بهوهی کهلهو دوو نامه یه دا هات بویان، که هیندی لهوه فرماندان و هاندان بوو به بروا هینان و شوین کهوتنی نهو پیغمبره (ﷺ) کاتی که رهوانه کراو هرکام لهوان پیی گیشته و کهوته کات و چهرخی نهو، کهاته جووله که و گاور له هموو کهس شایسته ترن به بروا هینان بهم قورئانه، هیچ بر بیانوویه کیان به دهستهوه نه بووه و نیه بؤ سر پینچی کردن، ته نانهت له پاش نهوهش که دهست کاری نامه کانیان کراو به نامه ی خوا نه مانهوه، چونکه به هر حال نهوان زاناترو شارهزا ترن به نایینی خوا، نهگر هرلادان و سر ئی شیوانی پوی تی کردین نهگر مهیل بکن نه توانن بههوی قورئانهوه هموو راست و ناراستیگ لهیک جوئی بکه نهوه،

وَأَنْزَلَ الْقُرْآنَ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٤﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿٥﴾ هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦﴾

وہکو و مرنگیری لہمہی کہ نفہرموی: ﴿وَأَنْزَلَ الْقُرْآنَ﴾ خوا جیا کمرہوی نارده خوارہوہ، واتہ قورٹان کہ تاقانہ تہرازوہہ راستہکھی خویہو بہ خہلات نادی بؤ ہموو جیہانیان، بؤنہوہی بیکن بہ ہرنامہی خویان و تاقانہ تہرازوویک ہیٹ بہدستیانہوہ بؤ ناسین و جوئی کردنہوہی ہموو ہق و نامہقیک و ہموو راست و ناراستیک، ٹہو قورٹانہی کہ - و ہک لہ پینشہوہ و تمان - کہ ہموو ہستکاری و گوراندنہکانی دایہوہ بہ ناوچہوانی زاناکانی ہردوہ نامہکدا، ریو بارہ راستہکھی خوی ناشکراکرد.

وتہی ﴿الْقُرْآنَ﴾ بہ چند جوئی تریش تہفسیر کراوہتہوہ لیڑہدا: ہموو نامہکانی خوا بہ تیگرایی، تہورات و نینجیل بہتایبہتی، زہبور، موعجزہکانی خوا کہ دای بہ پیغہمبہران - سہلامی خویان لی بن- ژیریسی، ٹہم تہفسیرانہش ہرچہند ٹہگونجین، بہ لام تہفسیر کردنہوہی بہ قورٹان بہہیزترہ لہدلدا لہبر چند ہویک:

یہکم: قورٹان لہسیفہتی جیا کردنہوہدا گہیشتوہتہ پایان، کہواتہ لہگہل ٹہو وتیہ بیسترا زہین و دل بؤ ٹہو ٹہروا.

دوہم: لہ قورٹاندا وشہی ﴿الْقُرْآنَ﴾ بہکارہینراوہ ہر بؤ قورٹان، واتہ ٹہم وتیہ بہو شیوہ و ہبئی ہاوپئی و وتیہکی تر.

سئیہم: (قہتادہ) و چند زانایہکی تر ٹہہیپن بہسہر قورٹاندا و بہو جوڑہ تہفسیری ٹہکہنہوہ لیڑہدا.

چوارہم: بن گومان بہپئی فرمانی خوا لہپاش نارڈنی قورٹان ٹہبئی ہردوم بگہریتہوہ ہر بؤلای قورٹان و ٹہو بکات بہ فرمان رہوا و حکم بؤ نہہیشتنی ہر ناژاوہ و دوہہرہکیہک و ہوون کردنہوہی باری راست و رہوا، دہی ٹہگہر ہپریت بہسہر قورٹاندا ٹہو کاتہ دہست نیشانی تیاہو و سہرنجی جوولہکہ و گاور رائہکیشتی بہوہی کہ واز بیٹن لہ

نازاوه و دووبەرەکی لەناو خۆیان و لەگەڵ موسلمانانیشدا، بگەڕێنەوه بۆلای ئەم قورئانە جیاکەرەوه.

خوای گەرە بەم چەند فەرموودە کورتە کاری ئایین و عقیدەیی پوون کردەوه زۆر بە سووک و ئاسانی: تەنھا خۆایەک هەیه و ئیتر هەموو بەندە و مولکی ئەو خۆایە، ئەو نامەکانی ناردووه بۆ پێنیشاندا و پێنموونی بەندەکانی، ئایینی خۆایەکە و پێی راست هەر ئەوهیه کە لەو نامانەدایە، دواترین نامە ئەم قورئانەیه کە جیاکەرەوهیه بۆ هەموو هەق و ناھەقیەک، کەواتە هیچ کەس پێی هیچ پرۆبیانووێکی نیە بۆ لادان لەو پێراستەیی کە خۆا نیشانی داوه، لەپاش ئەوهی بەو جوړە شتەکی پوون کردەوه، ئینجا هەرەشەیهکی سەخت و سامناک ئاراستەیی بێ پرواگان ئەکات کە لەم شوێنەدا گاورو جوولەکە یەکەم و سەردەستەن بۆ ئاراستەکردنی ئەم هەرەشەیه، ئەفەرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ بەراستی ئەوانەیی کە پرۆایان نەهینا بە ئایەتەکانی خۆا کەلە نامەکانیاندا ناردنی ﴿لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ بۆیان هەیه سزایەکی بەتین ﴿وَأَلَّهُ عَزِيزٌ﴾ خۆا زالە بەسەر هەموو شتیکیدا ﴿ذَوَاتِ قَبَارٍ﴾ خاوەنی تۆلە و سزایە، ئینجا لەم کاتەدا کە ئەم هەرەشەیه ئاراستەئەکات دنیاییی ئەکات لەسەر ئاگاداری خۆی بە هەموو شتی و دەرئەچوون و یاخی نەبوونی هیچ شتی کە زانین و ئاگاداری ئەو، فەرمووی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ﴾ بێ گومان پۆشیدە و ن نابێ لە خۆا هیچ شتی کە نە زەوی و نەلە ئاسماندا، واتە لە هەموو جیهان و بوونەوێردا، کە هیندێ لەو زانراوانە پرۆای پرۆاداران و بێ پرۆایی بێ پرۆایانە.

ئەم فەرموودەیه هەرچۆنێ هەرەشەکە بەتین تر ئەکات، هەرەها زۆر رێک و پێکە لەگەڵ تاک و تەننایی خۆا و زیندووویی و راگری و بەرپۆهەری خۆا بۆ هەموو شتی کە بەم سێ سیفەتە قاپی سورەتەکی کردەوه و ئینجا لەپەنای ئەو زانین و ئاگاداریە گشتیەدا دەست کاریەکی هەست و دەررونی بەندەکانی ئەکات لەبارەیی ئەو دەستە قودرەتەیی کە وینە و نەخشەیان ئەکێشن لەتاریکی مندالدا، بەبێ ئەوهی هیچ کەس ئاگا و دەسەلاتی بێی لەوهدا، ئەفەرموی: ﴿هُوَ الَّذِي يُسَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ﴾ ئەو خۆای تاک و تەننیا کەسێکە کە نەخشە و وینەیی ئێوه ئەکێشن لە مندالدا کەندا ﴿كَيْفَ يَشَاءُ﴾ چۆنی بوی وەک نەبیرنی کە هیچ دوو کەسێک نیە لە جیهاندا جیاواز نەبن، تەنانەت مندالی دووانەش کە لە باوک و دایکیکن بن و لە یەک مندالدا پەیدا بووبن، بە راستی شتیکی زۆر سەر سوورەهینەرە و هتا

بیری لی بکریتموه زیاتر سهر سوورنه مینتی، هرکس بی بهش نبعی له ژیری و بیریک بکاتهوه
 لینی نبعی هر نهمه بلتی که خوی گهوره لیره دا فرموویه تی: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ هیچ
 خواو پرستراویک به راستی نیه بیجگه لهو، که هر نهو زالو دهسه لاتداریکی لیزانی
 کاردرسته، که نهو نه خشه کیشانه کاری نهوه، تنها نهم فرمووده یه بهسه بو دم کوت
 کردنی مسیحیهکان که از بینن لهو قسه نه فامانه ی که نه یکن سهبارت به حزره تی
 عیسا (علیه السلام) بی گومان عیسایش وهک هه موو ئاده میهکی تر، وهک مهردومی نه بوو له
 پاشدا له سکی دایکیدا پهیدا بووو هاته جیهان، کهواته چوئنهو نه فامانه نه لین: عیسا کوپی
 خواجه یان خواجه یان هرشتی تری نه گونجاو؟!

قورئان هه مووی چوون یهک نیه له گه یاندن و وهرگرتنی مه بهستهکانی دا، به لکو
 هیندیکی مه بهسته که ی پوونه و جئی سهر لی کردنهوه نیه، هیندیکیان پوون نین و جیگی
 دووبه ره کین و بهم جوړه یه که (نین و عباس) - خوا لییان رازی بی - نه فرموی: قورئان چوار
 به شه: به شیکی هه موو کهس تی نه گات و مه بهسته که ی بهروونی وهرنه گیرئ، به شیکی
 پیویستی هیه به ناسین و زانینی زمانی عهره بی، به شیکی هر زانای دامه زراو له ازیندا
 نه ی نه گات، به شیکی هر خوا خوئی نهیزانی، دووانه پیشووه که پیئی نهوترئ: (محکم) نهم
 دووانه یتر (متشابه)، کهواته به کورتی قورئان دووبه شه: (محکم و متشابه)، نینجا هوی هاتنی
 قورئان له سهر نهم دووباره و هه مووی نه هاتووه به (محکم) ی. له راستی دا خوا خوئی باش
 نه زانی که له بهر چی وایه؟ به لام زانایانی نیسلام چند شتیکیان باس کردووه لهو باره یهوه
 هه موو جوان و ریکن:

۱- له هینانی (متشابه) دا تاقی کردنهوه هیه بو برواداران، به پروا هینان بهشتی وا
 دهرنه کهوئی مل که چی تهواو، چونکه به راستی پروا هینان بهشتی که بروادار نهیزانی و
 تی نه گات زور هونه ره.

۲- ژیری و بیری نه خاته بزوتنهوه و نیش و ناچاران نه گات که ههول بدن بو زانین و
 په ی پیبردنی، وه خسته کاری ژیری و بیرش زور پیویست و مه بهستیکی گرنکه،
 چونکه هرکاتی وهستا و نیش و کاریان نه کرد لاواژنه بن و نهمرن، دهی کاتی نه کهونه
 بزوتنهوه و همولدان که پئی یان بکهوئی لهشتی گران، له ناستی شتی ناسان پیویست
 نیه بکهونه کار و نیش، کهواته پیویسته بوونی (متشابه).

۳- (متشابه) قاپی ئەکاتەوه لە هەموو خاوەن بیروباروهرەکان کە بێن و ورد ببنەوه لە قورئان، چونکە هەرکام ئەیسوێ پێکی بکات لەگەڵ پاوو بیروباوەری خۆی، پاو مەزەهەبی خۆی بەهێزبکات و سەری بخت بەسەر باقی ترا، ئەوکاتە خەلکیکی زۆر کۆ ئەبێتەوه لە قورئان، لەسەرەنجامی ورد بوونەوه و لیکۆلینەوه دا گەلێ کەس پێی ئەکەوێ لە هەق و راستی، بۆی دەرئەکەوێ کە ئەبێ شوێنی (محکم)ەکان بکەوێ و وازیێنی لەو پاو بیروباروهرەنەوهی کە شایستە نین و ئەگەریتەوه بۆلای (محکم)ەکان.

۴- بوونی (متشابه) لە قورئان دا بروادار ناچار ئەکات بە بیرکردنەوه و بەلگە هێنانەوه لەسەرئەوهی کە هەق و ئەنایین و، بۆ پاراستنی و چەسپاندنی هەق و راستەکە و جەلوگیری لەلادان لینی، بێگومان ئەوەش ئەرک و زەحمەتی هەیه و هۆی گەیشتنە بەرپەزەمەندی خوا و پاداشتی پۆژی دواپی.

۵- (متشابه) بوو بەهۆی داھێنان و فێربوون و فێرکردنی زۆر لەو عیلمانەوهی کە موسلمانان دایان هێنا، وەک عیلمی زمان و پێزمان و پەوانییژی و ئوسولێ فیکە و علوم القرآن، چونکە موسلمانان ناچاربوون تەئویل کردن لەو (متشابه)انە دا و پێک کردنیان لەگەڵ (محکم)ەکاندا، دیارە ئەوه بەو عیلمانە ئەکری.

۶- ئەم قورئانە هاوووه بۆ ئادەمی، لە ناو ئادەمیشدا زیرەک و کەودەن و نەزان و زانا و ژیرو گێل هەیه، ئەوانەوهی کە نەزان و کەودەن و گێلن زۆر شت هەیه کە تێی ناگەن و وەری ناگرن لەسەر بارە راستەقینەکەوهی خۆی، کەواتە، بەم (متشابه)انە نزیک ئەخرینەوه لێیانەوه تا بەرەبەرە فێرئەکرین و پام ئەکرین لەسەر ئەو بارەوهی کە مەبەستە، بۆ وینە: ئەگەر لە پێوه بلییت بە یەکن لەوانە: شتی وا هەیه نە لەش و قەبارەوهی هەیه و نە لەجێ و شوێندایە و نە دەست نیشانی بۆ ئەکری و نە پەنگی هەیه، ئەگەر شتی وا بلییت وەری ناگری و لەوانەیه یەکسەر ئەلێ: هەرگیز ناگونجی شتی وا بێ، کەواتە بۆ ئەوانە چاکتر ئەوهیه بە چەند و تەو و شەهیک کە ئەو خەیاڵ و گومانی بۆ ئەروا قسەوهی لەگەڵ بکری تا پام ئەبێ و لەپاشدا ئەگەریتەوه بۆ بارە راستەقینەکە و بەپینی نایەتە (محکم)ەکان وەری ئەگری ئەگەر تێی گەیشت، ئەگەر تێی نەگەیشت بپروای پێ ئەهینێ و حەوالەوهی خۆی ئەکات، وەک لەم نایەتی داهاوووه دا پێمان بۆ دیاریی ئەکات.

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي

قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَبَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ

وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ

به هر حال و لبر هرچی قورنان شو دوو جوره نایه‌تی هیه، وه که هو‌المان پی
نهدات و سروشت و پی‌ی بروداران دیاریی نه‌کات له‌گه‌ل سروشت و پی‌ی نه‌وانه‌ی که‌له
دلیاندا لاری و لادان هیه نیتیر نایا هاتنه خواروه‌ی نه‌م نایه‌ته به‌بونه‌ی گاوره‌کانی
نه‌جرانه‌وه هاتبئی بؤ ده‌م کوت کردنی نه‌وان یان هاتبئی بؤ دیاریی کردنی هه‌لو‌یستی
خه‌لکی و دیاریی کردنی پی‌ی بروداران، نه‌فهرموی: ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ﴾ شو خواجه
که‌سیکه که قورنانی نارده خواروه‌وه بؤ سر تو به جورئی ﴿مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ﴾ هیندی له‌و
قورنانه چند نایه‌تیکن که پو‌شن کراون و به پوونی مه‌به‌سته‌کانیان نه‌گه‌یه‌ن و هر نه‌گیرین،
که ﴿مَنْ أُمُّ الْكِتَابِ﴾ نه‌وانه نه‌سل و سرچاوه‌ی قورنان و له‌ناو نایه‌ته‌کانی قورناندا پشت
هر به‌وان نه‌به‌ستری، ﴿وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ﴾ هندیکی چند نایه‌تیکی ترن که مه‌به‌سته‌کانیان
پوون نین بؤمان، نیتیر له‌بر نه‌وه‌ی له‌گفت و گوئی نیه‌دا باو نه‌بووه به‌کاره‌ینانین، نه‌وه‌ش
وه که شو پیتانه‌ی که‌له سره‌تای چند سوره‌تیکه‌وه هاتوون، یا له‌بر نه‌وه‌ی له‌ زمانی
عهره‌دا دانراون بؤ مه‌به‌ستی که ده‌ست ناداو ناگونجی له‌ قورناندا شو مه‌به‌ستانه‌یان ئی
و هرگیرایی، نه‌وه‌ش وه که‌تی (ید: ده‌ست، وجه: پوو) بؤ خوا، وه دانانی عیسا به‌ که‌لیمه‌ و
پوحی خوا، یا له‌بر نه‌وه‌ی به‌رواله‌ت درایه‌تی هیه له‌ نیوان دوو نایه‌تا، وه که‌ کؤمه‌لیک
نه‌فهرموون و نه‌مه‌ش هر به‌ (متشابه) دانه‌نین، نینجا خه‌لکی به‌رامبر شو (متشابه) انه به‌ پی‌ی
راست و چه‌تی سورشتیان جیاوازو دوو به‌ره‌کین به‌م جوره‌ی که نه‌فهرموی: ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ فِي
قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ﴾ نه‌وانه‌ی که‌له‌دلیاندا لاری و لادان هیه له‌ پی‌ی راستی خواو به‌د نیازو به‌د
گومانن، ﴿فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَبَهَ مِنْهُ﴾ نه‌وانه شوینی (متشابه) که‌ی قورنان نه‌که‌ون و لانه‌دن له‌وه‌ی
که (محکم) ه و مه‌به‌ستیکی پوون و په‌وانی هیه، شو شوین که‌وتنه‌شیان به‌ نیازیکی به‌دو

خراپه وهك ئەفەرموون: ﴿إِنِّيَأَنآءَ أَلَيْسَ﴾ لەبەر تێك دانسی بیروباوەری موسلمانانە و دوو دل کردنیان و لادانیان لە قورئان و ئایینەکیان، بەم ڕەنگە دژایەتی پێك ئەهێنن لەنیوان نایەتەکانی قورئاندا ﴿وَأَنِّيَأَنآءَ تَأْوِيلُهُ﴾ لەبەر تەئوییل و تەفسیرکردنی بەجۆرێك كە پێك بێت لەگەڵ نارهزویی خۆیان و ناریك و دژی نایەتە (محكم) ه كان بێت.

زۆرەو و جەماوەری ئەم ئوممەتە - سوپاس بۆ خوا- كەلە دلایندا لاری و لادان نیە هەر شوینی نایەتە (محكم) هكان ئەكەون، هەموو بڕویان هەیه نایەتە (متشابە) هكان كەلە لایەن خواوە هاتوون و راستن، هەركام مەبەست و تەفسیری راست و ڕەوای خۆی هەیه، هەموو یەك قسەن كە هیچ كام دیمەن و پڕۆلەتەكە ی مەبەست نیە، بەلكو مەبەستە كە شتیکی ترە، ئینجا لەمەو دوا دووبەرەكین كە نایا ئەو مەبەستە راستە هەر خوا خۆی ئەیزانی، یان هەندێ لە بەندە تایبەتەكانیش ئەیزانن؟ چین و تاقمی سەرەتای ئەم ئوممەتە كە ناو ئەبرێن بە (سلف)، لەسەر پای یەكەمن، لەوان بە دوواوە كە پێیان ئەوتری (خلف) لەسەر پای دووهمن، ئەم بەشی دووهمە لەم نایەتە بۆ هەكام دەست ئەدات، بەم ڕەنگە تاقمی یەكەم لەسەر وتە ی

﴿الله﴾ ئەوەستن و ئەلین: ﴿وَمَا يَكُنْ تَأْوِيلُهُ إِلَّا اللَّهُ﴾ هیچ كەس تەفسیر و تەئویلی (متشابە)

نانزنی بە پێك و راستی بێجگە بە خوا، تاقمی دووهم لێرەدا ناوەستن بەلكو ئەلین: ﴿وَأَلْزَمْنَا فِي آيَاتِهِ﴾ ئینجا ئەوەستن، واتە هیچ كەس نایزانن بێجگە لە خوا و كەسانی كە دامەزراون لەزانین و زانیاری داو یارمەتی داون و ڕاگیری كردوون لەسەر ڕێگە ی راست، جا لەبەر ئەوە تاقمی یەكەم ئەفەرموون: (متشابە) ئەوەیه كە زانینی تایبەتیه بە خواوە، تاقمی دووهم ئەفەرموون: ئەمەیه كە مەبەستەكە ی پوون نەبن، ئیتر نایا هەر خوا ئەیزانی، ئەوەش وهك زانینی كاتی دوایی هاتنی ئەم جیهانە و هاتنی پۆژی دوایی و زانینی تایبەتیتی ژمارە ی نۆزده كار بە دەستانی دۆزەخ، هەروەها زانینی ئەو شتانە ی كە بۆ خوا بەكار هێنراون و بەلگە ی ژیریش هەیه لەسەر ئەوە ی كە بە پڕۆلەتەكە ی ناگونجی بۆ خوا و مەبەستە راستەقینەكەشی پوون نەكراوەتەوه، یا هەرچۆنی خوا ئەیزانی و هێندێ لەبەندەكانیش ئەیزانن، ئەوەش وهك هێندێ نایەتی (متشابە) كە ئەو زانایانە ئەیانگێرنەوه بۆلای (محكم) هكان، بە پێی ئەوە مەبەستیان بۆ دیاری ئەكەن، بۆنموونە ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ

﴿أَسْتَوِي﴾

هر دوو تاقم يك قسهن له مدها كه مه بست نهونه كه خوا نيشته جي و جيگريهوه
 به سهر عرشهوه، چونكه نهگر و ابن نهبن به ويتهي دروست كراوهكاني بيت، خويشي
 نه فرموي: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ هيچ شتيك وهك خوا نيه، بيچكه لهوش به لگه ي ژيري
 زوريش هيه له سهر نهوه كه نهو مه بسته ي نابي لي بگيري لي ردها، هروه ها هر نايه تيكي
 تر كه مه بسته عه ره بيه كه ي نهگونجي بو خوا، له هه مو نهواندها هر دوو تاقمي نوممت
 نهگرينهوه بولا ي نه م نايه ته (محكم) ه و شويني نه م نهكهن، به لام له مدها دوو بهر كه ين كه
 تاقمي يه كه م نه فرموي: چونيته كه ي نازانين و حواله ي خوا ي نهكهن، تاقمي دوو م
 مه بستيان بو دياري نهكهن و ته نويليان تيا نهكهن به جورئ پريك بيت له گه ل
 نايه ته (محكم) هكدها، به م رهنه لهو نايه ته دها نه فرموي: مه بست له ﴿اَسْتَيْ﴾ بهرزو بلندو
 زاله به سهر هه مو شتيكدها، يان كاروباري دروست كراوهكاني ته او بوو به پايان گه يشت،
 بن گومان پاي يه كه م شهرم و مل كه چي زياتر تيا به بهرام بهر خوا، مه ترسي هه له كردني تيا
 نيه، پاي دوو ميش بهرگري كره بو نهوانه ي كه نه يانه وي مهردوم گومرا بكن و له پري
 راست بيان ترارزينن به هوي نهو نايه ته (متشابه) انهوه.

نه م دوو تاقمه مونا قه شه و ليكولينه وه ي زوريان كردووه م و هر كام چهنه رابهرو
 به لگه يه كي زوري هينا وه ته وه له سهر پاره ي بازي خوي، وهك له كتبه كاني ته فسيردا باس
 كراوه، به تايبه تي ته فسيري پازي و (روح المعاني) زور به درزي باسه كه يان هينا وه،
 هر كه س نه يه وي با ته ماشايان بكات، نينجا نهوانه ي كه نه وهستن له سهر وته ي ﴿الله﴾ له وه
 به دواوه نهكهن به وته يه كي سه ربه خو حال و پاي نهوانه دهرده خات كه له دلپاندا لاري و
 لاداني نيه، حال و باريان دهرنه خات كه سه بارت بهو (متشابه) انه به شهرم و به نه دهن و مل
 كه چن بو خوا و زانينيان حواله ي خوا نهكهن، كه واته با هر كه س زانا نيه شويني نهو
 زانايانه بكه وي و با شتر به شهرم و مل كه چ بيت، نهوانه ي كه نه وهستن له سهر وته ي ﴿المر﴾
 له وه به دواوه ناكهن به رسته يه كي سه ربه خو، به لكو نه يبه ستن به وته ي ﴿وَالرَّسْحُونَ﴾ هوه، جا
 بو زياده پوون كردنه وه با له سهر هر دوو بياره كه ته فسيري بكه ينه وه: له سهر ي پاي يه كه م:

﴿وَالرَّسْحُونَ فِي الْمِرِّ﴾ نهوانه ي كه دامه زراو نه گوراون له زانين و زانباري دا،

يَقُولُونَ ءَأَمَّا بِهِءُ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٧﴾ رَبَّنَا لَا تُفِزْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا
 وَهَبْ لَنَا مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٨﴾ رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّكَ
 اللَّهُ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ

﴿يَقُولُونَ ءَأَمَّا بِهِءُ﴾ ئەلەين نىمە بېرومان هېناو و هەيه بە (متشابە) كە فەرموودەى خوايە و
 بېرومان هەيه پىنى بەو جۆرەى كە خوا نىيازى كردو وە ﴿كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ رَبِّنَا﴾ ھەركام لە (محكم) و
 (متشابە) لە لاين پەروەردگارمانو وە ھاتوو و تى گەياندوين لە (محكم) ھەكەى و (متشابە) كەى
 دەر نەخستوو بۆمان.

لەسەر پاي دووم: ئەلەين: دامەزراوەكانىش (متشابە) ئەزانن لە كاتىكدا ئەلەين: بېرومان
 پىنى ھەيه و ھەركام لە (محكم) و (متشابە) لە لاين پەروەردگارمانو وە ھاتوو، واتە وەك
 ئەيزانن مل كەچن بۆ خوا و بەجۆرئ تەئويلى ئەكەن كە شاىستە بىت بۆ خوا، ئەيانەوى بەو
 تەئويە مەردوم بپارىزن لە بى بېروايى و لادان لە قورئان، نەك وەك دىل لاروخىچەكان كە باس
 كران و خوا نەنگى لى گرتن و بەدىي دەر خستن. لەسەر ھەر بارو ھەر پايەك پىويستە لەسەر
 بېواداران بە تىكپايى لەسەر پىبازى ئەو زانا دامەزراوانە بن، چونكە ئەوان بەباشى ناو
 ئەبات، ئەو تا ئەو نازناوە گەورەيان لى ئەنى: ﴿وَالرَّسِيخُونَ فِي الْعِلْمِ﴾ لە پاش ئەو دەست نىشان
 ئەكات كە ئەوانە خاوەنى ژىرى و بىن، ئەفەرموى: ﴿وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ﴾ بىرناكاتو وە لە
 قورئان و تەمىن و نامۆزگارى لى وەرناگرئ مەگەر خاوەنەكانى ژىرى و بىرى پاك و خاوين،
 واتە ئەوانەى كە ئەزانن قورئان دوو بەشەو بېروايان بە ھەردوو بەشەكە ھەيه و دلىان لارى و
 لادانى تىانيە، ئەزانن (متشابە) ىش ھەر راستە و لاي خواو و ھاتوو و تەفسىرو تەئويلىان
 ناكەنەو بەجۆرئكى ناشاىستە. ھەر ئەوانەن خاوەن ژىرى پاك و بىن لەكەن، ئىنجا با بزائرى
 ئەوانەى كە ئەفەرموون: زانا دامەزراوەكانىش (متشابە) ئەزانن مەبەستيان ئەو نەيه كە ھەموو
 (متشابە) ئەزانن، چونكە بە پىنى پاي ھەمووان زانىنى ھىندئ لە (متشابە) تايبەتە بە خواو.

ئەو زانا دامەزوانە باشتر نرخى پىنموونى ئەزانن و مەترسى ئەكەن لەلادان لە پىئى
 راست، وەترسىان لە پۇژى دواىى زۆر ترە، لەبەرئەوه ئەم نزاو پارانەويه ئەكەن و ئەلین:
 ﴿رَبَّنَا لَا تَرُغْ قُلُوبَنَا﴾ ئەى پەرورەدگارمان دلەكانمان لامەدە لە پىئى راست ﴿بِمَدَادِ مَدِينَتِنَا﴾ لەپاش
 ئەوهى كە پىنموونىت كردين ﴿وَمَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً﴾ ببەخشە پىمان لەلایەن خۆتەوه بەزەىى و
 مپهەربانىەكى گەورە و گەنگ بە پىئى چاكە و بەمەرت بە شىوہى گشتيان پاكىر كەردنمان
 لەسەر پىئى راست بەتايبەتى، داوات لى ئەكەين، چونكە ﴿إِنَّكَ أَنْتَ أَرْوَاهُ﴾ بەراستى ھەر
 توى زۆر بەخشندە و بە ھەميشەىى بەخشندەى ھەموو بەخشاوونكى، ﴿رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ
 لِيَوْمٍ﴾ ئەى پەرورەدگارمان بى گومان تۆ كۆكەرەوى ھەموو ئادەمىت بۆ پرسىنەوه و تۆلەو
 پاداشتى پۇژىك كە ﴿لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ شاىستە نىە ھىچ گومان و دوو دلەكى تيا بى، چونكە:
 ﴿إِنَّكَ اللَّهُ لَا يُخَلِّفُ أَلِيمًا﴾ بەراستى خوا بەلین ھەلناوەشىنئەتەوه، لە كىتیبە صەحیحەكاندا
 ھاتووه لە (ھەرزەتى عايشە) وە - خوا لىئى پازى بى - كە ئەفەرموى: پىغەمبەرمان (ﷺ) زۆر
 نزاى ئەكرد بەم شىوہى: ئەى كەسى كە دلەكان وەرئەگىرى دلى من دامەزراو بكە لەسەر
 نايىنەكەت. منيش ەرزەم كەرد ئەى پىغەمبەرى خوا: ئاى چەندە زۆر نزا ئەكەيت بەم نزاىە.
 ئەویش فەرموى: ھىچ دلەك نىە كەلە بەىنى دوو پەنجەدا نەبى لە چەنجە قودرەتپەكانى
 خواى مپهەربان. كاتى وىستى راست و پاكىرى بكات پاكىرى ئەكات، وە ئەگەر وىستى لای
 بەدا لای ئەدا. بى گومان ھەر كاتى دلى بىروادار ھەستى كەرد بە زالى خواھىش و ئىرادەى
 خواپەو جوۆر شىوہى بى گومان ئەو دلە بى پەروا و بەسۆزو پەروشەوہ پەلامار ئەدا بۆ
 ساپە و پەناى خوا بۆئەوى ئەو بەمەره چاكەى كە پىئى بەخشىوہ لىئى نەسەنئەتەوه، بى گومان
 ئەو زانا دامەزوانە بەشدارن لەو ھەستە پاك و خاوينەى كە خوا بەخشى بە پىغەمبەر (ﷺ)،
 كەواتە زۆر مافى خۆيانە ئەو نزاو لالانەوہ بكەن كە قورئان لىيانەوہ گىراپەوہ.

۱) إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِي عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ هُمْ وَقُودُ

النَّارِ ۱۰ ﴿ كَذَابٍ مَلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَآخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَاللَّهُ شَدِيدُ

الْعِقَابِ ۱۱ ﴿ قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَعْتَابُونَ وَتُحْشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَيَقْسَىٰ لَهُمُ الْمَهَادُ ۱۲ ﴿ قَدْ

كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِئَتَيْنِ اللَّتَمَّتَا فِعْمًا تَقَاتَلَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأُخْرَىٰ كَافِرَةٌ

له پاش نهوی پیو پربازی پروادارانی پوون کردهوه، نینجا لهم چهند نایهتی داهاتووهدا چارهنووس و دوا پوژی بی پرواکان دیاریی نهکات، به تایبهتی هه پرشه نهکات له بی پرواکانی نامه دار که نهو هه لوینسته نارهوایان ههیه بهرامبهر نهم نایینی نیسلامه، فرمان نهدا به پیغه ممبر (ﷺ) که بیان ترسینتی. وه بیریان بخاتوهه نهوهی که به چاوی خویمان بینییان له غزای به دردا، که بهو شیوهیه خوا شکاندنی به پرسوایی و سهر شوپری له سهر دهستی تا قمیکی که له به پرواداران، نه فرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به راستی نهوانهی که پروایان نههیناوه ﴿لَنْ تُغْنِي عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ هه رگیز مال و مندالهکانیان هیچ جوړه بهرگریهکیان لی نا که له سزای خوا، واته نهو دارایی و سامانهی که که شخه پیوه نه کهن و نامادهیان کردوه بو کاتی تنگانه و بهرگری کردنی زیان و بهسهرهاتی خراب، بو پراکیشانی بهرژوهندی خویمان، نهو کوپو کالهی که پشتیان پی نه بهستن بو هر پوژو بهسهرهاتیکی رهش، هیچ کام لهوانه هیچ سوو دیکیان پی ناگهیهزن و هیچ کهلکیان نابی بویمان لهکاتی هاتنی سزای خوا، یا مبهست نهوهیه نهو مال و مندالانهی که خهریکن پی یهوه بی ناگای کردوون له خوا، هیچ لهوانه جئی میهره بانی خوا یا گوی پرایه لی خوا ناگرن بویمان، ﴿وَأُولَئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ﴾ نهو بی پروایانه سووته مهنی و هه لگیر سینتری ناگری دوزه خن له پوژی دواپی دا.

باوی نهم بی پروایانه له پروا نههینان و دوچار بوونیان به سزای خوا: ﴿كَذَابٍ مَلِ

فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ وهک باوی دهسته و بهسته کهی فیرعمون و نهوانهی کهله پیش نهواندا

پوون وایه، نهوان ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ پروایان نههینا و نایهت و نیشانه و موعجزهکانی نیمهیان

بەدرۆ دانا ﴿فَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ يَشَاءُونَ﴾ نىنجا خوايش بەپىيى باوى خۆى گرتنى بەخۆيان و
گوناھەکانيانەو، مال و دارايى و کوپروکال و دەستە و بەستەيان هېچ سوودى پىنەگەياندن،
واتە باوى گەلە بىنبرواکانى پيشوو کۆل نەدان و سووربوون بوو لەسەر بىنبروايى، باوى
خوايش تۆلە سەندن بوو لىيان، کەواتە بىنبرواکانى ئەم نۆمەتەش دوچارى سزاي خۆيان
دين، چونکە ئەمان لەسەر باوى ئەوانن، خوايش ھەر خواکەى جارائە و باوى خۆى تىک
نادات، ﴿وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ خوا تۆلەى سەختە و تۆلەى زۆر بە تىنە بۆ ئەوانەى کە بپروا
ناھينن بە نايەتەکانى خوا. جا لەبەرئەو ھەرمان ئەدا بە پىنەمبەر(ﷺ) کە بياترسيئى بە
چارەنوسى سەختى ھەر دوو جىھان، ئەگەر لە ياديان نىو و بىناگان لە تۆلە و بەسەرھاتى
گەلە پيشووھەکان، بىنگومان ئەزانن بىنبرواکانى قوپەيش لە پۆژى بەدردا چىيان بەسەرھات
لەسەر دەستى ئەو تاقمە کەمە بپروادارەدا، ئەفەرموى: ﴿قُلْ لِيَذْرَئِكُمْ﴾ بلى بەوانەى کە
بپروايان نەھيئاو و لە زانينى خوادا تىپەرى کردوو بپروانەھيئانيان: ﴿سَتُنَبِّئُكُمْ﴾ بىنگومان
بەم نزىکانە ئەشکىنرۆن و ژىردەست ئەکړن ﴿وَتُحْشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ﴾ لە پۆژى دواييشدا
کۆئەکړنئەو بۆلای دۆزەخ بۆتى چوونى ﴿رَيْسَ الْيَهُودِ﴾ دۆزەخ جى و شوينىكى زۆر بەدو
خراپە کە نامادە کراوہ بۆيان!

وا دەرئەکەوى يەك چىن و يەك تاقم کە ئەم ھەرەشەيان ئاراستەکرا جوولەکەکانى
مەدينەبوون، چونکە ئەگىرنەو لە(ئىبن و عباس) ھوہ -خوا لىيان پازى بى- کە
جوولەکەکانى مەدينە کاتى بىيان زالبوونى پىنەمبەر(ﷺ) لەبەدردا وتيان: واللہ ي ئەمە
ئەو پىنەمبەرەى کە موسا موژدەى داوہ پىي و لە تەوراتدا ناوئىشانى ھاتوو، خەرىک بوون
موسلمان بىن، نىنجا ھەندىکيان وتيان: پەلە مەکەن ھەتا جەنگ و پووداويكى تر، نىنجا
کاتى پووداوى(احد) ھات کەوتنە گومان و بپروايان نەھيئا و ئەو پەيمانەى کە دابوويان بە
پىنەمبەر(ﷺ) شکانديان،(کەعبى کوپى ئەشرەف) بە شەست کەسەو چو بۆ مەککە و
پەيمانى بەست لەسەر جەنگکردن لەگەل پىنەمبەر(ﷺ)، نىنجا ئەم نايەتە ھاتە خوارەو، بە
پروايەتىكى تردا لە(سەعیدی کوپى جوپەيرو لە ئىبن و عباس) ھوہ -خوا لىيان پازى بى-
کەلە پاش گەرانئەو لەبەر پىنەمبەر(ﷺ) جوولەکەکانى کۆکردەو و ترساندى بەوہى کە

دوچار بین به وینهی نهوی که دوچاری قورهیش بوو، نهوانیش وتیان: نهی محمد بهوه
هملنه خهله تیت که ریت کهوت له تا قمیک که بی ناگا بوون له جهنگو به هوی نهوه وه نهو
هملت بؤ هملکهوت، نهگر بجهنگین له گهل نیمه تی نهگیت که سرکهوتوو نیمهین و تو
هاوسری نیمه نیت، نینجا هم نایته هاته خواره وه، به هر حال و لهسر هر بارو نهو
هوالدانی قورئانه شتیکی نهینی و غیبی بوو، موعجیزه یهکی گوره بوو بهدی هات بهو
نزیکانه دهر باره ی نهو جووله کانه، نهوه بوو به هوی تاوانی گوره ی خویانه وه تا قمی
دهر کران و تا قمی کوژان - سوپاس بؤ خوا - وهک بهدریژی له شوینی تایبه تی خوی دا باس
کراوه، نینجا پاش نهوان هر واهات پهیتا پهیتا تا قمی بی پرویان هر ژیر کهوت و شکی ترا
ههتا موسلمانان لایاندا له رهوشتی پاکی پیغهمبره که یان (ﷺ) دهست بهرداری هوی
سرکهوتنی خویان بوون که تیکوشان و فیداکاریه له ریی خوادا.

نهو جووله کانه - وهک له قسه ی خویانه وه دهر کهوت - زور نهنازین به خویاندا،
هملنه هتا بوون به زوری خویان و چهک و مال و سامانیان، جا نهوا نهدا لهو که شخه و
سرکی شیه یان، بهلگه و نیشانه ی ژیر کهوتنیان نه خاته پیش چاو، دهری نه خات که
سرکهوتن و ژیر کهوتن به دهست خواجه، نهک به زور و کهمی. نهفرموی: ﴿قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ﴾
بی گومان بهلگه و نیشانه یهکی گوره لهسر راستی ژیر دهست کردن و شکاندنتان دهر کهوت
بوتان ﴿فِي فَتَنِ الْقَتَا﴾ له ناومندی دوو تا قمدا که تی جهنگین له (بهس) دا ﴿فِتْنَةٌ﴾ تا قمیکیان
بروادار که ﴿فَتَنَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ جهنگی نه کرد له ریی خوادا بؤ بهرز کردنه وهی وشه ی
خوا، کهواته بهرزترین پله ی پرویان بوو، واته پیغهمبر (ﷺ) له گهل نهو هاوه لانه ی که پای
به میز لهسر نهویه (۳۱۳) کهس بوون (۷۷) کهسیان له کوچ کهران و (۲۳۶) کهسیان له
مدینه یهکان - خوا له همووان پازی بیت - ﴿وَأَخْرَجَ كَافِرًا﴾ تا قمی تریان که بی پروا
بوون، واته بت په رسته کانی قورهیش که نزدیکی همزار که سینک بوون به سرز که کانیانه وه
هاتبوون، بی گومان نهو دوو تا قمه هاوسرو هاوتای یهک نه بوون، بهلکو زور دوور بوون له
یهکوه، چونکه تا قمی موسلمانان کان ژماره یان کم بوو، کم چهک بوون، له مال وه بؤ جهنگ
نه ماتبوون، بهلکو به نیازی نهو کاروانه هاتن که وهک همنگوینی بی میش وا بوو، کهواته

خوځيان ناماده نهكردبوو، يهكهم جاري جهنگ كردنيان بوو، لهوه و پيش زور كمه تى
 كهوتبوون يان هينديكيان زور گنج بوون هر تى نكهوتبوون و جهنگيان نهديبوو، بهلام نهو
 تاقمى تر به پنجواڼه ژماره زور و چك زور و لاغ زور به ناماهيى و لى پران هاتبوون،
 هممو ليزان و كارامه و تى كهوتوبوون، چهند جهنگ و تنگانهيان لهوه و پيش ديبدوو،
 بيجگه لهوانه گهلى قورهيش زور زور تهقى لى كرابوون و سامو بيميان ههبوو لهدى خلكى
 دا، به تايبهتى سرؤكهكانيان له باوك و باپيريانهوه هر به گورهى و تهقى لى كراوى
 هاتبوون، كهواته نهگه دهستى يارمهتى خوا نههاتايته كار موسلمانهان تيا نهچوون،
 بهلام خوا يارمهتى لهشكرى خوى نهادات تهنانت نهو لهشكره بهفهره كه پيروترين لهشكر
 بوو له جيهاندا، يارمهتى دان له چهند بارو پرويهكهوه: يهكى لهوانه نهوه بوو كه خوا
 لهخهودا بى پرواكاني به كهه پيشاني پينغهمبهر (ﷺ) دا تا به گيرانهوهى نهو خه
 موسلمانهان دلان بههيز بى و نهترسن لنيان، يهكى تر نهوه بوو پيش نهوهى له شكرهان
 تيك برژين خوا موسلمانهانى زور به كهه خسته بهرچاوى بى پرواكان تا رادهيك نهو جهل
 ووتى: محمدو هاوپرئكانى هر هيج نين و بهشى هيج ناكه، نهوش لهبرنهوه بهى نرخيان
 دابنين و خوځيان نامادهنهكهن بوځيان، هروهها بى پرواكانيشى زور يهكهم خسته بهرچاوى
 موسلمانهان تا رادهيك (نين و مسعود) -خوا لى رازى بى- وتى به يهكى كهله تهنيشتى
 بوو: من به حهفتا كهس نهيان بينم، نهوش وتى من به سهه كهسى نهيان بينم، خوا لهم
 بارهكهيشهوه نههى كرد تا موسلمانهان بيميان لى نهكهن و بى غم بن، خهوهكهى
 پينغهمبيرش (ﷺ) بهراست بگيرئ لهپيش چاويان، وهك له سورهتى ﴿الانفال﴾ دا باسى نهه
 دوو نيشانه گورهه نهكات. ئينجا لهپاش تيك پران موسلمانهانى زور كرد لهپيش چاوى
 بى پرواكان تا رادهيك به دوو قاتى خوځيانان نهزانين، نهوش لهبرنهوه له ناكاودا پنى
 سرگردان بىو دلان داكهوى و هيزيان نهمينى،

يَرَوْنَهُمْ مِثْلَيْهِمْ رَأَى الْعَيْنِ وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصَرِهِ مَنْ يَشَاءُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي
 الْأَبْصَارِ ﴿١٣﴾ زَيْنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ
 الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثُ ذَلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

لیره شدا دست نیشان نهکات بو نم نشیانهیه که نه فرموی: ﴿يَرَوْنَهُمْ مِثْلَيْهِمْ رَأَى
 الْعَيْنِ﴾ تاقمه بن پرواکه نم تاقمه کهی تریان - واته موسلمانه کان - نه بینن به دوو چندانه ی
 خویان به دیتنی چاو، یان له دیتنی چاودا. نم فرموده یه به سنی جوئی تریش تفسیر
 کراوه تهوه، وهک له تفسیری رازی و فالوسی دا نه فرموی. به لام نهوهی که گوتمان به میز تره
 لای زانایان، (سوددی) که یه کیکه له باور پی گراوان بهو جوړه تفسیری کردوه تهوه، (شیخ
 الإسلامی پومی) و زور له زانابه رزه کان په سه ندیان کردوه، ریوايه تی (محمدی کوپی فرات)
 له (سه عیدی نموس) هوه به تهواوی نه پیرئ به سر نمو باره دا که گوتمان: نه فرموی: بت
 په رسته کان موسلمانیکیان به دیل گرت و لینیان پرسنی نیوه چهند کس بوون؟ نهویش
 نهلی: (۳۱۳) کسینک بووین، نهوانیش نه لین: نیمه نیوه مان به دوو چندانه ی خومان نه بیننی،
 واته به هزارو نوسد کس، چونکه ژماره ی راستیان (۹۵۰) کس بوو، که واته هر نه مه
 راسته که نه فرموی: ﴿وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصَرِهِ مَنْ يَشَاءُ﴾ خوا به یارمه تی و کومه کی خوی به میز
 نهکات هر کس که خوا خوی به نموی، به لی نه گهر کومه کی خوا نه بوایه، چون نمو پروداوه
 بهو جوړه نه بوو؟ ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ﴾ بن گومان لهو یارمه تیه دا که باس
 کرا بهو جوړو شیوه یه په ندو ته منی هیه بو نهوانه ی که خاوه نی تیگه یشتن ژیرین، به لی
 به راستی نمو پروداوه به لگه یه کی زور ناشکرا بوو له سر نهوه ی که سرکه وتن و ژیر که وتن
 به دست خوی، که واته نه بوایه نمو جووله کانه ته منی خوار ببونایه و کوتاییان یه نیایه به
 دوژمنایه تی و پیلانو ناپاکی، به لام کوتاییان نه مینا تا خوا به زوی هره شه و هوالی
 شکان و ژیر دست کردنه که ی به دی هینا و راستی پیغه مبه ره که ی درخست (ﷺ)، بن گومان
 نمو به لی نی خوا هر بو نمو کاته نه بوو، به لی نی شکاندنی بن پروایان و دوژمنانی نایینی خوا،
 به لی نی به میز کردن و یارمه تی دانی پرواداران با زور که می ش بن، نمو به لی نانه شتیکی

هميشه‌يى و هموو كاتين، به مهرجن نهوى كه له توانادا هميه بهكارى بينن، خوگرو
 بهئارامو به ئوميد بن به ميهره‌بانى و به‌لئى خوا، كۆل‌نهدن و به‌پنى توانين چمك و هوى
 سره‌كوتن به‌كاربينن، نه‌گه‌ر كاره‌كه‌يان درينه‌وى كيشا په‌له نه‌نينه‌وه و نا ئوميد نه‌بن و
 چاوهروانى كات و ماوه‌ى ديارى كراوى خوا بن. به‌لئى به‌راستى زۆر ئاشكرايه كه يارمه‌تى و
 كۆمه‌كى خوا هميشه‌ييه و به‌و مرجانەى كه باس كران، نه‌گه‌ر نه‌و يارمه‌تیه نه‌بووايه
 ئیستا ناوى ئیسلام نه‌ما بوو له‌پرووى زهوى دا، چونكه ئه‌بينن له‌پاش نه‌مانى
 سه‌ركردايه‌تى و هيزو يه‌كىتى موسلمانان و به‌ش به‌ش بوونى خويان و ولاته‌كانيان، له‌پاش
 نه‌و ئه‌بينن بن‌پرواكان له هموو لايه‌كه‌وه - له‌گه‌ل نه‌و زۆرى و هيزو ده‌سه‌لاته‌ياندا - له‌درو
 له‌ناو و هموو جوړه چه‌كىيان خستوه‌ته‌كار بو نه‌هيشتنى ناوى ئیسلام و موسلمانان،
 هموو جوړه پيلانىك به‌كار نه‌هينن و هموو جوړه چونكه كيك نه‌خه‌نه كارو پوى نه‌كه‌نه
 نه‌وانه‌ى كه ناوى ئیسلام نه‌بن به راستى، له‌گه‌ل نه‌ودا تايبت ناوى ئیسلام په‌ره‌سه‌سینى و
 موسلمانان باشترو سوور تر نه‌بن له‌سه‌ر ئیسلام، دلایان به‌هيزتر نه‌بن و ئوميديان به‌تين تر
 نه‌بن بو نه‌وه‌ى كه جارنى تر دره‌ختى ناده‌میتى برویته‌وه له جيهاندا بو حه‌وانه‌وى هموو
 كه‌س له ژيتر سایه‌ى دا، به‌ئيزنى خوا هاتنى نه‌و پۆژه و گه‌يشتن به‌و ئامانجه دور نيه‌!

ئينجا به‌پنى باوى قورئان له په‌روه‌رده‌کردن و تينگه‌ياندن و پينگه‌ياندن و ئامۆزگارى
 كردنى مه‌ردوما، به‌پنى نه‌و باوه شيرينه‌ى ليزه‌دا ئامازه نه‌كات بو چهند شتيكى سروشتى
 له ناده‌مى دا، كه هموو خراپى و لادانىك له‌وانه‌وه ده‌ست پين نه‌كات، نه‌گه‌ر جله‌ويان
 نه‌گيریته‌وه به پاريزگارى كردن و ورياييه‌كى هميشه‌يى، وه نه‌گه‌ر دل و دهره‌ون په‌يوه‌ست
 نه‌كەن به‌وه‌ى كه لای خوايه كه هه‌ر نه‌وه‌ش پاك و خاوينه‌و نه‌مانى نيه‌.

نه‌و شته سروشتيانه‌ش ئاره‌زوواته‌كانى نه‌فسن كه‌له‌م نايه‌تى داهاتوه‌دا كۆى
 كردوونه‌ته‌وه، بن‌گومان هه‌رچه‌ند نه‌وانه پيوستن له‌م جيهاندا بو پاريزگارى ژيان و درينه
 پيدان و گه‌شه پين كردنى، به‌لام سه‌ر تى كردن‌يان و خو خه‌ريك كردن به هميشه‌يى پين يانه‌وه
 دل خه‌ريك نه‌كەم له مه‌به‌ستى هه‌ره‌به‌رز، به‌رگري مه‌ردوم نه‌كەن له كارو فرمانى سه‌ره‌كى
 خو، كارو فرمانى جينشينييه‌كه‌ى له‌م جيهاندا، بن‌ئاگا و بن‌هوشى نه‌كەن له‌هه‌ول و
 تينكۆشان و بو ژيانى راسته‌قينه‌و نه‌پراوه‌ى نه‌و جيهان، جا له‌به‌ر نه‌وه ئیسلام دان نه‌نن به‌و

نارمزوواتانهداو جلموگرپیان لی ناکات، بهلکو به شیرین و پیروزیش نیشانیان نهدات، بهلام له ههمان کاتدا همیشه تهمین و ناموزگاری نهکات بهمه ی شو نارمزوواتانه زیاده رهویان پی نهکری و له پراده و سنووری راست و رهوای خویندا راگیر بکری و بهکاربهینری و به جوئی نهبن که ژبانی شو جیهان له دست دهرکن، بهلکو به پینی بهرنامه ی خوا بجولیتهوه تا خوشی هردوو جیهانیان دست کهوت بیی.

به کورتی نیسلام جیاوازه له ههمو بیروباوهرو بهرنامه یهکی تر، نه پیش نه خواتهوه به مردوم تا دوچاری گریی دهرونی بکات، نه جلمویش نهدات به دست نهفس و شهیتانهوه تا هملی دیرن و بیخن به مل ههمو قهلبه یهکدا، نهمه ی که نیسلام بریاری نهدا زاناکانی دهرونی لهم دواییه دا گه پانهوه بولای و برویان پی هینا و تیگه یشتن که ریی راست هر نهوه یه که نیسلام هینای، نهمه ی که نیسلام هینای راگیر کردنه له سنوورداو بهرله نه کردنه که پینی نهوتری: (ضبط النفس) نهک دان نهان به نارمزوو قیزکردنهوه لیی و پیش پی خواردنهوه که پینی نهوتری (کبت النفس) وهگریی دهرونی هر لهم پهیدا نهبن.

نیسلام له سر شو باوو بهرنامه بن وینه ی خویه چند شتیکی گرنکو و سرهکی کونه کاتوه که به سروشت نارمزوو نهکری، خوشه ویستن و نارمزوو کردنیان رهوا نهدا، نهفرموی: ﴿زَيْنَ النَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ﴾ رازینراوه تهوه بو نادمی و شیرین کراوه له بهرچاوی خوشویستنی نارمزوواتی نهفس، واته به سروشت وادروست کراوه نارمزوی کراوه کانی خوش نهوی که بریتین له ﴿بِرِّ الْوَالِدَيْنِ﴾ و کوران، ﴿وَالْبَيْنِ وَالْقَنَاطِيرِ﴾ دارایی زور فراوانی که له که کراو ﴿بِرِّ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ﴾ له زیرو زیو، ﴿وَالْحَبْلِ السُّؤْمَوِّ﴾ نهسپ و ماینی دابه ستراو، یان شیرینی نیشانه دار کراو به سپیتیهک له ناو چاودا، یا بهرله کراو له لهوه رگادا، ﴿وَالْأَنْمَةِ﴾ چوار پیکان له حوشتر و مهر و بز و ره شهولاخ، ﴿وَالْحَرْبِ﴾ و کشتوکال، ﴿ذَلِكَ مَتَعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ نهوه ی که باس کرا خوشی و بههری ژبان و زیندهگانی جیهانه، نهمانه ی که باس کران نمونه ی نارمزوو کراوه کائن، سرهکین به تایبهتی لهو چهرخهداو له ناو شو چین و گله دا که یه کهم جار نه قورنانه ی چوو به گوچکه دا، هیندیکیان پیویستن له ههمو چرخ و کاتیکدا، قورنان نهوانه ی کوکردهوه و نرخی خوی بو دیاری کردن، بهوه ی که خوشی و بههری نه ژبانه کهم و کورتن،

وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَبَادِ ﴿١٤﴾ ﴿قُلْ أُوذِيكُمْ بِخَيْرٍ مِّنْ ذَلِكُمْ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿١٥﴾ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّنَا أَعْمَىٰ فَأَغْفِر لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٦﴾ الصَّابِرِينَ

بؤنهوی له جن و سنووری خویندا پاگیربکرین و زیاده پهویان تیادا نهکرین، چاو بپریتقه بهررترو گهوره تر که دهست نیشانی بو نهکات و نهفهرموی: ﴿وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَبَادِ﴾ لای خوا هیه شوینی گهرانهوی خوشی له پوژی دواپی دا که نهوش بهمهشته، خوا بهشدارمان بکات لینی.

خوای گهوره خوشویستنی نهو شته نارمزوو کراوانه پی رها داوه به پینی نهو بهرنامه رینک و پینکی که بوی داناوه به لام له هه مان کاتدا تهمن و ناموزگاری نهکات که مهردوم خوئی نهکات به بهندهی نهلقه له گوئی نهو نارمزواته، به لکو به گویره پیویست به کاریان بیننی، سهرنج رانه کیشتی بو چاکتر لهوانه و بهررترو پاک و خاوین تر لهوانه، بانگ نهکات بو ههولدان بو گهیشتن به نارمزواتی لهشی و نهروونی نهپراوه، له جیهانیکی تردا وهک لیره دا بهدوای نایهتی پیشوودا نهه نایهته نههیننی و بهدریژتر باسی خوشی و نهو شوینی گهرانهوه خوشی لای خوئی نهکات که له دواپی نایهتی پیشوودا نامازهی بو کرد، نهفهرموی: ﴿قُلْ﴾ نهی پیغه مبه بلنی: ﴿أُوذِيكُمْ بِخَيْرٍ مِّنْ ذَلِكُمْ﴾ نایا ههوالتان بدهمن به چاکتر لهو شتانهی که باس کرا بو تان؟ بهو پرسیاره ههوال پین دراوهکان وریا نهکاتوه بو گوئی گرتن و بیرکردنوه، نینجا بویان باس نهکات و نهفهرموی: ﴿لِلَّذِينَ اتَّقَوْا﴾ نهو پروادارانهی که به جیهاندا خوین پاراست له خرابه، هیه بویان: ﴿عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ لای پهرومردگاریان ﴿جَنَّاتٍ﴾ بهمهشت و باخاتی که ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که دینت و نهچیت به ژیریاندا جوگه و پووبارهکان: ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ له کاتیکیدا نهو خوپاریزمرانه نههیننهوه لهو بهمهشتاندا به هه میشهیی و بی پرانهوه ﴿وَأَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ﴾ حالال و هاوسه رانی که پاک و خاوین کراون له هه رشتنی که بیزاروو قیزلی کراوه، چ له دیمه ن و دیوی نهریان، چ له دیوی ناوو نهروون و پهوشتیاندا، ﴿وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ﴾

هميه بۇيان رەزامەندىەكى گەورە لىيان لەلایەن خواوہ، كە نەوہ لە ھەموو شت چاكترو گەورەترەو ھىچ شتىكى تر ھاوتای نىہ، لە ھەدىسى ھەچىدا ھاووە كە خوا پرسىار ئەكات لە بەھشتىەكان ئایا رازىن؟ ئەوانىش ەمرى ئەكەن چۆن رازى نىن! ئایا باشتر لەوہتان پى نەبەخشم؟ ئەوانىش ئەلین: ئەى پەرورەدگار ئایا چى لەمە باشترە كە تۆ داوتە بە ئىمە؟ خواىش ئەفەرموئى: رەزامەندى خۆم ئەدەم بەسەرتاندا، كەواتە ھەرگىز خەشم و نەنگ و نارەزىبەم نابن لىتان، خواى پەرورەدگارى مېھرەبان بەشدارمان بكە لەو بەھرەو چاكە بىوینەدا. آمىن، ئىمىن، آمىن. ﴿اللَّهُ بِسِيرٍ بِالْبَكْرِ﴾ خوا بىنايە بە بەندەكان، كەواتە زانايە بە ھەر كەردەوہىەك كە ئەيكەن و پاداشت و سزاو تۆلەى زۆر بەجىيە، وە ئەزانى كام بەراستى خۆپارىزۆ لە خوا ترسە، يا مەبەست ئەوہىە كە خوا ئاگايە بە ھەرشتى كە بەرژەوہندى بەندەكانى تىايە، كەواتە با ئەمانىش گوئىرايەلى و فەرمانبەر بن و ھەرچى ئەو بۇيان ھەلنەبژىرى ھەر ئەوہ چاكە بۇيان، كەواتە با ئاگايان لە خۆيان بىت و سەرنەكەنە ئارەزوواتى جىهان، با بەھرەى گەورەى ئەو جىھانىيان لەدەست دەرئەچن، ئىنجا سىفەت و نىشانەكانى ئەو پارىزەرەنە باس ئەكات، ئەفەرموئى:

۱- ﴿الَّذِينَ يَقُولُونَ﴾ ئەوانەى كە ئەلین: ﴿رَبَّنَا إِنَّا أَمْنَا﴾ ئەى پەرورەدگارمان بى گومان ئىمە بىرومان ھىناوہ: ﴿وَأَعْرَضْنَا عَنْ دُعَاؤِكَ وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ كەواتە خۆشەبەو بسپروہ لىمان گوناھەكانمان، بەمانپارىزۆ لە سزای ئاگرى دۆزەخ، لەزاکەيانەوہ لە خوا ترسى و خۆپارىزىان دەرئەكەوئى، ئەوہتا جارى بىرواھىنانىيان ئەدەن و ئەيكەن بە قەلغان و بەوہ تكاى سپىنەوہى گوناھو پاراستنىيان لە دۆزەخ ئەكەن.

۲- ﴿الْمَكْرِبِينَ﴾ ئەو لە خوا ترسانەى كە خۆگرن، خۆگرى بەسنى جۆرە:

ا- خۆگرتن لەسەر بەجى ھىنانى فەرزەكان و كەردەوہ چاكەكان.

ب- خۆگرتن لەسەر دووركەوتنەوہ لە قەدەغەكرارەكان.

ت- خۆگرتن لەسەر ھەر دەرد و زىان و بارىكى ناخۆش. بى گومان لەم شوئىنەدا ئەبى بە شىوہى گشتى بگىرى، چونكە ئايەتەكە نەبىرپروہ بەسەر جۆرىكى تايبەتيدا، بەم شىوہ گشتىەشايستەترنەبى بۆوہسەف دانى خواو گەيشتن بە رەزامەندى ئەو كە بەلئىنى پىدا.

وَالصَّادِقِينَ وَالْقَانِطِينَ وَالْمُنْفِقِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ ﴿١٧﴾ شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا

إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ

۳- ﴿وَالصَّادِقِينَ﴾ ثنوانه‌ی که راستن له نیازیاندا، وه له وتارو کرده‌وی ناشکراو نه‌نیاندا، به‌لئی به راستی زور گه‌ورهو گرنکه له ژیاندا، راستی هی‌زو چالاکیه، به پنج‌وانه‌ی درو که لاوازی و ده‌سته‌پاچه‌ییه له‌بهر خو‌پاراستن له زیان یان پراکیشانی سوودو قازانج.

۴- ﴿وَالْقَانِطِينَ﴾ ثنوانه‌ی که گو‌پرایه‌لن و هم‌میشه‌ین له‌سهر خوا‌پهرستی و هه‌لسان به پی‌ویستی سهر شانیان، که‌واته به پی‌ی توانا هه‌لئه‌سن به مافی خوا‌یته‌ی خواو مافی به‌نده‌یی خو‌یان.

۵- ﴿وَالْمُنْفِقِينَ﴾ ثنوانه‌ی که به‌ختکرن له پئی خوادا له مالو دارایی خو‌یان که به‌وه دهره‌چن له به‌نده‌یی مالو له کو‌ت و زنجیری چروکی و چاو‌چنۆکی، به‌وه هه‌لئه‌سن به پی‌کھینانی بری‌ایته‌ی ناده‌میتی.

۶- ﴿وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ﴾ ثنوانه‌ی که شه‌ونویژ نه‌کهن له به‌شی دوایی شه‌وو له به‌ره‌به‌یان که لهو کاته‌دا خه‌و زور خو‌شه‌و هه‌ستان زه‌حه‌مه‌ته له‌سهر شان، لهو کاته‌دا دلو دهره‌ون ناگیرئ به‌هیچ کاری‌کمه‌وه، که‌واته بیرو هوش لای نویژو خوا‌پهرستی‌که‌یه، یان مه‌به‌ست نه‌و که‌سانه‌یه که شه‌ونویژیان کردووه لهو کاتی به‌ره‌به‌یان‌دا خه‌ریکن به‌پارانمه‌وو داوای لی‌خو‌شبوون، وه‌ک له شه‌ودا ههر خه‌ریکی خرا‌په‌کاری بووبن!!

(ثیبین و جه‌رین) به‌م جو‌ری دووه‌مه‌ ئه‌ی‌گی‌ریته‌وه له کرده‌وی (ثیبین و عومله‌وه) - خوا لی‌یان پازی بی - که باوی وابوو شه‌ونویژئ نه‌کرد ئه‌ی‌فه‌رموو به‌(نافیع): نایا داوایی شه‌وه؟ شه‌ویش عمرزی نه‌کرد: نه‌خیر، ئینجا ده‌ستی نه‌کرده‌وه به‌ نویژ تا کاتی (نافیع) عمرزی نه‌کرد به‌لئی خه‌ریکه‌ پوژ ئه‌بیته‌وه، نه‌و کاته‌ دا‌ئه‌نیشت و ده‌ستی نه‌کرد به‌ داوای لی‌خو‌شبوون و نزای نه‌کرد هه‌تا پوژ ئه‌بووه‌وه، له‌چهند پری‌وایه‌تی‌کدا جه‌دیس هاتووه سه‌به‌رته‌ به‌ فه‌رماندان به‌ داوای لی‌خو‌شبوون لهو کاتی به‌ره‌به‌یان‌دا، که‌واته ته‌فسیری له‌سهر نه‌م باری دووه‌مه‌ به‌هی‌زتره‌.

نهمانه بوون سیففت و نیشانهی نهو له خوا ترسانهی که نهو بهلینه گمورهیان پی در،
 خاوهنی نهم سیففتهانه شایستهی رهمانهندی خوان که له ههموو بهمرهیه گمورهتره. نابوو
 جوړو شیوهیه قورنن رینمونی مردوم نهکات و دهستی نهگری و لهم زهویهدا راستی
 نهکاتوه بهرهمره بو ناسوی نادمیتی، همتا نهیگهینتی به کومهلی همره بهرز به هیواشی و
 میهرهبانی، بهبن تنگه تاو کردن و زور پی هینان و پیش خواردنهوه، بهلکو لهگهال تیبینی و
 چاودیتری کردنی بن هیزی و دهستهپاچهییدا، بهبن نهوهی زیان بگهینتی بهکارویاری
 پیوستی ژبانی جیهانی، خوا خاوهن و دروستگری سروشتی نادمیه، خوا خوئی بهرنامهی
 داناوه بو نهو سروشتهی دروست کراوی خوئیتهی نهو خوایه بینا و زانایه به بنده و
 دروستکراوهکانی.

له یکهمجاری سورهتکهوه تا نیره مهبهست و نامانجی نهگهرتکهوه بو باسی تاک و
 تمنیایی خوا له ههموو بارنکهوه، بو یهکیتی نامو بهرنامهکانی خوا، بن گومان نهو تاک و
 تمنیاییه داخوازه بو نهوهی که بهرهمی نهو تاک و تمنیاییه به کردهوه له ژباندایه بیته،
 بهم پهنگه بهندهیی و پرستن و مل کهچی و گوئی پرایهلی همر بو نهو خوائی تاک و تمنیاییه،
 جا نهوا لهم نایهتی داهاتوهدا خهریک نهبن به بوون کردنهوه و چهسپاندنی نهو مهبهسته
 گرنهگی که داخوازه بو نهو تاک و تمنیاییه، جا لهبرنهوه تاک و تمنیاییه که دوباره نهکاتوه
 بو نهوهی داخوازهکی بهودادا بیته، دوبارهی نهکاتوه، بهلام به شیوهیهکی تایبهتی تازهی
 جیاواز که هست و دهرهون داگر نهکات، دوبارهی نهکاتوه له شیوهی شایهتی دانی خوا و
 فریشتهکان و زاناکان لهسر نهو تاک و تمنیاییه، نهفرموی: ﴿شَهَدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ خوا
 شایهتی داوه که هیچ پهراویک نیه به راستی بیجگه لهو ﴿وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ﴾
 فریشتهکان و زاناکانیش شایهتیاں داوه که هیچ پهراویکی راستهقینه نیه بیجگه لهو
 خوائی تاک و تمنیاییه، شایهتی دانی خوا دهرنهکوهی له نایهتهکانی قورنانهکی دا که
 گمورهترین موعجیزهیی خوایه لهم بوونهومره و لههروونی خویماندا که همرکس بن بهش
 ناشکرایانهی که خوا دایناون لهم بوونهومره و لههروونی خویماندا که همرکس بن بهش
 لهژییری و تیگهیشتن نهو شایهتیه وهرنهگری له همر شتنی که هستی پی بکات، وهک وهری
 نهگری لهو ههموو بهلگو و پابهره ژیرییانهی که خوا رینمونی زور له بندهکانی بو کردون،
 کهواته نهم شایهتی دانی خوا هرچوئی بهکهک و بهکاره بو پروادارمکان بهوهی پرواکهیاں
 بههیزترو پته و تر نهکات و نهیاخته سوزو پرورش، هروهها زور بهکهک و بهکاره بو

بئېرواكانيش، چ ئهوانه‌ي كه بېروايان هه‌يه به بووني خوا به‌لام به‌جوړئ نيه كه خوا ئه‌يهوئ،
 ئه‌وه‌ش وهك بېرواي بت په‌رستان و گاورو جووله‌كه، وه چ ئهوانه‌ي كه هر بېروايان به‌بووني
 خوا نيه - خوا به‌مانپاريزئ - كهلكي هه‌يه بۇيان مه‌گه‌ر كه‌سانئ كه وهك به‌رد و ابن و ته‌رپايان
 تيا نه‌بئ، له‌م باسه‌وه ده‌ركه‌وت كه ئه‌و شايه‌تي داني خوا دوو جوړئ هه‌يه:

يه‌كه‌م: به‌رېنمووني كردن بۇ تاك و ته‌نيايي و ده‌رخستني به‌و هموو رابه‌رو به‌لگه
 به‌هيزو پوونانه كه ده‌ست نيشانمان بۇ كردن.

دووه‌م: به‌هه‌وال پيدان له‌ چهند نايه‌تي له‌ قورئانه‌كه‌ي دا كه گه‌وره‌ترين موعجيزه‌ي
 خوايه و هه‌والي شايه‌تي داني له‌ نامه‌كاني تريشدا باس ئه‌كات، با بزائري كه تاك و ته‌نيايي
 خوا هرچوئن به‌ به‌لگه و رابه‌ري ژيري ده‌رئه‌خري، هه‌روه‌ها به‌رابه‌ري بيستنيش (تقلي) هر
 ده‌ر ئه‌خري و نيسپات ده‌كري، چونكه - وهك زانايان ده‌فهرموون - په‌وانه كردني نامه و
 پيغهمبه‌ران نه‌به‌ستراوه به‌تاك و ته‌نيايي خواوه، مه‌به‌ست له‌شايه‌تي داني فريشته‌كان دان
 پيئانان و گوئ‌پرايه‌لي و فه‌رمانبه‌ريه و هه‌وال پيدانه به‌ پيغهمبه‌ركان و ئه‌وانيش به‌ مه‌ردوم،
 مه‌به‌ست له‌ شايه‌تي زاناکان بېروا پئ‌كردنه به‌دل و دان پيا نان و جاړ دان و هه‌وال پيئانه
 به‌خه‌لكي و به‌لگه و رابه‌ر له‌سه‌ر هينانه‌وه‌يه‌تي، گوئ‌پرايه‌لي و مل كه‌چي ته‌نها بۇ فه‌رمانئ ئه‌و،
 نيتر مه‌به‌ست به‌و زانايانه هر پيغهمبه‌رمان بيټ - وهك هيندي ئه‌فهرموون - يا ئه‌وانيش و
 هه‌وو بېرواداران - وهك هينديكي تر ئه‌فهرموون -

خوای په‌روه‌رديگار له‌سه‌ر خويه‌تي خوئ به‌ تاك و ته‌نيا ﴿قَابًا بِالْقِسْطِ﴾ له‌ كاتيكدان
 داهينه‌رو به‌دي هينه‌رو راگير كه‌رو به‌كاره‌ينه‌ري داد و راستيه له‌ هه‌وو كرده‌وه و دروست
 كراوه‌كاندا، له‌ ته‌ديرو به‌رئوه‌بردني ئه‌م بوونه‌وه‌رو ژياني ئاده‌مي دا، كه‌واته داد و راستي
 به‌ هيچ نايه‌ت له‌ ژياني ئاده‌مي دا، كارو كرده‌وي به‌ ريك و راستي ئاپوا به‌ويئنه‌ي ريك و
 راستي كاروباري بوونه‌ور، ئه‌و مه‌به‌ست و ئامانجه‌ گرنه‌گه به‌دي نايه‌ت مه‌گه‌ر به‌ په‌يره‌وي و
 په‌فتار كردن به‌و به‌رنامه‌ي كه‌ خوا هه‌لي بژاردووه بۇ ژياني ئه‌م ئاده‌ميه، له‌م دواترين
 شه‌ريعه‌ته‌دا دياري كرده‌وه و ئاشكراي كرده‌وه، به‌بئ به‌دي هيناني به‌و به‌رنامه‌يه نه‌ داد
 هه‌يه و نه‌ريك و راستي هه‌يه و نه‌ريكي و يه‌ك كه‌وتن ئه‌بئ له‌گه‌ل ئه‌و بوونه‌وه‌ري كه‌ ئاده‌مي
 تيدا ئه‌ژئ، كه‌واته به‌بئ ئه‌و به‌رنامه‌يه هر ئه‌بئ سته‌م و تاوان و لادان پوييدا، ئه‌بئ هر
 دژايه‌تي و به‌گژا چوون و يه‌ك نه‌گرتن و سه‌رگه‌رداني په‌يدا بئ!

هرکاتی ناوړېک بدهينهوه بولای میژوو ښه‌بینین داد هر لهو ماوه‌یانهدا هه‌بووه که هر نامو به‌رنامه‌ی خوا له کاردا بووېن و کاربه‌دهست بووېن، له‌هر ماوه‌یه‌کدا به‌رنامه‌یه‌کی تر له کاردا بووېن دادی راسته‌قینه نه‌چیزراوه، نه‌گهر له‌باریکه‌وه به‌ پوالت داد بووېن، بې‌گومان له چند بارو له چند لای تره‌وه جه‌ورو ستم جیهانی مرؤفایه‌تی ره‌ش و تاریک کردوه، جه‌ورو ستمی تاکی یان چند که‌سی بؤ ته‌واوی گهل، یا جه‌ورو ستمی گهل و کومهل بؤ ښه‌ندامه‌کانی، یا جه‌ورو ستمی چین و تاقتی بؤ چین و تاقتیکی تر، تنها دادمه‌کی خوا پاک و بې‌گمرده له هرلادان و لایه‌نگریه‌ بؤ هرکام له‌وانه، چونکه هر خوا خویبه و یه‌کسانه بؤ هموو به‌نده‌کانی و ناگاداره به هرچی وا له‌هرزو ښاسماندا، ښنجا تاك و تمنیاییه‌کی دووباره ښه‌کاتره له‌گهل زیاده‌کردنی دووسیفه‌تی تری که به‌دی هینانی داد به‌بې ښه دووسیفه‌ته نابې: سیفه‌تی توانین و زالی و لیزانی و کاردروستی، ښه‌فرموی: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَرِيضُ الْحَكِيمُ﴾ هیچ په‌رستراویک به‌راستی نیه بې‌جگه له‌وه که هر ښه خویبه زال و ده‌سه‌لات دارو داناوکار دروسته، به‌لن داد به‌بې ښه دوو سیفه‌ته نابې و به‌دی نایه، چونکه داد بریتیه له پیک هینان و دانانی هر کارن له جی و شوینی خوی دا، دهی ښه‌وش به‌بې ده‌سه‌لات و توانین و لی زانین نابې و ناگونجی.

ښنجا به‌دواوی ښه تاك و تمنیاییه‌دا شتی ښه‌ینن که به‌رهم و سه‌ره‌نجامیکی سروشته بوی، ښه‌فرموی: ﴿إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ﴾ به‌راستی ښاین به‌لای خواوه هر ښیسلامه، واته گوی‌پرایه‌لی و فرمانبهری و مل که‌چی بؤ فرمانی خوا. ښیسلام تنها لاف و قسه‌ی پووت نیه، تنها ښی‌شانه و ښالای پووت نیه، تنها بؤ‌چوون و بیرویاوهریکی دهرونی نیه، تنها نویژو پوژووو زه‌کات و حج نیه، نه‌خیر، هیچ کام له‌وانه - به‌تنها - ښه ښیسلامه نیه که پی‌پزی رازیبه و بې‌جگه لهو هیچ نایینکی تر وهرناگری، به‌لکو ښیسلام مل که‌چی و فرمانبهریه به‌رهم‌ندای دل‌هوه بؤ هموو فرمانه‌کانی خوا، بؤ پوون کردنه‌وهی ښه مه‌به‌سته فرمووده‌یه‌کی (ښیامی‌عه‌ل) هیه - خوا لیسی رازی بې - کله خوتبه‌که‌یدا

فرموده‌تی و (علی کوپی ئیبراهیم) پریوایه‌تی نه‌کات، به جوانی نه‌زانم نه‌و فرموده‌یه بی‌نم که‌لو خوتبه‌دا فرمودی: بی‌گومان ئیسلام به جوړی دیاری نه‌که‌م که هیچ کس پیش من به‌و جوړه دیاری نه‌کردبئ، ئیسلام بریتیه له مل که‌چی و په‌زامه‌ندی دل، نه‌و مل که‌چیه‌ش زانینیکی تیرو ته‌واوی بی‌گهرده که هر نه‌وه‌یه بپروا، نه‌و بپروایش که بوو به‌دهم نه‌وتری و دانی پیا نه‌ترئ، که نه‌وش بوو نه‌بئ به‌دی هی‌نانی بی‌ئ که نه‌وش به‌کرده‌وه نه‌کرئ، که‌واته ئیسلام بریتی بوو له‌و مل که‌چی و بپروا زانینه‌ی که‌له کرده‌وه‌دا دهرکه‌وی، ئینجا فرمودی: بی‌گومان بپروادار نایینه‌که‌ی له په‌رومردگاریه‌وه وهرنه‌گرئ، له راو نارهنووی خو‌یه‌وه وهری ناگرئ، بی‌گومان بپروادار که‌سیکه که بپرواکه‌ی نه‌ناسرئ له کرده‌وه‌ی دا، بی‌پروایش بی‌پرواییه‌که‌ی نه‌ناسرئ به نا فرمانی و دژکرده‌وه‌ی دا، نه‌ی خه‌لکینه بنوسین به نایینه‌که‌تانه‌وه و نایینه‌که‌تان به‌راستی بگرن، چونکه گونا‌ه کردن له‌م نایینه‌دا چاکتره له چاکه‌کردن له هر نایینیکی تردا، چونکه گونا‌ه له‌م نایینه‌دا نه‌سپریته‌وه، به‌لام چاکه له غیری نه‌مدا وهرناگرئ.

ئیسلام نایینی هه‌موو بوونه‌وره، ئیسلام نه‌و نایینه‌یه که هه‌موو پیغه‌مبه‌رانی پئ په‌وانه‌کراوه - درودی خویان لی بی- تایبه‌تی کردنی نه‌م ناوه به‌م دواترین شهریه‌ته‌وه له‌به‌ر نه‌وه‌یه که نه‌م جیگرو جینشیننی هه‌موو نایین و شهریه‌ته‌کانی پیش خو‌یه‌تی، وه‌له هه‌موویان تیرو ته‌واو تره.

نه‌و نایینه‌ی که هات بو موسا و عیسا - سه‌لامی خویان لی بی- هر نایینی ئیسلام بوو، نایینی تا‌ک و ته‌نیا‌یی خوابوو به پاک و خاوینی، له نامه‌کانیا‌ندا موژده درابوو به هاتنی حه‌ره‌تی محمد (ﷺ) و نه‌م نایینه پاکه‌ی که هاته سه‌ری که‌واته چون نه‌و نامه‌دارانه دو‌به‌ره‌کی بوون له‌و نایینه پاکه‌ی موسا و عیسا‌دا، به‌م په‌نگه بت په‌رستی و چهند شتی پوپوو‌چیان تی‌که‌ل کرد، له‌ناو خو‌یا‌ندا بوون به چهند تا‌قم و کو‌مه‌لیک و چهند جه‌نگ و کوش‌تار له‌ناو‌یا‌ندا په‌یدا بوو، چون تی‌کرای‌ی و بی‌گرو‌گرفت هه‌موو بپروایان نه‌مینا کاتی نه‌م قورخانه و پیغه‌مبه‌ره هات؟

وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْإِلْمُ بَيْنَهُمْ

خوای گموره هوی ئو دوو بهر مکیه ی ئه وانمان بو دهرئه خات که ئه فرموی: ﴿وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَابَ﴾ دوو بهر مکی نه بوون ئه وانه ی که نامه یان پی در ابو - واته نوممه تی موسا و عیسا - ﴿إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْإِلْمُ﴾ له پاش ئه وه نه بی که زانی نی ته واریان بو هات بو، واته له لایه ن خواره ئو زانی نه یان بو هات بو به هوی نامه و پیغه مبه رکه انیا نه وه، که واته به هله و لی گوپان نه بو، به لکو به ده سستی قه سست و به زانی نه وه دوو بهر مکی که وتن ﴿بَيْنَهُمْ﴾ له بهر سته م و ده ست در ئی و حسا ده تی ناو خو یان. خو یان له ناو خو یان دا به دوا ی گوره یی و سه رو کایه تی دا نه گه ران تا هر که س تا قمی کی پی که وه نا بو خو یی و زال بو و بو به سه رو ک و هر چو ن بو ی کرا سته م و ده ست در ئی کرد له وانه ی که در ئی بو و ن مل که چیان بو نه کرد تا له وه وه جه نگ و کوش تاری زور په یدا نه بو، ئینجا سته میان له خو یان کرد و حسا ده تیان به کار هی نا که به واریان نه هی نا به قورئان و پیغه مبه رهی مه مو ان ﴿س﴾ حسا ده تیان لی هات که تا ئو کاته پیغه مبه رتی له ناو ئه واندا بو، عه رب نه خو ینده وار و نه زان بو و ن و له پاش (ئی سماعیل) پیغه مبه ریان نه بو وه و له پر ئکدا یه کی هات و دا وای پیغه مبه رتی مه مو جیه انیان نه کات، به و جو ره خو ین چاره ره ش و به د به خت کرد نه گینا زانا کنیان وه کو قورئان ئه فرموی: ﴿يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ آبَاءَهُمْ﴾ پیغه مبه ر ئه ناسن هر چو نی کو ره کانی خو یان ئه ناسن، خوای گموره له سن باره وه خرا پی ئه وانه ی دهر خست:

یه که م: ئه وانه نامه پی در ابو بوون، که واته ئه بوایه ئه و په ری راستی یان به کار به ی نا یه له گه ل ئو خوایه ی که ئو خه لاته گموره ی کردن و کردنی به و نوممه ته نامه داره.

دو وه: ئو لاری و دوو بهر مکیه ی که نه یان کرد به هله و نه زانی نه وه نه بو، به لکو باش نه یان زانی که ناهقی نه کن، وه گونا هی زانا گموره ترو ناشیرین تره.

سنی یم: سته م و حسا ده تیان به کار نه هی نا که ئو دوو سیفه تانه کانگای زوری به ی تا وان و

خرا په کارین.

وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١١﴾ فَإِنْ حَاجُّكَ فَقُلْ أَسَلْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ
 اتَّبَعْنِي وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ ءَأَسَلْتُمْ فَإِنْ أَسَلْتُمْ فَقَدْ أَهْتَدُوا وَإِنْ تَوَلَّوْا
 فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ

جا لهبرئوه دووبه ره کی کردنه که یانی به بنی پروایی دانا و هه ره شهی لی کردن بهوی
 به زوویی نه گن به تۆلهی خویان، هه رموی: ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ هه ره کس پروانه هیننی به
 نایهت و نیشانه پرونه کانی خوا، نیت نایهت و نیشانهی بوونه هیری یان نامهیی، یان
 ههردوو که نهو نایهت نیشانانه رابه ریکی ناشکران له سهه نایینی خوا به رستی به تاک و
 ته نیا و بنی ههچ هاوبه شیک، که هه نهویه نایینی نیسلام، هه نایینی نیسلامیش نایینه
 به لای خواوه، هه ره کس پروانه هیننی بهو نایهت و نیشانانه و به پیی نهوانه رهفتار نهکات
 ﴿فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ بنی گومان خوا به زوویی تۆلهی لی نه سیننی، چونکه حیساب و
 پر سیاری خوا به چه سپانی و به زوویی دیت. به لنی به زوویی دیت، چونکه بنی گومان بهدی
 دیت، هه رچیش بهدی بیت نهوه نزیکه و به چه سپانی دیت، نیت با هه رچه ندی پی بجیت،
 وهکو نه لین: (کل ات قریب) هه رچی بیت نزیکه، دور نهویه که بهدی نهیهت، بیجکه لهوش
 دوری و نزیکی بو نیمه یه لای نیمه هیه، لای خوا هه موو شتیکی داهاتوو و نزیک و
 نامادهیه، چونکه بۆلای خوا کات و ماوه و دور و نزیک و داو بهر نیه!!

به شیک له هه ره شه و تۆلهی خوا هه ره له جیهاندا به زوویی بهدی هات دهریاره
 جووله که کانی مه دینه که لهو کاته دا یه کم زانا و یه ک دزو دور من بوون لهو ناوه دا دهریاره
 نایینی نیسلام، نهوه بوو به زوویی له ناوچوون به کوشتن و دهر کردن، نینجا قورنان نه دا به
 پیغه مبهه (ﷺ) که قسه یه کی بوون و پهوان پراوه ناراسته ی نامه دارو بت په رسته کان بکات و
 کاروبریاری خوئی له گه لیان به ریته وه، نینجا پاش نهوه لیان گه پری بو خوا و خوئی به رینگه
 راسته کی خوئی دا پروا، له یه که مجاره وه نه هه رموی: ﴿فَإِنْ حَاجُّكَ﴾ نینجا نه گه نامه داره کان
 ده مه قالی یان له گه ل کردی له تاک و ته نیایی خوا و نایینی نیسلام دا، ﴿فَقُلْ أَسَلْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ﴾ بنی
 من پهوی خووم مل که چ و تایبه تی کردوه بو خوا و تایبه تیم کرد بوئی به بنی ههچ هاوبه شیک
 ﴿وَمَنِ اتَّبَعْنِي﴾ هه ره کس نی که شوینی من که وتوو و پهوی خوئی مل که چ و تایبه تی کردوه بو

خوا، واته دهمه‌قالنیان له‌گه‌ل مه‌که، چونکه دهمه‌قالنی بۆ شتیکی نادیاریی و شاراوه
 پیویسته، ثابینی تو شتیکی راست و ناشکرایه و دهمه‌قالنی تیای دا هر قسه به شهر دانه،
 یان مه‌بست نه‌ویه: وه‌لامی دهمه‌قالنی که‌یان به‌مه بدمه‌روه، که نه‌وانیش هر بپروایان هه‌یه
 به‌بوونی خویاک که شایانی پرستنه، دهی نه‌مه که ههموممان دانی پیا نه‌نین با هر نه‌مه
 بگرین و من هر نه‌مه نه‌گرم و پروام پیی هه‌یه، نه‌گرم ئیوه هر شتیکی تر زیاد نه‌که‌ن من
 له‌سهری نیم و ئیوه نه‌بئ ئیسپاتی بکه‌ن، بن‌گومان هیچ نیشانه و به‌لگه‌یه‌کی نیه به
 ده‌ستوه، که‌واته نه‌بئ کۆتایی پی بینن، به هر حال خوا فه‌رمانی دا که نه‌م تنیا وته
 پیروزه‌یان ئاراسته بکات که پوون و په‌وانه و بیروباوه‌رو به‌رنامه‌ی ژبانی تیایه، ئینجا
 فه‌رمانی دا که پرسیاربکات له‌وانیش و بت پرسته‌کانیش بۆ پوون بوونه‌وه‌ی بیروباوه‌ری
 همدوو لا به‌بئ تیکه‌ل و پیکه‌لی و ئی گوژان، فه‌رمووی: ﴿وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ﴾ بلنی
 به‌وانه‌ی که نامه‌یان پی دراوه، واته جووله‌که و گاورو بت پرسته‌کانی عه‌رب که به ناو
 بانگ بوون به نه‌خوینده‌واریی، بلنی پی‌یان به تیکپاریی: ﴿أَسَلْتُمْ﴾ ئایا موسلمان بوون؟
 واته ههموو موسلمان بین وه‌ک من و شوین که‌وتوه‌کانم که موسلمانن، که‌واته نه‌وانیش که
 خویمان به خاوه‌ن ثابین و نامه‌ دانه‌نا، وه‌ک بت پرسته‌کان بانگ نه‌کرین بۆ ئیسلام که هر
 نه‌وه‌ ئابینه به‌لای خواوه، نه‌و ئیسلامه‌ی که به‌جوانی باس کرا و پوون کرایه‌وه، نه‌و
 ئیسلامه‌ی که پاش هاتنی قورئان بریتیه له‌گیرانی ته‌نها قورئان به حاکم و کاربه‌ده‌ست له
 جیهان و ژبانه‌دا، ﴿إِنِ اسْتَمَرْتُمْ فَعَدُوٌّ﴾ ئینجا نه‌گرم موسلمان بوون نه‌وا پینمونی
 وه‌ر نه‌گرم و پیی راست نه‌دۆز نه‌وه، چونکه پیی راست ته‌نها یه‌ک پی‌یه و یه‌ک بارو شیوه‌ی
 هه‌یه که بریتیه له ئیسلام، ئیتر له‌و بگه‌ریته‌وه گومراییه و نه‌فامیه و لادانه و له‌پیی راست
 ترازانه، ﴿وَإِن تَوَلَّوْا﴾ نه‌گرم پوویان وه‌رگیرا و پشتیان کرده ئیسلام نه‌وا تو زبانه‌بار نابی،
 چونکه ﴿فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْغُ﴾ بن‌گومان تو نه‌وه‌ی له‌سهرته هر راگه‌یاندنه، بن‌گومان ترش
 نه‌وت به‌جی هیناوه به‌و شیوه‌ی که پیت سپیراوه، نه‌م نایه‌ته هاته خواره‌وه پیش نه‌و
 نایه‌ته‌ی که فه‌رمان نه‌دات به جه‌نگ کردن له‌گه‌لیان تا موسلمان نه‌بن، یان به‌لینی
 گوئی‌پرایه‌لی و مل که‌چی نه‌دن بۆ پژیمی ئیسلام له شیوه‌ی سه‌رانه‌یه‌ک که له‌سه‌ریان
 دانه‌نری، باسی دیت به‌دریژی - به یارمه‌تی خوا - له سوره‌تی ﴿التوبة﴾ دا، چونکه وه‌ک
 به‌دریژی باسمان کرد له سوره‌تی ﴿البقرة﴾ دا که‌س به زور موسلمان نکری،

وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّاتِ بَعِيرِ حَقِّ

وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢١﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتِ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٢٢﴾

تَرَ إِلَى الَّذِينَ أَوْتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ إِلَى كِتَابِ اللَّهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ

﴿وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ﴾ خوا بینایه به بندهگانی، به گویرهی زانین و بینینی خوی لهگهلیان رهفتار نهکات، کهواته هرکس شایستهی چاکه بیت چاکهی لهگهل نهکات و پاداشتی خوی نهکاتوره، ههکس شایستهی توله و سزاییت بهو جورهی لهگهل نهکات، نینجا به شیوهی گشتی هرهشهیهکی سهخت و سامناک نهکات له بی پرواکان و چارهنوس و پاشه پوژی بهدبهختیان دیاری نهکات، نهفرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ بهراستی نهوانه که پرواناهینن به نایهتهگانی خوا، نیر هر نایهتیک، بهلام یهکهجار نهوانهی که پرواناهینن بهو نایهتانهی که باسی راستی نیسلام نهکن ﴿وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّاتِ بَعِيرِ حَقِّ﴾ پیغهمهران نهکوژن به ناهق و نارها، واته که نهشرانن ناهق و تاوانه، کهواته کردهوهکیان نیجگار پیسو و نارهاویه، ﴿وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ﴾ نهکوژن نهو کهسانهی که فرمان نهدن بهداد و راست رهوی، واته فرمان نهدن به چاکه و جلهوگیری نهکن له خراپه، ﴿فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ نهی پیغهمهر موژبه بده بهوانهی بهسزایهکی سهختی نازار دهر ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتِ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ نهوانه که نهو کردهوه پیسانه نهکن کهسانیکن که کردهوه چاکهکانیان پوچ بوون و بههیج دهرچوون له جیهان و له پوژی دواپییدا ﴿وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ﴾ نیه بویان هیچ یاریدههران.

هیندی له زانایانی تفسیر نهفرموی: نم نایهته به تایبتهی له جوولکهدا هاتووته خواروه، چونکه نم کردهوه پیسانه هر لهوان دا کوپوونهتهوه و نهوان وهستا و پیشهوا بوون تیاندا، وهک نم حدیسهش دهست نیشانی بو نهکات که(نیبن و جهرین) و(نیبن و نهبی حاتم) نهیهینن له (نهبو عوبهیدهی جراح) هوه -خوا لینی رازی بی- که نهفرموی: پرسیارم کرد له پیغهمهر(ﷺ): نایا کن سزای بهتین تره له پوژی دواپی دا؟ نهویش فرموی:

پیاونیک که پیغمبرئیکی کوشتبئ یا پیاونیکی کوشتبئ که فرمانی دا بن به چاکه و
 جلهوگیری کردبئ له خراپه، له پاشان نهم نایهتهی خویندهوه له پاشان فرمووی: نهی (نهبو
 عوبهیده) ئیسرائیلیهکان چلو سن پیغمبرئیران کوشت له یهک ساتدا لهسهرتای پوژئیکدا،
 ئینجا سهدو دوانزه کس له ریوایهتیکدا، سهدو حهفتا کس له عابیدهکانیان راپهڕین
 فرمانیان دا بهو بکوژه تاوانبارانه به چاکه جلهوگیریان ئی کردن له خراپه، ئینجا
 ئهوانیشیان ههمووکوشت له دوا دوا ئه پوژه دا، ئینجا فرمووی: ئهوانه نه مانه نه که خواباسی
 کردن. هه رچهند نهم راپه بههیزه به لام رئی ناگرئ له وهی که گشتی بیئت بو گا وره کانیش که
 چهند هزارانیان کوشت له وانهی که له سهر برپای تاک و ته نیایی خوا مانه وه و حهزرتی
 عیسیان به ناده می دانه نا که نهو کوژراوانه له وانه بوون که فرمانیان نه دا به دادو راست
 رهوی، به لکو نه شبئ له هه ر تاوانبارئیکی تریش که دژو دوژمنی بانگ که رانی رینگهی خون
 له پاش نهوان و هه تا هه تابه له هه موو چهرخ و چینیکدا، بن گومان - وهک و تمان - نهوانهی که
 هه لسان بهو تاوانه که ورانه له چین و تا قمهکانی پیش چهرخی پیغمبر بوون (ﷺ) که واته
 نه بوایه نایه ته که به وتهی رابردوو باسی نهو تاوان و کرده وانهی بکردایه، واته (ان الذین
 کفروا وقتلوا) نایا چون نهو کرده وهی نهوانهی پیشوو نه دا به ناوچاوانی نه مانه ی دوا
 نهوان و بهو کرده وهی نهوانه هه ره شه نه کات له مان، له وه لامدا نه لئین:

۱- مه بهست گنرانه وهی کرده وهی پیشوو هه کانه له ربه وه هه ره شه کردن لهوان بو نه وهی
 نه مانه ی دوا یی برسن و ته من و هه رگرن و شوینی نهوان نه که ون، نه هینانی به وتهی
 رابردوو له بهر ناماده کردن و خستنه به رچاوی نهو کرده وهی نهوانه یه، نه وهش به پنی
 باوی رهوان بیژئی که زور جار شتی وا به کار نه هینرئ که نهو شته رابردوو ه
 سه رسوو ره نهر بیئت له بهر زور چاکی و گرنگی یا له بهر زور خراپی و دل ته زنی.

۲- کرده وهی خراپی پیشوو وان و باوک و با پیری دوور نه درئ به ناوچاوی تا قم و نه وه
 دوا ییه کاندای هه رکاتی که نه مان نهو کرده وانه په سه ند بکه ون و شانازی بکه ن بهو
 پیشوو انه وه، نه وه شتیکی باوه به ریک و پیک سه یر نه کرئ، دهی شتیکی ناشکرایه
 که نهم تا قم و چینهی کاتی هاتنه خوار وهی نهم نایه ته هه چوره بیزاریه کیان

دەرنەبېرپۈھ لەو كەردەھە پېسەى كە رابردوھەكانيان كەرديان، كەواتە مافى خۇيانە بدەرى
بە ناوچاوى ئەمانەى دواييدا.

۲- ئەوانەى دواىى لەسەر راپو بېرىارى گىشتيان نيازى كوشتنى پىنغەمبەرى نازىزىان كەرد
كە كوشتنى ئەم وەك كوشتنى ھەموو پىنغەمبەران و دادپەرۈەريان وايە، چۈنكە جىگىرو
جىنشىن و گەورەى ھەمووانە، چەند جار ئەو نيازە پېسەيان كەرد، بەلام خوا بۇى
نەكەردن، كەواتە ئەمانىش پەپرەوى ئەمانيان كەردو ھەرەك ئەوان وان، پىويستە
ھەمىشە لەسەر يادو ھۇش بىن كە مەبەست بە بىن بېروايان بە ئايەتەكانى خوا ھەر
ئەوانە نىن كە بە ئاشكرا جارى بىن بېروايى ئەدەن، بەلكو ھەركەس ھەر بېرو باوھەرى تەرى
ھەبىن بىجگە لەوھى كە پىنغەمبەران (ﷺ) ھىناى و رازى بىت بە ھەر ياسا و پىزىمى تەرى،
ئەو كەسە بىن گومان لە رىزى بىن بېروايانە بە ئايەتەكانى خوا، با بە دەم ھەزار
شاىەتومان بىنىن و فەرزەكانىش بەجى بىنىن و بەدەم ھىچى نەمىشتىبىتەوھ لە
نىسلامدا! لە ئايەتەكانى قورئاندا ئەم مەبەستە بە پوونى ھەيە.

ئىنجا شىۋە پەرسىيارىك ئاراستە ئەكات بۇ سەرسوورەھىنان لە كەردەھەى بىن ئابروانەى
ھىندى لە نامەدارەكان كە رازى نەبوون بەھەى نامەى خوا بىكەن بە ھەكەم و دەمپاس و
بەقسەى بىكەن، ئىتەر مەبەست بەو نامەيە تەورات بىت وەك لە چەند رىوايەتەكدا ھەيە، يا
مەبەست پى قورئان بىت وەك لە (ئىبن و عباس و حسن و قتادە) وە ھاتوۋە، ئەفەرموى: ﴿أَرَأَيْتَ﴾
﴿تَرَ﴾ ئايا سەرنجىكت نەداوھە ئاورىكت نەداوھەتەوھ ﴿إِلَىٰ آلِ لَيْكٍ أُوتُوا نَسِيبًا مِّنَ الْكُتُبِ﴾ بۇ لاي
ئەوانەى كە بەشىك لە نامەى خويان پىن دراوھە، وەك تەورات بىت كە بە دوايدا ئىنجىل ھات
بۇ ئىسرائىلىيەكان كە ئەو دووانە بەشىكەن لە نامەى خوا. ﴿يُدْعُونَ إِلَىٰ كُتُبِ اللَّهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ﴾ لە
كاتىكدا بانگ ئەكەرن بۇ لاي ئەو نامەى خوا واتە تەورات وەك لەو رىوايەتەندا ھاتوۋە، يا
قورئان وەك باس كرا كە جىنشىن و جىگىرى ھەموو نامەكانى خويە، بانگ ئەكەرن بۇ لاي ئەو
نامەيە بۇ ئەمەى بېرىار بەدا لە ناوياندا لەوھى كە تيايدا دووبەرەكىن و ئازاۋەيان ھەيە، ئىتەر لە
ناو خۇيان يان لەگەل پىنغەمبەر (ﷺ) بانگ ئەكەرن بۇ لاي نامەى خوا كە بارە راستەكە
دەرنەخات و ھۇى ئازاۋەو دووبەرەكى ناھىلى

ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِّنْهُمْ وَهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَنْ نَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ

وَعَرَّضُوا فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٤﴾ فَكَيْفَ إِذَا جُمِعْتُمْ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ وَوُفِّيَتْ

كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ

﴿ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِّنْهُمْ﴾ که چپی له پاش نهوه که نهزانن پیویسته لهسریان گهراڼهوه بۆلای نامه‌ی خواو ښېن همر به قسه‌ی ښو بکړئ، له پاش نهوه تا قميک لهوان پشت نهکڼه ښو بانگ کردن و گهراڼهوه بۆلای ښو نامه‌ی خوا ﴿وَمُمُّ ثَمْرُوتَ﴾ ښوانه هميشه پوو وهرگيږن له راستی و سوورن لهسر ناهمقی و ناراستی.

ښا بهو شپوهيه خوا سرمان سوور ښهينئ لهو تا قمه نامه‌داره که چوڼ تاوانی ښاوا گوره نهکڼ، نامه‌ی خوا ناکڼ به حکم و دووبهرکی و ښاژاوه‌ی پڼ نابړنهوه! ښی ښېن چوڼ بن ښوانه‌ی که خویان به موسلمان دانه‌نئ و که چپی شمریعتی خویان خستووته که نارو پشت گوئو دوریان خستوتهوه له ژبانی خویان له هموو باریکهوه؟! ښېن حالی ښمان چوڼ بئ له کاتیګدا که ښمان نامه‌یکیان پڼ دراوه که جیگری هموو نامو شمریعته‌کانی خویاو لادان لهم، لادانه له هموو نامو شمریعته‌کانی خوا؟! به راستی تاوانه که ښیجگار سخت و سامناکه، خوا به میهره‌بانی خوی بیدارمان بکاتهوه لهو خه‌وی نه‌فامی و بڼ ښاګاییه، ښینجا هوئ ښو هلوئسته ناروه‌ای ښو تا قمه دهر ښخات که بڼ باکیانه له حیساب و توله‌ی پوژئ دواپی و هملخه‌ل‌تانیانه به بیرو باوه‌پی دهست هملبه‌ست، که ښوان له نهوه‌ی (یعقوب) ن و خوا پڼزی گرتوون و جوئیان نهکاتهوه له پوژئ دواپی له مردمانی ترا!

نه‌فرموئ: ﴿ذَلِكَ﴾ ښو پوو وهرگيږان و پشت تیگردنه ﴿بِأَنَّهُمْ قَالُوا﴾ به‌هوئ ښوه‌ویه که

ښه‌یان ووت: ﴿لَنْ نَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ﴾ همرگیز ناگری دوزه له له‌شمان ناکه‌وئ مگر

چهند پوژئکی هملر میروا که ښندازی ښو چهند پوژه‌یه که گویره‌که پهرستیان تیاکرد،

﴿وَعَزَّمْ فِي دِينِهِ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ﴾ هملی خهله تاندن ئهوهی که به دهلهسه ههلیان بهست له
 ئایینه که یاندا، که ئهمه بوو لیژدهدا گنبرایهوه لییانهوه، وهک (مجاهد) ئهفرموئ، یا ئهوهیه که
 ئهلین: ئیمه کوپرو خوشهویستهکانی خواین، وهک (قهتانه) ئهفرموئ. یا ئهمانه و چهند
 دهلهسهی تریان، وهک ئهوهی که ئهلین ئیمه باوک و باپیرمان پیغه مبر بوون تکامان بو
 ئهکن، یا ئهلین: خوا بهلینی داوه به (یعقوب) که پۆله و نهوهکانی سزا نهدا مهگر بوئاهی
 سوینده کی! زۆر بهداخهوه ئهو جوژه ههله خهله تانه سهربازی کرد بو ناو موسلمانانیش،
 بهم پهنگه زۆر کس بووه و ههیه به نهسهب و نهژادهوه پشت نه بهستی و سه رهنگاته تاوان و
 گونا، پشت نه بهستی به زۆر وتهی که بهناوی هه دیسه وه بلا بووه تهوه، با بزانی که
 هه رکس بهراو کردهوهی خوی فریای نه کهوئ، بهین بهرا هیچ کس ناتوانی تکای بو
 بکات، ئهمه شتیکی ناشکرایه له ئیسلامدا، ههروهها زۆر نهفام ههیه سه رهنگاته گوناوه
 یاخیه له نامه و ئایینی خواو ئهلن خوا چیهتی بهسهر ئیمه وه و چ پیوستی ههیه به
 سزادانی ئیمه، هه رگیز خوا سزانی ئیمه نادا مهگر بو پاک کردنه وه مان له چلک و چه پهلی
 گونا، ئیتر ئهمانخاته بهمهشت! ئایا ئیمه موسلمان نین؟ ئهم جوژه گومان و قسه لهق و لوقه
 دووره له ئیسلامهوه، هه رکس بهس بهر بکاته وه لهه هه ره شهی ئیتره تی نهگات له ناراستی و
 نارهوایی ئهو جوژه گومان و قسه لهق و لوقانه، هه رکس بهراوی په نک و پینکی بهین به
 کهیشتنی به حوزوری خواو حیساب و په سیاری پوژی دوایی دلی پانه چلهکن له مهی که
 ئهفرموئ: ﴿فَكَيْفَ إِذَا جُمِعْتُمْ لِيَوْمِ لَارِيَبِ نَبِيٍّ﴾ دهی ئهوانه چی ئهکن لهوکاته دا که کویان
 نه کهینه وه له پوژنکدا که هیچ گومانیک نیه تیای دا که ئهبن بیته به هه موو پووداوه کانیه وه
 ﴿وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ﴾ هه موو کهسیک هه ر کردهوه یه کی کردبن له جیهاندا چاک یان
 خراب لهو پوژدهدا پیی ئهدرئ، واته به تهواوی نهگات به به ره هه م و پاداشتی هه موو
 کردهوهکانی،

وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٥٥﴾ قُلِ اللَّهُمَّ مَلِكُ الْمَلِكِ تُؤْتِي الْمَلِكَ مَن تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمَلِكَ مِمَّنْ

تَشَاءُ وَتُعْزِزُ مَن تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَن تَشَاءُ

﴿وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ نهوانه هیچ ستمینگیان لی ناکرئی به کم کردنهوی پاداشت و زیاد کردنی توله و سزا، پرسپاریک ناراسته کرا بهین وهلام، بهراستی دلی برودار لهو پرسپاره نهکویته لهرزه و ناتوانی وهلام بداتهوه و نازانی چی بلئی - خوا پهنامان بدات - .

ئینجا فرمان شادات به پیغمبر(ﷺ) و لهپاش شو به هموو بروداران که پوو بکاته خوی خوی و پهناي پنبباو بانگی لی بکات به شوپری مل کهچیوه، بهوی که خاوهنی هموو شتیکه و هموو شتی بهدهستی شهوه و هموو کاروباری شم بوونهوره بهو شهروا به رتوه و تدبیر نهکرئی نهفرموی: ﴿قُلِ﴾ نهی پیغمبر بلئی: ﴿اللَّهُمَّ﴾ نهی خوايه، ﴿مَلِكِ الْمَلِكِ﴾ نهی خاوهنی پاشایهتی و دهسلاتی تهواو بهسر هموو شتیکدا به هر جورو شیوهیهک که خوت پتهوی، بهین هیچ هاوبهشو و یاریده دهریک. بانگ کردنهکه شوپری مل کهچی و سامو بيمو شهرم شکوی لی وهرنگیری چ له وتهکانی و چ له مانا و مبهستهکانی.

هر له یهکهجارهوه به کورتي دست نیشان نکات که هموو دهسلات و هموو شتی هینی خوايه، هموو پروداو بهسرهات و گوپران و دست کاریک لهم بوونهورهدا بهدهست خوايه و شو خاوهنی هموویهتی و هر شو تدبیری نکات و فراهمی نههینتی، چونکه هر شو ﴿مَلِكِ الْمَلِكِ﴾، ئینجا شو کورتمیه پوون نکاتوه به درئی به چند وینه و نموونهیهک: ﴿تُؤْتِي الْمَلِكَ مَن تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمَلِكَ مِمَّنْ تَشَاءُ﴾ تو دهسلات و دارایی و هر شتی که بهخشیت به هرکهسینک که خوت پتهوی، وه دهسلات و دارایی و هر شتیک دانهرنی و نهیسینیتوه له هرکهسینک که خوت مهیلت بیی، اته تو مدروم نهکویت به خاوهن و تو له خاوهن داری نهخشیت، کهاته هیچ کس خاوهنی راستهقینه نیه بو هیچ شتیک، بهلکو هرکس هرچی بیی خوا پیی دراوه، جا هرکاتی پروا بهو شیوهیه سرنجی شو شتانهی دا که هیهتی و وا له ژیر دهستی دا، ئیر هیزو دهسلات بیت، یا دارایی و سامان بیت، یا زانین و هرشتی تر، هرکاتی بهو بوچوون و تیگهیشتنهوه سرنجی دا شو کاته شوشتانه بهکار نههینتی لهرئی رهمانندی خاوهن بهخشنده و میهربانهکیدا که خوی پروردگار، وه خوی نهپاریزی له دست خستن و بهکارهینانیاں بهدرو پیچهوانهی رهمانندی خواو شو مهرجانهی

کهلهسری داناون

وَعِزُّ مَنْ تَشَأُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَأُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٦﴾ تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ
وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ

﴿وَعِزُّ مَنْ تَشَأُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَأُ﴾ بهرزو بلند نمکبیت هرکس که خوت مهیلت ببین،
پیسواو زهبوونو و نابوت نمکبیت هرکس خوت حمز بکبیت، هرکام لهوانه نمکبیت
بهدادی تهاوو هر شه پاست و بهجئی،ه، نیتر نیمه تنی نمکبیت و هوکانی نهرانین یان نا.
هر دلئک نم برهویای تیا جیگر ببین شه هر پوو له خوا نکات و پشت بهو نهبستی و
هر له شه نترستی، ﴿بِيَدِكَ الْخَيْرُ﴾ هر به دست و توانینی تویه هموو خیرو چاکیهک،
هیچ خاوهنی نیه تو نبی، هرهما هموو شهرو خراپهیکیش هر به دست و دهسهلاتی
شه، وهك له چند شویندا به پوونی باسی نکات، لیرهشدا له پیشیهوه دست نیشانی بو
کرد که فرموی: ﴿وَتُذِلُّ مَنْ تَشَأُ﴾ بو هوئی باس نهکردنهکی لیرهدا چند شتیك و تراوه:

۱- باس نهکردنی تمنی بهندهکانی تیدایه و فیری شهرم و ندهبیات نکات که هر شتی
ناشایسته و نارهاو بیئت به لامانهوه ناراستهی نهکین بو خواو بهتاییهتی له خواوه
نیشانی ندهین، لهکاتی باسو ناوبردنی شهودا ناوو باسی شه جوره شتانه نهبهین و
نهکین، وه شه شهرم و ندهبه له هموو شتیكدا پیویسته، بو نمونه: راست و رهویه
بلئین: خوا دروست کهر داهینهری هموو شتیکی پاکه، یا بلئین: خوا دروست کهر
داهینهری هموو شتیکه، بهلام نارهاویه بلئین: خوا دروست کهری فلانه شتی پیسه یا
هموو شتیکی پیس.

۱ بو نمونه هارهلهکی موسا(علیه السلام) له سورهتی ﴿الکھف﴾ دا سن شت باس نکات، یه کیکیان مهسهلهی
که شتیکه که عیب داری کرد، چونکه بهروالت کارتیکی بهدور گوتی: (فأردت أن أعبیها). ویستم عیب داری بکم.
له بارهی کوشتنی منداله که وه فرموی: (فأردنا أن یبدلھما). ویستمان که پهروه رگار له باتی شه منداله مندالئیکی
چاکیان بداتن، کوشتنی شه منداله دیویاری هه بوو: باری بهدی که مندالئیکی کافر دهرنه چوو لهوانه بوویین به هوئی
کوفری باوک و دایکه کی، باری چاکیشی هه بوو که شهوان رگار ببین مندالی چاکریان ببین، له برنه وه گوتی (فأردنا) که
به شتیکی شه گه ریته وه بو خوا. له بارهی رهوداری سنیه مهوه که شه دیوارهی پاست کرده وه که غزنه که ی باوکیان
دهرنه که وی شه وو منداله هه تیوه گوره ببین و دهستی خویمان بگوین، دیاره شه شه خیرو چاکه ی پووته له برنه وه
گوتی (فأراد ریک) هر ناراستهی کرد بو خوا.

۲- هرچی خوا بیكات هرچند له باریکهوه شرو خراپه ی لی پمیدا ببین، له چهند باریکی ترموه خیره و هر نهوه راست رموایه که خوا نهیکات و کردوویهتی، کهواته پیویست نیه به تایبتهتی ناوی شرو خراپه بری، چونکه نهو خراپانهش هر خیرن لهلاین خواوه، خوا لهبر باره خیرهکهی نهیکات.

۳- هموو شرو خراپیهک سووچ و خهتای بهندهی تیاپه و بهنده لانهدا لهو دهستووو

باوهی که خوا دایناوه بو خیرو چاکه و رینموونی بو کردووه، وهک لهنایهتیکدا دهست

نیشانی بو نهکات که نهفرموی: ﴿وَمَا آسَأُكَ مِنْ سِتْرٍ فَنَنْسِكَ﴾ هر خراپیهکت دوچار

بوو نهوه له خوتهویه، کهواته زور بهجی به کههر ناوی خیر نهبا، هرچند هرردو

هر بهدهست خوایه، وهک نیشانی نهدا بهم فرمودهیه که نهیهینی به دواي دا: ﴿إِنَّكَ

عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ بهراستی تو - نهی خوایه - بهسر هموو شتیکدا توانا و دهسولات

داریت. ﴿تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ﴾ تو شوو نهبهیت بهناو پوژدا و پوژ نهبهیت

بهناو شهودا، نیتر نایا مهبهست بهم بردن بهناو یهکدا کورت کردن و دریز کردنیانه له

چوار وهرزهکاندا که بهرهبره لهشو نهخاته سر پوژو له پوژ نهخاته سر شو،

وهک(نبین و عباس و مجاهد و حسن) نهفرموی. یان مهبهست هینانی تاریکی شوو

بیت به شوینی پووناکی پوژو پووناکی پوژ بهدواي تاریکی شهودا. گیرکردنی هرکام

بو جی و شوینی نهوی تر - وهک هیندی له زانایان نهفرموی - به هرکام مهبهست

بیت کردهوه که نیجگار سهیرو سرسوپهینره! بهراستی هر دلنی وریا بیت هست

نهکات بهو دهسته قودرتهی که همیشه خهریکه تاریکی شوو پووناکی نهپیچیتوه

به وینهی لهفی میزمر به دهوری نهم زهویه خرهدا، لهم پیچانهوهیش دا هر دهه

یهکیکیان زال نهکات بهسر نهوی تردا بهره بهره لینی نهپچری و نهیخوات تا نهگاته

پادهی خوی و تیر نهخوات، نینجا لی خوراوهکیان زال نهکات و بهرهبره هرچی لینی

پچریوه نهسینیتوه، هر لهسهرتای زستانهوه پوژ دهست نهکات به زیاد کردن تا

نهگاته دوايي بههارو نهوپیری دریزی، نینجا لهو کاتهدا دهست نهکاتوه به کورت

بوونهوه همتا نهگاتوه بهکورت بوونهوه همتا نهگاته سهرتای زستان، هرروهها بهبن

دهستان و شیوان و گوپان! دهی هر دلنی به تهواوی کویر نهبن و سمسای لی نهبرابن

چون هست ناکات بهو دهسته قودرتهی که نهو کردهوه سرسوپهینره پیک

نههینی(یا سبحان الله یا سبحان مالک الملك) نینجا لهسر رای یهکم رهخنه ناگیر

بهو شوینانهی که همیشه و شموو پوژیان یکسانه و زیاده کم ناکهن، چونکه
 زوربهی شوینو ولاتان زیاده کم نهکن، کهواته گوئی نادرئ بهو شوینه کهمانه،
 بیجگه لهوش نایهتکه هیچ گشتیهتی نهو کردهوه ناگهیهنی، بهلکو بوونی له تنها
 ولاتیگدا بهسه بؤ بهراستی نایهتکه و بؤ نهو مبهستهی که بؤی هاتووه ﴿وَتُخْرِجُ النَّحْرَ
 مِنَ الْبَيْتِ﴾ زیندوو دهرنههینئ له مردوو ﴿وَتُخْرِجُ النَّبْتَ مِنَ النَّحْرِ﴾ مردوویش له زیندوو
 دهرنههینئ، نیتر نایا مبهست بهو زیندوو مردووه، نهو گیانلهبهراشه بیئت کهله
 کهرسه بی گیانهکان خوا فراهه میان نههینئ، یان بهتاییهتی مبهست نهو گیاندارانه
 بیئت کهله و ناوه تاییهتیه دروستیان نهکات، یان به شیوهیهکی گشتی نهوانیش و
 هموو نهوانهی کهله هیلکه و ناوکه و تومه دهریان نههینئ، نهو ناوو هیلکه و تومه و
 ناوکانه هرچهند بهگویرهی زانیاری تندرستی مردوونین و به زیندوو دانهزین، بهلام
 نهوانه هموو به مردوو بی گیان دانهزین به پئی باوی گشتی خهلکی و لهناو
 مردودا، که قورئان لهسر نهو باوه هاتووه و لهگهله مردوم نهوئی، بیجگه لهوش
 نهو شته زیندووانهی که لهو ناوو هیلکه و تومهدها ههن له پووی بهراستیدا به زیندوو
 ناژمیرین نهگر بهارورد بکرین لهگهله نهو گیانلهبهرو شته زیندووانهی که لییان پهیدا
 نهبن، چونکه جوژی زیندوویهکیان جیاوازه، یان مبهست به زیندوو مردوو نهویه
 نهو هموو سیل و وردیلانهبیئت که به همیشهیی هزاران هزار به مردوویی له لهشو
 جهستهی زیندووکان دهرنهچن و هزاران هزار سیل و وردیلهی مردو دینه
 جیگاکیان به زیندوویی، هردهها هرچینی که نهمرئ و نهروا له جاریکی تردا
 نهگهریتهوه بؤ ژیان، هرچینی که به زیندوویی دیت له جاریکی تردا نهگهریتهوه بؤ
 مردن، هتاکاتی مردنی هموو لهشو جهسته که دیت نهو کاته هموو بهجاری نهمرئ.
 هرکام لهم بارو شیوهیانه مبهست بیئت یان هموو مبهست بن نهو دوو جوژه کردهوه
 نایابه سهرسوریهینر ههن، هیچ کس ناتوانئ لافی نهوه لی بدا که دهخلی بیئ تیایاندا،
 هرکس پیزی ژیری خوی بهلاوه بیئت هرگیز نالی به پیکوت و له خوئیانهوه فراهه دین،
 کهواته هیچ باریکی تر نیه بیجگه لهوهی که بلین: نهی خوا ﴿سَيَاكُ الْمَلِكِ﴾ تو نهوه نهکیت.

وَتَرَزُّوْا مَنْ تَشَاءُ بِمَعْرِ حِسَابِ ﴿٢٧﴾ لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ

يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ

ئەم فرموده‌یه دەست نیشانی تیاپه بۆ چەند بارو گوڤرانیکی تر که خوا فرامه‌می هیناوه لەم دروستکراوانه‌یدا: له بێ‌بېروا بېروادارو له بېروادار بێ‌بېروا دروست ئەکات، له زانا نەزانو له نەزان زانا، له زیرەکو و ژیر کەودەن و نەقامو له نەقامو کەودەن ژیرو فامیده، له پاک پیسو و له پیسو پاک، وەک بەو جوڤرانه‌ش تەفسیرکراونەتەوه. ئینجا بێ‌گومان نایەتەکه هەرئەوه نیشانی ئەدات که خوا ئەو کردەوه‌یه ئەکات و خوا زیندوو له مردو دەرئەهینئو و مردوو له زیندوو، ئەوه ناگەیهنئو که هەموو مردووێک له زیندوو پەیدا بووه و هەموو زیندووێک له مردوو بەبێ سەرەتا و برانەوه، کەواته بێ‌ی هیچ دەمبارێک نیه پەخنه بگرنێت بەوه، ﴿وَتَرَزُّوْا مَنْ تَشَاءُ بِمَعْرِ حِسَابِ﴾ پۆزی هەر کەس ئەدەیت که بتهوئ بەبێ هیچ ئەرک و ماندو بوون، یا بەلیشاوو بەبێ ژماره، یان به ئاره‌زوو خواهیشی خۆت و بەبێ ئەوه‌ی هیچ کەس هیچ هەقیکی بەلاتەوه بێت.

خوایەک که بەو جوڤره هەموو شت هەر بەدەست ئەو بێت ئیتر بۆ ئەبێ کەس بەندەو گوڤرپاڵی ئەو ئەبێ، چون بێجگه لهو هیچ کەس و هیچ شتیکی تر ئەپەرستئ، چون هیندئ له بەندەکان لافی خوایەتی لی ئەدەن بەسەر هیندیکی تردا، چون هیندئ له بەندەکانی ئەودە پەست و نەقامن هیندئ له بەندەیانێ وەک خۆیان ئەکەن به خوا یان شوینی فرمانو بەرنامەیان ئەکەون!!

لەم دوو نایەتی پێشوویدا هەست و دل و دەروونی هینایه سۆزو پەرۆش بەمە‌ی که هەموو کاروباری به دەست خوایه، هەموو هیزو دەسه‌لاتی بۆ خوایه، تەدیرو بەرپۆه‌بردنی هەموو شتی به خوایه، ژیان و پۆزی هەر به دەست خوایه، کەواته هەرکەس نەقام و نەزان و سێله نەبیت ئەبێ هەر به دوا‌ی پەزما‌ه‌ندی‌ی خوادا بگەرئ، ئەبێ هەرکەس دۆستی خوا بێت

بەدۆستی بزانى و ھەركەس دۆژمنى خوا يىت بە دۆژمنى بزانىت، جا لەو بارەيەو ھەم چەند
 ئايەتى داھاتوو ھاتن بەو ھەموو توند و تيزيە، بەو ھەموو تەمى و ئامۆزگارىيە بەھيژانە، بۆ
 پچپىنى پەيوەستى بپواداران لەگەل بى بپواکاندا، ئەفەرموى: ﴿لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكٰفِرِيْنَ اَوْلِيَاً
 مِنْ دُوْنِ الْمُؤْمِنِيْنَ﴾ با بپواداران بى بپواکان نەگپىن و نەيانکەن بە دۆست و خۆشەويستيان بۆ
 خويان، لە کاتىکدا کە واز بپنن لە بپواداران و بەسەر ئەواندا تپپەر بکەن بۆ لای بى بپواکان،
 مەبەست ئەو ھەم نىيە کە خۆشويستن و دۆستايەتيان لەگەل بپواداراندا قەيناکات، بەلکو
 خۆشويستن و دۆستايەتيان بە ھەر جۆر و لەسەر ھەر بار قەدەغەيە و نابى، لەدەقى چەند
 ئايەتى تردا ھاتوو ھەم بەکى ئەوانە: ﴿لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ اَوْلِيَاً﴾ دۆژمنى من و دۆژمنى خۆتان
 مەکەن بەدۆست و خۆشەويستتان، کەواتە ھيئەتى ئەم وتەيە: ﴿مِنْ دُوْنِ الْمُؤْمِنِيْنَ﴾ لەبەرئەو ھەم
 کە ئەم ئايەتە ھاتە خوارو ھەم بەبۆنەى چەند کەسيکەو کە ھەر ھاوپىتى و دۆستايەتى
 بى بپواکانيان ئەکرد، ئينجا ئەم ئايەتە کردەوى ئەوانەى خستە بەرچا و جەوگيرى
 بپوادارانى لى کردو لە ھەمان کاتدا سەرزەنشتى ئەو چەند کەسەيشى پى ئەکات و دەست
 نيشان ئەکات بەو ھەم کە دۆستايەتى و ھاوپىتى بپواداران راست و شايستەيە، ئينجا ئەم
 ھەر ھەم سامناکە ئەکات لەسەر ئەو کردەو ناپراستە، بەم تپھەلکيشە، ئەفەرموى: ﴿وَمَنْ يَّمْكُلْ
 ذٰلِكَ﴾ ھەركەس ئەو ئەکات ﴿فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ﴾ ئەو کەسە ھيچ شتى لە دۆستايەتى و
 خۆشەويستى خوای نىيە و پەيوەستى بە خواو ئەپچپى، چونکە دۆستايەتى و دۆژمنايەتى
 دوو شتى دژ ھەرگيز لە دليکدا کۆنابيتەو، کەواتە ھەركەس خوای خۆش بوى نابى
 دۆژمناى خوای خۆش بوى، ھەركەس دۆژمناى خوا خۆش بوى ئەوا بە شايەتى خوا
 خوای ناوئى و پەيوەستى بە خواو نىيە لەم بارەو شاعير چاک ئەلئى:

تود عدوي ئم تزعم انني صديقك ليس عنك بقارب

دۆژمنى منت خۆش ئەوى ئينجا لات وايە کە من دۆستى تۆم، ئەگەر وابزانى بەراستى
 نەفامى و لىت جوئى نايبتەو، بى گومان ھەركەسيک ھيچ جۆرە دۆستايەتى و خۆشەويستى

خوای نهمی و په یوه سستی بیچرې به خواوه بهو کاته له ریزی پرواداران دهرنه چې، وهک له
نایه تی ﴿المائدة﴾ دا نه فرموی: ﴿مَنْ يَتَّخِذْ يَتَّخِذْ مِنْكُمْ فَأَنْتُمْ مِنْهُمْ﴾ هرکس له نیوهی پروادار نهوان
بکات به دوست و خوشهویستی خوئی بهراستی نو کهسه لهوانه و له ریزی پرواداران نیه.

نهم خوشویستن و دوستایه تیه که قدهغیه جیاوازه له کردهوی چاک و داد بهکارهینان
لهگهل هیندی له بن پرواکاندا که جلهوگیری لی ناکات له نایه تی سوره تی ﴿الممتحنة﴾ دا ﴿لَا
يَهْتَكِرُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقْبَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُكُمْ مِنْ دِينِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ﴾ خوا جلهوگیریتان لی
ناکات سهبارت بهو بن پروایانهی که جهنگیان لهگهل نهکدوون و له ولاتی خوتان ناوارهیان
نهکردوون، جلهوگیریتان لی ناکات لهوی چاکه بکن و داد بهکارینن لهگهلینان، هردهما
بهلین و پهیمان بهستن لهگهل بن پروایان که سوود و بهرزهوهندی نیسلامی تیابیت پهوایه و
نابی هیچ مرج و پهیمانی بشکینری تا نهوان نهوان نهی شکینن، واته نیمه کردهوی چاک و
داد بهکار نهینن لهگهلینان، پهیمان نهبهستین نهگر سوودی نیسلامی تیابیت، بازرگانی و
کیرین و فروشتنیان لهگهل نهکین، لهوانهوه فیبری پیشهسازی نهین، بهلام نابی لهدلدا
خوشمان بوین، چونکه خوشویستن نهوان ناگونجی لهگهل خوشویستن خاوا
پنغه بهرماندا (ﷺ)، بهلی خوشویستن و سوزو بهزیههک که بهسروشت هیه لهبهر
خرمایه تی یا دوستایه تیه کی کون یا لهبهر چاکه و پیاوهرتیهک، نهوه قهیناکات، بهلام
لهنندازه و رادهیهکدا نهبن کچارنهکری و لهژیر دهسه لاتدا نهبن، نینجا ماوه تهوه داوا
یارم تی و کومه کی لیان، لهمدای بهیزی زانایان لهسر نه میه که دروسته به مرجیک
زه بونی و سهر شوپی و ژیر دهستی لی پیدا نهبن بؤ موسلمانان، بن گومان نهم نایینی
نیسلامه به هیچ رهنگ مردوم تنگه تاو ناکات له هیچ داواو نهکیکدا که خستویه تیه
سهرشان و پیوستی کردوه، جا لهبهر نهوه لیهدا لهم جلهوگیری که کردی جور و
شیوهیهک رهوا نهدا که پیوستمان هیه پی،

إِلَّا أَنْ تَكْفُرُوا مِنْهُ تَفَكُّهُ وَيُحَذِّرُكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٢٨﴾ قُلْ إِنْ تَخَفُوا مَا فِي
 سُدُورِكُمْ أَوْ بُتُوهُ يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 ﴿٢٩﴾ يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَأْمَلَتٍ مِّنْ خَيْرٍ تُحْضِرُهَا وَمَأْمَلَتٍ مِّنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ
 أَمَدًا بَعِيدًا وَيُحَذِّرُكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٣٠﴾

نه فرموی: ﴿إِلَّا أَنْ تَكْفُرُوا مِنْهُ تَفَكُّهُ﴾ واته پروادار هکان به هیچ پهنگو به هیچ هویک
 بن پروایان نهکن به دوست و خوشروستی خوتان مهگر له کاتیکدا و لهبر نهوهی خوتان
 پیاریزن له زیانیک له لایه نوانهوه که دو چارتان ببی له دوزمنایه تیه که یانهوه، نهو کاته
 پهوایه دوستایه تی له گه لیان، به لام نهو دوستایه تیهش نهبن هر ده می پووت بیئت، نهک
 به دل و کردهوه، وهک (نبین و عباس) - خوا لییان رازی بی - نه فرموی: (لیس النقیة بالعمل
 إنما بالسان) نهو دوستایه تی خوپاریزیه نابن به کردهوه بیئت، خوپاریزی و دوستایه تی نهبن
 هر به زیان بیئت، دیاره که کردهوهی له گه ل نهبن نهبن دلی هر له گه ل نهبن، بهم پهنگه دل
 دامه زرا و بیئت له سر خشم و نهویستن، که واته شته که لهم کاته دا نه گه ریته وه بو دل و
 نهروون و له خواترسی، لهبر نهوه نه فرموی: ﴿وَيُحَذِّرُكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ﴾ خوا نهتان ترسینی
 له خوئی، واته له توله و سزای خوئی، ﴿وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ﴾ هر بولای خویه گه پرانهوه تان له
 پوژی دویای دا، که واته وریای خوتان بن و خوتان پیاریزن له هر شتی که مایهی خشم و
 سزای خویه که یکن لهو شتانه نه میه که به دل بن پروایانتان خوش بوئی، نیجا همیتر
 له سر نهو ترساننده نهروا و دست کاری دل نهکات به بینایی و ناگاداری خوا به سر هموو
 شتیکدا، نه فرموی: ﴿قُلْ﴾ نهی پیغه مبر بلن به بندهکان: ﴿إِنْ تَخَفُوا مَا فِي سُدُورِكُمْ﴾ نهگر
 نهوهی له دلتان دایه بیشار نهوه ﴿أَوْ بُتُوهُ﴾ یان ده ری بپرن ﴿يَعْلَمُهُ اللَّهُ﴾ خوا نهی زانی ﴿وَيَعْلَمُ مَا
 فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ نه زانی به هرچی و له ناسمانهکان و هرچی و له زهوی دا ﴿وَاللَّهُ عَلَى
 كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ خوا به سر هموو شتیکدا توانایه، نیجا ترساندن و دست کاریه کی
 تری دل نهکات به ناماده کردن و هیئانه بهرچاوی پوژه سامناکه که ی دویای که هموو
 کردهوه و نیازیکی تیا ناماده نه کری، نه فرموی: ﴿يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَأْمَلَتٍ مِّنْ خَيْرٍ تُحْضِرُهَا﴾ له
 پوژنیکدا که هر که سیکی (مکلف) هر کردهوه یه کی چاکی کرد بن له جیهاندا دهستی

نهكهويتهوه به نامادهكراوى لای خوځى دا، ﴿وَمَاعَلَيْتَ مِنْ سَوْءٍ﴾ وه هر كردهويهكى
 خراپيشى كردهبى هر دهستى نهكهويتهوه لهو پوژهدا ﴿تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا﴾ نهو
 كهسه پنى خوځه و ناواته خوازه كه كاشكى له نيوان خوځى و نهو پوژهدا يان نهو كردهوه
 خراپهدا نهندازىكى دووو دريژ بېوايه تا هر نهى بينيايه و پنى نهگهيشتايه، ناواته
 خوازه و بهلام هيچ جوړه ناواتى بهدى نايه، پهنا نهگرين به بهزهىي خوا له بهدبهختى و بيمو
 ترسى نهو پوژه سامناكه، پهنا نهگرين به بهزهىي و لى بوردنى خوا له شهرمهزاري بينينى
 نهو كردهوه خراپانه كه هر ديتنهكهيان سزاو نازارىكى تايهتايه، نيتر نهو ديتنه نامه و
 دهفتري كردهوهكان بيت، يان به ديتانيان بى لهو شيوه ناشيرين و سامناكهدا وهك له
 پيوايهدا هاتوو كه چاكهكان نهكرئ به لهش و قهبارهيهكى شيرينى دلرفين، خراپهكانيش
 نهكرين به قهبارهيهكى ناشيرينى دل داچلهكين، يان وهك نهمرؤى نه م جيهانه ليدىو
 كردهوهكانى نيره يان بولئ نهدريتهوه، به هر جوړو لهسر هر بار پوژهكه نيچگار سهخته،
 نينجا هيرشنى تر نهكاتوه سهر دل و ترساندنهكهى دووباره نهكاتوه، نهفهرموى:
 ﴿وَيَحْذَرُكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ﴾ خوا نهتان ترسينئ له خوځى، نه مان ترسينئ تا له جيهاندا خو مان
 پياريزين له هوځى توله و سزاي، نهمرؤ نه مان ترسينئ تا هل و كاتمان له دست دهرنهچوو،
 كهواته نه م ترساندنئ نيره و نيستايه بهزهىي دارو ميهرهبانیه بهكارى نه مينئ له گلمان
 وهكو نهفهرموى: ﴿وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ﴾ خوا بهزهىي دارو ميهرهبانیه به بندهكانى، هموو
 سوپاس و ستايشنى بو نهو.

نه م هموو هيرشه بههيزو جوړ بهجوړئ كه كردى وا نيشان نهدا كهلهناو موسلمانكاندا
 چهند كهسانئ بووين كه به تهواوى لى نهپرابن و خوځيان پووت نهكردبى له هموو
 پهيوه ندى و پهيوهستى و خزمایهتى و دوستايهتى و بهرژه وندى قازانچ و دست كهوت
 له لايهن بى پرواكانى مهككه و مدينهدا، له كاتيكدا كه نيسلام نهيوئ كه هموو پهيوه ندى و
 پهوهستيهكى موسلمانان لهسر بنهپهتى پروا نايين و عقیده بيت و هموو شتيكى تر ژير
 پى بكرئ له پيناوى پروا ناييندا، بى گومان بهم ته مئ و ناموزگارى و پهروهره قورنانيه
 نهبن هرگيز دل و دهرورن پرگار نابن و نازاد نابن له م هموو هيزه پنگرو پاكيشهرانهى نه م
 جيهانه، بهوه نه بى مردوم خوځى دانابريئ له هموو شتيكى واو پناكات بولاي خواو خوځى
 نابهستيتهوه تنها به بهرنامهكهى خواوه، كهواته هميشه و له هموو چرخيكدا پيويستى
 هيه بهم هوو تيكوشانه و بهبن نهوه گهلى موسلمان پى ناگات.

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣١﴾

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ﴿٣٢﴾

ئینجا به چهند و ته به کی کورت بپروا و نایینی راسته قینه پرون نه کاتمه و جیای نه کاتمه له بن بپروایی، به جوئی هیچ تم و تاریکی ناهیلن، نه فرموی: ﴿قُلْ﴾ نهی پیغمبر بلن به مردومان ﴿إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ﴾ نه گهر ئیوه خواتان خوش نهوی ﴿فَاتَّبِعُونِي﴾ نهی شوینی من بکن و پیره وییم بکن تا ﴿يُحِبِّكُمْ اللَّهُ﴾ خواش ئیوهی خوش بوی ﴿وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ﴾ بیوری لیتان له گونا مه کانتان ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ خوا لی بوردهی میهره بانه، ﴿قُلْ﴾ بلن پنیان ﴿أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ﴾ گوئی رایهن و فرمانبری خوا و پیغمبر بن، ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ ئینجا نه گهر پوریان و هرگی پرا و مل پنیچیان کرد له فرمانبری ﴿فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ﴾ بن گومان خوا بن پرویانی ناوی و خه شمی همیه بویان، بن گومان خوشویستن قسه و لایکی ده می نیه، وه تمنا سۆزیکه دهرونی نیه، مه گهر گوئی پرایه لی و فرمانبری پیغمبره خوا ی له گهل بیت ﴿ﷺ﴾ وه پیره وی رنمونی هکله و هولدان بۇ پیک هینان و به دی هینانی بهرنامه که ی له ژیاندا، هرده ها پروهینان و ته و وتنیکی زبانی نیه، هست و زانینیکی دهرونی نیه، تمنا به جی هینانی شیعار و فرزه کان نیه، به لکو له پوی راستیدا گوئی پرایه لی خوا و پیغمبره ﴿ﷺ﴾ و رهفتار کردنه بهو نایین و بهرنامه ی خوا که پیغمبره ﴿ﷺ﴾ هینای، نین و کسیر) - خوا لی رازی بن - له تفسیری به کم نایه تدا نه فرموی: هم نایه ته بریار نه دا به سر هر که سینکدا که لای خوشویستن خوا لی بدا و له سر رنو رنیازی پیغمبر نه بن ﴿ﷺ﴾، بریار نه دا به می که نهو کسه درو نه کات مه گهر کاتن که شوین که وتوی شرعی خوابیت و نایینه که ی له هموو و تار و کرداری دا، وه که له حدیسی صه حیددا هاتوه که نه فرموی: هر که س هر کرده ویه که بکات که فرمانی نیمه ی له سر نه بن نهو کرده و هر ناگه ری، وه له باره ی نایه تی دوه موه نه فرموی: ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ نه گهر پنیچروانه ی فرمانتار کرد ﴿فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ﴾، نهوا بن گومان خوا بن پرویانی ناوی، که واته نه

فرموده‌یه به‌لگیه له‌سەر ئه‌وه که پێچه‌وانه‌کردن له پێ و پێبازی پێغه‌مبه‌ردا (ﷺ) بێ‌بڕواییه، خوايش ئه‌و که‌سه‌ی ناوی، هه‌رچه‌ند له‌ده‌روونی خۆی دا خۆی وا دا‌بنی خۆی خۆش ئه‌وی. خاوه‌نی (زاد المعاد) له‌و کتێبه‌دا ئه‌فهموی: ((هه‌رک‌ه‌س بێ‌ریکاته‌وه له‌ کتێبی سیره‌ت و حه‌يسدا له‌باره‌ی شایه‌تی دانی زۆر له‌ نامه‌داره‌کان بت په‌رسته‌کان له‌سەر پێغه‌مبه‌ریتی پێغه‌مبه‌رمان (ﷺ) و راستی ئه‌و، که‌چی به‌و شایه‌تی دانه‌ نه‌بوون به‌ موس‌لمان، ئه‌و زانی‌ن و شایه‌تیه‌ نه‌ی گێر‌ان به‌ موس‌لمان، هه‌رک‌ه‌س بێ‌ریکاته‌وه باش نه‌زانی که ئیسلام شتی تهره جیا‌وازه له‌وه، ته‌نیا زانی‌ن و ناسین نیه، وه ته‌نیا ناسین دان پیا‌نان نیه، به‌لکو ناسینه‌و دان پیا نانه‌و مل که‌چی‌ه و گرتنه‌ گه‌ردنی گوێ‌پرایه‌لیه به‌ ناشکراو نه‌ینی)).

ئهمه‌ی که خاوه‌نی (زاد المعاد) فرموویه‌تی شتیکی راسته‌و له‌نایه‌ت و حه‌دیس‌ه‌وه هه‌ر ئه‌وه وه‌رته‌گه‌یی، پای پێشه‌وا و زانا به‌رزه‌کانی عیلمی که‌لام و ته‌وحیده. ئه‌و ئیسلامه‌ی که هات بۆ پزگاکردن و راست کردنه‌وه‌ی ئاده‌مییه‌و خوا ناردی تاب‌بی به‌ په‌حمه‌ت بۆ هه‌موو جیهانیان، ئه‌و ئیسلامه حه‌قیقه‌ت و باره‌ راسته‌که‌ی بریتیه له‌ گوێ‌پرایه‌لی و فه‌رمان‌به‌ری شه‌ریعه‌ت نایینی خوا و په‌یره‌وه‌ی پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ)، گێرانی ئه‌و نایین و شه‌ریعه‌ته به‌ حه‌که‌م و له‌ هه‌موو شتی‌کدا، ئه‌وه‌ش هه‌له‌نه‌قولی له‌ بڕوا به‌ تا‌ک و ته‌نیا‌یی خوا‌به‌و جو‌رو شی‌وه‌ی که‌ ئه‌م نایینه‌ پێ‌رۆزه هینای وه‌ک چه‌ند جارێک پوون کرایه‌وه به‌لێ بڕواکردنی د‌ل و به‌ستنه‌وه‌ی د‌ل به‌وه‌ی که پێغه‌مبه‌رمان هینای لای خواوه، مل که‌چی د‌ل بۆی به‌ هه‌موو ئارامی و وه‌رگرتنی به‌بێ هه‌یج جو‌ره نیگه‌رانی و بیزاریه‌که‌وه، بڕوای ئاوا له‌ ریزی بێ‌بڕوایی دهرئه‌کات به‌لای زۆربه‌ی زانایانه‌وه، به‌لام کار به‌وه ته‌واو ناب‌ی و خوا رازی نایب‌ت و مه‌به‌ست له‌ هاتنی به‌وه به‌دی نایه‌ت.

به‌پێی ئه‌و رێ‌وايه‌تانه‌ی که‌له سه‌ره‌تای سه‌ره‌ته‌که‌وه باس کران که ئه‌م سه‌ره‌ته هه‌تا نایه‌تی (٨٥-٨٦) هاتوته خواره‌وه به‌بۆنه‌ی ئه‌و تا‌قمه له‌ مه‌سیحیه‌کانی نه‌جران. به‌پێی ئه‌و رێ‌وايه‌تانه ئه‌م به‌سه‌ره‌ات و سه‌رگوزه‌ش‌تانه‌ی که‌له‌م سه‌ره‌ته‌دا هه‌ن سه‌به‌اره‌ت به‌ حه‌زه‌تی عیسا و دایکی و له‌باره‌ی حه‌زه‌تی (یحیی) و سه‌رگوزه‌شته‌کانی تر، ئه‌م سه‌رگوزه‌ش‌تانه

هاتون بۇ بەرپەرىچ دانەنەو دەم كوت كوردنى ئەو تاقمە كە هاتبۇون بۇ دەمەقالتى لەبارەى
 حەرزەتى عيسا و دايكىەو، بە خەيالى خۇيان ئەيان ويست لە پىسى قورئانەو
 بىرۇباوەرەكەى خۇيان بە راست دەركەن كە ناوى عيساى بردووە بە (كلمة الله) و بە (روح الله)،
 ھەرچەند ئەم ئايەتەنە بەم بىرنەيەو ھاتبىن و ئەو دەم كوتكردن و بەرپەرىچدانەو ھەيان تىا بىت،
 بەلام ھىنانى داستان و سەرگوزەشتەكانى قورئان لىرەو لە ھەر سورەتتىكى تردا چەند
 مەبەستىكى گىرنگيان پىن دەرنەخىرئو پوون ئەكەرتەو كە زۆرتر ئەم مەبەستانە سەرەكىن لە
 سورەتەكەدا، بۇ نمونە لە پىشەو و تمان: مەبەستى بىنەرتى و سەرەكى لەم سورەتەدا تاك و
 تەنپايى خواپە، تەنپايى لە خواپەتى و كاربەدەستى و چاودىرى و بەرپووەبردن و تەدىرى
 ھەموو شتىكدا، دەى داستانى حەرزەتى عيسا و دايكى و ئەو كە پەيوەندى بىنى بەم
 داستانەو، ئەم تاك و تەنپايى خوا پوون ئەكاتەو ئەدا لە بىرۇباوەرەى كورپىتى حەرزەتى
 عيسا بۇ خوا و دانانى ھەر وىنە و ھاوبەشىك بۇ خوا و ئەم جۆرە باوەرە پووچانە دور
 ئەخاتەو و لەبەر چا و نايان ھىلى، ئىنجا مەبەست و مەسەلەى دووم پوونكردنەو
 مەبەستەلە ئايىنەكە كە ئايىن ھەر ئىسلامە و ئىسلامىش گوئى رايەلى و مل كەچى و پەپرەو،
 دەى ئەم مەبەستەش لەناوبەناوى ئايەتەكاندا بەر پوونى ئەگەيەنرئى، ھەرەھا لەم سورەتەدا
 ئەو كە بە گىرنگ گىرابى پوون كوردنەو بارو ھالى بىرۇدارانە لەگەل خواى خۇياندا،
 بىن گومان گىرانەو بارو ھالى ئەم تاقمە بەختيارە ھەلبىزئراو ئەم مەبەستەمان بۇ
 دەرنەخات بەرىكى و بە جۆرئى ھىچ گەردو تەمى بەسەرەو ناهىلى.

باس و بەسەرھاتى حەرزەتى عيسا و دايكى لە سورەتى «مریم» یش دا ھاتووە، بەلام
 جۆرى باسەكان جىاوازيان ھەيە لە زياد و كەمى ئەلقەو كورتى و درىزە پىدان بە ھىندئى لە
 ئەلقەكانى باسەكان، ئەو ھەش بە پىسى پەيوەستى بە مەبەستى سورەتەكانەو داخوازيان بۇ
 ئەم جىاوازي كوردنە.

داستانه‌کان دهست پین‌ئەکات بەبەسی ئەوانەیی که خوا هەلی بژاردن بۆ هەلگرتنی یەک پەییام و یەک نایین و هەر لە یەکەم جاری ئەم ئادەمیەوه، بۆئەوهی ببن بە سەردەسته و پێشپەرەوی کۆمەلی بڕوادار لە هەموو چەرخ و چینه‌کاندا، ئەفەرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ بەراستی خوا ئادەم و نوح و خانەوادەیی ئیبراھیم و خانەوادەیی عیمرانی هەلبژارد بەسەر جیھانیاندا، واتە هەرکام بەسەر جیھانیانی چەرخیی خۆیاندا.

بە ئادەم دەستی پێکردن، چونکە یەکەمی ئەم تیرەییە و باوکی هەمووانە، ئینجا نوحی کرد بەدووم، چونکە باوکی دوومە بۆ هەموو ئادەمیانی پاش خۆی، وەک خوا ئەفەرموی: ﴿وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُرَّالْقَابِ﴾ هەر نەوه و هەچەیی نوحمان هێشتەوه، واتە بە هۆی تۆفانەکەوه هیچ ئادەمیەک لەسەر زەوی دا نەما بیجگە لەو چەند کەسەیی که لەگەڵ نوح بوون و لەناو کەشتیەکەیی ئەودا پزگار بوون لە خنکان بە ناوی ئەو تۆفانە که سێ کەس لەوانە (حام و سام و یافسی کوپی نوح) بوون، ئینجا پاش نەمانی تۆفانەکە و گەڕانەوه‌یان بۆ حالتی لەوه و پێش هەر نەوهی ئەو سێ کوپە مایەوه و هەرکەسیکی تری تیاووین نەوه‌یان نەمایەوه، لەبەرئەوه بە نوح ئەوتری: ئادەمی دووم: سەلامی خۆی لی بێ، ئینجا سێیەم باس ئەکات بە خانەوادە و خیزانی ئیبراھیم که بریتین لە ئیسماعیل و ئیسحاق و یعقوب و دوانزە کوپەکەیی، وەک (مقاتل) ئەفەرموی، بەئکو هەموو پێفەمبەرانی پاش خۆی لە نەوهی (ئیبراھیم)ن، لە (ئین و عباس) هوه ئەگێرنەوه که مەبەست هەرکەسە کەلەسە نایینی ئەویت، چوارەم ئەکات بە خیزان و خانەوادەیی عیمران، مەبەست بەم عیمرانە باوکی مەریەمە کەلە نەوهی (سلیمان) بەلای (حسن و وهب) هوه و زۆربەیی زانایانی تەفسیری لەسەر، خانەوادەکەیی عیسا و مەریەمە، مەبەست عیمرانی باوکی موسایە و خانەوادەکەیی موسا و هارون و پێفەمبەرەکانی تابیعی ئەوانە بەلای (مقاتل) و هەندئێ لە زانایانەوه، بەلام پای یەکەم باشتر ئەچیتە دڵەوه بەلگەیی بەهێز هەیه لەسەری:

۱- بەدوای ئەمدا باسی عیمرانی باوکی مەریەم ئەهینن، کەواتە دڵ بۆ ئەوه ئەهوا که مەبەست بەم دوو عیمرانە یەک کەس بن، چونکە لە وێنەیی ئێرەدا ئەگەر ناویک دووبارە

بکریتهوه به يهك شت سهير ئهكرين، بۆ وئنه كهسنى بلى، (ئهحمده) پياوى چاكه، (ئهحمده) تۆى خوش ئهوى، هموو كهس ئهم دوو (ئهحمده) به يهك كهس دانهنى، به تايبهتى ليزه دا دل هر بۆئوه ئهروا كه هينانى باسى عيمران بهدواى دا بۆ پوون كردنهوى هوى ههلبژاردنى ئهوخانهوادهيه.

۲- ئهم سوورته ناوبراوه به ﴿آل عمران﴾ دهى ئهگهر مهبهست به عيمران باوكى موسا و هارون بوايه ئهباويه هر ههچ نهبن باسىكى ئهوانيشى تيا بوايه، كهچى به ههچ جور باسى ئهوانى تيا نيه، بهلام دريژترين باسى مريمى تيدايه، كهواته دل هر بۆ عيمرانى باوكى مريم ئهروا.

۳- خانهوادهى عيمران لهسهر ههريار، واته چ مهبهست باوكى موسا بيت يان باوكى مريم، بهرى خانهوادهى ئيبراهيم ئهكهوى، كهواته جوئى كردنهوه و به تايبهتى باس كردنى نهبن لهبهر هۆيهكى گرتگ بيت، دهى ئهو هۆيه بۆ عيمرانى دوهم ئاشكراتره، چونكه دووبهركى له عيسادا زۆرترو بهتين تريوه لهناو نامهدارهكاندا، ئهوهتا جوولهكه زۆر به پهست و خراپى سهيرى ئهكهن، گاوهكانيش رانه و پلهى خوايهتى بۆ دانهنين، كهواته پئويستى زۆر تر ههيه بهديارىيى كردنى رانه و پلهى عيسا بهبنى كهو كوپى و زياته رهوى، كهواته باسى ئهم ههلبژاردنى خانهوادهى عيمران له ئايهتهدا بكهين به سهههتا بۆ ئايهتى مريم و عيسا و بهشيك له رانه و پلهى ئهوانهى پئى ديارىيى بكهين چاكتره، ئهو كاته ئهم ئايهته لهگهل ئايهتى داهاتوودا جۆش ترو پهيوهست تر ئهبن.

باسى خانهوادهى ئاهم و نوحى نهكرد، چونكه وا دهرئهكهوى كه خانهوادهى ئهو دووانه لهپاش خويان پچرابيت له خواپهرستى، بن بپروايى و بت پهرستى داگيرى كردبن به تهواوى، نيت هرچهند چهرخ و چين پاش خويان ئهو بهسههاته پيسه پووى دابى، بهلام خانهوادهى ئيبراهيم ئهم پچرانه پووى تن نهكرد و دووچارى ئهو بهسههاته بۆگه نهبوو، بهم رهنه خواپهرستى هر لى نهپرا، چونكه خانهوادهى ئيبراهيم (عليه السلام) له يهكهجارهوه دووپهلى ئى بوويهوه: ئيسماعيل و ئيسحاق، پهلى ئيسماعيل هرچهند لهپاش ماويهك خواپهرستى ئى برا، بهلام له پهلى ئيسحاقدا هر لى نهپرا ههتا خوا پيغه مبرمانى رهوانهكرد كهله پهلى ئيسماعيله - سهلامى خوا له مانيش و له هموو رهوانهكراوهكانى ترى خوا بيت -، ئينجا سوپاس بۆ خوا لهسهر دهستى ئهدا خواپهرستى زال بوو بهسهر هموو جيهاندا،

ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٣١﴾ إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي
 مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٢﴾ فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ
 بِمَا وَضَعْتَ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ

خوای گموره هملی بژارد ﴿ذُرِّيَّةً﴾ نهوهو وهچیهک که ﴿بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ﴾ هیندیکیان له
 هیندیکی تریان کهوتونهتهوه.

خوای گموره له سنی نایهتی کورتی سورهتی ﴿الانعام﴾ دا باسی شانزه پیغهمبهر نهکات
 له نهوهی ئیبراهیم، با لهسهر ریزی نایهتهکه باسیان بکهین: ئیسحاق، یعقوب، داود،
 سلیمان، ایوب، یوسف، موسا، هارون، زکریا، یحیی، عیسا، ایاس، ئیسماعیل، الیسع،
 یونس، لوط، بن گومان (ئیبراهیم) یش له نهوهی نووحو نوحیش له نهوهی نادمه -سهلامی
 خوا له ههموویان بیټ- بیجگه لهوانه دهست نیشان نهکات بو چهند کهسی تری زور له
 باوک و براو نهوهو وهچهی زوری نهوانهو بهلام ناویان نابا، ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ خوا شنهواوی
 زانایه، شنهواویه به ههموو وقاری بندهکانی، زانایه به ههموو نیازو کرداریان، کهواته به پیی
 زانین و لیزانی خوئی نهوانهی هملبژاردوه، هرکهس نهوه هملی بژاردبیی به راستی شایستهیه
 بو هملبژاردن.

لهپاش جارسانی نهوهملبژاردنه، ئینجا دیته سهر باسی خانعوادهی عیمران و پهیدابوونی
 دایکی عیساو چوئیتی هملبژاردنی نهه خانعوادهیه، نهفهرموئی: ﴿إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ﴾ نهی
 پیغهمبهر باسی پووداوی نهو کاته بکه که ژنهکهی عیمران نزای کرده لای خوای خوئی بهم
 رهنگه ووتی: ﴿رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا﴾ نهی پروهردگارم به راستی من نهزم کرد بو
 تو نهوهی که له سکمایه به نازاد کراو له هر شتی بیجگه له خوا، واته به ترخان کراو بو
 خزمتهی خانهی تو که (بیت المقدس) ه، به نیازو تهمای نهوه بوو که کوپی بیی، چونکه هر

کوپ نهکرا به خادم و مجهوری نهو خانه پیروزه ﴿تَتَبَّلَ مِنْ﴾ نینجا نهی خواجه نهو نهزوم نی وهرگره ﴿إِنَّكَ أَنْتَ السَّيِّئُ﴾ چونکه بهراستی هر تو شنواو بیسری نزاکی منی ﴿أَمَلِي﴾ زانای به نیازو مهبستم که هر رهمندی تویه.

نم نزاو نهزه بهلگهیهکی ناشکرایه لسهر بهواو پاک و خاوینی نهو نافرته دهربارهی پهروردگاری، نهو هتا خوشهویست تری خوی که نهو بوله ناو اته خوازهیهتی نهیدا تنها به خواو داینه پرنی له هر کارو بارینکی نم جیهانهو هر نیازو مهبستیکی تر بیجگه له نیازی رهمزای خوا، چونکه (محرر) وهک (نیین و عباس) نهفرموی: به پیاریک و تراوه که هیچ نیشیک نهکات بو دنیاو ژن نههینن و خوی یهک بار بکاتهوه بو کارو کردهوه بو پوزی دواپی و خواپهرستی، خزمهتی که نیسهی کردین. نهوش به گویرهی باوی خواناسه تهواوهکانی نهو شریعهتی که پینی و تراوه رهمبانیهتی و خویان پیویستیان کردبوو لسهر خویان، نهوه نهستوروو باوینکی کاتی بوو بو نهو چمند چرخه باش بووه، لهبر نهوه خوا قهدهغهی نهکرد لییان، نینجا که نم شریعهتی نیسلامه هات نهو باوهی نههیشت و فرموی: (لا رهبانیه فی الإسلام) رهمبانیهتی له نیسلامدا نیه. نینجا بهراستی ناو بردنی نهو جوژه که سانه به (محرر) واته نازاد کراو، زور راست و بهجی یه، چونکه له پووی راستیدا هیچ کس نازادی تهواو وهرناگری مهگر که سینک که له ههموو بارو پوویه کهوه را بکات بو لای خواو خوی یهک بارو یهک تن بکات و نی بپری هر بو خوا، هر دلی پهیومندی یا چاومنواپی یان بهندهی غهیری خوی تیابی نهو دله نازادی تهواوی وهرنهگرتوه، وه هر که سینک په پرهوی غهیری نایین و شریعهتی خوا بکات، نهو کهسه بهندهیهو نازادی وهرنهگرتوه، هرچند به پوالهت و به دیمه نازادو سه ربهست بیت، بهلی به راستی نهو نزاو نهزه له لایه ن نهو نافرته بهوادارهوه نیشانهیهکی ناشکرا بوو لسهر ملکهچی و موسلمانیتی نهو نافرته به ریزه، به لام سکهکی بهو جوژه دهرنهچوو که نهو نهیویست و داوای کرد، بهم رهنه نهو

داوای کوی کردو خوا کچی دایه، ﴿فَلَمَّا وَصَّيْنَا﴾ نینجا کاتی سکه‌ک‌ی داناو بوی دهرک‌موت
 کچی بووه غه‌مبار بووو شکاتی برده لای خوای خوئی و به داخ و خه‌فته‌وه ﴿قَالَتْ﴾ وتی
 ﴿رَبِّ إِنِّي وَصَّيْتُ أَنفِي﴾ نه‌ی په‌روه‌ردگارم سکه‌ک‌م دانا به میینه، واته داخی خووم دهرنه‌بیم که
 ناواته‌ک‌م به‌دی نه‌مات، کوپم ببینو بیک‌م به خزمه‌تچی (بیت المقدس)، له هه‌مان کاتدا ره‌نگه
 مه‌به‌ستی عوزر هیئانه‌وه‌ش بووبین بوئ‌م‌وه‌ی که نه‌زده‌ک‌ی به‌دی نایه‌و ده‌سه‌لاتی نه‌میش
 نیه‌و خوا کاره‌ک‌ی وا کرد، همر جوئی مه‌به‌ست بووبین خوای گه‌وره ریزو نرخ و گه‌وره‌یی
 نه‌و منداله نیشان نه‌دات به‌م و ته تیئه‌ل‌ک‌یشه: ﴿وَاللَّهُ أَغْلَرُ بِمَا وَصَّيْتُ﴾ خوا زاناره به‌و
 منداله‌ی که ژنی عیمران دایناو بوویه‌تی، واته نه‌و کچی که بووی له کوپ باشترو به‌فه‌پ‌تره،
 نه‌وه‌تا له پاشه‌پ‌رژدا نه‌بن به دایکی عیساو نه‌بن به نیشان‌وه موعجیزه‌ی خوا بو جیهانیان،
 نینجا نامارزه نه‌کات و نه‌م مه‌به‌سته پوون تر نه‌کات‌وه نه‌فه‌رموی: ﴿وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنثَى﴾ نه‌و
 نی‌رینه‌ی که نه‌و ژنه داوای کرد وه‌ک نه‌و میینه نه‌بوو که پینی به‌خشرا، واته نه‌م میینه زور
 چاک‌تره له‌و نی‌رینه‌ی که داوای کرد، که‌واته نه‌و ژنه بن‌ناگایه بویه غه‌مبار بوو به‌وه‌ی که
 داواک‌ی به‌دی نه‌مات، هیندی له‌سهر نه‌وه‌ن که نه‌م و ته‌یه‌ش له‌لایه‌ن ژنه‌ک‌ی عیمرانه‌وه به‌و
 مه‌به‌سته داخ دهر‌برینه‌و عوزر هیئانه‌وه‌یه که نه‌زرو ناواته‌ک‌ی به‌دی نایه‌ت، یان دل‌خوشی
 خوئی نه‌دات‌وه به‌وه‌ی که نه‌وه‌ی خوا کردی باشتره له‌وه‌ی که نه‌م نیازو داوای کرد، نینجا
 نه‌و ثافره‌ته به‌رواداره ناویکی دانا بو کچه‌ک‌ی که پیک بیئت له‌گه‌ل نه‌و سوژو خواناسی
 دهر‌وونی خوئی داو په‌یوه‌ست بیئت له‌گه‌ل نه‌و ناواته‌ی که خواستی بو سکه‌ک‌ی وه به‌دی
 نه‌مات: ناوی نا (مه‌ریه‌م) له زه‌مانی نه‌واندا واته خواپه‌رست، به شیوه‌ی مونا‌جات و پارانه‌وه
 عمرزی خوای کردو خسته‌یه په‌نای خوا،

وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٣٦﴾ فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَمْرِئُؤُا أَنَّى لَكَ هَذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٧﴾ هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿٣٨﴾

ووتی: ﴿وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ﴾ من ناوم نا مەریەم ﴿وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ﴾ بەپراستی من ئەپیاریزەم و پەنای ئەدەم بە تۆ ئەی خواوە ﴿وَذُرِّيَّتَهَا﴾ ئەوە و وەچەشی ﴿مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ لە شەیتانی کە دەرکراوە لە بەزەیی و میهرەبانی تۆ، دایکی مەریەم پراستی کرد لەگەڵ خۆی خۆی و بەپراستی خستیه پەنای خوا ﴿فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ﴾ بەهۆی ئەوەوە پەرۆردگاری مەریەم لی وەرگرت بە وەرگرتنیکی جوان و بە پەزماندیهوه لە باتی ئەو نەزەهێ کە کاتی خۆی کردی، واتە هەرچەند لەو شەریعەتەدا با و باووە کە هەر کوپێ گەنجی ژیری بە توانا بکری بە خادمی ئەو خانەئێ خوا، بەلام خوا میهرەبانی کرد ئەو کچە مندالەئێ وەرگرت بە جوانی ﴿وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا﴾ پواندی بە روانیکی شیرین، واتە پەرۆردەئێ کرد و پینی گەیاندا و نامادەئێ کرد تا (روح الله)ی وەرگرت و عیسای لی بوو بە شیۆهیهکی کەس نەدیوی بی وینە لە ناو هەموو ئادەمئێ دا، ﴿وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا﴾ (زەکەریا)ی کرد بەدەستەبەری بۆ بەخێوکردن و سەرپەرشتی و چاودیری، (زەکەریا) لەنەهۆئێ هاروون بوو کە کلێلە وان و قاپپهوانی هەیکە لە کەبوون، (زەکەریا) لەو کاتەدا سەرۆک بوو، لەمەو پاش باسی چۆنیتی گێرانی بەدەستەبەرە دیت، کەواتە لێرەدا پێویست نیه بەو باسە، ئینجا ئایا زەکەریا هەر لە شیرەخۆریهوه بووه دەستە بەریۆئێ - وەک زۆریه لە زانایان ئەفەرموون - و چەند پێوایهتیکی لی هاتوو، یا لەپاش برینەهۆئێ لە سیر، بە هەر حال و لەسەر هەریار میحرابیکی بۆ دوست کرا، واتە هۆدیهکی تاییهتی لە (بیت المقدس) دا وەقاپپهکەئێ خرایه سەر ناو پراستی دیوارهکەئێ لە بەرزەهۆه بە جوړئێ بە پەیرەهۆئێ سەرئەکووتن بەوینەئێ قاپی کەعبە، وەک (ئیبز و عەباس) ئەفەرموئێ: - خوا لێیان پازئێ بی -، (زەکەریا) هات و چۆئێ ئەکرد و سەری لی ئەدا، لەو شوینە پێرۆزەدا خوا پینی گەیاندا و پەرۆردەئێ کرد بە خواپەرستی و بە پێرۆزی، بە کەرامەت ژیاندى

به پۆزی دانی له لایه‌ن خۆیهوه، نه‌وه‌تا نه‌فرمووی: ﴿كَلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَوْجَهَا مِنَ الْمِعْرَابِ﴾ هه‌ر جارێ كه زه‌كه‌ریا سه‌ری لی نه‌داو نه‌چوو هه‌م‌چرا به‌كه‌یه‌وه ﴿وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا﴾ پۆزی و خواره‌مه‌نیه‌کی له‌لا نه‌بینی، بێ‌گومان سه‌رسوپنه‌مینتی له‌ شتی وا نه‌بێ پرسیاری لی بکری، له‌به‌ر نه‌وه ﴿قَالَ﴾ زه‌كه‌ریا پینی فرموو: ﴿يَكْرَهُمُ أَنْ لَسَ هَذَا﴾ نه‌ی مه‌ریه‌م نه‌مه‌ت له‌ کوی بوو؟! ﴿قَالَتْ﴾ مه‌ریه‌میش فرمووی: ﴿مَنْ عِنْدَ اللَّهِ﴾ نه‌وه له‌لای خواوه‌یه ﴿إِنَّ اللَّهَ بَرُّوْهُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ بێ‌گومان خوا پۆزی هه‌رک‌ه‌س نه‌دا كه بێ‌هوی به‌بێ ژماره‌و به‌ لێشاو. به‌لێ بڕواداری خواناس به‌رامبه‌ر میه‌ره‌بانێ و به‌مه‌ری خوا نه‌بێ ناوا مل كه‌چی و چاوه‌له‌به‌ری خۆی ده‌رخات، نه‌ك وه‌ك بێ‌بڕواو خوانه‌ناس تا به‌مه‌ره‌و چاکی خوا زۆرتر بپژنی به‌سه‌ریدا یاخی و مل هه‌وتر نه‌بێ و كه‌شخه‌و بافیش نه‌كات هه‌ر خۆی، بێ‌گومان نه‌م نایه‌ته‌ به‌لگه‌ و نیشانه‌یه‌کی پوونه‌ له‌سه‌ر راستی كه‌رامه‌ت، هه‌رک‌ه‌س كه‌ ریکه‌په‌ك و مله‌جه‌په‌ی بکات له‌م به‌لگه‌ پوونه‌دا خۆی ماندوو نه‌كات و هه‌یج ژیری گویی بۆ شل ناکات.

ئینجا له‌ناوه‌ندی داستانه‌که‌ی هه‌رزه‌تی مه‌ریه‌مدا داستانی و سه‌رگوزه‌شته‌یه‌کی هه‌رزه‌تی زه‌كه‌ریا نه‌هینتی، داستانی داواکردنی مندالیکی پا‌ك و خاوی‌ن له‌ خوا له‌ پاش پیری خۆی و نه‌زۆکی خێزانی، نه‌م دوو داستانه‌ زۆر په‌یوه‌سته‌ و تیکه‌لن به‌سه‌که‌وه: هه‌ردوو له‌ هه‌واله‌ غه‌یبیه‌کان و گێرانه‌وه‌یان موعجیزه‌یه‌کی سه‌ریه‌خۆن بۆ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)، هه‌رچۆنی زه‌كه‌ریا ده‌سته‌ به‌رو چاوه‌دیری مه‌ریه‌م بوو هه‌روه‌ها خێزاکه‌شی پووری بوو، بێ‌جگه‌ له‌وه‌ی هه‌موو له‌ یه‌ك به‌ره‌و نه‌ژاد بوون و خزمی یه‌کتر بوون، که‌واته‌ ریزی نه‌مانیش به‌شیکه‌ له‌ ریزگرتنی خانه‌واده‌ی عیمران، بێ‌بینی مه‌ریه‌م به‌و پاکی و پی‌وزیه‌ی و به‌ ریزگراوی لای خوا یه‌کن بوو له‌ هۆی نه‌و داوای زه‌كه‌ریا له‌ خوا، هاتنی نه‌و پۆزی و خواره‌مه‌نیه‌ له‌لایه‌ن خواوه‌ كه‌ شتیکی چاوه‌په‌وان نه‌کراو بوو، بێ‌خه‌روه‌و پال پی‌وه‌نه‌ر بوو زه‌كه‌ریا كه‌ داوای مندال بکات كه‌ نه‌وه‌ش به‌پینی باوی مه‌ردوم چاوه‌په‌روانی کراو نه‌بوو، نزاو داواکه‌شی له‌و سه‌رده‌مه‌و له‌و شوێنه‌ پی‌وزده‌دا بوو، که‌واته‌ زۆر به‌جێ‌یه‌و شوینی خۆیه‌تی که‌لیزه‌دا نه‌فرمووی: ﴿مَنْ لَكَ دَعَا زَكْرِيَّا رَبَّهُ﴾ له‌و سه‌رده‌مه‌یان له‌و شوێنه‌ پی‌وزده‌دا زه‌كه‌ریا نزی کردو پارایه‌وه‌ له‌ په‌روه‌ردگاری به‌م په‌نگه‌ ﴿قَالَ﴾ و‌تی: ﴿رَبِّ﴾ نه‌ی په‌روه‌ردگارم ﴿مَنْ لِي مِنَ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةٌ طَيِّبَةٌ﴾ پینم به‌خشه‌ له‌لایه‌ن خۆته‌وه‌ پۆله‌یه‌کی پی‌وزی پا‌ك و خاوی‌ن ﴿إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ﴾ به‌راستی تو بێ‌سه‌رو ژنه‌وای نزاو پارانه‌وه‌یت، خۆت گێراکه‌ری نزیات. زه‌كه‌ریا به‌و جو‌ره‌ پارایه‌وه‌،

فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيَى مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِنَ اللَّهِ
 وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣١﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي لَكُن لِي غَلَمٌ وَقَدْ بَلَغَنِيَ الْكِبَرُ
 وَآمَرَنِي عَاقِرٌ قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿٤٠﴾

﴿فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ﴾ نینجا فریشته بانگی لی کرد ﴿هُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ﴾ له کاتی کدا
 که زهکریا وهستا بوو نزای نهکرد، یا شهونویژی نهکرد له مزگهوتدا، یان له میحرابهکه ی
 مهریم ﴿أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيَى﴾ بانگی لی کرد بهمه ی که خوا موژدهت پینهدا ببهه خشینی
 کوپنک که ناوی یه حیانه بنی ﴿مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِنَ اللَّهِ﴾ کهله پاش دا یه کم بپروا هینهر نه بنی به
 عیسا کهله دایک بووه به وتهیک له لایهن خواوه به بنی پیویست به باوک ﴿وَسَيِّدًا﴾ گهوره و
 پینشهوا نه بنی له ناییندا، دیاره نهکاته نه بنی هموو سیفهدت و رهوشته چاک و شیرینهکانی تیا
 بیئت، وهک تهفسیرکراوه تهوه به خاوه نی هرکام لهو سیفهدتانه، ﴿وَحَصُورًا﴾ زور خو پارینزو
 جلهوگیری خو ی نه بنی له کارو کردهوی ناشیرین و نارمزوی نارپهوا ﴿وَنَبِيًّا مِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾
 نه بنی به پیغه مبهرنک له ریزی چاکان و چاک کردارمهکاندا، بهو جوړه نهو موژده خو شعی
 پیدرا، نهو نزاو داوا یه وهرگیرا لهسر پیچهوانه ی باوو تیگه یشتن و چاوه پروانی مهردومان،
 که هررو له خو یانهوه دم نهکوتن و نه یانهوی باوو بوچوونی خو یان بکن به یاسا و قانون،
 گومان وا نه بنی که ویست و خواهیش خوا نه به ستریتتهوه به یاسا و قانونه که ی نه مانهوه و
 نازانن که ویست و خواهیشی بهر بهرله لایه و نابه ستریتتهوه به زانینی کهم و کوپرو بوچوونی
 تهنگ و تروسکی نه مانهوه، پیویسته له سرمان که بزانی و پروامان وابنی که مهیل و
 خواهیشی خوا وا به داوی زانینه بن سنوو رو نه پراوه که یهوه و نه میشت نه وهستاوو بهر لی
 نهگیراوه، پیویسته بپروای به میزمان بهوه ببنی تا خو مان کارو پیشه و سنووری زانینی
 خو مان بناسین، نهو کاته شهرم نه مانگری و دم ناکوتین له کاروپریاری خوادا. بنی گومان
 زهکریا (علیه السلام) بپروای به میزو تهواوی بووه به دهسلات و توانای بنی سنووری خوا،

به خشینی نهو مندالهی به لاره شتیك ریك و گونجاو بووه نهگینا نهو داواو نزیاهی نهکرد، به لأم مردوم — با پیغهمبیریش بیئت — به سروشت وا دروست کراوه کهسهری سرسورنه مینن له هر شتیکی نایابی سرسورنه نهر به تایبتهی که دژو پیچهوانهی باو بیئت، هر وهما نهگر به تمامای هر شتیك بیئت که زور پینی خوش بیئت و به سوزو به پرروش بن بوی پرسیار نهکات له بووز و دهست کهوتنی، هرچهند دلنیاو بن گومان بیئت تیای دا، جا له برنهوه زهکریا سهری سورما له کرداری خواو له خوشی دا پرسیاری له خوی خوی بهم پهنگه ﴿قَالَ﴾ ووتی: ﴿رَبِّ اَنْیَ یَكُونُ لِیْ عَلْمٌ﴾ نهی پهروهر دگارم له چ لایه کهوه و چون من کوپم بو نهبن ﴿وَقَدْ بَلَغَنِی الْکِبَرُ وَامْرَاَتِیْ عَاقِرٌ﴾ له کاتیکدا بهراستی بیریم پینگیشتووه و به تهاوی کاری لی کردووم و نهکهشم نهزکه، بن گومان نه مینش هر پیربووه.

فریشته موژده کهی دا بهزهکریا، به لأم دیاره کاره که هر بهدهست خوییه و هر نهو نهزانی چونن نهکات و لهبرچی نهیکات، له برنهوه پرسیاره کهی له خوا کرد، خوییش وه لأمی دایهوه بهم پهنگه ﴿قَالَ﴾ فهرموی پینی، نیتر لهسر زامانی فریشته که یا خوا خوی سروشی کرد بو لای: ﴿كَذٰلِكَ اَللّٰهُ یَفْعَلُ مَا یَشَآءُ﴾ هر بهوینهی نهو کردهویه که پیچهوانهی باوه و زور بهدور دانهرنی، واته به خشینی نهو منداله بهو باوک و دایکه — هر بهوینهی نهوه خوا هر کردهویه کی تری بووی نهیکات، یا ﴿كَذٰلِكَ اَللّٰهُ﴾ خوا هر بهو جوړهیه، واته ﴿یَفْعَلُ مَا یَشَآءُ﴾ هر شتیکی بووی نهیکات لهو کارو کردهوانهی که پیچهوانهی باون، به چهند جوړی تریش تفسیر کراوه تهوه، به لأم نهم دوو جوړه له دلندا جیگیرترو سووک تر بوون، وه هموو جوړهکان یه که مبهست نهگیهنن که مهیل و خواهییشی خوا پروی کرده هر کارو هرشتن نهبن ببی و هیچ شتنی بهر بهستی ناکات. نهگر نه اندازهیه ورد بینهوه باشتر له مهسهله که حالی نهبن، چونکه هرچی بووه به باو خوا کردووهیته به باو، هرشتن له یه که مجارهوه پهیدا بووه نه بوونی باو بووه و بوونه کهی دژو باو بووه، خوا کردووهیته به باو، کهواته باوو ناباو بو خوا یه کسانه و لای نیمه یی دهسه لات جیاوازان!

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمْرًا وَاذْكُرْ رَبَّكَ كَثِيرًا
 وَسَبِّحْ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَرِ ﴿٤١﴾ وَاذْ قَالَتِ الْمَلَأِكَةُ يَمْرِمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ
 وَاصْطَفَاكِ عَلَى نِسَاءِ الْعَالَمِينَ ﴿٤٢﴾ يَمْرِمُ أَفْتَقِي لِرَبِّكِ وَأَسْجُدِي وَأَرْكَبِي مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿٤٣﴾

حمرزمتی زهکریا - درودی خوی لهسر بی- سؤزو پەرۆشی ئەوەندە بەتین بوو خستیه
 پهله بوئەوهی خوا نیشانهیهکی بو دابنێ لهسر بەدی هاتنی ئەو داوایه، تا دلخۆش تر
 ببێ و هەر له یهکه مجاروه ههلسن به سوپاسی ئەو چاکه و بههرهیه، لهبرئەوه ﴿قَالَ﴾
 ووتی: ﴿رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً﴾ ئەو پەروردگارم نیشانهیهکم بو دابنێ لهسر ئەوهی که
 کهرسەهێ ئەو منداله جیگیربووه له سکی دایکری دا، نینجا خوی میهرهبان ئەم داواو
 نراشی لێ وەرگرت و نیشانهی پوون و ناشکرای بو دیاری کرد بهم پەنگه ﴿قَالَ﴾ فەرمووی:
 ﴿آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمْرًا﴾ نیشانهکهت ئەوهیه کهسێ پوژ قسهناکهیت لهگهڵ
 مەردوماندا، واتە ناتوانی قسه بکهیت لهگهڵ هیچ کەس و زمانت ئەبهستری مەگر به ناماژه
 بوکردن و دەست نیشان، مەبهست سێ پوژه به شهوهکانیهوه، وه که سورهتی ﴿مريم﴾ دا
 باسی ئەو سێ شهوه ئەکات.

پاک و بێگهردی بو خوا، ئەو نیشانهی که بۆی دانا هەرچۆنێ زۆر پوون و ناشکرا بوو
 بوئێ و خۆی له دەرۆون و ویزدانی خۆی دا ههستی پێنهکرد، ههروهها زۆر پێک و دهقی
 مەبهستهکهیشی بوو، چونکه ئەمیش وهک ئەو دژو پینچهوانهێ باوی لهوه و پیشی بوو،
 ئەوهتا لهوه پیش زمانی مەرەخەس بوو بو قسهکردن لهگهڵ خەلکی و چ بو باس و ناوی
 خواو نزاو پارانهوه له خوا، بهلام نینستا بهستراوه له قسهکردن لهگهڵ خەلکی و مەرەخەسه
 لهگهڵ خوادا وهک ناماژه ئەکا بو ئەمه که ئەفەرمووی: ﴿وَاذْكُرْ رَبَّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحْ بِالْعَشِيِّ
 وَالْإِبْكَرِ﴾ ناوو باسی پەروردگارت زۆر بکه لهم کاتی زمان گیراندا، به پاکێ پایگهرو
 تهسبیحاتی بکه له ئیواره و له کاتی بهیاناندا، بو سوپاس کردنی لهسر ئەو بهخشین و
 بههرهیه، نیت مەبهست به تهسبیحات نوێژ بێیان نا؟ بێگومان ئەم نیشانهیه بەدی هات و

ئەو ئارامى و خۇسىيە گەشىت بەدەل و دەروونى زەكەريا و ئەۋىش لە خۇشى دا دەستى كرد
بەباس و سوپاس و سەنای خوا بە ھەرچۇر پىنى كرا، قورئان بىن دەنگ بوو لەگىرئەۋەى ئەمە،
چونگە ئەزانى پىۋىست بە وتن ناكات.

لەپاش ھىنانى ئەم داستانى زەكەريا بە تېھەلگىش لەناو داستانى خانەۋادەى عىمراندا
كە ھىنانەكەشى زۇر رىك و بەجىن بوو، ەك دەست مېشانمان بۇ كرد لەسەرەتايەۋە، لەپاش
ھىنانى و دوايى ھىنانى بەباسى ئەو نېشانەيە كە ھىچ ھۆيەكى نەبووہ بىجگە لەمەيل و
خواھىشى بىن سنوورى خوا، كە ھەر ئەو مەيل و خواھىشەيش كارى مەريەم و عيساى
ئەنجامدا، ھەرۋەھا دوايى ھىنا بە فرمان دان بە زەكەريا بە ياد و سوپاس و پەرستنى خوا
تا بەۋە بچىن بە پىرى ئەو كۆرە پىن بەخشاۋەو بەۋە پىشوازى لى بكات، كە ھەر بەو جۆرەش
فەرمان دار بە مەريەم و بەو ياد و باس و پەرستنە نامادەكرا بۇ ۋەرگرتنى عيسا بە وتەى
خوا و بە فرمانى خوا و خواھىشى خوا، كەواتە داستانەكەى زەكەريا و دوايى كەشى ەك
سەرەتاكەى زۇر رىك و پەيوەست بوو بەباسى خانەۋادەى عىمرانەۋە، جا لەپاش گىرئەۋە
ئەو داستانە رىك و پەيوەستە، ئىنجا ئەوا ئەگەرئەۋە بۇ سەر داستانە سەرەكەيەكە: داستانى
خانەۋادەى عىمران، ئەفەرموى: ﴿وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا سُلَيْمَانُ إِنَّا جَاءْنَاكَ بِالْحَقِّ وَالْحَقُّ أَن نَّعْتَمِدَكَ وَنَحْنُ مُسَلِّمُونَ﴾ باسى پوداۋى ئەو كاتە بگە كە
فرىشتە وتى بە مەريەم: ﴿يَا مَرْيَمُ اقْنُتِي لِمَا تُحْيِيكِ وَجَاذِبِي ظَهْرَكَ مِنَ الْجَانِّ الَّتِي حَمَلَتْكِ إِنَّهَا هَانُؤٌ ذَرِيءٌ مُّجْتَمِعٌ لِمَا يُضْمِرُونَ﴾ ئەى مەريەم ﴿إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ﴾ بەراستى خوا توى
مەلېزارد، ئەۋەتا ۋەرى گرت لەدايىكى بە ۋەرگرتنىكى جوان ۋە پواندى بە پواندنكى جوان،
ۋە زەكەرياي كرد بەدستبەر و بەخيوكەرى و پۇزى لەلايەن خۇيەۋە بۇ نارد. ﴿وَلَمَّا رَكَعَتْ﴾
پاك و خاۋىنى كردى لە ھەر شتىكى قىزەون، لە ھەركارو كرىۋەيەكى چەپەل، لە ھەر
گومانىكى بەد كە لەلايەن جوولەكەۋە بوى ھەلبەسترا، نەفرىنى خاۋيان لى بىن بۇ خۇيان و
گومانى بەديان. ﴿وَأَمَّا طِفْلُكَ فَغَدَا عَلَىٰ نَحْسِكَ لَتَتَّبِعَنَّاكَ فِي سَبِيلِكَ﴾ ھەلى بژاردى و باۋى دای بەسەر ھەموو ژنانى
جىھانياندا، ئىتر ھەموو جىھانيان، كەواتە ئەبىن گەرەتريش بىت لە فاتمە و خەديجە و
عائىشە - خوا لىيان پازى بىن - ەك لە چەند خەديسك دا ھاتوۋە، يان مەبەست ھەموو
ژيانى جىھانيانى چەرخى خۇى بىت ەك ھىندى لە زانايان ئەفەرموون، بە ھەر حال و لەسەر
ھەربار بىجگە لە ھەموو بەرەكەنى ترى، خوا تاقانە بەرەيەكى پىن دا كە بەھىچ كەسنىكى تر

نهدراوه، ههلی بژارد بۆ وهرگرنتی گیانیک له لایهن خواوه. وات عیسا، ههرچۆنی ئاهمی
ههلبژارد بۆ وهرگرنتی گیان له لایهن خۆیهوه، ئهو کاره تا قانه و بئ وینهی نیشانی جیهاندا
له سهر دهستی ئهوداو له پێگهی ئهوهوه، بهراستی ئیجگار گهوره و گرنگه!!

لهم جۆره شویناندا گهورهیی ئهم نایینه به پوونی دهرئهکهوی و سهرچاوهکی ناشکرا
ئهبئ بۆ ههموو کەس مەگەر ئهوانهی که چاوی دلایان به تهواوی کویره، یا ئهو کهسانهی که
خۆیان کویره ئهکەن لهبەر ههسوودیان، وهک زاناکانی جوولهکه و گاوری، پینغه مبههرمان (ﷺ)
چونکه راست بوو پشت ئهستورر بوو له راستیهکی، بئ باک مریه می که یانده ناسۆو
پۆپهی ههر بهرزی خۆی و باوی دا به سهر ههموو ئافرهتانی جیهاندا له کاتیگدا که گاوری
جوولهکهکان ئازاوه و بهر بهرکهانی و دهمه قالن یان بوو له گهلی و بۆ نووختهیهک ئهگهههرا که
بیدۆزنهوه له سهری بیکه به بهلگه بۆ خۆیان، شتیکی ناشکرایشه که جوولهکه تاچ رادهیهک
به دگومان و دژی ههرزهتی مریه می بوون، گاوریهکانیش تاچ رادهیهک زیادههرویان کرد پینی و
که یانديانه خویهتی، دهی ئه مپیش بئ باک دای له ههردوو لایان و خستنیهوه به درۆوه و باره
راسته قینهکی مریه می و عیسا ی دا به ناوچاویاندا!!

ئای هاوار بۆ ئهو راستیه! ئای هاوار بۆ ئهو گهوره بیهی که خوا پینی دا! ئای چ بهلگه و
رابه ریکی ناشکرایه له سهر راستی سهرچاوهی ئهم نایینه پیروزه و راستی پینغه مبههره کی (ﷺ)
والله ئهگهه ئاوا راست و پشت پر نه بووایه به راستیهکی خۆی ئهو وته و قسه راستی
دهرنه خست، چونکه به پینی باوو تیگه یشتنی ئیمه ئهو دهر برینه زبانی ئه بوو، وه هیچ
به رژه وهندی تیا نه بوو، ﴿يَمْرُرُ اقْتِنُ لِرَبِّكَ﴾ ئهی مریه می به ردهوام به له سهر فرمان به ریی و
خوایه رستی، یا درنژه بده به وهستان له نویره دا بۆ په روه رده گارت ﴿وَاسْجُدِي وَارْكَعِي مَعَ
الرَّكْعَاتِ﴾ سوژده به ره و پکوع به ره له گهه ل پکوع به راندا، (زه مه خشهری) ئه فرموی: مه به ست
له وتهی ﴿اقْتِنُ﴾ و ﴿وَاسْجُدِي﴾ نویره کردنه، مه به ست به ﴿وَارْكَعِي مَعَ الرَّكْعَاتِ﴾ نویره کردنه به
جهامعت له گهه ل نویره گه راندا، زانایانی تر چند شتی تریان فرموه له تهفسیری ئهم وته دا
هه موو ههر ئه گونجین، مه به ست له هه موو ههر خوایه رستی به هه مپیشه یی و په یوه ستی تا
پنیگات و ناماده بئ بۆ وهرگرنتی ئهو گیانه گه وره یه له لایهن خواوه، واته عیسا ی کوپی.

ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَقُولُ أَقْلَمُهُمْ أَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ
 وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٤﴾ إِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ

له پاش گپرانهوهی ئهو چهند داستان و ههواله نهزانراوانه، ئینجا پینش ئهوهی باسی
 چوئیتی پهیدا بوونی عیسا بکات و داستانی مریهم تهواو بکات، به تیهه لکیش ناماره
 ئەکات بۆ بهشی له هوی گپرانهوهی ئهم داستانه، ئهفرموی: ﴿ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ﴾ ئهوهی
 که باس کرا لهو داستانهی که باس کرا لهو داستانهی که تیپهریان کرد بهشین له
 ههواله نادریایی و ونهکان له تۆو گهلهکەت ﴿نُوحِيهِ إِلَيْكَ﴾ ئیمه سروشی ئەکهین بۆلای تۆ ئه
 محمد، واته زانینی ئهم ههوال و داستانه و ههوالدانی تۆ پینان بهلگه و رابهره لهسهر
 پیغه مبریتی تۆ، چونکه شتیکی ئاشکرایه که ئهوانه باسیان نهبووه نهلای تۆو نهلای
 گهلهکەت، کهواته ئهبن هه بهسروشی ئیمه پینت گهیشتب، ئینجا بهتایبهتی ناماره ئەکات
 بۆ بووداوینک کله چهرخی تهورات و ئینجیلیش دا بهناویانگ نهبووه و نهزانراو بووه، مهگر
 لای زانا و عابیدهکانیان، ئهوهش درێژهکە ی ئهمهیه کله ریوایهتهکاندا ههیه، یهکن لهوانه
 ئهمهیه کله (ئین و عهباس) هوه هاتوه - خوا لییان رازی بن - ئهفرموی: کاتئ مریهم
 له دایک بوو دایکی پینچایهوه و به مهتۆلکەیی بردی بۆ (بیت المقدس) داینا لای
 خویندمهوارهکان، ئینجا لهبرئهوهی مریهم کچی سهروک و پینشهوايان بوو و باوکی نهما بوو
 ههراکام نهیویست وهری گری و بهخووی بکات، ئینجا زهکریا که میزدی پووری مریهم بوو
 سهروکی ئهوان بوو فرمووی من وهری نهگرم و من شایسته ترم پینی، ئهوانیش وتیان با
 قورعهی بۆ بخهین، ههراکس دهرچوو با لای ئهو بیت، ئینجا ناریدیان ئهوه لهمانهیان هینا
 که سروشی خویان پینئهنووسی، خریان کردنهوه له شوینیکداو دایان پۆشتن، ئینجا
 زهکریا فرمووی به مندالی لهو مندالانهی که لهوئیدا ئهیان خویند: دهستت ببه و یهکن لهو
 قهلهمانه دهرینه، ئهویش دهستی بردو قهلهمهکهی زهکریا هات بدهستیوه، ئینجا وتیان
 ئیمه بهوه رازی نین، بهلکو قهلهمهکانمان فری بدهینه ناو ئاو ههراکس قهلهمهکهی بهرز
 بوویهوه و کهوته سهه ناومهکه مریهم لای ئهوبیت، ئینجا کاتئ ههموو قهلهمهکانیان فری دایه
 ناو بووبارهکهی ئهردن قهلهمهکهی زهکریا کهوته سهه ناوو قهلهمهکانی ئهوانی تر نقوم
 بوون، دیسان بهوهش رازی نهبوون و وتیان: ئهم جارهش فرییان ئهدهین قهلهمی ههراکس

بەرز بوویەو و سەر ئاوەکەو لەگەڵ ئاوەکە پۆی مەریەم لای ئەو کەسە بێت، ئینجا کە
 فەرییاندای قەلەمی ئەوان کەوتە سەر ئاوەکە و وەستا، قەلەمی زەمکەریا وەک کەوتە سەر ئاوە
 لەگەڵ ئاوەکەش پۆی، لەوێدا ئیتر بیانوویمان ئەما و زەمکەریا وەری گرت و بوویە
 دەستەبەری. ئینجا ئەو پووداوە بەجۆری ئەم پڕوایەتە بووبی یا بە جۆری ھەر پڕوایەتیکی
 تر ھیچ گرنگ نیە و لە نایەتەکەو ئەو وەرئەگیرێ کە ئەوانە پڕیاریان ھاتە سەر ئەو کەلە
 پڕیگەیکە تاییبەتیەو — بەھۆی ئەو قەلەمانەیانەو — بزانی کئی مافی ھەیە و شایستەییە
 بۆ ئەوێ مەریەم بەخێوبکات، لەسەر ئەجامدا زەمکەریا لەو تاقی کردنەو دا ھەرچوو، بە
 ھەرچۆر لەسەر ھەر شیوێ ئەم پووداوە - وەک لە پێشەو و وتمان شتیکی نادیاریی و ونی
 ئەزانراو بوو، بە ھیچ لەوانە نەبوو پێغەمبەر (ﷺ) شتی وا ھەر بە دلێشی دا گوزەریکات،
 کەواتە نابێ ھیچ ژیرێک گومانی ببێ لەو دا کە خوا ئاگاداری کردوو پێی و سەروشی بۆ
 کردوو، جا لەبەر ئەوە بۆ ئەم کۆت کردنی بێ پرواکان و سەرزەنشتیان بە تاییبەتی باسی
 ئەمەش ئەکات، ئەفەرموی بە پێغەمبەرەکە (ﷺ) ﴿وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ﴾ تۆ لە لای ئەوان
 نەبوویت ﴿إِذْ يَقُولُ أَفْلَهُمْ﴾ ئەو کاتە کە قەلەمەکانیان فری دا بۆ ئەوێ بزانی ﴿أَيُّهُمْ يَكْفُلُ
 مَرْيَمَ﴾ کامیان دەستەبەری مەریەم ئەبێ بۆ بەخێوکردن و سەرپەرشتی کردنی، ﴿وَمَا كُنْتَ
 لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ﴾ تۆ لایان نەبوویت کاتێ کە ئەوان دەمەقالتیان ئەکرد لەبارە مەریەمەو،
 کەواتە ئەم خەوالت لە خواوە وەرگرتوو و تۆ پێغەمبەری.

لەپاش ئەو وتە تێھەلکێشە ئینجا دیتەو سەر باسە سەرکێکە و باسی چۆنیتی پەیدا
 بوونی عیسا ئەکات کە تاقانە پووداویکی سەرسوڕھینەرە بە پێی باوی بوونەو، کاریکی
 ئاسایی و سووک و ئاسانە وەک ھەموو کاریکی تر لە بەدەم مەیل و خواھیشی خوادا،
 ئەفەرموی: ﴿إِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ﴾ باسی ئەو کاتە بکە کە فریشتە ووتی بە مەریەم: ﴿يٰمَرْيَمُ
 نَبِيٌّ مَّرِيَمَ، ﴿إِنَّ اللَّهَ يَخْتَارُ بِكَلِمَةٍ مَّنْهُ﴾ بێ گومان خوا موژدەت پێ ئەدا بە وتەیک لە لایەن
 خۆیەو، واتە بە مندالیک کە پەیدا ئەبێ بە وتە خوا کە کاتێ مەیلی بوونی ھەر شتیکی کرد
 ئەفەرموی ببو ئەو شتەش ئەبێت، ئیتر مەبەست بەو وتە پووکەش و پوالتەکە بێت بەو
 جۆر و شیوێ کە شایستەییە بۆ خوا وەک ھێندێ لە زانایان ئەفەرموون. یا مەبەست
 پووکردنی ئیرادە و خواھیشی خوا بێت بۆ ئەو شتە وەک ھێندێکی تری لەسەر، بە ھەرکام
 مەبەست بێت بێ گومان ھەموو شت ھەر یەو پەیدا ئەبێ،

اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿١٥﴾ وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ
 وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٦﴾ قَالَتْ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ
 يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿١٧﴾ وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ
 وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ﴿١٨﴾

بهلام کار و بهرهمی نمو و تهیه له عيسادا ناشکراتره، لهبرئمهوه بهتاييهتی نمو بهوه
 ناوبراوه که نمو و تهیه ﴿اسْمُهُ الْمَسِيحُ﴾ ناوهکهی ﴿الْمَسِيحُ﴾ واته پیت و فەر دار یان بهردوام
 لهسر خواپهرستی که نهویش ﴿عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾ عيسای کوری مریمه، یا نمو و تهیه
 ناویشانهکهی که پنی جوئی نهبیتهوه له هرکهسیکی تر نم سن شتهیه پیکهوه: ﴿الْمَسِيحُ﴾
 عِيسَى، ابْنُ مَرْيَمَ ﴿نَهْوَى﴾ که و ترا له تفسیری ﴿يَكَلِّمُهُ﴾ دا به پنی پای زوریه زانایانه، پای
 هیندی تر لهسر نهویه که نمو و ته له (متشابه) کانی قورئانه و هر حواله ای خوا بکری
 باشتره، بهرآستی هر نم پایه بی ئهک و بی مهترسیه، نهوی که مبهست و پیوسته
 نهویه که خوا له دروست کردنی عيسادا باوی لهوه و پیشی گۆری و عيسای دروست کرد
 بهجۆرو شیوهیهکی تر نهک له رنگی باوکهوه، وهک له یهکه مجارهوه نادهمی دروست کرد
 بهبی باوک و دایک.

لهو موزدهیهدا که پی یاندا جۆرهکیان دیاری کرد لهگهل ناوو نازناوو نهسهب و نهژادی
 دا، بهریان خست که نهژادی نهگهریتهوه هر بۆلای دایکی، هرورهها سیفت و پایه و
 پلهیشیان باس کرد بهم جۆره: ﴿وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ﴾ ماقوول و بهریزه لهجیهان و
 له پۆزی دواپی دا، لهو بندهیانهیه که نزیک خراونهتهوه له بارهگای خواوه، هرورهها باسی
 نیشانهی موعجیزهیهکی ناشکرایشی بو کرد که خوا بۆی نهکات به دواپی له دایک بوونی دا،
 نهفرموی: ﴿وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ﴾ قسه نهکات لهگهل خهکدا له کاتیکدا که منداله و له
 بیشکه دایه ﴿وَكَهْلًا﴾ له کاتیکدا که تهمنی لهسی سال بهره و ژوره، واته قسه کردنی له
 بیشکهدا ریک و پیکه و یهکسانه لهگهل قسهی لهو تهمنه دا که سهرهتای جۆشی هیزو
 پیاو تهیه و لهویشمهوه موزدهی تیا بهمانی تا نمو تهمنه، نینجا باسی کۆپو کۆمهلی

نهکات، نه فرموی: ﴿رَبِّنَا الَّذِي﴾ له پیاوچاگانی جیهان نهبن. فریشته نهو موژدهیهی
 دایه، به لام مریهمی تازه پی گیشتووی داوین پاکی بی ناگا لهوهی کشتی وا بگونجی
 یاشتی وابدلی هیچ که سینکداگوزهریکات، چونکه دژو پیچهوانهی باوی جیهانه، نهو مریهمه
 دیاره نهبن زور سهری سوپریمینن له شتی وا، له برنهوه پووی کرده خوی خوی و ﴿قَالَ﴾
 ووتی: ﴿رَبِّ﴾ نهی پهرومردگارم ﴿أَنْ يَكُونَ لِي وَلَدًا﴾ من له کوئی و چون مندا لم نهبن ﴿وَلَدًا﴾
 یسسنی بشر ﴿له کاتیکدا هیچ که سینکی نیرینه لی نه کهوتوه، به پینی باوی جیهان ژن بهبن
 میرد مندالی نابن، نینجا وه لام درایهوه به جوړی سهرسوپرمانی نه مینن و دل نارام ببی، به م
 پهنگه ﴿قَالَ﴾ خوا پینی فرموو له سهر زمانی فریشته که، یا هر فریشته که پینی فرموو
 ﴿كَذَلِكَ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ هر بهو جوړو شیوهیه خوا دروست نهکات هرشتن که بیهوی و
 مهیلی ببی، یا ﴿كَذَلِكَ اللَّهُ﴾ هر بهو جوړهیه خوا، واته ﴿يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ هرچی بووی
 دروستی نهکات، واته دروست کردنی هرشتن کهوا بیهوی سووک و ناسانه وهکو پوونی
 نهکاتوه که نه فرموی: ﴿إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا﴾ کاتن مهیلی هرکارن بکات و بریاری بدات، ﴿فَأَنشَأُوا
 لَهُ كُنًّا﴾ هر نهوه نه فرموی: ببه، ﴿فَيَكُونُ﴾ نیر نهو شته نهبن و پهیدا نهبن بهبن پیویست
 به هیچ کارو کردهوهیهکی تر. نینجا لهو موژدهیهدا دریزی پی دا به چند بههرهیهکی تری
 گرنگ که خوا نهیدا بهو کوپهی، نه فرموی: ﴿وَيَعْلَمُ الْكِنُوبَ﴾ فیری نووسین و خویندنهوه،
 یا نامه ی ناسمانی نهکات ﴿وَالْحِكْمَةَ﴾ فیری لیزانی و کاردروستی، یا زانینی حرام و
 حلال و نه سراری شریعتی خوا ﴿وَالتَّوْرَةَ﴾ فیری تهوراتی نهکات به خویندن و خریک
 بوون، یا به بهره و بهخشینیکی خوی، ﴿وَالْإِنْجِيلَ﴾ فیری نیجیلی نهکات به سروش کردنی
 بووی، تهورات نامه ی عیسایش بوو، بنه رتی نهو نایین و شریعته بووکه پینی پهوانه کرا،
 نیجیل تهواو کهری تهورات بوو و پوچی تهوراتی زیندوو کردهوه له پاش نهوهی کوژایهوه له
 دلی زوربهی نیسرائیلیهکاندا، نهو بریارو شریعتهی تازه کردهوه که تهورات هینای بیجگه
 له چند شتیکی تایبتهی که سرپهوه، له برنهوهی بو چهرخ و سهردهمیکی تایبتهی
 هاتبوون و لهکاتی هاتنی نیجیلدا بهرژه مندی نهما له هیشتنهوهی نهواندا، هملی نهدا بو
 کهرانهوهی نیسرائیلیهکان بو لای نهو راستی و خواناسی و پهوشت و کردهوه پاک و خاوینه ی
 که تهورات هینای و نیسرائیلیهکان دور کهوتنهوه لیان،

وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ أَنِّي أَخْلُقُ لَكُمْ مِنَ الطَّيْرِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ وَأُخِي الْمَوْقَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدْخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لَّكُمْ إِن كُنتُمْ

مُؤْمِنِينَ ﴿٤٩﴾

﴿وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ وه نهیگری به فروستاده و نیراو بولای نیسرائیلیهکان به جوړی رانهکیمنی پریان که ﴿أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ﴾ من هاتووم بولاتان به بلکه و موعجیزه یکی گوره له لایهن پرموردگار تانهوه له سر پیغه مبریتی یه کم، هاتووم به می که ﴿أَنِّي أَخْلُقُ لَكُمْ مِنَ الطَّيْرِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ﴾ من دروست نه کم و نه خشه نه کیشم بوتان له توپ شتیک به وینهی پله مور ﴿فَأَنْفُخُ فِيهِ﴾ نینجا فوری پیا نه کم ﴿فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ به موی نه موه نه بن به پله ورکی زیندو به نیزنو فرمانی خوا ﴿وَأُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ﴾ کویری مانر زاده و بلکه چاک نه کم موه و بزگاریان نه کم له کویری و بله کی به نیزنو فرمانی خوا ﴿وَأُخِي الْمَوْقَ بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ مردوان زیندو نه کم موه به نیزنی خوا، ﴿وَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدْخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ﴾ هوالتان نه مین به موهی که نه یخون و نه موهی که نه یهیلنه موه و زه خیره نه کن له مال هکانتاندا، ﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لَّكُمْ إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ به راستی له واندها که باس کران نیشانهی پوون هیه بوتان که راستی فروستاده یی و پیغه مبریتی من بگه مین، نه گهر نیوه به واداران ناماده بن بو به و هینان، واته نه گهر نیوه به و جوړه بن سوود و مر نه گرن له نیشانانه و به راستی به و نه مین.

خوای میهره بان پیغه مبرانی نارد - سه لامیان لی بن - بو سر گه لانی جیهان به نیشانه و موعجیزه وه، هر کام له موعجیزانه هر چنده هموو که س دماوو نه سته پاچه بوون له ناستیان، به لام هیشتا زیاد له وش هر پیغه مبرتی جوړه نیشانه و موعجیزه یکی تایبستی

پيداوه که گرنګ ترو بههيزتر بووېن بهلای گهلهکيهوه، بۇ نمونه له چهرخی حمرهتی
 موسادا سيحرو جادو باوبووه و بهدلی خهلكدا گرنګ بووه، دهی خوا جوړه موعجيزهيهکی
 پی دا که جادووی جادوکههکانی پهک خست و لووشین، لهچهرخی حمرهتی عيسادا —
 سهلامی خویان لی بئ — پزیشکی و زانیاری تهنروستی باوبووه و زورتر جیگه
 سرسوپمان بووه، دهیخوا ئو جوړه موعجيزانهی دایه که هموو پزیشک و زاناکان داماوو
 دهسته پاچهبوون لهبهردهمی دا، ئینجا موعجيزهکانی هرچوئن ئاوا گرنګ و بههيزبوون،
 ههروهها زور پیک و پیک و پهيوهست بوون لهگهله پيدا بوون و لهدایک بوونی خوئی، چونکه
 موعجيزهکانی بریتین له گیان بههراکردنی بئ گیان و گپرانهوهی بۇ بهگیان و گپرانهوهی
 تهنروستی که جوړیکه له گیان بۇ ناساغ و نهخوش که جوړیکه له مردوو، بریتیه له زانیی
 شتی که ون و نادیاریی بوو، هرچوئن خوئی گیانیک بووو خوا فراهمی هیئا لهپاش
 نهبوون، هرچوئن بوونی نهزانراو بوو، به دلی هیچ کهسینکدا نهتههات که شتی وا بگونجی،
 کهواته لهپاش بینینی ئو موعجيزانه لهسر دهستی حمرهتی عيسادا ئیتر چوئن جوولهکه
 سریان نهکردهوه له پاک و خاوینی مریهم و عيسادا؟ — سهلامی خویان لی بیت و نهفرین و
 خهشمی خوا بباری بهسر جوولهکهدا — ئایا ئو خوايه که ئو موعجيزانهی دا بهعيسا
 ناتوانی عيسا فراهم بیننی بهبئ باوک؟ حمرهتی عيسا — سهلامی خوی لی بئ — ئو
 موعجيزانهی ئهواندو ئهيفرموو: ئهه له لایه ن خواويه و به ئیزن و فرمانی خوا بوئوهی
 کس زیادهوهی نهکات و لهسنووری بهندهی دهنهکری و بهرنهکریتهوه بۇ سنووری
 خویهتی، بهلام بهداخوه زوربهی ئادهمی ههله بازه و له ریگهی راست نهترائی بههر
 باریکدا، ئینجا له موژدهیدا هوالی دا به سروشت و بهرنامهيهکه حمرهتی عيسای لهسر
 نهبئ و پای نهگهيهنی به ئیسرائیلیهکان،

وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْ مِنَ التَّوْرَةِ وَلَا حِجْلَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ

نه فرموی: ﴿وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْ مِنَ التَّوْرَةِ﴾ من هاتووم به پرواهیننر بهو تهوراتهی کهله پیش منوره هاتوره، یان هاتووم راستی تهورات دهرئه خهم بهمهی که رینکم لهگهلی و هاتنهکم دهوق سربره لهگهل هوالدانی تهورات بههاتنم، ﴿وَلَا حِجْلَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ﴾ هاتووم بوئمهوی جهلال بکم بوتان هیندی لهوانهی که قدهغه کرا لهسرتان لهشریعتی موسادا، وه خواردنی گوشت و پیوی حوشترو چهوری نازهل و گوشتی ماسی و نهو جوړه شتانه که بههوی لاری و سرکیشی ئیسرائیلیهکانی لهوه و پیش خوا قدهغهی کردن و بهوه تمئی کردن، ئینجا لهشریعتی ئینجیل دا نهرمی بهکار هینا و نهو قدهغهیانهی جهلال کرد، کهواته دهرکوت که تهورات نامهیکی سرهکی بووه له شریعتی عیسادا، سرینهوهی قدهغهی نهو جوړه شتانه نابئ بههوی جیاوازییان، هرچوئی هر لهشریعتی قورناندا هیندی لهپیشهوه قدهغه کراو لهپاشدا جهلال کرا، یا چند شتی له پیشهوه جهلال کراو لهپاشدا قدهغهکرا، یا لهپیشهوه پیویست کراو لهشدا پیویست کردنهکی سررایهوه، لهوهوه دهرئهکهوی که ئاین به شیوهیکی گشتی نهبی پڑنم و بهرنامهی ژبانی پیبووی، نهک ئاین بریتیه هر لهپاک و خاوین کردنهوهی هست و دهریون و رهوش و هیندی عیبادهت و خواپرستی و پهیوهندی بهنده به خواوه و نیت بهس، نهخیر شتی وا هرگیز نهبووه، بلکه ئاین - ههموو ئاینی - جوړیکه له بهرنامهی ژبان که خوا دایناوه بو بندهکانی له ههموو بارو پرویهکی ژبانیانهوه، نهوهی کهله مسیحیتی نهپرؤدا ئهیری که ئاییی دور خستهوه لهمیری و دهولت، نهوه دوره لهو ئاینی که جهزرتی عیسا هینای، هر نهوش بوو بههوی ههموو لاری و نالهباری و گرئی بهک لهژبان و جیهاندا، چونکه نهو جیاکردنهوهی ئاینی لهوانهوه کهوته ناو جیهانی ئیسلامی و نهمانیش لاسایی نهوانیان کردهوه و پڑنم و یاسای ناسمانیان لابر دو گوژییان بهیاسا و پڑنمی زهمینی، بههوی نهوهوه جیهان و ژبان کهوته نهه گیزاوه که نهبیرئی و پزگار بوون نابئ به گهرانهوه نهبی بو ژیر سایهی نهو پڑنم و یاسا ناسمانیهی که لهم دواترین شریعتهدا هات و به کردهوه لهژباندا بهدی هینرا.

وَجِئْتُمْ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَتَقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۝۵۰ إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ۝۵۱ ﴿۵۱﴾ فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَى مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَأَشْهَدُ بِأَنَّكَ مُسْلِمُونَ ﴿۵۲﴾ رَبَّنَا ءَامَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿۵۳﴾

له پاش نهوهی بهو هموو موعجیزه و نیشانه پوونانه راستی پیغه مبریتیه که ی درده خات، نینجا نیشانه یه کی تریان بو باس نهکات که هوی دنیا یی و نارامی دله، نهوش نه میه که نهوهی نه م پای نهگه یه نن تاک و تمنیا یی و پمرو هر دگاری تی خوا بو خوی و بو نهوانیش به یه کسان ی که نهوش پئی و پربازی هموو پیغه مبرانه - درودی خویان لی بی- به راستی زانین و ناسینی نهوش هر موعجیزه بوو که نهو پئی راستی لی تیک نه چوو له ناو نهو گله دا که نایینی خویان گوپی و پیغه مبرایان گوشت، نه میس لهوانه نه بووه له خویمه شتی و لاپنی خوا، هر نهوش پئی راستی، نه فرموی: ﴿وَجِئْتُمْ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ من هاتووم بو لاتان به بهلگو نیشانه یه کی ناشکرا له لایه ن پمرو هر دگارتا نهوه ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ کهواته له خوا بترسن و خو تان له سر کیشی و نافرمانی، گوئی پرایه لی من بن له هر فرمانی که پیتان نه سپنرم له لایه ن خواوه.

نهو نیشانه ناشکرایه ش که بوم هیناون نه میه: ﴿إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ﴾ به راستی خوا پمرو هر دگاری منه و پمرو هر دگاری نیوه میسه ﴿هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾ نه میه پئی راست، ببنجه له م پئی تاک و تمنیا یی خوا نیت هر همووی لارو چموت و مایه ی سر لی شیوان و به دبختیه، یان مبهست به وتی ﴿بِآيَةٍ﴾ هر موعجیزه مگانه که له پیشه وه باسی کردن، دو باره ی کردنه وه بو نهوه ی بیی به سره تا بو نهوه ی که به دوا ی دا نه یه نن، وقتی نهوش به شیکه له په یامه کی که کورته کی نهوه ی:

۱- بهلگو و موعجیزه میه، نهو بهلگو و موعجیزه ش له لایه ن خواوه یه و من دهسه لات و توانام نیه به ساری دا.

۲- بانگتان ئەكەم بۇ فەرمانبەرى خواو خۇپارىزى لەسەرپىنچى و نافرمانى.

۳- كويى رايەلى خۇى كە پىنغەمبەرى خوايه.

لەپاش ئەوہ ئىنجا دۇنيا كوردنيان لەسەر خوايهتى و پەروردگاريتى خوا بۇ خۇى و بۇ
ئەوان، كەواتە خۇيشى وەك ئەوان بەندەى خوايه و بەھىچ رەنگ نزيكى سنوورى خوايهتى
نەكەتووەتەوہ. ئەو موزدەيەدرا بەحەرزەتى مەريەم و ھەرچى و ترا لەبارەى ئەو كوپە تاقانەوہ
بەدى ھات، واتە لەدايك بوو ھەر لە بيشكەدا قەسەى كرد لەگەل ئەوانەى كەلە يەكەمجارەوہ
بەد گومان بوون سەبارەت بە خۇى و دايكى، وە بەو پاكى خۇى و دايكى بوون كوردەوہ،
لەپاش دا كرا بە پىنغەمبەر بۇ سەر ئەوہى ئيسرائيل و بانگى كردن بۇ رىنگەى خواو ئەو
موعيزانەى كە باس كران لە موزدەكە بەدى ھىنان بۇيان كە ھەركەس سەركىش نەبى و خۇى
كوپر نەكات لە ئاستيان ئەزانى كە خاوەنى ئەو موعجزانە پىنغەمبەرى خوايه، ئىنجا لەگەل
ئەو موعجزە ئاشكرايانەدا جوولەكەكان ھەر بېروايان نەھىنا و لاقرتبيان ئەكرد بەخۇى و بە
موعجزەكانى، ﴿فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَى مِنْهُمُ الْكُفْرَ﴾ ئىنجا كاتى كە عيسا ھەستى كرد بەبى بېروايى
ئەوان و زانى بە بەپىلان و نيازى بەديان ﴿قَالَ﴾ فەرمووى: بە ھاوپى تايبەتەكانى: ﴿مَنْ
أَمْسَكَ إِلَى اللَّهِ﴾ ئايا كىن يارمەتى دەرمانى من لە كاتىكدا كە من پەنا ئەبەم بۇ لاى خواو
بانگى خەلكى ئەكەم بۇلاى؟ واتە ھەموو بانگ كەرىك يارمەتى دەرى ئەوئى كە لەگەل
پاپەرىن و ھەلگىرى بانگو ئالاكەى بن و بەرگىرى لى بکەن و ئەوانىش بيگەيەنن بە مەردومانى
تر لەپاش ئەو، جا لەبەرئەوہ كى لەگەل من ئەبى و ئەو ئەركە ئەگىرتەوہ كەردن؟ ﴿فَأَنَّكَ
الْحَارِثُونَ﴾ ھاوپى تايبەتەكانى وتیان: ﴿مَنْ أَمْسَكَ اللَّهُ﴾ ئىمە يارمەتى دەرمانى خواين، واتە
ئىمە يارمەتى دەرى تۆو ئايىنى خواين كە مەبەست بە يارمەتى دانى خوا ھەر ئەوہيە، بەلام
بەو جۆرە تەعبىرەى كە ئەوان وتیان زۆر بەھىزترەو باشتر سەرنج رانەكىشى و ئەگەر دەقى
مەبەستەكەيان بووتايە، واتە يارمەتى دەرمانى تۆين ئەم جىگەى نەئەگرت. ﴿إِنَّمَا بِاللَّهِ﴾ ئىمە
بېرومان ھىناوہ بە خوا، واتە لەبەرئەوہ ئەبى يارمەتى تۆو ئايىنەكەى خوا بەدەين، چونكە
بېرواكەمان داخوازى ئەوہيە، ﴿وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾ تۆيش شايبەتيمان بۇ بەدە لە پۆزى
دوايى دا كە ئىمە ئىستا ملکہچىن بۇ خواو گوپرايەنن بۇ فەرمانى تۆ كە يارمەتى دانەت

به‌شیکه له داواو فرمانت، ئینجا ئه‌وا بارو حالی خوڤان پېشککش ئه‌کمن به باره‌گای خواو
 په‌یمان به‌ویش و نه‌پارینه‌وه که وهریان گری: ﴿رَبَّنَا اَمَّا بِنَا اَزَلْتَ﴾ نه‌ی په‌روهر دگارمان
 ئیمه بره‌مان هینا به هر نامه‌یک که نارده‌وته خواره‌وه، بِن گومان ئینجیل یه‌که‌مو
 سه‌رده‌سته‌یه له نیازو مه‌به‌ستیاندا، ﴿وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ﴾ شوینی پیغه‌مبه‌ر که‌ت کوه‌تین و
 گوئ‌پرایلین بونه‌وه‌ی که هینای له‌لایه‌ن توه‌وه بُو ئیمه ﴿فَاَكْتَبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ﴾ که‌واته
 به‌مان نووسه له‌گه‌ل شایه‌ته‌کان و به‌مانخه‌ره ریزی نه‌وان، نه‌وانه که شایه‌تن له‌سه‌ر تاک و
 ته‌نیایی خوت و راستی نایین و پیغه‌مبه‌رانت، بِن گومان هر که‌س به‌روای ببی به نایینی خوا
 نه‌بی شایه‌تی بدا به‌راستی نه‌و نایینه، به‌جوئ‌ی که بیگه‌یه‌نی و ده‌ری به‌پ‌ی که هر نایینی
 خوا مافی مانه‌وه و په‌پ‌ره‌وی کردنی هیه، نه‌و شایه‌تیه‌ش به‌ده‌می پوه‌ت و به به‌روای پوه‌ت
 ته‌واو ناب‌ی و جیگه‌ی خوی ناگ‌ری، به‌لکو کات‌ی شایه‌تیه‌که‌ی راسته‌قینه و خوی نه‌بی به
 شایه‌تیکی راست که به ره‌وش و کرده‌وش نه‌و شایه‌تیه بدات به جوئ‌ی ببی به ناوینه‌یه‌کی
 بالانما بُو نه‌و نایینه، که‌واته پی‌ویستی سه‌رشانیتی که به‌پ‌نی توانا به‌کوه‌تیه هه‌ول و
 تی‌کو‌شان بُو گ‌یرانی نه‌و نایینه به به‌نه‌رتی ژیان، پ‌ژیمی ژیان گه‌ل و یاسای خوی و گه‌ل
 له‌و نایینه و هر گ‌ری، نه‌بی ناماده‌بیت بُو خوبه‌خت کردن و خوین رشتن له پیناوی نه‌و
 نایینه‌دا، له‌به‌ر نه‌وه‌یشه که نه‌و جو‌ره خوبه‌خت‌کرانه و نه‌و خوین پ‌ژاوانه ناو نه‌برین به
 ﴿شهید﴾ له راستی دا شایه‌تی راسته‌قینه نه‌و که‌سانه که به‌خوینی خوڤان شایه‌تی نه‌ده‌ن
 له‌سه‌ر راستی و ریزو نرخی نایینه‌که‌یان. جا نه‌و هاو‌پ‌ی راستانه‌ی هرزه‌تی عیسا
 نه‌پارانه‌وه له خوا که بیان نووسن له ریزی نه‌وانه که به‌و جو‌رو شیوه راسته‌قینه نه‌یانکات
 به شایه‌ت له‌سه‌ر نایینه‌که‌ی، یارمه‌تیاں بدا له‌وه‌ی ببنه نمونه و نوینه‌ری نه‌و نایینه و
 بیانخاته راپه‌رین و بزوتنه‌وه و تی‌کو‌شان له ر‌ئی پ‌یک هینان و به‌دی هینانی به‌رنامه‌ی نه‌و
 نایینه له ژیاندا، پ‌یک هینانی گه‌ل و گو‌مه‌لیک که ببن به نوینه‌ری نه‌و به‌رنامه‌یه، ئیتر با له‌و
 هه‌ول و تی‌کو‌شانه‌دا سه‌رو مالیاں تیا ب‌چن.

به‌راستی نزاکه‌یان شایسته‌یه بُو بیرسی کرده‌وه له‌لایه‌ن هر که‌سی‌که‌وه که لافی
 موسلمانیتی لی نه‌دات، چونکه ئیسلامی راسته‌قینه هر نه‌وه‌یه که نه‌وانه تی‌ی گه‌یشتون،

ھەرئەھەش بۈۋە لەدلى ھەمووموسلمانە راستەقەينەكانى ھەموو جىھاندا، ئىنجا باسەكە
دوایى ئەھىنى بە ئامازمکردن بۇ دواتىرىن پىلانى جوولەكەكان دەربارەى حەزرتى
عیسا(علیه السلام)، پىلانى كوشتنى و لەناو بردنى تا خوا پزگارى كرد.

ئەو جوولەكانە - ئەفرىنى خویان لى بن- ەك بپروایان پىنەھىنا لەگەل ئەو ھەموو
موجیزە پوونانە، ەك بپروایان ئەھىنا ھەر وازىشیان ئەھىنا، بەلكو نەوستان لە ھەر جوۋرە
پىلان و كردهوہیەكى خراپ كەلەدەستیان بەھاتىە، بوختانىان كرد بۇ خوۋى و بۇ دایكە داوین
پاكەكەى، پپروپاگەندەیان لى ئەكرد بەوہى كە درۆزن و دەلسە چى و جادوبازە، بۇیان لى دا
لاى پادشای پۇمانیەكان(بىلاطیس) و شكاتیان لى كرد بەوہى كە ولات تىك ئەدات و گەل
ھەلنەخەلەتینى لە دەولەت، بە جادو بازى بىروباوہرى خەلكى تىك داوہ! ھەتا كارنىكى
وایان كرد ئەو پاشایە پىى دان چى لى ئەكەن بىكەن، خوۋى زاتى نەبوو ھىچى لى بكات،
چونكە ھىچى لى نەدیبوو، ئىنجا ئەوانیش برىارى كوشتنىان دا، چەند كەسىكىان بۇ
نامادەكرد كە بچنەسەرى و بىكوژن،(یھودا) ناو كە لەناو ھاوپى و قوتابىەكانى عیسادا بوو
ناپاك بوو ئەو ھۆدەییەى نیشان دان كە حەزرتى عیساى تىابوو، ەخوۋى چووہ ژورەكە،
بەلام لەپیش چوونى ئەودا خوا عیساى بەرز كردهوہ بۇ ئاسمان، ئىنجا كە ئەم ناپاكە چووہ
ژورەكەوہ خوا شىوہ و پەنگ و دەنگى عیساى بەسەردا كىشا، ديارە نازانى ئەوہى بەسەر
ھاتووہ و بە شوینى عیسادا ئەگەرئى، كاتى دەستى نەكەوت ھاتە دەروہ ووتى: عیسا لەوئى
نیە، ئىنجا سەرۆكى سەربازەكان كە چاوى پىنكەوت بە عیساى زانى فەرمانى دا بەگرتن و
كوشتنى،(یھودا)ى ناپاكەكەش ووتى: من(یھودا)موسلمان، سەرۆكەكەش ووتى: ئەگەر تۇ
عیسانیت ئەى عیسا كوا؟ ناپاكەكەش ئەیوت: ئەگەر من عیسابم ئەى(یھودا) كوا؟ خواى
كارساز ئەو ناپاكەى بەو جوۋرە لى كرد تا گرتیان و بە ناوى عیساوہ كوشتیان، پۇیى بۇ
دۆزەخ، لەو بارەكەیشموہ عیساى گەیاند بە پەلى بەرزى خوۋى،

وَمَكْرُوا وَمَكَرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِينَ ﴿٥٤﴾ إِذْ قَالَ اللَّهُ لِيَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ رَافِعًا
إِنِّي وَمَطْهَرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ

ئەفرموی: ﴿وَمَكْرُوا﴾ ئەو جوولەکانە پیلان و فرۆفیل تەدبیرەکی خۆیان کردو بەجێیان هینا، ﴿وَمَكَرَ اللَّهُ﴾ خوایش تەدبیری خۆی کرد، بەم ڕەنگە بەرەبەستی پیلان و تەدبیرەکی ئەوانی کردو چارەسەری عیساى کرد ﴿وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِينَ﴾ خوا باشترینی هەموو تەدبیرکەرانی، و ئەو ﴿مَكْر﴾ بۆ سێ مەبەست بەکار ئەهێنێ:

١- هەولدان بۆ دووچار کردنی یەکن بە ناپەرەواو زیان پێگەیانە بەفیل و فر بەجۆری بەخۆی نەزانی.

٢- زیان گەیانە بە یەکن بەجۆری که بەخۆی که بەخۆی نەزانی.

٣- تەدبیریکی ڕینکو بەهێز لە کارو کردەودا.

بێگومان جۆری دووهم و سێهەم بۆ خوا بەکار ئەهێنێ، بەلام بەجۆری یەکم ناگونجێ بەکارهێنانی، کەواتە لەسەر باری یەکم ئەبێ ئەلین: بەکارهێنانی لێرەدا بەپێی باوینکە لەباوەکانی ڕهوانبیزی که پنی ئەوتری (مشاکلة) واتە هاوتایی کردن و هاو وینەیی لە وتنی تەنیادا، ئەک لە واتاو مەبەستدا، وینەیی ئەوە هەیه بە زۆری لە قورئان و حەدیس و لە وتراوی ڕهوانبیزاندا، بۆ نمونە: قورئان تۆلەیی خراپەیی بە خراپە ناوێردووه، ئەوەتا ئەفرموی: ﴿وَحَزْرًا سَيِّئَةً سَيِّئَةً تَنْلَاهَا﴾ وە ناشکراییە که تۆلەیی خراپە راست و ڕهواپە، لەسەر ئەو باری یەکمە ئەلین (مەتسابە) کانه ئەو کاته یا مەبەستیکی ڕینکو ڕهواپە بۆ دیاری ئەکەین یان لێی بێدەنگ ئەبێن و ڕهواپە پنی هەیه بەو جۆرەیی که خوا ویستووێتی.

خوای ڕهواپەدگار تەدبیری خۆی کردو چارەسەری کاری عیساى کرد ﴿إِذْ قَالَ اللَّهُ﴾ ئەو کاتهی که خوا فرموی بە عیسا: ﴿يَعِيسَى﴾ ئەو عیسا ﴿إِنِّي مَرْفَعُكَ وَرَافِعًا إِلَيَّ﴾ لەلایەن زانایانی تەفسیرەوه یازدە ڕا هەیه لە تەفسیری ئەم فرمودەیهدا، ڕایەک لەسەر ئەوەیه که ئەمە (مەتسابە) کانه و حەوالەیی خوا ئەکری و مەبەستیکی تاییەتی بۆ دیاری ناکری، ئەو دەرکەیی تر مەبەستی بۆ دیاری ئەکەن، لەسەر هەموو بارو هەموو ڕایە بێگومان خوا

عیسای پزگار کردو پاراستی لهوهی بکوژی، هرکس لای وایی کوژاوه نهو کهسه له نیسلام دهرتهچی، چونکه خوا نهفرموی: ﴿رَمَّا نَلَوْهُ وَمَا صَلَّبُوهُ﴾ نه کوشتیان و نه هلیان و اسی، ئینجا هندی لهو پایانه به دوور دانراوه و هیندی بهنزیك، لهناو نهو پایانهدا دوانیان ههلهبژیرم که دلم پییان به نارام تره:

۱- بهراستی من مرینهری تۆم و نهتمرینم لهو کاتهی که دیاریم کردوه بۆ مردنی ناسایی خۆت و پئی ناهم کهس بت کوژی، وه بهرزت نهکهمهوه بۆلای شوینی بمرزو پزگرتنی خۆم، یان بۆلای شوینی که هیچ کهس دهسهلاتی تیای دا نیه بیجگه له خۆم، واته ناسمان که وهک زهوی نیه، خوا دهسهلاتی داوه به بهندهکانی تیای دا.

۲- بهراستی من وهرگری تۆم لهزهوی، و بهرزه کههوهتم بۆ لای ناسمان.

ئینجا لهبهر پووکهشو دیمهنی ئایهتهکه و لهبهر چهند هه دیسیکی سهحیح که بهناو بانگن ئهبنی پرومان ببی که حهرزهتی عیسا به لهشو به پۆح بهرزکراوهتهوه بۆ ناسمان و له پاش دا دیتهوه بۆ سهر زهوی و بهپیی ئهم شهریعتی ئیمه رهفقارنهکات و زۆر نهکات له گاورو جوولهکه به موسلمان بوون و بیجگه لهم ئایینی نیسلامه دان نابنی بههیچ ئایینیکی تردا، ئینجا هرکس سهربکاتهوه له گونجانی شتی واو خۆیشی به موسلمان دابنی، بهراستی نهو کهسه زۆر جۆی سهرسوپمانه، چونکه نهگهر موسلمان بی ئهبنی تیگهیشتبنی له خواجهتی خواو برهوی ببی به دهسهلات و توانای بی سنووری خوا، دهی کهلهوه تیگهیشتبنی چۆن سهرنهکاتهوه و سهری سوپنهمیننی لهو جۆره کارانه؟ و چۆن بیرناکاتهوه لهوهی که خوا ههترچۆنی عیسای بهبنی باوک دروست کردو نهو ههموو موعجیزهه دایه که له توانینی هیچ کهسیندا نهبوون و دژو پیچهوانهه باوو ژیری ئیمه بوون، ههروهها بۆ نهو خواجه هیچی تی ناچی که عیسا بهرز بکاتهوه بۆ ناسمان و لهپاش دا بیشی هینیتتهوه بۆ زهوی!؟

بهراستی بهتایبهتی لهه چهرخی ئیمهدا که ئهبینین گهشت کهره ناسمانیهکان نهچن و دینهوه، که گهشت و چوونهکهیان بههوی هیندی لهو هینزو وزه و کهرهسانهوهیه که خوا دروستی کردوون و ناهمی پئییان پی بردوون! لهم کاتهدا قسه و بهسههاتیکی رابردوی خۆم بیرکهوهتهوه به جوانی نهزانم گپرانهوهی:

لهپیش سی سالی رابووردوو که تازه لهم ولاتدا بوو بوو بهدنگو باس که بینگانهکان
 نهیانهوی بچن بۆ سهر مانگو هیچ کەس بپروای نهئەکرد بهوهی که شتی وا نهگونجی و
 زۆربهی خەلکی لاقرتی لی ئەهات لهو قسه و باسه، لهو چهرخه‌دا جارێ لهسه‌فه‌ر نه‌گه‌رامه‌وه،
 لهم لای چه‌مه‌ماله‌وه شو‌فی‌ری نۆتۆمۆبیله‌که وا ده‌رنه‌که‌وت بی‌پروا بوو، له‌به‌رنه‌وه به
 شیوه‌یه‌ک وه‌ک شتیکی زۆر گرنگی ده‌ست که‌وتبی نژو پی‌چه‌وانه‌ی نی‌سلام و نه‌یه‌وی
 موس‌لمانانی پێ ده‌م که‌وت بکات، ووتی: مامۆستا ئەوا خەلکی نه‌یانه‌وی بچنه‌سه‌ر مانگ،
 بی‌گومان هه‌رکەس له نی‌سلام تی‌گه‌یشتین به‌و جو‌ره‌ پ‌رودا‌وانه‌ دل به‌هیزو دل‌نارام تر نه‌بی،
 منیش سوپاس بۆ خوا به‌و هه‌سته به‌رزه‌وه وه‌لام دایه‌وه و ووتم: ئەوه شتیکی چاکه‌و
 قسه‌ی ئی‌مه به‌راست ده‌رنه‌کات، ئەویش سه‌ری سو‌رما و ووتی چۆن؟! وتم: ئی‌مه‌ی موس‌لمان
 ئەمه‌ نزیکي هزارو چوار سه‌د ساله‌ نه‌لین: دوو پی‌غه‌مه‌به‌رمان چووه‌ بۆ ئاسمان، یه‌کیکیان
 چوو و گه‌رایه‌وه و نه‌وی تریان هینشتا نه‌گه‌راوه‌تمه‌وه له‌ داها‌تو‌دا نه‌گه‌ریته‌وه، ئی‌مه‌ ئەم
 هه‌واله‌مان دا ئەوه‌ی که نه‌فام و تی‌نه‌گه‌یشتوو بوو بپروای نه‌ئەکرد، تا ئەوا خوا به‌راستی
 گه‌پ‌را و پ‌رونی کرده‌وه بۆ نه‌فامان گونانجی شتی وا، ده‌ست به‌جی وه‌ک تۆپه‌له‌یه‌ قوربدری به
 ده‌می دا په‌کی که‌وت و قسه‌ی نه‌ما. خ‌وای گه‌وره لهم نایه‌ته‌دا م‌وژده‌ی دا به‌ حه‌زه‌تی عیسا
 به‌چوار به‌هره: یه‌که‌م و دو‌ه‌م باس کران.

۳- ئەمه‌یه که ئەفه‌رموی: ﴿مُطَهَّرَكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ من پاک کره‌وه‌ی تۆ ئەبم له‌وانه‌ی
 که بپروایان نه‌هیناوه، به‌م په‌نگه له‌ناویاندا ناتهنیلم و دو‌ورت نه‌خه‌مه‌وه لێیان.

۴- ﴿وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ ئەوانه‌ی که شوینی تۆ که‌وتوون
 نه‌یانخه‌مه لای سه‌رووی ئەوانه‌ی بپروایان نه‌هیناوه پێت، واته‌ جووله‌که، هه‌تا پ‌وژی
 دوایی.

نه‌گه‌ر مه‌به‌ست به‌شوین که‌وتووان هه‌ر مه‌سیحی بی‌ت که شوین که‌وتوون له‌ بپروا
 پ‌ی‌بوون و ویستندا وه‌ک(ئین و جهرین) پ‌ی‌وایه‌تی نه‌کات له‌(ئین و زه‌ید)ه‌وه، ئیتر با ئەو بپروا
 خ‌وشویستنه‌ خوا وه‌ری نه‌گه‌ری و عیسا‌یش پ‌ازی نه‌بی، نه‌گه‌ر ئەوه مه‌به‌ست بی‌ت که هه‌موو
 مه‌سیحیه‌کان نه‌گه‌ریته‌وه، چ ئەوانه‌ی که لایان نه‌دا له‌ پ‌ێبازی عیسا و چ ئەوانه‌ی که لایاندا،
 ئەوا شتیکی ئاشکرایه که مه‌سیحیه‌کان له هه‌موو جیهاندا زال‌بوون و سه‌رکه‌وتن به‌سه‌ر

جووله‌کەدا، تا ئیستا و له داها تووشدا هه‌روا ئه‌بن، به‌لکو جووله‌که‌که‌خوا پرژو بلاوی کردنه‌وه
 به‌جیهاندا به‌ریسوایی و سه‌رشوژی، به‌جوژی بوون به‌نمونه‌و چیروک بو‌داماویی و ژیر
 ده‌ستی و که‌ساسی، له‌م دواییه‌دا و ئیستا که‌کیام و میرییه‌کیان بو‌دروست بووه‌له‌سایه‌و
 په‌نای مه‌سیحیه‌کاندا و به‌یارمه‌تی هه‌موو میرییه‌کانی ئه‌وان ئه‌وه‌یان ده‌ستکوت بوو و هر
 پوژیک له‌پوژان ئه‌وان خو‌یان نه‌که‌ن به‌خاوه‌نیان به‌هیچ په‌نگ مانه‌وه‌و بوونیان نابن، نه‌گه‌ر
 مه‌به‌ست هر شوین که‌وتوو په‌ستمه‌قینه‌کان بی‌ت که‌مه‌سیحیه‌ په‌سته‌کانی پینش ئیسلام
 نه‌گه‌رنه‌وه‌و هه‌موو ئومه‌تی ئیسلام تا پوژی دوایی، نه‌گه‌ر ئه‌وه‌ش مه‌به‌ست بی‌ت هر
 ئاشکرایه‌که‌خوا ئه‌و به‌لینه‌ی به‌دی هینا، ئومه‌تی ئیسلامی زال‌کرد به‌سه‌ر جووله‌که‌دا و
 شیوه‌ی گشتی هر زال بووه‌و هر زالیش ئه‌بن، نابن په‌خه‌بگری ئه‌و میرییه‌بچکۆله‌ی که‌
 چه‌ند سالی‌که‌له‌فله‌ستیندا پینک هینراوه‌، چونکه‌یه‌که‌م شتیکی ئاشکرایه‌که‌خوا
 ئوردوگا و مه‌سه‌که‌ری‌که‌که‌هه‌موو ده‌ولته‌بیگانه‌کان پینکیان هینا بو‌خو‌یان به‌ناوی
 جووله‌که‌وه‌، به‌یارمه‌تی هه‌موویان راگیریان کردوو بو‌ژیر ده‌ست کردن و داگیرکردنی
 موسلمانان و ولاته‌په‌له‌خیزو بی‌ره‌که‌یان، دووم وه‌ک ئاماژه‌مان بو‌کرد، ئه‌وه‌ شتیکی
 تاییه‌تی و گشتی نه‌، له‌م جوژه‌ش تانه‌یش دا ته‌ماشای شیوه‌ی گشتی ئه‌کریت، به‌شیوه‌ی
 گشتیش موسلمانان هر زال‌بوون و هر زالیش ئه‌بن. ئینجا کاتی ئیمه‌ پینو‌یستمان هیه‌به‌م
 شیکردنه‌وه‌و لیکۆلینه‌وه‌ نه‌گه‌ر مه‌به‌ست به‌سه‌رکه‌وتن و زال‌بوونه‌که‌له‌به‌لینه‌که‌دایه‌،
 سه‌رکه‌وتن و زال‌بوون بی‌ت له‌ژیان و جیهاندا، نه‌گه‌ر مه‌به‌ست سه‌رکه‌وتن و زال‌بوون بی‌ت له‌
 ته‌رازووی خواداو له‌به‌هیزی و په‌ستی نایین و به‌رنامه‌دا، نه‌گه‌ر ئه‌مه‌مه‌به‌ست بی‌ت وه‌ک
 هیندی له‌زانایان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ن، ئه‌وکاته‌شتیکی پوونه‌و هیچ لیکۆلینه‌وه‌ی ناوی که‌نایینی
 پاکی ئیسلام که‌نایینی خواپه‌رستی به‌رێک و په‌ستی، نایینی‌که‌که‌هه‌موو پینغه‌مبه‌رانی
 پین‌هاتوون، ئه‌م نایینه‌هر به‌رزو سه‌رکه‌وتوو بووه‌له‌ته‌رازووی خواداو هر زال‌بووه‌و هر
 به‌رزو سه‌رکه‌وتوو زالیش ئه‌بن به‌سه‌ر هه‌موو نایین و بیروباوه‌ری‌که‌دا له‌جیهاندا هه‌تا
 هه‌تایه‌، له‌سه‌ر ئه‌م باره‌مه‌به‌ست به‌وته‌ی(الی یوم القیامة) نه‌په‌رانه‌وه‌و هه‌تا هه‌تاییه‌، نه‌ک دوا
 هاتن و نه‌مانی ئه‌و به‌لینه‌له‌و کاته‌دا.

ثُمَّ إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأَحْكُم بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخَلَّفُونَ ﴿٥٥﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَأَعَذِبْنَا لَهُمْ
عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٥٦﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٥٧﴾ ذَلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ
الْحَكِيمِ ﴿٥٨﴾ إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ ءَادَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ

له پاش هوالدان بهره، نینجا هوال نهدا به ههمووان بهمهی که نهفرموی: ﴿ثُمَّ إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ﴾ نینجا له پاشان هر بولای منه گهرا نهوتان، واته عیساو دواکهوتوو هکانی و بن بهرواکان ﴿فَأَحْكُم بَيْنَكُمْ﴾ نینجا حوکم و بریار نهدم له ناوتاندا ﴿فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخَلَّفُونَ﴾ لهوهی که نیوه دووبهرهکی کهوتن تیای دا، نینجا نهو حوکم و بریاره پرون نهکاتوه بهمهی که نهفرموی: ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَأَعَذِبْنَا لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ دوو چاری نهوانهی که بروایان نهینا - واته جوولهکه نهوانه سزایان نهدم به سزایهکی بهتین له جیهان و له پوژی دواپی دا ﴿وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ﴾ نیه بو نهوانه یارمهتی نهران که بهرگری سزاکهیان لی بکات. سزای سهختی نهوانه له پوژی دواپی دا هیچ جیگهی قسه و باس نیه بو هیچ پرواداریک، وهسزای جیهانیشیان زور ناشکرایه لای هرکهسیک که شارمزا بیت له میژووی جوولهکه چ له پیش نیسلام و له پاش هاتنی نیسلام. نهوهی که بهسر جوولهکه هاتوه له کوشتن و برین و ناواره کردن و پرسوا کردن هر و ا به ناسانی نایهته ژماره و باس، هرکهس نهیهوی با سهرنجی کتیبهکانی میژوو بدات، ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ نهوانهی که بروایان هینا و کرهوه چاکهکانیان کرد ﴿فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ﴾ خوا کریکانیان به تهواوی پی نهوات و پاداشتی نهو کردهوانهیان به فراوانی نهواتوه ﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾ خواستم

کارانی خوش ناوی، کهواته هموو کارو بریارینکی هر دانهو بهجییهو دوره له ستم،
دادیش داخوازه بو نهوی که توله و پاداشتی نهوانه بهو جوړه بیت کهباس کرا.

تا نیره داستانی حمزهتی عیسی هیئا، نهو داستانهکی که دوپهرهکی و دمهقالتی
زوری تیا کرا، نینجا به میهرهبانیهوه پووی فرموده نکاته پیغمبر(ﷺ) و بهدلنیایی
کردنی لهسر راستی و بهجی نهوی که بوی باس کردوه، کهواته به هموو نارامیهکهوه
وهی گری و پشتی پی بهستی، نهفرموی: ﴿ذَلِكَ﴾ نهمی که باس کرا لهبارهی عیساوه که
باسینکی بهنرخ و گرنه ﴿تَتَلَوُا عَلَيْكَ﴾ نهیخوینینهوه بهسرتدا لهسر زمانی جویرهئیل به
پیک و رهوانی ﴿مِنَ الْآيَاتِ﴾ لهو نایهتانهی که بهلگه و نیشانهیهکی پوونن لهسر پیغمبریتی
تو، چونکه زانینیان بو تو نهبی هر له خواوه بووین ﴿وَالذِّكْرُ الْحَكِيمِ﴾ وه لهو قورنانهی که لی
زان و دانا و کاردرستهو بهجوړی نهوی که بهسه بو هرکهسیک که ژيرو تیگیشتوو بی،
هر بهو لی زانی و کاردرستیه لهبارهی پهیدابوونی عیساوه بهبی باوک شتی نهفرموی که
هموو ژیری وهی نهگری، نهفرموی: ﴿إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ﴾ بهراستی کاری
پهیدابووی عیسا - کهسر سوپمن لئی - بهلای خواوه وه کاری نادم وایه، واته هرچوون
پهیدا بوونی عیسا بهبی باوک دژو پیچهوانهی باوه، بهلکو پهیدا بوونی نادم دژو
پیچهوانهتره، چونکه هم بهبی دایکیشه، نهوهتا نهفرموی: ﴿خَلَقْتُهُ مِن تَرَابٍ﴾ خوا دروستی
کرد له خاک، واته له پیشهوه قالبی لهشی دروست کرد له خوّل، بهم رهنکه - وه که له چهند
نایهتیکدا دهرنهکهوی - خوّلکه کرا بهقوړو مایهوه تابوو به قوړینکی ترشاو، نینجا شیلرا تا
بوو بهقوړینکی مچ، نینجا لهو قوړه مچه جهستهو قهبارهی لهشی لهسر هم شیوهی نادمیه
پیک هینرا بهبی گیان تا وشک و رهق بوویهوه وهک سوالت، ﴿ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ﴾ لهپاش نهوه پینی
فرموو ببه بهو گیانلهبهره تایبتهیه

فَيَكُونُ ﴿٨٩﴾ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿٩٠﴾ فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ

فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ آبَاءَنَا وَأَبْنَاكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ

لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ ﴿٩١﴾

﴿نَبْكَوْنُ﴾ دست به جن بوو بهو گيانله بمره كه نادمه، واته نابن سهر بكرتتهوه له دروست كردنى عيسا بهبن باوك و شتى وا به نهگونجا و سهر بكرى له كاتيكدا كه خوا نادمى باوكى همووانى دروست كرد له خاك بهم جورى كه باس كرا. بهراستى بهلگه و پابهركى زور بههيزه بو هموو ژيريك له تايبهتى بو شو نامهدارانه كه پروايان بوو به دروست كردنى نادم له خاك، بهبن باوك و دايك، كهواته نهبوايه باشت پروايان ببوايه به دروست كردنى ببوايه به دروست كردنى عيسا و له سنورى بهندهيى دهرنهكرايه و شو نهفسانه و دهلهسيان هلهنهبهستايه به دهورى شو پيغهمبهره دا، يهكن كردى به كوپى خوا، يهكن تر كردى بهخوا، يهكن تر به جورىكى تر، شو همووهش لهبرنهوه بوو كه باوكى نهبوو، شا بهو جوره بهسوك و ناسان قورشان مهسهلهكهى عيساى پوون كردهوه و پئى نههيشتهوه بو گومانى هيچ گومانداريك به هيچ بارينكدا، دل و دهرونى پاراو كردهوه بهو وته كورته، نينجا فرموى: ﴿الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ﴾ نهوى كه باس كرا بو ت هر نهوه راست و دروسته له كاتيكدا كه لهلايهن پهرومردگارتهوه هاتووه، ﴿فَلَا تَكُنْ مِنَ الْمُمْتَرِينَ﴾ كهواته له گومانداران مبه، بن گومان هيچ كاتى گومان و هيچ كاتى گومان و دوو دلى پوى نهكردووته پيغهمبهر(ﷺ) وه نگوئجن هرگيز پوى تن كردبن، بهلام ناراسته كردنى شو فرمودهيه دووشتى گرنگى تيايه:

يهكم: بهبيستنى شو فرمودهيه پيغهمبهر(ﷺ) هست و دهرونى راجنا و كهوته

بزوتنهوه، بهموى نهوهوه پرواو پووناكى دلى بههيزو بهتين تر بوو.

دووم: ناراسته كردنى نهوه نهبن بهتمى و ناگادار كردنهوه بو هر پيرزاداريكى تر كه

ريى خوى بن و دوركهويتتهوه له هرستى كه هوى گومان و دوو دليه، بهكورتى شو

فرموده‌ی مایه‌ی زیاده دامه‌زبان و نارامه بۆ دلی پیغمبر (ﷺ)، میهره‌بانی و لوتفه له‌گه‌ل
 بپوادارانی تر به پهندو ناگادار کردنه‌ویان. ئینجا لهم فرموده‌یه‌وه وهرنه‌گیری که تا چ
 راده‌یک پیلان و فاک و فیکی بئی پرواکان به‌میزبووه و له‌وانبووه کاربکات له هیندی کس له‌و
 کاته‌دا، وه به‌ریه‌ست و به‌ره‌لست بۆ ئه‌و جوړه پیلانانه له هه‌موو چهرخینکا له‌لایه‌ن
 بپوادارانه‌وه هه‌ر ده‌ست گرته به ئایینه راسته‌که‌یانه‌وه به نارامی و دامه‌زایه‌وه، باشترین
 چک له‌رووی وژماندا له هه‌موو کاتدا هه‌ر ئه‌و ده‌ست پیوه‌ گرتن و دامه‌زایه‌یه، ئینجا لهم
 کاته‌دا که مه‌سه‌له‌ی عیسا و مه‌ریه‌م به‌و جوړه پوون کرایه‌وه، نیتر پیویست نامینئ به‌هیچ
 ده‌مه‌قالتی و له‌سه‌ر پویشتنیک، له‌به‌رنه‌وه فرمانی دا به پیغمبر (ﷺ) که نیتر له‌وباره‌یه‌وه
 لیکۆلینه‌وه و ده‌مه‌قالتی‌ان له‌گه‌ل نه‌کات، ئینجا ئه‌گه‌ر کو‌تایان نه‌ینا و ملیان شو‌ر نه‌کرد بۆ
 ئه‌و شته‌ راست و پوونه ئه‌و کاته بانگیان بکات بۆ (مبا‌هله) واته هه‌ردولا کو‌بینه‌وه و
 بپارینه‌وه له خوا و داوای نه‌فرین بکه‌ن لئی بۆ هه‌رکام که درۆزنه، نه‌فه‌رموی: ﴿مَنْ حَاجَكَ
 فِيهِ﴾ ئینجا هه‌رکس ده‌مه‌قالتی له‌گه‌ل کردی له باره‌ی عیساوه ﴿مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْاَمْرِ﴾
 له‌پاش ئه‌و زانینه‌ی که به‌سروش بو‌ت هات که عیسا به‌نده‌ی خویه‌ و شایسته‌ی خویه‌تی
 نیه، وه په‌یدا بوونی به‌بئ باوک جینگه‌ی سه‌ر لی کردنه‌وه نیه، هه‌رچۆنی ئاده‌م که بئی
 دایکیشه جئی سه‌ر لی کرنه‌وه نیه به‌لای خویشتانه‌وه، ئه‌گه‌ر پاش ئه‌وه هه‌رکس بئی ده‌نگ
 نه‌بوو بپوای نه‌مینا ﴿فَقُلْ تَقَالُوا﴾ بلئی پئی‌ان وهرن ﴿نَدْعُ اَنْسَاءَنَا وَاَنْسَاءَكُمْ﴾ با بانگی کو‌رانی
 ئیمه‌و کو‌رانی ئیوه بکه‌ین ﴿وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ﴾ ژنانی ئیمه‌و ژنانی ئیوه، ﴿وَأَنْسَاءَنَا وَاَنْسَاءَكُمْ﴾
 خو‌مان و خو‌تان، واته هه‌رکام له ئیمه‌و له ئیوه بانگی ده‌سته‌و به‌سته‌ی خو‌مان بکه‌ین و
 هه‌موو پیکه‌وه به‌رامبه‌ری یه‌ک بوه‌ستین، ﴿ثُمَّ نَبْتَهِلْ﴾ له‌پاش ئه‌وه بپارینه‌وه له‌خوا
 ﴿فَتَجْعَلْ لَمَنَّا اللهُ عَلَى الْكُفْرِيِّينَ﴾ به‌م په‌نگه له‌عنه‌ت و نه‌فرینی خوا بکه‌ین له
 درۆزنه‌کانمان. واته: ئیمه‌و ئه‌لین عیسا به‌نده‌ی خویه‌و شایسته‌ی خویه‌تی نیه، ئیوه‌ش
 ئه‌لین: خویه‌ یا کو‌پی خویه‌، ده‌ی ئه‌گه‌ر ئیوه راست ئه‌که‌ن با هه‌موومان له‌عنه‌تی خوا
 بکه‌ین له هه‌رکامان که درۆزنه.

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ وَلِئِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٢٢﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ

عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿١٢٣﴾

پیغمبهری نازیز(ﷺ) به گویرهی فرمانهکی خوا بانگی کردن و نهوانیش نهیانتوانی و ترسان و پیچیان تی هیئا وه(نهبو نعیم) نهگیریتمهوه له(ثین و عباس)هوه -خوا لییان رازی بی- که وتیان: لیمان بوسته تا بیرئ نهکینهوه له کاری خویمان، نینجا کوپوونهوه لای دهپراس و ژیرهکیان و وتیان: رات چونه؟ نهویش وتی: بیگومان نیوه نهزانن که محمد پیغمبهره، لهگهل تاقم و گهلک لهگهل پیغمبهریکدا نهوهی کردبی تیاچوون و لهناوچوون، کهواته وازی فی بینن و بگهپینهوه بو شوینی خویمان، نینجا که هاتنهوه بولای پیغمبهر(ﷺ) مؤلتهی سن پوژیان فی خواست و چوون و پرسیاریان کرد به جوولهکهکانی مهینه، نهوانیش پییان وتن سولحی لهگهل بکهن و نهو(مباهله) مهکن، وتیان راسته پیغمبهرهو نیمه له تهوراتدا بویمان دهرکهوتوه، نهوانیش سولحیان لهگهل کردو گهپانهوه بو شوینی خویمان.

نهگیرنهوه کاتی که پیغمبهر(ﷺ) بهرهو پوویمان دیت به خوئی و حزرهتی علی و فاطمه و حسن و حسینهوه -خویمان لی رازی بی- بهم پهنگه خوئی له پیشهوهو حسینی به باوهشهوهو دهستی حسنی گرتوهو فاطمه لهدوای خوئی و علیش له دوایهوه -سهلامی خوا له همموان بیت- سرۆکهکیان نهئیت پییان: نهی کۆمهلی مسیحی به راستی من چند پوویمک نهبینم نهگهر داوا بکهن له خوا که شاخیکیان بو هلهکنی له جیگای خوئی لای نهباو هلی نهکنی، کهواته(مباهله)ی لهگهل مهکن با لهناو نهچن، بیگومان نهم پووداوهیش هر موعجیزهوه بهلگهیهکی ناشکرایه لهسر راستی پیغمبهر(ﷺ) نهگینا نهوانه نههاتنه میدان و سرپیچیان نهئکرد لهو(مباهله)یه، بهلام لهگهل نهوهیشدا که شتهکیان بو پوون بوو موسلمان نهبوون لهبهر پاریزگاری نهو پیزو سرۆکایهتیهی که بوویان لهناو گهلهکیاندا!!

﴿إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ﴾ بهراستی نههیی که وترا لهبارهی عیساوه هر نهوه داستانیکی راسته، نهک نهو هممو نهفسانهی که مسیحیهکان دهستهلهبستیان کردوه، وه نهک هر

قسمو باسینکی تر که و تراو یا بوتری لهبارهی عیسا پیغمبری کوپی مریمی پاکی
خواناسموه - سهلامی خوابان لی بیئت -

دانانی عیسا به خوا یا به کوپی خوا درویسو ناگونجی و خوا تاك و تمنیایه، وهکو
ئهفرموی: ﴿وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ﴾ هیچ پرستراویکی رساتهقینه نیه بیجگه لهو خوابه که
ناوی (الله) یه، ﴿وَرَبُّكَ اللَّهُ لَهُ الْأَمْرُ الْأَكْبَرُ﴾ بهراستی بن گومان هر خوا زالی کاردرسته،
کهواته هر خوا خوابه، نینجا هر شه نهکات لهوانه ی که شوینی پیغمبر (ﷺ) ناکهن،
بپوا ناهینن و مل که چ ناکهن بو شه نایهتانه، ئهفرموی: ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ نینجا نهگر لهوانه
پوویان وهرگیرا ﴿إِنَّا اللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُنْفِرِينَ﴾ بن گومان خوا زاناو ناگاداره به خراپهکارو
شیوننرهکان، واته نهگر لهوانه هر هاوبهشینک بو خوا پهوا بدن بن گومان لهوانه
خراپهکارو تیکدرن، خوابش ناگایه بهوانه و بهسریاندا تینپر ناکات و تولهی شایستهیان لی
ئهسینن. بهلی بن گومان هرچی خراپه و ستم و لاری که له جیهاندا پووی داوه و پوو نهکات
همووی نهگریتموه بو لادان له پرستنی خوا به تمنیاو بهبن هیچ هاوبهشینک. بن گومان
کاروباری شه بوونهومره ناروا بهرپوه به تمنیا خوابه که نهبن، نهگر زیاد له یهک خوا
کاربهدهستی بیئت نهشیوی به مل یهکدا، دهی هرودها نادهمیش کهلم بوونهومره دا نهبن
کاروباری ژیانیشی بهبن بهرنامهکی خواب تاك و تمنیا لارو خنیچ و پر له ستم و نارپوایی
بیئت، کاتن بهختهومر نهبیئت له هر دووجیهاندا که هر بهندهی خوا بیئت، فرمانبهر و
گوپرایهلی تمنیا خوابیئت، دستوو رو یاساو بهرنامهی ژیانی تنها له خواوه وهرگری.

لههر چرخ و له هر ولاتیکیدا هر قندهیهک له بهندهکان، یان هر تاقم و کۆمهلیک لافی
ئوهیان لی دا که مافی ئوهیان همیه یاساو بهرنامه دابنن له لایهن خویانموه بو مردم،
مافی ئوهیان همیه لههر خودی خویان گوپرایهلی بکرین له لایهن مردومانموه، شو کهسه
یا شو کۆمهله له راستی دا لافی خوابهتی لی شهدا، ئیتر با بهدم وهک فیرعون نهلی: من
خوابی نیوم.

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَسْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ
 شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا

مُسْلِمُونَ ﴿٦١﴾

نم بۆچوون و تینگه‌یشتنه شتیکی سره‌کی و بنه‌رته‌یه له نیسلامدا، جا له‌بهرئه‌وه زۆر به
 گرنگ گیراوه له نیسلامدا، له زۆر نایه‌ت و حه‌دیسدا باس کراوه و ناماژه‌ی بۆکراوه، به‌کن
 لهو شوینانه نم نایه‌ته‌یه که هینای به دوا‌ی نمو هه‌ره‌شه‌ی که کردی لی‌رده‌دا له خراپه
 کاران و تیک‌دهران، نه‌فرموی: ﴿قُلْ﴾ نه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر بلن: ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ نه‌ی نامه‌داره‌کان -
 چ گاورد چ جووله‌که - ﴿تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ﴾ وه‌رن بۆلای به‌ک وه‌ که به‌کسانه
 له‌نیوان نئمه و نئوه‌دا و هه‌موویان به‌کسانین تیای دا، هه‌موو نامه‌کانی خوا و پی‌غه‌مبه‌ره‌کانی
 له‌سر نه‌وه و هه‌ر به‌روه هاتوون، نمو ته‌نیا وه‌ش نه‌مه‌یه: ﴿أَلَّا نَسْبُدَ إِلَّا اللَّهَ﴾ که هه‌ر خوا
 به‌پرستین و بی‌جگه لهو هه‌چ شتیکی تر نه‌پرستین ﴿وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا﴾ وه هه‌چ شتی
 نه‌که‌ین به‌هاوبه‌شی لهو پرستنه‌دا، نه‌ناهمی و نه‌دارو نه‌به‌ردو نه‌مانگو و نه‌ستیره‌و
 نه‌هه‌چ شتی، یان مه‌به‌ست نه‌وه‌یه هه‌ر خوا به‌شایسته‌ی پرستن بزاین و هه‌چ که‌س نه‌که‌ین
 به‌هاوبه‌شی لهو شایسته‌یه‌دا، نه‌لئین هه‌چ که‌سیکی تر خواجه وه‌ک مه‌سیحیه‌کان نمو
 هه‌له‌گه‌وره نه‌که‌ن له عیسا و دایکی دا، وه نه‌لئین: هه‌چ که‌س کوپی خواجه وه‌ک جووله‌که و
 گاورد نه‌یلئین ده‌رباره‌ی عوزه‌یرو عیسا، ﴿وَلَا يَتَّخِذُ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ هه‌یندی‌که‌مان
 هه‌یندیکی ترمان نه‌کات به‌په‌روه‌دگاری و تی‌په‌ربکات له په‌روه‌دگاری ته‌نیا که‌ ناوی
 ﴿اللَّهُ﴾ به، واته با هه‌چ کام له نئمه گوئی‌پرایه‌لی نه‌وی ترمان نه‌بیت له هه‌موو کارو
 کرده‌وه‌یه‌کدا که خوا په‌وا‌ی نه‌داین، وه‌ک (ئین و جورج) نه‌فرموی و حه‌دیس‌ی (ترمزی) ش
 نمو مه‌به‌سته به‌باشی نه‌گه‌یه‌نی که نه‌فرموی: کاتن نم نایه‌ته هاته خواره‌وه (عه‌دی کوپی
 حاتم) ووتی: نه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا نئمه نه‌وانه‌مان نه‌پرستوه، ئینجا پی‌غه‌مبه‌ریش ﴿ﷺ﴾
 فرموی: ئایا نه‌وان - واته زانا و عابیده‌کان - شتیان حه‌لال و حه‌رام نه‌نه‌کرد و نئوه‌ش
 به‌قسه‌تان نه‌کردن؟ نه‌ویش ووتی: به‌لئ نه‌ومان نه‌کرد. ئینجا پی‌غه‌مبه‌ریش ﴿ﷺ﴾ فرموی:

مهبستی نایه‌تکه نو گوئی پایلی و به قسه‌کردنه، به یارمستی خوا نم مهبسته پوون ترو به‌دریژتر دیت له سورمتی ﴿التوبة﴾ دا.

پیویسته به‌وردی بیربکرتسه‌وه له شیرینی نم تمن و ناموزگاریهی که قورشان پیی هلسا و به‌کاری هینا له‌گه‌ل نامه‌دارمکاندا، له لیکۆلینه‌وه و ده‌مه‌قالتی‌دا شه‌په‌ری کاردروستی و لیژانی به‌کار هینا له رینموونیاندا، به‌م په‌نگه به‌ره‌به‌ره هینانی و په‌پله له‌گه‌ل به‌رزبوویه‌وه، شه‌وتا له یه‌که‌مجاره‌وه به‌سه‌ره‌اتی عیسی‌ای هینا و باسی کرد بویان که هرکام له به‌سه‌ره‌اتانه دژی خواجه‌تیه و ناگونجی له‌گه‌لی، نینجا باسی کرد که‌چۆن عیسا بانگی مه‌رومی کردوه بو ئیسلام و نایینی په‌رستنی خوا به‌تاک و ته‌نیا، نینجا کاتی هر مل پیچیان کرد و موسلمان نه‌بوون بانگی کردن بو (مباهله) وه‌ک به‌دریژی باس کرا، نینجا کاتی زاتیان نه‌بوو شه‌وه بکه‌ن و خویان لادا لیی، وه هیندی ما که‌چیان نیشاندا، له‌م کاته‌دا نم بانگ کردنه شیرینه‌ی ئاراسته‌کردن له‌م نایه‌ته‌دا، که به‌راستی هرکس سه‌رکیش و به‌دبه‌خت و چاره شه‌ر نه‌بی هرگیز مل پیچی ناکات و دیت به‌دم نم بانگ کردنه‌وه، چونکه شه‌په‌ری راستی و دادی تیا به‌کاره‌یناوه، شه‌وتا بانگیان شه‌کات بو شتی که عیسا و نینجیل و هموو نامه و پیغه‌مبه‌رانی تری له‌سه‌ره، بانگیان شه‌کات بو شه‌ دوو وته پیروزه که همووانی تیا یه‌کسانه به‌بن جیاوازی، پیغه‌مبه‌ریشی تیا جوئی‌نه‌گرده‌وه (ﷺ)، هیچ باویکی شه‌و شوین که‌وتوو‌ه‌کانی نه‌داوه به‌سه‌ر شه‌وان و هیچ که‌سینکی تر‌دا، به‌لکو همووانی به‌ یه‌ک کۆمه‌ل و یه‌ک وه‌جبه گیزاوه به‌ بنده‌ی خوا.

له‌پاش شه‌وه نینجا شه‌فرموی: ﴿إِن تَوَلَّوْا﴾ نینجا شه‌گه‌ر شه‌وانه پوویان وه‌رگیزاوه پشتیان کرده شه‌م بانگ‌کردنه، ﴿فَتَوَلَّوْا أَشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾ شه‌و کاته نیوه – واته پیغه‌مبه‌رو موسلمانان – بلین به‌ نامه‌دارمکان: نیوه شایه‌تی بدن که نیمه موسلمانین، واته دژو دورین له نیوه و له بیروباوه‌رتان، به‌هیچ کلۆجی یه‌ک که‌وتن و گه‌شیتن به‌ یه‌کمان نابی له‌گه‌لتان، هیندی شه‌فرموون: مهبست به‌م فرمانه ده‌رخستنی ده‌سته پاچه‌بیانه له‌و لیکۆلینه‌وه و ده‌مه‌قالتی‌دا، وه ناچارکردنیان به‌وه‌ی دان بنین و شایه‌تی بدن له‌سه‌ر موسلمانیتی شه‌مان شه‌ک خویان، وه‌ک باو وایه هرکس زال‌بووو سه‌رکه‌وت، شه‌لی به‌وی تر: دان بنی به‌زالی و سه‌رکه‌وتنم به‌سه‌رتدا، هیندی تر شه‌فرموون: مهبست له‌که‌داره‌کردنی شه‌وانه به‌بن بپوایی و لادانیان له نایینی خوا، چونکه شه‌م دوو تاقمه دژی یه‌کترن ده‌ی هرکامیان له‌سه‌ر راستی بیت نه‌بی شه‌وی تر له‌سه‌ر بن‌پروایی و نامه‌قی بیت.

به هر حال و لسه هر بار شتیکی ناشکرایه له نایینی پاکی نیسلامدا که پیویسته لسه هر یروباوهر و یروباوهر و یاسا و پژیوم و رهوشتی خویمانوه بوهستن بهرامبر هر یروباوهر و یاسا و پژیوم بهرنامهیهکی تر له جیهاندا بهبن تیکهل کردن و یهک کهوتن و پرد بهستن له بهیندا، نهگر موسلمانان بهو جوړه بوون، نهوا بهراستی موسلمانن نهگینا نهوه نین که خوا نهیهوی و داوای نهکات، نیت هرچمند بهدم لافی موسلمانیتی لی بدن، نینجا له چوارچنوهی نیسلام دا نهمیننوه، بهم رهنگه هرشتی که غیره نیسلامی بیئت بهدل خراپی دابنن و رازی نهن پنی، یا هر له چوارچنوهکشی نهرنچوو، بهم رهنگه هر شتیکی نیسلامی بهراست نهرانن و رازی بن بهشتی غیره نیسلامی؟ بن گومان نیسلام بریتیه له نازادی و سهربهستی تهواو له هموو بهندهیهک، بیجگه له بهندهیی بو خوا، هرردوم تنها له سایه پژیومی نیسلام دا نازادی و سهربهستی و هرنگری نیت له ژیر سایه هر پژیومکی تری زه مینیدا نازادی و سهربهستی نیه، چونکه له هرکام له پژیوماندا نهن بنده بن بو دروست کراویکی تری وهک خوی، نیت له بهرترین دیموکراتیهوه بیگره تا پهست ترین پژیومی دیکتاتوری، واته له هرکام له پژیوماندا نهن گوپرایه و مل کهچ بیئت بو یاسا و دهستوری که دهست کردی یهکیکه یا چند کس و کوملینکی نادمی وهک خوی، بهلام له ژیر سایه نیسلامدا هموو بوچوون و پژیوم و یاسا بهرنامه و دهستوری که خوا و هرنگری که خوی هموانه، وه بهرنامه و یاسا و دهستورهکشی بو هموانه و هموو تیای دا یهکسان!

نهو نیسلامی که خوا دایناوه بو بندهکانی و هر نهوهیشه بهلای خواوه، وه هموو پیغه مبران پنی رهوانه کراون، نهو نیسلامه نهن بهو شیویه بناسری و هرگری، نابن به هیچ کلوجن تیکهلی هیچی تر بگری و نابن نیشانه و دروشمی بهندهیی بو غیرری خوا تیا بیئت، وهک نیراوی موسلمانان پوونی کردهوه بو (یزدی جور) و کورهکی که فرموی: خوا نیمه ناردهوه بو نهوهی بهم نایینه خملکی له پرستنی بندهکانی خوا بولای پرستنی خوا به تنیا، دهریان بینن لهستمی نایینهکانی تر بو داد و دادپروهری نیسلام، جا هرکس پشت لهم نیسلامه هلکات، نهوا به شایهتی خوا نهو کسه موسلمان نیه، نیت با بهدم هر لافیک لی بدا و هر پینه و پهرویهک بکات!

يَا هَلْ أَلْكَبِ لِمَ تَحَاجُّونَ فِي إِبْرَاهِيمَ وَمَا أُنزِلَتِ التَّوْرَةُ وَالْإِنْجِيلُ إِلَّا مِنْ
 بَدْرَةٍ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٥﴾ هَاتَمُ هَتَوْلَاءَ حَجَجْتُمْ فِيمَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ فَلِمَ تُحَاجُّونَ
 فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ

لیزره به دواوه سر نایه تی (۹۱) و دواوی جزمه که هر خهریکه به مهسته سره کیه کی
 له موبه روه که بریتیه له لیکولینه وه و به بره کانی له گهل نامداره کانداه باره ی عقیده و
 بیروبا و پر وه، له باره ی شو هموو تیکوشان و فروقیل و پیلان و دروو دهله سه ی که له لایه ن
 دوژمنه کانی نیسلامه وه بکار نه هینرا بو به ریست کردنی شم نایینه پیروزه، له باره ی نیازی
 به دو خراپیان دهریاره ی شم نوومه ته، نینجا به رنگاری کردنی قورنانبو شو هموو کرده وه
 نیازه به ده ی شو انه، به پوون کردنه وه ی شو نایین و باوه ره راسته ی که بروادارانی له سره،
 شو عقیده و باوه ره ناراسته ی که شو دوژمنانه ی له سره، وه ناشنا کردنی برواداران به شو
 دوژمنانه تا وریاو خو پاریزه ری خو یان بن و دوچار نه بن به دوژمنه کول نه دهره یان.

له یه کم جار وه دهست پینکات به پوون کردنه وه ی پرپوچی هلو نیستیان به رامبر
 به حرزه تی نیبراهیم که جووله که کان نه یان ووت: نیبراهیم یهودی بووه، گاوره کانی ش
 نه یان ووت: نه سرانی بووه، له کاتیکدا که نیبراهیم (علیه السلام) له پیش تورات و نینجیل و
 یهود و نه سرانی دا بووه به چند چهر خیک، (محمدی کوپی نیسحاق) هوالن نه هینن
 له (نبین و عباس) وه - خوا لییان پازی بی - که فرمو یه تی: نه سرانیه کانی نه جران و
 زاناکانی جووله که کوپوونه لای پیغمبر (ﷺ)، نینجا دهستیان کرد به نازا وه و دهستیان
 کرد به نازا وه و دهه قالن، بهم رهنگه جووله که کان نه یان ووت: نیبراهیم یهودی بووه،
 گاوره کانی ش نه یان ووت: نه سرانی بووه، نینجا خوایش شم نایه ته ی ناربه خواره وه و
 فرمووی: ﴿يَا هَلْ أَلْكَبِ﴾ نه ی نامداره کان ﴿لِمَ تَحَاجُّونَ فِي إِبْرَاهِيمَ﴾ نایا نیوه دهه قالن
 نه کن له نیبراهیمدا ﴿وَمَا أُنزِلَتِ التَّوْرَةُ وَالْإِنْجِيلُ إِلَّا مِنْ بَدْرَةٍ﴾ له کاتیکدا که تورات و نینجیل

نەھینراونەتە خوارەوہ لەپاش ئەو نەبێ ﴿أَفَلَا تَمْتَلُونَ﴾ دەی ئایا ژیر نین و تێناگەن لە ناراستی قسەکەتان؟ واتە ئەوێ کە ئەلێن پێچەوانە ی ژیریەو ھەر بە گەرانەرە بۆلای مێژوو دەرئەکەوێ کە پەرۆپووج و بێ بنەوانە، کەواتە چۆن قسە ی وا ئەکەن؟!

ئەگەر کەسێ ئەلێ رەنگە مەبەستیان ئەو بووبێ کە ئیبراھیم لەسەر ئایینی بووہ کە ھەر یەھودیتی یان نەسرانیتی ئەگریتەوہ، دە ی ئەگەر ئەوھیان نیاز کرد بێ، قسەکەیان دژی ژیری نیو ئەگونجێ لەگەڵ دواکەوتنی ھاتنە خوارەوہ ی تەورات و ئینجیل لە ئیبراھیم، کەواتە چۆن بەو جۆرە بەرپەرچ درانەوہ و بە نەقام دەرکران؟ لە وەلامدا ئەلێن: ئەگەر نیازیان ئەوہ بوایە ئەو کاتە ئەیان ووت: یەھودیتی یان نەسرانیتی ھەر ئەوہ یەکە ئیبراھیمی پێرەوانە کراوہ، نەک ئیبراھیم یەھودی یان نەسرانی بووہ، وەک بۆ ئەم ئوممەتە ئیسلامە ئەوتری: لەسەر میللەتی ئیبراھیمە، بێجگە لەوہش خوا کە ئاگادارە بە ھەموو نیازو بە ھەموو شتێ بەم جۆرە بەرپەرچ داونەتەوہ کە وانیشان ئەدات ئەو نیازەیان نەبووبێ، ئەگەر ئەو نیازەیان بکردایە بە شیوہ یەکی تر بەرپەرچی ئەدانەوہ بەم رەنگە ئەیخستەنەوہ بەدرۆوہ لەو یەکسانییە کە ئەمان لافیان لی ئەدا لەئێوان یەھودیەتی یان نەسرانیتی لەگەڵ ئایینی ئیبراھیم.

لەپاش ئەو دەم کۆت کردنە ئینجا ھەمیتەر بیزاری دەرئەبێ ئێیان و دەمەقالێ کەیان بەبێ نرخ دەرئەکات، ئەفەرموی: ﴿هَاتَمَّ مَتَوْلَا﴾ بێدارینەرە ئێوہ ئەوانەن ﴿حَبِيبَتُهُ فِيمَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ﴾ کە دەمەقالێیان کرد لە شتێکدا کە ھیندیکتان لی ئەزانێ، وەک لە بارە ی موسا و عیسا و ئەو شتانە ی کەلە تەورات و ئینجیلەوہ وەرتان گرتووہ، واتە دەمەقالێ لە شتێکدا کە لافی زانینی لی ئەدەن، بە ھەر حال: ﴿فَلِمَ تَعَاوَنَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ﴾ ئە ی بۆچی دەمەقالێ ئەکەن لە شتێکدا کە ھیچ جۆرە زانینتان نیو پێی، وەک باسی ئیبراھیم و ئایینی ئیبراھیم، واتە دەمەقالێتان لە شتی ئاوادا زۆر بێ جێ یەو بێجگە لە دەمبازی و قسە بە شەردان ھیچی تری تیا نیو!! بێگومان ھەرکەسێش بەو جۆرە بێت قسە ی وەرنەگێرێ و شایستە ی ئەوہ نیو کوی بۆ قسە ی بگێرێ.

وَاللَّهُ يَسْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾ مَا كَانَ إِزْهِيمُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَتْ حَنِيفًا مُسْلِمًا

وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٦٧﴾

له پاش نهوهی قسهی نهوانی بینرخ دانا له بارهی ئیبراهیمهوه، ئینجا نهفرموی: ﴿وَاللَّهُ
يَسْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ خوا نهزانی و ئیوه نازانن، خوا نهوه نهزانی که ئیوه دهمهقالنی تیا
نهکن لهبارهی ئیبراهیمهوه و ئیوه نایزانو له خوتانهوه دم نهکوتن، ئینجا نهوهی خوی
نهیزانی لهوبارهیهوه باسی نهکات و نهفرموی: ﴿مَا كَانَ إِزْهِيمُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا﴾ ئیبراهیم نه
جوولهکه بووه و نهگاور ﴿لَكِنْ كَانَتْ حَنِيفًا﴾ بهلکو لاهرو پشت ههلکهر بووه له ههموو ئایینو
بیروباوهپنکی لارو چهوت، ﴿مُسْلِمًا﴾ مل کهچ و گوئی پرایه ل بووه بۆ خوای تاک و تهنیا ﴿وَمَا كَانَ
مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ له هاوبهش بریار دهران نهبووه، بینگومان سیفتهی یهکهمو دووم: ﴿حَنِيفًا
مُسْلِمًا﴾ نهمه سیفتهی سن یهههش نهگریتهوه به پوونی، بهلام لهگه ل نهوه دا به تایبهتی باسی
نهکات و نهیهینی بهدوای نهو دووانه دا، لهوهوه چهند شتن وهر نهگیری:

۱- نهو پهری دوری و درایهتی نیسلام نیشان نه دات لهگه ل هاوبهش رهوادان و بت
پهرستی دا، به جوړی هرگیز یه کهوتنیان نابئ، نابئ نیسلام تیکه لی هیچ جوړی له
جوړهکانی بت په رستی و هاوبهش دنان بکری.

۲- پلار دانی تیایه به گاورو جوولهکه و ناماژه نهکات بهوهی که نهو دووانه لایان داوه له
ئایینی خوا و گهروان به هاوبهش بریادهر، کهواته ناگونجئ ئیبراهیم له هیچ کام بیته.

۳- بت په رستهکانی قورپهیش دم کهوت نهکات که لافی شوین کهوتن و په پیرهوی
ئیبراهیمیان لی نه داو نهیان وت: ئیمه لهسه ر ئایینی نهوین و قاپیهوان و کلیل داری
خانهی خواین که نهو دروستی کرد.

دهی ماتوول ئیبراهیم (علیه السلام) بهو جوړه بووه که باس کرا، که واته بو هیچ کام له وانه نیه لافی دوستایه تی و یه کیتی و شوین که و تنی ئیبراهیم لی بدن له کاتی کدا که نه وانه دوورن له عه قیده و ئایینی ئیبراهیمه وه، بن گومان له ئایینی نیسلامدا یه کم په یوهستی و هوی یه گرتن و کو بوونه وه نه بنی عه قیده و ئاین بیت، کاتی نه وه پچرا هیچ په یوهستی کی تر نامینن و نه پچری، په یوهستی خزمایه تی و نه زاد، په یوهستی رهنگ و تیره و بهر و خاک و نیشتمان، چونکه ئاده می به لای نیسلامه وه به هوی نهو گیان و پوچی تایبه تیه وه بووه لهو ئاده میه و جوئی بووه تیره له گیان له بهر کهانی تر، خوراک و پی بزئیوی نهو گیان و پوچه ش عه قیده و ئایینه که یه تی، جا له بهر نه وه نه بنی یه کم په یوهستی و هوی کو بوونه وه ی ئاده می عه قیده و ئاین بیت، نه ک شتی کی تربیت که گیان له بورانی تری تیدا به شداره، که واته هر که س به شداری ئیبراهیم بیت له عه قیده و ئایینه که ی دا نهو که سه دوستی نه وه و له کو ملی نه وه، و هکو ئاماره ی بو نه کات که نه فرموی: ﴿إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ﴾ به راستی تایبه تی ترو شایسته ترو نریک تر له ئیبراهیمه وه ﴿لِلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ﴾ نه وانه ن که له کاتی خوی دا په یوهی ئیبراهیمیان کردو وه و شوینی که و توون، ﴿وَهَذَا النَّبِيُّ﴾ نه م پیغمبره به تایبه تی - واته محمد (ﷺ) - چونکه شریعه ته که ی نه م له گهل شریعه ته که ی نه ودا ریکترو نریک تره له شریعه ته کهانی تر، ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه وانه ن که بروایان هینا وه به م پیغمبره (ﷺ) ﴿وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ﴾ خواهی ش دوستی برواداران، که واته هه مو برواداران یه ک کو مله ت هر له یه کم و سهره تای ئاده میه وه تا دواترین که س له م جیهاندا، هه مو یه ک نوممه ته به بنی جیا وازی رهنگ و زمان و نیشان و تیره و بهر و بنه ماله، کو مله و تاقمی خوا هر برواداران و نه بنی نه وانی ش دوست و خوشه ویستیان هر خوا بیت و هر که س که خوا رازی بن به دوستایه تی و خوشه ویستی که ی.

به رزترین شیوه ی کو و کو مله نه وه یه که نیسلام نه خشه ی کیشا وه، هر نه وه ش شایسته و شیوا ه له گهل نه م ئاده میه دا که له بنه رته دا هه مو له یه ک باوک و دایکن، که واته زور ناراست و ناروایه جیا بکرنه وه و تاقم تاقم بکرنن و به ریسته و په رزین له بهینی

تاقمەكانى دا پەيدا بىكى، بەربەست و پەرزىنى رەنگ و زمان و نىشتەمان و ھەر ھەر شتىكى تر كە بە دەسلەت و ھەلبەردى خۇيان ھەر ھەر نەھاتون، بۇ وىنە: گەلى ھەر ھەر يا گەلى كر دى ھەر گەلىكى تر بە دەسلەت و ھەلبەردى خۇيان نەبوون بەو گەلى تايبەتەنە، كە ھەر كام شىوھ و رەنگىكى تايبەتى و زمانىكى تايبەتى و نىشتەمان و ولاتىكى تايبەتى ھەيە، نەو بارو ھالەتەنە ھەر چوئى بە دەسلەت و ھەلبەردى خۇيان پىغەمبەر ھەيدا نەبوون، ھەر ھەر داپنەن و جوئى بوونەو لە ھەندىكىيان بە ھىچ شىوھە ناگونجى، نەو ھەر ھەر ھەر تىرە و نەتەو. و ھەندى تىران دەست نەدات و نەگونجى، بەلام زور نەرك و زەھمەتى نەوئى، نەو ھەر ھەر زمان و نىشتەمان. كەواتە پىك ھەنەن گەلى و كۆمەلى ئادەمى لەسەر نەپەرتى نەم جوړە شتەنە، ھەر چوئى نەو نەشايستەيە لەگەلى يەكىتى ئادەمى لە نەپەرتەكاندا، ھەر ھەر ھەر نەزى يەك گرتن و كۆبوونەو ھەمووانە و ماىەى دووبەرەكى بوون و يەك نەگرتى ھەمىشەيەنە، چوئە نەو جوړە شتەنە ھەمىشە ھەن و نەبەن بە بەربەست و پەرزىن و دووبەرەكى دروست نەكەن، بەلام نەگەر گەلى و كۆمەلى - وەك نىسلام ھەرمان نەدا - لەسەر نەپەرتى عەقىدە و پىروا دامەزى، بىن گومان ھەموو جوړە رەگەزايەتەك كە لە رىشە نەھىن و نەو ھەموو شتەنەى كە نەكرىن بە بەربەست و پەرزىن لە چەرخ و سەردەمەكانى نەقامى يەكسەر لائەبەت و پىگە پاك نەكاتەو لە ھەر دىك و دالى و ھەموو پىرواداران نەكات بە يەك لەش و جەستە و جىياوازى نەتەو و زمان و نىشتەمان و ھەر شتىكى تر دوور نەخاتەو لە بەرچا و لە ھەست و لە نەرووندا!! بىجگە لەوانە ھەموو عەقىدە و پىروا شتىكە كە بە ئارەزوو ھەلبەردى ھەر دووم پەيدا نەبەن، پىكە لەگەلى نازادى و سەربەستى ئادەمىدا، وە پەيوەندى ھەيە بە بەرزو بەرپىزترىن بەشى ئادەمىو كە نەو گىيانە تايبەتەيە خوا پىنى دا و بەو پىزدارى كر دى باوى دابەسەر زور لە دروست كراوكانىدا، بەلكو خوراك و پى بىزىوئەتى و بەبى نەو عەقىدە و پىروايە نەو گىيانە مردو، كەواتە كۆبوونەو ھەر ئادەمى لەسەر نەو عەقىدە و پىروايە و داپشتى گەلى و كۆمەلى ھەر لەسەر نەو نەپەرتە راست و پىروايە و بىجگە لەو لادان و ترازانە لە پى ئادەمىتى، كەواتە با ئادەمى بىر پىك بكاتەو لە خوى و بە ئادەمىتى بىزى، كۆبىتەو لەسەر خوراكى گىيانى و نىشانەى دالى و دروشمى ھەستى.

وَدَّتْ طَائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّوكُمْ وَمَا يُضِلُّوكُمْ إِلَّا أَنفُسُهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٦﴾
يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٧٠﴾ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبِسُونَ
الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٧١﴾ وَقَالَتْ طَائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ ءَأَمِنُوا بِالَّذِي
أُنزِلَ عَلَى الَّذِينَ ءَأَمَنُوا وَجَهَ النَّهَارِ

نينجا پرواداران ناگادار نهکات به نیازو نامانجی بهدو خراپی نامهدارهکان دهریارهیان،
پیلان و تهديره پیيسهکانیان دهرنهخات، نهفمرموی: ﴿وَدَّتْ طَائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾
دهستهيك له نامهدار - واته سرۆك و زاناکانیان - بهدل حمزی کردو پینی خوش بوو ﴿لَوْ
يُضِلُّوكُمْ﴾ گومراتان بکهن و بتانگیرنهوه بۆلای بن بروایی، ﴿وَمَا يُضِلُّوكُمْ إِلَّا أَنفُسُهُمْ﴾ له
کاتیکدا که نهوانه هر خویان گومرا نهکهن، چونکه بهوه زیاتر دور نهکهنهوه له پئی
راست و تاوانیان گومرتر نهکهن، کهواته باشتر خویان نهخهنبهر خشمی خواو خویان
دورتر نهخهنهوه له بهزهیی خوا، ﴿وَمَا يَشْعُرُونَ﴾ نهوانه ههست ناکهن و تن ناگهن که
کارهکیان به زیانی خویان تهواو نهبن، موسلمانان نهگهر پښک و دامهزراو بن لهسه پئی
خویان خوا چارهسری ههموو کارنکیان نهکات، هر پیلاننکیان لی بکری خوا نهیگیریتهوه
بو سهر پیلان و گیرهکان. نینجا ههلوئستی نارهوایان نهدا به ناو چاویانداو له کهداریان
نهکات پینی، نهفمرموی: ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ نهی نامهدارهکان ﴿لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ بۆچی
بروا ناهینن به نایهتهکانی خوا کهله قورئاندا هاتووه ﴿وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ﴾ له کاتیکدا بههوی
تهورات و نینجیلهوه نهزانن که نهو نایهتانه راستن و پیویسته بروا پنی هینانیان؟ یا بۆچی
بروا ناهینن به نایهتهکانی خوا له تهورات و نینجیل دا که بهلگه و نیشانهن لهسه راستی
تهورات و نینجیل، یا له کاتیکدا که نهزانن و نهبینن ناونیشان و سیفتهی محمد(ﷺ)؟

نهم نامدارانه لهکاتی خوئی دا - وهتا نیستاش - نهمزانو نهمبین شو راست و پریکیه
 کلهم قورنانهدا ههیه و هاتوو، چ نهموانهیان که شارهزان بوون له نامهکانی خوینداو ناگادار
 بوون بهسهر شو مورده و نیشانانهی کلهم نامهیانهدا هاتبوون دهرپهری نهم نهمین و
 پیغمبهره (ﷺ)، وههیندی لهوانه بهپریکی دانی نا بهو شته راستهدا، وه هیندی هر
 موسلمان بوون و موسلمانیتی خوئی دهرپهری، جا چ شو شارهزایانه و چ نهشارهزایانیش لهو
 نامهیانهدا هر نهمزان، چونکه نهم نهمینه نهمهنده راست و پریک و بوون و رهوانه هرکس ژیر
 بیته ههست نهمکات و له دلوره نهمزانی که نهمینی خویبه و راسته، بهلام بهداخوه نهموی کهله
 دلی دایه و نهمزانی دهری نابری و جارپی موسلمانیتی نادا، لهبهرنهموی که بهرژهمندیهکی
 لهدهست دهرنهمچی، یالووت بهرزه و نهمفسی پری نادا، یا حسادهتی ههیه و داخ لهده، جا
 شو قورنان بانگی کردن و شو هملوینسته ناراستهیی دا به ناوچارویاندا، هرروها بانگی تریان
 لی نهمکات و نابروویان نهمبات بهوهی که بهفر و فیل و دهلسه ههق و راستیهکه نهمشارنهمو و
 نهمیانهموی سهر تیک بدن له مهردوم، نهمفرموی: ﴿تَأْمَلْ الْكُتُبِ﴾ نهمی نامادارهکان ﴿لَمْ
 تَلْبُوسَ الْحَقَّ بِالْبَطْلِ﴾ بوچی راست نهمگوین و پوژشکی به تال و ناراستی نهمکن به بهردا
 ﴿وَتَكْفُرُونَ بِالْحَقِّ﴾ راست ون نهمکن و نهمیشارنهمو، وهک راستی پیغمبهریتی و نهمیشانهکانی
 پیغمبهرمان (ﷺ)، ﴿وَأَنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ له کاتیکدا که خویشتان نهمزان و بهدهستی قهست نهمو
 نهمکن نهموش نهمپهری ناراستی و نهمالهبهریه.

نهم کارو کردهوه پیسهی نهموان که قورنان بیزاری لی دهرپهری له یهکم جاروه هررهمو
 رهوشت و پیشهیان ههتا نیستاو له داهاتوویشدا هر وا نهمین، له یهکم جاروه جوولهکه
 دهستیان پریکرد، نهمینجا سهلبیهکانیش به دویاندا!

لهم ماوه دورو دریزهدا هر جور له دهستیان هات خهریک بوون و کوتاییان نهمینا له
 پیلان و فریو فیل و دهلسو پریپاگندهو نهمهق به ههق نهمشان دان و ههق به نهمهق و چاک به

خراب و خراب به چاک، له هموو بارو پوویه کهوه دهستی پیسیان خسته کار لهو کهله پووړو
 غزنه گوره و گرنګه‌ی که نیسلام هینای و بلای کردوه به جیهاندا، بهلن ته‌نھا خوا نهم
 قورنانه‌ی پاراست و هر بهو شیوه‌ی که ناردی هینشتیهوه، دهستی پیسیان خسته میژوی
 نیسلام و پوړداوه‌کانی و پیاوه‌کانی، دهستیان خسته همدیس و فرموده‌کانی
 پیغمبر (ﷺ) هتا خوا چند پیاوینکی بو هملخت توانیان هموو راست و ناراست و
 دست هملبست و لارو چوتن له یکه جوئ بکه‌نوه و هموویان دیاری کرد مه‌گر شتیکی
 زور کم که پیا نه‌گه‌یشتن و له سنووری ده‌سلا‌ت دهرچووین، دهستی زوری نامردیان
 خسته‌کار له تفسیری قورناندا هتا وایان لی کرد پیاوی زانا و لی لی هاتوی شموی سهری
 لی دهرکا و هملنه‌کات، به سهدان و هزاران پیاویان هملخت به‌ناوی نووسهران و زانایان
 نیسلاموه که نیستاش کار به‌دهستی و سرکردایه‌تی بیروباوه‌ری جیهانی نیسلامی
 له‌دهستی قوتابی و په‌روم‌ده‌کراوه‌کانی وهو ناپاکانه‌دایه، له ژیر چاودیزی سه‌لبی‌تیدا
 چند فس فس پالوانیکی په‌روم‌ده‌کراوی پن گه‌نرا تا هلسن به خزمه‌تکاری پیک
 هینانی مه‌بست و نامانجی پیسی دوژمنانی نیسلام له ولاتی نیسلامدا، به هیچ کلوجن
 بزگار بوون نابن له‌دهستی شو پیلان گینرو دوژمنانه ته‌نھا به‌گه‌رانوه نهن بولای نهم
 قورنانه و فرمانبری نهم قورنانه و گینرانه‌وی سرکردایه‌تی بولای نهم قورنانه و پرس کردن
 بهم قورنانه له هموو کاروباریکی ژیان و جیهاندا، نینجا باسی پیلان تری شو نامدارانه
 نه‌کات که به‌کاریان شهینا بو تیک دانی دلی موسلمانان و دوو دل کردنیان به تایبه‌تی
 نه‌وانه‌یان که تازه موسلمان بوون، نه‌فرموی: ﴿وَقَالَتْ طَّائِفَةٌ مِّنْ أُمَّةٍ اَلْکِتَّابِ﴾ دهسته‌یه‌که له
 نامداره‌کان وتیان به‌میندی له خوینان: ﴿اَمَّا اُولَئِکَ الَّذِیْنَ اُنزِلَ عَلَیْهِمُ اَللِّیْنِ اَمَّا اُولَئِکَ﴾ به دهم و په‌روکه‌ش
 بپوا بینن بهو قورنانه‌ی که هینراوته خواره‌وه بو سهر نه‌وانه‌ی که بپوویان هیناوه، واته
 هاوه‌له‌کانی محمد (ﷺ)، شو بپوا دهم‌یه بینن ﴿رَجَعَتِ اَلنَّهَارُ﴾ سهر له به‌یانی

وَاعْتَصِرُوا بِرَبِّكُمْ ﴿٧٢﴾ وَلَا تَوَدُّوا إِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِينَكُمْ

﴿وَاعْتَصِرُوا بِرَبِّكُمْ﴾ په شیمانی و بڼې پروایی دهرېږن له دوايي شو پوڅو له ښوارهکې دا، نه م دهسته سر وک و شهیتانه کانیان بوون و نه یان وت به شوین کوهو تو مو کانیان، یا وهک (حسن و سوودی) نه فهرموئ: دوازه کس بوون له زاناکانی خه یی پرو دهور و بهری وتیان به یه کتر: نه م پیلانه بکه ن و بلین ښمه له پیشه وه و امان زانی که نه م قورنانه راسته و له بهر نه وه پرو امان هینا، ښنجا بومان دهر کهوت که راست نیه و دهست هله بتهسته، له بهر نه وه ی په شیمان بووینه وه، وتیان: نه م پیلانه به کار بیښن ﴿لَمَّا لَهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ به لکو نهوانه ی که پروایان هینا وه بگه رینه وه و له سر نه شو نایینه نه مینن، به لئ به راستی پیلانه کیهان هر چو ښ زور بوگه ن و ناپیاوانه بوو، له هه مان کاتدا زور به هیزو به کار بووه بو تر ازاندنی نهوانه ی که دهور وون و ژیریان بڼ هیزو لاواز بوو بڼ و تازه موسلمان بوو بڼ و هیشتا به ته وای تی نه گه یشت بڼ له نایینه بهر نه مکه ی نیسلام، دلئ شو جوړه که سانه ی پڼ نه که و ته بڼ نارامی و گومان و دوو دلئ بو فراهه م نه هینان، به تاییه تی شو عه ربانه ی که نه خو ښه و اربوون و لایان و ابوو که نامه داره کان زانان و باش شاره زان له راستی و ناراستی ناییدا، که واته کاتی نهوانه بیینن که پروا نه هینن و به گورجی په شیمان نه بته وه، و اتئ نه گه ن که نهوانه بو یان دهر که و تو وه ناراستی نایینه که له بهر نه وه په شیمان بوونه و ته وه!

شو جوړه پیلان و فروقیله بو لادان و دوو دل کردنی موسلمانان هر هیه و به کار نه هینرین تا نیستاش، به لام به چهند جوړو شیوه یه کی تر که پڼک و گونجاو تره له گه ل گورانی چرخ و پوڅو بارو حالی مردوم دا.

دورمنا نیسلام ناومید بوون له به کار هینانی شو فیلی یه که مجاره، له بهر نه وه له و لایاندا بو چهند جوړو شیوه یه کی تر و له چهند پڼگه یه کی تره وه له شکرکی به هیزی زوریان پڼک هینا له به کرئ گیراوه کانیان له هه مو ناوچه کانی جیهانی نیسلام دا له شیوه ی ماموستا و دهکتور و فه یله سوفدا، له شیوه ی نووسهرو شاعرو پوڅنامه نووس و هونه رهنه ندا که هر کام ناویکی موسلمانان هیه، چونکه له نومر نه زادی موسلمانانن، هیندیکیشیان زانیانی نیسلامن! شو له شکره به کرئ گیراوه بهر له اکراو به هیز کرا بو لاواز کردن و بڼ هیز کردنی عه قیده و پروای پرواداران و له ق کردنی بنه رت و پایه کانی، بو بڼ نرخ کردنی عه قیده و شه ریه ته که ی نیسلام، به ده له سه ی به کار نه هاتن و نه گونجانی بو نه م چرخ و

سەردەمە تازانە، بە ھەمیشە تەپل و دەھۆلی (رجعیة) كۆنەپەرستی بۆ لی لدرئ! بانگی
 مردوم بكرئ بۆ واز لی ھینانی و دور خستنهوی لە ژبان! بۆ دامینانی چەند بۆچوون و
 رەوشتیک كە دژو پێچەوانە بۆچوون و رەوشتەکانی ئیسلام و عەقیدە ئیسلام، ناشیرین
 کردنی بۆچوون و رەوشتە ئیسلامیەکان و پازاندنەو و شیرین کردنی بۆچوون و رەوشتە
 نارەو و نا پەسەندەکانی دامینراوی خۆیان، ئینجا بەرەلەکردنی جەموی نەفس بۆ ھەر شتێ
 كە ئارەزووی ئەكات، لە ریشە ھینانی یاسای خوورەوشتی مەردی و مرقایەتی كە عەقیدە و
 بڕوا لەسەر ئەو یاسایە ئەوەستی و راگیر ئەبن! ئینجا ئەم لەشكرە بەكرئ گیارە ناوەكانیان
 ئیسلامیە و لە دەفتەرەكانیاندا نووسراوە موسلمانان، ئەوانە بەناوەكانیان و بە دەفتەر
 نفوسەكانیان موسلمانیتی دەرئەبن، بەو كەدەو پەسەنەشیان بێ بڕوایی دەرئەبن، بەو دوو
 شتەكارو كەدەوی نامەدارانەكە كۆن و یەكەم جار ئەبینن!

ئەو دەستە نامەدارە فەرمانیاندا بەو پیلان و فیلە و ئینجا وتیان: ﴿وَلَا تُؤْمِنُوا إِلَّا لِمَنْ تَبِعَ
 دینكړ﴾ دُنیا مەبن و باورتن بە كەس نەبن مەگەر بە كەسێك كە شوینی ئایینەكەتانە
 كەوتوو، ئەو تەدبیرە كە كردمان بۆ دوودل کردنی موسلمانەکان لای كەس مەی دركینن و با
 ھەر خۆتان بزانن، چونكە ئەگەر بیدركینن و موسلمانەکان پینی بزانن باشتەر سوورو دامەزراو
 ئەبن لەسەر ئایینەكەیان، كەچی نەیانزانی كە خوا ئاگادارە بە ھەموو شتێ و ئەم تەدبیرە
 بۆگەنە ئەوان ئەگەینن بە پێغەمبەرەكە (ﷺ) گەیاندن ئەم ھەوالە كە نەینن و غەیبی بوو
 ئەيكات بە موعجیزەكە لە موعجیزەكانی و ئینجا بەھۆی ئەووە موسلمانەکان بڕوایان بەھیز
 تر ئەبن و تەدبیرەكە ئەوان بەدژو پێچەوانە و یست و خواستیان دەرئەژئ و ئەوان ھەر
 پەسوایی و پوو رەشیان بۆ ئەمینیتەو!!

وینە ئەم تەدبیر و پیلانە پەسە ئەوان بەكرئ گیارەكانی صەھیونی و صەلبیەکان
 ھەلئەسن پینی بە ھەمیشەیی ئەمڕۆ بۆ گومرا كردن و لادانی موسلمانەکانی لە ئایینەكەیان،
 خۆیان لە ناو خۆیاندا ئاگادارن بەو ھەموو پیلان و تەدبیرە پەسەنە، ئەیانەوی موسلمانان
 پێیان نەزانن، بەلام ھەركەس موسلمانێكی قورئانی بێ ئەو جۆرە شتانە لی و ن نابن و
 لەبەر پووناکی قورئانەكە ئەو شتانە ئەبینن و بەو پیلان و تەدبیرە پەسەنە باشتەر گەورەیی
 ئایینەكە بۆدەرئەكەوئ و سوورتر ئەبن لەسەر ئیسلامەكە، باشتەر تەئەكات كە ئەم قورئانە
 نامە ھەتاھەتایە و پۆرئەمونی بەندەكانی خواتادنیادنیایە، خواپاداشتی زانا و نووسەرە
 كانی ئیسلام بەتەو تیشکی پووناکی قورئانیان دەرخت بۆ ھەركەسێك كە بینا بێت.

قُلْ إِنَّ الْهُدَىٰ هُدَىٰ اللَّهِ أَن يُؤْتِيَ أَحَدٌ مِّثْلَ مَا أُوتِيْتُمْ أَوْ يُحَاجُّكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ إِنْ أَلْفُ ضَلَّ بِإِذْنِ اللَّهِ

يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٧٢﴾

نهو جوولهكانه نهو تهديره بوگنههيان كرد — وهك وتمان — بوئنهوهى لهو پرنهگوه
موسلمانهكان گومرا بكن، نينجا خواى ميهرهبانيش بهرپرچى قسهكهى نهوانى دايهوه تا
موسلمانهكان وريا بن و بهو پيلانه پيسه سهريان لى نهشيوى، به تيئهلكيش فرموى به
پيغهمبر(ﷺ): ﴿قُلْ﴾ بلى: ﴿إِنَّ الْهُدَىٰ هُدَىٰ اللَّهِ﴾ بهراستى پرنموى هر پرنموى خوايه
كه بريقيه لهوى بهم قورئانه ناردي، بيچكه لهوه گومراييه و دهرچونه له نايين و پرنموى
خوا، كهواته با موسلمانهكان به پيلانى نهوانه گومرا نهبن و دامهزراوبن هر لهسر ناييني
خويان، هر كهس خوا بههرى برواى پي بدا هيچ پيلان و فيل و فري كاري لى ناكات، هر
خويشى نهزاني كن شايسهيه بو پرنموى و بههرى خوا.

لهپاش نهو تيئهلكيشه نينجا ديتهوه سر تهواوكردي پيلانهكهيان نهفرموى: ﴿أَن يُؤْتِيَ
أَحَدٌ مِّثْلَ مَا أُوتِيْتُمْ أَوْ يُحَاجُّكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ﴾ واته دنيا مهن بههيچ كهسيكى بيگانه و برواى خوتان
دهرمهبن لاي هيچ كهسيكى تر لهلايهن خواوه نامه و پيغهمبرتي پي دراوه وهك نهوهى كه
دراوه به نيوه، يا هيچ كهساني تر زال نهبن بهسرتاندا له دهمهقاليقان لاي پهروردگارتان،
واته نيوهى نامهدار نهزانن كه ناييني نيسلام راسته، دهى نهوه لاي كهسى تر مهركينن،
چونكه نهگه نهوه بلين موسلمانهكان بروايان بههيزتر نهبن و نا موسلمانهكانيش موسلمان
نهبن، هروهها نهگه نهوه بلين موسلمانهكان نهيكه به بهلگه بهسهتانهوه له پوزي دوايي
داو قسهيان سوار نهبن بهسرتاندا، لهوتكهياندهوه دوو شتي نارهوا دهرنهكهوى:

۱- دهرنهكهوى كه نهخوشي كينه و داخ و حساهت دلى داگر كردن و بووه بهرگري كهري

موسلمان بوونيان، نهگينا له دلوه زانيويانه كه نيسلام راسته و لاي خواوه هاتوه.

۲- وا دهرنهكهوى كه نهگه به دهه نهلين خوا لبيان ناگري و موسلمانهكان قسهيان

سوار نابي بهسرياندا له پوزي دوايي دا، دهى نهوهش ههستيگه و بوچوونيكى زور

ناراسته و نیشانه‌ی تیغ‌گیشتیانه له‌پروا به خواو به سیفته‌تکانی خواو به په‌یامو
پنغه‌مبهرتی و به ریم و به‌نامه‌ی خوا.

نم نایه‌ته دانراوه به یه‌کن له نایه‌ته زور گرانه‌کانی قورشان که بیرو ژیریسی ماندوو ئه‌بئ
له تفسیرکردنی دا، زانایان له چهند بارو پرویه‌که‌وه بوی پویشتون که هموو ئه‌گونجین،
هیندیکیان نزیک ترن له هیندیکی تریان، بنه‌رته‌ی ئه‌و هموو رایه له‌سهر دوو شته‌که هیش
کس ناتوانی به ته‌واوی و به‌دلنیا‌یه‌وه یه‌کیکیان وه‌رگری، به‌لکو هرکام ئه‌گونجی و به
ته‌واوی باوی نادری به‌سهر ئه‌وی تر‌دا:

۱- وته‌ی ﴿أَنْ يُؤْتَهُ﴾ په‌یه‌وست بی‌ت به وته‌ی ﴿وَلَا تُؤْمِنُوا﴾ وه هه‌ردوو وته‌که قسه‌ی ئه‌و
جووله‌کانه بن و خوا بزمان ئه‌گپرت‌ه‌وه و ئه‌وی له به‌ینی ئه‌و دووانه‌دا تیه‌له‌کیشه له
لایه‌ن خواوه، وه‌ک با‌سمان کردو له‌سهر ئه‌و باره تفسیره‌که‌یان هینا و به‌شی له زانایان
ئه‌وه‌یان هه‌لبژاردوو.

۲- قسه‌ی جووله‌که‌کان له‌وته‌ی پێش‌وو‌دا دوایی هاتبئ له ﴿دِیئَرُ﴾ دا.

ئینجا پاش ئه‌وه له وته‌ی ﴿قُلْ إِنَّ﴾ هه‌تا ﴿عِنْدَ رَبِّكُمْ﴾ له‌لایه‌ن خواوه ناراسته کرابی بۆ
به‌رپه‌رچ دانه‌وه‌ی ئه‌وان و سه‌رزه‌نشتیان، وه‌ک به‌شیکی تر ئه‌مه‌یان هه‌لبژاردوو، نم رایه
رێک و گونجا و تره له‌گه‌ل خویندنه‌وه‌ی (ئین و کسه‌ر) دا که ئه‌فه‌رموی: ﴿أَنْ يُؤْتَهُ﴾، واته
جووله‌که‌کان فه‌رمانیاندا به به‌کار هینانی ئه‌و فیل و پیلانه بۆ به‌رگری ئیسلام و پروا هینان به
پنغه‌مبهر(ﷺ)، به‌هینکردنی پروا به‌وه‌ی که نامه و په‌یامی خوا هه‌ر ئه‌بئ له نه‌وه‌ی ئیسرائیل
بی‌ت، ئینجا خوایش فه‌رمانی دا به پنغه‌مبهر(ﷺ) که به‌رپه‌رچیان بداته‌وه به‌وه‌ی که په‌یامو
رێنموونی هه‌ر هینی خویه‌و به‌ده‌ست کسه‌ن نیه، سه‌رزه‌نشتیان بکات و بی‌زاری ده‌رپه‌رئ
لێیان به‌مه‌ی ئایا ئیوه ئه‌و فه‌روفیله ئه‌که‌ن له‌به‌ر نه‌وه‌ی پیتان ناخۆشه کسه‌نی تر نامه و
نایینیان پێ‌بدرئ وه‌ک ئیوه، له ئه‌وه‌یشه‌وه ئه‌وه پوونه‌دا که‌له پوژی دوایی دا ئه‌وانه قسه‌یان
سه‌رکه‌وی به‌سه‌رتاندا؟ واته کرده‌وه‌که‌تان ناره‌واو بی‌زراوه.

نهگر لهسر خویندنهوهی زوریهش برۆین، نهو کاته هر بهم جوړه‌ی که و ترا تفسیر
 کراوه‌توره هرچهند به پوالت پیت و نیشانه‌ی پرسپاری تیا نه‌بئ، چونکه زور جار نیشانه و
 پیتی پرسپار ناوترئ و هر له دل‌دا نیاز نه‌کړئ، یا نه‌لین: په‌یوه‌سته به و ته‌ی پینشووه‌و
 خه‌بره بؤ ﴿إِنَّ الْهَيْئَةَ﴾، واته بلئ: به‌راستی رینموونی خوا نه‌ویه که وهک نه‌وهی دراوه به
 نیوه بدرئ به که‌سانیکي ترو نه‌وانیش به‌وه قسه‌یان سهربخن به‌سر قسه‌ی نیوه‌دا لای
 خوا. به‌مرحال تفسیری نه‌م نایه‌ته به‌جوړئ بکرتنه‌وه که ریک بیت له‌گه‌ل هر دوو
 خویندنه‌وه‌که‌دا نه‌وه به‌هیز ترو نا‌کتره. خاوه‌نی تفسیری (المنار) له‌م شوینده‌دا رایگی هیه
 به‌لاموه زور په‌سهنده، نه‌فرموی: نه‌و جووله‌کانه دوو شتیان کرد:

یه‌کم: فیل و پیلان بؤ هه‌لگه‌رانه‌وهی موسلمانان.

دووم: شاردنه‌وهی نه‌و پیلان و فیله و نه‌وهی که راسته و نه‌یانزانی له هرکس له‌سر
 نایینی جووله‌که نه‌بیت، یا باوه‌ری نه‌بیت پئی، نینجا له و ته‌ی ﴿إِنَّ الْهَيْئَةَ﴾ قورنان ناماره‌ی
 کرد به‌ریز بؤ هوی نه‌و دووشته به‌م ره‌نگه هوی فیله و پیلانه‌که‌یان نه‌ویه که داخ له دل‌نو
 حساده‌تیان لی دئ که نامه و نایین بدرئ که‌سانیکي تر بیجگه له خو‌یان، هوی
 شاردنه‌وه‌کش نه‌ویه که با موسلمانان پئی نه‌زانو له پوژی دوا‌یی دا لای خوا قسه‌یان
 زال نه‌بئ به‌سر قسه‌ی نه‌ماندا، به‌لاموه پیویست بوو دریزه‌ی دان به تفسیری نه‌م نایه‌ته،
 که‌واته با به ووردی سه‌یر بکړئ و ره‌خنه نه‌گیری له‌م دریزه‌ پیدانه، نینجا له کو‌تایی دا
 فرمان نه‌دات که پیغه‌مبەر (ﷺ) رایگیه‌نئ به جووله‌که‌کان و به موسلمانانیش که به‌هره‌ی
 نایین و نامه و په‌یام به‌دهست خواجه و به هرکس بداو بیسپیرئ خو‌ی نه‌زانئ، نه‌فرموی:
 ﴿قُلْ إِنْ أَلْفُ مَلْأئِکَةٍ جَاءُکُمْ مِنْ خَلْفِکُمْ فَأَوَلَّوْا لَهُمْ صُلْحًا مِمَّا بَیْنَهُمْ وَبَیْنَکُمْ وَهُمْ قَوْمٌ عَادُونَ﴾
 خاوه دهست کهوت نه‌بئ ﴿يَوْمَئِذٍ مَنْ يَشَاءُ﴾ نه‌یدا به هرکسینک که خوا خو‌ی بیه‌وی ﴿وَاللَّهُ وَسِيعٌ
 عَلِيمٌ﴾ خوا ره‌مهن و میهره‌بانی فراوانه و زانایه به هه‌موو شتیان و خو‌ی نه‌زانئ چی
 به‌جئ‌یه و به‌رژوه‌ندی تیا‌یه.

يَخْضُ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾ وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ

بِقِطَارٍ يُؤَدِّهِ

﴿يَخْضُ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ﴾ تهرخان و تايبه تي نهکات له په رحمتي خوږه هرهکسنيکه که بيهوي، ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ خوا خاوهني فزلو بهره ي گوره يه، واته خوږ نهزاني کن شايسته و شايانه بو فروستاده يي و پيغه مبرتي، هرهکس شايسته و شياوي هرچي ببي خوا پني نه دات. بي گومان نه وي ئيسرائيل شايسته و شياوي نامه و په يام و پيغه مبرتي بوون و به پني نه وي خوا به هره مهندي کردن و باوي دان به سر گه لاني چرخي خويان تا له سر پيگي راست مانه وي، به لام کاتي که ده ستيان کرد به خرابه کاري و په يمانی خويان هلو ه شانده وي و نهو سپارده گوره يه که خرابووه سرشانيان له خويان دارني و شريعتي خويان خسته که نارو پشت گوئي، وه سر کردايه تي ناده مي پچرانله نامه و بهرنامه ي خوا، لهو کاتهدا نهو سر کردايه تي و سپارده يه درا بهم دواترين نوممه ته به سر کردايه تي دواتريني پيغه مبران - سه لامي خويان لي بيت -، جا کاتي که موسلمانان نه فرمووده يان بيست نهوکاته تي نه گن و هست نه کن بهو چاکه و بهره يه ي که خوا پني به خشين، نرخی نهو منته گوره يه نه زانن که په روه دگاريان ناي به سر ياندا، ئينجا که نهو زانين و هسته يان بو په يدا بوو به نهو په ري هيرو سوزو په روشه وه دست نه گن به نايينه که يانه وه و فيداکاري نه کن له پيناوي دا، هميشه نه بن به پاسه وانگي وريا به دياريه وه و هرگيز ناخه له تين و تفره ناخون به دوژمن و داخ له دلنه کاني خويان و نايينه که يان، نا بهم جوړه قورئان موسلمانان په روه رده نهکات و پنيان نه گه يه ني له هموو چرخ و چينگدا.

ئينجا هروه ها له سر نامه داره کان نه رواو بارو حاليان دهر نه خات، دست پني نهکات به نيشان داني دوونموونه يان له باره ي دست پاكي و دست پيسيه وه، نه فرموي: ﴿وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ بِقِطَارٍ يُؤَدِّهِ﴾ لهو نامه دارانه هيني و ايان هيه نه گهر بيک هيت به ئميندارو ماليکي زوري لا دابني نه داتوه، وهک نه گيرنه وه که (عبدالله ي کورې سه لام) پيش موسلمان بووني پياويکي قورپه يشي (۱۲۰۰) هوقه ئالتوني به سپارده لادانا و له پاشدا به ريکي دايه وه پني،

وَمِنْهُمْ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ بَدِينَارٍ لَا يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ إِلَّا مَا دُمَّتْ عَلَيْهِ قَائِمًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا فِي

الْأَيْمِينِ سَبِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾

﴿وَمِنْهُمْ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ بَدِينَارٍ﴾ هینی وایان هیه نهگر سپاردهی دینار یکی لادابنی ﴿لَا
يُؤَدِّهِ﴾ نایداتمه پینت و حاشای لی نهکات، ﴿إِلَّا مَا دُمَّتْ عَلَيْهِ قَائِمًا﴾ مهگر له کاتیکدا
همیشه به سریهوه بیت، واته دهست له کولی نهکیتمه تا نهتداتمه، نهگیرنمه لهم
بارهوه (بخاسی کوپی عازورا) پیاو یکی تری قورهیشی دینار یکی لا دانا به سپارده له پاش دا
حاشای لی کردو نهیدایهوه. دادو راستی و بن لایهنی نهبنی ناوا بیت که قورنان پینمورنیمان
نهکات بوئی، نهوتتا نهو هموو پیلان و دوژمنایهتی و لاری و نالهباری نهو نامهدارانه پالی
پیوه نهنا که هر باسی خراپییان بکات، وه بهرگری نهکرد لهوهی دان بنی به چاکه یاندا،
بهلکو وهک یهک هر دووکی باس کردن و چاکهکی له پیشمهوه وتن، نینجا هر لهسر نهو
راستی و راست و تنهی لهسر نهو خراپانه نهرواو خراپهکانی تریشیان لهم بارهیهوه
دهر نهخات و موسلمانانی پیناگادار نهکات، نهفرموی: ﴿ذَلِكَ﴾ نهو نهدانمهوه و حاشای لی
کردنه ﴿بِأَنَّهُمْ قَالُوا﴾ بهوهی نهویه که نهو نالهبارانه نهیان ووت: ﴿لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأَيْمِينِ سَبِيلٌ﴾
هیچ گوناوه تولیهکمان لهسر نیه له خواردنی مالی نه خویندهواره کانهوه، کس دهسه لاتی
بهسرماندا نیه و پئی داواکردنی لیمان سهبارت بهوان، واته عهره ب که لهو کاتهدا ناو
نهبران به نه خویندهوار، نهوهی که نهو قسه ناراستهی نهکرد جوولهکهکان بوون، مبهستیان
تهنیا عهره نهبوو، بهلکو هرکه سنیک و هر تیره و نهتهویهکی تریش که جوولهکه نهبیت
خواردنی مالی حلال و پهوایه بو جوولهکه بههر جوړو شیوهیهک دهستی بکوی!
سیر تر نهویه که بهناوی خواو نایینی خواوه نهو قسه نار پهوایه یان نهکرد، له کاتیکدا
که نهیانزانی و به دهستی قست نهو درویان هلهنه بهست بهدم خواوه، وهکو نهفرموی:
﴿وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ﴾ درو به دم خواوه نهکن که نهلین: ماف و مالی غهیری جوولهکهی
بو حلال کردوین ﴿وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ له کاتیکدا که نهزانن درو نهکن، بن گومان خواو ستمو
تاوانی قدهغه کردوه له هموو بارو پرویهکوه، هموو پهیام و شهریه تهکانی خوا
هاتوون بو بهرگری و بهریهست کردنی هموو تاوان و ستمو خراپه کاریهک، کهواته نهفرینی
خوایان لی بن چون قسهی ناوایان نهکردو نهیکن به دم خواو نامو نایینی خواوه!!

بَلَىٰ مَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ وَاتَّقَىٰ فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٦٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٧﴾ وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا

ئینجا خوا به درویان نه خاتوره، نه فرموی: ﴿بَلَىٰ﴾ نه خیر و انیه نه وهی نهو جووله کانه نه یلین، به لکو گونا هین نه گات و نه سه لات و ری بی داوا کر نه وه هیه لییان، یاسا و بریاری خوا بهم جوړه راست و په وایه که بهم شینوه گشتیه نه فرموی: ﴿مَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ﴾ هر که سینک هر په یمانی کله که در دنیا بن به جی هی نابی، ﴿وَاتَّقَىٰ﴾ خوئی پاراستبن له ناهقی تیای دا ﴿فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ﴾ بن گومان خوا خو پاریزمرانی خوش نه وی، واته هر که سینک بهو جوړه بیت نهو که سه له خوا ترسو و خو پاریزمره و خوایش نهوانه ی خوش نه وی و دوستی نهوانه یه، ئیتر نهو په یمانه ی له گهل خوا دا به سستی یا له گهل به نده کانی خوا دا که نه بن هر کام نهو په یمانانه به پنی نایین و بهرنامه ی خوابیت، که واته نهو جووله که و گاوران هس نه گهر نهو په یمانه یان نه شکاندایه که خرابووه نه ستویان له لایه ن خوا وه له سر زمانی پیغه مبره کان و له نامه کانیاندا، نه گهر نهو په یمانه یان نه شکاندایه نهو کاته درویان به دم خوا وه نه نه کرد و ده ست کاری نامه ی خویان نه نه کرد و به پنی فرمان و شریعتی خوا په فتاریان نه کرد، بن گومان یه که م کس نه بوون له بر وای هینان بهم قورنانه و بهم پیغه مبر (ﷺ) نه گهر بهو جوړه ش بوونایه نه بوون به دوست و خوشه ویستی خوا، به لام کاریکی وایان کرد تا که تنه بهر خه شم و نه فرینی خوا و نه سه ب و نه ژادی پاکیان چاره سوری هیچ دره دیککی نه کردن.

نهو نامه دارانه خو یان به دوست و کس و کاری دانه نا به هوئی نه وه وه سر لی شیناو و له خو گوژاو بوون تا نهو پادیه مال و مافی مردومی تریان به حلال دانه نا بو خو یان نه یان ووت: ﴿لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمِّيَّتِ سَبِيلٌ﴾ له بیران چوو بوو که هر به جی هی نانی په یمان و له خوا ترسان مایه ی نزیکیه له خوا وه ئیتر ته نیا نه سه ب و نه ژادی پاک سوود ناگه یه نن، که واته

ئەم ئايەتە دەم كوتكەرە بۇيان و پلاريان لى ئەدات، ئىنجا بەيۇنەي پەيمان شكاندن و ناپاكي
 لە مالى مەردودا گەورەترىن ھەر شە ئەكات لەوانەي كە پەيمانى خوا ئەشكىن و ئەوھى كە
 خوا فەرمانى پىداوھ ئەيشارنەوھ، لەباتى ئەوھدا شتىكى تر دەرئەخەن و سوئىندى ناھەقى
 لەسەر ئەخۇن كە ئەوھش ئەكەن لەبەر دەست كەوتىكى كەمى دنيايىھ، ئەفەرموى: ﴿إِنَّ الَّذِينَ
 يَشْرُونَ﴾ بەراستى ئەوانەي كە ئەكەن، واتە ئەگۆپنەوھ ﴿بِعَهْدِ اللَّهِ﴾ بەو پەيمانەي كە خوا
 لەگەلى بەستوون ﴿وَأَيْتَنِي﴾ بە سوئىندەكانيان كە بەدروو لەسەر ناھەقى ئەخۇن، ئەوھش
 وەك باسى سىفەت و ناوئىشانى پىغەمبەر كەلە تەورات و ئىنجىل دا ھاتووه كە ئەيشارنەوھ و
 بەدستى خۇيان شتى تر ئەنووسن و سوئىندى لەسەر ئەخۇن كە ئەوھ لەلايەن خواوھ ھاتووه،
 ئەو پەيمان و سوئىندە ئەگۆپنەوھ بە ﴿سَمًّا قَلِيلًا﴾ بەدەست كەوتىكى كەمى ئەم دنيايە كە
 برىتيە لە بەرتىل و ئەو مال و لەوھرەي كە بەناوى ئايىن و لە پەناي ئايىندا بە نارەوا وەرى
 ئەكەن، كە ئەو دەست كەوتە ھەرچەند زۆر بىن و بە زۆر دابىرى ھەر كەمە و لەچا و ئەوھى كە
 بىن بەش ئەبن لە پۇژى دوايى دا، ﴿أُولَئِكَ لَا خَلْقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ﴾ ئەوانەي كە ئەو گۆپنەوھ
 ئەكەن ھىچ بەش و بەھرەيەكيان نىھ لە پۇژى دوايى دا ﴿وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ
 الْآخِرَةِ﴾ خوا قەسيان لەگەل ناكات و بە چاوى مېھربانى سەرنجيان نادات، واتە خوا
 خەشمى بەتيني ھەيە لىيان و بەزەيى نىھ بۇيان، ﴿وَلَا يَرْكَبُهَا﴾ پاكيان ناكاتەوھ لە گوناھو
 تاوانيان و نايىسپرتەوھ ﴿لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ بۇيان ھەيە سزايەكى ئىش و ئازار دەرى بەتین،
 پەنا ئەكەرن بە مېھربانى و بەزەيى خوا لەم ھەر شە سامناكە.

ئىنجا باسى ئەمۆنەيەكى تر ئەكات لە نامەدار كە ئەيانەوئى بە مەردوم گومرا كەن لە
 رىنگەي نامەكەي خواوھ، بەم رەنگە لايان ئەدەن لەو دەست ھەلبەستى خۇيان ئەچەسپىنن
 لە دەرونى خەلكى دا، بەناوى نامەي خواوھ، يان مانا و مەبەستەكە ئەگۆپن و باي ئەدەن بە
 بارى ئارەزووى خۇياندا، ھىندى لەو دەست ھەلبەستانە ئەو بىرو باوھرە ناراستەيە كە پياوھ
 ئايىنيەكان دايان ھىنا لەبارەي حەرزەتى عيساوھ، ئەفەرموى: ﴿إِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا﴾ بە راستى
 لەو نامەدارانەيە تاقمىك كە،

يَلُونِ أَلْسِنَتَهُم بِالْكَتِبِ لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُوَ
 مِن عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِن عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٨﴾ مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ
 يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ
 كُونُوا رَبَّيْنَغِنَ بِمَا كُنْتُمْ تُعْلَمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿٧٩﴾

﴿يَلُونِ أَلْسِنَتَهُم بِالْكَتِبِ﴾ زمانیان پنج نهدن به خویندنهوهی نامهکی خوا، بهم په رنگه
 به جوړی نهیخوینفنهوه که لای نهدن له باره راسته که یوه بؤ باریکی تر که مبهستیکی
 ناراست بگهیښی، یا بهم په رنگه وته و شه (متشابه) کانی شمېرن به سر مبهستیګدا که
 ناګونجی، تفسیریان نهکه نوه به گویره ی پوکه شو پوآله تمکه یان، وهک ناو بردنی خوا به
 باوک بؤ حمزه تی عیسا یان ناو بردنی عیسا به (روح الله)، یان مبهست نهوه یه زمانیان پنج
 نهدن به و تنی و تاری خو یان و له ژیر لیوه مه نهیلین و شیوه و ناوازه ی نامه ی خوی نه که ن
 مبهردا، وهک هیندی له نه فامی ناو موسلمانان که بؤگالتو و گپ و ته و تار نهلی به
 ته جویده وه، له سر شیوه و ناوازی قورغان و نه شمارزا گوئی لی نه گیری و نه زانی که
 قورغانه، به هر کام مبهست بیټ نهو تاغه نامه داره نهو کرده وه ناپه سنده نه که ن
 ﴿لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ﴾ بؤنهوه ی نیوه و گومان بیهن که نهوه ی نهوان گوړیان له نامه ی
 خوی، ﴿وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ﴾ له کاتیګدا که نهوه له نامه ی خوا نیه ﴿وَيَقُولُونَ هُوَ مِن عِنْدِ
 اللَّهِ وَمَا هُوَ مِن عِنْدِ اللَّهِ﴾ نه لین نهوه له لایه ن خواوه له کاتیګدا که له لایه ن خواوه نه ماتووه. ﴿
 وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ درق نه که ن به دم خواوه له کاتیګدا که نه شرانن درویه و
 درق نه که ن (نبین و عباس) نه فهرموئ: نه م نایه ته هاته خواروه له باره ی گاړو جووله که وه،
 واته زاناکانیان که تهورات و نینجیلیان گوړی و دهستکاریان کرد شتی تریان تیکه ل کرد.
 چه ند که سیکي تر نه فهرموون: هاته خواروه له باره ی تاغمیک له زانیانی جووله که که
 دهستکاری تهوراتیان کردو هرشتی که بکرایه به به لکه به سهریانه وه دم بکرانایه پنی
 وهک باس و ناو نیشانی پیغمبر (ﷺ) نهوانه یان لی لانه برد، به هر جوړ بوویی نهوه له
 کردهوه ی پیاو ه زاناکانیان بووه، پیاوانی نایینی کاتی که لایان دا نه بن به دردو به لایه کی

سهخت به سسر میلله تهوه، به ناوی نایینهوه کارو کردهوهی زۆر پیس نهکهن و مهردومه
 نهزانهکان چهواشه نهکهن و سهریان ئی تیک نهدن، نهبن به کوتهک و چهکی دهست زۆرداران و
 ستمکاران بو ژیر پی کردن و داگیر کردنی ماف و مالی بی دهسه لاتهکان، وینهی نهو
 گومراکه رانهی جوولهکهو گاوارهکان لهم نوممه تهدا زۆرو زههبنده بوون و ههن و زمانه
 تیزهکانیان نهخهه کار بو ناههق به ههق کردن و ههق به ناههق، به گویرهی نارهنزوی
 ستمکاران بریارو فتوا دهر نهکهن، نایهت و چه دیسهکان با نهدن به باری ستمکارانداو
 تهفسیرو تهئویلیان نهکهن به پیی بهرژه وهندی نهوان، به لام خویمان رههجهر و زیانبار نهکهن،
 نهو کریو به شه که مهی که وهری نهگرن نهوه ناهیننی که خویمان شهر مزاری لای خواو لای
 بهندهکانی خوا نهکهن له سهری، هیندی له زانایانی مهسیحی که لایان دا له رببازی هنزهرتی
 عیساو نایینه راستهکهی، زیادهره وییان کرد له بارهی عیساوه (علیه السلام) تا که یاندیانه
 سنووری خویهتی، چه ند قسهو وتهیهکیان به ده میهوه ههلبهست که لافی خویهتی
 نهکه یاندو بهوه سهریان تیک نهدا له مهردوم، ئینجا خوییش ده مکوتی کردن و به دروی
 خستنهوه بهم فرمودهیه: ﴿مَا كَانَ لِشَرِّ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ﴾ نه بووهو
 ناگونجی و شایسته نیه بو هیچ ناده میهک که خوا نامو زانین و تینگه یشتن و پیغه مبه ریتی
 پی بدا ﴿ثُمَّ يَقُولُ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ که چی له پاش نهوه بلی به خه لکی: بین به
 بهندهی من و من بپه رستن بیجگه له خوا، تیپه ر بکهن له په رستنی نهو، به لئی بی گومان
 هه رگیز شتی وا ناگونجی و شتی وای نهوتوهو نالی به خه لکی، ﴿وَلَكِنْ﴾ به لکو نه لئی
 پی یان: ﴿كُونُوا رَبَّيُنَا﴾ بین به خوییه کی تهواو، بهم رهنگه بیناسن و هه ر بهندهی نهو بن و
 پرو هه ر بو لای نهو بکهن و شوینی هه ر نایین و بهرنامهی نهو بکهون و لیپه رین هه ر بو
 فرمان به ریی نهو ﴿يَا كُنْتُمْ مُشْرِكُونَ الْكِتَابَ وَمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ﴾ به هوئی نهوه که ئیه وهه میسه
 نامه ی خوا فیتری مهردوم نهکهن و پی یان نه خوینن، به هوئی نهوهی که نه یخوینن و پی
 نه چنهوه، بی گومان فیتر کردن دیت به دوا ی خویند نهوه دا که چی لی ردها خویندنی هیناوه به
 دوا ی فیتر کردن دا، نهوه ش یا له بهر نهوهیه یه که م بو ماموستا و سه روکه کانه و دووم بو
 قوتابی و ژیره سته کانه.

وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكَفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨٠﴾ وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨١﴾

نهم نایه ته رینمونی نهکات بو نهوی که موسلمانان نامه ی خوا زور به گرتگ بگرن و همیشه دلیان لای بیت، همل بدن بو خویندن و زانین و فیرکردنی، هردها نهوه نهگه یه نئ که نه بن نهو زانین و خویندنه یان پالیان پیوه بنئ بو کردهوو رهفتار بهو نامه یه تا نه بن به بهنده یه کی خوایی بهو شیوه ی که باس کرا، بهلئ بن گومان نهو زانین و خویندنه نهگه ر ناوا پالی پیوه نه نئ نابئ به زانین و خویندن دابنرئ، بهلکو نه زانین و نه خویندهواری زور چاکتره، جا له بهر نهوه یه که نایهت و حه دیس درئ نهو جوړه زانایانه یه و هره شه ی سهخت و سامناکیان ئی نهکات، وینهو چیوکی زور دل ته زنیان بو نه مینیتوه ﴿وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا﴾ نهو پیغه مبه ره فرمانتان پی نادا بهوه ی که فریشته و پیغه مبه ران بکه ن به چهند خوایه بو خو تان، بن گومان رازی نه بوون به په رستنی بیجگه له خوا کوفرو بن برواییه چ جای فرماندان پیی دهی: ﴿أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكَفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ نایا پیغه مبه ری خوا فرمانتان پی نه دا به بن بروایی پاش نهوه ی که نیوه برواتان هینا به خواو ملکه چ بوون بو ی له کاتیکدا که پیغه مبه ران بو نهوه نیرواون که بانگی خه لکی بکه ن بو برواهینان و په رستنی خوا به تنیا، هاتوون بو نهوه ی رینمونی بکه ن نهک بو گو مپراکردن، بو نهوه ی بهنده کانی خوا بانگ بکه ن بو نیسلام و پروا هینان، نهک بو ملپیچی و بن پرواگردن، بهلئ به راستی زور ناشکرایه که شتی ناوا ناگونجئ، نهوه ی که نهو گاوران به ده م حه زه تی عیساوه هه لیان به ستوه هپچ ژیریک وه ری ناگرئ، هرچوئنی ناشکرا بووه ده له سه یی نهوه ی به ده م خواوه هه لیان به ست، له هر دوو باره هرچیان کرد سه ری له هیچوه ده رچوو، موسلمانان بهو جوړه شتانه سه ریان ئی نه شیوا، له کاتیکدا که قورنائیش ناوا پیلانی ده رختن و به دروی خسته نهوه!

له پاش شو هموو باسو ليكولنهوه له باره ي راستي پيغهمبري تي پيغهمبرمانهوه (ﷺ)
 نينجا نامارزه نهكات بو يهكي تي زنجيره ي پيغهمبران و پهيامهكانيان و بو پهيوهستي تهواو
 لهنيوان هموو نهلقهكاني شو زنجيره پيروزهدا بهجوري دهرنهكهي كه خوا پنيويستي
 كردوه بروهينان و يارمهي داني دواترين پيغهمبرو پهيام، هر كهس لهوه لا بدا شو كهسه
 له فرمان و سنووري خوا دهرچوو، كهواته نامهدارهكان نهگر راست نهكن شويني
 پيغهمبرو نامهكانيان كهوتون، نهبن بين به تيكرابي بروا بينن بهم ناييني نيسلامه،
 نهفرموي: ﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ﴾ باسي بكه نه ي پيغهمبر، يا باسي بكن نه ي
 نامهداران، باسي بووداي شو كاته كه خوا پهيماني بههيزي له پيغهمبران وهرگرت -
 بن گومان شو پهيمانه بو شوين كهوتوه كانيشيانه پهيماني بههيزي لي وهرگرتن بهم جوړه
 فرموي: ﴿لَمَّا آتَيْتُكُمْ﴾ نهوي كه پيم بهخشين ﴿مِن كِتَابٍ رَّحِيمَةٍ﴾ لهنامه و
 پيغهمبري تي ﴿ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُّصَدِّقٌ لِّمَا مَعَكُمْ﴾ له پاشدا كه هات بوتان فروستادهيك كه
 بروا كهرو باوهردار بيت بهوي كه لهگل نيويه، اته بهو نامه و پيغهمبري تي كه من پيم
 بهخشين ﴿لَتَزْمَنَّ بِي﴾ بن گومان بروا نههينن بهو فروستادهيه ﴿وَلَتَنْمُرَّنَّهُ﴾ وه يارمهي
 نهدن به بانگ كردني مردومان بو بروهينان پي، اته نهبن برواي پي بهينن و يارمهي
 بدن، نينجا نايا مبهست بهو فروستادهيه، پيغهمبرمانه (ﷺ) كه دواتري همموانه و
 خوي و شهرهتهكه ي جينگرو جينشيني هموو پيغهمبران و شهرهتهكانيان، شو كاته
 نهبن بلين: خوا پهيماني له هموو پيغهمبران وهرگرتوه كه نهگر نهوان كهوتنه چرخي
 نهم نهبن هموو برواي پي بهينن و يارمهي بدن، هرچند خوا زانيويهتي كه هيچ كام
 لهوانه ناگنه چرخي نه، بهلام شو پهيمان لي وهرگرتنه زور گرنكه، چونكه نهوپهري
 رادهي شان و شهرهف و بهرزي نهم نيشان نهكات، وا نهگيهنن كه مبهستي سهركي
 رهوانهكردني نهمو رهوانهكردني نهوان وهك سهركا وايه بو رهوانهكردني نه، نهم پهيمانه
 نهگر له نامهكاني پيشوودا باس نهكرابن، بن گومان نهبن پيغهمبرهكان باسيان كردي بو
 گل و نوممهتهكانيان، كهواته بووه بهجاردانكي جيهاني لهناو هموو چرخ و چينهكاندا كه
 نهوش نهوپهري ريزو نرخدا بهم پيغهمبره (ﷺ)، نهگر مبهست بهم فروستادهيه هر
 پيغهمبري بيت كه هاتبن بهدواي هريهكن تردا، نهوكاته نهلين: خوا پهيماني له هموو
 پيغهمبران وهرگرتوه كه هر كام لهوان بروا بينن و يارمهي دهري هر فروستادهيك بيت
 كه بهدواي خوي دا هاتبن و رهوانهكرابن، نيت له چرخ و زهمانيكدا بووين، وهك هرزهتي

ئیبراهیم و لوط، موسا و هارون و سلیمان و داود و زهکریا و یحیی عیسا، یا چرخ و کاتیان
 نه که وتبیته یه که وه که نهوانی تر، مهبست له بپرواهینان و یارمتهی دانی نهوانه یان که له
 چرخیکدا نه بووبن نه مه یه پیشووه که موژده ی دا به هاتنی دواییه که و بپروای خوئی دهربری
 پینی، وه که حزره تی عیسا که موژده ی دا به ئیسرا ئیلیه کان به هاتنی پیغه مبه رمان - سه لامی
 خوا له همموان بیت - (سه عیدی جوبه یرو حسن و طاوس) له سره شه رای دووه من،
 حزره تی (علی و ئیین و عباس و قه تاده سوودی) - خوا لئیان رازی بی - له سره رای یه که من،
 دهقی فهرمووده ی حزره تی (علی) - خوا لئی رازی بی - نه مه یه - وه که (ئیمامی رزای) و چند
 که سینی تر نه یهینن - به راستی خوا ئاده م و هر که س له پیغه مبه رانی پاش شهوی رهوانه
 نه کردووه مگر په یمانی لی و هر گرتووه که نه گره محمد رهوانه کرا و شه زیندوو بوو شه بی
 بپروای پی بهینن و یارمته یادات، هر وه ها چند حه دیسیک ناماژه بو شه رایه نه کات: یه کن
 لهوانه شه حه دیسیه که له کتیبه با و هر پی کرا و هکاندا نه یهینن: نا گادار بن سویند به خوا
 نه گره موسای کوپی عیمران ئیستا زیندوو بوایه بیجگه له پهیرهوی من پئی هیچی تری
 نه شه بوو، بیجگه لهوانه ش پوو که ش و پوآله تی نایه ته که هر شه نیشان نه دات نه که رای
 دووه، وه نه که شه رایه که نه لی: مهبست و هر گرتنی خویه شه په یمانانه ی که
 پیغه مبه رکان و هر یان گرت له گه و میله ته کانیان، له سره هر بارو به هر جور شه نایه ته
 پیویستی کردووه له سره هموو میله ته و خاوه ن نایینه کان به تایبه تی جووله که و گاوره کان
 که شارزا ترن له ناین و نامه ی خوادا، پیویستی کردووه له سره همموان که واز بینن له
 هموو شتی و پهیرهوی شه پیغه مبه ره بکه ن (ﷺ)، شوین کهوتنی شه له راستی دا شوین
 کهوتنی هموو پیغه مبه رانه، چونکه شه بپروای به هموو پیغه مبه ران و نامه کانی نهوان هیه.
 خوی گه ره شه په یمانه ی و هر گرت و له پاش دا (قَالَ) پینی فهرموون: ﴿أَقْرَرْتُ﴾ نایا
 دانتان نا به و په یمانه دا ﴿وَأَخَذْتُمْ عَلَيَّ ذَلِكُمْ إِصْرِي﴾ په یمانی منتان و هر گرت له سره شه
 بپرواهینان و یارمته ی دانتان؟ ﴿قَالُوا﴾ و تیان: ﴿أَقْرَرْنَا﴾ دانمان پیا نا و په یمانیان له سره دا،
 ئینجا ﴿قَالَ﴾ خوا فهرمووی: ﴿فَأَشْهَدُوا﴾ که واته شایه تی بدن له سره یه کتر له باره ی شه
 په یمان و دان پیا نانه وه ﴿وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ﴾ منیش له گه ل ئیوه دا لهو شایه ته دهرانه م،

فَمَنْ تَوَلَّى بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٨٢﴾ أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ
 مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾ قُلْ ءَأَمَّنَا بِاللَّهِ وَمَا
 أَنْزَلَ عَلَيْنَا وَمَا أَنْزَلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ
 مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٨٤﴾

﴿فَمَنْ تَوَلَّى بَعْدَ ذَلِكَ﴾ نینجا هرکس پشتی هملکرد لهر پهیمان له پاش نهو دان پیمانان و
 لسهر گرتنه ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ هر نهوانه دهرچووی راسته‌تینن له سنووری خواو
 بهدکارانی ته‌اون.

لهبر پووناکي شم نایه‌ته‌پروزه‌دا کوملی پیغه‌مهران و شوین کومتوومکانیان به یه‌کجار
 نه‌کونه بهرچاوی ژیری به کوملینکی په‌یوه‌ستی قولگیری مل که‌چ بو فرمان و ناموزگاری
 په‌رومردگار، هموو یه‌ک به‌رنامه‌یان هیه که به‌رنامه‌ی خوایه، به‌دوا یه‌ک شتا نه‌گهرین که
 فرمانبیری خوایه، که‌شوه‌ش شتی‌که خوا ی میهره‌بان و ویستی ژبانی ناده‌می لسه‌ر
 دامه‌زئی، به‌بن گپوگرفت و لادان و درایه‌تی، له ژیر سرکرده‌ایه‌تی پیغه‌مهره‌مکانیان‌دا، به‌پنی
 نه‌و په‌یمان و به‌پنی نه‌و بو‌چوون و تیگه‌یشتنه نایینی خوا هر یه‌ک شت سه‌رنج نه‌دری و
 به‌واداران یه‌ک دل و یه‌ک هست و یه‌ک فام نه‌بن و هیچ جوړه دو به‌ره‌کی و په‌گه‌زایه‌تی‌ه‌ک
 پوویان تی ناکات، نیت هرچند چرخ و ولایتیان دوربیت له یه‌کتر، هرچند جیاوازی
 نه‌توه و نه‌ژاد و په‌نگ و زمانیان بې، که‌واته شتی‌کی پوون و ناشکرایه که نه‌و نامه‌دارانه‌ی
 شوینی شم پیغه‌مهره نه‌کوتن و یارمه‌تیا نهدا، نه‌وانه هرچون له په‌یمانی خواو
 فرمانی و په‌ندی پیغه‌مهره‌مکانیان دهرچوون، هر وه‌ها له پزیمی بوونه‌موریش دهرچوون و
 خوین به‌تینیا خستوه و جوئی بوونه‌توره له بوونه‌موره پان و فراوانه‌دا، وه‌ک ناماژه نه‌کات
 بوونه‌وی که نه‌فهرموی: ﴿أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ﴾ ده‌ی نایا نه‌وانه‌ی که پشت همل‌نه‌کهن

غەيرى ئايىنى خويان ئەۋى و بەدۋاى دا ئەگەرىن؟ ﴿وَلَهُ اسْمٌ مِّنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا
 وَكَرْهًا﴾ لە كاتىدا كە ھەر بۇ خوا گەردن كەچە ھەركەس كەوا لە ئاسمانەكان و زەوى دا،
 بىيانەۋى و نەيانەۋى، واتە ھەموو ژىر بارو ملكەچن بۇ ئىرادە و خواھىش خوا پىيان خۇش
 بى بەم رەنگە ئەۋى كە خوا ئەيەۋى بە گۆيرەى ئارەزۋى ئەوان بىت، يا پىيان ناخۇش بى
 بەم رەنگە بەپىنچەوانەى ئارەزۋىيان بىت، واتە بەھىچ كلۇجى ملكەچيان پى ناكىرى لە ھەر
 شتى كە خوا ئىرادەى كىرىن لىيان ھەرچى خوا ويستىتى ھەر ئەۋە ئەبى.

بە چەند جۆرى تىرىش ئەو دوو وتەيە: ﴿طَوْعًا وَكَرْهًا﴾ تەفسىر كراۋەتەۋە، ئەو جۆرانە
 ئەندازى سەختى و زۆرە زامىيان تىايە، بەبى پىۋىستى و ناچارى پىيان، بەلام ئەم جۆرەى كە
 وتەمان زۆرەى زانايانى لەسەرە و بى ئەر كىشە، بىچگە لەوانەش بەم جۆرە رىكتەرە لەگەل چەند
 ئايەتىكى تردا، ھەك ئەم ئايەتە: ﴿وَلِلَّهِ سُبْحَانُ مِّنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ھەر بۇ خوا سۈجەدە

ئەبات ھەركەس وا لە ئاسمانەكان و ھەركەس وا لە زەوى دا بەكورتى مەبەست ئىسلام و
 ملكەچى نىە لە پەرسىن و گۆپرايەلى و فەرمانبەردارىدا، بەلكو ملكەچى بە خواھىش و بىيارو
 قەزاوقەدرى خوا، واتە ئايا چۆن پىشت ھەلئەكەن و لائەدەن لە ئايىنى خوايەكى وا كە ھەموو
 كەس گەردن كەچە بۇ ئىرادە و بىيارى، ﴿وَرِئْتَهُ يُجْمَعُونَ﴾ لە پۇژى دوايىشدا ھەر بۇلاى ئەو
 ئەگەرىن ئەۋە كەلەو پۇژەدا پىسارىتان لى ئەكرى لەم پىشت ھەل كەردن و بىروا ئەھىفانەتان؟

ئىنجا كاتى كە ئايىنى خوا ھەر يەكە و ھەموو پىنغەمبەران بۇ يەك مەبەست رەوانەكراون
 كە پەرسىنى خوايە بە تەنيا، كاتى ئەركەوت كە بەپىنى ئەو پەيمانەى خوا ھەرىگرت لە
 پىنغەمبەران، ئەبى ھەموو كەس بىروا بىنن بەو پىنغەمبەرە (ﷺ) ھەموو بىن بە يەك مىللەت،
 لەپاش ئەۋە فەرمان ئەدا كە ئەم پىنغەمبەرە (ﷺ) رايگەيەننى و دەرىپى بىرواى خۇى و ھەموو
 شۆنكەوتوانى بە نامە و پەيامەكانى خوا و پىنغەمبەرەكانى، ئەفەرمۆى: ﴿قُلْ﴾ ئەى پىنغەمبەر
 بلى: ﴿ءَأَمَّنَّا بِاللَّهِ﴾ ئىمە بىرومان ھىنا و بىرومان ھەيە بە خۋاى تاك و تەنيا كە ناۋى ﴿اللَّهُ﴾ يە

﴿وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ﴾ فهو قورئانهی که هینرایه خوارهوه بؤ سرمان ﴿وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ﴾ و بهوهی نیررایه خوارهوه بؤ سر(نیراهیم) ﴿وَأَسْمِعِلْ وَأَسْمِعْ﴾ و بؤ سر نیسماعیل و نیسحاقی کوپی ﴿وَيَتَّبِعْ﴾ بؤ سر یهعقوبی کوپی نیسحاق ﴿وَالْأَسْبَاطُ﴾ وه بؤ سر کوپو نهوهکانی ﴿وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ﴾ و بهوهی که درا به موسا که تهوراته ﴿وَعِيسَىٰ﴾ و بهوهی درا به عیسا که ئینجیله ﴿وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ﴾ و بهوهی که درا به ههموو پیغهمبرهکان له لایهن پهرومردگاریانهوه ﴿لَا تَفْرُقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ﴾ جیاوازی ناکهین لهنیوان هیچکام له پیغهمبرهکانی خوادا له بپرواپی هیناندا، بهم پهنگه بپروامان به پیغهمبریتی ههمووان ههیه چون یهک، نهک وهک جوولهکه که بپروایان نیه به عیسا و محمد، نهک وهک گاور که بپروایان نیه به محمد - سهلامی خوا له ههموو پیغهمبران بیئت - ﴿وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾ ئیغه بؤ خوای خؤمان ملکهچین به گوئپرایهلی و بهجی هینانی فرمانهکانی و دوورکهوتنهوه له قدهغهکانی، گکردن کهچین به پهزامندی و پی خوشبوونی دلهوه.

نایهتهکهی دهست پی کرد به دهربرین و جاپان به بپروا، دوایی هینا به دهربرین و جاپان دان به نیسلام، واته ئهو ملکهچی و گوئپرایهلیه که بهرو بهرهمی بپروای راستهقیینهیه، کهواته نیسلام پیک نایهت و بهدی نایهت به تمنیا بپروایهکی پووتی ساردو سپری دهررونی، وه پیک نایهت و بهدی نایهت بهرو بپروا پووته لهگهل ووتنی شایتمانی تمنیا بی شوئنگهوتنی بهرنامهی خواو پهیرهوی ئهو شریعتیهی که خوا پیغهمبرانی پی پهوانه کردوه، پهیرهوی کردنی له ههموو بارو پوویکهوه به جوئی بکری به بهرنامهی ژیان و سرکردایهتی تمنیا بؤ ئهو پهوا بدری بهبی تیکهل و پیکهلی هیچ جوژه هاوبهشیک.

ئەو ئىسلامى كە خوا ئەيوئى تەنھا ئەوئە، ئەو ئىسلامى كە ھەموو پىغەمبەرانى لەسەر تەنھا ئەوئە، جا لەبەرئەو ئەفەرموئى: ﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا﴾ ھەركەسىك داواى غەيرى ئىسلام بكات بە ئايىن بۆ خۆيى و ئايىنىكى تر وەرگىرئى ﴿مَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ﴾ ھەركىز لىنى وەرناگىرئى و بە ئايىن دانانرئى بۆى، بەلكو بەبىن بېراو بەبىن ئايىن سەيرئەكرئى، چونكە ئايىن لای خوا ھەر ئىسلامە، وەك لە پىشەو بە درىژئى باسكرا، ﴿وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ﴾ ئەوكەسە لە پۇژئى دوايى دا لە زەرەر مەندو زيان بارانە. لەبارەى ھۆى ھاتنە خوارەو ئەم ئايەتە لەگەل چوار ئايەتەكەى دوايىدا سئ شت وتراو:

١- لە (ئىبن و عباس) ھوہ - خوا لىنى پازى بئى - كە ھاتنە خوارەو بەبۆنەى تاقمىكەو كە بېروايان ھىنا و لەپاشدا ھەنگەرئەو چوون بۆ ناو بت پەرستەكانى مەككە، لەپاشدا مانەو لەوئى بە ئومىدو چاوھروانى نەمانى پىغەمبەر (ﷺ) قاپى تەوبەى كردهو بۆ ھەركەسىك كە ئەگەرئەو بۆ ئىسلام.

٢- ھەر لە (ئىبن و عباس) ھوہ - خوا لىنى پازى بئى - كە چوار ئايەتەكەى داھاتوو ھاتنە خوارەو لە جوولەكەكانى مەدینەداكە لەپىش پەوانەكردنیدا بېروايان ھىنا بەرھوانەكردنى، بەلام كە پەوانەكرا پەشیمان بوونەو لەبەر ھەسەدەتى ئەو كەلە خۆيان نىہ.

٣- لە (ھەسەن) ھوہ كە ھاتوونەتە خوارەو لە نامدارەكاندا گاورو جوولەكە كە ناونىشانى پىغەمبەريان بىنى لە نامەكانياندا، شاھەتياندا كە راستە، بەلام كاتى كە پەوانەكرا پەشیمان بوونەو لە ھەسەدەتدا، بئى گومان - وەك چەند جار ووتمان - ئايەتەكانى قورئان لە خۆياندا پەيوەستن بەيەكترەو، ئىتر ھۆى ھاتنە خوارەويان ھەرچى بووبئى، ئەگەر ھۆى ھاتنە خوارەو كە پەيوەندى بىنى بە مەبەستى سورەت و شوئىنەكەو ئەو چاكتەر پەيوەستى ئايەتەكان دەرەخات، جا لەبەرئەوئى سورەتەكە ھەر لە يەكەمجارەو لەگەل نامدارەكان ئەدوئى ئەو پىوايەتەمان بەلاو بەھىزترە كە ئەفەرموئى ئەم ئايەتانە ھاتوونەتە خوارەو دەرپارەى نامدارەكان كەلە پىشەو بېروايان بوو بە ھانتى ئەم پىغەمبەر (ﷺ) و شاھەتيا ن دا لەسەر راستى خۆى و ئايىنەكەيى و لەپاشدا كە ھات ھەنگەرئەو لە بېرواھىنان و شاھەتەكەيان،

كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَشَهِدُوا أَنَّ الرَّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ
 وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٦﴾ أُولَئِكَ جَزَاءُهُمْ أَنْ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ
 وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿٨٧﴾ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٨٨﴾

تینجا بابینہ سہر نایہ تہ کہ زور پیک و دہقہ لہ گہل ٹہو پروایہ تہ دا: ٹہ فرموی: ﴿ کَیْفَ
 یَہْدِی اللّٰہُ قَوْمًا ﴾ نایا چون خوا پرنمونی گہ لیک ٹہ کات کہ ﴿ کَفَرُوا بَعْدَ اِیْمَانِهِمْ ﴾ بی پروا بون
 لہ پاش پروا ہینانیاں ﴿ وَشَہِدُوا اَنَّ الرَّسُولَ ﴾ شایہ تیان دا کہ نیرراوہ کی خوا - واتہ محمد -
 راستہ ﴿ وَجَاءَهُمُ الْبَیِّنَاتُ ﴾ بہ لگہ و نیشانہ ناشکراکانیاں بؤ ہات لہ سہر راستی ٹہو نیرراوہ
 ﴿ وَاللّٰہُ لَا یَہْدِی الْقَوْمَ الظّٰلِمِیْنَ ﴾ خوا پرنمونی گہ لی ستہ مکاران ناکات - واتہ ٹہو بی پروایانہ ی
 کہ ستہم لہ خویان ٹہ کہن بہیر نہ کردنہرہ۔

خوای پەروردگار باوی وایہ ٹہو کہ سانہ ی کہ بیرو ژیری خویان نہ خنہ کارو بہموی
 ٹہرہوہ ستہم لہ خویان لہ بیرو ژیری خویان نہ کہن، خوا پرنمونی ٹہوانہ ناکات چ جای
 ٹہوانہ کہ نایینی راستیان بؤ ہات بی و ناسیبیتیان و لہ پاشدا پرویان لی و ہرگیرابی۔
 ﴿ اُولَئِكَ جَزَاءُہُمْ ﴾ ٹہوانہ سزاو تۆلہ یان ٹہویہ ﴿ اَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللّٰہِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ اَجْمَعِیْنَ ﴾
 کہ نہ فرینی خوا و فریشتہ و ہموو ہردومیان لہ سہرہ، واتہ لہ میہرہ بانی خوا دہر نہ کرین و
 فریشتہ پق و خشمی ہیہ بویان شایستہ ی نہ فرینی ہموو ہرومانیشن بہ جورئ ٹہ گہر
 ہموو ٹہمرونہ فرینیاں لی نہ کہن لہ پوژی دوا پیدا ٹہونہ فرینہ یان لی نہ کہن، و ہک لہ نایہ تیکی
 تردا ٹہ فرموی: ﴿ ثُمَّ یَوْمَ الْقِیَمَةِ یَكْفُرُ بَعْضُکُمْ بِبَعْضٍ وَیَلْمُنُ بَعْضُکُمْ بَعْضًا ﴾ لہ پاشدا
 پوژی دوا پیدا بی پروا ٹہن بہ یہ کتر ونہ فرینی یہ کتر نہ کہن۔ ٹہوانہ ٹہو نہ فرینہ یان لہ سہرہ
 ﴿ خَالِدِیْنَ فِیہَا ﴾ لہ کاتیکدا بہ ہمیشہ یی ٹہمیننہوہ تیایدا، ٹہوہ بارو حالیانہ ﴿ لَا یُخَفَّفُ عَنْہُمْ
 الْعَذَابُ وَلَا ہُمْ یُنظَرُونَ ﴾ سزایان لی سووک ناکری، مؤلت نامہین و پنگہ ی ہیچ پروییانہو۔
 یہ کیان نامینئ، خوا پنامان بدات لہ خشم و سزای خوی۔ ٹہوانہ ہرچہند تاوانبارن، بہ لام
 خوای میہرہ بان قاپی تہویہ یان لی داناخات، بہ لکو ٹہو قاپیہ ی لہ سہر پشتہ بؤ ہموو
 تاوانباریک کہ یہر بکاتہرہ و پہ ناببات لہ میہرہ بانی خوا پیش ٹہوی کات و ہلی لہ دستہ بچیت،

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٨٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ
 إِيمَانِهِمْ ثُمَّ أَزْدَادُوا كُفْرًا لَنْ تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ ﴿٩٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
 وَمَاتُوا وَهُمْ كُفْرًا فَلَنْ يُبْعَلَ مِنْ أَحَدِهِمْ مِلْءُ الْأَرْضِ ذَهَبًا وَلَوْ افْتَدَى بِهِ أُولَئِكَ لَهُمْ
 عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٩١﴾ لَنْ نَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا مَحْبُورٌ

لهبرئوه نهفرموی: ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا﴾ مهگر نهوانی که گهرا بنهوه و
 تهوبه یان کردبی له پاش نهو بی بروایی و مهلگهرا نهوهی که کردیان، کردهوهی چاکیان
 کردبی له جیگهی خراپهکانیاند، نهوانه ببری نهو هیزش و مهرشه سهخته ناکهون ﴿فَإِنَّ اللَّهَ
 غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ چونکه به راستی خوا زور لیخوشبوی میهره بانه، کهواته نهبووری لهو
 تویه کهرانهو میهره بانیان دهر باره نکات، به لام نهوانی که ناکه ری نهوه بولای خواو سوورن
 لهسر بی بروایی و تا بیت بی بروایی زیاد نهکن، نهوانی که سر نهکنه تاوان و بی بروایی
 تا نهمرن و کات و هلیان له دهست نهچن، نهوانه نیتر تویه یان فی وهرناگیری و سزای
 سهختیان همیه، وهکو نهفرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ﴾ بهراستی نهوانی که بی بروا
 بوون له پاش بروا هینانین ﴿ثُمَّ أَزْدَادُوا كُفْرًا﴾ له پاش نهوه زیاتر بوون لهباره بی برواییهوه،
 به سرگری کردنی نیایی خواو نازاردانی پیغه مبهره که بی و پی گرتن له گیاندن و
 بلاو بوون نهوهی نیایی خوا، یا وهک جووله که که له پیشهوه بروایان بوو به پیغه مبهران و
 نامهکانی خوا له پاشدا بروایان به عیساو نینجیل، نینجا بی بروایان زیادی کرد به بروا
 نه هینانین به قورئان و پیغه مبهرمان (ﷺ) یان نامه دار به تیکرایی که له پیشهوه بروایان بوو
 به هاتنی قورئان و پیغه مبهرمان (ﷺ) له پاشدا که هاتن بروایان بی نه هینان، نینجا
 بی بروایان زیادی کرد به سرکیشی و پیلان و پی گرتن یان له نیسلام و موسلمانان، نهوانه
 ﴿لَنْ تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ﴾ هرگیز تویه که یان وهرناگیری، لهبرئوهی نهوانه تویه ناکه، مهگر کاتن
 گیانکه نشت و ناومید بوون له ژیان، وهک (حسن و قتاده) نهفرموی، بی گومان تویهی نهو
 کاتش وهرناگیری، یان لهبرئوهی تویه که یان له دلوه نایهت، بلکه به ناپاکی و پوپامایی
 نهیکه، وهک (نبین و عباس) - خوا لئی رازی بی - نهفرموی، یان لهبرئوهی و نهوانه

تۆبه‌كەيان بىن بېروايى و ھەلگەپرانەھەى بەدوا ھاتووه، ھەك (ئىمامى رازى) ئەفرەمۆى. يان ئەوانە ئەو نامەدارانەن كەلە پىنشەھە بېروايان ھىنا لەپاشدا ھەلگەپرانەھە، ئىنجا چەند گوناھىكىيان كەردو لەپاشدا تۆبەيان كەرد لەو گوناھانە و بەلام ھەر لەسەر ھەلگەپرانەھە و بىن بېروايى مانەھە، ھەك (ئىبىن و جەرىن) ئەفرەمۆى. دەى ديارە ھەر تۆبەيەك كەبېرواي لەگەل نەبىن وەرناگىرئى، بەھەر حال و لەسەر ھەربار ئەم ئايەتە دژئى ئايەتى پىنش ئەم نىە كە بەلئىن و ھەوالى دا بە وەرگرتنى تۆبەى ئەوانەى كەلە بېروا ھەلگەپرانەھە.

ئەوانەى كەلە ئايەتەكەدا باسکران و تۆبەيان لى وەرناگىرئى ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الصَّاكُونَ﴾ ھەر ئەوانەن گومارپاى ئەوا و ئەوئەندە دامەزاون لە گومراپى دا ھەك ھەر ئەوان گومراپن واتە بىن بېروا سى بەشن:

۱- ئەوانەى كەبەرەستى تۆبە ئەكەن و ئەگەپرنەھە بۆلاى خوا، ھەك باسكرا لە ئايەتى پىنشودا كە فرەمۆى: ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا﴾.

۲- ئەوانەى كە تۆبەيان لى وەرناگىرئى بەو شىوھى كە باسمان كەرد لەم ئايەتەدا كەلە تەفسىرى بوئەھە.

۳- ئەوانەن كە بەبىن تۆبە ئەمەن لەسەر بىن بېروايى، ئەوانەش ئەم دەستەيەن كەلئەردا

ئەفرەمۆى: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارًا﴾ بەرەستى ئەوانەى كە بېروايان نەھىنا و مردن

لە كاتىكدا كە بىن بېروابوون، واتە بەبىن بېروايى مردن ﴿فَإِنَّ يُسَبَّلُ مِنْ أَحَدِهِمْ مِلءٌ الْأَرْضِ

ذَمًّا﴾ بەھۆى ئەو مردنەيان بە بىن بېروايى ھەرگىز وەرناگىرئى لە ھىچ كامىكىيان پېرى

زەى لە ئالتوون كە بىكات بە خىرو صدەقە لە جىھاندا بۆ بزرگاربوونى پۆژى دواىى، ھە

ھىچ سوودى نابى بۆ ئەو پۆژەى، چونكە ھەر كەردەھەيەكى چاك بېرواي لەگەل نەبىن لای

خوا ھىچ نرخیكى نىە ﴿لَوْ أَفْتَدَى بِهٖ﴾ ئەگەر ئەو ئەندازەش ببىن و لە پۆژى دواىى داو

بىكا بە فیدىەى خۆى و لە برىتى خۆیدا بىدا ھەر لىنى وەرناگىرئى و بزرگارى ناكات، يان

مەبەست ئەھەى ئەوانە ھىچ فیدىە و بەدەلىكىيان لىوەرناگىرئى با ئەو فیدىە و بەدەلە پېرى

زەوى بىن لە ئالتوون، يان پېرى زەوى ئالتوون وەرناگىرئى باوئەنى ئەھەشى لەگەل

بىت و دوو چەندانە بكرتەھە، بەھەر كام لەم جۆرانە مەبەستەكە رىك و گونجاو و

ئايەتى تر ھەيە كە قۆلگىرئى بى.

جۆرى يەكەم: ئەمەبوو كە پېرى زەوى ئالتوونيان لى ۋەرناگىرى.

جۆرى دووھەم: ﴿أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ بۇيان ھەيە سزايەكى سەختى ئازاردەر.

جۆرى سىن يەم: ﴿وَمَا لَهُمْ مِنْ نَّاصِرِينَ﴾ نىھ بۇيان ھىچ يارمەتى ھەران.

لەپاش ئەوھى ئامازھى كۆر بۇ بىن كەلكى بەخت كۆردى مال لەلايەن بىن بېروايانەوھ، ئىنجا بىوى فەرموودە ئەكاتە بېرواداران ۋە فېريان ئەكات كە بە شىئوھەيەك مال بەخت بىكەن سوودى

باشى لى ۋەرگىرن، ئەفەرموئى: ﴿لَنْ نَنالُوا آلِ اللَّهِ﴾ ھەرگىز ناگەن بە خىرو چاكەى تەواوو

راستەقىنە ﴿حَتَّى تَنْفِقُوا مِمَّا جُبُورُ﴾ ھەتا بەخت نەكەن لە پىئى خوادا لەو مال ۋە دارايىھى كە

خۇشتان ئەوئى ۋە دلتان پىنى خۇشە. بەلئى شتىكى ئاشكرايە ھونەرو راستى لەوھدايە كەلە

پىئى خوادا شتى بىرى كە خۇشەويست بىت، ھەر مالئىك نەويستە بىت دل دل پىنى خۇش

نەبىن بەخشىنى ھىچ مەنت ۋە نازايى تيانىھ، جا موستمانان لە كاتى خۇيدا تىگەشتىن لەو

مەبەستە، لەبەرئەوھ ئەگەرەن لەھەر مالئى خۇشەويست بوايە لايان لە پىئى خوادا ئەياندا،

لەوبارەيەوھ پووداوى زۆر ھەيە كە لە ھەدىسى صەھىحدا ھاتوون، يەكئى لەوانە: ئەمەيە

كە (ئىمامى ئەھمەد ۋە بوخارى ۋە موسلىم) ئەيھىنن لە (ئەنەس) ھوھ - خوا لىئى رازى بىن - كە

ئەفەرموئى: (ئەبو تەلحە) دەولمەند تىرىنى ئەنصارىھەكان بوو، خۇشەويستىرىنى مالەكەى

بىر (ھا بىو كەلە بەدرەمى مۇگەوتدا بوو، پىنغەمبەر ﷺ) ھەموو جارى ئەچووه سەر ئەو

ئاوھ ۋە لىئى ئەخواردەوھ كە ئاويكى پاك ۋە شىرىن بوو، (ئەنەس) ئەفەرموئى: كاتى ئەم ئايەتە

ھاتە خوارەوھ (ئەبو تەلحە) ووتى: ئەي پىنغەمبەرى خوا، خوا ئەفەرموئى: ﴿لَنْ نَنالُوا آلِ اللَّهِ حَتَّى

تَنْفِقُوا مِمَّا جُبُورُ﴾ راستى خۇشەويست تىرىن مالئە بە لامەوھ بىرى (ھا بە، ئەو صەدەقە بىت

لەپىئى خوا بە ئومىدى پاداشتى لاي خوا زەخىرە بىت لاي. كەواتە خوا چۇنت نىشان ئەدا

ۋاي لىبەكە، ئىنجا پىنغەمبەرىش فەرمووى بەخ بەخ، ئەوھ مالئىكى بەرەۋاجە. ئەوھ مالئىكى

بەرەۋاجە قەسكەتم بىست. مەن پام ۋايە كە بىدەيت بە خزمەكانت، (ئەبو تەلحە) ش ووتى: ۋا

بەكە ئەي پىنغەمبەرى خوا، ئەويش دابەشى كۆر لە خزم ۋە ئامۇزاكانى. لەسەر رىئاز ئەو

فەرمان ۋە ئامۇزگارىھە پۇيشتىن زۆر لە موستمانان، بەھۇي ئەوھە پزگار بوون لە بەندەى مال ۋە

لە چەكلى ۋە چروكى دەروون ۋە لە خود پەسەندى ۋە خود پەستى، بە نازادى ۋە سەربەستى

كەيشتىن بەو پۇپە ۋە ئاسۇ بەرزە،

وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿١٢﴾

نینجا نه فرموی: ﴿وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ﴾ هر شتی نیوه بهختی بکن و بیدهن به هر کس بی گومان خوا زانا و ناگاداره پی، که واته پاداشتان نه داتوه به پی چاکی و کم نرخی شته که و نیاز و نیته خوتان پهفتارتان له گهل نهکات، بهم فرموده یه هانی پرواداران نه دا له سر نهوی به پی دهسه لات و توانا شتی چا که بهخت بکن و نیازیشیان هر فرمانبری و پهزامندی خوابیت، نهشیان ترسینن لهوی که به پی پهزامندی نهو نه جوو لینره، خوابه به زهی خوی بمانخاته سر پی راسته که ی و دامه زراومان بکات - آمین -

و صلی الله وسلم علی حبیبه محمد و علی آله و صحبه وسلم.

به یارمته خوا لیبو موه له تفسیری جزمی سنیم له ۸ مانگی پهجه بی سالی ۱۴۰۵. وه هر لهم پوزدها دهستم کرد به تفسیری جزمی چوارم، داواکارم که خوی میهره بان وهری گری و یارمه تیم بدات بو نهوی که ماوه، وه نه مکوژی هتا له تفسیری نه قورنانه نه بموه. - آمین -